

విషయ సూచిక.

యుద్ధకాండము.

విషయము	పుట.
రాముఁడు హనుమంతుని బ్రశంసించుట	.. 305
సుగ్రీవుఁడు రామచంద్రు నాశ్వాసించుట	.. 307
రాముఁడు లంకానగరదర్శనముగ గులరీతి నడుగ హనుమ వివరించుట	... 310
రామాదులు కపిసేనలతోఁ బయనమగుట	... 313
లక్ష్మణు డుశ్రీరాము నూఱిండుట	... 324
లంకయందు రావణుఁడు మంత్రులతో నాలోచించుట	.. 327
మంత్రులు రావణుని బోగడుట	. 329
ప్రహస్తాదులు తమతమపరాక్రమముల రావణునితోఁ జెప్పుట	.. 331
మంత్రు లాదఱు యుద్ధమును గోర విభీషణుఁడు పెదవి నీతిచెప్పుట	.. 333
విభీషణుఁ డెన్నయింటికిం బోయి గుశ్యపనముఁ దెల్పి నీతను రామున కిస్తునుట	... 337
మరల మంత్రాలోచనముచేసె రావణుఁడు కొలువున కేతెంచుట	... 340
రావణుఁడు మంతనము స్వఁ గుంభిస్తుఁడు తనశక్తిని చెల్పుట	.. 343
మహాపార్శ్వునితోఁ దనకుఁ గలిగినశామును జెప్పుట	.. 348
విభీషణుఁడు మరల రావణునకు హిత ముపదేశించుట	.. 351
ఇంద్రజిత్తు తనమతమును దూషింప విభీషణుం డాతనికి బుద్ధిసెప్పుట	.. 354
రావణుఁడు విభీషణు నవమానించుట, విభీషణుఁడు మంత్రులతో నరుగును రావణు నకు మరల హితముచెప్పుట	.. 356
విభీషణుఁడు రామునొద్దకుఁ బోవుట	.. 360
శ్రీరాముఁడు శరణాగతరక్షణమే తనవ్రతమని దాని కుదాహరణము లగుగాథలఁ జెప్పి విభీషణుం బోడ్కొనిరమ్మనట	... 370
రాముఁడు విభీషణుని లంకారాజ్యమున కభిషిక్తునిఁజేయుట	... 376
రామాదులు లంకపైకి వెచ్చుట విని కుసుండునువానిని రావణుఁడు పంప వానరులు	... 380
వానిం బట్టుకొనుట	380
రాముఁడు సముద్రునిఁ బ్రార్థించి వినికి బాణప్రయోగము నేయఁబూన లక్ష్మణుఁడు వెలదనుట	384
సముద్రమున వైవఁ బూన సముద్రుఁడు ప్రత్యక్షమగుట	... 388
రాముఁడు లక్ష్మణులకు గోసమరమాచకనిమిత్తంబుం గాంచి చెప్పుట	.. 397
రాముఁడు వివణు బన్నఁగా కుసుండు దానింజూచి రావణునకు విన్నవించుట	... 399
కుకనాథులు కపి సైన్యమును జూచి యావార్త రావణునకుం జెప్పుట	.. 404
రావణుఁడు వానధనేనను జూడ నున్నతప్రాసాదము నెక్కుట, సాతణుఁడు సేనంజూపి చెప్పుట.	408

విషయము	పుట
సారణుడు రావణునకు సేనాధీశముఖ్యుల నిరూపించుట	.. 413
రావణునకు శుకుండు మఱికొందఱు వానరుల వర్ణించి చెప్పుట	.. 418
రావణుడు శార్దూలాదిచారులను బంపుట, వారు పట్టుపడి విడిపింపబడి మరల లంకకువచ్చుట.	422
శార్దూలుఁడు రావణునితో రామునివృత్తాంతమును జెప్పుట	.. 426
విద్యుజ్జహ్వఁడు మాయాకల్పితరామశిష్యును ఛేదించి సీతకుం జూపుట	.. 429
సీత రాముని మాయాశిరస్సును జూచి విలపించుట	.. 434
విభీషణుభార్య సరసు జానకీ నూఱడించుట	... 438
సరసు సీతకు రావణునియభిప్రాయమును శక్తగా నెఱింగి చెప్పుట	.. 443
మాల్యవంతుఁడు సీతనిమీద రావణునకు నీతిఁ చెల్పుట	... 446
రావణాసురుఁడు పురరక్షణము నేర్పఱచుట	... 450
రాముఁడు వానరసేనారక్షణమును గావించుట	... 452
రాముఁడు లంక దర్శించుటకై నువ్వేలాది నెక్కుట	... 456
శ్రీ రాముఁడు లంకం గాంచుట	... 459
రావణ సుగ్రీవుల ద్వంద్వయుద్ధము	.. 462
అంగద రాయబారము	... 465
యుద్ధారంభము	... 475
కపిరాక్షసులకు ద్వంద్వయుద్ధము	.. 479
వానక దానవుల రాత్రియుద్ధము	... 483
నాగపాశబంధము	...
నాగపాశబద్ధులం జూచి సుగ్రీ వాదులు శోకించుట	.. 490
సీతకు రాక్షస స్త్రీలు నాగపాశబద్ధులౌ రామలక్ష్మణులఁ జూపు	. 495
సీత దుఃఖించుట	... 497
రాముఁడు కొంత తెప్పటిల్లి లక్ష్మణునిం గాంచి దుఃఖించు	... 501
రాముఁడు సుగ్రీవుని గిష్కింధకుఁ బోవునఁగా విభీషణుఁడు వానరుల నాపి రాము	
నొద్దకు వచ్చుట	.. 503
విభీషణుని సుగ్రీవుఁ డాశ్వాసించుట, గరుడుండు రాఁగా నాగపాశములు విడలిపోవు	505
దూమ్రాత్ముఁడు యుద్ధమునకు వచ్చుట	. 511
ధూమ్రాత్ముఁడు హనుమచెఁ చెగుట	.. 515
వజ్రదంష్ట్రుఁడు యుద్ధమునకు వచ్చుట	. 518
అంగదుఁడు వజ్రదంష్ట్రుని బోలియించు	.. 521
అకంపనుఁడు హనుమతో యుద్ధ మొనర్చుట	. 524
హనుమంతుఁ డకంపనుని జంపుట	... 527
ప్రహస్తుని యుద్ధము	... 530
నీలుఁడు ప్రహస్తుని బోలియించుట	... 535
రావణుని ప్రథమయుద్ధము	... 541

విషయము

పుట

సుగ్రీవుఁడు రావణుని మార్కొని మూర్ఖిల్లుట	545
కుంభకర్ణుని మేలుకొలుపఁగా నాతఁడు రావణుని దూఱుట, దాన నాతఁడు	
కోపింపఁ గుంభకర్ణుఁడు యుద్ధమునకు వచ్చుట	557
రామునితో విభీషణుఁడు కుంభకర్ణుని వృత్తాంతమును జెప్పట	567
రావణుఁడు కుంభకర్ణునితోఁ దనవృత్తాంతమును చెప్పి యుద్ధమునకుం బురికొల్పుట	571
కుంభకర్ణుఁ డన్నకు నీతి చెప్పి ఫలంబు గానక యుద్ధము నేయఁ దీర్చానియకొనుట	573
మహాదారుఁడు కుంభకర్ణుని బడఱుట	581
కుంభకర్ణుని యుద్ధము	585
కుంభకర్ణుఁడు కపులతోఁ బోరుట	591
సుగ్రీవుఁడు కుంభకర్ణుని ముక్కు, చెవులు కొఱుకుట	594
రావణుఁడు కుంభకర్ణుని మృతికై దుఃఖించుట	610
మహాదర, మహాపార్శ్వ, నరాంతక, దేవాంతక, కాతికాయ, త్రిశిరుయుద్ధము	612
దేవాంతక మహాదర త్రిశిరో మహాపార్శ్వల హనుమన్నీలాదులు వధించుట	621
అతికాయుఁడు యుద్ధమునకు వచ్చుట	627
రావణుఁ డతికాయునిమృతికై దుఃఖించి యంతఃపురమున కేగుట	637
ఇంద్రజిత్తు హోమలబ్ధ బ్రహ్మమున రామాదుల మూర్ఛ నొందఁజేయుట	639
హనుమతుఁ డోషధిపర్యవేక్షించెచ్చుట, రామాదులు మూర్ఛఁ జేఱుట	646
కోఁతులు లంకను గాల్చుట, తునులయుద్ధము	654
అంగదాదు లకంపనాదులఁ జంపుట	660
హనుమతుఁడు నికుంభుని బొలియించుట	663
మకగాతుని యుద్ధము	670
శ్రీరాముఁడు మకగాతునిఁ జంపుట	672
ఇంద్రజిత్తు హోమప్రభావమున మరల రామప్రముఖుల నొప్పించుట, రాముం డతనిఁ	
జంపునపాయ మాలోచించుట	675
ఇంద్రజిత్తు మాయాసీతను హనుమతుఁడు చూచుచుండఁ జంపుట	680
హనుమదాదులు రామునిచేత కేగ నింద్రజిత్తు నికుంభిలయందు హోమము చేయుట	683
సీతామృతిని విని రాముఁడు చింతింప లక్షణుం డూరార్చుట	686
విభీషణుఁడు రాము నూరార్చి యింద్రజిత్తుపైకి లక్షణుని బంపఁ బ్రార్థించుట	692
రాముఁడు లక్షణుని హనుమదాదులతోఁ గూడ నికుంభిలకుం బంపుట	695
లక్షణాదులు రాక్షసవీరులం బంప నింద్రజిత్తు హోమము పూర్తిచేయఁజే యుద్ధమునకు వచ్చుట	699
ఇంద్రజిత్తుతోపాయంబుల లక్షణులకుం చెలిపిన విభీషణుని రావణి నిందింప నందుల	
కాతఁ డుత్తరమిచ్చుట	701
ఇంద్రజిత్తులుల యుద్ధము	705
ఇంద్రజిత్తులు మహాహంబుచేయుట	709
ఇంద్రజిత్తునింద్రజిత్తునారధిని గుఱ్ఱములను గూల్చుట	713
ఇంద్రజిత్తు హతుఁ డగుట	715
విభీషణాదులు రామునొద్దకుఁ బోయి యింద్రజిత్తువధమును చెల్లఱుట	726
ఇంద్రజిత్తుమృతికై రావణుఁడు విలపించుట	729
రాముఁడు మూలబలంబులఁ జంపుట	736
రాక్షసాంగనలు విలపించుట	740

విషయము.

పుట.

మహాదరాదిమంత్రులతో రావణుడు యుద్ధమునకు బయలుదేలుట	...	744
విరూపాక్షుడు సుగ్రీవునిచే నీల్లట	...	748
సుగ్రీవుడు మహాదరునిం బరిమార్చుట	...	751
అంగదుడు మహాపార్శ్వనిఁ జంపు	...	754
రామరావణ మహాయుద్ధము	...	756
లక్ష్మణమార్చ	...	760
లక్ష్మణుడు మార్చునుండి తేప్పిటిల్లట	..	760
రామరావణులు మహాపావ మొనరించుట	...	770
రాముడు రావణునియశ్శాసనముల నొప్పించుట	..	773
రాముడు రావణుని నిందించి నొప్పించు , రావణునిసారథి తేరుఁ దొలఁగించుట	...	776
రావణుడు సారథిం దింపఁగించి నురల యుద్ధమునకు వచ్చి రాము మార్క్కొనుట	...	778
ఆదిత్యహృదయమును రామున కిగ్గమ్మర్పించుట	...	781
రావణునకు దుర్భిమి త్తములు తోఁచుట	...	786
రామ రావణులు మహాపావ మొనరించుట	...	789
రాముడు రావణశిరంబుల నూటయొకకర్మాశ్రములు ఖండించుట	..	792
శ్రీరాముడు బ్రహ్మాస్త్రముచే రావణునిధించుట	...	795
రాముడు విభీషణు నాశ్వాసించుట	..	798
రావణహర్యలు వి పించుట	...	801
మందోదరి వింించుట విభీషణు డు రావణున కిగ్గిసంస్కారము చేయుట	..	804
విభీషణుఁడౌభిషేకము, రాముడు హనుమంతుని నీతియొద్దఁ జంపుట	.	806
హనుమంతుడు రామునివిశ్రాంతి నీతి కెఱంగించి యామె చెప్పినట్లుల రామునకుఁ జెప్పట		813
రామాజ్ఞను విభీషణుడు నీతి నంకరించి రామునొద్దకుం గొనితెచ్చు , ఆశంకమున నీతి రామచంద్రునిం జూచుట	..	824
రామచంద్రుడు జానకిని బరుయొనైలుడుట	.	828
నీతి రామునకు విశ్వాసము గల్గి, కన్న ప్రవేశము చేయుట	.	831
బ్రహ్మదులు విమాన గుఱులై రామునిజేరి సుతించుట	..	835
అగ్నిపురుషు డు నీతిను దెచ్చి రామునకు సమర్పించు కంతోషమున రాము డు పరిగ్రహించు		839
శివు డౌ దివ్యరూపుఁడగు దశరథుని రామునకుం జూపు	.	841
దేవేంద్రుడు మృతులను కల్పల ప్రదకించి స్వర్గమునకు బోవు	.	847
రాముడు విభీషణుని పార్థకు బ్రహ్మచెప్పి పుష్పకమును దెచ్చి యాహ్లాపించుట	.	847
రాముడు సుగ్రీవుని నొక నయోధ్యనుఁ బ్రయాణింపుట	..	850
రాముడు నీతి కందందలి విశేషములు చెప్పదు నీతికోరినంగ , సుగ్రీవునకుల		
బుష్పక మెక్కించుకొని భరద్వాజాశ్రమముఁ జేరు	..	853
రాముడు భరద్వాజాశ్రమమున నొకదివసము వసించి వరముఁ బొందుట	..	858
హనుమంతుడు రామాజ్ఞచే గుహునకు చిరతులకు శ్రీరామాగమనము చెల్పు	..	860
భరతునకు హనుమంతుడు రామునిసకలవృత్తాంతమును దెల్పి సంతృప్తుఁడేయుట	.	865
భంతుడు రామున కెదురేగి యందఱను బిలుచుకొని నందిగ్రామమును ప్రవేశించుట	..	870
రాముడు ప్రతిముమాని మంగళస్నానమొనరించి సుగ్రీవుడులతో నయోధ్యను ప్రవేశించుట		876
శ్రీ రామచంద్ర పట్టాభిషేకమహోత్సవము	...	881

శ్రీ రస్తు

అంధ్ర శ్రీమద్రామాయణము

యుద్ధకాండము - ౧-వ సర్గము

~*~*~

క శ్రీకలితవిపులవత్సా! పాకారిప్రహితకార్యబద్ధావర! నా
నాకర్పరవసదహనా! శ్రీకంఠహితైకనామ! శ్రీరఘురామా!
తే అవధరింపు కకుత్స్థభూపాన్వయాబ్ధిశీతకిరణా! మహాత్మ! సంశ్రితసమస్త
దేవతానీక! యన్వలిదివ్యకథను, భక్తి వినిపింతు వాల్మీకినూక్తిరితి.

~*~*~ రాముడు హనుమంతుని బ్రశంసించుట. ~*~*~

క ¹అని హనుమంతుడు తత్వం, బును దెల్పిన నాలకించి భూపతి ప్రీతిక
గని దానికీ జెప్పగల దగు, ననువున నిట్లనియె దపనునాత్మజుతోడన్. ౧ 1

చ హనుమ యొన్ననట్టి పని యారయ గొప్పది యంతకన్న మే
దిని గురుకార్యముండదు మదిం దలపోయగ నేరికె నజే
యను దగియుండ మాహకునునైన నశక్యము పన్నగాళనుం
డనిలుడు గూడి యింద్రును నభిని దాటుదు రెంతో పూనిక్తోన్. ౨ 2

క మరుదాత్మజు డొక్కడె నా, గరమున్ దాటు నటుగాన భగరుడు డనిలు డీ
మరుదాత్మజుండు దక్కగ, నొరుడు మహార్జవము దాటు నోపడు ధరణిన్.

క సురదానవగంధర్వల, కురగులకున్ యతులకును నుగ్రతనులుగా
ధరం బరంగినరాక్షసులకు, బుర మయ్యది దుర్లభంబుపో యెదిరింపన్. ౪ 4

చ దనుజవిభండు రక్షణము తప్పక చేయగ నొప్పుచుండు నీ
హనుమయు [నేరిచేతం బురంబున నెట్టిదిగాని విఘ్నముం
గనక] బలంబుపెంపున దగ్గన్ నెనజొచ్చి స్వకీయకార్యముం
బొసరిచినచ్చె నింకెవడు పోయి సజీవుడుగాగ వచ్చునే ౫ 5

సీ ఎదిరింపరాకయ యెల్లప్పు డనులచేత రక్షితయయి చెలగులంక
నెవ్వడు చొరగలం డీహాయజున కిల బలవిక్రమంబులం బరంగి యుపమ
గ్రాంచువా డెవ్వడగలండు? విక్రమమునకును బలంబునకుం దగినవిధమున
నీతండు లంకలో నెంతయు వనభంగముఖకార్యముల జేసి మోదమలర

1 యథావ దభిభాషితమ్-అనిమా 2 ఇట "మ" అనునది గాయత్రియందు బదునేనవ
ముక్షరమని తెలియనది 3 అన్యత్ర గరుడాద్వామోః-అనిమా, గరుడవాయా మితిత్వాత్ కేతాం
అంశం త్వేకవివాతరదిత్యర్థః-అనివ్యాఖ్య

తే. భృత్యకార్యం బాసర్యైసు ♦ ¹విభునియాజ్ఞఁ

బాండకయై న్యాయమే యిది ♦ పోలినట్టి

పనిని గొప్పదిగాఁ జేసెఁ; ♦ దనవిభుఁ డతి

దుష్కర్త్రీయఁ జేయ భృతునిని బనుప. 2

6

క. పని దానిఁ జక్కనొనరిచి, తనవిభునందున్నప్రీతిఁ ♦ దత్తప్రియకృత్యం

బును నింకఁ జేయు నెవ్వఁ డతని ²నుత్రమభృత్యుఁడందుఁ ♦ దజ్ఞు లనిరి నూ!.

తే. ఎవ్వఁ డుత్సాహశక్తుల ♦ నెనఁగి విభుని

యాజ్ఞ యైవట్టికార్యంబు ♦ నాచరించి

దాని కనుకూలమయి తనఁజేసి కెంతో

ప్రియమయిన వేటుపనిఁజేయకయ మరలునొ ౮

౮

క. అతనికై మధ్యమభృత్యుని, మతిమందును నట్టిఁడుగ నె ♦ మాన్యులు మును న

న్నుతిఁజేసి, రెట్టిభృత్యుఁడు, నితఁములుగ కృత్యవివతి ♦ నెన్నక మదిలోక

ఆ తా సమర్థుఁడయ్యి ♦ ధరణీశుకార్యం బ, తనిమహాజ్ఞ నొందియును నొనగుప

కుండు నధమభృత్యుఁ ♦ డుర్వి నాతండుని, యాచ్యలంఘ్యపవనుఁనాత్మజండు

క. తనకానతి యిచ్చినయూ, పనిసంతయఁ జేసి పతికిఁ ♦ బరమప్రియమా

వనభంగాదికకృత్యం, బును జేసెను నాధునుగుణముల నలగుటచేక ౧౦ 11

క. ³అని నవజయమును గని బలమునకు లాభువము కల్గుఁపోలిక కృత్యం

బును జేయక సుగ్రీవున, కనుపనుసంతోష మొదవునట్లుగఁ జేసెక ౧౦4

క. మరుదాత్మజుఁ డిటు లంకం, దగుణిం గని వచ్చుటను నితాంతము నేనుక

⁴బరిమబలుం డగునాసో, దరుండక మదివీంశభవులు ♦ దారుణభంగిక. ౧౧

తే. ⁵అవమతికి నోర్వఁజాలక ♦ యాత్మహత్య

చేసికొనకుండ ధర్మసంస్థితిని గాంచు

వారమైతిమి, ప్రియతమఁవార్త లిట్లు

పలుకుచున్నట్టి యీగారింపట్టి కీవును ౧౨

14

క. అనుహపమా ప్రియంబును, నొనరుపకున్నాడె ననెడ ♦ నుడతాపమా నా

మనమును దీనత్వంబును గనఁజేయుచున్న, దిట్లుగా నీతండుక ౧౨4 15

క. మాయసువుల నిలిపెను, దమి, నీయాగ్ర్యవశితిని కీర్చు ♦ డెన బ్రతికృతిం

జేయందగు కాలం బిది, గో యగుదుగ వచ్చె నీఁగగును నేమెనక ౧3 16

1 అనియ క్తప్రకృతకార్యానుకూలకార్యాంతరకరణేనాపి మహత్కార్యమ్ సంపాదితమ్-అని
వ్యాఖ్య దీనిభావమే యిటు సూచితము 2 తిమాహుః పురుషోత్తమమ్-అనిమా 3 వ చాత్తా లఘు
తాం నీతః-అనిమా రాక్షసైర పరాజితత్వాత్-అనివ్యాఖ్య 4 లక్ష్మణ కృప మహాబలః - అనిమా
5 ఇందువ్యాఖ్యానిత్రాయ మున్నది

- ఆ ¹ ఏమి యొసగువాడ ♦ నెల్లయర్థంబుల, నిడివఁ దాపమాఱు ♦ నే యొసంగ
నరయుచున్నయట్టి యాలింగ నం బిడ, యఖల మొసఁగినట్టి ♦ దగునుగాక.
- క అనిపటికి రాఘవుఁడు తిమిఁ, దనఁచుంగముల్లె నమ్మదంబున నిక్కఱ
జనకజఁ గని పనినాధిం, చినయమ్మహితాత్ము హనుమఁ ♦ జేర్చెఁ గవుఁటఁ.
- క మనమున రవంతధ్యానం, బునుజేసి రఘూత్తముండు ♦ పూనికఁ దగునా
వనచరపతి సుగ్రీవుఁడు, వినుచుండఁగ నిట్టులనియె ♦ వే వవనజుతోఁ. ౧౫౪
- క వనరాళి దాఁటి లంకం, గని యందుం జొచ్చి నీతఁ ♦ గాంచితి విటులి
ప్పని చక్కఁగ నెఱవేఱెను, వనరాళిం దలఁచుకొనిన ♦ వాయుతనూజా! ౧౬
- క మన మెంతో విషాదంబును, గనుచున్నది మరలఁ, దగ నగ్రాధజలములఁ
దనరుచు దుష్కారంబై, వనరాళి చెలంగుదాని ♦ వనచరు ల్లెఁ. ౧౭ 21
- తే ఒక్కటిగఁ జేరి చక్కఁగ ♦ నుదధిదక్షి
ణతట మేలాగుపొంకనొ, ♦ నాకళత్ర
మునకు సంద్రముదాఁటి వచ్చునటు లిచటి
వార్త తెప్పఁగఁబడియె, నీవనచరు లిఁక. ౧౮ 22
- క. సరిదధిపతి నేలాగునఁ, దరియింతురు? దానికెట్టితంత్రము గలుగుఁ
బరికింపఁ దోఁపదే, యని, యరినూదనుఁ డతులబాహుఁడగురాఘవుఁడుఁ.
- క. హనుమంతుఁ గాంచి పల్కుచు, వనటం గుందుచును జాలభ్రాంతిండగుచుఁ
నునమునఁ జింతించుచు నుం, డెను గృత్యం బే నటంచు ♦ నేర్పుచెలంగఁ.

ఒకటవ సర్గము సంపూర్ణము

౨ - వ సర్గము.

అఖి సుగ్రీవుఁడు రామచంద్రు నాశ్వాసించుట. అఖి

- క అంతట వశరధనిరపతి, కాంతునితనముండు మోదకలితుండగుచుఁ
గాంతావిషయశ్రవణాత్వంతివిషాదమును బొంద ♦ నగచరిభిఁడఁ. ౪
- క. లలితగుణాకరుఁ డొటఁ, బలికె రాఘవునితోడఁ ♦ బటుశోకంబుం
దొంగింపఁ జేయువాక్యంబులతో, ఏరాధివీర! ♦ భూపలలామా! ౧ 23
- ఆ ప్రాకృతుండువోలె ♦ బరితాపమొందెద, వేమి! నీవు మాను ♦ మింక దీని
ధరఁ గృతఁడైన నగుఁడు సౌహృదమును, వదలునట్లు దీనివదలు మనఘ.
- సీ. జనకజన్మతాంతమును శత్రునిలయంబుఁ దెలిసినపిదప నీతిరున వగ
నొండఁ గారణమ దేమో రాఘవా! నాకుఁ దోఁపకయున్నది, ♦ భూపతిలక!

1 ఏమి న్యున్యభూతస్త్వ పరిస్థితిగో వానూమతిః-అనియూ ఇట వాఖ్యాభిప్రాయము నుండి
ప్రమని తెలియఁదగు

1 యాగామిగోచరంబగుమతి యలరంగ నీతిశాస్త్రంబును ♦ నేర్చి ప్రాజ్ఞుఁ
డవయియుఁబండితుఁడవయియుఁదగుదువుగ నుకళోకముమానుఁనునఘా! యోగి
తే పరమపురుషార్థదూషణఃపరతః గాంచు

బుద్ధివిడనాడునట్లు నీభూరిపారు

మమును దూలించుపాపాత్మకమగునిట్టి

బుద్ధి విడనాడవయ్యి యోపురుషవర్య! ౪

29

చ. వననిధి నెట్లుదాఁటనగు ♦ వాసవశత్రుని కేతనంబు నే

యనువునఁ గాంచనౌన నెడునట్టితలంపును మానవయ్య! న

క్రనికరసంకులంబయినఁకంధిని దాఁటుదు మేము పూన్కిమైఁ

జని యలలంకకోటలను ♦ జయ్యిన నెక్కుదు మంత రాసణుక ౫

29

క. అనిమొన వధియింతుము; కావునఁ దాసము మానవలయు ♦ బొడలెడుశోకం

బున మది వ్యాకులమై దానిన యత్సహంబు చెడును ♦ నృపశౌర్యాలా!

తే దాన దైన్యంబు గలుగు నద్దానివలన

నగములు చెడు నన్నియు ♦ సంతెకాక

వ్యసనమును సంభవించు, సహాయ మేమి

యున్నదని చింతింబూనకూ ♦ మో! మహాత్మ! ౬

31

క. శూరులు సమర్థులగుహరి, వీరులు యోధాధిపతుఁడ ♦ వేపురు గల రా

వీరులు త్వత్ప్రియమువకై, ఘోరాగ్నిం జొరఁగి నూలుఁకొనుచుండు విభూ!

క. ఇది యెటు తెలిసె ననన్ సమ్మద మొందుచు నున్నవీరిఁమాటలవలనన్

విదితంబే, దృఢతర్కం, బునయించెడు నామనమున ♦ నోరయి రామా! ౭

24

ఉ. పౌరుషమూని నేను దృఢఁపామునర్చినరావణాసురుక

నీరివుఁ జంపి జానకిని ♦ నీకడఁకుక గొనివచ్చునట్టు లో

భూరమణా! మనోదృఢము ♦ పూని ననుం బురికొల్పఁగఁ దగున్

వారిధియందు నేతువును ♦ బాగుగఁ గట్టెడునట్టు లాదరణ ౮

34

మ. దనుజాధీశ్వరుపత్రసంబుఁ గనుచంఁదం బెట్లు సిద్ధించునో

యనఘా! యాగతి నుత్పహింపుము త్రికూటాఖ్యాదిశృంగంబునన్

గననై చెల్వగులంకఁ గాంచఁగనె యాక్రవ్యావవర్యుండు చ

చ్చినయట్లే మది నిశ్చయింపఁదగు నోశ్రీజానకీనాయకా! ౧౦౫

౪5

క. వరుణాలయమౌచు భయం, కరిమై తనరారునట్టిఁఘన వారిధిలో

గురుతరనేతువు గట్టక, తరిమే సేంద్రామరాళి ♦ తత్పురిఁ జూడన్. ౧౦౬ '36'

ఆ 2 దనుజపత్రసంబుఁదాఁక నేతువు గట్టి, నట్టితఱి నె వనచఁరాళి యిద్ది

1 మతిమాం చాచ్చుప్రవి త్పాజ్ఞః పండిత శ్వాసి రాఘవ-అనిమా మతిప్రాజ్ఞముఖ్యశబ్దము
లకు వ్యాఖ్యకర్తలు వ్రాసినయర్థ మిటు విజృంభము 2 జతి మిత్యుపధారయ-అనిమా

- జలధి దాటిపోయి ♦ జయము గాంచినదని తలఁపవలయు వేయి ♦ పలుకులేల
క. వనచరులు వీరు నేవచ్చుం, గొనఁగల రేతనువునైన ♦ గొంకరు యుద్ధం
బున శూరులౌట [లంకా, దనుజులతోఁ బెఱికి తేఁగఁచగుదుగు శక్తికే]
క మనుజేశ! దుఃఖనిరతిక, గనుచుకొ సర్వార్థనాశ ♦ కంబయి తగు బు
ద్ధిని దీని వదలుమా! జగ,మునఁ బురుషునివిక్రమంబు ♦ పోవు వగవఁగక ౧౪
తే. ఓమహాప్రాజ్ఞ! పౌరుష ♦ మూనియుండు
పురుషుఁ డీశ్కాలమున దేనిఁ ♦ బూనియుండు
వలయునో యట్టిధైర్యంబుఁ ♦ పౌరుషంబు
నాశ్రయింపుము మనకార్య ♦ మగు ధ్రువంబు ౧౫ 40
- నీ శూరులు త్వద్విధుల్ ♦ పూరుషులు మహాత్ము లగపడువిషయమందైన నాశ
మొందినవిషయంబునందైన దుఃఖంబు నొందఁగాఁ దగ దట్టు ♦ లొంద నద్ది
సర్వార్థములకు నాశకమగు, నీవన్న మతిసుంతులందును ♦ మాన్యతముండ
వఖులశాస్త్రార్థంబులందుఁ బండితుఁడవు నాయట్టిసచివులసాయ మూని
తే. వగతునిం జంపు మిప్పుడు ♦ పార్థి వేంద్ర!
యనిని విలుదాల్చి నీవుండునపుడు మ్రోల
నిలువఁ జాలినవాఁడును ♦ గలఁడె ముజ్జ
గముల దీపము చేబూని ♦ కలయ వెడుక ౧౮ 41
- క. వనచరులెల్లరు చేయుం,గను దగునీవని రవంతిగాని వినాశం
బును బొందలేదు, దుస్తర,వననిధిఁ దరియించి వేగ ♦ వారిజనేత్రక ౧౯ 42
- క. కనఁగలవు రాఘవా! నీ,మనమున నీవఱకుఁ గలయ ♦ మంగళకరమా
పెనువగ నిక విడువుము క్రుధఁ, గొనఁదగునిశ్చేష్టులైన ♦ యోధీశు లిలక ౨౦ ౪
- తే. విగతభాగ్యులె యగుదురు ♦ వినుము కోప
మూనువానిని గని భీతిఁ ♦ బూనుచుందు
రెల్ల వారును మముఁ గూడి ♦ యెంతొ భీతి
కరుండు నదులకుఁ బతియునొకడలిఁ దాఁట ౨౦౪ 44
- తే. ఏయుపాయము తోచునో ♦ యింక దాని
సూక్ష్మబుద్ధి విచారింపు, ♦ చొరఁగరాని
కడలి నానైన మెల్ల నొక్కటిగఁ గూడి
దాఁటె జయ మొందెనని మదిఁ ♦ దలఁపవయ్యి. ౨౧౪ 45
- చ. విను మింకఁ గారురూపులయి ♦ విక్రమసంపద సంగరంబునం
గని తనరారునీకపు లఖండశిలాతరువృష్టిచేత నా
దనుజులఁ జంపువారు నుము! ♦ దప్పక యెట్టెటులొ యపారమా
వసధిని దాఁటువార మని ♦ వైరియుఁ జచ్చెనటంచు నెన్నుమా! ౨౩౪ 46

క పలుమాటలేల విజయము, గలుగును నన్నయె శుభము ♦ గల్పింపంగాఁ
గలిగిననిమిత్తములు తొఁచె లలిత హర్షింబు మదిని ♦ జెందెడునాకున్ ౨౪౫
రెండవ సర్గము సంపూర్ణము

3 - వ సర్గము

అథ రాముఁడు లంకానగరదుర్గాలరీతి నడుగ హనుమ వివరింపుట అథ

క. కాకుఁజ్ఞుని గగనరాఘవుఁ, డాకపినాయకుఁడు మిగుల ♦ సనువునఁ బలుకన్
బ్రాకటసాంజ్ఞాండగు, టాకర్ణించుచు గ్రహించి ♦ హనుమకు ననియెన్. ౧
ఆ తపముచేతఁగాని ♦ తగ నేతుబంధంబు, వలనఁగాని కడలి ♦ జలవిహీన
ముగ నొనర్చిగాని ♦ మొనసి సంధము దాటఁ, జాలువాడ నెట్టిసరణి నైన.
క హనుమంతా' దుర్గమముగఁ, గనఁబడులంకాపురికిని ♦ గలదుర్గాభిల్
వినిపింపు మెన్నియుండునొ, ఘనసేనాపరిమితియును ♦ గణుతింపఁ దగున్ 3౫
తే. ద్వారరక్షణకృత్యమే ♦ భంగిఁ జేయఁబడుచుండునొ పురమును ♦ భద్రరీతిఁ
గాఁగ నెన్నెన్నిరీతులు ♦ గా నదెట్టి, పరిఖలాదిగ నాధన ♦ పటలి తగునొ ౪ 51
చ దనుజులగేహముల్ తెలియఁ ♦ దప్పక చెప్పుము వింటి ముందె, యై
నను గనినట్లు దానిని విశంగను గోరెద, లంకలోనఁ గ
ల్గినయవి యెల్లఁ గాంచితివి ♦ లీలఁగ నున్నవి యున్యయట్లె గా
వున నటులే వచింపు ¹మిక ♦ బుద్ధి²లాసము నొంది యుండుటన్. ౫ 52
క అనియడిగిన రాఘవుని వచనమును విని ³వాక్యవిదులఁ ♦ జతురుండగు నా
యనిలకుమారుఁడు రామున, కనియెను, శ్రీరామ! లంకా ♦ యందలిగుఱుతుల్
నీ ప్రాకారపరిభ్రాది ♦ పరికరనిర్మి, దానిచే రక్షింపఁదగు విధమును,
బలములు దానిఁ గా ♦ పాడరీతియు, రాక్షసులకు రావణుని పైఁ ♦ గలుగుభక్తి
యును, రావణాసురుఁ ఘన తేజమున లంకా ♦ దవిన భాగ్యింబు, ♦ నుదధిఘోర
తరక క్తియును, బుర ♦ వర మగులంకలో బంసముదాయవిభాగ, చుట్లె
తే. వాహనాదులసంఖ్యయు, ♦ వరుస విన్న
వింతునని కపికులముఖ్యుఁ ♦ జెంతొయావృ
తిని వచించెను నీరీతి, ♦ సమజులందు
సంతసంబున నుండు రే ♦ చింతలేక ౬

54

క నుత్తిల్లినకరిఘట లా, వత్తనమున నింకియుండు ♦ బహువిస్తృతిచే
నుత్తమమై కన్నట్టు గుహాత్తరముగ గధపరములు ♦ నలరుచుండున్. ౧౦
చ. దనుజులు గుంపులై యలర ♦ దాదణరీతిగ నుండుగుఱ్ఱముల్
వినుతికి నెక్కనుండురిపు ♦ వీరుల కయ్యది దుర్గసంబుగాఁ

గనబడుదావీరముల్ దృఢతఁ ♦ గాంచుచు నాలుగు చూడఁగాఁబడున్
ఘనములుగాఁ గవాటములు ♦ గ్రాలును నాయనకీల లొప్పఁగన్ ౧౧ 56

¹తే. గడియమ్రాకులు వానికిఁ ♦ గడువిశాల
ములుగ నమరుపఁబడియుండుఁ ♦ జెలఁగునట్టి
విపులములుగాఁగ నందును ♦ విశిఖశీలల
వై చుయంత్రము లొప్పు దు♦రావీరములయి ౧౨ 57

క. పరబలము లొక్కయెత్తున, నరుదెంచిన వాని వైచి ♦ యందుఁ జొరఁగనీ
కరుల మరల్చును నయ్యివి, సురవైరులు పెక్కునుంది ♦ శుంభచ్ఛక్తి ౧౨౫

సీ. దావీరంబులందొక్క ♦ సారి నూర్వరఁ జంపఁజాలి భయంకర♦నరణిఁ బాలించి
నిశితాగ్రములు గ్రాల ♦ నిర్భరంబులునయి తగుపరిఘంబులు ♦ దారుణగతి
శతసంఖ్యలుగ శత్రు♦జాలంబు నడఁపంగనునిచియున్నారు, మహోగ్రరీతి
నలగునాపురిచుట్టు ♦ హోటక ప్రాకార మున్నతిమై యొప్పు♦నుండు దుష్పరి

ఆ. ధర్మణముగ నం దు♦దారవై దూర్వవిద్రునుము లయలమాత్మీ♦కములు పక్ష
రాగములును బొదుగ ♦ రంజిల్లుభాగముల్, గలవు, దానిచుట్టు♦గడుజెడఁగయి

క. సంతతశీతలనలిలా, క్రాంతములయి భీమములుగఁ ♦ గానంబడి యిం
తింతని చెప్పంగను రా,నంతటిలోఁతునఁ జెలంగు♦నట్టిపరిఖలున్. ౧౫ 60

క. మీనంబులు నక్రంబులు, గానంబడ వెలయుచుండు ♦ త్కృపాలక! పెం
పూనినదావీరస్థలముల, దానిఁ జొరన్ మార్గములు ని♦తాంతము పృథుతన్.

సీ. పరిఖాళిమీఁదుగా ♦ సురుచిరతరఫలకముల నిర్మింపఁగఁ ♦ గ్రాలునాల్గు,
వానిని నవ్వల♦వై చుటకును మఱి వలసినతఱి నమ♦ర్పించు దగునలు
లున్నతయంత్రంబు ♦ లొగి నమరుపఁబడి యున్నవి రక్షించు♦నుగ్రదనుజు
లకు గృహంబులు విశా♦లములయి చాలుగావిరచింపఁబడినవి ♦ పరులబలము

ఆ. లెవుడు నచ్చు నప్ప♦డెల్ల నాయంత్రంబు, లందుఁ గలుగుదారు♦బృందములను
జిమ్మివై చుఁగానఁ ♦ జేర లే రద్దాని,యంత్రము లవి కాచు ♦ నాపురమును ౧౨౫

²క. విను మందు త్తరమాక్లంబున దారువినిర్మితమయి ♦ పాలుచునదియె చ
క్కనిరీతి దృఢ మకంఠ్యంబునునయి కనుపట్టుదానిఁ ♦ బోల వితరముల్. ౧౮

క. కనక స్తంభంబులు పెక్కు నిలువఁగాఁబడియె నవ్వి ♦ కుండఁగ నీకే
యనవరతము నామార్గంబును గాచునగ్ధలోనఁ ♦ బాలుచుచు మిగులన్.

క. దానిని గాపాడెడునా,దానవులకు సూతగాఁగఁ ♦ దిగువేదిక లె
న్నోనిర్మింపఁబడియెన్, భూనాథా! రావణుండు ♦ భూతభయదుండై ౧౯

క. ద్యూతాదికములఁ గలఁగని, చేత్ర బలరారఁ దనదు♦నేసలఁ గనఁగా

1 త తే హాపలయంత్రాణి-అనిమా శరణిలాక్షేపకయంత్రాణి-అనివ్యాఖ్య 2 ఏక స్త్య
కంపోఽబలవాన్ సంక్రమ స్సుమహాద్భుః-అనిమా.

నేతఃప్రమాదమొందక, యే తా నని చేయఁగోరి యే యుద్యతుఁడౌ. ౧౯౫
 క గిరిశృంగంబున నుంట న, గర మయ్యది యెక్కిపోవఁగా సాధ్యం బె
 త్తరుణమునఁ గాకయలరును, సురలకుఁ బో నలవిగాదు ధీ శూరప్రవరా. ౨౦

1 చ. కనుఁగొన భీతిదం బగుచుఁ ధీ గాననవర్వితవారిదుర్గముల్
 కనకవిశాలసాలపరిఘామయమాచును గృత్రిమంబుగాఁ
 దనరెడ దుర్గ మిప్పగిది ధానికి దుర్గచతుష్టయంబు పెం
 పునఁ దగియుండు, దూరతటభూరిసముద్రపుయామ్యభూస్థలి ౨౧ 68

క పుర మయ్యది యున్నది నా, గరిమును దాఁటుటకు నొకఁగలమార్గంబే
 యరయంగ లేదు వార్తలఁ, బరికింప నుపాయము కనుఁపట్టదు రామా! ౨౧౫

క జలమార్గము లంకకు ని, మ్ముల వెలసెడ, దేవనగరముం బోలినని
 స్తులపుర మది హయనాగం, బులచేతఁ నిబిడమగుచుఁ ధీ బోరఁ దగనిజై

క కనుపట్టు దుర్జయమునై, ఘనగిరిశృంగమున దుర్గఃకీతితంబయి వా
 రినిబిడపరిఘావృతమై, కనఁదగియుండును శతఘ్నికలు యంత్రాళుల్. ౨3 71

ఆ కుచుతియైనదనుజకుంజరుపురమును, గరము నలరఁజేయు, ధీ త్వాపతీంద్ర!
 తూర్పుద్వారమందు ధీ దుష్టరాక్షసవీరు, లయుతసంఖ్యలుందు ధీ రమితబలులు.

2 స్త్రీ శూలహస్తలుగాఁగ ధీ శోభిల్లువారు, దురాధర్షులయి సంగఁగాంగణమున
 ఖడ్గంబులను బోరఁగలవారు; దక్షిణద్వార నుం, దిభవాజిఁసరథములఁ
 గాల్చులంబులఁ గూడి ధీ కఱకురాక్షసు లొక్కటయున్నా రతులఁస్రతాపు
 లందలియోధు లోయవనీశ! పశ్చిమద్వారభాగంబున ధీ భటులసంఖ్య

తే. లక్షదశకంబు వార లెల్లరును జర్క
 ఖడ్గధరులయి శస్త్రాస్త్రఁగణము నెఱిఁగి
 యుందు రయ్య త్రరద్వారమందు న్యర్ము
 దముగ లెక్కింపఁ దగినట్టిదనుజు లుంద్రు. ౨2

73

క అందుం గొంపలు రిధికులు, కొంపలు తుంగాధిరోహకులు సగుడు రింకం
 గొంపలు నాగానాథులు, గం దగి కులముఖ్యులగుచుఁ ధీ గమఁ బూజితులై.

తే అలరుచుంద్రు, దురాధర్షులై నయసురు
 లందు మధ్యమభాగంబునందుఁ బెక్కు
 వేలకొలదిగ నున్నారు ధీ వినుము వార
 లెల్ల నొకకోటి యుందు రఁహీనశౌర్య! ౨౪౫

75

క. సంచారమార్గముల నే, మించినశౌర్యమున వేడ్కఁమిగులక రామా!
 త్రుంచితిఁ బరిఘంబుల మా, యించితిఁ గాల్చితిని లంకఁనెల్లఁ దిరుగుచుక.

1 సి తోపారే సముద్రస్య దూరపారస్య రాఘవ - అనియాలము 2 సో ఖడ్గాగ్రయోధినః -
 ఆనిమాలము

నీ : సాలంబులం బూన్కిఁ ద గూలఁగాఁ ద్రోచితి నాల్గవసాలు దానవభటులను
విక్రమాఘ్నల యమువీటికిఁ బంపితి నేయుపాయంబుననేనిఁ గడలిఁ
దరియింత, మీవనచరులెల్ల నాలంక హతమునర్పిరయని యవధరింపు
మంగదద్దివిదులు ద నాజాంబవంతుఁడు నల పననులును నేనావతియగు
తే నీలుఁడును, మైందుఁడును గంధి ద లీల దాటి
పోయి పర్వతవనరాజభూరిఖాత
వప్రత్యోరణయుతముగ ద భవనయుతము
గాఁగ లంకను నిటకుఁ దేగలరు రామ ! 33

77

క. కానక మిగిలినకోతులతోనే పనిగలదు నీకుఁ ద దొందరగా నీ
నేనలలో ముఖ్యులకును, నానతి యిడి యరులఁ గెలువనగు కాలంబు.

క పరికించి యంగదాదులఁ, బురిగొల్పుచు లంక కరుగఁజూలినరీతిక
ద్వరపడి పయనమాచేయుము, ధరణీశ! విచారమేల దైర్యము నొనుమా!

మూఁడవ సర్గము సంపూర్ణము.

౪ - వ సర్గము

— శ్లో రామాదులు కపిసేనలతోఁ బయన మగుట. శ్లో —

ఆ సత్యవిక్రముం డనసృత తేజఁడునగు, రాముం డనిలతనయుఁ ద జేమి చెప్పె
దానినంతయు విని తగ నిట్టులనియెను, భయదదనుజనగరవరముఁ గూర్చి.

క తెలిసితివి గాదె దానిని, గలవిలపాటొందఁజేసి దడురయమున నే
విలయంబు నొందఁజేసెనఁ, దలఁపుము సత్యమని దీని దర్పనమగ్రా! ౨

క అని నుగ్రీవునితో ని, ట్లనియెను నీలగ్నమందె దయరుగం దగునం
చని తలఁచెద నాకాశంబున నడుమక భాస్కరుండు ద పాలించె గంఠే! ౨౪

క ఈయభిజ్ఞుగ్నంబున, వే యరుగం దగును విజయమే సిద్ధియక
బాయక మధ్యాభ్రంబున, నీయర్కుం డుండ జయమునే గల్గించక. 3౪

ఆ ఊముహూర్తమందె ద యే జనుదునయేని

నీత నపహరించి ద చెలఁగునరుజుఁ

డెచటి కేగఁజాలు ద నెత్తటి నైనను,

నొక్కయాతురుండు నుహోగ్రవిషము ౪

81

క తానుగఁ గ్రొలి తదీయా, నూనజ్వాలలకుఁ జిక్కి ద నూఱువిధములక

దా నలజడిఁబడి యమృతము, గానంబడ దాకి ద కతినాధ్యనుఁడై ౪౪

క. జీవించునట్లు నీతయు, నావచ్చుట యాలకించి ద నక బ్రదుకంగఁ

* బలై కదేశః క్షపితః-అనిమాలము బలై కదేశః=నేనాచతుర్థాంశఇత్సర్థః- అనివ్యాఖ్య.

దా వేడ్కనొండు, ను త్తర, నా వజ్రలెడుతారి యీది¹నంబునఁ జెలఁగెన్.
 క తారాబల మీదినమున, నారయ బాగున్న దెల్లి ²హస్త గదా³ యీ
 యారంభమునకు శుభవం, బా రయమున నేఁడె నేన ⁴లన్నియుఁ బూన్కిన్.
 ఆ. బయలు వెడలునట్లు ⁵పాటింపుమీ యాజ్ఞ, శకునవితతి నాకు ⁶పాధురీతి
 గానఁబడెడు దనుజ⁷కాంతుని వధియించి, జనకుకన్యఁ దేగ⁸లను నిజంబు 2
 క. ¹నాదగునేత్రం బిదుగో, మీఁదుగఁ జలియించఁ జొచ్చె ²మేలుగ దీనక
 నాదగుకోర్కి ఫలించును, గా దిక వ్యర్థమని తెల్పు³కరణి హరివరా! ౩
 ఆ. కార్యకోవిదుండు ⁴కడుధర్మముతి రాముఁ, డాత్మ వాక్యములను ⁵నాననచర
 పతియు లక్ష్యుండు ⁶బలిబలి యనుచుండ, మరల నినజాతోడ ⁷సుందరించె
 క చనుఁగాక ముందు నీలుఁడు, వనచరు లొకలక్షనంఖ్య ⁸బలవంతులు వెం
 తను రాఁగ మార్గదర్శన, మునకై, మననీలుఁడు తన⁹ముందటఁ దోఁపక.
 చ ఫలములు మూలముల్ గలిగి ¹⁰పావనశీతలవారి కాననం
 బులఁ దగి తేనెయుం దొరకు ¹¹భూతలమార్గమునందు వేగ యి
 బ్బలములతోడ నేగు, మీఁకఁ ¹²బాపమతుల్ ¹³దనుజుల్ విషాదులం
 గలిపి ఫలాళిమూలములఁ ¹⁴గన్రుజలంబులఁ ద్రార్య మొప్పుగఁ ౧౧ 92
 ఆ పాడుచేయుచుండు ¹⁵ప్రల్లాట కీపును, వార లట్లు చేసి ¹⁶పాధ¹⁷లుగఁ
 జేయకుండునట్లు ¹⁸చేసి కాపాడుమీ¹⁹, దనుజు లొక్కవేళ ²⁰దారుణగతి. ౧౨
 క వనదుర్గంబుల నిహ్నా, వనితలముఁ గాననముల ²¹బలముల మనలం
 గని తలపడ నునుతురు గావున వానరు లంబరమునఁ ²²బోయి నలుదెసల్
 క పరికించి రిపులు కలరో పరుగెత్తిరో యుండలేదొ ²³పరికింపఁ దిగుక,
 గరమున నారంబగు వా, నరబల మున్న యెడ నిల్చి ²⁴న్యాయము సుష్మా
 క మనపూన్కి భయంకరమై, కనఁబడు నందఱును శౌర్య²⁵కలితులెయ్యి యి
 ప్పని సాగింపందగుఁ గడ, వనచరసింహు లొగి వేలు ²⁶వందలు గాఁగఁ ౧౩
 తే కలిసికొని భూరివారిధి²⁷కరణి నొప్పి
 భయదనేనా²⁸భాగంబు ²⁹బలము మెఱయు
 నట్లు నడిపించుకొని పోవ³⁰నగును జమ్ము,
 వర్వతాకృతి గజుడను³¹భవ్యయశుండు ౧౪ 97
 క బలమున నెంతయు నుర్విం, జెలఁగెడు గవయుండు శక్తి³²చేతి గవాక్షుం
 డలఘుతరదృష్టవృషభం, బులక్రియ సేనాకు ముందుఁ ³³బోదగుఁ జమ్మి.
 నీ ³⁴ఎగిరెడువారియం ³⁵దెల్లఁ దాఁ బెర్లయె తగుమువభుండు ³⁶సతాంతవిక్ర
 మమునఁ జెల్వారుచు ³⁷మనసైన్యదక్షిణభాగంబుఁ గాచుచు ³⁸వచ్చుఁగాక,

97

1 ఉపరిష్ఠాది నయనం స్ఫురమాణ మిదం మను-అనిమా 2 దూషయేయు ర్ధరాత్మానః పథి
 మూలఫలోదకమ-అనిమా దూషయేయుః, విషాది నేతికేషః-అనివ్యాఖ్య 3 యాను వానరవాహి
 న్యా వానరః ప్లవతాంసః-అనిమా

గంధగజంబలుఁగా దురాధర్వుడై జవమున నుతికిని ♦ జాలియున్న
గంధమాదనుఁడును ♦ గపిబలవాచుపార్శ్వంబును గాచుచు ♦ వచ్చుఁగాక;

తే. నేను నై రావతము నెక్కి ♦ నిర్జరపతి
యేగునట్లుగ హనునుంతు ♦ నెక్కిబలము
లకు మహోత్సాహ మట్టై కల్లంగను నడుమ
నరుగుదెంచెద మీకెల్ల ♦ నాత్మ లలర ౧౯

99

చ ధనపతి సార్వభౌమ మనుదంతి రంబును నెక్కి పోవురీ
తని యముఁ బోలుఁబట్టుఁడు ♦ తీవ్రబంబుల నొప్పునంగడుక
మినుతబలాభిరాముఁ బృథివీస్థలి నున్నతశౌర్య నెక్కియే
చనియొడుఁ గాక, యీబలము ♦ శౌర్యమునం బరికింపుచుం దగ్గ ౨౦ 100

సీ. భల్లూకపతి జాంబఁసంతుఁడును సుమేఘుఁడును, వేగదర్శియు ♦ ననెడు వీరు
మువ్వురునుక బలంబున నొప్పు ధూమ్రుండు బలముల వెనుకటిభాగమరసి
వచ్చుచుందురుగాక; ♦ వరశక్తి ననిపల్కు శ్రీరామువాక్యంబుఁ ♦ జిత్త మలర
వాహినీపతియయి ♦ వనచరపతియయి యలరెడ సుగ్రీవుఁ ♦ డాలకించి

తే యాజ్ఞ నిడెఁ బయనంబు చేయంగ వారి,
కంత నని చేయునుత్సాహ ♦ మతిశయింప
వనచరుల్ కందరంబులఁ ♦ బర్వతశిఖ
రముల విడినాడి యెగిరిరి ♦ స్రమద మలర. ౨౩

101

క వనచరపతియౌ సుగ్రీ, వునిచే లక్ష్యునిచేతఁ ♦ బూజితుఁ డగుచుక
జనియెను దక్షిణదిక్కున, కనుపమధర్మనుతియై ♦ యారాఘవుఁడుక ౨౪

క. వనచరులు శతము లక్షలు, గను గోటులు గాఁగ నొక్కఁగతి నయుతంబుల్
గను గూడి మత్తగజముల, యనువునఁ దనవెంట రాఁగ ♦ నరిగె నతండుక.

క చనుచున్నరాము వెనుకొని, వనచరవాహినులు చనియె, ♦ వానరులు మదం
బున ముదముఁ బట్టఁజాలక, యనతనయునిస్రావుగల్గి ♦ యెగురుచు మిగులక.

ఆ. గంతు లట్టై వైచి ♦ గర్జిల్లుచుక సింహ, నాదములను జేసి ♦ యాకరమునఁ
బరుగు లట్టై వాఱి ♦ సురుచిరఫలములఁ, దినుచు మధువులానితృప్తి గనుచు.

చ సురుచిరమంజరీనికరఁశోభితవృక్షము లట్టై పెంపునక
గంములఁ బట్టి యేగి రలఁకాఁబునిదిక్కున, కందుఁ గొందఱొ
హరులు మదించి యన్యులను ♦ నార్బటిమీఱఁగఁ బైకినెత్తి రిం
కొరులను గొంద యివ్వఁబడ ♦ నుద్ధతిఁ ద్రోసిరి సేచ్చమీఱఁగక ౨౫

* అంగదే నైవ సంయాతు లక్ష్యా శ్చాంతకోపచః, సార్వభౌమేన భూతేశో ద్రవిణాధిపః
ర్యథా-అనిమా.

తే. త్రోయఁగాఁ బడి కొందఱు ♦ త్రోసిసట్టి
 వారి నాక్షేపణము చేసి ♦ రీరసమున
 శ క్తిగలహరులుం దము ♦ త్తమఁ బడంగఁ
 ద్రోసిసకపుల మరలను ♦ ద్రోసి రత్నై ౨౯

07

క. వనచరులు రాఘవునిచెంతను మన మారావణుని మధంబున స్వేచ్ఛం
 గనువానిఁ జంపి యందలి, దనుజులఁ జంపఁదగు నంచుఁ ♦ దమి గర్జిలుచున్ .

క. చనుచుండి రంత వీరుఁడు, ఘనబలుఁడౌ ఋషభుఁడు, కపిఁకాంతుఁడు నీలుం
 డును, గుముదుఁడు, పెక్కుండ్రను, వనచరులంగూడిముందుఁవాహినికెలమిన్

క. అరుగుచు మార్గము నెల్లం, బరిశోధించుచుఁ జెలంగఁ ♦ బగవారికి భీ
 కరుతౌ రవిసుతలత్కృణు, లురుబలుఁడౌరాఘవుండ ♦ నుగ్రకపివరుల్ 3౧౪

క పరివేష్టించుచు రాఁగా, హరిమధ్యమభాగమందు ♦ నరిగిరి, వీరుం
 డురుబలుఁడునైన శతబలి, హరివరదశక్తికోటియుక్తుఁడై బలిమిమెయిన్ 3౨౪

క *హరివాహినులను నొక్కఁడై, పరికించుచుఁ గాచుచుండె, బలముమెఱయు కే
 నరివనసగజులు నర్కుఁడు, హరిబలములు చూఱుకోటు ♦ లరుదేరంగన్

తే. బలమునంతయు నొక్కపార్శ్వమునఁ గాచు
 చుండి, రంతట నానుషేఞుండు జాంబ
 వంతుఁడును బెక్కుభల్లూకఁవరులు గొలువ
 నినజు ముందిడుకొని వెన్క ♦ నేగుచుండి 3౪౪

113

క సేనావశ్చిమభాగముఁ, బూనిక రక్షించుకొనుచుఁ ♦ బోయిరి, మఱి యీ
 వానరసేనాధీశుం, డై నిఖిలోత్పతనశాలుఁరం దాఘ్యండ్లై 3౫౪

114

క. వీరుఁడునై తగునీలుం, డారయుచున్ నాల్గుదెసల ♦ హరిబలములఁ దాఁ
 గారవమున రక్షించుచు, భూరిజవం బొప్పుచుండఁ ♦ బోవుచు నుండెన్ 3౬

సీ ప్రజఘడిరీముఖుల్ ♦ రభిసరంభులు ననువీరవాంరవరుల్ ♦ వీరు నాల్గు
 ప్రక్కలఁ దిరుగుచు ♦ నక్కడికపులరు ద్వీరపెట్టుచుం బోయి ♦ దిరుగతులను
 వానరవరు లట్లు ♦ బలములు వెలయంగఁ జనుచును దరులతాఁసముదయముల
 నొప్పెడు సహృద్రి ♦ నుర్వీధ్రనరమును వికసత్సుమంబుల ♦ వెలయునట్టి

తే కొలఁకులఁ దటాకముల వనంబులను గనిరి

భీమశాసనుఁడౌరఘుఁవీరునాజ్ఞ

కట్టై భయపడి బూరిసై ♦ న్య మది సగర

ముఖములను గొల్లఁగొట్టక ♦ మోదమలర. ౪౦

116

క. ధ్వని మీఱఁగఁ బెనునాదంబునఁ నగుగుగుసాగరంబుఁ ♦ బోలి చనియె, రా

మున కుల్లాసము గల్పిం, పను దత్పార్శ్వమున బాహుబలసంపన్నుల్ ౪౧

తే. వీరులై యొప్పు వనచూల్ * సారఘోట
కములు చోదితములయి వేగముగఁ బోవు
కరణిఁ బోయిరి, పురుషకుంజరులు రామ
లక్ష్మణానిలజాంగదుల్ * లలితరీతి ౪౨

118

క తముమ్రాయ గొప్పనక్షత్రములను గురుకవులఁ గూడుఁబరిచంద్రులు నా
నమలతనుప్రభలను నా, సమయంబున వెలసి, రంత * త్కృపతివకుండై ౪౩

క. నిరతంబు ధర్మమతియై, పరఁగెడురాముండు సహజభానునుతులు త
న్నురుముదమునఁ బూజింపఁగ, సరిగెడదక్షిణముఁగూర్చియూబలములతో

సీ అంగదుపై నున్నయాలక్ష్మణుండు పరిపూర్ణ కాంక్షుండయిపొలిచి స్మృతియుఁ
బ్రతిభయుఁ గలవాఁడు * సతతధర్మాత్మండుఁగావున హనుమపైఁగ్రాలురాముఁ
గని పల్కె శుభవాక్కులను నీవు వేగంబ రావణుఁ బోలియించి * రావణాప
హృతయైన సీతను * నేవునఁ గైకొని సఫలితార్థుఁడవయి * సకలరత్న

ఆ యుక్తయా నయోధ్య * కొప్పుమీఱఁగఁ బోవఁ
గలవు, భూతలాభ్రతలములందుఁ
గలుగుశుభనిమిత్తములు నీదుకార్యసి
ద్ధులను జూపుచున్న * వొంసి రాచు'. ౪౪

121

క అనిలుండు మృదువుగ హితముగ, ననుపసనుఖముగనుశుభమునగపఱచుచుమె
ల్లన సేనవెంట వీచెడుఁ, గను మివిగో మృగపతత్రిగణములు కూర్చి ౪౫

తే మధురనాదంబు లొప్పు నిర్మలమనముల
నలరి శబ్దించుచున్న వీ * యఖిలదిక్కు
లమలములుగాఁ జెలంగెడు * నబ్జమిత్రుఁ
డమలకాంతుల వెలసెడు * నార్యి' యిప్పుడు. ౪౬

123

క శ్రుతినిలయుండైన శుక్రుం, డీతరక్రూరిఖగయోగ * మినుమంతయు లే
కతినిర్మలతేజంబున, హితఫలదుం డగుచు వెనుక * నెసఁగెడు రామా ౪౭

సీ. పరిశుద్ధులైన సప్తములు కాంతుల నలరి దక్షిణదిశ * కెలమిఁ బోయి
మరలుచు ధ్రువునకు * సరిగఁ బ్రదక్షిణ మాసట్లు తిరుగుచు * నలరువార
లిత్యోకువంశ్యుల * కెల్ల కూటస్థుండై తనరి రాజర్షియై * ఘనుఁడునౌ త్రి
శంకుండు మమత విశ్వామిత్రనిర్మితసప్తర్షులం దున్న * సాధుచిత్తుఁ

తే. డౌ వసిష్ఠునితోఁ గూడి * యమల తేజ
మునఁ బ్రకాశించుచున్నాఁడు * మనకుమేటి

తారయైన విశాఖయుఁ ♦ గ్రూరఖచర

సంయతయ గాక వఱలెడఁ ♦ జారుకాంతి గెల్గు

125

ఆ. నైర్వృతంబు దనుజునక్షత్రమునగుమూలాఖ్యతారచెంత ♦ నలరుధూమ

కేతు వట్టె తాఁక ♦ నాతతతప్తమై, వీడకొందుచున్న ♦ దోడి రామ ! ౧౨౪

చ. దనుజవినాశనంబునకె ♦ తప్పక యాయది యిట్టులయ్యెఁ జా

వునకును సిద్ధమై తగినభూతవితానపుదార యట్టివే

శను నొకక్రూరభవరవిలాసమునం బరివీడితం బెయ్

వనములు సత్ఫలావళుల ♦ భాసిలుచున్నవి చూడ విందుగఁ. ౧౨౫ 127

క. జలములు రుచిదగ న్వచ్చుం, బులునై యున్నయవి భూరిభూజవితానం

బులు కాలపుసుర్యాదను, సులలితసుమగంధములను ♦ సొంపుగ నలరుఁ.

తే. ¹తారకామయసంగ్రామధరణియందు

నమరసేనలభంగి వూర్తిహములు గాఁగ

నున్న యీశిపిసైన్యము ♦ లొప్పుచున్న

యవి మహీనాథ ! శుభశకుఁనాళి యిట్లు ౧౨౬ 129

క. కనఁబడుచున్నది వీనిం, గని సంతస మొందియుండఁగా నగు నని రా
మునితమ్ముఁ డన్న యూఱడఁగను బల్కెను, బిదప గొప్పకపిబల మెల్లఁ.

క. ఘననఖదంతాయుధములు, గనుఁగొనభీతిదములౌచుఁ ♦ గ్రాలంగా మే
దిని నావరించి పెలుచం, జనియెను, ²వానరులహస్తచరణాగ్రములఁ. ౧౨౭

క. జనియించినట్టిరజ మా, వనజాపునికాంతిఁ గప్పి ♦ భయదంబుగఁ గ
మ్రైను లోకమునం దంతట,, వనచరసైన్య మది మిగుల ♦ భయదాకృతిగఁ.

తే. జలదవటము లంబరతలముఁ గప్పు

నట్టు వనపర్వతాభ్రయుఁక్తాయతయను

దిశను గలభూమినంతయు ♦ దివిరి యావ

రించుచుం బోయెఁ గనువారు ♦ సంచలింప ౧౨౮ 133

చ. హరిషతిసేన లొక్క మొగి ♦ సందలియేటుల దాటుచుండ ని

ర్భరగతి నీరు న్నేచ్చగను ♦ బొఱఁగఁ జాలర వ్యత్యయంబుగాఁ

దిరుగుచుఁ జాలయామడలు ♦ తీవ్రగతిం బ్రవహించె, నక్కవీ

శ్వేరుభటు లందు స్వచ్ఛగుగుఁవారిఁ జేరింగు సరోవరంబులఁ. ౧౨౯ 134

క. ³కని వానినడుమ దిగియే, చని రవ్వలి కఖిలభూమిఁజప్రతతుల నిం

1 దేవానా మివ సైన్యాని సంగ్రామే తారకామయే-అనిమూ తారకామయే = తారకుండను రాక్షసునియొక్క వధసమయమందు, బృహస్పతిపత్నియగుతారకు జం ద్రుఁడుకొనిపోయినప్పటియు
ద్ధమనందు అనియర్థము 2 కరాగై శ్చరణాగై శ్చ వానరై రుత్థితం రజః-అనిమూ 3 మధ్యేన చ
సమంతాచ్చ తివ్య క్వా ధశ్చ సా విశత్-అనిమూ.

డినకొండలు ప్రాప్తింపఁగ నడ్డముగఁ జాట్లు దిరిగి ధ్వజచిరి వానికొండలు
క. సమతలములైన భూములు, తమకుం దోచినపు డెల్లతావుల వ్యాపిం
చి మమత దాటిరి ఫలపం,తములగు వనములును దోచుఁ ధరువులకొండల.

క. ఫలములఁ దినంగఁ గోరుచు, మెలమెల్లనఁ బోయి రటనఁపిూరజవమునం
జెలువారు నక్కవులు భూ,పలలాముని కార్యమునకుఁ ధారుష మలరక

క. మనముల సంతస మొప్పుం, గను నొకరికి నొకరు శౌర్యఃఖునబలములరి
తని ముదముఁ జెప్పుకొనుచుక, జని రభియావనవిలాసఃజములగుచేష్టల్ ౧౪

తే కానఁబఱచుచుఁ బోయిరి థాననచరు

లైన కవులొక్కకొండలు ధూని పఱచి

రొక్కకొండలు పై కేగి ధుక్కుమిగులఁ

గొంద తెంతయుఁ గిలకిలఁ గూసి రొకట ౧౫

139

ఉ వానరు లొక్కకొంద టిల ధాలములకొండగొట్టి రంఘులం

బూనికఁ గొంద టుర్విపయిఁ బోగునఁ గొట్టిరి కొంద అందు భూ

జానిపిఱుందఁ బోవుచును ధూరుహసర్వతరాజి జేతులం

జానుగఁ జూచి నుగ్గుగను ధౌర్యముమీఱఁ బగుల్చి రార్పుచుకొండలు ౧౬

క గిరిగోచరులగు వనచరు, లరుతరధరశృంగవితతి ధుక్కు మెఱయుఁగాఁ

బరికించి యెక్కి యార్చిరి, హరినాదము లొప్పు జేసి ధందు మిగులఁగక

సీ డూరువేగంబుల ధొక్కకొండలు తిగజొంపంబులం గూల్చిరింపుమిగుల

మిఱిగొంద తెగురుచుఁపలయుచు శిలలను దరువులఁ గైకొని ధురుచిరముగ

నాడిరి భీతిధులైన వానరభటు లందును శతసహస్రాయుతములు

గాఁగఁ గోటులుగాఁగఁ గవిసి భూమిని సిరి యలరవాప్యపించిరుజ్జ్వలనికామ

తే తేజ మలరంగ వాసేనఽదేవసేన, భంగి గొప్పదిగాఁ దగి ధ్రువుని గూడి

పట్టరానట్టిసీ తిచే ధాన్యరాత్న, జాభిపాలితయయి యెగె ధనవరతము.

చ అనిపయి గల్గునానలను ధందలు వేగను పోయి రెడ్డు సి

తను జెఱునుండి ముక్కిగనఁ దా రొనరింతుమొ యన్న యాతురం

బున నొకయించుకైన మదిఁ బూనరు నిల్వెగ, నిట్లు లేగుచుక

వనచరు లెల్ల పృక్షన్యగఽవారసనున్వితసహ్యభూధరం

బును మలయాద్రి జేరి రొగి భూపలలాముఁడు రాముఁ డెంతటక. ౧౭

తే. మలయసహ్యాద్రిలందును ధజెలఁగునదుల

నిర్మరంబుల వనముల ధనెమ్మి గనుచు

గడచిపోయెను, గవులు మాధ్వమునఁ గల్గు

పకుశతలకద్రుమములను ధవ్యములను ౧౮

144

సీ సింధువారాశోకఽచిత్రచూతంబులఁ గరవీరతిమిశ్రవృక్షములఁ బాడు

చేయుచుఁ బోయిరి వాయు వేగంబుల నూడుగుచెట్లను ధన్యురీతి

నలరుక్మానుగువృక్షముల జువ్వెచ్చెట్లును వటతందుకంబుల * వరుస మీఱ
జంబూకతరువుల * సాగతరంబులొ కడిముల నామలకములఁ ద్రుంచు

తే. చు వెనఁ బోయిరి, రమణీయశుభ్రశీల
యందు నలరాగుబహువిధాభయతవనతరు
వులు తదూగుజనంబునఁ * జలన మొంది
వారిపైఁ బూలఁ గురిపించె * గారవమున ౭౬౫

145

చ పరిచుకముల్ చెలంగుతరు * పాలిని నుండనమీరుఁ డెట్టె ని
ర్భరకుతుకంబు మీఱ భ్రమరంబులు పాడుచు వెంటరాఁగ నుం
దరసుఖ మిచ్చునట్లుగ నితాంతముఁ దాఁకుచుఁ జండనక్రియం
బరఁగుచు వీచె, ధాతుగణభవ్యముగాఁ దగునహ్య మయ్యెడ ౭౮ 146

తే. ధాతునిర్గత రేణుసంతానములను
వాయుజవపుట్టితంబయి * వనచరగురు
పాహినిం గప్పె నెల్లెడ, * భవ్యశీఖరి
యందుఁ దగుచున్న నెత్తములందు మిగుల ౭౯౫ 147

సీ పుష్పించిన మొగలి * పొదలును దెల్లవావిలిచెట్లు మిక్కిలి * వేడ్కనించు
చు వసంతమునను బూచుగురివెండలుపూచిగంధపూర్ణములయి * క్రాలుమొల్ల
పొదలును, జగిబిల్వ * సనమలతరువులు గంధపూర్ణాఖ్యవృక్షములు కాన్లు
తరువు లిప్పులు మఱి * వరచుధూకంబులు స్ఫూర్తకప్రియకాఖ్యభూరుహములు
తిలకముల్ నాగముల్ * దివ్యచూతంబులు ముచుళింద పాటల * ములును గోవి
దారాద్వన, కుటజ * తరువులు శింశుపాతగువులు శౌల్కల * ధవమహీరు
హంబులు మఱియును * నరుణకురవకముల్ హింతాశతిమిశంబు * లెంతొవంత
గా నొప్పునుసిరికల్ * కడిమిచెట్లును నీలపుష్పగణాశోక * భూరుహములు

తే వరుణవృక్షంబు లంకోల * తరువులు క్షీతి
పద్మముల్ పూచియున్నయి * పరిమతగువు
లెగురుచు * దాఁటుచుం బోవు * నెల్లకఫుల
వలనఁ జీకాకుఁ గనియెను * గలఁగి విఱిగి ౮౪౫ 148

చ సరసులు వాషిల్ మిగులఁ * జల్లనినీరిము నిండనండ భూ
ధరమున నందు నొప్పి సత * తంబును జక్కువపక్షు లెల్ల నుం
దరముగ నాడఁగా జలప * తత్రినమూహము క్రాంచముల్ మనో
హరముగఁ గేళి నల్పఁగ మృ * గావళు లెప్పుడుఁ గొల్చు చుండఁగ ౮౬ 149

తే. భల్లుకంబులు సింగముల్ * వ్యాఘ్రములును
సింహములు దుష్ట * జములు * చెలఁగుచుండ

భయసములుగా నెసంగుచుఁ బన్నకుముద

ములును సౌగంధికోత్పలంబులు వెలయఁగ ౮౭౫

150

క. జలములఁ బుట్టెనుపుష్పంబులు పెక్కులుమెఱయుచుండఁ బాలుచుచునుండఁ
గలఁచిరి కోఁతులు వానిని, బలుతావుల నందుఁ బెక్కుపక్షులు భీతిక. ౮౮౫

క వనచరులం గని కూయిడె,, ననంతరము కీశవీరు ఁ లంపఱు నాకొం
డను గలసరసుల స్నానంబును నల్పి జలంబు లాని ఁ మోదము చెలఁగక.

తే కేలి సల్పి కొండాదులపై ఁ లీల నీవు

చల్లుకొనుచును వానఁవల్లభు లటఁ

బర్వతము నెక్కి మదమునఁ ఁ బ్రబలి యచ్చుత

గంధములగు ఫలంబులఁ గంధములను ౮౯౫

153

క మూలచ్చులఁ గుసురుచ్చుల, నోలిక వృక్షములనుండి ఁ యొక్కటఁ గొనుచుం
జాలం బ్రీతి భుజించిరి, గ్రోలిరి తేనెలను మిగులఁ గుతుకం బలరక. ౯౦

1^క సురుచిరమధుషింగళతను, ధరులగునాకవులు మిగులఁ ఁ దత్పరులయి ని
ర్భరరీతి ద్రోణమాత్రము, పరమంబగు మధువుగల్గుపట్టుల నెల్లక ౯౦౫

క. వ్రేలాడుచుండువానిక, జాలఁగ బలములరఁ బట్టి ఁ సంతృప్తిగ భూ
పాలుండు కనం ద్రాగుచు, నాంకకు నడిచిపోయి ఁ రంతటఁ ద్రోవక. ౯౧౫

క. తరువుల విఱచుచుఁ దీగలఁ, గరముల లాగుచును గొప్పఁత్యధరతతులక
జరణములఁ బగులఁగొట్టుచు, నరిగిరి, కొందఱు మనోజ్ఞులగు తేనియలక.

తే త్రావి మత్తిలి యఱచుచుఁ ఁ దగువిహిత

ధరణివీఁడను జనిరి కొంఁదఱు మహోగ్ర

తరువు లెక్కిరి కొంఁదఱు ఁ తరువులపయి

నుండి దిగి, రిట్లు వానరఁయూధవరులు ౯౩౫

158

క అంతర మేమాత్రము లే, కంతటఁ జెలువారుచుండఁ సవని యదియు సం
క్రాంతపరిపక్వసన్యాసంతవలెక వెలసె, నవ్వఁపచరులతోడక ౯౪౫

159

క. సరసిజలోచనుఁడగుచు, వగుఁ డంత మహేంద్రశిఖరిపల్లభుఁ జేరెక
దరువరభూషితమా న్గిరిశృంగము నెక్కి విమలఁకీర్తి నృపుఁడు తాక. 160

తే దాశరథి యిట్లు లామహేంద్రగిరిశృంగ

మెక్కి యువకూర్చునిబిడమై ఁ యుక్కు మిగిలి

యలరుసంబుధిఁ గాంచె, నాఁహరివరు లొగి

సహ్యనులయాద్రివరముల ఁ సరగ దాఁటి ౯౭

161

2^క క్రమమున సత్యంతభయంబును కై నను నొసంగునట్టి ధవ్వల మ్రో

1 ద్రోణమాత్రప్రమాణాని లంబమానాని వానరాః - అనిమూలము 2 రామా రమయతాం
శ్రేష్ఠః-అనిమూలము

- గుమహాబ్ధిచెంతఁ జేరిరి,, తమఁ బరరంజకులమేటిఁగఁ దగువృవుఁడున్. ౯౮
- క. అనుజన్ముని, సుగ్రీవుని, వనచరులం గూడి యద్రివర్యము దిగి య
బ్ధిని జూచువేడ్క నతులము, గను జెలఁగు తదీయతటముఁ † గడువడిఁ జేరెన్.
- క. అనిశము సహస్రాభిరథం, గనికరధాతోపలతలఁకలితం బగుచున్
బెనురూప మలరఁ దగునా, వననిధితీరమును జేరి † వనచరపతితోన్. ౯౯
- క. పలికెను రాముం డిటు లో, జలజాన్తతనూజ! మనము † సంధ్రముదరికిన్
మెలమెల్లనఁ జేరితి మిదె, తలఁ పెయ్యది మున్ను తోఁచెఁ † దగ నిట దానిన్.
- తే మరల నాలోచనము చేయుఁతరుణ మిదియె
నవలితీరంబు గానరా † దరయ నింక
జలగుయముగ నదీపతి † సాగరంబె
కొనఁబడియెడు, నుపమశేక యింక దీని ౧౦౧

166

- చ అలవియె కాదు దాఁట బలఁతుంతయునున్ మనమున్ వసింపనౌ
జలనిధిచెంత నిందె, మనఁసై న్యము వారిధి దాఁటి యెట్లొ య
వ్వలిదరిఁ జేరుచుం త్రముచు † వైశము చేయుట యుక్తమంచు నా
1 యిలనుత దొంగిలింపఁబడి † యేగుట విహ్వలచిత్తుడై తగన్ ౧౦౨ 167
- సీ ఆనందమే లేని † యామహాబాహుండు రాముండు పలికి సంధ్రమును జేరి
యట సై న్యములు విడిచియంగనౌ నచువార్త విషయమై వనచరవిభునిఁగాంచి
పలికె నిట్లని సై న్యములు వేగ నీయబ్ధికటమున విడిచియంగఁ † దగినరీతి
నాజ్ఞచేయుము దీనిఁయప్పలిదరిఁ జూడనగు నెట్లు లట్టి యాహల నొందె
ఆ. వననరంబు గల్గినది యెవ్వఁడే గాని, తనబలంబు విడిచి † చనఁగరా దె
చటికినైనఁ బొరుఁపంబునఁ దగువన, చరులు తిరుగనలయు † సరభనమున.
- కవిరాజవిరాజితము —

అరులు నిరంతరి † మంతరముం గన † వయ్యయితావ్రల నుండు కపి
శ్వరులు జవంబున † వారిలనొయుచు † నారలృత్యము లెన్నఁదగున్,
నిరత మటంచును † నీంజనేత్రుడు † వెమ్మి వచించిన సూర్యజుఁడున్
వరతరుసంయుతోవార్ధి తటంబున † వానర సేనల విడియించెన్ ౧౦౩ 169

- 2 తే జలధిచెంత వసించినఁబల మది మాధు
పాండుజలమయి సిరిగుల్కుఁరెంచవజల
నిధివలె భాసిలెన్, గపినిచయ మబ్ధి
తటవనంబులఁ బొంది యున్ద్యు మలరఁగ ౧౦౪

170

1 శీతాహరణకృతః - అనిమాలము 2 మధుపాండుజల శ్రీహర్షా ద్వితీయ ఇవ సాగరః - అనిమాలము

క వననిధిమవ్వలితీరం, బును జేరం గోరుచు చటఃమోదమ్మున నుం
డెను, నావానరు లట దిగు, చునుండుయత్నములఁ బుట్టుఁశుంభధ్వనియన్

చ వననిధిభూరినిన్వనము ధ వారక మించి మహాత్తరంబుగా
వినఁబడె, భాస్కరాత్మజుడఁ బీరుఁడు కావఁగఁ బొల్పుమీఱునా
వనచరసేనయున్ ద్రివిధఁభంగులుగా దిగి రాముకార్యమొ
య్యన నెఱవేఱునట్టి ఘనఁయత్నము నేయఁగ నుండె సంతటన్. ౧౧౦

ఉ వానరసైన్య మయ్యెడఁ, బ్రభంజనధూతతరంగయుక్తమై
గానఁబడంగఁ గాంచుచు నిఁకాముముదంబును బొందె, సంతటన్
దానవసేవితం బవలిత ట్టది యింతటిదూర ముండు నం
చేనరుఁ డైనను దిలఁపఁ నెప్పటి కర్హము గాక యొప్పుచున్. ౧౧౧ 173

క. పరుణావాసంబయి దు, స్తరమయి యత్తోభ్యమగుచుఁ ధ జండ్గ్రహో
త్కరమయి సంధ్యల వృద్ధిం, బరఁగుట భీతికరమగుచు ధ వార్ధియుఁ జెలఁగెన్.

సీ. ఫేనాఘముల నవ్వఁవిధమున నలరుచు నలలబొంగున నాడుఁనట్లు మెఱసి
చంద్రోదయమున విశాలతలంబును నావరించుచు, ననేకాజ్ఞబింబ
ములు ప్రతిబింబితఁబులు గాఁగఁ జెన్నారి భంగగ్రములచేత ధ భవ్యఫేన
చందనంబును దీయుఁచందంబునం బొల్చి కళి తనకరములఁ ధ జందనమును
తే. దిజ్జితంబినులకుఁ బూయుఁతీరునఁ దగఁ, జండవనమానవేగసంసక్తహోర
నకృతిమితిమింగిలనుగఁగంబు నగుచు, మణివిభా సురవిషధరఁగణయుతమయి.

చ. తనరుచు శింశువారముఖఁదారుణసత్వసమన్వితంబునై
కనఁబడుచుం జొరం దగక ధ త్రౌధరసంఘయుతంబునై పథం
బనునది లేక యాసురుల ధ కాకరమై చెలువారుచుండె, న
వ్వనచరు లాగభీరతరఁవార్ధిని జూచి విషాద మొందుచున్ ౧౧౨ 176

క. తరియింప నెట్టులో యని, పరికింపుచు నుండి రంతఁ ధ బవనచలితదు
ర్భరభంగవితతి, నాగ, మ, కరయతముగఁ బొంగి క్రిందుఁగాఁ బడుచుండెన్.

తే. రాత్రివేళను శీతకఠప్రభాన్వి
తమయి భాస్వరజలమయి ధ దహనకణము
లెల్ల వ్యాపించియున్నట్లు ధ లెనఁగి కానఁ
బడుచు నుండును, మఱియు నంబరము నట్లె. ౧౧౩ 178

క. సురుచిరహిమజలయుతమై, పరఁగుచు నగ్నికణతుల్యఁభాసురతారో
త్కరకీర్ణంబై మెఱియను, సరిద్యిభునియందు నాగఁసంతతు లొప్పున్. ౧౧౪

తే. ఆకసంబు మహాహిగఁగాయతంబు
వనధిసురపథముల సురఁవైరు లుందు

భయదములు గాఁగ రెండును † బరఁగుచుండు

సతిభయంకరములు రెండు † నరసిచూడ ౧౧౮

180

క. కనుకన్ సంద్రము సురపథమును నన్యోన్యము సమత్వమును బొందుచునుం
డెను గాన వానిభేదము, కనఁబడకయె యుండు, సంతఁ † గడలిజలంబుల్.

చ. కనఁబడె నాకసంబువలె † గంధివలెం గననయ్యె నాకసం

బును గడలిన్ సురత్నములు † పొల్పుగ నుండును దారకాళియుం

గనఁబడునంబరంబునను † గావున నయ్యవి రెండు భేదముం

గనకయె పొల్చె నెవ్విధిని † గాంచిన భేదము గానరాదు నూ! ౧౨౦ 182

నీ నీరదాళిక్రాంతఃనిర్మలాభ్రమునకు భంగమాలాక్రాంతఃవననిధికిని

భేదమే గనరాక † వెలసె, బరస్పరాహతములై యలలు భయంకరముగ

భేరిననాదంబు విధమున మ్రోగుచుండెను, రత్నములు జలంబునువె యఁగఁ

బటునాద మడరంగఁ † బవనాభిహతమయి యేకమా నట్లును † నాకసమున

కుద్గమించెడునట్లు † లుగ్రశోపంబునుగొనియున్నయట్లులు † కనుఁగొనఁబడి

తే సలిసత్వయుతంబయి † శ్వసనజవన

ముత్థితతరంగముల దివి † కొగిని బ్రాకు

నట్లు జల మెల్లఁ గలవిలఁమై చెలంగ

సతిశయోత్సాహమునఁ గని † రబ్ధి గపులు ౧౨౪

183

క వనచగు లూర్కిధ్వమలన్, ఘనముగఁ జేయుచుఁ జలించుఁగతి నున్నహహా

వనధిని దానిం జిత్రంబునఁ గాంచిరి దాటువిషయములను దలఁచుచున్.

నాల్గవ సర్గము సంపూర్ణము

౫ - వ సర్గము

అథా లక్ష్మణుఁడు శ్రీరామ నూతడించుట అథా-

క. సేనాపతి నీలండును, బూనిక రక్షకులు వెలయ † భూచివహాబ్ధిన్

గాననగు సౌఖ్యతటమున, సేనల విడియించె నీతిఁ † జెలువారంగన్ ౧ 1౭౧

క అంతట మైందద్దివిదులు, పంతంబున నాల్గుదెసలఁ † బరికించుచుఁ గా

సంతయు భయమును సేనా, సంతతి పొందనటు తారు † చరియించి తగన్ ౨

క కాపాడుచుండి, రింబుధి, దావున నాసైన్య మెల్లఁ † దమిఁ బొదలంగన్

భూపతితిలకుఁడు రాముఁడు, దావునఁ బార్శ్వమునఁ గొల్చుఁతమ్మున కనియెన్.

క. జనులూడుచుండు కాళము, చనఁగా శోకంబు గూడఁ † జనునంచు, మహీ

తనయను గాని నాదగు, ఘనశోకం బట్లు గాక † కడవృద్ధి గనున్ ౪ 1౭౪

* సాగతం చాంబరం చేతి నిర్వికేష మదృశ్యత-అనిమా,

చ జనకజఁ దెచ్చునట్టి ఘనశక్తిని గూడియు దుఃఖ మొంద నే
లనియెదవేమొ¹ దూరమున ధనాజనకాత్మజ యున్నదంచు నే
గనుటయె లేదు శోకమును ధాంతను రాక్షసుడే హరించె నం
చును వగ నొందలేదు విను! ధూరత నాతనిఁ జంపఁ జాలుదున్. ౪౫ 159

క. వనితను దేనేర్తును నో, యనజా! యాసాధ్యిచా వయస్సునుభవయో
గనిరూఢి నొందకుండఁగఁ, జనుచున్నది వ్యర్థ మనుచుఁజాలిఁ గనియెదన్ ౫

చ అని పవమానుఁ గాంచి జనకాత్మజ నాప్రియురా లదెచ్చటం
గనునొ నివాస మచ్చటికే ధక్కునఁ బోయియె వీవు మంత నా
వనిత స్పృశించి నన్నును బ్రభంజన! తాఁకుము దాన మేలు గ
ల్లును, సతి చంద్రుఁ జూడఁగను ధోరిక నేనును జంద్రుఁ గాంచ దా
న నెలఁతఁ గాంచి నట్లగును, ధానకొఱకై యటు నేయుమీ దయన్ ౬

సీ విపులభోగంబుల ధననాడి నావెంట నడవికి వచ్చిన ధాన్యసాధ్య
తను రావణుండు బల్లిని గొనిపోవంగ వానిని గాల్చి నిర్భరింతుకై
గలదియే యయ్య సన్నెలమిని గతిగాఁగ నమ్మి హాప్రాణేశ! ధనముఁ గావు
మని యేడ్చినట్టివాఁకృష్ణము నామనంబునఁ, బలువుగ నాటి నిర్భరవిషంబు

తే ద్రావిడట్లు మదంగసంతతిని గాల్చు
చున్నయది, మన్నధాగ్ని వియోగదాగు
పులుగఁ దచ్చింతయే జ్వాలవలెఁ జెలంగి
కాల్చుచున్నది రేయుఁబగలు తనువును ౮ 192

చ నిను విడనాడి సంగ్రమున ధనను బరుండెడ నట్లు చేయఁగా
ఘనముగ మండునీవ్వరుండు ధక్ష్మముమీఁద దహించుఁగాని యిం
తని దహింపలేడు, జనకాత్మజ నేనును నొక్కభూమినే
యనుజ! సమాశ్రయించినటు ధాంత, యిత్రటి నిట్లానర్చినన్. ౯౦ 193

ఆ వగలఁ బొగులుచున్నవాఁడను గాన నా
ప్రాణములను గావఁ బటుతరమగు
సాధనంబె యగును, ధాన్యమా బ్రదుకంగ
విరహ మొందు నాకు ధాన్యసేల! ౧౦ 194

క. జనకజ జీవించియె యాదనుజపురంబందు నుంటఁ ధమి వింటిని గా
వున నీళ్లులేనిభూమియు, దనచెంతను సోదకముగ ధరణి చెలఁగినన్. 195

తే దాని సాయంబున రవంతయు బ్రదుకును
గాంచినట్లుగ నేను జీవించియున్న

* ఏత దే వాసుశోచామి వయోఽస్యా హ్యతీవర్తతే-అనిమా.

వాఁడ, నుశ్రోణి నుత్సుల్లఁగఁగారిజేత

ణను మహీసుత నాప్రేయఁగిని దగంగ ౧౧౫

186

చ అరుల జయించి యుజ్జ్వలమహామహిమంబున నొప్పులక్ష్య నే
వ్వరునను జూడ సంతసము ధ వర్ధిలునో యటు లెప్పు చూతునో
నురుచిరబింబతుల్యమగుశుభ్రతరోష్ఠము గల్గి పద్మమ
ట్లరుదుగ నొప్పుభూతనయఁయూన్య మొకించుక వైకి నెత్తుచున్. ౧౨౫

197

తే ఆతురుండు రసాయన ధ మానుభంగి

నేను నధరామృతం బెప్పు ధానువాఁడ;

నాతలోదరి గౌగిట ధ నదుమ నన్నుఁ

బటువులై తాళఫలరీతి ధ బలసి మఱియు ౧౩౫

198

క. ఒండొంటిఁ గలిసి ప్రీతిని, మెండుగఁ గల్పించు చనులు ధ మిక్కిలి వగ చే
నుండెడునాతనువుచు దమి, నిండంగ సోకునొక్కొన్ నే నెఱుంగఁ జూచి!

క. నల్లనియపాంగములచే, నుల్లసిలెడు భూమితనయ ధ యుగ్రదనుజులు
ద్యస్తీలఁ జుట్టుకొనఁగాఁ, దల్లడిలుచుఁ బలిగ నేను ధ దనకుండంగన్ ౧౪౫

ఆ నాధహీనమాడ్కి ధ నవయుచున్నది గదా, కాచుదిక్కు లేక, ధ కంజనేత్ర
జనకరాజపుత్రి ధ సాధ్వీ నాకును దశ,రథునికోడలునయి ధ రక్కసు లొగి.

స. తనుఁ జుట్టుకొనఁగ వారలకును జిక్కి కృశించెడుఁ గద, ధ కువలయహితురే
ఖనియతిని శరత్కాలంబున నీలాశ్రములఁ ద్రోసి ధ పొంగెడు కాంక్షన్.

క వెలువడుగతి నాసీతయుఁ, గలఁవఁగరానట్టి దనుజగణముల నెల్లన్
బలువిడిని ద్రోసివుచ్చుచు, నిలుచునొ నాయెదుట నెపుడు ధ నెమ్మి చెలంగన్

క. జనకజన్మస్వభావముననే, తను దేహయె దేశకాలధతత్వములు మా
ఱినతఱి సుపవానమునను, ఘనశోకమునను గృశించి ధ కడుఁ బడలుఁ జూచి!

క దనుజేంద్రుడైన రావణుఁ,ఘనవత్సంబున శిలీముఖము నాటి మహీ
తనయ నదెప్పుడు నే దోడ్కొని రాఁగలనో యదెప్పుడు వగ లడఁగునో

క. సురకన్యఁ బోలునతి యా, ధరణిజ సోత్కంఠ యెప్పు ధ దగ నామెడ నా
దరమునఁ గౌగిటఁ జేర్చుచుఁ, బరమానందాశ్రవులను ధ ద్వరగ విడుచునో.

క. తరుణీవీరహజమై భీ,కరమగు నీవగను నల్లఁగా మానినయం
బరమును విడుచువిధంబునఁ, ద్వరపడి విడువంగఁ దగినధతరుణ మది యెదో

చ. అని సతిఁ గూర్చి సూక్ష్మమతి ధ యయ్యును దా విలపించుచుండఁగా
వనజహితుం డహస్సు చన ధ భాసురకాంతులు చల్లనౌట నొ
య్యనఁ జనె నస్తైలమున, ధ కంఠట లక్ష్మణుఁ డూఱడింప నా

* స్వభావతనుకా మానం శోకే నా నశనేన చ, భూయ స్తనుతరా సీతా దేశకాలవిపర్య
యాత్ - అనిమా.

వనరుహపత్రనేత్ర బహుభంగుల నెంచుచు దుఃఖతప్రుడ
య్యను దగ సంధ్యవార్చెను రఘూత్తముఁ డెంతయు భక్తిమీఱఁగఁ. ౨3
ఐదవ సర్గము సంపూర్ణము.

౬ - వ సర్గము.

అంశా లంకయందు రావణుఁడు మంత్రులతో నాలోచించుట

చ. సురపశిత్రుబృవిక్రముఁడు † శూరవరేణ్యుఁడునై మహాత్ముఁడౌ
మరుదధిరాధనందనుఁ డ†మారుషభీతిదకార్య మాత్మపూ
ర్వరమునఁ జేసిపోవఁ గని † రావణుఁ డెంతయు సిగ్గు నొందుచున్
శిరమును సుంత వంచి యటఁ † జేసినమంత్రులతోడ నిట్లుచున్ ౨౪ 209

క. వనచరమాత్రుండగు నా, హనుమంతుఁడు దుష్పరిధర్ష †మై తగు నాప
త్తనమును లక్ష్యము చేయక, తనధైర్యముమీఱఁ జొచ్చి † తాఁ గనె సీతన్

సీ వైత్యంబునాఁబడునమధికప్రాసాద మవనిపైఁ బడియెను, † నాసురవరు
లెందఱూ హతులైరి † యులంక యంతయుఁ గలఁపంగఁబడియె నొక్కకపిచేత,
నిఁకమీఁదఁ జేయంగ † నేది యుక్తంబగు? మనకెల్ల శుభమేది? † యెఱుఁగుపంగఁ
జక్కఁగా ఫలియించునతాఁర్య మెయ్యది? పలుకుఁడీ! చేసెన † భద్రమెల్లఁ

తే గలుగుఁ గావుత మీసును, † బలయుతుండ
వైన నీకేల మంత్రమం † చనెదరేమొ?

† చిత్తబలమునఁ దగుయోగ † సిద్ధు లండు,
విజయమూలము మంత్రమె † వెలయు ననుచు ౨౫ 211

క. కనుక నె బలయుతులారా! మనుజేంద్రునివిషయమున నె † మంత్రము చేయం
గను గోరుచున్న వాఁడను, వినుఁడీ లోకమునఁ గనఁ ద్రివిధముగఁ బురుషుల్.

తే ఉత్తములు మధ్యమాధము † లొప్పచుండు,
వార లందఱుఁ గలిసియె † వఱలుచుంటఁ
దెలియసాధ్యముగాదు వాఁరలగుణముల
దోషములఁ గాన నేఁ దెల్పుదుచు గ్రచుముగ, ౨౬ 213

సీ మంత్రనిర్ణయమున † మంత్రుల నిపుణులస్వహితకాంక్షులఁ గాని † స్వనుభదుఃఖ
సనుభాగులై నట్టి † నఖులను గాని హితమును గోరెడి స్వబాంధవులఁ గాని
కూడి యాలోచించి † కోరి చేయందగు కార్యము నడపుచుఁ † గడఁగి దైవ
మునునమ్మియుండునో † మనుదురుత్తముఁడనియాతని, నొకఁడెతా † నగుచుఁ గార్య

తే మును దలంచుచు నొక్కఁడె † మననుకొలఁది
దైవమును నాశ్రయించుచు † దగినకార్య

* మంత్రములం హి విజయం ప్రాచీన రార్యా మనీషిణః-అనియూ.

మును నొనర్చునొ యెవ్వఁ డాతనిని మధ్య

ముఁడని వలుకుదు రాద్యుతా ♦ మునులు తెలిసి. ౯౫

214

చ పురుషుఁ డెవండు దోషముల ♦ భూరిగుణంబుల నిశ్చయింప కా

పరముని నాశ్రయింపకయె ♦ పట్టినకార్యముఁ జేయువాఁడ నం

చరయక పల్కి కార్యమును ♦ సంతయుఁ డీర్ప కువేక్ష చేయునో

ధర నధముం డటం ద్రతనిఁ ♦ దత్త్య మెఱింగినపెద్ద లందఱు ౧౦౫ 215

క పురుషు లిటు మూఁడువిధములఁ, బరిగణితులై యైనయట్లు ♦ పరిగణితములౌ

ధర మంత్రములు నటంచని, యరయందగుఁ జెప్పువాఁడ ♦ నవానిగతుల్.

తే మంత్రు లందఱుఁ గడు నైకమత్య మొంది

శాస్త్రమునుదృష్టిఁ గూడి యాసక్తితోడ

మంత్రమును దేని నెంతు రామంత్ర ముత్త

మంబని తలంపఁబడు మహామహులచేత ౧౨౫

217

తే. కార్యనిర్ణయవిషయమై ♦ కడఁగి మొదట

మంత్రు లన్యోన్యభేదముల్ ♦ మతములందుఁ

గలిగి తుద కైకమత్యంబు ♦ పొలయఁగూర్చు

రట్టిమంత్రము మధ్యను ♦ చునఁగఁబడును. ౧౩౫

218

తే సచివు లందఱు తమభావ ♦ మచల మనుచు

దాని సాధింపఁ బూని వాదమును జేయు

చుందురో యైకమత్యంబు ♦ నొందుకోర్కి

యైన లేకుండునో యది ♦ యధమ మంధ్ర ౧౪౫

219

క. మతిమంత్రులై న మీరు ని,యతిమీఱఁగఁ జక్క నెంచి ♦ యత్కుత్తమమై

హీతమగుకార్య మిదంచని గతసంశయ్యులై యెఱింగి ♦ కడుఁ బూనికఁగో.

తే నిశ్చయింపుఁడు తద్రీతి ♦ నేను జేయఁ

దగినవాఁడను, మనకు మంత్ర మిఁక నేల

మునిఁగిపోయిన దేమున్న ♦ దనెదిరేమి?

వేలకొఁదిని వనచరఃపీరు లుండ ౧౫౫

221

క మనపురముఁ జాట్టుముట్టఁగఁ, జనుదేరంగిలఁడు రామచంద్రుఁ డిటకు, ని

వ్వసధిని దాఁటి యడెట్టులు, చనుదేఁగఁగఁ జందురేమి? ♦ సహజయతుండై

నక వనచరులును సుగ్రీవుఁడు, తనవెంటఁ రాఁగ సహజఃపైర్వము మెఱయఁ

వసధిని నెండించియె యింక నితరపథములనొ సుఖముఁగఁ దరియింపుఁ.

క అని నాకుఁ దోఁచుచున్నది, పని యిది నేఁ జెప్పినట్లై ♦ ఫలియింపఁగఁ బ

త్తనమును వానరవీరులు, చనుదెంచియె యడ్డుపెట్టుచందము గలుగఁ. ౧౬౫

* సమస్త ముద్దోషయతివీర్య జాన్య త్కరోతివా-అనియూ అన్య త్నేతుబంధాదికం వా కరోతితి-అనివ్యాఖ్య

క పురమును నై న్యంబుల నెక్కరణిని గీడొందకుండఁ దగ్గు
బరికింపుఁ డట్టియూహల, సరగున మీరెల్ల యు క్తిపతులు గానఁ . ౧౯

ఆటవ సర్గము సంపూర్ణము.

2 - వ సర్గము.

— శ్లోక మం త్రులు రావణాసురుని దొంగడుట శ్లోక —

చ దనుజవిభుండు రావణుఁ డుదగ్రబలుం డీటు పల్కెగా బలం
బునఁ దగునానురుల్ సుమతిఃపూర్ణులు గామిని నీతిబాహ్యులై
దనుజవరేణ్యుఁ గాంచి రిపుఁదర్ప మెఱుంగక యంజలుల్ తగం
బొనరిచి యాత్మ పక్షమును ద బూని వచించిరి పొంగు నేడ్కలన్. ౧౫ 226

తే. రాజ! పట్టసశ్రులముల్ ద భ్రాజమాన, పరిఘయష్టులు శక్తులు ద పరఁగుచుండఁ
జాలసై న్యము నున కుండ ద నేల యీవి, పాద మొందఁగ నీకిట ద శత్రుహరణ!.

ఉ సేనలు నీకు నేల? యని ద సేయఁగ నొక్కఁడ వీవు చాలజే?
దానవనాథ! భోగపతి! దాపున యుద్ధము సల్పి సర్పసం
తానము గెల్పి తీవు మును ద దర్పకవైరినివాసభూమియా
యాగవర్యశృంగమున ద యక్షసమూహము లెల్లఁ గొల్పఁగన్ 3౫ 228

క అలరారు కుబేరునితో, గలహం బొనరించి దేవ! కాండము మెచ్చన్
బలమున లోఁబడునటు లు, జ్వలకౌర్యా! చేసికొంటి ద ధీమాత్రమునన్.

చ. ధనపతి యాతఁడీశునకుఁ ద దస్తయు మిత్రుఁ డటంచు నెన్నికం
గనుచును లోకపాలుఁడయి ద గాఢబలుండయి యొప్పుచుండ నా
తనిఁ గడురోష మూని స్రవి! దారణఁడుండు జయించి తీవు, య
క్షనికరమున్ వధించి కడఁకం గొని కొందఱఁ బట్టి యేఁచుచున్. ౫౫ 230

క కారాబద్ధులఁ జేయుచు, నీరసమునఁ గలఁచి పుచ్చి ద యీపుష్పకమున్
గోరిక శివగిరినుండి వి, హార్యము తెచ్చి తీ వ! హార్యబలమునన్. ౬ 231

క. దనుజేంద్రుఁడైన మయుఁ డే, పునఁ బొల్పెడు నిన్నుఁ గాంచి ద భూరిభయంబుం
గని మైత్రిఁ గోరి భార్యగఁ, దనతనము నొసంగె నీకు ద దానవనాథా! . 2

సీ. వీర్యంబునన్ విజ్ఞునిఁగుచు నెవ్వరికైన జయింపంగ ద నలవిగాక
తనరారుమధువను! దనుజుండు నీసహజాతయా కుంభీన! నకు సుఖంబుఁ
గల్పించువాఁడు సం! గరమున నీకుచు నశుఁడయ్యె, బాతాళ! వాసులైన
శంఖవాసుకులఁ దక్షకునిని జటినిని గెలిచి వారల స్వపశులను జేసి

ణే కొంటి వోదీర్చ బాహూ! య! శుంరశౌర్య!
యరిసిషూదన! చూర్ణిక్ష్మ! తాంగు లయ్యె

మరల లేవంగ బ్రహ్మచే ♦ మహితవరము

లంది యడయులయి బలాహార్య లగుచు ౯

238

క. అతిశౌర్యంబున నిర్జర, వితతిని భయమందఁ జేయు వీరులు నగు ను

ధృతకాలకేయదనుజు ల, హితులయి తమబలము నెఱపి ♦ యేకాబ్ద మొగి

క అని చేసి నీకు వశులై, రన నీ కేటి కింక భీతి, ♦ యనులేశ్వర! యెం

దును జూడరాని మాయలఁ, బనివడి నేర్చితివి పెక్కు భంగులు గాఁగ ౧౧

క. బ్రలయుతుల లోకపాలురఁ, గలహంబునఁ గ్రోధ మొప్పుఁగా నోడింపం

గలిగితివి శక్రుఁ గూడం, గలన జయించితివి పొల్పుఁగా స్వర్గమున ౧2

క కరితురగరధపదాతులఁ, బరఁగెడుశూరులను భీమబలసంయుతులఁ

వరుణునితనయుల సంగర, ధరణిఁ గెల్చితివి నీ పుండారభుజాధ్వ! ౧౩ 237

నీ కాలదండమె భయంకరమగు మొసలిగ శాల్మలిప్రముఖశస్త్రములె వృక్ష

ములుగాఁగఁ గాలునిబలుపాశమే సహ త్రరతరంగాలిగా ♦ దవనతనయ

భటులెనాగములుగఁబరంగు నాయమసైన్యసాగరమును జొచ్చిసంగరమున

యముఁ బాఱఁదొలి జయంబును గొంటి, వాకదనంబున నెలోకగణము లెల్ల

ఆ. వడఁకె గాదె! యింద్రుఁడవంటి విక్రమశాలు, రగుచు వీరులై న ♦ యవనిపతులు

ధరణి నెల్ల భూరితరువుల మాడ్కిని, నిండియుండి రమలనీతివిదులు ౧౪

తే. శౌర్యమున, సద్గణమున, నుత్సాహమందు

ననిని రాముఁడు వారిలోన నెఱికిని

సముఁడు కాఁడు, మహిపాల! ♦ త్కృపతులను

బరమదుర్జయులను నీవు ♦ బవరమందు ౧౫

239

క ధరణికి బలియిచ్చితి వింక, ధరణిశుం డీతఁ డెంత? ♦ తత్తటపడ కో

సురవైరినాధ! యుండుము, పరిశ్రమము నీకు నేల? ♦ స్లవగాఁభులఁ ౧౬

ఆ అతులబాహుడైన ♦ యాయుంధ్రుఁడై త్రొక్కఁడఁగి చంపఁగల్గు; ♦ నాతఁ డీశు

గుఱిచి యజ్ఞ మొందు ♦ కోరిక నత్యుత్తమము నొసర్చి దుర్భిధనుగు వరము

నీ. పరశివుకరుణచే ♦ బడసెను గద? మఱిశక్తి, తోమర, మిఁగ సంకులమయి

కీర్తాంత్రజైవాలఁకీర్ణమై మదగజకచ్చననిబిడమై ♦ కన్రుతురగ

మండుకనంతతి ♦ నిండి రుద్రాదిత్యభీకర గ్రాహనిబిడము నగుచు

మఱియు మరుద్వసుఁ మహితోరగంబయి హస్తశ్వరధజలంబయి పదాతి

తే పులినతలసంకులంబయి ♦ భూరిజలధి

వలె భయంకరమయి యున్న ♦ వాసపుబల

మునఁ బ్రవేశించి యింద్రుఁడై కొని సురలను

గలవిలంపడఁ జేసి లంకకును దెచ్చె ౨౧

242

- క పరమేష్ఠియానతిః శంభరవృత్తులః జంపినట్టివానవు నీవు
గరుణించి విడువ దేవో, త్వరపందితుఁ డగుచు జూచ్చెఁ ♦ గాదె' దివంబుఁ.
- చ తనయుని నట్టి హారవరు ♦ దర్పనమగ్రునిఁ బోరి కంపుమా
వనచరసేనతోడ రఘువర్మని రూపజింతు డుద్రుఁడౌ
వనచరుఁ డొక్కరుం డిటకు ♦ వచ్చి తటాలున నిట్టియాపదం
బొనరఁగఁ జేసె దాన వగఁ ♦ బూనఁగ నేల నురారిపూజతా' ౨౪ 244
- ¹తే దాని నీమది నెంతమాత్రంబు నునుప
వలదు రాముని జంపంగఁ ♦ గలవు నీవు
శౌర్యమున బాహుబలమున ♦ సాటికాఁడు
నీకు రాముఁడు తలఁపుమా! ♦ నీమనమున ౨౪ 245

ఏడవ సర్గము సంపూర్ణము

౮ - వ సర్గము

శ్లోక ప్రహస్తాదులు తనుతమపరాక్రమముల రావణునితోఁ జెప్పుట శ్లోక

- క అని రంత నీలజలదం, బననొప్పెడు రూపమలర ♦ నాహవశూరుం
డును సేనాధీశుఁడునయి, తనరుప్రమాన్తుండు పలికె ♦ దిగ సంచలితోఁ. ౧
- క మరదానవగంధర్వులు, నురగపిశాచములు పక్షు ♦ లొక్కరు నిను సం
గరమున మార్గొనఁ జాలరు, హరులన నిక నెంత? దానవాధిప! నీకుఁ.
- క మన మెల్లఁ బ్రమత్తులమై, మన కే మిఁక భయ మటంచు ♦ మది నమ్మిక నుం
డినతటి హనుమంతుం డిటఁ, జనుదెంచి పరాక్రమంబు ♦ నలిపి కపటియై ౨౪
- తే. మనల వంచించి పోయె నోదనుజనాధ! |
యట్లై లేకున్న నేను బ్రాణాలిఁ దాల్చి
యుండ నావానరుం డిట ♦ నుండి బ్రదికి
యెట్లు పోనేర్చు? నాశక్తి ♦ యెఱుంగుదు గద! 3 249
- క ²వననిధిపర్యంతంబుగఁ, గనుపట్టెడు భూమిఁ గల్లుఁత్యౌధరములయం
డును వనములందుఁ గల యా, వనచరులం జంపువాఁడ ♦ భవదాజ్ఞయయేఁ.
- చ పురమును గాచుచుండెదను ♦ బూనిక నే నికమిఁద, నీకు నా
తరుణిని దెచ్చినందులకు ♦ దావరమైనమహాపరాధ మె
వ్వరునను వానరోత్రములవంక భయం బిడఁ జాలకుండెడుఁ
గరము ప్రమోదముం గనుచుఁ ♦ గాలము పుచ్చుము దానవేశ్వరా! ౫ 251

1 హృది నైవ త్వయా కార్యా త్వం వధిష్యసి రాఘవమ్-అనియూ ఇటఁ దృతీయపాదార్థపరిణామల నధికముగా రావణునివర్ణనము చేర్చబడుట ప్రకృతార్థసాధకమని యూహింపఁదగు 2 కరో హ్యువానరాం భూమి మాజ్ఞాపయతు మా భవా-అనియూ

చ. అన విని దుర్ముఖుం డనెడునట్టి సురారి మహాగ్రహంబునన్
వనచరు డొక్కరుం డిటకు ♦ వచ్చి తిరస్కరణంబు నిట్లుగా
మనకును గల్గె జేసె నిదిమాత్రము నై పగరాదు లంకనున్
దనుజవరేంద్రునిధమును ♦ దా నవమానము నొందఁ జేసెఁగా ౩౪ 252

తే. అంతఁ బోవక శ్రీమంతుఁడైన విభుని
నవమతింగనఁ బల్కె నీయది తమింపఁ
దగదు సుంతయుఁ గాన నిత్రతీని నేనొ
కఁడనె చని వానరావళి ♦ గడుభయమున. 2౪ 253

చ. వననిధిఁ జొచ్చినన్ నభము ♦ వారక దూతిన నాగభూమికిం
జని యట దాఁగినన్ బ్రబలశౌర్యము పూని వధించి వత్తునం
చనియె, మహాబలుండగుచు ♦ నద్భుతశక్తిని వెల్లుచున్న యా
దనుజుఁడు వజ్రదంష్ట్రుఁడు నితాంతము కోపరసంబు పొంగఁగన్ ౨౪ 254

తే. ఘోరమై మాంసశోణితసారభూషి
తమగువరిఘంబుఁ గైకొని ♦ తా వచించె,
ననుజనుగ్రీవయుతుఁడయి ♦ యాదశరథ
తనయుఁ డుండంగ నానిశాతగుణుండు. ౯ 255

క. మనవురికి భీతితో వచ్చినదీనుండైన హనుమఁచేత నయినదే
మని యుగ్గడించఁదగు నాతనితో మన కేమిఫలము ♦ దయ కన్పఁ డగున్.

చ కనుకనె నే నొకండనె నికామజవంబునఁ బోయి లక్ష్మణున్
వనచరనాథుఁ గూడి తగుఁబానిని రాముని సీమహాయధం
బున వధియించి వానరులఁ ♦ బొంకము మాపియె వచ్చెదం జమీ!
దనుజవిభూ! మఱొక్కనుడి ♦ తప్పక చెప్పెద నాలకింపుమా! ౧౧ 257

సీ. నావల్కు నుచితమైనన్ గ్రహియింపు ముపాయకులఁడె తాఁబగఱ నెల్ల
సప్రమత్తుండియనియందునుజయించు గమహువులు భయంకరతనులును
శూటలు భీమద్రృష్టులు సగు రాక్షసుల్ నిశ్చితస్వాంతులై ♦ నిర్భయముగ,
వేలకొలదిగా ♦ విమలమానవరూపములఁ దాల్చి యారామఁమూర్తికడకు

ఆ. సంభ్రమంబు లేక ♦ సరగునఁ జని, రాముఁ
గని సహోదరుండు ♦ త్రొవతియును
నైన భరతుఁ డనుపఁగా నిటకే మెల్ల
వచ్చితిమి, మహాత్మా! ♦ సచ్చరిత్ర! ౧౨ 258

క [మరలి పురంబును జేరెడు, తరుణం బిది వచ్చె వేగ ♦ దయచేయఁ దగున్
బరమాదృతి] ననఁదగు, భూవరు డంతట నేన విడిచి ♦ వైశ్రమ పోవున్.

చ. మన మిటనుండి శౌలముల ♦ మర్దనశక్తిని మించుశక్తులకొ
 ఘనగదలకొ శరావళిని ♦ గార్హకఖడ్గములకొ ధరించి వే
 చనుదము, వ్యోమమార్గమున ♦ సంఘముగా నిలుచుండి భీమశ
 త్రునిచయవృష్టిఁ బ్రస్తరవిఠితానపువృష్టి నిగుడ్చి శూరతకొ. ౧౬౫ 260
 క వనచరుల వారి నందఱు, జనజేయుద మల్లధర్మునదనంబునకుకొ,
 మనపన్నినకృత్రిమమును, గనఁజాలక నమ్మినంత ♦ త్నూపాలసుతులొ ౧౭౫
 ఆ నీతిమాలి వార ♦ లాతఱిఁ దప్పక, ప్రాణములను విడువరాక తప్ప,
 దనియెఁ గుంభకర్ణునాత్మజుండును వీరు, డానికుంభుఁ డాగ్రహమ్ము పొంగ
 క తనవీర్యము గన్నడ ని, ట్లనియెను రావణుని గాంచి, ♦ యందఱు మీరిం
 దు నిలిచి రావణుతో నే, పనిచేయక యుండు గాక ♦ పనిపూని యింకొ
 క చని నే నొక్కడనే రా,ముని లత్కణు వనచరాళిముఖ్యుని సుగ్రీ
 వుని హనుమంతునిఁ దక్కిన, వనచరుల వధించి వేగ ♦ వత్తుం జుండీ! ౨౦౫
 క. అని పలికె, సంతఁ బర్యవృత్తమఁజై తగు వజ్రహనుఁడు ♦ తా నాలుకచే
 తను నోరు నాఁకికొనుచుకొ, దనుజేంద్రాదులను జూచి ♦ త్వర నిట్లనియెకొ
 క మీరెల్ల విగతసంభ్రము, లై రహి స్వేచ్ఛఁగొని పనుల ♦ నాత్మహితములం
 గోరి యొనరించుచుండుం, డే రయమున నొకఁడ నేగి ♦ యెల్లరఁ గవులకొ
 క. తినివైచెద నిశ్చింతలఁ, గనుమనముల మీర లెల్లఁ ♦ గని మధురూపం
 బున నలరుచుద్యమును నే,వునఁ ద్రావుచు న్వస్థులగుచుఁ ♦ బొంగెడువేడ్కకొ.
 తే ఆడుచుందురు గాక సహాయతఁ జని
 వనచరాధిపు లత్కణు ♦ హనుమ నంగ
 దునిని రణదుర్జయుని రాఘవునిని జంపి
 వచ్చెదను జూడుడీ! యనె ♦ బరచసమున ౨౮ 2౦8

ఎనిమిదవ సర్గము సంపూర్ణము

౯ - వ సర్గము

అఖిల మంత్రులందఱు యుద్ధమును గోర విభీషణుఁడు వెదని నీతి చెప్పట అఖిల-
 నీ లంత నికుంభుఁ డత్యంతబలుండగు సూర్యశత్రుఁడు రథఁనుండు యజ్ఞ
 హుండును,ను వృష్ణుఁ కుండునుహాపార్శ్వఁ డునుమహాదరుఁడు♦దనుజవరుఁడు
 దుర్ధరుఁ డగ్ని కేతుండును రశ్మి కేతుఁడు మహాబలశాలి ♦ కడిది తేజ
 మునఁగ్రాలురావణుఁతనయుఁ డయ్యింద్రజిత్తునుబ్రహ్మండును♦ఘనబలుఁడగు
 వజ్రదంష్ట్రుఁడు నట్టివాఁడువిరూపాక్షుఁ డట్టి ధూమ్రాక్షుండు♦నతిబలులగు
 తే. నట్టి యతికాయదుర్ముఖు ♦ లనెడివీర
 దనుజు లందఱు పరిఘంబులను మహోగ్ర

ప్రధానః పరిహా న్వక్త్రం జిహ్వాయా వాక్య మబ్రవీత్ - అనిమా

పట్టనంబుల శక్తులఁ ♦ బ్రాసశృల

ములఁ బరశ్వధములఁ బూని ♦ ఒలము మెఱయ 34

269

చ శరములఁ జూపవర్జముల ♦ శాతమహా త్తరఖడ్గసంతతిం

గరములఁ దాల్చి తేజములు ♦ గ్రాలఁగ రావణుఁ గాంచి కోపసం

భరితమనంబు లొప్ప నిటు ♦ పల్కిరి రాముని లక్ష్మణుఁ గపి

శ్వరుఁ బురి నేచినట్టి వనఁచారిని నీచుచి వాయునందనుఁ ౬

270

క. చని యిపుడె చంపిన త్తము,, అని పలుకుచు నాయుధాళి ♦ నందుకొనుచు నుం
డిన యలదనుజుల నిల్పుచు, వినయమునం గూరుచుండఁ ♦ బెట్టి నయమునకొ,

చ కరములు దోయిలించి దశఁకంఠునిఁ గాంచి వచించె; ¹నాయనా!

నిరుపమసామదానములు ♦ నేర్పగుభేదమునాఁ జెలంగు ము

వ్వరుసల నీయుపాయములఁభంగి లభింప నశక్యమాపనిక

బరుషతఁ బూని చేయుటకుఁ ♦ బాత్రములొనరుయంబులకా మహా

పురుషులు చెప్పినార లవి ♦ పోలునటంచు వచించి రార్యులుకా ౮

272

సీసమాలిక ---

²మన మింక సామాదులను బ్రయోగింపమి దండనంబున కిదిఁతఱియె గాదు
పగవాఁడు దండ్రిఁ డెఁపుగిదిని గాఁడు రాక్షసనాథ! విషయసంఘక్తులగుచు
బ్రజ్ఞయె లేకున్నఁవారియందును విరక్తులయందు నామంతఁబలసమాప
హృతులయందును లక్ష్మి ♦ యెల్లదైవప్రాతికూల్యమునం బోషఁ ♦ గొంతుచున్న

వారియందును మఱి ♦ బాలునియందు వృద్ధునియందు దీర్ఘరోఁగునిసయిఁ దన

దాయచే బలిమిమైఁ ♦ దఱునుంగఁ బడినట్టివానియందును భీరుఁడైనవాని

యందును భీరుకుఁడౌజనునందును లుబ్ధకునందును ♦ లుబ్ధజనని

యందు విరక్తునిఁయందుఁ గ్రాశ్మతునందు విషయాభిలాషుల ♦ వెలయువాని

యందు దేవబ్రాహ్మణాళినిందకునందు బహుచి త్రయంత్రుఁడై ♦ పరఁగువాని

యందును దైవోపహతకునియందును దైవచింతకుఁడయి ♦ తనరువాని

యందు దుర్భిక్షముల్ ♦ వ్యసనముల్ బాధింప నడలెడునబలునిఁయందునొకని

యాదేశముననున్న యాత్ముడును ద్రునియందును బహుశత్రుయుతుఁడగుఁవానియందు

1 అపూర్ణపాత్రై శ్రీభి స్తాతి-అనిమా 2 ప్రమత్తే స్వభియు క్షేమ దైవేన ప్రహృతేషువ,
విక్రమా స్తాత సిద్ధంతి పరీక్ష్య విధినా కృతా-అనిమా ఈశ్లోకమునఁ బ్రతిపదమున కిర్థము
తెనుఁగునఁ జేర్చకున్నఁ దేటగ దోషపడదను నూహచే వ్యాఖ్యాతలు వ్రాసినయర్థ మెల్ల సీసీమా
లికయందు ననువదింపఁబడినది ఎట్లన ప్రమత్తేషు అనవధా నేషువిషయాన్తైష్విత్వర్థః-అనివ్యాఖ్య.
ఈయర్థమును దెనిఁగింపక ప్రమత్తునియందన్న నేమిబోధపడును కాఁబట్టి యాయర్థమంతయుఁ
తెనుఁగున నిమిడియున్నదని యెఱుంగవలయు

సత్యధర్మంబులనంగతి విడచిన యాదుష్టునందు సయ్యోవిధముల
 నీతిశాస్త్రక్రమం ♦ బేతతీనై నను దప్పుకుండంగ సత్పుత్రమున వెలయు
 నట్టిమంత్రులతోడ ♦ నాలోచనము సేసి తనవిక్రమము చూపఁదగునునదియె
 ఫలియించుఁ బూర్వోక్తప్రధతుల్ గలవారితోడ సంధియెచ్చేయఁగూడదితర
 ఆ. రిపులతోడ దండఃకీతులు నుపయోగపఱుపఁ గూడ దవిధి ♦ ఫలము నొందఁ
 జాలవనుచుఁ బల్కి ♦ నచివుల గాంచి యిట్లనియె నీతిశాస్త్రమును దలఁచుచు
 క. వినఁ డప్రసుత్తు విజగీ, ముని, సుస్థిరబలుని, పిజితశూరుని జితరో
 ముని సప్రధర్ష రాముని, నని మార్కానఁ గోగెదరోకా ♦ యాత్మల మీరున్.
 క. 'హనుమయును నదనదీనా, ఘని ఘోరాకృతిని భూరితోయధి నవలీ
 లను దాఁటి దుష్కరంబగు, సునినొనరించె దలఁచునట్టి' పనియే యిదియన్
 చ. దనుజవరేణ్యులార! బలదర్పము లత్యధికంబులై తగం
 గనఁబడువై రులందు, నని ♦ గన్గొన కయ్యవి యల్పముల్ గదా
 యనుచుఁ దటాలునం బలుక ♦ నర్హమె మీకు యశస్వీయై న రా
 మునిసతి రావణుండు మునుముందుగ బల్కిని దెచ్చినాఁడుగా ౧౨ 276
 తే. ఆజనస్థానముననుండి ♦ యవహరించి, యతని కపకృతి జేసె నీయసురపతియె
 కాని రాముఁ డొనర్చిన ♦ కార్యమెద్ది, ఖరముఖులఁ జంప లేననెదరోకామీరు
 మ. ఖరుఁడే ముందుగ న్యాయమార్గమును దాఁ ♦ గానంగలే కాతనిన్
 మరణం బొందఁగఁ జేయఁ బోవ ననిలో ♦ మార్కొన్నవై రిక్ వధిం
 చె తయంబొప్ప రఘూవహుండు కలదే ♦ చింతింప దోషం బిదె
 వ్వరున్, బ్రాణులు ప్రాణరక్షణ మొనర్పం బాడియానే కదా! ౧౩ 278
 క. అవకారం బొనరించిన, నృపతికళత్రాపహరణఁమే యనుచితి మ
 ట్లు పరశ్రీనంస్పర్శన, మఃకీర్తిం గల్గఁజేయు ♦ నాయువు నణఁచుక. ౧౪ 279
 క. ధనమును ఊయింపఁజేయును, ఘనపాపరావతారఁకల్ప మ్మగు దీ
 నిని బట్టి చూడ మనకున్, జనకజవలన్ భయంబు ♦ నమకురు మిగులన్
 క. తరుణిం బల్కి దెచ్చుట, పరికింపఁగ ముగిసె నింకఁ ♦ నవ్వరపడి యామెన్
 మరలన్ విడువన్లయును, బరమపదార్థంబు విడువఁ ♦ బాడియె' యన్నన్

1 కృతం హనుమతౌ కర్త దుష్కరం తక్మయేతవా-అనిమా 2 ఖరపథ ఏవ ప్రథమాపరాధ
 ఇత్యాశం క్యాహ-అనివ్యాఖ్య దీనినిట చెనుఁగునఁజేర్పకపోయినచో గంబంబముచెడును ఖరుని
 జంపుట రాక్షసాపకారము కా దాయను ప్రశ్నమేలేనపుడు “ఖరో మధ్యతిస్థి త్త్రస్తు రామేణనిహ
 తో రణే” అనునది యనందర్శముగాఁ దోఁచుచు కాన వ్యాఖ్యకర్తలు సంబంధమును గల్పించుట
 వాల్మీకిభావవిరుద్ధముకాదు వాల్మీకిహృదయము వారికిఁ దెలిసిన ట్లితిరులకుఁ దెలియదు మూఁము
 పైన నీయశ్శముచేసికొని తోచినట్లు తెనిగించినచో నది వాల్మీకిభావము కాదని యెవరైన నాత్మ
 పించినపు డాకాశమును జూడఁపలినవచ్చును

క కలహము గల్పించెడునే, బలవద్యత్నమును జేసి * ఫలము గనంగ నె
ట్టులగున్, విక్రమధర్మంబులఁ దగు శ్రీ రాముఁ డట్టి భూపాలకుఁడౌ ౧౬౫

తే నిష్ఫలంబగువై రంబు * నిర్నిమిత్త
మిట్లు కల్పించుకొనుటయె * యెన్న యుక్త
మెంతమాత్రము గాదు వే * యింతి నతని

కిచ్చివేయుము నీతికి * హిత మిది యగు ౧౭ 283

క. కరిహయబహురత్నంబుల, నెరసిన లంకాపుర మిది * నృపతియు బాణి*
త్తురముల విదళింపక యుం,డ రమణి నాతని కొనంగు * న్యాయము మీఱన్.

ఆ అప్రధర్షమైన * యాకపివాహిని, ఘోరభంగిమీఱఁ * గూడి వచ్చి
మనపురంబుఁ జట్టుకొనక పూర్వమె నీత, రామునకు నొసంగు * రాక్షసేశ!

క. రామునిప్రియపత్నిని నా, భూమిజఁ గొనిపోయి మనమె * పోల నొసంగమే
నీమనలరక నశించును, రామునిచేఁ బడుదు దుగ్ర * రాక్షసు లెల్ల. ౨౦ 286

1 తే, తొడఁబుట్టినవాఁడవు * గూడి దిట్టి
పని యటంచుఁ బ్రసన్నత * గనుట కేను
బ్రాహ్మణము చేయువాఁడ నా * పలుకొనర్చు
హితము పథ్యమునగుమాట * నేఁ బలికెద. ౨౧౫ 287

2^{వీ} పనిత నాతని కిమ్ము, * బాహుజతనయుండు శరదుగ్ర భాసుని * కిరణిభము
లై దృఢంబులునున * వాగ్రపుంఖంబులు నయి యమోఘములగు * నాశుగముల
నీమీఁద వైచుచు * నినుఁ జంపఁబూనును గాన రామున కిమ్ము * కాంత నీవు
ధర్మసుఖంబులఁ * దా నాశనముచేయు నాగ్రహంబును వీడి * యతులనుఖము

ఆ యశము వృద్ధిజేయు * నట్టిధర్మముఁ గొను
సుప్రసన్నుఁడవయి * సొరిది నేను
బల్కినట్లు నేను * బంధువుత్రాన్వీతు
లమయి బ్రదికియుందు * ము మహి మనము ౨౩ 288

క కనుకన్ జానకి చిమ్మా*, యనుచు విభీషణుఁడు పల్కు * నాదనుజేశుం
డనుజోక్తిని విని యందఱ, ననిపి నిజావాసమునకు * నరిగెం దానున్ ౨౪
తొమ్మిదవ సర్గము సంపూర్ణము

* దీయతా మస్య మైథిలీ-అనిమూ లోపల రాక్షసులం గూర్చి చెప్పవలెనన్నది ఇట రావ
ణునిం గూర్చి చెప్పిన ట్లర్థమగున అనఁగా వారిని సంబోధించి చెప్పచు రావణునిం గూర్చియుఁ
జెప్పఁబడెనని తెలియునది 1 ప్రసాధయే త్వం బంధుత్వాత్-అనిమూలమే పైయర్థమును దృఢ
పఱుచుచున్నది 2 పురా శరత్సూర్యమరీచి పన్నిభాన్-అనిమూ ఇట శరత్సూర్యసూర్యునిం జేర్చొ
నుటక హేతు వేమనఁగా? శరత్సూర్యమున సూర్యుండు భూమికి సమీపముగనుండును తులారాశి
నీచరాశి యనుట కిదియే హేతువు కాని నాకాలమున సూర్యకిరణములు తీక్ష్ణములయి సోఁతును
అని యెఱుంగునది.

౧౦ - వ సర్గము

- చ యథా విభీషణః డన్మయింటికిం బోయి దుశ్శకునముఁ జెల్పి సీతను రామున కిప్పుడుట యథా
చ తెల్లతెలువాటిసంత నునుతిం జెలువారు విభీషణుండు ని
స్తులతరధర్మమార్గములఁ దోచెడునర్థము నిశ్చయించి కొం
చల సుతరంబుగాఁ దగినయట్టి హితంబును నావృజన్మఁడొ
ఖలునకుఁ జెప్పఁబూనుభయఁ కార్యము చేయఁగఁ బూని యంతలక్ష. ౧
- క డనుజేంద్రగృహంబునకుం, జనియెను, నాగృహవరంబు దైలశిఖరరీ
తిని నున్నతమై, పర్వత, ఘనశిఖరము లట్టిపెనుశిఖరములు వెలయన్ ౧౫
- క నువిభక్తమహాకయ్యము, ప్రవీనుల, మతివిభవసూరిరాజనివాసా
ర్హవరమహావేదికమును, బ్రవరులు ననురక్తు లెల్ల దనులను నిపుణుల్ ౨౫
- క. మతిమంతులునగు సదిపులు, సతతముఁ గాపాడుచుండఁ ద జంచద్రీతిన్
స్తుతిపాత్రంబై మహావిత్తతోచ్చాస్వాళిమలినవిపులానిలమై. 3౫ 293
- తే శంఖఘోషమహానాదఁసహిత మగుచు
దివ్యవాన్యస్వగానాదితదిగోఘ
మగుచుఁ బ్రమదాళిసంకులంబై, ప్రజల్పి
తజనసంకీర్ణఘంటాసంఘంబు నగుచు ౪౫ 294
- సీ నిర్మలహాటకనిరూప్యహానిబిడమై భూషణోత్తమగణభూషితమయి
గాననర్తనములఁ దా నలరామట గంధర్వవాసంబుకరణి, విభవ
సంయుక్తమగుట నిర్మలమృగస్థానమురీతి రిత్తనమూహవిరాజమాన
మగుట భోగసతియఁ ట్లలరుచు నుండెను నట్టిరావణసాధ ద మావిభీష.
- తే ణుండు వీరుండు కాంతిమంతుండు స్వీయ
మైన తేజస్సు కిరణము లుట్లు గాఁగ
భాస్కరుండు మహామేఘపథముఁ జొచ్చు
కరిణి దాఁ జొచ్చె నుత్సాహకలితుఁ డగుచు 2 295
- క నిరుపమతేజం డాతఁ డ, సురారిపతి కెంతోవిజయశుభ మలరుటకై
నురరిపులు వేదవేత్తలు, వరుసం రియించుమంత్రవరముల వినియెన్ ౮
- ఆ మంత్రవేదవిదులు దక్షాసురుల్ దధిపాత్ర
ములను మఱి ఘృతాక్షితాను బూజి
తులయి యుండఁ గాంచె ద బలశాలి యవ్వీభీ
షణుండు దనుజనాధునర్హమందు ౯ 297
- తే. ఆమహాబాహుఁ డనురసంఘాభిపూజ్యఁ
డగుచు నిజ తేజమున నొప్పి ద యంతరిమున

* పూజితాన్ దధిపాత్రైశ్చ సన్నిధి స్సుమనోక్షతైః-అనిమా.

కరిగి సింహాసనస్థుడై ♦ ¹యర్థనాథ

సహజాడగు రావణునకుఁ దా ♦ సల్పె నశులు ౧౦

298

తే. నాంప్రదాయకములగు నాచారములను

జక్క నెఱింగినవాడౌట ♦ జయజయాభి

పూర్వకంబగు నాచారభూజ్యమైన

కృత్యమును సల్పె నన్నకు ♦ హితము మెఱయ ౧౦౫

309

క. దనుజేంద్రదృష్టినూచితముచు గాంచనముణివిలివ్వుముచు నగువీరం

బునఁ గూరుచుండె; నంత విజనమయి నచ్చివై కయు క్తసంస్థానంబై. ౧౦౫

క. అలరాగుచున్న యాపెను, కొలువున మహితాత్ముడగుచుఁ ♦ గొలువుండినయా

బలశాలి రావణుం గని, యలఘును హేతువుల నిశ్చితార్థంబగుచు ౧౦౬ 301

క. అతిశయహితమై తగువా, గివ్వశతిం బలుకంగఁ బూనె, ♦ విధిమీఱఁగ భూ

పతియెదుటఁ బల్కెదగుపద్ధతి నెఱింగినవాఁడు కాలభర్తముఁ డెలియు.

ఆ. ²దేశ మెఱింగి యెట్టి ♦ తీసునఁ గాగ్యంబు, ననునరింపఁ దగునొ ♦ యవిధింబు

నెఱుఁగు లోకమందుఁ నిదిసంచిదిచెడు, గనుచు నెఱుఁగువాఁడుఁ గాననతఁడు.

క. తనసోదరు స్తుతివచన ములను జక్కఁ బ్రసన్నుఁ జేసి ♦ బలితోక్తుల నా

తని కిట్లనియె, నీతియు, మనపురి నెత్తెని జేరె ♦ మానితశీలా ౧౦౭ 304

క. అది మొద లిప్పురి నశుభ, ప్రదములుగాఁ దగునిమిత్తరాజి కలిగెడు

గదా యగ్నిహోత్రమున నచ్చురమోహ హవిస్సు పేలిఁగి సంత్రయతిముగ్ధ.

క. హోమము చేయఁగ నగ్నిక, జామండిశనుగుచు భూను ♦ మంతటఁ గప్పం

గా మఱిమఱి చల్లారుచు, నే మండును గాని మంః ♦ దెప్పటిరీతి ౧౦౮ 308

ఆ. వంటప్రాయ్యులందు ♦ వై శాస్వరగృహంబు, లందు వేదరస ♦ ములవరించు

నట్టితావులందు ♦ ³నాశీవిషంబులు, గనఁబడియెదు భీతిఁగియు లగుచు ౧౦౯

క. హోమద్రవ్యంబులకుం, జీవులు యెట్టెడిని, గాఁగ ♦ నేకుంపు గదా

భూమిశో ధేనువుల నుద్దానుజంబులు నన విషములై కననొ. ౧౧౦ 308

తే. స్వనము దీనము గాఁగ నశ్వశ్వు లా

చును గడుం దృష్టి నాహారమును గ్రహింప

కున్న వివె యశ్వశ్చరములు ♦ సువ్యములును

ఖరములును రోమతతు లూరికా వెతిలను. ౧౧౧

309

క. అనయము నశ్రుజలంబుల, గనఁబడుచుఁ జికిత్స లెన్ని ♦ గావించిన నై

నను ముండఱివలె మనకుం, గినఁబడకున్నయవి మాంసఁగాఁ గాకములు

1 వందే ధనదానజప-అనిమా. 2 దృష్ట లోకసరావళి-అనిమా 3 సర్యపాణి దృశ్యం

తే-అనిమా నపుంసకత్వ మార్ష మని వ్యాఖ్యాతలే వ్రాసిరి

నీ ఎచ్చటఁ గాంచిన ♦ నెన్నియోరీతుల గుంపులుగాఁ గూడి ♦ క్రూరములయిగఁ
చెవులుచిల్లులుపోవఁజెలఁగికూయుచు విమానాగ్రంబులందునొ య్యవనొకటి
గనుపట్టుచున్నవి, ♦ గ్రద్దలు పురమునఁ బ్రతీపన్నమునయందుఁ ♦ బ్రేసఁ బిండు
గట్టియున్నవి, పంచఁకంబులు సంధ్యాద్వయంబునఁ బురిచెంత ♦ కరుగుదెంచి
తే యశుభరవములఁ గూసెడు ♦ నశ్లేమాంస

ము దిను క్రూరమృగంబులు♦ను దినదినము

పట్టణద్వారములఁ గంఠముగఁ జేరి

పిడుగువలెఁ గూయుచున్నవి ♦ పెనురివముల. ౨౧

311

క చనుజేంద్ర! వీనిఁ బట్టియు, ననయం బివి తెల్పు నపజయము పురదహనం
బున నునకు న్నవ్వుమైనది, కనుక నె యాయశుభములకుఁ♦గాఁ బ్రాచితమున్.

క. పరికింప నిష్టపడి రిప్పువరుతగుణిని సురల నీయ ♦ వాంఛించుటయే,
సురవైరినాధ! కార్యపు,వరుసల నెఱుఁగకయె, బ్రదుకు♦వాంఛనొ నేనున్.

క పలికినను గాని తప్పుగఁ, బలికితి నని యెన్నఁదగదు ♦ బహుభంగుల ని
మ్ముల నిరతము దుశ్శకునం,బులు గానఁబడియె వీనఁ ♦ బొందెడుఫలముల్

చ ఒకరికె కాదు రాక్షసుల♦యోషలకున్ ననుజాలి కెల్ల లం

కకుఁ గడుభూషణాత్రిగఁ ♦ గ్రాలెడువారికి దివ్యసౌధవా

నకలితరాక్షసాంగనల♦నంశతికిం విదితంబె మంత్రమం

దకలుపబుద్ధిశాలురు ప్రహస్తముఖుల్ గలుగంగ నీ విటన్ ౨౪ 315

ఆ పలుకనేల యన్నఁ? ♦ బరమమంత్రులు నీదు

మనసు సరసి దానిఁ ♦ గనుగు నడచు

కొనెడువారు తెలుపఁగను జాలకుందురు

నీకు మాత్ర మేల ♦ యొక్కత్రియన ౨౫

31౦

క అనుజుడను గాన విన్నది, కనినదియుం గప్పుకుంపఁ♦గాఁ జెప్పుదగున్

దనుజేంద్ర! నీవు న్యాయం,బును బూని మనస్సునందె ♦ పోలఁ దలఁచుచున్

ఆ నిశ్చయించి దాని ♦ నెఱివేర్చెదగు, నని,యవిభీషణుఁ డట ♦ నగ్రజునకు
మంత్రితతులనడును♦మహితముహితమునొ,వచనమిట్లుపలికె♦వాంఛమీఱ.

నీ. దనుజేశ్వరుం డిట్లు ♦ తద్దయు హితమయి మహితార్థమై వ ర్రహూనభూత
భావికాలంబులఁ ♦ బరమశుభప్రసముయి సాంత్యపూర్వమై ♦ యురయ యుక్తి
యుక్తమై తగినసహోదరాలాపాళి విని మహోగ్రాగ్రహమునను మండి
పడుచును దనదిగు♦పట్టును వదలక యాతని కిట్లున♦ ననుజ! నాకు

ఆ నెవనివలనఁ గాని♦యేభీతి గనరాదు, సీత రామునకును ♦ జక్కబోదు

మరల నెట్టులైన, ♦ మధువుని దేవాలీఁ, గలిసి రాముఁ డిటుకుఁ ♦ గడుజనమున

క. చనుదెంచిన నామ్రోలను, నని నిల్వఁగఁ జాలఁ డింక ♦ నని యెటు నేయున్

జనకజ నెవ్విధిఁ గై కొనుననియెను ¹ సురపై న్యనాశఁకాతిబలంబున్. ౨౮ 320
 ఆ చండవిక్రమంబు ధ మెండుగాఁ గల్గిన, రావణుండు నిట్లుఁగిరివడిఁ బలికి
 యా వ్రవాదియైన ధ యనుజు విభీషణు, నింటి కనిపె బభ్య ధ మెఱుంగ లేక ౨
 పదియవ సర్గము సంపూర్ణము.

౧౧ - వ సర్గము

అథా మరల మంత్రలోచనము చేయ రావణుండు కొలువున కెఱుచుట అథా-

- చ. దనుజవరుండు రావణుండు ధ తా సహజంబుగఁ బాపదిత్తుఁడౌ
 జనకజయందుఁ బ్రేమము నెఁసంగెనుమోహము దన్నుఁ దదవ్వశం
 బున నునుపంగ మిత్తు లొగిఁ ధ బొందుగఁ జెప్పిన నీతివాక్యముల్
 వినమిని వా రనాదరము ధ వేయివిధంబులఁ జూప నీతఁ దె
 చ్చిన యథుకార్యయోగమునఁ ధ జింతను బొంది తపించె నయ్యెడన్. ౧ 322
 ఆ. మంత్ర యోగ్యమహా సమయము దాఁటినమీఁద
 ననికీఁ దగినకాల ధ మంత రాఁగ
 సచివమిత్రవర్యఁసహితుఁడై యోజింప
 నదియె యుక్తకాల ధ మని తలంచె ౨ 323
 క దనుజేంద్రుఁ డమృహారధుఁ, డనూనసరహేనుజాలఁమై విద్రుమపం .
 క్తిని మణిగణమున భూషితమును శిషీతవాజియుక్తమును నగురథమున్ 3
 క. వలగొని యారోహించెను, వెలసెడు ఘనమేఘరథముఁవిధమున బహుభం
 గుల మ్రోయురథము నెక్కును, బలాశివతి వేగ చనె సభకు యోజింపన్
 క వాలును బలకయుఁ గొందఱు, దాలిచి సర్వాయుధములఁఁదగఁ గొందఱొగ్గిన్
 దాలిచి రావణముందటఁ, జాలుఁగఁ గ్రవ్యాదివీరఁసత్తములు చనన్ ౪
 చ దనుజులు కొందఱు అంత వివిధంబుల గాఁ గనుపట్టినామ్ములం
 దనువుల నిండఁ దాల్చి వికృతంబులుగా బహువేషముల్ తగన్
 దనుజమహేంద్రుఁఁపుష్కమును ధ దారుణరీతిని బార్వతి లలన్
 జనిరి మదేభజాలముల ధ శౌర్యములం దగ నెక్కి దానవుల్ ౬ 327
 క. అరదంబులు సతిరథులును, దురిగంబులఁ గొందఱు తొక్కి ధ తోఁచినరీతిన్
 నురుచిరరీతులఁ దేలుచు, నరిగిరి రావణునివెంట ధ నాసభ కెలమిన్ 2 328
 క. పరిఘంబులు గదలును దో,మర,శక్తి,పరశ్వధములు ధ మఱియును బెక్కు
 పరికరములఁ దాల్చి మహా,నురు లెందఱొ చనిరి గనుజఁహూరునివెంటన్ ౮
 క. రావణుఁ డాసభ కరుగం, గా నేగను వేలకొలఁదిఁగా శంఖముహా
 రావము లాదిగ వాద్యపు,రావము లొక్కటఁ జెలంగె ధ రమ్యతమములై ౯

ఆ. అమృహారథంబు † హారివేమిధాన్విన

మఖలదిక్కులందు † నావరింప

సిరులు గులుతుచున్న † వరరాజమార్గంబుఁ

బొందె, నపుడు దనుజఃపుంగవుపయి ౧౦

331

క. అలరువిమలాతపత్రము, వెలయుచు నుండె నటఁ బూర్వః † చిధుచందమునెన్
గలితహిరణ్మయమంజరు, లలరెడుగర్భములు గల్గి † యండము లగుచున్.

ఆ. మంచిస్ఫటికమట్టు † లంచితాకృతు లొప్ప

వెలయుచామరములు † లలి వెలుంగు

చుండెఁ బార్శ్వములను † నుగ్రరాక్షసు లెల్ల

ధరణినుండి భక్తిఃతనరుచుండ ౧౨

333

చ. కరములు మోడ్చి యాదనుజఃకాంతు రథస్థుని రావణుం దగ్గఁ

శిరములు వాల్చి మ్రొక్కి రటఁ † జేరి పరాక్రమవంతుడై రిపూ

త్కరములఁ జెండురావణుండు † కిర్బురు లెల్ల జయస్వినంబులం

బరఁగెడు దీవనల్ వెలయుఁభంగి నుతంపుచు నుండ వేడుకన్ ౧౩

334

క. సురుచిరవిధినిర్మితమై, యరుదగునానభుచు జేరె, † నయ్యదియు హిర

ణ్యరజతవిపులస్థాణోత్కరమున నలరారుచుండె † దన్తధ్యధరన్ ౧౪

సీ. పరిశుద్ధతరములొ † స్ఫటికముల్ పఱచిన తావులు కనవిందుఁగా వజలుచుఁ

గనువట్టుచుండె, బంగరగురుంగుపూసిన వట్టువస్త్రము క్రిందఁబలువఁబడఁగ

నలరారుచుండెను, † నాటునూర్ల పిశాచములు దానిరక్షణఃమున నెసంగు

చుండె, నాగురు తేజః † డొయ్యన విశ్వైర్తరచితత్వభామందిరమును

తే. జొచ్చె, వైడూర్యమయమయి † సురుచిరమయి

తనరుసింహాననం బొండు † దానిమీఁదఁ

బ్రియకమ్మగ చర్మ మొక్కండు † వెలయ దిండొ

కటియుఁ బాలుపార నానభ † కడు వెలయఁగ. ౧౭

336

క. దనుజెంద్రుండు తద్భవనంబును జొచ్చి మహాననమునఁ † బొందుగఁ గూర్చుం

డెను నంత నతఁడు శీఘ్రముగను బోవం గలుగుభటులఁ † గని మీ రిప్పుడె.

చ. చని పురమందుఁ గల్గు దనుఃప్రకరంబును దోడితెండు శి

త్రునికరమారణంబు నీకఁ † దోడనె చేయఁగ నర్హమైన య

ప్పని యిపుడుద్భవించినది † బాగుగ నిశ్చయ మొప్పఁ జేయఁగా

మనదనుజల్ సమర్థు లనుఁమానము తేదికఁ బొండు మీరనన్. ౧౮

338

తే. రాజధర్మార్హ మగుభంగి † రావణుండు

తమకు నాజ్ఞ యొసంగ నాదనుజు లెల్ల

చని విహారస్థలంబుల ♦ శయనగృహము

లందు నుద్యానములయందు ♦ చలరువారి ౧౯౫

339

చ దనుజుల నిర్భయంబుగను ♦ దా రొగిఁ దోడ్పాని రాఁగ లంకలోఁ

గవఁబడుగేహరాజుని ♦ గ్రన్ననఁ బోయిరి వారిచేత నా

దనుజమహేంద్రునాజ్ఞ విని ♦ దానవవర్ణులు కొందఱు అట్లు న్యం

దనవరరాజుఁ గొందఱు నితాంతము శ్రోవినఘోటకంబులఁ

ఘనగజరాజుఁ గొందఱును ♦ గ్రాలుచుఁ బోయిరి తత్సభం గనఁ ౨౧ 340

తే కాలినడకను గొందఱు ♦ కడురయమునఁ, జనిరి, రథవాజకుంజరినరనగతుల

నవ్వరం బుట్ట కూడి విహంగసంఘము క్తవుష్కర మట్టుల ♦ నొప్పియుండె.

క దనుజేంద్రు లంతఁ నమనాహుఁములఁ బలుయానములను ♦ నంద నిలిపి కా

లినడకల సభను జొచ్చిరి, ఘనగిరిగుహఁ జొచ్చుసంహాకాంక్షము వోలెఁ

ఉ దానవనాథుపాదములఁ ♦ దా రొగిఁ దాఁకుచు మ్రొక్కి వారలఁ

మానితరీతి సత్కృతుల ♦ మన్ననఁ దన్ని పురోహితాదులఁ

జానగుస్వర్ణవీరముల ♦ సంతతవేదపురాణచింతన

శ్రీనిధులఁ గుశాజనవిచిత్రతరాసనరాజ భక్తితోఁ ౨౪

343

తే అన్యులను రత్నకంబళమాన్యధరణిఁ

గూరుచుంక నియోగించె, ♦ ఊఁకినాథు

శాసనంబున నాతనినరనఁ గూగు

నుండి, రంతట నానభామండపమున ౨౫

344

సీ కార్యనిశ్చయమునఁగఁజుఁబండితులుముఖ్యులగునుంతులుచు,నన్దుఃఖాలిమగుల

నలరారి సగ్విజ్ఞులై బుద్ధిచతుస్సలైన యమాత్యులు ♦ నందఱు శత

సంఖ్యలు గూడిరి ♦ శౌర్యధనాధ్యులు పదుగురు కార్యంపుఁబద్ధతులను

దెలిసి వానికి తేనుఁములఁ గూర్చి హోటమయమైన తత్సభామందిరిమునఁ

తే జేరి [యూరాక్షిసశ్రేష్ఠుఁ ♦ జిత్రమలరఁ

గొలుచుచుండిరి] చక్కనిఁఘోటకములఁ

బూన్పఁ జెలఁగుచు నవయవంబులు సుషర్ణ

చిత్రితములుగఁ దగురథశ్రేష్ఠ మెక్కి ౨౮

315

చ నిరుపమకీర్తి నొప్పి యతినిర్మలచిత్తము సాధుసర్తనా

దరమును బూనియుండ నలదానవనాథునిసోదరుండు సా

ధురతి విభీషణుండు తనతో దనుజేంద్రులు రాఁగఁ బోయె మం

దిరమున, కంత నాతఁడు మదిఁ భయభక్తులు గూడి యొప్పఁగఁ. ౨౯

క తనవేరు చెప్పి తమి నందన మొనరిచె నన్న కట్లై ♦ తారు ప్రహస్తుం

డును తుకుండు నందనము లిడి, రనుజాదుల కాసనముల ♦ సర్వములఁ దగఁ.

క దనుజేంద్రుఁ డొసఁగె, నక్కొలుపున నానావిధసురత్నభూషణములఁ జ
క్కనియంబరములఁ దాలించి, దనుజు లగుముఖ్యవస్తుతగంధంబున్. 3౦

చ తనువులనిండఁ బూసికొని ధానుములం గడుఁ దాల్చియుండఁ జ
క్కనిదగు తత్పువాసనల ధానుముగా సభ నింకియుండె, నం
త నచట నెవ్వఁడైన నవృతంబును బల్కఁగ లేదు సద్దునే
యను బరికింపలేదు తనుయాశయముల్ తెలియంగ నన్ననా
ధ్వనులఁ బరస్పరం బొకటఁ బల్కఁగ నూల్కొనలేదు సుంతయున్. 3౧

తే ఎల్లవారును సిద్ధార్థులే యయి తను
వీర్య మలరఁగ నుండిరి విభునివంక
దృష్టిఁ బఱపిరి, పిదప బుద్ధిబు మొప్పు
బౌరుషము మీఱ నలరురావణుఁడు పూన్కి. 3౧౫ 350

తే. శత్రుములఁ దాల్చి ధీరతఁ ధాన్యవంతులయి యున్న గంగ
గంగ బలవంతులయి యున్న గర్భురేంద్రు
లగునభ వారి నడుచు దేవాధిపతివి
ధమునఁ దనకాంతిచే బొల్పె నమలరీతి. 3౨౫ 351

పదునొకండవ సర్గము సంపూర్ణము.

౧౨ - వ సర్గము

— ధాన్య రావణుఁడు మఠినము నల్పఁ గుంకర్ణుఁడు తన శక్తిని చెప్పుట. ధాన్య —

చ అని జయమొందు రావణుఁ డహోర్యబలుం డొగి నామహాసభం
గని యట నున్న సైన్యపతిఁ గాంచి భటాధిప! చాపవిద్యయం
దనుపమశక్తిగల్గిన భటావళి నాశ్వికహస్తీపవ్రజం
బును రథికాళిఁ బట్టణముఁ బూనికఁ గావఁగ నాజ్ఞ నేయుమీ ౨ 352

క. అని యానతి యియ్యఁగ నాతనిప్రీతికిఁ బాత్రుడైన తదృఢునాథుం
డును బుద్ధినిశ్చయంబునఁ, దనవిభునానతి యొగర్పఁ దాఁ గోరి తగన్. ౩౫

క. దనుజేంద్రునిసాధమునకు, మునుకొని లోపలను బాహ్యమునఁ గాపుండెన్
ఘనయోధుల, నంతఃపురమును గావఁగ నేనఁ గొంతఁ ముందుగ నిలిపెన్.

చ బలముల నిట్లు నిల్పి భటవారివిభుండగు నావ్రహ్మండు
జ్వలబలశాలి యాదనుజవిర్యునిసన్నిధి కేగుదెంచి యి
మ్ముల నిటు పల్కె, నేనలను ముందుగ సాధము గావ లోపలన్
వెలుపలఁ గాపువెట్టితిని విక్రమ మొప్పు స్థిరత్వబుద్ధితోన్ ౪౫ 353

* న చక్రకు ర్నాసృతి మాహ కశ్చిత్ - అనిమా.

చ. ఒనరుప యోగ్యమైన పని ♦ నొయ్యనఁ జేయుము, కార్యసిద్ధి నీ
 కొనరెడఁ గాత, మంచనెడు♦యోధవిభూత్తమువల్కు రావణుం
 డనయము రాజ్యసమ్మదము ♦ నారయుచుండెడువాఁడు గావునఁ
 విని సుఖలాభ కాంక్షల నె ♦ వేడుకఁ గోరి సుహృద్యోజంబుతో. ౩56

సీ ¹ హరితి వచియించె, ♦ నెప్పుడు ధర్తార్థకామంబులం దెద్ది ♦ కాంక్షనీయ
 మనునంశయము మనంబునఁ గల్గునప్పుడు వాని నేవించుట*వలనఁ గలుగు
 నట్టిప్రియం బప్రియంబును సుఖదుఃఖములను లాభాలాభముల హితాహి
 తముల నెఱుంగ నశత్యంతనమర్థులు గావున మీరిట్టి*కష్టవిషయ
 ఆ సంశయములఁ దీర్చుఁజాలుదు, రెల్లవిధములఁ జక్క నెంచి ♦ తగినరీతి
 మొదలుపెట్టినట్లు ♦ ముఖ్యకార్యంబులు, విఫలమగుట లేదు ♦ వినుఁ డెపుడును.

క సురవతి రవిచంద్రాదిఖ, చరతారలతోడ దేవ*సంతతితోడఁ
 గర మ్మడుదుగఁ గూడి జయేందరిఁ గనుగతి విఘ్నఁ గూడి ♦ నేగరుదు సిరిక.

క ఘనువే*యివిషయము మీ, కును జెప్పఁ గడంగినాఁడ ♦ ² గుంభశ్రవుఁ డీ
 ఘనబలుఁ డప్పుడు నిద్రం గనుచుండటఁ జెప్పలేదు ♦ గతవృత్తములఁ

చ ఘనబలశాలి శస్త్రధర*కాండపురోగతుఁ డితఁ డాను నా
 యనుజ్ఞా*డితిడు*నిద్రగనె ♦ నాత్మల లిప్పుడె లేచినాఁడు, కా
 వునఁ దెలుపంగ నత్తఱిని ♦ బూనిన శక్తియు గాకపోయె, నం
 చని యలకుంభకర్ణుఁ గని ♦ యాజన కాత్మజ రామువత్సనిక ౧౧౫ 360

సీ ³ ఈనీత మనవార ♦ లెల్లరుఁ జరియించు నండకాటవిరుండి ♦ తిరుణమునకు
 వేచి తెచ్చినవాఁడ ♦ వినవచ్చి యన్నందగామిని నేనెంత ♦ కరుణ వేడి
 నను నన్ను దేల్చి శ*య్యను జేరకున్నది యంగీ*రించదే ♦ నామె విడువ
 నగుఁ గదా య నె*వో*యామెకుముగ్ధోకములయందు సాటియా*వెలఁది లేదు

తే నాదునాశయ మిదియె యా*నారి సూక్ష్మ
 మధ్య, సుశ్రోణి, శార*చుహితచంద్ర
 బింబవక్తయు, హాటక*బింబతుల్య
 యునయి శుభలక్షణాలిచే ♦ నొప్పుచుండు ౧౩౫ 361

క తనశక్తిఁ జూపఁగా మయ, దనుజుఁడు చిత్రముగఁ జేయఁ*దగు మాయసలెక
 గనుపట్టుచుండు నెఱ్ఱఁగఁ, కనయడుగులు వెలయ నామె ♦ తనరెడఁ జుమ్మి

క మె త్తనినమతలపదముల, నత్తరుణి వెలుంగ నామె ♦ కరుణాంఘ్రిల నే
 జత్తం బలరఁగఁ గాంచిన, నుత్తలపాటొందు వ్రేము ♦ మొక్కవిధిమునక.

2 ధర్తకామార్థకృచ్ఛేష యూయ మర్హతి నేత మె-అనిమా 2 కుంభశ్రవుఁడు=కుంభ
 కర్ణుఁడు 3 సా మే న శయ్యా మారోఘ మిచ్చ త్యలసగామినీ-అనిమా. ఇట మహేశ్వరతీర్థుల
 విశేషార్థము సంక్షిప్తము.

చ. అనలునియందు వేల్వఁ గడు + సద్భుతరీతి జనించుజ్జ్వలరీ
తిని, శతపత్రమిత్తుగురుఁడీ ప్రివలఁ గనుపట్టుచున్న యా
జనకజం గాంచి నే నునసిఁజప్రియనేచకు లొంగినాడ, ని
క్కునఁ జెలువారునాసికయుఁ + గోమలదీర్ఘమనోజనేత్రముల్
గనదురువక్రమున్ వెలయుఁగాఁ దగు నీతను జూచి నేఁ దమిన్. ౧౬ 364

1 క. స్మరువశము నొందినాడనె, నిరతం బవశుండ నగుచు, + నిక్కము మదనుం
డరయఁగ నెప్పని నై నను, ధరఁ 2 గ్రోధానందనమతఁ + దా బాధించున్.

సీ. అంతరాత్మను గల్గినట్టి తాపంబున బడలినవానిని + బట్టి శోక
సంతాపములు లేనిఁనావృంతముగలవాఁడు గాన నేఁచుచునుండు + నేను సతని
బాధలఁ జిక్కితి, + భామినిపైఁ బ్రేమ యనివార్యమేని నెఱ్ఱైన దానిఁ
బట్టి నుఖంపుమా + పలుపల్కు లేలయం చనియెడవేమొ యాఁచునీతనయన
తే 3 భర్తరాకను గోరి సంవత్సరంబు
గడువు నను వేడె నవల నాఁకాంక్షఁ దీర్చు
గలదటంచును నమ్మిఁ + గాన నేను
నానరోరుహనేత్రయం + దాదరమున. ౧౭ 366

క. పరవశుడనె కావున నా, తరుణిమణిశుభవచఃక + దంబము విజ్ఞ
క్కరణి నె కాని మ్మంటిని, బరికింపఁగ దూర మరిగి + బడలుహయమురాన్.

క. మూరునివ్రేటులబడలితి, నారాముఁడు లక్ష్మణుండు + నాత్మబలయుతిఁ
వే రానుండఁగ నీకెటు, లీరమణియుఁ దక్కు ననెదఁవేమో వినుమా !.

క. జలనిధియతోభ్యమె యాఁ, గలవందుఁ దిమింగిలాదికంబులు సత్వం
బులు పెక్కు దాని నీకోఁతులు రాఘవు లెట్లు దాఁటుదురొ తెలియఁజుమీ.

చ. వనచరుఁ డొక్కడే యిటకు + వచ్చి నుహాద్భుతయుద్ధకృత్యమున్
దనుజులతో నొనర్చెను గ + దా నుజీకార్యము లెట్లు నాగునో
యనుట యెఱుంగరానిదగు + సంఘముం గుమిఁగూడి చెప్పుడి
మనములఁ దోచినట్లు లనుఁచూసము నొందక నాకు నిత్యతీ ౨౧౪ 370

చ. దనుజవరేణువార! మిముఁ + నత్సనుయంబున నాయమే నొగిం
గొని సురదైత్యయుగమునఁకుం జని గెల్పునె పొందినాడ నా
కు నిపుడు మీరు నట్టులె యఁకుంరితశౌర్యముతో నహాయలే

1 కామస్య వశ మొయివాన్-అనియూ కామవశంగతుండ నైతినా యని కాకుపు ఈయర్థ మిట గుప్తము 2 క్రోధహర్ష సమానేన-అనియూ 3 సాక్షి సంవత్సరం కాలం మా మయాచతి భా మిరీ-అనియూ ఇదం చాలోపోక్తం ఇస్తుతో రావణేనైవ తథాప్రతిజ్ఞానాత్-అనివ్యాఖ్య. ఇచటఁ గుంభకర్ణుడు తనమాట కిమియడ్డము చెప్పునో యని సంశయించి నీత యొకసంవత్సరకాలము గడు డిగ్గివదని యసత్యము చెప్పుచు రావణుఁడు తనపాపముద్ధిని వ్యక్తీకరించుట యిట గ్రాహ్యము.

- గనుక సురేశుపొంగడిచి ♦ క్రాలెడునాకు మనువ్యభీతి లే
దనుటయే నిక్కువం బయిన ♦ నందఱు నెంచి విమర్శచేయుడీ! ౨౨౪ 371
- క. వననిధియవ్వలితీరంబున రాఘవులు కపిసై న్యముల సుగ్రీవా
దినిఖిలకపినర్యులఁ దోడ్పొని సీతవసించునచ్చొట్టును దెలియుటచే ౨3
- ఆ. విడిసియున్న వారు, ♦ విడియుటచేతనే, ననకు భీతియేల! ♦ దనుజులార!
మిమ్ముఁ జెప్పుఁ డన్న ♦ మేలివార్త వినుండ, సీత నొసఁగకుండ ♦ నీతఱి నని.
- 1క. మనుజేంద్రుల నాయుర్వీర, ఘనశౌర్యము మీఱఁ జంపఁగా నెబ్బంగిఁ
గనఁబడునపాయ మది మీ, మనములలో నెంచి చెప్పుండ ♦ మంచిది నాకుఁ
- చ వననిధి దాటుకై క్తి రఘువర్యుల కిచ్చటిశూరులఁ జయిం
పను భుజకై లేదనినఁ ♦ బార్థివమిత్రున కేనికైన నుం
డిన నటులుండవచ్చును నఁనిఁ గడు నంచు వచింతురేమొ యా
వనచరసంతతిం గలిసి ♦ వార్ధిఁ దరించుచు లంకచేరఁగఁ. ౨౫౪ 375
- 2తే రామునకె కాదు మఱి జగత్త్రయమునందు
నెవ్వనికి సాధ్యమే కాదు ♦ హితచునీషు
లార! కావున విజయంబ ♦ సారభుజుండ
నైన నాకుఁ జెలంగు నంఛచనియె నంత ౨౬ 376
- 3క. స్మరివికృతిపరితాత్పుండు రహితబుద్ధియగు నతఁ డిట్లుల్ పల్కిన నా
పరిదేవనంబు విని నిర్భరకోపము నొంది మిగులఁ ♦ బంతము మీఱఁ ౨౭
- తే కుంభకర్ణుండు పలికె, నీకోర్కొరీతి
నీవె లోలోన నెంచి యానృపతనయుల
నాయముగనున్న సీతను ♦ సరభసమున
బల్కిఁ గొనితెచ్చితివి గాదె ♦ పారుషమున ౨౮ 378
- నీ అప్పు మాతోడ నిట్లని చెప్పియుండిన యముచ యాముచమునన్పద్మి నొందు
నట్లు నిశ్చింతగ ♦ నాత్మ యుండును గదా యపుడె యోజించిన ♦ నగు ఫలంబ
దేమని యందువా ♦ యోమహారాజేంద్ర! యీమంతనం బెల్ల ♦ నింతిఁ బట్టి
తెచ్చుటకును ముందె ♦ యిచ్చటమాతోడఁ జేసియే యుండినఁ ♦ జిక్కు లేక
తే. చక్క నెఱవేటియుండు; దశవదనా! యె
వండు మునుముందె యోజించి ♦ పరఁగ న్నాయ

1 అదేయా చ యథా సీతా వక్త్యా దశరథాత్మజౌ-అనియా. వాస్తవాత్థే అవధ్యా వితి
చేదః-అని తీర్థలు ఈవర్ణము పద్యమున “చంపఁగా నెబ్బంగిఁ గనఁబడునపాయము? అని
కాకున్వరముగా నన్వయించుకొనవలయు అపు డాయర్థము స్ఫురించును అనఁగా రామలక్ష్మణులఁ
జంపఁదగునప యము కనఁబడదే, అని రావణునిభావము 2 నిశ్చయేన జయో మమ-అనియా న
జయో మమ-అని మహేశ్వరతీర్థలయర్థము అది యిట విగతజయ మనియు, అసారభుజుండనైన
అనియు నర్థము గ్రహించినఁ దోచునని గ్రహింపవలయును 3 నిశమ్య పరిదేవితమ్-అనియా.

మును గనుంగొని యారీతిగను నరపతి

కార్యములఁ జేయునో యట్టి డ్టావిభుండు. ౨౯౫

319

క. తనమనను కార్యనిశ్చయమును బొందుటఁ జింతలేక ధిమోదము వెలయం
గను దాప మొందుకుండును,, విను మనుపాయమునఁ గార్యవిధుల నొనరుపన్.

క. విపరీతముగ నొనర్చిన, నపవిత్రుల కిడఁగఁబడెడు హావినువిధముగా

నపగతఫలములె యగు మఱి, నపాపఫలదంబులగును ధిమ్యము నుమ్మి ౩౧

క. మును జేయఁదగినమంత్రంబును గార్యాంతమున, మంత్రమునకుం దరువా
తను, జేయఁదగినకృత్యం, బును ముందుగఁ జేయఁ గోరుపురుషుండు జగతిన్.

తే. న్యాయ మన్యాయ మిదియని ధియత్త నెఱుఁగు

వాఁడు గాఁడు నుమీ, బలవంతుడైన

యరిని మార్కొని గెలవరా ధిదని యెఱింగి

యతఁడు చపలుండె యైనచో ధి నతనిరిపులు ౩౨౫

333

ఆ అవసరంబుఁ గాంచి ధి యాతనిపైఁ బడి, క్రిందుపఱుతు రట్టి ధితిధిరేంద్ర

మయి యలంఘ్యమైన ధి యాక్రాంతగిరి రంధ్రమయినవెనుక హంసలరిగనట్లు.

1 చ జనకజఁ డెచ్చినట్టిపని ధి చాల నపాయకరంబె దానినిన్

మును మది నెన్నకే త్వరను ధి బూని యొనర్చితి విట్టిరంధ్రముం

డిన నినుఁ దా నెఱింగియును ధి నీదగుభాగ్యముచేతఁ జంప కా

మనుజవరుండు పోవిడిచె ధి మాంసమునున్ విషయుక్తమున్ వలెన్. ౩౪ 385

చ. జరిగినకార్యముం గుఱిచి ధి చాలఁగఁ జింత యొనర్ప నేమి యి

త్తరుణమునందుఁ జేయఁదగు ధిదానిని నెంచు మటందువేమి యి

క్కరణి ననర్హ కార్యమును ధి గాదనకే యొనరించినావుగా

యరయఁగ నాకుఁ దక్క నొరు ధి లర్హులె దానిని జక్కఁ జేయఁగన్. ౩౪౫

చ. అనమ! భవద్రిపుప్రజము ధి నారసి చంపి విచార మీవు పొం

దనియటు చేయువాఁడ, విను ధి త్వద్రిపులం బరిమార్చి నీమనం

బునఁ గల చింతమాన్వేదను ధి భూతభయంకరులై నవారి నీ

పని మొనఁ గెల్వఁజాలదువె ధి యందువో యేమి మహిళపుంగవా! ౩౫౫

చ. పరులగువారు దేవపతి, భాను, ధనంజయ, యక్షరా, ణ్మరు,

ద్యరుణుల నెవ్వరైన నని ధి వారలతో నొనరింతు నేను, భూ

ధరసమకాయ మొప్పుఁగ నుధాత్మమహాపరిఘంబుఁ బూని, భీ

కరతరదంష్టులం బెలుచ ధి గర్జిలుచున్ బవరంబు సేయ నన్

సురపతిగూడఁ గాంచి తన శరారతఁ దక్కి భయంబు నొందుఁగా ౩౬౫ 388

* యః సత్సా త్పూర్వకార్యాణి కర్తా న్యభిచిక్షీత్తి, పూర్వం చాపరకార్యాణి న స శేద
నయానయా-అనిమా 1 దిష్ట్యా త్వం నావిధి ద్రామో విషమిక్ర మివావిషం-అనిమా

చ మనుజవిభుండు రాముఁ డొకఁ మాన్దణముం బరఁగించి యింక నొ
క్కనిశితకాణ మేయఁగను ♦ గాన్తుక మొయ్యనఁ దీడునంతలో
వినుము తదీయతా ప్రవగఁవీరుల వారలఁ బట్టి ర క్త మొ
య్యనఁ దమిఁ ద్రాగువాఁడ నికఁనైన మనంబున నూఱిడిల్లుమా! 3౮౪ 389
సీ. ¹అరివధంబున ననాఁయానంబుగా నీకు జయముఁ గూర్చఁగ నేనుఁజాలువాఁడ
నే, రాము మార్కొని ♦ యెలమి లక్ష్మణునిని వనచరవద్యులఁ ♦ బట్టి తినఁగ
వాంఛింతు, నట్లు లీఁవరుసఁ గార్యంబున జేయఁజాలుదు నికఁ ♦ జింత యేల?
నాచేత నెట్లు లాఁనరపతి చచ్చుచు నీకజయంబు నఁజ్ఞై కలుగును
ఆ. నవల సీత యతని ♦ కవశయా నీవింక, మంచినరను ద్రాగి ♦ మించువేడ్కఁ
గేలి నల్పు మెలమిఁ ♦ గృత్యంబు లెన్నేని, చేసికొనుము చాలశీఘ్రముగను.

పండ్రెండవ సర్గము సంపూర్ణము

౧౩ - వ సర్గము

— ఊరి రావణుండు మహాపార్శ్వనితోఁ దనకుఁ గలిగిన శాపమును జెప్పట — ఊరి

క అనినం గ్రుద్ధుండగునా,దనుజేంద్రుని శాంతచిత్తుఁ ♦ దాఁ జేయంగా
ఘనబలుఁడు మహాపార్శ్వం, డనూచముగ లోఁ దలంచి ♦ యను నంజలితోఁ
డ. తేనియఁ ద్రాగఁ గోరి యతిఁదృప్తమృగాహీనమాకులోగ్రమా
కాననసీమ కేగి యటఁ ♦ గవ్వముమీఁద లభించుఁదేనె దా
నానకయుండు నెవ్వఁ డితఁడొఁ గడు మూర్ఖుఁడు సీత నల్లె నీ
పూనినప్రీతిఁ బట్టి నుఖి ♦ ముందక యుండు బనర్హమాఁ జూచి' ౨ 392
ఆ అరులు గలిగియుండి ♦ నవ్వారి గెలువక, యామిక్పత్య మెట్లు ♦ లగును జేయ
ననుదువేమొరిపుల ♦ నణఁచువాఁడవు నీకు,నీశ్వరునకునీశుఁ ♦ డెవఁడు గలఁడు?
చ ²కనుకనె నీవు వైరితలఁ ♦ గాలిడి సీతను గూడి ప్రీతినిం
గనఁదగు, 'సీత నావయిని ♦ గాంక్షను బూన దటంగుఁ బల్కుదో'

1 వధేన వై దాశకఁ డే సుఖానవాం జయంతి వాహర్తు మహం యతిష్యే, హత్యా చ
రామం సహ లక్ష్మణేన భాదామి సర్వాక్ పారియూధముఖ్యాక్ -అనిమా దీనికి మహేశ్వరత్పి
లు వ్రాసినవిశేషార్థ మింద్యమునఁ దోచునని యెఱుంగునది ఎట్లన చాలువాఁడనేచేయఁగలనా?
(చేయలేను) ఎట్లు లానరపతి చచ్చును? (చావఁ దనుట) ఎవరై ఆజయము=అంజయము ఇంక నీవు
సకలసుఖంబు లనుభవించువు, త్వరితం జావఁగలవు అనిభాషము 2 ఒలా తుక్కు-టప్పైతైన వర్త
స్వ సుమహాబల, ఆక్రిమ్యాక్రమ్య సీతాం వై తథాభుంక్ష్య రహస్య చ-అనిమా మునివృద్ధయం
తు యుక్కుటప్పైతే నాన్యత్ర వర్తస్య. సీతాం ఒలాత్ భుంక్ష్య రత్నస్య - అని గోవిందరాజులు
ఇవట గోవిందరాజులు కూడ సీతను గాపాడుమా యని రావణునకు హితము మహాపార్శ్వండు చెప్పి
నట్లర్థము వ్రాసినని గ్రహించవలయు.

ఘనబలశాలి వీవు జనకప్రియపుత్రిక యొల్లకున్న నా
మెను గడుఁ గుక్కుటం బెటుల ధిమించినవేడుకఁ బెంటి నాక్రమిం
చునొ యిటు పెక్కువారములు ధిమారతఁ బ్రేమిని కాంక్ష నొందుమి! ౪
క మనసునఁ జింతలఁ బొయ్యము, చనితం గొనఁ బిదప భయము ధివాల్లిన నె
ట్లనియెదవేమో కామంబును బొందినపిదప నుభయము సరఃగునెకల ౫
ఆ బాధ యేమి? మిఁదఁ నచ్చిన రానిప్పు, నీకు సరకుగాదు ధిలుపవచ్చుఁ
గాదె దాని? గుంభకర్ణుండు బలశాలి, యైన యింద్రజిత్తహార్యగతిని ౬
క. మముఁ గూడి వజ్రధరుడై, యచ రేశ్వరుఁ డగుగుదేర ధిని యోర్తుదు యు
ద్ధము సేయలేకయే సాగుము దానము భేదము ననుమార్గములఁ దగ్గ ౭
క పురుషులు జడతను నేర్పఱచిరి తమ్ముఁడు నీకు మున్ను ధిఁప్పినవీని
బరిపాటింపక దండమె, సరమోపాయం బటంచుఁ ధిబరికించి తగ్గ ౮ ౩౪౯
క పనులను సాధింపుము దీనినె మదిలోఁ దృప్తిగాఁగ ధినిల్లు, నికుంభం
డనినట్టు లచటి కేగుట, యనర్హుగు రావణా! మహాబలనారా! ౯ ౩౫౦
చ అరిజను లేమహాపురము ధి సంతికినీమకుఁ జేరరాఁగ ని
ర్భరతరపారుపంబుఁ గొని ధి వారల నెల్లర సన్ననప్రవి
స్ఫురదుగురీర్యయోగమునఁ ధి బొం గడగంగను జేసి నీవశం
బరుదుగ నొండఁజేయఁ గల ధి మాసురరాజ! యసంశయంబుగ్గ. ౧౦ 400
క అని యిట్లు మహాపార్శ్వం, డన రాక్షసరాజు వానిఁ యుభిహితవాక్యం
బును విని 'పొగడుచు వానిం, గని యిట్లని పల్కె మది విధి కానము పొదల
తే ఓమహాపార్శ్వ! నీమాట ధి కుల్ల నూరె
గలగ దొక్కరహస్యంబు ధి తెలియ మీవు
చాలకాలంబ యయ్యె నాచంద మరయ
నాపురావృత్తమును దెల్ప ధి నాత్మ నెంతు ౧౧ 402
సీ. పూర్వ మంబరమునఁ ధి బుంజకస్థలయను నచ్చరి యోర్తు భయంబు గదురఁ
గనఁబడకుండ నొయ్యన దాగి హుతవహుజ్వలవలెం దగి ధి బ్రహ్మసదన
మున కేగుచుండంగఁ ధి గనినాడ నేనంత వాయుంగనను ¹బల్కి ధి నచట నిలిపి
వివసరఁ గావించి ధి యవలీల భోగించితిని నంత నద్ది వాడినసరోజ
ఆ కమ్రనాళ మట్లు ధి కలఁగి పద్మాసను
పరిసరమున కేగె, ధి బ్రహ్మ కావి
వయము దెలిసె ననుచు ధి స్వాంతిమునం దెంత
నతఁడు మహితచిత్తుఁ ధి డాటనలన. ౧౨ 403

1 తస్య సంపూజయి వాక్యమ్-అనియ 2 విరప్పితి 3 దాఖ్యాన్యే-అనియ 4 కృతా
వివసనా తితి-అనియ

చ. వనరుహనూతి కోపమునఁ ♦ బల్కెను నన్నును గూర్చి యిట్లు లో
దనుజవరా! యిదే మొదలు ♦ దానుగ నొప్పని యన్యకాంత బ
ల్కిని గొనుచేని నీరము ♦ మించిననాదువచస్సుచేత నొ
య్యన శతధా విభిన్నమయి ♦ యప్పుడె కూలెడు శంక లేకయే ౧౪ 404

క. అని యిటు బలవంతంబుగ, ననుఁ గూరిచి శాప మొనఁగినన్ భీతిలి రా
మునిభార్య సీత బల్కి శయనమును జేర్పంగఁ బూన ♦ నైతిని నుమతీ! ౧౫
క. వనరాళి కున్నవేగంబును మారుతగతియు నాకుఁ ♦ బొదలెడు నీవా
ర్తను రాముఁడెఱుంగఁజొటను, ఘనబలములఁగూడిరాఁగఁ ♦ గాంక్షించెఁజుమీ! ౧౬
క. గిరిగుహ నిద్రించెడు భీ, కరసింహము నిద్ర లేపుకరణిని నిద్రా
దరమునఁ బరుండుమృత్యువు, ద్వీరపడి లేపునటు నన్ను ♦ దర్పనమగ్రున్.

తే ఊర కూరక రేచుచు ♦ నున్నవాడె,
తెలివిమాలినవాడొట ♦ దివ్యపౌరు
పంబు నాదని యెఱుంగంగఁ ♦ జాలకున్న
వాఁడు కావున రానున్నవాఁ డిచటికి ౧౭ 408

క. అని మున్ను రెండునాల్కలఁ, గనుపట్టెడు క్రూరభుజగఁకల్పనిశితబా
ణనికరము నన్నదీయం, బనియైన నెఱుంగఁ డాతఁ ♦ డతిమందుండొ ౧౮ 409

సీ. ఇంక వేగంబుగ ♦ నేనుంగు నుల్కలచేతను భీతిల్లఁ ♦ జేయునట్లు
శతసంఖ్యలుగ నానిశాతకార్ముకవిద్యుతాంబకమ్ముల వజ్రమట్టివాని
నిగడించి భయపెట్టి ♦ నిలువక పరుగెత్తు నట్లు చేసెద రాము ♦ నతనిబలము
నుద్యదర్కుఁడు తారఁకోరుకాంతులఁ జెండుగతి గొప్పసేనతోఁగదలి నేను

తే నణచివైచెద ననిని సహస్రనయనుఁ
డగుశతక్రతువున కై న ♦ నవ్వరుణున
కై న నను గెల్వఁ దరముగా ♦ దయ్యె బాహు
బలమునన్ విత్తనాధుని ♦ గెలిచి నేను ౨౦ 410

తే. అతఁడు పాలించునీలంక ♦ సధికశక్తి
గైకొనినవాడ నిట్టి యభండబాహు

* శతధా మార్గా భవిష్యతి న సంశయః-అనియూ అనేన రావణవిషయే రంభానిబంధననశ్
కూబరకాపే విద్యమానేపి తస్య ప్రాకృతదేవత్వా చ్చ తచ్ఛాప మనాదృశ్యై పుంజకస్థలాయా మపి
ప్రవృత్తం రావణం పశ్చాత్పితామహ శృప్తవాన్ అతఏవ రావణో ప్యనల్లంఘనీయం పితామహ
వాక్య మే వోక్తవా నిత్యవగమ్యతే-అని గోవిందగజాలు ఇది తెనిగింపబడలేదని శంకింప నవస
రతము. ఇది యుపగాధను చెబుచునాహ కానఁ చెనింగింపలేదు.

బలసమగ్రుడనౌ నాకు ♦ నిల నరులన

నెంతమాత్రము ¹రాముఁ డేమెఱుఁగు నన్ను. ౨౧

411

పదుమూడవ సర్గము సంపూర్ణము

౧౪ - వ సర్గము

— శ్లోక విభీషణుఁడు ముల రావణునకు హిత ముపదేశించుట. శ్లోక —

చ. అనిన విభీషణుండు దనుజాధిపుఁ డాడినవాక్యజాలమున్

ఘనతరకుంభకర్ణకృతగర్జనమున్ విని మేలుఁ గూర్చునై

యనుపమ మర్థయుక్తమును ♦ నై న సుభాషను రాక్షసేంద్రునిన్

గని యిటు వల్కె నీత యనఁ ♦ గాలభుజంగమ మాను రావణా. ౧

412

తే వక్షమే భోగ మగు నతిభయదచింత

యే విషం బగు సుస్థితమే నుతీక్ష

దంష్ట్రలగుఁ జింతఁ దలవాల్పఁ ♦ దగుకరాంగు

ళు లయిదును నైదుశిరములై ♦ వెలయు మఱియు ౧౪

413

క. తను వతిదీర్ఘం బిట్టిది, జనకనుతాసర్ప మిట్టిసర్పము నీవే

మని గోరితివో నేనెఱుఁగను, నీ కొక్కనికే కీడు ♦ గాదిది వినుమా. ౨

414

చ ధరణిధరేంద్రకూటసమతం గనుదేహము లొప్పుగా నభో

త్కరములు దంష్ట్ర లాయుధనికాయముగాఁ దగుకోతు లెల్ల ని

ష్పరమును గూల్చి రాకమును ♦ భూసుత రామున కప్పగింపు, దా

శరధియు వజ్రతుల్యములు ♦ స్పర్శనసన్నిభ వేగముల్ మహా

త్తరములునై న బాణముల ♦ దారుణభంగిని వైచి దై త్యులక. 3

415

క దురమున మార్కొని వారల, శిరములఁ జెండుటకు మునుపె ♦ నీతను నాభూ

వరునకు నర్పింపుము, కావరమున నీపల్కు లేల ♦ పల్కు దుడుగుమా. ౪

చ అనుచుఁ బ్రహస్తుఁ గన్గొని భటాధిప ప్రాణము తీయఁజాలి వ

జ్రనిశితవేగముల్ పొదల ♦ వ్రాలెడు రామునితీక్షణబాణముల్

చెనటి! భవచ్ఛరీరమును ♦ జీల్చుచుఁ బైకొని పోవకున్న విం

కను గనుక వికత్థనముగా వచియించెదు దుర్నయంబునక. ౫

417

తే. కుంభకర్ణేంద్రజత్తులు ♦ జంభభేది

వై రియగురావణుండు మహాపార్శ్వ దామ

హోదరుం డతికాయుండు ♦ నుగ్రదర్శు

లై న కుంభనికుంభులు ♦ పూని యనిని ౬

418

1 రాముఁ డేమెఱుఁగు నన్ను - అనునది యధికముగాఁ జేర్చుట యర్థపోషణ మొనరించు ననియే యర్థ తెలియవడి.

క శ్రీరామునెదుట నిల్వరు,, సారసమిత్రుండు దేవత్రములు నినుఁ
గారవమున రక్షింపం, దా రరుదెంచినను దేవతల్లజతోడవై ౬౪ 419

అ నీవు కూరుచున్న నెమ్మి నృత్యువు నంక, భాగమందు నున్నభోగిలోక
మంబరంబు సంశ్రయముగాఁగ నొప్పినఁ, జంపితీటు రామచంద్రుఁడు నిను

నీ అనినఁ బ్రహస్తుఁ డిట్లనియె విభీషణ! సురదానవాళిచే నరయ నితరు
లైనవారలచేత, యక్షగంధర్వసుహారగేంద్రులచేత నుగ్రగురుడ
తతిచేత నించుకయతిదాదుణరణంబునందు భీతియె మాకుఁ జొందరాదు
మనుజుఁడౌ రామచంద్రునివంశమండి యధమున భీతియదెట్లుతగఁగలుగునొ

ఆ. యనియె, రాజహితము నారయుమహితాత్ముఁ
డౌ విభీషణుఁడు ధరాధినాథు
ధర్మకామములను దగునర్థమును వీనిఁ
జక్క నెంచువాఁడు నాథుమతియు ౯౪ 421

క కనుకఁ బ్రహస్తుం డహితంబును విభునకుఁ గల్గజేయఁ బూని పలికినఁ
విని మాటు పలికె నిట్లు,, వివచయ్య! ప్రహస్త! దైత్యవిభుఁడును నీ ఁ.

తే కుంభకర్ణమహోదరుల్ కువలయేశు
విషయమై చెప్పినట్టి యీవిపులభాష
ణములు నిష్ఫలములు సశక్త్యము లధర్మ
మతికి న్వర్లోకగమనంబుమాడ్కి నిజము ౧౧ 423

చ అనుపమకార్యదక్షుఁడగునారఘరాము వధింప నాకు నీ
కు నిఖిలదైత్యవల్లభులకుఁ వనరాశిని దెప్పసాయముం
గననియతండు దాఁటుటకుఁ గానివిధంబున శక్య మెట్లగుఁ,
మనుజులు వారు వధ్యు లనుమాటను మానుము చాలు నింతట ౧౨

నీ ధర్మప్రధానశ్రోత్యంబు లొనర్చుచుఁ దా మహారథుడయి ధరణినాథుఁ
డగుచు నిత్యైకసదస్యజనితుఁడై విఖ్యాతార్దుఁడై వెలసికార్య
దక్షుఁడై తగునట్టి దర్పనచుగ్రుని సంకరకృత్యముల్ చక్క నెఱుఁగ
నమరులైనను జాల రన నిక నీవెంత, వాడులైనతసుపకర్మములు నగుచుఁ

తే గంకషత్రాంకములునయి కడుదురాన
దములునయి పొల్చి రాముండు తిగ విడువఁగ
జటులగతి వచ్చునతితీక్షణశరము లెల్ల
గాడి నీతనువును జంపఁగలవు సుమ్ము ౧౩ 425

క. కనుక నే నీవే యీగతి, వినుతిని జేసికొనె దివు విక్రమయుతుఁడౌ
దనుజేంద్రు డింద్రజిత్తును, ఘనబలుఁడు త్రిశీర్షుడైనఁ గాని రణమునఁ.

ఆ కుంభకర్ణుఁ డతనిఁజూడకొ నకుంభుఁడు, నీవు గాని రాము ఁ నిర్జరేంద్ర
సముని దాఁకి నిల్వఁజాలరు, దేవాంతకుండు మఱి సరాంతకుండు ఘనుఁడు.

క ¹అతిరఘుఁడు బుద్ధిఘనుఁ డా, యతికాయుఁడు, పర్వతాభుఁడయి దితితనయ
ప్రతతిని మేటియునయి తగు, హితకృత్యుఁ డకంపకుండు ఁ నిక నెవరైనఁ.

క అని నిల్వఁజాల రారా, మునిముందట, నితఁడు దైత్యముఖుఁడు కార్యం
బును బరికింపక చేయును, మనమున వ్యసనములు తోఁప ఁ మందత నొందెక

చ అని తలపోసి మేలుగనుఁచట్టిపథంబును జూపి చెప్పు కీ
తనికిని శత్రుభూతలయి ఁ తన్నతి తీక్ష్ణము గాన దానినే
మనమున నెంచి మిత్రతను ఁ మాటలఁ జూపుచు నాతఁ డేగుత్రో
వనె యిటు మీర లేగెదరు ఁ వారక దైత్యవినాశనాథమై. ౧౭

430

చ దనుజవరేణ్యు గావణు నుఁదా త్తతరంబగు దేహమొప్పు భీ
తిని గలిగింపఁ జాలుచు నఁతిస్థిరసత్వము వేయి శీర్షముల్
తనరంగ నున్న రామవిభుఁతల్లజవై రిగుహాహి యావరిం
చినయది దానిఁ దోలి యతిశీఘ్రుచు మీరు విముక్తుఁ జేయుఁడీ! ౧౮

431

ఆ. ఏమి చేయనచ్చు ఁ నిపుడు కాలము మించి
పోయె న నెడరేమొ ఁ పుడమివిభుఁడు
చేయరానిపనులఁ ఁ జేయంగఁ బూనిన
నతని పలన మేలు ఁ నందు సఖులు. ౧౯

432

చ మనములఁ బ్రేమఁ బూని యొకఁమాటకు వచ్చి బలాఙ్కరించియై
నను దలవెండ్రుకల్ దిగిచి ఁ నాధుఁ డటంచుఁ దలంపఁ బూన కా
తనిరిపు లెల్ల వెండ్రుకలఁ ఁ దాఁకి జవంబున నీవ్వకుండఁగా
మునుపె బిరాన లాగి పెనుఁభూతము లూనినవానిఁ బోలెఁ గా
వను దగు నుంచిత్రోవకును ఁ వారక ఖేదగు న్యాయ మిద్దియా ౧౯

433

²సీ దనుజేంద్రుఁ డీతఁ డిఁ త్తఱి నశియింపఁగఁ గాలస్మృత్యువుఁబోలి ఁ క్రాలులత్త
ణుండను మృత్యుకఁగుండగు కిగిలిచే బ్రచ్చాన్యమానుఁడై ఁ రాముఁ డనెడు
బడబొగ్గిముఖమునఁ ఁ బడసిదముగ నున్నవాఁడు కావున మీరుఁవై శమోకటి
గాఁ గూడి కాపాడఁగాఁ దగు, నీరాజు నీతను రాముని ఁ జేరఁ బనుప
కుండిన నుండ నీయుండు, నాదుపలా కది యిపురికిని మఱి ఁ యీనృపునకు

1 తథా౭తికాయో ౭తిరథో మహాత్మా-అగ్రయా 2 సంహరిణా రాఘవసాగరేణ ప్రచ్ఛాన్య
మాన ప్రతసా భవద్భిః యుక్త స్వయం తారయితుం సమేత్య కాకుత్స్థస్సపాతాళముఖే పతేత్ సః-
అనిమూలము రాఘవసాగరేణ లక్ష్మణసముద్రేణ, కాకుత్స్థస్సపాతాళముఖే రామబడబొగ్గిముఖే-
అనివ్యాఖ్య.

ఆ. నితనిమిత్రులకును ♦ నెల్ల రాక్షసులకు
హితము గాన నాదు ♦ మతము వినుడు
మనమె సీతఁ గొనుచు ♦ మహిమని కడకేగి
యప్పగింత మంత ♦ నతఁడు కాచు ౨౧ 434

క. అరిఁ జంపవలయునని మే, మరసియె వసియింతు మనిన ♦ న్యాయము వినుడీ
త్వరపడక మంత్రియగు నా, పురుషుఁడు రిపుబలము స్వీయఃశూపుని బలమున్.

తే చక్కఁ బరిశీలన మొనర్చి ♦ శత్రుసిరిని
సామ్యవృద్ధి తీయంబుల ♦ సవ్యపుసిరిని
నట్లై సూక్ష్మంపుదృష్టిని ♦ నాత్మ నెంచి
యుక్తము హితంబునగుకార్య ♦ మొనరుపఁ దగు ౨౨ 436

పదునాల్గవ నర్గము సంపూర్ణము.

౧౫ - వ నర్గము

అంత ఇంద్రజిత్తు తనమతమును దూషింప విభీషణుం డాతనికి బుద్ధి నెప్పట ౪౪౦-

క అన నచటి దనుజయోధులకును ముఖ్యుఁడు బలయుతుండు ♦ క్రూరుఁడునగునా
దనుజేంద్రసుతుఁడు శక్రుని, నని నొంచిన యింద్రజిత్తు ♦ హర్షము పొంగె

క. నురదేశికువలె బుద్ధి, స్ఫురణంబునఁ దగినదనుజఃశూరుఁడు న్యాయె
కరతుండు విభీషణుఁ డ, త్తరుణమున వచించిపట్టి ♦ తథోక్తులనున్ ౪౪ 438

క. విని యతనితోడఁ దా ని, ట్లనియెను, చినతండ్రి! తుదని ♦ నాడినవాక్యం
బును నెవ్వ రాదరింపరు, గనుక నిరర్థకము భీతిఁ ♦ గని పల్కినదా ౧౪ 439

తే కలకటా! యేమి పలుకి ని ♦ క్కరణి నీవు
లస్త్యకులమునం బుట్ట కిలన్ మఱియొక
కులమునం బుట్టినాతఁడు ♦ కూడ నిట్టి
1 పలుకు వచియింపఁడే యిట్టిపనికి జౌరఁడె ౨ 440

క అని తనతండ్రిం గని యి, ట్లనియెను నీకులమునందు ♦ సరయ నొకఁడె నా
పితండ్రి యీవిభీషణుఁ, డనుపమవీర్యంబు బలము ♦ గతిధైర్యంబున్ ౨౪

2 తే శౌర్యము పరాక్రమంబుఁ దేజంబుఁ దూలి
యున్నవాఁ డంచు, మరల నాపిన్నతండ్రి
కనియె, రాక్షస! భీతాత్మ! ♦ యావృషసుతు
లబలు లవ్వార లెంత లక్ష్యంబె మాకు 3౪ 442

క. దనుజుం డెవఁడె నను నిటఁ, గనఁబడువారల నొకండు ♦ కడువడి వారిన్

1 సోఽపిదృశం వైష వదే న్న కుర్యాత్-అనిమూలము 2 సత్వేన వీర్యేణ పరాక్రమేణ
శౌర్యేణ ధైర్యేణ చ తేజసా చ-అనిమూలము.

గొనఁజాలు బలిగ, మము భీతిని గాంచఁగఁ జేయనేల ♦ తెలియనినుడులఁ.

చ వినుము జగత్ప్రయాధిపతి♦వీరుని నిర్వరరాజు శక్రు నే
సనిమొన భూమిపైఁ బడెడ♦నట్లుగఁ ద్రోసితి దేవవర్షులుఁ
గని నను భీతినొంది గుమి♦గాఁ బరువెత్తిరి దిక్కు లెన్నికొం
చును మఱి నాల్గుదంతముల ♦ శోభిలునభ్రము వేచు ద్రోయఁగన్ ౫ 441

క వికృతస్వరమునఁ దా నే,లకు నొరఁగెను దద్దశనము♦లఁ రెంటిని నే
న కడఁకఁ బెఱికితి దానఁ, జకితమనంబులను దేవ ♦ సత్తము లార్తి ౬ 445

క నలుదెనలకుఁ బగుగెత్తిరి,, బలమారఁగ నురలదర్ప ♦ బలములఁ గూడఁ
వెలితి గనంజేసితి దై,త్యులు నన్నుం దాఁకి వగల ♦ నొంది రనిమొనఁ. ౬౫

చ అనుపమవీర్యముం గలిగి♦నట్టి భటాగ్రణి నేను కేవలం
బును నరులైన ప్రాకృతుల ♦ భూపకుమారుల నెట్లు గెల్వితే
నని వచియించె దీ వనియె ♦ సంత విభీషణుఁ ¹దాయధాళిఁ దా
ల్చినభటులందుఁ దానె కడు♦శ్రేష్ఠుఁడుగాఁ దగువాఁడు కావునఁ. ౭౫ 447

కవిరాజవిరాజితము —

సురసతితుల్యుఁడు ♦ శూరవతంసుఁడు ♦ శుభ్ర సు తేజఁడు దుర్జయుఁడుఁ
బరబలకాలుఁ డ♦భంగభుజాబల♦భాసురుఁడై తగురావణి గూ
కరణి వచింపఁ ద♦గఁ విని యర్థము ♦ గాఢముగాఁ గలవాక్యము లీ
వరుస వచించెను, ♦ బాలుడ వౌటను ♦ బాగుగ మంత్ర మెఱుంగవు నూ! ౮

క ఇదిసాధువగు ననాధువె, యిది యగునని నీవు నిశ్చ♦యింపఁగఁ దగుశ
క్తిఁ దగినవాఁడవు గా వీ,యదనునకు ²సవక్ష్విబుద్ధి♦ వైతివి తనయా! ౧౫ 449

క కనుకనె యాత్మవివాశన,మును గూర్చుచు సర్థహీన♦ములు నగు పలుకులే
వినిపించితి వారయకయె, దనుజేశున కేతని కల్ల ♦ ధరణిపువలనఁ. ౯ 450

³చ తనయ! సఖాయుక్తముగఁ ♦ దప్పక నాశన మింకఁ గల్గునం
చని యిపు డేను బల్కు విని ♦ యజ్ఞ త దానికి సమృతించెదే
కనుకనె పుత్ర నామమునఁ ♦ గన్నడుమిత్రుఁడవయ్య వాస్తవం
బునకును వైరివే, జనకు♦పోకడ కొప్పినదుష్టబుద్ధిం
చని నిను శిక్షచేయుటకు ♦ సర్వ మదెల్లగు బుద్ధి నెంచినఁ. ౧౦౫ 451

సీ. బాలుని నృథబల♦వంతుని సాహసికుని గాఁగ నెఘ్న♦మునఁ దెలిసియు
నీనభ కాలోచ♦నేచ్చ నేతెంచినవారిచెంతకు నిన్ను ♦ వచ్చునట్లు
చేసినవానికే ♦ చేయంగ దగు శిక్ష, యింద్రజిత్తు! విను ♦ మీపు మూ
డవు బ్రగ్భంబులు ♦ వివరించువాడవు వినయశూన్యుండవు ♦ విపులబుద్ధి

1 విభీషణ శృంగర్యుతాం వర్షి-అనిమా 2 అద్యా ప్యవిపక్వబుద్ధిః - అనిమా 3 యస్యే
దృశం రాఘవతో వినాశం నిశమ్య మోహో దనుమనన్యనే త్వమ్-అనిమా

ఆ. విరహితుడవు ప్రకృతి ♦ యరయఁ గ్రారంబుగ

నుండు నీకు, దుర్లభుండ వీవు,

కార్య మేదియైనఁ ♦ గడు నెంటి చేయవు

మిగుల దుర్లభి వనఁ ♦ దగుదు వెవుడు. ౧౨

452

క బాలుండ పౌటఁ దెలియక, ప్రేలుచు నున్నావు మిగులఁ ♦ బెద్దవి యగుచుక

జ్వాలలను బ్రహ్మదండిము, వోలె వెలుంగుచును గాలుఁ ♦ బోలి బెడగ్గులై.

నీ, యనుదండతుల్యంబులై యున్న బాణమ్ములను రాఘవుండు వై ♦ వ నెవఁ డనిని

నిలిచి నహింపఁగా ♦ నేర్చు³, నంచని పల్కి యన్నను గన్గొని ♦ యనురసాధ⁴

ధనరత్నభూషణతతుల వస్త్రంబు బహువిధములును ♦ బరమభక్తి

గొని సీతతోఁగూడఁజని రామున కొసంతయపరాధమును సై⁵ నగునటంచుఁ

తే. బ్రార్థనము చేసి దుఃఖంబు ♦ నదలి యిచట

సుఖముగా నుండ మిందలి ♦ శూరులెల్లఁ

బలుకుమాటల వినకుము ♦ నిలువ వివ్వి

యనిని రామునిముందు నా ♦ మనవి వినుము ౧౪

454

పదునై గవ సర్గము సంపూర్ణము

౧౬ - వ సర్గము

అథా { రావణుండు విభీషణు నవమానించుట } అథా-
విభీషణుండు మఃత్తులతో నరుగుదు రావణునకు మరల హితము చెప్పట }

చ. ¹ అనుచు విభీషణుండు హితమై మది కెంతయు నెక్కునట్లు చ

క్కునిగతిఁ బల్కువాక్యమును ♦ గాదన కాకృతి సంగ్రహించి యా

పని నొనరింపఁగాఁ దగియుఁ ♦ బాపపుఁగల్గిని గాలచోదితుం

డు నగుట రావణుండును గడుం బగుపోక్తుల వాని కిట్లనుక ౧

455

క. వెలుపటిశత్రువుతోడ మి,గులఁ గోపమునొందియున్న ♦ క్రూరభుజగితో

గలఁగక సహవాసం బి, మ్ములఁ జేయఁగ వచ్చుఁ గుతలమున నెవఁడై నక, ౧౫

ఉ అంతియె కాని మిత్రునలె ♦ నారయఁ దోచుచు శత్రుపక్ష ము

త్యంతము పూనియున్నకుటి²లాత్మనితో సహజన్మతోడ నొ

క్కింతయుఁ గూడి యుండఁ జన ♦ దియ్యది సత్యము, రాక్షసాధమా³

సంతత మె నెఱుంగుదును ♦ జ్ఞాతులశీలము నెల్లవారలోక ౨౫

457

నీ వీరలు జ్ఞాతులౌ ♦ వారలకుం గల్గువ్యవసంబులం దమి ♦ నందుచుండు;

తనుకులశ్రేష్ఠుని ♦ ధర్మశీలుని గార్యసాధకు విధావంను ♦ శౌర్యయుతుని

1 నునివిష్టం హితం వాక్యము క్తనంతం విభీషణమ్, అబ్రవీ త్పురుషం వాక్యం రావణః కాల
చోదితః - అనియూ దీనికి విశేషార్థము తనిష్ఠోక్తియందు వ్రాయఁబడినది కాని యది యాకాశపం
చాంగమునంటిది కావఁ దెనుఁగునఁ జేర్పఁబడలేదు అది కేవలము మతప్రధానమైనదనియు గ్రహిం
చి మన్నింపవలయు,

- జ్ఞాతులు గొప్పగా ♦ నేతటి నెన్నరు పరిభవించురు; జ్ఞాతు ♦ లుదుతరముగ
వ్యసనంబు నొందిన ♦ వారు సంతోషంబు నందుచు; పమవార ♦ లధికవృద్ధి
నందిననోర్వక ♦ యుందురు మఱియును దమ భావములను బా ♦ హ్యమునఁ దెలియ
తే కుండఁగాఁ జేసి యన్యోన్య ♦ మొక్కరీతి
మైత్రిఁ జావుచుఁ గ్రూరులై ♦ మంచియదను
గలిగినప్పుడు తా రెల్లఁ ♦ గడఁగి కీఁగఁ.
చేయుచుందురు భయదు లే ♦ యే యెడలను ౫ 158
- క. మును సద్భవనంబున ద్విర, దనికరములు తమ్ముఁ బట్టఁ ♦ దగుపాశములకా
గొనివచ్చిన తమజ్ఞాతుల, కును రక్షకులై న వరులఁ ♦ గొంపఱఁ గనుచుకా. 459
- తే కొన్నిశ్లోకములం జెప్పె ♦ నన్నమాట
వివినవాఁడను వానిని ♦ వినుము, నాకు
నగ్నివలనను నితరాయఁ ♦ భాలివలనఁ
బాశనికరంబువలనను ♦ భయము లేదు ౬ 460
- చ కరుణయె లేక స్వీయగుగు ♦ కార్యముచే గనుఁగొంచు నెప్పుడో
తరుణము చూచి వే మనల ♦ దారుణరీతిని బట్ట నెంచుని
ప్పురుషులయొద్దనున్న కరి ♦ పుంగవు లీనునజ్ఞాతులే భయం
కరములు, చూడ నివ్వెయె ని ♦ కాను ముపాయముఁ జెప్పు వారికికా ౭ 461
- క దానిఁ గొని మనలఁ బట్టఁగ, నానరులు ప్రయత్నపడుదు ♦ రారయ శంకకా
గానము సకలభయంబుల, మానం గాఁ జేయు జ్ఞాతి ♦ మండలభయముల్. ౮ 462
- తే. 1 వీని భరియించుటే కష్టమూ ననయమూఁ
దీక్ష మియ్యది మనకును ♦ దెలిసి యున్న,
దరియ గోవులయందును ♦ సిరియు విప్రు
లందు నింద్రియనిగ్రహ ♦ ములరుచుండు ౯ 463
- చ పనితలయందుఁ జాపలము ♦ వర్ధిలుచుండును జ్ఞాతులందుఁ ద
ప్పని భయ మున్నదంచు నిటు ♦ పద్యములం బరియించె నంట, నో
యనుజ' తలంప సౌమ్యుఁడవె ♦ యాదువుగా మఱి జ్ఞాతి వాడు కా
వున నిటు లోకసత్కృతులఁ ♦ బొందుచు సంపద విఱ్ఱివిగి జ్ఞా
శినికరమందు మిన్ననయి ♦ తేజమునం దగు నన్ను నీశ్వరుకా. ౧౦ 464
- క కని యోర్వఁజాల వీగతి, ననుపమభోగములఁ బొంది ♦ యలరుట నీకుకా
మనమున నిష్ఠము గాదో, దనుజేశ్వర' యిట్లు లనుటఁ ♦ దగునా యనెదో.
చ సరసిజవత్తమందుఁ దగు ♦ శంబరబిందువు లొక్కరీతి నె
క్కరణిని జేరికుండు నటు ♦ కావురువుల్ చిరకాలనంగతిం

1 విద్యతే గోషు సంపన్నం విద్యతే బ్రాహ్మణే దమః-అపమా - శంబరబిందువులు=నీటి

- బరగిన మైత్రి నిల్పు, రిటువంటి మహాత్ముని నిన్నుఁ గొల్చి నే
¹చిరనమలుండ నాకెటుల ♦ స్నేహము నిల్వనటంచుఁ బల్కుదో ౧౧ 416
- తే. సునుగతంబగు మకరంద ♦ మచురఁ ద్రావి
 భ్రమర మాపుష్పమునను నిల్వకయె పోవు
 నట్లు నీవును సుఖముల ♦ సమభవించి
 నాదుక్షేమంబుఁ గోరి కున్నావు నిజము ౧౨ 467
- చ జను లతిదుష్టులైనఁ దము ♦ సంతత మోమెడువారలందు స
 న్మనసు డెలంగ, దిట్లయిన ♦ మైత్రిని జేసియు దాని మాను తె
 ట్లనియెదవేమొ హాస్తి జలమందును స్నానము ముందుఁ జేసి యం
 త నిజకరంబుచే రజము ♦ దానయి మేనునఁ జల్లు కొంచొగి ౧౩ 468
- క. తనతనవుఁ జెఱుపుకొనునటు, లనార్యుఁడగువాఁడు మొదట ♦ నతిమైత్రిని జే
 సిననుం బివ్వుటఁ దానే, తనమైత్రిని బాడుసేయఁ ♦ దలంచును సమాజా. ౧౩
 క వినుము శరత్కాలంబున, ఘనములు జలశీకరముల ♦ గర్జిల్లుచు భూ
 మిని గురిసెన వానిన మేదిని చక్కఁగఁ దడియకుండుతీరునఁ గుజనుల్.
- తే మైత్రి యొనరించినను వారిమాట నమ్మి
 యుండఁగా రాదు మేలును ♦ నొందరాదు,
 దానవా! మఱియొక్కఁ డిత్తఱిని నిట్లు
 పలికియుండిన ఊణమునఁ ♦ బాయఁ దనువు ౧౪ 471
- క. ²కులపాంసనుఁడవు చీచీ, తలఁగుము నాయెదుట నుండఁ ♦ నగ విఁకఁ బో పో
 పలుమాట లేల యనియెను,, గులపాంసనుఁ డనెడునుడులకుఁ రోసి మదిన్.
- క న్యాయమును దాను జెప్పిన, నాయసురుఁడు దానిఁ గొనక ♦ యతిపగఱుక్తుల్
 వేయివిధంబు నాడిన, నాయూర్ధ్వానమున నిల్వ ♦ నాత్మ యలరమిన్ ౧౫ 472
- క ఘనగగఁ జేతం దాలించి, దనుజుల నల్వరను గూడి ♦ తా నాకాశం
 బున కెగిరె, నంశఁ గోళంబున నచ్చట నిల్చి యతఁడు ♦ బుద్ధివిభవతన్
- చ. ³నీరి యురార నన్నఁ గని ♦ చిత్తమనం దిపుడైన మంచి నె
 బ్బర లొగిఁ దోషవో యనుచుఁ ♦ బల్కెను రాక్షసరాజ! భ్రాతృవై
 పరఁగుదు కాన న న్గఱిచి ♦ పల్కుఁగ నెంచిన వల్లె బల్కుమీ
 తిరుణమునందెఁ యన్నవు గదా! పిత యట్లుగ నిన్ దలంపనా. ౧౬ 475
- నీ మాననీయఁడవు సుమా! యైన ధర్మమార్గంబున నిల్వక ♦ కదలి తివు
 హితము పల్కిన నాపయిని దోషముం బెట్టి పరుషవాక్యంబులు ♦ వల్కితీవు
 దీనిని మాత్రమే ♦ యేను సైపఁగఁ జాల నోదశానన! నీకు ♦ నేది మేలా
 దానినిఁ జక్కఁగఁదలపోసి హితవాక్యమును జెప్పితిని, గతబుద్ధు లెల్లఁ

1 చిరనమలుండఁ అనేకసంవత్సరములు, 2 అస్తిన్ ముహూర్తైన భవే త్వాంతు ధి క్కులపాం
 సనం-అనిమా, 3 గతి స్థితిమాన్-అనిమా

తే గాలవశమునఁ జిక్కినఁకారణమున

¹హితము గైకొన, రెప్పుడు ఁ హితము పల్కు

చుండువారును దమి వినుచుండువారు

సులభముగఁ జిక్కుచుందురు ఁ త్తోణియందు ౨౦

476

క ఎది యప్రియమై యుండునొ, యది హితమే యగునయేని ఁ యమ్మాటను జె
ప్పఁ దలంచినవాఁడును న, య్యది హితమని వినెడువాఁడు ఁ నరిది జగమునక.

తే సకలభూతసంహారక ఁ మకరుణమ్ము

నయిన యాకాలపాశంబుఁనందుఁ గట్టు

పడి వినాశముఁ గను నిన్నుఁ ఁ గడు దహింపఁ

బడెడుగృహమును బలెఁ జూచి ఁ తద్దయ కేచు ౨౧

478

క మన కేల యనుచు నుండక, నినుఁ గానఁ దలంచి హితము ఁ నెఱిఁ దెల్పితి, మం
డినయగ్నివోలె మెఱయుచు, సునిశితములు స్వర్ణరత్నఁశోభితములున్. ౨౨

క వెలుఁగొందుతీవ్ర బాణంబుల రాముఁడు నిన్ను నొంపఁ ఁ బూనెమతటిఁ గ
న్నులఁ జూడ నెంచకే నిటు, పలికితి, యుద్ధాంగణమునఁ ఁ బ్రకటబలాఘ్యల్.

క శూరులు నస్త్రవిదుత్తము, లారియఁ గాలాభివన్నఁలై చెడుదురు నూ

కోరిక సికతానిర్మిత, భూరిలనచ్చేతువులను ఁ బోలి దశాస్యా! ౨౩

481

²క గురుబుద్ధి నీకు హితమును, బరికించి యదేమి పల్కుఁ ఁ బాల్పడితిని యా

సురవర! దాని సహింపుము, నిరతము రక్షించుకొనుము ఁ నినుఁ బలువిధులక

చ. దనుజశరణ్యమై యలరి ఁ దానవరాజ్యవతంసమైన ప

త్తనమును దీనిఁ గాచుకొను, ఁ తద్దయు నీకు శుభంబు గల్గెడుక

నిచు విడనాడి పోయెదను ఁ నేఁ జనినంత సుఖంబుఁ గాంచుమా

[దనుజవరేణ్య! యిందఁ జీట ఁ దానవు లుండియు వీరిలోపలక ౨౪ 483

ఆ హితముఁ దెల్పి మంచిఁ దే యగు చుంత్రంబుఁ, జెప్పి పాపమందుఁ ఁ జేరకుండ
దా నె పూని నిన్నుఁదమి నుద్ధరించును, హృదుఁడు సఖుఁడునీకుఁ నెవఁడులేడు]

చ అనుము మేలుఁ గోరి వల ఁ దంచు వచించుచునున్న నాదుస

ల్కును గొనకున్నదే మనసు ఁ గొంచెమె యైనను, మృత్యు వల్లనక

గనఁదగువారు చచ్చి రని ఁ గాదె తలంపఁగ నొను మిత్రవా

క్యనిచయ మట్టివాగు విన ఁ హరయ సద్ది హితంబు గావునక ౨౫ 485

పదునాఱవ సర్గము సంపూర్ణము

1 సులభాః పురుషా రాజా సతతం ప్రియవాదిభః, అప్రియస్య తు వధ్యస్య వక్తా శ్రోతాచ
దుష్టభిః-అనిమా 2 త న్నర్షయతు య వోచ్ఛక్తం గురత్యాద్ధిత మిచ్ఛతా-అనిమా.

౧౭ - వ సర్గము.

అంభో విభీషణుడు రామనందకుఁ బోవుట అంభో

- క. ¹అని యిట్లు రావణానుజుఁ, డనఘండగు నావిభీషణాఖ్యుఁడు తనయ
న్నను రావణుఁ గని హితముచు, వినిపించుచు సతఁడు దాని \diamond వినమి వగవునన్ .
- చ పరుషము లాడియైనఁ దనభ్రాతను సత్పథమందుఁ ద్రిప్పగాఁ
బరమహితంబు గాదె యని \diamond నైరిబలాదుగాఁ దెల్పి భీతిలన్
బహుషము లాడి సుంతయును \diamond వానిని కైకొనకుంట నింక నీ
పురుషుఁడు కీడు నొందు నని \diamond బుద్ధిఁ దలంచి తదీయసంగతిన్ 487
- ఆ విడిచి యపుడె రాఘోవుఁడు లక్ష్మణుండున్నధరణికిరెగె, సంత \diamond వహనునుండి
తొలఁగి చల్లనైన నొకలఁకునోఁ బడఁబోవు, నట్లు సత్వరముగ \diamond నరుగుదెంచి.
- నీ. ²వరరత్న కాంచనాభరణధారిణమున నున్నతఁ బాడవున \diamond నొప్పి యుంట
స్వర్ణాద్రిశిఖరంబుభంగిని దగువాని నమలకాంతిని గూడి \diamond యంబరమున
వనచరు లారామభద్రునిచెంతకు నరుగనిత్తురో? లేదో? \diamond యనుభయమున
సంచరించుచు నటఁ \diamond జంచలాకృతి నున్నవాని విభీషణు \diamond వానరు లొగి
- ఆ ధరణినున్నవారు \diamond తప్పక చూచిరి, మ్రేఘుపర్వతముల \diamond మించి యతఁడు
కాన నగుచు దివిజకాంతవిక్రమమునఁ, బరఁగి యాయుధాళిఁబట్టి మిగుల.
- చ. సురుచిరభూషణావళుల \diamond శోభిలుచున్ ఘుఁకౌర్య మొప్పుగాఁ
బరఁగుచునుండె, భీతికరపౌరుషముల్ దగ వానిమంత్రులున్
నిరుపమశేస్త్రజాలముల \diamond నెమ్మి ధరించి మహావిభూషణో
త్కరమున నొప్పి నల్పురును \diamond గ్రాలుచునుండిరి పుష్కరంబునన్] 490
- క అరిజనదర్శిఁడగు, హరివతి సుగ్రీవుఁ డట్లు \diamond లభించున న
ల్వరుమంత్రులుతానొకఁడును, నరుడెంచుటఁ గాంచి సురుచిరాత్మకుఁడౌటన్.
- నీ ³అనలుండు శరభుండు \diamond నట్లు సంపాతియుఁ బ్రభునుండు నాఁబడువారితోడ
వచ్చుచున్నట్టి యభ్రగుండైన యాతనిరాక యెఱిగి యని \diamond ప్రాకటమతి

1 ఈయధ్యాయమున నగ్ర ప్రధానపద్యతి నిర్ణయించబడుచున్నది ఈఘట్టమున గోవిందరాజ ప్రభృతులు ప్రపత్తిపార్శ్వ మాశ్రయించి యాయధ్యాయమునఁ గొన్నిశ్లోకములను విశేషార్థములు వ్రాసిరి అవి యన్నియుఁ దెనుగునఁ జేర్చినట్లైన వీధిపురాణము చెప్పినట్లుగ ఇంతియకాక యాయధ్యాయము కెల మూహించే నిర్ణయించబడినవి. ఒక్కదృష్టాంతము చూపి వివరించెద శ్లో ఇత్యుక్తాస్వ పరుషం వాక్యం రావణం రాజానుజః-అనియూ అనేన శ్లోకేన భగవద్వియభూనాం దేశస్య త్యాజ్యత్వం తత్సంబంధితేశస్య పరమప్రాప్యత్వం చోక్తిమ్-అనివ్యాఖ్య ఇట్లే యధ్యాయము కల్పితములు కానఁ దత్సార మిట గ్రహించఁబడి కథాసంవిధానభంగకరము గాకుండునట్లు తెనిగింపఁ బడిన దని గ్రహించుటయేసరము 2 తం మేరుశిఖరాకారం దీప్తా మివ శతప్రదాం, గగనస్థం మహీస్థా నై దదృశు ర్వానరాధిపాః - అనియూ 3 త మాత్మపంచమం దృష్ట్యై-అనియూ నల్వరు మంత్రులకేరులు వ్యాఖ్యనుండియే గ్రహింపఁబడినవి

విభవృతై తగు కపివీరులతోఁ గూడి మంతనం బొనరించె, † నంత నొకము
హూర్త మాలోచించియుగ్రబలాభ్యుతౌ హనుమదాదులఁ జూచిన్వాయరీతి
తే. నుత్తమంబయి హితమయి † యొప్పుచున్న
వాక్యమును బల్కె, నాయుధవారధారి
యగుచు సల్వరు రాక్షసు † లనుచరులయి
రాఁగ నెదురుగ వచ్చెడురాక్షసుండు. ౪౫ 492

క. కనుఁగొనుఁ డాతంజే యిట, మనలం బరిమార్చుఁ బూని † మహితజవమునకా
జనుదెంచుచున్నవాఁ డిదె, వినుఁ డింతయు శంకలేదు † వీఁ డట్టింజ్ఞా. ౫ 493
చ. అని వచియింప నవ్వనచరాధిపుమాటల నాలకించి యా
వనచరవద్యు లందఱును † నైశమ వృక్షములకా గిరివ్రజం
బును గ్రహించి పల్కిరి; విభూ! యతివేగమ యాజ్ఞ యిమ్ము నీ
యనుచుతి లేక చేయఁదగ † దారయ నేపనినైనఁ గావునకా. ౬౫ 494

తే. ఈదురాత్ముల పధియింపనే యనుజ్ఞ
యిమ్ము సంశయ మేల వీ † రెన్న సల్ప
తేజు లాటను హతులయి † త్రెల్లవారు
ధరణిపై, నని వారి ట్లుదాత్తభంగి ౭ 495

చ. పలుకుచునుండ నెవ్వ రెటు † పల్కిన సర్వవిదుండు రాముఁ డి
మ్ముల ననుఁ గాచునన్నహితముం గడు నమ్మి విభీషణుండు న
పులుకుల నెన్న కత్తజిని † వారిధియు త్తరతీరమొంది యే
చలనములేని చిత్తమునఁ † జక్కఁగ నిల్చెను సభ్రమందునే. ౮ 496

చ. అనుపమబుద్ధివై భవము † నందినయట్టి విభీషణుండు చ
క్కని నడుపాయముం దెలియుఁ † గావున సంబరసేమనుండియే
వనచరపుంగవుల్ వ్రవగవారవిభుండును నాలకింప ని
ట్లనియె మహాధ్వనుల్ తనరుఁనట్లుగ స్వార్తియుఁ దెల్లమాగతికా. ౯ 497

సీసమాలిక —

అహారనిద్రాభయగ్రామ్యధర్మంబులందు నేనియతిలే † కరయదుష్ట
మైన మార్గంబున † నాదృతిఁ జరియించి సార్థకాహ్వయఁడయి యఖిలరాక్ష
సాధిక్షుడై తగు † నసురుఁ డొక్కఁడు గలఁ డతనికి సహజుఁడ † నతనిభ్రాత
నగు నన్నును విభీషణాహ్వయంబునఁ బిల్చి రలదురాత్ముండు రాక్షసాధిపుండు
గర్భపాసాదిదుఃఖింబుల నెఱుంగక పరమపవిత్రయా † పడఁతి సీతఁ
బుష్పాపచయముఖభోగంబులకు నెల్ల నేకాంతభాగమై † యెనఁగి యాయ

1 రావణో నామ దుర్వృత్తో రాక్షసో రాక్షసేశ్వరో-అనిమా, ఈమొదలగు శ్లోకములకు సుచితరీతిని వ్యాఖ్యానాభిప్రాయము గ్రహింపఁబడిన దని తెలియఁదగు,

యోధ్యకంఠెను జూడ ♦ నుత్కంఠమై మునిసమృతంబగు జనస్థాన ను నెడు
తావున నుండి యత్యంతభక్తుం డగు నట్టి జటాయువుఁ ♦ బట్టి చంపి

బలిమిని గైకొని ♦ వచ్చి కారాగారముం దుంచినాఁడు, సీతాంగనయును
వివశయై దీనయై ♦ వికృతవేషంబులఁ డగు రాక్షసాంగనల్ ♦ తన్నుఁ గావ
వారియధీనముం ♦ దీరితి నున్నది, లోకాభిపూజ్యయై ♦ లోకజనని
యనఁడగు సీతకు ♦ నచకృతిఁ జేసిన యట్టిపాపాత్ము మాఁయన్నఁ గూర్చి

సామభేదాదులౌ ♦ సరణులఁ జూపెడు వివిధవాక్యంబుల ♦ వివులభావ
ములు గల్గు పల్కుల ♦ మును రాముఁ డొనరించి నట్టి ఖరాదివధాదిచిహ్న
ములచేత సీత రాఁమునకుఁ జక్కని భక్తి మరల నొప్పింపు మీఁమాటవినుము
యని యొత్తి చెప్పితిఁ ♦ వినఁడయ్యె నాపల్కుఁ గాలసంప్రేరితుఁడై లయంబు

గాంచఁ దలంచెను ♦ గావున దుష్టాత్ముఁ డైన రావణుఁడు నే ♦ సరిసి హితముఁ
బలుకుచునుండఁ జూపను గోరువాఁడు వైద్యోక్తి నాలించి యత్యుత్తమమగు
నౌషధంబును గొనఁనట్లు నాపల్కును నవలీలఁ దృణముగా ♦ నాత్మనెంచె,
గాని గ్రహింపఁ దాఁబూనఁడయ్యెను, హితమును జెప్పుచున్న నేఁచునుగరోర

భావలఁ గ్రూరరావణుచేత ధిక్కృతిఁ జేయఁగాఁబడి నీచసేవకుగతి
నవహూనితుఁడనయి ♦ యంతట నుత్తమపురుషార్థరూపసత్పుణ్యలభ్య
రాచుసంప్రాప్తికై ♦ రయమాన నవవర్గభాధకరూపాత్మభవకళత్ర
ముల విసర్జించి రాఁమునిఁ గరుణాభిని శరణు జొచ్చితి, వసఁచరగణేంద్ర!

యధికారభేదమే ♦ యాత్మదలంపక సుసరకాననఁచరిముఖివి

ధస్తాణులకు నితాంతము సమాశ్రయణీయుఁడయి రఘుకులమున ♦ నవతరించి
పరమాత్ముఁడయి నిరంతరసమాశ్రయణీయుఁడగు రామునకువేగఁముగనమస్త
విధములఁ దన్నె నేఁవింప నెంచిన నన్నుఁ దెలుపుమా చెంత కేఁతెంచియున్న

నను విభీషణామాఁకుని బ్రియదాసుని శరణాగతుని నీవు ♦ జవమునఁ జని
తెలుపుమా! యని రాక్షసగుఱులొన సన్నతి యొన విభీషణుఁ ♦ డెను శరణుఁ
జొచ్చితిని పల్కు ♦ శుభ వాక్యముల విని సుగ్రీవుఁ డెంతయుఁ ♦ జోద్య చుంది
జవమునఁ బోయి¹లఁక్ష్యణుమ్రొల శ్రీ రాముఁగాంచిప్రియమునఁపఁక్షరములై

తే దొట్రిలంపడ రావణుతోడఁబుట్టు

నగు విభీషణుఁ డనెడు వాఁడాత్మ సచివు

లైన పల్వురు రాక్షసు ♦ లరుగు జేర

శరణు జొచ్చినవాఁ డిట ♦ కగుగుడెంచె ౧౭

1 త్యక్తా పుత్రం శ్చ దారాం శ్చ రాఘవం శరణం ౧౭౩-అనిమా 2 సర్వలోకశరణ్యా
న రాఘ వాయ మహాత్మనే, నివేదయత మాం క్షీప్రం విభీషణ ముపన్థితమ్-అనిమా 3 లక్ష్య స్యా
గ్రతోరామం సంరబ్ధమదమప్రవీత్-అనిమా. సంరబ్ధం ప్రేమభరా త్వంతోదితాక్షరమ్-అనివ్యాఖ్య

చ పరజనకాల! చేయఁగగుఁపదతి యిద్ది యకార్య మిద్ది యం
చరయఁగనైన మంత్రమునఁయందును సేవలఁ దీర్చువ్యూహముం
దురుతరబుద్ధినిశ్చయము * నొంది యొనర్పఁగనౌ నయంబునఁ
బగులరహస్యము లైలియఁ * బంపెఁషచారమునందుఁ బూని యె
చ్చరిక మెలంగనౌఁ గవులఁనంతతీయందును శత్రులందును ౧౮ 494

తే ఇట్లు లున్న శుభంబు నీకేపుడు గల్లు,
దానవులు వీరు కోర్కెచంకమున హవ
ములు గొనంగలవా రాట * మొనసి యొరుల
కగపడకయే చరింతు ర * జ్ఞాటవలన ౧౮౫ 500

క. కనఁబడకయే యనేకులు, దనుజులు మనఁజెంత కిపుడు * తా రరుదేర్క
గనిపెట్ట రనుచుఁగలఁచుచు, జనుదెంచియొయుందు, రెపుడు * శత్రువు లగుచుకా.

తే. కైతవోపాయముల నేర్చి * కడఁ బరాక్ర
మమున నలరుచు నుందురు * మనము వారి
యందు విశ్వాస మునుపరా, * దనురుఁ డెట్టి
వాఁడు కృత్యము దేనిని * వీఁ డొనరుచు ౧౯ 502

క అనియెద వేమో? యీతఁడు, దనుజేంద్రునిచారుడౌను * దాఁ గావున నే
మన కీతఁ డనుకూలుండుగఁ, గనఁబడి యిట్లఁజొచ్చితఱిని * గాంచియుపమచేకా.

క మన కెల్ల భేదముం గల్గుచు జేయు నసంశయంబు * కడఁగి యితని క
ప్పని చేయ సాధ్య మగునా, యనియెదవో యట్లు చేయ * ననువుపడనిచోకా.

* క. మన మితనియందు నప్తుక, మును జూపెను దనుక నుండి * బుద్ధిబలమునం
దనరును గావున ఛిద్రం, బును దగఁ గనిపెట్టి తానె * పూనిక మెఱయకా ౨౦౫

తే. కొట్టినను గొట్టవచ్చును * నెట్టియెడల, నరులఁ గూల్పంగ వచ్చితి * మతనినంక
నుండి వచ్చిన యాతని * నుజ్జగింప, ధర్మమా! దానబలవృద్ధి * తనరుఁ గాడె.

* చ అనుదువో యేమొ? మిత్రులకు * నైన బలంబును, గాన నుండు నా
జనులబలంబు వేతనముఁ * జాలగ్రహించెడు భృత్యసద్బలం
బును దగియున్నమూలబలముకా గ్రహియింపఁగ వచ్చుఁ గాని శ
త్రున కనుబంధమా బలముఁ * దోచినరీతిఁ గొనంగరాదు నూ! ౨౧ 507

చ అరిజనులందు నీతఁ డొకఁ * డౌటను వీడఁగ నర్హుఁడే యగుకా
బరజనసంగతిం గొనక * వచ్చినవాని గ్రహింపఁ గూడదా!
యరయఁగ ధర్మ మిట్టిదగు * నంచు వచింతువో యేమొ? యోవిభూ!
పరుఁడును జాతిరాక్షసుఁడు * భ్రాత భవద్రిపులైన వానికీకా. ౨౨ 508

1 అంతర్ధానగతా హ్యేతే-అనిమా 2 ఛిద్ర మాసాద్య బుద్ధిమాకా-అనిమా 3 మిత్రబ
లంబుల వైన మూలం భృత్యబలం తథా, సర్వ మేత ద్బలం గ్రాహ్యం వర్జయిత్వో ద్విపద్బలమ్-
అనిమా.

క. విను మీఱు సోదరునిఁ జ,య్యన విడిచియె నాడుచెంత ♦ కగు దెంచితినే
యనియెదవేమో?, వీడన, మనరిపువక్షముననుండి ♦ మంత్రులతోడన్. ౨3

తే. వచ్చియున్నాడు గావున ♦ నిచ్చమీటి
నితనిమీఁదను విశ్వాస ♦ మెట్టు లునువ
వచ్చు, 'శరణాగతుని వీడ ♦ వచ్చునె యని
యందువో?' రావణాసురుం ♦ డనువ వీడు ౨31

510

క. చారునికృత్యము చేయఁగ, నోతామా! యిటకు వచ్చి ♦ యుండం జను నీ
వారయ న్యాయవిదగ్ర్యుండ,వేరహి నీవెఱుంగవట్టి ♦ వే ముండు నిలన్

క. ఈలాటిమాయకానిని, నేలాగు గ్రహింపఁ దగునో ♦ యెన్నఁగ వీనిన్
బాలికువలె నిగ్రహము న, దేలీలగనై నఁ జేయ ♦ నిట యుక్త మగున్. ౨౪

క. అని నాకుఁ దోచుచున్నది,, విను! చారునిఁ జంపు టరయఁవిహితమెయనుదో
జనవర! చారునికృత్యంబును జేయఁగ నితఁడు రాఁడు ♦ పో తలపోయన్ 513

ఆ. కుటిలబుద్ధిచేత ♦ గూరరావణుఁ డంప, నిట్టి వేష మూని ♦ యితఁడు వచ్చి
మాయఁ బూనె, నీవు ♦ మనలక్ష్యబండును, నవ్వుకంబుఁ జూపిఁనం దఱిఁ గని.

క. మనలఁ బ్రహరింపఁ జెంతకుఁ, జనుదెంచినవాఁడు, మనకు ♦ ఛద్ద మితనియం
దును గనఁబడఁ జంపుద మీ,తని నందువో యేమొ,రిపు వత్తర్కితుఁడగుచున్

సీ. ప్రాజ్ఞుఁ డౌటను దనఁపరులనై న్యముఁజొచ్చియంతరమును గాంచిఁయడరిచంపు
వారి నెల్లర, వీడుఁబహుసంఖ్య నేలాగు వధియింపఁగలఁడంచుఁబలుకుదేమొ,
యొకగుడ్లగూబ తాఁనొక్కట నవకాశమును గాంచి వాయసములను జంపు
నట్లు చంపును గాన ♦ నాతని కవటంబు గనఁబడకయె యుండుఁగనుక నిప్పు

1 తే డేమి చేయంగనా నందుఁవేమొ, వీనిఁ
బట్టి వధియింపనే తగు ♦ వగలిపెట్ట
నితఁడు మారీచువలె హానిఁనే యొనరుచుఁ
గనుకఁ దీవ్రపుదండసంఘున నితనిని. ౨౬౪

516

క వీని చతుర్మంత్రుల నిటఁ, బూనిక వధియింపవలయుఁ ♦ బో యేలన? నా
దానవభర్త నృశంసుం,డై నెగఁడెడు రావణునకు ♦ ననుజుండు గదా ౨౭

2 చ అనియిటు రామభక్తులగు ♦ నాకపివీరుల కెల్ల నాధుఁడౌ
వనచరరాజు వాక్యములఁ ♦ బల్కు నెఱింగినప్రోడ యుక్తముం
గని వచియించు నేర్పటియుఁ ♦ గావున దానయి యొత్తి చెప్పి రా
మునివగు పల్కులన్ వినఁగఁబూ నెను మానము దక్షుఁ డౌటచేన్ ౨౮

1 ఐద్యతా మేష దండేన తీ ప్రేణ సచివై స్సహ-అనిమా, కేవలనిరసనే కృతే మరీచష దస
కృతారీ సా స్త్రి-అనివ స్త్రికృ. 2 వా క్యతో వా క్యకృతం తతో మాన మపాగవత్-అనిమా.

చ హరిపతివాక్యమున్ విని మహాయశుఁ డౌటను దాను జెప్పు ను
త్తరమును బ్రేము గల్గుటను † దా వినఁ డీతఁ డటంచు నెంచి య
త్తరుణమునందుఁ జెంతఁ గలత త్రవ్వెదె త్రము లా కసీంద్రులన్
వరమతులన్ దగం గనుచు † వాయుజమాఖ్యుల నిట్లనెం దమిన్ ౨౯ 519

చ. వనచరరా జితం డనురఃపర్యునిసోదరుఁ డౌ విభీషణుం
డనుదనుజున్ గుఱించి బహుశార్థము హేతుసమన్వితంబుగాఁ
గనఁబడఁ బల్కు వాక్యము దగన్ వినినారు గదా యసంశయం
బున నిట మీకుఁ దోచినది † పొల్పుగఁ జెప్పనగున్ ముదంబునన్. 30 520

సీ. సన్మతి యొక్కఁడొకసందర్భమునఁ జెప్పుపలుకును విని తాను † బదులు చెప్పు
కూరకుండం దగ † దురుతిరసంశయములఁ దీర్చి యుక్తంబు † నిలుపఁ జాలు
బుద్ధిసంప త్తిచే † బాలిచి సమర్థుడై శాశ్వతశ్రేయంబు † న్వాంతమందు
వాంఛించునువృద్ధుండఁబహుశార్థసంశయమొనఁగూడుతఱినినన్యమై యెన
నుపదేశమును చేయు † టుచితమే కాన మీరునుజెప్పఁడిమనఃమునకుఁ దోచి

తే. నంత మాత్రమె యని వారి † ననునయించు
నట్లుగాఁ బ్రశ్న మొనరింప † హరు లతంద్రి
తులు తదీయహితంబు మఝలను గోరు
వారు గావునఁ బొగడుచు † శ్రీరఘువతి! 31 521

క. తమతమభావంబుల రానుమూర్తితోఁ జెప్పఁదలఁచి † మానితచిత్తా
గమనింపఁ ద్రి జగముల నీ,దుమదికిఁ దెలియనిది గలుగఁదు తలఁప నెదియున్

క. తెలిసియును వానరుల కు, జ్జ్వలబుద్ధియుఁ గలదటంచు † వసుధాస్థలిలోఁ
దెలియఁగ నడిగితి విట్లని, కలుషహరా! దీను నరసి † కాచువ్రతంబున్ 33

క. నిరతంబుఁ బూనినాడవు, పరమదృఢంబౌను నీదుఃపట్టుదలయు నీ
వరయఁగ శూరవతంసుడ, వురుధర్మాత్ముడవు చూచి † యొనరుతు వెపుడున్.

క. తనభక్తులదగు నాదర,మును స్మరియించెదవు సాధుఁబుద్ధులయం దుం
చినయంతరికరణంబునఁ, దినరుదు విట్లెన్నొ నుగుణఃకృతము లలరారున్. 34

సీ. ఆశ్రితవాత్సల్య † మలరంగ నీ వుంట నీదుమంత్రులు కార్యనిర్ణయమున
మతివిభవంబు సామర్థ్యంబు గలవారు గావుననే యొక్కొక్కఁడుగఁ దోచి
నది సకారణముగ † ననువదింతురు గాక యాదృతి మెఱయంగఁగననిమంత్రు
లలరి పల్కుగ వానఃరాళికి యువరాజు గనుక సంగదుఁడు నికామబుద్ధి

తే. విభవుఁ డౌటను నపుడు విభీషణువిష
యమున సుగ్రీవరాములఁకయాశయముల

నెఱింగి తాను బరీయార్థం ♦ మిట్టు లనియె,

నితఁడు శరణాగతుండె యా ♦ నెన్న నైన 31

526

క అరిచెంతనుండి వచ్చిన, పురుషుని నేరీతి నైన ♦ బూనికతోడన్

బరికింపఁ దగును సంశయ, పరతను గావున నె వీని ♦ బట్టునుతిరీతిన్. 32

క. మనము పరీక్షింపకయే, చనుదెంచెను గావు మనుచు ♦ సంరక్షింపం

జనునని త్వరితపడి నమ్మకమున కర్హుని జేయఁ గిడు ♦ మూడును దానన్ 32

క. దురితాత్ములు తమభావ మి, తరులకుఁ దెలియనివిధమున ♦ దాఁచుచుఁ దగునం

తరమును గాంచఁగ నెల్లెడఁ, జరియించుచు నుండు వారు ♦ సమయమొదవినన్.

శ్రీ నీతిమాలియె ణొట్టుదు ♦ రాతతాయు

లగుటఁ గావున దానమహాపద లగు,

నరము లనర్థము లివి యం ♦ చాదిభాగ

మందె తగ నిశ్చయించి యం ♦ త్వమున వాని 33

530

క. కై ణనుటా శ్రోసివేయుటా, యేకరణిని జేయ హితమొయెఱుంగనగును నో

లోకేశ! యరయకయె పరు, వే కరుణ గ్రహింపరాదు ♦ విపరీత మగున్ 34

క పరునందైనను గుణములు, పరికింపఁగ నైన గొనఁగ ♦ వచ్చును నట్లే

పరునందు దోషముండినఁ, బరిత్యజింపనగుఁ దఱిని ♦ బట్టి హితముగన్. 35

చ తలఁపఁగఁ జాలదోషము లు ♦ దారగుణమ్ములు పెక్కులున్నవా

రిలఁ గనరాదుగాఁ దఱుచు ♦ నెట్లు గొనందగుఁ ద్రోసివేయనాఁ

దెలుపు మటందువేము? విను ♦ దేవర! యీతనియందు దోషముల్

కలిగిన శంక లేక విడఁగఁ దగు నద్గుణముల్ చెలంగినన్ 36

533

క మనమునఁ దగ నెంచి గ్రహింపను దగు నని యంగదుండు ♦ పలికిన నమ్మా

టను గొని కార్యము చేయఁగ, ననువుపడనియట్టి సంశయము లుండుటచేన్

చ. శరభుఁడు చేయఁగా నపుడు ♦ శక్యముగాఁ దగునట్లు లెంచి దా

శరధిని గాంచి యిట్లనియె ♦ త్కౌపతిసింహ! విభీషణాఖ్యుని

త్తరుణమునందె గైకొనక ♦ తత్ప్రమేఱుంగుటకై జవంబునన్

గరము చమత్కృతిం గనిన ♦ కాననచారుని దూత సంపనా. ౪౧

535

ఆ పనిపి నూత్నబుద్ధి ♦ గను వానిచే నీతి, శాస్త్రహితముగాఁగ ♦ సాధ్వసాధు

వృత్తులను నెఱింగి ♦ చిత్తమునకుఁ దోఁచు, న్యాయరీతి నవలంబొ నొనరుప

సీ. జాంబవంతుఁ డంత ♦ శాస్త్రబుద్ధిని విహర్షించి గుణంబునఁ ♦ జెలఁగి దోష

రహితమై తగినట్లు ♦ రమణీయవాక్యంబు విన్నవింపఁ దలంచి ♦ యన్న రేంద్రుఁ

గాంచి యిట్లనియె, నేకడల విరోధంబు మనవయిం గలిగి వం ♦ చనయె సహజ

వృత్తిగాఁ దగు పాపచిత్తుఁడు రావణుఁ డఖిలరాక్షసపతి ♦ యగును గాదె?

ఆ. యతనియొద్దనుండి ♦ యరుదెంచె నీతఁడు

వానిఁ బోలి యీతఁ ♦ జానె దుష్టుఁ

డనిన? నితఁడు వచ్చిఁగట్టిదేశము కాల

మును దలంప యుక్తములుగ లేవు రర

537

క కనుక నె నర్పవిధంబుల, దనుజుని శంకింప నిపుడు ♦ తగు ననియెను, నం
త నచట మైందుఁడు చెంతకుఁ, జనుదెంచి నవాని విడువ. ♦ జన దెబ్బలైనన్.

ఆ. ఉపనుచేతఁ బరుని ♦ నొగిఁ బరీక్షించంగ

వచ్చు ననుమతంబు ♦ వఱలుచుండ

ననయమును నయము దఁనంత నిశ్చయముచు

జేయఁ జాలుశక్తిఁ ♦ జెలఁగుటఁ గడు రరయు

539

క. పలికినదానిని బక్కఁగ, నిలుపుకొనం దగినశక్తి ♦ నేర్పునఁ గనుటన్
బలికె నహేతుకముగ ని,మ్ముల నందఱికింబై యుక్తముగ రామునితోన్ రర

చ దనుజవిభుండు రావణుఁడు ♦ తా మనమాటల నేమి చెప్పెనో

యని యిపుడే గపిం బనిపి ♦ యాతఁ డెఱుంగని యినిభీషణన్

మనమున శంకపుట్టనటు ♦ మాటలనేర్పునఁ బ్రశ్న చేయనౌఁ

జని మధురంబు గూఢములు ♦ సారముఁగల్గినయట్లు మెల్లఁగాన్ రర 541

చ పురుషవరేణ్య! యీదనుజపుంగవుఁ డెన్నఁగ దుష్టచిత్తుడో

పరమహితుండు యం చరసి ♦ భావమునం దొగి నిశ్చయించి యె

క్కరణి భవన్యనంబునకుఁ ♦ గన్పడనో యట చేయు మంచనెన్,

గరము శ్రుతిస్మృతుల్ చదివి ♦ కాంచినజ్ఞానము చెన్నుమీఱఁగన్. రర 542

ఆ మంత్రివర్యుఁడగుచు ♦ మరుదాత్మజుఁడునగు, హనుచు యర్థసంతప్త మనోజ్ఞ

మై విసితమైన ♦ యట్టి హితోక్తిని, బలికె రాముతోడఁ ♦ బంతమూని. రర

మ మతిమద్వర్ధిని నెల్లకార్యముల సామర్థ్యంబు మీఱంగ వా

క్తతి భాషించెడు నేర్పుబొంగఁ దగు నిన్ ♦ దా దేవతాదేశికుం

డతిశక్తుస్థితి మాటలాశిససు నేమైనన్ దగన్ మీఱునే

యితరుల్ శక్తులె తర్కకౌశలముచేనే స్పర్ధచే బుద్ధిశ

క్తి తగుం గా యను నూహ స్ఫేచ్ఛఁగనురీతిం గాక సత్యంబుగన్ రర 544

తే పలుకుమా నీమతిం బని ♦ పరమకరుణ

మీరు నాయుండుఁ జూపిన ♦ గౌరవముచు

బట్టియే యిప్పు పలికెన్, ♦ బార్ధి వేంద్ర!

యర్థము ననర్థమును హిత ♦ మట్లహితము గౌం

545

క. కనుఁగొని నీనచివుఁడు గీ, శనిచయవరుఁ డంగదుండు ♦ చక్కఁ బలికె వా

క్కును దానియందు దోషము, కనఁబడుచున్నయది నాకు ♦ త్కాపశితిల కా!

క ముచుముందు పరీక్షించియె, యొనరుపఁగాఁ దగినకార్య ♦ మొక్కండును మే

దిని బాసఁగియుంక దెట్లనె, మనుజేంద్రుని కార్యములకు ♦ మనుజుని నొకనిన్.

క. మును నిశ్చయింపకున్నను, గనఁబడ దాపురుఘవలనఁ ♦ గార్యఫలం బా
తనిగుణము, వానిఁ దెలియక, మును వినియోగించుటయును ♦ బోలదు గాదే.

*క వినియోగించి గుణంబుల, గనుఁగొనుట వరీక్ష చేసి ♦ క్రమముఁ గార్యం
బున వినియోగించుటయును, గను నన్యోన్యన్యశ్రయాఖ్యఁ ♦ గానఁ దగనిదా.

చ. తెలియక యుండ నొక్కప్రణిధిఁ మన మిచ్చుట నుండి పంపి యు
మ్ముల నటఁ గల్లువార్తలను ♦ బోడిమిగా నెఱుఁగంగ నౌ నటం
చలరుచు నీదురుంత్రి శరభాఖ్యుఁడు వల్కెను గాదె, యద్ది ని
ష్కలము నుమీ! నుదూరగతశత్రువునొద్దకు గూఢరీతిగ్గ. ౫౨౪ 550

ఆ చారుఁ డేగి పొంచి ♦ శత్రువర్తనము, నెఱుఁగవచ్చు మనకు ♦ నెదుట బట్ట
బయల నున్నవాని ♦ పరివరమున కేల, పనుపవలయు దాన ♦ ఫలము లేదు

చ. దనుజుఁ డితం డయుక్తమనఁ ♦ దప్పని దేశమునం దకాలమం
దునఁ జనుదెంచె నం చిటకుఁ ♦ దోచినరీతి వచించిరే కదా
మనమున నాకు సత్యముగ ♦ మంచి దిదేతటి యర్హ దేశమే
కన నిదియంచుఁ దోచె నటు ♦ గావునఁ దోచినయంత తెల్పువాం
ఛను గనినాఁడ దాని విస ♦ స్వాంతమునం దలపోయుఁడీ తగ్గ. ౫౨౪ 552

*నీ ఈనిభీషణుఁడు నెం ♦ తే దురాత్ముం డధముఁడు నగు రావణుఁ, ♦ గడు సుగుణము
లలర నుత్తముఁడవై ♦ తలఁప మహాత్ముఁడవైన నిన్నును, మనఃమందు నెన్ని
మీయిచ్చునందును ♦ మిక్కిలి గల్గిన దోషగుణంబులఁ ♦ దోచినంత
వట్టు విచారించి ♦ వానియం దున్నట్టి సీతాపహరణాది ♦ కాతతాప

ఆ రాధముగను మీ రధరణ్యమునం దప్పు, ఖరములులను జంపి ♦ ధరణి వెలయుఁ
జేసినట్టి శౌర్యసిద్ధిని గనుఁగొని, వాని వదలి యిటకు ♦ వచ్చుటరయ ౫౨౪

క అతనికిఁ దగియే యున్నది, మతి నతనికి నెవరూప ♦ మానితవృత్తుల్
గతులును దెలియక యుండునొ, హితులగు నాకపులఁ బంపి ♦ యే యాతనినిఁ

ఆ అశుగవలయు ననుచు ♦ ననువదించిరిగదా, యావిషయముననుచు ♦ దభిమతంబు
నీతిరహిత మనుచు ♦ నే నిరూపింపఁగఁ, దలఁప యుక్తి దోచె ♦ లలితరీతి ౫౨౨

క మన మతని స్వీకరింపక, మునుపే రావణునివిషయముల సం దేహం

బును బొందక యడిగినచో, మనస్వీయగు నతఁడు నిట్టి ♦ మాట లడుగుటగ్

క శరణము చొరవచ్చిన ననుఁ, బరునిగఁ దలఁచియో వీరు ♦ పాడియె యని యా
తురమున నందియ మొందిన, వరనుతిఁ బోఁగొట్టుకొనఁగ ♦ వలసియె వచ్చుగ్

* బుతే నియోగా త్సామర్థ్య మవబోధుం న శక్యతే, సహస్ర వినియోగో హి దోషవా
స్పృతిభాతి మా-అనియూ నియోగే సతి గుణదోషపరీక్షణ మిత్యన్యోన్యశ్రయః-అనివ్యాఖ్య
1 పురుష త్పురుషం ప్రాప్య తథా దోషగుణా వపి, దౌరాత్మ్యం రావణే దృష్ట్యైవ క్రమం చ తథా
త్వయి-అనియూ దీనివ్యాఖ్యలోనిభానమే యిట సంక్షిప్తము.

చ ధరణిపా దుస్సుబావుండగు † వసువు న్నాభిమతంబు దాచు నె
క్కరణిని నైన నైపుణముగాఁ గనుకం దదభిప్సితంబు వే
యరయుట శక్యమే పరిచయంబు చిరంబుగఁ జేసి చక్కగాఁ
బరహుహితోక్తులం దెలియవచ్చును వేటొకభంగి గాదు నూ! ౫౯ 558

చ పరిపరి మాటలాడినచ † భావమునం దగు దాప్త్యము దురా
చరణపువృత్తినిం దెలుపుజాడలు నుంతయు లేవు చూడఁగా
వరమతియే యితం డనఁగ † భాసురవక్త్రమై నుప్రసన్నమై
పరఁగెడుఁ గాన సందియము † పర్వదు నాకును వీనియందునక. ౬౦ 559

చ మనమున శంక లేక తనమాటలు దుష్టత నొందకుండఁ జ
క్కనిగతి వచ్చిరాదు కవుకక శరం డంచుఁ దలంపరాదు దు
ర్మనసున నొప్పువాఁ డిటులు † రాఁడు విశంకితుడై నృపేంద్ర! యీ
దనుజుఁడు సంచకుం డగుచుఁ † దాఁ జనుదెంచిన నెట్లు లందువో! ౬౧ 560

తే ముఖవికారము నెవ్విధమునను దాచి
నను బయల్పడు దాఁగి యుండ నది చాల
దట్లు గాన మనోభావ † మావికారం
మును బలాత్కారమున బయలునకుఁ దీయు ౬౨ 561

క విను నిశ్చయ మిది రామా! ఘనుడవు కార్యజ్ఞులందుఁ † గర్తవ్యము నీ
కును దెలియరాని దుండునె! పని యెది కర్తవ్య మగునో † బాగుగ దానిక
ఆ తగిన దేశమునను † దగిన కాలంబునఁ, దగినపురుషులం దుదాత్తరీతి
నాచితముగఁ బ్రయోగ † మొయ్యనఁ జేసినఁ, దగినఫలము నిచ్చుఁదత్తణంబు

సి లంఘకుఁ బోవ నిశ్శంక వచ్చిన నీమహోద్యమంబును దుష్టాసోదనుడగు
సట్టి రాజుని దురావ్యసారమును జూచి ప్రబలుడో వాలిని † బాణమొకటఁ
జంపెనహార్తను † జూఁచి దానిని వానివశమున నుగ్రీవుఁ † బట్టభద్రు
నిగఁ జేయుటయు వీని † నెమ్మి సుగ్రీవునిచందము గాఁగ రాజ్యంబునందుఁ

దన్నభిషేకింతు † ననుజేంద్రుఁ జంపుదు వసు తలం పూనియె † యాత్మబుద్ధి
తే. పూర్వకంబుగ నిట వచ్చె, † బుద్ధి దమకు
శంక గల్గిన రాజ్యకాంక్ష నిట వచ్చె
నన్న యారార్త నైనను † మున్నిడకొని

యితని గ్రహయింపవచ్చు నోయినకులేంద్ర! ౬౫ 564
క గనుజుని సుంచితనంబును, మనమున నాకెంత దోచె † మనుజేంద్ర! దా
నిని జెప్పినాడ శేషించినపని నీయందె కలదు † చేయఁగ నింక ౬౫౫
క విను మిహేడు గ్రహ్యాఁ డగునో, గనుజుం దనివిడువ నగునో † తలపోయుమునీ

వన బుద్ధిచుద్వయంబు, గనుకఁ బ్రమాణంబు నీవె † కార్యగతులకు. ౬౬
పదునేడవ సర్గము సంపూర్ణము

౧౮ - వ సర్గము.

శ్రీరాముఁడు శరణాగతరక్షణమే తనవ్రత మని దాని కుదాహరణములగు
గాథలఁ జెప్పి విభీషణుం దోడ్కొని రమ్మనుట

చ. ¹ అని యిటు వాయుజుండు హృదయంబునఁ దోచినయంత పల్కుఁగా
విని రఘురాముఁ డంతఁ గపివీరుఁడు భానుసుతుండు పల్కువా
క్కునకుఁ గలంత నొందుమది ♦ కొంకక యప్పు స్రవన్న మాట మా
నినిచయనంగతిఁ దగి యఁజేకకథల్ వినినాఁడు గావునన్. ౫ 567

చ. ఒరు లొనరించు ప్రశ్నముల ♦ కొయ్యనఁ జిత్తము మాఱకుండఁగా
నిరతము నిల్వఁగాఁ దగిననీతిఁ జెలంగెడువాఁడు గాన నా
హరివరసాధువాక్కులను ♦ నారసి స్వాశయ మెల్లఁ జెప్పునా
దరమున నిట్లు పల్కె, నిక ♦ దానవు నీతనిఁ గూర్చి సుంతగన్ ౧౫ 568

తే ² చెప్పఁ గోరిక యున్నది ♦ చెప్పదాని
సంతయున్ నాదుశ్రేయంబు ♦ సభిలషించు
వారు గావున వినఁదగు ♦ మీర లనుచుఁ
గోటచున్నాఁడ, శరణును ♦ గోరి యెవఁడు ౨ 569

క చనుచెంచు నాదుచెంత కతనియం దెంతేని దోషఃపతతియుండిననై
నను విడువ నిట్టిపని సజ్జనభూష్యమె యాను నెన్నిసరణులఁ గనినన్. 3 570

చ. అనఁ గపిసాయకుండు మనుజుఁజాధిపువాక్యము దాని నెవ్వనం
బునఁ బరియించి సాధుగతిఁ ♦ బూని విమర్శము చేసి యంత న
త్యజుపమనీతిమూలమయి ♦ యాదృతి రామునియందు నుంటఁ జ
క్కునిగతిగాఁ బ్రయుక్తమయి ♦ క్రాలుశుభోక్తిని తేని కిట్లనున్. ౪ 571

తే మిగుల దుష్టుఁడుగాని దోషగణరహితుఁడేయయినఁ గాని వీనితోఁజేలమనకు
దుష్టరంబగు నాపద ♦ దోష వెతలఁ, బడెడు నన్న న దెవ్వండు ♦ వదలి చనునొ.

క. అతఁ డెవ్వనిని ద్వజింపక, హితముం గనుపట్టివాని ♦ కెవఁ డత్యాజ్యం
డతఁ డాను గృతఘ్నుం డీ, తీతి ననఁ గపినాధుపలుకు ♦ చెవులం బడఁగన్ ౫ 572

ఉ నూనృతవిక్రముం డగుచు ♦ శోభిలునట్టి కకుత్స్థసంశరా
టూనుఁడు రాముఁ డంగఱిని ♦ జూచి మదీయసృగ్ధవ్రతఁబు నీ
భానుసుతుం డెఱుంగకయి ♦ పల్కఁగఁ బూనెనె యంచు సుస్మితం
బానవనీమఁ దోవఁగ నృపార్హముగాఁ బలుకంగ నెంచుచున్ 2 574

చ. అనుజని బుణ్యలక్షణుని ♦ నాదృతిఁ గాంచి వచించె నీట్లు లీ
వనచరరాజు పల్కిన సువాక్యము శాస్త్రములం బరింప కు

1 శ్రత్యభావతి దుర్గమ్ శ్రుతవా నాత్మని స్థితిమ్-అనిమూ దీనికి వాస్తవము గాఁ జెప్పఁదగిన
యర్థమే పద్యమునఁ గనఁబడు 2 ఈపద్యమునకు మూలమైన 'మిత్రభాషణ' యను శ్లోకమునకు
గోవిందరాజాదివ్యాఖ్యానాభిప్రాయము కేవలకథాసంబంధము కలదికాదు మతద్ధర్మములు శిష్యున
కుపదేశించుగురువు చెప్పనట్టివి, కాన నిటు పదలవలసివచ్చిన దని యెఱింగి త్సమింపవలయు

న్నను గురుసేవసేయని మనంబున నున్నను జెప్పరాదు నూ,

తనదుసహోదరుణ్ విడిచి ♦ తా నిట వచ్చుట లోఁ దలంచినన్. ౮ 575

ఆ. మిగుల నూత్న్య మగుచు ♦ మించెడురాధర్ష

మొకటి యున్న దద్దియును జనులకు

వరుసఁ గానఁబడుచుఁ ♦ బ్రత్యక్షముగ మఱి

తొకికముగ నుజనలాలితి మగు. ౯ 576

క ధరణీకులయందఱియందరసిన నది గల్గినదియె ♦ యది లోఁచెడు నీ

తరుణమున నామనంబునఁ, బరికించుచు నికటదేశఃపార్థివు లెల్లన్. ౧౦ 577

¹ తే. జ్ఞాతులును గవ్వదశ లొగి ♦ సంభవించు

నపుడు ప్రహరింతు రట్లాట ♦ నరులు గానె

పరిగణింపఁగఁబడుదు, రఁసురుఁడు వీఁడు

సోదరుని గొట్టు జ్ఞాతియై ♦ యుంట నిపుడు. ౧౧ 578

తే వెతలఁ జిక్కినరావణు ♦ వెదకి కొట్టు

నిచటి కేతెంచినాఁడు లే ♦ కిట్టివ్యసన

కాలమున వాఁడు తనుఁ గొట్టఁగలఁడ టన్న

భయమునను వచ్చియుండును ♦ బలుకు లేల? ౧౨ 579

క. అనఘులు జ్ఞాతికులంబున, జనియించినవారునైన ♦ త్త్వాపతులు హితం

బొనరించు జ్ఞాతులను దా,మును మన్ననచేయుచుండ్రు ♦ ముదము దలిర్పన్

² క. అనఘులగునట్టి రాజులకును గూడన్ జగము పాపఁగుంభిత మగుటన్

ఘనగుణులగు జ్ఞాతులనున్, మనమున శంకింపఁదగు సఁమయమొనఁగూడున్.

చ. దనుజుని వీఁడు పాయుట కుఁదంతము నట్లనె యుండనిమ్ము వీ

నిని నిట నేను వీడుటకు ♦ నేరనిదానికిఁ గారణంబున్

వినుము! వచింతు వీనిని విభీషణు శత్రుబలంబు గానఁ జే

కొనఁ దగదంచు దోషమును ♦ గొప్పగఁ జెప్పితి నే నయోక్తులన్ ౧౩ 582

ఆ. దానియందె నీతిధర్మంబుచొప్పున

వాని నే గ్రహింప ♦ నైన హేతు

వాకటి గలదు దాని ♦ నుద్యమమున నీకుఁ

దెలియఁ బలుకువాఁడ ♦ లలితభణితి ౧౪ 583

³ నీ మనము వీనికులంబునను జనియింపము గనుక నీతనిరాజ్యమునకు నర్హు

లము గాము దానిచేత మనకు రావణునందు వలెన్ వీనియందు వైర

1 వ్యసనేషు ప్రహరార్ సైన్యా దయ మిహాగతః - అనిమా 2 ఏష ప్రాయో వరేంద్రా
జాం శంకసియ స్తు శోభనః-అనిమూలము లోకే పాపభూయిష్ఠతయా శోభనోపి ప్రాయేణ శంక
సియః - అనివ్యాఖ్య 3 న వయం తత్కులీనా శ్చ రాజ్యకాండీ చ రాక్షసః, పండితా హి భవి
ష్యంతి తస్మాద్భ్యాహ్వా విభీషణః-అనిమా. యట సమగ్రముగాఁ జెప్పఁబడినది.

భావములే చాట ♦ వదలఁడు వీఁడును మనల వీనికి నిరుఁగునను బొరగు
నను గలదేశాధి♦నాధులమును గాము గాన వీఁడును దఱి ♦ గాంచి మనల
బ్రహ్మరింపఁ డితఁడును రాక్షసుఁ డియ్యను మనచేతఁ గనయ్యఁజని వధింపఁ
తే జేయ నున్నాఁడు కీడును ♦ జేయఁ డట్టి
పనికి బాధక మాట, దుష్టున కితనికి
నింత యూహ యదెక్కడి ♦ దెట్లు వచ్చు
నందువా! పండితుల్ గల ♦ రసురులందు. ౧౩

౨౪౪

క కనుక విభీషణునిం గై, కొనఁగాఁ దగు, నట్టిజ్ఞాతికూటము సొతం
బును నన్నోనయ్యము వ్యగ్రతఁ, గన కతిహర్షమున నంద్రు ♦ గాని యొకటిగా
ఆ, కలిసి మాత్రముండఁగాఁ దలపోయె, సమయమునఁ బరస్పరము విభిన్న
లగుదు రితినికంఠమందలి ధ్వని బెడి,దముగ వినఁగఁబడెడ ♦ దానినలన ౧౪
క. దనుజేంద్రువలన నీతని, కనూనభయ ముప్పతిల్లె ♦ నని యెఱుంగ నగున్
గనుక నితండు స్వరక్షణ,మును గోరియె వచ్చె గొనుట ♦ మఖ్యము వీనిన్.
అతే దుష్టుడైనను నగ్రజుఁ ♦ దొంగఁగకుంట
ధర్మమగుఁ గద యందువా! ♦ ధరణియందు
సహజు లందఱు భరతునిసాటి గారు
నాయనా! తండ్రికిం బుత్రు ♦ లేయెడలను. ౧౫

౨౪౫

క. ననుఁ బోలియుండఁ జాలరు, నినుఁ బోలికనుహ్మదు లెఱుఁగెఱి నెనకెనకు
గనఁబడరు ధర్మచతు లిట్టి నరోత్తము లుంటయె గఁజీడి జగనంగదున్ ౧౬
చ. అని యిటు రాముఁ డాడిన మహాబాతి ప్రాజ్ఞుఁడైన సమూహినం
దనుఁడు సలక్షణం డగుచుఁ ♦ దా నలు లెచి నునుగ్గించి న
ద్వినయముతోడ నిట్లను విభీషణు నాని రావణుఁడను
క్తునిగ నెఱుంగుమా! సమిజకూటము క్రూరము సుష్టు! గఘన ౧౭
క డితితజ్జులలో మేటివి, విదపలనిచ్చుచువు నీకు ♦ విదితమె నర్పం
బిచటిక నచ్చిన యీతని, నెచటికఁ జనకుండి నిగ్రహించుటయె సగున్.
క అని నాకుఁ దోచుచున్నది,, యనఘాత్కా! కుటిలబుద్ధి ♦ నారావణుఁ డి
తనిఁ బంపంగ స్వవృత్తం బును దాఁ బాఁచుకొని ప్రీతి ♦ పుట్టించి తగ ౧౮

* న సర్వ బ్రాతర స్తాత! ఇంతి భరతోపమాః, చ ద్విధా వా పేతుః పుత్రా శ్శుష్కాన్ వా
భివద్విధాః-అనిమా దీనివలన భరతునివంటి సోదరుఁడు, నానంటి పుత్రుఁడు, నింటి మిత్రుఁడు
లోకమునఁ గలుగు టరిది యని యర్థము. తేలును కాఁబట్టి రాముఁడు స్వోత్కృష్టతన బొగడు
కొనియె నని కొందఱు అూహింతురు అట్టి భావము గలుగరాదు ముగ్ధునకుఁ గలిగిన కంకణ శౌం
గొట్టఁ దలంచి రాముఁ డీపాక్యమును చెప్పెను యథార్థోక్తియందు స్వప్రశంసానుబంధమును
లేదనుట స్తుతిసమస్త మని గ్రహించి యీలాటికంకల విడువదగు

తే. మనల నమ్మించి దాన నేల పరగింప
 నన్నొ లక్ష్యమునో కట్ట నున్నవాం
 కాన మంత్రులతో హృదయ గాఢమున
 వచ్చు మనకును గ్రూపరాక్షసముల కింద ౧౯

1 క అనుజుండె కదా, నన్నుక మూల నెట్లుచంపవచ్చు ధూపాలక యం
 చని మాటలబొందెడిచిగిస, మి. ౨౦౨౩ రామకృష్ణుడు ధూపాలకదుసకుక ౨౦
 క. తెలియంగఁ గలికి యూ. నిలకడదె రామకృష్ణుడు వచ్చె కృష్ణ గాఢ
 బలికిన యాసుగ్రీవుని, నలకుల వాత్సల కలవి ధూపాలకదుసకుక ౨౧ ౨౨

తే మది విమర్శించి యత్యంతి ౨౦౩ ౨౦౪
 వాక్యమును బల్కె నిజాతో, ధూపాలకేంద్ర !
 విను మితం డెంతసేపుఁ దై ధూపాలక నదువుఁ
 డైన నితఁ డేమి కిడు చేయంగఁ గలుగు. ౨౨

క నాకును నాయాశ్రిగలకు, సేతు సతగుమి చెయ ధూపాలకేంద్ర గం
 డొకేశనాధ! నూరతఁ, నైతినియెడు కుజముకు ధూపాలకమును నుచిముక
 క. 2 ధరణిం గల రాక్షసులను, బరికిరములఁ గొనక నాకు ధూపాలకంబున భీ
 కరులం జంపు నభీష్టము, వరగిన నొకవ్రేలికొనను ధూపాలకమువనే ౨౩

సీ. ధర్మాధికారము ధూపాలక కెన్న లేనట్టి పాపులం బొక్కట ధూపాలకంబైన
 వ్యాధుఁ డొక్కండు స్వేదనంబు చేరగా శీతావనోదనాధూపాలకంబున
 చారములను శాస్త్రధూపాలకగా నొనరించి యూ. లినిం దీర్చి ధూపాలకంబు
 మాంసంబుల నొనంగిమిగుత భుజంపుచు యని నియోగించెనిధూపాలకంబును

తే విసంగఁబడినదియే గదా! ధూపాలకంబు
 యాకపోతమువంటి తిధూపాలకంబు గూడ
 దనకళత్రము హరియించి ధూపాలకంబు
 వచ్చినట్టి వ్యాధునిఁ గొనె ధూపాలకంబు ౨౪

క ననుబోటివాఁ డి కేసు, నొనరింపగవలెనొ నుదిని ధూపాలకంబును నే
 ననువలెనే యిట్లని, యింకను విను చూ. ఇన్వముసికి గాదిలినుతుండై. ౨౫
 చ మునిపరయై కలమింక ధూపాలకంబును దుహాత్తరధర గూపమై
 తననుచు సత్యముం దెలుపుకొని నొకనొకగాధఁ జెప్పెదా
 నిని ఏదియిచ్చెదన్ విచిత్త ధూపాలకంబు హరిశ్చంద్ర శత్రునూపకా
 తనరయుక్తుము చుడిచి ధూపాలకంబు గావు పుటందు వేగుచుక. ౨౬ 601

క శరణము చొచ్చిన వానిని, బరకుక్తా గాఢ తనము ధూపాలకంబును దు
 1 వాక్యజ్ఞో వాక్యమిలం లతో మాన ముపాగమత్-అనిమా 2 అంశశ్రేణి తాక
 హవ్యా మిచ్చక హరిగణేశ్వర-అనిమా

స్తరమగు నపవాదంబును, హరింప శత్రువునునైన ♦ నగు గ్రహియింపఁ.

తే. అంతియే గాని నొంపరా ♦ దతని నెపుడు,

భయముపడిగాని భీతిచే ♦ బడలినట్టు

లభినయించుచుఁ గాని యాఁయహితవితతి

నుండి యొక్కండు వైరియే ♦ యుండలేక ౨౮

608

చ. తనమది నెంతయుం బగను ♦ దాగ్ధానుదానిని లోనడంచుకొం

చును శరణాగతుండయినఁచో గురుశిష్యీతుఁ డాచు నీతి యం

దును గడు నవ్వుకంబుగలఁదోషవిదుండు స్వకీయజీవితం

బును విడనాడియెనఁ బనిఁపూని రిపుం దమిఁ గావఁగఁ దగున్. ౨౯ 604

చ శరణము చొచ్చువానిఁ దనఁశత్రువుఁ గాచిన నెట్టిభీతి యె

క్కరణిని వచ్చునో యను నిఁకామభయంబునఁ గాని, శాస్త్రవి

స్ఫురదురుభావముం దెలివిఁ ♦ బొందని హేతువుచేతఁ గాని, యా

యరివలనఁ న్వలాభమును ♦ నాత్మను గోరియె కాని, స్వేచ్ఛచే

గరఁగుమనంబుచే నయినఁ ♦ గాని, స్వశక్తికి నర్హమాగతిన్ ౩౦ 605

తే. న్యాయరీతిని వానిని ♦ నరసి కావ

కుండుటయె పాపహేతువా ♦ నుర్వి నెల్ల

వారు నిందింతు, రొక్కఁడు ♦ వైరి యొకని

పరిసరముఁ జేరి వానిని ♦ శరణు చొరఁగ. ౩౧ 606

తే. ¹వాఁడు రక్షింపఁదగుశక్తి ♦ వఱలి కావ

కూరకుండిన శరణార్థి ♦ యుగ్రశత్రు

హతుఁడై యైన సరక్షికుఁ ♦ డాదినుండి

చేసి యున్నట్టి సుకృతంబుఁ ♦ దీసికొనుచు. 3౦ 607

క. దానికి ఫలముగ నాతఁడు, పో నర్హ మునైనపదముఁ ♦ బొందును దానే,

గానన్ శరణాగతుఁడగువానిన్ రక్షింపకున్న ♦ వచ్చు నఘము నూ! 3౧

ఆ. ²అట్లు కావకుంట ♦ నమరపదంబునఁ, బొందఁజేయ దఘముఁనొందఁ జేసి

సరక్షమునకుఁ ద్రోయు ♦ నై జయశస్సును, బాడుసేయు వీర్యఁబలము లడఁచు

క. అని కండుమునీంద్రుఁడు చెప్పినయు త్రమనూనృతోక్తిఁ ♦ బ్రియమున నేనుం

బనిపూని యొనర్చెదఁ న, మృనివాక్యము పాపహరిణఁమును ధర్మంబున్ 3౨

క. అనుపమయశము నొసంగంగను దగునది ఫలము నిచ్చుఁకాలంబున దే

పనికాయ సేవితంబగు, ఘనపదము నొసంగునదియుఁ ♦ గావునఁ గొనుదున్.

1 ఆతఁడు సుకృతం తస్య సర్వం గచ్ఛే దరక్షితః-అనిమా 2 అస్వర్గ్యం చాయశస్యం చ బలవీర్యవిశాళనమ్-అనిమా.

౮. ¹ఒక్కమాటు కావు ♦ మో యయ్య నీవాడ
నార్తి బాధితుండ ♦ ననుచు నన్ను
గోరు నేని భూతవారంబువలన నే
భయము గల్గకుండు ♦ పద్ధతిగను. 33 612
- క. వానికి సభయమొసంగుదు, నానిశ్చయ మిద్ది వ్రత మనంగా నిదియే,
వాసరనాథా! నిన్నే, జనుగ పరియించినట్టి ♦ శరణాగతుని. 33౪ 613
- తే ఈవిభీషణు దోడ్కొని ♦ యిటుకు రమ్మ
శరణుచొచ్చితి నన్నడై ♦ సంతసమున
సభయ మొసంగితి, నప్పునయైన దితఁడు
శరణు సొచ్చిన యవిభీషణుఁడు కాని 3౪ 614
- క అనుజనివేషంబును గై, కొని వచ్చిన దుష్టుతుతియు ♦ గ్రూరుఁడు నగు నా
దనుజేంద్రుఁడు గానీ వే, చని తోడ్కొని రమ్మ యెట్టి శత్రుని నైనా. 3౪౪
- చ. అని యిటు రాముఁ డాడఁ బ్రవణిధివుఁ డల్లన నాలకించి య
ద్దనుజనరేణ్యుఁడైనఁ దమిఁ ♦ దాలించి తోడ్కొని రమ్మ నీవె యం
చని తనసమ్మతిం గొనఁగ ♦ నాత్మఁ దలంచుచుఁ జూపినట్టి మై
త్రి నెఱిగి లోనఁ బొంగి కులధీపకు రామునిఁ గాంచి యిట్లును. 3౪౫
- సీ. ధర్మజ్ఞుఁడవు లోకతతినాయకుండవు పరులకు సుఖముఁ గూర్పంగ నున్న
వాఁడవు సన్మార్గనర్థివి, సర్వశక్త్యన్వితుండవు నీవు ♦ హర్షదముగఁ
బలుకుట చిత్ర మేభంగిఁ గానగు నీకు సహజమే యిది, నన్ను ♦ స్తవమొనర్చి
ఫలమేమి నీకు నిఘ్నములఁ గృపగల్గిన నే కదా ఫల మని ♦ యెంతువేమో?
- తే ²నీమనంబునకే కాక ♦ నీచు నితనిఁ
జంపు మన్న నాయాత్మకు ♦ సైత మితఁడు
శుద్ధుఁడే యని తోచెడుఁ ♦ జమ్ము నీవు
హనుమయును జెప్పినట్టిచాక్రములఁ బట్టి 32 617
- తే ముఖవికాసాదిలక్షణములను బట్టి
చక్కగా ననుమానించి ♦ రక్కసుగళ
నినదమునఁ దోచునద్భావమును గ్రహించి
మఱియు నెన్నో విధంబుల ♦ గుఱుతు లెఱిగి 32౪ 618
- క చక్కగఁ బరీక్ష చేసితి, నిక్కవ మిది రామచంద్ర! ♦ నెఱిఁ బ్రాజ్ఞుడై
యిక్కడకు వచ్చి శరణుని, మిక్కిలి నిను వేడుచున్న ♦ మేటిదనుజుని. 3౨
- క మాతో సముగిఁ దలఁతుము, చేతంబున నింక మైత్రి ♦ సిద్ధించెను గా

1 సకృ దేవ ప్రసన్నాయ తా స్తీతి చ యాచతే, అభయం సర్వభూతేభ్యో దా
మ్యేత ద్వృకం చను. అనిమా 2 మమ చాప్యంతరా త్తాయం శుద్ధం వేత్తి విభీషణం-అనిమా.

నీతనితో మాకును. నాఁ, బ్రీతుండై వాఁడేంద్రుఁ వినులోక్తులకుఁ 3౮౫
 క. శ్రీరాముఁడు వనచరిత్ర, యారాక్షసుఁ దోడితేర * నాగదుశునితో
 నావ్రాహ్మపుత్రుల దాన, యారక్కనుఁ గలసికొనియె * నాగ్గతి చెలఁగక.

పదునెనిమిదివ సర్గము సంపూర్ణము

౧౯ - వ సర్గము

అంత రాముఁడు విభీషణుని లంకారాజ్యమున కభిషిక్తుని జేయుట అంత

క. రావణుఁడుజుల ప్రాజ్ఞుండై నతిలు విభీషణుఁ సభి * మమ్మును రాముం
 డీవిధి నొనఁగఁగ నొప్పుండు, విభుచే నును కలఁగి * కాతుర మొప్పుక.
 క. అనయండు భక్తు గు నా మును * పలును గూడి భూతి * కలుచూచుచుఁ బ్రా
 త్తిసువును వివచూబుక నంది నృపాలనియ్రాట వ్రాలె * శీఘ్రగతి తఁక

తే ధర్మమనియెను యానుకూలజంతు

శరణుఁ గోరు నలువరు * నురరిపులును

దాను దివ్యులకులసి భూజానిచరణ

నం జరబులపై భక్తిఁ * బడియె వంత ౨౫

62

చ. సురరిపులజరము కపిశూనము కూడి యొకేపనంబుతో
 నిను నుగి నుగ నభ * వింగిని సంకియె నచ్చి రాక్షసు
 బుంగిఁ గాణాపూహముని * భవ్యుని గిని ధర్మగూర్తమై
 వారిగ నుచ్చరించుట కగుఁగట్టిదియౌ పుత్రుని * ప్తయక 3౫

63

క. సేనానలులం దిముఁగ, నారావణుఁ డుట న * నమూనింపం
 గోలఁ గల ప్రాణుల, నాన గురవ వాని * నెరెక నిన్నుక ౪౫

64

చ. పరిణామంబు నొక ముత్యమున నొక * నుండు నొక
 మును బ్రవేశించి తన భాగిని నీ * గానె నొక
 లురికి * నొక గానె నొక * నొక గానె జన్మముక
 ముజ్జి * నొక గానె నొక * నొక గానె జన్మముక 5౫

65

తే. నీ పథీనము, లిం నొక * గీదన
 యెగుఁగితి యగచుఁ బలిక * పలుకుట
 పలుకుపాక్కుట నూటట * బడఁగఁ బలికి
 గూగరంబున దృష్టిచే * నకని గాచి ౬

629

చ. కరగా నందిచె నీట్లు నినుఁ * గాచిలి భీమి యొకేని నాక్షు
 త్కరము బలాబంబును * విధ్యుగో వచియింపు నాకు నం
 ద పహితవస్తువులకుఁగోవిధిం డిటు గొమ్మ * ము
 దరమునఁ బ్రశ్న నే ను విని * నానననాభుబలా బడ జెప్పు ౧౮ 2౫

6౩9

* లోచనాభ్యాం పిబ న్నివ-అనిమా

- 1క. దనుజేంద్రుడు మొదలిడి యిట్లునియెన్, రాజేంద్రతనయ! యారావణుఁ డా
వనజజుఁ డిచ్చిన పరమున, దనుజాసురతతికి భూతఃతతికిఁ మఱియున్. ౮౫
- క అనిమొన గంధర్వలకును, దనుమాడఁ దరంబుగాఁడు, * ధూర్తుండగు నా
తనితమ్ముఁడు నాకన్నయు, ఘనవీర్యుఁడునైన కుంభకర్ణ్యుం డలరున్ ౯౫ 631
- చ అనుపముతేజుఁ డాతఁడు రఞావని నింద్రసమానమా బలం
బునఁ బోలుచున్, బ్రహ్మస్తుఁడు, విభుప్రవరా! భటనాయకుండు శం
భునిగిరియందు యుద్ధమున * మున్ను బలంబున మాణిభద్రు నొ
య్యనఁ బరుగెత్తఁ జేసె, బవఃనాత్మజుఁ డీతనిఁ జెప్పియుండుఁ జూ! ౧౦ ౯32
- సీ. రావణసూనుఁ డ*రాతిభయంకరుఁ డింద్రజిత్తనువీరుఁ డెల్లవేళ
లను శరసంధానమును జేయువాఁడౌట నంగుళులకు దెబ్బ * లంటకుండ
నల్లెము దొడిగి వీర్యమునఁ బొల్చి యభేద్యకవచంబు ధరియించి*కాన్తుకంబు
దాల్చియుద్ధంబునఁ*దానిల్చియునదృశ్యుడై, యుండు, నదియెట్లు*లందు వేమొ
- ఆ. యాతఁ డగ్నిహోత్రు * నతిహోమములఁ దృప్తి
నందఁజేసి యుద్ధమందు నలరు
పూహములకు నగ్నిహోత్రునిమహిమచేఁ
గావరాక వైరి*గణముఁ జంపు, ౧3 633
- క ఆతనికి మహాపాహ్నుఁడ, డాతతబలుఁడౌ మహోద*రాబుడగు గ్రూరుం
డై తగు నకంఠనుఁడు వీ, రే తఱి సునహాయలును భ*తేశ్వరులు సుమీ! ౧౪
- తే కామరూపులు దిక్పాలకప్రతిములు
మాంసశోణితభక్షకుల్ * మఱి యుదగ్రు
లగునుఁ బదికోట్లు లంకాపు*రాంతరమునఁ
గాపురంబున్న వారు రాక్షసులు గామ! ౧౫ 635
- క వీరలతోఁ గూడియె సుర, వైరివిధుం డతఁడు లోక*వర్యులతోడన్
బోరెను ధీరుండయి సుర, వీరులతో దిక్పతులను * వెన భజించెన్, ౧౬
- చ అనిన విభీషణోక్తి విని * యానృభవిక్రముడైన రాముఁ డా
త్మను నకలంబు నెంచి బహు*మానము మీఱ వచించె నిట్లు లో
యనఘ! విభీషణా! యిట ను*హత్తిరశౌర్యముచేత రావణం
షావరిచినట్టి కార్యముల * నొక్కటి నేఁ దలపోయ లెక్కగన్ ౧౮ 637
- క దనుజేంద్రు దశాస్యుఁ బ్రహస్తుని రావణబంధుజనుల * దురమున వధియిం
చి నినుం బతిగాఁ జేయుదు, విను మిది సత్యంబు సుంత * వృథగా దెవుడున్.
- క దనుజుఁడు ధర్మణిఁ జెంతను, గనుపట్టు రసాతలంబు * గానీ బలియుం

1 గంధర్వాసురరక్షసాప్ - అనిమా 2 రావణానంతరో భ్రాతా మమ శ్రేష్ఠశ్చ పీఠ్య
వాన్ - అనిమా

- డిన పాతాళము గానీ, తనగురువగు బ్రహ్మయందు ♦ తల్లోకంబుకొ. ౧౮౫
- క. శరణం బని చొచ్చిన నా, శరములఁ దప్పించుకొనఁగఁ ♦ జాలఁడు ప్రాణో
త్కరయుక్తుడైన బెనుసం గరమున రావణునిబంధుఁగఁగవుత్తులతోకొ
- క పొరిపుచ్చ కయోధ్యను నేఁ, జొర నిట్లని నాకు మిగుల ♦ శూరులుగా నీ
ధరఁ దగు భ్రాతృత్రితయము, బరికించుచు నొట్టిడుదుచు ♦ వారిలపై నకొ. ౨౧
- చ అనుటయు నెట్టికార్యమును ♦ నైనను లీలఁగఁ జేయఁ జాలురా
మునిప్పుదువాక్యముల్ దనుజఃపూఘ్యుఁడు ధర్మహితాత్ముఁ డాదృతికొ
విని తలవాంచి మ్రొక్కి యిటు ♦ విన్నపముం దమఁ జేయఁబూనె నీ
వని దనుజాళిఁ జంపునను♦యంబున సాయమొనర్తు నేనుఁ జూ! ౨౨౫ 642
- క. లంకాపురి నెదిరించెద, జంకక నాశక్తిరీతి ♦ శత్రుబలము నా
బింకముగొలఁదినఁ జంచెద, నింకను నేమాన తన్న ♦ నెంతయుఁ బ్రేమకొ. ౨3
- క ఈరీతి మాటలాడెడు, వీరుని నాతనిని రాజఃపీరుఁడఁ కరుణా
పూరిత దృష్టిం గని తమిఁ, జేరం దీసికొని కరముఁ ♦ జేర్చెఁ గవుఁగిటకొ.
- క తనపిన్నతమ్ముఁ నంతటఁ, గని తుష్టుం డొచు వేగ ♦ కడలిజలంబుకొ
గొనిరమ్ము మహాప్రాజ్ఞ ని,తని నాజలమునను దచుజఃతతినాధునికొ. ౨౪౫ 645
- ఆ ఇతఁడు కోరకున్న ♦ నిట్లు చేయఁగ నేనుఁ, దలచినాఁడఁ గానఁ ♦ దక్షణంబ
యనురవిభునిఁ బ్రీతి ♦ నభిషేక మొనరింపు, మిట్టి సనికిఁ దగుదుఃపివె నుమ్ము.
- క అని రాఘవుండు పల్కఁ,గ నె లత్యేణుఁడు పతియాజ్ఞఁ ♦ గవిగణముఖ్యుల్
గనుచుండ వారిసమమును, ననువుగ దనుజేంద్రుఁగఁగ ♦ నభిషేకించెకొ ౨౬
- ఆ. వేగ రాముఁ డివ్వోభీషణుపై నిట్లు, చూపినట్టి కృపను ♦ జూచి కపులు
హర్ష మలర నఱచి♦యామహాత్ముని రాము, బాగు బా గలంచుఁజలికి రంత
- క. మంతనమున నొకతఱి హను, మంతుఁడు సుగ్రీవుఁడు గుణఃసహితుని గీర్త్యా
క్రాంతదిగంతంబు విభీషణు, సంతనమునఁ బలికి రిట్లు, ♦ సాగరి మెపుడకొ ౨౭౫
- తే. దు స్తరంబగుఁ దలపోయఁ ♦ దోఁస దనధి
వరుణునకు నాటపట్టు, తీవ్రప్రతాపు
లైన యీకపివర్యులఁతోను మనము
దాటఁ గలమెట్టు లీసము♦ద్రమును జెపును. ౨౮౫ 650
- క. మన మీబలములతోడ న, గనదీపతియైన వరుణఃసహితుని జవం
బున నెట్లు దాటఁగలమో, య నెడునుపాయంబు దోఁస ♦ దరసిన మాకుకొ.
- చ. అన విని ధర్మవేత్తయగుఁనాదనుజేంద్రుఁడు వారితోడ ని
ట్లనియెను, రాఘవుండు వరుణాలయముకొ శరణంబు పొందనొ
వననిధి యిద్ది రాఘవునిఃపంశమునకొ గురుకీర్తి గాంచి యు
రిని జెలువారు నానగరఃపిశ్వవిభూత్తము నాత్మజాళిచేకొ. 3౧ 652

క. మును త్రవ్వంబడి యింతిం,తని చెప్పగ రాని కొలఁది * నలరెడు మతిమ
స్థుఁడైన సముద్రుండును, నునమున నాయుపకృతిని సమస్తమెఱుంగుజూ!.

చ శరణుఁ జొచ్చినంత నృప*న త్తముకార్యమురీతి నెంచి యా
దరమున మేలు చేయుఁ దఱి * దప్పక యంచు విభీషణుండు సా
గరునియుదంతముం దెలియఁ * గల్గినపండితుఁ డౌలఁ దోచిన
ట్లరేసి వదించఁగా వినుచు * నాహనుసుంతుండు వాన దేంద్రుఁడ౯. 3౨౪ 654

తే రానులత్కలులున్న యా*భూమిఁ జేరి,
రంత విపులతరంబగు * నట్టి గళము
తనకు సుగ్రీవుఁ డాదృతి * దనుజనాయ
కునిశుభోక్తినిఁ జెప్పఁ బూ*నె నిటు లెంచి 33౪ 655

క తనయంత ధర్మశీలుఁడు, గనుకకా శ్రీరాముఁ డట్లు * కపిపతి యెఱింగిం
చిన యాయుపాసనమునకు,ననుమోదముఁ జూపె, రాముఁ*డంతముదమున౯.

చ తనగురు తేజ మెల్లఁ దగ * దత్తుండు తా నగుఁ గార్యముల్ పొన
ర్చుచు నటులయ్య న్యాయమును * బట్టి హరీశ్చరుపల్కు గౌరవిం
చునటులఁ బ్రీతిమై స్వసహ*జుం గని సుస్తిశఘ్రార్వకంబుగా
ననియె విభీషణోక్తి మది * నారయ నాకును సమ్మతంబు నూ! 3౩౪ 657

క నీకును సుగ్రీవునకును, నాకరిచిని సమ్మతంబె * యైనఁ బలుకునూ!
యొకపిపతి పండితుఁడగు, నీకుకా దగుసుంత్ర చుందు * నేర్పు మిగులగ౯.

తే ఏది మీ కిద్దఱకు మది * కిష్ట మగునొ
దానిఁ దగ నిశ్చయించి నా*తోను జెవుడ;
యనిన వీరులు వారిర్వు * రంజలులను
బట్టి రామున కిట్లని * పల్కి రవుడు 3౪ 659

తే ఏయుపాయంబు తోచని * యి త్తఱి సుఖ
ముగను గార్యంబు నాధింపఁ * దగినరీతి
నివ్విభీషణుఁ డాడిన*యూపలుకులు
మాకు నిష్టము లేల కా*వో కృపాత్మ! 3౯ 660

క. ఘోరంబయి గురుతరహా, వారిధి నిద్దాని నేతు*బంధనమున దు
ర్వాప్రతాపమున నిక, వారింపక లంక కరుగ*వచ్చునె! తలఁపక, 3౯౪

క. సుర లనుగులు దివిజగజ్జ్యోతుండును నీత్రోవ విడిచి * సాధింపగ లే

* తతి త్పాఖ్యాలు మాచగ విభీషణుండు సృభమ్, సుగ్రీవో విప్రుగ్రీవ స్సాగర స్తోపవే
శనిమ్-అనిమా ఇచటఁ జెప్ప నారంభించెనని తోచును ఇవల రాముఁ డందులకు సమ్మతించె పని
యున్నది చెప్పినవిధము లేదని వెంకింపూదు ప్రాయశముగాఁ గవులకైలి యిట్టిది చెప్పినట్లే
గ్రహింపవలయు.

దురుబలమున లంకను, నో, ధరణీశా! మంత్రశక్తిఁ దగు నీతఁడు నూ! ౪౦౫
క కనుక విభీషణుఁ డాడువచనము యథార్థంబె కానఁ దరగున నట్లే
యొనరింపుఁ డింకఁ గాలంబును నూరక పుచ్చునలదుఁ భూపలమా! ౪౧

తే. చాలు నాలస్య మిత్తటిఁ నై న్యములను
గలిసి రావణుఁ డేలులంకకును బోయి
చేరునట్లు ప్రార్థింపుఁ డీఁసింధువు నని
పల్కు శ్రీరాముఁ డంతటఁ భద్రమతిని ౪౧

664

తే నదనదీపతియకా వార్ధిఁ నాథుతీర
మందు దర్శలు పఱచితాఁ నందు వేది
యందు హుతవహుఁడుం బోలెఁ నలగుమదిని
బవ్వళించెను గార్వంబుభంగి నెఱింగి ౪౨౫

665

పందొమ్మిదవ సర్గము సంపూర్ణము

౨౦ - వ సర్గము.

శ్లోక { రామాదులు లంకపైకి వచ్చుట విని శుకుఁడనువానిని రావణుఁడు } శ్లోక
పంప వానరులు వారిం బట్టుకొనుట

క. తగువాతె లంకనుండియె, యరుదెంచి పరాక్రమాఘోషం శాస్త్రాలుం
డురువార్ధి తీరమునఁ గవి, వరచాలితకీశబలముఁ వచ్చి విడిసిన ౧

666

క. కనుఁగొనియె నేర్పునక, దుర్మనమునఁ దగి రాక్షసులకుఁ రాజయి బలియై
తనరెడు రావణునకు నా, దనుజుఁడు చారుండు వాఁడుఁ తగినయుపమతోక

చ. వనచరసేన నెల్లఁ గనిఁ నై శమ లంకకుఁ బోయి రావణుం
గని యిటు వల్కె, నల్లదె యఁ గాధముగాఁ దగి యప్రమేయమై

వనధిద్వితీయ మిద్ది యనిఁ పల్కుఁగనై కపిభల్లుకాళి లం

కను గబళించ వచ్చెడిని, గార్హకముల్ శరవర్యముల్ తగ ౩౫

668

సీ దశరథభూపేంద్ర, తనయు లిద్దఱు రామలక్ష్మణుల్ సోదరుల్ లబనయున్న
స్థలమునకుఁ రాఁగఁ నలఁచియున్నా రటనతులకాంతులఁ గ్రాలుఁ నాయిరువురు
సంద్రముం జేరి యఁ ప్పుట నిల్చియున్నార, కపిసైన్య మది నలుఁగడల నెట్లు
గాంచిన దశయోజఁ నాంచితస్థలమును నావరించి చెలంగెఁ నతిజవమున

తే దాని తత్త్వి మెఱుంగఁగాఁ దగు నృపేంద్ర!

నీదుసంపున దూతలుఁ నేర్పు మెఱయ

నిష్పృహ చని పారిలఁ నెఱింగి రాఁగ

వలయు, దానము సామముఁ వలసినట్లు ౩౫

669

- క ఈవిషయంబున భేదం, బేవిధమున నెద్ది తగునో యెఱిగి యొనగువం
గా వలయు దండమున కట, నేవడువున వీలు లే దఃప్రీనబలము నూ! ౭
- మ దనుజేంద్రుండగు రావణుండు తదుకంఠం బెల్ల నాలించి చ
య్యన నవ్యగ్రమతిఁ న్వక్యశ్యమును జేయం జాలఁగా నెంచి, యే
పనినే జేయఁగఁ జాలువారలను దాఁ డ్రాఘంకుగా నొప్పు నా
దనుజుఁ వీరు శుకాఖ్యుఁ గాంచి పలికెఁ డాత్మర్య మేపారఁగఁ ౫ 671
- క. చని నీవు వానరేంద్రుని, ఘను నానుగ్రీవుఁ గాంచి డ కరిసంబే గా
క నితాంతము మృదువయ్యింపునుగుల్కెడువాక్కులలరఁబూనికమీఱఁ
క నామాటలుగా నించుకయే, మీఱక యిట్టులను, హఠీశ్వర! వినుమా!
భూమిం బేరొందిన కుబ,హా మర్కటములను నీది యశమునఁ బొలుచుకొ
చ కనుక నకారణంబుగఁ బఁగం గొనకుండు, మహాబలుండవో
టను నిల నల్పమానపుల డాంభీకులకొ గొలువంగ రాదు, పా
వనమగుబ్రహ్మవంశజని డభాసిలు ఋక్షరజుండు వానికిం
దనయుడ వివు కావుననె డతప్పక బంధుండ వౌదు నాకు నూ! ౧౦ 674
- ఆ. రాము నాశ్రయించ డ పేమి లాభము నీకు, నాశ్రయింపకున్న డ హానియేమి
కనుక నిష్ఫలంబుఁగాఁ దగువై రంబు, తగదు నాకు వాలితగు నఖుండు. 675
- క. దానిం బట్టి నహోదరుఁడౌ ననఁదగు నిన్ను వానఽరాధిప! నాతోఁ
బూనుము నఖ్యము సేయఁగ, జానకీ గొనితెచ్చి తప్ప డసల్పితి వనెదో!
క మతిమంతుఁడైన వృషనుతు, సతి దొంగిలి తెచ్చినను బాఁసంగదు దానకొ
మతిమంతా! కపినాయక! యీతి నేమియు హాని నీకుఁ డజేరుము పురినికొ
- శా ఆరంభించినకార్య మెట్లుడుగనో డనం చాడెదో! లంకనాఁ
బారావారసమావృతం బగుటచే డవారాశినిం దాటి రా
నేరీతికొ నరకీశసంతతికిఁ గా డెన్నంగ గంధర్వదై
త్యారుల్ చేరఁగరాదు వానరులు సుఽర్థ్యాకుల్ తగకొ జాలునే ౧౨ 678
- చ అని వదియించినాడ నని డయాతని కెంతయుఁ జెప్పు మన్న నా
దనుజవరేణ్యునాజ్ఞఁ గొని డతత్క్షణ మాశుకుఁ డొక్కపక్షియై
చనఁదగు నంచుఁ దత్తనువు డజానుగఁ గ్రాలఁగ నశ్రవీధి కొ
య్యనఁ జని వానరాళిగలఽయచ్చటికికొ నడఁ బోయెఁ బూనితోకొ ౧౩ ౬
- క. వననిధిమీఁదను వినువీధిని బహుదూరమ్ము పోయి డతీరింబున ను
న్ననిఖిలపై న్యము గని యా, వినువీధి న యుండి యతఁడు డవేడుక మీఱకొ.
క తనతోడ దురాత్ముండగు, దనుజేంద్రుండు పల్కినట్లు డతప్పక వినిపిం
చెను సుగ్రీవుని గని, యా, వనచరు లవ్హటలు విసె డవానికొ బలిమికొ ౧౪

తే. పట్టుకొని విడికిళ్లను ♦ గొట్టి పక్ష

ములను విఱుగంగఁ జేయుగ ♦ నెలమి మింటి

రెగసి ముట్టడి సల్పి ర ♦ ట్లెపుమీఱ

బలిమి నాతనిఁ గైకొని ♦ వార లంత ౧౬౫

6౫2

క. పడఁద్రోయఁగ నటనుండియె, పుడమిని వేగముగఁ బడియె ♦ భూరికపేంద్రుల్
కడ వడిఁ బీడింపంగ శుకుఁడు రామునిఁ బేరుకొనుచుఁ ♦ గొంకక పలికె.

క. దూతల నధిప రెవ్వరు, చేతస్సలఁ గరుణ లేక ♦ చేరి నధింప

ప్రీతులయిరి వానరు లిట, నీతటి వల దనుచు నిలుపు ♦ మిఁకఁ జక్కంగ

సీ. ప్రభువు వచించిన ♦ పల్కును జెప్పక యెవ్వఁడు స్వహతంబు ♦ నితరులకును
బలుకునో తనకుఁ జెప్పసిమాట చెప్పిన యాదూత వధకర్తుఁ ♦ డిగునుజమ్ము,
శుకుఁ డిట్లు చాచి నేడ్చుచుఁ బల్కినట్టి యానచనంబు విని రిమ్ము ♦ వక్రవృత్తిఁగి
గరుణించి తాడన ♦ కర్మము నొనరించువనచరేంద్రులఁ గని ♦ యనియె వీనిఁ

¹ఆ. జంపఁ బూనకుఁ డిఁకఁ ♦ జాలు నంచని పల్కు

నతఁడు విడువఁబడుచు ♦ నాకపికృత

వీడనమున దృఢత ♦ వీడి తేలిక గని

నట్టిపక్షములను ♦ చభ్రమునకు ౨౧

౬౫౩

క. చనఁ జాలి వనచరేంద్రున, కనియెక మరలను, హరిశ! ♦ యతిశయిబలముక
గని శక్తియలర విక్రమమునఁ బొల్పినవాఁడవు కపిఁముఖ్యుఁడవు సుమా'

క. దనుజుండు లోకరావణుఁ, డనఁబడు వాఁడౌను గాదె ♦ యట్లగుటను నే
నును నీవలనం బ్రతిభా,షచు గొనకయె పోయింంతఁ ♦ జంపును నన్ను ౨౨

ఉ. కావున నేమి చెప్పఁదగుఁ ♦ గార్యము దాని వచింపు మిన్న, నా

రావణదూతవాక్కుఁ గపిరాజు మహాబలశాలి విందు నా

రావణదూతతో ననియె ♦ రామునిమైత్రి ²నదీనసత్వంజ్ఞ

నీవిభుఁడెంత కేగి యవిఁగితుని నాతనిఁ గాంచి యుగతికె. ౨౩

౧౬౫

క. నామాటలుగఁ జెప్పుము, నామిత్రుఁడ వీవు గావు ♦ నాకుఁ గరుణ నీ

పై మరలింపక హేతువ, దేమాడ్కిం గనినఁ దోఁడ ♦ దించుకెయొనకె ౨౩,

సీ. ³ఉపకారమును నాకు ♦ నొక్కపు డనియుఁ జేయలే కలుగన ♦ నేయెడలను
బ్రయుఁడవు గావు నా ♦ ప్రియమిత్రుఁడౌ రాఘవున కీవు నీబందుఁజనులు నైరు
లగుటచే నాకును ♦ బగవాఁడవే యాదు వునకాం ముండునిమ్ముపల్కుఁడును
వానిమిత్రుఁడ నౌట ♦ భ్రాతృత్వల్యంశనుగద! యంచుఁ బల్కు దోకడివిరోధి

ఆ. యైన వాలివోలె ♦ సంతంబు నొందింప, చ్చుడ వగు దీవు ♦ హరియునైన

1 స చ పత్రిఁ ఘృత్యా-అనిమా 2 తూర్ణ మదీనసత్వం-అనిమా 3 స సో, కర్త

౭ ని న మే ప్రియో౭సి, అరి శ్చ రామస్య సహనబంధ-అనిమా.

- నాపురింబుఁ జొరఁగఁ నోపునే యంటివే, నిన్ను నీదనుతులఁ దీబలముల.
 క. నీదాయాదుల బంధుల, నే దయయే లేక పూనికఁ దీతొనరింతుకొ,
 నాదగు భూరిబలంబును, గాదనక భవత్పురంబుఁ దగని భస్మముగక. ౨౫
- తే చేయఁ జాలునా, మఱియొకఁ మూయఁ బూని
 వేఱు స్థలమునకుం బోవువిషమునుండు
 నేమి యొనరింతు వంటివా! యింక మూఢ!
 సురలు సురసతియును వచ్చి యరసి నిన్ను. ౨౫|| 692
- తే కాచినను, నీవు నెక్కడఁ గానఁబడక
 పోయినను సూర్యుడవారంబు పొంతనున్న
 నల్లె పాతాళమున కేగి యందు నున్న
 రాముచే జావకుండంగఁ రాదు సుమ్ము ౨౬ 693
- చ జనపతి వైచు బాణములు సత్వరమే నినుఁ జుట్టుముట్టి లో
 కనిచయమందు రాక్షసులు గాని పిశాచములైన గాని గా
 వను దగునట్టి యాయసురవగులు గాయకులైన గాని నా
 మనమునఁ జూడ లేరు శృంగమైకొనఁ గావవలంతు రెవ్వరుక. ౨౭ 694
- తే వృద్ధుడై యన యిద్దుడై వెలయు నాజ
 టాయువును జంపినందున నే యశరిబు
 వీర్యవిషయంబునక నీకు వెలయుఁ గలదొ,
 యతివఁ దెచ్చెడుతఱి జేయఁననువు గాకి ౨౮|| 695
- క ఊరకయుండెను గద మా, శ్రీరాముం డిప్పు డేమి చేయు ననెదవో
 యారముని విశాలాక్షిని, భూరమణుఁడు రాముఁ డన్నపుడు కాకున్నక
- క ఆతినితమ్ముఁడు లక్ష్మణుఁ, డాతరుణికిఁ జెంతనున్న యపుడే నీవి
 ఖ్యాతబంబు గనంబడి, నాతఱి దెచ్చితివో వార యేనియెడక ౨౯||
- క కొనివచ్చినావు దానక, గనఁబోవుననర్థ మెన్నఁగా లే విసిరో,
 ఘనబలుని మహాత్ముని దేవనికిరదుర్ధర్ష రాముఁ సతివిక్రమునిక. ౩౦ 698
- ఆ నీకు నంతకుం డని యిపుడును నెఱుంగ
 వనుచుఁ జెప్పు మనియె, నంత వాలి
 తనయుఁ డఖిలకీశతల్లజుఁ డంగదుఁ
 డర్కతనయుఁ గాంచి యనియె నిల్లు ౩౧ 699
- చ హరినర! వీడు దూతయగు నయ్య! దురాత్మునిచారుడంచు నా
 కరయఁగఁ దోచుచున్న దితిఁ దండఱిముందటనుండి యాత్మలో
 వరునఁగ నస్త్రదీయభటవారము రీతి నెఱింగివాడు క
 చ్చురుని దగంగఁ గట్టఁదగుఁ బోవఁగనీయఁగ రాదు లంకకుక. ౩౧|| 700

తే. ఇద్దియే నాకు నిష్టమై యిప్పుడున్న
యది యనఁగ నంత సుగ్రీవుఁడనాజ్ఞ నొంది
హరులు వినువీధి కెగసి యేఁడుండలేని
పగిది నేడ్చెడు శుకునిని యిట్టి కట్టి 31 70

క చినకుండఁ జేసి రాగ్రహమున మిక్కిలి చెలఁగుకీళ్లముఖులు తన్నున్
గనికరము లేక వీడించిన శుకుండు మహాత్ముడైన యీ శ్రీరాఘవునిన్. 33

తే. వేరుకొని యార్పుచుం బల్కెఁ యిట్టినివాళి
నాదుఁడెక్కలు విజుచుచున్నాడు బలిమిఁ
గరుణ యిసుమంతయునులేక యిట్లు నాదు
నయనముల లాగుచున్నాడు నన్నుఁ గావు 34 705

తే. నిరపరాధిని నే నొట యిట్లు మొందు
వాడఁ జే నిందు జననాదిపరమపదము
నొందువాఁక నే నెట్టి యిట్లుగ్రహప
ములను జేసితిని యిట్టి యిట్లుగి నన్ను. 35 706

క నినుఁ బొందుఁ జుట్టి యనియేడ్చెను రాముం డపుడు శుకునిచింతను విని వా
నిని జంపనీక దూత నితని వదలుం డంచుఁ గీళ్లతతి కాజ్ఞ యిడెన్. 36 707

ఇరువదియవ సర్గము సంపూర్ణము

౨౧ - వ సర్గము

అంతః } రాముండు సముద్రునిఁ బ్రార్థించి విసికి బాణప్రయోగము
నేయఁ బూన లక్ష్యుండు నెడవలు } అంతః

చ. వననిధివేలయందు గుఱువర్షుండు శత్రుగిహూచనండు ప్రా
గ్గనమును జేయఁగాఁ గరినదర్శలు వైచి మహానముద్రునిం
గని కరయుగ్మముల్ మొగిది యిట్లుతరంబయి భోగిదేహ మ
ట్లనుపమమూర్ధివంబు గల యాత్మభుజంబును దిండుగాఁగఁ గై
కొని తమిఁ బ్రాజ్ఞులుం డగుచుఁ గోరిక మీఱఁ బరుండఁ బూనితొన్.

సి శ్రీరామచంద్రుఁడక్షిణబాహువు మునుపు కనకరత్నాభరణానిఁ రాంచి
తమయి యొప్పారెడుఁదరుణులు సైరంధ్రులతిగిగిరాశము యిట్లుదరముఁ

1 ఏతస్మి న్నంతరే కాశే యన్తయా వ్యాకులం కృతం, నర్వం తిదుషపద్యేథా జ్యోతిం చే
ద్యది జీవితమి-అనిమా దద్యా నాస్తీయ రాఘవః-అనిమా దద్యాన్ శత్రుగ్రహణ-అని
వ్యాఖ్య 3 భుజైః పరమనారీణా మభిమృష్ట సునేకా-అనిమా భుజైః పరమనారీణా మభిమృష్ట
మితి రామ పైర్వికదారత్వా త్వరమనారీణజ్ఞేన శ్రేష్ఠపరిచారికా వివక్షితాః-అనివ్యాఖ్య దీనిచే
బెక్కువంది భార్యలు కలదన దుర్వాదము పటాపంచలు కాక మానదు

గనక కేయూరముల్ ♦ గ్రాల ముక్తారత్న భూషణంబులతోడ ♦ బాలుచు హస్త
ములతోడ బహువార ♦ ములుచందనాగురుముఖవస్తునముదయ ♦ ములనునలుగు

తే విడియుఁ బూతలు పూసియు ♦ నింక నెన్నొ

విధములం గయిచేయఁగ ♦ వెలయుచుండు

నద్ది పరిమళయు క్తమై ♦ యలరుచుండు

నరుణచందనచర్చుల ♦ నందియుంట. 3

707

క బాలాకుణరుచు లట్లుగ, వాలాయము చెన్నుమీఱ ♦ వఱలును, మఱియున్

మేలైన హంసతూలము, చే లలితంబైన పాన్పు ♦ జేరిన వేళె. ౪

708

క. గంగాజలగతతక్షకు, నంగమువలె లలితమగుచు ♦ నవనితనయదా

మంగళమగుశిరముపయఁ జె, లంగుచుఁ జెలువారుచుండ ♦ లలితతమంబై. ౫

చ. అని యుగతుల్యమై రివుల ♦ కార్తిని గూర్చుచు, సజ్జనాళికిన్

ఘనతమమోదముం గలుగఁగా నొనరించుచు దీర్ఘమాచు, నా

వననిధి దాఁకఁ బెంపలర ♦ వర్ధిలు భూమికి నాశ్రయంబుగాఁ

దనరుచుఁ జూడఁజూడ వితఃతంబయి సొంపుల కాశ్రయంబునై. ౬

710

సీ అప్రదక్షిణముగా ♦ సంబుల విడిచెడుతఱిని జ్యోహూతముల్ ♦ దాల్చియుండు

నదియయి, పరిఘమ ♦ ట్లతిదీర్ఘమయి గోసహస్రములన్ బ్రాహ్మణాళి కొనఁగి

నదియయి, విఖ్యాతి ♦ నందినదై యున్న యాదక్షిణభుజము ♦ నతిసమర్థుఁ

డైన రాముఁడు దిండు ♦ నట్లానరుచుకొని, మదిలోన నాకిట్లు ♦ మరణ మేని

ఆ. వనధితరణ మేని ♦ యొనరుఁగా కని పూన్కి

యొప్పు జేసికొనుచు ♦ నొగి నియతులఁ

గాయశుద్ధిఁ దాను ♦ గావించుకొని ప్రయ

తుఁడయి మాన మూని ♦ తోయగిధికి ౯

711

తే. ఎదురుగా శయనించె, ని ♦ ట్లెనఁగునియమ

మునను దర్భాననముగల ♦ మొఱకు నేల

రమణ శయనించియుండఁ ద్రిరాత్రుము లెటా

గడచె, నయవిదుఁడై ధర్మకలితుఁడగుచు ౧౦

712

క. తనరారురాముఁ డీగతి, దినత్రయము నొక్కరీతిఁ ♦ దెంపున శయనం

బును గని సరిదిద్దిభండగు, వనరాశి నుపాసనంబు ♦ భక్తిని సల్పె. ౧౧

713

౨౩ అతిమందమతి సముద్రుఁడు, షీతిపతి రాముండు నియతి ♦ చెలఁగ విధిని ద

న్నతిభక్తి బూజసేసి, నతనికిఁ గన్నడక యుండ ♦ నజ్ఞతవలన. ౧౨

714

క. వననిధిపయి రాముం డంత నించు కాగ్రహముఁ బూని ♦ తనకనుఁగొనలం

దును రక్తిమమ్ము తోఁపఁగఁ, దనచెంగట నున్న చిన్నతమ్ముని ఘనుని. ౧౩

715

క. అనుషమలక్షణః గని యిట్లనియెను, సాగరుఁడు నాకు ♦ సగపడకున్నాఁ
డనుజా! యీతనిగర్వము, గనఁబడెఁ గద! లోకమందు ♦ తమ శాంతంబుకా.

తే. తప్పు సైచుట ప్రియవాదితఁ మెలఁగుట
మొదలుగా సాధుసద్గుణంబులు దురాత్ము
లందుఁ జూపిన నసమర్థుఁ ♦ డందు రతని,
నట్టివారికిని నమర్థుఁ ♦ డెట్టి డనెదో? ౧౪౫

717

చ. వినుతులఁ దన్నుఁ దానె కడు ♦ వింతగ సంస్తుతిఁ జేసికొంచు నె
వ్వనమున నిర్దయం జొనిపి ♦ మాటికి మాటికి వంచకుండెయ్యె
జనులను బాఱఁదోలుచును ♦ సజ్జనదుర్జనభేదహీనుడై
యనయము దండనంబు తగు ♦ నంచు నొనర్చుచు నున్న దుర్జనుకా. ౧౪౬

క. తెలివి యన లేని జనములు, తలఁతురు శక్తునిగ, ననుజ! ♦ ధరణిని నిందుకా
దలపోయి సామమున నే, బలవంతుండి నెడుకీర్తిఁ ♦ బడయం డెవఁడకా ౧౪౭

సీ. సామముచేతనే ♦ శౌర్యవంతుండను యశమును బడయుఁ డేయుద్ధుఁడయిన
ననిమొన సామంబునను విజయంబును బొంద శక్యము గాదు ♦ పూని దండ
నమె వీనికి సాధనము నుమ్ము లక్షణా! మకరాలయం బి దస్తచ్ఛరాళి
నిర్భిన్నమకరమై ♦ నిరతనిరుద్ధత్యంబయి యుండనొ ♦ నరయ మకర

తే. శవము లెల్లను దేలాడ ♦ సత్వహీన
మగుచు నుండును జూడు, మహాశరీర
ములఁ జెలంగెడు సాముల ♦ బలుతనువుల

¹హస్తిమత్స్యకరంబుల ♦ నడరి నేను. ౧౪౮

720

చ. శరములఁ ద్రుంచివై చెదను ♦ సత్వరమే కనుచుండు లక్షణా!
గురుశరపంక్తి వైచి యిట ♦ గొప్పరణం బొనరించి శంఖముల్
పరఁగెడు శుక్తికావితతి ♦ పర్యేడు చేపలు గ్రాహముల్ నిరం
తరము భయంబునం బొదలఁ ♦ దాను బయోధియు నార్తి నొందఁగకా. ౧౪౯

క. ఒనరింతు, నొర్పుబలముగఁ, దనరారెడు మీకు నిద్రి ♦ తగునే యనెదో
కనుమా! లక్షణా! తమనే, యనిశము గల దక్షు నన్ను ♦ నసమర్థునిగకా ౧౫౦

క. వనరాళి వీడు తలఁచెను, దననునమున నీ! తమయను ♦ దగనా యింక నీ
తనియందు, నాకు నింకిను, దనహాపముఁ జూపలేదు ♦ తగు సామమునకా ౧౫౧

క. అనుజా! చాపము దెవ్తూ! యనిలాశనతుల్యములయి ♦ యతిభీతిని గొ
ల్పును దగు శరములఁ దెవ్తూ! వనధిని శోషిల్లఁ జేయఁ వాఁడను నిపుడె ౧౫౨

చ. శరముల నీజడాత్మకుల ♦ నాధుహితంబును జేయ నెంచ కీ
కరణి గభీరతం దనరుగఁగంధిని శోషిల నేను జేయఁగా

* న సామ్య శక్యతే కీర్తి-అనిమా 1 మహాభోగాని మత్స్యశాం కరిణాం చ కరా
నిహ-అనిమా, కరిణా మత్స్యశాం-గజాకారమత్స్యశామ్-అనివా

- హరిగణ మెల్లఁ గాల్పడల ♦ నంబునిధిం దరియించుఁ గాక, సా
గర మిది ట్తోభ మొందక నిఁకామము భీకరమై చెలంగియున్. ౨౨ 745
- క అతికోపంబునఁ దగు నా, వితతాంబకశక్తిచేత ♦ వెతలం గను, ను
ద్ధతిమీఱఁ గలఁచివుచ్చెద, హితముగఁ గనుఁగొనుము, నేనుఁనింకఁ తఱమునన్
సీ సతతభీకరభంగఁనంతతఱ జెలఁగియు నన్నిప్రక్కలనున్న ♦ యట్టివేల
లను మీఱకుండు సీఁవనరాశి బాణముల్ వైచి వేలల మీఱి ♦ సనుధపై ని
బ్రవహింపఁజేసెద ♦ వనధిరక్షితులై న దనుజులు కావరా! ♦ యనెదవేమొ
యిపుడె మహార్ణవం ♦ బెల్లరాక్షసులతో ట్తోభిల్లఁ జేసెదఁ ♦ జూడు మీవె
తే యచుచుఁ బల్కుచుఁ జావంబు ♦ సవధరించి
కోపవిస్ఫూరితేక్షణుండై పరఁగుచుఁ
బ్రళయకాలాగ్నివలె మండిపడుచు రాముఁ
డతిదురాధర్షుడై యుండె, ♦ సంతి మఱియు. ౨౫ 727
- చ అరిభయదంబుగాఁ దనరుఁనాధనువున్ గ్రహించి లాగి భీ
కరశరపంక్తికిఁ జగము ♦ కంపము నొంద శతక్రతుండు దు
స్థిరకులిశంబులన్ విడుచుచందమనునన్ భయదాంబకౌఘమున్
బరఁగఁగఁ జేసెఁ దేజమున ♦ భాసిలి వేగమునం జెలంగుచున్. ౨౬౪ 728
- తే. ఆశరంబులు సర్పంబు ♦ లార్చినొందు
నట్లు వనరాశిజలములయందుఁ జొచ్చె,
సవుడు విస్తృతభంగాలి ♦ యనిలఘట్ట
సమునఁ బుట్టిన భూరిరఁగమునఁ గూడి. ౨౭౪ 729
- తే సక్రమకరసమూహమై ♦ నైజముగ నె
భయదమగుఁ గావున మఱిత ♦ భయము దోఁపఁ
జేయుచుండెను, దీరంబుఁ ♦ జేరి పెద్ద
యలలు కొట్టుచునుండె వేలలను వరుస ౨౮౪ 730
- క అలలు కలంగిన శంఖం, బులు ముత్తైపుఁజిప్ప లొకటఁ ♦ బొంగి పయికి రాఁ
బెలుచన్ బాణజ్వలలు, గలియుటఁ బొగ లెగయ నూర్చిఁగణములతోడన్.
క, నుడివడుచుండెను బాణము, లడరుచు లోఁ జొరఁగ నందు ♦ నలరుఫణులు చ
ప్పుడు చేయుచు వక్త్రంబులు, కడు వెలుఁగఁగన్నులందుఁగాంతులుపొంగన్.
క, కలవిలపాటొందెను, నుజ్జ్వలబలముల వీర్యములను ♦ భాసిలుదనుజుల్
పలువీడల నొందిరి లో, పలనుండియుఁ దీవ్రబాణఁపాతమువలనన్. 3౦ 733
- తే. మకరసక్రావృతములయి ♦ సకలజంతు
భయదములుగాఁ జెలంగు నాఁవనధిభూరి
వీచులత్యున్నతములయి ♦ వింధ్యశైల
మందరములట్లు వేలకొలంది పరఁగె. 3౧ 734

క. తిరుగుడువడెడుతరంగోత్కరములు సంభ్రాంతసర్పకర్పరతతులా
తురమునఁ దలక్రిందుగఁ బడు, గురున క్రము లొప్పజలధి ♦ కొందలపడియోన్.

చ. అనుపమభీనువేగమున ♦ నప్రతిమానధనుస్సు లాగుచున్
ఘనశరపంక్తినిం దొడిగి ♦ కంధినిఁ గూల్చు దలంచుచున్ గ్రుధం
గనఁబడు నూర్పుపిండు వడిఁగఁగఁ బ్రసరింపఁగఁ జేయుచున్ భయం
బునొనఁగఁ జాలియున్న రఘుభూపలలామునిఁ గాంచి యాత్మలోన్. 324

తే. ఇంక నాలస్యమును జేయ ♦ నెల్లజగము
లంతమును బొందు నని సుమిత్రాత్మజుండు
బాణమోచన మింకఁ జాలు ♦ వలదు వలదు
నిలుపుమా యంచు బట్టుకొనియె ధనువును 33 737

ఇరువదియొకటవ సర్గము సంపూర్ణము

౨౨ - వ సర్గము

— ఇతి రాముండు బ్రహ్మాస్త్రమును వైషణ్యమునను నైవేద్యమునను ప్రత్యక్షమగుట. ఇతి —

క. అంతట రఘుభూకాంతుం, డెంతయు నాగ్రహము దోచ ♦ నీవననిధి రాఁ
డింతటికి ననుచు వనధిని, బంతంబునఁ గాంచి పల్కె ♦ భయదోక్తులతోన్

క. వనధీ! కనుమా! యిప్పుడె, నినుఁ బాతాళంబువఱకు ♦ నే శోషిల్లం
గను జేయువాడ; మద్విశి, ఖనికరనిర్దగ్ధసలిల ♦ కాండం బొప్పున్ ౧ 739

క. పరిశుష్కాకృతితో సాగరా శోషితసలిలసత్వగణము తగఁగ ని
క్కరణిని దగు నినుఁ జేసెన, నిరతము గురుపాంసుయుక్తనిగఁ గను మింకన్.

చ. సలిలము లింకఁజేయ బలిసదృశము దాఁకను శుష్కమానుగా
యలఘుబలంబు లట్లు చనఁనొను చుహాశ్రయ మొప్పు నింగినిన్
బలువిడిఁ బోవనాఁ గద? నభంబున నిప్పుడె పొమ్మటందువో
జలనిధి! చాపవిచ్యుతనిశితశరామితవృష్టి పరవ్వఁగన్. 24 741

తే. అద్దియే సేతు వగుఁ గాన ♦ నఖిలపులు
పాదగతులను నిను దాఁటి ♦ పరతటంబుఁ
బొందఁ గలవారు, దనుజనమూహములకు
నాకరంబును నీ పొట ♦ నాత్మలోన. 3 742

క. నాపౌరుషమును బలమును, నేవగిదిగ నుండఁ జాలు ♦ నెన్నఁగ గనుచున్
వే పరికింపక యున్నా, నీపట్టున, నాభయంబు ♦ నెఱుంగవు సుమ్మి. ౪ 743

క. అనుచు మహాబలుఁ డాతఁడు, వనజాననదండనయత ♦ వర్ధిలి భీమం
బును నగు శరమును జేకొని, ఘనకార్ముకమందుఁ గూర్చి ♦ కడు నిష్ఠమెయిన్.

తే. మంత్రసంయోగమున దాని మఱియుఁ దీవ్ర
తరముగ నొనర్చి లాగె నెంతయును బూనిక,
నట్లు జ్యోవల్లికను లాగ ధవని దివము
బ్రద్దలై నట్లు లుండె భూధ్రములు వడఁకె ౬

745

క తమములు గ్రమ్మెను గడు లో, కమునం దెల్లడల దెసలు ధికాంతిం బాసెన్
నమముగ నెల్లడల నదీ, నముదయములు కొలఁకు లట్టై చంచలతఁ గనెన్
క. వనజారిభాస్కరులు భీతిని దారలతోఁ గుటిలగతిన్ వోయ్యమునం
దునఁ దిరిగి, రప్పు డాకసమునఁ దమములు గ్రమ్మకొనఁగఁమునుకొని దానన్.

చ. ఖరకరుకాంతి మందముగఁ ధిగన్నడ సంబర మప్పు డొప్పెభీ
కరముగఁ బెక్కు లుల్కులు నికామము వెల్లుచునుండఁ గాంతిచే
బరఁగినయట్లు, భీకరరఁపంబుల నభ్రమునుండి భూమిపైఁ
బరిపరి రాలఁ బిడ్లు లొగి, వాయువు లున్నతరీతి నొప్పుచున్ ౯

748

ఆ. ¹పొగడఁ దగినయట్లు ధారిపారి వ్యాపించె
దాన వేఘములును ధనరై నందు,
వాయువులును భూజఃవారంబు విఱుచుచు
శిఖరములను బీడఁ జెందఁ జేసె ౧౦

749

క. మఱియును వాయువు చెలఁగుచుఁ, జిఱువర్షతములఁగదల్యైజిత్రముదోషన్
నెఱి ఘనజలదము లట న, తఱినిం గూడుకొని భీతిధధ్వను లలరన్. ౧౧

తే. వై ద్యతాగులఁ గ్రక్కె నశ్వడువున నవి
యే యశనులయి ధరిఁ బడియెను మఱియును
దృశ్యభూతగణంబు లశ్వశ్యములగు
నాపిశాచాదిభూతంబు లతిభయమున ౧౨

751

సీ కంపంబు గదుర నికామభీకరముగ నశనులవలె గడు నార్చుచు నిలఁ
బడి నిద్ర చెందినపగిదిగ నుండియుఁ జింతాకులంబులై యింతయైనఁ
గదలలేకుండెను, గడఁగి రాఘవుఁడు బ్రహ్మస్తుమ్ము సంధించినంత వనధి
భూత, రాక్షస, నర్పఁపూగంబుతో మహోర్ములతోడ మిక్కిలి చెలఁగు వడిని
తే ²నలిలపూరంబు నెంతయుఁ గలఁగ నుండె,
ంత వనధిప్రవాహంబు వింతవేగ

మలరఁ జెలియలికట్ట నొయ్యన గడచుచు
నొక్క యామడ వోయె నత్యుగ్రభంగి ౧౩

752

చ అరిజనకాలుఁడౌ రఘుకులగ్రణి రాముఁడు వేల దాఁటి న
శ్వరముగఁ బొలుచున్న యలఁవార్ధి పయిం గ్రుధఁ బూని బ్రాహ్మహౌ

1 ప్రస్తుత శృఙ్గ నా దివ్యా దివి మారుతిపక్తియఁ-అనిమా 2 యోజనం వ్యతి చ
క్రమ వేలా మన్వత్రి గంధవార్త-అనిమా. వేలా మన్వత్రి=వేలాం వి నేత్యర్థః-అనివ్యాఖ్య

తరమును వైవర్యయ్యై, నిటు ధూళిగ లేచిన యాపయస్సునం
తరముననుండి లేచి సురధామముగాఁ దగు స్వర్ణభూధ్రమం
దరుణుడు తోచునట్లు చెలువారె సముద్రుడు తేజ మొప్పుగఁ ౧౭
క వననిధి దీప్తాస్యములగు, ఘనభుజగవ్రజముతోడఁ ధృష్టదుటను దోఁ
చెను వైదూర్యచుణీనర, మన నొప్పెడు కాంతిగలిగి యందము మిగులన్.

చ. కనకవిభూషణంబులను ధూళుచు రత్నమయస్రజంబులున్
గనఁబడ రక్తమాల్యములు ధృతరాణవస్త్రముల్ తగన్
వనరుహపత్రనేత్రములు ధాసిల సర్వసుమాభిరామమై
తనరెడు దివ్యహారమును ధాల్చి శిరంబున నొప్పుచుండె దాన్ ౧౯ 755

సీ ¹ఖనిజంబుగాఁ దగు ధృతరాణవస్త్రములను, దధృష్టగుహాట
కాభరణంబుల ధృతరాణవస్త్రములను, దధృష్టగుహాట
రణములు చెలువారధృతరాణవస్త్రములను, దధృష్టగుహాట
దగియుండె విపులమైతగు వత్సమునఁ దాల్చి యున్నముక్తాహారమురుకళలను
దాల్చి యుండఁగ దదంతరమున దివ్యమై నాయకరత్న ముండ నది కాన్తు
తే భమునకుం దోడఁబట్టువై ధృతరాణవస్త్రములను, దధృష్టగుహాట
వెలయుచుండెను, వనరాశి ధృతరాణవస్త్రములను, దధృష్టగుహాట
సంతతులు ఘూర్ణిలం దనసహచరంబు

లైస్సఘనములు వాయువుల్ ధృతరాణవస్త్రములను, దధృష్టగుహాట ౨౨

756

క. తనయందలిగ్రహంబులు, మనములఁ దగు భీతి దిరుగ ధృతరాణవస్త్రములను, దధృష్టగుహాట
వనరాశితోడఁ గలఁగఁగ, వినితంబగు రూప మలర ధృతరాణవస్త్రములను, దధృష్టగుహాట

ఆ చెలఁగుచున్న గంగ ధృతరాణవస్త్రములను, దధృష్టగుహాట
నెదుటఁ దోచె నవ్వహీతున కయ్యభి, వీర్య మలర రామవిభునిఁ గాంచి

క ²మునుముందె తాను శ్రీరామునిఁ బిల్చుచు దోసిల్లొగ్గి ధృతరాణవస్త్రములను, దధృష్టగుహాట
ట్లనియెను శరపాణిని రాముని గాంచుచు సౌమ్య రామముత్తరీ నన్నున్.

తే. లోతు గాకుండు మనెదవా ధృతరాణవస్త్రములను, దధృష్టగుహాట

లాంబరానిలము లనుభూతాళి యిద్ది

పంచకము శాశ్వతంబయి ధృతరాణవస్త్రములను, దధృష్టగుహాట

మూని స్వీయస్వభావంబు ధృతరాణవస్త్రములను, దధృష్టగుహాట ౨౪

760

చ ³కనుకనె నేను లోతుగ నికామము దాట నశిక్యమైన రీ

తిని దగియుంట నైజుగు ధృతరాణవస్త్రములను, దధృష్టగుహాట

1 జాతరూపమయై శైవుల తపసియవిభూషితైః-అనిమా జాతరూపమయైః=ఆకరజనునర్థ ప్రయైః-అనివ్యాఖ్యి 2 పూర్వ మామంత్ర్య వీర్యవాన్-అనిమా 3 తత్త్వభావో మహావ్యేష య దగా ధోహ వష్టవః, వికార స్తు భవే ద్దాధ వీత తే ప్రవదా మ్యహమ్-అనిమా.

- ఘనమున కర్ణమైనగతిఁగాఁ దగియుండుటయే వికారవశా
మనవి యొనర్చినాఁడఁ గలఁమాటను నున్నది యున్నరీతిగఁ ౨౫ 761
- క ¹దీనిం బట్టియె నీకడ, కేనుఁ రానైతి నట్లులే యుండుము నీ
వీనీరును స్తంభింపం,గా నొనరిచి మార్గ మీ హఁ ఁగడఁగు మనెదవో. ౨౫
- చ. ధరణివరాత్మజన్మఁడ, పుధారమనీషివి ధర్మమార్గ మె
క్కరణిని గాచువాఁడవయి ఁక్రాలుదు, వేను ధనాశగాని, వ
స్తురతిని గాని, దండనము ఁతోడనె కల్గెడు నేమొ యన్న భీ
కరభయయుక్తిఁ గాని, పలుఁగ్రహము లాదిగఁ గల్గుజంతువుల్
పరఁగెడు నాజలంబులను ఁబాగుగ నిశ్చలరీతి నిల్పినఁ. ౨౬ 763
- క. వానికి బాధయె కల్గును, గానఁ స్తంభింపఁ జేయఁగఁ జాలను, నో
భూనాయక! విను నాచేనైన సహాయంబు చేయ ఁనాదృతిఁ గనుదుఁ ౨౬
- చ. బలములు నన్ను దాఁటుతఱి ఁవారిని బోయెడివారి నెల్ల నా
జలములనున్న గ్రాహముఖసర్వభయంకరజంతుజాలముల్
కలుగఁగఁజేయుబాధలను ఁగల్గఁగఁ జేయక యుండఁ జేయుదుఁ
బలువిడి వానరుల్ చనెడువట్టున నేతువు గట్టఁ బూనినఁ. ౨౭ 765
- తే. మార్గ మొనఁగూడునట్లు సాఁనుగ్రుల్లెఁ
జెదరిపోకుండులాగునఁ ఁజేయువాఁడ,
ననిన రాముండు వనరాశి ఁనట్టె చూచి
పలికె నట్లగునేని నాఁబాణ మిద్ది ౨౮ 766
- క. వినవయ్య! యమోఘం బగు, ధనుస్సునం గూర్చినాఁడఁ దక్షుత్, విషవం
జను నెందు విడుతుఁ జెప్పుమ, యనుటయు వనరాశి రాముఁడాడినపలుకుల్
- ²చ విని యలతీత్ర బాణమును ఁవంతగఁ జూచి స్వకీయవాంఛితం
బొనరుతు నన్న వాక్కులకుఁ ఁబొంగుటఁ దేజము పొంగుచుండ రా
ముని కీటు నల్మెఁ, జారుతమఁముఁ ద్రుచుకుల్య మనంగ నీవలెఁ
ఘనయశముఁ జగంబులను ఁగాంచిని యొక్కఁడే శ మోవిభూ! 3౦ 768
- క. నాయందు నలరు నయ్యది, గూయెడకు నుదీప్య మగును ఁనిండుకదూరం
బై యున్న దందుఁ బాపులు, నేయెడలఁ దువ్వకర్మఁమే కృత్యముగఁ 3౧
- చ. ఒనరుచువారు చూచుటకు ఁనుగ్రముగాఁ గనుపట్టవారు కే
ర్పునను మదీయదివ్యజలఁపూరము ద్రావుచు నుండువార లో
మనుజవిభూ! యరాతులయి ఁమారెల లేక చెలంగుచుండు వా
రొనరుచు ఘోరకృత్యములు ఁనొక్కవిధంబునఁ బొందుచుండుదుఁ. 3౨ 176

1 ఇది పూర్వశ్లోకార్థమే యగుట శ్లోకసంఖ్య అదియే వేయబడినది. 2 ద్రుచుకుల్య ఇతి
ఘృతో యథా భవాఁ-అనియూ.

- ఆ యిట్లు పలికె సౌమ్య! ♦ యూనలుం డనువాడు
విశ్వకర్మనుతుడు ♦ వీనితండ్రి,
మత్స్యమానుడౌ కుమారుడు వుట్టు నీ
కని వరంబు వత్తిడిని నొసంగు ర3 778
- క జనియించె నీశఁ డామెకు, వనచరుఁ డీతండు సిరుల ♦ భాసిలుచుక దం
క్రిని బోలి శిల్పవిద్యల, ఘనుడై తగు, సేతు వితఁడు ♦ కడుఁ బూన్కిమెయిన్.
క నాయందుఁ గట్టుఁగా కేతఁ, జేయెడలం గట్టు నద్ది ♦ యిండుక యైసన్
నాయందు మునఁగ కుండఁగఁ, జేయుచు ధరియించువాఁడ ♦ సిద్ధము రామా'.
క తనతండ్రియంతవాఁడయి, కనఁబడు నీతఁ డని చెప్పి ♦ కడలి యపుడె వే
చనియెను గనఁబడకుండఁగ, వనచరుఁడు మహాబలుండు ♦ వార్ధి పలుకులన్.
చ విని తగుభక్తి లేచి రఘువీరునిఁ గాంచి వచించె, నేను నా
జనకవరాగతంబయిన ♦ శక్తిని బూని విశాలసాగరం
బున రచియింతు సేతువును ♦ బోలగఁ దత్త్వమె చెప్పెఁ గంధి యం,
చని కపికోటిఁ గాంచి జగఁమందుఁ దలంపఁగ దండ మొక్కటే ర౩౪ 782
- చ పుగుమనియందుఁ జేయఁరగుఁ ♦ బో యదియే నడుపాయ మంచు నే
నరసెగ నాదుభావ మిది ♦ యాను గృతఘ్నులయందు నోర్పు, న
క్కరణి న సానుదానములు ♦ గావు కనంబటుపంగ నిస్సీరో!
సరిదధినాయకుం డీతఁడు ♦ చాల భయంకరరూపుడౌఁ గదా ర౩౫ 783
- నీ నగరతనూజాతఃసంస్థితాంగుడౌ నైన నాయుపకృతి ♦ నాదరింప
కీరాఘవుఁడు చంపు ♦ నిక నూరకుండిన నను భయంబున సేతువును నొనర్పఁ
గాఁ జూచువాంఁఁడతఁ ♦ గట్ట స్థలం బిచ్చె, మందరపర్వతఁమందు నాదు
తల్లికి వరమిచ్చెఁ ♦ దమి విశ్వకర్మయుఁ దిద్దరంబున నేను ♦ దండ్రితోడ
తే. సచుముగా నున్నశక్తితో ♦ సంభవించి
నాఁడ, నీశక్తిఁ జెప్ప కింతవఱ కేల?
యూరకుంటి వటందురో, యుదధి నాకు
స్త్రుతివిషయముగఁ జేసె నాఁచేన నిజము ౫౦ 784
- క బగులు వచింపక నేనే, పరమాత్మత నాదుశక్తిఁ ♦ బలుకఁ బలికినన్
బగులకు విశ్వాసం బిక్కరణి నొనర్పంగఁ దగినఁకార్యములందున్ ౫౧౪
క మనముల నివ్వదు, తద్యము, వినుఁడీ! శక్తుండ సేతుఁవిరచనయం దీ
వనచరులు కోర్కెయిండినఁ, జని జెత్తుగు గాక వుండుఁసాధనరాశిన్. ౫౧౫
చ అన విని యుండు రాఘవుఁడయోగి నాహరియూధపుల్ ముదం
బున నొకచో శతంబులుగఁ ♦ బొంగుచు పోకిలందిగాఁగఁ జెం

* న చా ప్యహా మనుక్తో వై ప్ర బూర్హూ మాత్మనో గుణాన్-అనిమా. అను క్తః-అన్యే
నాను క్తః-అనివ్యాఖ్య

తను గల కాననంబులకుఁ ♦ దా రొగిఁ జోయిరి పర్యతాభులౌ
వనచరవీరు లంతఁ దరు ♦ వారములకా బెకలించి పూన్కి మై ౫3

787

ఆ. ఈడ్చుకొనుచు వచ్చి ♦ యేవున నలుఁడున్న, యాసముద్రభాగ ♦ నుండుఁ జేర్చి,
రట్లు వారు మద్ది ♦ చెల్లును నినుమద్ది, చెల్లు నేటుమద్ది ♦ చెల్లు మాటియు ౫3౪ 788

సీ. చండ్రవృక్షముల వంశములను గిరిమల్లి కాద్రుమంబులఁ దాల ♦ గణము దిలక
తిమిశ్ర, బిల్వంబుల ♦ దివ్యనుమాన్వితకర్ణి కారాఖ్యవృక్షముల నప్త
వర్ణద్రుమంబుల ♦ బహువిధాన్త్రుంబుల నల్లె యశోకాహ్వాయములఁ దీసి
కొని వచ్చి యావారి ♦ ధిని నిండఁ జేసిరి ప్రేళ్లతోఁ గొన్నింటి ♦ వ్రేళ్లు విడిచి

తే కొన్నింటిని నిండ్ర కేతువుఁ ♦ గొమరుమిగులఁ

బయికి నెత్తెడుతీరునఁ ♦ బైకి నెత్తి

తెచ్చి వైచి రట్లవ్వన ♦ ధిని దరువుల,

వార లింకను బూన్కిచ్చే ♦ బరుగులిడుచు ౫౬

789

1 తే దాడిమముల, విభీతక ♦ తరుగణములఁ

దాలముల నారి కేశాఖ్య ♦ ధరణిజముల

వకుళఖదిరంబులను నింబ ♦ వనుసుతీరు

మాములఁ దెచ్చి మహంబుధి ♦ యందు వైచి. ౫౭౪

790

2 క తరువులు ముగియుగ నవ్వన, చరులు మహాకాయు, లతుల ♦ నత్వలు చని భూ
ధరములఁ బాషాణంబులఁ, గరినిభములఁ బెఱకి యంత్ర ♦ గతులఁ గొనుచుకా

చ. చని ననరాళి వైచి, రిటు ♦ శైలములం బడవైచ దానలే

చెను బయికి జలంబు, లిటు ♦ చివ్వున లేచిన యాజలంబు చ

య్యన నభమందునం దగిలె ♦ నచ్చట నచ్చట, వాగిగాళి నా

వనచరు లెల్లడం గలంతఁ ♦ బాఱుగఁ జేసిరి కొంకాఁ జంకెటకా ౬౦

792

3 తే సరిగ నుండంగ నూలుయోజనముల పరి

వినికి నూత్రంబుఁ బట్టి రీగతి నలుండు

వారు తెచ్చినవానితో ♦ పరుసఁ గట్టె

వసధియందును నేతు వ ♦ వార్యనియతి ౬౧

793

* కర్ణికాపై శ్వ ఫుష్పిత్తైః-అనియూ 1 చాలాకా దాడిమగుల్తాం శ్వ-అనియూ 2 లోపల
గూడఁ దాలవృక్షములు చెప్పఁబడనవి మూ యైన గండువో ౩ "బుట్టె రప్పనై ప్పారైః" అనియూ,
తాలాకా దాడిమగుల్తాం శ్వ-అనియూ చెప్పఁబడనవి కాన శివమశ్వమును చిఱుతొటిచెల్లు,
తొటిచెల్లు అని యర్థము చేసేకొనవలెను తాలాకా=తుద్రతాలాకా-అనివ్యాఖ్యానము వ్రాసియు
న్నారు 2 పర్యతాం శ్వ సుమత్పాట్య యంత్రైః పరిహంతి చ-అనియూ యంత్రైః శకటాదిభిః-
అనివ్యాఖ్య. 3 నూత్రాణ్యశ్యే ప్రగృహ్లాంతి వ్యాయశిం శతమోజనమ్-అనియూ

చ అనయము ఘోరకర్మలగుఁనాకపివద్యలు విశ్వకర్మనం
దనునకుఁ దోడుసేతువును ధారును గట్టుచునుండి రంత న
వ్వినచరులందుఁ గొందఁ జలఁవారిధిఁ గట్టఁగఁబట్టియున్ననూ
త్రనికరయు క్తదండములఁ ధారును బూనిరి వేడ్కమీఱఁగఁ. ౬౨ 794

సీ కొందఁజు శిలలపైఁ ధూర్జుండి యుండిరి కొందఁజు నీడలఁ ధూర్జుచుండి
యుండిరి, రామునియు వ్రేపుచు బూని నలునకు నాయంబు ధరిగినంత
దనుఁజేయఁగ వంఁకొలందిని మేఘసనుసర్వతాగ్రనంఁచయముచేతఁ
వృణకావ్యముచేతఁ దిట్టంబుగా సేతువును గట్టి, రంత నవ్వినచరు లటఁ
తే బైన మెత్తగనుంకఁ బుష్పములు కొనల
వెలయువృక్షంబులం దెచ్చివేసి కట్టి,
రేనుగుల బోలువానరు లేచి గిరుల
వంటి పాపాణముల లీలఁ బట్టుకొనుచు. ౬౪ 795

క. పరుగెత్తుచుండఁ గొందఁజు, గిరిశిఖరంబులను వేగఁకేలం గొనుచుం
బగుగిడుచుండిరి చూడఁగ, నరుదుగ, నప్పుడు మహాబ్ధియం దుపలములఁ.

ఆ. వినరివేయుచుంకఁ బెనుపర్వతంబులఁ
బడఁగఁ ద్రోయుచుండఁ బటురవంబు
గలిగె నేన్దులట్టి ధివులు హర్షంబునఁ
ద్వీరను బూని తొలిదివనముచందు ౬౬ 797

క జలధిఁ బదునాల్గు యోజనములు సేతువుఁ గట్టి రంత ధూర్జుని భీతిం
గలిగించుతనుబలంబుల, వెలయుకపీశ్వరులు రామవిభునానతిచేఁ. ౬౭

క. ఇరువదియోజనములు సత్వరగతి రెండవదినంబు ధాటక యుండఁ
గరము రచించిరి సేతువు, గురుకాయలు వార లంతఁ గోరిక మీఱఁ.

చ ఇరువదియొక్కయోజనము లేవున మూడవనాడు గట్టి ర
వ్వరుస మహాజవంబుగలవారగుటం ద్వీరఁ బూని చక్కఁగా
నిరువదిరెండుయోజనము లేచి చతుర్థదినంబునఁ రచిం
చిరి, యిటు పంచమాహ్నమున శ్రీఘ్రముగాఁ బనిచేసి యబ్ధిలోఁ ౬౯

తే ఆసు వెల్లొద్దిపర్యంత ధూర్జుని గట్టి, రెల్లె యిరువదిమూడగునామడలను
విశ్వకర్మకుమారుఁడు నిపుల తేజుఁ, డధికబలుఁడు నలుండు కీశాలిఘనుఁడు

చ జనకుని బోలి సర్వవిధశక్తులతోఁ జెలువారుఁ గాన
వ్వసధిని గట్టె సేతువును వైశమ పూర్ణముగాఁగ సంతనా
ఘనమకరాలయంబునను గట్టిన సేతువు సుందరంబుగాఁ
దనరుచు శ్రీయుతంబగుచుఁ దా వినువీధిని జూడఁ జోద్యమై. ౭౨ 802

క. ఛాయాపథంబుపోలిక, నాయెడఁ జూపట్టె, సప్పు ధిలగంధర్వుల్

- పాయక సురసిద్ధులనము,దాయము మానీంద్రగణము ♦ తచ్చిత్త్రంబు 23
- క కన వచ్చియుండి రంబర,మున, శతయోజనవిశాలమును వెడలుపు చూ
డను దశయోజనమితముగఁ, గనఁబడునేతువును సురలు ♦ గంధర్వ లోగిఁ
- క నలనిర్మితమై యోరులకు, నలవియె గాకుండఁ జేయఁనై యొప్పెడు దా
ని లలిఁ గాంచిరి, వనచరు, లలరుచు నిటు గట్టి దానిఁ మందముఁ గనుచున్.
- క. ఒండొరుల కభిముఖంబుగ, నిండినవేడుకలఁ గూడి ♦ నింగి దనుకఁ దా
రొండొరులతోడ నెగురుచు, జండుధ్వను లలర సంతఁసంబునఁ బొదలఁ
- ¹ఆ. చెలఁగుచుండి రొరులు ♦ చేయ నశక్యమై, యచ్చెరువును గల్గు ♦ నట్లు చేసి
గగురుపాటు గల్గఁగాఁ జేయు నా నేతు, ంధఁమును భూతఁవార మవును 807
- క. కనుఁగొనె, వానరకోటులు, ఘనకాయము లొప్పు గాంతి ♦ గ్రాలఁగి వారిఁ
గనుపట్టు నేతుమార్గం,బున దక్షిణతీరభూమిఁ ♦ బొందిరి పలుచన్ 22 808
- ²తే. కడువిశాలము దృఢతరఁకల్పితంబు
సమతలం బకుటిలమును ♦ నాధుతమము
నౌ మహానేతు వది సంద్రఁమందు సరిగఁ
బాపటవలెఁ బ్రకాశించె ♦ భద్రఁముగ 2౮ 9
- క. కరమున భీకరమా గద, ధరియించి విభీషణుండు ♦ తనమంత్రులతోఁ
బరులవలన నేభయములు, పరఁగకయుండంగ శక్త ♦ భాసీలుచుండన్ 2౯౫
- క. వననిధినిట్టిణతీరిం,బున దానరసేనఁ గావఁ ♦ బూని నిలిచె నా
వనచరపతి యంతట నిట్లుని పల్కెను సత్యశౌర్యుఁడౌ రామునితోన్ 2౯౫
- క. హనుమంతు నెక్కుమా నీ,యనుజుండు లక్ష్మణుండు ప్రీతి ♦ నంగదు నెక్కు
వననిధి యిది మకరాలయ, ఎనూనమగుఁ జామ్మ దాఁట ♦ నతికష్టగమా
- క. కనుకన్ వీరిల నెక్కిన, వనచరు లీయిర్వుగు మిము ♦ వై శయ వ్యయం
బున దాఁటింపం గల రన, విని ధర్మాల్లండు రామఁ నిభుఁ డాగుడలన్ ౩౦౫
- చ ఘనతర తేజ మొప్పుఁగను ♦ గార్హకమున్ ధరియించి లక్ష్మణున్
వనచరనాథుఁ గూడి సుంధవర్తమునం గపిసేనకన్న ముం
దనుపమరీచి బోయెఁ బునఁగాళని గొండలు నేతువాధ్యభా
మిని జని రింకఁ గొండ అట ♦ మించినవేడుకఁ బొర్చివీసీమలన్ ౩1 814
- ³తే చనిరి కొండలు స్థలము చాఁచనికశమున
జలములం బడి లేచిరి ♦ స్థలము లేక

1 త దచింత్య మసహ్యం చ అద్భుతం రోమహర్షణమ్ - అగ్రయా అసహ్యం = కష్టాపి
యత్సావిషయం-అనివ్యాఖ్య 2 అహోభత మహానేతు స్సీమంతి ఇన సాగరే - అనిమా, 3 సలిలే
ప్రపతం త్యస్తే మార్గ మస్తే న శేఖర-అనిమా.

కొండ అయ్యెడ నిల్చిరి ♦ కోతు, లవల

జనిరి కొండలు గరుడులచంద్ర మొప్పు ౮౩౫

815

క. వినువీధిం జని సాగరమును దాటిరి; భయదరూపములఁ గ్రాలెడునా
వనచరసేనలు సేతువు, ఘనగతిఁ దరియించుచుండఁగా బెట్టిదమై. ౮౪ 816

క. నినదం బొండు సరిత్పతి, జనితమహారవము మీటి ♦ చాల నెనఁగె, నం
త నిఖిలవానరవీరులు, ననజాప్తనుతుండు నొకట ♦ వారిధియందున్ ౮౫

తే. నలుండు కట్టిన సేతువు ♦ నెలమి దాటి

యవలితటమున మూలఫలంబునిబిడ

మైన తావున విడిసిరి, ♦ మానివరులు

సిద్ధచారణ, నిర్దగుల్ ♦ చిత్తమగుచు ౮౬

8 8

క. ఇతరులకు దుష్కరంబై, షీతిఁ దగు శ్రీరామచంద్రుఁకృత్యముఁ గని భూ
పతిచెంతఁ జేరి యట శుభ్రతరాంబువులన్ ముదంబు ♦ భాసిలుచుండన్ ౮౬౫

తే. ¹వేలువేలుగ నభిషేకవిధిని బూని

యొనరిచిరి, భూమిపాల! శత్రునికరముల

గెలుపు మంబుధిపర్యంత ♦ మిలను జాల

వర్షములు చక్క నేలుమా! ♦ వైభవమున ౮౭

820

క. అని యిట్లు నరసు రార్చితుఁ, డనఘండనగు రామచంద్రుఁ ♦ నాతని శుభవా
క్యనికరములఁ బూజించిరి, చురువంశ విభూషణుండు ♦ త్కృపతి యంతన్

ఇరువది రెండవ సర్గము సంపూర్ణము

౨౩ - వ సర్గము

అయ్యది రామండు లక్ష్మణునకు మహాసమునాచకనిమిత్తంబులం గాంచి చెప్పట

తే. ²తా నిమిత్తజ్ఞుడౌ గానఁ ♦ దదవనరము

నందుఁ గొన్ని నిమిత్తంబులం దగఁ గని

వాంఛ నెఱవేఱెనను శ్రీతిఁ ♦ బట్టలేక

యనుజునిం గొంగిటం జేర్చి ♦ యనియె నిట్లు ౧

822

సి. విమలశీతలజల ♦ వినుతమై ఫలముల నలరువనంబుల ♦ వెలయుచోట

మనకు వాసస్థాన ♦ మని యేర్పడుచుకొని బలములఁ బ్రవగంబులెలుఁగుబంట్లు

కొండముచ్చులు నని ♦ కోర్కి విభాగించి తగ గరుడవృహాముగను నిల్చి

నిలుతము తుద్రజఁగుల తుయింపఁగఁ జేసి వనచరభల్లూకవరుల కనుర

1 జయస్వ శత్రూన్ నరదేవ! మేదిసిం ససాగరాం పాలయ శాశ్వతీ సుమాః-అనిమా

2 నిమిత్తాని నిమిత్తజ్ఞో దృష్ట్యా లక్ష్మణపూర్వజః, సౌమిత్రిం సంఘరిష్వజ్య ఇదంవచన మబ్రవీత్-

అనిమా. చిత్రాంతసమర స్యాసన్న త్వత్-అనివ్యాఖ్య

ఆ. వీరులకును భయదఃవిషయమై యన్నయు

ద్ధంబు శీఘ్రముగ నె ధి నిర్దహాను

ననుచుఁ దోచుచున్న ధి ననుజా! 'కలుషములు

గాఁగ వీవఁ జొచ్చె' ధి గాలు లిపుడు 3

౪౨౩

క. ధరణి వడంకెడుఁ జము భూధరిములయగ్రములు నావిధమునఁ గదలెడున్
దరువులు భూమిని బడియెడు,, నరయఁగఁ దోడెలు వన్నెయూకృతులఁదగన్

క పరుషములై పరుషధ్వసు, లురుభయదాకృతులు మిగుల ధి నొప్పు జలగముల్
పరువడిని రక్తబిందూత్కరయు క్తిజలంబు గురియఁధిగాఁ జొచ్చెఁ జమి! ౪

చ ధి కను మదె రక్తచందనముఁధిగాఁ గనువట్టుచు సంధ్య మేఘుసం

క్తిని గడుఁ గూడి బెట్టికవుఁదీరునఁ గన్నడుచున్న దబ్బిమి

త్తునిఘనమండలంబు గన ధి కూక్షముగా వెలుఁగొందుచుండఁగా

ననలునిజ్వాల లెల్ల నిలఁయందుఁ బడెన్ ఖరరశ్మినుండియే ౫

౪౨౬

క. దీనాకృతు లొప్పు గడు, దీనరవంబులును జెలఁగఁ ధి దిక్కుల నెల్లన్

భానునిఁ గని మృగపక్షులు, మానసభయవంబులగుచు ధి మఱి క్రూరములై

క. వాపోవుచున్న, విందుఁడు, తాపంబును గూర్చెడున్ నిఠితాంతము కాంతిన్
మాపులఁ దూలుచుఁ గంటివె, యూపగిదిని సూర్యమండఠిలాంతిక మందున్.

సీ కృష్ణరక్తాంతమై ధి యెసఁగి యోపల నతిరక్తవర్ణంబయి ధి వ్రాన్వ గుగుచు

నతిభయదంబయి ధి యస్త్రశస్త్రంబయి స్త్రశస్త్రకాలోశ్చనఠిభిభంగిఁ

పరివేష మొప్పెడు, ధి భానుమండల మతినిర్భూమా వందు ధి నిలచిహ్ను

మొక్కండఁ గనఁబడుఁచున్నది, లక్ష్మణ! పెనురజమ్మనఁ దోగి ధి యనుపమాన

శే. కాంతు లెల్ల దొలంగ నక్షత్రరాజి

మలినమయి యోకివిలయంబు ధి గలుగు ననెను

నూహ నూచించుచున్న, దో ధి యురుగుణాభ్య

కాంచుమా! చక్క యోజంపఁగలవు గాన ౧౦

౪౨౭

తే. కాకులును డేగలును మఱి ధి గ్రద్దలాది

యైన పక్షుల నీచభిగాలి క్రిందు

పఱచ నున్నవి, నక్కలు ధి భయదములయి

యశుభములునగు రిపముల ధి దిశల నించె ౧౧

౪౩౦

క హరివర,రాక్షసవీరులు, పరిస్పరిము వైచుకా నెడు ధి పర్యవేశహలో

త్కరఖిష్ణపిహితమయి యూధరణి యస్పృశ్మాంసవంకఠత మగుఁ జువ్వి! ౧౨

క ఆలస్య మింకఁ జేయఁగ, నేని జపం బమర వనచఠిశులు మనకుం

జాలనహాయులునై రా, గా లంకను జేరరాక † క్రాలెడుదానిక ౧౨౫ 832
 తే. ముట్టడింపఁగఁ బోవుడము మన మనియె,
 ధర్మమతి భూరిసంగ్రామతత్పరమున
 జానకీజాని విలు దాల్చి † దానవేంద్రు
 పురికి నభిముఖుడై ముందు † పోయె నెలమి ౧౨ 833
 క వనచరపతియు విభీషణుఁ, డనూనబలులై న శీశఃపార్యక్షులు శ
 త్రునికరముఁ జంపునిశ్చయమున గర్జిల్లుచును వెంటఁ † బోయిరి గడఁకన్. ౧౩
 చ. అనుచును దైర్యవీర్యములయందు యశంబును గన్నయట్టి య
 వ్యవచరవీరు లాధరణిఁపల్లభు మోదము నందఁజేయఁగా
 మనముల నెంచి వాలముల † మానక త్రిప్పటలోనుగా రణం
 బునఁ దమిఁ దెల్పుచేష్టలను † బూనఁగ రాముఁడు సంతసిల్లెఁ దాన్. ౧౪
 ఇరువదిమూఁదన సర్గము సంపూర్ణము

౨౪ - వ సర్గము

అథ రాముఁడు సేనను బన్నఁగా శుకుఁడు దానిం జూచి రావణునకు విన్నవించుట
 ౧. హరివీరసంఘు నుది భూవరుచే పూహంబుగాఁగ † వార్ధితటమునన్
 వరున నమర్చుంబడి య, త్రగణమున వెలింగెఁ గాంతి † దళుకొత్తంగన్. ౧
 2. శుభ తారకలతోడ † శోభిల్లున ట్లబ్ధవై రిచే నిర్మితంబై రహిఁ దగు
 శారదపూర్ణిమాకారంబుగాఁ గపిసంఘ మొప్పెను, భూరిసాగరంబు
 వలె ననంతంబయి † వెలయునాకపిగణవీడితంబయి యిల † బెడదఁ గాంచి
 చలియించె, నవ్వల † బలములయ్యవి లంకయం దున్న సేనలఁబూటలును
 తే. యుద్ధవాద్యమృదంగాదు † లొక్కరీతి
 మ్రోగ నారవ మశ్యంతమును జెలంగి
 గగురుపాటు నొందించుచుఁ † గ్రవ్వు వినియె,
 సంత హరియాధనాథు లాఁయతులరవము 3 837
 4. చ విని మున మొంది రాధ్వనికి † వేడుక నొందుచు దాని మించు న
 ట్లూనరిచి రెంతొ పట్టునల † లొప్పుచు నుండఁగ సింహనాగముల్,
 దనుజులు గూడ వానరులు † దాహణరీతిని నార్చి యాకసం
 బున ఘనముల్ ధ్వంతునటు † పొంగుచు నుండుట నాంకించుచున్ ౪ 838
 5. క హరిసేన వచ్చె నని యెంచిరి రాముం డంత నచటఁ † జిత్రధ్వజభీ
 కరమాచుఁ బతాకొఘము, లరుదుగఁ గన్నడఁగ నొప్పుసాలంకఁ గనన్

* హరిజాం కర్త చేష్టాభి స్తుతోప రఘునందనః-అనిమా కర్త చేష్టాభి ద్యుద్ధకర్తాదివిషయచే
 స్టాభి ర్లాంగూలోత్థాపనాదిభిః-అనివ్యాఖ్య.

క కని మనసు విన్నదనముం, గన సీతం గూర్చి యిట్లుగఁ దలపోసెన్
వనితామణి సాకేతంబున భోగము లొంది ముదముఁ ♦ బొందుచు నుండెన్

¹తే అట్టి యాసీత హరిణశా ♦ బాక్షి యిందుఁ

జేరి యంగారకుడు తన ♦ చెంతఁ జేరి

బాధ కల్గింప రోహిణి ♦ వలెను రాన

ఁబడు చెఱింబెట్టఁ జింతఁ బొం ♦ దెడును గాదె ౭

841

²చ అని స్వరియించి వీరవగుఁ ♦ డాతఁడే జింతిలుటే యనర్హుం
చును మదిఁ దోఁప నూర్పులను ♦ సొక్కఁగఁ జేయుఁగఁ జాలి వేడిగఁ
దనరెడు వానిఁ బుచ్చుచును ♦ దమ్ముని లక్ష్యఁబఁ జూచి యత్తటిఁ
బొనరుపఁగా హితంబయిన ♦ పోలిక నిట్లని పల్కె ధీరుడై ౮

842

మ కనుమా! లక్ష్యణ! విశ్వకర్మయు నగ్ర ♦ గ్రంబందు నభ్రంబు నొ
య్యిన నంస్తర్భము చేయు నట్లురుతరం ♦ బై యొప్పు జత్తంబుచే
తను బోలెన్ రచియింప లంక యిదియున్ ♦ దాఁ గ్రాలెడున్, దీనిలో
ఘనసౌధంబులు వేనవేలు వెలయం ♦ గఁ జూడఁగాఁ జిత్తమై ౯

843

క తెల్లనిమేఘంబులు కడు, నుల్లసిలం గప్పుకొనఁగ ♦ నొప్పు ఖతల మ
ట్లబడె చెలువారెడుఁ, బుర, తల్లజ మది చైత్ర రథము ♦ తగుచందమునన్ ౧౦
క, అనవరతము పుష్పంబులఁ, గనుపట్టువనాళిచేతఁ ♦ గలకలమునుచున్
ధ్వనిసేయుపక్షి తితిచే, తను ఫలముల మెక్కువరభృ ♦ తంబులచేతన్. ౧౦౫

తే ఫలములంపలి పూఁదేసె ♦ నెలమిఁ ద్రావి

యున్న భ్రమరాళిచేతను ♦ నొప్పుచున్న

యది, మదించిన కొయిలల్ ♦ కొదమతుమ్మె

దలును వెలయంగ నున్నవ ♦ నులచు వీని ౧౧౫

846

క చలియింపఁ జేయుచున్నాఁ, డిలగఁచు శుభ వా యుమూర్తి ♦ యని తమ్మునితోఁ
బలికి రఘువీరుఁ డంతట, నలముత్తృజ్ఞానమున మ ♦ హామహుఁ గగుటన్ ౧౨౫
క. సేనాసన్నాహంబునఁ, దా నెంతయు నేర్పుగలిగి ♦ తగియుండుటచే

1 అత్ర సా మృగశాబాక్షి-ఆరిమా 2 అలిఖంతి వినా కాశ ముత్తీతం పశ్య లక్షణ, మన
సేవ కృతాం లంకాం నగార్త విశ్వకర్మజ్ఞా-ఆరిమా రామఁ డింతకు మనుషే సీతం దంబుకొని
నగ చెను మరల ధైర్య మాని యిది శోకమునకుఁ దదఁగము కాదని ముగ్ధోచ్చుఖం పయ్యెను
ఇట్లుండి శత్రుపురుషును, దానిమట్టునున్న పూదోటలు మొదగువానిని విగ్లించెనా? ఇది ప్రకృ
తోపయుక్తముగ నున్నదియ! యని కొందఁ టూహింతురు కాని యాయూహ సరిగాను ధీరోదా
త్తులగుపురుషులు ఎక్కనిపదార్థములఁ జూచినపుడు దానిని గనులరఁగాంతురు దానివైత్రిమును
గొనియాడుదురు ఇది వారివైజయ శ్రీరాముడో శ్రీసుహావిష్ణువు మానుషాచారమును బాటెం
చునేగాని స్వానుభూతిని మఱువఁడు కాన నిది యసంగతిము కానేకాదని యెఱుంగందగు.

- సేనల నొడ్డుగఁ దీర్పుం, గా నెంచి విధించె నిట్లు * కపిసేనలకుఁ ౧౮ 848
- క. అరిదుర్బయుండు వీరుఁడు, హరిగణతల్లజుఁడైన * యంగదుఁ డిపుడే
హరివగుఁడగు నీలునితో, వరిగి బలాన్వితముగాఁగ * ననువుపడంగఁ. ౧౮
- క. సేనావత్సస్థలమునఁ, దా నిల్వఁగవలయుఁ, గీత*తల్లజుఁ డగుచుఁ
జానుగఁ బొల్పెడు ఋషభుఁడు, వానరసైన్యమును గూడి * బలములకెల్లఁ.
- ఆ. యామ్యపార్శ్వమందు * నరిభీతి లేకుండఁ
గాచుఁ గాక, గంధ*గజమురీతి
దుష్ప్రధర్వుఁ డగుచుఁ * దోరంపుబలమొప్ప
నుండు గంధమాద*నుండు కడిమి ౧౯
- చ. తనబలముల్ చెలంగఁ బలు*తఁ మనసేనకు సవ్యభాగమం
దు సీలించియుండుఁ గాక, యింక * దుష్టరిపూత్కరబాధ మాన్పు నా
యనుజునిఁ గూడి మూర్ధమున*యందు వసించెద నేను, వేగద
ర్శిని ఘను నానుషేణుఁ గొని * శీఘ్రమ కుక్షీతలంబుఁ గాచుచుఁ. ౧౯
- తే. జాంబవంతుఁడు నిల్వంగఁజనును; వీరు
బుద్ధిమద్యర్థులై తగి * యిద్ధచరితు
లైనవారు మహావీరు * లైనవారు
భల్లుకష్టవగేశులై * పరఁగువారు ౨౦ 853
- క. గురు జేబంబున మించెడు, వరుణుఁడు సశ్చినుముఁ గాచు*భంగిని జ్ఞవగే
శ్వరుఁడగు సుగ్రీవుం డీ, హరిసేనాపుచ్చభాగ * మరయుఁ దగు ననఁ. ౨౦
- క. గరుడప్రాహముగాఁగ నొ, నరుపంబడి వీరులొ వ*నచరవరులచే
బరిరక్షితమై మేఘో, త్కరసంచారమునఁ దగు గ*గనము పగిదిగాఁ. ౨౦
- క. హరిసైన్య మద్ది రాజిలె, ధరణీధరశృంగముల ను*దారతరువులం
గరములఁ దాలించి వానర, వరు లారక్కసులఁ జంపు*వాంఛలు పొంగఁ.
- క. పురవరమగు లంకకుఁ జనఁ, బరమాహ్లాదమును గనిరి, * వానరవరు లా
ధరిశిఖరంబుల వైచియొ, యురుముష్టిప్రహతులనొ, మ*హోద్యమ మొప్పుఁ.
- ఆ. లంకఁ బాడుచేయ * నింకఁ జెల్లునటంచు
మనములందు నెంచి, * రనుపమ మగు
తేజ మలర వెలసి * రాజేంద్రుఁ డగురాముఁ
డర్కనూనుఁ గాంచి * యనియె సంత ౨౧ 858
- క. బలముల నెల్లను నొడ్డుగ, నిలిపెడువనియైన దింక * నీ వీశుకునిఁ
గలఁతంబడువానిని ని,మ్ముల విడువుమ యనిన రామ*మూర్తి నుడువులఁ.

* ఋక్షమఖ్యా ప్రహతానః కుక్షీం రక్షంతు తే త్ర యః--అనియూ ఋక్షమఖ్యుపదం వాన రాణా మపుష్పపక్షణమ్-అనివ్యాఖ్య.

క ¹విని సుగ్రీవుం డాతని, యనుమతిఁ గొని శుకుని దానఁవాధిపుదూతఁ జనుమని విడిచె; మహాబలుఁ డనుపను తేజఁడుగూ నూర్పుఁనాత్మజఁడుదయఁ.

క. చనుమన్నఁ గీశతతిచేతను నిడుమలఁబడిన భయముఁదగుల శుకుఁడు రా మునియాజ్ఞ విమోచనమును, గని యప్పుడ రాక్షసేంద్రుఁడకుం జనియె.

క. దనుజేంద్రుఁడు నవ్వుచునే, తనచారుని శుకునిఁ జూచి ఁ దానవ! నీవా ఘనపక్షంబులు ఛేదించునబడి నట్టివుడు తోఁచెఁ ద బరులెవరై నఁ ౨౫

సీ. బంధించిరాయేమిఁవనచరుల్ చపలాత్తులగుటఁ జిక్కినవారిఁసరయుకుండఁ గట్టుచు విడుచుచు ఁ నిట్టులుందురుగాన వారిచేతం జక్కుఁవడఁగలేదు గద? యని యడిగి యక్కుపిరాజునావార్త కేమియుత్తరము నీకిచ్చె ననిన శుకుఁడు భయంబున ఁ సొక్కుచు రాక్షసవిభుఁ గనియిటువల్కఁవిన్ననగుచు,

ఆ. నిచటనుండి కదలి ఁ యేను సాగరిమున
నవలిగట్టుచేరి ఁ యర్కతనయుఁ
గాంచి మధురవాక్యఁగణముల ననునయిం
చుచును నీవు చెప్పుఁవచనములను ౨౮

868

క. ఒకదాని వదలకుండఁగ, నకలంబును జెప్పినాఁడ ఁ సరగున ననుఁ గాం చి కవులు మిగులం గ్రుధఁ బూని కడఁగి పైకెగసి వేగ ఁ నింగిని నన్ను

ఆ. పట్టుకొనుటెకాక ఁ బాగుగా ముష్టిఘాతముల నొవ్వఁజేసి ఁ యమునివీటి కనువఁబూని, రథిప! ఁ యావానగుఁతొడఁ, బలుకనైచ విలుఁకలుగదయ్యె

ఆ. ఉత్తరంబు వారిఁనుండి కైకొనుట యెక్కురని నగును' వార ఁ లురుతరమగు కోపయుక్తులు కడఁగఁగ్రూరులు ప్రకృతిచే, నచట సూర్యపుత్రుఁనాదరమున

క ²నిరతంబు గూడి ఖరునిఁ, విరాధు నుగ్రుం గబంధు ఁ వెనఁ జంపినభీ కరశౌర్యుఁడు శ్రీరాముఁడు, పరఁగెడు భార్యనుగొనంగ ఁ బరవన మురక

క. ఇక్కడకు వచ్చియున్నాఁ, డక్కడిదిధనర్థుం డఁహార్యబలుఁడు దా నొక్కట సేతువు గట్టియె, యక్కపిబలములను గూడి ఁ యభిం గడఁ 868

క. తరియించి తృణమురీతిగ, సురవైరుని ధిక్కిరించి ఁ శోభిలుచున్నాఁ డు రహిఁ మనచెంతనె, వానరభల్లూఁములు గిరిఘనసమావృతూ ౮69

తే కనఁబడుచు వేనవేలుగఁ దనను గొలువ
నలరుచున్నాడు వానరు ఁ లఖిలధరణి
నావరించియె యున్నవా, ఁ రసురసైన్య
ములకు నావానరులబలంబులకు నెపుడు 33౫

870

1 వానరేంద్రో మహాబలః-అనిమా 2 నైవసంభాషితుం శక్యః-అనిమా 3 సుగ్రీవసహి తో రామ స్సీతాయాః పద మాగతః-అనిమా.

5 సురవాసవులకుఁ బోలెక, బరికింపఁగ సంధియ నెడఁపలుకు పొనఁగ, దో
సురవైరి నాథ! లంకాపురసాలము దాఁటి వారు ధౌంఁగెడు కాంక్షక. 3౪౫

తే వచ్చుటకుఁ బూనియున్నవా ధౌంఁగెడు
సీతనైన నొసంగుమా! ధౌంఁగెడు
రామునకు లేకయున్న సంఘ్రామమైన
నిమ్మ యీరెంటిలో నేదియేని నీవు. 3౪౬

872

చ అను శుకువాక్యముల్ విని సుధావిభుండగు రావణుండు చ
య్యనఁ గ్రుధ లోచనంబు లట ధౌంఁగెడు
ల్పునటులు చూచుచుక బలికె ధౌంఁగెడు
దనుజులు దేవగాయకులు ధౌంఁగెడు నాపయ్య 3౪౭ 873

1౪ అని నేయంగను జనుడెంచి నొకంబులను నాకుఁ ధౌంఁగెడు
బును గల్గించిన నే సీతనుమాత్ర మొసంగ నూన్యతంబిది వినుమా! 3౪౮

తే చక్కఁగాఁ బూచియున్నవృక్షంబుకడకు
మత్తపట్టకములు వోవుమాడ్కి నాడు
శితశరంబు లదెప్పుడు ధౌంఁగెడు
రాముచెంతకు నతని శీఘ్రంబె చంప. 3౪౯

875

క అని లేమి నూఁకుండిన, ఘనతీక్షణశరంబులెల్లఁ ధౌంఁగెడు
య్యనఁ గూర్చి కొఱవలె గజ,మునువలె బాధింతు నెపుడు. భూమిశ్వరునిక.

చ ధరణీపుఁ డావిరాధముఖదానవులక వధియించె నంచు భీ
కరముగఁ దద్బలంబు సరిగా వచియించితివే మహాభటో
త్కరమును గూడి తద్బలము ధౌంఁగెడు
క్రూరణిని జంద్రతాంకలకాంతి నడంచునొ పెంపుమీఱఁగక ౪౦ 877

౪ వననిధికిం గలవేగం, బనిలనిగమనంబు నాకు ధౌంఁగెడు
చును రాముఁడెఱుంగఁడేమియు, గనుక నెనాతోడఁబోరఁ గానూల్కొనియెక.

2౨ గరళయుతాహు లన భయం, కరతూణీశయము లగుచుఁ ధౌంఁగెడు
చ్చరములఁ గని యెఱుంగఁడు రఘు,వసుఁ డెల్లటనె తలంచెఁబవరముచేయక.

క. అతఁడింతకు మును నాయ, ద్భుతవీర్యము భీమయుద్ధమున నెఱుంగఁడు నూ,
నీతతిము మచ్చాపమె యా, తితివీణియ బాణకోణతతివాయింతుక ౪౩ 880

సీ. జ్యోతిబ్దశుములమ్ము ధౌంఁగెడు
హానినాదము లీత్రయంబును మంద్రమధ్యమతార లనఁబడుఁనట్టివ్వరము

1 నైషిథిం ప్రయచ్ఛామి సర్వలోకయా దపి - అనిమాలము 2 నమే తూణీశయాక
బాణాక సవిషా నివ ఎన్నగాక - అనిమాలము

లరిసై న్యమే మహాఃశతనృత్తరంగ మాసై న్యరంగము చొచ్చి ధ చారువీణ
 నరజనంబులు వినుఁనట్లు వాయించెనఁ, వేయికన్నులు గలవిబుధవతియుఁ
 తే. గాని పరుణుండు తానుగఁ ధ గాని యముండు
 గాని ధనవతిగాని సంధగరమునందు
 బాణవహ్నిఁ బ్రయోగించి ధ పరమవీరు
 నన్నుఁ జెనకంగఁ జాల రఁదెన్నిగతుల రఁగి 881

ఇరువదినాలుగవ సర్గము సంపూర్ణము

౨౫ - వ సర్గము

శుక సారణులు కపిసైన్యమును జూచి యావార్త రావణునకుం జెప్పట శ్లో॥

క దనుజవరేణ్యుండు దశరథ,తనయులు కపిబలముతో, సుధధి దాటుటయున్
 విని సిరులలరక మంత్రులఁ, గని శుకసారణు లసంగఁ ధ గ్రాలెడువారిక ౧
 తే. పలికె నిట్లని, వానరబలము దుస్త
 రాంబునిధి దాటివచ్చెఁ బూర్వమ్ము వినియుఁ
 గనియు నెఱుంగనిసేతువుఁ ధ గంధి రాముఁ
 డిపుడు బంధించినాఁడు, నా ధ కిపుడు తెలిసె ౨ 883

చ. వనధిని సేతుబంధనము ధ వర్ణ్యమె గట్టినమాట నింక నా
 మనము గ్రహింపలేదు పలుమాఱుతలంచిననై న నిశ్చయం
 బని, కపిసేన యుండువిధ ధ మంతయు నేనెఱుంగం దగుక జవం
 బునఁ జని యెవ్వరుం గనఁగఁజోలనియట్లు రహస్యరీతిగక 3 884

చ వనచరసేనఁ జొచ్చి కపివర్యులసంఖ్యయు వారివీగ్యముం
 గనుఁగొని యందు ముఖ్యులయి ధ క్రాలెడు వా రెవరో యటంచుఁ జ
 క్కనివిధిచే నెఱింగి నృపకాంతునిమంత్రుల సూర్యపుత్రమం
 త్రినికరముం దగం దెలిసి ధ తీవ్రరణంబున ముందునిల్చువా
 రిని బరికించి వారిదగురీతిఁ గనుంగొని మీరు రాదగుక ౪ 885

చ నిరతము భీకరంబయిన ధ నీరధినిం దగుభంగి సేతు వె
 క్కరణిని గట్టిరో ప్లవగకాంతులవాసగృహంబు లెట్టివై
 పరఁగెడునో రఘుప్రవరుపౌరుషయత్నము లాయుధంబు లె
 వ్వరునఁ జెలంగునో యతనిభ్రాతృపరాక్రమ మెట్లులుండునో. ౬ 886

* అమాత్య రాఘవ శృంగిమా నబ్రహ్మ చుకసారణౌ - అనిమా అత్రి శుకొప్యన్య ఇత్యవ
 గమ్యతే-ఇట శుకసారణు లనువారు మంత్రులు ఇంతకుం బూర్వము పోయివచ్చినకుడు చారుఁ
 డని తెలియఁదగు

ఉ. ఉన్నది యున్నయట్లుగ మహోద్యమ మొప్పు నెఱింగి రండు; మీ
రున్నత తేజలా కిపులఁవ్రాహ్మహమునందున ధీరుఁడెవ్వఁడో
యెన్నికమీఱఁగా నకల ధ మేర్పడ నాకెఱింగింప రాఁదగున్
గ్రన్నన నంచు నాజ్ఞనిడఁగ నశుకసారిణు లట్టై పొంగుచున్ ౮ 847

తే. వీరులును గీతహవులుఁనై రయమున
వానరబలంబులం జొరఁబడిరి, పిదప
గగురుఁబుట్టించుచు నచింత్యముగఁ జెలంగు
వనచరబలంబు గాంచుచు ధ వారు మిగుల ౯౫ 888

సీ అచ్చెరువొంది సైఁన్యంబుచు దానిని గణియింపఁ దెలియక ధ కలఁగి రంతఁ,
బర్వతాగ్రములందుఁ, ధ బర్వతభాగంబులందును గుహలయం, ధ దభిఠీర ట్రు
ములయందు నుపనఁములయందు వనులందుఁ జెలంగుచుఁగొందఱుఁజలధిదాఁ
చునుగొందఱంబురాఁశినిదాఁటినుఱిగొందఱిదాఁటఁదలంచిఁనుందుఁగొంద

తే ఆవల విడిసియు, విడియుచు ధ నతులభీమ
రవముల నొనర్చుచుండుట ధ రాక్షసులకు
సైన్య మద్ది యుక్తోభ్యమై ధ సాగరంబు
కరణిఁ జూపట్టై నచట భీకరముగాఁగ. ౧౨౫ 889

క. ఈరీతిం బ్రచ్చన్నా,కారంబుల వెలయు నున్నక్రవ్యాదుల నా
సారణు, శుకు, గురుతేజం, డౌరాక్షసరాజు తమ్ముఁ ధ డటఁ గనుఁగొనియెన్.

తే ఇరువురను వారిఁ బట్టి భూఁవరున కవ్వీ
భీషణుడు చూపి యిట్లను, ధ వీరిఁ జూడు
మరిపురంజయ! శ్రీరామ! ధ యసురనాథు
నచివు లిద్దఱు శుకుఁడన ధ సారణుఁడన ౧౮ 891

క ధరణిం నగుదురు లంకాపురినుండి తదాజ్ఞఁ దలలఁ ధ బూని యిటకు వ
చ్చిరి మనకొలఁదులఁ దెలియఁగఁ, బరికింపుము చారుల నని ధ పలుకఁగ నంతన్.

చ ఇరువురు వాగు దుఃఖమున ధ నింక మృతిం గననైతి మంచు భూ
వరుఁ గని దోసిల్లాగ్ని తగుఁభంగి వచించిరి భీతిఁ దూలుచున్,
సురరిపునాథునాజ్ఞ రణఁహూర! మహాత్మ! నుశాంతచిత్త! మే
మిరువుర మిందునున్న ప్లవఁగేంద్రుల నెల్లరఁ గాంచి యెల్లెడన్ ౧౬ 893

క బలములకొలఁది యెఱుంగఁగ, నెలమిని వచ్చితిమి, నాఁగ ధ నెప్పుడు భూతం
బులకు హితం బొనరించుచు, నిలేకుండయి శత్రువునకుఁనే హితుఁడగుటన్

*క శ్రీరాముం డంతట శుక,సారణులను వాక్యములను ధ సంతసమొప్పున్

* అబ్రహీ త్పిహసన్ వాక్యం సర్వభూతహితే రతః-అనియూ ప్రహసన్=రావణబుద్ధిహం
ద్యస్పరణాత్ ప్రహసః-అనివ్యాఖ్య

- గారవముగ విని రావణు, సారవిహీనమగుబుద్ధిఁ నతస్వంబులకుఁ. ౧౭౮ 895
- తే. పరిహసించుచు వారితోఁ డ బలికె నిట్లు,
బలమునంతయుఁ జూచి మఱ్ఱములను జక్కఁ
గాఁ బరీక్షించి పతియాజ్ఞఁ డ గార్య మెల్ల
జేయుటయెయైనచోఁ గొర్కి డ సిద్ధిఁ గనుట. ౧౮౪ 896
- క చనుఁడు యథేచ్ఛముగాఁ బురమున కింకను జూడ మదికిఁ, బోలినయదియం
డిన దానిఁ గాంచవచ్చును, వనచరులను జూడ మరలఁవాంఁ ఁ గలిగినఁ. ౧౯౦
- తే. ఈవిభీషణుఁడే మీకు డ నెల్లఁ జూపఁ
గలఁడు చిక్కితిమే యిట్లు డ కలదె? యింక
బ్రదుకు మాకని సుంతయు డ భయము నొంద
వలదు, దూతల న్యస్తశస్త్రులగుచారి. ౨౦ 898
- క. మనుజేంద్రులు చంపకు మీ, రనఁగ నిరాయుధులు గాన డ సంతమునొందిం
పను దగరు గాదె, యని యా, గనుజేంద్రువిభీషణుఁ గని డ దయ నిట్లనియెఁ.
- సీ చాదులు వీరలు డ శత్రుపక్షమువారిసామాద్యుపాయైకఁ సరణిఁ దమకు
ననుకూలమగునట్లు డ లసయము చేయుదు రై నను నభయమ్ము డ నడుగుచున్న
వారు స్వపక్షంబుఁ డ బాలింప నై దుల బాధించువారలే డ పలుమఱు నను
నభయంబుఁ గోరి రఁద్రాటను వీరిని విడువుచూ! యని చెప్పి డ వింతవేష
- తే ములను దాల్చినవారిల డ నెలమిఁ గాంచి
పురికి మీరేగి దానవఁపుంగవుఁడయి
ధనదునకుఁ దమ్ముఁడౌరావఁణునిని గాంచి
పలుకఁదగు నేను జెప్పినఁభంగి నెల్ల. ౨౨౪ 900
- క ఓరావణ! యేబలమును, గోరిక నీచుదిని నమ్ముఁకని నాసితఁ
బేరడవి నవహరించితి, యారణమున బంధుజనులు డ నెల్ల బలములుఁ. ౨౩
- క నీవును సేవచ్చఁగఁ జూపం, గావచ్చును, రేవునే సఁకాబంబున లం
కావరనగరంబును బెం, పావహిలక సారతోరఁణాన్వితముగనే ౨౪ 902
- క శరవహ్నిం గాల్చెద భీ, కరరాక్షసబలము జమునిఁడి కనిపెద నీ
వరయుము, రేవునయంబున, హరిహయుఁ డనురాళిపయిని డ నావజ్రంబుఁ
- క గురుకోపంబున నై చెడు, కరికి న్నీవైని సుభటఁకాంఁముపయి భీ
కరిచుగు నాక్రోధంబును, బరఁగంజేసెద నటంచుఁ డ బలుకుఁడు మీరల్ ౨౫
- చ. అని పచియింపఁగా దనుజ డ లాశుకసాగణ లెంతయేని ధ
ర్మనియతిఁ బెంపుమీఱ రఘుఁరాముని నే జయశబ్దపూర్వకం
బున సుతియించి లంకకును డ బోయి సురారివిభూత్రముం గనుం
గొని వచియించి రిట్లు కపిఁకుంజరులం బరికించుచుండఁగఁ. ౨౭ 905

- క. దనుజేంద్ర! విభీషణుఁ, డెల్లన మముఁ బట్టుకొని వధకు ♦ లక్ష్యముగా రా
మునియొద్దకుఁ జేరిచె నా,యన ధర్మాత్ముండు విక్ర♦మాఘ్యుండు గానకా ౨౭౫
- క. దూతలఁ జంపగ నిచ్చుం, జేతస్సునఁ బొందఁడయ్యెఁ ♦ శేరి రిపుగణం
బేతీరున నవకృతిఁ దమ, కాతఱిఁ గల్గింతు రనుభ♦యంబు గనఁడునూ! ౨౮
- ఆ మమ్ము విడిచివుచ్చె ♦ నమ్మహీనాథుండు, రమకు నాటపట్టు ♦ రాముఁ డతని
యనుజుడైన లక్ష్మణాఖ్యుండు నీతమ్ముఁ, డిననుతుండు తేజ ♦ మొనఁగువాఁడు
- క సురపతినముండు నగు వా,నరపతి యను పీరు లోక♦నాథులతో న
ల్కురుతుల్యులు శస్త్రాస్త్రము, లరయం దనరారు వార ♦ లతిలోకులునూ!.
- క. ¹శూరులు దృఢవిక్రములును, బూరుషసింహులును నొక్క♦పోలిక లంకం
జేరి వినాశమునేయఁగఁ, దారొక్కమహీతలమునఁ ♦ దత్తులగుచున్. 3౦
- ఆ. కూరుచున్నవారు ♦ కొఁతులమాటయే, యవలనుండనిమ్ము ♦ హరిహయసము
లైనవీరు నల్వ ♦ రీనిశాచరపురి, సాలతోరణాదిసహిత నివుడె. 3౦౫ 911
- క. పెకలించి మఱొకతావున, నె కడిందిమగఁటిమిఁగొని ♦ యేర్పడఁ బెట్టక
నకలవిధంబులశక్తులు, ప్రకటితమా రామునూపు♦బలునాధనముల్. 3౦౫
- క ²పరికించి చూడ నాము, గురిమాట యటుండ నొకఁడె ♦ కొంకక లంకా
పురము నశింపంజేయును, బరాక్రమోపేతుఁ డగుట ♦ బలయుతుఁ డగుటన్
- క ³అని మాకుఁ దోచె, రాముం, డనూనబలశాలియైన♦నాతనిపై న్యం
బును జంప నిరుత్సాహం, బును గనునటునేయ మీరు ♦ పూనుఁ డనెదవో?.
- సీ అంగదనూర్యపుత్రాదియై క్తంబగు కపిబలంబును రఘు♦కాంతుదక్షి
ణంపుబాహువితండ♦నందగియున్నయా లక్ష్మణగుప్తంబు ♦ లలితరీతిఁ
దీరువఁగాఁబడి ♦ భూరితరంబయి శగుదాని నిర్జర♦దానవులకుఁ
గాని యింద్రాదుల♦కేని జయింప నశక్యమే యినుమంత♦సంశయంబు
క్రావఁగాఁబడ, దిట్లుగా దశయోజనముల విస్తృతంబుగ ♦ నలరి నూలు
తే యోజనంబుల పొడవుగ ♦ నునిధిసేతు
వలవరించుట వ్యక్తమే ♦ బలము లవ్వీ
కడలి దాఁటెను, శ్రీరాఘవుండును గంధి
దక్షిణతటంబునం బ్రీతి ♦ తనర విడిసె 33
- క. వనచరులు కొందఱింకను, వనధిం దిరియించుచున్న♦వారలు దాటం
గను బూనినారు కొందఱు, కని వారికె దుదియె మదికిఁ♦గనఁబడదు విభూ!.

915

1 ఏకసానగతా యశ్ర-అనిమా ఏకప్రచేశం నా గతాః-అనివ్యాఖ్య 2 సద్వివృతి పురి
లంకా మేః స్త్రీవంతు తే శ్రీయః-అనిమా 3 సన్వసహాయసారోపి రామసేనాహననా దనుత్సా
హస్సాన్య త్తక్రియతా మిత్యాహ-అనునవతారిక కీపద్యము వ్రాయఁబడియెనని యెఱుంగఁదగు,
ఈభాషము పదలినచోఁ బై పద్య మనందభ్యుముగఁ దోచును.

చ ¹ అనియొనరించుపూన్కి దృఢమై తగ నున్నది సై న్యమెల్ల, నా
వనచరవీరులందఱును † వారని మోదమునం జెలంగువా
రని యిక్కడ జాలునయ్య! పగఁనాత్మను బూనకు మోవిభూత్తమా!
జనకజ నింకనైన నృపఁచంద్రునకుం గ్రుధమాని యీడగున్

917

ఇరువదియైదవ సర్గము సంపూర్ణము.

౨౬ - వ సర్గము.

— { రావణుఁడు వానరసేనను జూడ నున్నతప్రాసాదము నెక్కుట } — { ఛాయాపాత్రుఁడు సేనం జూపి చెప్పట }

చ. అని యిటు సారణుండు హితమై కుశలంబును గూర్చినైన ప
ల్కును భయ మింత లే కనినఁ † గ్రూరనిశాచరరాజు దానిని
విని బదు లిట్లు పల్కె, గడుఁబింతగ దూరుచు వానితోడ, దే
వనికరమేని దానవులవారము గాని చెలంగి యొక్కటై. ౧౫

918

క. చనుదెంచిన గంధర్వులు, నని సేయగ వచ్చినను భయంబును జగముల్
గన ననుఁ జేసిన నీయను, జనకజ నామాట లేల? † నారణ! నీకున్. ౨

919

తే సౌమ్యుడవు నీవు కానఁ గీశతతిచేతఁ

గొట్టఁగాఁబడి భీతిని † గుందినాడ

వందుచే నిప్పుడే సీతఁనాతని కొనఁ

గంగఁ దలఁచుచునున్నా వఁసంగతముగ. 3

920

క. దురమున నను గెల్వంగల, యరి యెవ్వఁడు గలఁడు, భూమిఁనని రావణుఁ డా
శరపతి యీచందముగాఁ, బరుషోక్తులు పల్కి ²సిరులు † భాసెలు చుండన్.

చ. ³ వనచరసేనఁ జూచుటకు † వాంఛను బూని హిమంబురీతిఁ దె
ల్లనిదయి భూరితాళములఁలాగున నెత్తయి యున్న సౌధ మొ
య్యనఁ దమి నెక్కె, జారులగఁనాశుకసారణు లప్పు వెంటరా
ఘనతరకోప మూని మదిఁ † గాంతనుసౌధమునుండి యంబుధిన్ ౫౫

922

క గిరులను వనములఁ గాంచెను, సరుదైన త్రికూటవర్షఁతాంతికభూమిన్
దరుచరు లెల్లను నిండుటఁ, గర మాశ్చర్యమీనఁ జూచెఁ † గళవళపడుచున్

చ దనుజవిభుం డపారమగు † తగ్బులమున్ గణియింపరామి నిం
తని యెఱుంగంగఁ జాలక యఁహో యిది యేమి చమూనమూహమో
యని యల సారణుం గనుచు † నల్లన నిట్లని ప్రశ్నచేసె, నీ
వనచరముఖ్యులందు బలఁవంతు లనం దగు వార లెవ్వరో ౮

924

1 అలం విరోధేన శమోవిధీయతాం ప్రదీయతాం దాశరథాయ మైథిల్-అనిమా 2 ఆరు
శోహ తత శ్రీహవా-అనిమా. 3 బహుతాళసముత్సేధం రాం ణోఽథ దిదృక్షయా-అనిమా.

తే శూరు లెవ్వరో యుత్సాహశోభితులయి

యెల్లతావుల నని ముందు ♦ నెవరు నిల్చు

వారలో, వీరిలోన నెవ్వరివలుకుల

వినునో సుగ్రీవుఁ డట యూధవిభువరులయి. ౯

925

క తనరాగువార లెవరో, వనచరబలనాథు లనఁగఁబడువా రెవరో

వినుపింపు సారణా! చ, క్కనివిధమున నున్నయట్లుగా వినవలతుఁ. ౯౪ 926

చ అని యిటు రావణుం డడుగ ♦ నప్పులుకుల్ విని సారణుండు కీ

శనిచయమందు ముఖ్యులను ♦ స్వాంతమునందు నెఱింగి యుంట నా

వనచరవర్మలం దెలుపువాఁడయి యిట్లనియె, మహావ్రథా!

విను మీఁకఁ దెల్పువాఁడఁ గడు ♦ వీరుల నల్లదిగో చెలంగుచు ౧౦౪ 927

౩ ఈవానరుఁడు లంక ♦ నేవేళఁ గాంచుచు సింహనాదంబును ♦ జేయుచు వన

చరయూధపాలకుల్ ♦ శతసహస్రంబులు తనుఁ బరివేష్టింపఁగను బరాక్ర

మమున నున్నాఁడు చూడుము, వీనిధ్వనికి నగరి మెల్ల భూధరకాననముల

తోడ వనంబులతోడఁ బ్రాకారతోరణములతోడను ♦ వణఁకుచున్న

తే యది, నచు స్రవశీర్షరుండ్లై మహాత్ముఁ

డైన సుగ్రీవుసేనకు ♦ నగ్రభాగ

మందు నున్న వీరుండును ♦ సతఁడు నీలుఁ

డనెడు యూధవిభుండు సుశ్రుమరనాథ! ౧౩౪

928

క వనచరుఁ డల్పదై కనుమా, తనబాహువు లట్టై యెత్తి ♦ ధరణి నిలుచుచుం

డినవాఁడు వీర్యవంతుఁడు, మనపురికి భిముఖుఁడునగుచు మనలుచుఁగ్రుధచే. ౧౩౫

క కరము విజృంభించెబుభూధరశృంగసమాంగుఁడగుచు ♦ దనరెడు గంటే

సరసిజకింజల్కచ్ఛవి, పరఁగం ద్వీరపడుచుఁ దోఁకఁ ♦ బలుమా టిలపై. ౧౩౬

క. తాడించుచుఁ దచ్చబ్రము, పోడిమిగా దెసల నెల్ల ♦ బోరుకొలుపఁగా

వాఁడె చెలంగెడు రాజా! వీఁడే యువరా జనంగ ♦ నెలయున్ మిగులన్.

ఆ అంగదుండు వీఁడె ♦ యనికి నికబిలుచుచు

నున్నవాఁడు వాలి ♦ న్నకొడుకు

తండ్రి కరయ నముఁడు ♦ తనపితండ్రికి

నిరతహితుఁడు శూరపరుఁడు నుమ్ము ౧౩౭

932

1౩ వరుణుం డింద్రునిగొఱకెక్కరికిఁ బరాక్రమముఁ జూపు ♦ త్ప్రాపతిగొఱకె

పరవిక్రమంబుఁ జూపఁగ, నిరతము దలపోయుచుండు ♦ నిశ్చలుఁ డగుచున్.

చ, విను నును రేంద్ర! యంగదుఁడు ♦ వీర్యము పెంపెసలార నామరు

త్తనమున కెల్లరీతులను ♦ దానుగ నేర్పెను వీనిబుద్ధిని

* లంకా ప్రవేశతే సర్వా సత్తైలవనకాననా-అనిమా 1 రాఘవాథే పరాక్రంత శృక్రాథే
నరుణో యథా-అనిమా పరాక్రంతః పరాక్రమితు మద్యతః-అనివాక్యభి

గొనియెఁ గదా జవం బలరఁ ♦ గొంకక లంకకు వచ్చి జానకిం

గని చనియెన్; నృపోత్తముని♦కార్యపరత్వముఁ బూని యత్తటిన్. ౧౯ 934

క. ఘనవీర్య మలర నీశఁడు, వనచరనయూధపతులఁ ♦ బలాపురఁ గొని యే
రుచు దన్ను జయింపంజా,లనియింతటి భీతికరబ♦లమున నలరుచున్. ౧౯౫

క. నినుఁ గూర్చి వచ్చుచున్నాఁ, డనమము నవ్వాలినుతుని♦యంతికమున నా
తనివెనుక మహాబలములు, తనవెంటన్ రాఁగ నభేడు ♦ తద్దయు నొప్పున్.

చ అనియొనరింపఁగా నతఁడు ♦ హర్షము గాంచుచు నున్నవాఁడు నీ
రనిధి నితండె నేతువును ♦ రామునకై రచియించినాఁడు, స్వాం
గనిచయ మట్టై నిక్కునటు♦గా నొనరించుచు సింహనాదముల్
పొనరుచు వేచెలంగుచును ♦ భూరిరవంబులు చేయుచుం దమిన్ ౨౧౫ 937

నీ ఊన్నతావులనుండి ♦ యుద్ధతిమై లేచి యధికతరామర్ష ♦ మనుదినంబు
తమ్మును బురికొల్పఁ ♦ దగ విజృంభించుచు నున్నవా రల్లదె ♦ యురుకపు బట,
వీ రనిమొనయందు ♦ నేరి కసాధ్యులు భయకృదాకారులు ♦ పౌరుషమున
నుద్ధతుల్ వీర! ♦ నొక్కడ లెక్కింపఁ బదినూఱుకోటు లా♦వై నెనిమిది

తే లక్ష లున్నార, మఱియు నిలావతంస

మనఁగఁ దగు చందనవనంబు♦నందు నున్న

వీరవానరు లెల్లరు ♦ వెంబడించి

నలుని యానతి నుందురు ♦ లలితగతుల ౨౩౫

938

క. నలుఁ డొకఁడె లంక నెల్లను, బలముతోఁ గూడి చెల్లుచు ♦ న్వాంతమ్మున ని
మ్ములఁ గోరుచున్నవాఁ డీక, బలాశనేంద్రా' ప్రచంకి♦పౌరుష మొప్పున్

తే రజతసంకాశదేహంబు ♦ రాజులంగ

యుద్ధచఫలత మితిమీఱు ♦ చుండ శ్వేతుఁ

డనెడు వానరుఁ డల్లదె ♦ యశమున జగ

ములను మూఁడింట విశ్రుతుఁ ♦ కలలుబలుఁడు ౨౫

940

క మతిమంతుఁడు వీరుఁడునా, నతఁడు రణంబందుఁ గలుగు♦నాతురమున భా
నుతనూజానొద్ద కిత్త్యుత్థతి లంకను బాడుసేరుఁ ♦ దగు నిపు డనుచున్ ౨౫

క అరుదెంచి యాతఁ డియ్యది, సకలము గావనుచుఁ బలుకఁ ♦ దనబలముచ ని
ర్భరపౌరుషంబుఁ బునఁగఁ, దరుణ మిదే యనుచు మిగుల♦ధైర్యము గలుగన్.

తే. పలుకుచుం బోవుచున్నాఁడు ♦ బాహుబలము

వెలయుఁ దనచోటి, కల్లదె ♦ వీరుఁడైన

కుముదుఁ డున్నాఁడు వితతనై♦న్యముల కతఁడు

పాలకుం డీతఁడె పూర్వ♦కాలమందు ౨౬౫

943

* బుద్ధిమాన్ వానరో వీర స్త్రిఘ్న లోకేఘ విశ్రుతః-అనియూ.

నీ బహుశృంగునిబిడమై ♦ పరగి రవ్యంబయి గోమతీతీరస్థభూమిఁ దసరి
యలరాగు సంకోచనాఖ్యపర్యతమున నంతటఁ దిరుగుచు ♦ నచట రాజ్య
మును నేలుచుండెను, ♦ వనచరవీరుఁ డీతఁడు వేయిలక్షలఁ ♦ గడిచెబలుల
వనచరులం గూడి ♦ వచ్చియున్నాఁ డిట విని వాలంబునఁ ♦ గానఁబడెడు
రోమముల్ పొడవులై ♦ కూఢి కెక్కుచుఁ బెక్కు బారలకొలఁదినీ ♦ బరిధవిల్లు
ననఁ దగి యెఱ్ఱనఁముచ్చుచు గొన్ని పీతంబులయుచ్చుచు గొన్ని తేవీతాధములయి
కొన్నియు, మఱియునుగొన్ని యత్యంత సితంబులై చక్కగఁ ♦ దసరుఁజమ్ము
భయదకార్యచణుండు ♦ వనచరుఁ డీతండు దీనత నొందక ♦ దేసి నై సఁ

ఆ జేయఁ బూనువాఁడు ♦ సిద్ధము సంగ్రామ
మెపుడు గోరుచుండు ♦ నిష్పరమును
దనబలంబుఁ గూడి ♦ తానె మర్దించగఁ
దలఁచుచుండువాఁడు ♦ దనుజనాథ 30

944

1 చ కను మదె సింహతుల్యుడయి ♦ కన్నడుచుఁ గపిలచ్చవిఁ దగం
దనువు వెలుంగ నేత్రములు ♦ తద్దయు దీర్ఘములై చెలంగ లం
కను దహించునట్లుగను ♦ గన్నులు తెప్పలు మూయకుండఁ జూ
డ్కిని నిగుడించుచుం దనరు ♦ కీశవిభుండగు రంభుఁ డోవిభూఁ. 30 945

క. వనచరపతి గూతం డో, దనుజవిభూఁ వింధ్య మనెడు ♦ ధరణీధరమం
దుచు గృష్ణగిరిని సహ్యంబునను సువర్చనమహీధ్రఁమున నెపు డుండుఁ. 3౨

2 ఆ చండవిక్రములును ♦ జండులు శూరులు, నై న వనచరేంద్రు, ♦ లనయ మితని
ముసము మీఱి నూటఁముప్పదిలక్షలు, దివ్య తేజములను ♦ దేజరిలుచు 33
క పురమును దీనిని గూర్చి, నిరతము మదులందుఁ గోరి ♦ నెన్ని తనర వ
చ్చిరి వెంబడించి, దానన, నర' యెవ్వఁడు చెవులు నిక్కఁబలము మెఱయగఁ.

3 తే. ఆనలించుచునున్నవాఁ ♦ పతఁడు శరభుఁ
డనఁగఁబడువాఁడు సేనల ♦ కధిపుఁ డగును
భీతిలఁడు మృత్యువున కేని ♦ పృథులకలహ
మందుఁ బాఱఁడు ధీరుడై ♦ యలరుచుండు 3౪ 949

క తనువు మహారోషంబున, ఘనముగఁ గంపింపుచుండఁగా న్నమ్ముగాఁ
గనుఁగొనుచు 4 స్వీయపాంశులును నూచుచు సింహనాశఁమును జేసెడుఁజూ.

5 క బల మలరఁగ వేగము నుజ్జ్వలమున వెలయంగ సాధ్యఁసం బనుదియే
గలుగని మది సాత్వేయూఖ్య లలిం జెలువారు శైల ♦ మందెపు డుండుఁ.

1 నిభృతః ప్రేక్షితే లంకాం దిధితి నివ చతుషా - అనిమా 2 వండా శృంభిపరాక్ర
మాః-అనిమా 3 న చ సంవిజతే మృత్యో ర్ని చ యద్ధా ద్విధావతి-అనిమా 4 పశ్యత్ లం
కాల మపి చ-అనిమా 5 రవ్యం సాత్వేయపర్యతిష్-అనిమా

1 ఆ బలము మిగుల వెలయునలువదిలక్షల, వనచరేంద్రు లితనివశమునందు
నలరుచుండుదురు విహారుల వారలు, వారిశౌర్య మెన్న ధ వశము గాదు

నీ ఘనమేఘములు పోలెఁ ధ గడిది శౌర్యంబున నాకాశతల మెల్ల ధ నావరించి
హరినిచయాంతరమందు నిర్జలలలో నింద్రునివిధమున ధ నెనఁగుచున్న
యీతండు పనసవిఘ్నాతయూధేతుండు, సంగరంబును గోరునకలకీశ
ములయంతరంబునఁ ధ గలుగునీతనిమహాద్వని పెక్కు భేదులధ్వనియుఁ బోలె

తే. వినఁబడుచునున్నయది యదె, ధ ఘనుని నితని

సంగరంబున మార్కొనఁ ధ బాల రెవ్వ

రుత్తమంబగు పారియాత్మరుగిరిని

నాశ్రయించియె యుండు నీయనఘుఁ డెపుడు రం

953

క. విను మేఘదిలక్షల కీ, శవృషతు లీయాధనాథధత్తము నిరతం

బును గొల్చుచుండు వారిని, వనచగు లొగి వేటు వేటుబలని కొలుచుఁజూ.

క. వననిధితటమున రెండిన, వననిధియుం బోలె వెలసి ధ భయగం బగుచు

గనఁబడుచు నుత్సవంబులఁ, దనరెదు బలములను నలరిఁదాఁగనుఁగొనుచు

2 చ. కనఁబడువాని యూధవతఁగా వినతాఖ్యునిగా నెఱుంగు మో

దనుజవిభూత్తమా! యితఁడు ధ దర్దరస్వతతుల్యగాత్రుఁడై

వనచరవష్ట్రదిలక్షలను ధ బాహుబలాఘ్యులఁ గూడి సంతతం

బును గలహంబుఁ గోరుచును ధ బొంగెడు వేఁక నెసంగుఁ జూడుమా' రం

3 తే. నదులలో నుత్తమంబు పఠ్ఠాన, దాని

జలము లతిమధురంబు లాజలములఁ దమిఁ

ద్రాని తత్తీరసంస్థుఁడుదారిబలుఁడు

తరమె యీతనిచర్చింప ధ దైత్యనాథ' రర

957

చ. అనిశిని నిఘ్నఁ బిల్చుచును ధ నల్లదె ధ్రోధనుఁ డన్నఁడు కీ

శనిచయనాయకుం డెతులధనత్వైరాక్రమ మొప్పువానల

తను వసుంధ భజింపఁగ నితాంతిముదింబున నున్నవాఁడు నూ

వనచరయాధముల్ తగ విధక్తములై తగు పీనిచెంగట రం

958

క. కైరికవర్ణంబగు తను, వాయాధిగ వెలయు సంగరామోదమున

భూరిబలవర్షవనచర, వీరులను దృఢీకరించి ధ మొసెడు నదిగో ర

959

క. అతఁడే గవయుఁడు వనచర, వతంసుఁ డురుతేజ మొప్ప ధ భానీలి నీపై

తితిశయకోపంబున రా, సతీతము దలపోయుచుండు ధ సత్వము పొంగ. రం

964

1 ఏతివ్య బలివ శ్చర్య విహారానామ యూధపాః-అనిమా 2 ఏష దర్దరసంకాశో వినతో
నామ యూధపాః-అనిమా దర్దరో నామ గంగాసమీపస్థః పవ్యతః-అనివ్యాఖ్య 3 పిబం శ్చరతి
పరాసాం నదీనా ముత్తమాం నదీమ్-అనిమా.

తే. ఇతని డెబ్బదిలక్షల ♦ నెన్నదగిన

వనచరులు గొల్చుచున్నారు ♦ తనబలములఁ

గలిసి తా నొక్కడే లంక ♦ విలయ మొంగు

నట్లుచేయఁగ నున్నవాఁ ♦ క్షమరనాథ' ౪౭౪

961

ఆ యాధపతుల వీరిఃయాధాపత్రేస్తుల, మారుకొనఁగ నిల్ప ♦ నేరికై న

నలవిగాదు భీతిఃదులు గావచూపులు, వీరిక్రింద భటులు ♦ వేలు గలరు ౪౮౪

ఇరువదియాఱవి సర్గము సంపూర్ణము

౨౭ - వ సర్గము

—ఇథా సాఁజుఁడు రావణునకు సేనాధీశముఖ్యుల నిరూపించుట ఇథా—

క వనచరు లెవ్వరు శ్రీరా,మునికొఱకై విక్రచుములఁ ♦ బొంగుచుఁ బ్రాణా

ళిని దాఁపకుందురో నే, వినిపించెదఁ జూచుచుండుఃవీరుల వారిన్ ౧ 963

సీ. ఎవనివాలాగ్రహం ♦ దెప్పుడు పెక్కు బారలపొడవులుగఁ దాఁపుంబు లగుచు

సితవీతములు సతిఃశ్వేతంబులునునయి వెండ్రుకల్ మిక్కిలి ♦ వెలసి నిక్కి

జలదంబులందును ♦ శక్రచాపాకృతి బహువిధవర్ణముల్ ♦ పరఁగ నూర్య

కాంతులు విలసిల్లుఁఁగఁ బ్రకాశించుచు నుండునో భయదఃకర్తుండు హనుఁడు

తే వాఁడె యాధపముఖ్యుండు ♦ వీడు వోపు

చుండఁగాఁ దోక జీరాడుఁచుండు నేల,

వనచరులు నూర్లు వేలుగ ♦ ఘనతరువుల

నెత్తికొని లంక నెక్కఁగ ♦ నెనఁగువేడ్క ౩౪

964

క హరువెంట వచ్చుచుందురు,, [గురు తేజం డితఁడు వేయిఃకోట్లకవులతోఁ

బరనగరజయని నిను సం,గరమున గెలువంగ చుదిని ♦ గాంక్షించు విభూ'.] ౪

క వనచరసతియౌ నుగ్రీ,పునకున్ హరుసేన లెల్లఁ ♦ బోడిమిగాఁ జ

క్కని సేవకఁటాటను నా,తనిపంపును దలఁ భక్తిఁ ♦ చాల్తురు రాజా' ౪౪

చ. దనుజవరేణ్య! నీలజలఃదంబుల పోలిక, నల్లనైన యం

జనమువిధంబునన్ నిలిచి ♦ చాలుగ నొప్పెడు భల్లుకంబులన్

గనియెదు గాదె యవ్వ తమఃకంబున లెక్కిడఁ బూనినన్ దలం

చినను సశక్యమే యనుచుఁ ♦ జిత్తిమునందునఁ దోఁపఁ జేసెడున్. ౫౪ 967

ఆ సత్యశౌర్య ముర ♦ నాగరావరతీర

మట్టు గానఁబడెడు ♦ సవ్వ వర్ష

తములయందుఁ దమి విఃమమ దేశములయందు

నదులయందునుండు ♦ ముదము మీఱ ౬

క. దినుజేంద్రా! భయసముగాఁ, గనఁబడుభల్లూకము లివి ♦ కడఁగుచు నీవై

కిని వచ్చుచున్నయవి, భీతిని గొలిపెడు నేత్రములను * దీపించి తగ్గ. 2

సీ భయదమై తగినరూపంబున నొప్పుచు, నదె వీనియంతరఁబుందు మేఘ
జాలముల్ వర్షన్యః * బోలె నయ్యవి తన్ను నెల్లఁడ గొల్పుచు * నేగుదేర
నలరాచునితఁడుఁదూఁ * వ్రాక్షుండఁ యూధేశుఁడఁజుభల్లుఁ నా * యుకుడునర్త
దానదీజలములఁ * వమిఁ దీఱఁ ద్రాగుచు ఋక్షవంతంబన * నెనఁగునది

ఆ. వరమునందు నుండు, * గిరినిభాకారుని
నితనిఁ జూడు మదిగొ * యితఁడు ధూమ్ర
నయనుసహజఁ డగు వి * నయసమన్వితఁ డన్న
వంటి రూప మలరు * వాఁడు నుమ్ము. ౧౦

970

క. బలమున విక్రమమున నీ, యలఁముండు తనయన్న మించు * ననురేశ్వర! యీ
బలశాలి జాంబవంతఁడు, బలనాయకులందు మేటి * బలనాథుండొ ౧౦౫ 971

క. గురుశుశ్రూహానిరతుఁడు, పరాక్రమోపేతుఁ డనిని * బాహుబలము ని
ర్భరగతిఁ జూపకయుండఁడు, వరమతి యీతఁడు ముచ్చ * వజ్రకి మిగులగ్.

క. సురదానవయుద్ధంబునఁ, బరమసహాయంబు చేసె, * వజ్రయు దానగ్
గరుణించి యొనఁగె బహువిధ, వరముల నీతనికి, నితని * భటు లవిజేయుల్ ౧౨

ఆ. లెక్కపెట్టరాక * మిక్కిలి పెద్దయీ, కారములును రోమ * గణము వెలయ
నగ్ని జేజమునను * నలరుచు దనుజపి, శ చనవృశులగుచు * సంతసంబు ౧౩

క. ధరణీధరముల పెద్దశి, ఖరములపై కెక్క భూరి * ఘనములవలెనే
పరఁగెడు పృథుశీలను వే, ధరణిం బడఁద్రోయు భీతిఁ * చాల్చువు మృతికిగ్

క. అనిశం బెగురుచు నున్నటు, గనఁబడుచుం ద్రోను బూని * క్రాలునితఁడు కీ
శనిచయపతి దంభుం డనఁగ నొప్పు భటనాథులందు * గడు బల్లిదుండొ ౧౪

చ. వనచరు లెల్ల నీతనిని * వారక చూచుచు నున్నవారి లో
దనుజవిభూ! యితఁడు బల * వర్చనమగ్రుండు గాన శౌర్యముం
గనబడఁ జేసి వాసపు ని * కామముదంబును బొందఁజేయుచుగ్
దనరుచు నున్నవాఁడు, విను * దానవనాయక! యెల్లతావులగ్ ౧౬ 971

సీ. కపిపితామహుండయి * క్రాలు నన్నాదనుండనుయాధిపతి కలఁ * వతఁడనడుచు
నపు డొకయడుగిడు * సంతలో యోజన దూరమిం దున్నట్టి * భారణ్య
పార్శ్వముం జేరి య * ప్పట్టు నిల్చునుగాని సంతటవెడ * లైవన తనువు
గలవాఁడు నిలుచున్నఁ * గాయంబు యోజనమంతి యెత్తున కేగు * నట్టు లొట

ఆ. నిలను నాల్గపాద * ముల గల జంతువు, లందు నింత పెద్ద * దరియ నెద్ది
తలఁప, లేదు, వజ్ర * దనుజులతోఁ జేయు, సంగరమున బుద్ధి * శాలి యితఁడు

చ. దనుజులతోడ మార్కొనుచుఁ * దా నని సేసె బరాజయంబు నీ
ఘనుసకుఁ గల్గలేదు, సుర * కాంతుని బోలును విక్రమించువే

- శను సురగాయకాంగన కిలకా ననయుండయి యగ్నిదేవునం
కను జనియించె; చ త్తటిని ♦ గల్గిన ఘోరరణాంగణంబునకా ౨౦ 919
- క. సురలకు సాయ మొనర్చుగఁ, బరమకృపాళుండు వహ్ని ♦ పరికించి మహా
సురహంత నితని బడసెను, వరగంధర్వాంగన మది ♦ వాంఛించి తమిక్
చ. దనుజవిభూ! యితండు కపి♦తల్లజుడై క్రధనుండునాఁగ నొ
ప్పును, ధనదాభిపాలితము ♦ భూధరవర్యము కిన్నరేంద్రనం
ఘనిబిడ మాకుబేరునకుఁ ♦ గమ్రువిహారనుఖప్రదంబునై
తనరుచు జంబువకా తరువు ♦ తద్దయు నొప్పుగ నున్న యాహిమా
ద్రిని వసియించుచుండుఁ జును ♦ తేజము శ్రీయును బొంగుచుండఁగకా. ౨౨
- క. అనిమొన నీతఁడు తనుఁ దా, వినుతిం జేసికొనఁ డెప్పు ♦ వింతవనచరుల్
తను వేయికోట్లు కొల్వొంగను వచ్చినవాడు తా నొకండే లంకకా. ౨౩
- క పరిమార్చు గోరుచున్నాఁ, డురుకపిబలములను గూడి ♦ యుద్ధతి; నదిగో
పరికింపు మచట యూధే,శ్వేరుఁ డొక్కఁడున్నవాడు ♦ సత్వము పొంగకా.
- 1 నీ శంబసాదనుండు రాక్షసుఁ డేన్దురూపంబుఁగైకొని బాధలఁ ♦ గల్గఁజేయ
మునులు కేసరియను ♦ వనచరుఁ గని వానివధియింపఁ బురికొల్పు♦వానినతఁడు
వధియించె దానికీఁ ♦ బరమమునుల్ మెచ్చి శౌర్యశాలినుతుండు♦జననమొందు
నట్లు వరం బిచ్చి ♦ రదిమొదలుగఁ గోఁతులకు నేనుఁగులకుఁ గలహము వైర
మేర్పడఁ గావున ♦ నీప్రమాధి యనంగఁ దనరుయూధేశుండు ♦ దానిఁ దలఁచు
2 కొనుచు గంగాతీరమున నుండుగజయాధముల బెసరించుచుఁ♦గలయఁదిరుగు
చుండును శ్రమమొంద ♦ కూరక లీలఁగాఁ బోవుచు వైరులఁ ♦ బొంగడంచు
గిరిగుహలం దుండి ♦ కరులను జేబట్టి గిరులను గిరులచేఁ ♦ గగుల మఱియు
తే. దరువులం గొని గజములఁ ♦ గరులచేత
దరువులను గొట్టుచుండు, యూధవతి యితఁడు
గంగచెంతను, నుండిరత్నాధరోప
మ మగునట్టి యుశీరబీజును గిరిని ౨౭ 984
- క సురలోకంబున శక్రుని, కరణికా విహరించుచుండుఁ ♦ గపివీరులు వా
నరవగు నీతనిఁ బదికోట్లు రహితా నేవించువారఁలు ననుజనాథా! ౨౮ 985
- చ ఉరుతరవిక్రమాఘ్నలయి ♦ యొప్పుచుఁ బూన్కి తగంగఁ దృప్తులై
నిరతము సింహనాదముల ♦ నింగిని నింపుచు సర్బలాఘ్నలై
వరచుతులై చెలంగు గురు♦వానరవీరుల కెల్ల మేటియై
వరఁగు నితండు సంతతము ♦ బాహుబలాఘ్నఁడు నుమ్ము రావణా! ౨౯ 986

1 ఇందలికథ వ్యాఖ్యయం దున్నది మూలమున సంగ్రహముగ నున్నయిందలి యుపాఖ్యానము వ్యాఖ్య ననుసరించి వ్రాయఁబడిన దని యెఱుంగఁదగు 2 గజాకా యోధయతే వివ్యాకా గిరిం తైచ్చన మహానరహికా-గజై ర్వృత్తాకా పృత్తై క్షణం శ్చ హంత త్యక్తః-అనివ్యాఖ్య

¹క అనిమొన నీతని గెల్వంగను సాధ్యముగాదు ♦ వాతఃకంపితమేఘం
బును బోలి చెలంగునీతని, గనుగొనుచున్నావు గాదె ♦ కర్బురనాథా! 30

చ వనచరవీరువాహిని ♦ వాతసముద్భతరేణుజాల మొ
య్యన నరుణాభమై పరగి ♦ యంతట నొక్కట నావరించి మిం
చినయది వేగ మొప్పు నిట ♦ జేరఁగవచ్చుటఁ జేసి యాయనీ
కిని గన భీతిదం బగును ♦ గేవలశక్తియుతంబునై తగున్ 30౪ 9౮8

సీ అనితముఖంబుల ♦ నతిభయంబులై ఘనబలంబులఁ గూడి ♦ క్రాలుచున్న
లలితగోలాంగులములు సేతుబంధనమును గాంచి సంతోషమునను గోటి
సంఖ్యలుగాఁ గూడి ♦ సత్వరంబుగ నేగఁజాలి గోలాంగులనత్తముఁగగు
నట్టి గవాక్షు యూధాధిపుని జుట్టకొని విక్రమమున లంకను హరింప
జే వచ్చుచున్నవి చూడమా ♦ వసుమతీధ
రమున నెద్దానియందుఁ గాఁగముల నొనఁగఁ
జాలి, పుష్పాత్మపట్నంసమితిఁ గూడి
యన్న ఫలవృక్షములు మించు ♦ చున్నయవియొ, 33౪ 989

చ సరసిజబంధు వేళిఖరినన్నిధిఁ దత్పురుషేనువర్ణుడై
దిరుగుచు నుండునో, నుతీయు ♦ దివ్యచ్యుగాళి శకుంతరాజ యే
ధరణిధరాంతికంబునను ♦ దాని రుచిం గని యట్టికాంతిచే
దిరుగుచునుండునో తమిని, ♦ దివ్యమునీంద్రులు యోగనక్తులై 3౫ 990

ఆ దేనిసానువులను ♦ దేజరిల్లుచు నుండి
దాని విడువ నుదిఁ ♦ దలఁపకుండు
వారొ, ఫలయుతంబులై రహిఁ గామాళి
నీయఁ జాలు ఫలము ♦ లెవుడు తనర 3౬ 991

క తరువులు తేనియ లొప్పుఁగ, ధరాధరమునందు నెందు, ♦ దద్దయుఁ గలవో
సురలకు నావాసంబై, పగఁగెడు నామేగు వనెడు ♦ పర్వతమందున్, 3౬౪ 992

²క హరిపతిముఖ్యుండగు కేసరి యూతఁడు తిరుగుచుండు ♦ సంతతమును సం
వరసిన నటువదివేలు శిఖరు లున్నవి రమ్యములును ♦ గనకమయములున్

³క అనఘా! రాక్షసులం దీ, వసుషముఁడవుగాఁ జెలంగునప్పగిదిని వా
నినడుమ ముఖ్యతమంబొ, ఘనగిరి మేరువు చెలంగుఁ ♦ గాంచనమయమై,

సీ. అందుఁ బింగళవర్ణులగువారు శ్వేతాంగమలఁ గగువారును ♦ లలితతామ్ర
వర్ణావ్యముల్ గలఁపారును, మధుపింగళచ్ఛాయలఁ దగి చెలంగువారు

1 వాతే నే వోధతం మేఘం యమేన మనుషశ్శసి-అనిమూలము 2 వష్టి క్లిరిసహస్రాణాం
రమ్యాః కాంచనపర్వతాః-అనిమూ 3 తేహం మధ్యగిరిపర స్తస్మి వానభు రక్షసామ్-అనిమూ,

వాఁడికోటలుగలవారును, సఖిరాయుధులునైన యీకవు ధైర్యమిమిగుల
నాపర్యతపరంబునందు వసింతురు దంష్ట్రాచతుష్కముల్ ధైర్యం జెలంగు
తే సింహముఁ రీతి, దగ్గఱఁ జేరరాని

వ్యాఘ్రముభంగి, వీరలు ధైర్యముచంద్రు,
వహ్నివలెఁ బాల నుగ్రులై ధైర్యదగరళ
యొక్కఫణులట్లు ధైర్యంబు లొప్పుచుండ. ౮౦౫

995

క ఘనదీర్ఘ వారములు తగ, ననుపమమనదంతినికర ధైర్యము లలరుచున్
ఘనపరివృతాంగు లగుచున్, బెనుజలదములట్లు ధైర్యములు ధైర్యమును నుండన్.

తే వృత్తపింగళరక్తాక్షిభీషణులయి, భీతికర దేహులయి యతిభీషణగతు
లొప్పుఁ గంఠరవంబు నత్యుగ్రమగుచు, వినఁబడంగఁ జెలంగెడువీర లివుడు.

క. మనలంకాపురి మర్రిం, ననున్నయట్లున్నవారు, ధైర్యముభుజబలం
బున వీరినడుచు నదిగో, వనచరపతి శతవతి యనువాఁడు చెలంగున్. ౮౩

క బలశాలి వీర్యశాలియు, నిలాతలమునందుఁ గీర్తియెనఁగు నితనివే
రంబునుతి యితఁడు విజయము, గలుగం దలపోయుచుండుఁగలకాలంబున్.

క అనిశము రవి నర్పించును, దనసేనలతోడ నొకఁడై ధైర్య నీలంకన్
వనధిం గలుపన్ జూచును, దనుజేంద్రా! యితఁడు శూరతల్లజుఁడు నుమీ.

తే. పౌరుషంబును మాత్ర మేవట్టున విడు
నకయె తగువాఁడు బలశాలి ధైర్యకటవిక్ర
మాఘ్నఁ డగు, రామునకు హిత ధైర్యమరించు
పట్టునం బ్రాణముల లెక్కపెట్టఁ డితఁడు. ౮౫౫

1001

తే. నలుఁడు నీలుండు గజగవాక్షులు గవయుఁడు
దనుజనాయక! యూధేశు ధైర్యం నొప్పు
వార లొక్కొక్కనికి నిందు ధైర్యులైన
భటులు పదికోట్లు దుట్టును ధైర్యనియుండు. ౮౫౬

1002

క దనుజేశ! వింధ్యపర్వతమున నుండిన తీవ్రవేగముల నొప్పిన యా
వనచరు లనేకు లగుటన్, వినుతించుచు లెక్కపెట్ట ధైర్యపడదు నూ! ౮౬

చ దనుజవరేంద్ర! వానరులు ధైర్యక్షణంబునఁ బర్యతాళితో,
గనుఁగొనుచుండఁ బూర్ణముగఁ గాల్చు సమర్థులు సుప్రభావులై
ఘనగిరితూల్య దేహులయి ధైర్యమును నుందురు పర్వతంబులం
గొని యవలీల నవ్వలికిఁ గాంక్షకి వైచ వలంతులే నుమా! ౮౭౫

1004

ఇరువదియేడవ సర్గము సంపూర్ణము.

౨౮ - వ సర్గము.

-అథ రావణునకు శుకుండు మఱికొందఱువానరుల వర్ణించి చెప్పెట. శ్లో-

- క. సారణుఁ డీరీతినిగా, నారావణునకు వచింపఁ నంతయు విని యా
 వీరకవీశ్వరచరితం, బాహుధీగ న్నెఱ జెప్పఁ నాత్మఁ దలఁచుచుకా. ౧ 1005
- క. దనుజేంద్రునితో శుకుఁ డి, ట్లనియెను బలములను జూపి, యల్లవిగో భీ
 తిని గొల్పు కపిబలంబులు, ఘనమత్తదీపములట్లుఁగాఁ జూడఁగనై. ౧౫
- ఆ ¹గాంగతటమునందుఁ ఁ గలమఱ్ఱివృక్షంబు, లట్లు, తుహినశిఖరియందు మద్ది
 తరువు లున్నయట్లు ఁ గురుతరకాయంబు, లనురఁ జెలఁగుచున్నవరసితి గద!
- క. వనచరులకా వీరిని మార్కొని నిల్వఁ దరంబుగాదు ఁకొరినచందం
 బున రూపములం దాల్తురు, వినుతీంసం దగినబలము ఁవీరికి నుండుకా ౨౫
- క ²దనుజేంద్రుడైత్యతుల్యులు, ననిమొన నిర్జరులఁ జూలి ఁయద్భుతశౌర్యం
 బునఁ బొల్తురు; కడువేగం, బును గాంచినవారు దనుజపుంగవ! కంటే. 3
- సీ విను! వీరు తొమ్మిదివేలకోట్లుగ నైదువేలకోట్లుగ, నేడఁవేలకోట్లు
 గను, బెక్కువేలశంఖములుగ బృందశతములుగ నున్నారు, ఁదనుజవాద!
- సుగ్రీవునకు మేలు ఁసొంపుగఁ జేయంగఁ దలఁచుచుఁ గిష్కింధఁనెలమినతని
 తోఁగూడి సతత ముండురు, దేవగంధర్వజనితులు మఱియునుజన్మమున నె
 తే. కానురూపులు నగుదురు, ఁకన్రురూప
 వయసుఁ దనమానులౌ ఁవారి నిరువు
 రను దమిం జూచుచున్నావె! ఁరాక్షసేంద్ర!
- వారు మైందుఁడు ద్వివిదుఁడకా వారు సుమ్ము ౫౫ 1010
- క ³అని వీరిసాటినేయం, గను దగువాఁ డెవఁడు లేఁడు ఁకపు లిద్దఱు వీ
 రనఘులు వనరుహజనిపంపున నమృతముఁ ద్రావినారుఁపొంగెడు కాంక్షకా.
- క పెనుతేజంబున నీలం, కను దారే పాడు నేయఁగాఁ గోరుచు నో
 దనుజేంద్ర! యున్నవారీ, వనచరవీరులకుఁ బార్శ్వభాగమునందుకా 2౫
- ఆ లద్రితుల్య దేహులగు పదికోట్లనన్భటులు బలిసియున్నవారు నీరు
 పర్యతములభంగిఁ బటుదేహములు తగఁ, గనుచునున్నవారుఁమనపురమును
- ఆ ⁴సుముఖదుర్గులు లను ఁజొక్కపువీరులు
 మృత్యునుతులు తండ్రి ఁమించువారు,
 మదిగజంబుభౌతిఁ బొదలుచు నిలుచున్న
 వనచరేంద్రు నతని ఁగనుదు గాదె! ౩౫ 1014

1 వ్యగ్రోధా నివ గాంగేయాన్ సాలాన్ మౌనువలౌ నివ-అనిమూ ఇచట సాలశబ్దము
 నకు మద్దిచెట్టిని యర్థము చెప్పవలెన “సాలేతు సర్వకర్తృత్వ కర్ణకా స్పృశసంహరః” అని యమ
 రము 2 దైత్యదానవసంకాశాః - అనిమూ 3 బ్రహ్మణా సమమజ్ఞతా పమృతప్రాశినావృణా-అని
 మూ. 4 మృత్యుపుత్ర పితృ స్పృహ-అనిమూ.

క. వనచరుఁ డీతఁడు కోపిం, చిన సంద్రమునైన గలఁగఁ డి జేయు నితండే
మనవురికి వచ్చి సీతను, గని సీతో మాటలాడి ఁ గదలి చనియె నూ! ౯౫

క. ¹మును చూచినావు మరలం, జనుదెంచిన యితనిఁ గనుము ఁ సారభుజుండై
తనరెడు కేసరి యనఁజను, వనచరునకు జేత్రజుఁ డనఁ ఁ బరఁగు సుతుండౌ.

క తొలికొడు కీతఁడు వాయువు, వలనక జనియించె నన్న ఁ వార్తగలదు నూ!
యిలలో హనుమంతుం డని, పిలుతురు సజ్జనులు వీనిఁ ఁ బృథుబలమహితుఁ.

క ²వనసిధి దాఁటిన దిగఁడె, తనయిచ్చకుఁ దగినయట్టి ఁ తనువు ధరించుఁ
వనచరవరుండై బలమున మిక్కిలి వెలసి రూపమున సన్నుతుండై. ౧౧౫

ఆ ఎల్లతావులందు ఁ నేగంగఁ జాలిన, జనకుండైన యనిట ఁదండమునను
నడ్డగింపరానిదౌ గతి గల్గియె, సకలకార్యములను ఁ జక్కఁ జేయు ౧౨౫

క మును బాల్యంబున నీతఁడు, చనుబాలకు నానఁగొనుచు ఁ సమధికమా ట్లు
త్తున బాధితుండై యుదయిం, చునర్కునిం జూచి మ. హితఁశూరిత్వమునక.

క ఆఁకలి యుడుగక యున్నది, నా కీ త్రతీఁ గాన ఖచరఁనాయకు భానుఁ
జేకొని భక్షించెద నిక, నాఁకలి దీరంగ ననుచుఁనాత్మఁ దలఁచుచుక. ౧౪

క. ³త్రిసహస్రయోజనంబులు, వెన మేరువునుండి డిగ్గి ఁ విబుధర్షుల క
ట్లనురులకు నసాధ్యమ్యం, డనమాకారుండు నైన ఁ యర్కునికడకుక ౧౪౫

ఆ. చనుచు నతని తేజఃమున గోర్చి చెంతకు
నరుగఁజాల కుదయఁగిరివయిఁ బడె
దృఢహనువులు వెలయుఁ ఁ దేజరిల్లెడు నీతఁ
డచటి యశ్శతలముఁనందుఁ బడఁగ ౧౫

1023

క. హను వొకటి నుంత చెడతెను, హనుమంతుం డనెడు నామఁమలరె నితని కం
దున, నాప్తవాక్యమున నీతనివార్త నెఱింగినాఁడఁ ఁ దథ్యం బిదిను! ౧౬౫

క బలగూఢసుప్రభావం, బులు వీనికి నిట్టి వనుచుఁ ఁ బొగడంగ నా
కలవియె గా దొకఁడె యితఁ, శరయక తేజమున లంక ఁ యంతయు నిపుడే.

క. పరిమార్చు గోరుచున్నాఁ, డరయుము వనుజేంద్ర! హనుమఁయంతికమున భీ
కరమూర్తి సౌరవగుర్యుడు, పరఁగుఁ గదా యతనిఁ జూడు ఁ పద్మనిభాత్ముఁ.

సీ ఇత్యైకువంశ్యుల ఁ కెల్లరికును మేటి యతిరథవగుర్యుండై ఁ యలరుఁ జమ్ము
విఖ్యాతమే గద! ఁ విక్రమ మితనిది ఖరపథాదులచేతి ఁ త్కౌతలమున

1 జ్యేష్ఠః కసరిణః పుత్రో వాతాత్మః ఇతి శ్రుతిః-అనియూ కసరిణః పుత్రః తస్యజేత్రజః
పుత్రః-అనివ్యాఖ్య 2 బలరూపసమన్వితః-అనియూ *“హి” యనునది గాయత్రిసమనాఽపయత్తు
రిము 3 త్రియోజనసహస్రం తు-అనియూ త్రియోజనసహస్రమి త్యసేకయోజనసహస్రోపయత్తు
ణం-అనివ్యాఖ్య భూమికడై ని లక్షయోజనదూరమం దుండఁగా మూఁడువేలయోజనములని చెప్పబ
యనంగతము కాదా యనునాక్షేపమున కిగినమాధానము ౪-బట్టి తెనుఁగున నిది చేర్పఁబడలేదని
యెఱుంగునది

ధర్మ మీతనియందు ♦ నిర్మలస్థితిఁ గాంచుఁ గాని చలింప దెక్కురణినైన
నెవ రెంతచెప్పిన ♦ నితఁడు ధర్మంబును దాటి వర్తింపఁడు ♦ దానవేంద్ర!

తే. వేదములను బ్రహ్మాస్త్రంబు ♦ వీరుఁ డీతఁ

డెఱుఁగు వేదజ్ఞులం దీతఁడే యధికుఁడు

బ్రాణములచేత నంబరవస్తువులను

గుల్పఁగలఁ డదులను గూడఁ ♦ జీల్పఁగలఁడు. ౨౦౪

1027

క. వినవయ్యా! పెనుక్రోధము, గనుపట్టనొ మృత్యువున నికామ మితనియం
దును జూడఁబడెడునట్టులె, ఘనపౌరుష మింద్రురీతిఁ ♦ గనఁబడు మిగులఁ

క భూనాయకవర్మండవఁ, గా నెగడిన యితనిసాధ్వీ ♦ త్వృపుత్రి జన
స్థానముననుండి తెచ్చితి, వాన్పుఁడె యితఁడు రాముఁ ♦ డనురాధీశా! ౨౧

క. ¹అని నేయఁగ నీమీఁదికిఁ, జనుదెంచుచు నున్నవాఁడు, ♦ ²జాంబూనద మ
గ్నిని గాల్చు నున్న తెఱఁగునఁ, దనుకాంతి చెలంగ రాముఁడతీణదిశలోఁ

ఆ. ³అతివిశాలవశఃమమరఁ దామ్రాత్ముడై, యంగరములుగాఁగఁగొప్పి నల్ల
నైన కురులు తనరఃనలగువానిం జూడు, మితఁడె లక్ష్మణుం డఃపీనబలుఁడు.

క. శ్రీరామునకుం దమ్ముం, డారయఁగాఁ బ్రాణమట్టులన్నకుఁ బ్రియుడై
కోరిచరించును నాతని, చేరున నయయుద్ధములను ♦ జెందునిపుణతఁ ౨౨

ఆ. సకలశాస్త్రములను ♦ జక్క నెఱుంగును

బగఱఁగాంచి యొర్పుఁబట్టఁ జాలఁ

డనిని దుర్జయుఁడు జయమును గాంచును బరా

క్రమము వెలయఁ బాలుచు ♦ సుచుతి గలిగి ౨౪౪

1033

క. రామునకుం గుడిభుజ ము, ద్రామబలాఘ్యండు బయటఁదిగు ప్రాణమునా
రామునకుఁ దగును ననువుల, నేమాడ్కిఁ దాఁపఁడనిని ♦ నీతఁ డతనికై.

క. దనుజుల నందఱి నొక్కఁడె, యనియెన వధియింపవలయ ♦ నని యున్నాఁడో
దనుజేంద్ర! యితఁడు శ్రీరాముని సవ్యతీతిని దనుజముఖ్యులు గొలువఁ.

క. ⁴నిలుచున్నవాడె తేజము, వెలయింగ విభీషణుండు ♦ వితతిభవద్రా
జ్యలలితలక్ష్మీకి నాధుఁడు, తలఁపఁ శ్రీమంతఁ డగుచు ♦ ధరణి నసముడై

ఆ. నార్వభౌముఁ డగుచు ♦ జననుతిఁ గాంచిన

రాముడె త్వదీయఃరాజ్యమునకు

మనవిభీషణునిని ♦ మమత రాజును జేసెఁ

గాన నతఁడు శౌర్య ♦ మూని కడఁకి ౨౪౫

1037

¹ స ఏష రామ స్త్వాం యోధం రాజ్ నమభివర్తతే-అనిమూలము ఇలమాలమున వర్తి
మానకౌ ముపయోగింపఁబడినది గానఁ దెనుఁగున వట్లే యుపయోగింపఁబడినదని తెలియందగు
2 కుద్ధజాంబూనదప్రభః-అనిమూ. 3 నీలకుంబితమార్ధజః-అనిమూ 4 రక్షోగణపతిప్రో రాజా
హ్యేషవిభీషణః-అనిమూ.

క. అని నేయునిన్ను మార్కొనఁ, జనుదెంచుచు నున్నవాఁడు, ధృష్టాపతికిని నీ
యనుజునకు నడుమఁ బర్వత, మన నిశ్చలుఁడగుచు నున్న ధృతనిం గంటే'

క. వనచరముఖ్యాధ్యక్షుం, డనఁబడు నుగ్రీవుఁ డీతఁ ధని నపజయమున్
గనఁ డెప్పుడు తుహినాచలము నిఖిలగిరులందుఁ దాన ధముఖ్య మగుగతిన్

తే యశమునను దేశమునను జ్ఞానాభిజాత్య
ములను బుద్ధిని నెల్లకోఁతులను మించి
వెలుగుచున్నాఁడు, ప్రాకారవితతిదుర్గ
మద్రిదుర్గమునై యలఁరారి మఱియు 3౦

1040

క వనవృక్షపరివృతంబై, ఘనశైలగుహాకృతిగను ధగన్నడు కిష్కిం
ధను మంత్రియూధపులతో, ననిశము పాలించు చుండు నందు వసించున్ 3౧

క ఇతనిగళంబునఁ గనుమా, శతవత్తశతాన్వితమగు ధచారుకనకమా
లతగున్ సురనరులకు నద్భుతముగఁ గననొచు నదియుఁబాలుచున్ మిగులన్

ఆ విజయలక్ష్మీ యందు ధవిలసిల్లు గావున
దీని దాల్చునట్టి వాని కెందు
నపజయంబు గలుగ ధనిని రాముఁడు వాలిఁ
జంపి కనకమాలఁ జారుతరము. 3౨

1043

క కనకాంగిఁ దార, శాశ్వత, వనచరరాజ్యంబు నొసఁగె ధానునుతున కీ
యనమునకు, దానవేంద్రా, విను శతలక్ష లగుఁగోటి ధవిద్యన్ముతమై 33

క. శతకోటిసహస్రంబులు, క్షీతి శంఖ మనంగ రూఢిఁ జెల్లు నవియునున్
మతియుతులు శతసహస్రములు తగు మహాశంఖ మని పలుకుదురు రాజా'

సీసమాలిక —

అవి నూలు వేలైన ధనగు బృందసంజ్ఞకం బవి నూలు వేలైన ధనగును జుమ్ము
వృధివియందును మహాబృందమునా నవి శతసహస్రములైన ససంజ్ఞక దనరుఁ
బద్ధము, నా నవి ధరిగణింప సహస్ర శతములై యెనచో ధసాధుమినుతిఁ
గాంచు మహాపద్మకంబను సంజ్ఞను, నవి నూలు వేలైన ధనగును ఖర్వ
మవి నూలు వేలైన ధనగును మహాఖర్వ మవి నూలు వేలైన ధనగు సముద్ర
మవియునన్ని యెయెనధనగునోఘమనుసంజ్ఞయవి నూలు వేలైన ససగు మహాఘ
మిారీతి దనుజేంద్రా ధయెల్లనై న్యేశులకడ వేలువేలుగాఁ గడిఁదిబలము
లగును నూలుకోటులు నూలుశంఖముల్ శతదశమితమహాశంఖములును

తే. బృందశతములు మఱిమహాబృందదశశ

తములు, శతపద్మములు, సహస్రముగ నలరు

నమృహాపద్మములు విను ధమల్లె నూలు

ఖర్వములును సముద్రముల్ గలవు నూలు. ౪౦

1046

తే. అట్లే నూఱు మహాఘంటు ♦ లవ్వీధముగ

నొక్కకోటిమహాఘంటు ♦ లురునముద్ర

మట్లుగ నపారమై చూడ ♦ నలవిగాక

వెలయు సేనలఁ గూడి విభీషణుండు ౪౨

1047

క తననచివులతో సేనల, వినుతిం గను రీతి నడప ♦ భీషణబలముల్

తనుఁ గొలువ విక్రమంబున, ననుసముడై వనచ రేఖఁ ♦ డెదె నినుఁ దాఁకన్.

క చనుదెంచుచున్నవాఁ, డో, దనుజేంద్రా! మండుచున్న ♦ దారుణఖచరిం

బన, వచ్చుచున్న యీబల, మును గాంచుచు మనకు విజయము గలుగురీతిన్.

క అరిజనులచేత నజయ, మురుసంగ్రామమునఁ గలుగఁకుండునటులుగాఁ

బరమప్రయత్నమును ని, త్రుణంబునఁ జేయఁబంపుఁ ♦ దగువారి విభూ! 1050

ఇరువదియెనిమిదవ సర్గము సంపూర్ణము

౨౯ - వ సర్గము

శ్లోకం { రావిణుండు శార్దూలాదిచారులను బంపుట వారు పట్టుపడి } శ్లోకం
విడిపింపఁబడి మరల లంకికు వచ్చుట

క హరియాధపతుల నందఱఁ, బరికించుచు రామభద్రపార్శ్వంబున సో
దరుడైన విభీషణు డా, దరమునఁ జెలువారుచుండ ♦ దనుజేంద్రుఁ డొగిన్.

క. కని రామునికుడిబుజమై, యనివారితపీఠ్యశాలి ♦ యగు లక్ష్మణు, భీ

తిని గల్గఁ జేయుచిక్రమమున నొప్పుచు సర్వోపవిధభండగు నినజన్. ౨ 1052

[౩. గజాని, మైందు, ద్వివిదు, ♦ గవయు, గవాతుని

వాలిసుతుని, వీర ♦ వంతు, హనుమ,

దుర్జయుండుగ ననిని ♦ దోచెడు జాంబవం

తుని, సుషేణుఁ, గుముదుఁని, నలు నీలు.]

1053

చ. కనుఁగొని సుంత భీతి మదిఁ ♦ గాంచియు నైరుల మించి యెన్నునా

దనుజుల సారణు శుకుని ♦ దర్దయుఁ గోపము నొంది వార్తచె

ప్పిన తరువాత వీరు లని ♦ ప్రీతిని బొందక క్రూరవాక్కుల

గనుఁగొనుచున్ వచించి వ్యధఁ ♦ గాంచఁగఁ జేసెను వారి నెంతయున్. 3

ఆ తనకు మ్రొక్కి భక్తిఁ ♦ డల వాంచి యున్నయా

శుకుని సారణునిని ♦ జూచి క్రుధను

బలుకుఁ దొట్రిలంగఁ ♦ బడఁ క్రూరవాక్కుల

నిట్లు పలికె దానఁవేశ్యుండు ౪

1055

* ఈసద్యార్థము పైద్యార్థమునే పోషించును మూలము దిట్లే యున్నది కాన గ్రామ్యుఁడై
డియె నని యెఱుంగఁదగు

తే. నిగ్రహానుగ్రహములను ♦ నేర్పు మెఱయఁ
జేయఁగ నమర్థుఁడై యున్న ♦ తీతిపునకును
నతని చెంతను జీవించు ♦ నట్టి సచివు
లిట్లు లప్రియములఁ జెప్పు ♦ పెరుడు తగదు ౫

1056

క. మనకుం బ్రతికూలురైయై, యని నేయఁగ నెత్తివచ్చు ♦ నదులను మీరి
ట్లనవసరముగా నంగర,మున కాదిని వినుతి నేయఁ ♦ జోలునె ? తగునే ? ౬

తే. రాజనీతిని దెల్పుశాస్త్రంబునందు
సారభూతంబుగా నుండఁ ♦ జాలు భృత్య
కృత్యముల మీర లించుకే ♦ నెఱుఁగ లేక
యున్నవార లిట్లుండుట ♦ నెన్నిచూడ ౭౪

1058

తే. పెద్దలయి శాస్త్రునీతులఁ ♦ దద్దయుఁ కమిఁ
దెలుపు గురువుల మీరలు ♦ గొలుచునదియుఁ
వ్యర్థమే, చాలకాలంబు ♦ నమలగురువుఁ
గొలిచియున్న నజ్ఞున మెట్లు లగు ననిన. ౭

1059

చ. నిరుపమనీతిశాస్త్రముల ♦ నేర్చిన నందలియర్థభంగులం
గరమెఱుఁగంగ లేదు, కలఁకాలము జ్ఞానమహాభరంబును
శిరనున మోయువారలకుఁ ♦ జేకురు దానిప్రయోజనంబు క
ర్పరనర ! నట్టివారలకు ♦ బుద్ధిఁ గనంబడకుండు నద్దియుక. ౮

1060

ఆ. ఇట్టి మూర్ఖునచివు ♦ లేవేళఁ గొల్చును,నుండ నున్న నేను ♦ నుగ్రరిపుల
చేత నెపుడో మృతిని ♦ జెందఁగఁ దగువాడ,నైన బ్రదికినాడ ♦ నావిధికృప.
క. అనుశాసించితి నని జిహ్వాను వాక్యము దాటిన్ క శుభంబు నశుభముక
వెనువెంటఁ గలుగుఁ గద మీ,రినూనపరుషోక్తు లాడిఁనందుల కిప్పుడే ౯

తే చావు దప్పదు మన కను ♦ సాధ్యసంబు
గలుగలే దేలొకో మీకుఁ ♦ గాననమున
దావపహ్నిని జక్కిన ♦ తరువులైన
నిలువఁగా వచ్చు నృపదోషముల నొనర్చి ౯౪

1063

క. ఈతఁడు శిష్యుఁడని, యేతటి నిర్ణయము తగునొ ♦ యేడైత నపుడే
యాతఁ డపరాధిమృత్యువు,వాతం బడిఁ గాని తీతిని ♦ బ్రదుకఁడు నుండీ !

చ. అరిజనపక్షముం బొగడుఁనట్టి దురాత్ముల వీరిఁ జంపుదుక
ద్వరపడియెనఁ బూర్వము హితం బొనరించిరి వీరు నాకు ని
త్తరుణమునందు నయ్యది క్రుధకృ మృదుతం గనఁ జేసె నెప్పుడిక
బరఁగుటఁ గానఁ గాచితిని ♦ బ్రాణము లిచ్చితి వీరికిం గృపక. ౧౧

1065

* ఉభాభ్యాం సద్భశం నామ పక్ష మప్రస్తవే ప్రవమ్=అనియూ అప్రస్తవే=అనవసర-
అనివ్యాఖ్య

క స్థానభ్రష్టులు గం డో, దానవులారా! చనుండు ♦ తటుకున నిచటన్
గానఁబడఁ గూడ దిఁక మీ, రానాఁ డొనిరించినట్టి ♦ యాయుషకృతికిఁ.

క. మనసు దయం గనుటన్ మిము, నునిశితఖడ్గాభిహతిని ♦ స్రుక్కింపక పొ
మ్మనితిని, గృతఘ్నులగు మీ, రనిశము నాయెడల మైత్రి ♦ నందనికతనన్.

¹ తే. విడిచిపెట్టుటయే మీకు ♦

వంటిదే యగు, నన విని ♦ వారు లజ్జ

నొంది జయ జయ శబ్దంబు ♦ లొప్ప నతనిఁ

బొగడి యటనుండ కేగిరి ♦ తగుజనమున ౧౩౪

1068

క. అంతట నాదనుజేంద్రుఁడు, చెంత మహోదరుని గాంచి ♦ శ్రీఘ్రమె యిట క
త్యంతనృపసీతవేత్తల, నెంతయు మతిమంతులగుచు ♦ నెనఁగెడువారిన్. ౧౪

క చారుల రప్పింపుము నాఁ, గా రావణునాజ్ఞను గొని ♦ కడువడి నతఁడా
చారులఁ బిల్వఁగఁ బంపెను, వారును రాజాజ్ఞఁ బూని ♦ వచ్చిరి వడిగన్. ౧౫

చ కరముల దోసిలించి రిపుఁతాలుని వాని జయాశీషంబులన్

బరినుతి సేసి కొల్వునకు ♦ వచ్చితి మే మని విన్నవించి, రా

సురరిపు వంత భక్తులును ♦ శూరులు మైత్రికిఁ బాత్రులున్ రిపూ

త్కరమునకున్ భయంపడనిఁడై ర్యసమగ్రులు నై నచారులన్ ౧౬౪ 1071

చ కనుఁగొని పల్కె, మీరిపుడె ♦ త్రౌవతియొద్దకుఁ బోయి యందు నా

తనివ్యవసాయ మెట్టిదో నిఁతాంతము తెల్పిఁ బరిక్ష సేయుఁ డా

తనితగు నిశ్చయంబు గనఁ ♦ దద్దయు నల్పమెయైన భీతి నొం

దునటులు సేయఁగాఁదగును ♦ దోడనె, యాతనిసమ్ముఖంబునన్. ౧౭౪ 1072

² సీ. సచిపులెవ్వరో యందుఁనతతంబు నంతరంగులుగాఁగఁ బ్రీతితోఁ ♦ గలిసితిరుగు

వారుగా నున్నట్టి ♦ వారలెవ్వరో చక్కఁ బరికింపుడే! యట్టి ♦ వారలందు

భేదంబు గన్నడ ♦ భేదింత మెట్లైన, రాముఁ డేరితి నిఁద్రను దగంగ

ననుభవించునొ యెంటి ♦ నతఁడు నిద్రించునా జాగ హుకుండయి ♦ నకలఘరిజ

తే. నావృతుండయి యుండునా, ♦ యాతఁ డొంటి

నిదురఁ గనునేని యనినె చేఁయఁ దగుఁ జింత

గనుచు మేల్కొని యుండినఁ ♦ గడ వడిఁ బయి

బడి నధింపఁగ వచ్చును ♦ బ్రతిభ మెఱయ. ౧౮౪

1073

1 రావణం జయశక్తేన స్రుతిసం ద్యాభినిస్సృతాఽనియూ 2 మంత్రి స్వభవంతరా యేఽ
స్యప్రీత్యా తేన సమాగతాః, కథం స్వపితి జాగర్తికి మన్య చ్చ కరిష్యతి-అనియూ దీనికి వ్యాఖ్యా
నమున నున్నయర్థ మంతయు నిట వ్రాయఁబడినదిగాని సాంతకల్పన మిగుమంతయుఁ జేయఁబడలే
దని యెఱుంగవగు.

ఆ. ఇంక నేమి చేయ ♦ నెంచుచు నున్నాఁడొ
పట్టణమును నిపుడె ♦ ముట్టడించు
నొక్కో¹ బాగునేయ ♦ నూహించుచున్నాఁడొ
మాటువేషము ను ♦ మహితగతుల ౧౯

1074

క చని మీరు నేను జెప్పిన, పను లన్నియు నేర్పుమీఱ ♦ బాగుగ నొనరిం
చి నిజము గనుఁగొని రావలయును; బండితులైన రాజు ♦ లొక్కవిధమునక

క చారులమూలంబునఁ దమ, వైరులవిధముల నెఱింగి ♦ బవరంబున స్వ
ల్పారంభములను జేసియె, వారల నోడింతు రనుచుఁ ♦ బలికిన నంతక. ౨౦

సీ అట్లె చేసెద మని ♦ యావిభుతోఁ బల్కి చారులు హృష్టులై ♦ సావితములను
శార్దూలుతోఁ గూడిఁన ప్రదక్షిణముగ దనుజేంద్రునకు మ్రొక్కిఁ ఘనజవమున
రామలక్ష్మణులున్న యామహికిం బోయి, రంత, వారలునురూఁసాంతరములఁ
గైకొనుచు సువేలకన్త్రుగిరింద్రముచెంత సుగ్రీవుఁడు ♦ వింతగా వి

తే భీషణుండును గొల్వంగ ♦ వెలయు రాము

నతనితమ్ముని జూచిరి ♦ వితతబలము

రామముఖులను జూడంగ ♦ నే మనముల

భయము నొందిరి వారి గెల్వ నెటులనుచు. ౨౩౪

1077

క బలముల వా రిటు లెల్లడఁ, గలయం దిరుగంగ దనుజకాంతుఁడు ధర్మం
బుల నెఱుఁగు నవ్వీభీషణుఁ, డలవారలు దానవులని ♦ యాత్మ నెఱింగెక.

క. సురరిపులు వారు బలములఁ, జరియింప యదృచ్ఛచేత ♦ సమధికధర్మా
దరుడగు విభీషణుఁడు గని, పరిపరిఁ దర్జించె నందుఁ ♦ బాపమనీషుక. ౨౪౪

క దనుజుని శార్దూలుని న, వ్యవచరులకుఁ బట్టి యిచ్చె ♦ వారలు వానిక
గొనిపోయి చావఁగొట్టక, గని రాముఁడు విడిచివుచ్చెఁ ♦ గరుణ దలిర్పక.

క. కరుణాంతరంగుడై రఘు, వరుఁ డితరుల రాక్షసులను ♦ వానరు లతిభీ
కరరీతిఁ గొట్టుచుండఁగ, సరిగాదని విడిచివుచ్చెఁ ♦ జనుఁ డింక ననుచుక. ౨౬

చ ననచరు లిట్లు వేగమును ♦ బారుష ముట్టిపడంగఁ గొట్టఁగా
దనుజులు వార లూర్పులను ♦ దారుణరీతిని బుచ్చుచుక మనం

బునఁ గల ధీరతక వదలి ♦ పోయిరి లంకకు, నెల్ల దేశముల్

గనఁ జరియించి వార్తలను ♦ గైకొని వచ్చుమహానిశాచరుల్. ౨౬ 1082

క. బలవంతులు చారులునై, చెలఁగియు ధైర్యమును బాసి ♦ చేరి విభుని ని

ట్టులు వల్కిరి భీకరమగు, బలతతితో రాఘవుండు ♦ వచ్చి కడఁకతోక. ౨౭౪

తే. మనను వేలాచలంబుచెంతను వసించి

యన్న వాఁడు బలంబు లఁతున్నతములు

వానిఁ బరికించి వచ్చితిమో నిశాచ

రేంద్ర! యని పల్కి రాచారు ♦ లింపు గులుక. ౨౮

1084

ఇరువదితొమ్మిదవ సర్గము సంపూర్ణము.

30 - వ సర్గము

అథ శార్దూబండు రావణునితో రామునివృత్తాంతమును జెప్పట

క. దనుజేంద్ర! నువేలాచలమునకు సమీపమున సైన్యమును సత్తోభ్యం

బును గూడి రాముఁ డుండుట, వినిపింపక వారివలన ♦ విమతులరాక ౧

క. విని యతఁడు సుంతభయముం, గని శార్దూలాఖ్యుఁ జూచిఁకడువడిఁ బలికె

దనుజా! నీముఖ తేజం, బనుదిన మున్నట్టు లుండ ♦ దది యేలయొకో! ౨౪

క. దీనుఁడవై యున్నాఁడవు, దానికిఁ గలహేతు వేమె ♦ దారుణకోపం

బూనిన శత్రువులకు నో,దానవవర! చిక్కవు గద ♦ దగనివిధమునక. 3 1087

క. అరులకుఁ జిక్కినకతమునఁ, బరసేనాతత్త్వ మెఱుంగఁబడకుండినదా!

త్వరగాఁ జెప్పుము యని కర్బురశార్దూలుండు పలుకఁ ♦ బొంగెడుభీతిక. 3౪

చ. మనసు చలింప భీతిమెయి ♦ మాటలు తొట్రిల నానురారి యి

ట్లనియెను మెల్లఁగా, వనచరావళిగుట్టుల నెల్ల జక్కఁగాఁ

గనుఁగొన వేగువారలకుఁ ♦ గాదు తరంబు, బరాక్రమంబునక

వనచరు లెల్ల గ్రాలుదురు ♦ వారిబలం బసమానమై తగుక ౫ 1089

ఉ అంతియ గాదు వారలను ♦ నారసి రాముఁడు కాచుచుండుఁ దా

సంతయు జాగరూకుఁడయి ♦ యిట్టివిధంబున నున్నవారితో

నింతయు మాటలాడుటక ♦ దెవ్వరికేని దరంబుగాదు నాఁ

బంతమునం బరీక్షయి ♦ పాటుపడం జనునయ్య! దేవరా! ౫౪ 1090

ఉ వానరు లెల్ల తావులను ♦ బర్వతసన్నిభగాత్రు లున్నవా

రూనినశక్తి మార్గముల ♦ నొక్కవిధంబునఁ గాచుచున్నవా

రే నలసేనఁ జూచ్చితి నిదింతియె యప్పుడె నన్నుఁ జూచి రా

వానరసేనలోఁ దిరిగి ♦ వారితరం బెఱుంగంగ రాదు నూ! ౬౪ 1091

సీ. మనవిభీషణమంత్రు ♦ లనునయమును వీడి బలవంతముగ నన్నుఁ ♦ బట్టుకొనిరి

బహువిధంబుల భూమిపైఁ బొరలించిరి మీఁదుమిక్కిలి శక్తిమించు కవుల

కప్పగించిరి వారలతిబలవంతులై యుండుట ననుఁ గాంచి ♦ యౌర్వలేక

పిడికిళ్ల గ్రుద్దియు ♦ బెడిదమ్ముగా జానువులను నొప్పించియుఁ ♦ బొలుచుదంత

ములచేతఁ గొఱికియుఁ ♦ దలములఁ జఱచియు నివ్వీధిం బీడించి ♦ యెల్ల సేన

త్రే,చుట్టు నను ద్రిప్పి యంగముల్ ♦ సొలసి రక్త

మనసు దోఁగఁగ మూర్ఛను ♦ మునిగియున్న

నను విచలితేంద్రియుని బట్టుకొని యితండు

చారుఁ డీతఁడు వైరులఁచారుఁ డనుచు ౮౫

1092

క. పలుకుచుఁ గొట్టుచు వేగమి, బలములయం దెల్లఁ ద్రిప్పి ధాన్యవసుణి యే
స్థలమునఁ జెలఁగునొ యచ్చటి, కలుగుచుఁ గొనిపోయి, లేనుఁపాస్తయుగంబుక.

తే భక్తి జోడించి రక్షింపఁవలయు ననుచు

నచటఁ జేరితి, శ్రీరాముఁ ధాదరించి

కాంచె సంత నదృష్టము ధగలిగియుంట

బ్రదికి వచ్చితి దానవఁరాజ! నిజము ౧౦

1094

క. కను మిదిగో రాముఁడు తా,లను గొండలచేత గురుజఁలనిధిని బంధిం

చినవాఁడు సాయుధుండై, చనుదెంచినవాఁడు మిగుల ధాహన మలరక.

క. ఇక వే లంకాద్వారము, నకు రాఁగలఁ జామహీశఁచందనుఁ డచటక

సకలబలంబుల నేర్పుచు, బ్రకటించుచు పూర్వహమును సుఁపర్ణనికరణిక.

తే పన్నియున్నాఁడు చూడ సుఁపర్ణతనువు

వలె నెసంగెడు నయ్యది ధబలము లెల్లఁ

దన్నఁ గొలువంగ దయమెయి ధనన్ను బుచ్చి

లంక కరుదెంచుచున్నాఁడు ధలింక మలర ౧౧

1097

క. మును ప్రాకారము వేగమ, తనవశముం జేసికొనుచు ధదరుణీమణి నీ

తను రామున కొనఁగుము లేక నిలిచి యుద్ధం బొనర్చుకడఁక మిగులుచుక.

క. ఒనరింపు మీద్యయంబున, మనమునకుం దోచినగతి ధమనలవలదు, నా

దనుజోక్తుల విని తనమన, మున నెంచుచు దనుజవరవిధుండును నియతిక.

క. దనుజున కీట్లను బృథువా,క్కున, సీత నొనంగు మనెదొ? కొరిక గంధ

ర్వనికరము సురలు దానవు, లని నాతోఁ జేసినట్టులైనఁ గడంకక. ౧౪౫

ఆ. లోకవితతివలన ధనాకు భయంబులు, గలిగినను నొనంగ ధవెలది రాఘ

వునకు, నంచు బలికి ధభారితేజశ్శాలి, దనుజవరుఁడు మరల ధననియె నిట్లు.

చ. దనుజవరేణ్య! సౌమ్య! కపితల్లజనైన్యము నెల్లఁ గంటివే!

వనచరులందు శూరులగు ధవానరు లెవ్వరు? తత్ప్రభావముల్

కనుగొన నెట్టి వేరు చెనఁకం దగ కుందురు? వారియాకృతుల్

తనరు నవెట్లు లెవ్వరికే ధదత్తువు లాత్మజు లేరిపాత్రకుల్ ౧౭

1102

క. ఉన్నది యున్నట్లుగ నీ, పన్నియుఁ దలపోసి పలుకు ధమవ్వల నేనా

యున్నతులబలాబలముల, నన్నుతి విని చేయఁదగినఁచంద మెఱఁగెదక. ౧౭౫

క. అని నేయఁ గోరువారల, కును వై రిబలాదికములఁకొలది తెలియఁగాఁ

జనుఁగాదె, యనిన సంతయు, విని యుత్తమచారుఁడతఁడుఁపభివృద్ధినిధిలోక.

క వినిపింపఁ బూని యీవిధ, మున, సుగ్రీవుండు బవరమున దుర్జయుడై
తనరును ఋక్షరజుండను, వనచరునకుఁ బుత్రుఁ డతఁడు ♦ బలవంతుఁడు నూ!

ఆ. ¹ గర్జదునకు నుతుఁడు ♦ కడుశూరుఁ డాజాంబ
వంతుఁ డితినితిండ్రి ♦ నెంతో బలవి
భవము లొప్పు సలరు ♦ వాఁడు ధూన్ముండను
తనయుఁ డొక్కఁడు గలఁ ♦ డనుపముండు ౨౦౪

1106

చ అనిమొన నక్షముఖ్యుడను ♦ జావళి నొక్కఁడె చంపినట్టి యా
హనుమయు నేమహాత్మునకు ♦ నాత్మజుడో యలవానరుండు నిం
ద్రునిగురువౌ బృహస్పతిను ♦ తుం డగు కేసరి యందు రాతనిక,
ఘనబలుఁడౌ సుషేణుఁ డధికంబగు దర్పముగల్గువాఁడు నూ! ౨౦ 1107

ఆ ధర్మమతియు నొను ♦ ధర్మ దేవతనుతుఁ
కా నతఁడు, సౌమ్యుఁడైన యట్టి
దధిముఖుండు చంద్రు ♦ తనయుండు, సుముఖుడు
ర్ముఖులు వేగదర్శిరూతు బలులు ౨౨౪

110౮

క. వనచరరూపంబున న, వ్యవజజుచే నృప్తిచేయుఁబడి మృత్యువె నాఁ
గనుపట్టుచుందురు, నిజ, మనఘా! భటవారనాథుఁడగు నీలుండుక ౨౩౪

చ. అనలున కాత్మజుం డగును ♦ నాహనుమంతుఁడు వాయునందనుం
డనబడుఁ జుమ్ము కేసరికి ♦ నాత్మజుఁ డాతఁడె, యింద్రపౌత్రుడౌ
ననిఁ జెనకంగరాని బల ♦ మంది కుమారత నొప్పు సంగదుం
డనితరినాధ్యపౌరుషము ♦ నందినవాఁడు సుమీ! మహాప్రభూ! ౨౪౪ 1110

సీ. అశ్వితనూజాతు ♦ లతిబలవంతులు మైందద్వివిదులు సమ్మాన్య లిరున్
రాబలంబులను గ ♦ వాతుండు గడగవయులు గంధమాదనాహున్
డను నైదుమంది కా ♦ లాంతకతుల్యులు యమునకుఁ దనుజాతు ♦ లౌదు, శిట్లు
శ్రీమంతులై దేవతామండలభవులై యుద్ధకాంతుల నెప్పు ♦ డొప్పుశూరు

తే. లైన కీశులు పదికోటు ♦ లలరుచున్న

వారు; వీరలపుట్టుక ♦ పౌరుషాదు

లెల్ల ఎచియింప సలవిగా ♦ దెన్న నాకు,

ఖరుని దూషణుఁ ద్రిశిరుని ♦ కలనఁ జంపి, ౨౭

1111

క తనరెడు రాముఁడు దశరథు, తనయుఁడు రమ్యావయవుఁడు ♦ తిద్దయుఁబ్రాయం

1 గర్జద స్సన్యధ పుత్రోఽశ్రీ జాంబవా నితి విశ్రుతః-అనియూ పాంచాలీన్యాయేన గర్జ
జేనపోషితత్వా త్తత్పుత్రో జాంబవాక తస్య బ్రహ్మణోబృహరంభిసంభూతత్వాత్-అనివ్యాఖ్య
జాంబవంతుఁడు బ్రహ్మయాపురింపఁగాఁ బుట్టినవాఁడు, గర్జుఁడు ఘోషించినంగునఁ దత్పుత్రుఁ
డగు చెప్పఁబడినదని తెలియనడి.

బున మించువాఁడు లోకం, బున నతనికి సాటి శౌర్యమున లేఁ డిలలోక.

చ అనిమొన నవ్వీరాధుని మహాంతకతుల్యుని నాకబంధునిఁ
దునిమినవాని కిజ్జగతిఁ ♦ దోచునె సాటి యొకండు చెప్పుమా!
విను మిఁక దండకాటవిని ♦ వెల్లు మహాసురపంక్తి నొక్కడే
యనిపెను కాలువీటికి మహాద్భుతశౌర్యము విస్తరిల్లఁగన్. ౨౯౫ 1113

తే. అట్టి శ్రీరాముగుణముల ♦ నభినుతింప
నెవ్వనికినైనఁ దరముగా, ♦ దితనిసహజఁ
డైన సౌమిత్రి ధర్మాత్మఁ ♦ డనుపముండు
మత్తకరివరమును బోలు ♦ మాన్యుఁ డతఁడు. 3౦౫ 1114

క సురనాయకుఁడైనను భీకరలక్ష్మణబాణమార్గఃకలితుండునన్
మరణించుఁ గాని బ్రదుకం, దరమే యిఁక నొరులమాటఁ ♦ దలఁపఁగవలెనే?

క. శ్రేతుఁడు జ్యోతిర్ముఖుఁడును, నీతరుణాకారు లిద్ద ♦ టినునికుమారుల్
చేతశ్శక్తిఁ జెలంగుదు, రాతతయుద్ధముల మింతు ♦ రనురులను విభూ! 3౧౫

క వరుణున కింకాకతనయుం, డరయంగా హేమకూటుఁ ♦ డనువాఁడు తగున్
హరిసత్తముఁడో నళుఁ డా, సురవర! యావిశ్వకర్తఃసుతుఁడు బలియు నౌ.

క వసువుత్రుండు సుదుర్ధరుఁ, డసమానపరాక్రమాభ్యుక్తఁ ♦ డతిబలవంతుం
డనఁగెడు నదిగో చూడుము, వెన లంకారాజ్యము రఘువీరునివలనన్ 33

క హితముగ గ్రహించి యతనికి, హిత మొనరింపంగఁ బూని ♦ యెల్లదనుజులం
దితఁడే మేటియనం దగు, నతఁడె విభీషణుఁడు నీసహజుఁడు మహాత్మా! 3౪

తే. ఆనువేలాద్రిచెంతనున్పట్టి వనచ,రులబలంబెల్ల నీకునే ♦ డెలివినాడ
నింకఁ జేయఁగఁ దగువానికెల్లఁ దారె, కర్తలని తెల్పె దానవభర్త కతఁడు

ముప్పదియవ సర్గము సంపూర్ణము

3౧ - వ సర్గము

— యుద్ధ విద్యుజ్జహ్వండు మాయకల్పితరామశిరస్సున చేదించి సీతకుం జూపుట. యుద్ధం

క. అని యిటు చారులు నొంపం, జనరాని మహాబలంబునాయము రాఁగా
జనపతి సువేలతీరం, బున విడిసినవాఁ డటంచుఁ ♦ బొందుగ జెప్పన్. ౧ 1121

చ ఘనబలశాలి రాఘవుఁడు ♦ కంధిని దాటియె వచ్చియుంటఁ జా
రనికరవాక్కులన్ వినుచు ♦ రావణుఁ డించుక భీతినొందె చెం
తను దగుమంత్రులం గనుచుఁ ♦ దా నిటు పల్కెను, మంత్రులార! మం
తన మొనరింపఁగాఁ దగినతత్సమయం బరుదెంచెఁ గావునన్. ౨౫ 1123

* శ్రీకాశ్య భివాన్ గతిః-అనిమా.

తే మంత్రులగు మీరు నీతులఁమార్గ మెఱుంగు
దానవులు వేగ రాఁదగుఁ డదడయ కనుచు
నాజ్ఞ నేయంగ వేగమేయరుగుదెంచి
రంత నాలోచనము చేయ ఁ నతఁడు పూ నె. ౪

1123

తే అంత దుర్ధర్ముడైన యాఁయసురనేత
యరిసమీపించి వచ్చినఁయవలికృత్య
మేదియో యని తగనెంచి ఁ హితులఁ బంపి
తనగృహమునకుఁ బోయె నెంతయుఁ గలంగి ౫

1124

సీ అమృహామాయుఁడ౯ననురవిరోధి మాయల నాటితీటి మఁహాబలుఁడగు
నట్టి విద్యుజ్జ్వహ్నుఁనప్పుడె రప్పించి యతనితోఁ బోయె నఁయ్యన్నమిన్న
నీత యున్నట్టి భూఁజాతంబుకడ కట దనుజేశ్వరుఁడు మాయఁలను నెఱుంగు
నాతనిఁ జూచి యిట్లనియె మాయలచేతఁ దరుణిని మోసపుఁత్రము జపమున

తే మాయచేత శ్రీరామునిఁమస్తకంబు

జేసి దానిని, భూరివిఁచిత్రధనువు

సాయకముతోడఁ గూడినఁసరణిఁ దీసి

కొనుచు నాచెంత కరుదెమ్ము ఁ చనదు మసల ౮

1125

క అన విని విద్యుజ్జ్వహ్నుఁ, డొనరించెన నల్లె యనిన ఁ నురుమోదంబుం
గని రావణుఁ డొకభూషణ, మును వాని కొసంగి దనుజఁముఖ్యుం డచటఁ.

క బలమలర నశోకవనం, బెలమినిఁ దాఁ జొచ్చె రాముఁనింతిం గనువే
డ్యల నొప్పి, ధనదసోదరుఁ, డలవనమున దీనయగుచుఁనార్తి బాగులుచుఁ.

తే వగల కేమాత్రమైనను ఁ దగక ముఖము

వాంచి శోకముచేఁ గుంది ఁ వసుధమీఁదఁ

గూగుచుండి నునోనాయఁకునినె తలఁచు

చును భయంకరదానవిఁవనిత లెపుడు ౧౧

1128

క. నలుగడలఁ గాచుచుండఁగఁ, బలువెతలం గుడుచుచున్నఁపావనశీలఁ
వెలఁదుల మిన్నను జానకి, నలరారు నశోకమందు ఁ నాతఁడు గనియె ౧౨

సీ. ౪ పూర్ణచంద్రాస్వయైఁభూతభయంకర లగు రాక్షసాంగన ఁ లవ్వహంబు
తనుఁ జాట్టుకొని యుండఁగను లయకాలమేఘసమావృతాబ్జరేఖయును బోలి
గనుపట్టుచును సుమంగళశము నిమిత్తమై దాల్చిన కొన్నియుఁత్రమవిభూష
ణము లలంకృతఁ జూప ఁ నుమనోలతయు మారుతోద్భూతయై తగఁకున్నరీతిఁ
దిరుగుచు శ్రీరాముఁపరిసరంబును బొందినట్లు లూహించి హఁహ్వాభిమునిగి

* భూషణై రుత్తిమైః కైశ్చి న్నంగఁక మలంకృతామ్-అనిమా,

- తే. యతనిఁ బాసితినని యెంచి ♦ యా ర్థి గనుచు
 1వగకు వేటు తెఱంగయి ♦ తగి గభీర
 మాట నిశ్చలయై యున్న ♦ యట్టి గంగ
 వలెనె యెమియుఁ దోఁపమి ♦ వెలఁది యుండె] 1180
- క. దనుజవరుం డంతట నీ,తను జెంతను గానఁబోయి ♦ తా హర్షోక్తి
 వినిపించునట్లు గనఁబడి, జనకజఁ గని ధృష్టమావఁచనము వచింపన్.౧౩ 1181
- 2ఆ. పూని యిట్టులనియెఁ ♦ బూబోడి! కళ్యాణి !
 సాధువచనములను ♦ జాల నేను
 నెంత వేడుకొనిన ♦ నెవనిప్రాపును నమ్మి
 పరుషవాక్యములను ♦ బల్కినావొ ౧౩౪ 1182
- క. ఖరుని వధించిన యారఘు,వరుఁ డింతీ! నీదుభర్త ♦ బవరంబున ని
 త్తరుణమున హతుండయ్యెను, దరుణీ యికనైన న నాదుఃఖతత్వమెఱుఁగుమా!
 క నీకుండిన యాధారము, పోకార్చితి మొదలుముట్టఁ ♦ బొలఁతీ! యిపుడే
 నీకావరము నడంచితి, నీకుం గల వ్యసనమునను ♦ నేవేడకయే ౧౩౫ 1184
- తే. నాకు భార్యపు కాఁగల ♦ వేకరణిని
 నైన నీయంత నీవె, మూఁధాత్మరాల !
 యిట్టి శ్రీరామువిషయమై ♦ యిపుడు నీకుఁ
 గలుగుబుద్ధిని వదలుమా ♦ ఫలము లేమి ౧౩౬ 1185
- క. మృతినొందిన యారఘుకుల,వతితో నిక నీకు నేమి ♦ పనియున్నది నా
 సతులకు నాకును గల్యాణి! తమిని నీశ్వరివి గమ్ము ♦ నీ వికనైన నన్.౧౬ 1186
- నీ అల్పపుణ్యముగల ♦ యట్టిదానవు గాన నింతపర్యంత మి ♦ ట్లీవు పొంద
 నగు పురుషార్థము ♦ నందిక యున్నావు పండితమానినీ! ♦ పడఁతిమిన్న
 మున్ను వృత్రాసురుం ♦ డన్నగ భేదిచేఁ బాలిసినట్లుగ ఘోరఁముగ భవత్ప
 తియుఁ జచ్చె నాపద్ధతియుఁ దెల్పఁగాఁ దగు వినుమింక రాముండుఁననువధింప
 తే.వానరేంద్రుఁడు తెచ్చిన ♦ వరబలములఁ
 గలిసి వననిధిదరికిని ♦ బలము మెఱయ
 వచ్చినాఁడఁట, యంత నీభర్త కడలి
 యుత్తరతటంబునను జేరి ♦ యురుతరగతి ౧౩౭ 1187
- క. పెన్నుసైన్యంబులు తనతోఁ, జనుచేరం దత్తటమును ♦ సరఁగున బాధిం
 పను బూని నూర్చుఁ డస్తా,ద్రిని బాం దెడుతఱిని విడిసెఁదివిజులు పొగడన్ ౧౮

1 వివాదస్య విలక్షణాప్-అనియా 2 ఇటనుండి సర్గాంతమువఱకు నందఱు మహేశ్వరతీర్థలవారి విశేషార్థమిం దిమిడింపఁబడినది ఈవిశేషార్థము నుందరకాండమునఁ జెప్పఁబడినట్టిదియే. అనఁగా భార్యాదిశబ్దములకుఁ బూర్వోక్తార్థమే గ్రహింపవలయుననుటయే యిచ్చటంగల సాశము,

- చ. బలములు మార్గభేదమున ♦ బల్విడిఁ దోచినచోటఁ జేరి యి
 మ్ముల సుఖనిద్రఁ జెందుటయుఁ ♦ బొంగుచు నానడిరేయి మేము చా
 రుల నటఁ బంపి వార్తలను ♦ దూధి నెఱింగితి, మంత రాఘవుల్
 విలసిలుచున్న యాబిము ♦ వేగ ప్రహస్తుఁడు భూరిసేనతో ౨౦ 1139
- క. చని నిశిని జంపి వైచెను, దనుజులు పరిఘములఁ జక్రతతిఁ బట్టి సఖ
 డ్దనికరము నయోదండములను శరముల, శూలవితతులఁ బెనుగదలఁ. ౨౨
 సీ. యవ్వులఁ బృథుతో మఱాళిని, శక్తులఁ, బెనుచక్రమునలంబులను గ్రహించి
 వనచరులవయిని ♦ వైచిరి పలుభంగులను బూని యుద్ధంబులఁ విరోధు
 లను జెండఁ జాలుచుఁ ఘనుఁడయి కృతహస్తుఁ డయి తగునట్టి ప్రహస్తుఁ డవుడె
 పెనుఖడ్గమును గరంజునఁ బూని నిదురించు రామునిశీర్ష ముద్దామరీతిఁ
 తే ద్రుంచివైచె; విభీషణుఁ డెంచి యింకఁ
 నిలువఁ జనదని భీతిని ♦ నింగి కెగరి
 పోవఁ బూనఁగ రాక్షసుల్ ♦ పోయి దైవి
 కముగ బంధించి రతని, లఘ్నక్షణుఁడు కవులు ౨౪ 1141
- క. నలుదెనలకుఁ బాటిరి యింక, నలనుగ్రీవుండు వనచఁరాధిపుఁ డిపుడా
 యిలఁ గరంహీనుఁడై యిమ్ములఁ బడియే యున్నవాఁడు ♦ ముద్గా! వింటే?
 క హనుమానుఁడు, హతహనుఁడై, దనుజులచే జంపఁబడియె, ♦ ధరణీతనయా!
 యనిచేయఁ జాంబవంతుఁడు, మునుకొన మాదనుజు లతనిఁమోకాళ్లు తెగఁ.
 తే విఱుగఁ గొట్టిరి, భీతికృద్వివిధపట్ట
 సములఁ దెగ వేయ హతమహీధ్రము విధమున
 ధరణిఁ బడియున్నవాఁడు, మైంధద్వివిదులు
 పృథులకాయలు పరజన ♦ భీతికరులు ౨౬ 1144
- చ. వనచరవీరు లిద్దఱును ♦ బ్రల్లదముఁ వలుకంగ వీరులౌ
 దనుజులు తత్కటిద్వయము ♦ దారుణఖడ్గముచేతఁ ద్రుంపఁ జ
 య్యన రుధిరప్లుతాంగులయి ♦ యంతట నూర్పులు పుచ్చుచున్ మృతిం
 గని, రతివా! మహాత్తరము ♦ గా విలపించుచు నేమి చెప్పుదున్ ౨౮ 1145
- క. పనసుండు పనసఫలమటు, లని ఛేదింపంగఁబడియెఁనని బహుబాణా
 లినికృత్తుఁడై దరీముఖుఁ, డను వనచగుఁ డద్రిగుహను ♦ నార్పుచుఁ జచ్చెన్.
 క. గురుతేజుండగు కుముదుఁడు, శరవిచ్చిన్నాంగుఁ డగుచు ♦ శబ్దము లేకే
 ధరఁ బడియె, రాక్షసుల్ భీకరగతిగా మారుకొనుచుఁ ♦ గడిదిశరములఁ
 క. తను ఛేదింపఁగ రుధిరంబును గ్రక్కుచు నంగదములు ♦ పోవఁగ నేలం
 గన దిక్కులేక యంగదుఁ, డనఘుఁడు పడియున్నవాఁడు ♦ హతభాగ్యుఁడునూ!
 సీ నిదురించువనచరుల్ ♦ మదగజంబులచేతఁ ద్రొక్కింపఁబడి కొండఁబుక్కఁడంగి;
 ర్రదదంబులును మీఁద ♦ నరుగంగఁ గొండఱువాయుసమాహతాబ్ధములరీతి;

ఘోటకంబులుద్రొక్కగొందఱునలఁగియుహతులైరి, మఱిగొందఱునురు తెల్ల
దముఁజేరి కొట్టంగఁ దాశఁజాలక భయంబున నాల్గుదెనలకుఁ దోవ దనుజు
ఆ లేనుఁగులను దఱుము దిద్దసింహములట్లు
వారివెనుకఁ దగిలి యీరసమునఁ
గొట్ట వారి లెల్లఁ గూలిరి, కొందఱు
వనధిఁ బడిరి, నింగిఁ దనిరి, కవులు 33౫ 1149

క. వనితా! భల్లూకంబులు, వనచరనై జమగువృత్తి భావించి ద్రుమా
ళిని జక్క నాశ్రయించిన, వనిమొనఁ బెక్కండ్లు దనుజు లభితులములక 3౪
క వనముల గిరులను వెదకుచు, వనచరులను బట్టి మృత్యువదనంబున నొ
య్యనఁ ద్రోసిరి పెక్కండ్రును, వనితా వినుమిట్లు నానుభటు లుద్ధతిచేక 3౫
తే నీదుభర్తను దత్తెన్ననన్య నిచయములను
జంపి, రిదె నెత్తుటందోగి సాంద్రరజము
నందు మునిఁగిన నీభర్త సుందరశిర
మును దగం దెచ్చినారు మాదనుజు లనుచు 3౬ 1152

క. వినిపించుచు దుర్ధరుఁడు, దనుజేంద్రుం డతఁడు దనుజుతరుణిం గని యి
ట్లనె నీత వినుచునుండంగను, రణరంగముననుండి కడుఁ బ్రీతిమెయి 1153

ఆ. రాముశిరముఁ దానె రయమునఁ గొనివచ్చి
భయదకృత్య మొనరుపంగఁ బూని
విరుతు లడరఁజేసి వెలయు విద్యుజ్జ్వహ్వ
నిటకుఁ దోడితెన్న! యింతి యనిన 3౮ 1154

క దనుజాంగన చని చెప్పిన, విని విద్యుజ్జ్వహ్వఁడు రఘువీరుశిరస్సు
ధనువును గొనివచ్చి శిరంబును వంచి నమస్కరించి భూపతి యెదుటక. 3౯
క నిలుచుండె, గొప్పనాలుక, గలిగి నమీషమున నున్న క్రవ్యాదుని ను
జ్జ్వలమూర్తిఁ గాంచి రావణుఁ డలరుచు నిట్లనియె, నీత యంతికసేమక. ౪౦
తే రాముశీర్షము నునువుమీ రమణి నిహత
భాగ్య తనభర్త యంతిమావస్థఁ జక్కఁ
గాంచుఁ గాకని చెప్ప రక్తనుఁడు వాఁడు
గనఁగ నింపైన తన్నస్తకమ్ము నవుడు ౪౧ 1157

క జనకజముందఱఁ బెట్టెను, దనుజుఁ డదృశ్యుఁడయి చనియెదనుజేంద్రుఁడుతా
గొని త్రిజగద్విఖ్యాతిని, గని తేజం బలరఁ గ్రాలు కార్ముకవరము ౪౨

ఆ నీతఁ జూచి పలికె నీతఱి నారితో
గూడియున్న ధనువుఁ జూడు మిద్ది
నీదుపతిది యిదిగొ నెలఁతరో! మర్త్యుడొ
రామునిక వధించి రాత్రియందు, ౪3 1159

తే. మాప్రహస్తుఁడు తెచ్చె నీ ధన్వంతరము
 ధనువు ననుచు విద్యుజ్జ్వలమును నితాంత
 మోదమునఁ దాను వాని నమ్మేదిని నిడి
 జనికరాజతనూభవ ధన్వంతరుణిని. రర౪

1160

క. కనుఁగొని యాశీర్వంబును, ధనువును గని యామె బుద్ధి ధన్వంతరిని న
 మ్ము ననుచు నింక నావశమును, పనితా! కిమ్మా! యటంచుఁ బలికె గుబుద్ధి
 ముప్పదియొకటవ సర్గము సంపూర్ణము.

3.2 - 2 వ సర్గము

అథ శ్రీ రాముని మాయాశిరస్సును జూచి విసింపుట అథ

క తరువాత నీత శ్రీరఘు, నరుశీర్వంబు తమమయి ధానిలు ధనువు
 బరికించి పవనతనయో, క్రమణసుగ్రీవమిత్ర ధర్మంబు తగ్గె ౧ 1162

క. తనవిభుఁడగు శ్రీరఘు, పునినేత్రము లతనికిఁ దగి పాలిచెడు నాస్యం
 బును ముఖవర్ణముఁ గురులను, వినుతశిరోజాంత ముట్టె వెనఁగని యంతః

క. సురుచిరచూడారత్నముఁ, బరమార్తింగనుచుఁ గాంచి, పడఁతియు నిశ్లే
 పరమాద్భుతచిహ్నంబులఁ, బరికించిన నదియె తనదు పతితలయె యగున్ ౨

క. అని యెఱిఁగి మిగులదూఃఖం, బును బొందుచుఁ గురరిచందమున నేడ్చుచు రా
 మునిఁ గూర్చి కై కనిందిం, పను వొడఁగెన్ దీనవచనంపంక్తుల మిగులన్ 3

క ఓకై కేయి! కోరిక, నీ కీడరినదిగాదె! నెమ్మిం గనుమా!
 యీకాకుత్స్థునికలోద్భవ, భూకాంతుల కెల్ల మోదమును గూర్చిగ నై 3౪

క వినుతిం గాంచిన రాముం, డనఘాత్తుం డిదిగో యంతఃపంచెం, గలహం
 బె నిజస్వభావముగ నీ, కును దగుట ఫలించె గుఱము కూలుట గాగెన్. ౪

సీ. వినుము కైకా! నాదువిభు నారచీలు కట్టించి నాతోడఁ గలిసి యడవి
 కంపిణివి గద! నీకాశ్యంసు శ్రీరాముఁ డంత విప్రియ మేమి యలవరిచె,
 నని పల్కి దీనయై యానీత వడఁకుచు చిన్నరంభావరశ్శీతిగుహంబు
 నలె నేలఁ బడియె, నావెలఁదియిష్టముహూర్తమునకుఁ దెప్పిఁత్రాణనొంది

తే. రాముశీర్వము మూర్ఖుని ధన్వంతరము
 ములచు సప్తపులను గ్రమ్మి వెలికి బాట
 నిట్లు పలవించె, నక్కటా! మృత్యువక్త
 బింముఁ జొచ్చితి నోరఘువీర! నీవు ౭

1163

క అది వధియింపక పురికిన్, మరలను నేననుచుఁ బల్కుమాట యిచట ని
 క్కరణి ఫలించెనె రామా! పరమాత్మా! విపులబాహుభాసురమూర్తి! ౭౪

క. మరణావస్థను బొంకగఁగ, బరికించితిగాదె నేనుఁ ♦ బాపాత్మను భూ
వరచంద్ర! విధవనైతిని, దగుణికి ముందుగ నె భర్త ♦ తా మృతుడైనన్ ౧
క సత్యుండు గుణము లేమియె, మృతికిం గారణమటంచు ♦ నెన్నడు రాద్యల్
హితగుణ! రామా! నేమన్, మృతి సంకయండ నీవు ♦ మృతినొందితి గా.

ఆ దీని కైన హేతు ♦ వోసరపాలకా, నేను సుగుణలేశఃప్రీతి నొట
యె యగుఁ గాని సాధుఃప్రవృత్తినిగనునీడు,దోష మేమి గాదు ♦ ధూర్తహరణ!

తే ఒక్కదుఃఖమునుండి వేఱొక్కదుఃఖ
మును నదా పొందుచుంటి నై ♦ న నిపు డిట్లు
శోకకంధి మునింగితిఁ ♦ బ్రాకటకృప
నెవఁడు ననుఁగాచు? నట్టిని ♦ విట్టు లై తె ౧౦

1173

సీ నాయ త్తకాశల్య ♦ యాయెక నిర్భాగ్యయేయయి దూడయం ♦ దెలమిఁగాంచు
నాపు వివశ్చయై ♦ యార్తి నొందెడురీతిఁ బ్రియతనూజుని నిన్ను ♦ విధివశమునఁ
బోఁగొట్టుకొనియింకఁ ♦ మార్గ దుఃఖమునొందఁగల, కచింత్యోరవిక్రమ! మహా
భవదాయు వభివృద్ధిఁ ♦ బడయును దీర్ఘమైయన్న దైవజ్ఞోక్తుఃస్మియిప్పు త్ర!

తే డన్వతములె యాయె నల్పాయు ♦ వైతి వీవు,
వారి నన నేల యన్వతంబుఁ ♦ బలికి రనుచు
భూతతతి కాది కారణభూతమైన
కాలమే తాపకీనదు ♦ మృర్తములకు. ౧౨

1174

క పరిపక్వ మొనరువఁగ నె, క్కరణిని దగుదాని కనువు ♦ గా భావిభూ
త్కరముల నెఱుంగు ప్రాజ్ఞుని, వరమతి నీవిషయమున నభవ్యంబగుఁ జా!
క. వెతలం దొలఁగించు నుపాయతతుల నీవెఱుఁగుదువు, నయాగమమునఁ బం
డితుఁడవు కన్గొనరాకయె, సతతము దగు మృతిని గనితె ♦ స్వాంతభ్రమతక.

తే. కమలలోచన! నినుఁ డమిఁ ♦ గాంచి క్రూర
మతిభయంకరమునునయి ♦ యలరు కాళ
రాత్రి కౌఁగిటఁ జేర్చి నిర్భాగ్యురాల
నైన నన్నుండి యెడఁబాపె ♦ నక్కటకట! ౧౩

1177

1క. పురుషవరేణ్య! యతిపృథు, తరబాహూ! దిక్కులేక ♦ తపియించెడు నీ
తరుణిని నను విడిచి యటన్, ధరఁగొఁగిటఁ జేర్చుకొంటిఁ ♦ డమిఁబ్రియనుబలెన్.

క కనకాంచితమై నీవొగి, 2ననుఁ గూడి సుగంధమాల ♦ నానాభూషా
ళిని బూజించగఁ దగునీ, ధను వస్త్రత్ప్రియకర మిటు ♦ ధరఁ బడియెఁ గటా!

ఆ నాకు మామగారు ♦ నీకుఁ దండ్రియు నగు, దళరధక్షితిశఃతల్లజుండు
స్వర్గనుందుఁ బితృవిసరములతో నుండ, నతనిఁ జేరితి విది ♦ యనఘ! నిజము.

నీ. గురుతరకర్మముల్ ♦ కోరిక నొనరించువారికిఁ బ్రియమయి ♦ వలలు పదము
నందుండి సుకృతులై ♦ యలరు నీవంశమువారి రాజ్యులఁ ♦ బరమపూజ్య
లను విమానంబునఁ ♦ దనరుచుఁ గనుచుందు, వనఘాత! ¹ బాలనై ♦ నట్టివన్నుఁ
జిటుతప్రాయమున నిఁ ♦ జేరిన దాని నీవేభరింపం దగు ♦ నిట్టి యబల

తే. సహచరిని జూడ వేలొకో? ♦ సరసవచన

ములను బలుకవ దేలొకో? ♦ యలవివాహ

సమయమున మత్కరంబును ♦ సంగ్రహించు

తఱిని నాతోఁ జరింప వ్రతంబుఁ గొనవె? ౨౦౪

1181

క. స్మరియింపు మింక నీతోఁ, బరమార్తిని బొందియున్న ♦ భార్యను ననుని
త్తరుణమునఁ దోడుకొనియే, యరుగుము, గతిమద్వరిష్ట ♦ యర్థి సురతరూ!

చ. నిను నిడనాడి దుఃఖముల ♦ నిత్యము పొందెడునన్నుఁ బాసి నీ

వసుపమరాజ్యభోగముల ♦ నన్నిటఁ బాయుచు నీజగంబుఁ జ

య్యన విడి యూర్ధ్వలోకమున ♦ కర్తిలిఁ బోయితివేల? మున్ను చం

దనముఖుంఁగళప్రదపదార్థములఁ గయిసేయ నొప్పుచుకొ ౨౦౫ 1183

క. నేనొక్కటినే గౌఁగిట, మానితగతిఁ జేర్చి నలరు ♦ మంచితరీరం

బోనాథ! యిద్ది గ్రద్దల, చే నీడ్వంబడెడుగాదె ♦ నీ! విధియింకకొ ౨౩ 1184

ఆ. పూర్ణదక్షిణలను ♦ బొల్పు యాగములను, దేవపూజ నల్పి ♦ దివ్యమైన

యాగవహ్ని చేత ♦ నార్య! సంస్కారము, నేల పొందవైతి ♦ వింక రామ! ౨౪

క. వనమున కరిగిన మనలో, ఘనుఁడగు లక్ష్మణుఁ డొకండె ♦ కడునార్తి బురం

బున కరుగం గౌసల్యయు, వనటంగని పుత్రుఁడతని ♦ భార్య యెచటనో. ౨౫

క. అని యడుగఁ గలదు, లక్ష్మణుఁడు నిశౌకాలమున రాముఁ డుకొనె స్వములుకొ

వననిధితటమున నుండఁగ, దనుజులు వధియించి చనిరి ♦ తల్లి! యచుచుకొ. ౨౬

ఆ చెప్పఁగలఁడు, పిదప ♦ చప్పడఁతియు నుపు

నిన్నుఁ జంపుటయును ♦ నన్నుఁ బట్టి

తోడుకొనుచుఁ బోయి ♦ ధూర్తరావణునింట

నునుచుటయును నీదు ♦ జనని విన్న ౨౦౬ 1188

క. హృదయము పగులఁగ నట న, య్యదనుననే విడుచు నిశ్చయముగనునువులకొ

మదవదరినూదనుండయి, నిదురను జావఁ దగనట్టి ♦ నెఱువగఁటిమిచేకొ. ౨౭

²క తనరారు రాజతనయుం, డనూనబలుఁడైన రాముఁ ♦ డభిని నవలీ

లను దాఁటి ఖరముఖులయిన, దనుజుల వధియించి తుదకు ♦ దైవవశమునకొ.

ఆ దుష్టశీలయైన ♦ తొయ్యలి హేతువు, నను వధింపఁబడియె ♦ దనుజులందు

1 బాలం బాల్యేన సంప్రాప్తం బార్థాం మాం సహచారిణిమ్-అనిమా 2 రామస్సాగర
ముత్తీర్య సత్యవాక్ గొప్పదేహతః-అనిమా.

హీనుడౌ ప్రహస్తుఁచే నేమి చెప్పుదు, గోష్పదంబువంటి ధనుమతి చంపె ౨౮
క తనకులమును జెఱుపంగ, జనియించిన నన్ను గుమతిఁ సంతసమునఁ జే
కొనె విధిని మోహమునఁగా, వున నార్యవతంసుడగుచుఁ బాలుచునృపునకున్
క. దారయె మృత్యువుగాఁ దగె, నారయ నేఁ బూర్వజన్మఁ మం దెవ్వరికో
కోరికఁ గన్యాదానము, నాకూఢిగఁ జేయుచుండుఁ నప్పు డమర్షన్ ౨౯

సీ. అంతరాయము చేసి యార్తిఁ గల్పించియెయుందును గాన నీ యుర్వి సర్వ
సంరక్షకుండయి యన్వృతభులకుఁ బూజకుడైన శ్రీరామఁచంద్రునకును
దారనై యీజని యభిభోగంబుల ననుభవించెడుకాలమందు దుఃఖ
మందుచున్నాను నురారిపాలక! రావణాసురి! ననువేగ యారఘూత్త

తే ముండగు రామునిపై ననే పడఁగ వైపు
మిద్ది మంచిది, భర్తను నింతితోడఁ
గూర్చుమా! యుత్తమశుభంబు యోగి నిద్ది
గాన నీపని సేయుమా మాన కింక 30

1194

క దనుజా! భర్తృశీరస్సును, దనువును నాశిరముతోడఁ దనులతతోడన్
గొనకొని చేర్చుము పెనిమిటి, ఘనమతి నే యనునరించి కడఁగి చనియెడన్.

ఆ. బ్రకముహూర్తమైన నుండచోప ననాథ
నగుచుఁ గుత్సితముగ నవని నింకఁ
దండ్రియింట నుండు తఱి వేద విదులైన
బ్రాహ్మణోత్తము లిటు పల్కి రొకట

1196

క వనితామణు లెవ్వరు భర్తను బ్రీతిని గాంచువారొ తగ వారికిఁ జ
క్కనికీర్తి నొనఁగు లోకము, లనూనగతి గల్గు ననుచు నాడఁగ వింటిన్.

ఆ. ఊమయు, దమము, దాన, సత్య, ధర్మ, కృతజ్ఞ
తలును, భూతహింస తలఁప కునికి
యెవనియందుఁ గలవొ హితమితి నట్టిప్రా
ణేశుఁ బాయ గతి యిఁకేమి గలదు

1198

చ అనియిటు లాయతాక్షి జనకాత్మజ దుఃఖనిమగ్నయశాచు నే
డైన బతికీర్ణచాపములు చేరువఁ బల్కఱుఁ గాంచుచున్, గడున్
వనటను నిట్లు పొందఁగను ద్వారముఁగాచు భటుండొకండు వ
చ్చి నిలిచి హస్తముల్ మొగిచి చెచ్చెఱి రావణుఁ గాంచి భక్తితోన్ 3౪

సీ తాఁ బ్రసన్నుని జేయదానవేశ్యుర యార్యపుత్ర! జయింపుమా! పూనిరిపుల
నని పల్కి వందన మొనరించి వాహినీపతిప్రహస్తుఁడు వచ్చెఁ బరమమోద
మున నని వచియించి దనుజోత్తమా! మంత్రియుతుండయినేనాధిపతిభవత్పు
దర్యనాథము వచ్చి ద్వారినీమను నిల్చి విన్నపింపఁగఁ బంపి యున్నవాడు

ఆ. నన్ను, ననయమున ♦ విన్నవింపగ నెట్లు

వచ్చినాడ వనెదో? ♦ సచ్చరిత్ర !

గొప్పకార్య మొకటి ♦ యిప్పు డున్నది చేయ

భర్తృనాజ్ఞఁ గొనఁగ ♦ వలయుఁ గాదె? 324

1200

క. పని యిది ప్రయాససాధ్యం, బని చెప్పందగును గాన ♦ నాదరమున ద

ర్శన మిమ్ము వారి కనఁగా,, దనుజునివలు కాలకించి ♦ దానవపతియు. 324

క పనము, సశోకాహ్వయమును, బనివడి విడనాడి మంత్రి ♦ వరులం గనఁగాఁ

జని యంత రాము విక్రమమును జక్క నెఱింగి సభను ♦ మోదం బలర. 325

తే తాఁ బ్రవేశించి చేయంగఁ ♦ దగినకార్య

మంత మంత్రులతోఁ గూడి ♦ యనువదించు

కొనుచు నిశ్చయమును జేసిఁగొని యొనరుపఁ

దగినవట్టును జేసె న ♦ తరుణముననె 325

, 203

క దనుజేంద్రుఁడు చనినంతినె, ధనువును శీర్షంబు దృష్టభమునం బడకే

చనియె, నట రావణుఁడు చ,క్కనిగతి గురువిక్రములయి ♦ క్రాలు నచివుల

క కలిసికొని యాపు చేయఁగ, వలసినకార్యంబులెల్ల ♦ బహుభంగులు గాఁ

దలపోసి నిశ్చయించెను,, విలయాంతకతుల్యుఁడౌచు ♦ వెలయు నతండు. 326

చ తనకుశలంబె కోరుచు నితాంతబలంబులఁ బొల్పి చెంతనే

కనఁబడువాహినీపతులఁ ♦ గాంచి వచించెను; భూరిభేరుల

ఘనరవ మీయఁ జాలునట్లు ♦ గట్టిగఁ 1 గోణము లూని కొట్టి పై

న్యనికరముం ద్వరిం బిలువుఁ ♦ 2 డిందుల హేతువుఁ దెల్పుకుండు. 326

ర3 1206

చ. బలవిభు లెల్ల నల్లెయని ♦ పల్కి నురారి మహీశునాజ్ఞచే

బలముల నాత్మనశ్యులను ♦ వైశమ యచ్చటఁ జేర్చి వచ్చె నం

చలరుచు యుద్ధకాంక్షి యగు ♦ నాతని కెంతయు వేడ్క పుట్టఁగాఁ

దెలిసిరి రావణాసురుఁడు ♦ తేజము పొంగఁగఁ గాంచె వారల 327

1207

ముప్పదిరెండవ సర్గము సంపూర్ణము

33 - వ సర్గము

శ్లోక విభీషణభార్య సుమ జానకి నూఱడించుట. శ్లోక-

తే అట విభీషణభార్య గుణాభ్య సరము, జానకిని మోహపరసశఁ ♦ జాలఁ జింత

సేయదానిని 3 బ్రయసఖఁజేరఁ బోయె, నామె విపరీతబుద్ధియై ♦ యప్పుడుంట.

1 స్ఫుటకోణా హ తేవమే-అనిమా కోణమనఁగా వాద్యదండము. 2 నక్తవ్యం చ నకార
ణమ్-అనిమా. 3 ఆపనా దాథ వై దేహం ప్రియాం ప్రణయినీం సఖీం-అనిమా.

చ. దనుజవిభుండు మోసమునఁ ♦ దన్నట వంచనసేయఁ జాలఁగా
వనటఁ గృశించుచున్న రఘువర్షునిభార్యను సీతఁ గాంచి చ
క్కని మృదువాక్కులకొనరము ♦ గాదిలిప్రేమను నూటడింపఁగాఁ
దనమది నెంచె, నాసరము ♦ దానవనాయకునాజ్ఞ నచ్చటకొ. ౨ 1209

క జనకునిపుత్రక రక్షిం,చునిమి త్తం బుండె నందుఁ ♦ జొచ్చిన దనుజాం
గనలందుఁ గరుణ గలదియె, గనుకకొ జానకీయు నామెఁ ♦ గైకొనె సఖిగకొ

చ. ¹సరమయు గట్టిపట్టుదల ♦ శాంతము గల్గిన యింతిమిన్నయై
పరఁగుట రామునిం గుఱిచి ♦ పల్కఱు వేఱుగఁ దా శ్రమించుచుకొ
గురుశరదుఃఖ మొందు నతికోమలగాత్రిని జూచె భూమిలోఁ
బారలుచు ధూళి గ్రమ్ముకొనఁ ♦ బోలనిరీతిని లేదియున్న యా
తురగవధూవిధంబునను ♦ ధూళి శరీరము నిండి యుండఁగకొ. ౪ 1211

తే దీనయై యుండె సీతయు ♦ మానసీయ
చనితయో సరమయు నామెఁ ♦ గరతలములఁ
దాఁకి యూటడిలం జేసి ♦ తాఁ జెలిమిని
దనుజవృత్తాంతమును జెప్పఁ ♦ దలఁచి యంత. ౪ 1212

సీ. ఇక నూటడిల్లుమా! ♦ యింతీమనోవ్యధవదలుముభయమునొం ♦ దఁదగుమనను
గలదానవౌట నిశ్చరణి భీతిల్లెదు దనుజేంద్రుఁ డిచట నాడిన పలుకుల
నీదుపల్కుల నెల్ల ♦ నే సఖిస్నేహంబునను వింటినవ్వు, ²నీపు నట నాడు
చెంతనుండవు గదా ♦ యింత యెట్టులు వింటివనెదవో యాకనమందునొక్క

తే. తరువు వివరంబునందు నే ♦ దాఁగి వింటి,
నతఁడు దుష్టాత్ముడై యెట్టు ♦ లాలకించి
తి వని సందియపడెదొ ³స్త్రీతిని ననువుల
పైని నుంచను నీకొఱ ♦ కోవెలంత ౭ 1213

క కనుకకొ రావణువిషయంబున భయమును మాని వింటిఁ ♦ బూజోడీ! యా
దనుజేంద్రుఁ డెందుకొఱకై, చనియెనొ త్వరపడుచు నతనిశంకకుఁగతముకొ.

ఆ ఇచటనుండి పోయి ♦ యే నెఱింగితిఁ జూచి
మాకుఁ దెలియకున్న ♦ మానెఁ గాని
యురుబలాభ్యుఁ జంప ♦ నుపసత్తియును లేదు
నువిదితాత్ముఁ డగును ♦ ట్లోణివిభుండు ౮ 1215

చ విను మతఁ డంతకోపముఁడు ♦ వెట్టివిధంబునఁ దాఁ బ్రమత్తుడై
వననిధిచెంత నుష్టి గనుఁవాడె తటాలునఁ జంప శక్యమే?

1 బడిబా మిన పాంసులాం-అనిమా బడిబాం అష్టస్త్రీయమ్-అనివ్యాఖ్య 2 ఇందవతారకఁ
దెనుగునఁ దెల్పుకున్న నసంగతముగానుండును గానఁ దెలిగింపఁబడియె నని తెలియునది.

మనుజున్మృగేంద్రుడైన కులఃపండును నాతని నెట్టులున్నఁ జం
పను దరమానా? వానరులఁ బాహుబలాధ్యులఁ జంపరాదునూ! ౯ 1216

చ తరువుల సంగ్రహించుకొని ధారుణరీతిని బోరువారలా
హరులన నింద్రుచేతను సుఁగావళి యట్టులు రామమూర్తిచే
బరబలబాధ లేని గతి ధద్రముగాఁ బరిరక్షితుల్ గదా
యరసినవారిఁ జంపుటయుఁ నద్భుతమే యిది వట్టిమాటనూ! ౧౦ 1217

సీ. వెలదిరో! నిడుదలై ధృత్తములుగ నొప్పు భుజములు వెలయంగఁభూరి తేజ
చులరంగ నాయతం బగువక్ష మొప్పుంగ విక్రమంబున ధరఁ వెలసి ధన్వీ
యై సుందరాంగుడై యతులధర్మాత్ముడై విఖ్యాతినిం గాంచి విబుధనుతులఁ
జెలఁగుచుఁ దనను బరులను రక్షింపఁగఁ జాలి తమ్ముని గూడి సంతతంబు

తే. కుశలియై నీతివిద్యులఁ గోవిదుడయి
పరబలౌఘాంతకుండయి గురుతరబల
పౌరుషంబుల నెసఁగుచుఁ బరమవిజయ
రమను వెలసినవాఁడు శ్రీరాఘవుండు. ౧౨౪ 1218

క అరిబలకాలాంతకుఁ డా, పురుషవరేణ్యుండు దనుజపుంగవసేనో
త్కరనివాతుండు కా లే దో, తరుణీ! యిదినిజముగాదు తలఁపుముమదిలో.

క శిరసును జాప మదెవ్వొధి, దొరకెనొ యని యందువేమొ ధుష్టమతిసుమా
సురరిపు వనర్హకృత్యుం, డరయఁగ భూతౌఘవైరి యై జీవించుకొ ౧౩౪

తే నకలమాయల నెఱిఁగిన జాణ రాద్ర
కన్దుఁ డల్లాట నినుమోహకలితఁ జేయఁ
దలఁచి యీమాయఁ గావించెఁ, దొలఁగె నీదు
వంత, పొందఁగనుండు శుభములు నిన్ను ౧౩౫ 1221

క. నిను లక్ష్మీ పొందఁ గలదో, వనితారత్నంబ! యిది ధుళిచంబగు మోదం
బును గలుగఁజేయు ప్రియవా, ర్తను జెప్పెన నాచకింపు రామువిషయమై

చ వనచరసేనతోడ రఘువన్యుండు సంద్రము దాఁటి దక్షిణం
బునఁ దగు భూమిపై విడిసెఁ బూర్ణమనోరఘుడైన రాఘవుం
డనుజునిఁ గూడి యుండఁ గనులారను గాంచితి నబ్ధిచెంత నా
వనచరరక్షితుం డగుచు భాసెలువాడు సుమీ తిలోదరీ! ౧౩౬ 1223

చ కరము జవంబునం జనఁగఁ గల్గినచాచులఁ బంపి రాక్షసే
శ్వరుఁ డటఁ గల్గు వార్తలను జక్కగ్రహించియె రంకటంచుఁ బం
ప రయముమీఱి రాఘవుండు పంచిన శక్తిని నబ్ధి దాఁటె నా
హరిచయయుక్తుడై యనుచు నచ్చటివార్తను జెప్పి రాభటుల్ ౧౩౭ 1224

- క. ఆవార్త వినియె భామిని, రావణుఁ డిపుడాత్మనుంత్రి † రమణులతోడఁ
దా వివిధగతుల మంత్రం, బావిలమతిఁ జేయువాఁ డటంచుఁ బలుకఁగఁ.
- క. బలముల సర్వోద్యోగం, బులవలసం గలిగి భీమముగ నొప్పు రవం
బలరఁగఁ దానును సీతయుఁ, గలయఁ విని, రంత సరమ † కడు నానక్తిఁ.
- ఆ దండఘాతమున నిఠాంతము మ్రోగు నా, భయదభేరిగురుఁడవంబు వినుచు
మధురభాషణముల † మానిని సీతను, గాంచి యిట్టులనియెఁ † గడు నలరుచు.
- సీ భయశీలవు గద యోనడఁతి మిన్నా! సైన్య సన్నాహమునకు నీసరణి భేరి
భయదహారీతిగా † వాయించఁబడుచున్నయది సుమా మేఘసహారవంబు
విధముగాఁ దనరి గఁభీరమై యున్నయా భేరినినాదంబు † వినుము, మత్త
కరులఁ గై నేయుచు † సరదంబులకు గుఱ్ఱములఁ గట్టుచున్నారఁపలువిధములఁ
- తే. బ్రాసములఁ దాల్చి రాతులు † షరమకొతు
కమున వేలకువేలుగఁ † గ్రాలుచున్న
వారు మోదంబు గనుచుఁ గాఁబ్బలము లచట
నచట సన్నధమగుచున్న † వనిగొ సీత! ౨౩౪ 1228
- క. చతురంగబలంబులు చి, త్రతరంబులుగాఁగఁ జెలఁగి † త్వరఁబాటుచు ను
న్నతముగి నార్చుచు ధ్వనిసం, గత జలపూర్ణాభిఁబోలి † కడు సంపడిగఁ.
- క. సరపతిమార్గంబుల నిం, డి రహిం జెలువారె, మిగుల † నిర్మలశస్త్రో
త్కరములయుఁ జర్కములయుఁ, వరసర్కములయు ద్వీరదఁ † వాజితతులయుఁ.
- ఆ. అరదములయు భూషిఠాంగులౌ దనుజుల
వితతులయును గాంతు † లతిశయముగఁ
బెక్కునర్ణములుగ † వెలసి గ్రీష్మర్తువు
నందు నడవిఁ గాల్చు † నగ్నియట్లు ౨౬ 1281
- క. నలుదెసలఁ వ్యాపించెడు, విలాసముగ మత్తమాస్తిఁ † వితతికిఁ గట్టఁ
వెలసినఘంటల మ్రోతయుఁ, బలురథముల నిస్సవములు † భయదములగుచుఁ.
- ఆ. వాద్యనిస్సవముల † భంగి నుండెడు తురం
గాళిహేష లట్టె † యావరించె
వినుము, రాక్షసేంద్రు † ననుసరించు భటాళి
యాధములఁ గేల † నందుకొనుచు ౨౮ 1288
- క. కనుగొనువారికి గడ్డును, జనియించెడు చట్టుగాఁగ † సాంద్రంబగు న
ట్లునువుగ నన్నాహంబుల, నొనరించెడువారు విను నుహోగ్రముగాఁగఁ
- తే. వంతల్లెను దొలఁగు నఁసంతనిజయ
లక్ష్మి నీపాలవెలయు నిలాతలమున

* తోయోఘై రిస సాగరః-ఆనిమా

దనుజులకు భీతిగల్గెడు ♦ తటియు నిదియె

వచ్చె, రాముడు జగనభివంద్యుడగుచు ౨౯

1235

చ. సరసిజవత్రనేత్రుడయి ♦ త్కృష్ణలి వెల్లుట రాజ్యలక్ష్మి యా
దరమున బొందు జమ్ము, సురతల్లజులందు శతక్రతుండు నాఁ
బరఁగి యచింత్యవిక్రమము ♦ భాసలఁగా మరుకాననస్థత

స్మరహననం బొనర్చి ఊతిఁ ♦ గ్రాలెడువాఁడు సరోజలోచనా! 30 1236

తే. ఏల జాగొనరించెనో ♦ యిట్టులన్న

రావణుడు కానబడమిఁ గ్రోధావిలమతి

యగుచున్నాఁడు రణమందు ♦ సరివధించి

నిర్జితశ్రోధుడై పొందు ♦ నిన్ను నిజము 30౪

1237

చ. అరుల వధించువజ్ర సహజాన్వితుడై తనవిక్రమంబు సం

గరమున శత్రుసంతతికిఁ ♦ గన్పడఁజేసెడురీతి లక్ష్మణుం

డురుబలశాలి సన్నిధిని ♦ నుండఁగ రాముఁడు రాక్షసాళిపై

నిరుపమపాదుషంబు గడు ♦ నేర్పున జూపును నమ్ము మింతిరో! 30౫ 1238

చ. పలికెద విట్టులైన ఫలభంగి యదెట్టులొ నీకు నన్నచో

వెలఁదిరో! వైరికూలఁగ నె ♦ వేగమె నీపతి నిన్నుఁ జూడ ని

మ్ము నిటరాఁ గృతార్థమయి ♦ మోదమునం బతియంకపీఠమం

దలరెడునిన్నుఁ జూడఁగల ♦ నాదర మొప్పుగ వేగమే నతి! 30౬ 1239

సీ కళ్యాణి! భర్త నీ ♦ కడ కరుదెంచి నిక గాఁగిలింపఁగ మనఃకాంతు నాయ

తోరన్ముఁ గనుచు విభూరస్థలంబున నానందబాష్పంబు ♦ లట్టెవిడువఁ

గలవు, నీపతిఁ బాసి ♦ కడునిడుమలఁ బడి పెక్కుమానములుగ ♦ నొక్కరీతి

విప్పకయుండుట ♦ వేణి యేకంబుగాఁ బెనఁగొని జఘనంబునను దగంగ

వ్రేలాడు నీజడ ♦ వినతబలుండెను త్కృష్ణతి విడువంగఁ ♦ గలఁడు వేగ,

ఆ. యదితపూర్ణచంద్రు ♦ నొప్పున మెఱయు రా

మునిమొగంబు మాఁగఁ ♦ గనె భుజగియుఁ

గుబునమును చదిలెడు ♦ పాబగున శోకజ

సలిలము దిగవిడవఁ ♦ గలవు నీవు 30౭

1240

క. సీతా! నుఖార్హుడగు నా, భూతలపతి రామమూర్తి ♦ పొంగుచు ననిలో

దై తేయపతిని రావణు, శాతశరంబులను ద్రుంచి ♦ సఫలార్థుడై 3౧

నా తాదృశః కిమిదానీం వింబ ఇత్యైతాహ-అనుదాని కీవద్యపాదము తెనుఁగు ఈ
యవతారికార్థము తెనుఁగునఁ జేర్చుకన్నచోఁ బూర్వోత్తరసందర్భమే చెడు ఇది తెలియక వ్యా
ఖ్యానాభిప్రాయము తెనుఁగునఁ జేర్పరాదన్న దేవానాంప్రియులభావము సత్కవిసమాధ్యతము
కాదని గ్రహించునది.

క నిను బ్రాణప్రియ వేగంబునఁ బ్రీతింగూడి నుఖము ♦ పొందఁ గలఁడు; మే
దినినన్యయుక్తసవ్యృష్టిని విలసిలురీతి మహితఃపత్తుని రామున్ 32 1242

ఆ సంతతంబుఁ గూడి ♦ చక్కనిపతివిక్ర
మమునఁ బొంగఁగలవు, ♦ త్కౌఠరివర
మైన మేగువునకు ♦ సంతటఁ దిరుగుచు
మండలగతిహయము ♦ మాడ్కి వేగ 32౪ 1243

1౩. ఒనరించుచు భాస్కరుడై, తనరెడు సూర్యునికృపానిధాను శరణముం
గను మతఁడు ప్రభాతతీర్థ, ఘన కారణభూతుఁ డగుటఁగలుములనొనఁగున్.

ముప్పదిమూడవ సర్గము సంపూర్ణము

3౪ - వ సర్గము

అంత సుమ నీతకు రావణుని యభిప్రాయమును జక్కఁగా నెఱింగి చెప్పట అంత

చ దనుజవరోక్తి సత్యమని ♦ తాఁ గడుమోహిత యకాచు నీత రా
మునికయి తాపచుందుచును ♦ మోము వికాసముఁ బొసియుండఁ ద
న్యనను కలంకఁ దేర్చి యనుమానము వాపె 2దిసంబు నీటిచే
తను ధరఁ జల్లఁజేసెడువిధంబున నాసురవైరికాంతయున్. ౧ 1215

నీ ఏకాలమందు నేయేషని చేయంగఁదగునొ దాని నెఱుంగఁ ♦ దగినదాట
సరమయుఁ దనప్రియఃసఖయైచసీతకు హిత మొనర్పఁగఁగోరియెలమి స్థితము
తోఁగూడువలుకుటతో నిట్టులను చని తేక్షణా! విను మెవ్వ ♦ రెఱుంగకుండు
నట్లుగా రామునియంతికంబున కేగి త్వగ్వాక్యమును జక్కఁ ♦ బలికి మరల
తే వేగ రాఁగోరెదను దూరభాగ మెట్లు
చనఁగ గలవని యందువా ♦ చాన! నేను
వడి 3నిరాధారమైన యభ్రమునఁ బోవఁ
బవనగరుడులు నావెంటఁ ♦ బాటలేగు. ౪ 1246

చ అనిపలుకంగ నీతయు మాహా ర్షిని బొందుచుఁ బల్కుచుండి చ
క్కనిసరసోక్తి కెంతయును ♦ గ్రన్థుఱ సంతసమంది తీయనై
తనరెడు పల్కులం బలికె, ♦ దప్పక వ్యోమరసాతంబులన్
జనగల వీవు నాకొఱకు ♦ త్కౌఠలి నెవ్వరికే నశక్యమా
వని నొనరింపఁగాఁ గలవు ♦ బాగుగ సంచని యే నెఱుంగుదున్. ౬ 1247

క వనితా! నాకుఁ బ్రియంబును, నొనరింపఁగ నీకుఁ గోర్కి ♦ యుండునయే నీ

1 తమిషా శరణ మభ్యుపైహి దేవం దివసకరం ప్రభగో హ్యనుం ప్రజానామ్ - అనిమా
2 పృథివీం ద్యౌ రివాంభసా-అనిమూ 3 నిరాలంబే విహాయసి, సమర్థో గతి మన్వేతుం షణ్ణో గరు
డోపి వా - అనిమా

మనసు స్థిరంబయితగునే, జని రావణుచెంత కీవు ♦ సరగున నచటన్ ౧౨48

ఆ. ఏమి చేయువాఁడొ ♦ యెఱిగిరమ్మా దాన

ఫల మదేమి యన్న ♦ ఖలుఁ డతండు

వై రిరావణుండు ♦ స్తూరుండు దుష్టాత్ముఁ

జ్ఞాటఁ డెలివిలేక ♦ యనుదినంబు ౧౨49

క నుర యవుడు త్రావినట్టులు, పరిపరి నను మోసవుచ్చు, ♦ భయదాకృతులన్

నిరతము గావలఁ గాచెడు, తరుణులఁ గొని యనుదినంబు ♦ దయ యెఱుంగకయే.

1క. నను దర్శింపం జేయును, వనితా' బెదరింపఁ జేయు ♦ భయంపడి నేనో
యనుమాన మొంది యున్నా, ననూనమగు నాదుచిత్త ♦ మస్వస్థము నూ!.

ఆ వానిభయమువలన ♦ స్వాంతంబు చెదఱి దుః

ఖమున నీయశోక ♦ కాననమున

సంశయంబు గదర ♦ సంతాపమునఁ గుందు

చున్నదానఁ దనుజుఁ ♦ డుద్యమమున ౧౦

1252

క. పనియే మొనరింపఁగ నే, మనిమోసము నన్నుఁ జేయ ♦ నాత్మఁదలఁచెనో

వనితా యతనిప్రవర్తన, మన నేమో? యెఱిగి చెప్పు ♦ మది యుపకృతియా

చ. అని యిటువల్కు నీతఁగని ♦ యాచుదుభాషిణి బాష్పవారిచే

తనె వెతఁ గుందు తన్మఖముఁ ♦ దద్దయుఁ బ్రీతి స్పృశించుచున్ వచిం

చె నిటులు, నీకు నివ్వెధిని ♦ జత్తమునందునఁ దోచునేని నేఁ

జనియెద నిప్పుడే యచట ♦ శక్తివువార్త నెఱింగి వచ్చెనన్. ౧౩

1254

క కనుమా! సీతా! యని యా, దనుజుంగన సరచు యిట్లు ♦ దమిఁ జెప్పి జవం

బున రావణుచెంతకుఁ జని, తనమంత్రులఁ గూడి దనజతల్లజుఁ డొరటన్ ౧౩౫

తే పలుకుకొనుమాట లెల్ల నా ♦ పదఁతి వినియె,

నింగితజ్ఞయె యాటచే ♦ నెంతో దుష్ట

బుద్ధియగు రావణుండు చేరుఁ ♦ బూని నిశ్చ

యించుకొన్నట్టి విషయాళి ♦ నెఱిగి యంత ౧౪౫

1256

క చనుడెంచె నశోకవనంబున, కీగతి మరలివచ్చి ♦ పోయినపని యే

మని తనరాకను గోరెడు, జనకజ 1కతపస్వవీర ♦ నాగరజవలెన్. ౧౫౫ 1257

క కనుపట్టు రాచుపత్నిని, గనియెన్, మృదుభాషిణియగు ♦ కాంతామణి నా

దనుజుంగన సరమను నా, జనకజ గని కౌఁగిలించి ♦ సంతన మొదవన్. ౧౬౫

చ. అలరెడువేర్కిఁ దానె తగుఁనానఁ మామె కొసంగి నా ధుభా

వల నిటువల్కె, నిచ్చటను ♦ జానరొ! నీ వుపవిష్ట వాచు నా

1 తర్జాపయితి వాజస్రం భర్తాపయితి వాఙ్మతే-అనిమా 2 స్పృశంతీ బాష్పవిక్లంబమ్-

అనిమా ౩ భ్రష్టపద్దా మివ శ్రీయమ్-అనిమా భ్రష్టపద్దామ్ = పద్దానసహీనా మిత్యర్థః. అని

వాక్యభ్య కమలాననము లేని లక్ష్మీయని యర్థము.

ఖలమతి యాచుఁ గ్రూరుడగు ధర్మరనాథుఁడు తా మనంబునం
దలఁచినకార్యనిశ్చయము ధర్మముగా నెఱిగింపు నాకింక. ౧౮

చ అని తనకేమిచెప్పనొకొ ధర్మతరుణి పుణి యంచు భీతిచే
తను దనువెంతయన్ వణకఁ ధర్మని ప్రశ్నముచేయు జానకిం
గని సచివాన్వితుండయిన ధర్మరనాథునుడంత మెల్లఁ జె
ప్పను మది నెంచి యిట్లనియెఁ ధర్మమని! యచ్చటివార్త లే మనన్ ౧౯

తే. జననియైన కేకేసియు ధర్మనివవృద్ధుఁ
డగు నవిధుండు నిను రాముఁసంతకమున
కనుపఁ జక్కఁగఁ దెల్పి రిట్లనుచు, నోయి
దనుజనాయక! నీవు రాఁమునకు నీత ౨౦

1261

క. కొనిపోయి సత్కృతిం దగఁ, గొనుచుని యి, మ్మట్లునేయఁ ధర్మరవయేనిన్
మనుజేంద్రుఁడైవచ్చి కృతమునకు జనస్థానకృత్యము నిగర్హనమా ౨౧ 1262

చ జనపతిమాట యేటి కింక ధర్మగర ముగతి దాటి జానకిం
గని దనుజావళిం దునిమి ధర్మము లీగతి రాముభృత్యుడౌ
హనుమ యొకండు చేసెఁ గద! ధర్మరయ మానవుఁ డెవ్వఁడైన ని
ప్పునుల నొనర్చునే ధర్మి ధర్మగుగ నెచ్చుమటంచుఁ దెల్పి, రో
వనితరొ! రావణాసురుఁడు ధర్మరలపల్కుల నెన్నఁ డింతయున్ ౨౨

క ధర్మకాముఁ డర్థమును బా,యను దలఁపనియట్లు నిన్ను ధర్మయంబున నీ
యను బూనఁడయ్యె మంత్రులు, దనుజేంద్రుఁ డిట్లు మదినిఁదలఁచిరికానన్.

క అనియెనఁ జావక నిన్నున్, మనుజేశున కప్పగింప ధర్మకొనఁ, డిట్లు బు
ద్ధిని నిశ్చయించుకొను టా,తనిమృతికే హేతు వగును ధర్మము నువ్విత్తా. ౨౩

క. సురవైరులతోఁ దా సంగరమున మృతినొందినంతఁ ధర్మని భయమునన్
దరుణి నిను వీడఁ జాలఁడు, వరసితసాయకము లెల్ల ధర్మచి రణమునన్

క ఇందీవరసయనా! విను, సందియమున్ బూనవలదు ధర్మత్రువు రాముం
డొందినక్రుధఁ బరిమార్చియె, సుందరగతి నిన్నుఁ గూడి ధర్మభిలుపురికిన్

క. చనఁగలఁ డనియెను, నిటులా, జనకజతోఁ బల్కుచుండుఁసమయంబుననే
వినుఁబడియె శంఖభేరి,నినదయుతంబగుచుఁ గీశఁనికరారవము ల్. ౨౪ 1263

క ధర్మి వడఁకించునట్టులు, కరమరుదుగి వీనులఁ బడఁగఁ లంకిం గా
భారమున్న రాజభృత్యులు, హరిసైన్యారావముల సహార్యములఁ గడున్.

క విని మనవతిదగు దోషంబున మనకున్ మేలులేదు ధర్మయని ధైర్యం
బున నప్రాజనులయ భీతిని గాంచిరి తప్ప దింక మృతి యనుచు మిగులన్.

ముప్పది నాలుగవ సర్గము సంపూర్ణము

3౫ - వ సర్గము.

అంతా మాల్వనంతుఁడు నీత నిమ్మని రావణునకు నీతిఁ దెల్పుట అంతా

క అరిసగరవిజయుఁడగు భూవరుఁ డారాఘవుఁడు దీర్ఘఁ బాహుం డట భీ
కరభేరీశంఖారవ, పరికరములతోడ లంకఁపై కరుడెంచెన్ ౧ 1271

క దనుజేశ్వరుఁ డంతట నాధ్వని విని ఊణమాత్ర మెంచి ధతనలో నచివా
లిని జూడఁ జూడ్చి బరపెను, ఘనబలమున జగము నేఁచఁగలరావణుఁడున్.

తే. క్రూరుఁ డౌట మంత్రులనెల్లఁ ధూర్జి యోల
గంబు స్రవినాద మీయఁగ ధర్మమూని
కరము దుర్బుద్ధినే పూని ధర్మభాష
ణముల వారల కీట్లను, నాకు మీరు ౩౪ 1273

చ వననిధి దాఁటి రాముఁ డిట ధవచ్చుట తద్బలవిక్రమంబులున్
ఘనము లటంచుఁ బల్కితిరి, కర్ణము లూరఁగ వింటి సంగరం
బునఁ జెడనట్టివిక్రమము ధౌంఘుచు నుండఁగ నున్నమీర లా
తనిదగు విక్రమంబు విని ధైర్యము మాని పరస్పరంబు దృ
ష్టిని నిగుడింపఁ జేయుచును జేయఁగ నేరక మీర లుంటయున్. ౫౪ 1274

తే నే నెఱుంగుదు ననియె, నాదానవేంద్రు
తల్లికిం బినతండ్రియు ధరణి బ్రాజ్ఞ
వ్యుఁడును నయి తగు మాల్వఁవంతుఁ డతని
పలుకులన్ విని యిట్లని పలికె నీటి ౬౪ 1275

నీ ఆనీక్షికిని, న్రయి, నల్లె వారాదండనీతుల శిక్షితుంజై తనర్చి
నీత్యనసారియై నిత్యము భూపతి యెవ్వఁ డుండునో యాతఁడే ధరిణి
బాలకాలము తాను బాలించు, నాతఁడే వైరుల నొడించు, నవ్వబల మెట్లొ
క్షిణించినన్ సంధి చేసికొనును, వైరివిత్తతో స్వబలము వృద్ధియెన

తే. నరులతోడను ద్వేషించునట్లు కాల
గతులకొలఁది స్వపక్షంబు గ్రాలునట్లు
చేసికొనుచుండు, గావున స్థిరతరమగు
భాగ్యమును బొందు దానవవరనుపేంద్ర! ౮౪ 1276

క తనకంటె నధికబలముం, గనుపట్టినవైరితోడఁ గావించుకొనం
గనువలయు సంధి నముంజై, నను బగతుండు సంధియే యొనర్చుకొనఁగగున్

క బలమున పథికుఁడు తానుగఁ, జెలఁగిన శత్రువు నుపేక్షఁసేయ కతనితోఁ
గలహంబు సేయఁదగు నిప్పులు కిప్పుడననేల? యన్నఁ బలికెద వినుమా!

చ దనుజవరేణ్య! శాస్త్రముల ధతన మిటుల్ తగుఁ గావునన్ బలం
బున నభివృద్ధి నొంది సృషపుంగవుతోడను నీవు సంధియే

- యొసరుచుకొంట నామదికి యుక్తముగాఁ గనుపట్టు; దాన మి
య్యని గతి సంధిగాదు గద యారయఁగా బలవద్విరోధితోఁ. ౧౦ 1279
- ఆ. ఎవతెకొఱకు నమృఃహీనునకుఁ నీకుఁ, బగయెసంగె నట్టి యడఁతి నీతి
నతని కిమ్ము, రాముఁ డధికుఁ డెట్లగునని, యన్న దేవతలు మహర్షు లెలమి.
- క. అనిశము గంధర్వులు రామునకుఁ విజయంబు యుద్ధమునఁ గల్గఁగ నె
మ్మనములఁ గోరుచు నున్నా, రనూనబలశాలి యాతఁ డగు నటుగానఁ. ౧౧
- ఉ. ఆతనితో విరోధమును యనసురరాజు పరిగ్రహింప క
త్యాతతవైరిశక్తి మనఁమందుఁ దలంచుచు సంధిచేసికొ
మ్మాతటి నైన, దేవతలు లీగతి రాముజయంబు గోరఁగా
హేతు వదేము యన్న సకలేశుఁడు బ్రహ్మ సురాసురాళికి ౧౨ 1282
- సీ. అవలంబములుగ ధర్మధర్మముల రెంటి సృజించినాఁడు సత్తె యవియును
నవలంబభూతంబు లయ్యెను; సత్సృష్టావులగు నిర్జరులకు వెలయు ధర్మ
మాత్రయభూతంబె యయ్యె నటంచును వినఁబడుగద, నీచవిషయనిరతు
లనురులు రాక్షసు లనుదినమాత్రయించునది యధర్మహఁ యనుక దేవ
- ఆ. తలది ధర్మపక్షముల రామునిది యది
యగును గానఁ బ్రబలఁడౌను జమ్ము
ధర్మ మెట్టితటి సధర్మము నడఁగింను
నపుడు కృతయుగంబె యులరు జగతి ౧౩ 1283
- క. తరుణమున నెం ధర్మం, బురుషుని ధర్మమును ద్రొక్కుకొని కలియుగ మా
తరుణమునఁ బ్రవర్తిల్లును, బరికింపఁగ దాన నేమి యనుచుని యన్నఁ. ౧౪
- చ. దనుజునుహేంద్ర! దిగ్విజయతత్పురచిత్తముతోడ లోకముల్
గనుచుఁ జరించునపు పరకాంతలఁ గైకొనురీతి ధర్మ మొ
య్యన నడఁగించి యెంతయును నాదృతిఁ గొంటి వధర్మ మట్లుగా
వున మనకంటె శత్రువులు భూరిబలాభ్యులె ధర్మ ముండుటకొ ౧౫
- తే. ధర్మనాశన మేను సధర్మ మూని
చేసినాఁడను గాన సశించియున్న
ధర్మ మూనిననురుల కుదాత్తబలము
గల్గు పెట్టులొ యందుచా కిచ్చరేంద్ర! ౧౬ 1286
- క. వెనుకక ముందును జూడక, యనుదినము సధర్మమూని యద్దానిని వృ
ద్ధిని బొందఁజేసితి నదియు, మనలం దిగ్మృంగెడుక సమస్తవిధములక
- క. అనుకూలమై సురౌఘం, బునకుం దత్పక్షవృద్ధిఁ బొనరించుచుఁ జ
క్కనిదిగ నున్నది దానక, మనకే హానియగు దమరులకు వినుమా!.

క. నేనొనరించు నధర్మం, బానిర్జరులకు నడెట్టు ♦ లభివృద్ధిని బెం
పూని యొనరించు నన్నా, దానవవర! విషయలోలతీకా సేవ్యమెయిన్.

క. సురకన్యల మునిపత్నుల, బరమాదృతిఁ బట్టుకొనుచు ♦ బలుభంగుల నె
క్కరణిని దోచిన నట్టులె, చరియించితి వందువలన ♦ జ్వలనప్రతిముల్. ౧౭

క మునులు మనస్తాపంబును, గని రెంతయు వారిమహిమ ♦ కడుఁబ్రబలంబౌ
విను పూతాత్ములు ధర్మం, బును వృద్ధిని జేయ మిగుల ♦ బూనినమానుల్

క జ్వలనునివలెఁ దన్నహిమం, బులు దుర్ధర్మంబులగుటఁ ♦ బూన్కి దపంబుల్
పాలువుగఁ జేయుచు శ్రేష్ఠం, బులుగఁ దగు సత్తంతంపుల నియమమునన్.

చ ఒనరిచి యగులందుఁ దమి ♦ హోమము సేయుచు వేదపారముల్
మనములనున్న కోర్కెకి సహమానముగాఁ బరియించుచుందు రీ
దనుజుల లెక్కసేయకయె ♦ దన్నహిమంబులు పోవునట్లు చ
క్కనిగతి వేదనాదములు ♦ క్రందుగఁ జేయుచు నుందు రెప్పుడున్. ౨౦

చ మును లిటుచేయ రాక్షససహమాహము లెల్లను గ్రీష్మమందునన్
ఘనములు పోలె దిక్కులకుఁ ♦ గ్రందుగ నెప్పుడు పాటిపోయెడున్
మును లన నగ్నికల్పులు సముద్రగభీరులు వారు వేల్పునా
యనలునినుండి లేచిన మహాత్తరదూమము నాల్గుదిక్కులన్ ౨౧ 1294

క చెలరేగి రాక్షసుల యుజ్జ్వలతేజము మ్రింగెడున్, విశాలము లయి ని
స్తులపుణ్యగానులగు ను, స్థలముల దృఢనియమముల నెసంగెడు మానుల్.

క. ఒనరించు తీవ్రతపమున, దనుజులు దపియించువారు ♦ దానవవర! ని
న్నను సురదాననయయో, దినిఖిలగురుమూర్తు లని వధింపకయుండన్. ౨౩

క వరమును గొంటవి విధిచే, గురుబలవిక్రమము లొప్పఁ ♦ గొంకువడని భీ
కరశౌర్య మలరు నరవా, నరభల్లూకములు పటునినాదములు తగన్. ౨౩ 1295

తే. కొండముచ్చులు సేనలఁ ♦ గూడి యిచటి

కరుగుదెంచి చెలంగెడు ♦ నకట! వీరి

వలనఁ జావకయుండంగ ♦ వరములేదు,

వైరు లిచటికి నచ్చినభంగిఁ గాక ౨౪

1295

క దివ్యాంతరిక్షభౌమము, లై వ్యాధులఁ గల్గఁ జేయు ♦ నవియై మఱిఘో
రవ్యాప్తములై పెక్కులు, క్రవ్యానవినాశనూచకంబులు నగుచున్. ౨౪ 1296

తే వివిధరీతుల నుత్పాతవితతు లై

కానఁబడియెడు వానిని ♦ గాంచి దనుజ

* ఉత్పాతాన్ వివిధాన్ దృష్ట్యా ఘోరాన్ ౨ హువిధాన్ స్తథా-అనిమా వివిధాన్
దివ్యంతరిక్షభౌమభేదభిన్నాన్-అనివ్యాఖ్య

తతికి నాశనమగు నని ♦ తలచువాడ,

వినుము మఱియు విరూపముల్ ♦ విస్తృతములు. ౨౫

1800

క. ఉరుభయదములును నగుజలధరములు పరుషవృక్షములు ♦ తగ వినబడఁగాఁ
బురి నంతట వేడిగ నెత్తురులం గురిసెడిని బూన్కితో నేమియొకో? ౨౬

క. తురగాదివాహనంబులు, నిరతం బేడ్పుచును గనుల ♦ నీరువిడిచెడున్
బరమధ్వజములు రజమునఁ, బరఁగుచుఁ దమవన్నెఁ బాసి ♦ భాసిత వేమో,

సీ. దారుణంబులు శుభేతరనాదములునగు సక్కలు గ్రద్దలు ♦ నగరమందు
సనిశముఁ జొచ్చుచు ♦ నతిభయంకరముగ నఱచుచుఁగుమిఁగూడెననురరాజ!
పూతనాశ్రముఖముల్ భూతముల్ శ్వేతదంష్ట్రులు పర్వజేయచు ♦ సతతముప్రతి
కూలవాక్కులు పలుకుచు నిండ్లఁ గలవస్తువులదొంగిలించుచు ♦ నెలమిమిగులఁ

తే. బ్రహ్మసంబులు సేయుచు ♦ స్వప్నములను
గానఁబడియెడు నెదుటను, ♦ మానితగృహ

ముల నొనర్చెడు బలికర్మములకుఁ జేయు

హవినులను బట్టి తినెడు శాస్త్రానాథులకట. ౨౯౫

1803

క. ¹గోవులయందు ఖరంబులు, హవిరి పుట్టెడిని; నకులవారముతోడన్
వేవేగ నూపికంబు ల, దేవేశం దిరుగుచుండు ♦ నేమి గతంబో! 30

క. పిల్లులు పులులం జేరెడు, నెల్లడ ²శాస్త్రములఁ గూడియే గ్రామ్యములై
యల్లసితెడు నూకరములు, తల్లడ మందెడిని వీనితత్వము తలఁపన్ 30౫

క. దనుజులతో నుత్పాతం, బునఁ గలిగిన నరులతోడఁ ♦ బొందుగఁ గూడన్
జనుదెంతురు కిన్నరులో, దనుజాధిప! హేతు వేమొ ♦ తలఁపుము మదిలోన్.

క. సితరక్తపాదముల ను, న్నతి మించెడు పాపురములతతి దైవవ్రే
రితమయిదనుజాంతకమా, గతిఁ దెలుపుచుఁదిరుగుచుండుఁ గాగృహములలోన్.

క. సరసోక్తులు పల్కుగ మం,దిరములఁ బెంపంగఁ బడినదృష్టములు మనో
హరములునగు శారికలును, సరసాలాపములు మాని ♦ సంతత మధిపా!.

ఆ ³వీచి కూచి యనెడు ♦ విషమవాక్కులు పల్కు

చుండుఁ బక్షిమృగము ♦ లొక్కరీతిఁ

బోరి యోడిపోయి ♦ యూరసమునఁ గల

హమును మరలఁ గోరి ♦ సముదయముగ. 33

'309

క. పరుగెత్తుచున్న వెంతయు, నరులవయిన్; సూర్యుఁ గనుచు ♦ నధికంబుగ భీ

1 ఖా గోభు ప్రమాదంతే-అనిమా 2 నూకరా శ్శునకై సుహ-అనిమా మక్కలతోఁ
గూడి పండులు తిరుగుచున్న ఇనుటచే నూరఁబండులే యనియర్థము చెప్పవలయుఁ గాన “గ్రామ్య
ములై” అని ప్రయోగింపఁబడినదని యెఱుంగవలయు 3 వీచి కూచితి వాశ్యంత్య శ్శారికా వే
సుసితాః-అనిమా వీచికూచితి క్రూరం వాశ్యం తీత్యర్థః-అనివాఖ్య

కరముగ నేడ్చుచునున్నవి, ¹పరుషుండై ముందుడునయి ప్రగతాంగుండై .
 సీ. కృష్ణపింగళుడునై ♦ తెరలు మృత్యువురాక్షసులగేహములఁగలములనునప్ప
 కుండఁ జూచెడుగతిఁనొగిఁ గనంబడుచున్నవాఁడు, దానవనాథ! పరుసనివియె
 గాక యీలాటివి ♦ కడుదుర్నిమిత్తముల్ పలుభంగులం గానఁబడెడు సుమ్ము
 విష్ణువే మానవ! వేషంబు దాల్చెను రామనామంబున ♦ నీమహిత
 ఆ లమున ననితలంతు ♦ చుమితవిక్రమమున, వనధిఁ గట్టెఁ జిత్రభంగిఁ గాన
 మచుజమాత్రుఁ డనుచు ♦ మన మెన్నరాదు రామనిని గాన నీవతనినిగాంచి
 క. ఒనరించుకొనుము సంధిని, గనుకఁ బ్రధానంబుగాఁగఁ ♦ గనఁబడుకార్యం
 బును గాంచి యింకఁ జేయం, గను దగుకార్యముల నెంచి ♦ కర్తవ్యంబుఁ.
 క. మనమునఁ దలంచుకొమ్మా, యొనరుపుమా! యల్లె, యనుచు ♦ సత్తములందుఁ
 ఘనుఁడయి పౌరుషమునఁదగు, ననుషముఁ డమ్మాల్యవంతుఁ ♦ డప్పలుకులకుఁ.
 క. దనుజేంద్రునిచిత్తము మృదు, తను బొందకయుంట యింగితంబులఁ దానే
 కనుఁగొని యంద తెఱుంగఁగ, వినిపించియె యారకుండెఁబిధిగతియనుచుఁ.

ముప్పదియైదవ సర్గము సంపూర్ణము.

3౬ - వ సర్గము.

— ధృతి రావణాసురుఁడు పురరక్షణము నేర్పఱచుట — ధృతి

క. దనుజేశ్వరుండు దుర్గతి, యను మృత్యునశంగితుండు ♦ నుద్ధతుఁడును నౌ
 టను మాల్యవంతుఁ డాడిన, యనునయవచనములకోర్వఁడయ్యెన్సభలోఁ
 తే శ్రోధవశగతుఁడై యతిహృత్తభంగి
 బొమలు ముడిచి ముఖంబున ♦ నమలవాక్య
 ములను సైరింపఁ జాలక ♦ మొనసి వృత్త
 నయనుండై మాల్యవంతు విశయయుతుఁ గని ౨ .316
 క. వరపక్ష మాశ్రయించియె, పరుషంబుగఁ దదనుకూలభంగిగ హిత మ
 ట్టరయక యహితము పల్కితి, చొరదయ్యది శ్రోత్రములనుశుభగతిమీఱఁ
 క మనుజుఁడు గావున జాతిం, గనినన్ దుర్బలుఁడు మఱియుఁగతబలుఁ డొకఁడై
 వనచరుల నాశ్రయించిన, మనుజేశునిరాము మది నశమగ్ధుఁ డటంచున్ 3
 క తలఁచెదవే, తండ్రియె యా, యలసుని వెడలంగఁ గొట్టి ♦ నడవులనుండున్
 బలములు రాజ్యములే విష్ణుల నాతని శ్రేష్ఠుఁ డనఁగఁ ♦ బోలునె చెవుమా,
 డ 2 కారణ మేమొ యీతిలఁపు ♦ గల్గఁగ నే నన రాక్షసేంద్రుఁడన్
 భూరిభయంకరుండు సురపుంగవనంతతి కప్రమేయగం

1 కరాళో వికటో ముండః పరుషః కృష్ణపింగళః-అనిమా ప్రగతాంగుండు=వికలాంగుఁ
 డని యర్థము 2 హీనం మాం మన్యసే కేన హ్యహీనం సర్వవిక్రమైః-అనిమా

- భీరవరాక్రముండఁ గద ♦ వీరుని నీననుహింనుఁగాఁగ నే
కారణ మెంచి చెప్పితివో ♦ గాని యెఱుంగను దాని హేతువున్. ౫ 1820
- నీ త్వత్సజాతులలోనఁ ♦ పలఁపవీరుండొక్కఁడన్నఁడెయను ద్వేష ♦ మూనియొక్కొ
పరులయం దలరారు ♦ పక్షపాతముననో, శత్రువు లట్టై ప్రో ♦ త్సాహపఱుప
దానికిఁ జక్కియో ♦ తగనిరీతిని బరుఱోక్తులాడితి వని ♦ యొక్కశంక
గలుగుచున్నది నాకు; ♦ నిలఁ బరప్రోత్సాహమే లేకయుండిన ♦ విట్లు శాస్త్రు
తత్త్వ మెఱింగి వి ♦ ద్వాంసుఁడు ప్రాజ్ఞుండు నయి తగువాఁ డెవ్వఁడై నసాధు
తే. మతిఁ బ్రభావనమన్వితు ♦ మాన్యతమునిఁ
బరుషములు పల్కు? నీవన్న ♦ పలుకు నత్య
మే యగుంగాక సరసిజహీన లక్ష్మీ
వలెఁ జెలంగెడు సీత న ♦ వ్యసమునుండి ౭౪ 1821
- క. కొనివచ్చి మరల నారా,మునకున్ భయమంది యీయఁ ♦ బూనుదునే? చి
క్కనివస్త్రపు లభియించినఁ, గొనక యొసంగుదురె మరలఁ ♦ గుమతులెయైనన్.
చ వనచరకొటిసంవృతుని ♦ వానరనాయక లక్ష్మణాన్వితున్
గనఁగల వింక లంకఁ గొనఁగఁ జనుడెంచినవాని రామునిన్
దనుజవరేణ్య! మన్నిహతుఁ ♦ దద్దయుఁ బ్రీతిని గొన్నినాళ్లలో
ననిమొన నెవ్వనిం దొడరి ♦ యాత్రిదశావలి గూడ నిల్వదో? ౯౪ 1823
- తే అట్టిహూరుఁడు ద్వంద్వయు ♦ ధ్ధాభిరతుఁడు
రావణుఁడు రామభూపతి ♦ రణమునందు
నేల భయమందు?, నని యంత ♦ హితపరుఁ గని
యేల పరుషములాడితి ♦ నిట్లు లనుచు ౧౦ 1824
- క. అనుతాపంబున మఱియిట్లనియెన్ శ్రీరాఘవుఁడు భయంబును బొందం
గను జేసిన రెండుగఁ దుని,మిచనే నెవ్వరికి లొంగి ♦ మెలఁగఁ దలఁపఁ జూ
క. వినుమిద్ది నాన్వభావం,బునఁ బుట్టినదోష మిద్ది ♦ పో విడవంజూ
లనియది దురతిక్రమ మని, యనఘా! తెలియంగవలయు ♦ నాత్మ దృఢముగన్.
చ వననిధిసేతుబంధన మువార్యపరాక్రమ మొప్పు రాముఁడే
యొసరిచినాఁడటంచు భయ ♦ మొప్పెఁ గదా! మదినికు నల్పమీ
వననిధి దీనిఁ గట్టుటయుఁ ♦ బొరుషచిహ్నము గా ద డెట్టులో
యొసరిచె దీన భీతిఁ గను ♦ టొప్పుదు సుంతయు నిశ్చయంబుగన్ ౧౨ 1827
- చ. వనచరసేనతోడ రఘు ♦ వరు్యుఁడు సంద్రముదాఁటి వచ్చి వ
చ్చినయటు ప్రాణయుక్తుడయి ♦ చేరునె స్వఫల మింకమీఁద సం
చును శవధంబు చేసెదను ♦ సూన్యతవాఙ్వి మిదాను రాముఁ డే
పునఁ జనువాఁడె యంచుఁ బలు ♦ పోకలఁ బల్కెడు గర్వితాత్మనిన్. ౧౩ 1828

1క దనుజేంద్రుని గుఱితునిగా, మనమునఁ దగ నెఱిగి తనదు ♦ మంచినుడులు వే
చనియెను నిష్కలములుగా, నని లజ్జను బొంది యేమి ♦ యనఁ దోఁపమిచేక.

తే మాల్యవంతుఁడు సంశయఃసమానసమున
నుండి జయ మబ్బునంచు యథోచితముగ
నాశిషము లిడి నెలవంది ♦ యాత్మ వసతి
కరిగె, రావణుఁ డంత జయంబుఁ గోరి. ౧౫

1380

క తనమంత్రులతోఁ గృత్యంబును జక్కఁదలంచి చేయఁ ♦ బూనినపని యీ
దనుజు లిటు చేయనొక గద, యని నిశ్చయమొప్పు జేసి ♦ యప్పురమునకుఁ
క అనుపమమగు సంరక్షణమును జేసి యతండు ద్వారమునఁ దూర్పునఁ జ
క్కనిరీతి నాప్రహస్తాని, గనుచుండఁగ నాజ్ఞ చేసెఁ ♦ గడు నేర్పుమొయి ౧౬

నీ. దక్షిణంబున నున్న ద్వారంబునకొ మహావిక్రమాఘ్యులుగాఁగ ♦ వెలయుచున్న
యమృహోదరుని మహాపార్శ్వనిం గావ నాజ్ఞ చేసెను వగుఁజాళఁ గల్గు
ద్వారంబునం గావఁ ♦ దనయుని నింద్రజిత్తును రాక్షసాఘయుక్తుని ఘనబలు
నామహామాయుని ♦ సంతట నియమించె, నుత్తరద్వారమం ♦ దుత్తరబలు

తే. లై న శుకపాఠణులఁ గావ ♦ నాజ్ఞ నేసి
తాను నట నుండ నెంచి యాతలఁపు మంత్రి
గణమునకుఁ దెల్పె మఱియు నగరమునందు

2 మధ్యమస్థానమును గావ ♦ మహితబలుని. ౧౭

1383

క. నిరుపమమగు పౌరుషమునఁ, బరఁగు విరూపాక్షు దనుజులయుక్తుని నా
కరణి నియమించెఁ గావఁగ, నరసి నిశాచరవరేణ్యుఁ ♦ డంతఁ బురి కొగిరి.

3క ఈవిధమున రక్షణమును, గావించి తనం గృతార్థుఁగాఁ గలపోసెక
వావిరి మృత్యుప్రేరితుఁడై వాఁ డంతటను బురిని ♦ ననువగురీతికొ ౨౧ 1385

తే కావ నియమించి మంత్రులఁ ♦ గాంచి పోవ

నాజ్ఞ చేయంగ వారు జయోశిషముల

నలరఁ జేయుచు గృహముల ♦ కరుగ నతఁడు

సిరులఁ బెంపొందు సౌధంబుఁ ♦ జేరె నెలమి ౨౨

1386

ముప్పది యాఱవ సర్గము సంపూర్ణము.

32 - వ సర్గము.

రాముఁడు వానరసేనారక్షణమును గావించుట

క. మనుజేంద్రులు రాఘవులట, వనచరనాయకుఁడు మఱియుఁ వాయుతనయుఁ
హనుమదుడు భల్లూకేంద్రుం, డనుపముండగు జాంబవంతుఁ ♦ డింగదశరభుల్.

1 ప్రిడితోహాల్యవాకే వాక్యమ్-అనిమా 2 మధ్యమే స్థానయే ద్దుత్త-అనిమా 3 కృత
కృత్యమిహోత్తరార్థః ఘనతే కాలవోదితః-అనిమా.

చ ఘనమతి యావిభీషణుఁ, డభిమండుబలుండు సుషేణుఁ డట్లె యా
తనిపరివారముల్, మఱియు ♦ దారుణవిక్రముడై న మైందుఁ డ
ట్లునుషములౌ గజద్వివిదు ♦ లాకుముదుండు, గవాక్షుఁ డానలుం
డనితరసాధ్యశక్తియుతుఁ ♦ డౌ పనసుండును దక్కువానరుల్ ౨౪ 1338

చ. అరిపరిపాలితంబయిన ♦ యాపృథివీస్థలిఁ జేరి యందఱుఁ
వరునగఁ గూడి లంక యిదె ♦ వాయుజుఁ డప్పుడు చెప్పినట్టి దీ
కరణిని గాన నయ్యెడిని ♦ గర్జుర, నిర్జర, పన్న గాలికిఁ
దరమె జయింప దీనిఁ గనఁ ♦ దద్దయు భీతియె గల్గఁ జేసెడుక. ౪ 1339

తే. మఱియు గంధర్వనాయకుల్ ♦ నెఱి జయింపఁ
గల్గఁ జాలరు రాక్షసకాంతుఁ డెపుడు
పురమునం దిందు నసముడై ♦ పొలిచియుండుఁ
గాన మనకింక జయసిద్ధి ♦ గల్గునట్లు. ౪౪ 1340

క. చక్కఁగ నాలోచింపుం, డిక్కడ గుమిఁగూడి యున్న ♦ యెల్లరు నని వా
రొక్కట నాడుకొనక విని, యక్కజముగ నవిభీషణాఖ్యుం డంతక ౫౪

¹ఉ. వారలఁ గాంచి స్పష్టముగ ♦ భావము వారికిఁ దోచునట్లుగాఁ
జారుతరంబుగాఁ దనరి ♦ సంస్కృతభాషను గ్రామ్యభాషయే
చేరని సత్పదంబులను ♦ జెల్వమరక వచియించె నిట్లు, లో
సారమనీషులార! వినఁ ♦ జాలుదు రే మదుదీరితం బింకక ౬ 1౩42

క అనలుఁడు, శరభుఁడు, సంపా, తినామకుఁడు, ప్రఘనుఁడన ట్టితిం బేర్వాసిం
గను నామంత్రులు నల్వరు, చని లంకకు వచ్చినారు ♦ సరగున మరలక ౭

క పతగాకృతులం దాల్చి య, హితపై న్యముఁ జొచ్చి నగరమేలాగు సుర
క్షితమగునో దానికి నా, దితిజులు చేసిన మహావిధివ్రజ మెల్లక. ౮ 1344

²చ. కనుఁగొని వచ్చినారు నృపకాంత! దురాత్ముఁడు రావణుండు ప
త్తనమును గావఁజేసిన విధానము లన్నియుఁ డెల్వినారు మీ

1 వాక్య మగ్రామ్యపదప త్వున్మిల్లార్థం విభీషణః - అనిమా అగ్రామ్యపదపత్ సంస్కృ
తిపదపత్ సర్వహం స్ఫుటప్రతిపత్తియే స్వదేశభాషాపదపరీత ముక్తవా నిత్యర్థః - అనివ్యాఖ్య
దీనిచే సంస్కృతభాష దేశభాషగనుండి ఆయాదేశములలోఁ బ్రాకృతాదిగ్రామ్యపదములు కలిసియుం
డెనని స్పష్టమగుచున్నది గ్రామ్యభాష నుపయోగించినచో వానరులును డెలియకపోవచ్చునేమో
యని విభీషణుఁడు కెలసంస్కృతభాషనే యుపయోగించె ననుట నిర్వివాదాంతము సంస్కృత మే
కాంమునను దేశభాషగాదను గుర్వాదము దీనఁ దొలగవచ్చును సంస్కృతము దేశభాషగా నుం
డఁబట్టియే మనవారు సకలదేశములందుండు వారలను స్పష్టముగాఁ డెలియఁజేసి సంస్కృతభా
షనే గ్రంథములవ్రాసి రసికూడఁ డేలక మానదనిగ్రహింపవలయు 2 లోఁక గాననర లందఱుం గాంచి
విభీషణుఁడు డెప్పినట్లు చెప్పఁబడినది ఇందు నృపకాంత-అనిరామునిసూక్ష్మధింబిచిట్లు

యనుమత్తియైనఁ దద్విధుల ♦ నన్నిటి నున్నటు లేను జెప్పుదున్
విఁదగు, నాప్రహస్తుఁ డతివిస్తృతపై న్యముతోడఁ బొంగుచున్ . ౯౪ 1845

సీ ప్రాద్వావరమున, వీర్యబలముల ననములై తనరారు నమ్మహోదరుఁడు మఱియు
నమ్మహోపార్జ్యుండు ♦ యామ్యద్విద్వావరంబునందును, రావణ ♦ నాత్మజుడగు
నింద్రజిత్తును దైత్యుఁ ♦ డేవునఁ బట్టనఖిష్టమున్దరశూలకార్యకాంచి
తకరులు శూరులౌ ♦ దైత్యప్రధానులు పెక్కుండు తనుఁగొల్వ ♦ నుక్కుమిగిలి
తే. పశ్చిమద్వావరమందును ♦ బరమనియత

బుద్ధియై యాయుధంబులఁ ♦ బూని దనుజ

నన్భటవ్రజములు తన్ను ♦ సరగఁ గొలువ

రావణుఁడు తానె లంకాపురమునఁ జెలఁగి ౧౨౪

1846

తే డి త్తరద్వావరమందును ♦ నున్నవారు
పరులబాధలు పురికి నెక్కరణి నై నఁ
గలుగకుండఁగఁ జేయంగఁ ♦ గర్భరగణ
తల్లజుండు విగూఢాక్షుఁ ♦ డుల్ల మలర ౧౩౪

1847

చ. ధనువులు శూలఖిష్టములు ♦ దాల్చిన రాక్షససేనతోడ, నిం
కను బలశాలురౌ దనుజకాంతలతోడను, గుల్మమందుఁ గా
వను నిలుచున్నవాఁడు, పురవర్యమునం దిటు సంవిధాన మొం
దిననురవై రినేనలను ♦ దెల్లముగాఁ గని మంత్రు లిప్పుడె ౧౩౪

1848

క. చనుదెంచినాం లిచ్చటి, కనఘాత్తా! రామచంద్ర! ♦ హస్తినికర మొ
య్యన నెక్కి వేయిమందియు, ఘనరథికులు నయతనంఖ్యిగాఁ దగువారల్

క ఇరువిదినహస్తములుగాఁ, బరఁగెడు నాశ్వికులు మఱియు ♦ భటముఖ్యులు భీ
కరమూర్తు లొక్కకోటియు, నిరతము రావణునిఁగొల్వ ♦ నేర్పిలులగుచున్ ౧౩౫

క బలమునఁ బరాక్రమంబున, నిలఁ బేరుం గాంచి క్రూరులే యయి యుద్ధం
బుల నేర్పుగలుగు రాక్షసు, లలరుచు రావణుని గొల్తు ♦ రనుచరు లగుచున్

క. అనిసేయఁగఁ బదిలక్షలు, దనుజులు పూర్వోక్తవీరతతులం దొక్కొక్క
క్కనికీ, సాయమ్ముగ వే, చనుదెంతురు మనములందు ♦ నన్య మలరన్ ౧౩౬

క. అనుచు మహాబాహుండగు, ఘనబుద్ధి విభీషణుండ ♦ గాదిలిమంత్రుల్
తనకుం జెప్పినవార్తల, పినిపించుచు మంత్రుల ఁట ♦ విభునకుఁ జూపెన్. ౧౩౭

క వారును బురివార్తల నా, శ్రీరామున కెల్లఁ దెలియఁ ♦ జేసిరి, పిదపఁ

న్నది. విరుద్ధముకాదా యని ప్రశ్నింపరాదు తథా తేషా మ్రవాణేషా రావణావిజౌల్యైర్నై-
అనియం లంకాయాం సచివై స్సర్వాం రామాణాం ప్రత్యవేదయత్-అనియం జెప్పఁబడినది. కా-
బట్టి శ్రీరామమూర్తి వినుదండ వారలంగూర్చి కొంతచెప్పి రామునిం గూర్చియుం బఠైనది యథా
ము చేసికొనవలయును.

- సారసపత్రాక్షుండగు, భూరమణునకుఁ హితంబు ♦ బుద్ధిఁ దలఁచుచున్. ౨౦
- క సిరివెలయు రావణానుజుఁ, డురుముదమున రాముఁ గాంచి యోరఘురామా!
సురవైరి రావణుఁడు సం,గరమున యత్నే శు నొంపఁగాఁ దగుకోర్కిన్.
- క మును వెడలిన సమయంబున, ననుపమవీర్యమున శక్తి ♦ ననిఁ గుండక యొ
ప్పిన విక్రమమున దైర్యం, బున బలమున నాదుజ్యేష్ఠుఁ ♦ బోలిన నుభటుల్.
- క ¹చని రణువది లక్షలమంది నియతి యొప్పారుచుండ ♦ దితిజేంద్రుని వెం
టను, నిట్లు వైరిబలములఁ, గొనియాడితి నంచు మీరు ♦ క్రుధనొందకుడీ!
- క. పరులను నిరసించుటకై, యురురోషముఁ బుట్టఁజేయు ♦ చున్నాఁడను గా
ని రిపుల వర్ణించుచు మీ, కురుభయమును గల్గఁ జేయ ♦ నోరఘురామా!
- క ధల మేమి రోషమును ని,మ్ములఁ బుట్టింపంగ ననెదొ ♦ ముకుళాని యాది
త్యుల నీవు నిగ్రహింపం, గలవాఁడవు వీర్యమున ని ♦ కామము రామా!
- క. చతురంగబలంబులతో, వృతుఁడవు రావణునియట్లు ♦ వీరులుగా ను
న్నతబలములఁ దగు కవులను, జతురంగములుగ విభాగఁనరణి మెఱయఁగన్.
- ఆ ²వీర్పఱించి దానఁజేంద్రుని మధియింపు
మనుచు, రావణుని సహజుఁడు పలుకఁ
బరులవిక్రమంబు ♦ భంగింప రాఘవుం
డతనితోడ నిట్లు ♦ లనియె నవుడు ౨౫౪
- 1861
- చ నిరతిశయప్రతాపుఁడగు ♦ నీలుఁడు వానరపుంగవుండు కీ
శరమణసంపృతుండగుచుఁ ♦ జయ్యనఁ దూరుపుద్వారమందు భీ
కరగతి నిల్చి దైత్యబలఁకాంతుఁడుగాఁ దగు నాప్రహస్తుతో
దుర మొనరించు, వాలికి సుతుండగు సంగదుఁ డాత్మసేనతోన్. ౨౬౪
- తే. దక్షిణద్వారమున నిల్చి ♦ దర్ప మలర
నమృహోపార్శ్వబలయుతు ♦ నమృహోద
రుని రణంబున నోర్పుఁ గా ♦ కనిలతనయుఁ
³డప్రమేయబలోన్నతుఁ ♦ డగుటవలన ౨౭౪
- 1863
- క దనుజేంద్రు నింద్రజిత్తును, నని నోర్వంగలఁడు గాన ♦ నగచరవకులన్
గొని పడమటిద్వారంబున, ననిహతపౌరుషముఁ జూప ♦ నరుగన్ వలయున్
- చ దనుజుల దానవాళుల నుదారమనీషుల బ్రహ్మహనులన్
గని యపకార మెప్పుడును ♦ గాదనకే యొనరించి దానఁ బ్రీ
తిని గని తుద్రబుద్ధియుయి ♦ దివ్యవరంబుల బ్రహ్మనుండి కై
కొని పెనుగర్వమూని ప్రజఁకున్ బెనుతాపముఁ గల్గఁ జేయుచున్

1 అత్ర మన్యుర్ను కర్తవ్యో రోషయే త్వో నభీషయే-అనిమా 2 నిర్మథివ్యసి రావణమ్-
అనిమా 3 ప్రవిశ తస్యప్రమేయాత్-అనిమా,

దనమదిఁ దోచినట్లు సతతంబు జగంబుల సంచరించు నా
 దనుజవరేణ్య రావణుని ధర్మము పొంగ వధింప నెంచితిక
 గనుక నన్నెన్యఁడౌ దనుజకాంతుఁడు కావలిఁగాంచు నుత్తరం
 బునఁ దగు ద్వారమున్ జొరఁగఁ బూనెద లత్కణతోడ నేనికక. 30
 క. అని చేసెన నాతనితో,, వనచరనాయకుఁడు జాంబవంతుఁడు దనుజే
 శునితమ్ముఁ డావిభీషణుఁ, డను మువ్వరు వీరు శౌర్య ధీమతులు నుండక.

తే. పశ్చిమోత్తరమధ్యమభాగమందు
 నిలిచియుందురు గాక, కోతు లిపు డుండు
 నట్లు మానుషరూపంబు ధీనాశ్రయించి
 యుండరా దికమిఁదట ధీమంతుడు. 33

1267

క. మనవాసరసేనల నిం, కను నాచేసెడు సుచిహ్నాకంబులు గ్రహియిం
 పనుదగునే పవి యనఁగా, వనచరు లివ్వార లనుచు ధీవరములందుక. 33₄
 క. మనకుం దెలియుటకై వా, రసయము వానరులుగానె యలరారుటయే
 ఘనచిహ్నము, లిదిగో వినుఁ, డనూనజేజుండు నానహజుఁడును నేనున్
 ఆ ఈవిభీషణుండు ధీతనిమంత్రులు, సలుపు రిట్లు దురమునం దలంప
 సప్తసంఖ్య సలరు ధీనులము మేమె నరాకృతులను బరుల ధీన వధింప.
 క. తలఁపఁడు వారము నుడి యని, పలికెక, మతిమంతుఁడైనభాస్కరకులుఁ డి
 మ్ములఁ గార్యసిద్ధికై యిటు, పలికె విభీషణునితోడ ధీవరవ మలరక 34
 ఆ. ఇట్లు పలికి రాముఁ డెంతయు నింపుగాఁ, దగు సువేలధరణిధరతటంబుఁ
 గాంచి దాని నెక్కఁగాఁ దలపోసె నె, మ్మదిని వేఱుతలఁపు ధీమానియుండె
 చ ఘనమతియుం బరాక్రమము ధీగల్గినవారలతోనఁ బెద్దయై
 తనరు రఘూత్తముండు ప్రమదంబునఁ బెద్దదిగాఁ జెలంగు నా
 వనచరసేన యాక్షితిని ధీబర్వుచు వెంబడిరాగ వైరులన్
 దునుము తలంపునక జనియెఁ ధీడనె లంకకుఁ జెంతనున్నయా
 ఘనగిరిపైకే బత్తనముఁ ధీగాంచెడువేడుక తత్తతింపఁగక 35

1273

ముప్పదియేడవ సర్గము సంపూర్ణము.

35 - వ సర్గము.

అథ రాముండు లంక దరించుటకై సువేలాద్రి నెక్కుట అథ

చ. మనమున నానువేలమహిమంబును గాంచుచు దానినెక్కువే
 డ్కను సహజుండు తోనడవఁ గా ననురక్తుల ధర్మవేత్తలన్

* న చైత్ర మాసం రూపం కార్యం హరిభి రాహవే-అనిమా అనగా నింతకుముందు వాన
 రులు మనుష్యరూపములఁ దాల్చియుండిరనియు నికమిఁదట నిట్లుండరాదని శ్రీరాముఁ డాజ్ఞ
 సేయ యథారూపముగ నుండిరనియుఁ జేటపడును.

- వనచరరాక్షసాధిపుల ♦ భాస్కరసూను విభీషణాఖ్యులక
ఘనతరమంత్రవేత్తలను ♦ గార్యగతిజ్ఞులఁ గాంచి ప్రీతితో. ౧౫ 1874
- తే. మధురముల నుత్తమములునా ♦ మాట లొప్పు
బల్కె నిట్లని, మనమెల్లఁ ♦ బలువిధంబు
త్రై న ధాతుగణంబుల ♦ నలరు నీను
హీద్రవర్యముపై నెక్కి ♦ యూనిశ నొగి ౨౫ 1875
- క. మన మలరఁ గడవుదము, దుర్మనమునఁ దనచావుకొఱకు ♦ మానుకసాధ్వీక
జనకజ హరించి ధర్మంబును దెలియక న్వకులవృత్తముల నెంచకయే 3౫
- క. కులగౌరవంబు సుంతయుఁ, దెలియక యుండెడు మదాంధఃదితిజేంద్రపురిం
గలయం జూశము, రావణుఁ, కలరాక్షసనీచబుద్ధి ♦ నవలంబించె ౪ 1877
- చ. కనుకనె గర్హితంబయిన ♦ కార్యమొనర్చెను, రాక్షసాధముక
వినుతి యొనర్చినక మదిని ♦ వేగము రోషము ప్రజ్వరిల్లెడుక
దనుజుని జంపఁ బూనుకొనఁ ♦ దత్కృతమంత్రుచేత నెల్లరక
దనుజులఁ జంపఁగావలయుఁ ♦ గప్పదు నీచుని నేమనందగుక. ౬ 1878
- తే. ఒక్కఁ దపరాధ మొనరింప ♦ నొరునిజంప
నేలయన్నను వినుఁ డింక ♦ మృత్యుపాశ
వశగతుండయి యొక్కఁడు ♦ బహుళపాప
కార్యములఁ జేయు నానీచు ♦ కారణమున ౬౫ 1879
- క. కుల మెల్లను నశియింపం, గలదని, రావణునిపైని ♦ గల కోపమునం
బలుకుచు నీగతిఁ జిత్తంబుఁదగు సానువుల నొప్పు ♦ భూమిధరంబుక. ౭౫
- క ఆ రేయిక వసియింపం, గారయమున నెక్కఁ, దోడఁ ♦ గార్హకళరముల్
పౌరుషము నెఱపఁ దాలించి, శ్రీరాముని వెంటఁ జిత్తశిఖరిని వేడ్క. ౮౫
- తే. లక్ష్యుండును నియతుడై ♦ లలితగతుల
నెక్కె; సుగ్రీవుఁడును మంత్రు ♦ లెల్ల రాఁగ
నతని వెంబడి నెక్కె నాఁయసురవర్యుఁ
డా విభీషణుండును నెక్కె ♦ నతనితోడ. ౯౫ 1882
- సీ. అనిలతనూధవుం ♦ డంగద, నీల, మైం
ద, ద్వివిదాహ్వయుల్ ♦ తగ గజఁడును,
గవము, గవాక్షులు, ♦ గంధమాదనుండును,
శరభుండు, పంచనుండు, ♦ హర, కుముదులు,
యాధవుండగు రంభుఁ ♦ డురుబలుండగు జాంబ
వంతుండును, సుషేణుఁ, ♦ డెంతొబుద్ధి,

బలమున ననముఁడై ♦ పరఁగెడు ఋషభుండు,

గురుతేజఁడౌ దుర్ముఖుండు, మఱియు

తే శతవలియు, లోనుగాఁ గల్లుశౌర్యఘనులు

శ్రీఘ్రగతులగు నితరులు ♦ శిఖరిగాము

లైన కోతులు శతసంఖ్య ♦ లారఘుపతి

యుండు గిరి నెక్కి రెంతయు ♦ నుబ్బుమీఱి ౧౩౪

1388

చ. వనచరవార మిట్లు రఘువర్యునివెంటను గొండ నెక్క నా

యినగురువంశరత్నము మహీధరశృంగమునందుఁ జాలఁ జ

క్కనినమఘములందుఁ దిగఁగం దొడఁగెన్ మది వేడ్క దోఁప నా

వనచరు లెల్లఁ గొండపయి ♦ వర్ధిలి యోజనయుగ్మ మొయ్యనన్ 1354

1354

క. చెలరేఁగి దక్షిణాశను, గలయం గనుఁగొనుచు నెగురఁగా నాగిరి కోఁ

తులఁ గూడి వేగ రాముం, డిలాధరము నెక్కి తిరిగె ♦ నెల్లయెడలఁ దాన్

నీ. అంతఁ ద్రికూటాచఃలామతశిఖరంబునందు నాకాశంబునందు వ్రేలు

చున్నట్లు గనుపట్టుచున్న లంకాపురంబును గాంచి రెల్లరు, ♦ ఘనపురమది

యత్యంతరమణీయ ♦ మై మనోజ్ఞ ద్వారమై మహాసాలమై ♦ యసురనిలిచ

మై యుండె, నల్లనిఁ మిసురులు ప్రాకారచయముల యందుండి ♦ సాంద్రసాల

తే. మొక్కఁ డభినవముగఁ గట్టి ♦ రొక్కొ యనఁగ

నగవఁగఁ గాంచి రాష్ట్రవఁగాధిపతులు

మఱియు వానరు లాసురఁగుండలఁ గని

యనియొనర్చుతమిన్ రాముఁ ♦ డాదృశిఁ గన ౧౩౬

1386

క. పెనునాదంబు లొనర్చిరి,, వనజాపుఁడు సాంధ్యరాగభానురుఁ డగుచున్

జనియె నపరాశ కంఠటఁ, గననయ్యెన్ రాత్రి చంద్రికళ లొగి నిండన్

చ. వనచరవాహినీశుండగు ♦ భానుకులాధరణంబు దానవేం

ద్రునినహజండు సన్నతులఁ ♦ దోరపువేక్కిను బూజసేయఁగాఁ

దనయనుజన్మనిం గలిసి ♦ తద్దయు వానరయూధనాయకుల్

తనుఁ గొలువంగ నాగిరివతంసముపై ని వసించె హాయిగన్ ౧౪౪

1389

ముప్పదియెనిమిదవ సర్గము సంపూర్ణము

* తే త్వద్విప్లవే కాలేన గిరి మారుక్యా నర్వతిః-అనిమూ పద్యమున యోజనయుగ్మమని చెప్పబడినది మూలకు వలెదు అని ౭౦కింపఁ బనిలేదు ౮౦ సర్గమునఁ బ్రథమశ్లోకమున “తతో రామ స్సువేల్గాగ్రం యోజనద్యయనుండలమ్” అని యున్నదిగాన నావిషయమే యిటఁ జేర్పబడినదని తెలియఁదగు,

౩౯ - వ సర్గము

— శ్రీరాముఁడు లంకం గాంచుట శ్లో —

1క హరివీరులు తిన్నిశ నా, ధరణీధరమందునుండి † తమిఁ గాంచుచు రా
తిరి పోవ లంకయందలి, పరమవనారామములను † బరికించి రొగిన్. ౧ 1889

తే సమములై నుండరములు విశాలములును
నాయతంబులు రమ్యంబు † 2లక్షీనుండ
రములునై యొప్పుచున్న యాఠరామములను
గాంచి యానంద మొంది రక్తకృపులు మిగుల. ౨ 1890

సీ చంపకాశోకముల్ † సాలతాలంబులు పున్నాగములు చాలఁ † బాలించియుండఁ
గాఁ దమాలవనముల్ † కడు నిండియుండింగ నాగ కేసరపంక్తి † బాగుమీఱ
నొప్పు హింతాలార్థఃసోర్వీరుహంబులు నీవముల్ సుమభరఃనిబిడనస్త
వర్ణధ్రుమంబులు † కర్ణికారంబులు తిలకముల్ రమ్యపాటలము లొలయఁ
బుప్పితాగ్రంబులై † పాలుచుఁదీగలుతమ్ముఁ గౌఁగిలింపఁగఁ జిత్రకమ్రపుష్ప

తే యుతములై రిక్తవల్లనఃకములయి
తనరు మందారముఖదివ్యతరుయుతమయి
యలరు సమరావతిం బోలి † యాపురంబు
వెలయుచుండెను వర్మమై † వినులరీతి ౬౪ 1891

చ పురమది నీలశాద్యలవిభూతి నెసంగుచుఁ జిత్రరీతిగాఁ
బరఁగు వనంబులన్ వెలసి † వర్ణనయోగ్యమునై చెలంగె, న
త్తరువులు భూవనాదుల నితాంతము మానవులొప్పునట్లుగా
సురుచిరగంధముల్ వెలయ † నుండరపుష్పఫలంబులన్ మరో
హరముగఁ దాల్చి చూచుటకు † సంగముగాఁ దగియుండె నెల్లెడన్ ౭ 1892

తే ఎల్ల ఋతుధర్మములతోడ † నెంతోరమ్య
మగుచుఁ దుమ్మెది లింపుగా † నార్వీ నచటి
వనము చైత్రరథంబు సంధనము నాఁగ
నలరెఁ గన్నులకింపుగాఁ † జెలఁగి మిగుల. ౮ 1893

క వనములఁ దగు నిర్మలములఁ, గనుపట్టెడు నీరుకోళ్లఁగములును గోయ
ప్తినీకరములునున్ సర్వనమును సల్పుచుయారములును † మోదము నొసఁగన్.

క. ధ్వనిచేయుపరభృతంబుల. నినాదముల వినిరి కీశనివహాధ్యక్షుల్,
వనముల సుషవనముల యం, దనిశము పతిగములు వ్రొవ్వి † యార్చుచునుండున్.

క నిరతము వట్టరవంక్తులు, తిరుగుచునుండును, బికాళి † దివ్యతరువరో
త్కరములను నిండియుండును, నిరంతరము పతగవిమలనిదమ్ము లొగిన్. ౧౦

తే. వట్పుదంబులఝంకృతి ♦ నముదయములు

వినఁబడుచునుండు సల్లడఁలను, మనోజ్ఞ

వట్పుదంబులు సేవింపఁ ♦ జాలియుండు

బెగ్గురులు మందపిచ్చుకల్ ♦ బిగ్గ నార్వ. ౧౦౫

1397

క. వనములు తనరారంగా, వనచరు లారామణీయఁవై భవములకున్

దనువు లొగిఁ బులకరింపం, గనుమిక్కిలి హృష్టులగుచుఁగడఁగి చెలఁగుచున్

తే. వీరులును గామరూపులై ♦ వెలయుచుంటఁ

దగినరూపంబులం గొని ♦ తద్వనములఁ

జొచ్చి రిట్లుగ నసమతేజులగు వార

లందుఁ జొరఁబడుచుండు సయ్యదనునందు. ౧౨౫

1399

క. అనిలుఁడు సుమనఃపరిమళ, మున మున్నుచు ఘ్రాణరంధ్ర యులకు సుఖంబుం

గనఁజేయుచు వీచెను, నొయ్యనఁ గొందఱు యూధనాధు ♦ లగుహరివీరుల్.

చ. వనచరనాధునాజ్ఞఁ గొని ♦ వై శమ భీకరనాదమొప్పఁగా

వనగతపక్షివారముల ♦ వారక భీతిలఁ జేయుచున్ మదం

బునఁ దగునేర్లులన్ మృగసఁమూహము భీతిలి పాఱఁజేయుచున్

దనుజపురంబు కంపము నితాంతము నొందఁగఁ జేయుచున్ జవం

బునఁ జనునవు పాదముల ♦ భూమిని దత్తతిలంగఁ జేయుచున్

జని శల లంకకున్ గడుధ్వజంబులఁ జెన్నగుచోటికిన్ దమిన్

వనచరపాదనంహతులఁ ♦ బర్వినధూళి జవంబునన్ దివం

బును గడు నావరించె, బహుభూతిభయంకరరీతి నయ్యెడన్ ౧౬

1401

చ. వనములయందునున్న ఘనభల్లన్మృగేంద్రవరాహముల్ మదం

బునఁదగు నేనుఁగుల్ మహిషముల్ మృగముల్ కపివీరు లట్టెచె

సిన భయదారవంబులకుఁ ♦ జెచ్చెఱ భీతిలి పాఱ నార్తమా

నినదముచేత దిక్కులను ♦ నిండఁగఁ జేయుచు నొక్కపెట్టునన్ ౧౭

1402

సీ ఆత్రికూటాద్రిమధ్యమశృంగ మత్యున్నతంబయి సుప్రసిద్ధంబు నగుచు

నంబరంబును దాఁకుఁనట్లు గానంబడి యద్వితీయంబగు ♦ యఖలభాగ

ములఁ బుష్పనికురుంబముల సమాచ్ఛాదితంబయి స్వర్ణవర్ణమై యలరినూలు

యోజనంబుల పొడ ♦ వొప్పఁగా విమలమై చారుదర్శనమయి ♦ శ్లాఘ్యమగుచు

తే. సిరులఁ దనరుచుఁ బెద్దదై ♦ పరఁగి పతగ

ములకునుం జేరరానిదై ♦ చెలఁగి మనసు

చేతనై న నెక్కఁగరాక ♦ చిత్రరీతి

నుండ నన మర్త్య లెక్కంగ ♦ నోపువారె ౧౮

1403

క. ఆపర్వతశిఖరంబునఁ, జూపట్టును లంక దనుజశూరాగ్రణి యం

దేవారి పాలకుడుగా, శ్రీపాలితుఁ డగుచుఁ జాలఁ జెలఁగుచు నుండున్. ౨౦
 క పుర ముద్యుది శతయోజన, పరిమితమగు పొడవుగల్గి ధాసిలి మిగులన్
 సిరులన్ ద్రింశద్వోజన, పరిమితమగు వెడలుపు దగఁ బ్రసూత మగుచున్ ౨౧
 క. తెల్లనిమేఘంబులవలె, నుల్లసిల్లెన్ గోపురముఁ బ్రసూత మగు భా
 సిల్లెడు సువర్ణవరణము, లెల్లెడలన్ రాజతంబు లెసఁగం బరఁగున్. ౨౨
 తే వానకాలంబురాఁగ నాఁపామను ఘన
 మధ్యమపదంబునాఁ దగు ధామహితపుష్క
 రంబు మేఘగణంబుల గాజిలునటు
 లదియుఁ బ్రాసాదతీర్థిమాఁనాళి వెలయు ౨౩ 1407

సీ. అందుచుధ్యమభాగమందుఁ బ్రాసాద మొక్కండు కాంతులమీఱిక్రాలుచుండు
 వేయి స్తంభంబులు వెలయును దానికి గైలానశిఖరంబు కరణి నాక
 సంబున వ్యాపించి చైత్ర్యంబునకు నది భూషణప్రాయమై పొల్పుచుండు
 దానవబలములు దానిఁ గాచుచునుండు ననిశము, రమ్యమై యమలకాన
 తే నములచే భూధ్రముచేత నమలవివిధ
 ధాతువులచేత నతివిచిత్రంబు నగుచు
 సువనంబులు వెలయుంగ నురుపత్ర
 గణము కలనాదములు చేయుఁగారఁ బరఁగుచు ౨౪ 1408

క పలువిధములైన నృగగణములు తిరుగుచు నుండఁగ వనములు పెక్కులు భా
 సిల రాక్షసగణములు నుజ్జ్వలభూషణయుక్తి గావ ధాసిలుచుండున్. ౨౫

చ అనిశము సంపదల్ పొదల నత్యధిగోన్నతి నొప్పియుండు స
 త్తనమును దాని రావణుని ధామముగాఁ దగుదాని లక్ష్మణుం
 డనుజుఁడు గాఁ జెలంగు సుహిమాధ్యుఁడు రాముఁడు వేడ్కఁ గాంచె నా
 వనచరయుక్తుడై చుదిసి వర్ణసముక్ దమి సేయుచున్ గడున్ ౨౬ 1410

క. సురనిభుఁడు వీర్యవంతుఁడు, ధరణీపతిచంద్రుఁడగుచుఁ దగురాముఁడు సుం
 దరసౌధనిబిడమా పుర, వరమును గని యద్భుతార్థ, వంబున మునిఁగెన్ ౨౭

చ. సురుచిరవస్త్రసంతతుల శోభిలి రక్షకయత్నపూర్ణమై
 నిరుపమసౌధవారముల నిండి కవాటవరంబులునుహ
 త్రవరయంత్రముల్ వెలయుఁ దద్దయుఁ బొల్పెడు నట్టి లంక నా
 హరిగణయుక్తుడై కనియె నారఘరాముఁడు వేడ్క మీఱఁగన్. 1412

రం - వ సర్గము.

-ఇతి రావణ సుగ్రీవుల ద్వంద్వయుద్ధము. ఇతి-

- క. జనకనుతాపతి యంతట, వనచరయూధపులు తన్నుఁ ♦ బరివేష్టింపం
గను సుగ్రీవునితో యోజనయుగ్మవిశాలమైన ♦ స్థలయు క్తంబై. ౧ 1413
- క. తనరారు శైలశిఖరంబును నెక్కెను, రాముఁ డద్రీ ♦ ముఖ్యశిఖరమం
దున నొక్కముహూర్తము నిల్చి నిఖిలదిక్కులను గాంచి ♦ చేరువ నొకచోఁ.
- ఆ అతివిచిత్రమగుచు ♦ నాత్రికూటాద్రిశృం
గమునయందు విశ్వ ♦ కర్తచేత
నిర్మితమయి మిగుల ♦ నిర్మలమగువన
ములను వెలయు లంకఁ ♦ గలయఁ జూచె ౨౪ 1415
- క. పురగోపురశిఖరంబున, దురాసదుండగుచు మిగుల ♦ ధూర్తుండగు క
ర్పురనాథుఁ డుండ శ్రీరఘువరు డప్పుడు గాంచె బ్లవగ ♦ వర్చ్యులతోడఁ. 3
- క. ఇరుభాగంబుల సీతచా, నరములు, విజయంబు దెలుపు ♦ మానితశుభ్రాం
బరలసితమైన ఛత్రము, పరమప్రమదంబు నింప ♦ భాసిలు వానిఁ. 3౪ 1417
- తే. అరుణచందనలిప్తాంగు ♦ సమలరత్న
భూషణాలంకృతుని హేమ ♦ భూషితాంబ
రుని వినీలాంబుదశ్యామి ♦ తనుని, దేవ
పతిని మార్కొనఁ జాలిన ♦ పౌరుషాఘ్న ౪౪ 1418
- క. మును వైరావత మొక్కట, ననిమొన దంతములఁ బొడువ ♦ నాదెబ్బలచే
తను గల్గినకాయలు తొమ్మనఁ జూపట్టంగ వెలయు ♦ భూతభయదునిఁ ౫
- తే. మతియుఁ గుండేటి నెత్తురు ♦ మాడ్కి వెలయు
సుత్తరీయంబు చెలువార ♦ వ్యోమమందు
సాంధ్యరాగంబు వ్యాపించి ♦ జలదరాశి
పగిదిఁ జూపట్టు దానవ ♦ పతిని భయదు. ౬ 1420
- చ. వనచరులుఁ రఘూత్తముఁడు ♦ వానిని గల్గొనుచుండఁగా నె యా
దనుజవరేణ్యుఁ గాంచి యిటు ♦ ధారణీన ధుఁడు రామమూర్తి సీ
ల్చినతటి రాజచిహ్నముల ♦ చే వెలుగొందుచు నీచుఁ డీతఁ డుం
డ నగునె యన్నకోపము ♦ డంగఁగఁ జేయఁగ సూర్యనానుఁ డొ
య్యనఁ దను చిత్తసత్వముల ♦ నగ్నిశృంగమునుండి చివ్వునఁ ౭౪ 1421
- క. దనుజేంద్రుఁడున్నగోపురమునకుఁ వడి వెగిరె, జిత్ర ♦ మున నించుకయై
నను భీతిలేక యాతనిఁ, గనుచుఁ సుగ్రీవుఁ డొక్క ♦ త్కణముండి తగఁ ౮౪

1 ఉ. దానవనాయకుం గొనక ధీతద్దయుఁ గ్రూరతరోక్తులన్ గ్రుధం
బూని వచించె, నోరి రఘుభూపతి కేను సఖుండ దుర్మతి !
యానిఖలప్రపంచవిభు ధీసంప్రసరోరుహదానుఁడన్ మహా
మానవనాథునత్వబలమంజులశ క్తిసహాయసంపదన్
నే నిను వీడఁ జాల నిక ధీనిర్భరపౌరుషమూని తన్నెడన్ ౧౦ 1423

చ అని వచించి వేగముగ ధీనాతనిమీఁదికి దాటి చిత్రమా
దనుజవరేణ్యుమస్తకనితాంతవిభాసురసత్కిరీటపం
క్తిని గడులాగి యుద్ధతిని ధీంద్రుఁ బడంగను ద్రోసి తాను నొ
య్యన ధరవ్రాతె, నిట్లు తనయంతికముం గడుఁ జేరు నాకపి ౧౧ 1424

2 క. కని రావణుండు తా ని, ట్లనియొక బరోక్షమునయందు ధీనైతివి నీవో
వనచరన్మగ్నీవుండవు, చనుచెంచిత వివుడు నాదుసమ్ముఖమునకున్ ౧౨ 1425

క. కనుక హీనగళుండవు, గను గాఁగల వింకమీఁదఁ, ధీగడువడి నని యా
దనుజేంద్రుఁ డాడి శీఘ్రంబునలేచి సరోజమిత్రపుత్రునిఁ జెలుచన్. ౧౩ 1426

క. కరములను బట్టి యప్పుడె, ధరణిం బడఁద్రోసె హరివంశంతుండు శూరుం
డరుదుగఁ జెందువిధంబున, నురుగతిఁ దాలేచి బాహుయుగళిని సతనిన్.

సీ. ధరణిని బడఁద్రోసె, ధీనిరువురు వారిట్టలొకరి నొక్కరు బిగువొప్పుఁ గాఁగి
లింపుకొనుటచేత ధీమంచి దేహంబునఁ జెనుటలు గాఱ సఖముల జీఱు

కొనుటచే నంగములను రక్తమును గాఱఁ గడలనీయక పట్టువడలకుండఁ
బెనుకొనుటఁ జేష్టలను మాని పట్టును విడువఁగాఁ బుష్పితవిమలకింశు

తే. కాభ్యభూరుహశాల్మలికావనీజ
ముల విధమ్మున నుండిరి ధీపెలుచ వారు
కరతలారత్నిముష్టిసంఘాతములను
ఖరనఖరములఁ జీటుటఁ ధీగడఁగి చేసి ౧౪ 1428

క. భరియింపరానివిధమున, నురుబలులగువాగు మిగిలి ధీయుద్ధంబును జే
సిరి, వారు భీరుజవయఁ, బురగోపురమునకు నడుమఁ ధీబొంగెడుకాంతన్

తే మల్లయుద్ధంబు గావించి ధీయెల్లరుఁ గనఁ
బైకీ జిమ్ముచు మరలను ధీబట్టి లాగు
చును బరస్పరమున్ వంచుకొనుచు నడుగు
లిడుచు నడుమకుఁ బోవుచు ధీదుడుకి మీఱ ౧౫ 1430

తే ఒకరిపై నొక్కరుగ్రత ధీనూని హస్త
ములను వైచి తగం బట్టి ధీమూర్తుల పృథ

1 లోకనాథస్య రామస్య సభాదాసోఽస్మి రాక్షస అనియ 2 సుగ్రీవస్త్యంపరోక్షంమే
హీనగ్రీవో భవిష్యసి-అనియ. అనఁ గా గాఁబడఁబడవచ్చుడు సుగ్రీవుండవు (మంచితంబుగల
వాఁడవు) ఇంకఁ గంఠహీనుఁడఁ బగుదునని భావము.

ముగను గౌగిటఁ జేర్చియె ♦ దిగిరి నాల

పరిఖముల యంతరమునకు ♦ సరిగ నిలకు. ౧౬౫

1431

చ. నులువుగ లాఘంబునను ♦ ఖోణిని ముట్టక పైకి దాటి యా
యలఘుబలాఘ్య లొక్కటా ♦ మందునె నిల్చి పరిశ్రమంబునన్
గలిగిన నూర్పులన్ విడిచి ♦ క్రమ్యుఁడ గౌగిటఁ జేర్చుకొంచు ని
మ్ములఁ బయికికి భారీకరముల్ ఘనపాశములై చెలంగఁగాన్

1432

క. తనువుల బంధించిగి యుద్ధనిపుణతన్, బట్టుదలను ♦ దారుణవిక్రాం
తిని సభ్యాసబలంబులఁ, బెనుగర్వముచేత విష్ణువీఁగుచు వారల్ ౧౮

1433

క పులులవిధంబునఁ గలభం, బురీతిని నొకరినొకరుఁ ♦ బూనిక బంధిం
ప లలితగతులొప్పఁగఁ ద్రోవలఁ దిరుగుచుఁ బెనఁగి రెంతో వాంఛలు మీఱన్.

సీ. ఇతరేతరము వార ♦ లేవునఁ గదిసి వత్సంబుల మోఁదుచు ♦ గాఢతరము
గాఁ గౌగిటం జేర్చు ♦ కరణిగా నదుముకొనుచుఁ దటాలునఁ బడి ♦ రచటిసేల
సంతలోపఁ నె వా ♦ రత్నలేచి పరస్పరముఁ బట్టి పైకెత్తి ♦ త్నముఁ బడంగఁ
ద్రోయుచు బహుళరీతులగు సంగరమార్గములఁ బెనంగిరిమఁదంబులఁ జెలంగు
కరులఁ బోలేడు వీరవరులు వారిద్దఱు వ్యాధుమశిక్షలు ♦ బలముకలిమి

తే గల్లువారలు గావునఁ ♦ గట్టుగంబ

ములకు సరియగు తనుబాహువుల నడంచు

కొనుచునుండియు నలబడి ♦ గనక యుండి

రాహవంబునఁ బొంగునూహలు చెలంగ ౨౦౫

1434

క. ఈరీతి చాలకాలము, వారాహున మొప్పుఁ జేసి ♦ వడి మీఱంగ

బోరన మంకలగతులన్, జేరి పరాక్రమము చూపఁ ♦ జెలఁగిరి కినుకన్ ౨౧

1క. వా రొకరి నొకరు చేరుచు, నేరీతిన్నైనఁ జంప ♦ నెంచుచుఁ గడు నా
హారమునకుఁ బొంచిన మా, ర్ధారంబులభింగి నొంచ ♦ సంతసపడుచున్. ౨౨

క చలియింప కించుకంఁయు, నిలువంబడి నుండలాది ♦ నియతపథములన్
గలన మొనరింప సాగిరి, బలశాలురు యుద్ధమార్గఁ పటుతరశక్తుల్ ౨౨౫ 1435

2 సీసమాలిక —

వనచరనాయక ♦ దనుజేంద్రు లొయ్యన సవ్యాపనవ్యాది ♦ సకలమార్గ
ములను, వ్యాఘ్రమృగేంద్రములవలె నిలువంగవై శాఖ, సమపాదఁ వైష్ణవమ్ము
లాలీఢ చుట్టె ప్రత్యావీధిమండలము లనఁగఁ దగుస్థానములను మఱియు
గోమూత్రగతివంటి ♦ కుటిలమార్గంబు నట్టులె యుపసర్పణాపసర్ప
ణములఁ, దివ్యగ్ధనుసముల సవ్యాపనచక్రమంబులఁ, దమ్ము ♦ సరి చెలంగి
నొప్పింపఁ బూనఁ దానును దానివ్యర్థంబుగనుజేయ పరిమోక్షమును, జెలంగి

బదులు నొప్పించుచు ♦ వైరితాడనములఁ బరిహరించెడు నట్టి ♦ వర్జనమును
 బగవాఁడు నిలువంగఁబడ వానిచుట్టునుదగఁ జరించెడు పరిధావనమును
 నెదిరించి శత్రువును దలపడు నభిద్రవణమును, దేహంబు ♦ వంచి యొక్క
 యంగంబు సిక్కించి యుడిగి మండుకంబుభంగిఁబై బోవు నాప్రావమును, ద
 గంగ ధైర్యంబున ♦ గాఢంబుగాఁ దాకి కేవలాసనమును ♦ జేవఁగొనుచు
 నిర్భయంబుగ నందు ♦ నిల్చియుండుటయనునాస్థానమును, ముఖ ♦ ముట్టెత్తిప్పి
 వెనఁజను టను పరావృత్తంబు, నిలుచున్నయట్లెవెస్కకుఁ బోవునట్టిదగు న
 పావృత్తమును, వైరిఁబట్టుకొనంగోరి తనువెల్ల వంచి యాతనిపయికిని
 జవము మీఁతెడునట్లుఁచనుటనాదగు నవద్రుతమును, దనదుశఁత్రువునుగాలఁ
 దన్న నాస్యమువంచి ♦ త్వర నెగురుట యనఁజను నవప్లుతమును ♦ శత్రుబంధ
 నార్థమై తనకర ♦ ముట్టె చాఁచుటయనునట్టి యుపన్యస్త ♦ మరియుఁ దనను
 బట్టి యత్నింపంగఁ ♦ బట్టుతప్పించుకొనఁగఁ గేలు చిమ్ముటనంగఁ బరఁగు
 నట్టి యపన్యస్త ♦ మాదియాపథముల మెలఁగుచుండిరి, పోరు ♦ సలుపుచుండ
 దనుజనాధుఁడు పోలి ♦ వనచ రేంద్రునకు మాయాబలంబునఁ దనయట్టివారు
 ఆ పెక్కుచుంది తోఁచువిధమున మాయను, జూప మొదలుపెట్టె ♦ నాపగిదిని
 దా నెఱింగి జయము ♦ తగఁగాంచుశీలంబు, వెలయ భానుపుత్రుఁడలయకవడి.

క. ఆకస్మికముగ నెగిరెను, నాకాశంబునకు దానఁవాధీశుఁడు తా
 నాకపి మరలఁ వచ్చుని, దే కరణిని ననుచు నచటనే నిలుచుండెన్ ౨౮

క. ఈరీతి వంచితుండై, యారావణుఁడుండ వానఁరాధీశుఁడు తా
 నే రావణతోనంగర, మారీతి నొనర్చె ననెడు ♦ యశముం గనుచున్, ౨౯

చ. దనుజపతిఁ జయించి రణధర్మము తప్పక వానిఁ గష్టముల్
 గన నొనరించి యున్నతముగాఁ దగు నభ్రపథంబు జొచ్చి రా
 మునిఁ గని యంతఁ బౌర్వమున ♦ మోదము భక్తియు మీఱుచుండ న
 వ్యవచరమధ్యసంస్థుండయి ♦ భాసిలుచుండె జయోత్సవంబునన్ ౨౯ 1442

చ. తరణినుతుండు వీరుఁడయి ♦ తత్కృతి నవిధిగా నొనర్చి హ
 ర్షరతిని గాంచి యారఘువర్షప్రియనూతికి యుద్ధహర్షమున్
 బరఁగ నొనర్చి వానరులవారము తన్నును బూజసేయ నా
 హరిగణమందుఁ జొచ్చెను మహాబలవేగము మీఱఁ జక్కఁగన్ 3౦ 1443

నలువదియవ సర్గము సంపూర్ణము.

౪౧ - వ సర్గము.

అంగద రాయబారము, ఇతి-

చ. వనచరనాథునం దవుడు ♦ భాస్కరవంశసుమకాక్తికంబు చ
 క్కనిరణచిహ్నజాలములఁ ♦ గాంచుచుఁ కౌఁగిటఁ జేర్చి ప్రీతిని

ట్లనియెను, నాదుసమ్మతిని ♦ సంపక యీగతి సాహసంబుచే
యను జనునే మహిళులిటు ♦ లద్భుతసాహసకృత్యముల్ తమం
తన యొనరింపఁ బూనరు నితాంతము ధైర్యమునూని వేగమే ౨

1444

తే. సాహసప్రియుండవు నీవు ♦ శౌర్యఘనుండ
పందున నె పవ్వీభీషణు ♦ నఖిలవనచ
రేంద్రబలమును సంశయ ♦ మిట్టులొందఁ
జేసి యీగొప్పతెగువను ♦ జేసితి విటు ౩

1445

క. నీవిట్లు సాహసంబును, జేపం జేయంగఁ బూన ♦ ష్రీతి మాబోంట్లే
జీవించుట దుర్లభమగు, నోవీరా! యింకనైన ♦ సుధతి మీఱన్ ౩౪

1446

తే. ముందువెన్నులు తలఁప కీచందమునను
సాహసంపుఁబనుల్ నేయఁ ♦ జనదు సుమ్ము
బాహుబలమున దుర్భరఁనై రిగణము
నడఁచు నీకును నేదైన ♦ హాని గలుగ ౪

1447

క. జనకజతో భరతునితోఁ, బినతమ్ములతోడఁ దుగకు ♦ నినులంబగు నీ
తనువర్యముతో నాకే, పనియుండును! జక్కఁ జెపుమ ♦ భాస్కరతనయా! ౫

క. సురపతివరుణసమానుండ, పురుబాహుబలండ విట్టు ♦ లుగ్రరణముచే
యరతని జని రాకుండెడు తరుణంబున నీదుశౌర్యధర్మ మెఱిగియున్ ౬

సీ. ఏదేని నీకపకృతియె గల్గునొ యని సందియమంది నాశవధ మెట్టు
లైనఁ దీర్చకయుండ ♦ నొనె యందున నేనునాత్మజబంధువాహసయుతముగ
రావణు ననిఁ జంపి ♦ రాజ్యంబునకు విభీషణుని బట్టముగట్టి ♦ సత్వరముగ
నాయయోధ్యకుఁ బోయి యఖిలరాజ్యమ్మును భరితునొనఁగి తర్వాతఁ జన్కి

తే. దనువు వదలంగ నిశ్చయమును నొనర్చు
కొంటినని వల్కె, శ్రీరఘుంకుంజరుఁ డిటు
పలుక సుగ్రీవుఁ డతనితోఁ ♦ బలికె నిట్లు
రఘుకులాభరణంబ శ్రీరామ నేను. ౭౪

1450

క. నీపౌరుషముల నెఱిగియు, నీపత్ని హరించినట్టి ♦ నీచదురాత్మున్
బాపిని గని యెటుపైతును, భూపవరేణ్యా! యటంచుఁబొంగుచుఁ బలుకన్

క. వీరుండగు సుగ్రీవుని, చారుతరోక్తులను విని యెసంగెడుకాంతి
స్ఫూరుని లక్ష్మణుఁగని యా, శ్రీరాముం డిట్లు పలికెఁ ♦ జిత్త మలరఁగన్ ౮౦

క. మన మీసేనల శీతలవనముల ఫలరాజి చగిన ♦ వనములకుం గై
కొనిచని యూధవులకు నొ, య్యన వేఱుగఁ బంచియిచ్చి యరిభయదముగన్

* తృత్యాసకాండస్తదాదీనాం జీననం దుర్లభమితి - అనువ్యాఖ్యానితప్రాయ మిటఁ జేర్చఁ బడినదని తెలియందగు.

క. గరుడాదిరూపములుగాఁ, బరఁగఁగాఁ జేసి సిద్ధపడియుండము భీ
కరమై లోకక్షయకర, మురుతరమును నౌ భయంబు † నూహింపంగన్. ౧౧౫

క కలుగఁ గలవని తోచెడు, దలఁపఁగ నది భల్లుకహరి†దానవవీరా
వలికి వినాశనమును నిమ్ములఁ దెలిపెడు వీచెఁ బరుషముగఁ బవనుండున్. ౧౨

చ ధరణి వడంకుచున్నయది † ధాత్రిధరాగ్రము లల్లలాడెడున్
దరువులు భూమిపైఁ బడెడు † దద్దయు భీకరనాద మొప్పుగాఁ
బరుషతరాకృతుల్ గలిగి † వారిధరంబులు శ్యేనముఖ్యభీ
కరతనువుల్ ధరించుచు జఘత్ప్రయంబును దెల్పఁజాలి నె
త్తుగుచినుకుల్ గలట్టి గురుత్వోయములన్ గురియున్ నితాంతమున్. ౧౪

ఆ సంధ్య యద్దై రక్తచందన మట్లుగాఁ
గాన నగుచు భీతికరముగాఁగఁ
జూడఁబడెడు నదిగొ † సూర్యమండలినుండి
పడెడు నుండుశుచికఠబలము లట్టై ౧౫

1457

క హీనములగు మృగపక్షులు, దీనాకృతు లొప్పు మిగుల † దీనరవములన్
వీనుల కతిభయదమ్ములు, గా నొనరుచుచున్ సరోజకాంతుని కెదురై. ౧౬

తే. అఱచుచున్నవి, లయకాల † మండువలె నె
చంద్రుఁడు నిశను దనప్రకాశంబు మాని
నడుమ నలుపును రక్తవర్ణంబు చివర
లందుఁ దగఁ గల్గఁ జేయుఁ దా†పాతిశయము ౧౭

1459

క. పరివేషము హ్రస్వంబై, పరుషం బశుభప్రదంబు † పరికింపఁగా
నరుణతరాంతరమునునై, కరముం జూపట్టుఁ బ్రళయకాలవిధమునన్. ౧౭౫

క. కను మర్కమండలంబున, ననుజా! నీలాంక మొక్కఁ † డగపడియెడుఁ జ
క్కనితారలు మలిసములై, మునుపటివలె గాక నూత్నముగఁ గనఁబడెడున్.

క. ఈదుర్నిమిత్తములు గన, నేదో ప్రళయంబు జగతి † కేతెంచెడు నాఁ
గాఁ దగియున్నవి చూడుము,, వేదిలిను శ్యేనకాకవితతులు గ్రద్దల్ ౧౮౫

తే క్రిందుగాఁ జేరుచున్న వీరితి నక్క
లశుభనాదంబులను సాధ్యసావహంబు
లైన యెలుఁగులఁ జేసెడు † ననుజ! యింటి
వనచరుల్ పరివేష్టించి † వచ్చుచుండ. ౨౦

1463

చ మన మిద రావణుండును నఘోరమృత్యుక్తిని నేలుటన్ జగం
బున నెదిరింపరాకయె యపూర్వమునై తనరారు లంకకుం

- జనుదము వేగ, యంచు గురుఃసత్త్వేడు వీరుడునై నరాముఁ డా
యనుజునితోడఁ బల్కుచు మహాచలశృంగమునుండి యిప్పుడే ౨౧౫ 1464
- క. ధరణికి దిగి ధర్మాత్ముడు, ధరణీశలలాముఁ డంతఁ ♦ దనసేనను నె
వ్వరికి నెదిరింపరాకయె, యగుదుగఁ దగుదానిఁ జూచె ♦ నాగిరిక్రిందఁ ౨3
- క. కాలోచితకృత్యంబులఁ, జాల నెఱింగిన ఘనుండు ♦ త్వావతి తానున్
బోలఁగ నుగ్రీవుండును, నోమి మహాష్టవగసేన ♦ నుత్సాహమునన్ ౨3౫ 1466
- క తనరారఁ జేసి యుద్ధంబునకున్ సమయంబువచ్చె ♦ భూరిబలమునన్
జనవలయునంచుఁ దానాజ్ఞను జేసెను, దెల్లవాఱుఁజాము చనంగన్. ౨౪
- క ఘనబాహుండగు రాముండు, ధనువును ధరియించి ప్లవగఃతల్లజు లెల్లం
దనచుట్టు బలసిరాఁగాఁ, జనె లంకాపురముఁ గూర్చి ♦ సరభసగతితోన్ ౨౫
- క. దనుజేంద్రుండు సుగ్రీవుండు, హనుమంతుండు జాంబవంతుఁ ♦ డౌనీలుండు రా
మునివెంబడించి పోయిరి, వనచరవీరుండు నలుండు ♦ భల్లకవిభుండున్. ౨౫౫
- తే. లక్ష్మణుండును బ్లవగబలంబుతోడ
నరుగు దేరంగఁ జనియె, నాతరుణమందు
భల్లకప్లవగంబుల ♦ బలము మిగుల
గొప్పదిగ మీఱి పెద్దదా ♦ ట్లోణి నెల్ల. ౨౬౫ 1470
- తే. ఆవరించియె రాముని ♦ ననుసరించి
చనియెఁ, గుంజరదేహులై ♦ శత్రువారి
ణమున నేర్పఱులై నవాఃసరపరు లొగి
శైలశృంగంబులను దరుఁజాలములను. ౨౭౫ 1471
- చ. కరములఁ దాల్చి రామవృషకాంతునివెంబడిపోయి, రిట్లుపో
దరులగు రామలక్ష్మణులు ♦ తన్నలముంగొని చాలసేపు త
ద్ధరమును డిగ్గి పోవుచును ♦ దానవనాధుపురంబుఁ జేరి రా
యరిబలనూచినుల్, నగర ♦ మయ్యదియున్ ధ్వజపంక్తి గ్రాలఁగాన్. ౨౯
౧౪. కరము మనోహరమై సుం, నరముగఁ గనుపట్టు నుపవనంబులతోడన్
బరఁగుచు నద్భుతతరమగు, వరణము ప్రాకారవరము ♦ భాసురరీతిన్ ౨౯౫
- సీ. పరఁగుచుండఁగ బహిఃద్వారంబు లొప్పంగనర్హభేద్యంబయి ♦ యమరులకును
దుర్ధర్మమై యుండెఁ ♦ దొలఁగఁ వానరుల్ రామునాజ్ఞనుబూని ♦ భీమరూపు
లయి తమచోటుల ♦ నరయుచు ముట్టడి నల్పిరి, గురుతరఃశైలకూట
ముట్టు లున్నతమగు ♦ నాయుత్తరద్వారమును రాఘవుండు సోదఁరునినిగూడి
- తే ధనువుఁ దాలిచి సైన్యంబులను దగంగఁ
గాచుచున్ ముట్టడించె, నిఃక్కురణి వీరుఁ

డైన రాముఁడు లక్ష్మణుఁ డనుచుండఁడు

యండ రావణుఁడున్నట్టియు త్తరదిశ 33

1474

క కనుఁగొని లంకాపురమహిమను జూచుచు ముట్టడించె, మఱి యాసురవీ

రుని కాపుదలను మించిన, ఘనమగునాద్యారమచటఁ డగడభయదంబై

క వరుణాధిపతిమగు సాగరమువలె వెలసి శస్త్రుకలితులును భయం

కరరూపులునగు రాక్షస, వరులెల్లం జుట్టుముట్టి పరిరక్షింపక 3౪ 1476

క. ఘనమై యుండుట నితరులకు నెవ్వరికి ముట్టడింపఁ గూడక భీతిం

గనఁజేయు చల్పబలులకు, దనుజాన్వితభుజగలోకతల్లజము వలె 3౫

క. కననయ్యె రాఘవున కొక్కనికిం దక్కంగ ధరణిఁ గన నితరులకుఁ

దనుజేంద్రపురిని దోర్బల, మున నిల్వఁ దరంబుగాదు ముందు నిలువఁగఁ.

తే రాముఁ డాద్యారసీమల డరాక్షసభటు

లునిచి యున్నట్టి బహువిధాయుధసమూహ

ములను బహువిధకవచావళులను గాంచె,

నంత వీరుఁడు నీలుఁడు హరివిభుండు. 3౬

1479

క. తూరువుద్యారంబునఁ దా, శ్రీ రాముని నాజ్ఞను నిలిఁచియె యుండెను దు

ర్వారులు మైందద్వివిదులు, చేరి తనుం గొల్వఁ బ్రవగఁసేనలతోడక 3౭

క ఘనబలుఁ డంగదుఁ డంతట, వనచరవీరులగు గజగఁవయులు గవాక్షుం

డును ఋషభుఁడు తనుఁ జేరం, గను యామ్యద్యారమందుఁగవాలియుండెక.

క. బలవంతుఁడైనహనుమయు, నలఘుండుప్రమాధి, ప్రఘనుఁ, డట్టిమహావీ

రులు పెక్కుమందిష్టవగేతులు తనుఁ గొల్వంగ మింటఁ జూపరు లలరక 3౮

తే *పశ్చిమద్యారసీమను డబలసియుండె,

నంతనుగ్రీవుఁ డాగరుఁడానిలసము

లైనహరివీరులం గూడి యతులరీతి

నడిమిగుల్మంబునం దుండెఁ గడఁగి యంత. ౪౦

1483

క హరియాధుతులవశమున, గురుబలులగు ముప్పదాఱుకోట్ల వనచరుల

పురి ముట్టడించి వనచర, వరుఁ డాన్నయెడక వసించి వఱలిరి పూన్కిక.

క రాముని యాఁతిఁ గైకొని, సౌమిత్రివిభీషణులు వెంక ద్యారములక

దా మునిచిరి కోటినిగా, భీమకపీంద్రులను వేఱువేఱుగఁ గడిమిక. ౪౧

క ఉనిచిరి ముట్టడికై, రామునకుం బడమట సమీపమున సుగ్రీవుం

డును జాంబవంతుఁ డెక్కురి, వనచరసైనికులఁ గూడి బల మలరారక.

తే. నడిమి గుల్మమునందుండె, గడుబలాఘ్య

లైన యవాసనోత్తము డలపుడు దంష్ట్ర

* మధ్యమేచ స్వయంగుల్లె సుగ్రీవ స్వమిత్త-అనిమా.

లోలయ వెలసెడు పెద్దపులులను బోలి

తరుగిరి ద్రాగములఁ గొని ♦ తలవడంగ ౪౪

1487

క కనిపెట్టియుండి, రంతట, వనచరు లెల్లరును స్వీయఁబాలంబులఁ బై
కిని జూపి నఖరదంష్ట్రులు, ఘనదివ్యాయుధము లట్లు ♦ గ్రాలుచునుండఁ.

తే. ఆననంబులు వికృతంబు ♦ లై చెలంగఁ

గన్ను లతికోపమున నెఱ్ఱఁగా వెలుంగ

నవయవంబులు బహుశైవఁద్రాంచితంబు

లై కనంబడ నుండి రాఁహవముఁ గోరి ౪౫

1489

క. కరివశకబలులు కొందఱు, కరిశతబలయుతులు, వేయిఁగజములబలముల్
పరఁగం గొందఱు వనచర, వరులుండిరి, మఱియుఁ బ్రవగఁబలమునయందున్.

నీ ఓఘసంఖ్యకుఁ దగు ♦ నుగ్రద్విషంబుల బలములు గల్గుకొఁతులును, నోఘ
శతసంఖ్య కువమయా ♦ శౌర్యంబుగల వనచరులు నింతింతని ♦ పరిగణింపఁ
దగ నంతబలముచేఁ ♦ దగువారు కొందఱునై యుండి, రాలంకఁయందువారు
వరున గుంపులుగూడఁశరభముల్ శలభముల్ గుంపుగానొక్కటఁగూడునట్లు
గా భయంకరముగాఁ ♦ గను జిత్రముగనుండె వనచరభల్లూకఁవరులు చేరి

తే యుండుటను, లంకచుట్టును ♦ నొప్పియున్న

వారిచే నిల కప్పంగఁ ♦ బడినయట్లు

పైఁబయింబడు వనచరఁపంక్తిచేత

నంబరము నిండినట్లుగ ♦ నగవడె నట. ౪౬

1491

క వనచరభల్లూకవరులట, మును పుంచినవారు గాక ♦ మునుకొని కనుకన్
జనుడెంచి కోటిసంఖ్యగ, ననికై ద్రావరముల నెల్లు ♦ నలరిరి మఱియున్.

క హరివరులు వేలుగాఁ బెక్కురు వారికే దోడ్పడంగ ♦ గోరి యచటికన్

బరమమునంబున విచ్చిరి, ధరణిధరం బద్ది వ్రవగఁతతినిబిడంబై ౪౭ 1493

చ కనఁబడుచుండె, ద్రావరములఁ ♦ గాంచి చెలంగినమీఁద ఖ్యాతిఁ గాం

చిన యొకకోటి వానరులు ♦ చేరి పురంబును నావరించి, రా

వనచరవీరు లిట్లు తరుఁవారము హస్తములందుఁ దాల్చి లం

కను దగ నావరింపఁ బురి ♦ గాలికినైనఁ జొరంగరానిదై ౪౮ 1494

చ తనరుచునుండె, భూరిజలఁద్రవ్రతిమానతనగావలెనులై

కనఁబడి శక్రవిక్రమము ♦ గ్రాలఁగ నొప్పుహరిశ్చక్రుల్ పురిం

బును వడి నావరింపఁ గని ♦ పూర్విసురుల్ వెఱంగంది, రఘుడా

వనచరసేన రాఁగ గురుఁవార్ధిని దాట జంబురాఁగ నొ

ప్పునివద మట్లు గొప్పుధ్వని ♦ పుట్టెను భూతభయంకరంబుగన్ ౪౯ 1495

తే వరుణతోరణసంయుతఁపురవర చుది, ధరణిధరకానసములతోఁ ♦ కత్తజిత్రై

నామహాధ్వని, కంఠఁ గీతాధినాథ, రామలక్ష్మణపాలిత ♦ భీమబలము. ౫౦

క. సురలకు సనురులకై న నెదిరింపఁగా రాకయుండె, † ధీమంతుండా
 ధరణీశ్వరుండు శ్రీరఘువరుఁ డీటు విడియించి ప్లవగఁబలముల నెల్లఁ. ౫౬౪
 చ దనుజులఁ జంపఁ బూని యిఁకఁదా నొనరింపఁగ నర్హమైన య
 ప్పని విషయంబు చక్కఁగను † బండితమంత్రులతోడ దూతనుం
 బనుపఁగ నర్హమం చరసి † వాలికుమారుని దూతగాఁగఁ బం
 పను చగ నిశ్చయించి బహుఁవారము లాత్మఁ దలంచి యంతటఁ. ౫౬౫
 క జనకసుతాపతి సామాదినిలతత్వజ్ఞు డౌట † దివ్యనృపతిధ
 ర్మనిచయమును స్మరియించుచు, దనమదిగృహపౌడను చాలితనయునిఁబంపఁ.
 క. తనయట్టు లవిభీషణుఁ, డనుమోదము నొందఁ బిలిచి † యంగదుతో ని
 ట్టనియెఁ, సౌమ్యా! యంగదా, వనచరుడవుగాన నగరఁనరముఁ దీనిఁ

తే శ్రమములేకయె లంఘించి † చనఁగఁగలవు
 గాన భయ మించుకంత లేక దశవదను
 పాలికిం బోయి నేను జెప్పంగఁ బూను
 నట్లు నావల్కులుగఁ బల్కు † మతనితోడ ౬౦ 15౦1

1 శా. ఓరి! రాక్షస! నీదుసంపదయు నీయ్యుర్విశభావంబు నీ
 ధీరత్వంబును నంతమొందె నిపు డేతెంచెఁ వివాశంబు నీ
 భూరినాస్వంతబలంబు గూడఁ జెడియెఁ † బో నీవు గర్వించి దై
 త్యారిత్తాసురమానివరులను యత్నహీంద్రసంఘంబులఁ. ౬౧ 1502

తే. అచ్చరల భూమిపతుల నెయ్యైవిధముల
 బాధలం బొందఁ జేసితో † వాని కంత
 కును ఫలంబుగ బ్రహ్మయిచ్చిన వరంబు
 వలనఁ గల్గిన దర్పంబు † విలయ మొందె. ౬౨ 1503

క. ఋతి మిది విను మిఁక భార్యహృత్తికై నేఁ గోపమొంది † యిప్పుడు నిన్నుఁ
 జతనంబున దండింపఁ, మతినియతిం బూని శౌర్యఁమహిమం బలరఁ ౬3

తే. ఈపురద్వారమున నిల్చి † యిట్టులున్న
 వాడనే, 2 నన్ను దండింప † వచ్చుఫలము
 నీకు నేమని యన్నచో † నిన్ను నేనుఁ
 జంపఁగా దాన నీపాపఁసమితి యడఁగు. ౬౪ 1505

క. సురమానివర్యధరణీ, శ్వరమును లేపదముఁ బొందఁ † జాలుదు రీ వా
 వరపదము నొందఁ గల విఁకఁ, ద్వరితంబుగ రమ్ము పాపఁతతిఁ దొలఁగింతుఁ
 క. దనుజాధమ! యామారీ, చుని మాయను నన్ను మఱొక † చోటికిఁ దొలఁగం
 గను జేసియే మహాబలమును నెమ్మి మహీతనూజఁమును దొంగిలితో ౬౫

1 శ్రష్టశ్రీకగతైశ్వర్యముమాజ్ఞోనస్థచేతన-అనిమా 2 ఏవంవిధస్య మమ నియమ సేన తప
 కిం భవిష్యతి త్యత్రాహ-అనివ్యాఖ్య.

- క. కనఁబఱపుము మాయాబలమును బానిక నేడు నాదుఁముందఱ, నీవా
జనకజ నర్పించి ననుం, గని శరణముఁ జొరవయ్యేని ఁ ఘనవిశిఖములక, ౬౬
- క. దనుజుం డీలోకఁబునఁ, గన నొక్కఁడు లేకయుండఁగఁ గావించుకొ
విను ధర్మబుద్ధి యీతఁడు, దనుజేశవిభీషణుండు ఁ తగు న్యా మునునక, ౬౭
- చ. శరణముఁ జొచ్చినాఁడు గద ఁ శాశ్వతహాచు నకంటకంబునై
పరఁగు సురాగిరాజ్యమును ఁ భాస్వదనూనమదీయసంగతికొ
ద్వరితముగానె పొందు నిది ఁ తథ్యము మూఁఘుడవై దురాత్మతొ
సురరిపులే సహాయులయి ఁ శూరత నిర్మూలువంగఁ బాపివై ౬౮ 1510
- చ. మనము వశంబుగాక యనుఁమానసమన్వితమై తగంగ నొ
ప్పిన దనుజుండ వీ వికను ఁ బ్రీతిని నొక్కముహూర్తమైన నీ
ఘనతరరాజ్యసంపదలఁ ఁ గాదు దురాత్మక! పొంద శక్యమో
దనుజ! మదీయవాక్యమును ఁ దప్పకచేసిన నిన్నుఁ గాచెదక ౬౯ 1511
- క. హిత మిద్ది కాకయున్నక, ధృతిమీఱఁగ శౌర్యమూని ఁ తెగి సంగరము
న్నతిఁ జేయుము నాశరముల, నృతిఁ గని పరిశుద్ధమతివియే యగుదుఁనుమీ!
- క. దురితంబు లెల్లఁ దొలఁగును,, దురాత్మకా! యట్లుగాక ఁ తోఁచినరీతికొ
జరియింపఁ బఱివై నీ, వరయ మనోవేగ మూని ఁ యఖిలజగములక, ౭౦
- తే. సంచరించిన నాదువీక్షణవథమునఁ
బడి యనంతర మనువుల ఁ వదలకుండ
నుండఁ జాలవు, హితమగు ఁ నొక్కమాట
నీకుఁ జెప్పెద విను రజఁనీచర! యింక ౭౦ 1514
- చ. ధరణిని నొక్కరాక్షసుఁడు ఁ గక్కఁడు గావున నీకు నీవె యి
త్తరుణమునందె చేయఁదగు ఁ ధర్మముల ట్లవరక్రియావళుల్
జరపుకొనందగుకొ మఱియు ఁ త్కౌఠిలఁ జూడఁగఁ బోవునద్ది యె
క్కరణిని లేదుగాన సరిఁగాఁ బురమంతయుఁ జూచుకొ మ్మింక ౭౧ 1515
- తే. నాకరంబున నున్నవి ఁ నీకుఁబ్రియము
లైన ప్రాణము లింకనంచు ఁ నాడుమచట
ననుచు వక్లిప్తకర్ణుఁ డఁచ్యవనినాథుఁ
డనినఁ దారాతనూభవుఁ ఁ డంగదుండు. ౭౨ 1516
- క. తనువు ధరించిన హుతవహుఁ, డన నాకాశమున కెగసె ఁ నాశ్రీమంతుం,
డనుఁడు తేజం బలరంగఁ, జని త్కణమున దనుజనాథుఁపద్మము నొందెకొ
- చ. దనుజునరేణ్య మంత్రియుతుఁ ఁ గర్ణవనంబునఁ గాంచె నంతఁ జ
క్కనిగతిఁ, గాంచనాంగదుఁడు ఁ కర్పరనాయకుముందు వ్రాలి యొ
య్యన జ్వలితాగ్నిరీతిఁ గన ఁ నై నిలుచుండెను స్వీయనామ మా
తని కెఱిగించి తానె యలఁదైత్యకులేశుఁడు వానిమంత్రులుక, ౭౪ 1518

క. వినుచుండఁగ శ్రీరాముని, యనువాదము నెల్ల జెప్పినట్టులె వినిపిం
పను బూని యిట్టులనియె, దనుజేంద్రా కోసలేశతల్లజుఁ డగుచున్. ౭౫
సీ. అక్లిప్తకర్ముడై * యలరు రామునిదూత నావాలిపుత్రుండ * సంగదాఖ్యుఁ
డను నన్ను వినితివా, * ఘనరఘుకులభూషణమ్ము కొనల్యయానందవర్ధ
నుఁడు నగు శ్రీరాఘవుఁడు నీకుఁ జెప్పంగ దగువల్కులంజెప్పఁదలఁచె వాని
వినవయ్య! క్రూరా పత్రసమును వెడలి నాయెదుటికి నచ్చి నీవింక నని
తే జేయమి? శూరుఁడవు కమ్ము * న్యాయరీతి
నిన్నుఁ గొడుకుల జ్ఞాతుల * నీదుబంధు
వులను మంత్రుల నే జంపఁ * దలఁచినాఁడ
మీకు నేనంతకుండఁ జుమ్మి! దురాత్మ! ౭౮ 1520

క అనిమొన నీ విలఁ బడఁగా, విను ముల్లోకములు శ్రీతి * వెలయ సుఖంబుం
డును, యత్తులు గంధర్వులు, దనుజులు త్రిదశులును మానితల్లజు లెవుడున్.
క ఉరగులు సుఖముండుదు రె, త్తరుణంబుననైన వారిదారుణరీతిం
బరికించి యేచు నిను ని, త్తరుణంబునఁ జంపువాఁడఁ * దధ్యము సుమ్మి!.

క. నను సత్కరించి నాభార్యను సీతను సప్పగించి * యడుగులఁ బడవే
ని నినున్ జంపి విభీషణు, దనుజమహారాజ్యవిభవధాము నొనరుతున్.

చ. అని వనియింపుమా! యనుచు * నారఘురాముఁడు నన్నుఁ బంచె నం
చని యలయంగదుండు వ్లవః*గాధిపుఁ డాడిన రాక్షసేశుఁ డొ
య్యన ఘనకోప మందె ననురాధిపుఁ డుగ్రరుడావిలాటుండై
దనుజుల మంత్రివర్షులను * దాఁ గని వీని దురాత్ము దూతనున్. ౮౧ 1524

ఆ. పట్టుకొనుఁడు వీనిఁ * గొట్టుఁడు చంపుఁడు, విడువ వల దటంచు * విపులకోప
మడఁర బెక్కుసారు * లానతియిచ్చెను,, దాని నాలకించి * తడయ కపుడు.

క జ్వలితాగ్ని తేజసులు దైత్యులు భీకరతములు న్నన్దు * రొక్కట నాకోఁ
తులరాయనితనయుని ని, మ్ములఁ బట్టుకొనంగఁ, గూటమున నచ్చోటన్.

క. పీరుండగు సంగదుఁ డతి, ధీరుఁడు గావుననె యరితః*తికిఁ దనబలమున్
నేరువును జూపుటకుఁ దా, వారలు తనుఁ బట్టుకొనెడు * భంగి నొనరిచెన్.

చ దనుజుల హస్తయుగ్మమునఁ * దాఁ బతంగంబులరీతి నుంచుకొం
చు నపుడు పర్వతాకృతిని * శోభిలు తద్భవనంబుమీఁదికిన్
దనవడి గ్రాలఁగా నెగసె, * దానవవీరులు వారు తజ్జనం
బున విడళింపఁగాఁ బడుచు * బోరన నభ్రమునుండి యార్పుచున్. ౮౬
తే ¹రావణుఁడు చూచుచుండఁగ * నే వడిఁబడి,
రంత విక్రమశాలి యాఁయంగదుండు

* గ్రాహయామాస తారయ స్వయమాత్మాన మాత్మ వాన్-అనియూ. 1 తతః ప్రాసాదశిఖరం
శైలశృంగ మివోన్నతమ్-అనియూ.

గిరిశిఖరమున వెలసి మిక్కిలిపాడవుగఁ

గ్రాలు ప్రాసాదశిఖరంబుఁ † గాంచె మించి ౮౭౪

1529

చ. వనచరుపాదఘాతమున † వారక రావణుఁ డట్టై చూడఁగా

నని మును వజ్రభేదితమఁ హాతుహినాచలశృంగమట్టు లొ

య్యన నది బద్దలయ్యె నిటు † లాతఁడు దానిఁ బగుల్చి చక్కఁగాఁ

దనదగునాను మెల్లరకుఁ † దా వినిపించి ధ్వనుల్ చెలంగఁగా ౮౯ 1530

క. ఉరవడి నింగికి నెగసెన్, సురవైరుల కార్చి బ్రవగఁశూరులకు ముదం

బు రహిం గూర్చుచు శ్రీరఘు, వరపార్శ్వమునందు వ్రాలెఁబ్రవగులనడుమన్

క దనుజేంద్రుఁడు ప్రాసాదంబును భగ్నంబగుటఁ గాంచి † భూరిశ్రోధం

బును బొంది వీఁడొకం డయ్యును నాబలమెల్ల శక్తి † నోడించి వడిన్. ౯౦

చ. అరుగుచునున్నవాఁడు గదా † యారయ నిట్టి బలాధికుల్ హరీ

శ్వరు లొకకొందఁ జిట్లు తిమఁశౌర్యముఁ జూపఁగఁ బ్రాణయుక్తి నే

బరఁగుట యెట్లా యంచుఁ దనఁభావిఫలంబును గూర్చి యూరువుల్

వరుసగఁ బుచ్చె, సంత నిట † వాలితనూజుఁడు రాఁగ రాముఁడున్. ౯౧౪

ఆ. మోద మొంది సింహానాదముల్ చేయువా,

నరులు పెక్కుమంది † వరుసఁ గొలువ

నరులఁ జంపఁ గోరి † యనిఁజేయఁగా నుండె

నచట నానుషేణుఁ † డధికబలుఁడు. ౯౨౪

1534

క గిరిశిఖరాకారుండై, హరివీరులు కామరూపు † లాదృతిఁ దన్నుం

బరి వేష్టించఁగ నుండెను,, బరజనదుర్ధర్మ డతుడు † పతియానతిచేన్. ౯౩౪

తే. తారకారాజిలో శశిధరుఁడు తిరుగు

చుండునట్లుగఁ దిరుగుచు † నుండె నాల్గు

ద్వారములఁ గాచుచున్, సముద్రంబు చెంతఁ

బురమునుం జుట్టుకొని కపివరులు పూన్కి ౯౪౬

1536

క సరిగా నక్షోహిణిశత, మరయఁగ నుండంగఁ జూచి † యతిశయబల్మలై

పరఁగెడు ననుజేశ్వరు ల,చ్చెరువును గొంపలు భయంబుఁజెంది రధీరుల్.

క శూరులు కొందఱు సమరం, బేరితని నైనఁ జూడఁనేయగు నంచున్

భూరిమున మంది రటఁ బ్రాకారమునకుఁ బరిఖకుఁ గల † త్కౌన్దల మెల్లన్

తే. వనచరావృత మై యుండ † వాసరమయ

మైన మఱియొకనాలమ † ట్లనురులకును

గానఁబడి దీనులైయుంటఁ † గర్భరు లవు

డతిభయంబున విస్మృతు † లై తడఁబడి ౯౮

1539

క. పెనుచన హాహాకారంబులు గావింపంగ భయముఁ బుట్టించురవం
బులు చెలంగుచుండ లంకక, గల శూరవరేణ్యులై నశకర్బురు లంతక. ౯౦౪
క అనినేయగఁ దగు పెనునా,ధనముల ధరియించి శ్రవ్యతమణంబున నా
యనిలువిధంబునఁ దిరిగిరి, వనచరులకు భీతినొంది పౌరుష మలరక. ౯౦౫
నలువదియొకటవ సర్గము సంపూర్ణము.

౪౨ - వ సర్గము.

శ్లోకం యుద్ధారంభము శ్లోకం

చ దనుజులు రావణాసురుని ధామము చేరఁగఁ జోయి; రంత నా
వనచరయుక్తుఁడౌచు రఘువర్యుఁడు లంకను ముట్టడించె నం
చును దెలుపంగ, నాదితిజశూరుఁడు లంకను ముట్టడించినా
రన విని క్రుద్ధుఁడై పురము నారయుక్యత్యము లెల్ల నూటిగక ౧౪ 1542
తే ద్వీగుణముగఁ జేయఁగాఁ బంచి విమతబలము
నరయఁ బ్రసాద మెక్కె, యుద్ధాభిలాషు
లగుచు లెక్కింప రాక యాహరివరు లొగిఁ
బురము నెల్లను గాననగిరివనముల ౨౪ 1543
చ. అరుదుగ నిండియుంట నతఁ డంతటఁ గాంచె, మహితలంబు నా
హరివరు లెల్ల మ్రింగునటు ధత్తరుణంబున నుంటఁ గాంచి యె
క్కరణిని వీరిన్ముత్యవును ధాంచఁగఁ జేయఁగ నొనటంచు నా
తురుఁ డయి యెంచె, నిక్కరణి ధూర్తనిశాచరుఁ డాత్మలోపలక. ౪ 1544
1 క. చిరకాలము చింతించుచు, బరుషత్వం బూని బుద్ధిపాటవమునఁ దా
నరుదుగ నత్తుల విప్పుచు, హరియాధములకనరేంద్రుఁడ నచ్చటఁ గవియెక.
చ వనచరసేనలక గొనుచుఁ ధార్థివవర్యుఁడు తాను బూర్వము
న్న నెలపువీడి యాదితిజనాయకుపత్తనసాలసన్నిధిం
గనఁ జని సాధుగుప్తమయి ధత్తరుణసంవృతమై చెలంగు లం
కను గొనియెక, విచిత్రతరఁ ధన్యుతాకమహాధ్వజాళిచే
తను సుబలంకృతంబయిన ధత్తరుణముం గని యార్తనిత్తుఁడై. ౬౪ 1546
చ. జనకజ నాత్మలోఁ నలఁచి సత్వరమే యిటులెంచె నక్కటా
జనకతనూజ యాహరిణశాబలిలోచన నానిమిత్తమై
దనుజులు తన్నునొంపఁగ వెతలం గడుఁగుందుచు బస్తులుండి చి
క్కి నిరతముక బరుండి ధరఁ గేవల మార్తని బొందు చున్నదే ౮ 1547

- చ. అని యిటు ధర్మచిత్తుడగు ♦ నార యరాముడు వీశ్వమానయా
జనకజ నాత్మలోఁ దలఁచి ♦ చయ్యనఁ గ్రోధమహాగ్నిమండ నా
వనచరులఁ గనుంగొని జంపంబున శత్రువులఁ వధించుడీ
యని యపు డాజ్ఞ నేసె, నిటు ♦ లారఘురాముడు భీకరాత్ముడై. ౯ 1548
- తే అశ్రమంబున నేషని ♦ నై నఁ జేయఁ
జాలువాఁడౌటఁ దమకు నాశ్చన్యనిడ వార
లోక్కరోక్కరి మీఱుచు ♦ నుగ్రరవము
లడర ననిసేయఁ బూని రఃత్యంతనియతి ౧౦ 1549
- సీ. హరియాధపతులు శై ♦ లాగ్రంబులను వైచికాని ముష్టుల గ్రుద్ది ♦ కాని రావ
ణానురుఁ డేలు నీభాసురపురమును బాడుసేయుదమని ♦ నావంతములను
దలపోసి రంత, వాఁరలు గొప్పశైలాగ్రముల శిఖరంబులఁ ♦ బెలుచ నైత్తి
కొనుచును బహుతరుఃకూలముల్ పెకలించిధరియించియును బ్రవిధారణంబు
- తే. నొనరుపఁ సిద్ధపడి, రంత ♦ దనుజనాథుఁ
డటై చూచుచునుండ నాహరిబలములు
భాగములు పెక్కుగాఁ జీలి ♦ పార్థివునకుఁ
బ్రియముఁ గూర్ప సాలంబును ♦ వేగ యెక్కి ౧3 1550
- క. కనకచ్చాయల వక్త్రము, లనూనచిత్రంబుఁ గూర్ప ♦ నరుణచ్చాయల్
గనఁబడ వారలు శ్రీరామునికై ప్రాణముల వీడఁ ♦ బూని కరములఁ ౧3౪
- క. శిలలను సాలమహీజం, బులఁ దాళంబులను శత్రుఃములుగాఁ గొని యు
జ్జ్వలశక్తి లంకపయికిం, బెలుచన చని, రాష్ట్రనంగ ♦ వీరులు పూన్కి ౧౩౫
- చ. తరువులఁ బర్వతాగ్రముల ♦ దారుణముష్టుల నొంచుచుఁ గడు
బురవరసాలకూటముల ♦ భూరివనంబులఁ దోరణంబులఁ
బరిపరి నుగ్గుచేసి, రల ♦ భల్లుకవానరు లంత మృత్తుచేఁ
బరిఖల నట్టె రమ్యతరఃవారిమయంబులఁ బూన్పఁ బూనుచు ౧౩౬ 1553
- తే దారుతృణములను వైచి ♦ దారుణగతు
లోప్పఁగా వానిఁ బూడ్చి, రఃత్యుగ్రశౌర్య
లై న కొండలు వానరుల్ ♦ పూని వేయి
మందితోఁ గోటితోఁ గొంతఃమంది కపులు ౧౩౭ 1554
- క. హరు లొకకొండలు గడుభీకరశతకోటిష్టవంగఃకాంతులతో నా
వరణము నారోహించిరి, కరివరసమకాయులై న ♦ కపివరు లవలఁ. ౧౩ 1555
- క కనకమయ్యతోరణంబుల, ఘనతరకై లాసశిఖరఃకల్పములయి చె
న్మనఁ దగుగోవురముల నొయ్యనఁజెండుచు సంతనమునఁ నాడుచుమిగులఁ.
- తే. వగిరి గుంతుల్ నైపుచు ♦ నిటునటు చరి
యిరెచుచు బొబ్బలిడుచు నొక్కించుకై న

భయములేకయె యాలంకవైకి బోయి

రాకపులు కానునూపంబు లలరు చుండ ౧౯

1557

క. వినుడీ సరోవృత్తపులుగను రాఘవులున్నవారు కపినాథుడు రా
మునికడ నుత్కృష్టుండై, తనరుచునున్నాడు భూమిధివపాలితుండై. ౨౦

క. అని యిట్లు రవము లొప్పుంగను లంకావరణమునకుఁ గడువడిఁ జని, రం
దును వీరబాహునలులను, వనచరయూధాధిపులు నుబాహువు కడఁక.

క. లంకాస్రాకారంబును, బింకం బలరంగఁ గూల్చి వెడలి నురారుల్
సంకటపడఁగా నిల్చిరి, యంకుశముగ రావణాహ్వయద్విషమునకున్. ౨౧

తే. అంతియే గాక సేనల కర్ణములగు

వనతు లేర్పాటు గావించి వారి పూహ

ములుగ నిల్చిరి, కుముదుఁడు బలముపొంగ

విజయశీలురుగాఁ దగు వీరకపులు ౨౨

1561

సీ పదికోట్లు గొలువంగ భవుదిక్కునుండి ప్రాద్భావరంబు గాపాడుతలఁపుఁబూని
నిలిచెను, బ్రఘనుండు నిర్భరశౌర్యుఁడౌ పనసుండు వానరబలముతోడ

నాకుముదునకు సహాయంబు చేయంగ నందె యుండిరి; వీరుఁ డటిబలుండు

నగు శతవలి యప్పు డాగ్నేయముననుండి దక్షిణద్వారమ్ముఁ దాను గావ

నిరువదికోట్ల కప్రీంద్రులతోఁ గూడి యావరించి చెలంగె; నానుషేణుఁ

ఆ. డధికబలుఁడు పితయు నాతార కాతఁడు, వప్తికోటికీశఁ నత్రములను

గొనుచు ననురకోణముననుండి పశ్చిమ, ద్వార మావరించి తాను నిలిచె.

క. బలవంతుండైన రాఘవుఁ, డలఘుబలోపేతుండైన యాసౌమిత్రిం

గలిసి యుదీచీద్వారము, బలిమిని దా నావరించి వఱలెన్ మిగులన్ ౨౩

క. వనచరపతి సుగ్రీవుం, డనిలునికోణంబునుండి యారాఘవుతో

డను నిల్చె, భీమదర్శనుఁ, డనూనకాయుండునౌ గవాక్షుం డంతన్ ౨౪

తే. ఒక్కకోటి గోలాంగూలు లొప్పుచుండ

వీర్య మొప్పుగ నారఘువీరుపార్శ్వ

భాగమున నిల్చె, శత్రునిబర్తణుండు

బలయుతుండు ధూముఁ డొక్కకోటిభల్లుకములు ౨౫

1565

క. తనుఁ గొల్వ రాముపార్శ్వంబున నుండెను వీర్యము బలమును బొంగఁగఁ జ

క్కని కవచంబును దాలిచి, ఘనుండైన విభీషణుండు గద కై గ్రాలన్. 3౦

తే. అనికీ నాయత్తుండైనచివాళి గూడి

రామచంద్రునికడనుండె, భీమబలులు

* జయ త్వితిబలో రామో లక్ష్మోశ్చ మహాబలః, రాజా జయతీ శ్రీమో రోఘవోఽశోభాన్
పాలితః - అనియూ ఈశోకము సుందరకాండమునఁ గొన్నిపూర్వములు ప్రయోగింపఁబడినవి
ఇందును జెప్పఁబడియె కాన నిది చాలీకిమహర్షి కవచచంద్రునకుఁ బ్రతిపాతమునఁ బ్రయోగము.
ఇంతకన్న రామవిషయకీర్తన మేమిగలదు?

గజగవాక్షులు గవయుండు ♦ గంధమాద

నుండు శరభుండు కపిసేన ♦ లుండుచోట్ల ౩౧౫

1567

క. నిరతము తిరుగుచు వారలఁ బరికించుచుఁ గాచుచుండ, ♦ వానరవీరో
త్కరములు విడియుటఁ జూచి యనురరాజగు రావణుండుశూరతమెఱియన్.

క. దారుణకోపంబున భట, వారములం గాంచి నెగ ♦ బవరము సేయన్
మీరలు వెడలం దగునని, వారికి నాజ్ఞ నిడె, విభునివాక్యము వినుచున్ ౩౨౫

ఆ ఆనిమేషముననె ♦ యతిభయంకరసింహ, నాదముల నొనర్చి ♦ నైజకోప
ములను జూపి రంత ♦ లలితశశాంకబింబంబునగిది శుభ్రవక్త్ర ములర ౩౩౫

సీ. భయదనాదమ్ములఁ ♦ బర్వఁగాఁ జేయుచు వెలయు భేరుల నల్లఁడల దనుజులు
ముచుముందు గొంపోయిశనకకోణంబులవాయింప మ్రోగెను, భయదరూపు
లగుదానవులులక్షలుగఁ గూడి ముఖవాయువులను బూరింప నుజ్జ్వలరవముల
శంఖముల్ మ్రోసె, రాక్షసులెల్ల నాభరణాళికాంతులు గలఁయంగఁ బర్వ

తే. నసితనవులతో శంఖవివరములను

దాల్చి యుండుట విద్యుద్విఠతులతోడఁ

గొంగపిండులతోడను ♦ గూడియున్న

జలదములరీతిఁ గ్రాలిరి ♦ సైన్యమందు. ౩౬౫

1571

చ. దనుజవిభూత్తముండు భటతల్లజవారము సంగరంబు సే
యను బురికొల్ప సంతసము ♦ నందుచు నాలయకాలమందుఁ బెం
పునఁ జెలరేగు నాభయదభూరిసముద్రసయఃప్రవాహ మ
ట్లనుసమశక్తి ధైర్యముల ♦ నప్పుడె పోయె మహార్భటుల్ తగన్ ౩౭౫ 1572

చ. వనచరు లంత నామలయభవ్యతటంబులు సానువుల్ గుహల్
స్వనముల నిండునెట్లు పలుసాగులు భీకరనాదముల్ కడున్
దనర నిగుడ్చి, రాపిదప ♦ దానవవీరులశంఖసింహని
స్వనముల దుందుభిధ్వనులఁ ♦ బ్రద్దలువాతె ధరాంతరిక్షముల్ ౩౯ 1573

క. కరిఘ్ంకారంబులతో, దురగమహాహేషితములతోడ శతాంగో
త్కరసేమిఘోషములతో, సురరిపునాదములతోడ ♦ త్రిణియు దివియున్

క. వననిధులును ఘోషిల్లఁగఁ, దనరె బ్రపంచంబు మిగులభవ్యనియయచుగుచున్
దనుజామరులకుఁ జోలెన్, వనచరదానవుల కంతఁ ♦ బవరం బయ్యెన్ ౪౧౫

చ. దనుజులు భీకరాంగములఁ ♦ నద్దయుఁ బొల్చుచు శౌర్యసారిమున్
వనచరపం క్తికిం దెలియఁ ♦ బ్రల్లదముల్ కడు నాడుచున్ ద్యుతుల్
గనఁబడ నొప్పు పెగదల ♦ వానరులం బ్రహరించి రుగ్రశ

క్తి నికరశూలబాలములఁ ♦ దీప్రవరశ్వేధసంహతిం దగన్. ౪౨౫

1576

- క. హరివీరు లుగ్రశౌర్యము, పరులకుఁ గనఁబడఁగ నంత ♦ బవరంబునఁ గ
 ద్బురులం గొట్టుచు శ్రీరఘు, వరుఁ డతిబలశాలి దుష్టవైరిలయదుఁడుఁ.
- క. బలవంతుఁడైన లక్ష్మణుఁ, డిల సరోవృత్తాఘ్న లగుచు ♦ నెనఁగుచునున్నా
 రల కపివతినుగ్రీవుం, డలఘుబలుం డున్నవాఁ ♦ డహార్యనిభవుఁడై. ౪౩
- క. అని గట్టిగ నార్చుచు నా, దనుజులపైఁ బడిరి, ఘోరతనుతా కపు లో
 ఘనకీర్తిరాజా! యు,ర్విని జయజయ యనుచు రాముఁవినుతించు చనిఁ.
- క. తమనామవిక్రమాదుల, నమరారులయెదుటఁ బొగడి ♦ యతివేగముగా
 ద్రుమముల గిర్యగ్రంబుల, సమధికబల మలరఁ గొట్టి ♦ శాతనఖములఁ.
- ఆ. దంతములను వారిఁ ♦ డత్తణ మలయించి, రంత భయదహాపుఁలౌ దనుజులు
 ప్రబల గర్వమలరఁ ♦ బ్రాకారగతులయి, శూలఖడ్గభిండిఁవాలములను. ౪౪
- క. ధరణి గతులైన యవ్వస, చరులం బరిమార్చి, రంత ♦ త్రౌఘాలిఁ దగునా
 హరివరులు గోపముం గొని, త్వరపడి వరణాగ్రములకుఁ ♦ దా మెగిరి తగఁ
- చ. దనుజులు నందు నిల్చి తము ♦ దారుణరీతిని గొట్టువారి మే
 దినిఁ బడఁద్రోసి, రత్తటిని ♦ దృప్తమహాసురకీశవిరజా
 లనియతనంగరంబు తుములంబయి శోణితమాంసపంకమై
 కనుఁగొన నద్భుతంబగుచుఁ ♦ గ్రాలెను సాటియె లేక యుగ్రమై. ౪౫ 1583
- నలువదిరెండవ సర్గము సంపూర్ణము

౪౩ - వ సర్గము.

— ❦ —
 ❦ కపిరాక్షసులకు ద్వంద్వయుద్ధము ❦

- చ. అనుపమధైర్యసారులగు ♦ నాహరివీరులు ఘోరసంగరం
 బును నొనరించుచుండఁ గని ♦ పూర్వసుపరుషులు దారుణాగ్రహం
 బును గని, రంత సాధ్వసముఁ ♦ బుట్టెడు కార్యము లెల్లఁ జేయునా
 దనుజులు రాక్షసోత్తము లుదారజయంబును గోరి తేనికీ ౧౫ 1584
- సీ కనకశేఖరములఁ ♦ గ్రాలునశ్వంబులు వహ్నిశిఖోపమధ్వజవితతులు
 దవనసంకాశరథప్రజంబును జారు కవచాలి భాసిల్లఁగా దెనలను
 ధ్వనులచే నింపుచు ♦ ననిఁజేయనెడలిరి భూరివానరసేన ♦ భూమిపతికి
 విజయమ్ముఁ గోరుచు ♦ వేగమ కామరూపులగు నారాక్షసబలములఁ గని
- తే. తలపడియెఁ రెండుబలములు ♦ కలహకాంక్ష
 నొండొరులమీదికిం జనుచుండ నడుమ
 ద్వంద్వయుద్ధంబు చెల్లెఁ, దద్దయును దేజ
 మలరు నాయంద్రజిత్తు దోర్బలము మెఱయ. ౧౬ 1585

క వాలితనూజుని నంగదు, శూలిన్ మార్కొనినయమునిచొప్పున శక్తిం
ద్రాలును మార్కొని సంగర, మోలిం గావించె నద్భుతోత్సాహమునన్.

క. అని నెవ్వరికిని నోర్వం, గనుజాలని విక్రమంబు ధగ్గి మెఱయుచున్
దనుజేంద్రుడొ విభీషణు, మనమునకుంబ్రియమునేయుమాన్యుడుఘనుడున్.

తే. ఐన సంచాతి యాప్రజంఘాఖ్యుడ నెడు

దనుజు మార్కొనె, మారుతీతనయుఁ డవ్వు

జంబుమాలిని బొలియింప ధ సాగి మారు

కొనియె, నంత విభీషణుండును జవమున. 2

1589

క అతిశయమగు కోపంబున, నతిదారుణ వేగుండైన యామిత్రఘ్నున్
జతనంబున మార్కొనియెన్, బ్రతిలేనిబలంబు మిగుల ధానిలు గజాండున్.

క అనిచేసెఁ దపనఁడను నొక, దనుజునితో, భూరిశక్తిధాముడు నీలుం
డను స్థవగుండు నికుంభునిఁ, గని తలపడియెన్ బ్లవంగకాంతుం డంతన్. ౯

సీ ప్రఘనుఁడన్ దనుజేంద్రుఁడై లంఘించెను, సిరిగల్లులత్తణుఁ డరిగిమాద
సుండు విరూపాక్షు ఁ ఖండింపఁగాఁ బోరె, దుర్ధర్షుఁ డగ్ని కేతుండు రత్తి
కేతుండు సుప్తఘ్నుఁ డాతతబలశాలి యగు యజ్ఞకోపుండు నను నలువురు
దనుజులు కలియ నాజనకజానాధుండు వారిమార్కొని నిల్పె, వజ్రముష్టి

తే యనెడు దానవుఁ డలమైందు ధ నాద్వివిదుని

నంత నశనిప్రభుండును ధ నసురవరుడు

మారుకొని రాకపీండ్లులు ధ వారిఁ జంపఁ

బూని తలఁపడి రాహవమునఁ జెలంగి ౧౨

1591

క వీరుండు రణదుర్ధరుండును, ఘోరాకారుండు నైన ధ కుమతిప్రతాపనుం
డారని దారుణవేగుం, డై రంజిలు నీలుతోడ ననిఁ గావించెన్ ౧౩ 1592

క. ఘనబలుండు ధర్మపుత్రుండు, ననసుండును నొ సుషేణుఁ డావిద్యున్మా
లిని గదిసి సంగరంబును, నొనరిచెఁ భయదాంకులగుచు ధ నొప్పువనచరుల్

క తక్కిన దనువుత్తులతో, బెక్కుతెఱంగులను బాహువిక్రమ మలరన్
జక్కఁగ రణ మొనరించిరి, మిక్కిలి జయకాంక్ష లెదలమిగులఁబయిపయిన్.

తే. అప్పు డచ్చట వీరుతా ధ వారిదనుజుల

కరయఁగా రోమహర్షణ ధ మైన తుముల

సంగరంబయ్యె, నాఘోరసంగరమున

దనుజనివహంగములనుండి ధ దారుణగతి ౧౬

1595

తే .క చములే పచ్చికలుగాఁగ ధ గాత్రనమితి

కావ్యసంచయములుగాఁగ ధ గణగి రక్త

పారిరాక్షసదేహేభ్యః ప్రభూతాః కేశకాద్యలాః-అనిమా.

నదులు విస్తారముగఁ బాతెఁ బోదలుకోప

మున మనం బుగ్రమై తగఁ ననిని వేష్క. ౧౭

1596

క. నురపతి వృజంబును గొను, కరణి గడంబూని శత్రుఁకాండమ్ముల ని
ర్భుశక్తఁ జెండు నంగదు, హరివరుఁ గని యింద్రజిత్తుఁ హర్షోష్ఠంగఁ.

క. అని నేయుదువే యిఁక నిట, ననుచుం బ్రహరించె; వేగఁ మరల సిరిదగఁ
దనుజేంద్రనందనుని నిం, ద్రునిమనునఁగు కాంచి చాలఁధూర్తుండగుచుఁ.

ఆ. కనకచిత్రితాంగఁకలితహారధమును

హరులతోడ గడపుఁ నతనితోడఁ

జూర్ణముగ నొనర్చె, శోభిల్లు నాస్త్రజం

ఘుండు శరత్రయంబుఁ గూర్చి మించి. ౧౯

1599

క. వనచరపతి సంపాతనిఁ, గని నొప్పింపంగ నతఁడుఁ కవిసి యతనిపై
నినుమద్దివృక్షపాతంబునఁ గూల్చెను భేదరాళిఁ పొగడుచు నుండఁ.

సీ అధికబలోపేతుఁ డాజంబుమాలియు నరదంబువైనందుఁ డి యాగ్రహంబుఁ
గొని రథగతఁడైఁ గొని హనుమంతుని పక్షంబు భేదించె; వాయుతనయుఁ
డాజంబుమాలిపైఁ నాగ్రహంబున వేగ యరదంబు మీఁదికిఁ నట్టె దాఁటి
యఱచేత నవాసిఁయరదంబునుం గొట్టె; భయదహపుండగుఁప్రతపనుండు

ఆ భయదగర్జనములఁ బాతెను నలుమీఁది

కట్లు పోయి యతఁడుఁ హస్తలాఘ

వమున మించి తీక్షణబాణత్రయంబున

గాత్రములను జెండఁ గాఁ జెలంగి ౨౩

1601

క. దనుజుని నేత్రంబుల నొయ్యిన నలుఁడుం బెఱికివైచె, నానుగ్రీవుం
డును సేన నెల్ల మ్రొంగ వదనముల్ విస్తృతి నొనర్చి తనరెడు వానిఁ.

తే. ప్రభునుండనువాని సప్తపర్ణద్రుమమునఁ

గొట్టి పరిమార్చె, నితరులఁకుఁ వధింప

రాని యాయగ్నికేతువుఁ రశ్మికేతు

వరు నుప్తఘ్న యజ్ఞకోవులు గళంగి ౨౪

1603

క. మనుజేంద్ర రామచంద్రునిఁ, గని శరములనొంచి, రతఁడుఁ కనలి నలువురఁ
దనుజుల నగ్నిశిఖోపను, సునిశితశరములను బూని సొంపుదల్చిర్రుఁ. ౨౬

ఆ. ఒక్కసాయకమునఁ నొక్కనిశీర్షంబుఁ

గొనియె నిట్లు దనుజఁకూట మడఁచి

చెలఁగె మైందుఁ డట్టై కలన నావజము

ప్రిని స్వముష్టిఁ బొడువఁ దనుజుఁ డతఁడు ౨౭

1605

క. అరదముతో వాజులతో, బురమున నలరారు కోటఁబురుజుపగిది నా

ధరణిం గూలెను, నూర్పుడు, కిరిణంబుల మేఘపంక్తిఁగలఁకువిధమునన్.

క. అనిని నికంభుఁడు నీలాంజనచయసంకాశుఁ బ్రవగఁ సత్తము నీలున్
నునిశితమార్గముల నొంచెను, గరలాఘవము చాలఁజెంగఁగఁ చుటియున్.

క. శరశతము నీలుపై నన్, బరఁగించుచుఁ జూచి నవ్వెఁ బనరంబున నా
హరివరుఁడు విష్ణుమూర్తికి, సరియగువాఁడౌట దనుజశౌర్యముఁ గనుచున్
తే ఆనికంభునిరథచక్రఁ మ్రట్టెకొనుచు, సతనిసారధితలఁ ద్రుంచెఁ సంతసశని
వజ్రసన్నిభ దేహసంస్పర్శముగల, ద్వివిదుఁడిను వానఁద్రుండుఁ తీవ్రశక్తి

చ. దనుజులు చూచుచుండఁగ నెఁదాఁ గ్రుధ నాయశనిప్రభున్ గనుం
గొని గిరిశృంగ మూని యనిఁ గొట్టెను; వాఁడును బర్వతంబులన్
బెనఁగెడు నాకపీంద్రుఁ గనిఁ వింతగ వజ్రసమానబాణముల్
ధనువునఁ బూని వైచి తడుదాత్తశరీరముఁ జించె నేర్పునన్. 3౨౪ 1610

చ. శరములు మేను నొంప హరిఁసత్తముఁ డెంతయు నొచ్చి యాగ్రహ
స్ఫురణమునన్ దపించి యొకఁడొఁగిరుహంబును సాలనామమున్
గరమునఁ బూని యశ్వరథఁసంయుతుగా వడిఁ జంచె నాతనిన్,
వరరథసంఘఁడై దనుజఁవర్గము తన్గని సంతసింపఁగన్ 3౩౪ 1611

క కనకాంచితమార్గణములఁ, గొని విద్యున్మాలి ప్లవగఁకూటేంద్రు నుమే
ణుని నొంచి మాటిమాటికి, ఘనసింహనినాద మ్రట్టెఁ కావించె ననిన్ 3౪౪

సీ. అంత వాసరనాథుఁ డాసుమేణుఁడు రథమందునుండిన యలఁయసురుఁగాంచి
తాఁగ్రిందనుండుటఁ దలపోసి పెనుగొండ శిఖరంబువైచి విఁచిత్రమైన
తద్రథంబును జెండె, దనుజుఁ డాతఁడు లాఘవముగలవాఁడౌటఁవైశ్రమ్యం గద
గరమున ధరియించి యరదంబుపైనుండి ధరణికి లంఘించి తాను నిలిచె,

తే. గపివరుండౌ సుమేణుండుఁ కనలి మదిని

బెనుశీలంగొని వెనవెనఁ దనుజుపైకిఁ

జనియె, నిటువచ్చు వనచరఁసత్తముఁ గని

యతనివక్షము నొంచె గఁదాభిహతిని 3౫౪

1613

చ దనుజగదాప్రహరమును ఁదా మది నెన్నక యాసుమేణుఁ డా
యనిమొన వానివక్షమునఁ నాశీల వైచె, మహోపలంబుతాఁ
కునఁ గడు సుగ్ధనూచమయి కుండఁగ వక్షము ప్రాణవంచకం
బును విడనాడి నేలఁబడెఁ, బోరుగ శూరకపీశ్వరాభిచేన్ ౪౦౪ 1614

క దనుజులు విక్రమములఁ బొల్చినవారయి ద్వంస్వయ్యుద్ధఁబృంభణమున నా
యనిమిథులచేత దైత్యుల, యనువునఁ జంపంగఁ బడి రఁహార్యబలమునన్.

సీ. ఖడ్గముల్ తోమరఁగదలును శక్తులు పట్టసములు గడుభగ్గుములయి
యరదముల్ విజిగి యుద్ధార్హఘోటకములుహతములై మగకరులంతమొంది

వనచరాక్షసుల్ ♦ వడివడి నిలఁ గూలి చక్రాక్షయుగదండ♦సమితి నేలఁ
బడి, నక్క లెల్లడం ♦ గడఁగి నిండియునుండ నాయోధచంబది ♦ యతిభ యావ
తే హంబుగానుండె, దేవాను♦రాహవోప, మానసుగు నారణంబున ♦ దానవకపి
తతుల మొండెములందెల్ల♦తావులందు, నెగిరిపడుచుండెనదిఘోర♦ముగఁగనఁబడె.
చ. వనచరు లందు దమ్ము నిటు ♦ వారక చంపుచునుండ దానవుల్
తనువుల రిక్తపూరములు ♦ దారుణరీతిని బాటుచుండఁ జ
క్కనిబలమిచ్చు సంధ్యకయి ♦ గాఢరయంబున నిక్కిచూచుచున్
బెనుబవరంబు నొక్కగతి ♦ విక్రమమేది యొనర్చు చుండఁగా ౪౬ 1617
నలువదిమూడవ సర్గము సంపూర్ణము.

రర - వ సర్గము.

—ఁఁఁఁ వానరదానవులరాత్రియుద్ధము ఁఁఁఁ

క. ఖరకరుఁ డస్తాచలమున, కరిగెను సంతటను వనచరావలిప్రాణ⁶
త్మరములఁ దీయఁగఁ దగురా,తిరి వచ్చెను, వనచరేంద్ర♦దితిజులు పెలుచన్.
ఆ ఒకరి నొకరి నొంచు ♦ నుతాహముల బద్ధ
వై గు లగుచు మిగుల ♦ ఘోరరూపు
లగుచు జయముఁ గోరి ♦ యప్పుడు పోరాడు
చుండ నద్ది రాత్రి ♦ యుద్ధ మయ్యె. ౨ 1619
క వనచరులు రాక్షసుండని, వనచరునిన్, రాక్షసులును ♦ వనచరుడని యా
దనుజుని నాఘోరతమ,స్సనఁ దెలియక కొట్టుకొనిరి ♦ శూరత్వమునన్ 3 1620
తే. చంపు మాతనిఁ జీల్చు మిచ్చటికి రమ్ము
పాటఁగా నేల యని యిట్లు ♦ భయదరీతిఁ
గ్రాలు నాచీకటిని నొక్కగతిని దుముల
మైన పెనురవమే విన ♦ నయ్యె మిగుల. ౪ 1621
౪ తనువులు నల్లనివై తిగఁ, గనకాంబితకవచములను ♦ గ్రాలు దనుజు లె
ల్ల నిశ్చ మండెడుగతి నొప్పిన నోషధివనయుతాద్రి♦బృందములవలెన్. ౫
క. కనుపట్టి, రంత దానవు, లనంతమగు నాతమస్సు ♦ నందుఁ బెనుక్రుధం
గొని మనములు పరవశములు,గ నొప్పుగా నత్వరముగఁ ♦ గపిజాలములన్.
ఆ. తనివి దీఱఁ దినుచుఁ ♦ దత్తుచురాంగణం
బునఁ జెలంగుచుండి, ♦ భూనికోప
మొంది కోతు లంత ♦ నురవడి నెగయుచుఁ
దీక్షదశనములను ♦ దీటుకొలిపి. ౬ 1624

* శై లేంద్రా దీప్తాపధివనా ఇవ-అనియూ

- క కనకశిరోభూషణములఁ, గనుపట్టు మహాతురంగఁకాండంబు నా
యనలజ్జావలగతి నొప్పిన కేతనమును జేల్చి ధృవి వైవ 2 1625
- క. కనఁబడియెన్ ఘోరంబుగ,, వనచరు లతిబలులు క్రుధను ధరవతు లగుచున్
ఘనకుంజరముల వానివయిని నెక్కినవారిఁ గొఱికి యాధ్వ ధరఁబడన్ ౮
తే.ధ్వజపతాకాంచితరథవిఠతని గూల్చి
సంగరంబున రాక్షసఁపై న్యములను
గలఁచి పుచ్చిరి, రామభూఁకాంత లక్ష్మ
ణులును దద్యుద్ధమున బలంబులు మెఱయఁగ ౯ 1627
- తే.చీకటిని జక్కఁగాఁ గానఁరాక యున్న
దనుజవర్చులఁ బెక్కండ్ర ధారుణాహి
సమశరంబులు వైచుచుఁ జంపి, రంత
హయమురవ్యూహవిధ్వస్తఁ మగురజంబు ౧౦ 1628
- క గురురథనేమివిఘట్టన,జరజంబు కపీంద్రదనుజసమితీశ్రవణాం
తరనయనంబుల నిండెను,, బరికించెడువారి కీట్లు ధయనం బగుచున్ ౧౦౫
- తే.గగురుపాటు పుట్టించుచుఁ గలన సాగు
చుండఁ గడుభయదంబులై యొప్పురక్త
నదులు ప్రవహించె నచ్చోటఁ బినప భేరి
కామ్యసంగాలివణవభీకరరసములు ౧౨ 1630
- క. ఘనశంఖవేణుముఖని,స్వనములు తోడ్తోనఁ గలిసి యాంద్రంబుగ నొ
ప్పెను వింతగాఁగ, నంతట,వనచరహతులౌచు దనుజభటు లార్వంగన్ ౧3
- క. దానవహింసితులై యా,వానగు లార్వంగ వారిధ్వనులు చెలంగెన్
మానసభయదములగుచున్, దానవధిటశక్తిహాలతతులన్ బెలుచున్ ౧3౫
- ఆ మఱి పరశ్వధముల యసటిమఱి హతులయి
యిలను గూలు వనచరులును, వనచ
రేంద్ర లక్ష్మె వైచు యిద్ధభూభృచ్చృంగ
సంహతాంగులగుచు యసమరభూమి. ౧౪ 1633
- తే. పాదలుచున్నట్టి కామగూఁపులగు దనుజ
లుండఁగా బహువిధముల యొప్పు నాయు
ధములు పూవులు చల్లిన ట్లమర నద్ది
తెలియఁగా రాక భయదమై వెలసె నపుడు. ౧౫ 1634
- క. అరుదుగ నెత్తిటఁ దోఁగుచు, బురుదగసుండుటను జొరంగఁబోలకయుండెన్
బరితో ఘోరంబయి యా, హరిదానవహారిణియగు యారాత్రికడున్. ౧౬
- క. అలకాళిరాత్రివడువున, బలువిధముల సకలజీవవారంబులకున్

విలయకరంబై యెట్టిది, మెలమెల్లన గడుచునొ యను ధిమిక్కిలిభీతికొ ౧౬౫
 క. కలిగించె, దారుణంబుగ, వెలసిన యాతమనుచుండు ధిమివక బాణం
 బుల వర్షము కురియించుచు, బలువిడి యారామచంద్రులై ధిమి బడి రనురుల్
 చ దనుజులు శ్రోధవేగమునఁ ధివర్షము నాప్పును రామమూర్తిపైఁ
 జనునపు డాస్వసంబు లయఁసంగతిఁ బొంగెడు సప్తవార్ధిని
 స్వసమువలెఁ విసంబడియె ధిసాధ్వసంబయి రామచంద్రుఁ డా
 దనుజులలోన నార్వరను ధిదారుణవహ్నిశిఖోషమంబులొ
 ఘనశరముల్ నిగుడ్చి వెఱఁగంగవఁగ జేసె క్షణంబులోపలకొ ౧౬౫ 1638

సీ అని దురాధర్వుడొ ధియనుశత్రు, నానుహాపార్శ్వసహాదరుల్ ధిప్రబలుడైన
 వజ్రదంష్ట్రుండుఁధివాడు మహాకాయుఁ డాశుకసారణు ధిలక్ష్మే మున్ను
 పలికిన యార్చురు ధిపార్థిసత్తముఁ డలఘుబాణముల నుద్ధౌలి మిగుల
 నొప్పింపఁగా వార ధిలఘుడాంణభూమి నిలువంగ నోపక ధితొలఁగి ప్రాణ
 తే, ములను దక్కించుకొని, రంత ధిలఘుబలుఁడు
 గాముఁ డాచీకటిని విచిత్తముగఁ గనక
 ఖచితములు నగ్నిశిఖలనఁ ధిగ్రాలుబాణ
 ములను వెలిగించె దిగ్విదిఁక్కులను మిగుల ౨౨౫ 1639

క. [అనియందు రామనామంబునఁ జహ్నితములగు బాణములు నిండెను] భీ
 తిని గల్గజేయఁ జాలిన,దనుజులు మఱి యెవ్వరెవరు ధిధరణిపుష్పాలకొ.
 తే నిలిచిరో వారలందఱు ధిజ్వలనునందుఁ
 బడెడు మిడుతలవిధమునఁ ధిదడఁచు కంఠ
 కుని గనంబోయి, రాన్మపఁకుంజరుండు
 కనకపుంఖనహస్రమాధర్గణవరముల ౨౪ 1641

క పరఁగించుచుండ నానిశ, యరుదుగ ఖద్యోతయు క్తయై భాసిలు నా
 వరశారదనిశవలె నా,తరుణంబునఁ జూడనయ్యె ధిదానవులంతకొ. ౨౪౫ 1642
 క ధ్వనిసేయఁగఁ నోతులు ని,స్వసము లొసర్పంగ చుఱియు ధిసాధ్వస మెనఁగం
 గను జాలియుండె గురుని,స్వసమది వర్ధిల్లి దిశల ధివనునగనిండకొ ౨౫౫ 1643

క పెనుకందరములఁ గూడిన, ఘనమైన త్రికూటభూధ్రఁధికాంతుఁడు ప్రతిని
 స్వస మిచ్చు నట్టులుండెను, బెనుకాయము లొప్పుమిగిలివెలయుచునుండకొ.
 ఆ. అంధకారి మట్టు ధిలంగకాంతులుగల, కొండముచ్చు లెల్లఁ ధిగ్రూరదనుజ
 వితతి నట్టె పట్టి ధివెనరెండుకరములఁ, దినఁగ సాగి, రింద్రుఁమనుమఁ డంత
 చ, తనరిపు నైన రావణిని ధిదర్పముపొంగ నధింపఁబూని యా
 తని వడిఁగొట్టి సారథిని ధివద్రధఘోటకపంక్తి ద్రుంచె, న
 య్యనువున ఘోరభంగిని భయంకరరీతిని సాగుచుండు నా
 యనిమొన సశ్వసారథియుఁధితత్తరథంబు వినాశ మొందుటకొ. ౨౬౫ 1646

- క కని యింద్రజిత్తు వేగంబున రథమున్ విడిచి వాలిపుత్రునిమ్రొలన్
గనియె నదృశ్యత నంగదుఁ, డొనరిచిన స్తవార్హమైన ధీమతుకార్యంబున్.
- క దానిం గని దేవతలును, మానులు రాఘవులు దిశలు ధీమార్పలుకఁగ న
వ్యాసరవద్యుని బొగడిరి, దానవవద్యుని స్రభావదర్పబలములన్. 30 1648
- క. భూతవ్రాత మెఱుంగును, [నాతఁజీ నాయుంద్రజిత్తు ధీమతుని నేతీఱున దుర్జయుడై, భూతాదృశ్యుండు నగుచుఁ ధీమతుని నుండెన్.]
- క కనుక నె యాశూరుని నొందిన యంగదుఁగాంచి తుష్టిఁ జెందిరి, పిదపఁ
వనచరపతి సుగ్రీవుఁడు, వనచరులు విభీషణుండు ధీమతుని నుజ్జ్వలన్. 31
- క పరు నింద్రజిత్తు నొంచుట, కరుదంది నుతించి, రిట్టు ధీమార్పము ని
ర్జరనుత్యము మేల్తేలని, కరము నినాదము లొనర్చి ధీమతుని ముదమున్. 32
- ఆ. భీమకర్ణుడైన ధీమార్పమున నీట్లు, లింద్రజిత్తు దనుజు ధీమార్ప జూడఁ
బరిభవంబునొంది భయకరోపము నొందె, నిట్టి సమయమందుఁ దీనకులుండు.
- కవిరాజవిరాజితము —

వనచరులం గని ధీమార్పను నిట్లని ధీమారురాజును ధీమార్పగుతుల్
దనరఁగఁ గూడుడు ధీమార్పరచి త్తతఁ ధీమార్ప యుండుడు ధీమారు
త్తనయుడు బ్రహ్మ సుధారతపంబునఁ ధీమారుతాత్ముని ధీమార్ప
బొనరిచి కాంక్షులఁ బొందెను గావున ధీమార్పముల్ వగఁ పొందుగతిన్.

తే చేయుచుండును మీకార్య ధీమార్పఁజూతుఁ
దగినకాలమునన్ వచ్చెఁ ధీమార్పఁగన
గాన నాకయి యొర్చి యిక్కామందు
నుండఁదగు మీర లందఱు ధీమార్పమును 33

1654

- క. మనముల విగతదృష్టులై, యనిమొన నుండుడని పల్కె, ధీమార్పధానం
బును గనినపాపమతి యా, దనుజేంద్రుం డింద్రజిత్తు ధీమార్ప క్షిమెయిన్. 32
- క. సునిశితశరముల విడిచె న, శనితుల్యములన్, మనంబు ధీమార్పకరోపం
బును బొంద నింద్రజిత్తు, యనిమొన శ్రీరామచంద్రుని నాతనియనుజున్. 33
- క. కాకోదరహాపములొ, భీకరశరముల నిగుడ్చి ధీమార్ప నంగములన్
జీకాకుపఱచె, మఱియును, నాకప్పురవరుడు మిగుల ధీమార్పజరణంబున్
- చ. ఒనరుపఁబూని మాయఁగొని ధీమార్పపెడు భూతములెల్ల జూడ నొ
ప్పనిగతి యుద్ధమందు నరపాలకుమాగులు మోహయుక్తులై
యనిని వితాక్కునొందునటు లదృశ్యతరీతిగఁ జేయుచున్ మహా
సునిశితసర్పబంధముల ధీమార్పఁగఁ జేయుచు గట్టివైచె దాన్. 34 1658

* భీమకర్ణుని ధీమార్ప భూతరా గామలక్షణం-ఆనిమాలము. శరబంధన వేషనదంశనాదినా
నాగమయత్నం-ఆనినాగమయత్నం

క. దనుజుఁడు క్రుద్ధుండై వైచిన ఘణిబాణములు పుగుషఁగింహుల బంధిం
చినఁ బరవశులై సోనిన, మనుజేంద్రులఁ గనిరి కీశఁమాన్యు లపు డనిఁ.

చ. దనుజవిభూత్రనూత్మజుఁడు ధా రఘువర్యులమ్రొల నిల్పి బా
ధను గనఁ జేయలేక మహిఁతంబగు నావంతము గల్లువాఁడు గా
వున నట మాయఁబూని యౌఁభూషకుమారులఁ గట్టివైచె నా
నునిశితసర్పబాణముల ధీఁణిపయింబడి యుండునట్లుగఁ ౪౨

1660

నలువదినాల్గవ సర్గము సంపూర్ణము.

౪౫ - వ సర్గము.

— శ్లోకా నాగప శబంధము శ్లోకం —

చ బలము ప్రతాపముం గలుగు ధా ర్థివపుత్రుఁడు వైరితావుఁ దాఁ
దెలియఁగఁ గోరి వానరుల ధీరుల యూధపతీంద్రులఁ బలో
జ్జ్వలులను గాంచి స్వాశయముఁ జక్కఁగఁ దెల్పె నుషేణుపుత్రులై
బలముల నొప్ప నిద్దటిని ధా వానరవర్యుని నీలు నంగదుఁ. ౧౫

1661

క ఘనబలు సానుప్రస్థుని, వినతుని నాజాంబవంతు ధా విక్రమమున నొ
ప్పిన ఋషభుని ఋషభస్కం, ధుని శరభుని నీవదుగురిఁ దోడనెయరయఁ.

క అరిజనకాలాంతకుఁ డా, ధరణీపతి యాజ్ఞ నేయఁ, ధా దద్దయు మోదం
బురహిం గాంచుచు భీకర, తరువులఁ గొని యింద్రజిత్తుఁతావుఁగనుఁగొనఁ.

తే దెసల నంతట వెదుకంగ ధా వెన నభమున

కుద్దమించిరి, జపముల ధా నొప్పు వారి

లైన వానరులఁ వారి ధా నరసి దనుజ

వరతనయుఁ డస్త్రవేత్తయై ధా పరఁగుఁ గాన ౪౫

1664

క. పరమజవంబును గల నిర్భరశస్త్రము లేచి వైచి ధా వారిజవములఁ
బరిపరి వారించెను, భీకర వేగము లొప్ప వెలయు ధా కవు లాయదనఁ ౫౫

చ దనుజ మహాస్త్రజాలములఁ దద్దయు భిన్న శరీరులౌచు నా
ఘనముల యంతరంబునను ధా గ్రాలు దివాకరుభంగి వాతమ
న్నునఁ దగు నింద్రజిత్తుఁ గను ధా చొప్పు నెఱుంగఁగఁ జాలరైరి, చ
య్యన నమితింజయుం డయిన ధా యాదనుజోత్తముఁ డంత నీనునఁ. ౬౫

సీ సకలాంగకంబులఁ జక్కాడఁ జాలిన శరముల రామలఁక్ష్మణుల మిగుల
నొప్పించె, నిట్లునఁజుఁగు క్రుద్ధుండయి విక్రమవంతులై ధా వెలయువారి

* బంధ తౌ రాజనులౌ మహాత్మా-అనిమా మూమున నిట నింద్రజిత్తు విషయమున
మహాత్మా యను విశేషణముకలదు కావుననే తెలుఁగున “మహితంబగు నింద్రునిమహాత్మాఁడు”
అని ప్రయోగింపఁబడియె నని యెఱుంగునది

బాణరూపములగు ♦ ఫణులఁ బ్రయోగింప వారిదేహములు దుర్భరముగాఁగ
నంతరమే లేని ♦ యట్లుండె వారల ఊతజమార్గంబుల ♦ సాంద్రరుధిర

ఆ. మొక్కరీతిఁ గాతె, ♦ సుర్యశతనయులు, వ్రణితదేహులగుచు ♦ వఱలిరట్లు
కుసుమయుతసలాశి¹ కురుహంబు చాడ్చున, నంత నింద్రజిత్తు ♦ హర్ష మలర

క విరిసిన కాటుక ప్రోవనఁ, బరఁగెడు తనుకాంతి వెలయ ♦ భ్రాతల నాయి
రుద్ధిర కిట్లనియె² గనుఁగొనఁ, దరముం గానట్టి స్వీయతనువున మిగులక.

క వినుఁ డేను నవృశ్యుడనై, యనిచేయుచునుండ నిర్ధరాలయపతియై
తనరెడు సురనాయకుఁడుక, ననుఁ జూడఁగఁ జేరలేఁ డనక మీరనఁగక.

తే ఎంతవారలు³ కోపాగ్ని ♦ నెనఁగు నేను
గంకపత్రాంచితంబులొ ♦ కఱకుటమ్ము
లను బ్రయోగించి యిప్పుడే ♦ పనువువాఁడ
యమునినదనంబునకు మిమ్ము ♦ హర్షమలర ౧౨

1670

క అని ధర్మవేత్తలగు నా, జనపతిపుత్రులకుఁ జెప్పి ♦ చయ్యనఁ దీక్షా
శనితుల్యశరవరంబులు, తనువులఁ జొప్పించి యతిముదంబున నార్చెక. ౧౩

క విరిసినకాటుకరాశిని, బురుడించి వినీలవర్ణమున నొప్పిన యా
శరగణనిభుఁ డానంగర, ధరణిం గోదండ మెంతో♦దర్శము వెలయక ౧౩౪

క పలునులు సారించుచు ను, జ్వలభీమమహాంబకములఁ ♦ బరఁగించెను వా
రలపైన, మఱియు మర్తంబుల నెఱిగిన యింద్రజిత్తు ♦ పూనిక మెఱయక.

క. ధరణీంద్రకుమారుల దుర్భరమర్తస్థలములందు ♦ వాడిశరములక
గరము క్రుధక నాటుచు సింహారణం బొనరించె మరల, ♦ నాన్యపతనయుల్

క శరబంధబద్ధులై సంగరమూర్ధమునందు నొక్క ♦ ఊణమాత్రమునక
బరికింపఁ జాలరై, రా, శరుణంబున భూరిచాపధరులును వీరుల్ ౧౬ 1675

క. మనుజేంద్రునితనయులు నౌ, ఘను లారాఘవులు బాణకాండాగ్రములొ
య్యన నాటి యంగజాల, మ్మును నొన్వేగజేయ చిర్కములు శరపంక్తిక

క విరియఁగ సోలి చలించుచు, నరుదుగ రజ్జువులు నొప్పి ♦ నవనింబడు ని
ర్జరనాధకేతనంబుల, కరణిక ధరఁబడిరి కీశగణ మార్గిఁ గనక ౧౮ 1677

క పిరులు రామలక్ష్మణులు ♦ వింతగ బాణ సయాహిపంక్తిచే
బొరన బడగాత్రులయి ♦ పొక్కిచు నెత్తురుకాటుచుండఁగా
వీరులు పన్నవించు స్థలి ♦ వేగమ చక్కఁగఁ బన్నవించి గం
భీత మనంబులం బొగిలి ♦ వీడితులై పడియుండి రెండుక. ౧౯

1678

- క. ధరణీశుల గాత్రంబులఁ, గరతలములకొనలవఱకుఁ ♦ గాండంబులచేఁ
బరివరి నవిద్యమైనది, పరికంపము గాంచ నదియుఁ ♦ బరికింపంగఁ. ౧౯౫
- తే. మఱియు భిన్నముగానిది ♦ నెఱి నొకటగు
సంగులంబైన లేదయ్యె, ♦ సంతఁ గామ
రూపియును గ్రూరుఁడును మఱి ♦ పాపియునగు
దాసవుఁడు బాణములు వై న ♦ ధరణీపతులు. ౨౦౫ 1680
- క. పరితప్తులై రి వారల,వరతసువులనుండి ప్రస్త♦వణమువలననుం
డి రయమున జలము గాఢెడు,కరణిని రక్తంబు మిగులఁ ♦ గాఢె భయదమై.
- క. 1మును పింద్రునిని జయించిన, దనుజుం డాయొంద్రజిత్తు ♦ దారుణకోపం
బున వైచిన మార్గణములు, తనువున నాటంగఁ దొలుతఁ♦దా రాఘవుఁడుఁ.
- క అనిబడియె, మర్తములు నొచ్చిన, సంతట దనుజవరుఁడు ♦ చెలఁగి ఫణిశరా
ళిని వైచి పిదపఁ జక్కని,మొనలు దగఁ రుక్తపుంఖములు నగు తూవుల్.
- నీ మఱి వేగముగఁ బోవు♦మార్గణంబులు సర్దశరములు గొడ్డలి♦కరణి మొనలు
గల భల్లబాణముల్ ♦ వెలయు సంజలివంటిమొనలు గల్గినబాణ♦ములునువత్స
దంతతుల్యంబఁ♦తతులు సింహాన్యముల్ గలబాణములుతుల్యంబులునుదనుజ
చాపము క్షములయి ♦ త్కౌపాలమాలిగాత్రమును నొప్పించె సంతట సతండు
- తే. శిథిలముప్పిబంధంబును ♦ జిత్రరత్న
భూషితముఁ బార్శ్వమధ్యమముల సతంబు
నైన కార్దుకమును మాని ♦ యారణాంగ
ణమున శయనించె జేయ నై♦నదియె లేమి. ౨౪౫ 1684
- క. 2శరతల్పమునఁ బగుండిన, పురుషృభు రామచంద్రుఁ ♦ బొడఁగని జాలిఁ
దురపిల్లి లక్షణుం డిఁక, ధరణిం జీవింప మనెడు ♦ తలఁపును గాంచెఁ ౨౫౫
- చ సరసిజవత్తనేత్తు రఘు♦చంద్రుని నన్నును నాగబద్ధునిఁ
ధరణిఁ బరుండఁ గాంచి పయి ♦ దారుణబాణము లేచుచుండి దు
స్తరతరశోకముం గనియె, ♦ ధాత్రిఁ బరుండిన రాముఁ గాంచి యా
హరివరు లెల్లఁ జిత్తుమల ♦ సందిరి తాపము నిర్భరంబుగాఁ. ౨౬ 1686
- చ అనిలనుతాదికీశవరు ♦ లందఱు నొక్కటఁ గూడి నాగబం
ధనమునఁ జిక్కియున్న వర♦నర్పుల రాఘవులఁ మహార్తులఁ
గనుఁగొని చుట్టుఁ జేరి వెతఁ ♦ గాంచుచు నిల్చిరి చేయఁ దోషమిఁ
మనములు దుఃఖివార్ధిపరి♦మగ్నములై తగ నుండి రెంతయుఁ. ౨౮ 1687
- నలువదియైదవ సర్గము సంపూర్ణము

1 క్రోధా దింద్రజితౌ యేవ పురా శక్రో వినిర్జితః-అనిమా 2 స తత్ర లక్షణో దృష్ట్య
నిరాశో జీవితే భవత్-అనిమా,

౪౬ - వ సర్గము

అథా నాగపాశబద్ధులం జూచి సుగ్రీవాదులు శోకించుట అథా

చ వనచరు లంతరిక్షమును ♦ వారకభూమిని గాంచుచున్ గలం
 బనిచయవిధ్గాత్రులయి ♦ పరివీనబాధఁ బరుండియున్న యా
 మనుజుల రేణులన్ సుగుణమండనులన్ సహజన్తులన్ గనుం
 గొని రట రామలక్ష్మణులఁ ♦ గూర్చికి నాకరమైన వారలన్ ౧ 1689

ఆ వృష్టి గురిసి నిలిచి ♦ వెలయు మేఘమురీతి, నిశితబాణవృష్టి ♦ నిగుడఁ జేసి
 యింద్రజిత్తు దివిని ♦ నెక్కడనో యూర, కుండ నచటి కెంతొ యుద్యమమున
 క చనుదెంచె విభీషణుఁ డా, వనచరనాయకునితోడ, ♦ వారల కెంతో
 మునుపే మైందద్వివిదులు, హనుమత్కుముదులు సుషేణుఁ ♦ డానీలుండున్.

తే. లంగదుండును జేరి యాఁర్యావతంసు

లైన రాఘవులం గాంచి ♦ యార్చి గుండు

చుండి, రాఘవులు చేప్త ♦ లుడిగి మంద

ములగు నూర్పులు పుచ్చుచు ♦ నిలఁ బరుండి 3౪

1691

క. తనువులు శోణితపూరంబున బ్రంగంగ బాణసర్పములు పర్వంగా
 వనటం గుండుచు నొకపరిఘపథణు లట్టుగర్పుగములఁ ♦ గడఁగి విడుచుచున్.

సీ మందవిక్రముఁ యి ♦ మఱియొక్కపరి చేప్త లుడిగి యంగములెల్ల ♦ నొక్కరీతి
 ర క్తంబునన్ ముగ్ధ ♦ రంగారు కనకధ్వజంబులవలె నొప్పి ♦ శరమయములు
 గా నొప్పుశయ్యలఁపైనఁ బరుండి రావీరులొక్కొక్కయట్లు ♦ భార మూని
 నట్లు కరాంఘులై ♦ నల్లనఁ గడలించుచును శరజాలముల్ ♦ తనువులందు

తే. గాడి యుండంగ యాధవఁగణము తమ్ముఁ

జేరి కన్నీళ్లు వఱదలై ♦ షీతిని బాఱఁ

జుట్టునన్ నిల్చియుండ నాఁతోడిమీఁదఁ

బవ్వలించియె యుంట నాఁష్టనగవరులు ౬౪

1693

క. కనిరి విభీషణముఖులు, మనముల వెతఁ గుండి, రాసఁచురభూమిని నుం
 డి నభంబు దిక్కులను నా, వనచరు లారసియు నెన్ని ♦ భంగుల నైనన్ 2౪

క. దనుజేంద్రు, రావణిని మా, యను దాల్చి కనంగరాక ♦ యలరు సతనిఁ గ
 న్గొనఁ జాలకుండిరిటమా, యను దాల్చి యన్నకొడుకు ♦ నారావణినిన్ ౩౪

క. ఘనబుద్ధి విభీషణుఁ డా, తని నల్లడలం గనంగఁ ♦ దాఁ బూనుచు మా
 యను దాల్చి యదృశ్యుండై, తనరంగ పవ్తాయఁగొని యాతని నొకచోటన్.

క. నిలుచున్నవానిఁ గనియెన్, బలమున వీర్యమునఁ గార్యభంగి నసముండై
 కలన నొరుఁ డీడులేకయె, చెలఁగుచు పరిదానమహిమఁచే నితరులకున్. ౯౪

చ కనబడకుండ సభ్రమునఁ ధ్రులుచుఁ దేజమునన్ యశంబునన్
ఘనతరవిక్రమంబున నిఁకామము నొప్పుచు నున్న యింద్రజి
త్తును గనె నవ్వీభీషణుఁడు, ధ్రువౌరపుశౌర్యము మీఱఁగా దశా
స్యని తనయుండు రాఘవులు ధ్రువౌర బరుంటయు నాగపాశముల్
తనదగుశక్తి వారలను ధ్రువయుఁ గట్టియె వైచుటల్ గన్ఁ. ౧౧ 1698

చ. కని మది నెంతయున్ ముదముఁ గాంచి సురారులఁ బొంగఁజేసి యి
ట్లని వచియించె, దూషణ ఖఠానుగుఁ జంపిఁ యిమ్మహాబలుల్
మనుజువిభుల్ సహోదరులు ధ్రుమకబాణము లంట సోలివా
రనువుగఁ జూడుఁడీ, యిచటి ధ్రువౌరదశుల్ దనుజుల్ మహర్షులున్. ౧౨

తే. ఒకటిగాఁ జేరి వచ్చిన ధ్రువౌరముయ
బంధముల వీని వదలింప ధ్రువముగాదు,
వినుఁ డదెవ్వరిపౌరుషమునకు నులికి
పాటు గని నాదుజనకుండు ధ్రువగలఁ గుంది ౧౩ 1700

సీ. రాత్రియామంబుల ధ్రుయమునం దొకయామమైనను నిదురనుఁగానమి శయ
నముస్పృశింపకయెకాఠము పుచ్చుచుండునోయెవనిమి త్రమైఁ యీపురమున
గలవార లెల్ల నిఁమ్ముల వృష్టికాలంబులందు జలంబులఁతాఢ్యకులంబు
లైన చందమున దుఃఖాత్తులై యుండిరో యట్టి రాముని దనుఁజాళినెల్లఁ

తే జంపివైచ నుద్దేశించి ధ్రువౌరమీఱ
నున్న వానిని నేనిదె ధ్రువౌరగుండుఁ
జంపినాఁడను, రామలఁక్ష్యణులు కవులు
నేతుబంధాదు లొనరించి ధ్రువౌరతలమున ౧౪ 1701

క. కనఁబడిచిన విక్రమములు, చనియెను నిష్కలములగుచుఁ ధ్రువచంద్రీతిఁ
గనఁబడు ఘనములు శరదృతువున నిష్కలములగుభంగిఁ ధ్రువగణఁగుటచేన్
చ అని వచియించి పార్శ్వముల ధ్రువమునం గగు రాక్షసాళిఁ జ
క్కనిగతి మోదమున్ మిగులఁ గాంచగఁ జేసి కపింద్రులన్ గడున్
వనచరసైన్యనాయకులు ధ్రువస్కరనూను విభీషణాదులన్
సునిశితబాణజాలముల ధ్రువగఁ జేసె నతండు శక్తిచేన్ ౧౫ 1702

సీ. అరిజనకాలుఁడై ధ్రువరు నారావణి నవశరంబుల నీలు ధ్రువముమీఱ
నొప్పించి యవల మైండుని నట్లె ద్వివిదుని మూఁడేసి శరవరఁమ్ములను నొంది
యామేటి విలుకాఁడు ధ్రువరూపుండగు జాంబవంతుని యురఁస్థలమునందు
శర మొండునాటి నిర్భరవేగమున నొప్పుహనుమపై జ్వరవ ధ్రువరు దీవ్ర

తే దశశరంబులు వైచె, ధ్రువమున నతిజ
వంబుగల రావణియను దేజంబు మిగుల

వెలయుచున్న శరభగవాక్షులను నొప్పించి

జేసె రెండేసి శరముల ♦ నేసి కడక ౨౦౪

1704

క. త్వరపడి గోలాంగూలే, శ్వరుడైన గవాక్షు, మఱియు ♦ వాలితనూజుక
శరములఁ బెక్కింటిని నా, శరవరుఁ డార్చుచును వైచె ♦ శౌర్యము పొంగక.

క. బలధైర్యముల నెసంగెడు, నలరావణి యుద్ధరంగ ♦ మందందుఁ గపి
ద్రుల నగ్నిశిఖాభములగు, బలుశరముల నొంచి యార్చె ♦ బటురవ మలరక.

క. గురుబాహుం డారావణి, హనులక శరసంచయముల ♦ నార్చి బొంది
చి రయంబున భయపడఁగా, గరువంబునఁ జేసి నవ్వి ♦ కడముద మలరక

చ. దనుజులఁ గాంచి యిట్లనియె, ♦ దానవులార! చమూముఖంబునక
ఘనభయదాహిబంధములఁ ♦ గట్టగ వానికిఁ జిక్కి యిద్దఱొ
య్యన నదె రామలక్ష్మణ లఘోహార్యమహాపదఁ బొందినారు మే
దిని బడియున్న చందమును ♦ దృష్టిగఁ గాంచుఁ డటంచుఁ బల్కుగక. ౨౦౪

తే కపటయుద్ధంబు నేయు రాక్షసులు రావ

కాత్మజుం డొనరించిన ♦ యప్పనికిని

జాల ముద మంది యాశ్చర్య ♦ మోలిఁ గనిరి,

జలరములఁ బోలుచున్న రాక్షసులు పిదప ౨౦౫

1709

క. మనుజేశ్వరుండు మృత్యువుఁ, గనె నంచుఁ దలంచి గొప్పగా నార్చి దశా
ననతనయుని వినుశించిరి, దనుజేంద్రుం డతఁడు మిగుల ♦ దర్పము పొంగక.

*క. ధర నిట్టటు గదలకయే, పరుండి యూర్పులను నైన ♦ బయలుపఱువ కా
తరుణమున నున్న యారఘు, వసులం గని చచ్చి రనెడ ♦ సావ్యోధికము గనియెక.

క. అని జయశీలుండగు నా, దనుజోత్తముఁ డంతటకొ ముందంబున ననుజా
ళిని నలరం జేయుచుఁ దాఁ, జనియెను లంకకును దనదు ♦ జయముం దెలుపక.

క. ధరణీకులతనువులు నిర్భర బాణమయంబులైన ♦ బాహ్వోధికముల్
పరికింపరాక యంగుళు, లరయంగా రక్తమయము ♦ తొట రణధరక ౨౦౬ 1718

క. కని సుగ్రీవుఁడు భీతిలె, వనటం గుందుచును దుఃఖ ♦ భారంబుననే
కనులను నశ్రువు లురల వదనమున దైన్యంబు దోహదనయ ట్లచటక. కెం

క. వనచరపతి యుండుటఁ దాఁ, గనుచు విభీషణుఁడు పలికె, ♦ గపివర! భయముం
గనుట యింకం జాలును నా, ర్చిని బాష్పము లిట్లు విడుచుతీరి వదలుమా!

క. కలహము లన్నియుఁ దఱచుగ, నిల నిట్టివియె జయంబె ♦ యెప్పుడు గలుగక
వలయుననం దగు నియతులు, కలుగవు, వీరాధిపీర! ♦ కపికులతలకా. 3౧౪

క. మనకు నవృష్టము కలదే, ననుపమబలులై మహాత్ములౌ వీరలు మూ
ర్ఖును మాని లేవఁగల, రీవును ధైర్యము మానియండఁ ♦ బోలునె చెవుమా!

క. నను వేటు దిక్కులేకయ, చనుదెంచినవాని ధైర్యసహితనిగ నొన
ర్చును జను సత్యము ధర్మంబును నమ్మిచరించునట్టి * పురుషుల కెల్ల 33

*క. కలుగ దపమృత్యుభయమని, పలికి విభీషణుడు వేగ * పాణితలమునక
జలములు గైకొని యాతని, నులలితశుభనేత్రములను * సొంపుగఁ దుడిచెన్.

తే. ధర్మమతి యావిభీషణం * డర్శిలి నరి
మాయఁ గన్గొనఁ జేసి సమస్తగతుల
ధైర్యమును గల్గఁజేయ నుదకములఁ గొని
దనుజమాయీతిమోహని * స్తరణమునకు. 34 1720

క. అనునగు వివృ జపించుచు, వనచరపతి కనులఁ దుడిచె * భవ్యజలములక
దనుజేజ్వఁ డావిభీషణఁ, శనుకంఠక బుద్ధిమంతుఁ * డౌనుగ్రీవున్. 3౬ 1721

తే. అలరఁజేయఁగఁ దన్ముఖ * మట్టై తుడిచి
యప్పటికిఁ దగినట్టిదా * చొప్పు మెఱసి
పలికె సుగ్రీవుతోడఁ దొట్రిలక యిట్లు,
వనచరేశ్వర! తఱిగాదు * భయపడ నిది 32 1722

తే. విను మతిన్నేహదోషంబునను నిటు పురి
కొలుపఁగా నేమిసేయుదుఁ * బలుకు మనెదొ
దాని కిది తఱిగా దిట్టి * తరుణమందు
నదియు మరణంబునకు హేతు * వగును జమ్ము. 32౪ 1723

చ. కనుక నధైర్య మి ద్దఱుల * కార్యవినాశన హేతువౌట దీ
నిని విడనాడి రామవిభునిక శరణంబుగ నమ్మియున్న యీ
వనచరసంచయంబునకు * భవ్యహితంబును గూర్చ నెంచువీఁ;
యొనరుపఁ జాలవే నటు నశ్రోత్తముఁ డెత్తఱి మూర్ఖుఁ దేటునో. 3౨౪

ఆ. అంతవఱకు రాము * నరసి రక్షింపుమా
మూర్ఖుఁ దేఱినంత * మోహ నుంది
యున్న మనల నెల్ల * నన్నదమ్ములు వీరు
గావఁగలరు భీతిఁ * బోవునట్లు 3౯౪ 1724

క. ధర నిటు శయనించిన రఘువరులకు నెప్పగిది దెల్పి * వచ్చు మరిల నం
చురుసంశయ మొందెనవో, హరివర యీనాగబంధ * మారయ రామున్. ౪౦

క. ఏమియుఁ జేయం జాలదు, త్కృపండినుఁ డంతమొందె * గా యనుశంకక
నీమానసమునఁ బూనకు, రామునిఁ దేజస్సు విడువరామిఁ జెలంగెన్. ౪౦౪

క. గతజీవితులకు నీగతి, నతిశయ లేజస్సు గలుగు * అరుదుగదా, నే
మతి నెన్ని చేయఁదగు కృత్యతతులఁ జక్కఁగ నొనర్చు * దనుక హరిపతీ. ౪౦

* జులకిన్నేన పాణినా, సుగ్రీవస్య కుభే నే త్రే ప్ర సుమార్ణ విభీషణః-అనిమా.

చ. మనమున ధైర్యమూని వగ ♦ మానుము నీబల మెల్లఁ బూన్చిసిం
గనునటు లూఱడింపు మిఁకఁ ♦ గల్గునె కార్యిభృం బటందువో
వనచరనాథ! యీష్టవగ♦వర్యులు న న్నను లెల్ల విప్పి క
న్గొని యలయింద్రజి త్తనుచుఁ ♦ గొంతుచు నాగతభీతులై కడఁ ౪౨ 1329

సీ. భయచిహ్నములు చాలఁ♦బ్రబలుట నొక్కరిచెవిలోన నొక్కరుఁచెప్పుకొనుచుఁ
బరుగె త్తఁగాఁ దగు♦భంగి రహస్యోక్తును నాడుకొనుచుంటఁ♦గవఁగఁ బడెడు
నిట్టి సేనలకున్న ♦ యట్టిభయంబును బాపఁగాఁ జనుచున్న♦నాడ నేను,
వనచరు లందఱు ♦ మునుదాల్చి యవ్వలఁ బూలహారంబును ♦ లీ మెఱయఁ

ఆ. బాఱవై చునట్లు ♦ భయముఁ ద్యజింతురు
గాక యనుచు దనుజ♦కాంతుఁ డతఁడు
భానుతనయుతోడఁ ♦ బల్కి యాశ్వాసింపి
వరుగువాఱఁ జూచు ♦ వనచరాలి. ౪౪

1730

క. కని నేను రావణాసురు,తనయుఁడఁ గా ననుచుఁ బల్కి ♦ తగ నూఱడిలం
గనుజేసె, మహామాయం, డనఁదగు నాయంద్రజిత్తు ♦ హర్షము పొదలఁ

క. సేనావ్రజపరివృత్తుడై, తా నపు డాలంకఁ జొచ్చి ♦ తండ్రికడకుఁ బెం
పూని చని యోలగంబున, దానవనివహంశరమునఁ ♦ దగు జనకునకుఁ. ౪౬

క. వలగొని మ్రొక్కుచును గృతాంజలియై లక్ష్మణునిరామ♦చంద్రునిఁబూన్చి
గలన వధించితి నని ప్రియ,మఃరంగఁ బలిక రావణాసురుఁ డంతఁ ౪౭ ౧౩౩౪

చ. దనుజులమధ్యభాగమునఁ ♦ దా విని వైరులు రామలక్ష్మణుల
గనిరి వినాశనం బనుచుఁ ♦ గ్రన్నన హర్షము పొంగుచుండ ది
గ్గన నటనుండి లేచి తన♦గాదిలిపుత్రునిఁ గొంగిలించి యా
తనితల మూరుకొంచుఁ బ్రస♦దంబున నావిధ మెల్లఁ జెప్పుచూ! ౪౮ 1731

క. అని ప్రశ్న సేయుజనకునిఁ, గని గావణి నాగపాశి♦గణమునఁ దా నా
మనుజేంద్రకుమారుల నొ,య్యన బంధించుటయుఁ జేప్ట ♦ లాపినవిధముఁ

క. తనుకాంతులు మాయం జేసిసరితిని జరిగినట్లై ♦ చెప్పెను, దరువా
త నతండు మహారథుడౌ, తనతనయునిమాటలు విని ♦ తద్దయు ముదముఁ.

క. కని ముదము పొంద శ్రీరా,మునివలనఁ గలుగనున్న ♦ భూరిభయంబుఁ
మనమున దిగనాడి తనూ,జనిఁ బొగడెం గొతుకమున ♦ శుభవాక్కులచేఁ

౪౭ - వ సర్గము.

శ్లోకం సీతకు రాక్షసస్త్రీలు నాగపాశబద్ధులై రామలక్ష్మణులఁ జూపుట. శ్లోకం

చ దనుజవరేణ్యునాత్మజుఁడు ♦ తాఁ జరితాన్ధుఁడు నౌచు లంకకుం
జనిన యనంతరంబ రఘునాత్మను, నీల,నుషేణు లార్తులై
హనుమయు నంగదుండు కుముదాహ్వయుఁడు నలుఁడు గవాక్షుఁడు
వనచరవద్యుఁడొ గజఁ డాహర్యుఁడు సగ్గనయుండు గంధమా
దనశరభాఖ్యు లద్భుతనితాంతబలుండగు జాంబవంతుఁడు. ౨ 1738

క. ఘనుఁడొ ఋషభస్కంధుఁడు, వనచరపూజ్యుండు సత్త్వివంతుఁడు నయి త్రా
లినశతవలియును రంభుండునువాఁడును బృథువు పూన్కినరయుచు నుండఁ.

క. తక్కిన వనచరులందఱు, నొక్కట పూహములరీతి ♦ నొప్పి ప్రబలులై
దిక్కుల నెల్లను గాంచుచు, మిక్కిలి యత్నములు చెలఁగ ♦ మించెడు వగలఁ.

క తరువులు కరములఁ దాలించి, పరిపరి నడ్డమును నూర్చి భాగంబును నా
తురతం జూచుచు నొక్కెడ, ధరఁ దృణములు కదల దైత్యతతి వచ్చునటుల్.

క తలపోయుచు మెలఁకువతో, మెలఁగుచు నుండంగ, నచట ♦ మిక్కిలిప్రమదం
బొలయఁ రావణుఁ డాత్మజు, నెలవునకు వీడుకొలిపి ♦ నెవ్విది దోషఁ ౪౫

క జనకజఁ గాపాడెడు నా,దనుజాంగనలక స్వసన్నిధానమునకు రాఁ
గను బిలిపించెను, దనుజాంగనలుం ద్రిజటయుఁ దదాజ్ఞఁ ♦ గదలి రచటికిఁ.

క చనుదెంచినవారలనుం, గని రాక్షసరాజు హర్షఃకలితాత్ముండై
యనియెక వారలతో నా,తనయుం డారాము సతనితమ్మునిఁ ద్రుంచె. ౬౫

క. అను నీవార్తను సీతకు, వినుపింపుం డామె మీరు ♦ వేగమ నాదా
ఘనపుష్పకమునఁ జేరిచి, చని హతులై యున్న మనుజునాత్మయుగము. ౭

ఆ. చూపుఁ, డెవనిదై న ♦ ప్రాపున గర్వించి
నాకు పశ్యురాలు ♦ గాక వనితి
యుండెనో యతండు ♦ ఖండింపఁ బడె నని
దీనిమగఁడు సహజుతో నిపుణత ౮

1746

క. కనుక నిక సీత సంశయమును మాని వెతం దొలంగి ♦ మునుపటివలె రా
మునియాశ మాని తనమ్ముద,తినువును సర్వాభరణవితానంబులచే ౯

తే తగ నలంకృతయగునట్లు ♦ తా నొసర్చి
కొనుచు ననుఁ బొందఁగలదు, వాల్మీకులు గలుగు
జనకమత యుద్ధమున మృతిఁ ♦ గనిన రామ
లక్ష్మణులఁ గాంచి తనయాశలను వదలుచు. ౯౫

1748

సీ నాకంటె గతివేఱు ♦ లేకుండటను మది వెనుకకు మరలించుకొనుచుఁ దా నె
ననుఁ బొందఁగల దింక, ననిన దురాత్ముడొదనుజేంద్రవచనముల్ వినుచునట్లు

చేయుదు మేనుని ♦ చెప్పి పుష్పకవిమానము కడకేగి రంఠతటను దనుజ

కాంతలు రావణాశ్శను బుష్పకముఁ గొని యాయశోకవనంబునందు నున్న

ఆ. నీతకడకుఁ బోయి ♦ రాతటి భర్తృదుః

భార్తయగుచు సుక్కి ♦ యవనిమీఁదఁ

బొరలుచున్ననీతఁ ♦ బుష్పక మెక్కించి

రవల దనుజలలన ♦ లామెతోడ గె34

1749

క. అల త్రిజటను నెక్కించి ర,వల రాముని సతనిసహజ ♦ బవరంబునయం

దిలఁ జచ్చివరుండఁగ నా, వెలఁదికిఁ జూపుటకుఁ జనిరి ♦ వే తోడ్పొందుచున్.

తే రావణాసురుఁ డంత హార్షమున లంక

యందు నెల్లెడ ధ్వజపతాకాళిఁ గట్టఁ

గా ననుజ్ఞను జేసి నికామవిభవ

మలరుచుండఁగఁ గై నేయు ♦ నట్లు చేసె. ౧35

1751

క పురమున నెల్లెడలను రఘు,వరుఁ డాలక్ష్యణుడు కడఁగి ♦ బవరంబున నా

వరతనయుతోడఁ బోరుచు, గురుతరబాణములచేతఁ ♦ గూలిరి సుండీ. ౧౬

క. అని చాటించెను. ద్రిజటయు,జనకజయును బుష్పకమునఁజని యిలఁబడి యు

న్ననిఖిలవనచరబలములఁ, గనియెన్ మఱి యందు దనుజఁకాంతు లలరుచున్.

చ మనముల సంతసంబు దగ ♦ మానితరీతుల నుంటయున్ వగల్

గని హరివీరు లెల్ల రఘుఁకాంతులపార్శ్వములం గలంగుచున్

గనులను బొప్పవూరములు ♦ గాఱఁగ నుండుటయుం గనుంగొనెన్;

జనకజ యంత భూమిపయి ♦ శాస్త్రవభీకరులౌ రఘూత్తముల్. ౧౮ 1754

మ.శరపీడం గని క త్తళంబులు చనన్ ♦ జాపంబులున్ జాఱి యా

ధరణిం దూలఁగ నాయకావళుల గాఁత్రంబుల్ మహార్తింగనన్

శరజాలాంతరమందు బాణమయమా ♦ శయ్యం దగం బవ్వళిం

చి రహిం బొల్పుకయుండఁ జూచె వగలం ♦ జిత్తంబు భీతిం గనన్. ౨౦ 1755

చ జనకజ యందు వీరులయి ♦ నారసవత్త్రవిశాలనేత్రులై

మనుజుమహేంద్రులై తనరు ♦ మాన్యుల భాగితల నగ్నిపుత్రులై

తనరు విశాఖున్మంధు సరిఁతప్పక పోలుచు బాణతల్పమం

దును శెయించి పల్లటిలి ♦ ధూళిని బ్రుంగిన వారి గాంచెదాన్. ౨౧ 1756

క కని యానరవర్ణుల నా, ర్ని బొందుచు దుఃఖపడుచుఁ ♦ దీవ్రనినాదం

బున నేడ్చెఁ జాలసే పా,జనకజ, యనవద్య చేహా ♦ సతి యావేళన్ ౨౨

ఆ. అసితనేత్రములను ♦ నారఘరాముని

నానుమిత్రతనయు ♦ నవనిఁ బొఱలు

చున్న వారిఁ గాంచి ♦ క్రన్నన విలంపించె;

చ. సురలవలెం బ్రభావమున † శోభిలు నారఘవద్యులన్ సహో
దరులను గాంచి చచ్చిరి † తా మది నెంచుచు దుఃఖివార్ధిలో
నిరతము ముగ్ధులన్ వికచఃసీరజనేత్రము లాకులంబులై
పరగఁగ నిట్లువలెన్ దనభాగ్యవిహీనత కాత్మఁ గుందుచున్. ౨౪ 1759

నలువదియేడవ సర్గము సంపూర్ణము.

౪౮ - వ సర్గము.

— శీత దుఃఖించుట. —

చ. తనపతి రామచంద్రుఁడు నితాంతబలుండగు లక్ష్మణుండు నా
యని మృతి నొందుటం గనుచు † నాజనకాత్మజ! శోకయుక్తిమై
మనము తపింప జాలిగనుమాటల నిట్లని యెడ్చె, సక్కటా
మును ననుఁ గాంచియే సుగుణముఖ్యులు భావివిదుల్ మహాత్మకుల్. ౧

క. † సాముద్రకలక్షణముల, నేమంబున నెఱిగినట్టి † నిశ్చితమతు లీ
భూమిని బుత్రిణి, పతియత, యశా, మానినియిమెయనుచు † నాడిరొపూన్కి
తే. అట్టి జ్ఞానులు నీరాముఁ † డంతమొందు
టను నసత్యము చెప్పిరి, † మునుప దెప్ప
రీమహాత్ముని నాభర్త † నింపుమీఱఁ
గనుచు హయమేధముఖ్యయోగముల నితఁడు. ౨౪ 1762

క. ఒనరించుననియు సత్రములను గావించునని తగువిలాసంబునఁ జ
క్కని పల్కులు వల్కిరొ యా, యనఘులు సుజ్ఞాను లీతఁ † డంతంబొందన్.

క. అనృతము చెప్పినవారే, యనదగుదురు, దైవనేత్రతా బ్రాహ్మణు లా
య్యన నేను వినుచునుండం, గను నాసమ్ముఖమునందుఁ † గలకాలంబున్. 3౪

తే. నిత్యమంగళవతియగు † నెలఁత యిమె
యనుచుఁ బల్కిరొ యాజ్ఞాను † లనృతవాదు
లైరి రాముఁడు హతుఁడౌట, † నేరు నన్నుఁ
గాంచుచున్ వీరభూపతికాంత వగుదు ర 1765

తే. ధన్యురాలపు నీవని † తగఁబలికిరొ
జ్ఞాను లవ్వార లీరఘునత్రముండు
హతుఁ డిచటనౌట ననృతంబు † ననువదించి
నట్టివారైరి గా, యన్యదంఘ్రిలందు ౫ 1766

క. సరసిజరేఖ లివే యి, క్కరణిన్ గన్పట్టెడున్ నికామం బిలనీ
సురుచిర రేఖలు గలనుం, నరులు మహారాజునకును † దారలె యగుచున్. ౫౪

సీ. వారిలోఁగూడి యపారలక్ష్మిఁగూర్చు సామ్రాజ్యమునయందుఁ ♦ జారురీతి
నభిషిక్తలే యాదు రటయవిన్వినాయందు నేలనిష్ఠులములయ్యెనొయెఱుంగ,
దౌర్భాగ్యవతులగు ♦ తరుణు లేలక్షణములఁ గూడి వైధన్యఫలము నొందు
దురొ యట్టి విధముతా ♦ దుర్లక్షణము లెంత పరికించినను గనఁబడకయున్న

తే. వకట! నాయందుఁ గల్గిన ♦ యఖిలభద్ర
లక్షణములు గన నిష్ఠులంబు లయ్యె,
ధ్వజముభేతరబహుచిహ్నావారయుక్త
ములగు నీపద్మరేఖలు ♦ తలఁచి చూడ. ౭౪

1768

తే. పద్మగలవను నీయర్థవరము సార్థ
ముగనె చెల్లించునని శాస్త్రములఁ గనఁబడు
నిచట రాముఁడు హతుఁ డౌట ♦ నివ్వ నాకు
మాత్రమే నిష్ఠులము లయ్యె ♦ మాట లేల. ౮

1769

సీ. కురులు నూత్నంబులునుగుచిరములు, నమంబులునయి నల్లఁగారబొల్పుమీఱు
చున్నవి, కనుబానుబొండ్రితోఁగూడ కున్నవి నాజంఘలొప్పు మిగుల
వృత్తంబులై తగి ♦ వెండ్లుకలే లేక వఱలెడు నిదె పలువరున మిగుల
దట్టముగాఁ గూడి ♦ తనరారుచున్నది ¹శంఖములనఁగను ♦ జను నయనయు
గప్రాంత²భాలభాగంబులు నయనముల్ పడకరోరువులు గుఱ్ఱములు నుపచి
తంబులై యున్నవి, ♦ తగినట్లు గుండ్రనై పరఁగునఖంబులు ♦ పరమరుచిరి
ములునయి నాచేతిఁకొలఁదికిఁ దగినట్లు నచుములై యున్న వీస్తనములు నవి
రళములై ప్రభువులై ♦ లలితనిమగ్నచూచుకమ్ములై యున్నవి ♦ సొంపుగల్గు
నాభిచుట్టును సమున్నతఁ గాంచి యంతరమందు నిమ్నంబయియలరుచున్న
దురము పార్శ్వంబులు ♦ పరఁగుచున్నవి కండ్లబలువున నామేనివర్ణ ముల
మణివలె స్వచ్ఛమై ♦ గణనకు నెక్కుచుఁ గనఁబడుచున్న దీతనుగుహములు
మెత్తగానున్నవి ♦ మించు శాస్త్రజ్ఞ లీపాదాంగుళంబులు ♦ పదియఁ బాద

తే. తలములును జక్కఁగా నేలఁ ♦ దాకి యుంట

సన్న శుభలక్షణాధ్యగా ♦ సన్నుతించి,

రట్టై పృథులయవాఖ్యరేఖాన్వితములు

కరపదంబులు నడుమ యంతరములేక ౧౨౪

1170

క. తనరుచు సమధికకాంతిం, గనియున్నవి, విప్రవరులు ♦ కన్యాచిహ్న

1 శంఖే నేత్రే కరా పాదా-అనియీ శంఖే=నేత్రోపాంత్యధూతలలాటపార్శ్వ, అని
వ్యాఖ్య. 2 భాలశబ్దమునకు ఫలమని దాక్షిణాత్యపారము ఈశబ్దము మేదినికోశమున భాదినర్థమున
నున్నది ఫాదినర్థమున నెందును కేర్పఁబడలేదు భాం లాతీతి అనివృత్తత్వత్వితీవేది భాలమేకాని ఫాల
కుకాగఁగి వోనెడు సాలిమమట గాక జాతంసాని వెంటుసాగునో వెగకమఁగ

ళిని దెలిసినవారలు ననుఁ గని మందస్మితసుగాఁగ † గణుతించి రొగిన్.

క పెనిమిటితోడం జెలఁగుచు, ననుపచరాజ్యపదమందు † నభిషేకం బీ
వనిత గనునంచు దైవ, జ్ఞానికర మపు డనియె నది యశనత్వం బయ్యెన్. ౧౪
తే సహజతా వీర లాజనఃస్థానమందు
సంతటను నన్ను వెదకుచు † నవల నాదు
స్థానము నెఱింగి నాకయి † దాఁటరాని
జలనిధిని దాఁటి తుదకు నీఃస్థలమునందు. ౧౪౫

1773

క. తులపోయ గోష్ఠదాకృతి, వెలసిన యీదనుజమాయ † విధి ప్రతిహతియుం
గలిగినకతమునఁ బడి రీ, యలఘులు రాఘవులు వారుఁజాత్రువరంబున్. ౧౫
క అనలాత్రుము నైంద్రాత్రుము, ననిలాత్రుము బ్రహ్మశ్రీర్షమనునత్రుముఁ బొం
దినవారుగాదె, యయ్యవి, చనియె నదెచ్చటికి విగతఃసారము లగుచున్. ౧౬
క మాయుఁగొని యింద్రజిత్తుని, నేయెడలం గానరాక † యింద్రోపములై
నాయాధారములై తగు, నీయనఘులఁ జంపె నాకు † నెది దిక్కునిఁకన్. ౧౭
క అని శ్రీరాఘవు దృక్పథమునఁబడిన విరోధి యెంత † మొనగాఁడైనన్
గనువాఁడైన మనోజయమును బ్రాణములుండ మరలి † ముందటిస్తలిన్. ౧౮
చ అరుగఁగఁ జాలునే చుఱియు † నద్భుతబాహుబలాఘ్యుడైన భూ
వరుఁ డనుజాన్వీతుండయి యభవ్యగతిన్ హతుఁడై దురంబునన్
ధరణిఁ బరుండినాఁడు గద † దాననె కాల మొనర్పరానిదై
బరువగుకార్య మేదియును † బాగుగ నెంచినఁ గానరాదిలన్ ౧౯

1778

తే దైవమును శెల్వ నెంతయుఁ † దిరము గాదు,
జాలిఁ బుట్టించు స్థితిఁ జూడఁ † జాలియున్న
యత్తగారిని గౌనల్య † నాత్మలోనఁ
దలఁచుకొనునట్లు నామహోదారు రాము ౧౯౫

1779

క ఘనబలశాలిని లక్ష్మణు, నను నాజనయిత్రి నానునంబునఁ దలబో
నీ ననున్ దుఃఖం బంతగఁ, గనఁబడ, దాసాధుశీల † కౌసల్య మదిన్. ౨౦
క వనవానవ్రతమును జక్కనిగతిఁ బదునాలుగేండ్లు † గావించి ధరా
తనయయు లక్ష్మణరాములు, చనుదే నే నెపుడు చూడఁ † జాలదునొ కదా.
క అని నిరతము చింతించుచుఁ, గనుచుండును మార్గమునుచుఁ † గామిని యేడ్చెన్
జనకజ యిటు పలవింపం, గని త్రిజట యనంగ నొప్పు † కర్బురనతి తాన్.
తే పలికె నిట్లని, దుఃఖంపఁపలదు దేవి, నేఁడు నీపతి బ్రదికి యున్నాఁడు సుమ్ము
త్లలి యాయన్నదమ్ము లీఁధారణీశు, లైన శ్రీరామలక్ష్మణు † లరసిచూడ. ౨౧౫
క జీవించి యున్నవారని, భావంబున నమ్మఁ జేయ † స్పష్టములగుచున్

వేవిధముల ననుభూతములై వజ్రలెడు కారణములు ♦ నగపడునాకున్. ౨౩

క. వానిం జెప్పెన వినుమా! నీనాధుఁడు నిహతుఁడగుట ♦ నిక్కమెయైనన్
మానిని! యోధులముఖములు, గానంబడ విట్లు శ్రోధఃకలితము లగుచున్.

తే హర్ష పర్యుత్సృకములుగా ♦ నగపడవిటు,
జానకీ! యీరఘూత్తముల్ ♦ చచ్చియున్నఁ
బుష్పకం బనుపేర నొప్పుచును దివ్య
మైన యీవోయ్మయాన మఃనూనరీతి ౨౪౫

1786

క. నిను నిట్లు చాల్చియుండదు, వినుము ప్రధానుఁ డగునట్టి ♦ వీరుఁడు హతుఁడ
య్యెనయేని యట్టిసేనలు, మనముల నుత్సాహ మెడలఁమ్రాన్పడుచుఁ గడున్.

తే యత్నముల వీడి జలములఁయందు నోడ
నడపుమానిసి లేనట్టి ♦ నొకరీతి
యధములలోనఁ దబ్బిబ్బు ♦ లొందుచుండఁ
దమకు నాధారభూతుండు ♦ ధరణిఁ బడుట ౨౬

1788

చ వనచరసైన్య మిద్ది బలఁవంతముగాఁ దగి తొట్టుపాటునుం
గనక భయంబు నొందక నిఁకామముదంబున రామలక్ష్మణుల్
గనరు వినాశనంబని తఁగన్ వచియించితిగాదె నీకు నా
ఘనులను గాచుచున్నది, సుఖంబుగ జ్ఞేయములైన గుర్తులన్
వనరుహమిత్రవంశజులు ♦ వర్ణితకీర్తులు ప్రాణయుక్తులే
యని మదినవృకంబు గనఁవచ్చు! రఘుప్రవరుల్ నజీవులే
కనుఁగొనవచ్చు! మైత్రిమెయిఁ ♦ గాంతరొ! యింతగ నొక్కిచెప్పుదా
న, ననవృత మింతదాఁకను మఁనంబున నైన వచింపలేదు నూ! ౨౮

1789

క. నే నీకముం దెప్పటికిం, గాని యబద్ధమును జెప్పఁగఁబూనను నో
జానకీ! పాతివ్రత్యము, చే నుల్లాసమును గూర్చు ♦ శీలవతివిను! ౨౯౫

1790

క కనుకనె నీయం దెంతయు, మన మలరెడు నాకుఁ ద్రిదశఁచూన్యుని తోడ్పా
టును గని దేవాసురు లేవున వచ్చిన వీరి గెలువఁ ♦ బోల దనిమొనన్ ౨౯౫

తే బ్రదికియుంటుకు గుర్తులొ ♦ బలముఖప్ర
సాదముఖలక్ష్మణములను ♦ జక్కఁగాంచి
యట్టికల నప్పు నేఁగాంచి ♦ యరసి నీకుఁ
జెప్పితిని మైథిలీ! నే వఁచించినట్లు. 3౦

1792

క అనుపమమహచ్చిహ్నుము, లను వీనిని మెల్లఁగా నిఁలాతనయా! నీ
వును జూడు మూర్ఖమున్లిన, ఘనమతులన్ వీరివిదనఁకాంతి విడదునూ! 3౧

- క. ఆయుస్సు చెల్లి యనుసము,దాయములను బాసియున్న ధనుధారులకే
యేయెడలఁ బ్రాయికంబుగఁ, బాయను మి ఖ కాంతివికృతిఁబరఁగుం జుమ్మి.
సీ. జానకీ! రామలక్ష్మణవిషయంబున నిట్లు శోకంబున ధను ముఖవి
కారంబునొందికుఁవారు చచ్చిరంటంబుభ్రమను బూనకు మింకఁనాన్వంతమందుఁ
గుందుఁ బొందకుమ యీక్షిణీశేపుత్రులుజీవించియుంటకుఁ జెల్లుఁగాని
యది యశకృష్ణు గాఁదనియె, నింతట సురకన్యకవంటి యీక్షిణీమతనూజ
తే. త్రిజట చెప్పినమాటలఁజీటు వినుచు, నంజలింబట్టి నీసన్నయై వీరు
బ్రదికియుందురు గాకని ధనికె, సంతటను మనోజవపుష్పకంబును మరల్చి.
క. దీనాననయై తగునా, జానకీనిం ద్రిజటతోడ ధనుగనుఁ బురికి
దానవకాంతలు గొనిచని, యీ నెలఁతను ద్రిజటతోడ ధనుండు తగఁ.
క. అవరోహింపం జేయుచు, జవమున నాననముఁ జేర్చి ధనుధిక్మగు పూ
న్కి వజ్ర రక్షించిరి, దివ్యననం బది వివిధవృక్షబహుళం బగుచుక. 3౬
చ. దనుజమహేంద్రుకేలికి నితాంతము యోగ్యము నౌచు నొప్పె నా
వనము సశోకనామకము ధవారిజనేత్రయుఁ జేరి సంగరం
బున నల రామలక్ష్మణులఁ బోలఁగఁ జూచినరీతినిక మనం
బునఁ బరిచింతనేయుచును ధవారివిషాదము నొందె నచ్చటక 32 1798
- నలువదియెనిమిదవ సర్గము సంపూర్ణము

౪౯ - వ సర్గము

అఖి రామండు కొంత తెప్పటిల్లి లక్ష్మణునిం గాంచి దురిఖింతుట అఖి-

- క. వనచరతిలకులు సుగ్రీవునితోడం గూడి బలము ధవారిగఁగఁ వగియుం
డినవారయ్యును సంగర, మున ఘోరభుజంగబంధముల బద్ధులైయె ౧
క. ఉరగంబులవలె నూర్పులు, పరిపరి వెలిఁబుచ్చుచుక విభంగముగా నె
త్తురుగాఱ రామలక్ష్మణు, బురుచిత్తులు భూమిఁబండి యుండఁగ వారిక.
క. పరివేష్టించుట వగలం, బరిపూర్ణులు నగుచునుండ, ధవరిక్రముడై
పరఁగెడు రాముండు తదవసరమున నహిపాశరూపశరబద్ధుండై. ౨౪ 1801
క. బలవంతుండు ధీరుడునై, చెలఁగుటచే మూర్ఖుఁ జేతె, ధక్షిణీబడి బాణం
బులు మిగులఁ గ్రుచ్చుకొన నిమ్ముల రక్తముగాఱ దురిఖిమునుబైకొనఁగక.
తే. దీనవదనంబునం దగి ధమాననీయుఁ
డైన తమ్ముని లక్ష్మణు ధనుమ గాంచి
యాతురుండియి విలపించె, ధనార్థి నాదు
తమ్ముఁ డని నిర్జితుండయి ధరఁ బరుండి ౪౪

క కనుఁగొనుచున్నాడనె యింక, జనకజతో నేమిసని? యొసంగెడు ప్రాణం
బునుగూడ నింక నేటికి, నని వెనకిన యెడల సీతవంటి పడఁతుకన్. ౫౪

క సంపాదించఁగవచ్చును, దెంపున సచివ్రండు యుద్ధధీరుఁడునగు నీ
తెంపటి లక్ష్మణువంటి ని,లింపనమున్ భ్రాతఁ బొందలే నెలులైనన్. ౫౫

తే అలసుమిత్రును నానందకలితఁ జేయు

సీతఁడే మృత్యువును బొందెనేని నేను

వాసరులు వీరు చూడంగఁ బ్రాణములను

వదలువాడ, నయోధ్యకుఁ దవ్వరగఁ బోయి. 2

1806

క జననికి గౌనల్యకు నే, మనిచెప్పుదుఁ? గైకఁ గాంచి యనుజగుటిచి యే
మనిపల్కుదు? నేనొకడనె, చనుదునయె గన్ననుతుని బాడఁ దెలియఁగన్.

చ యమమున సంతసంపడుచు మానితచిత్త సుమిత్ర యాత్మజుం

గనుఁగొనలేక తద్విధముఁ గ్రన్నన నే వచియింపఁగా వగన్

విని గతవత్సయై వణఁకి వే తపియించెడు నాపుష్కలిగాఁ

గను, గురరీవిధంబునఁ దగగన్ రొదసేయుచు నుండ నయ్యెడన్ ౮౪ 1808

క ఏమనుచు నూటడింతును, నేమని శత్రుస్నుఁ గీర్తి నెనఁగుభరతు నే
నేమాటలఁ బలుకుదు, న, న్నేమటకయె కాననమున కేతెంచి తమిన్.

క పరిచర్యసేయు నాసోదరు లక్ష్మణు విడిచి యొంటిఁ దరలి పురికి నే
నరిగిన సుమిత్ర సీసోదరుఁ డెక్కడ వచ్చెఁ గాదె తా మును సీతోన్. ౧౦

క. అనుచు నిటు లుపాలంభించిన నెట్లు నహించి యుందుఁ జిత్తమున నయో,
మనియుండ నిష్టపడ నింకఁ, దను విచ్చటనే త్యజింతుఁ దవ్వరపడి కడఁకన్.

క వనమునకున్ లక్ష్మణుఁ దోడ్పొనివచ్చెడు దుష్కృతంబుఁ గూర్పంగల యీ
పని నొనరించితి నేచీ, యనార్యుడను బెక్కుమాట లననేల యింకన్

క నాగొటకుఁ గాదె లక్ష్మణుఁ, డీకరణి ధరఁ బరుండి యిప్పు గతాయు
శ్రీకుండై యున్నాడని, భూకాంతుం డేడ్చి తమ్ముఁ బొడఁగని యనియెన్.

తే నేను దుఃఖించుచుండఁగ నీవనిశము

చక్కఁగా నూటడింతువు తమనుపురికి

సీవు చన నింక వగపాలు నేను గాఁగఁ

బలుకఁ జాలవుగద గుణవారిరాళి ౧౩

1814

క దురమున నెవఁ డిత్తఱి గ,మ్మరులను నధియించి వారి భూమిని బడని
ర్భరశక్తి జేసెనో యా, వరవీరుం డీధరిత్రి వైరి హతుండై ౧౩౪ 1815

క. పడియున్నవాఁ డయో, యీతఁ డిప్పు డిటు రక్తసేక్తతరుండై శరముల్
గడునాటియుండ నిచ్చటఁ, బడి యీశరతల్పమందు వైరులు నవ్వన్. ౧౪

తే. అస్తమయ మొందు భాస్కరుఁడనట్లు వెలయు
చున్నవాఁడు, శరవ్రజ ఁ మొగిని మర్క
ములను నెల్లెడ నాలుటఁ ఁ బలుకనేర
కున్నవాఁ డక్కటా! చెప్పుకున్న నేమి. ౧౫

1817

౪. ఈతనిదృగ్గా గంబున, నేతనువున నితనికున్న ఁ యీబాధలు నా
చేతన్నునకుం దెల్పుడు, నీతఱి, గురుకాంతిగల్గు ఁ నీతం డెలమి. ౧౬ 1818

చ. వనమున కేను వచ్చుతఱి ఁ వారక నన్నెటువెంబడించి వ
చ్చెనొ యటు లేను సంతకుని ఁ జేరఁగ నీతఁడు పోవునప్పు డీ
తనివెనువెంటఁ బోయెదను, ఁ దత్పరుఁ డీతఁడు బంధుజాలనుం
దనిశము నేను మూని నను ఁ నాదృతిమీఱఁగ వెంబడించుఁ జూ! ౧౭

నీ. ఈలాటిమహనీయుఁ ఁ డిపు డనార్యుఁడనగు నాచుర్ణయములచే ఁ మేదిని నిట
దురవస్థ నిట్లు పొందుచునున్నవాఁడయో, విక్రమాభ్యులలోనఁబీరుఁడితఁడు
తా నెంతదోషంబు ఁ మానసంబున నొందెనేని నాతోఁ బ్రీతిఁలేని యట్లు
పలుకులనుంగాని ఁ పరుషోక్తులంగాని పలుక నే విన లేదు ఁ సంతమూని

తే. యొక్కతఱినై న, నీవీరుఁ ఁ డుక్కు మిగిలి
కరయుగంబున నొప్పియుం ఁ గరసహస్ర
మునఁ జెలంగెడుకార్తవీర్యునిని మించుఁ
బంచశతబాణములు గూర్చి ఁ వైచు నపుడు ౧౮

1820

క ధనువునఁ బంచశతేషువులనుగూర్చి యతండు కరవిఁలాసము మీఱం
గను వైచు సంతలో నీ,యనూనవిక్రముఁడు శరము ఁ లన్ని విడుచుఁజూ! ౨౦

క. కనుకనె బాణాస్త్రములం, దనూనమగుశక్తి సధికుఁ ఁ డాతనికంఠె,
ఘనమతియౌ శతమఘ విశి,ఖనికరములఁ గూడఁ గొట్టఁగలవాఁ డెవఁడో

తే అట్టి లక్ష్యణఁ డతిమృదు ఁ వైవశయ్య
పయిని శయనింపఁ దగినవాఁడయియు నిపుడు
వైరిహతుఁడయి ధరణిపైఁ ఁ బండియున్న
వాఁడు, నే నవ్వీభీషణుఁతోడ నపుడు ౨౧

1823

క. నీనుఁ బతినేసెద దనుజుల, కని యల్కితి నట్లుచేయి ఁ నైతిఁ గనుకఁ జె
ప్పిన బొంకుమాట తప్పుక, ననుఁ గాల్పం గలనటంచు ఁ నానాగతుల. ౨౨

అర్జున { రాముఁడు సుగ్రీవుని గిష్కింధనుఁ బొమ్మనఁగా విభీషణుఁడు }
వానరుల నాపి రామునొద్దిను వచ్చుట { ఖిము }

ఆ పలికి పలికి, ప్లవగఁపతిని సుగ్రీవునిఁ, గని వచించె నిట్లు ఁ వనచరేశ
యీక్షణంబ తరలి ఁ యిటనుండి కిష్కింధ, కరుగఁ దగును నట్లు ఁ లరుగ వేని

* ద్వపిరాగేణ మాచ్యతే-అనిమా

క నే నిట లేకుండుటయుం, దా నెఱిగి దశాసనుండు * దర్పబలయుతుం
డై నిన్నుఁ దరిమి కొట్టను,, నూనుని సంగదుని సఖుల * శూరవితతులకా

తే. నలుండు నీలుండు లోనగు * ఖలజనాంత

కరులుగాఁ దగు కపులతో * సరిదధీశు

దాటుమా, హనుమయును యుద్ధమున నొరులు

చేయ లేనట్టి కార్యముల్ * చేసినాడు. ౨౮౫

1827

సీ. జాంబవంతుండు ఋక్షస్వామి, యాగవాత్సుండు గోలాంగూల*కూటవిభుండు
సమరంబొనర్చిరి * సంతసించితి నేను; సంగదుండును మైందుఁడాద్వీవిదుండు
నని యొనర్చిరి, యుద్ధ*మును ఘోరరీతిఁ గేసరియు సంపాతియు * సల్పినారు;
గవయ, గవాత్సులు * గజశరభులు మఱియితరవాసరివీరు * లెల్ల నాడు

తే విషయమై ప్రాణములనైన * విడువఁబూని, సంగరం బొనరించిరి * సకలకీశ
పాలకా! యేమొనర్చిన*నేల? కడకు, యదైవమును మీఱిమర్త్యుల*తరముగాదు.

చ. అరిజననూదనా! వనచ*రాధిప! నెచ్చెలి యెంతమాత్ర మె

క్కరణి నొనర్పఁగాఁ దగునొ * కాదన కంతటికార్య మీవు ధ

ర్మరతిని గాంచు శీలమున * రాజులువాడవు గాన ధర్మమే

వరున నశించెనో యనుచు * స్వాంతమునకా భయమంది చేసి తీ

వరసియె ధర్మమూలముల * నంచు వదించి కవీశ్వరాభితోకా. ౨౮౫ 1829

చ వనచరవీరులారా! యెటు*వంటి యవస్థలకైన నొర్చి మి

త్రునివనిఁ జేసినార లింకఁ * దోచినశుట్లు చనుండు నేను మీ

కనుమతి విచ్చినాడ, నన * నాప్లవగేంద్రులు రాముఁ జేడ్వఁగా

విని వగ నటు లెట్టవడ * వీడిరి నేత్రజలంబు లార్దులై 3౦౫ 1830

క. కరమున గవఁ దాలించి యాతరుణమున విభీషణుండు * తద్వలముల ని

ర్భరశక్తి నిలువరించుచు, స్వరపడి శ్రీరాముఁ డున్న*స్థలముం జేరెకా 3౦౫

క. నీలాంజనచయమట్టులు, గ్రాలెడతనువునను వచ్చు * క్రవ్యాదవరుకా

శీలయుతు నవ్వీభీషణు, నోలిం గని ప్లవగవద్య * లురుబలులయ్యుకా. 3౨

తే పరుగులెత్తిరి రావణి * మరలవచ్చె

నేమొ యనుభీతి, చ్చెప్పల * నెల్లమాని

యవగతజ్ఞానులై నను*రాంగణరజ

ములను బొరలుచు శరతల్ప*ములఁ బరుండి 3౨౫

1838

క. కనుఁగొనరానట్టి యవస్థను బొందిన రాఘవులను * దాఁగన వచ్చెకా

దనుజేంద్రుఁ, డంత రాఘవు, లని నిలఁబడి యుండుటయును * నాతనిరాకకా.

* న చాత్రమితుం శక్యం యైవమ్-అనిమా.

ఆ. కాంచి యింద్రజిత్తు ♦ కడగి వచ్చెనొ యేమొ
యనెడు శంకనొంది ♦ యనిలహతము
లైన ఘనములట్టు ♦ లతిశయవ్యధనొంది
రట్టి యవసరమున ♦ నార్తులగుచు]

1895

నలువదితొమ్మిదవ సర్గము సంపూర్ణము.

౫౦ - వ సర్గము.

అశ్విని { విభీషణుని సుగ్రీవుఁ డాత్వాసిండుట
గరుడుండు రాఁగా నాగపాశములు వదలిపోవుట } శ్విని

క అంత మహాతేజుఁడు బలవంతుఁడు కపిరాజు ప్లవగ ♦ వాహినులు భయ
నావంతముల నపుడు పాటుట, కెంతయుఁ దగు కారణంబు ♦ నెఱుంగకత్వరతోఁ.

క వనచరులం గని తా ని,ట్లనియెన్ మనసేన యిద్ది ♦ యంబువులం దొ
య్యనఁ బ్రతికూలమహానిల,మున హతహా నౌకరీతి ♦ మోములయందున్.

తే. దైన్యముం దోఁప వ్యాకులత్వమును గనియె
నేలొకో యని ప్రశ్నింప ♦ నెదుటనున్న
వాలితనుజాతుఁ డంగదుఁ ♦ డాలకించి
పలికె నిట్లని సుగ్రీవుఁకలత దీర్చు గు

1898

సీ. దశరథభూవునాత్మజులు మహాత్ములునగు రాఘవుండు మహాబలుఁడగు
నాలత్కణుండు దేహముల బాణంబులు కడు నాట రక్తసిఁ క్తతనులగుచు
శరతల్పములయందు ♦ శయనించి యుండుట గనలేదె నీవిష్ట ♦ కారణ మిది
తప్ప వేటొకటి యిత్తటి లేదు నాన్ వనచరపతి వుత్తమచనములు విని

తే రఘుకుమారికు లిట్లు ధరంబరుండు
టందులకుఁ గాదు హేతువం ♦ చరయలేదు
భయనిమి త్తము వేటొండు ♦ పరఁగియుండ
వలయు దీనికి నేలన ♦ వరుసవినుము ర

1899

క వనచరులు వీరు వదనము, లనూనదుఃఖమును జూప ♦ నతిభయము తగం
గను లట్టె విప్పి చూచుచు, ననికిం దగుతరుళిలాది ♦ కాయుధతతులన్ రు 1810

ఆ. పాఱవై చి యెటకొ ♦ పరువెత్తుచున్నారు
కనుము వీర లొకనిఁ ♦ గాంచియైన
సిగ్గుపడక వెనుక ♦ స్థితిని జూడక వేగ
చనుట కుద్యమించి ♦ సాధ్వసమున. ౫౧

1841

క దరఁ బడియుండిన వనచర,వరులను దాటుచును బోవువార లదిగొ యొ

- ఊరులను నీడుచుకొనుచున్, గరమగు దివి యనుచు నుండఁగ నంతటిలోన్,
 క. కరమున భీకరమా గద, ధరియించి విభీషణుండు ♦ తపనజ న్నాశీః
 పరివర్ధితుఁ జేయుచు రఘు,వరుఁ గాంచెన్ గపివరుండు ♦ బరనన మలరన్. ౭
 తే. అవిభీషణుఁ గాంచి యాహరిబలములు
 భయము నొందుట నెఱిగి గూఢపగిదిఁ బలికె
 జెంత నిలుచున్న యాజాంబఃవంతుఁ జూచి
 యలవిభీషణుఁ డిదె యట ♦ కరుగుదెంచె, ౮ 1844
- క. హరివరు లీతనిఁ గనియే, పరుగెత్తుచునున్నవారు ♦ భయమున దశకం
 ధరపుత్రుఁ డింద్రజిత్తును, పరిశంకను మిగులభీతి ♦ బడతడు వీరల్. ౯ 1845
- క. నానాదిక్కులఁ బాటుచు, దీనులునై యున్నవారు ♦ తేకున నీవీ
 వానరుల నిల్పరించుచు, దానవుఁడు విభీషణుండు ♦ ధైర్యము మెఱయన్.
- తే. అరుగుదెంచినవాఁ డిదె ♦ యంతెకాని
 యింద్రజిత్తుని మీరెన్న ♦ నేలయనుచుఁ
 బలుకుమా, యని సుగ్రీవుఁ ♦ డెలమిఁ జెప్ప
 భల్లుకేశ్వరుఁ డాజాంబఃవంతుఁ డవుడు. ౧౦౪ 1847
- క. పరుగెత్తుచున్న యావన, చరులకు నడ్డమయి నిల్చి ♦ సరసోక్తుల నె
 ల్లర నూఱడించె, భల్లూ, కరిమణి సూక్తులను వినుచుఁ ♦ గపివరు తెల్లన్. ౧౦౫
- క. చనుదెంచిన యాతనిఁ గ, న్నొనుచు విభీషణునిఁ గాఁగ ♦ గుఱుతించి భయం
 బును మాని యంత సంభ్రమ, మును విడి చనుదెంచి రటకు ♦ మునుఘటిరీతిన్
- ఆ. ధర్మచిత్తుడైన ♦ దానవపతి యల్ల
 దాశరథులదివ్యతనువులందు
 శరము లంటియుండు ♦ చందముఁ గని వ్యాకు
 లేంద్రియుఁడయి మదిని ♦ నెట్లా కలఁగె. ౧౩ 1850
- క. కరమున జలములు గొని రిఘు,వరులకినుల్ దుడిచి మిగుల ♦ వగ మనసెల్లన్
 దురటిల్ల నేడ్చె గట్టిగఁ, బరమార్తుండగుచు నిట్లు ♦ పలికె గలంతన్. ౧౪ 1851
- చ. ఇరువురు వీరు సత్వయుతు ♦ లెంతయు విక్రమధుర్యులున్నతుల్
 దుర మొనరింప సంతసముతోఁ దగియుండినవార తాదు రీ
 వరుసఁ జెలంగియుండు దురఃపథును నీగతిఁ బొందినారు క
 ర్బువు లిటఁ గూటయద్ధమును ♦ బూని యొనర్చినకారణంబునన్ ౧౫ 1852
- క. వీర, లక్ష్మత్రిమనంగర, శూరులు గావున నె వీరిఁదొప్పెఱిగి మహా
 క్రూరుఁడు నాభ్రాతృసుతుం, డీరసమునఁ గపటయుద్ధఃమే యొనరించెన్. ౧౫౪
- క. జనకునికడుపుం జెఱుపఁగ, జనియించిన దుష్టబుద్ధి ♦ శక్రుని నోడిం
 విజయము గను విజయము గని మదినించెను మహానుఁజిహ్వికఁ గళా ౧౬ 1854

చ ¹శరములు దేహవర్యముల † నాంద్రముగా వడి జొచ్చియుండ నె
త్తురు లోగిఁ గాఱుచుండ నిలఁ † దొర్లుచునుండుట ముండ్లపండుల
ట్లుదుగనున్నవారు గన, † నక్కట' యెవ్వరివిక్రమంబు నే
శరణమునొంది సంస్థితిని † జక్కఁగఁ గాంచఁగఁ గోరి యుంటినో ౧౭ 1855

క. పురుషవరేణ్యులు వారిరువురు దేహమువీడ నిద్రఁ † బోయినవారి
త్తరుణమున నామనోరథ, మురురాజ్యప్రాప్తిఁ గోరుచున్నది చెడియె. ౧౮

తే ఇంక జీవించియున్న నా²కేవిపత్తు
గలుగు నావైరి రావణుఁ † డెలమిఁ దనప్ర
తిజ్ఞనుం దీర్చినియెను † దీతెనతని
కాంక్షితంబెల్ల నిప్పటి † కారణమున ౧౯ 1857

చ అని విలపించుచుండఁ బ్రవ³గాధిపుండ్రే ఘనసత్వయుక్తుడౌ
వనచరపాలకుం డతని † బాగుగఁ గొంగిటఁ జేర్చి యిట్లనె
విను మనురేంద్ర! ధర్మముల † వృత్త మెఱుంగుదు వీవు రాజ్యమొ
య్యనఁ దమిఁ బొందఁగాఁ గల వహార్యవిభూతి నసంశయంబుగ. ౨౦౪

క ననుజేంద్రునకుఁ దత్తను, జనకుఁ వాంఛితము తీరుచొప్పు కలుగ, దీ
ఘనరుజచే రాఘవులకు, నిసకులులకు వీరి కంత † మెట్టులు గలుగున్ 1859

క తెలియందగు నిది మూర్ఖుగఁ, బలుపలుకులినకేల మూర్ఖుఁబాసి యనిని వీ
రలు రాక్షసగణములతో, ఖలు రావణునిఁ వధింపఁ † గలరు నిజముగ.

క అని శీతలవచనంబుల, దనుజేంద్రుని నూఱడించి † తనప్రక్కఁ జెలం
గినవాని సుషేణుని మా, మను గని యిట్లనియె, నీవు † మనబలములలో.

నీ ⁴శూరులౌ వానరులౌ † వైరినిషూదనులగు రామలక్ష్మణ † లన్నదమ్ము
లును మూర్ఖుడేతిన⁵వెనుకఁగొందఱిగవివరులఁ జేకొనిరఘువరులఁగొనుచుఁ
గిష్కింధకరుగుము, † కృత్రిమసంగరమును జేయురావణుఁ † దనయబంధు
సంయుతునిఁ నేను † సమయించి నశించినట్టి స్వరాజ్యరహితమావతంస

తే మును మహేంద్రుడు తెచ్చిన † యనువు తోచ
జనకజను దీసికొని వచ్చె⁶నను, సటన్న
పసచరేంద్రునమాటలు † విని సుషేణుఁ
డిట్టులనియెను, బ్రవగసం⁷ఘేంద్ర! వినుము ౨౫ 1862

క. సురలకు ననురులకును మును, జరగిన ఘోరతరమైన † సంగరమును నే
నరనితిని, నందు బాణోత్కరమోక్షణచతురు లగుచు † దారుణబలులై.

1 దృశ్యే శీ శల్మకా వివ-అనిమా 2 గచ్చ త్వం భౌతికా గృహ్య కిష్కింధా రామ
లక్ష్మణ-అనిమా హరిగజై స్సహా బిసంజ్ఞౌ భ్రాతృ గృహ్య గచ్ఛేతి సంబంధః-అని మహేశ్వర
తీర్థులు

క. శరవిద్యాపండితులగు, సురవైరులు దేవతలను † శుంభన్దాయా
పరిగతులై పలుమాఱు ప్రహరించి, రంథటను గొంద † అమరుల బలులై

తే. ఆర్తులై రంతఁ గొంద అహార్యబాణ
తతుల మూర్ఖుల మున్గి రంథటను గొంద
అంతమొందిరి పిదప బృహస్పతి గని
వారి బ్రదికింపదగు బుద్ధివై భవమున. ౨౭౪

1865

సీ. మంత్రప్రధానముల్ † మహితంబులునునగు నట్టివిద్యలచేత † నమలమూలి
కలచేత వారల † కెలమిఁ జికిత్సల నొనరించె నామందులను జవమునఁ
దెచ్చుటకై వీరు † లిచ్చటనుండి సంపాతీయుఁ బననుండు † ప్రభృతులై న
వనచరు లాక్షీరః † వారిరాశికిఁ బోవుదురుగాక వనచరవరుల కట్టి

తే. పరవ్రతస్థాపధంబులు † బహుళకష్ట
సాధ్యములు దెలియంగనా † జనులకితరు
లకును దెలియంగ రాకుండు † నకలదేవ
కల్పితములగు సంజీవశిరః † మఱియు ౨౯౪

1866

క. అరుదగు విశల్యకరణీయుఁ, బరమములగు వీనిదే † వానరులే పో

దురుగాక, శ్రీరవారిధి, సరిదధిపోత్తమముగాఁగఁ † జను విఖ్యాతికా ౩౦

క. మును నందుం బీయాషం, బును జల్మినవారు దేవముఖున్, లచట నొ
ప్పును జంద్రద్రోణము లనఁ, జను గిరు లట నోషధులవి † సతతం బుండుకా

క. సుర లాయాషధముల నా, ధరణీధ్రయుగంబునందుఁ † దారుంచిరి, కీ
శరమణ! వాయుకుమారుం, డరుగుంగా కచటి కిపుడె † యను నంతటిలోకా.

సీ. పక్షమహానిలస్పర్శంబునకా మెఱపులతోడఁ గూడంగ † జలదములను
నెగురంగఁ గొట్టుదు † సిద్ధమహార్ణవజలముచు జల్లుచు † నిలను గంప
మొందంగఁ జేసెను † నొప్పునఁ జనుదెంచె గరుడఁ డాతనితెక్కలరుదుగాఁగఁ
జలియింపఁ బట్టిన † శ్వేసనుతాకున నట లంకానుహాదీప్తమలితధూరి

తే. తరువు లన్నియు మూలసంతతులతోడ

నకలశాఖలతోడను † సంద్రమందు

విఱిగి పడియెను, నంతట † విపులకాయ

ములను బొల్పుచు నాలంకఁ † గల ఫణితతి ౩౪౪

1870

క. పెనుభయముం బొందెను నా, వననిధిలోఁ జొచ్చె నపుడు † వారిఁ గలుగుజం
తునికరములు వేగంబుగ, వనచరు లాపిదప భూరి † బలసంయుతునికా ౩౪౪

క. జ్వలియించు హవ్యవాహను, వలె వెలయుచు నొప్పుచున్న † వాని గరుడుని
మ్ములఁ గాంచిరి, పిదప మహా, బలులయి పురుషోత్తములగు † భాస్కరకులుకా.

క ఆరామలక్ష్మణులనుక, భూరిమహాబాణగూఢమునఁ బొల్పెడు గం
 భీరఫణుల్ బంధించుట, వారక విడచాడి యశుఁడు ♦ వచ్చు తెలుఁగుచుక
 క. పరుగిడె భయమున, సంతట, గరుడుఁడు కాకుత్స్థులను దఁగంగని వారి
 రువీరు పూజింపఁగఁ దనయిరు, కరముల శశిబింబసముఖముల వెలయుచుక.
 క. కనఁదగియుండినవారల, నునుమోములఁ జక్కఁ దడవెఁను, గరుడుఁ డెలమిక
 దనకరములఁ దడవఁగఁ ద, త్రనువుల వ్రణము లొగి మానెఁ ♦ దత్తణముననే
 క వారల తనువర్యములు య, ధారీతిగ స్నిగ్ధకాంతిఁ ధామములయి చె
 ల్వారుచునుండెను, సంతట, వారిరువురకుక బరాభిభవకృచ్ఛత్తుల్ 3౯
 క బలవీర్యకాంతు లుత్సాహాలితనుగుణములు సూక్ష్మమగు నర్థంబుం
 దెలిసికొనునట్టి జ్ఞానం, బలఘుతరంబైన బు¹ద్ధి ♦ యల్లే స్తృతియుక 3౯౪
 క. మునుపటికంటె ద్విగుణము, లనువుగ నయ్యెను, నువర్ణుఁ ♦ డంతట వారిక
 ఘనవీర్యుల నింద్రోచము, లను లేవఁగ నెత్తి యిమ్ములక హృష్టులునై ౪౦౪
 క. పరిపూర్ణమనోరఘులై, వరబలులై యున్న భూపవర్యుల నాయి
 ర్వురఁ గౌఁగిలిండుకొనియెక, గర మనురాగమున సంతగరుడునిఁగనుచుక.
 తే పలికె నిట్లని శ్రీరామభద్రుఁ డెలమి,
 మీప్రసాదంబునక నేఁడు ♦ మే మిరువుర
 మింద్రజిత్సంభవంబగు ♦ నీమహర్షిఁ
 దొలఁగితిమి ముందువలెనె మాఁబలము లలరె ౪౨ 1860
 ౨క నినుఁ గనఁ దశరఘుఁడను నా, జనకునిఁ దాత నజభూషణత్తముఁ గనురీ
 తిని నాచిత్తము సంతసమునఁ దేలెడు, నిట్టిరూపమునఁ గనఁబడుచుక ౪3
 క సురుచిరసుమాలావళి, ధరించి యనులేపనంబు ♦ దాలిచి దివ్యాం
 బరభూషణసమలంకృత, శరీరమున నున్న నీదుఁచండముఁ గనినక. ౪3౪ 1882
 తే సంతసంబయ్యె సుగుణభూషణ యెవఁడెవో
 తెలుపుమా యంచుఁ బ్రశ్నించె ♦ దివ్య తేజఁ
 దై మహాబలశాలియు ♦ నై నయతఁడు
 మనమునక సంతసం బంది ♦ మహితరిత. ౪౪ 1882
 సీ. హర్షంబునం గనుఁగలందు బాష్పంబులు ప్రవహింప నిట్లని ♦ పలికె, నోమ
 హత్త్వ! కాకుత్స్థ! నే ♦ నన నీకు సఖుఁడను మిక్కిలిప్రియుఁడను ♦ నిక్కముగను
 వెలుపలి ప్రాణము ♦ విధమున నొప్పెడువాఁడను గరుడాఖ్యుఁ ♦ బరఁగువాఁడ
 నే మీకు నాయంబు నెఱిఁజేయఁగా వచ్చితిని; గ్రూరకర్ముఁడొదనుజవరుఁడు
 తే. తనదుమాయాబలంబున ♦ ఘనభయమును
 గలుగఁజేయ నిర్మించు నీఁఖరశరవర

1 ద్వియునునశరము గాయత్రిసప్తదశాక్షరము 2 యథా తాతం దశరథం యథాఽజం చ
 పితామహమ్-అనిమా.

పాశబంధము విడిపింప ♦ బలసమగ్రు,
లైన యనురులు, శూరులౌ ♦ దానవులును ౪౭

1884

క నురపతితోఁ గూడిన నిర్బరులును గంధర్వు లెన్న ♦ శక్తులుగా రీ
శరదూపనాగములు భీ, కరదంష్ట్రులు గలిగి విషముఁ ♦ గ్రక్కుచు మిగులన్.

తే కాద్రవేయములయి పొల్పుఁ ♦ గర్భుకేంద్ర
తనయమాయాప్రభావంబు ♦ ననుశరాశ్చ
తిని జెలంగుచు నిన్నుఁ బొంఁదెను రఘువర !
ధర్మవేత్తవు నిత్యసత్యవ్రతుడవు. ౪౯

1886

చ. నిరతము సత్యశౌర్యుడవు ♦ నీవు రణంబున శత్రునూదనుం
దురుభవికముండునయి ♦ యొప్పెడు లక్ష్మణుఁ డిట్టులౌట మీ
యిరువు రదృష్టవంతుల రిఁ ♦ కేమియు మీకు భయంబులేదు, భీ
కరఫణిపాశబద్ధులయి ♦ త్కౌన్తలి మీరు పరుండియుండుటల్. ౫౦౫

1887

క. విననంత మిత్రధర్మంబును బాలించుచును నెయ్యిఁమున నిచ్చటికిం
జనుడెంచితి శీఘ్రంబున,, వినుఁడీ మిముఁ డీక్ష్యబాణవిషధరము లిటుల్. ౫౧

ఆ. పాశములుగ నగుచు ♦ బంధింప విడిపించి,తిని, సతంబు మీరు ♦ మనసులందు
నేప్రమాదమొంద ♦ కేయఞ్ములకుఁ బ్రత్యస్త్రములను వైవ ♦ నర్హరీతి

క ఆలోచింపుచునుండుం, డాలంబునఁ గృత్రిమముగ ♦ ననుకులు పోరం
జాలుదు రది నైజం బా, బాలిశులకు మీ రింక ♦ భవ్యహృదయులై ౫౨౫

క. ఘనశౌర్యంబున మించుచు, మనములఁ గవటంబై లేక ♦ మహిఁ బొల్తురు మీ
కనుపమబల మియ్యదియకాఁ,, గనుక నె నన్యంగరాదు ♦ కర్బురుల ననిన్ ౫౩౫

క. ఈదృష్టాంతముచేత నె, యీదనుజులు కుటిలులౌట ♦ నేమియు నన్యం
గాఁ నగదని తెలియఁగ నగు,, మేదినిపతులార! యనుచు ♦ మిక్కిలిప్రీతిన్

¹క బలవంతుండు గరుడుండిటు, చలికి మహాన్నేహమాని ♦ బాగుగ నారా
ము లలితముగ నాలింగనములఁ దన్నుచు సెలవుఁగొనఁగఁబూనియిటుల నెన్

క చెలికాఁడా! శ్రీరామా! పలుధర్మమ్ముల నెఱింగి ♦ పగతురదోషం
బులఁగూడం బాటింపక, యెలమిం జూతు గద వారి ♦ నిసకులతిలాకా! ౫౩౬

తే సెలవొసంగఁగ నిన్ను వాంఛించువాఁడ
వచ్చినట్లుగ నేను బోవలయు, వీర!

నాకు నీకును మైత్రి యున్నవిధ మరియ

²నివుడు కుతుకంబు నొందఁగా ♦ నేల? వలదు ౫౩౭

1895

క. అనిఁ గృతకృత్యుఁడనై నీ, వనుపమమైత్రి యొనఁగూడిఁ నట్టివిధ మెఱుంగు
గను గలవు లంకవై నీవు నిశితబాణోర్కి బఱపఁ బూనుము దానక ౫౭౫

తే. బాలవృద్ధులు తప్ప నశిష్టవృద్ధమునఁ
గలుగుదనుజుల రావణుఁ ఁ గర్బురేంద్రుఁ
బగతునిం జంపి నీతను ఁ బడయఁగలవు,
రాఘవా! యని భూరివీర్యయుతుఁ డగుచు ౫౮

1౨97

సీ శీఘ్రవిక్రముఁడునై ఁ చెలఁగు గరుత్మంతుఁడీట్లు వచించి భూమిశనుతుల
కష్టములం బాపి ఁ కవులెల్లఁ జూడంగ వారి కిద్దఱును ఁ వలగొని తమిఁ
గొఁగించుకొని యాఁగంధవాహునిఁ బొలి యాకాశపథమున ఁ సరిగెనంత
వనచరయూధపుల్ ఁ ఘురులగు రామలక్ష్మణులు విచ్యుతబంధఁకలితులగుచు
తే నుండుటం గాంచి సంతోషమువృత్తిల్ల, సింహనాదంబులను బూనిఁచేసి వాల
ములను ద్రిప్పిరి, ముందటిఁవలె నెవార్ల ములను భేరులు వాయించిఁరలఘుగతుల.

క. సురుచిరహృదంగముల నత్వీరముగ వాయించి రల్లై ఁ వనచరు లతిభీ
కరముగ శంఖము లొత్తిరి, పరభయకృచ్చింహనాదఁపటలము పర్వక ౬౨౫

శ. ఒనరిచి, రానగయోధులు, వనచరులు పరాక్రమంబు ఁ వైరుల కెల్లఁ
గనఁబడగ భుజాస్థానన, మనేకవారము లొనర్చి ఁ యంతఁ దరువులక. ౬౩
తే వరుసఁబెకలించివానినిఁగరములఁ గొని, శతసహస్రంబులుగఁ జేరిఁసమరమునకు
నాయుతులగుచునిల్చిరఁయ్యవసరమున, వనచరులు గొప్పనినదంబుఁవఱునట్లు.

క అనిశం బార్జును దనుజుల, కును భీతిం గల్గఁజేయు ఁ కుతుకము యుద్ధం
బొనరించువాంఛితంబులు, గనఁబడ ద్వారములను సరికట్టిరి పెలుచక. ౬౪

చ వనచరు లర్ధరాత్రమున ఁ వారక సింహరంబు లొప్పు నా
ర్చినఁ దుములస్వసం బదియుఁ ఁ జెచ్చెఱి మీఱుచు వృష్టికాలమం
దనుపమమేఘగర్జనము ఁ లట్టులు చాలభయంకరంబుగా
దనుజపురంబునందుఁ దగెఁ ఁ దద్దయు వారిలయంబుఁ దెల్పుచుక. ౬౫ 1903

ఏఁబదియవ సర్గము సంపూర్ణము.

౫౧ - వ సర్గము.

శుభ ధూమ్రాత్మండు యుద్ధమునకు నచ్చట శుభం

క. వనచరు లతిబలవంతులు, ఘనసింహరవంబు లట్లు ఁ కావించగ నా
ధ్వని మిక్కిలి తుములంబుగఁ, దనరక రాక్షసులు దనుజఁతల్లజఁ డొకటక.

క. విని రంత రావణుఁడు చక్కనిదియు గంభీరమునగు ఁ కపినాదంబుక

విని యాచుండులయంతరమున నిట్లని పల్కె సచివముఖ్యులఁ గనుచున్. ౨
 చ. వనచరవార మొక్కటను ♦ వారిదముల్ తగ గర్జనంబు నే
 యునటులు హర్షపూర్ణమయి ♦ యుద్ధతి మీఱఁగ నాద్యుచున్న దం
 దునఁ బెనుహర్ష ముప్పుతలఁ ♦ దోడ నె యంచును దోచె స్పష్టమే
 యనఁదగు లేదు సంశయ ము♦పట్టిదియే కద యెన్నిచూచినన్. 3౪ 1906

క. ఆనినదంబులచేత నె, యీనతతై వలినపతియు ♦ నెంతయుఁ గలఁతం
 దానొందె, నన్నదమ్ములు, మానవపతినుతులు తీర్ణమార్గణములచేన్. ౪౪

తే బద్ధులై యున్న వా రిట్టిపట్టున నిటు
 గోపునినదంబు మనకిదిగో విచంగ
 నయ్యె నిట్లాటఁ గ్రూరశరాభిబంధ
 నము వదలెనేమొ యచుశంక ♦ నా కొదవెడు ౫ 1908

చ అని దనుజేంద్రుఁ డాత్మసచివాళికిఁ దెల్పి సమీపవస్తులౌ
 దనుజులఁ గాంచి యిట్లనియె ♦ నప్పక యిప్పుడు వానరాళికిన్
 వనటఁ గృశించుకాల మిటు ♦ వచ్చి చెలంగఁగ వారు సంతనం
 బునఁ దగియుండ హేతు వెదిపోలునొ దాని నెఱింగి రండాగిన్ 2 1909

క అని యాజ్ఞాపించిన నా, తనియూసతిఁ గొనుచు యాతుఁధానులు సంభ్రాం
 తిని గని ప్రాకారంబుల, కును నెగఁబ్రాకుచును బ్రవగఁకుంజరుల నటన్ 2౪ 1910

క. కనిరి మహాత్ముండగు నా, చనచగపతి కాచుచుండ ♦ వర్ధిలువారిన్;
 దనుజులు మఱియున్ భీతిక, రి నాగి పాశములు వీడ ♦ రాఘవు లెలమిన్ ౮౪

క వడి లేచి భాగ్య ములరంగఁ, బుడమిపయి న్నిల్చి సుఖము ♦ పొంగఁగ నుండం
 గడఁగి కని భేదమొందం, గడఁగిరి, వారంత గుండెకాయ లడరఁగన్. ౯

తే వడిగఁ బ్రాకారమును దిగి ♦ భయమున ముఖ
 ములును వెలవెలఁ బోవఁగ ♦ నలఘుగతుల
 రావణునిజేరి, రంత నాఁరాక్షసవరు
 లెల్ల వాక్యవిశారదులే యగుటను ౧౦ 1913

క దీనముఖులౌచు రాఘవు, లానిశితశరాళి వీడ ♦ హాయిగనున్నా
 యూనిన ప్రియమున నని తగ్గఁగా నెఱిగింపంగ వలసె ♦ గా యప్రియమున్

చ అని తలపోసి యీవిధము ♦ సంతయు నున్నది యున్నయట్లు తె
 ల్పును సమకట్టి, నీనుతుఁడు ♦ పాకనిఘూదన జేత సంగరం
 బున ఘణిబాణపాశములఁ ♦ బోలఁగఁ గట్టి కరంబు లించుకై
 నను గదలింపరానిగతి ♦ నైజమహాద్భుతశక్తి జేయఁగన్ ౧౧ 1915

ఆ. అట్లు బాధపడెడు ♦ నాయన్నదమ్ములు, హస్తినతినమాన ♦ మాపరాక్ర
 మమున నాగొందఁదనములు దోవఁగఁ కాశములును నె గనుకొనఁ దయవలసిన

- క. కనుపట్టుచున్నవా; రో, దనుజాధిప! యన నితాంతఃదర్శనమగును
డనుపముండు నైన రావణుఁడ, డని మొన నున్నట్టివిధము † ననుచులు పలుకఁ.
- క. విని చింతాశోకంబులు, మనమునఁ బెనఁగొనఁగ మోము † మాడినరీతిం
గనఁబడ నిట్లనియెఁ, నా, తనయుండగు నింద్రజిత్తు † తా వరములచేఁ.
- సీ కడఁగి సంపాదించఁగఁడుభయదము లుగ్ధములునగుక్రూరఃఖలనఁ బొల్పు
నట్టి యమోఘంబు † లర్కనమానంబులగు బాణములఁ గొనియాజి బలిమి
బంధించె వారి, నాఁపగవార లిద్దఱు బద్ధులయ్యుండియు † బంధముక్తు
లై నపక్షమున నీ † దానవసేనకు నాశనమే యంచు † నాకుఁ దోఁచు
- తే. చున్న దెన్నియొ మాటులు † యుద్ధమందు
నాదువగవారి ప్రాణమాఁనములఁ గొనిన
వాసుకినమాన తేజంబు † భాసిలంగ
నలరుబాణము లయ్యె నిఃష్ఫలము లకట. ౧౭
- 1919
- క. అని పల్కి భూరిశోపం, బున సహివలె నూర్పుగములఁ † బుచ్చుచు నవావ్వి
రినడుమ ధూమ్రాక్షుండను, దనుజవరుం గాంచి పల్కె † దర్శనమగ్రా!
- క. పెనురాక్షసైన్యంబును, గొని నీవారాఘవులను † గోఁతులఁ జంపం
గను వెడలుము త్వరగ నటంచు నాజ్ఞ నిడి బుద్ధిబలము † శోభిలుచుండఁ.
- క. పురికొలువఁగ ధూమ్రాక్షుం, డురుసంతోషమున నతని † కొదవినభక్తి
ధరణిఁబడి మ్రొక్కి వెడలెను, ధరణిపుసౌధంబుచుండి † దర్శము పొంగఁ.
- తే. ఆగృహద్వారముననుండి † యతఁడు వెడలి
యచ్చటి బలాధిపుం గాంచి † యనినొసర్పఁ
దలఁపుఁ గొన్నాడ నేను నాఁబలము నెల్ల
నాయితము సేయుమా తడఁయంగ నేల ? ౨౧
- 1923
- క. అని రావణుననుచు నా, దనుజేంద్రుండు పలుక వినుచు † దానవబలముఁ
వెనుకొని కాచుబలేశుండు, తనబలముల సిద్ధపఱచెఁ † దదనుజ్ఞ మెయిఁ. ౨౨
- చ దనుజులు భీకరాకృతులు † దారుణదర్పులు నౌచు విక్రమం
బునకును గుర్తుగాఁ గట్టులఁ † బొందుగఁ దాల్చినఘంట లొప్పుఁ జ
క్కని వివిధాయుధంబులును † గ్రాలు మహాపరిఘాలిముద్గరా
ఘనబిడహస్తలై తమిని † గర్జిలుచుఁ ద్వర ధూమ్రనేత్రునిఁ. ౨౩
- 1925
- సీ పరిఘముల్ గదలును † ఒట్టనమునలమ్ము లినుపదండములు కై † కొనుచు శౌర్య
మలరుచునుండంగ † ననునరించిరి, మాట యును భూరిభిండివాఁలొగ్రభల్ల
ములును బరశ్వధంబులు బ్రాసములుఁ గరంబులఁగ్రాలవారిదంబుల తెఱఁగున
గర్జించుచుఁ గపిఁగణముల నొంపంగ నాల్గుదిక్కులనుండి † నానుములను
- తే. జెప్పకొనుచును వెడలిరి, † చిత్రకవచ
ములను దాలిచి ధ్వజముల † వెలసి బహువి

ధాననంబుల నొప్పు ఖఠాళిఁ బూన్చి
కనకజాలములఁ దగున్యంఠనము లెక్కి. ౨౬

1926

క దనుజులు కొందఱు వెడలిరి,, దనుజులు మఱికొంద రట్లై ధర్మంబున వ్యా
ప్రునికరమువలె దురాసదు, లనూన వేగమునఁ జోవు ధన్యములవయిన్.

క. ఆరోహించియె వెడలిరి,, ఘోరమదాకులములైన ధర్మంబులపైఁ
జేరి మఱికొందఱు తేరి,, గారవ మేపాగుచుండఁ గా నయ్యదనన్ ౨౭

క పరుషరవం బొప్పెడు భీకరయావుఁడు దేవనాథకల్పుఁడునగు ని
ర్జరపుఁ డాధూమ్రాక్షుం, డరదము హేమాధరణము ధలరుచునుండన్.

క హరివృక్షముఖముల నొప్పెడు, ఖరముచే నీవ్వెఱచుచుఁ ధర్మతరంబై
పరగన్ దానెక్కిను, గురుతరవీర్యుఁ డతండు బెట్టిదముగ నఱచుచున్

క. ఖరవాహనంబుఁ గడుభీకరశబ్దము నగుచు దివ్యకాంతులఁ దగు నా
యరదముపై నెక్కి మహా, సురుల్లును బలసి రాఁగ సొంపు గులుకుచున్.

నీ పకపక నవ్వుచుఁ బావని యాధానిపతియయి యేదిశఁ బరఁగునట్టి
పడమటిద్వారంబు ధర్మంబు, భీతికృద్విక్రముం డతిఘోరవికృతయావుఁ
డైన యాధూమ్రాక్షుఁ డట్లుగా నుచుగంగనాకాశమునయందుఁ నతిభయంక
రములైన యట్టి కాఠరణములఁ దెల్పెడు పక్షు లడ్డం బయ్యె, ధన్యరథము
తే శ్రీరమునఁ బెనుభీనిఁ డెందఁజేయఁ

జాలు గ్రద్దయొకండు తావ్రాలె శవము

లను దినంజాలు పక్షులెల్ల ను ధ్వజంబు

మొనపయిని వ్రాలె గుంపులుగను జెలింగి. 3౧౫

1932

క తనువెల్ల రక్తపూరం, బునఁ దడియఁగఁ దెల్లనగుచు ధూరితరముగా
గనఁబడు మొండెము వికృత, ధ్వని నేడ్చుచు నతనిచెంత ధరణిం బడియెన్.

క. జలదము రక్తము గురిసెను, నిగంపము నొందె విమగుఁలింబడనీతిన్
బలురవమునఁ బ్రతికూలా, నిలుఁ డప్పుడు వీచె, నంత ధన్యబదిశలనున్ 3౩౫

తే అంధకారంబు గ్రమ్ముట ధర్మంబు దెసలు

విగతకాంతులు గాఁగఁడఁ ధర్మములును

దనుజభయదంబు లెంతయు ధర్మములు

నైన యుత్పాతములు వుట్ట ధర్మంబు చూచి. 3౪౫

1935

క మనమునఁ జింతించెను, నా, దనుజేతునిముందుఁ జనెను ధర్మంబు లాఁగి
గని యేరుయఁ దోపమిచే, గనుచుండిగి వాని, నంతఁ ధర్మరవిభుఁడన్.

ఆ. అతిభయంకరుండు ధర్మబలశాలియు, నై చెలంగుచుంట ధర్మనిమిత్త
మును లెక, గొనకఁగలయుతుల్ దనుజులు. తను, బలసికొలువఁదగఁనులర

క. అని నేయుకోర్కి వెలువడి, పనివడి శ్రీరాము బాహుఁపాలిత మగుచున్
వనచరనికరమయందై, వననిధివలె నున్న ప్లవగఁవాహినిఁ గనియెన్. 3౩౫
ఏబదియొకటవ సర్గము సంపూర్ణము,

౫౨ - వ సర్గము.

—ఇతి ధూమ్రాత్మండు హనుమచే చెనుట, ఇతి—

క. వనచరు లెల్లను యధాఽబును జేయఁగఁ గోరుచుంటి ధూరిభయదశౌ
ర్వుని ధూమ్రాత్ముని, నాలంకనుండి యట వచ్చువానిఁగఁంచి ముదమునన్.

క. హరినాదంబు లొనర్చిరి, తరువులఁ గొని ప్లవగవరులు ధానవపతు లా
తురులయి శూలంబులు ముద్గరములు గొని యొకరినొకరు ధారుణభంగిన్.

తే అట్టై ప్రహరించుకొనుచుండ నాయరు దెగ
లకును సంకులనమరంబు సకలభూత
భయనముగఁ జెల్లె రాక్షసఁవన్య లొకటి
గాఁగఁ గూడి విత్రిములు భీకరములునయి. ౨౫

1941

క. పలువిధములై న పరిఘంబులును ద్రిశూలములు గొనుచుఁబొంగుచు నాకోఁ
తుల నెల్ల యెడలఁ జెండిరి,, యిల శకలములై పడంగ నెల్లతనువులున్. 3

చ. వనచరవీరు లంతఁ దరుఁవారముఁ నైకొని త్రొనమంబుగా
దనుజులఁ గూలనేసి, రల ధానవు లందుల కాగ్రహించుచున్
సుశీతఘోర బాణముల నుష్కఁగ నేయుచుఁ గాలహవ్యవా
హనననుకంఠపత్రనిక రాభియుతాకుటిలాంబకంబులన్. ౪౫

1943

క వనచగులన్ నొప్పించిరి,, దనుజులు వాటి భీచుగదలు సగుపట్టనముల్
ఘనకూటముద్గరంబులు, గొని కీశులఁ దెంపుమీఱఁ గొట్టుచునుండన్. ౫

క గురుఁబలయుతు లొటను వనచరు లుత్సాహంబు రోషఁసంగతిఁ బొంగన్
దుర మొనరించి రభీతులకరణిన్, దరువాతఁ బ్లవగఁకాంతు లనిమొనన్. ౬

చ. దనుజుల శూలసాయకవిధారితగాత్రులునయ్య జంక కొ
య్యన శిలలం దరువ్రజము సందిరి, వానరవీరు లంత న
ద్దనుజులపైకి వేగముగఁ ధారు చెలంగుచుఁ బోవుచున్ భయం
బును గలిగింప సింహముల పోలిక నార్చుచుఁ బేల్లఁ దెల్పుచున్
గన భయదాకృతుల్ వెలయు కర్బురులన్ బ్రహరించి రెంతయున్ ౮

క. తరుశిలలఁ గొనుచు నవ్వనచరులును వివిధాయుధవఁజంబును గొని క
ర్బురులును దలఁపడఁగా సంకరి మాశ్చర్యమును భీతికరమును నయ్యెన్ ౯

ఆ. విజయశాలురై న పీరవానరులచేఁ, గొట్టఁబడిన దనుజకుంజరులొక
కొంతమందిచచ్చి రంతటఁ గొందఱు, క్రక్కుకొనిరి నల్లఁ గళవళించి,

సీ. వనచరుల్ కొందఱు ♦ దనుజుల గ్రహించి ప్రక్కలఁ జీల్చిరి ♦ పాదపముల
నలియఁగాఁ గొట్టి కొందఱు గుప్పఁజేసిరి, కొందఱు శిలలచేఁ ♦ గొట్టి పిండి
పిండిగాఁ జేసిరి ♦ పెనుదంతములను గొందఱును జుంచిరి; తదనంతరంబు
వనచరుల్ వైచిన ♦ ఘనగిరిశిఖరాళి విఱిగినధ్వజములు ♦ విపులఁ గూలి

తే. నట్టిఖరములు చూర్ణంబు ♦ లైన యరద
ములు ధరంబడియున్న కర్పురులగాత్ర
ములును గిరితుల్యతనువులై ♦ వెలయు కరులు
హయములును వాని రాతులు ♦ నంత మొంది ౧౩

1949

క. ధరంబడియుండంగ భయం, కరముగఁ జూపట్టె, శౌర్యశలితులు ప్లవగే
శ్వరు లతివేగంబున భీ, కరముగఁ బైకెగని యెగని ♦ ఖరనఖరములన్. ౧౩౪

క. దనుజులముఖములఁ జీల్పంగను మోములు గాంతిఁ దప్పఁగా వెండ్లుకలొ
య్యిన విరిసి క్రింద జారంగను శోణితగంధములఁ దగ్గఁ మూర్ఛితులై

క. ధరణీతలమునఁ బడియుండిరి, కొందఱు రాక్షసు లొగి ♦ నిగ్గరకోప
స్ఫురణమున భీమరవములు, పరంగంగా నట్టె యడరి ♦ ప్లవగేంద్రులపై. ౧౩౫

తే. వజ్రములరీతిఁ గరిననంధస్పర్శము లగు

కరతలంబులె సాధనఁకాండములుగఁ

దలఁపఁ దగఁ బోయి, రట్టు లాదనుజు లధిక

జవమునం బయిబడ రాఁగ ♦ వివిధగతుల ౧౬

1953

క. వనచరులు వారికంటెను, ఘనజవమునఁ జనెడువారు ♦ గావున వారిం
గని పిడికిళ్లం బొడిచి దశనములచేఁ గొఱికి తన్ని ♦ చరణాగ్రములన్ ౧౭

క. తరువుల మోఁదియు బాధించిరి, వానరు లట్లు తన్ని ♦ చెలంగంగా నా
నురు లోర్వం జాలకయే, పరుగెత్తిరి, పిదప దనుజుపాలకుఁ డనిలోన్ ౧౭౪

క. తనబలము లెల్లఁ బాఱంగ, గని కుపితుం డగుచు మిగిలి ♦ కదనము సేయం
గను గోరియున్న వానరులను హింసించంగ మదిఁ దఱించి కడఁకమై ౧౭౫

క. అని సేయంగను బూనఁగ, దనుజులు చెలరేగి ప్రానఁతిఁ గొట్టంగా
వనచరులు కొందఱు తొర్రిని, గని నెత్తురు గాఱఁ బడిరి ♦ త్రొవ్వలియందున్ ౧౮

సీ. కొందఱువానరుల్ ♦ ప్రారముగ్గరితాడితులయి ధరంబడి ♦ రలసి కొంద
ఱురుపరిఘంబుల ♦ నుగ్ధతి మోఁదంగఁ గాసి నొందిరి, మఱి ♦ కవులు కొంద
ఱొగి భిండివాలంబు ♦ లూని వైరులు కొట్ట నంగముల్ చీలంగ ♦ నవనిఁ బడిరి,
పట్టనంబులఁ గొని ♦ కొట్టంగఁ గొందఱు పరవశులై వ్రాలి ♦ ప్రాణరహితు

తే. లైరి, కొందఱు శూలసంహతుల రక్త
సిక్తులై యుండి, రెంతయుఁ ♦ జిత్రగతుల
నరులు కొట్టంగ బలయుక్తు ♦ లైనవారి

నాగి, ...

1958

- క. దనుజులు పార్శ్వంబులఁ జించిన గుండెలు వగులఁ గవులుఁజ్ఞీతిని బడిరి, హు
లనికరహతులై ప్రేగులు, దనువుల వెలుపలికి రాఁగఁ ధరణిం బడుచున్ ౨౨౫
- క. మరణించిరి కొందఱు నట్టిరువురు మార్కొనుచు శిలలఁ నృక్షంబుల, భీ
కరశరముల వైచుచు నం,గరమును జేయంగ నద్ది ఁ గాఢరవములన్ ౨౩
- క. ఘనభయదముగాఁ జెలఁగెను, ధనువులకుం దగిన యల్లఁత్రాళ్ల ధ్వనులు చ
క్కనివీణాస్వనములుగాఁ, దనరఁగఁ నెక్కిల్లు మిగులఁ దాళంబులుగాన్. ౨౪
- తే. అలసియుండుటచే మందఁగిలిన పలుకు
లతులగానంబుగా నొప్పు ఁ నాజగాన
మెంతయుం జక్కఁగా నొప్పు, ఁ నేచియంత
ననిని ధూమాక్షుఁడురుచాపఁమును గ్రహించి ౨౫ 1962
- క. తనశౌర్య మూని నవ్వుచు, సుసశితనారాచములను ఁ సోన గురియుచున్
వనచరులఁ దఱిమె దెనలకు,, దనుజేశ్వరబాధితమయి ఁ తదృల మెల్లన్. ౨౬
- క. కలగుండువడుట మారుతి, పలువిధములఁ జూచి కోపఁభరమునఁ బెలుచున్
జెలఁచేగి గొప్పశిల నిమ్ములఁ గరమునఁ బట్టి దనుజఁముఖ్యునిపైకిన్ ౨౭౫
- క. అరిగెన్ యధామొనర్పఁగ,, మరుదాత్మజుఁడంతఁ బితృసఁమంబగు శౌర్యం
బు రహిం గన్నడఁ గ్రుధచే, నరుణిమ కనులందు ద్విగుణఁమై తోఁపంగన్.
- ఆ ఊచి యూచి దాని ఁ నుగ్రుడై ధూమాక్షు
నరదమందుఁ బడెడుఁనట్లు వైచె,
నంత ధూమ్రసయనుఁ ఁ డాశిల తనపైకి
వచ్చుచున్నయట్టి ఁ వరునఁ జూచి ౨౮ 1966
- క. కరమున గద దాలిచి య,య్యరదము విడనాడి వెగఁ ఁ యవనికి దిగి యా
ధరణి నిలుచుండె, నాతని,యరదముఁ దచ్చక్రకూబఁరాశ్వయుతముగన్. ౨౯
- క. సధ్వజశరాసనంబుగ, విధ్వంసముగా నొనర్చెఁ ఁ బృథుశిల యది, యా
ప్రధావంతమహిరసమ మిటు, ప్రధ్వంసము చేసి ధరణిఁ ఁ బడియె విరుచిగన్
- చ అనిలకుమారుఁ డాహనును ఁ యట్లను రేండురథంబు నుగ్గుగా
నొనరిచి స్కంధ శాఖలను ఁ నొప్పు మహీరుహముల్ కరంబునన్
దనరఁగ నిర్భరారులను ఁ దార్కొని యధముచేసె, నంత న
ద్దనుజులలోనఁ గొందఱు మిటు ఁ ధాత్రిరుహంబుల మోఁదు నొందుచున్. 3౦౫
- క. శిరములు పగులఁగ నెత్తురు, నిరతమ్ము ప్రవింప వేడిఁనింబడి, రిక్తా
మరుదాత్మజుండు దనిజొత్తరమును బాఱంగఁ దోలి ఁ కడరధ సమునన్ 3౧
- క. గిరిశృంగ మొకఁడు గొని యా,శరవరుపై కడరె, వీర్యశాలియ యి న ని
ర్జరవైరి యతఁడు తనపై, కరుదెంచెడు హనుమఁగాంచి ఁ యతివేగమునన్ 32

- క కరమున గడఁ దాలిది భీ, కరసింహధ్వని చెలంగ ♦ గాలి కొడుకుపై
కరిగెన్, ధూమ్రాత్ముఁడు క్రోధరతిన్ బహుకంటకాన్వితంబగుదానిన్. 3౪
- క తడయక మానుమశిరంబునఁ, బడవైచెన్, భయదహంభాన్వద్దద పైఁ
బడ మానుమంతుఁడు ఘాతముఁ, బడసెన్, మారుతనచూసఁబలుఁ డతఁ డంతన్.
- క. దానిన్ లెక్కగఁ గొన కా, దానవుమస్తాంతరమునఁ ♦ దద్దిరిశ్మంగం
బూని పడవైచె, నతఁడ, ద్దానినమాహతిని నంగతతి త్రోభింపన్. 3౫ 1974
- క. ధరఁబడియె విక్రీర్ణంజా, ధరణీధర మట్లు వేయతం డిటు పడఁ గ
ర్బులులంతట హతశేషులు, సురరిపుపతిమృతిని గనుటఁ ♦ జూచి వగవునన్ 3౬
- క. వనచరులు వెంటఁబడి చం, న నితాంతత్వరను నధికఁభయమున నాలం
కను జొరఁగఁ బాటి, రటఁ బా, వనియు మహాత్ముఁడు తనదుఁవైరి బలమునన్.
- చ అని వధియించి రిక్తనదు ♦ లయ్యెడఁ బాటఁగఁ జేసి వైరిఁ జం
పినశ్రమ మొందియున్ దనుఁ గఁపిప్రవరుల్ కొనియూడి పూజల్
మనములఁ బొంగుమోదమున ♦ మాటికి మాటికిఁ జేయ నెమ్మనం
బునఁ దమిఁ గాంచె రక్కసుఁడు ♦ పోవుట లెల్లఁ దలంచుచుం గడన్. 3౭
- ఏఁబది రెండవ సర్గము సంపూర్ణము

౫౩ - వ సర్గము

— ❦ —
❦❦❦ వజ్రదంష్ట్రుఁడు యుద్ధమునకు వచ్చుట. ❦❦❦

- క. దనుజేంద్రుఁడు రావణుఁ డా, యనిమొన ధూమ్రాత్ముఁడట్లులంతముఁగనుటన్
విని నిట్టూర్పులు ఫణివలె, వనముఖముల వెడలఁ బెనుక్రొధంబొందె మదిన్.
- సీ. అతఁడు కోపంబున ♦ నాత్మకలంగఁగ వేడినిట్టూర్పులు ♦ విడుచుచుఁ గడు
బలశాలి శూరుఁడ౯ ♦ వజ్రదంష్ట్రునిఁ గాంచి పలికె, వీరా! పొమ్ము ♦ వట్టణంబు
వెలువడి దానవఁబలవర్తిత్వంబునై చని దాశరథిరాము ♦ సకలకపుల
సట్లు సుగ్రీవుని ♦ ననిఁ జంపి రమ్మనించిన మాయూవిఁదనుజవరుఁడు
- తే వజ్రదంష్ట్రుఁడు రాక్షసేశ్వరునిఁ గాంచి
యట్లై సేసెదనని పల్కి ♦ యఖిలబలము
లను దగంగూడి బలనాధులను దనుఁగొలు
చుచును రాజోయె దివినున్న ♦ సురలు కలఁగ. ౪
- చ. కరులును ఘోటకంబులును ♦ గాడిదె లొంటెలు కేతనధ్వజో
త్కరవిలసన్తహారధనిఁకాయము వెంటను రాఁగ దేహమన్
సురుచిరగంధపుష్పములు ♦ శోభిలఁజేయఁగ నంగదంబులున్
వరమకుటంబులున్ గరము ♦ భాసీలుచుండ విచిత్రరీతిగాఁ
బరఁగుచుఁ గ తళింబలరఁ ♦ గార్చుక మంది సమాహితాత్ముడై. ౫ 1980

క వెలువడి పురమును వేగము, కల నొనరువఁ జోయె, సైన్యకాంతుఁ డతం డు
జ్వలకేతననులంకృతము లలితహేమాభిరామము నగునరదమున్. ౬౫

తే వలగొనుచు నెక్కె, నాతనిభటులు బహువి

ధాయధంబులఁ దాలించి ధృష్టితోమ

రములు శూలంబులును, మునఁబములు భిండి

వాలములు పాశశక్తులు ధృష్టిసములు ౮

1982

తే. ఖడ్గ, చక్ర, పరశ్వధగదలు మొకలు

గాఁ గలుగు తీక్షణసాధనగణము కరము

లందు వెలుఁగంగ వెళలి రాహవమొనర్పఁ

జిత్రవస్త్రాభిరాములై ధృష్టలగి కడఁక. ౯౫

1983

క. అనినేయ సమర్థుఁడగు, దినరెడు నాదనుజవరులు తమిఁ దోమరగా

జని సంకుశంబులం గొని, ఘనమదవిక్రమము లొప్పుఁగఁ దగుకరులన్. ౧౦

క చలియించుపర్యవస్తువుల,వలె నొప్పెడవని నెక్కి ధృతులువెడలి, రం

త లలితలక్షణముక్తంబులు గురుబలయుతము లగుచుఁబోలుచు జవములన్

క దనుజులు కొందఁ జిత్తింపించి నితాంతము శౌర్యమలరఁ జెచ్చెఱఁ జని, రా

దనుజబలంబులు సింహధ్వను లలర విసేదేహానరభూషణముల్ ౧౧౫

క కనఁబడఁగ ఘోరతరముగఁ, జన వర్షాకాలమందు సమధికవిద్యు

ద్భవములు నల్లఁగ నార్చుచు,గనఁబడునట్లాపుచుండఁగమథయదముగన్

క సురవైరు లంత యాధేత్యుఁడంగదుఁ డున్ననగరసాయమ్యమునం

బరఁగెడు ద్వారమునన్ వెడలిరి వారలు వెడలఁగఁ గలిగె నశుభములన్.

చ ఘనములు లేని యభ్రమున ధాతరొల్కలు తోచి వారికిం

గనఁబడఁ గ్రిందుగాఁ బడియెఁ గన్నన నక్కలు నిప్పునుంట లొ

య్యన నడిగ్రక్కుచున్ భయదహాగతి నార్చెను, సూరసత్వముల్

దనుజున కెల్ల మృత్యువును దారిటఁ దెల్పెను స్పష్టమాగతిన్ ౧౨ 1984

క సురవైరియోధు లానం,గరమునకుం బోవునపుడు కడు భయమున నా

తురులయి లొట్రిలఁబ సా,గిరి, గురుతేజఁడయి నుభటకీర్తిఁ దగుచున్.

సీ బలశాలి మునునగు ధృష్టద్యుమ్న ధృష్టియుత్పాతములఁ జూచియురుతరమగు

ధైర్య మూతఁగఁగొనితారణితాహముగల్గి ముందునకేగె,గర్భరేంద్రు

లట్టు వచ్చుటఁ గాంచి యావానరేంద్రులు జయశీలురాట దళదిశలందు

నిండినట్లుగ భూరిశివసం బలర సింహధ్వనుల్ చేసి, రథయ్యవనరమున

ఆ భయదహాదయుతులు భయహేతువులునైన నా, వానరులకు నట్టిదానవులకు

నొకరి నొకరు చంప సుశ్యమించెనువారి, కయ్యెఁ దుములయధఃపట్టితఱిసి

క ఇరు తెగలవార లీర్ష్యుల, గురుసాహసములను మిగులఁ గోర్కెలతో సం

గర మొనరిచి చిన్నవపుశ్చిరముల నతితీవ్రరుధిరఃసిక్తాంగములన్. ౧౯ 1992
క. ధరణిం బడి, రొకకొండ జనురు లతిశోరులయి యుంటఁజొక్కువుఁబరిఘో
త్కరములఁ గరములఁ గొని వా,నరులపయిన్ దుముకనవ్యసనచరులుగవియన్.

క. నానావిధాయుధంబుల, మేనుల నొప్పించుచుండ ♦ మిగిలెడు పూన్కిన్
వానరులు తరుశిలాదుల, దానవు లాయుధగణంబుఁ ♦ దమరిపులపయిన్.

తే. వైచుచుండంగఁ బుట్టినఃస్థనియుఁ బెద్ద
ఁతిభయంకరమును నయి ♦ యంతరంగ
ములను భేదించునట్లు మిక్కిలియు వినఁగఁ
బడియె, నప్పుడు రథ సేమిపటురవంబు ౨౧

1995

క. ధనువుల నిస్సవము మృగం,గనినాదము శంఖభేరిఁగాధరవము నొ
య్యనఁ గూడితుముల మయ్యెన్, ననుజులలోఁగొండజాయుధంబులనెల్లన్.

తే కవులపై వైచి యన్యమాఃస్థణము లెవ్వ
యును దమకులేమిఁ గరముల ♦ యుద్ధమంత
జేయఁదొడఁగిరి, వానరు ♦ లాయసురులఁ
గరతలంబులఁ జఱచియుఁ ♦ గాల్గఁదన్ని. ౨3

1997

సీ ముష్టిఘాతంబుల ♦ మోకాళ్ల దెబ్బలఁ దరుఘాతముల నొంప ♦ దనుజు లంత
భిన్నాంగులగుచును ♦ బృథ్వీపైఁ ద్రెల్లిరి, యుద్ధదుర్మదులయి ♦ యొప్పుకపులు
దనుజులఁ గొండఁజిఁ ♦ బెరుశిలావృష్టిని జార్జ మొనర్చిరి, ♦ సురవిరోధి
పతి వజ్రదంష్ట్రుండు ♦ బసరంబునన్ వానరులబాణనికురింబఁములను నొంచి

తే భయపడఁగఁ జేయుచున్ దాను ♦ బ్రళయమందుఁ
బాశహస్తుండు యముండు నిఁగ్భరగతులను
దిరుగునట్లుగ భయదాక్ష్మిఁతిని జరించు
చుండె, బలశాలురై శస్త్రపండితులయి. ౨౫

1998

క. అలరెడు రాక్షసు లెల్లరు, నలముతరంబైన శ్రోధఁమంది శరీరం
బులు తెలియక నానాయుధములఁ గపిసేన్ వధింప ♦ మొదలిడి రంతన్

క హరులపధించెడు దుశ్శోత్కరములఁ గని యాను రేంద్రఃతనయతనయుఁడై
పరఁగెడునంగదుఁ డాగ్రహ, మురుతరముగ ద్విగుణమగుచుఁనొప్పుఁగదానన్.

క. కను లెఱ్ఱవాఱఁ బ్రళయంబున నగ్నియుఁబోలె వీర్యఁమునఁ బొల్పెడుఁ గా
వునఁ దరువొక్కఁడు గొని యా,దనుజులనున్ తుద్రమ్మగవిఠితిని హరివలెన్.

క. నొప్పించె మఱియు నంగదుఁ, డప్పుడు సురనాథుపోల్కి ♦ ననుపముశౌర్యం
బొప్పుఁగ దారుణనంగర, మిప్పగిదిగ నుండు ననఁగ ♦ నెంతయుఁ జేసెన్ ౨౮

తే. అంగదునకును నెదురైన ♦ యసురు లెల్ల
శివునికములగునొ వాఁనాక్షమాత

ములకుఁ దలలొగిఁ బగులంగ ♦ నిలనుబడిరి

మూలములువోవఁ దరువులు ♦ గూలునట్లు ౨౯౫

2008

*క. శకలములై న రథంబుల, వికలాంగములై న యశ్వవివిధపతాక

ప్రకరంబుల హరిదనుజాంగకముల నల్ల నిల భీతికరముగ నయ్యెన్. 3౦౫

నే హరి కేయూరముఖభూషణాభివస్త్రి, శస్త్రభూషితమై ధరాస్థల మది యట
నబ్బతారాభియుక్తచే ♦ నలరుచున్న, యాశరద్రాత్రివలె గననయ్యె విరుచి.

క. పెనురాక్షసబల మది యాతనిజనమున నిల్వలేక ♦ తాఁ జలియించెన్

ఘననా యువేగమునకున్, ఘనములు చలియించుచున్న ♦ కరణిగ నంతన్.

ఏఁబడిమూఁడవ సర్గము సంపూర్ణము.

౫౪ - వ సర్గము

అంశు అంగదుఁడు వజ్రదంష్ట్రునిఁ బోలియించుట శ్లోకం

చ అనుపమవిక్రమాఘ్యుఁడు బలధికుఁడై తగువజ్రదంష్ట్రుఁడ

వ్వనచరుఁ డాత్మసైన్యమును ♦ వావిరిఁ గొట్టఁగఁ బోటుచుంటయున్

వనచరుఁ డట్లుగా విజయఃపర్థితుఁడై విలసిల్లుచుండుటల్

కని కడుఁగోపమంది గురుకార్యకముం బటుఘోరహాపమున్. ౧౫ 2007

చ కరమునఁ బట్టి వజ్రసమఃగాఢనినాదముగల్గ లాగి వా

నరులబలంబుపైఁ గడు విఠాశనముం దెలుపంగఁ జాలు నా

శరముల వృష్టిగాఁ బరపె ♦ శౌర్యముపొంగఁగఁ గర్బురేంద్రు ల

ట్లరదము లెక్కుచున్ బహువిధాయుధముల్ గొని పోరి రయ్యెడన్ 3

చ వనచరులందు శూరులగు ♦ వారు కరంబులఁ బ్రస్తరంబులన్

గొని నలువైపులం జెఱిగి ♦ కోర్కి రణంబొనరించి, రంత నా

యనిమొన రాక్షసుల్ హరివరాళిపయిం జెలరేఁగి వేలసం

ఖ్యనిశితమార్గణాళి నపు ♦ డార్చురు వైచిరి దర్ప మొప్పుగన్ ౫ 2009

చ వనచరవీరు లంత మదఃవారణతుల్యులుగానఁ గొండలన్

ఘనశిలలం దరువ్రజముఁ ♦ గర్బురసంతతిపైని వైచి, రి

ట్లని వెనుదీయ కెంతయు సహ్యోరక్రమయుక్తులై రణం

బొనగుచుచున్న కోతులకు ♦ నుద్ధతరాక్షసకోటి కత్తటిన్ ౭ 2010

క. సమర మ్మధిక మ్మగుచుం, దుములంబుగ సాగె, హరితతులఁ గొండఱ క

ట్లమరారులఁ గొండఱకున్, సమరంబున శీర్షహస్తచరణము లెల్లన్. 2౫

ఆ పగిలి విఱిగియుండ ♦ బాణము లంగాళిఁ

శ్రుచ్చుకొనఁగ దీవ్రధుధిర మంగ

ములను దడుపఁ గంకములు గ్రద్దలుం గాకు

లటై మూగఁ గొండ ♦ తూర్తి గుంది ౮౫

2012

క. గోమాయువు లెల్లడలను, నామాడ్కిం బెరసియుండ ♦ సతిభయదముగా
భూమిపయింబడియండిరి, భీమాహవమునఁ గబంధఃపితృతులు పెలుచన్. ౯

క. భీరుజవంబుల కతిభయ, మారీతిగఁ బుట్టజేయు ♦ నవియై దివికిన్
బోరన నెగ సెన్, సంగరి, భారణి న త్రుణి గీశఃసనజులు కడఁకన్ ౯ 2014

క. కరములు భూరిభుజంబులు, శిరములు తెగి యర్ధములుగ ♦ చిన్నములు కళే
బరములయి యుండ నుండిరి, ధరణి గత ప్రాణులగుచు ♦ దగ భయదముగన్.

క. వనచరు లెల్ల గు మార్కొని, దనుజుల వధియించుచుండఁ ♦ దద్బలమువిధం
బును జక్క వజ్రదంష్ట్రుఁడు, గనుచుండఁగ భంగపాటుఁగాంచెన్ మిగులన్

సీ గురువి క్రమంబునఁ ♦ బరఁగునావజ్రదంష్ట్రుఁడు ప్లవంగములు కఠ్ఠురులఁజంపు
చుండఁగా వార లత్సుగ్రభయంబునుగాంచి యుంటును జూచి ♦ మించురోష
మునఁ దామ్రనేత్రుఁడై ♦ ధనువును గరమునఁ దాలిచి వానరఃతతుల భీతిఁ
గనఁగఁజేయుచు రణంబునఁ బ్రవేశించియంతటఁగంకపత్రయుతంబులగుచు
తే నకుటిలములగు శరముల ♦ నట్టెవైచి, వారి భేదించె, విక్రమఃపంతుఁ డతఁడు
వనచరుల నొక్కయేటునఁబంచనస్తవనువిధాతృసంఖ్యల నొంచెఁజెననమర్చు.

*చ దనుజవిభుండు వానరుల ♦ దారుణబాణములన్ వికంఠులన్
గనలుచుఁ జేయఁ దక్కుకపిఃకాండము భీతిలి యాప్రజావిభున్
మనుజులు చేరఁబోవునటు ♦ మానుగ సంగదు నాశ్రయించె, సంగ
త నపుడు వాలిపుత్రుఁడు నిఃతాంతభయంబును సేన లొందుటన్ ౧౬ 2018

క పరికించి కోపవశమున, సురవైరియుఁ దనను జక్కఁ ♦ జూడఁగ వానిన్
బరిపరి జూచుచు మార్కొనె, నూరివరసురవైరినాధు ♦ లంతటఁ గడఁకన్

క హరిమత్తగజంబులు భీ, కరముగఁ బోరాడుభంగిఁ ♦ గా ననిలో న
య్యగువురు విహరించిరి, యాతరుణంబున గురుబలుండు ♦ దానవపతియున్

క కరిఁ దోమరముల నొంచెడు, కగణిగ నవాళితనయుఁ ♦ గని మర్కములన్
శరముల వేయింటను నిర్భరగతిచే నొంచె దర్పఃభానుగుఁ డగుచున్ ౧౮౫

చ ఘనబలుఁ డుగ్రవీర్యుఁడు నిఃకాసుజవుండును నై న యంగదుం
డు నిశితశస్త్రజాలముల ♦ నొచ్చి శరీరము రక్తసిక్తమై
కనఁబడ వజ్రదంష్ట్రుఁడయి ♦ త్వారుహ మొక్కిడు వీచినైచె, నా
దనుజుఁడు వచ్చుచున్న యలఁధాత్రిగుహంబును గాంచి యాత్మలోన్. ౨౦

ఆ. ఆతుగుండు గాక ♦ యద్దాని శరములఁ, బెక్కుతునియలుగను ♦ నక్కజముగఁ
ద్రుంచె, నాద్రునుంబుతునియలై యిలఁబడె, నంతనసురశౌర్యఃసూక్ష్మ నెంచి.

- క. వనచరవద్యుడు పెనుగొండను గొని యద్దానఁ దద్విఁనాశనముగు నం
చనుకొని వైచి మహారవమును జేసెను, భయదశౌర్యమునుగల యతఁడ౯
- క. పెనుగిరి తనపై కరుదేఁ, గని సంభ్రాంతుండు గాక ధృఢఁ జేగొని స్వం
దనముననుండి ధరిత్రీకి, ఘనజవమున దుమికి నిలిచెఁ ధృఢపరుఁ డంత౯.
- క. తనరిపుని వజ్రదంష్ట్రుని, ననిమొనఁ దాఁ జేరఁబోయి ధృఢతనిగదఁ జేఁ
గొనియెను బలవంతంబుగ, మును పంగదుఁ డతనిమూర్ఖమున నెదివైచె౯.
- క. గిరి యద్ది వజ్రదంష్ట్రుని, యరదంబు సచక్రకూబఁరాశ్వంబుగ ను
ర్వరఁ గూల్చె నుగ్గుగా, నిత్యరముగ నాయంగదుండు ధృఢ మలరార౯. ౨౩౪
- క. తరుయుక్తము విపులమునగు, ధరణీధ్రము నెత్తి వజ్రదంష్ట్రునితఱపై
నురుగతి వైచెను దాన౯, సురవైరియు నల్లఁ గ్రక్కుఁచుకొని మూర్ఛితుడై.
- క. ఉరగమువలె నెట్టూర్పులు, పరిపరిఁ బుచ్చుచు మఱొక్కభయదగదను నా
తురుఁడయి కైగొని సంజ్ఞా, విరిహితుడై క్షణముసేపు ధృఢగఁ బుచ్చె౯
- చ. దనుజుఁడు మూర్ఖుఁబాసి తనదాపున నున్నకవీంద్రుఁ గాంచి యిం
తని యసరానికోపమున ధృఢతనివక్షము నొప్పిఁజేసె నా
పెనుగదవ్రేటున౯, మఱియు ధృఢముపొంగి గదం ద్యజించి వాఁ
డనినొనరించె ముష్టిహతి ధృఢంగదు నొంచుచు సంత నయ్యెడ౯. ౨౪ 2030
- క. వనచరరాక్షసు లేచి యొకని నొక్కఁడు తన్నుకొనిరి ధృఢంబుగ నా
పెనువ్రేలుల నెత్తుఱిలో, ముచుఁగుచునలజడినిమిగులఁబొందుచుమఱియు౯
- ఆ అతులవిక్రమమున ధృఢంగారకబుధుల, వలెను బొల్పుచుండి, ధృఢఘటేజుఁ
డగుచుఁ గీళతిలకుఁడగుసంగదుం డంత, సుమధులాళియుతకుఁజము నొకండు.
- క. బలమొప్పు బెఱికి యనిమొన, నిలిచెను సురవైరి యల్లె ధృఢిచెను మఱియూ
యలఘుబలశాలి యంగదుఁ, డలరుచు పృథ్వీపహిత ధృఢగు ఫలకంబు౯.
- సీ. విపులమై, కింకిణీవితతిఁ జెన్నారచుఁ జర్మమొక్కటి సమాఘ్నాదనముగఁ
గలిగియున్నట్టి ఖడ్గంబును బూనంగ ససురయు నల్లె చేసెనందె వాని,
నిర్వరు వారు జయించెడు నిచ్చలఁ గుపితులై మించెడు ధృఢరికలను
బహుచిత్రమార్గముల్ పరఁగ యధము సేయుచును బరస్పరము భీతినిజనింపఁ
తే జేయునట్లుగ బవరంబుఁజేసి రట్లు, కడఁకమైఁ గొట్టుకొనుచుండఁగా న్రవించె
రిక్ర మిద్దఱివా శరీరములనుండి, పుష్పితపలాశతరువులఁబోల్కి వారు. 3౨
- స. పొలిచిరి మఱియును సంగర, సులఘుబలంబులను జేసి ధృఢయును ధాత్రి
ధృతి జానవులవయి జయె, ప్పూఁ గూర్పుండిరి, ప్లసంగస త్రముఁ డంత౯
తే ఒకనిమోషములోపల ధృఢగ్రనయనుఁ, డగుచు దండాహతభుజంగఁచుట్లు లేచి

* మహార్థ మభివృద్ధి గదా మాలింగ్య నిర్వహణ - అనిమా. గదాంతాంతం - అని
వాగ్వి

యురుతరంబగుబలమున నొప్పిన్వచ్చు, మగుచుసానలదీటిచక్కఁగ మెఱయుచు.

1క. తనరారుఖడ్గమున నా, దనుజోత్తమునుండరమగు ♦ తలను నఱికి, నొ
య్యన రక్తసిక్తగాత్రం, బునఁ దగునావజ్రదంష్ట్రుఁ ఁ భూరిశిర మటన్. 3౪౫

తే. కోపపరివృత్తనయనమై ♦ గొట్టువడుచు

రెండుగాఁ దున్ది నేలను ♦ బండియుండె,

నట్లు లావజ్రదంష్ట్రుఁడు ♦ హతుఁడగుటను

గాంచి భయమోహితులయి రాక్షసులు వనట 3౪౬

20౩8

క. వనచరులు తమ్ము వెనుకొని, ఘనతరుశిలలన్ గ్రహించి ♦ కావరమునఁ జం
ప నితాంతము దీనాన్యము,లను దుఃఖించుచును మిగుల ♦ లజ్జను దలలన్

ఆ. నుంత వాంచి లంకఁ ♦ జొచ్చిరి, వజ్రము, హత్వబలము లలరు ♦ సంగదుండు
వైరిఁ జంప దేవవారాంతరస్థేంద్రు,వలెను గవులనడును ♦ నఱలెఁ దమిని 3౪౭

ఏఁబడినాలుగవ సర్గము సంపూర్ణము

౫౫ - వ సర్గము.

— ఇతి అకంపసుఁడు హనుమతో యుద్ధి మొనర్చుట ఇతి —

ఉ. అంతట రాక్షసేంద్రుఁ డని ♦ సంగదుచేతను వజ్రదంష్ట్రుఁ డ
ట్లంతము నొందుటల్ విని కృతాంజలియై తనమ్రోని నల్లి కా
లాంతకురీతిగాఁ దగుబ్రహ్మ బలాధిపుఁ గాంచి వేగదు

ద్ధాంతపరాక్రమున్ ఘనతరంబగు లావును గల్గువారలున్ ౧౫

2041

క. అని దుర్ధర్షులునై తగు, దనుజులు సకలాస్త్రశస్త్రఁ ఁ ఛర్మ మెఱుఁగు శూ
రు సకంపను మున్నిడుకొని, చనుదురుగా కతిజనము న ♦ శత్రుఁ జంపన్. ౨

2చ. ఇతఁడు పరంతపుండు బలమెల్లను గాచెడివాఁడు సేనకుం

బతి; సమరప్రసిద్ధుఁడగు ♦ వారక యెప్పుడు కోరుచుండు నా

హితమును, సంగరప్రియ ముదెప్పుడు నీతనిఁ బొందియుండు సం

తతమును శత్రుకాననను దారుణహాన్యవహుండునై తగున్ 3

2048

క. దనుజుం డీతఁడు రాఘవు,లను, భూరిబలాఘ్నఁ గపిబలప్రభు నుగ్రీ
వునిని జయించి భయంఁర,వనచరులను దక్కువారి ♦ వధియించు వనిన్ ౪

క. ఘనబలుఁడు శీఘ్రశూర్యుండునగు ప్రహస్తుండు రావణుని యానతిగై
కొని నన్నాహము గావించెను సేనను నత్వరముగ ♦ జ్వంభచ్ఛక్తిన్ ౫

చ. దనుజునరేణ్యు లంతఁ గముఁ ♦ దద్బలనాధుఁడు దొండఱింప పా
ధననికురుంబముల్ బహువిధంబులుగాఁ జెలువార వానిఁ గె

1 తృతీయాతిథియందు వజ్రదంష్ట్రుఁడు వచ్చెనని తీర్థలక్షణప్రామాణ్యము 2 ఏవ కాస్తావ
గోస్తావ సేతావ యుధిసప్తతః, భూతికామశ్చ మే నిత్యం నిత్యంచ సమరప్రియః-అనిమా దీని

- కొని భయదాక్షుము ల్వైలయఁ ♦ గ్రూరతరంబుగఁ జూడనొప్పి యా
యనికీ బ్రయాణ మైరి, తగ ♦ సంత సకంపనుఁ డెంతో వేడుకన్. ౬ 2046
- చ పెనురథ మెక్కి నీరదము ♦ పెంపునఁ గాయము పెద్దదాచు నొ
ప్ప నిసద మబ్బమట్లు తగ ♦ భాసురహాటకకుండలంబులున్
దనర ఘనద్యుతిన్ వపువు ♦ తిద్దయు నీటును గుల్కుచుండ భీ
తిని గలిగించు రాక్షసులు ♦ తెంపునఁ జుట్టును గొల్చి రాఁగ వే
చనియె, గదల్పు లేరు సుర♦న త్తములే నతనిన్ రణంబునన్. ౮ 2047
- క *కనుకనె యకంపనుండని, దనుజేంద్రున కతని కాఖ్య ♦ ధరవర్ధిలైన్
వనజామ్రుని భంగిఁగ నా, దనుజులయంతరమునందుఁ ♦ దా భాసీలైన్ ౮౪
- చ. అతఁ డనిసేయఁగోరి జవ ♦ మారఁగ నందఱఁ గూడిపోవఁగా
నతనిరథంబు లాగెడు హాహాత్వము లెప్పు తటాలునన్ గనెన్
వితతముగాఁగ దైన్యమును ♦ విక్రమసంపద సంగరంబునన్
స్తుతిఁ గను నాయకంపనుని ♦ సుందరవామచుహాక్షీ యత్తటిన్ ౧౦ 2049
- తే అదరనాగె, వివర్ణమై ♦ యాననంబు
కనఁబడియె, గంఠరవము గ♦ద్గదముగాఁగ
నయ్యె, సంతకుమున్ను స్వ♦చ్ఛాకృతిఁ దగు
పగ లపుడు రూక్షవాతసం♦భరిత మయ్యె ౧౧ 2050
- క. మృగములు పక్షులు క్రూరం, బుగను భయంకరముగాఁగ ♦ బోరనఁ గూసెన్
మృగరాజునకుం బలె గొప్పగఁ దగు మూపులునువ్యా మ్రు♦పౌరుషమలరన్.
- చ. విలసిలు నాయకంపనుఁడు ♦ భీమములై తగు నానిమి త్తముల్
పొలయుట కాత్మ భీతిలక ♦ పోయె రణస్థలి, కట్లు రాక్షసా
వలి గొలువంగ యుద్ధమున ♦ వాంఛను బూని చెలంగి పోవ వా
రల పెనునాద మట్టె వన♦రాశిఁ గలంచున టొప్పె నెంతయున్ ౧౩౪ 2052
- క. వనచరుల పెనుబలం బా, ధ్వనికీ మిక్కిలియు భీతి ♦ వడి వృక్షములన్
ఘనగిరుల నాయుధములుగఁ, గొని నిల్చెను ననినొనర్పు ♦ కోరిక సంతన్.
- సీ రామునిమి త్తము ♦ రావణునిఁజును దనుప్రాణముల విడఁ ♦ దలఁచియున్న
వనచరదనుజులకును మహారాద్రమా సంగరం బప్పుడు ♦ జరగె, సంత
వారిల్లెను భూరిబలవంతులును శూరు లద్రినంకాశులు ♦ నై చెలంగు
దురుగాన వార లొం♦పోరులఁ జంపఁదలంది, రతిబలవంతులై ♦ యలరునట్టి
తే, యిరు దెగలవారు రణమందు ♦ నేపుమీఱఁ, జేయుసింహస్వనావళి♦చేతఁ గోప
మునఁ బరస్పరదిర్బంధమున నొనర్పు, గర్జనంబులఁ గల్గిన ♦ గాఢరవము. ౧౭౪
- క. వినఁబడియెన్ భయదంబుగఁ, గన నెఱ్ఱఁగ నున్నయట్టి ♦ త్రూరజము నురా

రినికరకీశపదాహతి, జనితంబయి పర్వ దిగవ్యభిజమునందుఁ గడున్ ౧౮౫

తే. భీమముగ నిండె, గొండాక భూమి ట్టెలి

తమగు కౌశేయమట్లు సిఠిప్రభుఁడగు

రజము వ్యాపించి యుండుటఁ ధ్రువనమందు

వార లొండాఁగుఁ గనఁజాల ధ్రైరి మఱియు. ౧౯౫

2056

క. అని దుమ్ముఁ గ్రమ్మఁగా వర్షనికరము పతాకలు ధ్వజరాజతురగముల్
గనఁబడకుండెను శస్త్రము, లనూనరీతిం బెనంగు నాభటతీర్తి. ౨౦౫

క ఆనంకులనమరంబున, నీనున నార్చుచును నొరుల ధేవునఁ జంపం
గా నత్వీర మభిముఖముగఁ, బో సమకట్టుచును వేగ ధేవుచు మఱియున్.

ఆ. మారుకొనుచునుండు ధేమానవపతిబల

దనుజపరునిబలవిఠానమందు

భటుల నివ్వవంబె ధేచటులంబుగా వినఁ

బడియె దోష దందు ధేఎస్తు వెదియు. ౨౧౫

2059

చ. కనఁబడకుండఁ జీకటులు ధేగ్రమ్ముటచే దమవారొ యన్యులొ
యని తెలియంగ నేరకయె ధేయాకపిరాక్షను లట్టై క్రుద్ధులై
వనచరరాక్షసావళి నె ధేబాహుబలంబులఁ గొట్టసాగి, రా
దనుజులు వానరుల్ మఱియుఁ ధేదార్మిని చీకటియందుఁ బెల్లుగన్. ౨౨౫

క. పరులను దమవారలనుం, బరిమార్చుచు నాధరిత్రి ధేబలునారులు నె
త్తురుకాలువలం దడువుచు, జరణక్షోభములచే రఘంబుగఁ జేయన్ ౨౩౫

క కనఁబడియె భయంకరముగ, ఘనగతి రక్తంబు వాఱఁగా రజమెల్లన్
గనియె నదృశ్యశ, సంతట, నని జరిగెడి ధాత్రి శవసమాకుల యయ్యెన్.

సీ. హరులును దానవుల్ ధేతరువుల శక్తుల శిలలఁ బ్రాసముల గఠదలను బరిఘ
ములఁ దోమరంబులఁ ధేజెలఁగువిక్రమముల నన్యోన్యమును గెల్పునానలూని
ప్రహరించుకొనుచు బహరము నొనర్చిరి పర్వతాకారులు ధేభయదకర్మ
లగువానగులు పరిఘాకారములగు బాహువులనొ బెనఁగుచుఁదొగిదనుజుల

తే. యమునిప్రోలికిఁ బంపి, రాఘనురు లట్టై

క్రుద్ధులై ప్రాసతోనురఘాటపాణ

లగుచు దాగుణశస్త్రప్రహారిములను

గవులఁ జంపిరి కడఁక సత్కృతనమందు. ౨౪౫

2063

చ. దనుజచమూవిభుండగుచు ధేదారుణవిక్రమ మొప్పు నాయకం

పనుడు మహాగ్రహంబున సుపర్వభయంకరవిక్రమంబులన్

దనుజులు వానరావళిని ధేదార్మిని చంపఁగఁ జూచి గారిని

చెను, నపుడాకవీశ్వరులు ధేచెచ్చెఱవె రులడాసి పూన్నితోన్. ౨౫

2064

చ. దనుజులచేతీయాయుధవిఠానము వీర్యము పొంగ లాగినొం
 చును ఘనవృక్షముల్ వయించి ధూర్జము సేయుచు తాలగువృక్షచుక్
 దనువులు ముద్దసేయుచును ధారుణయుద్ధ మొనర్చి, రింతలో
 వనచరవీరులై ప్రకటబాహుబలంబుల నొప్పువారలై. 30 2065

ఆ అలరుచున్న కుముదనలులు మైందద్వివిదులును గోప మడర ధూర్జదనుజ
 వితత్తిపైకి బొంగువేడ్కలఁ బోయిరి, జవము లొప్పు ప్లవగసైన్యపు లిటు,
 క. సురరిపుసేనాముఖమున, కరిగి విలాసములతో మహావృక్షములకొ
 దుర మొనరించుచు నానల్వురు దనుజుల గుంపులుగను బారిపుచ్చి రటక.
 ఏబదియైదవ సర్గము సంపూర్ణము

౫౬ - వ సర్గము.

—అథా హనుమంతుఁ డకంపసుని జంపుట అథా—

తే ఆయకంపసుఁ డావానఃసాధినాథు, లట్లుచేసిన గొప్పకార్యమును గాంచి
 యుద్ధమునఁదీవ్ర కోపంబునొందెనతఁడు, నైరికృతకార్యజనితతీవ్రతరుషను.
 క. తనమేను దెలియకపుడే, ధనుస్సుఁ బలుమాటు మీటి ధనుసారధికి
 ట్లనియెను, బెక్కుకవీంధ్రుల, చునదనుజులఁ బెక్కుమందిమార్కొనియనిలోక
 క. పరలోకంబున కిప్పుడే, యరుగంగా జేయుచుండ నగపడెడుగదా
 త్వరగా నాస్థి కేసున, యరగము పోనిమ్ము త్వరగ నల్లదె కంటే 3 2070

క నాయెదుట సారథి గురు, కాయలు బలయుతులు కవులు ధైర్యురహగిరులే
 యాయుధములుగాఁ నైకొని, యే యలరుచునున్న వార లెంతయుఁగడఁకక.
 క. అని వినుతిన గాంచిన యా, వనచరుల వధింపఁగోరువాడను వారే
 దనుజుబలంబుల సంతంబును బొందం జేయువారు పో తలపోయక. ౫

చ. అని రథికోత్తముం డయినఁబుట్టి యకంపసుఁ డట్లు వేగమొ
 ప్ప నరుగుఘోటకంబులను బాగుగఁ బూన్చిన యారధంబు న
 వ్వనచరు లున్నతావునకు నైశమ తోలగఁ బంచి క్రుద్ధుడై
 సునిశితబాణజాలముఁ నుక్కుగఁజేసె ఒలంబు పొంగఁగక ౬ 2073

క దనుజోత్తము కట్టెదుటక, వనచరులు రణంబున నిలువఁగఁ జాలరనం
 గనికక మార్కొనరని చెప్పనేల? తద్బాణవితతి భగ్నబలులునై ౭౫

క పరుగెత్తి రంద ఆంతట, మరుదాత్మజుఁ డురుబలుండు మానుగి వారికొ
 బరునికీఁ జిక్కి మృతింగను, తరుణంబున నున్నవారిఁ దనబంధువులక. ౮

క కని వానిచెంత కేగెను, వనచరయూధపులు వీర్యవంతులు సనికొ

- జనువెంచిన యాకపివరుఁ, గని హర్షము మనములందుఁ ♦ గని యావేశఁ.
- క పరివేష్టించిరి మాకుతి,, హరియాధపు లతులవిక్రమాఘ్నలు నవుడా
మరుదాత్మజుఁ డేతేరం, బగమముదంబలర నతనిఁప్రాపునఁ దామున్ ౯౫
- తే నిలిచి, రంత నకంపనుఁ ♦ డెలమిఁ బర్వ, తాకృతిం బొల్పి నిల్పినహనుమపైని
వజ్ర త్కాధరముపయిని ♦ సర్వధార, లట్టై గురియువిధంబున ♦ సంత వెల్లి.
- క కురియించె, సంత బలవి, స్ఫురణంబునఁ బొలుచు పవనపుత్రుం డట భీ
కరవై రినిశితబాణోత్కర మాత్మశరీరముపయిఁ ♦ గడువడిఁ బడఁగఁ. ౧౨
- క మనమున లక్ష్మముసేయక, ననుజనివధియింప మదిని ♦ దలఁచెను, దేజం
బున మిగులఁ బొలుచు నాపా, వనిబలిమిని భూమి నెల్ల ♦ వడఁకించుగతిఁ.
- క చరణము లిడుచున్ దానవ, నరునిం దలవడియె; నిట్లు ♦ వరజేజమునఁ
నిరుపముఁడై సింహధ్వని, పరఁగంజేయుచును వెలయు ♦ పావని యంతఁ
- క చూపంబున దుర్ధర్షుం, డై పగటిదివాకరాభుఁడై వెలుగొండెన్,
గోపమున సంత హరికుల, దీపకుఁ డాహనుమ చెంత ♦ దీపించురిపున్. ౧౪౫
- క కనుఁగొని యాయుధ మేదియుఁ, దనకరమున లేకయుంటఁ ♦ దలపోసి జవం
బునఁ గొండ నొకఁడు పెలిం, చెను, వీర్యముపొంగ నొక్కచేతఁ బలిమిన్
- క. గురుశైలం బద్దానిన్, ధరియించి మహారవంబు ♦ దగునెల్లుగ నా
ర్చి రయమునఁ ద్రిప్పె, మునునం, గరముననముచిన్ వధింపఁగాఁ గ్రోధమునన్.
- చ. కరమున వజ్రముం గొని యఖండపరాక్రమమొప్పు నిర్ద్వరే
శ్వరుఁడు రయంబునం జనెడుచాడ్పునఁ జేత గిరిన్ ధరించి యా
తురమున నయ్యకంపచునితో రణముం దగఁ జేయఁబోయె భూ
ధరశిఖరంబు నెత్తుకొని ♦ తన్నువధింపఁగ వచ్చుపావనిన్ ౧౭ 2085
- చ. కనుఁగొని యాయకంపనుఁడు ♦ కార్దుకనాదము భీతిదంబుగాఁ
దనరఁగ దూరమందె గురుధాత్రి ధరాగ్రము సర్వచంద్రబా
ణనికరముం గడున్ వయించి ♦ నాశన మొందఁగఁజేసె, సంబరం
బున నె మహాధరాగ్రము రిపుప్రహితాంబకచూర్ణి తాంగమై ౧౮౫ 2086
- క ధరఁ బడుటం గని పావని, గురుకోపానేశమొందె, ♦ గ్రోధము దర్పం
బురుగతిఁ బెనఁగొన గురుగిరి, కరణిం బొడవైన యశ్వశక్తర్ణద్రుమమున్.
- క. అనిలాత్మజుండు పెకలిం, చెను, నిట్లాతండు మద్దిఁబెట్టును గొనుచున్
బెనుస్కంధమ్ములు గల దా, నినిబట్టిన సంతనమున ♦ నిక్కి ముదమునన్.
- తే. పక్కునన్ నవ్వుచున్ ద్రిప్పె ♦ బవరమందు,
హనుమ యంతటఁ గ్రుద్ధుఁడై ♦ యరుగుచుఁ దన

యూరువుల వేగమున కట † నున్న ద్రుమము
లవనిఁ బడఁ గాల్గద్రొక్కుళ్ల † నవనిఁ బగుల ౨౨

2089

చ అరులను జేరి ధీవిభవ † మట్టై బలంబును గల్లునాతఁ డా
తరువున హస్తసంతతిని † దానిపయిందగువారి, స్వందనో
త్కరమును నందుఁ గ్రాలు రధిఃక్రవజమున్ మఱియున్ బదాతులన్
బారిఁగొనెఁ, గ్రుడ్డసంయమని † పోలిక నాతఁడు రాక్షసావళిన్ ౨౩ 2090

క అనిమొనఁ జంపుచునుండఁ, గని యాతనిఁ జూచి యసురఃకాండము పెనుభీ
తిని బాఱె; వీరుడగునా, ననుజుఁ డకంపనుడు పవనఃతనయున్ పూరున్.

క దనుజభయావహుఁ గ్రోధంబునఁ బైఁబడవచ్చువానిఁ † బోలంగని సిం
హానినాదముఁ గావించెను, బెనుకోపం బడర, నంత † వీర్యము పొంగన్ ౨౪

క నునిశితతనుభేదనచణ, ఘనబాణచతుశకముఁ † గైకొనుచు నకం
పనుఁ డాగురువీర్యునిఁ బా,వని నొప్పించెను ధనుర్విభవ మలరారన్. ౨౫

సీ. వీరుడౌ పావని † వివిధబాణంబులు వర్షంబుతెఱఁగున † వపువునందు
నాటఁగా వృక్షసంఘతతు లట్టై మొలిచినఁ గనఁబడు శిఖరీంద్రుఁకరణిఁ గానఁ
బడియెను, దీర్ఘకాయుడు మహావీర్యుండు ధైర్యశాలియునగు † తపననూను
నచివుండు హనుమ యాశరముల తాఁకునఁ బూచినట్టి యశోకఃభూజ మట్టు
తే లరుణవర్ణుండు పొగలేని † యగ్నికరణి, విమలతేజాండునై యప్పు † వెల్లి; వేగ
మఱొకవృక్షంబుఁ బెకలింపి † నెఱిగనుజుని, శిరముపగులంగ మోఁచెనుఁజిత్రరీతి

చ. దనుజవరుం డకంపనుడు † దారుణకోపము నొంది యామరు
త్తనయుడు దివ్యదిత్తుఁ డీటు † ధాత్రిరుహంబునఁ దన్నుఁ గొట్ట ను
ర్వినిబడి యప్పుడే యముని † వీటికిఁ బోయెను, నిట్లు లాతఁ డా
యనిఁబడఁ గాంచి దానవులు † నార్తిని దానవనాథు నెంచుచున్ ౩౦ ౩౧

క. ఊతి కంపంబున ద్రుమసంఘతతులెల్లం గదలునటు వ్యథం బొందిరి; దు
ర్జతు లారాక్షనులు పరాజతులై ననచరులు తఱుచుఁ † జెందినభీతిన్ ౩౧ ౩౨

ఆ ఆయుధముఁ నెల్ల † నందందె పడవైచి, పగుగువాఱి రాత్మఃపత్తనమున,
కట్లుదనుజులపడఁయుమునొందితల వెండ్రుకలోగి విరియఁబాఱఁగఁడదఁబడుచు.

క తనువులు స్వేదమయమ్ములు, గను జూపట్టంగ స్వీయఁగౌరవ మెలకో
చన నూర్పుల విడుచుచుజవ,మునఁ బాఱిరి, మఱియువిజయమునుబొందిమికిన్

తే వగలఁ బొగుల చు మూఢులై † తగఁ బరన్న
రంబు బ్రహరించుకొనుచు భయంబునఁ బలు
మాఱు వెనుకటిదిక్కును † దేఱిచూచు
చును బురంబును జొచ్చిరి; † దనుజు లట్లు ౩౩

2099

క పురమున కరిగిన పిమ్మట, హరివీరులు ప్రబలులెల్ల † నందొకచోటన్

క. కని యిట్లును సంగరవిధమునఁ బండితుఁ డనఁగ నీవె ధ్రువము లగుచున్
మనఃపఱఁగఁగ నేన లీపురమును నాకస్మికముగాఁగ ధ్రువముడినలుపన్. ౫ 2114

క దానిన్ విడిపింపఁగ రిపు, నేనలు వీడింపుచుండఁ జెచ్చెట దానిన్
మానునటు నేయ యుద్ధము, మానిన సన్యగతి నాదు ధమది దోచదునూ!.

క నిను విడిచిన వేటొకఁడి, పని దీర్చునటంచుఁ జెప్ప బాగానే, యీ
యనుపమకార్యభరంబునకు నేను నాతమ్ముడైన కుంభశ్రవుఁడన్. ౬

తే నాదు సేనాధిపతి వీవు నాతనూజుఁ

డైన యాయుం ద్రజిత్తు, మహాబలుఁడగు

నానీకుంభుఁడు తగుదుము ధగాని యెరులు

మోయఁగాఁ జాల రీభారమును దలంప. ౬౫

2114

చ. కనుకనె నీవు సైన్యములఁ గ్రన్ననఁ జేకొని నీదునానతిం
గొని తిరుగంగ నాజ్ఞ యిడి కోతలు పెంపుననుండుచోటికిం

జని గెలుపొంది రాదగును, సంగర మీపటఁ జేయనేల! చ

య్యన సనిసేయఁగా వెడలిసంతన చాలును గార్యసిద్ధియౌ ౮

2115

క వనచరు లెంతయుఁ జనులులు, దనుజుల సింహాధ్యనలనుఁ దారు వినినయం

తనె భీతి బాటి పోగల, రని సేయఁగ శిక్షనొంద నట్టివనచరుల్. ౮౫ 2116

క. అనయంబుఁ జంచలాత్ములు, కనుకన్ హరినాదము విని కరులు నిలువఁజా

లనియట్లు నీదు సింహాధ్యనివిని సైరింప వారు తగ రించుకయున్. ౯౫ 2117

క దనుజోత్తమా! ప్రహస్తా, వనచరబల మట్లు భీతిఁ బరుగిడ రాముం

డును లక్ష్మణుతోడం బ్రభు, తను మానుచుఁ ద్వద్వశంబుతానొందుఁజుమీ.

1^క అనిమొన మనకుం గూడం, గనఁ గూడును హాని యట్లుగావున వద్దా

నిని జేయకుండుటే మే, లని పల్కెద వేమొ బవర మాపితి మేనిన్. ౧౦౫

2^{నీ} మనశత్రువులు యుద్ధమును మాచ రటుగాన మనకు నవ్వారివలన మరణము

కలుగుట నిజము, సంగర మొనరించినఁ బంచత గల్లునో మించువిజయ

మే కల్లునో నిశ్చయింప సాధ్యముగాదు కావున మరణంబు కల్గుట యన

సం దేహమే, యిట్లు జనన్య మొనర్చక మానినరిపులచే మనకు విగత

తే సంశయంబుగఁ గల్గెడు చావుకంటె

సని నొర్చినచో సంశయముగఁ గల్లు

మృతియై శ్రేయము కాన నట్లేని మాని

యుంటకన్న శ్రేయంబగు యుద్ధ మిపుడు. ౧౧

2120

1 నను యుద్ధే ఇత్యాది వ్యాఖ్య కిడిపద్యముని తెలియఁదగు 2 ఆపస్తంబయితాశ్రేయో నకు
నిస్సంశయాయాకృతా-అనిమూ ఈశోకార్థభాగమునకు వ్యాఖ్యాతలు వ్రాసిన యర్థ మెల్ల నీసీపద్య
మునఁ జేర్పఁబడినదని గ్రహింపఁదగు.

క. ఈ నాయశయమునకున్, దానవ! యనుకూలముగనొ ధి తగఁ బ్రతికూలం
బై నెగఁడరితిగనొ యెద్దానిన్ మాకు హితముచుచుఁ దలఁచెదొ దానిన్.
ఆ చెప్పు మదియె మాకు ధి నెప్పుడు హితముగు, ననుచు రాక్షసేంద్రుఁడలరిపలుకు
నాలకించి నుభటఁపాలకుఁ డాప్రహస్తండు చాల వేడ్కఁతోడ నవుడు. ౧౨
క. మును శుక్రుఁ డనురవతితోఁ, జనువొప్పం బల్కినట్టి ధి సరణి దనుజవ
ద్యునిగాంచి పలికె నిట్లని, విను మోరా జేంద్ర మును విభీషణముఖ్యుల్.
ఆ. న్యాయశాస్త్రనిపుణు ధి లై యుంటవారితో మనముకొల్కుకూటఁమున నెయిది
మయముఁ గూర్చి మిగులఁ ధి జతురిను నెంచినవారమాటనిది నఁవంబు గాదు.
తే. అంద తొకభంగిఁగాక యఁనోన్యన్యమతివి
రుద్ధముగఁ బల్కుచుండ నఁరుంతుదమగు
భావమును జూపి నీతమ్ముఁ ధి దావిభీష
ణుఁడు వెడలి పోవునంత జగడము గలిగె. ౧౩౪

2125

చ. జనకజ నిచ్చుటే శుభము ధి చాన నొసంగఁ యున్న సంగరం
బును గలుగంగఁ బోవునని ధి మున్నె మనంబున నిశ్చయించితిన్
దనుజవిభూ! యదెట్లు మదిఁ ధి దప్పడటంచును నెంచియుంటిన్
మన మిట దానిఁ జూచితిమి, ధి మన్మత మిప్పు డటుండని ప్రభూ! ౧౩౫ 2126
చ. సతతము భూషణాదుల నొసంగుచు నిర్భరకౌరవైకసం
యతమగుశ్రీతి సాంత్యనయుతోక్తిని బల్కుచు గారవెంతు వీ
వతులితభంగి నన్నుఁ నిటు ధి లాదృతిఁ గాంచిననేను నీప్రియం
బు తఱిసి జేనినే దమిని ధి బొందుగఁ జేయక యుండువాడనే. ౧౩౬ 2127

చ. ధనమును నాదుజీవితము ధి దారసుతాదులఁ బ్రీతిఁగాచు న
ప్పనియును నాకు లేదని యభివ్యము దానవనాథ చూడుమా
యనియును నగ్నికుండమున ధి నన్నదనువ్రజమన్ హవిస్సు నీ
కును నయి వేల్పువాడ నిదిగో ముదమొప్పుగఁ బూన్చిమీఱగన్ ౧౩౭

చ. అని దనుజేంద్రతోఁ బలికి ధి యాభటనాయకుఁ డంత మ్రోలను
న్న నిఖిలసైన్యనాయకుల ధి నాదృతిఁగాంచి వచించె, నిట్లు,లో
దనుజవరేణ్యులార! గురుధానవసైన్యముఁ బిల్వ నంపుఁడీ
యనిమొన నిష్ట వజ్ర వద్ధశాస్త్రదనూనశిలీముఖంబులన్. ౧౩౮ 2129

*చ. వనచరులెల్లఁ జావఁ గపివర్యుల మాంసమునెల్ల మాంసమే
తినుపతగంబు లాదృతిని ధి దృష్టిగ మ్రింగి ముదంబుఁ బొందుగా,
కనెడు ప్రహస్తపల్కులను ధి నాభటనాయకు లాలకించి యిం
తని పెచ్చింపురాని త్వర ధి నాపురచుం చలరారువారిలన్. ౧౩౯ 2130

* అదృశ్యవృత్తి మంసాదాః పక్షిణాః కాననోకసామ్-అనిమూ. మాంసమే తినుపతగంబు
లనునది మాంసాదాః పక్షిణాః అనుదానికిఁ చెనుఁగని గ్రహింపఁదగు.

క. దనుజులలో మేటులఁ జక్కనివిధమునఁ గూర్చి యుద్ధశక్త్యంబున కొ
య్యన సంసిద్ధ మొనర్చిరి, గన నపు డానగరమెల్లఁ ♦ గజయుతమువలె.

క. ఖరతరనానాయుధముల, ధరియించిన దనుజవీరశతతీచే నిండె
దరుణమునం దప్పుడు కన్నులు లెల్లను వహ్నియందుఁ ♦ బూనిక మెఱయె

నీ శాంతిహోమంబులఁ ♦ జక్కఁగా జేయుటవలనను బ్రాహ్మణవరుల గంధ
పుష్పాలిచే భక్తిఁ ♦ బూజించుటవలన నచ్చటిపవమానుఁ ♦ డాద్యగంధ
సంయుక్తుడై పుష్పశరభ యుతుఁడయి వీచె నప్పుడు చాలవిజయమంత్ర
వరముల మంత్రించఁబడిన నానావిధపుష్పహారముల నుఁబుట్టిన రణంబు

తే. సేయ నుద్ధతులయియున్న ♦ జృంభదనుర

వరులు కై కొని దాల్చిరి ♦ సురవిరోధు

లంతఁ గత్తళములఁ దాల్చి ♦ యతులచాప

ములను గరములఁబట్టి యుద్ధస్థలగతులను ౨౩౪

2183

చ. జవమున వచ్చి రావణుని ♦ సన్నిధిజేరి నమస్కరించి సై
స్యవిభుని నాప్రహస్తుని మఁసంబుల నొప్పెడు భక్తిఁగొల్పి, రం
త విభునియాజ్ఞఁ గొంచు భటఁనాయకుఁ డప్పుడై భీమభేరికా
రవము నిగుడ్పఁజేసి రుచిఁరాజితశస్త్రము లొప్పుచుండఁగ ౨౪

2184

తే. అతిమనోహరమై యొప్పు ♦ సరగమెక్కె

స్యందనం బది జవనాశ్వసహితమగుచు

శక్తియుతుడైన నారథి ♦ చక్కదోల

జలదగర్జనతుల్యనిఁస్సనము పొలయు. ౨౫౪

2185

చ. సరసిజవైరిమాడ్కిఁ గడుఁసంతన మిచ్చుచు నూర్మ్యరీతిఁ దే
జరిలుచు, నేమియుం జెనకఁసాధ్యముకాని ఫణిధ్వజంబుచే
బరఁగుచు మంచికప్పునను ♦ భాసీలుచు వరచక్రముల్ తగ
నిరుపమభర్తృబాలక విఙ్గినిర్మితఁ గన్తుమునై స్వకాంతుల
ధరఁగలనన్యవస్తువులఁ ♦ దాఁ బరిహాసము సేయనట్టులై ౨౬

2186

క. తనరఁగ నారథవర్చంబును నెక్కుచుఁ దమిని దనుజభూపతి యాజ్ఞం
గొని పెనుసేనలు వెంటం, జనుదేరఁ బురంబునుండి ♦ సరగ వెడలె దా

క. భటనాథుఁ డిట్లు వెడలఁగఁ, బటుభేరిధ్వనులు వివిధవాద్యధ్వనులుం
జటులతరళంఖరవములు, తటుకున ఘనగర్జనము విధంబునఁ బెలుచె ౨౯

క. వననిధి బొంగంజేసెడు, ననువున వినఁబడియె, భీకఁరాకాశులు భీ
తిని నిచ్చునూపములు తగు, దనుజులు భయదారవములు ♦ దభ్రముపొంగె

తే ఆప్రహస్తండు ముందేగ ♦ సతనిఁగూడి

యరిగి, రాకుంభహనుఁడు సఃరాంశకుండు

సవ్యధమున మహానాదుఁ ♦ డాసమున్న

తుఁడు ననుప్రహస్తుముఖ్యునిఁజూతులు నలువురు, 3౧౪

2140

క. అతనిం బరివేష్టించుచు, జతనంబున నరిగి, రంత ♦ సద్భటనాథుం

డతిజవమున పూహంబుగఁ, గృతిసేయంబడిన బల మఃకించిన్నతమై 3౨

క. కరియూథనికాశంబై, యరిభయదం బగుచు నుండ ♦ నానైన్యముతోఁ

బరమమునంబునఁ దూరువు, సరణి వెళలెను, భటేఘనత్తముఁ డంతఁ

చ జలనిధిపూర మట్టుగ నెఃసంగెడు తద్బలమెల్ల వెంటరాఁ

బ్రళయమునందుఁ దీవ్రగతి ♦ భాసిలు నాయమురీతిఁ జయ్యెనఁ

వెలలెను, నాప్రహస్తండును ♦ వీరనిశాచరు లేగుచుండి యి

మ్ముల నొనరించునాధ్వనికి ♦ భూతము లప్పురినున్న వన్నియున్ 3౩౪ 2143

తే. వికృతరవమున నఱచెను, ♦ వితతరక్త, పలలభోజనములయిన ♦ పక్షులెల్ల

నపగతాభ్రనభోమార్గ ♦ మందుఁ జేరి, న్యంధనమునకు నపనవ్యసరిణిదిరిగె.

క. అనలజ్వాలల నుమియుచు, వినఁగ భయంకరముగాఁగ ♦ వితతంబుగఁ గూ

సెను నక్కలు మఱివోయి, బునుండియుల్కాసమూహములువడిఁబడియెన్.

క పరుషముగ వీచె వాయువు, పరస్పరము భేటము లొగి ♦ బవరముచేయం

ద్వరపడుచు వెలుఁగకుండెను, ఖరగర్జనములను మేఘఁగణములు మిగులన్

క ఒనరుచుచు నతనిదా న్యంధనముపయిన్ నల్ల గురిసి ♦ తత్తైన్యముముం

దు నరుగువారిం దడిపెను, గనుచుండఁగ గ్రద్దయొక్కఁడు ♦ కడుఁ బూనికమై.

తే అతనిధ్వజమూర్ధమున దక్షిణాభిముఖము

గాఁగ వ్రాలుచు, రెండుపక్షముల వదన

మునఁ నగం గీటుకొనుచు నిఃశ్చయ బ్రహస్తు

వదనకాంతులు మాసెను ♦ బక్షిఁ గనుట 3౪

2148

క. తురగములం దోలుటలోఁ, గరము చమత్కృతిని ధరణిఁ ♦ గనుసారధి యా

యరదముఁ దోలుచు సంగర,ధరిత్రఁ బలుసాధ్లు చొచ్చి ♦ తగినవిధమునఁ

ఆ రథము గడుపునేర్పు ♦ రంజిల్లువాడయ్యె, నపుడు పోవుచుండ ♦ సతనిహస్త

తలమునుండి పడియెఁగటకున మునికోల, బయలు వెడలుతఱినిఁభలవిభునకు

సీ. వసువులకును దుర్లభమయి భాసురమగుముఖకాంతి యొక్కఁగాంబున నశింప

నాప్రహస్తండు వివఃస్థాంగుడై సిగ్గతోత్సాహుడయ్యెను, సమస్తలమునందె

యతనిఘోటకములు ♦ గతితప్పి తొట్రిలఁబడియె విస్తృతబాహుగుషములఁ

బఖ్యాతిఁగాంచినఁభటరాయకుఁడు ప్రహస్తండుయద్ధమొనరింపఁవెడలిరాఁగఁ

తే గాంచి నానాయుధముల ధరించి వ్లవగ
బలము లనిసేనునిద్రమై ♦ నిలిచె, సంత
వనచగులు స్వాయుధములకై ♦ ఘనతరువులఁ
బెనుశీలలఁబట్టి లాగుట ♦ వితతరీతి ౪౨౪

2151

క. గురుతరమై తుములధ్వని, పరఁగెన్, నాక్షులు మిగుల ♦ భయదంబుగ సంత
గరిరంగమునం దార్వంగ, హరివీరులు బొబ్బలింగ ♦ నాయురుదెగలున్. ౪౩౪

క. స్రమదమ్ముగ నుండెను, వేగము గల్గి సనుస్థులగుచు ♦ గలహమునఁ బరున్
సమయము దొరకినఁ జంపంగ మదిఁబరస్పరముమిగులఁ ♦ గాంక్షఁజెలఁగుచున్

క ఒండ్లొరులను బిచ్చుచు నుద్బంధభుజావిక్రములు ♦ దైవాతెడు నా
చండాసురవానరుల యఖండధ్వని మిగుల రేఁగి ♦ కడువ్యాపించెన్ ౪౩౫

చ. కుమతి ప్రహస్తుడంతఁ దనఁగోర్కి జయింపఁగ నుండ వానరేం
ద్రమహితసేనఁ గూర్చి చని ♦ తామృతి నొందఁగఁ గోరి యగ్నిహో
త్రము శలభంబు చొచ్చెడువిధంబునఁ బైవయి వేగమొప్పు యు
ద్ధమునకు వచ్చునాభటవిధానముఁ జొచ్చె నవృష్టహీనతఁ. ౪౩౬

2155

ఏఁబదియేడవ సర్గము సంపూర్ణము

౫౮ - వ సర్గము

అశ్వా నీలుఁడు ప్రహస్తుని జాలియించుట అశ్వా

క. ¹తరువాత నరింగముఁడగు, సకశిజబాంధవకులుండు ♦ జన్యములకు భీ
కరవిక్రముఁడు ప్రహస్తుం, దరుదెంచుట హితులవలన ♦ నాత్మఁ దెలియుటన్.

మ. బలవంతుండగు వైరిసం గచుటచే ♦ బల్కాటు వక్రంబునం
దెల నవ్వొప్ప విభీషణుం గనుచు నిట్టిరీతి దీర్ఘాకృతిన్
బలవీర్యంబులఁ బొల్పువాడనుచుఁ దోఁచుచుండెను ఏఁడెవ్వఁడో
తెలియం జెప్పి మహాబలాశ్వితుని నోధీనిద్యరా ²దోర్వరా ౨ 2 157

చ. అనఁగ విభీషణుండు మనుజాధిపువాక్కుల నాలకించి యి
ట్లనియెను, రాక్షసుం డితఁ డాహార్యబలుండగు రాక్షసేంద్రునై
నయినచయనాయకుండగు ప్రహస్తుఁడు లంకఁ జేలంగుసేనయం

1 తతః ప్రహస్తుం నిర్వాతం దృష్ట్వా భీమపూక్రమమ్, ఉచాచ సస్థితం రామో విభీ
షణ మరిందమః-అనిమా ప్రహస్తః పూర్వద్వారా నిర్గతః, రామ స్తా త్తరద్వారి తిష్ఠతిస్త, కథ
మస్యానేకయోజనస్థాతాత్కారః ఉచ్యతే, ఆత్తనచనేన ప్రత్యక్షకులేవ-అనివ్యాఖ్య దీనిననుస
రించియే హితులవలన నాత్మఁ దెలియుటన్-అనిచెప్పఁబడినదని యెఱింగి మన్నింపవలయు 2 దో
ర్వరా=మహాభుజుఁడా యని యర్థము.

దు నితనిచెంతనుండుఁ జూము • తోరపువేడ్కఁ దృతీయభాగ మీ

సీ. విక్రమంబునఁ జాలఁబిఱియైతిఁ గనినవారి డనియెను; మిగుల బలఁబ్రాభ్యుచును నధికరోషము మదులందు మిక్కిలిగాఁగనా ప్రహస్తునిఁ గాంచిఁచూర్చుచున్న యావానరబలంబు ♦ లతిభయంకరహావుఁ డతిభీమవిక్రముఁ ♦ డతితరాంగుఁ డునగు నాభటనాథుఁడుపెనుసైన్యముఁగూడియాచ్చుచురాఁగనె, నంతజయ గాంక్షించి వానరఁగణములపైఁబడుచున్నరాక్షసు లప్పు ♦ డొప్పుమీఱి ముఁ

తే ॥ దాల్చియున్న ఖడ్గంబులు ॥ దారకత్తు
లప్పి బాణశూలంబులు ॥ నల్లై ముసల
గదలుం బరిఘంబులుం బ్రాసం ॥ గణము బానావి
ధంబులై న పరశ్వేధంధనువులెల్ల 24

2159

క తనవారూచుండె నెంతయు,, వనచరవద్యులును యుద్ధవాంఛలఁ బుష్పించినతరువుల దీర్ఘములగు, పెనుశిలలను జుట్టుకొనుచుఁ ద్రీతీచెలంగె ౧౪

క. అని నిల్చిరట్లు వానర, దనుజులు పెక్కండు పృథులదర్పంబున మై
 కొనువాంఛఁ బరస్పరమును, ఘనశరపాపాణవృష్టిఁ గల్పించు చొగిన్. ౯౪

క. పెనఁగుచునుండఁగా న, య్యని ఘోరతరంబుగాఁగఁ ♦ నటఁ జూపఁజ్జెక్, దనుజులు పెక్కురు యుద్ధం, బున వానరయూధపతులఁ ♦ బొలియించిరొగిక్.

క వనచరులను జారుషమున, దనుజులఁ బెక్కండ్ర యమునిఁదర్శనమునకుఁ బనిచిరి, రాక్షసులంతట, చనచరులం దాఁకి బలముఁ వర్ధిలుచుండఁ. ౧౧

నీ శూలంబులంగ్రుమ్మి * సారిది గొందఱఁ జంపి రింకను గొందఱ * నేచి చక్రముల వధించిరి కీక * ముఖ్యులఁ గొందఱఁ బరిఘంబులం బూని * మరణమొందఁ

జేసిరి కొండఱు ♦ ఛేదించిరి పరశ్వేధంబులఁ గొండ ఱు ♦ ద్రామశూల
ముఖసాధనంబుల ♦ మోములు పగులంగ ననువులఁ బాసిరి ♦ వెన ధరణిని
గొండఱు వనచరుల్ ♦ గూలిరి, కొండఱు శరముల రక్త్యుల ♦ వంద మొప్పు

ఉ. దనువులందు బెనెగఁ దారుణరీతిగ, ఛిన్నహృదయులగుచుఁ జెన్నమాని
చచ్చి రింకఁగొందఁ జుచ్చఖిన్దముల దివ్యధావృతాంగులగుచుఁధరణి బడిరి.

క వనచరు లింకంగొందఱు, దనుజులు పార్శ్వముల రెంటు • దారుణశూలా
 ధిని జీర్ణ మరణమొందిరి,, వనచరు లతిశోభులగుచు • బాహుబలములక

క నలుగడలం దిగుగుచు ననుజల బ్రాగుగడేసి యార్చి ధోణీజతటిక
బలుకొంపశిఖరములచే, నిల గూల్చిరి మోచిమోచి యేదినపూన్కి.

తే. వజ్రములరీతిఁ దా.కు విగృహకరములఁ
గరతలంబులఁ బిడికిళ్లు • గడఁగి పొడువఁ

* ౪౪ ౪౦౦ గానాకాశ-అనిమూ, అక్షియనునది యొకానొక యాయుధము.

బతితదశనేక్షణులయి యుద్ధతదనుజులు

నోట నల్లను గ్రక్కుచు ధౌచ్చినొచ్చి ౧౬

2167

క ధరణి బడి, రంత నానం, గరమునఁ గపిదనుజులెల్లఁ ధౌచ్చినొచ్చిన యా

తరుణమున నార్తరవములఁ, గరము జయంబులర సింహగర్జనములను ౧౭

క ఒనరించుచుండి రయ్యా, ధ్వనులెల్లం దుములములుగధరణి బగఁగె, నా
దనుజులు కవులును గోపంబున నిక్కుచు ఘోరనయరమున నేర్పుతగఁ

క కనులం ద్రిప్పుచు భయమును, గన కతిఘోవులయి యుద్ధకార్యంబులఁ దా
రొనరిచి, రంత సరాంతక, దనుజుండును గుంభహనుడు ధర్పము పొంగఁ.

తే నై జగర్పముగల మహానాదఁ డాన

మున్నతుండు ననందగు ధౌచ్చినొచ్చి

లాప్రహస్తునియంత్రు, లా ధౌచ్చినొచ్చి బలములఁ

జంపి రెంతయుఁ బూన్కి నిష్క్రమణులగుచు ౧౮

2171

చ నలువురు వారు వేగము ఘనంబగు దర్పముపొంగఁ దాక్షచుఁ

విలయము వానరాళికి ధౌచ్చినొచ్చి సమకూర్చుచు నొప్పియుంట ని

మ్ముల ద్వివిదుండు గాంచి బలముఁ గరువంబును భూషణంబుగా

వెలయ సరాంతకాఖ్యుఁడగు ధౌచ్చినొచ్చి నొక్కని దాకి యుద్ధతిఁ, ౨౦ 2172

క. ధరణిరంబున మోడుచు, మరణము బొందించె, రిపువిమర్దనచణుడై
కరలాఘవమున మోఱినెడు, హరిపతి దుర్ముఖుండు గొప్ప యవనీరుహముఁ.

క. కరములఁ బెట్టి మార్కొని, సురవైరినమున్నతుండును ధౌచ్చినొచ్చి జమునం
దిరమున కనిపెను, దేజ, స్ఫురితుండు వేగమునవలరు ధౌచ్చినొచ్చి రుండుఘనుడుఁ.

క. వనచరత్వజుండునునొ, వనధిగభీరుండు జాంబవంతుండు గోపం

బున రేగి మహానాదని, ఘనక్షముఁ బెద్దశిలను ధౌచ్చినొచ్చి పగులెన్ ౨౨

క తారుం డంతట గురుధరణిరుహమునఁ గుంభహనుల ధౌచ్చినొచ్చి నిర్భరబలు దు

ర్వారబలుఁ మార్కొని శిర, మారిసి మోడంగ నని గతాసుం డయ్యెన్.

చ. అరదముమోదనుండిన ప్రహస్తుండు తద్విధమెల్లఁ గాంచి స

త్వరముగఁ జాపవర్యమును ధౌచ్చినొచ్చి యనూయిను వానరాళితోఁ

గరము దురం బొసర్చె నతిగాఢముగా, బలయుగ్మమందు నొ

క్కరిపయి నొక్కరుండు నడిగాఁబడి మార్కొని పోరుచుండఁగన్ ౨౪ 2177

క. ఆవర్తమువలెఁ గన్నెడు, నావరయుద్ధంబునందు ధౌచ్చినొచ్చి నిది యిం

తొ వర్ణింపఁగ ననఁగా, నేవిధమునఁ దగని కడలి యేవుమెఱయఁగన్, ౨౪౫

క. ఉప్పొంగునవుడు కల్గెడు, చప్పుడువలె నిన్వనంబు ధౌచ్చినొచ్చి నయ్యగమునం

దప్పుడు గల్గె బ్రహస్తుం, దుప్పతిలెడు కౌతుకమున ధౌచ్చినొచ్చి నంతఁ, ౨౪౬

చ అనిమొనఁ బండితుండగుట ♦ నాకదసంబునఁ గ్రోధమూర్తియై
వనచరులం గరోరకరఁవర్షమునన్ వడిమించి నొంచె, నా
దనుజకపీంద్రదేహములు ♦ దారుణరీతిని సంగరాంగణం
బునఁ బడియుండఁ గొండలసఁమూహము గూలినయట్లు టొప్పె మే
దిని యది భీతి నియ్యఁదగి, ♦ తీవ్రగతిక భుధిరంబు గ్రమ్మఁగాక 2180

తే కన వసంతమునందుఁ బూచినపలాశ
తరుసమాక్రాంతధరణినాఁ ♦ దసరె నద్ది,
మఱియు నాయుద్ధభూమియు ♦ మహితపదివి
ధమునఁ గానంగనయ్యె నఁ త్తరుణమందు, 2181

సీ హతవీరసరళరీఁగాళులు తీరముల్ భగ్నాయుధములు తీవ్రగతి విఱిగి
పడినవృక్షంబులు, ♦ పాతెడురక్తంబుకలుషతోయము యశృష్టులును బ్లీహ
ములు మహాపంకముల్ పలువిధంబులుగ నందందుచుఁబడియున్న యట్టిప్రేగు
లరయ శైవలములు ♦ హతములై పైకినినెగిరెడునంగమ్ము ♦ లిటునటు చలి

తే యించుశిరములు మత్స్యమ్ము ♦ తెల్లవేల్లు
శాద్వలంబులు, గ్రద్దలంఁచగమి, కంక
పటులే పారసవిహంగఁపటలి, మేద
ను ఘనఘనంబు గననది ♦ చోద్యమయ్యె, 30 2182

క అనిమొనఁ దాడితులై నిన్వనముల నొనరించువారి ♦ చప్పుడులే భీ
తిని బుట్టఁజేయు ధ్వనులా, పెనునది యసుజలధి కేగుఁ ♦ బెంపెనలారక 31

క కాపురుషదు స్తరంబుగఁ, జూపట్టెడు నదిని సుభటఁశూరు లపు డటక
వ్యాపింపఁజేసి; రనురులు, సేపునఁదగు కపులు నృప్తి ♦ యేనిసకిరణ 32

తే హంససారససేవిత ♦ మైన యేటి, నతిజనంబున దాఁటెడు ♦ పట్టుదుస్త
రమగు యుద్ధమహానది ♦ ముతదాఁటి, రంత నాథటవీగు లఁత్యాగ్రహమున

క సరసీరుహరజములచే, నరుణంబగు కొలను దాఁటి ♦ యరుణతనువులం
గరులు గననైన చాడ్చున, హరిదనుజులు యుద్ధభూమి ♦ యనుశైవలినీ 33

క. తరియించి యరుణదేహో, త్కరముల రాజల్లి, రంతఁ ♦ గనల్లిప్రహస్తుం
డరదముననుండి బాణో, త్కరమును విడుచుచును వేగి ♦ కపులను బున్మీ 34

తే కసి మనంగుచుచుండంగఁ ♦ గాంచె నీలుఁ,
డాభలేశ్వరుడైన ప్రహస్తుఁ డంతఁ
జెలఁగుచున్నట్టి వాయు విఘ్నముల ఘనాభ్ర
పటలివైఁ బల్కిమీఱఁగఁ ♦ బడువిధమున 35 2183

క తనపైకివచ్చు నీలుం, గని, సూర్యప్రభలవెల్లు ♦ కమరధముతోఁ
జనియెచు నాతనిమార్కొని, యనిసేయఁగ నతిజనమున ♦ నతిశౌర్యమునన్.

- క. విలుకాండ్ర మేటియై తగు, బలాధిపతి యంతః గడిదిబవరంబున నా
బలువింటి లాగు పటుశరముల ముంచెను నీలు, బాణము లవి ఋజువులై .
- క చాలఁగఁ గోపించిన పెను, వ్యాళంబులఁ బోలి పటుజంబున నరిగా
నీలుని చాఁకి మహోద్ధతి, నేలం దగఁ జొచ్చె మేన ధినిల్వక యంతః 32౫
- చ ఘనతరవీర్యశాలి కపి కాంతుఁడు నీలుఁడు వీతిహోత్రుఁడో
యనునటు మండుచున్నవిశిఖావళి తాఁకిన నాగ్రహించి చ
య్యన నొకవృక్షముం బెఱికి యట్టై తనుక వధియింపవచ్చు నా
దనుజుని దువ్వుధర్షుని నితాంతబలంబునఁ గొట్టె నుద్ధతిక. 3౯ 2192
- క. దనుజేంద్రుఁ డాప్రహస్తుఁడు, వనచరపతిసంప్రయుక్తవరతహతుఁడై
మనమునఁ గోపంబందుచు, చివరం బడరంగఁ బ్రవగఁనికరేశ్వరుపై రం 2193
- క శరవర్షము గురియించెను,, దగుచరవీరుండు ప్రబలదర్పుఁడు నీలుం
డరివైచు మహారాజోత్కరమును వారింప శక్తిగల్గెను నంతక. ౪౧ 2 94
- క కనుయుగము మూసికొని యోర్చుననుండెను, వృషభరాజుపూనిక వేగం
బున వచ్చి తగ్గు శరదృతు, నున నొప్పెడు వృష్టినోర్చు ధోలికమెఱయక.
- క దనుజప్రహితదురానద, ఘనశరభయకృత్సవృష్టిఁ ధిగనులఁ దెఱవ కొ
య్యన నోర్చియుండె, నీలుం, డనువనుబలుఁ జాట నోర్చి ధి కాశరహతికిక.
- చ మనమునఁ గోపమూని యొకత్వారుహవర్యముచే మహోజవం
బునఁ బరుగెత్తు నాదనుజపుంగుగుఱ్ఱములక వధించె, నం
త నతఁడు భూరిబాహుబలదర్పనచుగ్రుండు గాన వేగమా
దనుజునిచాప ముద్ధతిని ధిచాఁగొని రెండుగఁ ద్రుంచివైచుచుక ౪౪ 2197
- తే సింహనాదంబుఁ బల్కఱు ధి సేసె, నంత
దనుజసేనాధిపతి తనధనువు విఱుగ
దారుణంబగు ముసలాయుధమును చాల్చి
యరదముననుండి దుమికె నత్యాగ్రహమున. ౪౫ 2198
- సీ వేగంబునం దగి ధిపుంబలంబున సింహశాస్త్రాలముల్ ధి చెలఁగునట్లు
సింహశాస్త్రాలవిధిచేష్టితంబు నొప్పి విక్రాంతసంతతవిజయులగుచు
నని వెనుదీయక ధిమ దేంద్రపుత్రానురాభులై వీరులై ధియలచున్న
బలుఱు లిరువ్విగఁ ధిబలువిధంబుల బాశవైరులై రక్తమధివాసరిగాఁగ
- తే. నవయవంబులఁ దడుపంగ ధి నట్టెనుత్త
కరుణపోలిక మార్కొని ధి కరినదంష్ట్ర
లను గడుం గాయములుపడఁగను బలుమఱు
నొరయుచుం గీర్తి బొందెడు ధి నూహలొప్ప ౪౬ 2199

- క. తలపడి పోరుచునుండిరి, బలమున నుద్యుక్తుడగుచు ♦ బవరమ్మన ని
మ్మల వాదనుజోత్తముడు మునలమును గొని కపిలలాటానరణి నడంచెన్.
- క. దానన్ ప్రవించె రక్తము, వానరవరుఁ డంత రక్తవర్షపుతమై
మేను తగంగాఁ గోపముఁ, బూని మహాతరువుఁ గైనిబూని బలమునన్. ౫౧౦
- క. అరివత్తుంబున వైచెను,, సురవైరియు సరకుగొనక ♦ శూరత నాభీ
కరమునలంబునుగొని యా, హరివీరునిపైకీ బాతె ♦ నధికబలమునన్. ౫౧౧
- క. తరువాత మహావేగుఁడు, హరివీరుఁడు నీలుఁ డుగ్రమగువేగమునన్
బరుగైత్తివచ్చి వధియిం,చురతిం దగునాప్రహస్తు ♦ శూరునిఁ గనుచున్. ౫౧౨
- క. పెనుశిల నొకదానిం గొని,యెను,చుటియును యుద్ధకాంక్షయెంతయుఁ దగ నే
పున మునలంబును గైకొని, యనిచేయుచుఁ దన్నుఁ జంప ♦ సరుదెంచు నరిన్.
- క. కని వేగమ యాపెనుశిల, దనుజుని తలపై నవైచె, ♦ దర్పనమగ్రుం
డును భటవతియా నీలుం, డనూనగతి వైవఁ బరుష ♦ మా శిలయదియున్.
- క. తలపైనఁ బడఁగ దానం, దల యప్పుడు శకలములుగ ♦ దారుణరీతిన్
గిలిగించుచుఁ బగిలెను, నా,బలనాయకుఁ డంతఁ గాంక్షింపలములు చెలఁగన్.
- తే. ఇంద్రియంబులు నశియింప ♦ నిల గతాను
వగుచు విచ్చిన్నమూలమహాద్రుమంబు
పగిది వేగమ గూలెను, ♦ భగ్నమయిన
యాప్రహస్తునితలనుండి ♦ యత్తటిఁ గడు. ౫౧౪ 2207
- క. తనువుననుండియుఁ బరవృత్తమూనుండి నిర్లభము తీవ్రముగఁ బాతెడుభం
గిని రక్తము పాతెను, నా,వనచరవతి యాప్రహస్తు ♦ వధియింపంగన్. ౫౧౫
- క. వనచరులు చూచుచుండిరి, దనుజవిభూత్రమునిసేన ♦ తత్సార్వము చూ
డనురాక యప్రకంఠ్యం, బునునయి యుండియును మోదమును వీడి కడున్.
- 1క. పురమునకుం జనఁ దిరిగెను,, సురరిపువీరోత్తముఁడు ♦ త్తోణింబడఁగాఁ
ద్వారగా నీ రనకట్టకు, నరిగి తగం చాఁకి నిల్వ ♦ కపుడై కలఁగుచున్. ౫౧౬
- క. వెనుకకు మరలువిధంబున, దనుజులు వారెల్ల నిల్వఁగనగు శక్తియె లే
మిని బాటి,రిట్టు లావా,హినిపతి హతుఁ డౌట సుభలు ♦ లెంతయు నార్తిన్.
- తే. ఉద్యమంబులఁ బాసి మహోగ్రశక్తి
నలరుదానవపతిచెంత ♦ కరిగి ఎలుకఁ
జాల కప్పుడు మూఁగలఁచంద మొప్పు
నుండి 2తీవ్రశుగల్గిని ♦ నొగి మునింగి ౫౧౮ 2212

* త ముగ్రవేగం సంబంధ మావతంతం మహాకపిః, తత స్సంప్రేత్య జగ్రాహ మహావేగో
మహాశిలామ్-అనిమా 1 నేతుబంధం సమాసాద్య వికీర్ణం సలిలం యథా-అనిమా. 2 తీవ్రశుగల్గిని=
శుక్ + అర్చి-శోక పాగిం మనియర్థము.

క. విరహితసంజ్ఞలవలె నుండు, యంతట వివిధములు * నీలుడు జయముం
గరముం గొన్నమహాబలం, డరాతివిధ్వంసనంబు * సవ్వధి జేయన్ ౬౦౫

క. వనచరవర్యులు తమి న, పునికయి వినతింప మిగుల * బ్రహ్మసంబున నా
మనుజవిభూ త్తములం గనఁ, జని వారలచెంతనుండె * సఫలాత్ముండై

ఏబదియెనిమిదవ సర్గము సంపూర్ణము

౫౯ - వ సర్గము

— శ్లో రావణుని ప్రథమయుద్ధము శ్లో —

చ ¹వన చర సై న్యనాయకుఁడు * బాహుబలంబుమెయిం బ్రహ్మస్తునిన్
దనుజభటాధిపుం గలనఁ * దాఁ బోలియించి చెలంగ భీమనా
ధనములఁ దాల్చి యంబుధివిధంబున వేగమునం జెలంగునా
దనుజమహేంద్రుసై న్యము వితాకున లంకకుఁ బాతె నార్తిమై ౧ 2215

సీ. దనుజవీరులు చని * తమవతికిం బ్రహ్మస్తుఁడు వాహినీపతిఁజేరి బడుట
నీలునిచే నని * సోలుచుఁ జెప్పంగ వారలపల్కుల * వరుసవినుచు
²బలవంతులౌ శత్రువుల నాశ్రయించుట విధియయ్యుఁ గాలునివీటికరుగఁ
దగుతటి గావున * దారుణకోపంబుఁ బూనె; నారావణుఁ * డానిలింప

తే పతిసమానుఁడు సేనాధిపతి హతుఁడగు
టను గడున్ విని శోకంబునను మునింగి
యంతఁ గోపాన్వితస్వాంత * మమరఁ జెంత
నలరు రాక్షసభటనాయకులను గాంచి ౨౫ 2216

క. సురపతి సురభటవీరులఁ, బరికించి వచించుమాడ్కిఁ * బలికెన్, మనకుం
బరుఁడగు రామునిపట్లను, ద్వేరపడక యుపేక్షఁ బూనవచ్చునె చెప్పుడి 3౫

క. శతమఖుబలముం గూడిన, జతసంబునఁ జెండఁజాలు * శౌర్యమహితు నా
దితిజచమూవుఁ బ్రహ్మస్తుని, మతంగజభటాన్వితముగ * మ్రందించి రనిన్.

క. కనుకన్ వనచరులని తక్కినవారి నుపేక్షచేతఁ * గ్రిందుపలుపకుం
డనుగూడ, దింక సేనో, మనమున నోరవ్వంగఁజాల * మార్తురకడిమిన్. ౪

క వెనుక స్త్రుండుం జూడక, చని వైరులఁ జంపుచున్ విజయముం గొనఁగా
చనికిం బోయెద నల్పులు, ఘనబలులం జంపుచుండు * గానఁ పలంపన్. ౫

1 గతసర్గాంతమునఁ జెప్పబడిన విషయమే మరల నిలఁ జెప్పబడినది ఇదిప్రాచీనలగు మహాకవులయొద్దర మని యెఱుంగవలయు ఇట్లు చెప్పట నిరర్థకము మాత్రము గాదు ప్రకృత కథావీజభూతము గాన విది పునరుక్తి గాదని గ్రహించుట సహజము 2 ఇది వ్యాఖ్యానితప్రాయమునకుఁ చెనుఁగు

తే సంగరక్షోణి యంతో యాశ్చర్యకరము

గాఁ గనంబడుచున్నది, దిక్కాలమందె

దావదహనుండు జ్వాలల ♦ తతి వసంబుఁ

గాల్చురీతిని నా బాణాగణముచేత. ౫౪

2221

క రాముని లక్ష్మణుఁ గీత, స్తోత్రంబును గాల్చువాఁడ ♦ త్రోణికి నివుడే

భీనుంబగుకపిర క్తము, చే మానుగఁ దృప్తి గూర్తుఁ ♦ జిత్త మలరఁగఁ.

క అని పలికి యింద్రరిపు వా, దనుజేశుండు దహనుమాడ్కిఁ ♦ నద్దయుఁ గాంతిఁ

గననై హయరాజాన్విత, మునునయి భూషణవితాన ♦ ములను మెఱియుచుఁ.

క తనయంతనె గ్రాలెఁచునన్యం, దన మారోహించె నిట్లు ♦ దావవనాధుం

డనుచరియుతుండై చనుచుండినతటి ఘనశంఖభేరినినదమ్ము లొగిఁ. ౭౪

ఆ పణవముఖములైన ♦ పటువాద్యరసములు

భుజము లప్పళింపఁ ♦ బుట్టుధ్వనులు

సింహనాదములును ♦ జెలఁగుపుణ్యస్తుతు

లలరఁజేయఁ జనియె ♦ ననికి నవుడు. ౮

2225

చ దనుజవిభూతముండు గిరితల్లజముల్ ఎలె గట్టివోచు మే

ఘనిచయచుట్లు నీలములు ♦ గాఁ దగురూపములొప్పు, నిప్పులో

యనఁదగు నేత్రము ల్వెలయ ♦ నార్చుచు నొప్పెడు రాక్షసోత్తముల్

తనుగొలువంగ భూతపవిత్రానయు తేళ్వగురీతి రాజిలెఁ. ౯

2226

మ గురు తేజుండగు రావణాసురుండు కోర్కెల్ మోఱి శీఘ్రంబుగాఁ

బురము న్నెల్వడి యుగ్రసింధుజలదఁపుహంబునుం బోలె ను

ద్ధరనిస్సావము గల్గి వృక్షగిరులం ♦ దోరంబుగాఁ జేతులం

బరమాహ్లానము మీఱఁ దాల్చి యనికిం ♦ బైకొన్నచిత్తంబులం

గరముం బొల్చెడు నాకపీంద్రబలముం ♦ గాంచెన్ మహోగ్రంబుగఁ ౧౦

చ అని నొసరించునత్సకము ♦ నంది ఘనీంద్రసమానబాహువై

తనరురఘూత్తముండు సిరి ♦ తద్దయునొప్పగ సంగరత్తుపై

నన్యనికరవేష్టితుండగుచు ♦ నారయఁగా సతిరూక్షమాయ న

చ్చునిఖలదేవతారిపులస్తోమముఁ గాంచి యెసంగువేడుకఁ ౧౧

2229

తే శస్త్రధారులమేటయై ♦ సకలవీర, తారతన్యవిమండయి ♦ తనరుసవ్వ

భీషణుని గాంచి యిట్లనె, ♦ వివిధచిత్ర, శరపతాకాధ్వజాయుధతతులతోడ.

సీ. ప్రానశూలానిశితస్త్రవ్రాతములతోడ నై రావతసమానహస్తాగణము

లొప్ప నక్షోభ్యమై ♦ యురుశూరజష్టమై యలరునీసైన్యమి ♦ దరయ నెవరి

దగునొ నా రామునుఁ త్రహ్వ్యామును 'శక్రసవ్యశవిక్రముఁడై సఃసరిసమతి వి
భీషణుం డాదృతిఁ విని మహాత్ములును రక్షఃపుంగవులనయిఁ క్రాలువారి

తే. బలములకొలంది చెప్పుంగఁ దలఁచి యనియె,

నల్లదిగొ భూపవర్య! బాఁలార్కు బోలి

యరుణవక్త్రంబుచే నొప్పిఁ మా స్తిమూఁపు

నందుఁ గూర్పుండి తచ్చిరంఁ బవరునట్లు ౧౩౪

2230

క. తనుభారంబున నొప్పెడు, దనుజ సకంఠనుగిఁగాఁగఁ దలఁపు, మదిగొ న్యం
దనమెక్కి మృగపతిధ్వజముచు శక్రధనుస్సుమానఁమునగుధనువునుక. ౧౩౫

క అలరఁగ గుణమును లాగుచు, వెలసెడు నుగ్రంపురంతఃవితతిఁ గరివలె

వెలుఁగుచునున్న యతం డి, మ్ముల విధివరములనుగన్నఁ ముఖ్యుఁడనువ్వు! ౧౩౬

ఆ. ఇంద్రజిత్తనంగఁ నీలఁబ్రసిద్ధుండగు,, వింధ్యశిఖరివోలెఁ వివృతదేహుఁ

డ న్తగిరివిధమునఁ నన్యుల తేజంబుఁ, దగ్గునట్లు సేయుఁ ధైర్యమలర ౧౩౭

క అలరు మహేంద్రగిరీంద్రము, నలె నిశ్చలుఁ డతిరధుండుఁ బలశాలి యొకం

డలఘురథ మొక్క చాపం, బలగుచుఁ గైదాల్చి విస్తృతాకృతి దానిక. ౧౩౮

క. సారించుచు నున్నాడే, శ్రీరామా! విపులతనువుఁ జెందిన యతఁడే

భూరిబలుం డతికాయుఁడు, చేరువ నల్లదిగొ ప్రబలఁసేనానీతుఁడై ౧౩౯ 2235

క తరుణార్కునిచందంబున, నరుణాక్షుండగుచు గంటఁ లధికంబుగ ని

ష్ఠురనాదము సేయఁగ నొ, కరినెక్కి ఖరధ్వనుల్ తఁగంగ నఱచుచుక. ౧౪౦

క అరుదెంచుచున్నవాడే, ధరణీశ! మహాత్ముఁ డతులఁనర్పండు మహా

దరుఁ డీతఁడు నువ్వు! బం, గరుసొమ్ములు చిత్రములుగఁ గ్రాలుచునుండక.

తే. సంధ్యయం నలి యంబుదఁనహితశిఖరి

వలెఁ బ్రకాశించు ఘోటకఃసరము నెక్కి

కాంతులొప్పెడు ప్రాసంబుఁ కరమునందు

నలగు వీడు పిశాచాఖ్యుఁ డశనిజవుడు ౧౪౧

2236

సీ. విద్యుత్ప్రభంబయిఁ వెలయుచుఁ గింకరవజ్ర వేగంబునఁ వఱల వాఁడి

శూలంబు గరమునఁ దాలించి గిరిత్యువృషభంబుపై నెక్కిఁ వేగవచ్చు

నీతండు కీర్తిచేఁ నెనఁగెడు త్రిశిరుండు, జలదతుల్యాంకుఁడైఁ బలుపుగలిగి

యతివిశాలంబయిఁ యందమై వక్షంబువెలుయఁగా ఫణిరాజఃపలితకేత

తే నము చెలంగ నన్నద్భుడైఁ నారిసట్టె, కర్ణములదాఁక లాగి, నిఁకామలీల

మరల నద్దాని విడుచుచుఁచునలఁగ నెడ, వీడ కుంభుఁడు భూపాలఃపిబుధరాజ!

1 విభీషణ శక్రసమానవీర్యః-అనిమా 2 ఏషః శనితుల్యవేగః-అనిమా 3 విద్యుత్ప్రభం
కింకరవజ్ర వేగం-అనిమా, కింకరవజ్ర వేగమ్-వజ్ర వేగా దప్యధిక మిత్యర్థః-అనివ్యాఖ్య.

చ. కనకము వజ్రముల్ పొదుగఁగ విలసిల్లుచు భూమయు క్షమో
యనునటు లొప్పు సత్పురిఘ ధమై కరంబునఁ బూని ఘోరక
ర్తనివయ మద్భుతంబుగ నఁమానుషశౌర్యముచే నొనర్చు నీ
దనుజబలప్రధానుఁడగు ధానవుఁ డాను నికుంభుఁ డోవిభూ! ౨౧ 2240

చ. ధనువు శరాళి ఖడ్గములు ధారుణరీతివెలుంగ డెక్కె మొ
య్యన వెలయంగ నొప్పు రథఃసుందు ముదంబునఁ గూరుచుండి న్యం
దన మది యగ్నిరీతిఁ దగ ధారుణహాపమునం జెలంగునీ
ఘనుఁడు నరాంతకుండుగును డ్మౌఘతివర్య! మహేంద్రవిక్రమా! ౨౨ 2241

తే. అరులు కనఁబడమిని భూధరాగ్రములను
శత్రువులుగాఁ దలంచి భుజప్రతాప
మూరఁ బోరాడుచుండు నరాంతకుండు
చూడు మల్లదిగో కనుఁచూపునందు ౨౩ 2242

సి. పలువిధములు ఘోరఃపములునై సహసముల్ గల్లు శాస్త్రలోవ్యఃకరిహయమ్ముగ
ముఖములుతగ నేత్రఃములువివృత్తంబులైవెలయుభూతములుతఁ న్నెలమిఁగొలువ
నలరునీతఁడే దేవతలదర్పహంతయా రావణుండు హిమకఠప్రతిమము
నూత్తశలాకము ధనుకరంబునునగు తెలిగొడు గీతనిఁదివ్యరథము

తే. నందు వెలయుచునున్నదీయమరవైరి, గురుతరస్వాంతః జెల్లరఁజ్ఞోవగు లోగిఁ
గొలువ భూతాళిఁజూడను గూడియున్న, యట్టిరుద్రు నివగిదిగఁ నలరువాఁడు.

చ. ఘనమకుటంబుఁ దాల్చి రుచిఁ గ్రాలెడుకుంజలముల్ శ్రవస్సులం
దు నటన మట్టెచేయ రుచిఁజో ముఖమెంతయు నొప్పుమీఱఁ జ
క్కనితుహినాద్రి వింధ్యగిరికాంతులపోలిక భీమహాపముఁ
దనరఁ జెలంగువాఁ డితఁడు, ధానవవీరుఁడు సుమ్ము భూవరా! ౨౪ 2244

క శతమఖసమవర్తలయుద్ధతినొంచినవాఁడు తీక్షణధాముని పగిదిగ
క్షీతిఁగ్రాలువాఁడు కనుమా, క్షీతిపాలను హేంద్ర యనిన శ్రీరాఘవుఁడు.

క. అరిహంత నవ్విభీషణుఁ, బరికించి వచించె నిట్లు ధళిరే! దనుజే
శ్వరుఁ డీతం దురుతేజ, స్ఫురితుండు ప్రతాపశాలి ధోభిలుఁ గాంతిగ. ౨౫

చ. ఖరకరునట్లు కాంతుని కామము వెల్లుచుఁ దేజిచూడరా
కరుదుగ నొప్పుఁ దేజమున ధావృశమై తగు వీనిరూప మీ
తరుణమునందుఁ గన్పడు నితాంతము స్పృష్టముగాఁగ, రాక్షసే
శ్వగుఁడగు వీనిదేహము విభాసిలునట్లుగ దేవదానవో
త్కరమున నేరిదేహమును గ్రలదు కాంతినమగ్రమై తగక ౨౬ 2247

క ఈతనిభటవరులెల్ల మహాతేజులు హృతముల యాకృతిగలవా
రాతశగిరులం గొనియే, యీతఁడీ యుద్ధంబునేయఁ నెంచినమేలుల్. ౨౭

ఆ. దీప్తములగు బాణఃదీధితు లెవలయంగ, వానిఁ దాల్చియున్నవారు, భీమ
తేజఁడైన యితఁడు ధీవ్యమానభయంకరప్రతాపదనుజఃరాజి గొలువ.

క. అతితీక్షణదేవాభూత, ప్రతతియుతుండైన యమునిభంగి విలసిల్లె
శతధృతివశమున నీదుర్మతి నాదృక్పథమునందు ధమానుగఁ బడియె.

క. కనుఁగొను మిదిగో భూజాతను దొంగిలి నాకుఁ గల్గఁ ధాఁజేసిన యి
ప్పెనుశ్రోధమును నేసి, తనిపై వెడలించువాడ ధారుణభంగి. 30

చ. అనియిటు వీర్యవంతుఁడగు ధనారఘరాముఁడు పల్కి లక్ష్మణుం
డనుచుండఁడై చెలంగఁగ సుహావిశిఖంబును లాగి యెత్తి ని
ల్పెను సమరాంగణంబునను ధజెందిన వేడుక, సంతరావణుం
డనుపమవిక్రమాభ్యులగు ధనాసురవద్యులఁ గాంచి యిట్లను 31 2252

సీ. జంకునొందక మీరు ధచక్కఁగా నగరంపు ద్వారంబులందు, సంతర్గతము
లగుపురద్వారములందుఁ దత్పార్శ్వంబులందు సుభటులుండు ధనట్లు గట్టి
నట్టి చర్యాభవఃసాలియందును నిల్చి చక్కఁగాఁ గాపాడఁ ధజాలియుండు,
డిప్పుడు ననుఁగూడి యారీతి మీరెల్ల వచ్చియుంటను జూచి ధవనచరేంద్రు
లివ్వుట్టణంబున ధనెవ్వరు లేకున్న చిత్ర మిద్దానిని ధజత్తములను

ఆ. నెఱిఁగి దుష్ప్రసహమయే యయ్య జనశూన్య

మైన లంకఁ జొచ్చి ధయతిజవమునఁ

బాడు నేసి పాఱవై తురు కంధిలో

ననుచుఁ బరిజనులకు ధనాజ్ఞ యొసఁగి. 32

2253

చ. తను నిటుగూడి వచ్చిన సుదర్శుల వారల వీడుకొల్పు నా

దనుజులు సావీజ్ఞ నౌదలలఁ ధదాల్చి చనఁ మఱి రావణుండు చ

య్యనఁ బెనుచేప పూర్ణమగు ధనభీజలంబు గలంచుభంగి న

వ్వనచరసాగరౌఘము, సవారితరీతి నలంపఁజొచ్చె దా. 33

2254

అథా సుగ్రీవుఁడు రావణమూర్ఖుని మార్చిట్లుట అథా-

మ. దనుజేంద్రుం డిటు తీక్షణబాణధను పుద్యచ్ఛక్తిమై దాల్చి చ

య్యన యుద్ధంబును జేయఁ బైఁబడుచు రా ధనత్యంతకోపంబునం

గని సుగ్రీవుఁడు భూరిభూమిధరశృంగం బొండుఁ జేలాగి యా

తనిపైకిం జని మూర్ఖునె, మఱియును ధదర్పంబుమై నాతఁడు. 34

2255

క. తరువిశతియు క్తసానూ, త్కరములఁ దగునాశిఖరముఁ ధగ్రవ్యాదునిపై

బరవసము మీఱవై చె వి,సరి జవమున; రావణుండు ధచక్కఁగదాని

క. తనపై కడరఁ దటాలునఁ, గని హాటకపుంఖశరనిఠకరముఁ భేదిం

చెను దాని, నిట్లు తరువిత,తినిగూడిన సానువులను ధదీప్తముగచు. 35

2256

- క ఆలరారుశైలశిఖరం, బిలఁ దుత్తుమురై పడంగ † యేచి యమునితోఁ
దురితంబయి పెనుసర్పము, వలెఁ దగునొకశరము వింట † వజ్రరిపుండున్.
- క ఒనఁగూర్చి కోపచిత్తంబున వాయుసమానవేగఁమునఁ దగి విద్యు
త్తును బోల మండుచున్ జిహ్వునివజ్రముఁబోలి మెఱయు † సునిశోశరీమున్.
- క. కొని సుగ్రీవుపధార్థం, బహునమగుశక్తివైచె, † నమరేంద్రు, మహా
శనివంటి యాకృతిం దగి, సునిశితమగు నగ్రమునను † శోభిలునదియున్
- క దనుజేంద్ర బాహుముక్తిం, గని జవమున వణ్ణుఖుండు † కడఁగి ప్రయోగిం
చినశక్తిక్రాంతభూధరమును జెందినరీతిఁ బ్రవగఁభూసతిఁ దాఁకెన్. రం
- క దారుణశక్తి యదిట్లులు, గా రయమునఁ దాఁకి చించెఁ † గపిసక్షము, నా
వీరుఁడు తచ్చరపీడితుఁ, డై రావంబడరఁ జిత్త † ముట్టె కలఁగఁగన్. రం
- క ధరఁబడియెఁ మూర్ఛితుండై, హరివీరుం డిట్లు పడఁగ † ననురులు గని యు
ద్ధరరావమడరఁగా నా,ర్చిరి, జ్యోతిర్ముఖుండు నభుండుఁచెలఁగు ఋషభుండున్.
- క ¹ పెనునండ్రిలఁ దగుగవయుండు, ఘనుఁడుగ వాత్సుండుశక్తిఁగాయములుకడుం
బెనుపొంద భూధరంబులఁ, గొని నడచిరి నకలదనుజఁకుంజరుపైకిన్. రం
- చ అమరవిరోధి యట్టె ప్లవఁగాధిపులేసిన పర్యతంబులన్
సమముగ దృష్టినిల్పి కని † శాతశరాగ్రశిరాలిఁ ద్రుంచి న్న
ర్థములుగఁ జేసి వారలను † దద్దయు హేమవిదితపుంఖబా
ణములను నొంచె, నాప్లవగఁనాధులు భీమశరీరు లత్తటిన్ రం 2265
- క. దనుజారిబాణభేదిత, తనులై ధరఁబడిరి, పిదప † దనుజనుహేంద్రుం
డనుసమభయకృత్కృపిబలమును బాణావళులచేత † ముంచెం గడఁకన్ రం
- సీ ²వీరోత్తములుగాఁగ † వెలయునావానరుల్ హింసితులయియట్టెఁ యిసు ద్రెల్లి
భయమువాపుమఁగాచుఁ వారు లేనందునఁ బటువుగాఁగూయుచుఁ భయముశల్య
మట్టు మదిన్ నాటి † బిట్టుబాధింపఁగ దనుజనాధాంబకఁతతికి డన్పి
యా ర్తశరణ్యుండై † యలరు శ్రీరాముని శంఖసాచ్చిరి, ధనుఁష్ఠంతుం డనుల
- ఆ. చిత్తుండై నయట్టి † శ్రీరాముఁ డంశటఁ, జాపముఁ గొని కీశఁసమితిఁ గావఁ
జనియె వేగ యపుడు † సౌమిత్రి రాముని, పరిసరమున కేగి † పరమభక్తి
- క. కరములు మోడిచి యెంతయుఁ, బరమార్థయశంబుగాఁగఁ † బరఁగుపలుకులన్
బరికించి నలికె, బ్రభువర, సరదారహరించినట్టి † పాపిని నితనిన్ రం 2266
- క. అనిఁ జంపఁ బూజ్యులగుమీ, రనూనమగుశక్తిచేత † నలరుచున్నా,

1 గవయసుదంష్ట్రః-అనిమా. 2 తతో మహానా సధను ధనుష్షా నాదాయ రామ స్సహసా
జగామ-అనిమాలము శరణాగతకృత్య ముక్త్యా శరణ్యకృత్య మాహ-అని గొవిందరాజులు కొంత
వ్యాఖ్యివ్రాసిరి అది కథకు ననుకూలించినది కాదు, ఐనను ఆపదములే యిందుపయోగింపఁబడుటచే
నాసార మిందుఁ గవఁబడునని యెఱుంగునది

రసయని నీచుని నీదను, జని నేనే చంపువాడఁ ♦ జము శ్రీరామా! ౪౭
 క అనుమతి నిమ్మా! నీదగు, సనుజ్ఞ లేకుండఁ బోవ ♦ నర్తముగాదం
 చని వినయంబునఁ బల్కిన, యానుజని వాక్యములవిని మహామతిగానఁ
 క. గురుకాంతి సత్యతౌర్యము, పరఁగంగా నొప్పురామ! భద్రుండను సో
 దర! పొమ్ము నీచుఁడని నీ, యరి నెంచక యత్నపరుడవై పోవఁదగు. ౪౮
 క. శరమొండు గూర్చునట్లుగ, నరికిం గన్నడుచు మఱొక యస్త్రముఁ గూర్చున్
 గురునీర్వుం డగుటక సంగరమునఁ జిత్రప్రతాపకలితుండగుఁ జూ! ౪౯
 1 ఆ. శతఁ డలిగ నేని ♦ యెల్లలోకంబు లొక్కటిగఁ జేరి యితిని ♦ కడిమికోర్వఁ
 జాల విండుకయును ♦ సందియం బేలేదు, గానఁ బొరవడకయె ♦ దానవపతి
 క. దనుజునియందలి లోపములను మఱి నీలోపగణములను నరయుము, నీ
 కును గల్గువానిఁ బరునకుఁ, గనఁబఱుపక మోచ్చరికను ♦ గల్గి సతతమున్. ౫౦
 క. ధనువున నిన్నున్ జాగ్రత్తను గాచికొనుచు, యటంచు ♦ దాశరథి వచిం
 చిన 2 లక్ష్మణుఁ డారాముని, గని గొంగిటఁ జేర్చుకొని తగ్గక వలగొనియె
 క తనివార మ్రొక్కి యుద్ధంబునకుం జనె, నేగ్గుతుండములకు సమముతొ
 ఘనబాహువులందగు రాముని తమ్ముడు దీప్తచాపముల భీమముగన్. ౫౧
 క కరముల ధరించి బాణోత్కరముల వర్షంబుగాఁగ ♦ త్కౌస్తలమువయిం
 గరమడలి భిన్నులై పడు, హరివీరులపైని గురిసి ♦ మార్పుదశముఖున్. ౫౨
 క కనుఁగొనియె, మహా కేజంబునఁ దగుహనుమంతుఁ డనిలపుత్రుం డట్లు
 య్యునికికొ లక్ష్మణురాకను, గని నేనుండంగనేల ♦ కష్ట మితినికొ ౫౨౪ 2278
 క. అనియెంచి రావణునిబాణనికరమును నిలిపి, దనుజునాధునిపైకిం
 జనియెన్ ద్వరగా, సన్నతి, యనిలాత్మజఁ గతనిరధము ♦ నటఁ జేరి తగక.
 చ తనయససవ్యబాహువు నితాంశము పైకినీగుడ్డి దానవేం
 ద్రుని నదలించుచుం బలికె ♦ రూక్షముగా, సురదైత్యసంతతికొ
 ఘనతరయక్షరాక్షసనికాయముచే సురగాయకాళిచే
 తిను నని జావకుండను విధాతృవరంబును గాంచినావుగా ౫౪౪ 2280
 3 క వనచక్రవలన సాధ్యసము నీకు నిటఁగల్గు, మాస్త్రమును నిదిగో వ్రే
 ల్లను నై దిటఁదగుదానికొ, నీనుఁ జంపఁగ నెత్తినాడ ♦ నేనిపు డదియొక
 క నీనుఁ జంపి నీశరీరంబునఁ జిరకాలమాగ వాసమును జేసెమి జీ

* తమ బ్రవిన్నవజేమా రామ స్వత్యపరాక్రమః-అనిమా 1 త్రైలోక్యవాసి సంక్రద్ధో
 దుష్ప్రిసహ్యో న సంశయః-అనిమా ఇచట రామునినోట రావణునిం బొగడించి మహాకవి వాత్సీకి
 తనచాతుర్యమును వెల్లడించెను మహాపురుషుల శత్రువునుగూడఁ గూడమున్నఁ బొగడుదురమట యిట్లు
 గ్రహింపఁ దగినది 2 రాఘవస్య విచ శ్చుత్వా పరిష్వ జాబ్ధిభిర్రాజ్యవ-అనిమా 3 ఏవ మే
 దక్షిణో బాహుః పంచకౌఞ్చ స్సముత్థితః-అనిమా.

పునిఁ బైకిఁ బంపఁగల దన, దనుజేంద్రుం డంత భీమదర్పఁడు పూనిక్కిన్.

చ. అనిలజవాక్కులన్ వినుచు † నాగ్రహాయుక్తి సుర క్తనేత్రుడై
యనియె మరు తనూజఁగని † యౌర! కవీ యింక శంకలేక వే
గ నను గరవ్రహారమున † గాసిలఁ జేయుము శాశ్వతంపుగీ
ర్తిని గపిశొట్టై రావణు నతిస్థిరశౌర్యముఁ బూని యంచు మే
దిని గడియింపు మంతట మఁదిం దలపోయుచు నీదుదర్పమున్. ౫౭౪ 2283

క. నిను నశియింపం జేసెద, నన వాయుకుమారుడైన † హనుమయు దనుజే
శునిపల్కుల విని రావణ, విను మును నేఁ గొట్టినాడ † విక్రమసులర్. ౫౮

క. నాపారువంబు నెఱుంగఁగ, నీపట్టిని నడఁచు దలఁపు † మిపుడని మదికిం
జూపట్టునట్లు పలికిన, నాపావనిపలుకులకు మఁహాతేజండ్. ౫౯ 2285

క. దనుజేశ్వరుండు శోపంబును దాల్చి పరాక్రమంబు † పొంగఁ గరతలం
బునఁ జఱచె; దానఁబలుమఱు, మనమునఁజలనంబునొంది † మరుదాత్మజుడన్.

క. మతివిభవంబును నెంతయు, నతులితతేజంబువెలయు † నట్టిఁడు గానన్
స్థితి నట్లొక్కముహూర్తంబు తగంగని స్థైర్యమూని † పొంగెడుక్రుధచేన్.

చ కరతలసంప్రహారమునఁ † గర్భురనాథుని నొంచె, నంత నా
సురరిపుచాలకుండు కడు † హూరుండు భూరిబలుండునైన య
వ్వురుదధిపాత్మజుండును నఁమానుషశక్తిని దన్నుఁ గొట్టఁగా
ధరణి చలించఁగా గిరివిధంబునఁ దద్దయుఁ జంచలించె దాన్. ౬౨౪ 2286

చ అనిమొన నిట్టు లాదనుజఁ † డాహనుమంతునిహస్తతాడనం
బునఁ జలియించుటం గని కఁపుల్ మునిసిద్ధసురాసురుల్ ముదం
బున రొడసేసి, రాపిదప † భూరితరంబగు తేజమొప్పునా
దనుజవరుండు తెప్పిటిలి † తత్పవనాత్మజఁ గాంచి యిట్లనున్ ౬౪ 2289

క. వనచరవర! నీవీర్యంబును మెచ్చఁగవచ్చు శత్రువుగనుండితీవై
నను మెచ్చువాడ బలిరే, యన, హనుమయు నిట్లుపలికె † నాతనితోడన్.

తే. ఇస్సీరో! నాదువీర్యమిం † కేమి పలుక
నిద్ది యుండిన లేకున్న † నేమి యింకను
బ్రదికియున్నాడవే యేల † పలుకు మిప్పు,
ఙాక్కమాఱు దురాత్మ! నీవుద్యమమున. ౬౫ 2291

క ననుఁ బ్రహరింపుము నీవే, నిను వినుతించుకొనెదేల † నే నంతట ము
ట్టేని నిన్నుఁ బొడిచి యమపుర, మున కనిపెద, ననన దనుజఁముఖ్యుం డంతన్.

చ హనుమవచించుమాటలకు † నాగ్రహ మూనుచునుండె బౌయషం
బునఁ దగు రావణుండు క్రుధఁ † బొంగుచు నేత్రము లెఱివాఱఁగాఁ

సాధు వానశవీర్యేణ శ్లాఘనీయోఽసి మే రిపుః-అనిముః

దనకుడిచేతిముష్టిని నితాంతజవంబున వై రిత్నామ్మ నొ
య్యనఁ బొడిచెన్, బృధూరమున ధాతనిప్రేటుపడం గవేంద్రుఁడున్. ౨౮
క పలుమఱుఁ జలియించె, మహాబలుఁ డాపవనాత్మజుండు ధాతనికే మూ
ర్ఖిలుటంగని యతిరఘుఁడొ, పలాశనేశుండు పవనుఁపట్టిని ననిలోన్ ౨౯ 2294
తే చంపరామి నెఱింగి యీశత్రువింక
మూర్ఖుఁ డేఱిన బహుకష్టములు గలుగును
గాన వెగంబ చనుటమేలొనటంచు
నరద మెక్కి నీలునిపైకి ధరిగెనంత ౩౦ 2295

మహాస్రగ్ధర —

దనుజేంద్రుం డుగ్రహవాతతబలయుతుడై ధర్మముపొంగుచుండం
గను భీమవ్యాళరీతిం ధనఁబడి రుచులం గ్రాలుచున్ వై రిమర్తా
ఘనికృంతస్సారశక్తిం ధననగుశరముల్ ధాడఁగానేసి నీలున్
ఘనదర్పున్ వాహినీశున్ ధనలనొనరిచెన్ ధాడదీప్తుల్ చెలంగన్ ౨౧
సీ. హరిచమూపతి నీలుఁ డట్లు బాణాళిచే శ్రమమొంది యొకచేత ధాత్రుబాణ
ములను హరించుచుఁజెలఁగి వేటొకచేతఁ బర్వతాగ్రముఁ గొనిబరవనమున
దానవులై వైచె, ధాతనితేజుడై మతిమదస్త్వండుగు ధరుదధిపతి
తనయుండు సంజ్ఞను ధాఁగని యనిచేయుకాంక్షతో నంతటఁగాంచియొకట
తే నీలుతోడఁ బోరాడెడు ధాత్రులదనుజ
పతినిగని తప్పిపోయెనే ధాత్రుఁ డనుక్రధ
వెలయ నాతనితోడ నొరులపయిఁ జని
నట్టివానిపై కడరుట ధాత్రుతమనుచు ౨౨ 2297

క నిను మార్కొనమానితి నని,యనియెన్, గురుతేజుడైన ధాత్రునిచేంద్రుండు నీ
లునిచే వైవంబడు నా,ఘనశృంగముఁ దీక్షణస్తంభకాండములచేన్. ౨౩ 2298
క. తునియలుగాఁ జేసెను మేదిని బడియెను నదియు, భటపతియుఁ బరవీరా
ళిని జంపువాఁడునుం గా,వున నీలుండు తచ్చిఖరము ధాత్రుశరములన్ ౨౪ 2299
క. ధర్మపై శకలములై పక్ష, నురుతరకోపమునఁ గాంచి ధాత్రులయమునం
బరఁగు ధనంజయువలె నా,తరుణంబునఁ జూడనగుచుఁ ధర్మయుఁ గడఁకన్. 25 2300
క. ఇనుమద్దులఁ జంద్రులఁ బూచినమామిడిచెట్ల వివిధఁచిత్రతరమహీ
జనికరముల రావణులై, దనశక్తియు వెలయ వైచె ధాత్రుధర్మమునన్. 26 2301
చ. తరువుల వానినెల్లఁ దనధర్మము పొంగఁగ రావణుండు భీ
కరశరవృష్టిచే బదులుగా వడిఁ ద్రుంచి హుతాశనాత్మజున్
గరము భయంకరములగు ధాత్రుములం బరఁగించి నొంచె, న

- క్కరణిని నీరదంబు లొగి + త్కాధరవర్యముపైని వృష్టినిఁ
బరఁగఁగఁ జేయునట్లు తను + బాణములఁ నురవైరి గప్పఁగఁ. ౨౮౪ 2802
- క అనలాత్మజుండు తనదగు, తినువును నూత్నముగఁ జేసి + దానవవరు కే
తనమున వ్రాలె, ధ్వజాగ్రంబున వ్రాలిన నీలు ననలపుత్రుని సంతక.
- చ కనుఁగొని రావణాసురుఁ డభింశమహోగ్రహమూని మండె, నా
వనచరసైన్యనాథుఁ డట + వర్ధిలి సింహరవంబుచేసె, నా
దనుజునిబాణలక్ష్మ్యమును + దాఁ గనకుండ ధ్వజాగ్రమందునుఁ
ధనువుమొనం గిరిటమున + దర్పమునం జరియించునీలునిఁ ౨౮౫ 2804
- క కని లక్ష్మణుండు రాముఁడు, హనుమయు నాశ్చర్యమొంది, + రంతటఁ దేజం
బునఁ బరఁగు రావణుం డా, వనచరులాఘవము గాంచి + బాపురె యనుచుఁ.
- క మనమున నాశ్చర్యంబును, గని యద్భుతమైన యగ్ని + కాండంబును గై
కొనియెం: గోఁతులు రావణుఁ, డనిఁ గపిలాఘవనువీడ్చి + తాత్తుఁ డగుటకుఁ
- ఆ. మనములందు హర్ష + మును గని యార్చిరి, కవులదాదములకుఁ + గళవలించి
యేమిచేయ మదిని + నించుక తోఁపమి, నూరకుండె నీలు + నుద్ధతికిని ౨౮౬ 2807
- సీ దనుజేంద్రుఁ డంతట + దహనుశరంబును జ్వలనుమంత్రంబున + సంస్కరించి
కేతనాగ్రంబె ని + కేతనముగనున్న యావీలునిం గాంచె, + నట్లుచూచి
యామహోతేజఁ డ + మృదురేశ్వరుఁడు పల్కెనతనితో, నోకపీ! + యడవినుండు
జంతువా పెనుమాయ + సరగున నిద్దాని గని సాధులాఘవంబును గనితని
- తే. శక్తిగలవాఁడవేని రక్షణముచేసి, కొనుమ నీ ప్రాణములను బెక్కువిధములగు
నీదురూపంబులం గడు + నేగుననృజి, యించుచున్నాడవైన నేనిపుడు కడఁగి.
- క. శరమిది మంత్రయుతం బీ, తిరుణంబున నిన్నుఁ జంపదగు నిది నీవి
క్కరణి ననురక్షణంబును, బరమాదృశిఁ జేసికొనినఁ + బటుతిరశక్తిఁ. ౨౮౭
- క. నినుఁ జంపఁగలద లంచుఁ, దనుజేంద్రుఁడు పల్కి దీర్ఘ + తరబాహుపులుఁ
గనఁబడ మంత్రసమన్వితమును దీక్ష్యమునై న బాణ + మును సంధించెఁ. ౨౮౮
- చ ధనువున నిట్లుగూర్చి కపి + తల్లజుపైఁ బరఁగించె నగ్నిమం
త్రనియతమైన యస్త్రమది + దారుణరీతి నురంబు గాఁడఁగా
వనచరసైన్యనాయకుఁడు + పహ్నిశరాప్పుల దగ్ధుఁడౌచుఁ గే
తనముననుండి నేలఁబడెఁ + దిండ్రిహుతాశనుఁ డౌటఁ సత్కృపఁ ౨౮౯ 2811
- క తన తేజోవైభవమున, వనచరభటనాయకుండు + బలము వదలి యు
ర్విని జూపు లూడుకొనుచుఁ, దనశక్తియడంగఁ బడియెఁ; + దాశఁగలేమిఁ.
- ఆ ప్రాణపంచకంబు + పాయ దాతనినుండి
నశగలుండు పిదపఁ + దత్తపి యట

మూర్ఖమునిఁగియుంటఁ ♦ బోలఁ గన్గొని సమ

రోత్సుకంబు పొంగుచుండ మెఱసి ౯౧౪

2818

క. ఘనమట్లుగ మ్రోగెడు న్వం,దనమున లక్ష్మణునిపైకిఁ ♦ దాఁ జనియె జవం
బున, నిట్లు లక్ష్మణుని చెంతను జేరుచు నడుమనున్న ♦ తపనజముఖుల౯. ౯౨

క. వారించి యనికి నడుమన్, దా రాజ్యమును మిగుల ♦ ధరణి వడంకన్
నారిని లాగుచు ధనువును,ఘోరముగా మెఱయఁజేసెఁ ♦ స్తోధం బలరన్. ౯౩

చ. ధనువు మహావ్రమాణమును ♦ వద్దయు మ్రోగఁగఁ జేయురావణుం
గని గురునత్వంజైన రఘు♦కాంతుని తమ్ముఁడు లక్ష్మణుండు ప
ల్కె నిలులు ¹రాక్షసేంద్ర! విను ♦ కీశగణంబులతోడ యుద్ధముం
బొనరువ నీ వనర్హుఁడవు ♦ పొందుగ నాపయి కేగుదె మ్మికన్ ౯౪ 2816

క. అన దనుజేంద్రుఁడు భీకర, మనూనమును నొరవంబునగు లక్ష్మణుప
ల్కును ఘోరగుణధన్వియును, విని యుద్ధమునేయనున్న ♦ వీరునినతనిన్
తే తారసించి కోపంబున ♦ దారుణార,వంబుతో నిట్లుపల్కె నో♦బాలక! మృతి
నందఁగోరెడు విపరీత♦మైన బుద్ధి, గల్గువాఁడవు నీవిష్ట ♦ గాన నిచట ౯౫

తే. భాగ్యవశమున నాదృష్టి♦పథమునందుఁ
బడితి విఁక నాశరాళినం♦పర్కమునను
గనలుచుం బోవఁగలవు య♦మునినగరికి
నీక్షణంబుననే యని ♦ యేపుమీఱ ౯౬ 2819

క. పలుకుచు నున్నతనితదం,వ్వులనొప్పుచు నార్పుచున్న ♦ సమదనురారిం
బలుకుల నదలించుచు నిలు,వలికెన్ సౌమిత్రి వసుజ♦పాలక! వినుమా! ౯౭

చ. గురుతరతప్తభావులగు ♦ కోవిదు లివ్విధి నిస్సవంబుచే
యరు నుము, నీవు పాపమతు♦లండు వరిష్ఠుఁడవౌట నిప్పుడి
క్కరణి నుతించుకొంటి, విటఁ ♦ గర్భనాయక! ²నిర్దనాటవిం
బరసతి భీటు వేషమునఁ ♦ బాపమతిం గొనితెచ్చినావుగా ౯౮ 2821

ఆ అట్టి నీబలంబు ♦ వరిభయకృత్ప్రీతా,సమును బొరువంబు ♦ బాగుగాఁగ
నాత్మ నెఱుంగు దిప్పు ♦ దంబకములఁ జాపమును ధరించి వచ్చితిని గడంక.

క. అనిసేయంగను రమ్మా, నిను వినుతించుకొననేల ♦ నీవే యని రా
మునితమ్ముఁ డాడఁగోపం,బున రావణుఁడతనిపై ³ను♦పుంఖశరములన్

1 అశ్వేహి మామేన విశావశేంద్ర నన నరాం స్త్వం ప్రతియోధ్య మర్హః-అనియూ 2 తప విజనే యతివేషేణ సీతా మపహృతివలః స్రుతాపవ్-అనివ్యాఖ్య జానామివీర్యవ్-అనుమూలమున కిట్లువ్యాఖ్యచేయఁబడినది ఇట్టియర్థము చెప్పును జానామి-అనుపదము వ్యర్థమగు కాఁబట్టి వ్యాఖ్యాతల యభిప్రాయము వ్యర్థమనువారిపు డిటు నేమియర్థము వెప్పురురో 3 శరాన్ సుపుంఖాన్-అనియూ.

తే వైచె నేడింటి నంత నఁవాడిమగఁడు

కనకచిత్రపుంఖమ్మలై ♦ కడునిశాత

ములగు మొనలొప్పు సాయకంబులను వాని

వడిగ ఖండించె లక్ష్మ్యవై ♦ భవము మెఱసి ౯౯

2324

క శరముల విభిన్నతనువులఁ, ఒరఁగెడు గురుభణుల బోలి ♦ వైశమ ధర్మపైఁ
దొరుగంగఁ గాంచి లంకే, శ్వేరుఁ డాగ్రహమొందిమఱియుఁ వాఁడిశరములకా.

క. పరఁగించె, లక్ష్మణుండును, శరతతులను వింటఁ దొడిగి ♦ సరభసముగ భీ
కరబాణవృష్టిఁ గురిసెను, సురారి యపుడల్లి యేయుఁ సునిశితశరముల్ గంం

నీ అర్ధచంద్రాకృతి ♦ సలరుచు తురవమట్లు క్రాలుచు నుత్తమఁకర్ణికార
మట్లు ధారలనొప్పు ♦ నట్టిబాణంబులఖండించుచుండెనుఁ గాని యించు
కంతైన గలఁగక ♦ యాలక్ష్మణుండుండె దనుజేనుఁ డంతటఁ ♦ దానువైచి
నట్టిబాణాఘల ♦ నన్నిటి నాతండు ఖండించి వైచుటఁ ♦ గాంచి యతని
శరలాఘవమున కాశ్చర్యమొందుచు మఱియును దీక్ష్యబాణంబులను సుమిత్ర

తే తనయువైచెఁ లక్ష్మణుండును దనుజప, తినివధించుటకై వాఁడిఁ మొనలుగలిగి
వజ్రకులిశంబులను బోలెఁవఱలి యగ్నివల వెలుంగుచున్నట్టిఁ బాణతతుల.

క ధనువునఁ గూర్చి వ్రయోగించెను, రాక్షసరాజు దద్విశిఖముల ఖండిం
చెను నట్లు వానిఁ ద్రుంచుచు, దనకుం బరమేష్ఠి మున్నుదయ నొనఁగంగకా

క వెలయుచుఁ దనచెంగట నుజ్జ్వలకాలానలసమాసభావలి తగఁగాఁ
జెలఁగెడు నొకబాణవరంబు లక్ష్మణుని భాలభాగమున నాటంగకా. గంర

తే వైచె, నాలక్ష్మణుండు తద్బాణపీడి

తుఁడయ మాస్తంబునుండి జాఞ్డెడుశరాస

నమును నొకభంగి ధరియించి ♦ విమలశక్తి

తగ్గఁ జలియించి మూర్ఖిలి ♦ ధైర్యమాని గంర

2330

తే మరల నేరీతిన్ తేఱి ♦ యరిధనుస్సుఁ

ద్రుంచె, నీరీతిఁ జాపంబు ♦ త్రుంగనున్న

వైరి రావణ నిశితాగ్రబాణములను

మూట బరఁగించి నొప్పించె ♦ గోటు మెఱయ గంర

2331

చ దనుజమహేంద్రుఁ డాశంవిఁతాసముచేతను నొచ్చి చంచలిం

చి నియతిమాని మూర్ఖిలి విచిత్రముగా నెటులో న్నృతిం దగం

గని సముద్రశక్తియై ♦ క్రాలుచు దేవవిరోధియైన యా

దనుజుండు చిన్నచావుడగు ♦ దారుణబాణనికృతక్రామ్రుడై గంర 2332

క బడల్లెల్ల మేదస్సునఁ, దడియక రుధిరావస్థితనుడై యనిలోఁ

* మహాప్రహరణితుల్యవేగాకా-అనిమా.

గడఁకక మెఱయుచు విధి మును, కడుఁగూరిమిఁదనకునీయఁగఁదనఁచెంతక
క. తనరారుక క్తిఁ గైకొనియెను, రాక్షసలోకపతి యహీనగతుల నొ
ప్పినదాని విగతధూమంబునఁ దగు హుతవహువీరితిఁ బొలిచెడుదానిక

చ. వనచరవాహినీతతికిఁ బారకభీతిని గొల్పుదాని నా
ఘనతరక క్తి శీఘ్రముగఁ గైకొని లక్ష్మణుపై నవైచె, నా
యనుపమక క్తియుం దననుఁ నంతము నొందఁగఁ జేయవచ్చుటం
గని హుతవీతిహోత్రననుకాంతిని గ్రాలుచు భీతిదంబులై
కనఁబడు బాణముల్ వయచిఁ గాఢబలంబునఁ గొట్టె గొట్టినక. ౧౦౮౫

సీ. వదలక యాశ క్తిఁ నచ్చి లక్ష్మణువిశాలంబైన వక్షస్థలంబుఁ జొచ్చె
నంత మహాశక్తి యుంతుండై రఘువీరుఁ డగు లక్ష్మణుండు మహాత్తరమగు
నాసాధనంబుచేఁ హతినొంది మఱిమఱి ప్రశస్తిలింపెను, నంతరాక్షసేంద్రుఁ
డట్లు విహ్వలుండై న యాలక్ష్మణుంగని జవమున వచ్చి హస్తముల బల్కి

ఆ. నతనిఁ బట్టుకొనియె, నారావణుండు ధైర్య
మున మహాత్తరుఁడయిఁ తనరుతుహిస
శిఖరినైన నెత్తఁ జెల్లిన బలశాలి
యైన నగును మును పమానుషగతి. ౧౦౯

2336

సీ. ౧౦౯ దేక దేశమై యలగుకై లాసంబుఁ గదలించియున్నాఁడుఁ గాననల్లె
సాగరాఘావతంసంబయి గంభీరమైన పాల్కుడలినఁ నాత్మశక్తిఁ
గలఁచిన మందరఃస్థాధరంబును దాను మును జయించిన దేవముఖ్యులెల్ల
బట్టితెచ్చిరి గానఁ బాహువులను బూని యెత్తంగఁ జాలునుఁ నెల్లకులశి
ఖరులలో మేటియైఁ క్రాలుమేరువునైన నెత్తంగఁ జాలు నఁదెట్లు లనిన
వాయువే యాగిరిఁపరశిఖరమ్మును గడలిదా కుక్షి లంకనుగ నైచె
గనుక నాతనిజయించినవాఁడు గావున నవలీల నెత్తనాఁ ననుపమాన
పరిమాణమై మహాత్తరమయి పొల్పుడు నాజగత్త్రయమునుఁ నైన నెత్తఁ
జాలు హిరణ్యాక్షుఁడోలిఁ నద్భాగమా వుడమిని జంకలోఁ నిడుకొనియెను
గనుక నీతం డెత్తఁగను జాలునురలతోఁ గలిసియే యున్ననుఁ గాని రాము
తమ్ముడో లక్ష్మణుఁ డగురామునందు నాల్గవభాగమై పొల్పుఁఘనుని నెత్తఁ
జాలఁడు భుజములఁనమరాంగణమునందు నవుడు లక్ష్మణుండు బ్రహ్మాదయవలన

ఆ దనుజు నొందినట్టి తచ్చక్తి తొమ్మున, గాడఁగాఁ దలంపఁగను దరంబు

* హిమవా న్నందరో మేరు స్త్రీలోక్యంవా సహపక్షః, కక్యం భువాభ్యా ముద్ధస్తు
నసంఖ్యే భరతానుజం శక్యా బ్రహ్మాది సౌమిత్రి స్తాడితస్తు ప్రసాంతరే, విష్ణో రచింత్యం స్వం
భాగ మత్రానం ప్రత్యినుస్పర్శత్-అనిమా ఛాక్షోకద్యయమనకు వ్యాఖ్యాతలు నిర్వచించిన యర్థ
మిటసీసమాలికయందుఁ జేర్చబడనదని గ్రహింపవలయు.

- గాని విష్ణునంశః ధైర్యవృత్తిః సర్వసర్వహాసము స్మరించుకొనియె ధైర్యమును
 క. సురకంటకుఁ డారావణుఁ, డురుతరమై నుర్వృతనుతఁ నొప్పుమెఱయఁగా
 ధరియించి దనుజదర్పముల రూపుమాపుచును గడఁ జెలంగి యనమమై
 ఆ. వైష్ణవాంశమగుచు ధైర్యము లక్ష్యణశరీరంబు స్వీయదోర్మ్యగంబు నూని
 పట్టి లేవనెత్తఁ బలహీనుఁ డయ్యె, నం,తటఁ బవనజుఁ డుగ్రతరమగుక్రుధ
 క. దనుజేశునిపై కడరుచుఁ, దనవజ్రసమానముట్టిదారుణఘాతం
 బున తొమ్మున నడఁచెను, దా,న సతఁడు మోక్షాత్మమోపునొకధరఁబడియె
 ఆ. ¹చంచలించి మఱియుఁ జూపుగాఁ బడియెను,
 నతని కర్ణదృష్టుఁఖాళినుండి
 నల్ల మిగులఁ గాతెఁ దల్లడమందుచుఁ
 బొరలుచున్ విసంజ్ఞఁ బూని యపుడు. ౧౧౬ 2311
- క. అరదమునడుమంబడి కర్బురపతి మూర్ఛిల్లి సావ్యస్థముం బూనక యా
 కరణిని దపించుచుండె, ననురమున భయకృత్పరాక్రమము గలయతఁడున్.
 ఆ. విగతసంజ్ఞఁ డగుచు ధైర్యవంధరంబడఁ, గాంచి యమరనాథశక్తితులయిన
 సురలు మునులు వివినఁచరులు సంతృప్తులై, యార్చిరట్టె యనురులకరిపడఁగ
 క. గురు శేజుండగుపావని, సురవైరి శతార్ధితుఁడయి ధైర్యవంధుని యా
 నిరుపమబలు లక్ష్యణుని, గరముల నెత్తుకొని రాముఁకడకుం దెచ్చెన్. ౧౧౭
- ²నీ. రావణాదికశత్రురాజుకీ గదలింప నలవిగానట్టివాఁడైన నొక్క
 కపిమాత్రుడైన జగత్పానినందనుఁ డనుకూలహృదయుడైన యధికభక్తుఁ
 డగుటను నాతఁకతిలఘుత్వము నొందె నాలక్ష్యణుం, డంతఁ ననిని దుర్జ
 యుఁడగు నాలక్ష్యణుం నొయ్యన నాశక్తి వడలి రావణురధఁపరమునందు
 తే. బూర్వమట్టులు జవమునఁ బోయిచేరె,
 నరినిపూదనుఁ డారాము ధైర్యము ధైర్యము
 బరులకుం బ్రత్యనీకస్వభావుడైన
 విష్ణుభాగం బచింత్యంబు విసులతరము. ౧౨౧ 2345
- క. అనుపమమును నయి వెలసెడు, తనదుస్వరూపంబు మదిని దలఁచుటచే మూ
 ర్ఛను దేటి విశల్యుండై, కనఁబడె, గురు శేజుడైన ధైర్యవంధుని ౧౨౨
- ఆ. ప్రాప్తసంజ్ఞఁడగుచుఁ బలుతరనిశితాగ్రములగు విశిఖవృక్షములను భూరి

1 జానభ్యా మపతిష్ఠామా చచాలచ పసాతచ-అనిమూ వాయునానో స్సుహృత్వేన
 భక్త్యా చర మయాచ సః, శత్రూణా మప్రకింప్యైవ లఘుత్వ మగమ త్కషే తం సము
 త్వజ్య సాశక్తి సౌమిత్రిం యుధిదుష్టయమ్, రావణస్య రథే తస్మిన్ స్థానం పునరుపాగతా-
 అనిమూ ఈర్లోకద్వయమునకు వాస్తవార్థ మిదియని వ్యాఖ్యాతలు వ్రాసిలో దాని నీపద్యమునఁ
 జేరితి గాని సాంత మిందేదయి లేదని గ్రహింపఁదగు

ధనువు సంగ్రహించెఁ దాశరథియు సంతఁ, బతితవీరవర్యఁపటల మగుట.

క మనముల భీతిలి యుద్ధంబున నిల్వక కవులు పాఠోపాపుచుచుండం
గని తాను రావణునిపై కిని నడరెను, సంత మానుమఁకృతకృత్యుండై ౧౨౪

క శ్రీరామునిపరిసరమును, తేరి వచించెన్ దురంబుఁ సేయఁగ నావీఁ
పారోహించి విరోధిని, మారుకొనిం దగునటన్న డ్మృతతి యంతఁ ౧౨౫

చ మానుని వచించినట్టి పలుఁ కాన్యతీమై వినుచున్ బలాఘ్యుండై
తనరెడువై నతేయుని ముఁదంబున మాధవుఁ డెక్కునట్లు చ
క్కనిగతి భూరివిక్రమముఁ గ్రాలఁగఁ బొల్పెడు రాఘవుండు త
ద్వినచరవర్యునెక్కె రథఁవర్యమునందగు వైరిఁ గాంచె దాన్ ౧౨౬ 2౩50

చ నిరుపమ తేజుండైన ధరఁజీవతి కావణుఁ గాంచి శ్రుద్ధుండై
శరతతిఁ గార్దుకంబుఁగొనిఁ చయ్యన విష్ణువు పూన్కిమై బలిన్
దురమున మార్కొనం దలచిఁ తోరపువేడుకఁ బోవునట్లు భీ
కరతరవజ్రనాదనమఁగాఢగుణధ్వని పెల్లుమీఱఁగఁ. ౧౨౮ 2౩51

క. దనుజుని మార్కొన నడరెను,, మనుజేంద్రుండంత దనుజుమండను గని యి
ట్లనియెన్ గభీరవాక్యంబున, నిలునిలు మోనిశొటఁపుంగవ, యింకన్. ౧౨౯

క విను మింతటియస్త్రిను మీ,వు నాకు నొసరించి యెటకుఁ బోయి విముక్తిం
గనఁగలవు? శక్ర, యమ, రవి, వనజాననవహ్నికృత్తివాసులకడకున్. ౧౩౦౫

క చనినన్ దశదిశలకుఁ బోయిన నైచు నిపుడు నాదుఁదృష్టిఁబడితి కా
వున నింక నెచటికైనం, జనఁ జాలవు మృతియెదక్కఁ శరణము గలదే ౧౩౧

చ దనుజగణేశ! యేనినిటఁ దారుణశక్తిని గొట్టినాడవో
యనువమశౌర్యుఁ డిట్టిసమయంబున నీతఁడై నీకుఁజాలఁ జం
తను గలిగింపఁ గోరి కడఁవర్పము పొంగఁగ నీకు నీనుతాం
గనలకు మృత్యులై యిదె తఁగం జనుదేఁగలఁ దాజనీయఁగన్ ౧౩౨ 2౩55

క. నేనన సతఁడే సుమ్మీ, దానవ! లక్ష్మణుని మిగులఁ దర్పంబున నేఁ
బూని ప్రహరించితి ననుచు, బూనకుచూ గర్వ, మతనిఁ పొంగఁజచితిజూ

క. అని నీచేఁ బ్రహరింపం, గనుబడుదునో! యనెదవేము] కళ్ళుర సేచం
తను గన్నడు నేచే సు,న్దుని నద్భుతదర్శనులయి యతులబలులునై ౧౩౩౫

తే మఱి జనస్థానవాసులైఁ మహిమవెలసి
యుత్తమాయుధములఁ దాల్చి యొప్పునాచ
తుద్దేశనహస్రకర్షుఁధూర్తుల నొగి
బాణముల రూపుమాపినఁ వాఁడఁ బేర్చి ౧౩౩ 2౩56

చ అనియెడు రామువాక్కుల సుఁరారివిభుం డవు డాలకించి ము
న్ననిఁ దనుఁ గొట్టి వే మరలఁ నాతనిమ్రోయుచుసన్నభూరివీ

- చున్ బవనాత్మజన్ముఁ గని ♦ యోర్వక శ్రోధము మీఱఁగా లయం
బునఁ దగువహ్నిఁబోలు శరఃముల్ కడఁదీక్షము లేసి నొంచె దాక. ౧౩౮౪
- క. దనుజాంబకతాడితుఁ డయ్యును బావనినై జతేజ ♦ మొక్కతెఱఁగునం
గనువాఁడుగాన నింకను, ననూన తేజమున వెలిఁగె ♦ నద్భుతరీతిక ౧౩౮౫
- చ. గురుతర తేజఁడైన నృపఃకుంజరుఁ డారఘరాముఁ డప్పు డా
సురశరతాడితాంగుఁడయి ♦ స్రుక్కకయుండిన నాంజనేయు నా
దరమునఁ గాంచి రావణుని♦దర్శము నోర్వక యాగ్రహించె, భూ
వరుఁ డరివీరుస్యందనము ♦ బాగుగ డగ్గఱి ఘోటకంబులక ౧౩౮౬ 2361
- ఆ. చక్రములను ధ్వజము ♦ ఛత్రంబు గురుసతా
కలను నారధిని దఃగంగ మెఱయు
వజ్రశూలఖడ్గ♦బాణముఖ్యాయుధ
ములను జక్కఁగాంచి ♦ వెలయుశక్తి ౧౩౮౭ 2362
- క. శిశువుంఖనాయకంబుల, గతివై ఖరి యలరునట్లు♦గా వై చి మహో
న్నతిశక్తిఁ ద్రుంచె వానిని, శతమఖుఁ డతివీర్య చులర ♦ ¹శతకోటిఁ దగక
- క. మేరునగో త్రమపక్షము, లాగూఢిగఁ ద్రుంచునట్లు, ♦ లారాముఁడు దు
ర్వారమహావజ్రశని, నారలనచ్చరముచే విశాలంబగుచుక. ౧౩౮౮ 2364
- ఆ బలముగలిగి చక్క ♦ నలరు రావణభుజం
తరమునొంచె బలము ♦ నరుదుచూప,
నెవఁడు తనతలవయిఁ ♦ బవఁగాని యశనియేఁ
గాని పడినభయము ♦ గనఁడొ సుంత ౧౩౮౯ 2365
- 2366 చలియింపఁడో యట్టిసాంద్రమహీపతిభావంబు గల్గురావణుఁడు రాము
బాణతాడితుఁడయి ♦ బాధలకోర్వకయాధుఁడై చలియించె, ♦ నతులవీర్య
మున నొప్పియుండియు♦ధనువుగరంబునచుండి వేవిడిచె, నత్యుత్తమసతిముగఁ
యగురామచంద్రుఁడట్లారావణుఁడుమూర్ఛనందుచుండటఁగాంచి ♦ యద్భుత
- ఆ బ్రబలునర్థచంద్ర♦బాణముఁ గొని దాన, నర్కవర్ణమైన ♦ యసురసంఘ
పతికిరీట మట్టె ♦ పలుశకలములుగార, బడఁగ నేసి శౌరఃవము నడంచె. ౧౪౦౪
- చ. ధనువును జాఱగా విడిచి ♦ ధామయుతంబగు సత్కిరీటముల్
గనుఁగొనుచుండ భూమిఁబడఁగా విషహీనమహాహిపోక్తి శాం
తనిఖల హేతియకా శుచివిధంబున నప్రభుఁడైన నూర్వరీ
తిని దనకాంతివీడి గతఃస్థివిధివుండగు రావణాసురుక ౧౪౦౮ 2367
- చ కనుఁగొని దిక్కులేని యలఃకర్పరనాథునిఁ దానె గావ నొ
ప్పును గద యన్నబుద్ధిఁ గొని ♦ పోలవచించెను, రావణా! భయం

బును గలిగించుకార్యములఁ ♦ బూన్కి నొసర్పితి నంతెకాక నా
కు సధికమిత్రభూతులయి ♦ కూర్చి నొసంగెడు మేటివీరులన్. ౧౮౨ 2868

క ఎలువురఁ జంపితి, దానన్, బలుశ్రమముం బడితి వనుచు ♦ భావించి శరం
బుల నిను మృత్యువశమ్మున, కలఘుబలం బలరనుండి ♦ యైన ననుచు జూ!.

సీ విడిచితిఁ గర్బురఃపితృభూ! నీవు సంగరమొనరించి ♦ చాలబడలి
యన్నాడ వేను నిఁన్నొప్పితిఁ బోనంగ బొమ్మింక లంకకుఁ ♦ బోయి సుంత
విశ్రాంతినిం బొంది ♦ విగతశ్రమముండివై సరఘండవై బలుఁచాప మూని
రమ్ము నీ వాసంగఁరంబున నేఁజూపుబలము చూచెడుగాక ♦ యలఘుదృష్టి

ఆ ననుచుఁ బలికె, నిట్లుఁహతచాపహయనూతుఁడై శరార్ధితుఁడయి ♦ హతకీరీట
దర్పహర్షుఁడగుచు ♦ ధరణీశువాక్కుల, వినుచు లజ్జ వేగ ♦ చనియెఁ బురికి

చ. చని యిటు లంకఁజొచ్చె బలఁశాలి సురాసురవైరి రావణుం
డనఘుఁడు రాముఁ డంత నిటఁనయ్యనుజన్ముని జేరి సంగరం
బునఁ బడియున్న యాప్లవగఁపూగశరీరములంటియున్న సౌ
ధనములఁ దీసివైచునటు ♦ తానొసరించె బ్రయత్న మేర్పడన్. ౧౮౩౪

చ సురరిపువై న రావణుఁడు ♦ శరారత దక్కి పరాజితుండునై
యరుగుట కానురాసురనుఁహర్షులు దిక్కులు సర్పవర్యముల్
సరిదధిపన్థభూతతతిఁత్రాజలవాసి సమస్తజీవులున్
బరసుముదంబునుం గనుచు ♦ భాసిలి రాన్మపుశక్తి కెంతయున్. ౧౮౬౪

ఏఁబదితొమ్మిదవ సర్గము సంపూర్ణము

౬౦ - వ సర్గము

శంభుకర్ణుని మేలుకొలుపఁగా నాతిండు రావణుని దూఱుట దాన నాతిండు
కోపింపఁ గుంభకర్ణుండు యుద్ధమునకు వచ్చుట

చ. దనుజవిభుండు రావణుఁడు ♦ దాశరథిప్రహీతాంబకార్ధితాం
గనిచియుండై పురంబునకు ♦ గాసిలిపోయి విభగ్నదర్పణై
మనమునఁ జంచలించె, నతిమానుషవిక్రముండై న రాముచే
తను బరిభావమందుటకుఁ ♦ దద్దయుఁ గుండె మహార్తి పైకొనన్ ౧౪ 2873

క కరి సింహముచేతం బలె, గరుడునిచే సర్పమట్లుఁగాఁ బీడితుండై
సురవైరి యడలె, చుటియును, సరసిజభవదండములకు ♦ సాటియునగుచున్

తే చంచలలరీతి మెఱయుచు ♦ మింఁగురాము
శరములఁ దలంచి వెతఁగుండె, ♦ శాతకుంభ

* మహాబలే దానవదేవశత్రైః అనిమా.

మయలనత్పరమాననఁమండితాంగుఁ

డగుచు నాతఁడు దనుజుల ఁ సంతఁగాంచి ౪

2875

క సురపతితుల్యుడనగు నే, సరమాత్రునిచేత ననిని ఁ నైజబలంబున్
నిరుపమశౌర్యముపోవం, బరినిర్జింపంగఁబడితిఁ ఁ బల్కు లిఁకేలా ౪౫ 2876

క పరమేష్ఠిగుఱిచి చేసిన, నిరుపమనత్తవ మదెల్ల ఁ నేటికిఁ జూడన్
ధరణిని వ్యర్థంబే కడ,, సరసిజసంభవుఁడు నాకు ఁ నాధ్వసము తగ్గన్ ౪౬

క మనుజులవలన న్నివును, గనువాడవు భీతి నని నిఁకామ మెఱుఁగుమా
యని వల్కిన యాఘోరచ,చన మిపుడు ఫలించె నాకుఁ ఁ జక్కఁగ నకటా!.

ఆ ఏటి కద్ది తప్పు ఁ నూటిగ ఫలియించుఁ, గాక, సురలవలనఁ ఁ గాని దనుజ
గణమువలనఁగాని ఁ గంధర్వయక్షరాక్షసులవలనఁగాని ఁ సంతతంబు ౪౭

క ఊరగాలివలనఁగానీ, మరణములేకుండ మును గఁచులభవు భక్తిన్
వర మడిగి పొందితిని మృతి, నరులవలనఁ గల్గుకుండ ఁ నాడడుగఁ గదా. 2

నీ ఇత్స్వోక్తుకులమున ఁ కెల్ల నాధుండగు వనరణ్యుఁ డొకపరి ఁ నని వధింపఁ
బడియె నాచే నపుఁగరికించి నను నాతఁ డోరాక్షసాధమా! యోకులాంత
కా! దుర్మతీ! సహిఁకంబున నినుఁ బుత్రనచివసారిహయఁసహితముగను
హతముచేసెడు నామఁహాపురుషుండొక్కఁ డన్నత్కులంబున ఁ సవతరింపఁ

ఆ గలఁడు నిశ్చయ మిద్దిఁగా నమ్ముచుని పల్కెఁ

గనుక నతనివంశఁమునను దశర

థునకు రాముఁడితఁడు ఁ తనయుఁడై జన్మించె

మనుజుఁ డగుచు ననుచు ఁ మదిఁదలంతు ౯౫

2881

క మును వేదవతియు నాచే,తను బరిభవమంది నట్టితరుణంబున నా
తనుమధ్య నను శేపించెను, గనుక మహాభాగురాలుఁగా నియతయుగాన్ ౧౦

క అలరెడు నామెయె శాపము, ఫలించుగాఁ జేయ జనకఁపార్థివునకు ని
మ్ములఁ గూఁతురుగాఁ బుట్టెను,, ఫలియింపక యే తప్పుఁపలుకు లవి యిలన్

క గిరిజయు రంభయు నందీ,శ్వరుఁ డావరుణాత్మజయయి ఁ భాసిలుకీర్తిన్
ధర నలరుపుంజకన్థల,యు రహిఁ దపోవిభవమెల్ల ఁ నొప్పుచునుండన్. ౧౧

క మును చెప్పినచందముగా, ననూనగతిసయ్యెఁ గడుమఁహాత్ములు ఋషు ల
య్యనఘులు పల్కినచందము, గనె నాగుంఁగాని మిధ్య ఁ గానేరదు నూ! ౧౨

క సురవైరులార! శాప, స్వరూపమును జక్క నెఱిఁగి ఁ నైరుల గెలువం
దరమగువిషయంబున నె,చ్చరికను దగియుండవలయు ఁ సతతము మీరల్

ఆ. భటులు తిరుగునట్టి ఁ భాగంబులందు గో,పురశిఖరములందుఁ బోలుచు గోపు
రములపార్శ్వముల నఁరాతుల బాధలు, గలుగకుండ నుండుఁగాక సతము

౪ అచగఁతగాంగీగుండె యసుర తిదశాలిదర్శ ఁ మడఁచుచు ధరనెం

దసముడగు కుంభకర్ణ్యం, గు సరసిజాత్మజుడు మును దధనుర్ శపియింపఁ.

క. తనశౌర్యము దూలఁగ నిద్రను బొందియె యున్నవాఁడతని మేల్కొలుపుం
డనె నిట్లు మహాబలుఁ డా, దనుజుండు ప్రహస్తుఁడనినిఁదా మృతిఁ గనుటఁ

తే తాఁ బరాజితుఁడగుటయుఁ ధలఁచి కుంభ

కర్ణ్యఁ డతిభీనుబలుఁడయి ధ్రావుచుంట

నెంచి యిట్లనిపల్కె మీఁలేగి లోని

ద్వారములయందు యత్నంబుఁ ధగునొనర్ప ౧౪౫

2391

క. వనచరు లెక్కకయింపిం, గను బ్రాకారంబు లెక్కి ధ్రావుండంగాఁ

జను, నిద్రాపరవశుఁడౌ, దనుజవరుం కుంభకర్ణ్యఁ ధగు బోధింపఁ. ౧౪౬

చ వనటల నేనుఁ గుంది పలుధంగుల బాధల నొందుచుండ నా

యనుజుఁడు కాలసంహతనుఁహామతియై యెటువంటి చింతయై

నను గన కట్టె హాయిగ దిసంబులు నిద్రను బొందుచున్నవాఁ

డని మఱియుఁ వచించె నీశఁ ధ్రావుహ మిట్టులె చేయు నక్కటా ౧౪౭ 2392

తే బిక్కపుడు నవమాసము ధ్రాక్కతఱిని

నాటు నెల లొక్కనయింబునందు నేడు

నెల లదొక్కపు డెనిమిది నెలలు గాఁగ

నియతిలే కెట్లు గనుచుండు ధ్రానిపుడు ౧౪౮

2393

సీ. ఆతఁ డీసంగఁ ధ్రావరంభమగుటకు మును నవమదిసంబునను దగంగఁ

దత్పూర్వదినమందుఁ ధ్రా నభామండపమున నె యాలోచనమును నొనర్చి

నిదురపోయినవాఁడు ధ్రా గద కాని నీతని సులువుగా మీరు మేల్కొలుపువచ్చు

గురుబలశాలియతాఁకుంభకర్ణ్యనిక్షిప్తముగ మేలుకొనఁజేయుఁడు గురుభుజుఁడు

తే. దనుజముఖ్యుండుఁ గు నాదుఁననుజుఁ డతఁడు

సంగరంబున వే వనచరుల రామ

లత్కృతుల సంహరింపఁగఁబడు నిజంబు

ధ్వజవరంబట్లు రాక్షసవర్త్యుఁ డయియు ౧౪౯

2394

ఆ గ్రామ్యసుఖింతుండుగా నిద్రఁబోవుచు, నున్నవాఁడు, చూడ ధ్రాగుతరము

గాఁగనున్నయట్టి కలనునందును కాము, వలన నపజయంబు ధ్రాగలిగె నాకు.

క కనుక నె యాతిని బోధించిన నించుకయైన మదికిఁ ధ్రాజింతగలుగ; దో

దనుజవరులార! యీతఱి, ననుజుని లేపంగఁ దగునొ ధ్రాని యడుగుదు రేఁ.

క కలిగెను న్యసనం బిట్లులు, గలుగున సాయంబుసేయుఁగాఁ జాలండే

* నవమస్కప్తచాప్తవ మాసాఁ స్వపిత్రి రాక్షసః-అనియూ ఇది గోవిందరాజులు పూర్వ
పరకాండో క్తభంగిని విరుద్ధము గాకుండ సమాధానము నుజెప్పచు నొకపెద్దవ్యాఖ్యిప్రాసెరి అది తెను,
దనుఁజేర్చు ననువుగానితి కానఁ జేర్చలేదని యెఱుంగవలయు

నిల నింద్రసమానుండై, యలరెడు నాయనుజతోడ ♦ సగుపనియేమో.

చ. అని దనుజేంద్రుఁ డాక విని ♦ యాపలలాశను నెట్లు మేలుకొ
ల్పును దగునీయకాలమున ♦ బాహుబలాధ్యు సటంచు వ్యాకులం
బును గని కుంభకన్ధ్యగృహముం గనఁజోయిరి, రాక్షసేంద్రునా
జ్ఞను గొని వారు మాంసమును ♦ జాలఁగమెక్కుచు నల్లగ్రాగుచున్. ౨౨౪

సీ. కుంభకన్ధ్యుడు మేలుకొన్నచుప్పుడు వాని తుదబృథనాపంగఁ ♦ గోరి వినుల
గంధమాల్యములు భక్తిన్యంబులు గైకొని సత్వరంబుగఁబూన్చిఁజనిరి, గొప్ప
బలములఁగను రాక్షసులు వారు గుఱుతరద్యావరంబుగల్గి, యంతటను యోజ
నాయతంబయి, రన్యఁమై కుంభకన్ధ్యని మేని కలందిన ♦ మేటిచంద

తే నాదిపరిమళములు తగునట్లు పొలయ
గుహవలెం బొల్చియున్న యాత్రూరిదనుజ
సద్దమున కేగి యతని నిశ్చాసములును

వెనుకకున్ నెట్టఁబడచు నెఁవ్వీధినొ వెతల ౨౨౪

2399

క చని యాగేహముఁ జొచ్చిరి,, దనుజులు వారట్లు బహువిధంబుల శుభవ
స్తునికరభాసురమై కాంచనకుట్టినుములఁ జెలంగి ♦ చారుతరంబై ౨౬

చ. కనఁబడుదానిఁ జొచ్చి యట ♦ గాఢసుషుప్తిని బొంది భీతికృ
త్తనఁడగుచున్ బరుండి తగుదానవసంహసించి గాంచి, రంత ని
ద్రును గనునట్టివేళల నితాంతమునుండఁగ నౌవికారముల్
గనఁబడ నిద్రఁబొందుచును ♦ త్కాస్థలిఁగూలిన కైలనుట్లుగన్. ౨౭ 2401

ఆ నిద్రనుండి లేన ♦ నేరనిరీతిఁగా, నున్న యతనిఁ జేరి ♦ యొక్కరీతి
నంద తొకటఁ గూడియట్టై మెల్కొలుపఁగా, సాగి, రంతనసురసమితియందు.

క తనువెల్ల నూర్ధ్వరోమా,ళిని దగఁగా నూర్పులను లలిన్ విడిచెడు పా
ముచు బోలి మహాశ్వాసము, లను భీతిని గొలుపుచున్న ♦ లయపతితులున్.

తే పండుకొనియు భయంబుఁ బాల్పడఁగఁ జేయు

నాకృతిం దగ భయదనాసాంతరములు

తనరఁ బాతాళవిపులాస్యమునఁ జెలంగి

శయ్యఁ దాకంగ నవసువసమితి మిగుల. ౨౯

2404

సీ శయనించి మున్ను దాఁగి యువల నుంచిన మేదోరుధిరముల ♦ మేటివాస
నలు గుబాళించు గింకకయోగములఁ దాలించి మకుటంబు ♦ తల ధరించి
పగతురఁ జెండు సప్తలుని రాక్షససింహుఁ గుంభకన్ధ్యనిగనుఁగొనుచునుండి,
రంత భీకరసత్పులగు రాక్షసులు వాని ముందట సంశృప్తి ♦ నొంగఁజేయఁ

* తే తు తం వికృతం నుత్తం-అనిమా. వికృతమ్ నిద్రాకాలికవికారము క్షమ్-అనివ్యాఖ్య.

తే. జాలుమాంసములను మేరుశైలమంత

యెత్తుగాఁ బోసి రాతని యెదుట మఱియు

మృగమహిషనూకరమ్ముల ధవగుపలము

లను మనోజ్ఞాన్నముల రాసులనుగ నునిచి ౩౨౪

2405

క సురరిపు లాతనిముందట, మరలను బహువిధమనోజ్ఞ మద్యము రక్తం

బరుదుగ నించినకడవల, సురారివరు ముందు నునిచి చొక్కఁపుఁబూన్కి. ౩౩౪

తే. ఆవరంతపుతనువున ధవమలకుచిర, చందన మలంది పరిమళ చారువుష్ప

హారములు వైచి బహువిధ హరిగంధ, ములను నాతనిఁ గై నేసి రెలమిమీఱ.

చ సనుజులు శత్రుహంతయుయి తద్దయు నొప్పెడఁవానికి నుగం

ధనిచయధూపముల్ వయిచి దారతని నుతియించి, పల్కఱు

ఘనములరీతిగా నఱచి కమ్రశశాంకుని బింబమట్టు లొ

ప్పిన గురుశంఖవారములు ప్రీతిగ నొత్తిరి పెక్కురీతుల. ౩౬

2408

ఆ. అందఱొక్కపెట్ట నార్చి రాతఁడు మేలు, కొనమి కాగ్రహించి ధుననినాద

ముల నొనర్చి రెగిరి రలఘుభుజాస్ఫాల, నములఁ జేసి, రసుర నాధు నతని.

క కరములఁ బట్టి కఁల్పిరి, సురారిమేల్కొలుపువేడ్క శుంభధ్వనలం

బరిపరి గావించిరి, త, త్తరుణంబునఁ బక్షులెల్ల దారుణరీతి. ౩౭౪

2410

క. ధర భేరిపణవమహ, త్రునిస్వనములను గర్జి తధ్వనల భుజో

త్కర మప్పళించురవముల, సురుతరసింహధ్వనలను నొక్కటి వినుచు. ౩౮

తే. దెసలకుం బ్రీతిఁ బాటి సాధ్వనము వదల

కుండట వ్యోమమున కేగియును భయంబు

వాయుమి వేగ కేలపైఁ బడియె, మిగుల

శ్రమమునొంది కావించిన శబ్దములకు ౩౯

2412

క. అతిశయనిద్రం బొందిన, దితిజవరుం డించుకేని తెప్పిటిలమిఁ గాం

చి తగ మహాత్రకాయుని, నతనిం గని యసురవద్యు లందఱొకటిగా.

తే ఇనుపగుదియల రోకళ్ల నెల్లగఁవలఁగరములం బట్టుకొని, రుదగ్రతరయాపు

లై నవారిశృంగాళి నట్టె ముసల, ములను గదలను భూరుహాములను బూని.

సీ ప్రహరింపనాగిరి పలుహస్తలములముద్గరనంతతి ముష్టులను ద

గంగ భూస్థలిమీఁద గాఢసుప్తి జెందునాతని గొట్టి రాయసురు లెంతొ

బలవంతులయ్యె గుంభశ్రవునిశ్వాసవాతముచే నిల్వ వశముగామి

నతనిమోలకుం డిప్పి, రంత భయంకరవిక్రములగువార లీక్రమమున

తే నెంతయత్నమొనర్చిన సురితయైన

నతఁడు మేల్కొనునూచన లగఁపడిమిని

వగచి యందులకై మఱి ♦ తగినయత్న

ములనొనర్పగఁ బూని; యుజ్జ్వలగతులను ౪౨

2415

క. దనుజులు పదివేవురు చుట్టును దనుకు సహాయులయి కడుఁజువర్తిల నా
తనిచుట్టు మృదంగంబుల, ఘనభేరిపణవశంఖఁగణముల మఱియున్ ౪౩

ఆ. ఏకకాలసుందె ♦ యెల్లకుంభంబుల, మ్రోగఁజేసి, రంత ♦ రూక్షనయను
లగుచుఁ గాటుకవలె ♦ నాకృతినల్లనై, యున్న యానురాగు ♦ లొక్కరీతి. ౪3

చ. దనుజవరేణ్యుఁ గొట్టుచు నితాంతము నార్చుచు మేలుకొల్పినన్
గనుఁగన విప్పుడయ్యె, నిలు ♦ గట్టిప్రయత్నముచేసి కుంభక
ర్ణుని నినుమంతలేపుటకు ♦ నోచక యింకను దానినట్టె మిం
చినయతిఘోరయత్నములఁ ♦ జెచ్చెఱఁ జేయఁగఁ బూని రొక్కటన్. ౪౪

క. కరిఘోటకోష్ఠ్యసంతతి, ఖరముల నెక్కించి త్రొక్కఁగఁ జేసిరి భీ
కరదండక శౌంకుశముల, నురుగతులను వానిఁగొట్టి ♦ యొక్కతెఱఁగునన్ ౪౫

క. భేరిశంఖమృదంగము, లీరసమున మ్రోగఁజేసి ♦ రెంతోబలములన్;
వారప్తభుజ స్తంభము, లారీతి ను హేంధనమ్ము ♦ లట్టిమునలముల్ ౪౬ 2420

క. పెనుముద్గరములు గైకొని, యనూనబలము లైలంగ ♦ నతని నడచి; రా
ధ్వని గురుతరమై లంకా, ననపర్యతముఖ్యవివిధభాగములందున్. ౪౭ 2421

క. చెలరేఁగె నిండి నగరము, పలువిధముల మాటుమ్రోసెఁ ♦ బరమనుషుష్టిన్
వెలసెడు నాదనుజుఁడు కన్నులవిప్పక నిద్రఁబోయె ♦ నూతనభంగిన్ ౪౮

తే. వేయిభేరులఁ గాంచనఁవినులదండ, ములను గొట్టిరి వారెల్లఁమొక్కలముగ
నొక్కటిగఁజేరి చుట్టును ♦ చిక్కటిల్లి, యేకకాలంబునందు నహీనశక్తి ౪౯

క. ఏకార్యము లొనరించిన, నాకర్పరవరుఁడు బ్రహ్మాదగశాపముచె
నాకటికనిద్రఁ జెందుచు, నాకరణిఁ బరుండె సుంతఁయైనఁ గదలకే ౫౦ 2424

చ. కనుఁగొని వాని రాక్షసులు ♦ గాఢపరాక్రములెల్లఁ బూర్వమే
మనమునఁ గల్గుకోపమును ♦ మండుచునుండిన వారల త్రుణ్ణి
బెనుక్రుధఁ బూని యాతనిని ♦ భీమగతుల్ దగ లేప ముష్టులం
గొని ప్రహరించి విక్రమ మఁకురితసాహస మున్ను చూపుచున్ ౫౧ 2425

క. చెలఁగిరి కొండలు నిన్వన, ములఁ జేసిరి మిగులశౌర్యఁమున భేరుల ని
మ్ముల వాయించిరి కేశం, బులఁ బెఱికిరి కొందఁ జనురఁపుంగవుచెవులన్ ౫౨

తే. పండ్లబలిమిని గొఱికిరి ♦ పరఁగఁ బోసి

రతనిచెవులందునుం గుంభఁశతజలముల

నప్పటికినై న భూరినిఁద్రాభియుక్త

చిత్తుఁడై యంటఁ గదలికఁ ♦ జెందఁడయ్యె. ౫3

2427

క. బలవంతులు దనుజులు గుదియల నమెలన్ గహించి ♦ యాతనివక్ష

- స్థలమున నితరాంగమ్ములఁ, దలయందును మోది రతులవర్షస్ఫూర్తిఁ. ౫౪
 సీ. త్రాళ్లచే జర్మబంధనములచేతను గడుదృఢంబుగఁ గట్టఁబడినయట్టి
 బలుశతఘ్నులచేత ♦ నలఘుకాయుండెంతఁ గొట్టఁగాఁబడినను ♦ గొంచెమేని
 మేలుకొనండయ్యె, ♦ మేటిగజంబులవేయింటి నతనిపై ♦ నాయనురులు
 తొలిత్రొక్కంజేసిఁగొలినిట్టులుత్రొక్కనతఁడుమేల్కొనియెనఁయ్యవియుఁ జిన్న
 తే. పురుగు లంగంబువయిఁ బ్రాణి ♦ పోవునట్లు
 లాత్మలోపలఁ దలఁచె నఁయ్యనురులు తను
 మేలుకొనజేయవై చెడు ♦ మేటిపర్వ
 తముల శృంగంబులను వృక్షతతుల నెల్ల. ౫౬౫ 2429
- క కరముల గ్రహించి కొట్టిన, సరకుగొనక నిద్ర యుడిగి ♦ సమధికమగుతు
 త్పరివీడితుండై న్వాంగోత్కరము విఱుచుకొనుచు లేచె ♦ దటుకుననంతఁ.
 తే భుజగములయట్లు నిడుదలై ♦ భూధ్రశిఖర
 ములవిధంబునఁ బలుపున ♦ వెలసి శిఖర
 శృంగసారంబులై వెలసెడు న్వబాహు
 పులను గడుఁజాఁచి బడఁబను ♦ బోలుముఖము. ౫౭౫ 2431
- తే వివృతిఁ గనఁజేసి భయదమా ♦ విధము తోఁప
 నాపులిఁచెను, నత్కాలమందు నాగ
 భువనసమవక్త మది తలఁపోసి చూడ
 నలరు సావర్ణి మేరుశృంగగ్రసీమ. ౫౮౫ 2432
- క. సరసిజబాంధపులింబం, బరుదుగఁ జూపట్టురితి ♦ నలరారె, మహా
 త్తరబలుఁ డాతఁడు వక్తము, సరిగా వివృతం బొనర్చి ♦ సరభనవృత్తిఁ. ౫౯౫
 తే ఆపులించుచు లేచె నఁయ్యదనున గిరి,నుండి వాయువువీడిన ♦ ట్లొప్పె నతని
 దీర్ఘనిశ్వాసపవనుండు ♦ తీవ్రవేగమునను వినరెను, నిదుర లేచునపు డతఁడు.
 క నిరుపమకలాపభూషిత, శరీరుండై యుండెఁ గానఁ ♦ జంచత్తను వ
 త్తరుణమున వృష్టి గురియుచు, గరము బలాకావృతంబుగా జలదంబుల్.
 క. వెలసెడుతీరునఁ జక్కఁగ, నలరారెను, మండుచున్న ♦ హవ్యవహూని య
 ట్టులు క్రూరములై మెఱుపుల,వలెఁ జలియించుచును దనుజపరునేత్రంబుల్.
 క శనిభూనుతు లనుపేరులఁ, దనఱిమహాగ్రహములట్లు ♦ దారుణబాధల్
 గనఁజేయుచు నొరులకు భీతిని గొల్పుచువెలసె, నంత ♦ దితిజాలు పూన్కి.
 సీ బహువిధములయిన ♦ భక్త్యములను వరాహంబుల మహిషాళి ♦ నతని కర్ప
 ణముసేయ దనుజాధిపాధుఁ డాగురుబలుఁ డవ్వొని భక్షించె, ♦ నమరనాధు
 పగవాఁడుగాఁదగి ♦ పలలాశనవరుండు నగుకుంభకర్ణుఁ డఁయ్యదనునందుఁ
 బలలంబు మెక్కి యాఁకలి నెడఁబాపుచు దప్పిచే నెత్తురుఁ ♦ ద్రాగుచు మఱి

తే. బాసలకొలంది మెదడును ♦ వారుణిఁ దమిఁ

ద్రాగె, భయమున నొకచోట ♦ దాఁగియున్న

దనుజు లప్పు డాతండును ♦ దనివినొంది

నట్టులెఱుఁగుచుఁ జెంతకు ♦ నరుగుదెంచి ౬౪౪

2438

క శిరములను వాంచి మ్రొక్కుచుఁ బరివేష్టించి రవు డతనిఁ, ♦ బలలాశనుఁడై
సురవైరియైన యతిఁడు నిదురమబ్బునఁ గొంతవిప్పి ♦ తోడనె వానిన్ ౬౪౫

తే. మూయుచుండుటఁ గలఁతను ♦ బూనియున్న

నయనములఁ జూపు నిగుడించి ♦ నాల్గుదెసల

దనుజులను నెల్లవారిఁ దాఁ ♦ గనియె, దనుజు

వర్కుఁ డాకుంభకర్ణుఁ డ♦వ్వారి నెల్ల. ౬౬

2440

క మనమలర నూఱిడించుచుఁ, దనుమేల్కొల్పంగ వారు ♦ దార్కొనుటకు నే
పనియో యను నాశ్చర్యంబును గని యిట్లనియె వారిఁ♦బొలుపుగఁగనుచున్.

క ననులేపందగుకారణ, మన నేదొకొ యిట్టిజా ప్రయత్నంబున, రా
జునకున్ గుళలంబే కడ, దనుజేశున కేభయంబు ♦ దగులదుగాడే ౬౮ 2442

ఆ. అట్లుగాకయున్న ♦ నన్యులనుండి భయంబు గలిగియుండఁనగు నిజంబు
దాని నణఁచుకొఱకె ♦ నేనింతవేగము, నిదురలేవఁబడితిని నిటఁ బూనిన్. ౬౯

చ దనుజువలేఱున్ సాధ్విన ము♦దారబలంబునఁ ద్రోసిపుత్తు నిం
ద్రునినయినం గరం బలిగి ♦ త్రుంచెద నగ్ని నశింపఁ జేయుదున్,
నను గురువైన యీదనుజునాయకుఁ డిట్టులు స్వల్పకారణం
బున నిదురించుసోదరుని ♦ బూనిక మేల్కొలుపంగఁ బూనునే. ౭౦౪ 2444

క కనుకన్ నన్నున్ మేల్కొల్పినకారణ మున్న దున్న♦విధమునఁ జెప్పం
జను, నంచు మహాబలుఁ డా, ననుజవరుం డనిన వినుచుఁ ♦ దగువినయమునన్

తే. అసురనాథునిమంత్రి యూ♦పాక్షుఁ డనియెఁ

గరయుగంబును జోడించి, ♦ కర్బురేంద్ర!

యమరతతినుండి మాకు నేయదనునందు

సుంతయే భయ మబ్బదు ♦ సుమ్ము నిజము. ౭౨౪

2446

క. మనుజులవలనన మాకిపు, డనూనభయ మంకురించి ♦ యయ్యది బాధిం
పరు బూనియున్న, దోదను, జనికరపుంగవ! వచింతు ♦ సత్యము వినుమీ! ౭3

చ మనుజులనుండి మాకిపు డ♦మానుషవిక్రమ! సంభవించి లం

కినుగల సర్వదానవులఁ ♦ గాతీయ పెట్టుచునున్న భీతి యే

దనుజులనుండిగాని గురుదానవదేవగణంబునుండి గా

ని నిజ మదెప్పు డిప్పగిసి ♦ నిర్భరరీతిని గల్గలేదునూ! ౭౪

2448

క. గిరితులూకారులు వస, చరులెలను లంకచుటు ♦ శౌగంధములఁ గా

- ల్పిరి నిల్చి రడ్డముగ రఘు, వరుడను నీతావహరణఃపరితప్తుడై. ౭౪౫ 2449
- తే. తుములభయమును మాకిట్లు ధి లమరవైరి
పుంగవా! కల్లఁజేసె, ము ధి న్నంగనార్థ
మరుగుదెంచిన యొకవనఁచరునిచేతఁ
బురవరించిది దగ్ధమై ధి పొడ వడంగె ౭౪౫ 2450
- క. అనుచరబలములతో నా, తనిచే నతుండు తెగియె, ధి కనుజాళికి నె
ల్లను రాజు దేవకంటకుఁ, డనిహతవిక్రముఁడు నీదుఁనన్నయు సనిలోక ౭౬౫
- క. సరసిజబాంధవతేజ, స్ఫురణంబునఁ బొల్పురామఁభూమిశునిచే
సరయ మృతప్రాయుఁడుగా, దురమున విడువంగఁబడియెఁ ధి దోఁపదు పలుకక.
- చ. దనుజగణాధినేతకును ధి దావపదై త్యులు దేవతల్ దురం
బునఁ గడుశక్తి నే పనినిఁబూని యొనర్పంగఁ జాలకుండి రా
పని నిపు డారఘూత్రముఁడు ధి బాగుగఁజేసెను బ్రాణసంశయం
బున దశకంఠునిక వదలెఁ ధి బో యనిచెప్పినఁ గుంభకర్ణుఁడుక. ౭౮ 2458
- క. తనయన్న రావణాసురుఁ, డనిని బరాజయము నొందె ధి ననియెడుయాపా
తునిమాటల విని కోపంబునఁ గన్నులు త్రిప్పి పలుకఁ ధి బూనె నియతిమై
- క. ఓయాపాతొ! యిపుడే, యాయటవిచరాళి నెల్ల ధి నాలక్ష్మణునిం
బాయనిశక్తిని రఘుభూ, నాయకు ననిఁ ద్రుంచి యవల ధి నాయగ్రజునిక.
- క. కనియెడఁ, గవిశోణితమాం, సనికరమునఁ దృప్తిచేయుఁ ధి జాలుదు దనుజా
ళిని, రామలక్ష్మణుల న, ల్లను నేనే త్రాగువాడ ధి లలితప్రీతిక. ౮౧ 2456
- క. అని యిట్లు గర్వరోషము, లను దోషము వృద్ధిగాఁగ ధి లలిఁబల్కెడు నా
తనిపల్కులవిని కరయుగ, మును మోడ్చి మహోదరుండుఁమునుకొనుప్రీతిక
- క. దనుజతతిముఖ్యుడయి తా, ఘనశక్తిం దనరువాడు ధి గావునఁ బలికెక,
దనుజేంద్ర! మహాబాహూ! చని రావణుఁ గాంచి తద్వధిచనమును వినుచుక.
- తే. గుణములను దోషముల మదిఁ ధి గోర్కి వివిధ
విధములను జక్కఁ దర్కించి ధి విమతులనట
మీఁదను జయింపవచ్చు సమీకమందు,
నను మహోదరుపల్కుల ధి నపుడు వినుచు, ౮౩ 2459
- క. గురుబలమున వరితేజ, స్ఫురణంబునఁ బరఁగుదనుజఃపుంగవుఁ డంతక
సురరిపులు తన్నుఁ గొలువఁగ, నరుగం దలపోసె నన్నయంతికమునకుక
- క. దనుజులు భయంకరములగు, కనులును బౌరుషము మిగులఁగలుగుదనుజనా
ధునిఁ గుంభకర్ణ మేల్కొల్పి నితాంతజవంబు మీఱఁబృథుమోదమునక.

తే ఆనశక్రీవునింటికి ♦ నరిగి రంత

వారలెల్లను బోయి యాభర్తృపీఠ

మందుఁ గూర్చుండినట్టి దేవారిపతినిఁ

గాంచి యంజలిపుటము బంధించి భక్తి ౮౬

2462

చ పలికిరి, రాక్షసప్రవర' ♦ బాహుసరాక్రమశాలి తమ్ముడి

మ్ములను నుప్పు ప్తిఁ బాసి యతిమోదముతో నటనున్నవాఁడు మీ

రలు నటకేగువారలొ పఠప్రతిభంజనుడైన యాతనిఁ

బిలువఁగఁబంచి చూచుటకు ♦ వేడుకఁ బూనెదనో వచింపుఁడి. ౮౭

2463

చ. అన ననుజుండు మేలుకొని ♦ నందుల కాత్మఁ బ్రమోదమంది వ

చ్చిన యలదానవావళులఁ ♦ జెచ్చెఁ గాంచి వచించె నిందు నా

తనిఁ గనఁగోరువాఁడ విధిఁ ♦ దప్పక పూజలఁ దన్ని తోడుకొం

చు నిటకు రండు నాఁగ దనుజుల్ సరి యట్టులె యంచుఁ బల్కుచున్. ౮౮

తే మరిలి చనుబెంచి తమవిభుఁమాటరీతిఁ

గుంభకర్ణునితోడ, రఘోవిభుండు

నిన్నుఁ జూడంగఁ గోరుచు ♦ నున్నవాఁడు

కానఁ జన నిచ్చగింపు వేగముగ నటకు ౯౦

2465

క భ్రాతకు సమ్మోదంబును, నీతఁజి గల్పింపు మనుచు ♦ నెల్లరు పలుకన్

భీతికరమహాబాహు వ, రాతులకు జయింపరాని ♦ రాక్షసవరుఁడున్ ౯౦౪ 2466

క. బలశాలియు నగునాతం, డలరావణునాజ్ఞ వినుచు ♦ నట్లే యనుచుం

బలికి శయనంబునుండియె, యలఘుగతిన్ లేచి హృష్టుఁడై నియతిమెయిన్

ఆ ముఖము గడిగికొని ప్రమోదము పొల్పాఱ

స్నానకృత్యమెల్ల ♦ జరపి పరమ

భూషణములు మిగుల ♦ భూషితుడై పిపా

సువయియుంట నపుడు ♦ శుభతరమయి ౯౦౫

2468

క. బలవృద్ధిని మిక్కిలిగాఁ, గలిగించెడు మద్యము వడిఁగాఁ దెండని వా

రల వేగిరించె, రక్కసు, లలఘుగతిం బోయి రావణాజ్ఞారీతిన్ ౯౦౬ 2469

ఆ. వివిధమద్యభాండవిశేతులఁ గొనివచ్చి, యతనిచెంత నునిచి ♦ రతండు రెండు

వేలకుంభములను ♦ లీలమై ద్రావి రావణునమీపమునకుఁ ♦ బాఱఁదొడఁగె.

సీ. మత్తుడై యుండుట ♦ మద్యపానంబున నిఁకఁ గొంత మత్తెక్క ♦ నిద్రతేజ

మతిబలంబును మీఱ ♦ హర్షంబు చెల్వారనాతండు లయకాలయమునిఁబోలి

యలరారు, దేవారు ♦ లందఱుఁ దనవెంట ననుదేరఁగా నతఁ ♦ డన్నగేహ

మునకుఁ బోవుచుఁ బాదములు పెట్టునప్పుడు ధరణిని వడఁకంగఁదానుజేయు

తే. చును వడింబోయె, భానుడఁపనిని గిరణ

రాజమార్గంబు మిగులంగ ♦ రంజలునటు

సేయచున్ బౌరు లంజలుల్ ♦ చేసి కొలువ ౯౬

2471

క పురుహూతుఁడు శతధృతిమం, దిరమునకుం బోవునట్లు ♦ దితిజేంద్రుని మం
దిరమునకుఁ గుంభకర్ణుం, డరిగెన్, బురబాహ్యసీమ ♦ నలరువనచరుల్. ౯౬౫

క గిరిశృంగకల్పఁ జింతిం, సరానియాకారమునను ♦ భాసిలువానిన్
బరహంతఁ గుంభకర్ణుని, ధరణిపమార్గమునఁ బోవు ♦ దారుణనయనున్. ౯౭

క. ఆకస్మికముగఁ జూచుట, నాకపులందఱు బలేశు ♦ లయ్యును భీతిన్
జేకొనిరి, కొందఱుండున్, భూకాంతు శరణు రామ ♦ మూర్తిం గనఁగెన్.

క. చని యతని శరణుచొచ్చిరి, వనచరు లొకకొంతమంది ♦ వ్యధితులగుచు నే
లను బడి, రొకకొందఱు భీతిని బఱచిరి జవముమీఱ ♦ దిక్కుల కంతన్ ౯౮

క. కొందఱు నేలఁ బరుండెరి, నుందరమకుటంబుఁ దాల్చి ♦ ట్లోణీధరమం
దందముగ వెలయుశిఖరము, చందంబునఁ దనువువెలయ ♦ సప్తాశ్వక్రీయన్.

క తనురుచి యలరుచునుండఁ, గను వృద్ధిం బొందియున్న ♦ కాయముతోడం
గనుపట్టు కుంభకర్ణుం, గని భీతిలి వనటఁ జనిరి ♦ కవులు దెసలకున్. ౯౯౫

అటువదియవ సర్గము సంపూర్ణము

౬౦ - వ సర్గము

— ❧ — రామునితో విభీషణుఁడు కుంభకర్ణుని వృత్తాంతమును జెప్పట. ❧ —

క ఘనతేజంబున వీర్యం, బునవెలసెడు శ్రీరఘూత్తమముండు కిరీటం
బును దాల్చి మహాకాయం, బునఁ దగునాకుంభకర్ణుఁ ♦ బొడఁగనియె నటన్

చ ధరణిధరంబురీతిని నితాంతము స్థూలశరీర మొప్పు నం
బరమును నొక్కపాదమున ♦ వారక యాక్రమణంబుచేయు నా
పురుషవరేణ్య మూధవునిఁ ♦ బోలి కనంబడుచున్ జలంబుతోఁ
బరఁగెడుమేఘును ట్లసితవర్ణమునం దగి భీతఁ గొల్పుచున్ ౨

2479

క. కనకాంగదభూషితుడై, దనుజలలాముండునగుచుఁ ♦ దగునాతనిఁ గాం
చెను జాపధరుండై చ, క్కనిదృష్టిని మరల నతనిఁ ♦ గని కపిబలముల్ 3

క పరుగెత్తసాగె, నవ్వన, చరులటు పరుగెత్తుటయును ♦ జండబలుండా
సురవైరి వృద్ధిఁ గనుటయుఁ, బరికించి సువిన్యాయంబు ♦ స్వాంతముఁగ్రమ్మన్. ౪

తే కని విభీషణు నీరీతి ♦ ననియె నార్య

యోవ్రతాపాధ్య! గిరియట్టు ♦ లొప్పుచు ఘన

తరకిరీటంబుఁ దలపై నఁ ♦ దాల్చి ¹హరిన

యనములొప్పారనున్న యా యనురుఁ డొకఁడు. ౪౫

2482

- క పురమున విద్యుద్ధ్వజతటల, ధరమువలెం గానఁబడు నితఁడెవ్వఁడో, యు
ర్వీరకెల్ల ధ్వజమువలె నొక్కరుఁ డీతఁడు గొప్పగాఁగఁగనఁబడియెడుఁ జా!
- చ ననచరు లీతనిం గనుచుఁ ధ బాఁబొడంగిరి చెప్పుమీ మహా
తనుధరుఁ డెవ్వఁడో యనురత్నజుఁడో దితిజుఁడో యిట్టిరీ
తిని జెలువారుభూతము డీర్ఘ దగఁ గానను మున్ను నేను దా
ని నరసి నాకుఁ జెప్పునుని ధ నేర్పున రాముఁడు ప్రశ్న చేసినన్ 2 2484
- తే ఇట్లు లక్ష్మీష్టకర్తృఁడై ధ యెసఁగురాముఁ
డడుగఁగాఁ బ్రాజ్ఞవరుఁడైన ధ యావిభీష
ణుఁ డనుఁ గాకుఁజ్ఞుతోడ నీతఁడు మహాత్మా
విశ్రవసునకుఁ బుత్రుఁడై ధ వెలయుఁ జమ్ము ౮ 2485
- చ అనిమొన ధర్మరాజు నమఃరాధిపు గెల్చినవాఁడు విక్రమం
బున ననమానుఁడై వెలయుఁబో రఘునాయక! కుంభకర్ణుడం
చని పిలువంగ నొప్పు నితఁ ధ డారయ నీతనియంతవాని నే
దనుజుని గాన మీధరణి ధ దారుణహులుఁడు సుమ్ము వీనిచేన్. ౯౪ 2486
- క దురమున సురాసురోరగ, వరయత్నులు రాక్షసులును ధ వ్రాలిన యలకి
న్నరగంధర్వులు విద్యా, ధరులును గుమిఁగూడి వచ్చి ధ ధరణీశవరా! ౧౦
- అ. ధంగమొంది చనిరి, ధ బలశాలి యీకుంభ
కర్ణుఁ డేచి భూరికరమునందు
సౌలమును ధరించి ధ సోలి విహపాత్ముఁ
డగుచు నిలువఁ ద్రిసశు ధ లార్దిగనుచు ౧౧ 2488
- క. వీనిన్ మార్కొని కొట్టం, గా నోపక కాలుఁ డిత్తఁడ ధ కాదగు ననుచున్
మానసముల భ్రమియించిరి, దానవుఁ డీతఁడు స్వభావధర్వుఁడు రామా!.
- క వరదానమ్మన బలమిది, యరుదుగ నీతనికిఁ గల్గె ధ నని తలఁచకు, మో
ధరణీశ! రావణాదిక, సురరిపువర్యులకు ఒలము ధ చొప్పుడ నజుచేన్ ౧౨౪
- చ దనుజుఁ డిత్తండు పుట్టఁగ నె ధ దారుణమా బలమొప్ప తుత్తుచే
తను బరిపీడనొంది బలధర్వుము లట్టై కనంబడంగ న
త్వనికర మెన్ని వేలనొ జవంబునఁ గైకొని మ్రింగినాడు, భూ
తనిచయ మిట్లు మ్రింగఁగ నితాంతభయంబున నెల్లవారలున్. ౧౩౪ 2491
- క బలవైరిని శరణుగఁ గని, పలికిరి తద్విషయ మంతఁ ధ బాకరిపుండు
జ్వలకొప్పచిత్తుఁడై యీ, పలాశనుని దీక్షనద్రుబాధితుఁ జేసెన్ ౧౪ 2492
- ఆ దానఁ జంచలించి ధ దారుణబల మొప్పు
నీతఁ డాగ్రహమున ధ నేచి మిగుల

నార్యై, ధీయుతుండగు ♦ ససురుఁ డతం డార్వ

మునుచె భీతిఁగొన్న ♦ జనులు మఱియు ౧౫౫

2493

క. ఈనాడము విని భీతిలి, రీనిష్ఠరదనుజుఁ డంత ♦ నెంతయుఁ గోపం

బూని మహాబలమొప్పుం, గా నై రావతము నట్టె ♦ గని దంతంబుకా. ౧౭ 2494

ఆ ఊడఁ బెఱికి దాన ♦ నొక్కట మర్దించె, నమరనాథువక్ష ♦ మంత నింద్రుఁ
డితనిదెబ్బ కోర్వ ♦ కతికోపమున మండి, పడియె, నంత సురలు ♦ బ్రహ్మమునులు.

క దనుజులు నట్టె విషాదం, బుచు బొందిరి, ప్రజలతోడఁ ♦ బోయె సురవిభం
డును బ్రహ్మాడకు నంతట, వనజాసనుతోడ వజ్ర ♦ వారసికినుకా. ౧౯ 2496

ఆ ప్రజలతోడఁగూడి ♦ పలికె నీతనిదుష్ట, కార్యరీతి మఱియుఁ ♦ గడఁగి ప్రజలఁ
దినుటదివిజలఁదగ ♦ ధిక్కరించుటయును, మునులయౌశ్రమములఁ ♦ గనిచలమున.

ఆ పాడుచేయుటయును ♦ బరకాంతలం దమి, నపహరించుటయును ♦ నాదిగాఁగఁ
గలుగు గ్రూరకృత్యములఁ బల్కి మఱియునిట్లనిరి, నిత్య మిట్టుల సురప్రజల

నీ భక్షించునేని స్వల్పంబగు కాలంబులోనె శూన్యంబగు ♦ లోకమెల్ల
నని దేవతలఁగూడి ♦ యమ రేంద్రుఁడు వచింప విని చతురాన్యండు ♦ దనుజవితతి

నంతయు రావించి ♦ యందులో. గుంభకర్ణుని గాంచె, నిట్టు లా ♦ దనుజుఁ గాంచి
వనజాసనుఁడగూడ ♦ భయమందె నంత నారాక్షసుఁ బిల్చి సురప్రజమున

తే జ్యేష్ఠుఁడై యన్న బ్రహ్మయుఁ ♦ జెంతఁ గూరు

నుండఁగాఁ జేసి మఱిమఱి ♦ యూఱిడించి

పలికె, విశ్రవసుఁడు లోక ♦ ముల వినాశ

మునకుగా నిన్నుఁ బుట్టించె ♦ బో నిజమ్ము. ౨౮

2499

క. కనుకన్ నీ విది మొదలుగ, వనయము మృతకల్పండువయి ♦ యవనిని శయనిం
పనుగలవని శపియించెను, వనజశాపమున నైజ ♦ బలము చెడంగకా ౨౮౪

క. సరభసముగఁ బ్రభువయి చెలఁ, గురావణుని యగ్రమందు ♦ ఊడిబడియె, నా
సురవైరి తత్తఱిలి యా, సరసిజభవుఁగాంచి పలికె ♦ సవయాత్మ! విభూ! ౨౯

తే చక్కఁగా వృద్ధి నొంది కాం ♦ చనము రీతిఁ

గనఁగ నింపగు నొక్కవృక్షమును జూచి

యది ఫలించెడుకాలంబు ♦ నందుఁ ద్రుంచు

మాడ్కి నయ్యెను నీమునిమనుచుఁ డగుచు. ౩౬

2502

క. దినదినము వృద్ధి నొందెడు, ఘను నీతనినికా శపింపఁ ♦ గా న్న్యాయంబే

వనజభవా! నీవాక్యం, బశృతిముగాఁ జాల దట్టులాట నితండుకా ౩౬౪

తే. నిద్రఁ బూనుచునే యుండు ♦ నియత మిద్ది

యైనఁ బవళింప మేల్కొన ♦ చరిసి కాల

* ప్రజాభి స్సహ శక్తిశ్చ యయా స్థానం స్వయంభువః-అనినూ.

నియమ మేర్పఱుపందగు ♦ నీకు, ననిన

రావణునిపల్కులకొ విని ♦ బ్రహ్మ పలికె. ౨౮

2504

సీ. అనురేంద్ర! నీతమ్మఁ ♦ డాఱుమానములకు నల్పంబు గాకుండ ♦ నట్టె నిద్రఁ
బొందుచునొకదినంబున మేలుకొనుచుండునొక నాఁడు మేల్కొని యురుతరమగు
నాఁకలిఁగొని వివృతానున్యడై ధరణిని జరియించుచున్ గోపపరవశుడగు
నగ్నిహోత్రుడు వోలె ♦ సఖలలోకంబుల భక్షింపఁగలఁడని ♦ పలికె, ననుర

ఆ. తల్లజుండు నీవృతాసాగ్నికొ భీతిఁ, గాంచి వ్యసనమొంది ♦ కడఁగి నిద్రఁ
గాంచియున్న కుంభకర్ణుని మేల్కొల్పె, నిపుడు భీమశౌర్యుఁ ♦ డితఁడురామ!.

క. తనగృహము వెడలి వీగుం, డనూనమగు కోపమూని ♦ యఖిలకపుల మ్రిం
గను వచ్చు వేగ, వీనిం, గని పరుగిడుచున్నవారు ♦ గాఁ గపు లిపుడున్ 3౨

క. అని మొనఁ గ్రుద్ధుండై యీ,దనుజుడు మార్కొన్నయెడలఁదారుకపులు వీ
నిని నెటువారింపంగల, రసఘా! యిది యొక్కయంత్రహూఁజుడి యిదియున్.

ఆ. పయికి నెత్తఁబడియె ♦ భయపడవల దని

కపుల కెల్లఁ జెప్పఁగఁ జనుఁ గపి

వరులు తెలిసి దీని ♦ భయ మొందకుండు రీ

విషయమున నటంచు ♦ విమలరీతి. 33౪

2508

క పలికిన యాదనుజోత్తము, పలుకులను నహేతుకముల ♦ భవ్యమ్ముల ని
మ్ముల విని శ్రీరాముడు కపి,బలపతియౌ నీలుఁ గాంచి ♦ పలికెంబ్రీతిన్ 3౪౪

ప అనలకుమార! నీవును బలావళి వ్యూహముగా నమర్చి లం
కనుగల ద్వారసంతతి నఖండములై తగు నిల్పుతావున్
గనుఁగొనుచుండుమా జలముఁ ♦ గట్టినతావుల నాక్రమించి, యు
ద్ధనిఖిలసాధనంబులగు ♦ దారుశిలాగిరిశృంగవారముల్. 3౬

2510

ఆ. చక్కనేకరించి ♦ యొక్కటఁ గూర్పుమా', యెల్లకపులు శౌర్య ♦ ముల్లసిల్లఁ
బర్వతములఁ జేతఁబట్టి ఖడ్గాదులఁ, దాల్చి యుండ్రుగాక ♦ దగినరీతి. 3౬౪

క. హరినేనాపతికపికుం,జరుఁడునునగు నీలుఁడు రఘునత్తమునాజ్ఞం
గరమనురాగమ్మునఁ గొని, హరులకు నట్లే యొసంగె ♦ నాజ్ఞను బిడవన్. 3౭౪

తే పర్వతాకారులగు శరభహనుమంతు,లంగదగవాత్ము లద్రిశృంగాలిఁగొనుచు
లంకద్వారములకుఁ జని ♦ బింక మొప్ప,ముట్టడించిరి శ్రీరామమూర్తియాజ్ఞ.

సీ రామువాక్యము విని ♦ భీమకాయలు జయశీలురు వీరులై ♦ చెలఁగుకపులు
భూరుహంబులఁ గొని ♦ పురబాహ్యసీమలఁ దిగుగునుఁబురమును ♦ దెంపుమీఱఁ
గాపాడుచుండు రాక్షసుల మర్దించిరి, బహువిధభూధర ♦ పలలమూని
యలరు చేతులు నొప్పి ♦ యాపురినన్నిధి నున్నయాకపిబల ♦ ముగ్ధరీతి

ఆ ధరణిధరముచెంత † దారుణరీతిగా, నావరించియున్న † యట్టి భూరి
జలదవటల మట్లు † సాంద్రంబుగా వెలిం,గెను మహోద్యమమ్ము † గనబడంగ.
అటువదియొకటవ సర్గము సంపూర్ణము.

౬౨ - వ సర్గము.

శ్లోకం { రావణుడు కుంభకర్ణునితోఁ దనవృత్తాంతమును చెప్పి } శ్లోకం
యద్ధమునకుం బురికొల్పుట

చ. అనితరసాధ్యవిక్రముఁ డః † హోర్యబలుండు సరాతిదుర్జయుం
డునునగు కుంభకర్ణుఁడు సః † నూననుమ ప్తిని బొందియుండి యొ
ప్పనితఱి లేచుట † నిదురఁ † బాఁయకపోలుచు మద్యపానసం
జనితమదంబు పైకొన సః † సంఖ్యనుతారులఁ గూడి యంతట † ౧౪ 2515

క. సిరుల † వెలసెడు నాభూ,వరమార్గముచేరి నగరః † వాసులు పుష్ప
త్కరముల సౌధంబులనుండి రమణ గురియంగఁ బోయె † నెమ్మి తనరఁగఁ.

క. కనకగవాక్షంబులతోఁ, గనఁబడుచుం గాంతు లలరఁ † గా నూర్చునిరీ
తిని మెఱియుచును విశాలం,బును రమ్యమునైన దనుజః † పుంగవుగృహముఁ.

చ. కనుఁగొని నూర్చుఁ డంబుదనిః † కాయముఁ జొచ్చిన రీతిగాఁగ నా
దనుజవరుండు చొచ్చి యట † దవ్వున వేటొక కక్ష్యలోన నా
సనమునఁ గూరుచున్న ప్రభుః † సత్తము రావణు నాసనస్థుఁడొ
వనజజా వాసవుండు గనుః † భంగిని గాంచె బ్ర మోద మొప్పుఁగఁ. ౪

క. సురనై రిగణాః † వ్రీతమయి, పరఁగెడు తనయన్నసౌధః † వరముఁ జొరఁగఁ ద
చ్చరణమ్ములతాఁకున నా, ధరణియుఁ గంపించె, సంత † దనుజాగ్రణియుఁ.

క. తనయగ్రజన్మసౌధం,బును జొచ్చి కవాటవర్యః † మును దాఁటి రుచిం
గను పుష్పవిమానంబున, ఘనముగఁ గూర్చున్న దుఃఖః † కలితుని నన్నఁ.

చ. కనుఁగొనె రావణుం డవుడు † గాదిలితమ్ముండు కుంభకర్ణుఁ డొ
య్యనఁ జనుదేరఁ గాంచి కడుః † హర్షము నొందుచు వేగ లేచి దా
పునకును దోడుకొంచుఁ జనెఁ † బొంగుచు నాసనమందుఁ గూరుచుం
డిన యలరావణాసురుని † నిర్భరవిక్రముఁ జేరి భక్తితోఁ. ౭౪ 2521

తే. కుంభకర్ణుండు పదములః † కుం బ్రణామ
మాచరించి యిఁకం జేయః † నైన పని య
దేమి యని ప్రశ్న సేసె సః † హీనహర్ష
మొంది యారావణుండు లేచి † యుద్యమమున. ౮౪ 2522

క. తనసహజుం గొఁగిటఁ జేర్చి నితాంతము మోదకలితుఁ † జేయ మనోజ్ఞం

- బును సుందరంబునగు నా, ననవరమును జేరె నతఁడు ♦ సంహృష్టుండై ౯౪
- చ బలమునఁ జాలమించి సుర♦వైరివరుండగు కుంభకర్ణుఁ డ
ట్లలఘుతరాసనంబున మ♦హావిభవంబునఁ గూరుచుండి క
న్నులు గడు నెఱ్ఱునై తగ వి♦నూతనకోపము మించ నన్నతోఁ
బలికెను; నిద్రపోవు నను ♦ వారనియక్కఱతోడ నీగతిన్ ౧౦౪ 2524
- క, దనుజేంద్ర! లేవఁ బనిచితి, వనూనభయ మేనివలన ♦ నయ్యె నిపుడు నీ
కు, నెవండు మృత్యువక్త్రం, బును జొరనున్నాఁడు తెల్పుము వివర మింకన్
- క అనుచుం బ్రశ్నించి క్రుధం, గను లెఱ్ఱగ నొప్పుచుండఁగా నాననమం
దును గూరుచున్నయనుజ, న్నుని గని యావంతకోపమున నయనంబుల్. ౧౨
- క. పరివృత్తము లగుచుండఁగ, నరుదుగ వదియించె నీటు మహాబల! నీవీ
వరుసను నవదినములు ని, ద్దుర వోతివి కాలమిద్ది ♦ తోఁచె ఘనముగన్. ౧౩
- క. కనుకనె నా కాశ్రీరా, మునివలనం గల్గిన భయము నెఱుంగ; విదే
ఘనబలుఁడు దశరథాత్మజఁ, డనూనకపిసేనలు తను ♦ నాదృతిఁ గొలువన్.
- క. అలసుగ్రీవునితోడం, గలిసి సముద్రంబు దాఁటి ♦ కడుశౌర్యమునం
బలము గనంబడుచుండ మ, నలను సమూలముగ మించి ♦ నాశ మొనరువన్
- తే. తలఁచి యట్లులె చేయుచు ♦ దాఁ జెలంగు
చున్నవాఁడు సుమా! కంధి ♦ నొక్కరీతిఁ
దాను గట్టించి నట్టివధంబు నందె
సుఖముగా వచ్చి యక్కటా! ♦ శూరతదగ ౧౫ 2580
- క మనవురమునఁ గల యాయుష, వనములఁ దోటలను నొక్క♦వానరమయకం
ధినిగా నొనరిచినాఁ డెది, కనుమా! ముఖ్యతములైన ♦ క్రవ్యాన లనిన్.
- క. వనచరులచేతఁ జచ్చిరి, వనచరులం దొక్కడైన ♦ బవరమున మృతిం
గని తగ్బులము క్షయింపంగ నొకపుడెఁ జూడలేదు ♦ గాదిలియనుజా! ౧౬౪
- క. హరివీరుల నొక్కండే, దురమున నోడింపఁబడుట ♦ తోఁచదు నాకున్
గరము బలాఘ్నఁడ వీవి, త్రుణంబునఁ గల్గినట్టి ♦ దారుణభయమున్. ౧౭౪
- క కనుమా! నివిత్తటి నా, వనచరులం జంపి నగర♦వరమును దీనిం
బనిఁ బూని త్వరగఁ గావుము, విను నీను వేల్కొల్పుటికేదె♦విషయము సుమ్మీ
- క. నాయైశ్వర్యంబంతయు, నీయెడ నశియించె బురిని ♦ నెనఁగుదనుజు లి
ట్టియెడదన నశియించుటఁ, జేయంగలవార లెల్లఁ ♦ జెడిసెట్లయ్యెన్ ౧౮౪
- క. బాలురు వృద్ధులు. మాత్ర మే, యీలంకం గానఁబడుదు ♦ రిపుడు తఱచుగా
నీల్చి లంకానీనును, జాలవగం గుందు తెఱిగి ♦ సమధికతక్తిన్. ౧౯ 2586

కరణి, మహాబాహూ! యీ తరుణమునకా బ్రాతకొఱకుఁ ♦ దగుఁ జేయంగఁ
 క. అరినూదన మున్నెపు డీ, క్కరణిని నీతోడఁ జెప్పఁగాఁ బూనను గా
 నిరతము నీయెడ నాకా, దరమును గౌరవము వెలయు ♦ దనుజవతంసా ౨౦౪
 క. దేవాసురయుద్ధంబుల, నీవే పలుసార్లు దివిజఁనిచయమ్మును బెం
 పావహిలఁ దాఁకి జయి, త్వీవిభవముఁ గంటి గాదె ♦ చెలఁగుననురులక ౨౧
 క. దురమున జయించితివి గా, పరాక్రమము నీది భయదఁభంగి వెలయు నీ
 తరుణమున దానిఁ గె కొను, మరయకా భూతాళులందు ♦ నవనీఘ్రిలోక ౨౨
 క. బలమున నీకు సమానము, గలదే సంగర మనంగఁ ♦ గడుహితమగు బం
 ధులయందు నీకుఁ బ్రీతియు, వెలయుకా మిగులంగఁ గాన ♦ విను మీమాటకా.
 ఆ. హితము ప్రియమునైన ♦ యీయుత్తమంపుఁ గృ
 త్యమును నన్నుఁ గుఱిచి ♦ తగునొనర్చ
 రయనమీరుఁ డాశఁరద్ధనములరీతి
 నరిబలములఁ జెండు ♦ మధికశక్తి ౨౩

౨542

అఱుచదిరెండవ సర్గము సంపూర్ణము.

౬౩ - వ సర్గము

{ కుంభకర్ణుఁ డెన్నఁకునీతి చెప్పి ఫలంబు గానక యుద్ధమునేయఁ } ఊఁ
 దీర్చానించుకొనుట }

క. దనుజేంద్రుఁడు పరిదేనన, మును జేయుచుఁ బల్కుఁగ విని ♦ మోమున నవ్రవం
 గనఁబఱచి పల్క నిట్లని, మును పాలోచనమును మనఁము నచివనమితికా. ౧
 తే. కలసి చేసినయప్పు డెక్కరణి మనము
 దోషములు కల్గుననుచు ముండుగ నె నిర్ణ
 యించితిమె యవ్వీ నీకిప్తు ♦ హితులవచన
 ములు వినకపోవుటవలనఁ ♦ గలిగెఁ జమ్ము ౨ 2544
 నీ గురుపాతకులకును ♦ నరకమందే పాత మరయఁ దప్పక గల్గుఁనట్లు సీత
 నపహరించుటచేత ♦ నతనికి నీవు గావించిన పాపైకఁపహితకార్య
 ఫలము నిన్నుం బొందె ♦ నలఘుగతిం జమ్ము సార్యభౌమా! నీవుసాంద్రవీర్య
 దిర్ఘంబున నె రాముఁతరుణిని దొంగిలినట్టి యీవని మున్నె ♦ యట్టిదొయని
 తే. యెంచవై తివి దానిన ♦ మించుదోష
 ముల విచారింపవై తివి ♦ భూమినేలు
 నతఁడు మునుచేయఁదగిన కృత్యముల వెనుక
 వెనుకఁ జేయఁగఁ దగినట్టి ♦ పనుల ముందు. ౪౪
 క. ఒనరించునొ యాతఁడు నీతి ననీతిని నించుకేని ♦ దెలియనివాఁడొ

2545

విను తగనియట్టి సమయంబున దేశంబునను బనులఁ ♦ బూని యొనరుపఁ. ౫౪

తే అవి వానివై కల్గము ♦ నివ్వటిల్లు

టను నపాత్రులు వేల్చిన ♦ ఘనహవిస్సు

లట్లు విఫలంబులగు, నెవ్వఁ ♦ డాత్మనచివ

వరులతోఁగూడి యోజించి ♦ పలువిధముల ౬

2547

సీ, సిద్ధాంతమును జక్కఁ ♦ జేసికొనుచు మఱి యరిదుర్బలుండగు ♦ నట్టితఱిని
నొనరించు సంగర ♦ ముత్తమునుగు, దానువై రియును సమానబలు లగునపు
డొనరించునాయుధ ♦ మనుబడు మధ్యమ, మరెబలాభ్యుండయి ♦ యలరఁ దాను
బలహీనుడయియున్న ♦ నట్లున నొనరించునని యధమంబగు ♦ నట్టి త్రివిధ
కర్మములను వానిఁ ♦ గావించుటకుఁ దగునట్టియు పాయంబు ♦ నట్టిసనుల
కగుద్రవ్యసంపత్తి, ♦ నవానిఁ జేయంగఁదగు దేశకాలభే ♦ ిముల, వాని
కిని గల్గునంతరా ♦ మనిచయమున కగుప్రతికార మట్టికా ♦ ర్యములసిద్ధి
యను వీనినై దింటి ♦ యందును జాగరూకత గల్గియుండు నా ♦ త్మవిభుండె

తే, నయపథంబున వర్తించు ♦ సరపతియగు

నతఁడె నీతిఫలంబుల ♦ నందు, నెవఁడు

బుద్ధిబలమున మంత్రులఁ ♦ బూనికొగూడి

యెంచి సుహృదులతో చివా ♦ రించి మఱియు. ౭

2548

తే, నీతిశాస్త్రంబుమీఱక ♦ ఖ్యాతివెలయఁ, గార్యనిర్ణయ మొనరింపఁ ♦ గాఁదలఁచునొ
యతఁడె నీతిపథంబును ♦ ననునరించు, వాఁడు నుము, రాక్ష సేశ్వర ♦ భవ్యకీర్తి.

క, దినపూర్వభాగమునఁ జ, క్కనిధర్మము దివిని నడుమ ♦ ఖరకరుఁ డుండం

గను నర్థము నాయంతన, మునఁ గామము సేవచేయఁ ♦ బూనఁగవలయున్ ౮౪

తే, అట్లు లేకున్న నొకసమయంబునందె, పూని రెండేసి జంటగాఁ ♦ బూజ్యభంగిఁ

దగును సేవింపఁగా, దినాం ♦ తమునమూఁడి, తీనిని సేవించున దకాల ♦ మునను దీని.

క, తెలియక సేవింపఁగ రా,దిలఁ గేవలకామమునె య ♦ హీనమనుచు ని

మ్ముల సేవించిన యాతఁడు, పిలువఁబడు సరాధముడను ♦ పేరున నెపుడున్. ౯౪

తే, వీనిలో శ్రేష్ఠమైనట్టి ♦ విపులధర్మ

మును వినుచు సేమహీశుఁడై ♦ నను మహీశు

నంతవాఁడైనఁ దాఁజేయ ♦ నొ నటంచు

నాత్మ నెఱుంగఁడొ తచ్చువ ♦ గాదికంబు, ౧౦

2553

* శ్రయాణాం పంచధా యోగం కర్తవ్యం యః ప్రపశ్యతి, సవివేకస్సమయం కృత్వా స
సభ్యే వర్తతే పక్షి-అనిమూ ఈశ్లోఃమునకు వ్యాఖ్యానకర్తల వ్రాసిన యర్థమునకు గ్రముగాఁ జెప్పఁ
గింతులచేతి సీసమాలికయొనదని గ హించి మని, పవలయు.

క. ఫలవంతము గానేరదు,, పలలాశనవర్య! యేన్పునతి తనచిత్తం
బు లలితగతి స్వవశంబయి, వెలయంగాఁ జేసి యుచితఃపిఘల నెఱుఁగుచున్.
నీసమాలిక —

శత్రువునొద్దకుఁ ♦ జని ధనమిచ్చుట య నెడుదానంబు, చక్కనిపలుకులు
చెప్పకొనుటయనఁ ♦ జెల్లు సామంబును, వారికిఁ దన్నిత్రవర్గమునకు
భేదముచేయుట ♦ భేదంబు, విక్రమ మలర యుద్ధముచేయు ♦ ట నెడు దండ
న, మను నీవిధముతా ♦ నాల్గింటిలోపల నొక్కొక్కటిని గాని ♦ యొక్కరీతి
నన్నింటింగాని పూర్వాభిహితములై న యా నయానయముల ♦ నట్టె యరసి
ధర్మార్థకామార్థి ♦ దజ్జలా మంత్రులఁ గలిసి యాలోచించి ♦ కాలమునకు
నవ్వాసఁ జతఁగూర్చి ♦ యాదృతి నెవ్వఁడు సేవించునో యట్టిక్షీతివిభుండు
వ్యసనంబు నొందక ♦ వర్ధిల్లునే, భూవుఁ డర్థతత్వంబుల ♦ నమలరీతి
దెలిసినయట్టి మంత్రులఁ గూడియింక ముందుహితము తనకుఁగల్గుకృత్య మేదా
చేయరాని దదేదో ♦ చిత్తమునందెంచి నిశ్చయపరుడయి ♦ నెమ్మిదనరఁ
గర్తవ్యమును బూనికను జేయునో యాతఁడిందునుఖముగనియేమనుఁజుమి;
యుర్విశువిషయ మిట్లుండ మంత్రులవిషయంబన్న నీతిశాస్త్రార్థములను
గురుముఖంబుననుండి ♦ పరికించి విని తెలియక వేషమునఁ బురుషాకృతులుగ
నుండియుఁ బశువులయొప్పున నాహారనిద్రాదుల నెఱుంగ ♦ నేర్చినట్టి
వారు, తమ్మును మహింపరుండు భ్రాంతుండయి యాలోచనముచెప్పునట్లు కొర
నూహలు లేక యేమో ధార్మ్యమున జెప్పఁ దలఁతురుగాని సత్యమునెఱింగి
పచియింపఁ బూన, రీతివగునఁగా నర్థశాస్త్రానభిజ్ఞులై యగునట్టిమంత్రు
లనునదిందెడునట్టియహితవాక్కుల నర్థశాస్త్రాభినజ్ఞులు ♦ త్కౌఠిపతులు
చక్కని సిరిగోరఁ ♦ జాలినవారై న గ్రహియింపరాదు శాస్త్రమున నెవరు
జ్ఞానవిహీనులై ♦ కడుధార్మ్యమున నిజమున కహితంబై యుండును బయికిని

తే. హితమునలఁ దోచునర్థంబుఁ ♦ గృతకబుద్ధు

లగుచుఁ జెప్పుదురో వార ♦ లరయఁ గార్య

హంతకులు గావునఁ బరీక్షింపందు వారి

నెఱింగి వినకుండుటయె గాక ♦ యెప్పుడైన ౧౫౪

2555

క వారల మంత్రస్థానముఁ, జేరంగా నీయకుంట ♦ చేయందగుఁ, జు

మ్మారావణా! క్రమంత్రులు, చేరి హితేతరము పలికిఁ ♦ జెప్పుచు మఱియున్.

క తగినట్టి యుపమ నెఱింగిన, పగఱు తముం బ్రోస్తపింపఁ♦బ్ర భువుఁజెఱుపఁగాఁ

* ఉపప్రదానం సాంత్వనవా-అను మొదలగుష్టోకము నుండిన యార్థపంతయు నీసీసమాలిక
యందుఁ జేర్చఁబడినదని తెలియందగు.

దగునని పూనుచు వ్యత్యయ, ముగ ఫలముల నిచ్చుకార్యములఁ జేయంగఁ.

క పురికొల్పి యట్లుచేయింతురు పతిచే, నట్టిరివుతఁతులకుఁ వశులై
పరికింప మిత్రులవలెం, జరియించుచుఁ గార్యములను † శత్రువు లగుచుఁ.

క తనపనులయందుఁ దిరిగెడు, మనుజుఁడములై నయట్టి † మంత్రుల మంత్రం
బును నిర్ణయించునప్పుడు, గనవలయుఁ బలువిధములు†గా నూహలచేఁ

తే [అట్టి యనమర్థులగు మంత్రు † లహితులయ్యి

నేమిచేయుదు వనెదవో † భూమి శత్రు

వశమునందున్న మంత్రుల†పలనఁ బ్రోత్స

హింపఁగాఁబడి చపలుఁడై † తెంపు చేసి ౧౫

2560

క పనులను నరిపతి చేసిన, మును గ్రాంచమహీధరవర†మున పుష్కలం డే
పునఁ గావించిన రంధ్రం, బును బతులు పొందురీతిఁ † బొందుగ రివులుఁ.

సీ అవకాశమును గాంచి † యందుఁ బ్రవేశించి యాతనిరాజ్యంబు†నా క్రమింతు,
రేరాజు శత్రువు † నెఱుంగక దుర్మంత్రులను దొలఁగించి తఁన్నును సమాహి

తాత్తుఁడై కాపాడునట్టివృత్తి మాని యుండ నో యానృపుఁ † డురుతరంబు
లగుకష్టములఁ బొందు † టంతమాత్రమే కాక స్వస్థానవిచ్యుతి†నరగనొందు,

తే. ననురనాయక! యీవిషయమున మనకు

ననుజుఁడైన విభీషణుఁ † డరసి యేమి

చెప్పెనో దానిఁ గావింపు † చేకురు సిరి

యద్ది హితమాట న్యాయంబు † నౌటఁ బూని. ౨౦౫

2562

క నీమనమున నింకేమే, నేమాడ్కిం జేయుకాంతు † యే మున్నయెడఁ
నేమమునఁ జేయు మన విని, దామఁ గ్రుద్ధుఁడయి దితిజ†శబ్దజఁ డంతఁ.

క కనుబొమలు ముడివడంగా, ననియెను, నోకుంభకర్ణ! † యనుజన్మఁడ వ
య్యిను జక్కనియాచారం, బును నడపెడుపూజనీయు†పోలిక నీవుఁ ౨౨

క గురువును మాన్యుండనునై, ధరణీశుఁడ నైన నన్నుఁ † దగ శాసింపం
బరికించె దేల నీతికి, దరుణము కడవనియొ గానఁ † దగునుడువులకుఁ

ఆ వ్యర్థమైన శ్రమమె†యపగితఫలమె యో, నరసి చేయఁ దగిన†యట్టి పనికి
దగినపొరుషంబు † దప్పక మాపుమా, యవినయంబు నీతి † యని శ్రమించి

క. తెలియకయో చిత్తంబునఁ, దెలివియె కల్గమి నొ బలము†తెంపును వీర్యం
బలవడె ననుపొగరుననో, తలఁపఁగ నెట్లయిన నేమి † తగుకార్యంబుఁ. ౨౩౫

క. చేయక మానితి నింకం, జేయం గాలంబులేదు † చేద దప్పిన య

ష్ఠీయనువునఁ బలికినచో, నేయర్థము గల్గు వ్యర్థ†మే గద యనుజా!. ౨౪

క ఇప్పటి కెయ్యది హితమో, తిప్పక యద్దానిఁ జేయఁ † దలఁపుము మఱి చేద

దప్పినపనికై వగవ ర, దెప్పుటికిని బుద్ధిమంతు ధ ల్లజగములన్. ౨౫ 2569

తే. చనినకార్యంబు చనినదే, మనమునందు

నీకు నాయందు నెయ్యంబు నెగడు నేని

విక్రమము నీది నీకును విదితమేని

యని యిపుడు చేయఁగను నను నాశయంబు. ౨౫౪

2570

*క. నాకుం బోలెను సహజా, నీకుం దోచునదియేని నీశౌర్యముచే

లోకమున నాయనీతిం, జేకూరిన యాయఘంబుఁ జేయుము సరిగన్ ౨౬౪

క. అనివలికి యిట్టితరుణంబున నాయము చేయకున్నఁ జోవును నెయ్యం

బని చెప్పఁ దలచి యిట్లనియెను దాఁ బూనుపని యెట్టి దేయె యున్నన్.

క. దాని కపాయము గల్లుట, మానసమునఁ దోఁప దీనుమాడ్కి వగచునా

దీనుని దగ్గఱ జేరుచు, దా నెవఁ డిల సాయపడునొ తగు మిత్రుఁ డనన్.

క. నీతిం బాసి తడంబడు, నాతటి, నాతని కెవఁడు సహాయము చేయుం

బ్రీతిగలయతఁడె బంధువు, భూతలమున ననియె నిట్లు పొలిచిన కినుకన్.

1క. ధీరంబును నత్యంతము, దారుణమును నైనయట్లు తనుఁబలికెడు దే

వారిప్రభుఁ గని శ్రోధా, పూరితుఁ డితఁ డయ్యె ననుచు బుద్ధి నెఱుఁగుచున్.

ఆ. కుంభకర్ణుఁ డనియెఁ గోమలవచనము

లలర, నన్న త్సుభిజ్ఞములగు నింద్రి

యంబు లొప్పుఁ గుపితుఁడై యుంటఁ దాఁ గాంచి

యూఱడించుచు నిటు లొప్పుమీఱ ౨౯౪

2576

క. దనుజేంద్రా! సంతాపంబును నిటు పొందు టిక్కఁ జాలుఁ బాలువగు శ్రోధం

బును బాసి న్వృఘుఁడవుగాఁ, దనరుము, రాక్షససమూహధాతీనాథా! 3౦౪

2తే. ఏను జీవించియుండ నీ వీవిచార

మును మనంబునఁ బూనకు మనఘ! నాకు

నితఁడు సాయ మొనర్పఁడే యేలయనుచుఁ

బరితపించుచున్నావో యెవ్వరిని గూర్చి. 3౧

2578

3క. ఆతఁడు నశించునని నీ, వీతిఁటిని వంపు, మాట్టుశ్రేయైన నిటన్

భీతిల కిటు పల్కితివే,లా? తెల్పు మటందువో యిలాతలనాథా! 3౧౪

౪ బంధుభావమునను బ్రాతృవాత్సల్యము, వలన రోషహర్షములను దేని

* మహాపరయజం దోషం విక్రమేణ సమీకురు-అనిమా 1 త మధైర్యం బ్రవాణం తు వచనం ధీరదారుణమ్-అనిమా ౪ తి మహం నాశయిష్యామి యత్కృతే పరితప్యనే-అనిమా ౩ ఆతఁ డనఁగా రాముఁడని సామాన్యార్థము ఎవరికొఱకు ననఁగా ఏనాకొఱకుఁడపించుచున్నావో సాయము చేయలేదని యిట్టి నేను నశింతునని విశేషార్థము. ఇం దిలాతలనాథా యమట అనమంజసమని ౪ అఁగాను మూలమున “పారిచి” అనియున్నది

నాశ్రయించియున్న * నరసి నీకేను హితంబుఁ జెప్పరలయుఁ * దగినరీతి.

* 1. నీ కరము స్నేహంబునఁ * గ్రాలుబంధువునకు నిట్టికాలంబున * నేది చేయఁ
దగునొ యాశక్తుక * నచమునే నీవింకఁగనవయ్య! యోద్వి * కరవిలాస!

* 2. సమరాగ్రమునను ల * క్ష్యణసహితంబుగా రామునిఁ జంప నశరణ్యపరుల
బలములన్నియు వేగ * పరుగెత్తననుఁగూడిగను, * మహాబాహూన్య * కాంతునకును

* 3. తే నాకు నంగర మగునట్లు * వీకమెఱయఁ

గా మదానీతశిరమును * గాంచి నీవు

సుఖము నొందుము భూదేవి * సుతయు మదిని

దుఃఖతయగును గాక యా * ర్థమునుఁగూడు 3౫౫

2591

* 4. అని హతబంధువులగు నీ, దనుజులు మరములకు నన్య * కముఁ గూర్చెడునా
మనుజేంద్రనిధనమును జ, క్కనిరీతిం జూత్తుగాక * క్రవ్యానవరా! 3౬౫ 2592

* 5. అని మొన శత్రువివాళన, మున బంధులు తెగినమూల * మున దుఃఖతులౌ
దనుజుల నేత్రాంబువులను, దనుజేశా! తుడిచి సుఖము * తనర నొనరుతుక.

1 సదృశం యత్తు కాలేఽస్మిన్ కర్తుం స్పృగ్ధేన బంధునా, శత్రుజాం కదనం పశ్య క్రియ
మాణం మయాగణే-అనిమా ప్రాతీతికార్థము స్పష్టము శత్రుకర్తృకం కదిన మిత్యర్థాంతరమ్-అని
వ్యాఖ్య శత్రువగు రాముఁడు చేయుచుండ్లమును జూడుమని విశేషార్థము 2 అద్య పశ్య మహా
బాహూ! మయా సమరమూర్ధని, హతే రామే సహశ్రాస్త్రా ప్రవంతీం పరవాహినీమ్-అనిమా తమ్ము
నితో రామునిఁ జంకఁబోఁగా నాపైకి రామునికి సాయముచేయఁ బరుగెత్తుకపులఁ జూడుము
అనఁగా రాముఁడు చావఁడు పక్షిణుఁడును జూపఁడు సేమయుండునకుఁ బోఁగాఁ గపిబలంబులు
నాపై కడరునని యర్థాంతరము 3 అద్య రామస్య తద్దృష్ట్యా మయా నీతం రణాచ్ఛిరః, సుఖీభవ
మహాబాహూ! సీతా చివతు దుఃఖితా-అనిమా రావణా! నాకును శ్రీ రామునకు యుద్ధముసాగుయం
డిఁగా మదానీతశిరమును నాచిమ్మఁబడిన శిరస్సును జూడుము సుఖమునొందుము నాశిరసుఁజూచి
సుఖమునొందుము అనఁగా నెను యుద్ధమునకుఁ బోలేదే నని నాపై నీక నిపుడుగల్గినకోపమపుడు
చల్లారనని భావము సీతాచివతు దుఃఖితా, సర్వలోకమాతృత్వా దితిభావః-అనివ్యాఖ్య భూదేవి
సుతమగు నాసీతామహాదేవి స్వల్పోకజననిగాన సేమను బుత్తుఁడనేగాన నాచావునకుఁజాలదుః
ఖించు నని దీనివిశేషార్థము 4 అద్య రామస్య పశ్యంతు నిగనం సుహవాత్మీయం, అంకాయాః
రాక్షసా స్సర్వై యేతే నీహింబాంశవా-అనిమా ఆమహజేంద్రనిధనమున, ఆరామకర్తృకమగ
నామరణమునని యర్థము తమబంధువులు మనకొఱకై చచ్చిరే ననిగఁగఁగించు రాక్షసులు సేన
రామునిచే మృతి నొందింపఁబడఁగా ఆగుఁఖమునవీడి ఆందలుచున్నచున్నారగా ఇఁకటి దుఃఖ
మని సంపింతురుగాక యని విశేషార్థము 5 అద్య శోఽకరీతానాం స్వబంధుపథకారణాత్, శత్రో
ర్యధి వివాశేన కరో మ్యప్రమాదజ్ఞానమ్-అనిమా ఇందుఁగూడఁ జెయ్యఁజే శత్రుకృతమగు
నాచావుచేత బంధువులు నశించినందునఁ గల్గిన రాక్షసుల గుఁఖాంబువులను దుడిచెదనని గ్రహింప
వలయు.

- క కనుమిట్టై, పర్వతాయుత, తనువునఁ దగు వనచరేశుఁ ధవనాత్మజు రి
క్షనిమిక్తగాత్రు రనికాం, అని గూడిన యంబునంబుఁ తెఱఁగున ననిలోక.
- క పడిముండఁ జూడఁగలవో, కడిది బలాధ్యా' వధింపఁగా వేడుకనె
ప్పుడు గోరుచుండు దనుజులు, తడయక నేనున్ మహాద్భుతంబగు కడిమిన్.
- కే కాచుచుండఁగ నారంభుఁకాంతుఁ డెల్లు
నిను వధింపఁగలండు, నానునమునందు
నాత్మహానికి సంతాప ఁ మంద నేను
మృతిని బొందినపిమ్ముట ఁ క్షీతివరుండు రం 2586
- క. నినుఁ జంపఁగలండు, ముందుగ, నని నేయంగలఁడే? రాక్షసాధిప! నీవో
యనుపమవిక్రముఁడవు నుచ్చు సితాంతము పరులఁజంపుఁ భుజబలుఁడవునూ!.
- చ దురమొనరింపఁగా నివుడె ఁ తోరపు వేడుకమై ననుజ్ఞ నా
కరసి యొనంగు నన్వీడిచి ఁ యచ్యునిఁ బంపఁగనెల! యుండు నే
పరుడొకఁ డర్హుఁడందు, బలవద్వీర! నీవగ వారి నెల్ల సం
గరమునఁ జంపివై చెదను, ఁ గాలశచీపతిహవ్యవాహనుల్. ౨౭ 2588
- క. మగు, సర్థవ, పరుణులునుం, గరము విరోధంబు బూని ఁ కడఁగి యొకటిగా
దురమొనరింపఁ వచ్చిన, సురవైరీ! యని నొనర్తు ఁ శూరత మీఱన్. ౨౩
- చ ధరణిధరాంగ మొప్పఁగను ఁ దారుణదంష్ట్రలఁగూడి తీక్షణమై
పరఁగెడు శూల మూని యని ఁ బాహుబలంబున నేను సింహభీ
కరరవ మొప్ప మార్కొనఁగఁ ఁ గాంచి పురందరుఁడైన భీతిలున్,
దురమున శస్త్రముల్ వవలి ఁ తోరపు బాహుబలంబు పొంగఁగన్ ౨౪
- క అరులం బ్రహరింపఁగ నీధరఁ బ్రదుకం గోరువాడు ఁ తానెవ్వం డా
తురపడక నిల్వఁగలఁడే? సురవైరీ! నాదుమ్రాల ఁ శుంభచ్ఛాభ్యా! ౨౫
- ఆ. శక్తి, గదలు, తీవ్రశరములు ఖడ్గంబు
నేది లేకయున్న ఁ నేచి వజ్ర
నైన హస్తములనె ఁ యడరిపట్టి వధింతు
నేడు సంగరమున ఁ నీక బోక ౨౬ 2592
- క నరనరుండు నాదుముష్టిం, బరఁగెడునుద్ధతికి నోర్చి ఁ బవరంబున భీ
కరశౌర్య మూని నిల్చిన, దిరువాతఁ దదీయ బాణతతు లు రవడిచేన్ ౨౭
- క మేనియస్పకూర్పరమ్మున, బూనికఁ ద్రావంగఁగివు ఁ పో నే సుంజం
గానెల! నీవుచింశం, బూసంగా నీట్లు దితిజఁపుంగవ! చెవుమా? ౨౮ 2594

* ఈపద్యము దివితరువాతిపద్యముల కిట్లే విశేషార్థముగ్రహింపఁదగు నేను గాపాడు
చుండురాక్షసుల బ్రదికియుండుదాక నిన్ను గానుండు చెంపలేండు మేము చావఁగానే నిన్నుఁ
జంపునని భావము

1¹ ఐదె నేను ద్వీపరిసమునయముఁ జంపంగఁబోవనున్నాడ! నోభూపతిలక! వదలుము శ్రీరాముఁభయమును లక్షణసహితుడౌ రాముని ధీమాద్రబలుని నుగ్రీవు, లంకను ధీమాతఁ గాల్చిన దనుజనిహంత నాహనుమ నితర కపులను భూరిసంగరమున నిల్చినవారి వధింతునే ధీమాబలము

2¹ తే. కలిమి నను మాట మదిసమ్మఁ గలవె నీకు

ధర నసాధారణము మహాత్మరమునైన

యశము వర్ధిలఁ జేసెదఁ నట్టివాంఛ

గలదు ఫలియింపకుండునే తలఁపనద్ది. ౫౦౫

2595

క. శతమఖువలనక భయమేగతిఁ గల్గిన బ్రహ్మవలనఁ గాని గలిగినక మతివిభవంబునఁ జెండెద, జతనంబున నేను గ్రోధసహితుడ నైనక. ౫౦౬

క. సురవరులును సాధ్వసమున, ధరణిం బడిపోవుదురు నితాంతభయదుండై

పరఁగుయముఁ జంపి వైశ్వానరుమ్రొంగెదఁ ద్రొంచివైతుఁ నక్షత్రములక

క. ధరఁ బడవైచెద సూర్యుని, బురుహూతుని జంపువాఁడఁ బాలుచునరిదధీ శ్వరుఁ ద్రాగువాఁడఁ గొండల, సురుబలమునఁబిండిగాఁగఁగొనినారకుఁ జూ!.

క. ఇలఁబద్దలు గావించెద, నలుఁగడలక మ్రొంగఁబడుచు నానాభూతం

బులు దీర్ఘకాలనుప్తిక, విలసిల్లెడు కుంభకర్ణుఁ విక్రమ మిపుడే. ౫౦౭ 2599

ఆ. కనునుగాక, ముజ్జగంబులు నాకు నా

హారమునకుఁ జాలఁ వన నని యిశ

నెట్లుచేయు? నేను ధీమతితో యి త్వదేతు

కవధమునను మునముగలుగఁ గూర్తు ౫౦౮

2600

క. అనవరతమఖము నీకా, జనపతివలనక జెలంగఁ జక్కఁగఁ జనువాఁ

డను, రామచంద్రలక్షణులను జంపి యరణ్యహనులను నొక్కటిగక ౫౦౯

తే. పట్టి భక్షించువాడ, నీవెట్లులైన

నిచ్చుకొలఁదిని గ్రీడింపు ధీమాతము శ్రేష్ఠ

1 ముంచ రామా ద్భయం రాజక హనిష్యా మీహ సంయుగే, రాఘవం లక్షణం చైవ సుగ్రీ వంచ మహాబలమ్-అనియూ పోవనున్నాడనో భూపతిలక! వదలుము=అనఁగా నేను నీశత్రువులను జంపఁ బోవనున్నాడను కాన నామాట వదలుకొమ్ము నేను జీవింపననుట శ్రీరామునుండి రామన్న భయమును వదలుము అనఁగాఁ జానక తిప్పదుగాన భయంపడి లాభములేదనుట రామలక్షణసుగ్రీ వాదులు యుద్ధమున నిల్చిన వారినిధింతునే? చంపుదువా? చంపలేననుట 2 అసాధారణ మిచ్చామి తి వదాతుం మహాద్యశః-అనియూలము యశము వర్ధిల్లఁజేసెద-అని తెలుగు వర్ధిల్లఁజేసెద ననఁగా నిక్షీర్తిని నశింపఁజేసెదనని యంతరార్థము వర్ధిని మనఁగా ఛేదించుట యను నర్థముగలదు 3 వధేన తే దాశభే స్సుఖార్థం సుఖం సమాహర్తు మహం ప్రజామి-అనియూ విశేషార్థము త్వదేతుకవధ మును=నీవేహేతువుగాఁ గలచావు అనఁగా నీచావుచేత రామున కానందమును గూర్చునని భావము

మునగు మగ్యముఁ ద్రాగుము ♦ మనమునందుఁ

దాపమును బూనకుండు మో♦ననుజవర్య! ౫౬౫

2602

౧౬. చిరకాలవశంగతయై, సరఁగుమహిజాతఁగూడి ♦ భాసీలురాముఁ

ద్వగపడి యమునిని కేతన, పరునిం గావించ సీత ♦ పరమనుభవయా. ౫౭ 2603

అఱువదిమూఁడవ సర్గము సంపూర్ణము.

౬౮ - వ సర్గము.

— ❧ —

క పెనుకాయము భూరిబలంబును దీర్ఘభుజంగులును విభూతి వెలయఁజే
య నెఱి విభాసీలు రావణు, ననుజుం డీటు పలుకుచుండ ♦ నవ్వులుకులకుఁ ౧

౬. మనమున మోదం బందక, దనుజుండు మహోదరుండు ♦ తా వచియించెఁ
విను కుంభకర్ణ! సత్కులమునఁ బుట్టిన నీకు నల్పబుద్ధి యలవడెఁ. ౧౫

తే. దిట్టతనమున వెలసియు♦న్నట్టి నీవు

శాస్త్రవేత్తవు గావు నిసర్గగర్వ

యుక్తుడవు కానఁ జేయంగ ♦ నొప్పుకార్య

ముల నెఱుంగవు సుంతయు ♦ నలయుబుద్ధి. ౨ 2606

సీ. దనుజేశ్వరుండు నయంబును సనయంబును శౌర్యగర్వంబున ♦ స్వాంతమందు
ముందుఁ గల్గెడు దోషమును బరికింపకేయున్నవాఁ డంటి వో♦యన్న! రావ
ణున కవ్వితెలియు నీసనఁ బిల్లఁదనమునగర్వించి యిటుపల్కఁగాఁదలఁచెడు
గాని నయజ్ఞత ♦ గాదు, రాక్షససతి తా వివిక్తాదిమంత్తములకెల్లఁ

తే. దగినదేశంబు కాలంబు ♦ దగనిదేశ

కాలముల వేఱువేఱఁ జక్కఁగ నెఱుంగు

వాఁడు తనకును రిపులకు ♦ వరునవృద్ధి

క్షయము సమతను దెలియు నిక్కముగఁ జుప్తు. ౪

2607

౮ కనుక రాజు దేశకాలవిభాగాదు,లను నెఱుంగఁ డనుట ♦ యనువుగాద,

దొక్క విక్రమమునె ♦ నిక్కువంబుగఁ బూని,యల్పబుద్ధి మిగుల♦నాశ్రయించి,

* మయాద్యరామే గమితే యమక్షయం చిరాయ సీతా వశగా భవిష్యతి-అనియూ రాముని
సీతయొడఁబాయనది కాదు అట్టిరాముని నెచు యమునిగృహమనకు విరోధిని గావించఁగా సీత
నికు ముక్తిదాయని యాఁగాక అని విశేషార్థము పద్యతృతీయపాదమున 'త్వంపడి యమునినికేతన
పరునిం గావించె'-త్వంపడి యేత్వంపడియే, మునినికేతనపరునిం గావించె=మహర్షులయందే యాస
క్తునిగా శత్రువిధ మొనరించి మహర్షులతో నిష్టాగోష్ఠిప్రసంగాముల నాసక్తునిగాఁ జేయఁగా నని
చతుష్కృతిని గ్రహింపవలయు ఇట్లైనను పైవిశేషార్థమునకు బాగలేదు

క తనకంటెఁ బూజ్యులగు సజ్జనులను సేవింపనట్టి ♦ జాల్మనకు నొన
ర్చునురానికృత్యమును జన్మనిగని పండితుఁ డెవఁడు ♦ కావించునిలక ౫

సీ. మఱియు ధర్మార్థకామములకు నొక్కొక్కదానికి వేత్వేటిఁ ♦ దగుఫలంబు
లు నియతములు గల ♦ సనియు ధర్మధర్మములకు సత్ఫలదుష్ట ♦ ఫలములు నియ
తములౌటచేత సీతను జెఱఁగొన్న యధర్మమునకు నిట్టి ♦ దారుణఫల
మబ్బెనంచు నచించి ♦ తట్టి ధర్మార్థకామములకు వేత్వేటి ♦ సమరుఫలము

తే. లను నెఱుంగఁ బ్రమాణమెందునను గలదె?

యమరపదనారకస్వరూపములయి తగు

సకలఫలములకును గర్మనికరమె ధర

సాధనం బిద్దియే శాస్త్రసమృతంబు ౬౫

2610

క ఘనపాపకర్మములకును, గనంబడును మంచిఫలము ♦ గావున సత్క
ర్మనికరమునకు శుభంబనియు ససత్కర్మముల కశుభ ♦ మొగి ఫలమనుచుక.

ఆ నియతి యెందులేదు ♦ నిశ్చయం బిద్ది, ధర్మార్థములు సధర్మ ♦ ము ట్లనర్థ
ము సనునిష్ఠి నాల ♦ గును శ్రేయసునె కలిగించు నైన నిందు ♦ నెంచిమాడ.

క. కలుగు నమంగళకరఫలము లధర్మానర్థములకుఁ ♦ బుడమి నొకపు డి
మ్ముల నీరెండింటికి సత్ఫలదుష్ఫలములును గలవు ♦ సరికింపంగక. ౮ 2613

సీ. అంతియకాని యా ♦ వంతయు సత్ఫలమే కల్గ దనుమాట ♦ యిది యసంగ
త, మది యట్లుండనీ ♦ తలపోయ నిహవరంబుల కుపయోగించు ♦ లలితవిహిత
కర్మములను జేసి ♦ కర్మాభిగతఫలంబులఁ బొందుచున్నారు ♦ పురుషు లిలను
విహితకర్మంబుల ♦ విధియై క్షముగఁ జేయి కిచ్చమై గర్మము ♦ లెలమిఁ జేయు

తే వారుగూడ శుభంబులై ♦ వఱిలు కర్మ

ఫలములను బొందుచున్నారు ♦ తలఁప దీన

హితనిష్ఠకర్మంబు లీవితమను నియ

మము గనంబడ దెందుఁ గామమున కట్లై ౯

2614

క ఈమతిమును బట్టియె గున, భూమిశుడు కామభజనమును జేయుచు ను
ద్దామనుఖ మొందఁ దగునని, భూమినుతక బల్కి దెచ్చె ♦ బుద్ధిఁ దలఁచియే

చ కనుకనె మేముచేయఁదగు ♦ కార్య మిదం చొగి నొప్పుకొంటి, మీ
దనుజనికాయనాయకుఁడ ♦ దస్యులయందు మదిం దలంపకే

ఎని నొనరించె సాహసముఁ ♦ బట్టయె దానిచింపు, మన్న చే

సినపని యెగ్గుఁగాదె యని ♦ చెప్పుటల్లె నటుండు నిమ్మింకక. ౧౦ 2616

క అని ససహాయుఁడనై నేఁ, జనియెగ నాకున్న భూరిసాహసమును గ
న్గొనుమంచు జెప్పితవె, యందుచుగూడ ససంగతంబు ♦ తోచె నచింతక

క మును పెనగు జనసానం బున నతిబలులె న దనుజముఖులఁ బెక్కం

- ప్రను జంపె నట్టి యారాముని నెట్లు జయింపఁగలవు? † పూన్కి నొకఁడవే
క కనుక నయుక్తము నీనుడి,, మును పారాఘవునిచేత † భుజబల తేజో
ఘనులందు జనస్థానం, బున నేయే దనుజవరులు † పూన్కి మెఱయఁగఁ.
క. పొలియింపఁ బడిరొ వారల, కులజనితులు రాముఁ డన్నఁ † గొంతుచు భీతిం
గలగుండువడుటఁ గన్గొన, గల విప్పురి నిప్పటికిని † గ్రవ్యాదవరా! ౧౩
తే. కాన నీమాట యహితంబ † కాదె, దశర
ధాత్మజని శ్రోధమూను పంఠచాన్య మనుచు
నరయకే నిద్రపోవు మఠహాహి లేవు
కరణిఁ బురికొల్పఁగోరెడు † కదనమునకు. ౧౪ 2621
క. అనిశము తేజంబునఁ దగి, మనమునఁ గ్రుధఁ బూను తఱిసి † మహి నెవ్వరి కో
ర్వసు రాక మృత్యు వట్టులు, యెనకం గారాని రాముఁ † జేరు నెవఁ డనిక
చ. అరియగు రాము కట్టెదుట † నాహవభూమిని నిల్వ నిప్పుడి
సురరిపు లన్నదీములు విశుద్ధమనస్కులె యయ్యు సంతయా
తురులగుచున్నవారు గనఁ † దోఁపదు దానికి మాఱు నీకు నీ
తరుణమునందు నొక్కఁడవె † దాశరథికి వడిమిఱి మార్కొనక. ౧౫
క. చనుటకు నేమాత్రము నా, మనమొప్పుదు హీనబలుఁడు † మహినిబయిబయి
ఘనమగుబలమునఁ దగునరి, నని మార్కొని చత్తున నెడు † నాశయ మాత్మక.
తే. కలిగి యుండియుఁ బగవని † నలఁతిగాఁగఁ
దలఁచి యెవ్వఁడు తలపడి † గెలువఁగోరు ?
గనుకఁ జావంగఁ గోరినఁ † జనుము, దనుజ
వర్య! మనుజులలోన నెఁవ్వండుగాని ౧౬ 2622
క తనకీడుగఁ గానక యా, వనజసఖశచీశనమతఃపర్థిలి న రా
మునితో యుద్ధమొనర్చెద, నని పల్కెదు? సేయుటెట్లు † లభని నింక.
చ అని యిటు కుంభకర్ణునకు † నాదృతిఁ జెప్పి మహోదరుండు వే
దనుజవరాంతరంబున నిఠాంతము లోకభయంకరాకృతిం
గనఁబడు రావణాసురనిఁ † గాంచి నచించెను, నీతఁ బొందియు
మనమున నూహలొప్పఁ బలుఁమాఱు వచించెనవేల! యిట్లుగక ౧౭
క ఏతరుణంబునఁ గోరుదు, వాతఱి నశ్యముగు నీత, † యసురేశ్వర! యా
నీతయె నీయొద్దకుఁ దా, నేతెంచుట కొకయుపాయ † మేఁ గనుఁగొంటిక.
క అది నీకుం బ్రియమే నీ, మదితో విసవయ్య దాని † మఱియొక్కరి నె
మ్మది నాశ్రయింపకుము, నీ, వది యేమని యడుగుదేని, † యద్దవచింతుక.

* దురిశ్చే త్వయా బుద్ధ్యా-అనిమా

తే నే, ద్విజహవ్యండు, సంహ్రాది ♦ నీదుతమ్ముఁ

డైన యాకుంభకర్ణండు ♦ నల్లె యీవి

తర్దనుఁడు నేపురము మేము ♦ దాశరథిని

జంపఁ బోదగు నని పురిఁ ♦ జాటఁ బంపు ౨౨

2680

క. చని యందు శ్రమంపడి రామునితోఁ బోరెదము వైరిముఖ్యుఁడు నీకా
జనపతి, యాతనితమ్ముఁడు, గనుక నె మే మానృపతియు ♦ గంబును ననిలోక

తే. ఓడఁ గొట్టుదుమేని వేఱొండు మన కు

పాయ మక్కురలేదు నిఃపృరము మీఱ

ననియొనర్చిన మనశత్రువపగతాప

జయుఁడె యే నిప్పు తలఁచిన ♦ చందమెల్ల ౨౩

2682

క. ఒనరింతుము, మే మా రామునిఁ జంపకయున్న నతఁడు ♦ మొనసి స్వభాణా
ళిని మాతనువుల వ్రయ్యిం, గను నెత్తుటఁ దోఁగి జనకుశన్నియ నమ్మక.

తే రామనామాంకితంబులౌ ♦ భీమసాయ

కములతోఁ గూడ నిటకు వత్తుము, రణంబు

నుండి యట్లగు దెంచి యాఁయుర్వినాథ

తనయులగు రామలక్ష్మణులను దగంగ ౨౪

2684

క. అని భక్షించితి మనుచుకొ, దనుజేంద్రా! తావకాంప్తితామరసయుగం
బునకుకొ మొక్కుదు మప్పుడు, పనిపడిచూకోర్కిఁదీర్పు ♦ పరమముదమునకొ

చ. దనుజవరేణ్య నొక్కనిమఁకంబునఁ గ్రాలెడు నేన్లమీఁదఁ జ

య్యనఁ దమి నెక్కఁజేసి హతుఁ ♦ శయ్యె బలావళితోడఁ దమ్ముతో

జనపతి రాఘవుండనుచుఁ ♦ జాటఁగఁ బంపుము పట్టణంబునం

దు, నరినిషూరనా! యటులఁ ♦ దోరపు మోదము నీవు పూనుచుకొ. ౨౬

నీ దానికి నిప్పుడు ♦ తార్కాణముగ భృత్యజనులకు భోగ్యవశిస్తునికరంబు

దానదానీజనతతుల నింకనుగల కామితంబుల నెల్లఁ ♦ గనకచయము

నిప్పింపు మల్లె నీ ♦ వీవీరభటులకు మించివత్తమ్ముల ♦ మాల్యములను

ననులేపనంబుల ♦ ననులపేయపదార్థములను నిప్పింపు, నీవెలమి మిగులఁ

తే ద్రాగుమా! మద్యమును, మనఃదనుజులెల్ల

రాము నాతనినుహృదుల ♦ రణమునందుఁ

దినిరి నాదగు కింవదంతి యిది యట్టె

పురమునకొ నిండి ప్రఖ్యాతిఁ ♦ బొందినతఱి. ౩౦

2687

చ. జనకజయున్నతావునకుఁ ♦ జయ్యన నీవును బోయి రాఘవుం
డనిఁ దెగె నంచు దుఃఖిపడు ♦ నామమనోవ్యథఁ దీర్చి నన్ను భ

ర్తనుగను నేలుకొమ్మనుచుఁ దద్దయు నింపుగ నొంటిపాటునఁ
మనమున కింపుగల్గునటు మాటలు పల్కి ధనంబు ధాన్యమున్. 30౫ 2638

తే. ఆమె కోరిన రత్నాదికాఖిలఘన
వస్తువులనిచ్చి లోభంబుఁ బడయునట్లు
సేయమా దానవేంద్ర! యాశీత కిట్టి
మోసమున దుఃఖసాధ్యసములు గలుగుట. 3౧౫ 2639

చ మును నినుఁగోరకుండియుఁ బ్రమాదము గూర్చెడు భర్తలేమి నీ
కును వశురాలగున్, మదికేఁ గూర్చెడుభర్త మృతింగనంగ వా
ర్తను విని దానియాశల నితాంతము మాని స్వభావస్థిగమా
వసితలచాపలంబున నవశ్యము నీవశమాను రావణా! 33 2640

1సీ సుఖములకే తగి సుఖముగాఁ బెరిగిన దామెయాటను వగవంది కుంది
యిఁకఁదానుసుఖమందుఁటెల్లనీవలన నేయనియెఱుంగుచుని న్నెయాశ్రయించు
నెల్లరీతుల నేను నీయుపాయము బుద్ధిబలముననే యెంచి భవ్యమనుచు
నిర్ణయించితి నీక సీవు రాముని దృష్టిపథమునఁ బడిన దుష్టులమె కలుగు
నీయుపాయంబున సందె నీకోర్కెయ సమకూరఁగలదు యుద్ధము నొనర్పు

తే వాంఛవదలుము శీవుబంధము మానఁగలుగుసుఖమే విశాలమైకానఁబడెడు
భూపవర! యెవ్వఁడైనను భూవిభుండు, మామకోక్తి నొనర్చినభూమియందు,
క బలము నశింపక సంశయములఁ బొందక సంగరంబుఁ బూనికఁ జేయం
దలఁపకయె శత్రువులచున్, గెలుచునయే శాశ్వతమగు కీర్తినుకృతమున్.

క తను మఱి గోరినవనితన్, గనుటవలని సంపదల నికామమనోవాం
ఛను సంగోషంబును గను,ననుచు మహోదరుఁడు చెప్పె ననునయమెనఁగన్.
అటువదినాలుగవ సర్గము సంపూర్ణము

౬౫ - వ సర్గము

— ఘోర కంభకర్ణనియుద్ధము — ఘోర —

క విని వానిఁ గుంభకర్ణుఁడు, దనుజా! యిఁకవీఁడ నీవిధంబునఁ బలుకన్
జనదంబు భీతి గలుగఁగ, ఘనభణితిం బలికి దనుజకాంతుని వన్నన్ ౧ 2644
చ కనుఁగొని యిట్లుపల్కె మునుకాంచినదే గద నాదువిక్రమం,
బసితరసాధ్య మింక దురితాత్మకుఁడై తగు రాము నిప్పుడే
చని వధియించి నీకుగల సాధ్యసమున్ భయంబుఁ జెండెదన్
ననుజలలామ! నీవును విదమ్యుఁడవై సుఖముండుమా పురిన్. ౨ 2645

* ధనధాన్యైశ్చ కామైశ్చ రక్షైః-అనిమా 1 సా పురా సుఖసంస్కృతా సుఖాహ్లాదాదుఃఖ
కర్పితా-అనిమా 2 సోఽహం తన భయంఘోరమ్-అనిమా

చ జలరహితాశ్ర సంచయము † చందమునక మహి శూరులెల్ల దు
ర్యలులవిధంబునక దగనిభంగిని బల్కురు కార్యభారముల్
గలుగకయున్న యుద్ధమున † గార్య మొనర్చి మదీయగర్జకం
బుల ఫలియింపఁ జేసెను † బోలఁ గనుంగొనవయ్యి రావణా! 3 2646

చ. పరు లొగిఁ దమ్ముగూర్చి పలుభంగులఁ బల్కెడు హీనవాక్కులక
వరమతులైన శూరు లెద † వానిసహింసరు తమ్ముఁ దామె య
క్కరణిని నే న తింతుకొనఁగఁ దలపోయెను పౌరుషంబునిం
కొరులకు మాటలం చెలువ † నూహలు చేయరు దుష్కరంబుగాఁ
బరఁగెడు కార్యజాలముల † బాగుగఁ జేయుదు రెంతొలీలఁగక ౪ 2647

సీ. వినుము మహోదరా! † విక్లబులును బుద్ధిహీనులు మెమె యిఁయిలను బండి
తుల మనుకొనుచు నీవలె నున్న వారలపలుకులు విని సరఃపాలవర్జుఁ
డిట్టి యాపద నొందెనెప్పుడు రణమన్న భయపడుచుక బ్రయఃవాదు లగుచు
రాజు వెల్లెడు కుమాఁర్లముననే పోవుచునున్న మీరింతటి † యుద్ధకార్య

తే మును బాసంగఁగ జేసితి † రవయమితని
మిత్రుఁడని చెప్పుకొనుచు నమిత్రునిగ నె
చూచుచుండుట నిట్టి రాజునొగిఁ గొల్చి
యతఁడె మిగులంగ బురి నొనర్చితిరి సుండి! 2 2648

క. ధనబలములు నశియిందెక, గినుకనె మీపంటివారు † గావించిన యిం
తనరాని దుర్ణయము సిదె, యుచిమొన సరిచేయఁ బరుల † సందఱఁ గూల్చుక

క. మదిఁ దలఁచి యుద్ధబౌమికి, నిదె పోవుచునున్న వాఁక † నేననుచు బలో
న్నదుఁడును మతిమంతుఁడనై, పొదలెడు కుంభశ్రవుండు † పొంగుచుఁబలుకక

క. విని రావణుండు నవ్వుచు, ననుజన్మన కీట్టులనియె † ననిలో నేర్పుం
గనినాఁడ వీవు నాయన, మనమంత్రి మహోదరుండు † త్కృపతివలనక ౯

తే. భయము నొందినవాఁడని † పలుక నింత
యైన సంశయమేలేదు † గాన ననుజ!
నాకు నీవంటి సుహృదుండు † ప్రాకటబలుఁ
డెవ్వఁడును లేడు వధియింప † నేగు మరుల ౧౦౪ 2652

క అరివిజయంబును గొనుమా, యురుతరబలశాలి వగుట † నూహించియె నా
కరివలనఁ గల్గు భయమును, బరిమార్తువటంచు తేవ † బంచితినన్నుక ౧౦౫

క నను బాగుచేయఁజాలిన, దనుజులకు సుహృదులకు నితాంతసహాయం
బును జేయుకాలమిదె నూ, కనుక నె నీవిపుడు శూలఃకలితకరుఁడవై ౧౨ 2654

క. వాశము కరమునఁ దాల్చిన, యాశమనుని బోలి రివుల † కనిఁ గనఁబడి వే
గూశశువులను గపులను, దాశరథులఁ దినుము తీక్షఁధామనమరుచిక, ౧3

- శా. నీరూపంబును జూచినంతఁ బ్రవగాఁగీకంబు భీతిఁ వెనక
బ్రారంభంబును మాని పాటు ననిలో * రాముండు తత్సదృశుం
డీరూపం బిటల్పాస్పదే యనుచు నెం * తే భీతి భిన్నాత్ములై
చేరంజాలక యుండువారు చనుమా * శీఘ్రంబె నీవాజికి ౧౪ 2656
- క అని యిట్లు మహారాజగు, దనుజోత్తముఁ డాదృతిఁ దగ * దారుణబలుండై
పెనుకాయమొప్పు తమ్మున, కనూనవిధ మూని చెప్పి * యాతఁడు రిపులక.
- క తప్పక జయించునని తా, నప్పుడ మరలక జనించి * నట్లు తలఁచె; ని
ట్లాప్పినతమ్మునిశౌర్యం, బుప్పొంగుబలంబు నెఱిగి * యుండుటవలనక. ౧౫
- క మనమున సంతృప్తుండ, యెవ్వని నిర్మలచంద్రురీతి * నెనఁగెను, దనతో
దనుజేంద్రుఁడట్లు పల్కిన, ఘనతరబలుండైన కుంభ * కర్ణం డంతక. ౧౬ 2659
- క అతిహర్షంబున ననిచే, యుతలం పొవ్వంగఁ బోవ * నుద్యుక్తుడై
మతిశాలిరావణుండు త, న్నతీముదమున సాగనంపు * టరసి పయనమై ౧౭
- తే పరనిబర్హణచణమయి * భయదమునగు
శూలమును వేగఁదాల్చె, నా * శూలవర్య
మినుముతోఁ జేయఁబడుచు నహీనదీపు
లలరిఁగాఁ దప్తకనకాంచి * తాంగమగుచు ౧౮ 2661
- మ. పురుహూతాశనితుల్యమై భయదమై * పొల్పొప్పుగా వజ్రమే
కరణి * మించునొ యట్టిగౌరవముఁ జక్కం గాంచి యయోసురా
మరగంధర్వమహాహిన్నరతతిక * మ్రుందించి యత్యంత భీ
కరతేజంబున వెల్లి మాల్వములు రక్తచ్ఛాయచే మించఁగక. ౧౯ 2662
- క. నిరతంబు నగ్నికణములఁ, గురిపించుచుఁ దానె రుచి మి * గులఁ దగియుండెక;
గురుతేజఁ డసురతల్లజుఁ, పరిరిక్తపరాజితాంగ * మయి తీక్ష్ణంబై ౨౦ 2663
- క పరమమునగు శూలమ్మును, గరమున ధరియించి దనుజ * కాంతునిఁ గని యే
నరిగెద నొక్కఁడనే యి,ప్పురి నాబలముండుఁ గాక * పోరికిఁ జనినక ౨౧
- క. ననుఁ గని తో * భంబందెడు, వనచరులం గోపమడర * భక్షించెద, నా
ననుజోక్తుల విని రావణుండును, ముద్గరశూలపాణ * లగు సేనలతో ౨౨
- చ. అరుగుము సంగరంబునకు * నవ్వనవాసులు బుద్ధివై భవ
స్ఫురణమునం జెలంగుదురు * పొప్పగువేగము సాంధ్రనిశ్చయం
బరుదుగి వారికిం గలుగు, * నందున నొంటిగనున్న నెట్లు తె
త్తరుణమునం బ్రమాదమున * దనుయిడు నిల్చిన వారి లేపునక ౨౩ 2666
- తే దంతములఁ జీల్చి చంపుదు; * రెంతొ పూన్కి
గాన వైరి దుర్ధక్షులౌ * కర్బురభటు

* ఏమ ముక్త్యా మహారాజః .. రాతస పుంగవః-అనియూ

లను దగం గూడిపోమ్ము నీవును దనుజుల

శత్రుసత్ములం దున్న నకల కపుట. ౨౪

2667

క. మనుజేంద్రతనయులను నేపునఁ జంపుము, వే యటంచుఁ బొల్చెడు తేజం
బున నొప్పినరావణుఁ డాననంబునందుండితేచి నంప్రీతిమెయిన్. ౨౫ 2668

తే. మణికృతాంతరమయియున్న మహితకనక

మాలికను గుంభకర్ణుని మై నలంక

రించె, మఱియు మహాత్ముడై మించుకుంభ

కర్ణునకు నంగుళీయకఁగణము వరము ౨౬

2669

సీ. అంగదంబుల నుత్తమాభరణంబుల నబ్జవిరోధి యట్లలరుచున్న
రమ్యమాక్షికపుహారంబును వైచెను, జారుతరామోదసాంద్రములగు
వరపుష్పహారాళి పరుస నొసంగెను కాంతి వెల్లెడు రత్నకమ్మకుండ
లముల నాతనిచెవులకుఁ బెట్టె, నంతటఁ బెనుచెవుల నెసంగు దనుజనాధు

తే. ననుజఁ డాకుంభకర్ణుండు కనకనిర్మి

తాంగదములఁ గేయూరాళి నములపతక

యుక్తమగు నాభరణతతి నొప్పి సుహృత

దహనుకరఁగి వెలింగె నితాంతకాంతి ౨౭

2670

క. దనుజుఁడు శ్రోణీసూత్రం, బున నీలమణుల్ చెలంగ మును పమృతముఁ గై
కొన వాసుకే జుట్టిన యా, ఘనమందరపర్వతంబు కరణి వెలింగెన్. ౨౮

చ. అని విశిఖప్రహారిముల నందియు వానికి నోర్చి భారమై

కనకమయంబునై చెడక గాఢతటిత్పృథ లొప్పనట్లుగాఁ

గననయి యున్న మైనులువుఁ గప్పుకొనంగ నతండు సాంధ్యమే

ఘనిచయసంవృతాద్రిగణకాంతుని రీతిన బొల్చె నెంతయున్ 3౦ 2672

తే. ఎల్లతావుల సొమ్ముల నెల్లఁ బా

కరవిధృతశూలుఁడగు కుంభకర్ణుఁ డాత్రి

విక్రమములకుఁ బూనిన విష్ణుమూర్తి

వలెఁ బ్రకాశించె సీరుపమభాగణముల 3౧

2673

క. బలశాలి కుంభకర్ణుం, డలరుచు నన్నయగురావణాసురుఁ బ్రీతిం

జెలఁగుచుఁ గొంగిట నిడుకొని, వలగొని తల ధరణిసోకభక్తకృష్ణమౌక్తక

ఆ పయనమయ్యె నంత బలశాలియును మహాకాయుఁ డలఘునినదకలితుడైన
కుంభకర్ణుఁ డనిని గోరి ప్రయాణమా, తరుణమందు దనుజతల్లజుండు

క. అలరుచు నాశీర్వాసం, బులతో నాతనిని బంపె, భూరిభయదహ

పులు రథికులు పెక్కురు నిన్తులభేరిశంఖముఖ్యతూర్వరవంబుల్. 3౪ 2674

చ. ఉరుతరరీతిఁ బర్వ వివిధోత్తమతీక్ష్ణమహాయుధాళిలో

లగుచు పెనయు కులయి భద్రగజాశ్వగణంబుతో బయో

ధరరవతుల్యనిస్సనయుతంబగు న్యందనపంక్తితోడఁ బో

యిరి రథిణోత్తముం డగుచు ♦ నేవునఁ బొల్పెడు కుంభకన్ఠ్యతోఁ. 3౫ 2677

1. నీ. కొండలు రక్కసుల్ ♦ క్రూరనర్పంబుల ఖరవాజిమృగ నాథ♦గజమృగముల
నొంటెలఁ బతుల ♦ నొక్కరీతిగ నెక్కి గురుబలక్రూరుడౌ ♦ కుంభకన్ఠ్య
వెంటఁబోయి, 2. రసురవిబుధవిరోధియౌ కుంభకన్ఠ్యుడు పూలగురియఁ జేయు
చును జారులొప్పంగ ♦ ఘనమగుచు త్రంబుఁ దాలించి తీక్షణమా ♦ శూలము కర

తే మందు ధరియించి ముదమున ♦ నధికుండయ్యి

నల్లఁ ద్రావుటఁ దదాప్సనలను మఱియు

మత్తుడై పయనంబయ్యె, ♦ మత్తులగుచు

నధికబలులయి భయహవు ♦ లగుచుఁ గడఁక 32౪ 2678

క కరముల శస్త్రము లొప్పఁగ, నురుభీతిని బుట్టఁజేయ ♦ నోవునయనముల్

కర మరుణచ్చాయం దగ, గురుకాయము లొప్ప మిగుల ♦ గుంపులుగాఁగఁ.

క నీలాంజనచయమువలెం, గ్రాలెడు కల్పంట్లు తీక్షణఖడ్గంబులనుఁ

శూలపరశ్వధముల నువి, శాలమహాపరిఘములను ♦ జంచద్గదలఁ 3౯ 2680

ఆ. చెంతఁ జేరనీక ♦ జేషణీయములయి

యలకుతాటిబోదియలను ముసల

ములను బూని యార్పులొలయ నాతనివెంటఁ

జనిరి, బాహుబలము ♦ ఘనముగఁ దగ రం 2681

చ. తనదగుభూరితేజము వితాకు జనింపఁగఁ జేయునట్లు పెం

వునఁ దగ రోమహర్షణముఁ ♦ బుట్టఁగఁజేయు మఱొక్కరూపముం

గొని యతఁడేగె యుద్ధమునకుఁ, మఱి వట్టతకార్ముకంబుగాఁ

గనఁబడు విస్తృతిం బరఁగి ♦ కాయము భీకరమై చెలంగఁగఁ. ౪౦ 2682

తే. నూఱువిండ్లంత వెడలువుచుం జెలంగ, శకటచక్రాక్షుడై మహాఽత్మాధరంబు
వలెఁ గనంబడి దగ్ధశరవృతమురీతి, నీలమై పెనుదేహము ♦ గ్రాలుచుండ. ౪౧

క. తనవెంటవచ్చు దితిజలఁ, గని చేరంబోయి వక్రగవ్యాసమును జ

య్యన విప్పి నవ్వి యిట్లని, యెను మిడుతల నన్ని తా దఃహించెదరీతిఁ.

క. హరివగులయాధములఁ గ్రోధరతిఁ నేనిపుడె చంపఁ ♦ దలఁచితి నాకా

హరివీరులదవులం దే, చరించు వారౌటఁ గీడు ♦ నల్పరు నాకుఁ. ౪౨

నీ. మఱియు నాకోతులు ♦ మానింటి క్రీడాపరులకుఁబురోద్యానములను దిరుగు
చుండుట సొగసుగా ♦ నొప్పుచుండును, గాన వారిఁ జంపఁగ నేల! 43 యోగై నఁ

1 సరై ఎ రుప్రైః ఖరై రత్తైః-అనిమా. 2 వినిర్యయా దానవిదేశక్రూః - అనిమా

3 పురశోధస్య మాలంతు రాఘవ సృహపత్నీణః, హతే తస్మిన్ హతం స్వం తం పథిష్ఠామి సంయు

గనరాని మనపురమును ముట్టడించెడు పనికి మూలము రాముఁడునునుమిత్ర
తనయుండును గద యెవ్వనిచేత సర్వము హతమయ్యెనో వాని ♦ ననివధింతు

తే సతఁడు సమసినమీఁదట ♦ నతనిదైన

సర్వమును హతమగు, నని ♦ సరఁగఁ గుంభ

కర్ణుఁ డివ్వధిఁ బల్కి రాక్షసులు కడలి

వడఁకఁ జేయువిధంబునఁ ♦ గడఁగి తమిని ౪౩౪

2686

క. ధ్వనిఁ జేసిరి బెడిసముగా,, దనుజవరుం డతఁడు నునుతి ♦ దర్పమును గై
కొని యునికి నేగుచుండెం, గను భయదాకృతుల శకునఁగణములు తోఁచెన్.

క జలదములు బిడుగులను నుల్కలనుం గడుఁగూడి యట్టై ♦ గార్దభమువలెన్
వెలసెడు ¹నరుణచ్చాయన్, గలిగి తగెన్ సాగరవనఁకలితవసుధయున్ ౪౪౪

తే వడఁకె, నక్కలు చూడఁగ ♦ భయదరూప

ములను నోటను గడఁగి మంతుల నుమియుచు

నార్చె, నపసవ్యగతిమండలాకృతులను

దిరిగి కట్టెను బతుల ♦ ట్లరుగుచుండ ౪౫౦

2౦89

క మాలిక లటు గ్రద్దలు పై, వ్రాలెను, దత్తువ్యనయనఁబాహువు లదరెః

గ్రాలెడు నుల్క జ్వలించుచు, జాలధ్వనల్ వరఁగ నాకఁసమునుండి పడెన్.

క ఖరకరుండు కాంతిహీనత, నరుదుగఁ జూపట్టె, వాయు ♦ వస్తు సుఖముగాఁ

జరియింప దయ్యె గర్భుర, వరుడంతటఁ గాలబలవిఁవర్ధితుఁ డగుటన్. ౪౫౨

తే, గగురు పుట్టించుచుం దోఁచి ♦ కరినతరము

లైన యుత్పాతములఁ గాంచి ♦ యాత్మ లెక్క

సేయ కనికేగె, నంతట ♦ శిఖరినన్ని

భాంగుఁ డొటఁ బ్రాకారంబు ♦ సంఘ్రిలఁదగ ౪౬౪

2692

క గురుజవమున లంఘించుచు, నరుదుగఁ బెను మేఘవితతిఁయట్లు గనఁగనౌ

హరిసై న్యముఁ గనియెన్, వని, చరు లప్పుడు పర్వతాభుఁ ♦ జందలనయనున్

చ దనుజుని నాతనింగని విఁతాకున వాయువిచాలితాశ్రమ

ట్లనుగతభీతులై పఱచి ♦ రంత దిశాతీతి, కభ్రతుల్కుడొ

దనుజుఁడు కుంభకర్ణుఁడు నిఁతాంతభయంకరకీశ సైన్య మొ

య్యన జలదంబు భిన్నమగు ♦ నట్లుగ దిక్కుల కేగుచుండఁగన్ ౪౭౪ 2694

చ. కనుఁగొని సంతసంబునఁ ౮౮౮ ఘనమట్టులు మాటిమాటికేన్

దనగళ మట్టై యెత్తి నినఁదంబొనరించెను, మేఘగర్జితం

గే-అనిమా ఎవ్వనిచేత సర్వము హతమయ్యెనో, ఎవనిచేత నానమ స్తము హతమయ్యెనో వానింజం
పెద ఏలఁగా నతఁడు హతుఁడుకాఁగా నతనిపద్ధ్యము హతమగుచున్నదని యిందలిభావము.
ఇదియే మహేశ్వరతీర్థలవారి భావము 1 అరుణచ్చాయన్=అనఁగా స్పష్టముగాఁ గనఁబడిన యె
టుపుడనముచేత ననియర్థము

బనఁదగి భీతినిం గొలుపు † నాతనియారవ మాలకించుచున్
 వనచరు లొక్కకొండఱు సిఁవారితులయున్ నికృత్తమాలమై
 ఘనరవ మొప్పు సాలతరుఁకాండఁగునాఁ బడి రుద్రరాస్థలిన్. ౫౭ 2695

క ఘనబలుఁడు కుంభకర్ణుం, డనుపచుచు గొప్పఁదిఘ † మాత్మకరమునన్
 గొని తీవ్రనాధ్వసంబును, వనచరులకుఁ గల్గఁజేసి † భటులుం గొలువన్ ౫౮ 2696

ఆ స్రళయమందు నేమిఁపనిచేయఁదగుఁ జెప్పు, మనుచు దండనామఁకాయుధంబు
 తనరనున్న యమువిధంబునభయదాంగుఁ, డగుచు రిపులఁ జంపఁనరిగె సంత

అఱువదియొదవ సర్గము సంపూర్ణము

౬౬ - వ సర్గము

శుభక కుంభకర్ణుఁడు కపులతోఁ బోరుట శుభం

చ. అనుపనుకాయుఁ డత్యధికఁమైన బలంబున విఱ్ఱవీగు నా
 దనుజుఁడు పర్వతాభుండయి † దారుణరీతిని సాలలంఘనం
 బును నొనరించి లంక జవఁమున్ బాలుపారఁగ నిర్గమించి పో
 యెను సమరంబుసేయ, సతఁ † డెల్లసముద్రము లట్టై మ్రోగఁగన్. ౧ 2698

తే అశను లట్టై పడంగ మఁహామహీధ్ర
 ములును బగులంగఁ బృథునాదఁములు చెలంగ
 సింహనాదము గావించెఁ † జేలఁగి, యాతఁ
 డింద్రయనుపరుణులకు జఁయింపఁ జంప ౨౫ 2699

చ అలవియెగాక భీకరమఁహాక్షులతో నటరాఁగఁ గాంచి కోఁ
 తులు భయమొంది పాటి, రిటు † తొండఱ దిక్కుల కేగుకోఁతులన్
 బలమున నొప్పుమీఱి కపివర్యుఁడునై తగువాలిపుత్రుఁ డి
 మ్మూఁ గని యాగవాక్షు సలు † భూరిఱుల్ గుముదాఖ్య నీలునిన్. ౪

తే పిలిచి యిట్లని పలికె, నిశ్చలపగాత్ర
 మముఁ బ్రశస్తకులంబును † మిమునెఱుంగక
 త్సుద్రకపులనుబోలి మీఁసాంపు గక్కి
 యెందుఁ బోయెదరు భయంబు † నిట్లుదాల్చి ౫ 2701

సీ ఓసామ్యులార! మీఁరుద్ధతి మాని యిట్లరుగుట బాగుగా † దనికి మరలుఁ
 డిట్లు ప్రాణమ్మల † నెల్లఁ గాపాడుకొనెదరేల? సంగరఁనియతి కీతఁ
 డైనవాఁడే కాఁడు † వానరులకు భీతిఁ గల్గింపఁ బురుషు నాఁకారముగను
 గనఁబడుబొమ్మ యోకపులార మనకు నాదనుజులు భీతిఁగూర్చును బ్రయత్ని

తే. మూని యెత్తిన నెఱబొమ్మ † యాను దీని
 విక్రమంబునఁ బాడగుఁవిధము సేయఁ

దగుమనకుఁ గాన మరలుఁ డిత్తటి ననంగ,

వారలతికష్టమున నమాశ్వాసితలయి ౭౪ 2702

క ఒకచోటఁ జేరి యందఱు, ప్రకటద్రుమశైలములఁ గరంబులఁ గొనివే
గ కదలి రనికొక, గ్రోధంబు కడఁ మెఱయంగఁ గవులు ధూనికతోడఁ

చ అని నొనరించుకాంక్ష మఱి యత్యధికంబగు రోషముని యె
త్తినమద మొప్ప నాకరుల ధీటున నాతనిఁ గొట్టిరట్టె, యా
ఘనబలశాలి యగ్రములఁ గ్రాలెడువూలఁ జెలంగు చెట్టచే
తను బెనుతాలనె త్తయిన ధాత్రిధరంబుల వారు గొట్టఁగఁ. ౧౦ 2704

తే ఇంచుకయు వాడునుం జలియింప కుండె,

నతని తనువు పయింబడి సట్టిశిలలఁ

పుష్పితాగ్రనృక్షంబులు భూమిఁబడియె

శకలములుగాఁగఁ బగిలి యాశ్చర్యరీతి ౧౧ 2705

చ వనములుఁగాల్చు హవ్యవహుభంగి మదంబున మించి దానవుం
డనిమొనఁ గ్రోధయుక్తుడయి యదృశ తేజములం జెలంగునా
వనచరవాహినిం గడఁక వర్ధిలఁ జార్ణము చేయఁ బూనె, న
వ్వనచరవర్యులందుఁ గడుబాహుబలాఘ్నలు కొందఁ జిత్తఱ్ఱ. ౧౨౪ 2706

తే అతనిచే జిమ్మఁబడుచు దేహములనిండ

నల్లఁ గాఱంగ ధరఁబడి యెల్ల యెడల

నరుణపుష్పద్రుమంబుల యట్లుపొల్చి,

రంతఁ గొందఱు కవులు భీతాత్ములగుచు. ౧3 2707

క. వెనుకకు జూడకయే యొక, వనచరుపై నొకఁడు దాఁల్లు వైచుచు నిట్లా
య్యనఁ బూజిరి, బలవంతుఁడు, దనుజుం డాతండు తమ్మఁ దార్కొని చంపఁ.

నీ వనచరుల్ కొందఱు వార్ధిలో దుమికిరి గగనంబునకుఁ గొందఁతెగసి రందుఁ
గొంగులు భీతిచేఁ గుందినముద్రంబు ముచు తాము దాఁటి వచ్చినవధంబుఁ
బట్టిపాజిరి, మోము లట్టె దీనతనొంద మిట్టపల్లములను బట్టిహాయి
రాకకొందఁ జింతలఁచురుభీతి భల్లూకములు గొన్నిభూరుహంబులకుఁ బ్రాకె

తే. గొండలను గూర్చి పరుగెత్తెఁ గొన్ని కడలి

మునిఁగె నొకకొన్ని గుహలఁ దాఁగె నొకకొన్ని,

కవులు కొందఱు భీతిచే యమఁబడినటు

లుండఁ గొందఱు పాటి రంధ్రుండ లేక ౧౭ 2709

క హ్రుదలోకకొందఱు నేలఁబడిరి కొందఱు స్వాంతములఁ గడించి భయమ్మఁ
బరఁగఁ మూర్ఖులఁగనుచు, చురణమునొందినటులొక్కమాడ్కిగనుండఁ]

క. కనుఁగొని భంగము నొందిన, వనచరులకుఁ బలికె నిట్లు వలదు పరుగిడఁ

—! నిలువని డనిచేయుద మింక మరలుఁడని యంగదుఁడుఁ,

ఆ భంగమొంది యిట్లు † పాటి మహీష్థలిఁ, దిరిగి చూచినను మఱిం దలంప
మీకు నిలువనీడ † నేకరణిని జిక్క, దనియె నాకుఁ దోఁచెడిని నిజంబు.
క. కనుక నిఁకఁ జాలు మరలుం, డనువునఁ బ్రాణముల నెట్టుతై నను గావం
గను దలఁతురు కాఁబోలును,, వనచరులారా! వినుండు † బాగుగ నింకఁ.

చ అనుపమవిక్రమంబుగల † యందఱు మీరలె యాయుధంబులం
గొనక త్యజించి పాఱఁగని † కోయని భార్యలె నవ్వువారు చ
క్కనిమరియాదతో బ్రదుకఁగఁ దగువారల కద్ది చావె యా,
మన మనమానవంశముల † మానవిభూషితవర్తనంబులఁ. ౨౦ 2114

క జనియించినవారము మఱి, మనజ్ఞాతివరంపర లొగి † మహివిస్తృతిఁ గాం
చినయవి కావున త్సుద్రులు, చనువిధమున భీతిఁ బాఱఁ † జనుచే చెవుఁడా.

తే. భీతి విక్రమమును బాసి † యీతెఱఁగునఁ
బాటుచున్నారు గాన మీ † పౌరుషంబుఁ
గాల్పనే మీ రనార్యులే † గాదె, మున్ను
నభలలో డంభముల్ పల్కి † జనులు మెచ్చ ౨౧౪ 2116

క. మిము మీరె పొగడుకొంటిరి, నమంచితము లుగ్రపౌరుషము దెల్పఁగఁ జా
లి మనోహరములునౌ నవి, గమనింపుఁ డెచటికి నేగఁ † గపివరులారా! ౨౨౪

చ. అనిమొన నెవ్వఁ డోడి తనయంతన ప్రాణములఁ భరించియుం
డునౌ యతనిఁ మహాత్ములు గఁడుఁ వచియింతురు భీరువంచు న
జ్జనపరిసేవితంబయిన † చారుపథంబును బూనుఁ డార్తిగాం
చినఫలమేమి? నాకు నిఁకఁ † జెప్పుఁడు వానరులారా! యిత్రటిఁ. ౨౩౪ 2118

చ. మన మనినుండి పాటిచని † త్కృష్ణలి నెందౌ వనించి యుండినఁ
గనము చిరాయు వల్పుమగు † కాలమె యుందుము, కానఁ బౌరుషం
బున ననిచేసి చంపఁబడి † భూస్థలిపైఁ బడిపోద; మట్టులే
ననితరగమ్యమై తనరు † నట్టి పితామహులొక మందుచుఁ, ౨౪౪ 2119

క జని మరలఁ గాంచకుందుము,, మన మరల జంపుదుమయేని † మానితకీర్తిం
గనుదుము బ్రహ్మసానం, బునకుఁ మూల్యముగఁ బ్రాణముల విడుత మిటఁ.

ఆ మండుచున్న యగ్ని † గండుమీఱిన శల
భములు గాంచి మరలఁ † బ్రాణములను
బోవఁజాలనట్లు † భూవిభు శ్రీరాముఁ
గనుచుఁ గుంభకర్ణుఁడును ననుయుతి ౨౬౪ 2121

క. మరలి చనంజాలఁడు, సంగరమున మన మిందఱమును † గ్రవ్యాదున కొ
క్కరునకు వెఱచి పలాయన, పరులమెయై భంగమొంది † పాటినయెడలఁ.

క. మనప్రాణాళిం గాచుకొనినయెడలఁ బూన్కిమెఱయ † నియతిన నార్జిం

- చిన కీర్తి యెల్ల సళియించును జుండీ! యనుచు వాలిసూనుడు పలికెన్.
 క. కనకాంగదుండు శూరుండు, ఘనుడగు సతఁ డిట్లుపలుకఁగఁ బాటెడు న
 వ్యసచరులు శూరనింద్యవచనముల నిట్లనిరి, దనుజున త్తముఁ డితఁడున్. ౨౮
 తే. మమ్ము మార్కొని భయదమా + మాడ్కిఁ గొట్టె
 నిలువఁగా దిది సమయంబు + పలుకులేల
 పాటిపోదుము మాకెన్నఁ + బ్రాణము లన
 మధురములుగావె యని యిట్లు + మాటలాడి. ౨౯౫ 2725
- సీ. వనచరుల్ భయదహాపుని భీమనేత్రునిఁదముఁజంపనరుదెంచు + దాన వేం ద్రుఁ
 గుంభకర్ణునిఁ గాంచి + శ్రోధంబునం జంపుననుభయంబునుబొంది + చనిరిదిక్కు
 లకు, సంత సంగదుఁ + డకిలుషచిత్తుండు భయమునఁ బాటు న + వ్యసచరులను
 జక్కనిపల్కుల + నాలవర్వితభేదనాదిక రామకృత్యములఁ దెలుపు
 తే. వాక్కులను వారి మరలించె, + వాలితనయుఁ
 డాత్మబుద్ధిబలంబున + హర్ష మొందు
 నట్లు పల్కఁగ యూధపు + లందఱర్క
 తనయముఖులయోజ్జల + వినఁగ నెంచి 3౨ 2726
- క. నిలువం బడి రనిసేయఁగఁ, దలఁచుచు, ఋషభుండు శరభతార, కుముద, సీ
 లులు, మైందుండు, ధూమ్రాఖ్యుండు, బలశాలిను షేణఁడంతఁబరవస మలరన్.
 తే. ద్వివిద, రంభ, గవాక్షులు, + వీరుడైన
 బసనుండును, దక్కుఁగలవార + లనినొనరుపఁ
 జనిరి వారలతోఁ గూడి + హనుమచనియెఁ
 గుంభకర్ణుని మార్కొను + కుతుక మొప్ప 33౫ 2728
- అటువదియాటవ సర్గము సంపూర్ణము

౬౭ - వ సర్గము

శుక్ర సుగ్రీవుండు కుంభకర్ణుని ముక్కు, చెవులు కొలుకుట శ్లోకం

- క. పెనుకాయంబువఁదగు నా, వనచరు లంగదుని నుడువఁ + బాటించి మృతిం
 గను సంత సాహసము నె, మ్మనములఁ గని యుద్ధకాంక్ష + మరలి రనికీనై
 చ హరివరు లంగదోక్తుల సమాగతమానసశక్తులై తగం
 బరిగతవిక్రమప్రకటఁబాహుబలాధ్యులునై మనంబులన్

* హనుమంతుండు పరుగెత్తి మరలి రాతేడు వారితోఁ జనియె నని వ్యాఖ్యలోనున్నది
 వాయుపుత్రుడు వపలాయ్య నిపుత్రః కింతుఋషభాదిభి ర్నిత్యా కుంభకర్ణేన సహ యుద్ధార్థం
 నిపుత్ర ఇతి జ్ఞేయమ్-అనివ్యాఖ్య ఇది తెనిగింపఁదగినవిషయము కాదని విడువఁబడినదని గ్ర
 హించి మన్నింపవలయు

- మరణము నొందు నిశ్చయము ధైర్యము హర్షముపొందుచుండ నం
గరమునఁ జచ్చునూహలను ధైర్యము బోనరించి రెంతయున్. 3 2730
- చ. పెనుతనువుల్ చెలంగఁగఁ గఃపిప్రవరుల్ పృథుసానువుల్ మహీ
జనికరముల్ కరంబులను ధైర్యమున గలిగించుచుండ వే
దనుజులముమీఁదఁ బడఁ ధారు ప్రయత్నముమీఁదఁ బోయి, రం
త నతఁడు దీర్ఘవృత్తులను ధైర్యము నొప్పుచు నుండఁ గ్రద్ధుడై ౪ 2731
- క కరమున గడఁగై కొని నం, గరరంగమునందు నాల్గుగడలం గవులన్
ధరఁ బడఁగూల్చెను బిండిగ, హరు లాతని దెబ్బకొకటి ధైర్యముననార్చిన్.
తే వడు నెనిమిదిసార్లుగా ధైర్యము వేలు
గాఁగఁ గూలిరి పొడిపొడిగాఁ దనువులు
ప్రయత్న, నాకుంభకర్ణుఁ డధైర్యుడొక
మడర గరుడుండు చెలరేగి ధైర్యమువలెను. ౫ 2733
- సీ తినునట్లు వనచరులను నెనమండ్రను బదుగురఁ బదునాఱువరఁ దగునట్లు
లిరువదిమందిని ధైర్యము ముప్పదిమందిఁ గరములఁ గై కొని ధైర్యము పిండి
గాఁజేసి భక్షించి ధైర్యమునన్ నేపృచ్ఛఁ దిరుగుచుండెను, హరివరు లదెట్లా
యతికష్టమునను ధైర్యమునాని యొకటిగా నందఱుఁజేరి వృత్తాద్రిహస్తు
తే లగుచు యుద్ధాగ్రమున నిల్చి ధైర్యము గీత
తల్లజుండగు ద్వివిదుండు ధైర్యధైర్యముఁ
గరములం బెకలించి ధైర్యధైర్యము
వలెఁ దగిన కుంభకర్ణుడై ధైర్యమునన్ ౬ 2734
- క. గిరివ్రాలినమేఘమువలె, బరవశమున నడరె, నంతఁ ధైర్యబడఁ జని యా
సురవైరిమీఁద వై చెను, ధైర్యధైర్య ముట్టెవీచి ధైర్యచరు లార్చన్, ౭ 2735
- చ. ధైర్యుని వానివైఁ బడక ధైర్యులసంఘముమీఁద వ్రాలె, న
కైర్యుని నగేంద్ర ముద్ది పడి ధైర్యులసేనఁ గలట్టి వాజులం
గరుల రథాళిఁ బేరుగల ధైర్యులనాధులఁ బిండిచేసె, నా
హరివరుఁ డంత వెఱొకమఁదాధైర్యధైర్యకూట ముద్ధరిన్ ౮ 2736
- చ దనుజునిపై న వై వ నది ధైర్యమునైన నై వ్రాలె, ద
ద్ధ సశిఖరాహతిన్ మృతినీ ధైర్యము సారథిపంక్తివాజులున్
గనుఁగొన నాథులన్ కుధిరధైర్యమమే కనుపట్టె, నంత నా
దనుజులు స్వందనాశిష్యులు ధైర్యమునెంతవలె లొప్పుగన్ ౯ 2737
- తే. ప్రళయకాలాంతకునిఁ బోలు ధైర్యములను
బరఁగఁజేయుచు నడరి నిశ్చయము లొప్పు
నడరు వానరవీరశిష్యాళిఁ గూల్చి
రతి జవంబున మేటిసాహసము పొంగ. ౧౦ 2738

చ. గురుబలశాలురౌ కవులు † క్రూరతరంబగుచూడ్కితో మహా
తరువులఁ బట్టి లాగి పెను†దంతిగణంబును వాజులకొ రధో
త్కరమును సుప్రసంతతిని † దానవులకొ దునుమాడి, రంత సం
బరగతుండై నురుత్సుతుండు † పర్వతకూటములకొ జవంబునకొ ౧౫ 2739

క నానావిధవృక్షములకొ, దానవవరుపై నఁ గురిసె, † దర్పబలుండొ
దానవవీరుండు వానికొ, మానుగ శూలమునఁ జెండి † మహిబుడఁ జేసెకొ.

చ దనుజవరేణ్యుఁ డంతఁ గ్రుధ † దారుణశూలముఁ గొంచు నుగ్రమా
వనచరనై న్యముం దఱుమ † వాయుతనూజుండు పర్వతాగ్ర మొ
య్యనఁ బెకలించి పట్టుకొని † యాతనిముందట నిల్చె, సంతటకొ
ఘనగిరి పోల్కి భీతికరకాయమునం దగు కుంభకర్ణునికొ ౧౬ 2741

క. హనుమయుఁ గని కుపితుండై, తనబల మలరంగ దాన † దానవుఁ గొట్టెకొ
దనుజేంద్రుండు తద్ధాతంబున మేదోరక్తనేకమునఁ దనువొప్పకొ ౧౭ 2742

తే సుంత చలియించె, మెఱపునా † వింతరీతిఁ
బ్రజ్వలించుచు నురుశిఖరమున నొప్పు
నద్రివలె దగుశూలంబు † సంతఁ ద్రిప్పి
మును కుమారుండు తీవ్రశక్తిని గ్రహించి. ౧౮ 2743

క. ధరణీధ్రముఁ గ్రౌంచంబును, నరుదుగ భేదించినట్లు † లాహనుమభుజాం
తరమునఁ గొట్టెను, మానుతి, సురరిపుశూలాభిభిన్నశుభవత్సుండై. ౧౯ 2744

తే. నోట నెత్తురుఁ గ్రక్కుచుఁ † బాటవంబు
దూల మూర్ఛిల్లుచుకొ లయకాలమేఘు
గర్జితోపమమై భయంకరమునైన
నారవ మొనర్చె, సంత సయ్యసురసరులు ౨౦ 2745

చ హనుమయు బాధితుండగుట † నారసి యట్లు మహాముదంబునకొ
ఘనముగ నార్చి, రంతఁ గపికాండము చాలమనోవ్యధకొ మహా
దనుజునిభీతిచేతఁ బ్రవిచారణముకొ విడనాడి పాటి, రం
త నిఖిలకీశనాయకులఁ † దద్బలనాథుండు నీలుఁ డార్భటికొ. ౨౧ 2746

ఆ. నిలువరించి బుద్ధిబలమునఁ దగుకుంభ, కర్ణమీఁద గిరిశిఖరము నైచె
దాని వచ్చుదాని † దారుణముష్టిని, నిల్పెఁ గుంభకర్ణుఁ డల్పమనుచు. ౨౨

క. పిడికిటిపోటున నయ్యది, మిడుగులు లడరంగఁ బడియె † మించెడుజ్వాలల్
గడుపడిఁ గ్రమ్ముచు నుండం, బోడిపోడియై యద్భుతముగ † భూమిస్థలిపై.

తే. అంత ఋషభుండు, శరభ, గవాక్ష, నీల, గంధమాదను లనువీరు † కపివతంసు
లె దుగురు కుంభకర్ణుపెకడరి, భూరి, బలములొప్పుమహాకాయసలఘుశౌర్య!

- క దనుజుని బర్వతములఁ జెట్లను నఱచేతులను బదములను విడికిల్లం
గొని చుట్టుముట్టి, రంతట, వనచరుల సహారములను ♦ వాని నతండుఁ. ౨౬
- క. తనువునకు హాయిగా నుండినవానిగ నెఱిగెఁ గాని ♦ నిర్భరబాధం
గనఁజేయునవిగఁ దలఁపక, యనిసేయం దొడఁగె ఋషభుఁ ♦ నాత్మకరములఁ.
- ఆ కాఁగిలించుకొనియె, ♦ గపికాంతుఁ డతఁడు త
త్కరనివీడితుఁడయి ♦ కడుభయంక
రుఁడయి యొప్పి నెత్తురును గ్రక్కుచుఁ ధరఁ
బడియె; నింద్రవైరి ♦ కడిది బలుఁడు ౨౮ 2752
- క వనచరహంతయు నగునా, దనుజేంద్రుఁడు ముప్పినిహతి ♦ దర్పంబున నొ
ప్పినశరభు, నీలుజానుహ, తిని, నఱచేతఁ గవాతుఁ ♦ దెంపునఁ గొట్టెఁ. ౨౯
- తే. మఱియుఁ గ్రుధఁబూని యాగంధఁమాదనుఁ దన
కాలఁ దన్నెను వారు తఁధ్వాతములకు
నతిశయవ్యధనొంది రఁక్తాభిషిక్తు
లగుచు మూర్ఖుల ముగ్గుచు ♦ నార్తులగుచు. 30 2754
- క. ధరఁబడిరి చిన్నకింశుక, తరువులక్రియ, నాప్లవంకఁతల్లజలు మహా
త్తరమతులు పడుటఁ గని వే, హరివీరసహస్ర మనురు ♦ నని నొంచుటకై. 30
- క పరుగెత్తి రద్ధితుల్యులు, నిరుపమబలులైన ప్లవంకఁనవు లందఱు నా
సురవైరిపైకి నెగురుచు, నురవడి దంతములఁ గొఱికి ♦ రుద్ధతిమీఱఁ. 3౧ 2755
- చ వనచరు లామహాంగు సురఁవైరిని గోల్లను గీటి పండ్లచే
తను వడిమీఱఁగాఁ గొఱికి ♦ చారుణముష్టుల నొంచి జానువీ
డనములఁ గందఁజేసిరి; గఁశంగి ధరాధరతుల్య దేహుఁ డా
దనుజుఁడు కుంభకర్ణుఁడు ప్రఁతాపము మీఱఁగ వేసవేలుగఁ. 3౪ 2757
- ఆ. కవులు తన్నుఁ గ్రమ్మి ♦ కాఱియపెట్టంగఁ, దరువు లట్టె పెరుగఁ ♦ దనరు గిరిని
బోలివెలెగె, నంత ♦ భూరిబలుండాతఁ, డందఱను గరద్యోయమునఁ బట్టి.
- క తినసాగె గరుడుఁ డహిగణ, మును దినుచందమున దనుజఁముఖ్యుఁడు ప్రీతిఁ
వనచరుల నాగలోకం, బున కీడగు వక్రవివరఁమున వేసికొనఁ 3౬ 2759
- ఆ. ముక్కుసెపుల రంధ్రఁములనుండి వారెల్ల, వచ్చుచుండి రంత ♦ వారిరాక
నాత్మ నెఱిగి మిగుల ♦ నాగ్రహంబున గిరి, నన్నిభాంగుఁ డతఁడుఁసాహసించి.
- క వనచరులఁ జీల్చి భయిం, పనుసాగెం, బ్రళయవహ్ని ♦ పగిది భయదమా
తనువలర నొడలు తెలినుక, వనచరమృదుమాంసరక్తఁవాహినిచేతఁ 3౮
- క ధరణిఁ దడుపుచుఁ బ్లవగో, త్కరములలోఁ గేళినల్పఁగాఁ దొడఁగె, మహా
త్తరబలుఁడు కుంభకర్ణుం, డురువజ్రముఁ గొనిన నిర్భఁరోత్తమూర్తిఁ 3౯ 2761
- ఆ. పాశహస్తంఁడగుచు ♦ భాసిల్లుయముభంగి, తూలపాణియగుచు ♦ శోభితనని;

నగ్నిగ్రీష్మకాలః మందు శుష్కారణ్యముల దహించురీతిః బలము మెఱయ

చ. వనచరుహహీనిం బెలుచఁ డబట్టి దహించెను గ్రోధవహ్నిచే,
దనుజవిదారితాంగులయి డతారు భయంబున వేఱు వేఱుగాఁ
జనుచును వాహినీపతి పొసంగమిఁ జాల వికారనాదమున్
వనచరు లట్టెచేసి, రనిఁ డబట్టివధించెను బెక్కురీతులన్
దనుజవరుండు వారలను డర్పము గవ్వడ శూలహస్తుఁడై. ౪౧౫ 2764

నీ తమ్మిట్లు బాధింపఁ డదాళఁజాలక ఖన్నచిత్తులై శరణుఁ జొచ్చిరి రఘువ్ర
వరు, నంతవారల డనానవపౌత్రుండు గని పరాజితులయి డదలుటమదిఁ
దలపోసి యొకభూరిధరణీధ్రశృంగంబుఁ గరమునఁ బూని రక్తములు కుంభ
కర్ణునిపరిచరుల్ డగడుభీతిఁ గలఁగంగఁ బలుమాఱు సింహారవంబు నిగుడఁ

ఆ. గుంభకర్ణుపైకిఁ డగొంకక యడరి నంగరమునందు వేగ డగదిసి యతని
శిరముపై నవైచె డశీఖరంబు నద్దానిఁ, దచ్చిఖరనిహతిని డదనుజుఁ డొంది
క పెనుకోపంబున మండెను, దనుజోత్తముఁ డిట్లు మదిని డదారుణకోపం
బును గని కోతులు భీతిల, వినదమ్మడరంగ నాతనిపయికి నడరెన్. ౪2 2766

ఆ. పరుగువారి యిట్లు డలురుజవంబున వాలి
తనయుపై నశూలమును నగంగ
వైచె బలముమీఱఁ డబటుకోపమున, నంత
బలముగలిగి యుద్ధపథముఁ దెలిసి ౪౨౫ 2767

చ. పరునివిధంబు లన్నియును డబాగుగ నెన్నఁగఁ జాలుఁగాన నా
హరిహయపౌత్రుఁ డిట్లు నిశితాయుధ ముట్టై తనున్ వధింపఁగా
బరువడితాఁగ లాఘవముఁ డబన్ని తటాలున దాటి వ్యర్థమై
ధరఁబడఁజేసి దాని కడుదాపున వేగము వ్రాలి తెంపునన్ ౪౩౫ 2768

తే కరతలమ్మున నడచెను డబరునివత్తు,
మంతఁ బర్వతమంతటి డయాకృతిగల
దనుజుఁ డాతనిదెబ్బకుఁ డదత్తటిల్లి
కోపమడరంగ మూర్ఛ ముఁగ్గుచు నిలఁబడె ౪౪౫ 2769

క బలశాలి కొంతవడికిం, దెలివిం గని ముప్పీనట్టై డత్రిష్టుచు వెడచే
బలిమిని నంగదుఁ బొడిచిన, నిలవ్రాతె నతండు సోలి డయేపుం జెడఁగన్ ౪౫౫

చ. హరిహయపౌత్రుఁ డిక్కరణి డనచ్చటవ్రాలిన శూల మద్దియే
కరమున వెల్ల నేగె, లయఁ కాలునిరీతిని గీశనాథుపై
కురువడి వీరుడైన వ్రవఁగోత్తముఁ డాబలశాలి దానవే
శ్వరుననుజుండు తన్గదియ డనచ్చుటఁ గాంచి మనోముదంబునన్. ౪౬౨ 2771

తే. అట్టై దుమికె, మహాబలుం డక్కపీంద్రుఁ

డద్రుకూటంబుఁ గరమున డ నవధరించి

గిరిగిరం ద్రిప్పుచుఁ వడి డ సరిగెఁ బ్రబలుఁ

డై న యాకుంభకర్ణుపై డ కతఁడు మించి. ౫౩౪

2772

క. తనపై కడరెడు సుగ్రీవునిగని వికృతాంగుడగుచుఁ డ బొంగెడువాంఛఁ
వనచరున కభిముఖుండయి, దనుజేంద్రుఁడు నిలిచెఁ బ్రవగఁతల్లజుడంతఁ.

క. వనచరశోణితదిగ్ధాంగుని గపిభక్షకుని రణముఁ డ గోరుచు నిలుచు
న్ననిశాచరుఁ గని యిట్లని, యెను, నీవని వీరవరుల డ నెల్లబలమునఁ. ౫౩౫

చ. ధరఁ బడఁగూల్చి దుష్కరము డ దారుణముఁ గలభూషణంబునై

వరఁగెడుపోరు సల్పితివి డ భవ్యయశంబును బొందినాడ వా

హరులను మ్రింగినావు ప్లవఁగావళి మానుము ప్రాకృతుల్ గవుల్

సరియగువారె నీకు దనుఁజప్రవరా! యిదె చూడు నాదెనఁ. ౫౩౬ 2775

క. ధరణిధరం బిదె వైచెదఁ, బరమంబగు నొక్కదీని డ పాటు సయివుమా

దురమున ననునావనచర, వరువాక్యము సత్యధైర్యఁపరియతము తగఁ

క. విని రాక్షససింహుండా, తనితో నిట్లనియె నీవుఁధాతకు మనుమం

డనఁబడువాడవు ఋక్షర, జనివుత్త్రుడ వతులపారుఁషుండవు సుష్టిగా! ౫౩౭

క. ఇన్నియు నీకుం గలవని, మున్నే తెలిసినవి మాకు డ ముందుగ నామ్రో

ల స్నీవు పాటపాడెన, వన్నా! యిఁక జాలు ననియె, డ నంత రవిజుడుఁ.

క. తను గుఱిచి కుంభకర్ణం, డనూనపరిహాస మొప్పు డ నాడినపలుకుల్

విని వజ్రాశనిసన్నిభ, మననొప్పెడి పర్వతంబు డ సతిభయవంబుఁ ౬౦ 2779

క. చలియింపఁజేసి వక్షస్థుల మారసి యద్ది పగుల డ సరగున వైచెఁ

బలమలర వైవఁ బొడవగు, నిలాధరాగ్రంబు దానఁవేఞ్చ సురమునుఁ.

ఆ. తగిలి చూర్ణమయ్యె డ దానిని గని కోఁతు, లతివిపాద మంది డ రసురులెల్ల

ముదముమీఱి శబ్దఁముల దిక్కులదరంగఁ, జేసి, రంత దనుజఁసింహుఁ డిట్లు.

చ. ధరణిధరాగ్రఘాతమునఁ డ దారుణకోపము నొంది దానభీ

కరమగునాస్యముం దెఱచి డ గాఢరవంబు నిగుడ్పుచుఁ మహా

త్తరసపలాభశూలము నుఁదాత్తగతిం జలియింపఁజేసి యా

హరిపతిఁ జంపవైచె వెన డ నాతనిపైఁ దనశక్తి యేర్పడఁ ౬౨౪ 2782

చ. అనిలకుమారుఁ డాక్షణమె డ యచ్చటికేగి సురారి దోర్బలం

బున నటు వైవ సూర్యసుతు డ పొంగడఁగింపఁగ వచ్చు శూలముఁ

గనకసుహారజుప్తమును డ గాంచి కరంబుల దానిఁబట్టి పెం

వునఁ దునియంగఁ జేసెఁ దనఁపూర్ణబలంబు గనంబడంగడుఁ. ౬౩౪ 2783

- క హరితల్లజఁ డతిముదమున, నరుదుగఁ గాలాయనమయఁనుయి బారువులం
బరికింప నహస్రమునకు, సరియగు భారమున మించఁ జాలినదానికొ. ౬౪
- తే శూలమును జానువుననుంచి ధూర్జ మొనరఁ
జేసె, బవమానతనయునిచేత నిట్లు
భగ్నమౌ శూలమును గాంచి ధ్వజగవితతి
యార్చి నలు దెనలకు బాతె ధతిముదమున ౬౫ 2785
- చ వనచరు లెంతొమోదమున ధగ్నమహాసురశూలవర్యముం
గొని ప్రమదంబునకొ మిగిలి ధాధమ్నగేంద్రరవంబు లొప్పు నా
యనిలజఁ బూజచేసిరి, మహాబలుఁ డాసురపుంగవుండు మిం
చినవరశూల మువ్విధిని ధేవఁ దొఱంగి విభగ్నమౌటకుకొ ౬౬ 2786
- సీ మనమునఁ గోపించి ధమండుచు లంకామలయపర్వతమునుండి నియతిశృంగ
మును బెళలించి యావనచరపతిఁ జేరి దాని వైచె, ధరాగ్రధారుణహతి
మూర్ఖిల్లి సంగరభూమి నాతఁడు పడె; సుగ్రీవుఁ డిట్లనిఁజొడి మూర్ఖ
మునుఁగుచుఁబడిన నాదనుజులందఱు ప్రహర్షముననార్చిరి, దనుజప్రవరుండు
- తే సంగరంబున ఘోర మాశ్చర్యమునగు
విక్రమముగలవనచరవిభునికడకు
సరిగి యతిభీతికరమగు ధననిలుఁ డబ్బ
మును నలెం బట్టుకొనిపోయె ధునబలమున, ౬౭ 2787
- చ. కనకమహీధరప్రతిమఁ కాయుండు దానవవీరుఁ డంత నా
వనచరు భీమమేఘనిభు ధాహుబలంబున నెత్తికొంచుఁ బెం
పునఁ దగి యున్నతంబునయి ధాల్చెడుశృంగముగల్గు మేరువో
యనునట్లు భాసీలకొ, మఱియు ధాదనుజప్రవరుండు వీరుండు. ౬౮ 2788
- తే. సూర్యసుతునెత్తుకొని రాక్షసులు నుతింప
వనచరేంద్రుండు పట్టువడెనె యటంచు
నచ్చెరువునొంది నిర్జరు ధలపుడుచేయు
ధ్వనుల వినుచును బోయె యుద్ధమును వదలి ౬౯ 2789
- చ హరిహయతుల్యవిక్రముఁ డహార్యబలుండు శచీశవైరి యా
సురరిపుసోదరుం డవుడు సూర్యసుతుకొ గ్రహించి యాత్మలో
హరిపతి వీనిఁ గైకొనిన ధాదనుజులతోఁ జెలంగువా
సరబలమెట్లఁ జిక్కినటె ధాకనుచుం దలపోసె నెంతయుకొ. ౭౦ 2790
- చ వనచరసేన తల్లడిలి పాటుటయుకొ రవినూతి కుంభక
ర్ణునికరమందుఁ జిక్కుటయు ధాచ్చి వెతంగనుచుంటయుం గనుం

- గొని మతిమంతుఁ డాపవనుఁకూరిమిపుత్రుఁడు స్వాంతమందు ని
ట్లని తలపోసె, నీవనచఁరాధిపుఁడే యిటు చిక్కెనే కల్లా. ౭౪ 2791
- క. ననుఁబోటి కేమి యిఁకఁ జేయనగును నాకెదురొనర్పఁ న్యాయమొ నేదా
ని నజస్రము జేయుదుఁ జక్కనిరీతిగ నొందుసేయఁగాఁ దగ దెపుడున్. ౭౫
- క. గిరియంతవాఁడనై యీ, నురవైరిం జంపువాఁడఁ ధూరత్వమునన్
దురమున నీతనిఁ బిడికిరి, బరుషంబుగఁ బొడిచి యవయఁవంబులు పొడిగన్.
- క. అని వధియించి కపీశ్వరుఁ, డనుమోదము నొంద వీనిఁదగుబంధంబున్
గనకుండఁగ విడిపించిన, ననిఁ గవులందఱు ప్రహృష్టుఁ టాదురు గాతన్. ౭౬౪
- క. ఈరాజే నురదనుజను, హోరగు లొక్కటిగఁ జేరి యుద్ధంబునఁ ద
న్నారూఢిగ గ్రహించిన, నేరిమి విడిపించుకొనఁగఁ నేర్పును దానే. ౭౭౪
- సీ. కపివతి యితఁడు సంఘరమున నాకుంభకర్ణుఁడు వైచినఁ ట్లాధరప్ర
హారమునం జొక్కి యందుచేఁ దనుఁదానె తెలియకున్నాడనితలఁచువాఁడ
నీముహూర్తమునందెఱియితఁడు మూర్ఖుని దేరి యిమహాజన్యమంఁదెల్లకవుల
కును దనకును హితఁమని దేనిఁ దలఁచునో దానిఁ జేయుంగాక, ధరణివిభుఁడు
తే కష్టములఁ జిక్క భృతులైందుఁ కడఁగి వాని
నెట్లా విడిపింపవచ్చు నేఁ నట్లువతిని
నిపుడు విడుపింతునేని యహీనవిక్ర
మాభ్యుదయ వీనియప్రీతి కంత మున్నె? ౮౦ 2796
- క. కీరితియు శాశ్వతముగా, ధారణి నశియించుఁ గానఁ, దానై శౌర్యం
బీరాజు చూపునని నే, నూరకయుండెదను వేచి యుద్ధఫలిలోన్. ౮౧ 2797
- క. పతివచ్చుదనుక నీకపి, తతిఁ బాఠెడుదాని సత్సంధంబును గన స
న్మతి మాటలాడుచుండెద, నితరిమ్మును మాని యనుచుఁ నెంచిహనుమయన్.
- క. వనచరసైన్యం బద్దా, నిని దిక్కుల కేగనీకఁ నిలిపెను ధైర్యం
బున, సంతఁ గుంభకర్ణుఁడు, వనచరనాయకుని గదలువాని బలమునన్ ౮౨౪
- చ. కరములఁ జిక్కఁబట్టుకొని యాధరయంబున మేడలందు గో
వురములఁ జర్యలందుఁ దమిఁ బొంగుచు రాక్షసులెల్ల నిల్పి సుం
దరసుమవృష్టులం గురియఁ దాను బురంబును జొచ్చె, సంత ని
ర్భరబలుఁ డర్కసూనుఁడును యభవ్యసుంగంధజలంబు లాజలున్. ౮౩౪ 2800
- క. దనుజునిపైఁ గురియగఁ ద, జ్ఞనితలనచ్చీతలతను యిక్కఁగ మే నె
ల్లను దడియుట నృపమార్గం బును జల్లఁగనుంట సంజ్ఞ యాలయగ సంతన్.
- తే మెల్ల మెల్ల నఁ గాంచెను యెలకువ, నపు
డన్మహాత్ముఁడు శ్రమమొంది యధికకష్ట
మున నదెట్లులొ తెలివొంది యునబలయుతుఁ
డైన యాకుంభకర్ణభుఁహంతరమున. ౮౫ 2802

క. తానుండియె లంకాపుర, మానవవిభుమార్గమును గ్రుఱుంబునఁ గనుచున్
దానిట్లు తలఁచెఁ దనలో, నేనిపు డిటు పట్టువడితి ధీచునిచేతన్. ౮౫౪ 2808

క. ప్రతికారమేమి చేయన్, హితముగు నిత్యతని గవుల ధిక్కును నేనే
జతనము నేసిన నిష్ఠము, హితమునగున్ దాని నట్లులే చేయఁదగున్ ౮౬

క. ఒనరింతు నిప్పుడే నే, ననియెంచి కపీంద్రుడైన ధి యర్కభవుఁడు చ
క్కనివాడిగోళ్ల ననురే, శునివై రిశ్రుతిన్వయంబు ధి శోభిలుదానిన్ ౮౬౪

*ఆ. అట్టె గిల్లి పండ్ల ధి నాతనిముక్కును, గొఱికికొనుచుఁ గాళ్లఁ ధిగుంభకర్ణు
నంసగండదోర్పుఁ ధిగాంతరములఁ దిన్నె, దనకుఁగల్గు బలముఁదనను శ్రమవడి.

చ. దనుజవరేణ్యుఁ డంతఁ గపిఁతల్లజుచేఁ దనముక్కు గర్జముల్
పనివడిఁ ద్రుంపఁగాఁ బడినఁభంగికి దానికిఁ దోడు ప్రక్కలా
తనిచరణాహతిం గనుటఁ ధిదద్దయుఁ బీడితుఁడౌటకు న్ననం
బునఁ గడునాగ్రహించె మెయి ధి బోరన రక్తము గాఱుచుండఁగన్ ౮౮

తే. వనచరునిఁ ద్రిప్పి ధరణిపై ధి వైచి నలిపె,
భీనుబలుఁడైన దనుజుండు ధి పిండిసేయ
దనుజులండఱు బహుభంగులను గరోర
తాడనంబుల నొప్పింపఁ ధి దాజడియక. ౮౯

2808

క. హరిపతి యానుగ్రీవుఁడు, త్వరగా నభ్రమున కెగసి ధి వనచరు లార్వన్
ధరణీశుఁ జేరె మరలకన్, సురవై రిలలాముఁడు బలఁశోభితుఁడయ్యున్. ౯౦౪

క. తనముక్కు సెవులు తునియం, గను నెత్తురుగాఱ ర్పురనిఁతాయయుతంబౌ
ఘనగిరిపోలికఁ గన న, య్యెను, శోణితసీక్తతనుఁ డఘీనబలుండున్ ౯౦౪

ఆ. భీమవిక్రముండు ధి పృథుకాయుఁడు నగునా, కుంభకర్ణుఁ డంత ధి ఘోరయుద్ధ
భూమివంకఁ దిరిగి ధి పూన్కిని మరల యుద్ధంబుఁ జేయ నెంచెఁదనమనమున

క. నీలాంజనచయమువలెం, గ్రాలుచుఁ గోపంబు మించఁగా రక్తం బం
గాళిని నిండఁగ నంధ్యా, కాలాంబునను ట్లతండు ధి కడు వెలిఁగె నటన్. ౯౧౪

సీ. తనచేతనుండి యాఁవనచరనాధుండు తిప్పించుకొనిపోవ ధి దనుజనాధు
తమ్ముండు క్రుద్ధుడై ధి దారుణాకృతి మీఱ మరల యుద్ధముసేయఁబరుగులెత్తు
చును సాధనమ్ము లేమిని నెంచి భయదమా ముద్గరమునుగొనె, ధి భూరితేజుఁ
డాకుంభకర్ణుఁ డత్యంతశీఘ్రంబునఁ బురిని వెల్వడి యుగ్రతరముగాఁగఁ

తే గనఁబడుచునున్న యక్కపిఁగణము సొచ్చి
నజ్వలించెడు ప్రళయాగ్ని ధి నజలఁ బోలె
యుద్ధమున మ్రింగఁ జొచ్చె నిట్లురవడిఁ గపి
బలము లోపలఁ జొచ్చి యాఁకలి వెఱపున ౯౧౪

2818

* దదంశ పార్శ్వేషుచ కుంభకర్ణమ్-అనిమా పాదాభ్యాం విదదా రేతి కేషః-అనివ్యాఖ్య.

క. ¹వనచరమాంసము రక్తము, ననువుగఁ గ్రోలంగఁదగు మహాశౌఖ్య మోహంబునఁ దెలియక రాక్షసులను, వనచరులఁ బిశాచగణముఁ బట్టుకగణమున్.

క తినుచుండె, విలయకాలం, బున మృత్యువు ప్రజలఁ ద్రుంచుచోలికఁ గపివీరనికరముల భక్షించెను,, దనుజుం డతికోప మడరఁ బదనపూన్కిగతిన్.

తే వానరుల రాక్షసులఁ బట్టి పరుస నొకరి
నిద్దటిని మువ్వురను మఱి యేచి పెక్కు
మంది నొకచేత గ్రహించి ఁడంద మలర
వదనగహ్వరమున యందు వైచుకొనుచు ౯౭ 2816

క. తాను మహాబలవంతుఁడు, గానన్ వానరులు గొప్పత్యాధరములచే మేనున మోఁదుచునున్నన్, వానిన్ లెక్కింప కొక్కఁ బంగిం దినుచున్.

తే కవులమేషస్సు నెత్తురు పక్షుల వ్రవాహ
ములుగ దాడలనుండి యేలులుగఁ గాఱఁ
దిరుగుచుండెను, గ్రూరుఁడౌ సురవిరోధి
తమ్ము భక్షింప నోర్వలే పువ్వులించి ౯౮ 2818

క. శరణము శ్రీరాముం డని, పరికించిరి, దనుజుఁ డంత బహుళక్రుధ వానరులం దినుచున్ వేగమ, పరుగెత్తెను వారివెంటఁ బడి మోహమునన్.

తే ఏడునెనిమిదివందల నిరువదిశత
ములను ముప్పదివందల గలిసి హస్త
ములను బిగియంగఁబట్టి యిమ్ముల నదుముచుఁ
దినుచుఁ బరుగెత్తుచుండె వారిని దఱుముచు. ౧౦౦ 2820

క. ²అత్తటి శత్రువురంబుల, మొత్తముగాఁ గూల్చి విజయమును గాంచుగుణాయత్తమతి సుమిత్రాత్మజుఁ, డుత్తలపడి వారిఁ జూచి యుగ్రక్రుధచేన్.

క. అనిఁ గావించెను, వీర్యం, బునఁ బొల్చెడు లక్ష్మణుండు పూర్వామరుమేనున నాటి సప్తశరముల, ఘనశరముల నట్టె తొడిగి క్రమణి నేసెన్

క అతిబలుఁడు కుంభకర్ణుఁడు, వితతాంబకవృష్టి దాని విరియించుచు నుద్ధతిలక్ష్మణ మీఱి పరానాతిధరిణియుఁ బగులరామునినిమార్కొనఁగన్.

క చనియెను, దశరథతనయుఁ డె,తని గని రాద్రాస్త్ర మొకటిధనువున సంధించి నిశితబాణంబున నా,తినివక్షము గాఢ నేసె పద్యాణహాని ౧౦౪

తే క్రుద్ధుడై సత్వరంబుగఁ గుంభకర్ణుఁ
డారఘ్నాత్మువైఁ బడ పరుగు వేళ

1 చూడ రక్షాంసి హరీన్ పిశాచాన్-అనినూ 2 పరపురంజయః-అనినూ 3 రామ మేనా

నతనివదనంబునుండి హుతాగ్నివంటి

జ్వాల లొక్కట వెలువడె ♦ భయదరీతి ౧౦౫

2825

చ.దనుజులలాముఁ డత్తణిని ♦ దత్కరము క్తశితాస్త్రవిధుఁ డ

య్యును బరమక్రుధుఁ గొనుచు ♦ యుద్ధమునం గవులందఱున్ భయం

బునఁ బరుగెత్త ఘోరరవమున్ జనియింపఁగ నార్పుచున్ జవం

బునఁ బరువెత్తె రాఘవునిఁ ♦ బోరున నొంచెడు వాంఛ మించఁగన్ ౧౦౬

తే నెమిలియీఁకలుగట్టిన ♦ నిశితబాణ

ములను రాముఁడు తద్వక్షుఁమును గడంగి

యుచ్చిపోవంగనేయ నాఁయురుబలుండు

సోలఁ జేనున్నగదయును ♦ నేలబడియె. ౧౦౭

2827

క. కరగతఖడ్గాద్యాయుధ, పరికరములు భూతలమునఁ ♦ బడి చెదరె, మహా

త్తరబలుఁడైన యతం డట, నిరాయుధుం డౌట నెడిగి ♦ నియతి దలిర్పన్.

క చరణంబులఁ బిడికిల్లను, దురమొనరించెను, శరాళి ♦ తోరంబుగ ని

ర్భురరీతి మేనఁ గ్రుప్తిన, నిరంతరాస్త్రకృపాహాఁనిచయయుతుండై. ౧౦౮

క. సెలయేల్ల తోడఁ గూడిన, పొలుపగుభూమిధరంబు ♦ పోలిక నొప్పెన్;

గలయం దనువున నెత్తురు, పొలయంగాఁ దీవ్రకోపఁభూయిస్తుండై. ౧౦౯

చ. వనచరభల్లుకానురులఁ ♦ బట్టి వడిన్ వడి మ్రింగుచున్ దురం

బునఁ జరియించుచుండె, భయముం గలిగించెడు విక్రమంబు నొ

ప్పిన దనుజోత్తముం డగుచు ♦ భీమయమోహముఁ డౌచు దోర్బలం

బునఁ దగి కుంభకన్ధుఁ డొకఁభూరిభయంకరశైలకూటమున్ ౧౧౦ 2831

చ. కరమునఁ ద్రిప్పి రామవృషఁకాంతునిపైఁ బడవైచె, నద్ది పై

కురవడి రాకమున్నె పురుషోత్తముఁ డారఘరాముఁ డేచి యం

తరమున భర్తచిత్రితనిఁతాంతభయంకర, లక్ష్మ్యభేదనా

తురశరనప్తకంబునను ♦ దోడనై త్రుంచెఁ గపీంద్రు లార్వఁగన్. ౧౧౨౪

క. కనకాచలకూటము నాఁ, దనరుచుఁ గాంతులఁ జెలంగి ♦ దర్పమున నా

*వనచరశతద్వయమువై, కిని బొంగుచు నడరఁ గాంచి ♦ కినుకవెలయఁగన్.

సీ. రాఘవుం డుగ్రశఁకంబుల నాతని ధరఁ ద్రెళ్లఁగాఁ జేసెఁ ♦ దత్పుయము

నందు ధర్మాత్మఁడై ♦ నట్టి లక్ష్మణుఁ డరి వధియింప నెంచి నిఁబృథముతోడఁ

దదుపాయముల నెల్లఁ ♦ దగుభంగిఁ దలఁచుచు నిట్లని పల్కెను, నీదనుజుఁడు

శోఽనితవాసనఁ ♦ జొక్కి మత్తుండయి యుండుటఁ గవులనిఁయును దనుజుల

తే నియును దెలియఁడు తనవారిఁనిం బరులను

బట్టి భక్షించుచున్నాఁడు ♦ వనచరవిభు

* ద్వేషతే వానరేంద్రాణాం పతిమాన మపాతయత్ - అనిమూ

లందఱును వీని పై నెక్కి యట్టె నిల్చి

యుంద్రుగాక భుజేశ్వరు యొప్పురీతి ౧౧౬

2834

క. బల మలర యధార్హ ముగా, నలువ్రక్కల నిల్చి ప్రచలనము నందకయే
నిలిచెడు నటు నిల్తురుగాక, కలలి నిటు లొనర్ప దుష్టకర్షురు డితడు ౧౧౭

క. గురుభారపీడితుండై, ధరఃబడు నిక్కాలమందు ధాన నిచటి వా
నరులం జంపక యుండును, ధరణీశ్వర! యనిన నృపతితమ్మునినుడుల ౧౧౮

క. విని మతిమంతుండగు నా, తనిపలుకులరీతిగా ముదంబునఁ గవులె
ల్లను గుంభకర్ణులైఁ జ, య్యన నెక్కిరి, దనుజవర్ణ్య డప్పనికి మది ౧౧౯

ఆ. శోప మడర దుష్టకుంజర మటురేఁగి, హస్తిపకులఁ జెండు నట్లు వేగ
కవులు ధరణీని బడఁగా విదళించెను, విగళితమగు కీళవితతిఁ గాంచి ౧౨౦

క. తనమనమున రాముండీ, దనుజుడు దుష్టాత్ముఁ డనుచు ధలపోసి మహా
ధనువుం గొని జవమున నా, తనిపైకిం జనియె గ్రోధతామ్రాక్షుండై

క. వీరుం డారఘరాముండు, క్రూరేక్షణముల జగంబుఁ గూల్చునటుల నా
ఘోరాకాదుని జూచుచు, వీరికవుల్ కుంభకర్ణ్య భీతి వడఁకుచు ౧౨౧

తే. వెఱఁగుపడియున్న వారౌట విపులమోద

మంది తనుఁజూడఁగా శోప మడర నతనిఁ

జంపఁ బైఁబడఁబోయె, నాత్మవిభుండు

భుజగతుల్యంబుగాఁ గడుఁ బోలి వెలసి. ౧౨౨

2841

క. ఘనతరగుణయుతమగుచుం, గనకవిచిత్రంబునగుచుఁ గ్రాలెడుచాపం
బును గొని యుత్తమకరవిత్, తిని గలతూణీరముల నతిస్థిరభంగి ౧౨౩

క. ధరియించి వనచరుల ని, ర్భరమోదం బలరుచుండ భయ మడఁగంగా
గర మాశ్వాసించుచుఁ దా, నరిగెఁ దనుజుఁ వధించు నాశయమొప్పు ౧౨౪

క. బలశాలి పరమదుర్జయుఁ, డలఘుపరాక్రముండునై న యారాముం డి
మ్ముల వానరసంయుతుండై, సలక్ష్యుండగుచు వెడలె సంగరకాంక్ష ౧౨౫

క. గురుతనుని మకుటధారిని, నరిందముని రక్తనంపుతావయవుని దు
ర్భరబలునిఁ గుంభకర్ణుని, హరిభీకరుఁ గాంచె, నంత నయ్యనురుండు ౧౨౬

సీ కువితదిగ్గజముల్లు ధోతుల వెదకుచుఁ దటిమిఁకొట్టుచు ఘోరదనుజపరివృ
తుండయి కనకాంగధుండు వింధ్యమందరపర్వతాభుండై ధరణిమీఁద
ఘనములు దూరమాధర్గముచుండి వృష్టినిగురియించునట్లు నెత్తురు వదనము
నుండి క్రక్కుచు, నాల్గు నొగిరక్తమును నాకింనుచును శోణితాక్షుండయికవుల

* స దదర్శ మహాత్మానం కిరీటిన మరిందమం, శోణితాక్షులై సన్మాంగం కుంభకర్ణం మహాబ

- తే. నట్టై మర్దించుచుం బ్రళయమున నున్న
యముని పోలిక గనఁబడి యగ్నిరీతి
వెలుగు నాగాక్షసోత్తము వింతగఁ గని
చాపగుణమును సారించె భూపవరుఁడు ౧౨౯ 2846
- ఉ దానవసత్తముం డవు డుదా త్రరఘూత్తము చాపఘోషముకొ
దాను గరోరరీతి విని దానికి నోర్వక యాగ్రహమ్ము వే
మానసమందుఁ బూని రఘుమండను మీఁదికి నేగె మార్కొనం
గా, నని వాతఘాతఘనకల్పుని, ¹వాసుకిభోగబాహుని ౧౩౦౪ 2847
- చ ధరణిధరాభు నాదనుజతల్లజుఁ డన్ననిమార్కొనంగ న
త్వరముగ వచ్చువానిఁ గని పల్కె రఘూత్తముఁ డిట్లు, రమ్ము క
ర్బురగణపా! విపాదమును బూనకు నస్థనుమా నినుం గొనం
గరమున విల్లుఁదాల్చి శరకాండము లూనియె నిల్చినాఁడఁ జూ. ౧౩౧౪ 2848
- చ. అమరగణేశవైరి నని నాత్మను నిన్నును నీవె యెన్నఁబో
కుము, రఘురాముగాఁ గుజసఃఖిటిలయాంతకుఁగా నెఱుంగుమా
క్షమ నీకఁ గొంతసేపటికె కాముఁ బాయును నీదుప్రాణముల్,
అమరపదంబు చేరుదువు హర్షము నొందెద వింకఁ జూడుమా ౧౩౨
- చ. అనవిని కుంభకర్ణుఁ డవు డాతని రామునిగా నెఱింగి ప
క్కున వికృతస్వరంబుగను గోరిక నప్రుచు భూరికోపముం
గని కవులెల్లఁ బాఱఁ గపికాంతుల గుండిను లట్టై వీలఁగాఁ
జని రఘువర్యమార్కొనియె, జక్కనితేజము గల్గునాతఁడుకొ ౧౩౩౪
- ఆ వికృతముగను మఱియు భీమంబుగా మేఘు
గర్జనంబు పోల్కిగాఁ బ్రహస
మొప్ప రాముఁ గాంచి యప్పు డిట్లని పల్కె,
వినుము రామ! భూప వినుతనామ! ౧౩౪౪ 2851
- క వని గన్పడిన విరాధుండునుగాను గబంధనాముఁడనుగాను ఖరుం
డను గా నలమారీచుండునుగా నయ్యింద్రనూనుఁడనుగాను జూపా! ౧౩౫౬
- ఉ. నేననఁ గుంభకర్ణుఁడను నిన్ననిమార్కొన వచ్చినాఁడఁ బెం
పూనినవాఁడఁ జూ! యిదిగో యుగము నాయసనిర్మితంబునై
గానగ భూరివిస్తృతిని గ్రాలెడు నీఘనముద్గరింబు, నే
దీననె మున్ను దానవుల దేవతలం గడునొర్చి గెల్చితె ౧౩౬౪ 2858
- క. వినుమా! వికర్ణనానుఁడ, నని చుల్కుగఁ జూడఁబోకు భీమవీ తెగులుచే

1 భుజంగరాజోత్తమభోగబాహుమ్-అనిమా ఇట భుజంగరాజు-అనఁగా వాసుకి యని గ్రహించఁడను పెక్కుతావుల నిట్లె చెప్పఁబడియున్నది 2 ఆగచ్ఛంద్రోధిపమావిసాద మనస్థితోఁజూం ప్రగృహీతచాపః-అనిమా విన్నుద్ధరింప నిలిచి యున్నాఁడ రమ్ము అనిభావము

తను నాకు స్వల్పపీడయుఁ, గనఁబడకున్నయది యింకఁ డ్మౌఁపతివర్యా! ౧౩౭౫
 నీ. ఇత్సౌకువంశమహీపతితిలకమా! మద్దేహమున విక్రమమ్ము నెల్లఁ
 జలకఁగాఁ జూపుమా! చూచి యంతటఁ జౌరుషమునీడు విక్రమమమరనాత్మ
 నింతమాత్రంబని యెఱిగి భక్షించెద నిను, ననకుంభకఁ డ్దనివచనము
 లను విని రాఘవుండును సుపుంఖములయి తనరుబాణాళు లతనివలయఁ గడుఁ

తే. బూన్కి మెఱయంగ వైచె, విభుధవిరోధి
 వజ్రనమవేగములగు నాబాణనిహతుఁ
 డై రవంతయుఁ గలఁగక యూర్తి నొండ
 కట్లై నిలిచెను రాముఁ డత్యద్భుతపడ ౧౩౭౬

2855

క శరముల వేనిన పూర్వము, వరనాలద్రుమము లేడు యానరవతియై
 వరఁగెడు వాలియుఁ ద్రొంపఁబడిరో యాబాణములు మఱి కడిందితనువులఁ

తే. వజ్రనమవేగమునను బ్రభావిశేష
 మునను జెలఁగియుఁ గుంభకఁ డ్దనితనువును
 గాసిలం జేయఁగాఁ జాలఁకయె యడంగె,
 నమరవతివైరి యంతట యాశరములు ౧౪౦౫

2857

చ తనువునఁ జొచ్చి కన్నడమిఁ దాను శరీరముచేత వానినొ
 య్యన జలధారలం గొనెడు నట్టులుగాఁ ననువట్టుచున్ జవం
 బునఁ దనయుగ్రవేగమగు యుద్ధరముం గడుఁ ద్రిప్పి బాణముల్
 తనను బగుల్పుకుండఁగను దప్పెడునట్లు చరించుచుండఁగన్ ౧౪౧౫ 2858

ఆ తుతజలి ప్రమగుచుఁ గ్రతుభోజనులబల
 మునకునున్ భయంబుఁ గనఁగఁజేయు
 నుగ్రజవము గల్గు నురుముద్గరము దాని
 ద్రిప్పి కపిబలములఁ దెరలఁజేసె ౧౪౨౫

2859

క ధనువున రాముం డంతట, సునిశిత వాయవ్యనామశోభితమగుచున్
 దనరారునస్త్రమును భీతిని గొలిపెడుదానిఁగూర్చి తిగిచి బలమునన్. ౧౪౩

చ దనుజునిపై న వైవ నది దారుణభంగి సముద్గరంబుగా
 దునిమెను వానిహస్తమును, దోడనె వాడు మహాత్తరంబుగా
 స్వనముచెలంగ నార్చె గడుఁ బర్వతకూటమరీతి నొప్పునా
 తనిదగుబాహు వాయుధయుతంబుగ రామశరాభిక్మత్తమై ౧౪౪ 2861

క హారిరాజసేనలోఁ బడి, హరిభటులను వ్రుందఁజేసె, హతశేషులు వా
 నరభటులు భంగమొందియుఁ, గరము విషణ్ణులయి మిగులఁగవ్వముదోషన్.

తే చెంతకున్ జేరి యంగముల్ వింతరీతి
 వడఁకఁగా రామదనుజులబవర మతిభ

యదమునుం జూచి ర,య్యసుఁరాధిపుండు

నఁద్రువిచ్చేదితకరుండై యాన్తుఁడగుచు ౧౮౬

2863

తే అపుడు వినికృతశిఖరమైనట్టి కొండ

వలెనె చూడంగఁబడి రెండవకరమునను

దరువు నొకదానిఁ బెఱికి సంఘరమునర్ప

నడరె రామునిపైకి నశ్శత్రుదృష్టతముగ ౧౮౭

2864

క. కనకవిచిత్రితబాణం,బును నైంద్రాస్త్రవరమంత్రమును గూర్చిన దా

నిని గూర్చి నర్పదేహం,బన నొప్పుచు వృక్షసహితమై యుద్యతమై ౧౮౮

క పెనురీతిగఁ దగుహస్తం,బును రెండవదానిఁ ద్రుంచె, భూధరమట్టుల్

గనఁదగునాతనిబాహువు, వినికృతం బగుచుఁ బడియె యిశ్వంభరపై. ౧౮౯

క తిరుగుచు నద్ది ధరంబడి, తరుగిరిపాపాణములను యజుల మఱి వా

నరులను జూర్ణమొనర్చెను,, గరయుగ్మము దెగినఁ గుంభశర్థం డంతకొ

క. ధ్వనిచేయుచుఁ దనపయికిం, జనుడేరం గాంచి యర్థచంద్రాకృతులై

నునిశితములైన బాణము,లను రెంటిని దీసికొని విఠలాసము మెఱయకొ.

క. సురవైరి పాదయుగ్మము, ధరఁబడఁగాఁ ద్రుంచె దత్ప్రదంబులు పడున

త్తరుణమున దిగ్విదిక్కులు, ధరములు కంధరము లభిదనుజపురంబుల్.

క వనచరరాక్షసబలములు, సనూనవిధి మాటుమ్రోయఁనట్లు బెడిదమై

ధ్వనిపుట్టె నొకట, వినికృత,త్రిజాంఘ్రికరుండు దనుజశత్రుజుఁ డంతకొ. ౧౯౦

క తనవక్త్రము బడబాముఖ,మును బోలినదాని వికృతముగ విప్పి మహా

ధ్వనిచేయుచు ద్యుగతునిఁ జం,ద్రుని రాహువువోలె రాముఁధూర్తుండగుచుకొ

తే తునిఁగిపోవఁగ మిగిలిన యొడలతోడఁ

దలపడియె,సంత వాడిమొనలు చెలంగఁ

గనకమయపుంఖములతోడఁ గ్రాలుబాణ

ములను నాకుంభకర్ణుని యముఖము నిండి ౧౯౧

2872

క. నినిచెను బాణాపూర్ణున, దనుఁడగుటకొ మాటలాడఁ దాఁ జాలక కొ

యని యార్చి యెంతో కష్టం,బున మూర్ఛిలె, సంతరాఘవుండు క్రుద్ధుండై.

సీ భాస్కరకీరణకల్పంబుగా వెలయుచు బ్రహ్మదండమునకుఁ బ్రళయకాల

యమునకు నీడయి యరివినాశనచణంబయి చూరుపుంఖమై యనిల వేగ

మయి నిశితంబయి యలరు నైంద్రశరంబుఁ గై నందె, వజ్రంబుకరణి బెడిద

మయి, స్వర్ణమయమయి యతిసుం సరంబగుపుంఖమ్ముగల్గి దీప్తుల వెలుంగు

తే. భానుహుతవహులట్లుగాఁ బ్రజ్వలిలుచు

శక్రవజ్రశనిసమహా జవముగలిగి

యున్న యా బాణమును రాముఁ డుగ్రరిపుని

వైఁ బ్రయోగించే దన బాహు బలముకొలది. ౧౫౪౫

2874

చ శరమది తత్కరమ్యుతిని ♦ జానుగ నొంది సధూమదీ ప్రిభా

సురదహనాభమై దిశల ♦ శోభిలఁ జేయుచు వజ్రవజ్రమ

ట్రరుదుగ వీర్యవిక్రమము ♦ లాయతరీలిఁ జెలంగుచుండ ని

ద్వరరిపుమీఁది కేగె, నట ♦ శాతశరంబది పోయి యుద్ధతిక్ గగ్గ 2875

క. మును దేవేందుడు వృత్రుని, ఘనశిరసును దురించినట్లు ♦ త్యాధరశృంగం

బనఁ దగి వివృతదంష్ట్రులఁ గననయి కనుఁగొనఁగఁ దగనిఁకరణి విక్యతమె.

క. చలచారుకుండలంబయి, విలసిలుతచ్చీర ము నట ♦ వేగమ త్తుంచెన్,

ఖిలదానవశీత ము కుం, పలయుగ శాన్తిత్రము త్రిదశఃనాథశరముచేత్. ౧౫౬౫

తే. కడంగి చేదింపఁగాఁబడి • కడుజవమున

న, భృగతమయి రాతిరియందుఁ దోఁచి

యాభునరస్సుతారల♦యంతరమున

నున్న చంద్రునిభంగిగ ♦ నొప్పెఁ గాంతి. ౧౫౭౪

2878

శ్రీ. రామ ప యు కళశ్ర ప విండితమయి పరతాజంబయి • పరగుకుంబ

కందుకూరిగ ముఁగ్గొనలిపెఁబడఁగ దశాశమునఁ బురఁదాఁరములును

జనాభా పుంసత్తరములు, కారమునుపదరఁబడియెఁగుటయు

బాకుంబు, గుల్, ధూం, బిజ్జె, బిమ్మ, బుం, దావి, చుట్టును నిలి, మానవముల

జయము, ధోరణి, విజయము, జాణము, వనము, కి, కైము, కోట, కమలు, వనము, శంఖి

రంజన్ దుర్గివారిని ఆశ్చర్యం కలిగించినట్లుగా తెలుసుకున్నాం.

అంతా సంతోషంగా ఉన్నారు. అంతా సంతోషంగా ఉన్నారు.

పెనుచఁపల మిందుము, నలను భూరభుజంగి వఱతొలను జ్ఞాన్ముగో

నా నరరంచుచు నీలం జోచ్చెను,, ఘనబలు

దస్త్ర యుండెయి తగిన యాధూర్తముజ

జిల్లా పోలీస్‌ ఆఫీసు కమిషనరీ ♦ నవనగరం

చంచలంచను దవతిలి ♦ సంతసముల

నార్సే, రంతట దేవమ్మవార్ష గణము. ౧౬౨

ఉరగులు సురభూతంబులు, గరుడులు గుహ్యకులు యక్షాగంధర్వులు నం

బరముననిల్చి రఘుక్షేత్ర, వరముఖ్యుని విక్రమమును ♦ బహుభంగులు

వినుతించిరి ముదమందిరి, దనుజేశ్వరుబంధువులగు ♦ దానవులు తలం

పను ధీరులయ్యా నాతం, డనిఁ బడుటకు మిగుల వగల ♦ నంది మనము

* సంభక్తరక్షిణో భాతి కుండలాలంకృతం మహత్, ఆదిత్యేఽభ్యుదితే రాత్రౌమధ్యస్థ
ఇవ చంద్రమాః-అనిమూ.

గరము వికారనర్శనముఁగాఁ దగునర్థశరీర మాభయం

కరజలరాశిలోనఁ బడఁగఁ బయిభాగము లంకద్వారముఁ. ౫ 2892

ఆ అడ్డగింప నిట్లు ధీమరాముఁడేజంబు, చే నడంగిపోయెఁ జిత్రరీతి,
ననిన భీమబలముఁనను బొంగుకుంభక,ర్ణుండు తెగినవార్త ధీమరాముఁడెఁగ.

క. ఉగుశోకంబునఁ గుందుచు, ధరణింబడె మూర్ఖ మునిఁగి ధీమరాముఁడే
కరణిం బడుటను ద్రిశిరుఁడు, నరదేవాంతకులు దితిజఁనాధులు మఱియుఁ.

క. అతికాయండును శోకార్దితులై యేడ్చిరి, మహిపతి ప్రభుఁ డగుచు
హితమే యెరులకుఁ జేసెడు, కృతపుణ్యుండు రాఘవుండు ధీమరాముఁడే.

క. సోదరుని జంపు తెఱిగి మహాదరుఁ డాతనికిఁ బ్రియసహోదరుఁ డరిరా
టూర్కదనుఁడు మహాపార్శ్వండు, మేదినిఁ బడి యేడ్చిరిమదిమించెడువగలఁ.

చ. దనుజవరేణ్యుఁ డంతట వ్యథకన్యతీతయె యుండి యెట్టులో
గని స్త్రోతఁ గుంభకర్ణమృతి ధీమరాముఁడెఁగ దీనుఁడౌచు నే
డ్చెను, రిపుగర్వసంహరణఁజృంభితవిక్రమ! హాసహోదరా!
ఘనబల! దైవయత్నమున ధీమరామునియన్నను నన్ను నీక్షితిఁ. ౯౫ 2897

తే. విడిచి యమలోకమునకు నిర్వృత్తిని గోరి

పోయితివే, భూరిబలుఁడివై ధీమరాముని

నాకు నాబంధువునకు మఁసంబులందు

శల్యమట్టులు వీడింపఁ జాలు వగను. ౧౦౫ 2898

క. వెలికిం ద్రోయకయే రిపు, బలములఁ దపియింపఁజేసి ధీమరాముని
బలశాలీ! పోయెదవే, యిల నే దేనిని సమాశ్రయించి యనిమొనఁ.

క. నురలకు ననురులకును నె, త్తిరుణమునందైన నాహృదయమున భీతిం
జొరనీకుందునొ కుడిభుజ, మురుతర మది క్రిందఁబడియె ధీమరాముని

తే. ఇంక నేలేనివాడ నయితి బ్రదికియు,

దేవదానవగర్వంబుఁ బోవఁజేసి

మఱియుఁ గాలాగ్నిరుద్రుని ధీమరాముని

యన్మహావీరుఁ డీసంగఁరాంగణమున ౧౨౫ 2899

క. మనుజేశ్వరడైన యారామునిచే నెటు నిహతుఁడయ్యె? ధీమరాముని
సానునకుఁ బవనిపేష్టంబు నొకప్పుడు శ్రమను సుంతఁపుట్టింపంగఁ. ౧౩౫

తే. శక్తిచాలకయండెనో ధీమరాముని

యట్టి నీవెట్లు రాముసాయము లార్పి

గనఁగఁ జేయఁగ వీరిఁబడి ధీమరాముని

నందుచున్నావు? చెప్పమా ధీమరాముని నాకు ౧౪ 2903

క. సురగణము లివిగొ మహానివి, సరములతోఁ గూడి దివిని ♦ సంగరమృతునికొ
 సురవైరి నిన్నుఁ గని హర్షరతికొ ధ్వని సేయువారు ♦ రాముఁ బొగడుచుకొ.
 క. వనచరులు ప్రహర్షంబులఁ గని యవసర మిట్లు లిపుడె ♦ కడఁగి చొరఁగరా
 ని నగరవిలసద్దావరము, లను నెల్లెడ నెక్కుదురు వి*లాసము మీఱకొ. ౧౬
 సీ. ఇది నిశ్చయమ్ము ను, ♦ మ్మిఁక రాజ్యమేల నా కీనీతతోడ నే*నేమి చేయఁ
 గలను? దమ్ముఁడు కుంభ*కర్ణుండు లేకున్న బ్రదుకుపై నాన క్తియొదవదెవుడు
 నాతమ్ము ననిజంపి*న రఘుకాంతుని రాము వధియింపనేని నా*బ్రదుకిది యిట
 శ్రేయమే గాదు నే*జీవించి యుండుటకంటె మృతిం దగఁ ♦ గనుటే మేలు
 తే. తమ్ముఁ డెచటికిఁ బోయెనో ♦ తప్ప కిపుడె
 యచటికేఁ బోయెదను మత్స*హజని విడిచి
 క్షణమెయైనను జీవించి ♦ క్షమ నిలువఁగ
 నుత్సహింపను, దేవత ♦ లొక్కరితి. ౧౭

2906

క. మును తమకవకారము చేసిన నన్నుం జూచి యిపుడు ♦ నేయుదు రెలమిం
 గని యపహాసము, సహజా, యనిఁ దెగితివె యింక నేను ♦ సమరేశ్వరనికొ
 క కలనున నెట్లు జయింపం, గలను? మహాత్ముండు మాని*కల్పుం డగుచుం
 బాలుపొందువిభీషణుఁ, డి,మ్ముల నాకుకొ మేలుగోరి ♦ మును పాద్యుతితోకొ.
 ఆ. చెప్పినట్టిపల్కు ♦ చెందె సత్యమ్ముగా, నన్ను నిపుడు, దాని ♦ మున్ను నేను
 సంగ్రహింపవై తి ♦ సాంద్రమై యజ్ఞాన, మావరించియుంట ♦ సరయక మది.
 క. అనిఁ గుంభకర్ణునకు మఱియును సల్లె ప్రహస్తునకు మ*హోత్పాతముగాఁ
 గను గల్గె మృతి తదాదిగ, ననుజొక్తి గలంగుచున్న ♦ యది నామనసుకొ.
 క. సిరివెలయ ధార్మికుండై, పరఁగువిభీషణుని నేను ♦ బట్టినపూన్కికొ
 బురివెడలిందితి నయ్యది, పరివక్ష్వంబగుచు నాకుఁ ♦ బాపఫలముగకొ. ౨౨
 ఆ. సంభవించినదియె ♦ సాంద్రశోక ప్రది, మగుచు ననుచు చేడ్చి, ♦ సమరనాధు
 వైరి కుంభకర్ణుఁ ♦ డారఘూ త్రముచేత, ననినిఁ దెగుట యెఱిగి*యాత్మకగుంది.
 క. పలుభంగుల నాతనికై, పలవించుచు వగల నోర్వ ♦ భారమగుట, మి
 క్కిలి యార్తి సోలి యొయ్యన, నిలఁబడియొకగుంభకర్ణుఁ*డిటు చనె ననుచుకొ.

అటువదియెనిమిదవ సర్గము సంపూర్ణము.

౬౯ - వ సర్గము.

అథా మహాదర, మహాపార్శ్వ, నరాంతక, దేవాంతి, కాతికాయ, త్రిశిరుల యుద్ధము అథా
 క దురితాత్ముడు రావణుఁ, డీ, కరణికొ శోకమునఁ గుంది ♦ కడు నేడ్వంగఁ
 గరుణం ద్రిశిరుం డిట్లనియె, రావణా! లోకపాల! ♦ యీబవరమునకొ. ౧
 క. *మాతాత్మమధ్యముఁడు వి,ఖ్యాతపరాక్రముఁడు పొగడఁ*గా నప్పుడె నూ

- యూతరుణమున ననిం బడె, ధాతృగతిన్ సుజను లెట్టి ♦ తరుణమునందున్.
 క విలపింపరు మీవలె, నో, యిలాధిపా! ముజ్జగముల ♦ కీవొక్కండ వి
 మ్ములఁ జాలుదు విదినజమాఁ, దలపోయక యట్టి నీవు ♦ తగనివిధమునన్. ౨౪
 తే. ప్రాకృతునిరీతి శోకంబు ♦ పాలఁబడితి, వేల! నినుఁగూర్చి యాయజాఁడిచ్చినట్టి
 శక్తియును, గవచంబును ♦ జాపబాణములునహస్రఖరంబులఁ ♦ జెలఁగురథము.
 క. కలవా, న్యంధనవర్యము, జలద స్తనితంబురీతి ♦ శబ్దించుఁగదా
 గలవిన్నియు నివిలేకయె, కలనున నొక్కపుడు త్రిదశకర్బురగణమున్. ౨౫
 క. అనితరనాధ్యపరాక్రమమున నాయుధమైన లేక ♦ మునుకొని విదళిం
 చినవాఁడవు గద నీవిపు, డనూనదివాస్త్రయుతుండ ♦ వై రాఘవునిక గి
 క. అనిఁ జెండ్లివై వ నేర్తువు,, దనుజేంద్రా! సార్వభౌమా! ♦ తమిసుండుమ నీ
 వు నగరముననే యుద్ధంబున కేగెదఁ దాన్ముఁ డహిసఁమూహముఁ బోలెన్.
 క. నీవై రులఁ బోకార్చెద, దేవేంద్రుఁడు శంబరుండను ♦ దితిపునిఁ బోలెన్
 గోవిందుఁడు సింహికనుతుఁడై వఱిలెడునరకుఁబోలె ♦ నాహవభూమిన్. ౨౬
 క. రామునిఁ బడవై చెదను, ద్దామబలం బొప్ప, ననిన ♦ దనుజేంద్రుండా
 భీమబలుండగు త్రిశిరుం, డామాడ్కిం బల్కు విని మఁహాహర్షమునన్. ౨౭
 తే కాలచోదితుఁ డగుట రాఘవుని గెల్వఁ
 దరముగాదని తెలియక ♦ తన్నుమరల
 జనన మందినవానిగాఁగను దలఁచుకొ
 నియెను, ద్రిశిరుండు పల్కువిఁని కడుఁబూన్కి ౨
 ౨923
 క. దనుజేంద్రకుమారులు ష, జ్జనిబోలినవిక్రమములఁ ♦ జెలఁగుచు ధైర్యం
 బుననొప్పు దనుజవర్ణులు, మనమున నుత్సాహ మలర ♦ మహితవిభూతిక ౨౪
 తే అనికే బోవంగ నేను నేననుచు నార్పు
 చును నరాంతకుఁ డతికాయుఁ ♦ డనుపమాన
 కాంతియుక్తుఁడు మతియు దేవఁవాంతకుండు
 తండ్రి కుత్సన మలరంగఁ ♦ దరలిరంత. ౨౦
 2925
 క వారంతరిక్షమునఁ జను, వారలు మాయలను మించు ♦ వారు ద్రిదశులం
 బోరున గర్వపడంగం, గారయమునఁ జేయువారు ♦ కడుదుర్జయులున్. ౨౧
 క బలసంపన్నులు విస్తృత, లలితయశఃకీర్తియుతు లిలాస్థలిని సురా
 వళిగంధర్వులు సర్పంబులు కిన్నరు లెత్తివచ్చి ♦ పోరినయెడలన్. ౨౨ 2927
 తే అశ్వజయము వీర లొందిన యట్లు విన్న
 యదియె లేదందఱును మహాహవవిశార
 దులును విద్యాధికులు శాస్త్రముల నెఱింగి
 నట్టి ప్రోడలు పరముల ♦ నలరువారు. ౨౩ 2928

- చ నురరివునాధుఁ డత్తఱిని ♦ నూర్యసమప్రభలొప్పఁగారిపూ
త్కరబలచుర్దసంబున ని♦కాసుము శక్తిజెలంగు పుత్రకుల్
నిరతిని జాట్టుగొల్వఁగను ♦ నిర్భరశక్తి బలాశగర్వమున్
నిరతముఁ జెండు దేవతలు ♦ నెమ్మినిగూడఁగ నున్న దేవతా
వరువలె భాసిలెన్, మఱియు ♦ వారిల నాతఁడు కౌఁగిలించుచున్ గర౪
- తే భూవణంబులఁ గై నేసి♦పాలుపుమీఱు, నాశేషంబుల నలరించి♦యనికీ బంపె,
రావణుండంతఁ దనయుల ♦ రక్షణార్థ, మనుజులై యుద్ధదుర్మదు♦లై చెలంగి.
- తే తనకు నీడయి తగుమహోదరుని నట్లై
యమృహోపార్జ్యవ్నిం బంపె, ♦ నతులకాయు
లయిన యారాక్షసులును మ♦హామతియగు
సన్నయయి రిపురావణుం♦డయి తనర్చి గె2
- క. ఘనుఁడగు రావణునకు వం,నన మిడి వలగొనుచుఁ జనిరి ♦ దారనిసేయం
గను, గురుబలులొ దై త్యే, శునినుతు లాఱుగురు కాంతి♦శోభితులగుచున్.
- సీ. ఆయుధంబుల సరిప్ర♦హారంబులను మాన్పునాహరిద్రాద్వయ, ♦ మమలచంద
నము, జటామాంసి, కో♦ష్ఠము నశ్వగంధియు, సంపెఁగ రాతిపు♦ష్పము లవంగ
పత్రము, ముస్త, యీ♦పదియోషధులను జక్కనిచందనమ్మును ♦ గన్తురీతిఁ
గాఁ బూసికొని యుద్ధ♦కాంక్షచే వెడలిరి త్రిశిరోసరాంతకుల్ ♦ తెంపుగల్గు
- తే నట్టి యతికాయుఁ డట్లై దే♦వాంతకుఁడు మ
హోదరుండు మహాపార్జ్యవ్వి ♦ డుగ్రశౌర్య
మడర, సంతమహోదరుఁ ♦ డనితమేఘు
సదృశ మైరావతకులసం♦జనితము నయి ౨౦
- క తనరునుదర్శననాగం,బును నారోహించె, నతఁడు ♦ భూరిలసత్సా
ధనములు నమ్ములపొదలును, ఘన తేజము నలర వెలయ ♦ గజవర్ణమువై. ౨౧
- క. ఆరోహించి వెలింగెను, నారససఖుఁ డస్తైల♦సనుధిగతుండౌ
తీరునఁ, ద్రిశిరుండు రావణు, కూరిమిపుత్రుండు మిగులఁ ♦ గోరికమీఱున్. ౨౨
- తే ఉత్తమాశ్వసమన్విత ♦ ముగుతరాయు
ధాన్వితమునగు చక్కని♦యరిద మెక్కె
నాయుధంబుల కాంతులు ♦ హరితరము
గాఁ బ్రకాశింప నిన్వన♦కలిశిరధము. ౨౩
- తే. ఎక్కి చాపంబుఁ దాల్చిన ♦ యక్కశోర
దనుజుఁ డప్పుడు విద్యుద్వి♦తతులు నుల్క

2981

1933

2926

గములు నింద్రచాపంబులు ♦ గలిగి కొండ

శిఖరగతమేఘమును బోలి ♦ చెన్నుమీతె ౨౩౪

2937

క వరధమందున నాతఁడు, శిరముల మూఁడింటియందు ♦ జెలఁగు మకుటముల్
గరమరుదుగ మూఁడొప్పశి, ఖరములు కనకాంచితములు ♦ గా మూఁడలరక.

తే. అద్రిరాజం బనందగు ♦ నట్టి తుహిన

తైలమట్లు ప్రకాశించె; ♦ సాంద్రతేజ

మున వెలుంగుచు విలుకాండ్ర ♦ మూఁకలోన

మేటియగు నతికాయుండు ♦ మించువేడ్క ౨౩౫

2939

క తనతండ్రి రావణుండు నెమ్మనమునఁ బొంగంగ మిగుల ♦ మంచియరద మె
క్కెను నది చక్కొంటులఁ, గనమిన్నఁగనొప్పినొగయుఁ ♦ గడుదృఢమగుచుక.

తే. దార్పిధస్థంబు చక్కఁగాఁ ♦ దనరఁ దూణ

ములును బాణాసనంబులు ♦ వెలయుఁ బ్రాస

పరిఘములు కత్తులును నిండ ♦ భాసిలంగ

సంత నతికాయుఁ డాత్మలో ♦ నలరువేడ్క ౨౩౬

2941

క. కనకాంచితమై చిత్రం, బునునగుమకుటంబు మించు ♦ భూషణములు చ
క్కనికాంతివెలయుఁ గాంతుల, దనరెడు మేరువన వెలిఁగె, ♦ దారుణబలుండై

చ. దనుజలలామపుత్రకుండు ♦ దన్యుకులాంతకుండై నురాలితో

డను దగునింద్రుఁబోలుచుఁ గ ♦ డంగిన రాక్షసులెల్లఁ గొల్వమిం

చెను, నపుడాసరాంతకుండు ♦ జిష్ణుహయంబును బోలి స్వర్ణకాం

తనిఖలభూషణాలిఁ దగి ♦ తద్దయు దీర్ఘశరీర మొప్పుగక ౨౩౭

2943

సీ. శ్వేతవర్ణంబునఁ ♦ జెలఁగి మనోవేగమునఁ బొల్పుహయమునె ♦ క్కెనతఁడుల్క

వంటి ప్రాసముఁగొని ♦ భానురశక్తిఁ జేఁగొని తేజమున వెలిం ♦ గిన కుమారుఁ

డామయూరము నెక్కి ♦ నట్టివిధంబునఁ జెలఁగె, దేవారతకుఁ ♦ డలఘువజ్ర

భూషితపరిఘంబుఁ ♦ బూని మందరగిరిదాల్చిన యావిష్ణు ♦ తనువుఁ బోలి

తే. వెలసె; సంత మహాపార్శ్వఁ ♦ డలఘుతరము

గాఁ గనంబడు గడఁదాల్చి ♦ కదనమందుఁ

గరమునక గడఁ దాల్చు య ♦ క్తివిభురీతిఁ

దాఁ బ్రకాశించె నతులహా ♦ నర్పమొప్పు ౩౨౪

2944

క. సుర లప్రతిమభటాలిం, బరివృత్తులై దివమునుండి ♦ బయలువెడల న

ట్లురుబలయుతదనజులు దుర్భరబలభటయు క్తులగుచు ♦ రయము మెఱయఁగక

ఆ పురమునుండి వెడలి ♦ పోయిరి కదనమ్ము, చేయువేడ్క; బలవిజృంభితులగు

దనుజులొక్కకొండ ♦ తనుమోదముననమ, న్తాయధములఁ దాల్చి ♦ హస్తీగణము,

తే. హయములను మేఘనిస్వన ♦ మట్టు మొరయు

నరదముల నెక్కి వారల ♦ ననుసరించి

చనిరి, బలశాలురై సూర్య♦సమరుచులయి

నత్కిరీటములఁ దగురా♦క్షనతనయలు. 394

2947

క నిరుపమకాంతిం దగి యం, బరమునఁ దేజరిలు భేట♦వారమువలెఁ బొ

ల్పిరి, వారియాయుధంబుల, వరుసలు శౌరదఘనాళి♦వలె సితరుచులన్ 395

ఆ లంచపిండునాఁగ ♦ సలరాఁదె, వీరులా, దనుజవరులు శత్రు♦తతిని గెలువ

వలయు లేక మనము♦వారిచేమృతివై నఁ, గాంచవలయుననెడ♦కాంక్షలొప్ప.

క చని రని నిట్టులు చేయం, గను బూనుచు నంత వీర ♦ కర్బురులు మదం

బున మించి యని నొనర్పంగ నెంచి యుండుటను దారు♦గదలుచుఁ బేర్కె.

తే. సింహనాదములను మించి♦చేసి యార్చి

శరములను వైచి యా శర♦సమితి మరలఁ

బట్టుకొని రప్పు డవాఁరి ♦ పటురవముల

నప్పలింతలఁ జలియించె ♦ నవనియెల్ల. 396

2951

క వారల సింహస్వనములఁ, దారావధ మట్టై పగిలి ♦ ధరఁబడునట్టే

ప్రారంభంబునఁ గప్పడె, నారాక్షను లతిబలాఘ్య ♦ లంత ముదమునన్ ౪౦

చ. చని యటఁ బ్రస్తరంబుల వి♦శాలతరువ్రజమున్ ధరించి చ

య్యన ననిసేయ నిచ్చిన మ♦హాకపులం గని, రంతవానరుల్

ఘనబలులై గజాశ్వవర♦కాండముతోఁ గుమిగూడి న్యందనౌ

ఘనిబిడకింకిణీశతని♦కామవరంబుల మ్రోగుచుం గడున్. ౪౦౫

2958

చ. కరముల గొప్పయాయుధని♦కాయముఁ దాలిచి మండునగ్నినాఁ

బతఁగుచు దీప్తనూర్వవలె ♦ భాసిలురాక్షసు లెల్ల నొప్పఁగాఁ

గరము వినీలవకా జలద♦కాండమురీతిగఁ గూడివచ్చునా

సురులను వారిపై న్యమును ♦ జూచిరి, భూరిబలాఘ్యతౌ కపుల్ ౪౧౫ 2951

క. చనుడెంచుచున్న యాబలమును గని తమభూరివీర్య♦మును జూపఁగఁ జ

క్కనితఱి చిక్కె నటంచును, బెనుగొండలఁ దాల్చియార్చి♦పురురావములన్.

క దనుజులఁ గని తారోర్వం, గను జాలక యార్చుచుండఁ♦గాఁ, బృథుబలులై

కన భీమరూపులగు నా, దనుజులప్ర్యాహంబు కపివ♦తంసార్థటులన్. 2956

క విని వారిహర్షమును నో, గ్యను జాలక యతిభయంక♦రమ్ముగ నార్వన్

వనచరయూధపులును భీ, తిని గొల్పెడు దనుజబలముఁ ♦ దెంపుమెఱయఁగన్

ఆ. చొచ్చి చేతులందు ♦ తోణీధరంబులు, గ్రాల శిఖరములను ♦ లీలఁ గూడి

యన్నకొండ లట్టు ♦ లొగి సంచరించిరి, మఱియు వానరులట♦మహితశక్తి

క. తరుశిల లాయుధములుగాఁ, గరముల గ్రహియించి దుర్గముఁగావించెడుని

ర్భరశక్తియుతులు గావునఁ, దరువులఁ బెనుబోడెల్లఁ ♦ దనరెడువానిన్.

క. కొని పరమక్రోధంబున, దనుజుల మార్కొనుచు నభ్రతలమున భూమిన్
గనుపట్టుచు విహరించిరి, దనుజులు వానరులు గలిసి ♦ దారుణభంగిన్. ౮౮

తే. సంగరం బొనరించిరి ♦ సాధ్వీసావ

హంబయిన విక్రమంబున ♦ నలరుకవులు

దనుజులై న్యప్రయుక్తబాణనికరమున

దారు వారింపఁ బడియు నంతట నిలువక. ౮౯

2961

క తరువుల శిలలం గొండలఁ, గురియించి రసమముగాఁగఁ ♦ గోతులు దనుజో
త్కరములు సింహధ్వను లం, బరమున నిండంగఁ జేసి ♦ బవరముచేయన్.

క. ఘోరంబయ్యెను రాక్షసు, లారభటిం బైకొనంగ ♦ నవుడు శిలలచే
వారలఁ జూర్ణము చేసిరి, వీరులు వానరులు మఱియు ♦ వీరదనుజులన్ ౯౦

సీ కవచముల్ దొడిగి రత్నవరాభరణములఁ దాలించి రథములఁ ♦ దమిచెలంగ
నెక్కినవారిని ♦ నేనుంగులన్ మఱి గుఱ్ఱంబులను నెక్కి ♦ కోర్కెయుద్ధ
మొనరింపఁబూనిన ♦ యుగ్రులఁ గనుగొని కవులపై యెగిరి భీకరముగాఁగఁ
జంపిరి, మేటిరాక్షసులు పరవ్రతశృంగములు తమమేనుల ♦ వెలసియుండ

తే. ముష్టితాడనముల నేత్రములు వెలుపలి

కుబ్జియుండంగఁ దిరుగుచు ♦ నుర్వినిఁ బడి

యఱచి, రంతట రాక్షసు ♦ లతనిశాత

బాణములువైచి చంపి రాష్ట్రవగవరుల ౯౩

2964

క దనుజులు కొందఱు శూలము,లను ముద్గరములను గత్తులను శక్తిప్రా
సనిచయముల వధియించిరి, వనచరులును దానవులను ♦ బవరమునందున్.

తే. ఒకరి నొక్కరునొంచెడు ♦ నూహలోప్ప

వైరిశోణితద్ధిగ్ధాంగులై రయమున

నవనిఁ బడఁ గూల్చి రొకముహూర్తాంతమున నె

యారణక్షితి యెల్ల ఘోరాకృతిఁ దగి ౯౪

2966

క. వారిదనుజు లొకరిపై నొ, క్కరువై చిన పరవ్రతముల ♦ ఖడ్గవితతులన్
బరివృతమై రక్తనదీ, పరికీర్ణయయయ్యెన్ నంతఁ ♦ బ్లవగభటు లొగిన్. ౯౫

చ అని నవుడంతటన్ గిరిసమాకృతులై పగవారిఁ జెందుచున్

ఘనసమరాభిమానమునఁ ♦ గ్రాలుచునుండిన దానవాళివౌ

తనువులు నిండియుండెఁ, గపితల్లజు లప్పుడు బాహునంగరం

బున దనుజాళి నెత్తుకొని ♦ భూమిఁ బడంగను వీచి వైచుచున్. ౯౬

2968

క. వారల శూలాయుధముల, ఘోరంబుగఁ ద్రుంచియు నిలఁగూలం దన్నం

గారాక్షసులును మరలుచు, బోరం బూని రొగి హస్తముల బాదములక.

క. కనువారికి నచ్చెరువుగ, దనుజులు నీరీతిఁ బోరి ♦ తద్వాసరులక
వనచరులతో నె కొట్టంగ, వనచరులను రాక్షసులను ♦ బట్టి బలిమిమై. ౫౮

క. దనుజులచేతినె చంపం, గను దొడఁగిరి, రాక్షసులును ♦ గవు లేవునవై
చిన శిలలఁ బట్టుకొని య, వ్వనచరులం గూల్చి రంత ♦ వానరులు పడిక.

చ దనుజులచేతియాయుధవి♦తానము బల్కిని లాగికొంచు వా
రినె పడఁగొట్టి, రిట్లలఘురితుల దానవవానరుల రణం
బున నితరేతరంబు గురుభూధరశూలశరాళి వైచుచుక
దనుజులఁ జించుచుం దమి నితాంతహరిధ్వసు లొప్పుఁ జేయుచుక ౬౦౪

క చెలరేగుచుండి, రంతటఁ, గలనున గాక్షసులు కవుల ♦ కరతలఘాతం
బుల భిన్నకవచులై తరువులనుండి వయస్సువోలె ♦ భూరితరముగక ౬౦

క. తనువులనుండి యస్పగ్వాహిని వెడలఁగ నొప్పి, రంత ♦ నేనుఁగుచే హ
స్తిని గుట్టముచే గుట్టం, బును రథమును రథముచేతఁ ♦ బూన్కి గపివరుల.

క. అనిఁ గొట్టిరి, మఱియు మహా, వనచరు లందఱును హర్ష♦వర్ధితు లగుచుక
గినుక మనశ్శిలలం గొని,యును బహుశౌఖాత్తములగు ♦ నుర్వీజములక

క కరములఁ బట్టియు దనుజోత్కరముల వధియించి రవుడు ♦ క్రవాః
శ్వరులకును జెల్లె నతిభీ,కరసంగర, మంతఁ గ్రుధను ♦ గర్భరివరులుక ౬౦౮

సీ. అర్ధచంద్రాకృతి ♦ నలరు బాణంబుల బల్లమ్ములను, తుర♦ప్రముల, నిశిత
శరములఁ గవులపైఁ ♦ బరఁగించుచును వారు నై చిన శిలలను ♦ బాదపముల
ఖండించి, రట్టి సంగరమున నాల్గుప్రక్కలఁ బడియుండిన ♦ త్కౌఠరాగ్ర
ములు చిన్న భూరుహంబులు చచ్చిడియున్న కపిదనుజులునుంట♦గ్రహనమునకు

ఆ ననువుగాక యుండె ♦ నాధూమి, తఱుగని, బలముగలుగునట్టి ♦ వనచరులొగి
గర్వహర్షములను ♦ గ్రాలుచుఁ దోచిన, చేప్తలెల్ల నట్టె ♦ చేయుచుఁ గడు.

క. ప్రవిదారణ మొంది భయంబు విడిచి రాక్షసులశస్త్రములఁ గైకొని వే
డ్కు విమఱులతోడ యుద్ధంబు నరునఁ గావించిఁ రెంతో♦పొంగెడుకాంతక
తే. అట్లు సంకులసంగర ♦ మగుచునుండఁ

గవులు హర్షంబునక రేగఁ ♦ గర్భరు లొగి

గూలుచుండటయుం జూచి ♦ కుతుక మలర

మునివరులు దేవతలు నార్చి ♦ రనుపమముగ. ౬౦౯

2979

ఉ. అంత నరాంతకుండు పవనాయతవేగముగల్గు ఘోటకం
బెంతయుఁ బ్రీతి నెక్కి నిశితేష్టదశ క్తిని గై ధరించి యా

వంతయు భీతిలేక విపులార్ణవ మొందుర్పుపంబురీతిగాఁ

బంతము మీఱఁ జొచ్చెఁ గపిఁవర్జమహాబల మార్హటించుచున్ ౬౯ 2980

క. కనదుగ్రప్రాసంబున, వనచరుల సరాంతకుండు † బలము మెఱయఁ జం

పెను నేడుసూర్ణమందిని, దననేర్పున మించి చీల్చి † దనుజులు పొగడన్

క బలశాలి యింద్రశత్రుం, డలఘుజవం బొప్ప నొకఁడె † హరిపుంగవనే

సల నొక ఊణమాత్రులబున, గలగుండుపడంగఁ జేసెఁ † గదనంబందున్. ౭౦

*క. మునివరవిద్యాధరు లా, యనిమొన గుఱ్ఱంబునెక్కి † హరిబలమున స్వే

చ్ఛను విహరించుమహాబలుని సరాంతకుఁ గాంచి, రంత † నిర్భరశక్తిన్. ౭౧

ఆ అతఁడు పర్వతముల † యట్టికవులఁ గూల్చుచును జెలంగి పోవ † ననిదనుజుని

మార్గమందుఁ గవుల † మాంసశోణితకర్ద, మమ్మునిండియుండఁమఱియునతఁడు.

క. వనచరులు పరాక్రమమును, గనఁబఱునఁ దలంచుచుండఁగా వారలమా

ర్కొని యాక్రమించి భేదిం, చెను, మఱియు సరాంతకుండు † చెందిన వేడ్కన్.

ఆ ప్రజ్వలించుచున్న † ప్రాసంబుఁ దాలిచి

కాననముల వహ్ని † కాల్చురీతిఁ

గపిబలంబు నపుడు † కాల్చె, వానరులు వృ

క్షముల గిరులఁ బెఱుకఁగఁగఁ దలంప. ౭౪౪

2986

క. వారల నంతటిలోనే, ఘోరప్రాసమునఁ గొట్టి † కూల్చుఁ బవలన

ద్ధారాహతిఁ గూలెడు నా, భూరిమహీధ్రముల పోల్కిఁ † బొందిరి భాత్రిన్.

చ. బలయుతుఁ డానరాంతకుండు † వానరసేనలఁ బిండినేయుచున్

గలనున వానకాలమున † గాలివలెన్ విహరించి స్వేచ్ఛమై

సలరుచు నెల్లతావులను, † నాఘనవీరుండు పోవుచుండినన్

నిలిదియెయున్న బైకెగురు † నేర్పున నుండిన నెల్లకీశులన్ ౭౬౪

2988

తే. పట్టి వధియించుచుండుటఁ † బరుగిడుటకుఁ

గాని నిలుచుండుటకునైనఁ † గాని కదలఁ

గాని శక్తులుగారైరి, † కమలసఖుని

కరణి వెలుఁగుచు నృత్యపు † కరణినిఁ దగి ౭౭౪

2989

క. పరుషమునగు ప్రాసంబున, హరిసేనలు భిన్నములయి † యవనిం బడియెన్,

హరు లంతఁ బవిహతికి నెన్నవసను నాటియగు ప్రాసభారాహాతికిన్ ౭౮౪

క తాళిగఁ బొకయే మూ, భీలస్వన మడుచుండ † భీతిఁ జెచ్చి రి

య్యాలమునఁ బ్రాసహతిచే, గూలెడు కపిరూపము లొగిఁ † గుంభినియందున్.

తే. కులిశహతి శృంగములు వ్రీలఁ † గూలుకొండ

లట్లు కనుపట్టె, గుంభకర్ణాహతులను

మున్ను మూర్ఖిల్లి యుండిన ♦ సన్నతబలు

లైన వనచరవీరు లాలోనఁ దెలిసి ౮౦౫

2992

క. వనచరనాథుని సుగ్రీవునిఁ గొల్పుచునుండి, రంతఁ ♦ బూషునిమతుఁ డ
య్యని నాల్గుతట్లు చూచుచుఁ, గనియె నరాంతకుని భీతిఁ ♦ గని వెతదోఁపన్.

క. పరుగెత్తుచున్నవానర, వరులను నుదవృత్తి, నట్లు ♦ వాతెడుబలముం
బరికించి హయముమీఁదం, గర మారోహించి ప్రాస ♦ కలితకరుండై ౮౨౫

క. అరుదెంచునరాంతకుఁ గని, యరుతేజుండగుచు నొప్పు ♦ సుగ్రకరసుతుం
డరసి శచీనాథునివలె, బరాక్రమమునం జెలంగు ♦ వాలితనూజన్. ౮౩౫

క. కని యిట్లు పలికె నీవును, జని యట్లదె గుట్టుమెక్కి ♦ సకలహరిబలం
బును తోభమందఁజేసెడు, దనుజుని నవ్వీరుఁ జంపు ♦ తత్త్వణమ యనన్.

చ. తనవిభుఁ డిట్లుపల్క విని ♦ తా ఘనసంతతినుండి భానుఁ డొ
య్యన వెలికేగుదెంచునటు ♦ లంగదుఁ డంబుడవారమట్లు చి
క్కనిదగుసేననుండి దుము ♦ కన్ గనుపట్టెను జిత్రరీతిఁగా,
వనచరవీరుఁ డంగదుఁడు ♦ వర్ధిలు దట్టపుఁగొండచాటునన్ ౮౬౫

2997

క. కనకాంగదభూషితుండై, తనరారుట గైరికాది ♦ ధాతుయుతమహా
ద్రినిఁ బోలి వెలిగె,నింద్రుని, మనుమండగు నంగదుండు ♦ మహితరుచులచేన్.

క. వెలయుచు గురుతేజంబునఁ, బొలిచి నిరాయుధుండు నగుచుఁ ♦ బూనిక సఖిదం
ప్ర్రలె యాయుధములుగాఁ గొని, పలికె నరాంతకుని కెదురు ♦ పడి నిర్భీతిన్.

చ. నిలునిలు వీర లల్పు లిటు ♦ నీవొనరించెదవేమి? వీరితోఁ
గులిశము రీతిఁ దాఁకి రుచి ♦ గుంభితమై తగు నీదుప్రాస మి
మ్ముల నిదె నాదువక్షమున ♦ ముందుగ వైపుము నాఁగ నంగదో
క్తులవిని యానరాంతకుండు ♦ తోడనె వ్రోధరసంబు పొంగఁగన్. ౮౯౫ 3000

తే. పండ్లఁ బెదవిని గొఱుకుచు ♦ ఫణివిధమునఁ

జాలనిట్టూర్పులను బుచ్చె, ♦ నాంద్రకోప

మున నరాంతకుఁ డావాలితనయుమీఁది

కిట్టు లడరి జ్వలించుచు ♦ కెనఁగుదాని ౯౦

3001

సీ. ప్రాసంబుఁ ద్రిపుచుఁ ♦ బటువేగమున వైచె, వజ్రసమానమై ♦ వజలుచున్న
యంగదువక్షస్సు ♦ నయ్యది స్పృశియించి భగ్నుమై నేలవైఁ ♦ బడియె, సంత
వాలికుమారుఁ డ ♦ వ్యధనును గరుడని కృత్రాహితనువట్టు ♦ లిలనుబడిన
యాప్రాసమునుగాంచి ♦ యుటచేతి నెత్తి యాతనియశ్వమస్తక ♦ తలముమీఁద

తే. జటచె, నాచేతిదెబ్బకు ♦ శైలసదృశ, మా నరాంతకు ఘోటక ♦ మంతభిన్న
శీర్షమై గ్రుడ్డు పెటలంగ ♦ జిహ్వవెలికి, జాటఁగా యగున్ తాలువై ♦ డమనుగూలె.

చ తనహయ మిట్లు చచ్చి యిలఁ ♦ దత్త ణమే సడఁ గాంచి క్రోధియై
దనుజవరుండు ముష్టిగొని ♦ దారుణరీతిని వాలినూను నె
త్తినఁ బొడువంగ, నంగదుఁడు ♦ తీవ్రతరంబగు ముష్టిఘాతము
య్యనఁ దలవ్రక్కలింపఁగ మహా త్తరమై రుధిరంబు వేడిగాఁ
దనతలనుండి కాఱఁగఁ గ్రుధం బలుమాటును మండి యంతలోక. ౯౫

తే వశము గామి వినంజ్ఞుడై ♦ బలముగల్గు
వాఁడు గావునఁ దెలివొంది ♦ వానిబలముఁ
దలఁచి యాశ్చర్య మొందె, నితాంతబలుఁడు
వాల్మీయపుత్రుఁ డంగదుం ♦ డాలమందు ౯౬ 3004

చ. కులిశసమానవేగమును ♦ త్తోణిధరవ్రతిమానశక్తియుం
గలిగిన ముష్టినిం గొనుచుఁ ♦ గ్రమ్మఱ నాతనివక్షమందు ని
మ్ములఁ బొడువంగఁ, దా ననురఘుఖ్యుఁడు వక్షము పిండియౌట ను
జ్జ్వలమగు జ్వాలరీతిఁ బయిఁ ♦ బరెడ్డు నెత్తురుధారలం గడుక ౯౭ 3005

తే. తనువు తడియంగ వజ్రాయుధప్రహార
మున నిలంబడు వర్వతమువలెఁ గూలె
నిట్లు వీరోత్తముఁడు దనుజేశ్వరుఁ డని
వాలితనయునిచేఁ జచ్చి ♦ వసుధఁ బడఁగ. ౯౮ 3006

క మరపథమున దేవోత్తము, లురుముదమున వానరులు మహోద్యమమున ని
ర్భరశబ్దము గావించిరి, పరులొనరింపంగరాని ♦ ప్రథనమనురతోక ౯౯

చ. ఒనరిచి రాముచిత్తమున ♦ కుత్తమమోదము గూర్పఁజాలు చ
క్కనిదగు విక్రమంబును దగ్గం బవరంబునఁ జూప రాముఁడుకొ
ఘనతరవీర్యవిక్రమనిఁకామవిభాసురుఁడయ్య నప్పనిం
గనుఁగొని విస్తయంబుగనెఁ ♦ గావున నంగదుఁ డూల్కొనెకొ డమికొ. ౧౦౦

అటువదితొమ్మిదవ సర్గము సంపూర్ణము.

20 - వ సర్గము.

అథ దేవాంకి మహాదర త్రిశిరోమహాపార్శ్వల హనుమన్నీలాదులు వధించుట. అథా

క. అనిని నరాంతకుఁ డిటుచచ్చినఁ గని పౌలస్త్యులగునుఁ ♦ జెలఁగుదనుజవీ
రనిచయనాథులు త్రిశిరుం, డును దేవాంతకసమాఖ్యుఁడును వగఁ గుండకొ,

తే. అమృహోదరుఁ డిట్టులె ♦ నెవ్వనమునఁ
గుండి యేడ్చె, మహాదరుఁ డెందు నెదురు
లేని వీర్యమునం బొల్చుఁగన మేఘ
సన్నిభంబగు మేటి గజంబు నెక్కి. ౧౧

క వాలినుతుండయి వీర్యము, చాలంగాఁ గల్గు కీశఁస త్తముపైకిం
దోలెఁ గజమును దోర్బల, శాలియు దేవాంతకుండు † సహజాన్ముతికినై. ౨౪

క మనమున శోకము గ్రమ్మం, గను బొక్కుచు భాసురపరిఁఘంబును నైఁ నై
కొని యంగదుమీఁదికిఁ బో, యెను, వీరుఁడు త్రిశిరుఁ డట్టులే రథసమునఁ

చ ఖరకరురీతి భాసిలుచుఁ † గమ్రతనూరుచి బొల్చు ఘోటకో
త్కరమున నొప్పుచుఁ వఱలు † కాంచనమా రథమెక్కి యంగదుం
దురమునఁ జంపఁబోయె, వడిఁతోఁ జనుదెంచుచు రాక్షసేంద్రులై
సురవరదర్పహంతలయి † శోభిలువారలు తన్ను మార్కొనఁ. ౪౪ 3018

క. గురువిటవనంయుతంబగు, తరువాక్కటి వే పెకల్పై, † దగ వీరుండా
హరివరుఁడు దీప్తకులిశము, హరిహాయఁ డనివై చునట్లు † లార్భటిమెఱయుఁ.

క అతిశయశాఖాయుతమగు, షీతిరుహమును వినరివై చెఁ, † జెచ్చెఱ బలిమిఁ
దిటిజేంద్రునిపైఁ, ద్రిశిరుం, డతులితమయి నర్పమట్టి † యంబకవితతిఁ. ౬౪

క దేవాంతకుపై వైచిన, యావృక్షము నుగ్గునూచ † మట్లానరింపం
గా వాలితనూజుఁడు గని, తా వాయుపథమ్మునకు నిఁతాంతజవమునఁ. 2

ఆ ఎగసె నాకవీంద్రుఁ † డేచినపూన్కిమైఁ
దరుల గిరుల నట్టై † కురిసె వానిఁ
ద్రిశిరుఁ డాగ్రహమునఁ † దీప్తశరంబుల
నడుమఁ ద్రుంచివై చెఁ † గడురయమున ౮

3017

క. పరిఘాగ్రంబున వృత్తో, త్కరమున దేవాంతకుండు † తట్టుచుచుండఁ
శిరముల మూఁడింటిందగు, సురరిపుఁ డంగదునిపై న † నునిశితశిరముల్ ౯

సీ. వైచె మహోదరుం † డేచి క్రుద్ధుండయి గజమును వేగ యంఁగదునిపైకి
నడిపించి వజ్రంబుఁనాఁ దనరారెడు నట్టి తోమరముల † నంగదువృధు
వక్షంబుఁ గని మోఁడెఁ, † ద్వీరగల్లునట్టియా దేవాంతకుండు సంఘీప్తకోపుఁ
డయి యంగదునిమీఁది † కడరి శీఘ్రమ పరిఘంబునఁ గొట్టి వెఁగ్గకునుమరలె
తే. నుప్రతావుండు తీవ్ర తేజుండునై న, వాలితనయుండు దానవఁవరులు మువ్వు
రొక్కపెట్టునఁ దనవయి † కురవడించి, నను రవంతయు భీతినొందక చెలంగె

క. హరివరుఁడు పరమదుర్బయుఁ, డురుతరవేగుండు సగుచు † నొప్పునతేడు న
త్వీరముగఁ బైకెగసి లన, త్కరితలమున ననురుమ త్రఁగజము నడంచెఁ

చ. అనిమొన నాప్రహారమున † సప్త మహోదరు ముత్తహస్తివా
కను లిల వీడి రాలె నది † గాఢరవంబున నార్చె, నంగదుం
డనుపమవిక్రమం బలర † నాగజదంతము నట్టెలాగి దా
నిని గొని వానిపై కుఱికి † నిశ్చలబుద్ధిని గొట్టె దానిచేఁ. ౧౫ 3021

- చ. హరిజరువ్రేటుచేత నె సుఠారాయు వాతవిధూతభూరిభూ
మిరుహమురీతి సంగములు ధిమిచెడువేదన విహ్వలింపఁగా
ధరఁబడి నోటనుండి యతిఁదారుణరీతిని లఘుకట్టి నె
త్తురు వడిఁ గ్రక్కె, సంతఁ గడఁధూర్తుఁడు బాహుబలుండు శూరుఁడు.
- ఆ. దనుజవరుఁడు సగుచుఁ ధనరుదేవాంతకుం, డెట్లూ తెప్పిటిల్లి యేచి ఘోర
పరిఘమట్టె త్రిప్పి ధ్వజేంద్రునిం గొట్టె, దాన వానరేంద్రనూనుఁ డిలను.
- క బోరగిలంబడి తోడ నె, ధీరతఁ దెప్పిటిలి లేచెఁ ద్రిశిరుం డతనిం
దారయమునఁ గని వైచెను, ఘోరశరత్రయము నొసటఁ గ్రుచ్చుకొనంగ.
- చ. వనచరనాథసంగనుఁడు వారక మువ్వురు మేటిరాక్షసుల్
తను వధియింపఁబూనుటకుఁ దద్దయ నాగ్రహ మొందె సంత నా
హనుమయు నీటుతోఁగలిసి యాతనిగావఁగఁ బూని పోయె, నం
త ననిని నీలుఁ డాత్రిశిరు ధారుణమూర్తిని గాంచి యుగ్రుఁడై. ౨౦ 3025
- క. గిరిశృంగ మొండు వైవఁగ, వరచుతి యీదనుజనుత్తుఁడు వాఁడిశరములఁ
గిరికూటంబును ద్రుంచె శిఖిరమది తద్భిన్నమగుచు ధింఁడోపలముల్. ౨౧
- ఆ. పగిలి విస్ఫులింగపటలితో జ్వాలల,తోడ నేలఁ బడియెఁ, గూడనున్న
తీవ్రబాహుబలుఁడు దేవాంతకుం డది, గాంచి పరిఘముఁగొని గాలితనయు.
- క. అనిచేయఁగఁ దలఁపడియెఁ, హనుమయుఁ బవనాత్మజన్మఁడతఁడిటు రాఁగా
గని వాని మీఁది కెగురుచుఁ, దనముష్టిని గులిశమట్లు తగుదానివెనకె ౨౩
- క. అమరించుకొనుచుఁ దచ్చీర్ణమునం దగఁ బొడిచె, నిట్లు సమధికబలమొ
ప్ప మహితవీర్యము కన్పడ, సమీరతనయుండు గొట్టి సకలదనుజులు. ౨౪
- తే. వడఁకులాగున సింహానిఁనైన మొనర్చె,
నసురవరుఁడైన రావణు ధి నాత్మజుండు
ముష్టిఘాతవికీర్ణాత్మమూర్ధుఁ డిగుచుఁ
బండ్లుఁ గన్నులు వెలుపలఁ బడఁగ నవుడు. ౨౫
- 3030
- క. నాలుక వ్రేలాడఁగఁ బ్రాణాళి నెడంబాసి యవనియందుం బడియెం,
జాలబలాఘ్యుఁడు రాక్షస, జాలకముఖ్యుండు దేవశత్రువునగుచుకె ౨౬
- క. ఘనుఁడగు దేవాంతకుఁ డా, యని నిహతుం డగుటఁగాంచి యాత్రిశిరుం డ
త్యవసమకొంపం బడరఁగఁ, దనచెంత మెలంగునీలుఁ ధాఁ గని యంతకె ౨౭
- ఆ. వక్షముపయి ఘోరభంగిని నిశితాగ్ర, ములగు శరసమూహములను గురిసె,
నన్యహోదరుండు సతికోపమున మంద, రాద్రి సూర్యుఁ డెక్కునట్లు మరల.
- క. గిరితుల్యమైన సుతియొక, కిరినెక్కి రణంబుసేయఁగా పచ్చెఁ, దటి
ధ్విహయచాపయుతాబ్దము, గిరిపై వర్షంబుఁ గురియఁక్రియ భూషితుఁడై.
- క. విలుదాల్చి యన్యహోదరుఁ, డలనీలుని వక్షమందు సతితీవ్రశరం

బుల వర్షముఁ గురియించెను, బలశాలి యతండు బాణవర్షము తనపై

క. కురియించుచుండఁగా వన, చరబలపతి భిన్నగాత్రజాలుం డగుచుఁ
దురమున నిట్టటు గదలం, దరంబుగామిం దగం గదలకయెయుండెన్. 30

క. తెలివొంది యంత నీలుం, డలఘుమహిజాళియు క్రమై తగు గిరి ని
మ్ములఁ బెకలించి మహాజవ, మలరంగా నెగసివచ్చి యగ్గిరితోడన్. 30౫ 3037

తే. అన్యహోదరుతలమోదఁ ♦ నట్టెమోదె,
నంత నాతఁ డాప్రేటున ♦ కాత్మగజము
తోడఁ దానును భగ్నుడై ♦ తోరపువృధ
నంది నజాగ్రహితి గిరియట్లు ధరణి 3౧౫ 3038

క విగతానుండై కూలెన్, బొగడొందు పితృవృత్తి డిట్లు ♦ పాలిసినఁ ద్రిశిరుం
డుగడుంగ్రుద్ధుండై ధను, పురంగరంబునఁబూని హనుమఁ ♦ బొడఁగనిత్వరతోన్.

చ. శితశరముల్ నిగుడ్చె; గ్రుధఁ ♦ జెంది సమీరకుమారుఁ డుగ్రవ
ర్వతిశిఖరంబు వైచె, బలవంతుఁ డతండును దీప్తబాణసం
తతి నిగుడించి వే తునిమె ♦ దానిని వ్రయ్యలుగాఁగ, వృద్ధమా
క్షీతిధరకూటముం గనుచుఁ ♦ జెచ్చెఱ రావణనాత్మజన్ముపై. 3౪౫ 3040

క తరువృష్టిని గురియించె, ద్రి, శిరుండు ప్రతాపాఘ్నిఁ డంత ♦ క్షీతిరుహవర్షం
బరుదుగఁ దనపైఁ బడఁగని, సురపథమునయందె దానిచొ పుడఁగంగన్.

తే వాడిబాణంబులను వైచి ♦ వరుసఁ జెండి
సింహనాద మొనర్చె జెచ్చెఱ హనుమయుఁ
బైకి నెగసి క్రుద్ధుండయి ♦ భద్రగజము
సింహముద్ధతి మీఱంగఁ ♦ జీల్చునట్లు. 3౬౫ 3042

క ఖరనఖరంబులచేతఁ ద్రి, శిరుని హయంబులను మించి ♦ జీలిచివైచెన్,
సురరిపురాజాత్మజుండు త్రి, శిరుండు తా శక్తిగొనుచుఁ ♦ జెందినకినుకన్. 3౭౫
తే కాశరాత్రిని గొనినట్టికాలుమాడ్కి, ననిలతనయునిపై వైచె, హరివరుండు
హనుమయా కాశముననుండియట్టెపడెడు, నుల్కువలెవచ్చునాశక్తియుద్ధతిఁగని.

క తను నదిస్పృశింప కుండం, గనె దానింబట్టి విఠిచి ♦ కడఁగి మహాని
స్వనమొప్పు జేసె, భయదం, బును భాసురమునగుశక్తిఁబూని హనుమయున్.

తే విఠిచివేయుటఁజూచి యావిక్రమమున
కుబ్ధి వానరు లెల్ల నోహో యటంచు
నంతనంబున నార్చిరి ♦ జలదములను,
నంత దనుజేజ్ఞుఁ డనఁదగు ♦ నాత్రిశిరుండు. ౪౦ 3046

క. కరమున ఖడ్గము చాలిది, యుగుతరపరమావతనముఁ పురమునఁ గొట్టెన్
వరవీర్యుఁ డమ్మరుత్సుతుఁ, డుగుఖడ్గహతుండు నగుచు ధన్యుతమెఱయన్

క. దనుజునివక్షముఁ గరతలమునఁ జటిచెను, భూరిజేజమునఁ బొల్పెడునా
దనుజుండు దగ్ధతిచే మూర్ఖు ముచ్చుచు స్రవహస్తశత్రుఁడై పడియెన్.

చ ధరణిధరాకృతిం దగిన ధిక్కివిపుంగవుఁ డట్లు సోలుచున్
ధరఁబడుచున్న యాదనుజతల్లజుచేతఁ జెలంగుఖడ్గమున్
ద్వీరపడి లాగిఁగొంచు గురుదానవులెల్ల భయంబు నొందఁగా
వారి నివంబు చేసె, దనుజాధిపుఁ డాధ్వని కోర్కొ య్యున్. రర౪ 3049

చ అనిలతనూజుపై కుటికె ధన్విధి దూఁకి న్యమస్థితచేత నా
తనిబాడిచెన్, మహాకపివశంతుండు తగ్ధతి కాగ్రహించి యా
దనుజుఁ గిరీటముఁముగఁ ధావడి ట్టుఁగొనెన్, మహాగ్రహం
బున మును విశ్వరూపుఁడనఁ ధి బొల్పెడు త్వష్ట్రకుమారు నింద్రుఁడున్. రర౫

క. తులను ఖండించినయటు, లలరెడు కుండలము లొప్ప ధన్యులకిరీటో
జ్వలములగు వానశీర్షంబుల ఖడ్గముచేతఁ ద్రుంచె ధూనిక మెఱయన్.

1సీ ప్రజ్వలజ్వలమునిధిగి దీప్తాతులుగలిగి భూమీధ్రుమువలె శరీర
మొప్పు వెలుంగు దేవోత్సవవైరియాత్రిశిరునినున్నకత్తితయ మభ్ర
ముననండి నత్సలంబును జక్కఁగా బొంది తరువాతజ్యోతులుధరణిఁబడెడు
నట్లు నేలంబడె, ధన్యరారిఁ ద్రిశిరను, నమరేళవిక్రముండ్డైన హనుమ

తే. యనినధింపఁగ వనచరు ధితిముదమున, సింహనాదములనొనర్చిచెలంగిరవని
యట్టై దలియించె గాతును ధిదరిభీతి, నలుదెసలకును బాటిరత్నావర్తలగుచు.

క అనిని దిశీర్షచుహోదగు, లనూనహరివీరనిహతు ధిగుటయు నట్లై
మును దుగ్ధులుగాఁ దగు, ఘనదేవాంతికినరాంతకక్రవ్యాదుల్. ౫౦ 3053

తే. అంత మొందుటఁ గని పరమాగ్రహంబు
మత్తుఁ డనఁబడు రాక్షసమండనుండు
మఱియుఁ గ్రుధబూనె, నాతఁడు ధన్యులకర
మయి విరాజిల్లి యతిఘోర ధిగుచు వెలసి ౫౧ 3054

క. ఇనుమునఁ జేయంబడి చ, క్కనిహోటకపట్టనయముఁగాఁ దగి యురదా
తనురక్తచూంసఫేలిల, మును నయి యపు డరులరక్తఘన రంజితమై. ౫౨

క. తనయంతనె మెఱయుచు మఱియును నందీప్తాగ్రనుగుచు ధిగుకాంతుల నె
ఱ్ఱినిపూలహారము చేత నలంకృతమునయి భీతిపంబయి మిగులన్ ౫౩ ౩05౫

1 పేరు శ్చిరాం సీంక్రమి ధన్వంతరి వ్యోతీంషి యుక్తాని యధార్కమగ్నాత్-అనిమా
అగ్రమగ్నాత్ ఆకాశాత్-అగ్నివ్యాఖ్య 2 జగ్రాగ్నిర్నీం ఘోరాంగదాం సర్వాణ్యసీం కుభా
వ-అనిమా.

- సీ విరావతంబు మహాపద్మసార్యభామములను దిద్దివీరఁగములకు వెత
జనియింపఁగాఁ జేయుచును విరాజిల్లెడునట్టి గదంగొనె, ఁ ననురవద్యఁ
డైన మత్తుఁడు గ్రుద్ధుఁడై లయకాలాగ్నివలె మండిపడుచును ఁ వనచరాళి
వై కేకెనంతట ఁ బలకాలి ఋషభాఖ్యుఁ డా రావణానుజఁగంతికంబుఁ
- ఆ జేరఁబోయె నొక్కసారియె యెగిరి, యంతటను గొప్పసేన ఁ దనరనున్న
యతనిముందు నిలిచె ఁ నవ్వుహావార్కువీండు, తనదుమ్రోలునున్న వనచరుఁగని
క. గిరివలెఁ దగు తద్యవృవును, బరికించి మహాగ్రహమున ఁ వజ్రసమానం
బురుతరహా గదచేఁ దగ్ధరివక్షమునందుఁ గొట్టెఁ ఁ దద్దయుఁ బూన్కిన్.
- చ వనచరుఁ డాగదాభిహతి ఁ వక్షము ప్రీలఁగఁ దత్తజిల్లి చి
క్కనిరుధిరంబు గాఱఁగఁ ఁ దగ్గన్ స్ఫుతి దప్పెను, నానరేంద్రుఁ డం
త నెటులొ చాలసేవటికిఁ ఁ దా స్ఫుతివంది మహాబలాఘ్యుఁడౌ
దనుజునిఁ గాంచి యాతనిగఁదం గొనఁగాఁ బరుగెత్తె వేగమే ౩059
- ఆ భీమగదనుదానిఁ ఁ బెఱికికొని బటుమా, అట్టె త్రిప్పి యని హాహాబలాఘ్యుఁ
డగుచు మత్తులై నయ్యట్టి భటులఁ గూడి, యున్న యతనిఁగొట్టెఁగుక్కుమెఱిసి.
- చ. తనగదచేతఁ గొట్టఁబడిఁ దానవవీరుఁడు భగ్గుఁడై రణం
బున దశనంబు లొక్కమొగి ఁ భూమిని రాలఁగ నేత్రయుగ్మ మొ
య్యన వెలికుబ్బ వజ్రనిహఁతాచల నుట్టులు నేలఁగూలె, నా
దనుజుఁడు నిర్గతాక్షబలఁదగుఁడుగా విగతానుఁడై జవం
బునఁ బడఁగాఁ దదీయబలఁముల్ పరుగెత్తెను భీతిచేఁ గడన్ ౩061
- సీ శ్రువత్తుండనెడు మహాదరుఁ డప్పుడు తనభ్రాతృహతుఁ డగుటను గనుగొని
పరుచుకోపము నొంది ఁ ప్రళయాగ్నిసరుచుచియై తేజరిల్లుచు ఁ సంత సతఁడు
వీరుఁడుగావున ఁ దారుణగదఁగొని యుగ్రవానరసేన ఁ నుక్కుమీఱి
బెరరించుచును గడుభీతికరంబగుదహనున శ్లేష్టుచు ఁ దానినడుమఁ
- తే బాటుతెంచెను దారుణఁబాహువిక్ర
మాఘ్యుఁడగు నాతఁ డిటుమీఁదిపరుగుదేరఁ
గాంచి యదలౌకృతిం దగు ఁ కపి గవాక్షుఁ
డద్రిఁ గొని వానిపై కేకె ఁ సతిరయమున 3062
- క. వీరుండుగునున్నత్తుం, డారీతిన్ శైలవరము ఁ హస్తతలమునన్
దారుణముగ నొప్పుఁగఁ దగు, వైరిం జంపంగవచ్చు ఁ వానిన్ గిరినిన్. 3063
- చ. కనుఁగొని యాగిరింద్రమును ఁ గాఢగదాహతి నూలువ్రయ
కనఁబడునట్లు సేసె, గపికాంతుఁడు దీర్ఘభుజంబు పర్వతం
బుచు శకలీకృతంబుఁ గని ఁ బుద్ధిని నచ్చెరువంది పల్కఱున్
ధ్వనినొనరించె, నాదనుజఁతల్లజఁ డెంతయు నాగ్రహంబునన్ 3064

క జ్వలియించుచున్నగదఁ గొని, యలఘుజవం బొప్ప వనచఃరాధిపువత్.
 స్థలమున మోఁదెను వీరుం, కలగదచేఁ గొట్టఁబడి మఃహాత్రిం గనుచున్.
 తే నల్ల గాఱంగ నేలపైఁసం ఒడియెను, సంజ్ఞ దప్పటచే, వనఁచరివఁజేయఁ
 డంతలో మూర్ఖుఁడేటియ్యసురశిరముఁ, గరతలంబునఁజఱచెనిఁకామశక్తి.
 క వీరుఁడు ధరణీధ్రసమా, కారుఁడు నగునానురాధిఁకాంతుఁడు దానన్
 దారుణదంతాక్షులు ధరఁ, జేరంగ వేడినల్లఁ ఁక్షితిఁ బడఁ జచ్చెన్.] 3067
 చ దనుజవఁజేయిసోదరుఁడు ఁ తప్రణరంగమునందు నిట్లు చ
 చ్చిన జలరాశిరీతిఁ దగుఁసేనయు సాధనపంక్తి వీడి చ
 క్కని యశమన్ దగ్గఁవిడిచి ఁ త్కౌళి జీవఁబలున్నఁజాలునం
 చమఁనియుమా లొప్పఁగ మఃహాశ్రావ మొయ్యనఁ గట్టుదాఁటున
 ట్లఁ మొన నుండుకే పఱచఁ 1 నాహరిచిరులు నవ్వుచుండఁగన్ ౬౨ 3068

దేబ్బదియవ సర్గము సంపూర్ణము

౭౧ - వ సర్గము.

అథా అతికాయుఁడు యుద్ధమునకుఁబుట్ట అథా

సీ. తద్వార్తవిని గురుఁతర తేజఁడై బ్రహ్మదత్తవరుండయి ఁ దనుజవిబుధ
 దర్పహంతయునయి ఁ ధరణీధరాకారుఁడై నట్టి యతికాయుఁ ఁ డాత్మబలము
 సంగరంబున వినఁ ఁ జాల గగుర్పాటు గలిగించునట్లు తుఁములముగాఁగ
 వ్యధిశహటను గాంచిఁనానననున్కిక్రమాఘృతా సోదరుల్ హతులగుటయఁ
 దనపినతండ్రైతఁ గనుజవతంసులౌ మ త్రయద్దోస్తత్తు ఁ లత్రతీనలు
 తే నన్నదమ్ములు మృతిగను ఁ తెన్ని పగు
 నాగ్రహం బొందె, శక్రాఁధియైన యతఁడు
 2 భాస్కరసహస్ర సంఘాతభాస్వరమగు
 న్యంజనం బెక్కి మారులవైఁ ఁ జనియె బూన్కి. ౪ 3069
 క. తలఁదాల్చి కిరీటముఁ గుం,డలములు మెఱయంగ నతఁడు ఁ నారి మొరయ ని
 మ్ముల నాత్మనామ మేర్పడఁ, బలుకుచుఁ బంచాన్యరవముఁ ఁ బలుగతిఁజేసెన్
 3 క. హరినాదంబునఁ ననభీకరనామశ్రావణమునఁ ఁ గార్త్యకగుణభా
 రిరంబున నాతఁడు వన,చరులన్ భయపెట్టె, సంత ఁ సకలవనచరుల్ ౬
 చ దనుజనిభూరి దేహమును ఁ దారొగి గాంచుచుఁ గుంభకర్ణుడే
 యనికయి లేచివచ్చె ని ఁ యాతరు లౌచుఁ బరస్పరంబు భీ

1 ఆహరిచిరులు నవ్వుచుండఁగన్-అనునది ప్రకృతార్థాపోకమని యధికముగఁ జేర్పఁబడినది
 గ్రహింపఁదగు 2 స భాస్కరసహస్ర సంఘాత మిది భాస్వరమ్ - అనిమా. 3 నామశ్రావ
 శేనచ-అనిమా.

తని గడునందఁగాఁ గొనిరి, † తీవగతిం జనుదెంచు నాతఁక

వనచరయూధనాయకులు † వారిజనేశ్రు త్రివిక్రమావతా

రనియతిరూపమో యనఁగ † రాజులు రూపయతుల మహాబలుల. ౭౪ 3072

క కని భయపడి పరుగె త్తిరి, వనచరు లొకొంద అతని † బాగుగఁ గని తోఁ

చని బుద్ధితోడ యుద్ధంబున రక్షకుఁడో సుమిత్ర † పుత్రునియన్న. ౮౪ 3073

తే శరణు చొచ్చిరి, తరువాత † న్యందనంబు

నెక్కి పరవ్రత మట్టాప్పి † యుక్కుమిగిలి

కార్తుకముఁ దాల్చి కాలమెఘంబురీతి

గర్జిలుచునున్న యతికాయ † ఘనబలాఘ్న ౯౪

3074

క కనియెక రాముఁడు దూరంబున, నాతనిభూరిదేహ † మున కాశ్చర్యం

బును బొంది యూఁడిలఁగా, వనచగులను జేసి పంక్తి † యదనానుజగి. ౧౦౪

చ కని యిటువల్లె, శైలనమ † కాయము గల్గి ధనుస్సుఁ దాల్చి లో

చనములు సింహనేత్రముల † చందమునం దగ వేయిగఱ్ఱముల్

గొనిచను సచ్చితాంగమునఁ † గోరికమీఁతఁగఁ గూగుచున్న యీ

దనుజుఁ డెవఁడు? భూతసముదాయయతుం డగునీశుపోలిక ౧౨ 3076

సీ. కాంతిమంతమ్ములై † కడువాఁడలై యన్నప్రాసతోమరశూల † పటలములొగి

గనుపట్టనున్నాడు † కాలజిహ్వలఁబొలి † వెలయున్యందనశక్తి † కలితుఁడగుచు

విద్యుద్ద్యతాంబుద † వితతినావెలుగుచున్నాడు † యెవ్వఁడొక్కో వీఁడ,

వీనిచాపములెల్ల † వినులకాందనవృక్షములయి సద్యములయి † వెలసి యంద్ర

తే చాప మాకసమునుబోలె † న్యందనపరి

మును బ్రకాశింపఁజేసెను, † దనుజవక్త్ర

డతిరధుండునునయి రవి † యట్లు వెలుఁగు

సరదమునఁ గూరుచుండి ర † కాంగణమును ౧౧౪

3077

క. వెలిగించుచు వచ్చెడిఁ గద, పలు కుమి యీదనుజుఁ డెవఁడో, † భానగీరీణం

బుఁబోని బణముల దిక్కులకెల్ల విశాలకాంఠిఁ † గూర్చుచు నెవ్వఁ

క † కేతనశృంగగరాహువు, చేతం జెలువంగ, నీతగ † చేతి ధను వదే

యాతతమయి † శ్రీణతము జేయూతిధ్వనితుల్యనుగుణ † భూరిరీపము నై.

క కనకాలంకృతపుష్కరి, మునునగు శతమఘనీ చాప † మువలెక మిగులం

దనరారుచున్నయది, యీ, తనిగిన్వహోదధంబు † ధ్వజములతోడ ౧౧౮

1 అప్పటి రథశక్తి భిక్తిగల్గి ౨వ తో అందఁ-అనిమా 2 ధ్వజశృంగప్రతిష్ఠా రాహు
జ్ఞాంబిరీరాజితే-అనిమా, 3 శ్రీణతమ్ మేఘనిర్వాహం-అనిమా శ్రీఘ అధ్యక్షియో ర్భక్తి
చ పరి-అనివ్యాఖ్య

తే లలితములయిన యన్తాకలను గ్రీంది
 మ్రానుచేతను దగి చతుఃస్థానపు లోగి
 సారథులుగాఁగ నొప్పారఁ జలదగిర్జ
 నమువలెఁ ధన్విచేయుచున్నయది మిగుల. ౧౯

3081

తే. ముప్పదెనిమిది తూణీరములు రథమున
 వెలయుచున్నవి భీతిదములగు చాప
 ములు కనకపింగళజ్యాలతలును మిగుల
 నొప్పుచున్నవి, కనుఁగొనుఁ ముద్యమమున. ౨౦

30౮2

సీ హస్తచతుష్కమాశ్రిట్టిపిఠల్ గల్గి కరిగళాయుతములైఁ కాంతి గుల్మ
 పార్శ్వవ్యచుంబునఁ భాసిల్లు ఖచముల్ రెండు రథంబునఁ రెండుప్రక్క
 లను జెలంగెడు, ధీరుఁ డనఁదగు నీతఁడు రక్తప్రసూనహారములఁ గర
 మునఁ దాల్చి గురుశైలఁ మనఁగఁ జూట్టుచునసితవన్దండయమునిఁబోలి

ఆ పెద్దనోరుగల్గిఁ పృథుజుదావృత, భానుఁ బోలి కాంతిఁవఱుఁ జమ్మ,
 కాంచనాంగదాభిఁకలితభుజంబుల, నీతఁడు వెలయుచుంటఁ నెన్నిచూడ

క. తుంగములయి తనరారెడు, శృంగంబులఁగూడతుహిఁశశిఖరి విధమున
 రంగారెడు నిర్జరరిపు, పుంగవుఁడో దీర్ఘబాహుఁభూషిత సుగుణా. ౨3 3084

చ. సురుచిరనేత్రయగ్మమునఁ శోభిలు నీతినివక్త మద్దిరా!
 వరతరకుండలంబులనుఁ భాసిలుచుంట బునర్జనుస్ఫుటాం

తరగళిపూర్ణ చంద్రమహితంబయి యొప్పెడి, వీసఁ గాంచి యీ
 హరిగణమెల్లఁ బాఠెడు భయాన్తరిని దిక్కుల కద్దె చూచి తే. ౨౪ 3085

క. దనుజుం డితఁడెవ్వఁడో, దనుజేశ' విభీషణా! నీతాంతము నాకుఁ
 వినిపింపు మంచు నడిగిన, ఘనతేజుండైన భూపకాంతుని నుడులక ౨౫

క. విని గురుతేజుండగు నా, దనుజేంద్రునిసోదరుండుఁ తా నీటు పల్కె
 వినవయ్య! రామ! యతే, శునితమ్ముడు పంక్తివదనశోభితుఁడు ధరక. ౨౬ ౫

క. గురుతేజుం డితేశయభీకరకర్దుడు రాక్షసాళికాంతుండుతాన్
 హరతుఁడు రావణుఁ డలరును, ధరనతిబలుఁడగుచువానితనయుఁడితఁడునూ!.

ఆ. వీర్యశాలి యితఁడుఁ పృథ్వీసేవి, ననుస్తనిద్యలందు మేటిఁ వితతశక్తు
 వేత్తలందుఁ నలఁవఁ పిఁడె యుత్తముఁ డనిఁ, దండ్రీయంతవాఁడు శిఖ్యవిద్ది.

క. రిరిహయగిధములుమీఁదను, పరుదుగ మెలఁగంగ నేర్చిఁ యని ఖడ్గమునుం
 గరమునఁ దాలించి పోరఁగ, పరచాముఁ దాల్చి పోరఁ నలఁతియితఁడునూ!.

1 పునర్వ్యవస్థకరమై పూర్ణించింబ మిరైందమమ్ అనిమా 2 ఇది రావణుని వర్ణించుట
 రామున కాలని చరిత్రమను జెప్పబడు గాదు అట్టివాని కితఁడు తనయుడని చెప్పబడక యని
 గ్రహింపఁదగు.

ఆ. సామదానభేదఃసరణుల యుక్తిని, మంత్రమందు మిగుల ♦ మహితుఁ డనెడు
వేరుగన్నవాఁడు ♦ భూరమణా! కృషి, విద్యయందు మేటి ♦ వీరవర్య!

క వీనిభుజాబలమునఁ బెం, పూనియె యీలంక భయముఁ ♦ బూసకయుండుకొ
నూనుండు ధాన్యమాలికి, వీనిని సతికాయుఁ డంద్రు ♦ వీరవతంసా! 30

ఆ భావితాత్మఁ డితఁడు ♦ బ్రహ్మను దపమున
సలరఁజేసి దివ్యములగునస్త్ర
ములను బడసి శత్రువులఁ బాఱఁదోలె, స్వ
యంభు, వితని కాడఁరాత్మఁ డగుచు 3093

క సురదనుజులచే మృతియొ, వ్యూహసను లేకుండగట్టు ♦ వర మిచ్చెను, భా
స్కరకాంతయు క్తరథమును, నగుదగునీదిగ్వికాచ ♦ మలగుచు నొనఁగెక

క శతవారము లీశఁడు దేవతలను దానవులఁ జెడి ♦ బాహుబలమునకొ
దితిజుల రక్షించెను, యక్షతతికొ మాయించె శౌర్యసారము పొంగక.

నీ యుద్ధంబునకొ వీఁడు ♦ బుద్ధిమంతుం డగు నింద్రునికులిశంబు ♦ కేచుశక్తి
స్తంభింపఁగాఁ జేసె ♦ జలనాథుపాశంబుఁ బ్రతిహతంబును జేసె ♦ రామచంద్ర,
బలవంతుఁడయి రాక్షసుల కెల్లనాధుడై ధీమంతుఁడునునయి ♦ దేవదనుజ
దర్పహంతయు నయి ♦ తనరునీయతికాయుఁ డారావణాత్మజుఁడగును బురుష

తే పుంగవా! వీఁడు కపిసేనభూరిశకము
లను వినాశముచేయక ♦ మునుపె వీని
జనమునం జంపుయత్నము ♦ సలుపవలయు
ననియె సంతట సతికాయుఁ ♦ డతిబలమున 3096

చ వనచరసేనఁ జొచ్చి తనభాసురచాపము మ్రోయఁజేసి భీ
తిని గలిగించునాదమును ♦ దెంపునఁ బల్లఱుఁ జేసె,
త్తునువును చాల్చి ¹నద్రధికతల్లజుడై రథమందుఁ బొల్పునా
తనిఁ గని కీశముఖ్యు లతిదర్పబలుల్ చని రట్టె మార్కొనక 3097

క. శరభుఁడు మైందుఁడు నీలుం, డరాతిభయదుండు కముదుఁ ♦ డాద్యివిదుండుకొ
దరువులు గిరిశృంగంబులు, కరముల ధరియించి యెదురుఁగాఁ జని రనికై.

చ అనుపమశస్త్రవిత్ప్రవరుఁడై గురుతేజుఁడనైన యాతఁ డా
వనచరు లట్టె వైచుతరువారముఁ గొండలఁ బిండిచేసెఁ గాం
చనసమలంకృతాభినవశాశిశరంబుల వైచి, వోర్చుం
బునఁ దగి భీకరాకృతిని ♦ బూనిన యాయుధకాముఁ డంతటకొ రం 3099

క వనచరుల కభిముఖుండై, ²యీనుముననే చేయుఁబడిన ♦ యిషువులచే నొం
చెను వారిన్లెల్ల, వార లతనిబాణసారమున నితాంతార్ద్రతులై. రం 3100

- క తనువుల గాయము లొప్పుండును నాఘోరాహవమున ధానిలి తారా
తనికిం బ్రతికృతి నేమియు, నొనరువఁ జాలకయె పోయిఁగద్యమ మఁగఁగ.
- చ దనుజవరేణ్యుఁ డాగ్రహము ధారుణమై తగ యావనంబుచే
తను గడుఁగ్రోవ్వీయున్న హరి ధా మృగవాగముఁ బోలెఁ దగ్బలం
బును భయ పెట్టుచుం గలఁచె, ధూరితనుం డనురేణ్యుఁ డబ్బలం
బునడుమఁ దన్ను మార్కొనఁగఁ ధూనినవానిని నొక్కనేని దా
దునుమఁగఁ బూన కుశ్మతిని ధూణము లూని ధనుస్సుతోడ రా
మునికడ కేగి గర్వమును ధూనినవాక్కుల నిట్లుచల్లె, న్నం
దనమును నెక్కి చాపమును ధాచిది బాణములూని సంగరం
బునకయి నిల్చినాఁడ, రణముం బొనరింప నదెట్టినిచుతో. రర౪ 8102
- క. అనిచేయఁగ నుత్సాహంబును గల్గినవాఁ డెవఁడో ధూనియివుడె నా
కును యుద్ధమొనఁగఁ గాకని, దనుజ ప్రవరుండు బలమధనంబునఁ బలుకఁ
- చ. అరిజనహంత లక్ష్మణుఁ డహోర్యవరాక్రముఁ డాలకించి య
ప్పరుషతరోక్తి కోర్వక యపారముగాఁ దగుక్రోధమూని క
ర్బురవరుముందఱుం దుమికి ధూత్యుతోక్తుల లెక్కచేయ కా
తురమునఁ జాపముం గొనియె, ధూణమునంగల బాణమంతట ౪౭
- తే. త్వరగ గ్రహించి దనుజావతంసునెదుటఁ
గార్దుకమునారి సారింపఁ ధూఁ గ్రుధఁ గొని,
యంత లక్ష్మణజ్యోతబ్ధ మతిభయనము
గాఁ జెలంగుచు భూమిని ధూధరముల ౪౮ 8105
- క. నురవ ర్తనమునకొ దిక్కుల, సరిత్పతుల నిండి రాక్షసప్రకరము నా
తురతం బొందఁగఁ జేసెను, గురుతేజుఁడు పంక్తికంఠకొమరుం డంతక
- క. అతిభయదంబగు లక్ష్మణునితతజ్యోరవముఁ జక్కఁబని యచ్చెరువుక
మఱి బూనె బలముగల్గియు, సతికాయుండంతఁ గుశితుఁడై యతఁడిట్టుల్
క తనపై కడఁగుట గని తీవ్రనిశితాంబకముఁ దాను ధా గ్రహించి వచిం
చెను లక్ష్మణుతో నిట్లని, వివరయాగ్ర! బాలకుఁడవు విక్రమములలోక.
- తే. ఆఱితేఱనివాఁడ వఁచెట్లాట బొమ్మ, కాలనదృశుండనగు నన్ను ధా గదనమందు
మార్కొనఁగ నేలకొరెదుఁదమామకకరము క్షతప్రప్ర వేగంబుధూమినభము
- క. గిరిపతి యాహిమవంతుం, డరయక సైపంగఁ జాల ధావంతయు, ని
ర్భరకాలవహ్ని సుఖమగు, సరణి నిద్రింపఁ దెలియఁజాలక దానిక. ౫౨
- ఆ. ఏల ప్రజ్వరిల్ల ధా నిప్పు డొవగైదు
ధనువుల బెట్టి మరలు ధను దురమునఁ

దాకి ప్రాణములను ♦ దటుకునఁ గోల్పోవ
వలకు, నాకునెదుట ♦ నీచిది నీవు ౫౩

౩111

చ మురిచి చనంగ నూల్కొనని ♦ మానసముంగలవాడవైన ని
ధ్వజిని నీల్వ మిందె నుఖి ♦ భామములై తగుప్రాణముల్ చనక
ద్వరఁగ యమాలయంబునకుఁ ♦ దప్పక పోయెదఁ వివ్వే నాదుభీ
కరరపుగర్విమాదనని ♦ కానునిశాతశరంబు లొప్పెడుక. ౫౪౫

౩112

*క పరశివుని త్రిశూలాశ్రుతిఁ, గర మరుదుగ నలరి తప్తకనకాంచితముం
దరములుగాఁ దగుఁ జూడము,, నరీనృపాధంబుగా నెఁసంగు శరమిదే! ౫౫

క శరచూర్ణహాళిశంబగు, హరి, కరివరశోఽశంబు ♦ నానక్తిని నా
తురమునఁ ద్రావెడుగతి నీ, శరీర క్తంబుఁ ద్రావఁ ♦ జాలుం జువ్వి. ౫౬

చ అని వదియించి తీవ్రగుఁగ ♦ నాగ్రహముం గని చాపసుందు గూ
ర్చెను భయదాంబకంబున, విశృంభిశభూరిబలుండు చాలఁగాం
తిన జెలువారులత్కణుడు ♦ దృపుడుగాఁ దగునానురారి యా
దనుజనుహేంద్రునాత్మజుడు ♦ దర్పము రోషము పొంగఁ బల్కినక ౫౭

క విని మిక్కిలి యాగ్రహమున, మనగంభీరాథ మొప్పుఁ ♦ గాఁ దగువాక్యం
బును బల్కె నీటు, దురాత్మా! నిను వాక్తాశ్రమున నీవు ♦ వీరుడ వగుచే?.

తే కార్యమునుబట్టి శూరులు ♦ గానగుదురు

గాని యాత్మ ప్రశంసలఁ ♦ గారు, నే ను

జాపసంధితదాసుణఁ ♦ సాయకుడను

గా నిటక నిల్చియున్నాడఁ ♦ గాన నిపుడు. ౫౮౫

౩117

క కనఁబఱపు నీదుబలమున,, దనుజా! కార్యం బొనర్చి ♦ తావకరూపం
బును జూపు మీవు నిన్నే, వినుతింతుకొనంగ చేల? ♦ నీరుడ ననుచుక. ౫౯

క పౌరుషమెనఁగి గలదో, శూరుం డనఁబడు నశండె ♦ మృత్యుల నగునొకొ,
భూరితరాముధములతోఁ, జారురధంబెక్కినావు ♦ చాపధరుడవై ౬౦ ౩119

క శరములచే దివ్యాస్త్రో, శ్కరములచే జౌరుషంబుఁ ♦ గనఁజేయుము ని
ర్జరవైరి! పిదప వామువు, పరిపక్వమనోజ్ఞ తాళఁఫ, మును గడఁకక ౬౧ ౩120

ఆ తొడిమనుండి రాల్చు ♦ వడువుననే నిశి

తాంబకముల నీమహాశిరంబు

ధ్వజిఁ బడఁగఁ గూల్తుఁ ♦ దప్తకాంచనభూషి

తములు మామకశరఁతతులు వేగ, ౬౨

౩121

నీ త్వద్ధాత్రమునయందు ♦ బాణశల్యాంతరోఽఘ్నితర క్తమును బాలఁ ♦ దృష్టిమీఱఁ
ద్రావంగఁ గలవు, చి! త్తంబున నను బాలుడని తిక్కువగ నీవు ♦ గనఁగవోదు

నేను బాలుండనె ♦ యైన వృద్ధుడనైన నని మృత్యువట్టివాఁడనని యెఱుంగు
బాలుఁడొ విష్ణు వఁపుట్టునం బూన్కి ద్రివిక్రమాకృతిఁ దాల్చి విశ్వములను
తే. మూడిటిని దేవతలు హర్షమునఁ జెలంగఁ
జరణముల మూడిటం ద్రొక్కఁ ♦ జాలలేదె!
య నెడు యుక్తియుక్తముఁ బరమార్థమునగు
నాకుమారునివచనంబు ♦ నాలకించి ౬౮౪ 3122

క. దనుజేంద్రుం డతికాయం, డనూనకోపమునఁ దీక్ష్యమగు సాయకముం
గొనియె, మహాత్ములు నిర్జర, దనుజులు గుహ్యకులు భూతతతులు మహర్షుల్.
క ఆనంగరమును జూచెడు, నాసల విద్యాధరులును ♦ నరుడెంచిరి, వే
యా సురవై రివతంసుం, డానమయమునందుఁ గోప ♦ మడరఁగ వింటె. ౬౮౪
చ. శరమును గూర్చి ¹యంతరవిశాలనభంబును మ్రింగఁబూనిన
ట్లరవడి లక్ష్మణుం గనుచు ♦ సుద్ధతివై చెను వానిమీఁద; న
త్తురుణమునందు లక్ష్మణుడు ♦ దన్యువరాంతకుఁ డుగ్రసర్పభీ
కరమయి వచ్చు తీక్షణతఁకాండము సర్గశశాంకసాయకం
బరుదుగ వైచి త్రుంచె, నటు ♦ లాశర మంతరమందె చయ్యనె. ౬౮౪ 3125
తే. ఛిన్నభోగోరగంబు రీతిన్నిశాత, సాయకచ్చిన్నమగుటను ♦ జక్కఁజూచి
యాగ్రహంబున బాణంబులైదుగొనుచు, వైచెలత్తులపై, నంత బాణములవి.

క తను దాఁకక ముచుపే రా,మునితమ్ముడు వాఁడిబాణముల ఖండించె;
దనదీక్ష్యంబకముల శత్రునిఁజూడనుడైన ²భరతుఁతోబుట్టు వని. ౭౦౪

చ శరము నిట్లు త్రుంచుచు విశాలతరంబగు కాంతి మందున
ట్లరయఁగ నున్న తీక్షణశర ♦ మప్పుడు గైకొని కూర్చి చాపముం
దురుతరవీర్యమొప్పు నతఁ ♦ డొయ్యన లాగి దురాత్మనాతనిం
బొరిగొన వైచె, యూరుడయి ♦ పొల్చినలక్ష్మణుఁ డీట్లు కాండము. ౭౨

క. నతవర్షసాయకము నున్నతబలమున లాగి యసురఁనాధునిభాలం
బు తగులఁ గొట్టెను, సాయక, మతిభయదాసురునిభాలమందుఁదగులుచు
ఆ అందు నాటుకొని తదాయతరక్తంబు, చేతఁ దడువఁబడుచు ♦ శిఖరిమీఁది
వన్నగేంద్రురీతిఁ ♦ బరికింపఁగా నయ్యె, నంత దనుజవర్షుఁ ♦ డరిశరమున.

³తే కరము పీడితగాత్రుడై ♦ హరిశరాద్ధి
తత్రిపురముల నొప్పెడు ♦ ద్వారమట్లు
చంచలించెను, నుజీ బలశాలి యతఁడు
తెప్పిటిలి చేయఁదగినట్టి ♦ తీరుఁదలఁచి. ౭౫౪ 3131

1 సంక్షిప్త నివచనంబరమ్-అనిమా బాణవేగే నాంతరాస్థిత మాకాశం గ్రసన్నివ-అని
వ్యాఖ్య 2 చిచ్ఛేద భరతానుజః-అనిమా 3 రుద్రజాణహతం ఘోరం యథా త్రిపురగోపురమ్-
అనిమా. త్రిపురద్వారం-అనివ్యాఖ్య

1చ. మనమున నిశ్చయించుకొని ♦ త్వాపశిపుత్రక! యిట్లు బాణపా
తనమున మెచ్చుకోఁ దగిన ♦ దన్యుడవైతివి నాకు నీవటం
చుచు వదియించి యాస్యమును ♦ సొంపుగ వంచి భుజవ్యయంబు చ
క్కని దిటవొందఁ జేసికొని ♦ క్రురధంబుననుండి యంతట ౨౬౫ 3132

తే. సంచరించె విచిత్రమా ♦ సరణి, దనుజ
సత్తముండంత భీకర♦సాయకముల
నొకటి మూఁడైదు నేడు ♦ నిట్లాప్పుమీఱఁ
గైకొనుచు వింట సంధించి ♦ కడఁగి గుణము ౨౭౫ 3133

క సారించి లక్ష్మణునిపై, నేరుపునక వైచె, గనకనిచయాంచితముల్
సారములు వైచ వుంఖము, లారయఁగా వెలుఁగ చుత్తు ♦ వట్లాప్పి కడుక.

క. పరసిజమిత్రునికరణి, విరాజమానంబులగుచు ♦ వెలయుచు దనుజే
శ్వరచాపము క్తములగుచు, బరఁగెడు నాశరము లభ్ర♦పథమునఁ దగుచు.

తే. అంబరంబుచు జ్వలియించు ♦ నట్లావరై,
నంత రామునిసోదరుఁ ♦ డాతురపడ
కతనిబాణాలి నెల్లఁ దీ♦వ్రాంబకములఁ
బఱపి నడుచునె ఖండించె ♦ బొగుషమున. ౨౮ 3136

చ శతమఖవైరి యాదనుజ♦సత్తముపుత్రుఁడు వాఁడిబాణముల్
జతనము మీఱ శాత్రవని♦శాతశరంబుల ఖండితంబులై
క్షీతిఁ బడుటెల్ల నారసి వి♦జృంభితకోపముతోడఁ జయ్యనక
శితశర మొందు తీసికొని ♦ శింజనిఁగూర్చి నుజేడ మొప్పఁగక ౨౯౫ 3137

క అరిమీఁదవైచె, నంతట, శరమది పైఁబడఁగఁగచ్చు ♦ సౌమిత్రి హృదం
తరమునఁ దగిలె, సుమిత్రా, వరతనయుం డిట్లు లనుర♦బాణార్ధితుడై. ౩౦౫

ఆ మత్తహస్తీవరము ♦ నుగనలిలంబున, గార్చునట్టిరీతిఁ ♦ కాఁగఁ దీవ్ర
రక్త మట్టె విడిచె, ♦ రయమున లక్ష్మణుఁ, డతిసమర్థుడౌట ♦ నతిబలమున ౩౧౫

క. తనువున నాటిన బాణంబును నూడింబెఱికి బాధఁ ♦ బొందక భీతి
జనియింపఁజేయు బాణంబును గైకొనిదివ్యమంత్ర♦మునఁ గూర్చె దగక

తే దాని నాగ్యేయశస్త్రమంత్రసమయుక్త
ముగ నొనర్ప శరానన♦మున నది యపు
డెంతో జ్వలియించె, ననుజేజ్వల ♦ డెలమి సౌర
మంత్రాస్త్రము బూన్కి జపియించి ♦ మహితనియతి. ౩౨౫ 3141

క. కనకమయపుంఖములు ఫణి, యున నొప్పుచున్న శరము♦నం దభిమంత్రిం

చెను సౌరమంత్రమును, రామునితమ్ముం డగ్నిమంత్రమున మంత్రితమై.

క అరుదగు నాశరమున వి,స్ఫురదగ్నిజ్వాలఁ లట్లు * పొంగారెడు భీ
శరమూర్తి గాలదండంబు రయంబున యముఁడువోలె * బూనిక వైచెన్
సీ. ఆగ్నేయబాణమంత్రించితంబగు శర మరుదెంచుటను జూచి * యనురవప్యఁ
డతికాయుఁ డవుడు సౌ*రాస్త్రమంత్రితమైన ప్రజ్వలచ్ఛరమును * వైరిమీఁద
వైచె, నయ్యవి రెండు * భాసురదీప్తాగ్రములయి శ్రోధంబునఁ * జేలఁగునర్చ
ములపోల్కి నొండొంటిఁ * లిసినంఘర్వణమునుబొందె, నంతరెండును బరన్న
తే రంబు దహించి పడియె ధ*రణిపయ, నిటు
లవ్వీ శరవర్యములె యయ్య * సతులకాంతు
లట్టె మాయభస్మంబులై * యవనిఁ బడి ర
వంతయెన వెలుంగక * యచటనుండె. ౯౦

3144

క. దనుజేంద్రుం డైషీకం, బనునస్త్రము గ్రోధమొప్ప * నాతనిపై వై
చెను, వీర్యవంతుడౌ రామునితమ్ముం డైంద్రబాణమున ఖండించెన్. ౯౧

క రావణసూనుం డాశర, మావిధిమున వ్యర్థమగుడు * నాగ్రహమునఁ బెం
పావహిలన్ యామ్యాంబక, పావనమంత్రమున దివ్య*బాణముఁ బూన్కిన్.

తే. చక్క మంత్రించి యంత ల*క్ష్యణునిమీఁద
వైచె, లక్ష్యణుఁ డద్దాని * వాయుబాణ
మునను ఖండించి యాగ్రహంబున జలదము
వర్షధారలఁ గురిసెడ * భంగి ణోప ౯౩

3147

క దనుజునిపై శరవర్షంబును దాఁ గురిపించె, నతని * బొంది యవియుఁ జ
య్యన వజ్రించితకవచంబును దాఁకుట మొనలు విజుగ*భూస్థలిఁ బడియెన్

క. పరవీరహంత సుయశ, స్ఫురితుం డాలక్ష్యణుండు * భూరిశరము లి
క్కరణిని వ్యర్థము లగుటను, బరికించి సహస్రబాణ*వరములఁ గురిసెన్.

క బలశాలి యనుర లక్ష్యణుఁ, డలఘుశరాళులను నాగ్ర*హమునఁ గురిసెన్
గలనున నభేద్యకవచముఁ, గలిగినవాఁడౌట నా*ర్తిఁ * గాంచకయుండెన్.

సీ. అతికాయుఁ డంత స*ర్పాకారశరము ల
క్ష్యణునిపై వై యనా*శత్రుహంత
యది మర్కమున నాటి * యూర్తి నొందింప ము
హూర్తమాత్రిము మూర్ఘ*హిందె తెలిసి
ఘనబల మొప్పంగఁ * గాండోత్రిమచతుష్క
మున వానిఘోటక*ములను నతని
సారథి వధియించి * వైరి హంత యతండు
శరవర్షముననె నిర్జ్వరవిరోధి

ఆ. ధ్వజముఁ గూల్చి వాని ♦ బవరంబునం జంపఁ

బూని తొట్టుపాటు ♦ పొందకట్టె

యతనిమీఁద లక్ష్మ్య ♦ మారసి బాణాళి

వైచి నింగి సురలు ♦ బలిబలియన]

3151

క. పురుషలలాముఁడు లక్ష్మణుఁ, డరాతి నతికాయు నించు ♦ కంతయుఁ బెనునం

గరమున నొప్పింపఁగ నె, క్కరణిని దాఁ జాలకుండె ♦ గవచబలమునన్

క. అనిలుం డంతట నచటికిఁ, జనుదెంచి వచించె నిట్లు ♦ సౌమిశ్రీ! యీ

దనుజుఁడు పరమేష్ఠివరం, బును బొంది యభేద్యకవచమును ధరియించెన్.

క. కానన్ బ్రహ్మాస్త్రముచే, వీనిం బొలియింపవయ్య! ♦ వేటువిధమునన్

వీనిం జంప నశక్యం, బౌ నీతఁడు కవచధారి ♦ యతిబలయుతుఁడున్.

తే. ఔట నితరాస్త్రములచేత ♦ నని వధింపఁ

దరముగాదని చెప్పె, నంతట మహేంద్ర

విక్రముండగు సౌమిశ్రీ ♦ విని తదీయ

వచన మజుమంత్రమును సద్ధు ♦ స్వాంతమందు. ౧౦౦

3155

క. అనువమభక్త జపించుచు, ననూనము నమోఘజవము ♦ నగు బాణంబున్

ధనువునఁ గూర్చెను, లక్ష్మణుఁ, డనువమనిశితాగ్రమునగు ♦ నాబాణమునన్.

క. ఆమంత్రము గూర్చుగనే, ధామనిధియు శీతకరుఁడు ♦ తక్కుగ్రహము లు

ద్దామభయమందె దిక్కులు, భూమియు నంబరము వడఁకె ♦ భూరిభయమునన్.

క. శరము సుపుంఖము వజ్రము, కరణిం జెలువారుదానిఁ ♦ గ్రవ్యాదిగణే

శ్వరనూను కాలదూతఁగఁ, బరికింపఁగి నైనదాని ♦ బ్రహ్మాస్త్రముగన్. ౧౦౨

తే. చక్కమంత్రించి దివ్యవహా ♦ చాపమందుఁ

గూర్చి యింద్రానిపుత్రుని ♦ గూల్చివై చె

సంగరంబున, లక్ష్మణఁచాపము క్త

మును, నమోఘజవంబునఁ ♦ బొలుచుదాని. ౧౦౨౪

3159

చ. అసలునిరీతి మండుచును ♦ హాటకచిత్రితవజ్ర సారమై

కనదురుచిత్రపుంఖమయి ♦ క్రాలుచునున్న మహాశరంబుఁ జ

య్యనఁ దనుఁ జంపఁగా నడరుఁనట్టి మహాకృతిఁ గల్గుదాని నా

దనుజుఁడు చూచెఁ జూడఁగనె ♦ దానిని గొట్టె శితాంబ కాళిచేన్ ౧౦౩౪

చ. గరుడుని వేగముం గలుగు ♦ కాండ మ దట్లు శితాస్త్రపంక్తిచే

గరము నివారితంబయియుఁ ♦ గ్రవ్వుట కారిపుపార్శ్వ మొందె, గ

ర్బురవగుఁ డంత దీప్తయముఁపొలిక నుజ్జ్వలమైన బాణమా

వరుసను రాఁగఁ గాంచి తనస్వాంతమునన్ వెటపొంద కుద్ధతిన్ ౧౦౩౫

తే. అప్రి, శక్తి, కుతార, గదాళి, తూల

ములను హాళు లనునాయుధంబులను గొట్టె,

నన్ను హోత్రము జ్వలనునియట్లు మందు

చును విచిత్రములగు నాయుధానికరముల ౧౦౬

3162

క. వానిన్ లక్ష్యము చేయక, మానితమకుటాభి రామఃపంజలశిరమున్

దా నట్టె సంగ్రహించెను, దానపు లాహోయసంగ ధారుణరీతిన్. ౧౦౬౪

క. శిర మది సశిరస్త్రాణం, బురులత్కణబాణవీడ నొంది తుహినభూ

ధరశృంగమట్లు వేగము, ధరఁ గూలెను, సొమ్ము లటఁ జెదరి రాలంగన్. ౧౦౬౫

క. హతశేషనిశాచరు లయ్యతికాయునిపాటుఁ గాంచి ధ్వజితహృదయులై

యతీదీనవదనులై కీశతతుల్ తముఁ గొట్ట నోర్వఁ జాలక వగతోన్. ౧౦౬

తే. వికృతనాదంబునం గూఁత యెట్టి, రెల్ల

వార లొకచోటఁ జేరి, యవ్వల స్వకీయ

భటవిభుం డనిఁ ద్రెల్లిన యయమునొంది

యధాకాంక్షను మాని వారొప్పు దక్కి. ౧౦౭

3166

క. పురమున కభిముఖులై సత్పరముగఁ బరుగెత్తి, రవుడు ధయకృద్బలుఁ డా

దురమున దురాసదుం డిక్కరణిన్ హతుడైన హరినికాయము తమితోన్.

క. విరిసినతామరలవలెన్, బరికింప ముఖంబు లట్టె భాసీలఁగా భూ

సరహాళితమ్మ నర్పించిరి కోరికయైనజయముఁ జెందినవానిన్. ౧౦౮

చ. ఘనబలు మేఘకల్పు సతికాయుని యధమునందుఁ జంపి నె

వ్మనమున లక్ష్యంబు డలరి మారుతిముఖ్యకపీంద్రులెల్ల నొ

య్యన దనుఁబూజలం దనుప నన్నను గొనఁగఁ బోయె దానవేం

ద్రునిమృతి నాలకించి తమితోఁ జెలువారుచు రాముఁ డుండఁగన్.] 3169

డెబ్బదియొకటవ సర్గము సంపూర్ణము.

౭౨ - వ సర్గము

రావణుఁ డతికాయునిమృతికై దుఃఖించి యంతఃపురమున కెగుట

సీ. లక్ష్యంబు డిట్లుజ్వల త్రేజమున నొప్పి యతికాయుఁ జంపుట ధానికీంచి

యుద్వేగమున దనుజోత్తముం డిట్లనిపలికె, శత్రువుల నిఘ్నముల వధించు

నట్టి ధూమాక్షుఁ డస్త్రాళిధరించినవారిలో నుత్తముండ్లై రహిఁ దగి

చాపంబు దాలించి జగముల వడఁకించునట్టి యకంపనుఁ డాప్రహస్త

తే. కుంభకర్ణులు బలయుతుల్ కోరుచుందు

రనిని వీరు మహానురు ధరులబలము

లను జయించుచునుందు రేదినమునందు

నైన శత్రుతిరస్కార మన నెఱుంగరు. 3

3170

క. గురుకాయలు వీరులు భీ, కరశస్త్రాస్త్రముల నెఱిగి ♦ కదనమ్మన ని
ర్జులలను జెండెడువారలు, పరికింపగ నిట్టివారి ♦ బవరమునందుక ౩౪ 3171

1క. పని చేసినై నఁ జేయఁగను జాలిన రాఘవుండు ♦ కడఁగి వధించెన్
ఘనబలు లితరులు దనుజులు, చనిరి యమాలయమునకును ♦ శత్రునిహతులై
చ ఖరునిని దూషణున్ బాలియఁగా ఘనశక్తిని జేసి కీర్తినిన్
ధరణిని గాంచి వీరులయి ♦ తద్దయు నొప్పిన రాము లత్థుణున్
గరము బలంబు శౌర్యమును ♦ గల్గిన నాకొడు కింద్రజిత్తు న
ద్వరిమున లబ్ధమైన శరవర్యములం దగఁ గట్టివైచెగా ౩౫ 3173

క. సురలకు బలయుతులగు కర్బురులకు గంధర్వయక్షపుంగవులకుఁ గి
న్నరులకు నాబంధనములఁ, దరమే విడిపింప నన్నవమ్ము లదెట్టో ౩౬ 3174

క. శరబంధవిముక్తిం గని, రురుతరచిత్రాత్మశక్తియుతిచేతనొ ని
గృరమాయనో మోసముననొ, యరయఁగ నాకెఱుకపడదెఁయూత్కఁగటకటా
తే ఎవ్వ రెవ్వరు శూరులై ♦ యెసఁగుదనుజు
లన్నదాజ్ఞను బోయిరో ♦ యనికి వారి
నందఱిని గురుబలులగుహరులు చంపి
వైచి రికమీఁద నారముపరుఁ దదనుజు ౩౭ 3176

చ వనచరసేనతోడఁ గపివర్యునితోడ విభీషణాఖ్యుతో
ననిని వధింపఁజాలు నతఁ ♦ డారయ నాకును గన్నడండు, రా
ముని నెదిరించి మాగనుజముఖ్యులు నృత్యువ్రచెంత కేగి రే
మనఁ దగు నొర! రాముని సుహృదబ మాతఁడె నద్వలాఘ్యుడౌ. ౧౦ 3177

2ఆ. అతినియత్రవీర్య ♦ మది యెంతగొప్పది ?

వీరుడైన రామవిభుఁ డనామ
యుడయి శక్తిమెఱయ ♦ నొప్పునారాయణుఁ
డేయటంచుఁ దలఁతు ♦ నిపుడునేను ౧౧ 3178

క ఆతనిభయముననే కద, యీతిరున నగరివర్య ♦ మిది సంపిహితా
త్యాతతక వాటతోరణ,మై తాను వికాంతమగుచు ♦ నగపడెడుఁ గటా ౧౨ ౧౧౪

చ కనుక సురాధురారి! మిముఁ ♦ గాచికొనుండు ప్రమాదమొంద కొ
య్యన నగరంబు నెల్లెడల ♦ నారయుచుండుడు, సీతఁ గాచు న
వ్వనమున నెట్టిరీతిగ నెవండు మదాజ్ఞను బొందకుండఁ బో
వను దగదల్చలే వెలికి ♦ వచ్చుటగూడదు నిశ్చయంబుగ ౧౩ 3180

క. బలములు తగుతావు ల వెం,దలగునొ యందెల్ల మీర ♦ ఁ ఖలబలవృత్తిం
జెలఁగుచుఁ బలుమఱుతిరుగన్, వలయుచుమెలఁకువనుగూడిపటుశౌర్యములన్.

తే. అనురులాఠా! నాయంసంఘమునఁ గాసి

యర్ధరాత్రమునంగాని యల్లె దివస

పూర్వభాగమునంగాని యాన్ని కపులు

పూనియున్నట్టి శౌర్యంబు యానవలయు గా

3182

క. వనచరులని నీచముగాఁ, గనరా దవ్వారి శత్రుగణబలము దురం

బుని కాయితమైనదియో, మనవై జనుదెంచునదియొ మనల జయింపఁ

క. ఊరకనిల్చిన యదియో, యేరితిగ నెప్పుడుండు నెవ్వరిఁ గార్య

ప్రారంభము చేయునటం, చారుయొడి యనుచు వారి కౌజ్ఞ యొసంగె.

చ. బలయుత్తులైన యాదనుజవర్షులు రావణుఁ డట్లుపల్కున

ప్పలుకుల నాలకించి యటు పాయక చేసిరి కార్యమెల్ల, న

ప్పలభుగింద్రుఁ డిట్లుసురపాలకులం గని యాజ్ఞ చేసి చిం

తలు మది నేఁచ దీనుఁడయి తాఁజనియెం దనయింటి కార్తితో.

చ. దనుజవిభుండు రావణుండు దారుణనర్పుఁడు కోపపహ్ని నె

వ్వునమునఁ బ్రజ్వలిల్లఁ బలుమాటులు నావంతజదుఃఖముల్ దలం

పునకును రాఁగ నార్తుఁడయి బోరున నూర్పులు పుచ్చుచుఁ గటా!

యనుచు నిఁకేమి నాకుగతి యంచుచు జింతిలుచుండె బై పయి

డెబ్బదిరెండవ సర్గము సంపూర్ణము.

23 - వ సర్గము.

అథ ఇంద్రశత్రు, హోమబుద్ధిప్రాప్తమున రామాదుల మూర్ఖులందఁ జేయుట అథ

సీ. అట నతికాయ, దేవాంతక, త్రిశిరులు మొదలగురాక్షసముఖులనిని

హతులయి రనుచు హతావశిష్టులు వేగ చని రావణునకును మనవి చేసి,

రంతట నారాక్షసాధీశ్వరుండు వార్త నద్రాని వినుచు దుఃఖాశ్రుసలిల

సంపరిపుతనేత్రజాలుండై మూర్ఖిల్లి యల్లనఁ దెలిపొంది యతిభయంక

ఆ రమగు పుత్రనాశనము భ్రాతృవధమును

దలచుకొనుచు మిగులఁ గలఁగుచుండె,

సంత దుఃఖజుఁగియందు నిమగ్నుండై

యున్న దీనుఁ డంద్ర మన్ననఁ గని ౨౪

3187

క. అతిరధుండు రావణును, సుతుండగు నాయంద్రజిత్తు శుభతరవాక్సం

తతి నిట్లుపల్కె, నోదితి, సుతనాథా! యంద్రజిత్తు యోగిన్ద్రులిపై 3 3188

తే. బ్రదికియుండఁగ నీవిట్లు వగలఁ బొంద

వలదు సంగరమున నింద్రులై రిసగుచు

నలరు నా బాణహతుఁ డెవ్వఁడైనఁ బ్రాణ

ములను నిల్పుకొనం జాలఁ గలఁడె? యెందు? ౪

3189

మ. వినుమా! యిప్పుడు రాఘవుం డనుజాతీఁ వేవేగ మద్బాణముల్

తనులం జీలువఁ దీక్షకాంక్షతతు లఃత్యంతంబు దేహంబునం

దున నెల్లఁ వడినాటఁ బ్రాణముల నిండున్ వీడి నేలంబడం

గను నేజేసెనఁ జూడుమా! దనుజరాఁకాశీత భానూ! తగ్గ ౫

3190

క. పౌరుషదై వబలంబులతో రాజులు నీప్రతిజ్ఞఁ దోరపు వేడ్కన్

గూరిమితనయుఁడనా నే, నారసి కావించు నిశ్చయం బలరంగన్. ౫౪

క. విను మిప్పుడె రాముని నా,తనితమ్ము సమోహు బాణఃతతులం బూరిం

తును, దేవేంద్రుఁడు,యముఁడా,దనుజాంతకమిత్ర,సాధ్య,దహనా,శ్వీసురుల్.

తే. చంద్ర,నూర్వులు మును బలిఁచక్రవర్తి

యాగశాలఁ ద్రివిక్రముండు న విష్ణు

పౌరుషమునా సచింత్యమాఁ పౌరుషము మ

దీయమును జూడఁగలరనిఁ తెలిపి యంత ౭

3193

క. బలమున నించుక కొఱఁతం, గలుగని యాయంద్రజిత్తుఁ కర్బురకాంతం

డలరఁగ నిటుపలుకుచు నుజ్జ్వలవాయుసమానమైనఁ జవ మలరారన్ ౭౪

క. నిరుపమములునై తగియెడు, ఖరవరములఁ గట్టియున్నఁ కన్దురథం బ

త్తరుణమున నెక్కి, ననుపమ,వరతేజం బొప్ప శత్రుఁబలహంతయునై. ౮

క. లరుణస్యందన మట్టులు, పరఁగెడు నాయరదమెక్కిఁ బవరము చేయం

గరము జవంబునఁ బోయెను,, నిరుపమబలశాలి యతఁడుఁ సన్నిహరుగఁగన్.

సీ వెంటనే గురుబలఁబిబుధశత్రువులంద ఱత్యంతముదమునఁ సతులధనువు

లను గరమ్ములఁ దాల్చిఁచని, రందుఁగొందఱుగజముఁగొందఱుఁను జవనాశ్వ

ముల నెక్కి యరిగి, రఃత్ర్యలఘుపరాక్రములగు రాక్షసులు కొందఁజిత్తుల్య

ములగు వ్యాఘ్రములఁ బిల్లుల వృశ్చికంబుల ఖరముల మఱివిషఁధరవరాహ

తే ములను నొంటెల శాస్త్రపదఁములను సింహ

జంబుకంబుల హంసలఁ శశమయూర

ముల సధిష్ఠించి ముగ్ధరఁములను బ్రాస

ఖడ్గదల గొడ్డండ్రనుఁ గడఁగి తాల్చి ౧౧

3197

క. చని రతనివెంట, నాతఁడు, తనవెంటన్ వచ్చువారుఁ దూరణశంఖ

ధ్వనులం జేయుచు భేరి, స్వనములఁ జేయుచును దనుఁ బ్రశంసింపంగన్

క. అరిగెన్ దురమొనరింపన్, బరులన్ దురమునను జెందుఁబలరిపురిపు వం

బర మెట్లు పూర్ణశశిచే, గరము విరాజిల్లుచట్లుఁగా నయ్యదనన్ ౧౨౪ 31౯9

ఆ. చంద్రశంఖవర్ణఃసద్భుతశతచ్ఛత్రమున వెలింగెఁ జాపఁముల ధరించు

- నట్టివారందు * నధికుడై వీరుడై, తనగు నింకజిత్తుఁ * దగినరీతి. ౧౩౪
 క. కనకశలాకాపూషిత, చురూతరహేనురంశ * మతిసుందరమున్
 ఘనమునగు చామరద్య మునున వినరిరి రాక్షసోత్తములు ప్రీతిమెయిన్.
- సీ [శ్రీమంతుడై సురభివర్ణోధిమా రావణుం డిం ద్రజిత్రావిధమునఁ
 బెరుబుంబును గై * గొని వెళ్లుచుండంగఁ గాంచి యిట్లుచు వైరి * గలఁడనీకు
 సతిగథ శ్రేష్ఠుండ * సురరేకుని జయిచినట్టిచాఁవపు గదా * యరయ నీకు
 మరుజులునా నెంత * త్కౌశల్యనిం జంపఁగలవని పలికి యా * కర్పూరపతి
- ఆ. యాశిషమునఁ దనుప * నాశీస్సులు గొని, తేజనులర హస్తి * వాజరథప
 దాతులై గొలువఁ * దా ననిశ్రీరాము, నొంచు వేక్కమిగుల * మించుచుండ]
- చ. ఖరకగుఁ బోలి తేజమునఁ * గ్రాలి నృతాపమునందు లోకముం
 దరము నొకండు తుల్యుఁడన * పట్టి మగంటిమిలేని యింద్రజ
 త్తుగుగతిఁ బోవుచుండ రవి * యుగ్రమరీచుల నంబరంబునాఁ
 బురమది చక్కగా వెలిగె, * భూరిను తేజుడ శత్రుహంశయున్ ౧౩౫ 3203
- క. దనుజేంద్రునిపుత్రుఁడునగు, ఘనుఁ డాదుంద్రావి శత్రు * గణములు తగునా
 యనిసేయుభూమికిం జని, యచుపరుధ మొందఁదలచి * యాహోమవిధిన్.
- క. ఒనరింపఁబూని చుట్టను, దనుజులఁ గావలిగ నునిచెఁ * దహననమరుచిం
 దనరాగునతఁడు శాస్త్రో, క్షనియతి మంత్రైకపూర్వ * కంబుగ ననలున్. ౧౩౬
- సీ పూజించి హోయంబుఁ * దాఁ జేయఁగాఁ బూనె, తొర్యమ్మనం దగు * సకలదనుజ
 ననుఁడంతభక్తిచే * సుగుచిరమాల్యగంధ ములనంప * స్కృతము యి * శిగుహవిస్ఫు
 రేలాలు నగ్నిలో * వేల్చెను, సురవైరి కాశపత్రములకుఁ * గా మహాభి
 చారమునకుఁ బరి * స్తరణమ్ము కుగా మహాముధంబుల, చుట్టి * శుండుఁ దాండ్ర
 సమిధలఁగొనుచు న * స్త్రము నెఱ్ఱినివానిఁ గట్టి కావ్వాయన * కల్పితమగు
 స్తునముచు గైకొనె, * త్తోడిని నచ్చటఁ దోమరసంతతి * తోడఁ గూడు
 నట్టితెల్లారుల * నగ్నిపరి స్తరణముచు గావించి ప్రా *ణములఁ గూడి
 యున్న నల్లని మేఁక * నుద్ధతిఁ బశువుగాఁ బట్టి కంఠముఁ ద్రుంచి * పరఁగువహ్ని
- తే యందు వేల్చెను, నొకనారి * యనలు మండఁ
 జేయఁగా నగ్ని దరికొని * చెలఁగి పొగయె
 యనఁగి లేక మహాహ్వయ * లలర విజయ
 చిహ్నములుగాఁగిఁ దోఁచె ద * ద్విత్తమునకు. ౧౩౭ 3203
- క. అనలుఁడు పూరుషహంబునను బ్రదక్షిణముగాఁగఁ * బాలుచుశిఖలతో
 డను జాట్టిరచ్చి సుగుచిర, కనకవిభూషణము లొప్పు * గా నాహవిసున్ ౧౩౮
- క. తానే ప్రతిగ్రహించెను,, దానవఁ డాదుంద్రజిత్తు * తదవనరమునన్
 మానితమగు బ్రహ్మాస్త్రము, దా నాహ్వనంబు చేసి * ధనువురథంబున్. ౧౩౯

తే. ఇంకఁ దనకుఁ గావలసిన ♦ యెల్లవాని

నందె తానభిమంత్రించె, ♦ నట్టులతఁడు

వేల్వఁబడునగ్నినుండి యానిధశరమును

జక్కనాహ్వన మొనరుచు ♦ ననుయమందు. ౨౩౫

3209

తే చంద్రనక్షత్రభేదరఁసమితితోడ, నంబరం జెల్లఁ జలియించె ♦ నతిభయమున,
నంత ననలునీరీతిని ♦ గాంతివెలిగి, శక్రతుల్యప్రభావుండై ♦ ననుధికుండయి.

క ఎంచంగరాని మంత్రన, మంచితశక్తిం జెలంగు ♦ నారావణిని

శ్చంచలభక్తిని నారాధించి చుహఃహిం దాను ♦ దివ్యధనువును. ౨౪౫

క. శరరథసారథిఖడ్గము, లరుదగుతురగాళిఁ బడసి ♦ యాశనమున నె

వ్వరికిని గన్నడకుండఁగ, వరశక్తిని జేసిగోయె ♦ బలము లలరఁగన్. ౨౫౬

క తురగరథపతాకాధ్వజ, పరిశోభితమగుచు దనుజబల మప్పుడు నం

గరకాంక్షను గర్జించుచు, నరిగె మహానురులు వార ♦ లతిభయదముగన్. ౨౫౭

క. త్వరగలిగి చిత్రములునై, పరిభూషితములును నై న ♦ బాణంబులఁ దో

మరముల సంకుశముల నం, గరమునఁ బ్రహరించి రెల్లకపులఁ గడఁకతోన్.

క. రావణి యంతటఁ గుశితుం,డై వారలఁ గాంచి పల్కె ♦ నఖిలకపులఁ బెం

పాహులఁ జంపఁగోరుచు, వావిరిఁ బోరాడుండఁ దమి ♦ వర్ధిలుచుండన్ ౨౮

చ. అన విని నిర్జరారులు జయంబును గోరుచు నార్జునున్ భయం

బును గలిగించువానరుల ♦ భూరిశరంబులపృష్టి ముంచి, తా

దనుజవరాత్మజుండు నలుఁదటను రక్షను లావరింప నా

యనిమొన మీఁదినుండి నిశ్శితాంబకముల్ ముసలంబులున్ గడల్ ౨౯౫ 3216

తే మఱియు నాళికబాణముల్ ♦ మ్రాన్వసంగ

నైచి కపులను హింసించె, ♦ వానరుబటు

లతఁడు హింసించుచుండఁగా ♦ నవనిరుహము

లందఱొకటిగఁ గొనుచు నిండ్రిపయికి 3౦౫

3217

క. అనిఁ గరినుండని తలఁపక, చని రొక్కట మారుకొనఁగ ♦ శక్రాదిబలం

బును గురుజేషము దగఁగా, వనచరులశరీరములను ♦ బాణవిశితులన్. 3౧౫

తే. శ్రోధమునఁ జించివైచె, నాక్రూరదనుజఁ

డనురు లుప్పొంగునటు లాగ్రహమున నొక్క

శరమునన్ బంచనవనప్తసంఖ్యలైన

వనచరుల జంపె నుత్కంఠ ♦ వజ్రలుచుండ. 33

3218

క. అని నెంతయు దుర్జయుండగు, ననుజేంద్రనుతుండు వీరశిల్పజుఁ డటఁ గాం

చనభూషితములు రవిసరు,తను జెలఁగెడునవియునై న ♦ తతివిశ్రిములన్.

క. మారున్ మధియించెను, వానరు లనిఁ దద్యాణవీడఁనముఁ బొందికతో

బరములు తునుఁగుచునుండ న, నురమున విజయాశనపుడు మానిభయమునకొ.
 క. నురముధితులైన యనుకుల, కరణిక్ యీతిఁబడిరి, మేటికపులును నానం
 గరమున బాణగభస్తుల, నురుతరముగ వెలుఁగునూర్చుఁడో యనమిగులకొ
 క చెనకక రాకున్న మహా, ననుజునిఁ జంపంగఁ జనిరి ధారుణికోపం
 బున, నంత వనచరోత్తము, లనూనశరసృష్టిభేదితాంగులు నగుచుకొ 324
 తే. ధైర్యమును వీడి వృధితులై ధృతజమున
 నెత్తుటం దోఁగుచుకొ బరుఁగైత్తి, రవలఁ
 గపులు కొందఱు శ్రీరాముఁకార్యముకొఱ
 కనువులను లెక్కపెట్టక యార్చి మిగుల 325
 క తరుశిలాయుధములుగఁ, గరముల గ్రహించి వెనుకఁ గాలిడక మహా
 త్తరశౌర్యమునకొ మార్కొని, రరయుచు నాయుద్రజిత్తు, నాహు లపుడుకొ
 చ లనిమొనఁ జుట్టుముట్టి యువ ధారిపయికొ దరులై లశ్యంగముల్
 ఘనశిల లట్టై వైచిరి, నికాయము జేజమునకొ జవంబునకొ
 దనరెడు నింద్రజిత్తు కపిశల్లజు లవ్వీధివైవఁ బ్రాణముం
 గొనుతరులై లవ్వమును ధొంక కడంచెను నాయకంబులకొ రం 326
 చ నురపతివైరి యంత రణశూరుఁడు గాన హుతాశతుల్యభీ
 కరఫణినన్నిభంబులగు ధాండములం బరఁగించి చించె నా
 హరివరసేన, నంత నిశితాశుగముల్ పదునెన్నిదొక్కటకొ
 బరఁగెడు గంధమాదనని ధాగగుగ నాటఁగనేసి యార్చుచుకొ. రంగ 327
 తే దూరముననున్న యానలఁ ధొమ్మిదింట, నొప్పిగఁజేసి వీర్యంబునివ్వటిల్ల
 మర్కములనొంపఁజాలెడ, మార్గణముల, నేడిటకొమైందు నైదింట నేచిగజని
 తే జాంబవంతుని దశదిన్యరామకమల, దింశనంబకముల నీరుఁదీక్ష్యములును
 భయదములు వరలబ్ధముల్ పరిమములును, నై నశరముల సుగ్రీవునంగదుసేని.
 క వనచరతల్లజు బుష్పభుని, ననిమొన నొప్పించి మూర్ఖు ధందఁగఁజేసెకొ,
 దన జేజ్యుఁడవుడు వృద్ధిం, గను కాలధనంజయుఁ డనఁగఁ గ్రద్ధుడై. రంగ
 క. తక్కిన వనచరవీరుల, బెక్కండ్రను నొంచి మించె ధైర్యశరముల, నా
 రక్కసుఁ డాపెనురణమున, నుక్కున సూర్యాభములయి యురుజవములునై.
 క. ఆకిన్ద్రాంతము లాగిన, యాకార్దుకము క్తములయి యురుశరములకొ
 వేకపుల బలముఁ గలఁచెను, నాకరణి స్వబాణవితతి ధారిబల మచటకొ.
 తే ఆకులంబయి మూర్ఛిల్లి యార్చి క్త
 సిక్తమయి యుంటఁ గనుగొని ధైర్యం హర్ష
 మునను, గురుతేజమున వీర్యమున వరాత్త
 బలమునను బొంగు రావణి యలఁగుగతుల. రం 328

క. శరముల ఖడ్గాద్యాయధ, వరములఁ ద్వరితముగఁ గురిసి ♦ హసరవీరో
త్తరమును నొప్పించెను నం, గరిమున స్వధశాలిరూఁదు ♦ గా నుండకయే.

చ. వనచరనేనపై నిలిచి ♦ వారలకుం గనరాక నీలమే
ఘనిచయ మంబువుల్ గురియు ♦ కై వశి భీకర బాణవృష్టిసం
త నిగుడఁజేసె, భూధరవి ♦ తానముపోలిక నొప్పునాకవుల్
దనుజశరవ్రభిన్నతిర ♦ దారుణదేహులు నొచు నెంతయుక. ౫౦ 3235

తే. మాయలను గొట్టఁబడుచును ♦ మానమెడల
వికృతరవమున నార్చుచు ♦ విబుధనాథ
వజ్రసంహతనగరాజ ♦ వారముట్లు
ధరణిఁ గూలిరి రిపు వున్న ♦ తా వెఱుఁగక. ౫౧ 3236

చ. వనచరు లాత్మసై న్యముల ♦ వాఁడిమొనల్ గలసాయకంబు లా
యనిఁ బడుచుండుటే కనఁగ ♦ నైరి వరంబునఁ గన్నమాయచే
తను గనరాక కప్పఁబడి ♦ తాను నభంబున నున్న యింద్రజి
త్తున నెటులుండునో గన రి ♦ వంతయుఁ జాలకపోయి రంతటక. ౫౨ 3237

క. దనుజేశుండు మహాత్ముఁడు, నునిశిఃపీఠ్మగ్ర ముఁది ♦ సూర్యునివలెఁ జ
క్కనికాంతి వెలుఁగుశరముల, సనూనగతి వైచి దెనల ♦ నన్నిటిఁ గప్పె

క. వనచరుల నొంచె, మఱి యతఁ, డనలు నివలెఁ గ్రాలుచున్న ♦ యాశూలములక
ఘనఖడ్గపరశ్వములఁ, గన మిడఁగులు లొప్పొ కడ శిఖలుపై కెగయక

తే. గిరిగిరంద్రిప్పి యట్టె ను ♦ గ్రీవుబలము, నందు జడివాన గురిసిన ♦ యట్లు వైచె,
నంత నెక్కపియూధిపు ♦ లగ్నిత్యైవ, దనుజవరబాణహతులయి ♦ తనువుల్లె.

తే భిన్నములుగాఁగ ర క్తంబు ♦ వెల్లవలయి
పాఱఁగా పుల్లకింశుక ♦ పాదపముల
వలెను గనఁబడి యూతకై ♦ యల నొకరిప
యిని వఱొక్కరు వడుచు నా ♦ రిని మునుఁగుచు. ౫౫ 3241

తే. వికృతరవమున నార్చుచుఁ ♦ బృథ్వీగూలి,
రంతఁ గొండఱు తలలెత్తి ♦ యంబరమును
గనుచు నయనంబులక దీప్త ♦ కాండము లొగి
దగుల నొక్కరిపై నొక ♦ రుగఁ బడుచును. ౫౬ 3242

క ధరణిం బడియుండిరి, క, ర్బరవర్మం డింద్రజిత్తు ♦ పూచిక హనుమం
తు, రవికమారుని, నంగదు, హరినరుఁడొ గంధమా ♦ నాహ్వయుమఱియక.

సీ వేగదర్శి, నుషేణు ♦ భీనుబలోపేతుఁడగు జాంబవంతిని, ♦ నాగవాత్సు,
మొందుని, ద్వివిదుని, ♦ మహితఁడొ నీలనిగజుని, గోముఖుని, స ♦ కామబలుని

నాకేసరిని, నట్లై + హరిహోము, వనచరచాలు, విద్యుద్వంష్ఠ్రి + బ్రబలుండైన
 యట్టిసూర్యానను + నాదధిముఖునిని, బావకాక్షుని, హూఁ + బరనుబలము
 1ఆ. గల్లు జ్యోతిముఖుని, + గపివరుగుముదుని, శ్రాసశూలశిత+బాణములను
 బ్రహ్మమంత్రయుక్తి + భవ్యశరంబుల, నీకపీంద్రవిశతి + నెలమి నొంచె ౬౧
 చ. కనకసుపుంఖబాణముల + గాఢగదాతతి వానరేంద్రుల
 గినుక వహించి నొంచి తనుఁ + గేవలశూరునిగాఁ దలంచి రా
 మునిపయి లక్ష్మణాఖ్యునయి + భూరిరవిప్రభ లట్టి తీవ్రకాం
 డనిచయ మొక్కరితీ సుర+నాయకవైరి గిగుడ్చె నీగ్వచేత్. ౬౨ 3245
 ఆ ఇట్లు లింద్రజి త్రహీనసాయకవర్ష, మేచి కురియుచున్న + నించు కేసి
 నలిలధారలట్లు + త్కాపతిగాముండు, తలఁచి లెక్కగొనక + తనమనమున ౬౨౪
 క. తపచుట్టునున్ననై న్యం, బును గని విస్తయము తోఁచ + బుద్ధిబలమున
 గని లక్ష్మణు నిట్లనియెను,, ననుజా 2యూరాక్ష సేజ్యుఁ + డనురారి తెగ్ ౬3
 క ఘనమైన బ్రహ్మమంత్రం, బును మదిలో నాశ్రయించి + పొంగుచు హరినే
 నను గొట్టుచు భయదంబగు, హననేనల గూల్చి వారి+సుధ్యనుగతుల. ౬3౪
 క మనలక శరముల నొంచెడు,, ఘనబలండ్లై బ్రహ్మతనకుఁగా నిల్చిన యా
 పెను వరమున నాకాశం, బునఁ దనభయదాంకంబుఁ + బూనిక మెఱయన్.
 చ. కనఁబడకుండఁ జేసి యది+కారణమై తగ బాణమోక్షణం
 బును గడుఁజేయు నీదనుజ+పుంగవునె ట్లనిఁజంప శక్యమా ?
 విను మతిమంత! యస్త్రవిది + విశ్వములక మహనీయ మిట్టిరీ
 తిని దగుదీని పుట్టుకకు + దేవశయై మఱి పేతుభూతుండై ౬౩౪ 3250
 క. నిరుపమవిభవుండగునా, సరిపిడభవున హిమ మెప్పు + శక్యముగా దె
 త్రుణముననంచుఁ దలఁచెద, వరినులీనిం గలఁగ కీవు + బాణవతనమున్ ౬౬
 తే ఓర్పుకొనుము నాతోఁగూడి + యుద్యమమున,
 దనుజన త్రముఁ డీతఁడు + ఘనశ తతి
 నట్లై పరఁగించి దిక్కుల + నఖిలములను
 గవ్వుచున్నాడు చూడమా + కపిబల మిది ౬2 3253
 3క పతితాగ్ర్యశూరగణమై, క్షీతి నెంతయు నలర, దితఁడు + చేలఁగుచు బవరం
 బు తగం జేయక మనమి, ప్పు తెలివిలేక యనిచేయఁ+బూనక యిచటన్. ౬2౪
 తే. హర్షరోషంబులను మాని + యవఁసే బడి
 మూర్ఖుఁ గనియొంటఁ గని రణం+బునను విజయ

1 సూర్యాననం జ్యోతిముఖమ్-అనిమా ఇంతిమందున్న సెరిం అనుడడ మార్గ మనివ్రాసిన
 వ్యాఖ్యానకర్త జ్యోతిముఖమహావో కేమియు వ్రాసునందిన నాశబ్ద మక్షేయున్నదని యూహిం
 పఁబడినది జ్యోతిర్వ్యాఖుఁ డడుట సామాన్యవిధతియగుదా 2 అసౌ పునర్లక్ష్యణ కాక్షసేంద్రో బ్రహ్మ
 స్త్ర మాశ్రిష్ఠి సురేంద్రశక్తిః-అనిమా ౪ ఏతచ్ఛ స్వం పతితాగ్ర్యశూరం-అనిమా,

లక్ష్మీనిం గాంచి మదమున ♦ లంకకేగఁ

గౌండు నిశ్చయ మిదియని ♦ పలికె నంత ౬౮

3254

క. అనుజన్ములు తచ్చరములు, తనువులఁ బీడింప నట్లై ♦ ధరఁబడియుండం
గని దనుజేజ్యుండు హర్షంబున నచ్చట సింహనాదమును గావించెన్. 3255

క. వనచరసేనను రాఘవులను దుఃఖము పాలుచేసి ♦ లఘుగతి దనుజేం
ద్రనియతపాలితయగులంకను జేరెను సఫలితాత్మకాంతుం డగుచున్. ౭౦

జెబ్బదిమూడవ సర్గము సంపూర్ణము

౭౪ - వ సర్గము

శృంగి హనుమంతుఁ డోషధిపర్వతముఁ దెచ్చుట రామాదులు మూగ్ధుఁ డేఱుట శృంగి

చ. హరివతిసేనయంతయును ♦ నయ్యనిఁ గీడ్పడియున్నరాము, సో
దగుఁ గని భీతి మూర్ఛిలెను ♦ నశ్చమయంబున జాంబవంతుఁ డా
సరసిజమిత్ర పుత్రుఁడును ♦ శక్రునిపౌత్రుఁడు నీలఁడేమి య
త్తరుణమునందుఁ జేయుటకుఁ ♦ దారు సమర్థులుగాక యుండెగన్. ౧ 3257

చ. కని మతిమగ్నరేణుండయి ♦ శ్రాలు విభీషణుఁ డాస్థపంగనే
నను భయవివ్వలంబుఁ గని ♦ నై జములై యతులంబులైన చ
క్కనివచనంబులం బ్లనగఁ కాంతుల నూఱడిలంగఁ జేయుచున్,
వనచరులారి! సాధ్యసముఁ ♦ బాయుండు రాముండు లక్ష్మణుండెన్. ౨ 3258

నీ శక్రుసాయకతతిక్షుతులయి యవశులై కెఱుగంగిదిసారని ♦ నెతలఁ బడఁగఁ
దగిన కాలము గాదు ♦ దానికి నవకాశమే లే దెట్లైన ♦ నీచహీన
తినయులు బ్రహ్మదేవుని వాక్కు నీ మైయి గౌరవింపఁగఁ జరుఁ ♦ డీరసమున
వైచినశరములఁ ♦ బరిభవింపఁగఁ బడినట్లున్నవాడు వే ♦ ఱరియలేదు,

తే. బ్రహ్మ యాయంస్తవై రికిఁ ♦ బరమకగుణ, సఫలవేగము గల్గునఁప్ర్రంబు దీని
నిచ్చె నీరాజపుత్రకు ♦ లీమహాస్తవరమునన్ గౌరవింపఁగఁ ♦ ధరణిఁ బడిరి ౪

క. కనుకం దీనికి భేదంబును బొందఁగనేల? యనినిఁ ♦ బూనిక మతిమ
గ్ధుండగు వాయుతనూజుండు, వనజజానస్తమునఁ గల్గు ♦ భక్తిబలమునన్.

ఆ ఒకముహూర్తకాల ♦ మొయ్యిన బద్ధుడై
యండి యవల ముక్తి ♦ నొంది, యవ్వీ
భీషణోక్తులఁ నగ ♦ విని పల్కె నతనెతో,
బలముగలుగు నిక్కఁపులు రణమున గెల్గు

3261

క. హతులై రింకెవరెవ్వరు, షీతిఁబడియుం బ్రాణములను ♦ జెందినవారో
నెతకుచు నాశ్వాసింతము, దితిజాన్వయరత్నము! యని ♦ తెలియఁ బలికినన్. ౬

- క. ¹ఆరాతిరికాలంబున, వీరులు వారిన్ద అంశంనెన నుల్కలఁ గొం
చారణభూమిని వెదకిరి, వారక వీరులగు కీశధటులం బూన్కిన్. 2 3263
- క. కరములు తొడలును దోకలు, చరణంబులు వ్రేల్లు మెఱుఁగళరములఁ దెగి నె
త్తుగు గాఱి ²మూత్ర మొక్కట, వరుసన్ ప్రవియించు గిరుల నలెనందండున్.
నీ పడియున్న ననచరపటలంబుచేతను భాసిల్లుదున్ దుస్థిఁగడిఁగల్పు
ములచేత నిండి యాపూలికొను వగంగఁ గాంచి రాయిద్దలు, కపివిభుండు
నంగదుండును, నీలఁ డాశరభుండును గంధమానస, గవాక్షు నలు లట్టై
యావేదర్శియునానుషేణుడు మౌదుండునాచుకుఁడుద్వివిందుఁడును జ్యోతి
తే ముఖుండు పనసుండు నుజీకపిముఖులై న
యన్యవనచరులును జచ్చివట్లై యువనిఁ
బడియుఁ గదలక యుగఁ నపుడు కనుగొని,
రంత బ్రహ్మకుఁ బ్రియుడై న యాచునురుండు ౧౧ 3265
- క. వనజజునస్త్రింబున నా, దినపంచమభాగమున నతిస్థిరబలులన్
వనచరుల నలువదియు నేడను గోట్లను జంపె నెక్కుఁడుం గినుకమెయిన్.
చ. హనుమయు నావిభీషణుండు క నట్లు భయంకరమై నమస్త్ర మో
యనఁ దగు నాకపీంద్రబల క మంతయు, నాయకపీడితంబునై
కనబడ జాంబవంతు వెదకంగను సాగిరి యధ్ధభూమిలో,
పనచరవల్లభుండును స్వభావముచేతనె వృద్ధుఁ డందునున్. ౧౩ 3267
- తే జ్ఞానవృద్ధుండు సాయకశతనిపీడి
తాంగుండును నయి చల్లారివట్టి యగ్ని
కరణి నుంకంగ నావీరు కునుని జాంబ
వంతుఁ గాంచి విభీషణుఁ డెంతొకూర్చి ౧౪ 3268
- క పరిసరమున కేగి కపీశ్వర! దాగుణబాణనిహతిఁ క బ్రాణంబులు నీ
వరయం జెదరవుగాదే, వరధిషణ! చెప్పవయ్యి వాక్యెటులై నన్ ౧౫
- క అనిన విభీషణుఁల్కుల, విని భల్లుక నాయకుండు క విపులశ్రమముం
గని మాటలాడనూల్కొన, నుజ్జేంద్ర! వీరవర్ధ! క త్వద్గళరవమున్ ౧౬
- క. విని నిన్నెఱిఁగితి భీకర, ఘనశరములఁ బిడతుండఁ క గావున దృష్టి
నినుఁ జూడఁ జాలకున్నా, నరఘా! యేమహితునిఁ గనయంజన యెలమిన్
- క. అనిలుండును సత్పుత్రుని, గనినారను ఖ్యాతిఁ గనిరొ కపితిలకుం డా
హనుమంతుండు ప్రాణయతిన్, మసియుండినవాడె కాదే క త్కౌఠినినియెన్

1 ఉల్కాహస్త తదంత్ర-అనియూ ఇబ నుల్కలనఁగాఁ గొఱపులు అనియధము

2 ప్రసద్ధిః తుతజం గాత్రైః-అనియూ ప్రసద్ధిః-మూత్రియద్ధిః-అనివ్యాఖ్య 3 వనచరశబ్ద మి
రామాయణమునఁ గపిభట్టాకవాచముగాఁ బ్రయోగింపఁబడినది

క అనుజాంబవంతువాక్యం, బురు వినుచు విభీషణుండు ♦ భూసతనయులకా
ఘనులైన రాసులత్తణులను నడుగక హనుమనేబ ♦ లలి నడిగితివో? ౧౯

తే అనిలజాన్నిపై నఁ జూపిన ♦ యంశ సుప్తి
యము హరిశ్చంద్రునందును ♦ నంగదువయి
రామునందును గాని యా ♦ క్ష్య! నఁబఱుప
వైతి వేలొగొ? యనిన నా య్యనఘుచ్చు. ౨౦

3274

క. విని జాంబవంతుఁ డిట్లను,, దనుగనుణి యింద టుండఁ ♦ గమి వాయతనూ
జాని నడిగినట్టి కారణమును చెల్పెన, హనుమ హూ ♦ ముఖ్యుం డొకడే

చ తనువునఁ బ్రాణము ల్లలిగి ♦ భాత్రిఁ జెలింగినఁ దక్కువారలీ
యనిమొనఁ జచ్చివక విరు భ ♦ కుం బొకయింకయులేదు స్థాణములే
తనువున నున్నయట్టలె, ను ♦ కిం డొకఁ డుజ్జితజీవితుండెయె
మనమిటఁ బ్రాణములే గనియు ♦ త్కృష్టలి జచ్చినవారమే సుమీ! ౨౧

తే దనుజపుంగవ! నాయనా ♦ యనిలగండం
వాఁ డగుచు వీర్యమున నగ్ని ♦ కంటివాడు
నయి సమీరకుమారకుం ♦ డైన హనుమ
యనువులం దాల్చియుండిన ♦ నపుడు మాకు ౨౩

3277

క కలుగు నిల జీవితాశయుఁ, బలు కిది సత్యం బటన్న ♦ వాయుకుమారుం
డొమిని వృద్ధుండగుచుం, జెల్లఁగెన నాజాంబవంతుఁ ♦ జేరి నియతిచేకా

క చరణంబులకుఁ మ్రొక్కెను,, వరభల్లూకంబు జాంబ ♦ కంతుండు విలస
చ్చరపీడితేంద్రి యుండు న, య్యరచుణ నే హనుమననుచు ♦ నొగి మ్రొక్కంగకా.

క విని తాను మరల జననం, బురు జెందిన మట్లు తలఁచె ♦ బుద్ధిని, సంతకా
ఘన తేజఁ డతఁడు హనుమం, గని యిట్లని పల్కె బ్లవగ ♦ కాంతా! రమ్మా!

చ వనచగులం గృహమతిని ♦ బాగుగఁ గావుము, నీకుండక్క నీ
వనవరపాళిఁ గానఁగగు ♦ బాహుపరాక్రమ మన్యలందు లే
దనువచుకత్తి వీవు నుటి ♦ యిందఱకుం బ్రియమిత్తుఁ డన్నవే
రు నియతి నీక చెల్లు నిల ♦ రూఢిగ నాపలు కాలింపుమా. ౨౬౪ 3281

సీ త్వత్తుల్యుండే యిట్టితటిఁ బరాక్రమమును గనఁబఱుపందగుఁ ♦ గవులయందు
శౌర్యంబుఁ జూపంగఁ ♦ జాలినవాడు నాకగవడ లేదు, నీహరిభటులకు
భల్లకనేనకుఁ ♦ బ్రమదంబు గల్గింపు శరజాలపీడితఁనర్వగాత్తు
లగు రాఘవులను నీ ♦ మరనునఁదిగుచితఁబులను జేయుము, విను! మొగిఁబథంబు

తే బలధిదానున మీఁదుగాఁ ♦ జూబదూర
మరిగి మీమవంత మనునక ♦ వరముచకును

జనవలయు, శత్రునూననా! † చాలయెత్తు

గలిగి ఋషభాద్రి యొకఁ డందుఁ † గనకమయము. ౨౯౫

3282

క కనఁబడుఁ గైలాసంబును, గననగు నవాన్విఁ గాంచఁగల వోవీరా!

వినుమా! గిరియుగ్ధాంతరమున నతులప్రభలదీప్తఁ † మునయి చెలఁగుచున్. ౩౦౫

¹ తే ఎల్లయోషధులం గూడి † యెనఁగు నోష

ధగిరి యటఁ జూడనగుఁ గపిఁతల్లజగిరి

శృంగమునఁ బుట్టి కాంతులఁ † జెన్నుమీటి

దశదిశల వెల్లఁజేయుచు † యశముచఁ దగి ౩౧౫

3284

క కనఁబడు దివ్యాషధు లో, యనఘా నాల్గందు ననుచు † ననియెన్ మఱియున్

విను మృతులం బ్రదికింపఁగను జేసెడుశక్తి గలిగిఁత్రాలును గానన్ ౩౨ 3285

² క. మృతసంజీవిని యనఁగా, షీతిఁ బేరుఁగాంచె, మఱియు † జీవించిన నె

వ్వితముచఁ దిగుగంకగు నా, వితమున శల్యములఁ దీసి † వేయును గానన్

ఆ అది విశల్యకరణిఁ † మునుపేరుఁ గాంచె, న వ్వలను జర్త మొక్కఁ † భంగి నొకటి

గాఁగఁ గూర్చునది † కావున సంధాన, కరణి యనఁగఁ బేరుఁ † గాంచెనొకఁడు.

తే. వ్రణజనితమైనయట్టి వై † వర్ణ్య మెల్లఁ

బోవఁగాఁ జేయు నద్దికావున నె షీతిని

దనరు సావర్ణ్యకరణి, యఁ † త్రనువు నెల్లఁ

గాంతి సమతను గల్గింపఁ † గలది యదియె ౩౩౫

3288

క హనుమా! పవమానస్త్రియ, తనయా! యోషధులనెల్లఁ † దగ నేను వచిం

చినవానిఁ దీసికొని చ, య్యన రావలయున్ గవీంద్రు, † లార్తులు గానన్.

తే. వారికూటఁ గల్గింపఁవలయుఁ బ్రాణ

దానమును జేసి, యనెడు నాఁతని పలుకుల

హరిలలామము హనుమంతుఁ † డాలకించి

సలిలపూరములను మహాఁ † జలధికరణి ౩౪

3290

క బలముల యాధిక్యమునన్, జెలఁగె, మహావీరుఁడును ప్రఁ † సిద్ధిని ధరలో

విలసిల్లు హనుమ యప్పుడె, నులలితగతి నాత్రికూటఁశుభఁగిరిపైకిన్. ౩౫

³ ఆ. అట్టై దుమికి పర్వతాగ్ర్యంబుఁ బీడించు, చును ద్వితీయగిరివఁ † లెనె కనంగఁ

బడియె, బర్హతమది † పావనిపదఘాత, ములకుఁ గలఁగె, మఱియుఁ † భూమిధరము

క కరము నివీడిత మాటన్, బరిభగ్నాంగమయి నిల్వఁ † బడఁ జాలక తా

1 సర్వాధియుతం విరక్త్య సోషధిసర్వశిష్-అనిమా 2 మృతసంజీవికిం చైన విశల్య కరణి మపి, సాష్ట్య గ్రకణిం చైన సంధానకరణింతిథా-అనిమా ఈశబ్దములను వ్యుత్పత్తిర్ధములు వ్యాఖ్యానానసారమే తెనుఁగునఁ జేర్పఁబడినవి ౩ పీడయన్ సర్వతోత్తమమ్-అనిమా.

నరయఁగ నశక్తిమంతుని, కరణిం బరికింప నయ్యెఁగఁగఁడు దీనముగఁగ.
 1క. హనుమత్పదవీడితహా, ఘనగిరిఁ గలభూరుహములు ధ కవివరువేగం
 బున నిప్పుగల్గ మండెను,, ననూనశృంగములు రాలె ధ నలువులవగిదిక.

అ అట్లు వీడితాంగఁమయి భగ్నతరుళిలా
 తలమునగుచు పడఁకు ధ ధరణిధరము
 నందు యుద్ధమప్పు ధ డగునుంటఁ గవులందు
 నిలువఁ జాలరైరి ధ శిశ్యులముగ ౩౯

3295

క. హరిపతి యురవడి లంకా, నుర మారాతిరిని జూడ ధ భూరిద్వారం
 బు రయమునం జలియింపఁ, గుగుహగోపురము లట్టై ధ కూలిపడంగఁ.

తే. తాను నృత్యముచేయుచంధమున నుండె,
 బర్వతాకృతిఁ దగియున్న ధ పవనతనయుఁ
 డద్ర నవ్వెడిఁ బీడించి ధ యభియుతము
 గా ధరిత్రిని జలనంబుఁ ధ గనఁగఁ జేసె. ౪౦

3297

చ. అనిలజుఁ దంత నాశిఖరి ధ నప్పుడె వీడి సుమేరుమంశరా
 ఖునిఖలులోకవిస్తృతిని ధ నందిన కొండలకుక నమానమై
 వినుతిని గన్న వృక్షములు ధ వింతలుగా బహుభంగులం దగం
 గ నెనఁగు నిర్మరంబుల వికాసిసరోరుహహల్లకంబులక. ౪౧

3299

తే మఱియు లతలను రుచిరమై ధ మహితవిభవ
 యుక్తమై దేవగంధర్వయుక్త మగుచు
 వప్తియోజనమితనువిశాల మగుచు
 మునులు విద్యాధరులు దేవపనిత లెలచి ౪౨

3300

క తను సేవింపఁగ నొప్పుచు, సనయము నానామృగవ్రజాన్వితమై యొ
 ప్పిన పెనుకంఠరములచేతను శోభిలుచున్న 2 మలయధరణిధరముక

తే జలదసంకాశతనుడైన ధ శ్వినసపుత్రుఁ
 డందుఁ గల్గిన గంధర్వయుక్షిన్న
 రులను నాకులపెట్టుచు ధ వెలమిఁ దనువుఁ
 బెంచె, నంతటఁ బదములఁ ధ బెను శిఖరిని ౪౩

3301

క. బలమునఁ ద్రొక్కుచు మఱి యుజ్జ్వలితరబడబాముఖంబు ధ సమత గలుగునో
 రలరుచుఁ దెఱచి మహాదితి, జల భయపెట్టుటకుఁ బోలె ధ శుంభశ్చన్వనముక.

సీ నిగుడించెలంకయంధుఁగల గాక్షిసులెల్ల నదృశతంబుగ నట్టులార్చుహనుమ
 నినదంబువిని భయంబున నించు కేనియుఁ గదలంగ లేరైరి ధ కడఁగి యంత

1 తన్ను పేతు ర్నిగా భూమా హరివేగా చ్చ జ్వలక-అనిమా ? మలయపర్వతమనఁగా
 ౨౦౪ మలయపర్వతమనియే వ్యాఖ్యాతిని వ్రాసిరి

భయదవిక్రముడైన ధైర్యహంత యతండు భక్తిరాఘవునకుఁ బ్రణతులిడుచు
సతనికేగా గొప్పదగు కార్యమును జేయగాఁ బూనె, జండవేగమున నొప్పు

తే నతండు ఫణికల్పమా వాల ధమంతనైతి
యెగురఁ బృష్ఠము వంచి, యహీనశక్తి
గలుగఁ జెవులు ముడించి వక్త్రంబు బడబ
ముఖమువలె విస్తృతిని జేసి ధమమునఁ దగి. ౮౯

3203

క. తననుది రాముని నిడుకొని, యనుపచుబల ముర నెగిరె ధనంబరమున, కా
మానుమ కరనక్తివేగంబున నూడిన తరుగణములు ధూధరశిలలుక. ౮౯౪

క. గిరి నిరతమున్నప్రాకృత, హరులును వాయుజునితోడ నతిజవమున ని
ర్భరరీతిఁ జిన్నుగాఁ బడి, వరుసగ వేగంబు తగ్గఁ బడిరి జలములక. ౯౦

చ. గరుడనమానవీర్వుడగు ధానికుమారుడు భోగిభోగమ
ట్లరయఁగ నొప్పుబాహువుల నప్పుడు సాచి దిశాతలిం గడుం
గరముల నాక్రమించునటు ధన్యానఁగాఁ దగి మేరునామభూ
ధరవరమున్న దిక్కునను దద్దయుఁ గ్రాలు హిమాద్రికిం జనెక. ౯౧ 3206

క. తనజవమునకుం గలఁగుచు, బెనుభంగము లట్టై యెగుర ధివిధనలిలజం
తునిచయము చలన మొందం, గనుపట్టుమహంబురాశి ధనుచు సతండుక.

క. హరికరవిము క్తచక్రము, కరణిని వేగంబచనియె; ధాదిలితండ్రిక
గరము జవంబును బోలిన, హరివీరుడు భూధరముల నవనీజములక. ౯౨౪

క. సరసుల నడులఁ దటాకో, త్కరమును వరనగరముల నితాంతజవమనో
హరజనపదములఁ గాంచుచు, నరిగెను, బిత్పతుల్యవిక్రమాఘ్రుడు మఱియుక.

తే లభ్యసథ మాశ్రయించి వీరావతంసుఁ
డగుట విగతశ్రముండయి ధిజవమున
సరిగె, మారుతి పవమానునట్టి వేగ
మాశ్రయించి మహాత్ముకార్యంబుఁ దీర్చి ౯౨౪

3210

క. నినదంబున దిగ్వితతిని, ఘనశబ్దమయంబుగాఁగఁ గవిశౌహృదుం
డొనరించుచు బోయెను; నా, యనిలజఁ డాజాంబవంతుఁ డాడినరీతిక. ౯౨౫

క. మనమున నెంచుచు లక్ష్యంబును దాటకయండ వేగమున శ్వేననుండై
చనుచుక దోడనె హిమగిరి, గనియెక, బ్రసవణనిరంకిలితం బగుచుక.

సీ. బహుకందరంబుల బుధవిల్లుచు నిర్దుగాదుల నెనఁగుచు సమలమగుచు
శ్వేతాభ, చయహాశిఖరాభితో గగి విధభూరుహములు వింతగఁ దగి,
పర్వతోత్తమమయి భాషిల్లు తుహినాద్రి నొందెను, విక్కిలి ధిమన్నతంబు
లై భయంకరములై యలలు నుశ్చవశృంగములతోడ నొప్పునిస్తులనగంబుఁ
ల. జేరి యందు దివిజస్థిమనీంద్రనే, వితములగుచు బావనతరములయి

యలరు గొప్ప యాశ్రమావళిఁ గాంచెను,, ¹ బ్రహ్మకోశపదము ♦ రజతగిరిని
క హరిహాయతపఃపదంబును, హరుఁడు విలాసంబుకొఱకు ♦ నాశుగ మోక్షం
బరసి యొనర్చిన పదమును, సురలుహయగ్రీవుఁ గొలుచు ♦ చొటునుమఱియున్

తే బ్రహ్మశిరమును, విశ్రమాధిముగ నిలిచి
యున్న మాసాదులయిన సూర్యునిభటులను;
బ్రహ్మ వజ్రకిమున్నెందు ♦ వజ్రమిచ్చె
దాని, వైశ్రవణపదంబు ♦ భానుదీప్తి ౫౯౫

3315

క. మును ఛాయాశ్రీతికినై, వనజప్రియు వేడి తగ్గ ♦ వరమతి నూహిం
చిన విశ్వోత్కర్ష యానూర్యుని సానంబట్టఁ గట్టనొప్పెడుతావున్. ౬౦ 3316

క. సురలెల్ల బ్రహ్మదేవునిఁ, బరికింపఁగ నచితీరితి ♦ భాసిల్ల మునీ
శ్వరు లేర్పఱచిన చొటును,, హరకార్ముకముండు పదము ♦ నాతఁడు గనియెన్

౩౩. ధరనుండి యధోలోకముఁ, ఒరికింపఁగ బోవు నావి ♦ వరమను మఱియున్,
నిరుపమకై లాసనుహి, ధరహిమవచ్చిలల ఋషభ ♦ ధరణీధరమున్. ౬౧ 3318

తే. మేరునామక కాంచనధారణీధ

రమును, రాత్రుల భాసిల్లు ♦ సమలతృణవి

తానముల వెల్లు జ్యోతులఁ ♦ దనరుచున్న

యోషధులు పెక్కులున్న యాయుత్తిమగిరి ౬౧౫

3319

క. కని వాయుపుత్రుఁ డచ్చట, ననలప్రభలం జెలంగు ♦ నట్లు లోషధులన్
దనరారు తద్గిరీంద్రంబును గని యాశ్చర్య మెఱియె ♦ పొందుచుఁ బిదపన్

క. తిరుగుచు నెల్లెడల నతం, డరసె షషాషధుల, శ్వసను ♦ నాత్మజుఁడు కపీ
శ్వరుఁ డెన్నో యోజనంబుల, త్వీరపడి దివ్యోషధులను ♦ భాసిలుగిరినిన్

ఆ. కలయఁ దిరిగి వెదకె, ♦ త్కౌఠరవర్యము, నందుఁ దనరి దివ్యమైన లతల
వితతి తముగ్రహింపఁవెదకంగవచ్చెనీ, హనుమయంచు నెఱిగియతులమహిమ

క కనఁబడకయందె నతనికి, హనుమయ నట్లవ్వెయంట ♦ కాత్మను గోపం
బును బొంది యద్ది దుర్భర, వనఁ రగులన్ విగుల నాచ్చి ♦ యనలాక్షుండై.

చ ధరణీధరంబుతోఁ బలికె ♦ దద్దయు నాదము పొల్పుచుండ, నో
ధరణీధరేంద్రమా' రఘువతింసునిపై నను నీకునుం గృపా

దరములు లేకయున్నవి గదా యిదే నీదగు భావమేని నా

కరబల మూని నికటెఱికి ♦ త్కౌఠలిఁ జల్లెదఁ జూడమా ననున్ ౬౬౫ 3324

1 స బ్రహ్మకోశం రజతాలయం చ-అనిమా. బ్రహ్మకోశము నాశ్రమము. 2 కైలాస
మగ్ర్యం హిమవచ్చిలాంచ-అనిమా హిమవచ్చిలానామ కైలాసపార్శ్వ కిచ్చి చ్చిలావిశేష-అని

చ అని యతఁ డంత భూమిరుహఃహస్తిగణాన్వితమై సకాంచనం
బును నయి వేలధాతువులు ధూల్బుచునుండఁగ నుల్లసన్తా
ఘనఘృణీయుక్తసానువయి ధ్రువుధరాధరకూటముం గరం
బున గ్రహించి తచ్చిఖరముల్ గడు నల్పము లాకులంపఁజే. ౬౭౪

తే వేగముగఁ బెల్లగించె నావీరుఁ డమరు
లనురవరులును లోకంబు లట్టై భీతి
నందఁగాఁ బెల్లగించి యాయద్రినీట్లు
లంబరంబున కెగసి బలాధికుఁడయి. ౬౮

౩౩౩6

క. గరుడోగ్రవేగుఁడై యంబరమున వేగంబు చు నభ్రాన్తవిజి
దరమునఁ దనుఁ బొగడఁగా, సరిగె, మరుత్పుతుఁడు భాస్కరాభుండగుచు.

ఉ భానుసమానకాంతిగల పరవ్రతకూటము సంగ్రహించి పెం
పూని నభంబుపై కెగసి యుగ్రమయాఖుని సన్నిధానమం
దాను ద్వితీయభానుడన నాతఁడు చక్కవెలింగె, నన్యు
త్సానుఁడ ధృధరేంద్రమన శోభిలుచు గిరి సత్వ చేతిలో. ౬౯౪

క. ధరియించి వేయి యంచులఁ గరము విరాజిల్లి యనలుకాంతులఁ దగి భీ
కరమైనచక్రమును జే, ధరియించిన విష్ణు వట్లు తద్రయు వెలిగె. ౭౦౪

చ. హనుమకరంబునం జెలఁగు నాగిరినండు మహాషధీనువా
సనకు స్వకీయదేహములు చయ్యనఁ బ్రాణాయతంబులొట న
వ్వనచరు లాతనిం గనుచు బాగుగ నార్చిరి వారి గాంచి యా
హనుమయుఁ గార్యసిద్ధి తగి నంచును బట్టుగ నార్చె నీవిధి. ౭౧ ౩౩౩౭

క. వారల భయదవరంబుల, నారసి లంకాపురస్థులగు రక్కసులు
ఘోరతరంబుగ నార్చిరి, మారుతి బల మలరుచుండ ధృధరపతిపై. ౭౧౪

క. వనచరసేనామధ్యమమున వ్రాలి యటం జెలంగు ముఖ్యకపుల కొ
య్యన వంచి యుత్తమాంగంబును మ్రొక్కి విభీషణునిఁ మోదం బలర.

ఆ. కౌగిలించుకొనియె, ధృవతీతనయు లా, రామలక్ష్మణులు విరాజమాన
ములగునోషధుల దగు లలితగంధంబు, ఘ్రాణరంధ్రములఁ దగంగ వెక్క

ఆ. వెన విశల్యులై రి వీరవానరు లెల్ల, వానిగంధమునకు మేను లెల్లఁ
జక్క నమరలేచి యుక్కునఁ బొడలిరి, యంతకుమును నిహతులైన కపులు.

సీ దివ్యోషధులదిగు భవ్యగంధము సోక సంజీవనికేగల శక్తివలన
క్షణమున లేచి విశల్యకరణీవలనను విశల్యాంగులై ఘనతనొప్పు
సంధానకరణిదా శక్తిని విరుజులై నావర్ణ్యకరణి ప్రశస్తమహిమ
వలన నారాతిరి లలితనిద్రను బొందువాడు లేచినయట్లు వజరుచుండి,

- సంటించి దహించి, కంఠటఁ గొండలవంటి సౌధంబులు ధనునఁ గాలి
యిలఁ గూలె, వానియం ధ దెనఁగెడు సగరువు సరసమై తగుహరించంపనంబు
తే. దగ్ధమయ్యెను, మంచముఃశ్ర్యములు మఱియు
నితరమణులును వజ్రంబు ధ లతులకాంతి
నలరుపగడంబులును శుభ్రములగు పట్టు
వస్త్రములును గౌశేయముల్ ధ వసునఁగావె ౮౪ 3145
- ఆ గొఱ్ఱరోషములను ధ గోమల మేమాది, జంతురోషములను ధ సరసగతుల
నల్లియున్న కంబళాదులు కాంచన, భూషణములు శస్త్రపుంజములును, ౯
క. తురగాలంకారంబులు, కరికంఠవిభూషణములు ధ కఠ్యోళులు, నుం
దరరథభూషణములు భీకరధటకవచాలి, వాజిశక్రివర్తములు ౧౦ 3147
- క. ధనువులు ఖడ్గంబులు శింజినులును శక్త్యంకుశములు ధ చిత్రములయి భీ
తినిగూర్చు తోమరంబులు, ననుపమరోమాంచితంబులగు కంబళులు ౧౧
క. చామరములు పులిచర్మము, లామాడ్కిం జారుతరములై కస్తూర్య
ద్దామసుగంధద్రవ్యము, లామంటలఁ గాల్పఁబడియె ధ సత్తురుణమునక. ౧౧౪
క పురమున ముక్తామణినుం, దరసౌధము లుజ్జ్వలాస్త్రతతి యెల్లెడ భీ
కరరీతిఁ గాల్చె ననలుఁడు, తరుణంబున నపుడు పురవశతంసమునందు ౧౧౪
నీ స్వస్తికాదికభేదసరణులను గృహస్థు లగు గాక్షనులకుఁగా ధ నమరుపఁబడి
నట్టి గృహంబుల ధ నన్నిటినిం గాల్చె నగ్ని, యప్పుడు లంకయందు హేమ
చిత్రతనత్రాణమాశ్రధారులు, పుష్పహారోత్తమాంబరధారులట్లై
మద్యపానచలాక్షమండితులగువారు, మగవిహ్వలచరులు, ధ మత్తువలనఁ
- ఆ బ్రియలయంబరములఁ బ్రియమునఁ గేలధ,రించి రతినిఁగోర ధ నెంచువారు,
వైరులందుఁ గోపభరమానుచారు గ,దాళిశూలఖడ్గహస్తములు మఱి ౧౧౪
క పలలంబులఁ దినఁచుఁ బయ,స్సులఁ ద్రావుచు లలితములుగ ధ శోభిలుశయనం
బులఁ బ్రియలతోడ శయనించి లలికా నిద్రించువారు ధ చెచ్చెఱ భీతిక. ౧౧౬
- చ తనయులఁ దీసికొందు వగఁ ధ వద్దము వేగమ నాల్గుతట్లుకుం
జనియెడు వారునై యిటుల ధ సంకుచిత లంకలోపలం
దనకు నిశాలబక్షులను ధ దారుణవహ్ని హించి వారిన్
పువ్వనఁ దగి మాటిమాటికిని ధ బొల్చెను మంటల మిన్నఁదాఁకుచుక ౧౧౪
- నీ. ధనయుతంబులు మహాధననిర్మితంబులు గంభీరతల్పసంశలితములును
జారుతరంబులు ధ శాతకుంభవినిర్మితములు చంద్రాకృతిఁ ధ దనరునవియు
సర్గచంద్రాకృతి ధ ననురుపఁబడియున్న యవియుఁ బై మేడల ధ నతిశయోన్న
తిని మించునవియు, రశ్మినిచను చిత్రశవాతాయనంబులు ధ భాసమాన
శయాశ్రవనంబులఁ జారుతరంబులై విలసిల్లునవియును ధ విగలముణిఖ

- ఆ. చితములును బ్రవాళఃపితతములునునయి, చెలఁగి తీవ్రరశ్మిఁ ♦ జేరఁ బెరిగి
క్రౌంచబద్ధిణముల ♦ నంచితపీఠల, భూషణాళి నినదఃముల నెనంగి ౨౦ ౩౩54
- క. గిరివలె నొప్పెడు సౌధోత్కరముల దహియించె నగ్ని, ♦ దహనయుతినీ భీ
కరగతి మండెడు లంకా, పురతోరణములు శిఖాభిఃభూతము లగుచున్. ౨౧
- ఆ. వృష్టికాలమందు ♦ విద్వ్యద్వ్యతాంబుద, ములవిధంబు దోఁప ♦ వెలిఁగె, నంత
నగ్ని చుట్టుకొనఁగ ♦ నాగృహంబులు నజ్రి, నజ్రహతగిరులటు ♦ వసుధఁగూలె.
- చ మనముల హాయిఁ గూర్చెడు విఃసూనములందుఁ బరుండి నిద్రఁగాం
చు నెలఁతమిన్న లగ్ని యటుఃసోఁకఁ దనూలత నెల్లతావులన్
దనరువిభూషణంబులను ♦ దారు తటాలునఁ బాఱవైచి యా
ర్తనినగముల్ ఘటించిరి కఠింబు కృపం గలిగించునట్లుగన్. ౨౩౪ ౩౩57
- తే. అగ్నిఁ గాలువిమానంబు ♦ లవి త్రియాసు
లందు దివ్యోపధివనంబు ♦ లట్టె వెలుఁగఁ
గానఁగాఁబడ తుహినశిఖరిశిఖరము
కరణి దవ్వులకుం గడఁ ♦ గానఁ బడియె ౨౪౪ ౩358
- క. పురిఁ గాలెడు హర్త్యాగ్రము, లురుదహనార్పులను గూడిఃయుండఁ బలాశో
త్కరములు పూచినరీతిగ, నరుణప్రభలలరఁ జూడఃపయ్యె నరుదుగన్. ౨౫౪
- క కరితురగంబుల కట్లను, ద్వీరగా రక్షకులు త్రైంచి ♦ వానివిడువఁగాఁ
బరుగెత్త నవ్వీ యత్తజిఁ, బుర మయ్యది ప్రళయకాలఃమునఁ గన్గొనఁగన్
- తే అలలయురవడిఁ దడఁబడు ♦ నట్టిగ్రాహ
ములఁ గలంగు మహాంబుధిఃపలఁ జెలంగె,
కట్టు విడువంగఁ బడి భీతి ♦ నట్టె పాఱు
నశ్వమును గని దంతియు ♦ నటువరుగిడె ౨౬ ౩361
- క తురగము భీతిం బాఱెడు, కరఁ గని తానార్తినొంది ♦ కడువడిఁ బాఱెన్,
బుర మద్ది కాలుచండఁగ, నరుణములుగ దానిఛాయ ♦ లద్ధిఁ బడంగన్
- క జంరాశి యప్పు డెఱ్ఱని, జలములతోఁ గూడియున్న ♦ సాగరముక్రియం
జెలఁగె మహూర్త బట్టు నపులు లంకకు నగ్నిఁబెట్టి ♦ పొగలెగయింపన్.
- తే అప్సరహాపురి యీలోకఃపంధుఁ గలుగు
ఘోరమా ప్రళయంబునఁ ♦ గుంభిని కడుఁ
గాలుచున్నట్లు కన్నడె, ♦ గడఁగి పొగలు
నలుదెసలయందు వ్యాపింప ♦ జ్వలనుడేచి. 3౦ ౩3౦4
- క తనశిఖలం గాల్చుగ హా, యని యార్చెడు రాక్షసాంగ ♦ నార్తరవమ్ముల్
ఏనఁబడియె నష్ట దశయో, జననూరమ్మునకు మిగుల ♦ సాధ్వసరీతిన్. 3౦౪

చ. దనుజులు కొందఱు ఆయ్యనలుఁ దారుణరోచుల దేహమున్ జవం
బున దహియింపఁగాఁ బడఁగఁ డ బూర్వరమం దవు డుండఁ జాల కొ
య్యన వెలికేగు చేర నహఁరాతురులౌ కవు లట్టి వారిమా
ర్కొని యదలించి, రత్తఱిని డగోతులభీకరనాదము ల్ కడున్. ౩౧౪ 3866

క దనుజులు యౌర్ధ్వములును, వననిధి దళదిక్కులను నశనినిం బ్రతిని
స్వనము గలుగంగ నిండెను; జనపతినుతులైన రామఁసౌమిత్రు లటన్.

క ఇరువురు విశిష్టులై యాశరబాధలఁ బాసి మదుల డ సంభ్రాంతులు గా
క రయమున నుత్తమములగు, శరాసనము లందుకొనిరి డ శౌర్యము పొంగన్

ఉ. అంతట రాముఁ డుత్తమశఁరాసనముం గొని నారి మ్రోగున
ల్లెంతయు శక్తి జేయ దనుఁజేజ్యులకున్ భయమద్ది కల్లఁగాఁ
బంతము మీఱఁ జేయుచు నశ్వార్యముగాఁ జెలరేగె, సంత భూ
కాంతుఁడు చాలఁ గోపమున డ గాఢగుణంబుచు మ్రోగఁ జేయుచున్ ౩౧౫

క పురహరుఁడు వేదమయవహా, శరాసనము మ్రోగఁ జేయఁచందమునఁ దగెన్;
హరికోలాహలరవమును, గురుదనుజుల యౌర్ధ్వముఁ డ గుంభినిఁ బర్వన్.

ఉ. వాని నడంచి మించి రఘువర్యుని జ్యాధ్వనియే వినంబడెన్;
వానరు లేచి చేసెడు రఘవంబును రాక్షసభీతినాదముల్
మానవనాధుజ్యౌరవము డ మానుగ మూఁ డివి దిగ్విజంబునం
దూని చెలంగె, నత్తఱిని డ నుద్ధతి రాముఁడు శత్రుభీముడై. ౩౧౬ 3871

క ధనువును మ్రోయించుచు వైచిన బాణము లట్టై రజతశిఖరము రీతిం
గనుపట్టు పురద్వారంబును జూర్ణముచేసి కూల్చెఁ డ బుడమిం బడఁగన్

సీ. దానవేంద్రులును విఘ్నానంబులందును సద్గంబులను రాముశరగణంబు
పడుటయు కన్గొని డ పరమసంగరమున కనువగు యత్నంబులను నొనర్చి,
రట్టు లారాక్షసు డ లనికి సన్నాహముల్ చేయుచు భీకరఁసంహనాద
ములు చేయుచుండ నిఘ్నుల రాత్రియదికాశరాత్రిచందమ్మున డ రాజిలె, నపు

తే డామహాత్ముఁడు సుగ్రీవుఁ డ డాకపీంద్రు
లను గనుంగొని మీరలు డ దనుజవర్గు
నంతిపురమున కానన్దఁమైన మధ్య
కక్ష్యకగుద్వారమున శేరి డ కడిమి మెఱయ ర౧౪ 3873

క. అని యొసరింపుఁడు మీలో, వనచరుఁ డెందెందునున్నఁవాడైనను నా
జ్ఞను దీని మీఱునో యాతని శాసనదూషకునిగఁ డ దలఁచి తటుకునన్.

తే ఒక్కయెగురునఁ బట్టి మీ డ రుక్మిణుండంగఁ
జంపవలయుఁ జుట్టి యని డ శాసనంబుఁ

జేసె, మండెడునుల్కులఁ ♦ జేత నూని

యాహారీశగణంబు దాన్త్రాంగణమున ర3

3875

క. నిలువం బడఁగాఁ గన్గొని, పలలాశనవిభుఁడు శ్రోధఃపరవశుఁడయ్యెన్,
గలఁగినమదితో నంగంబుల నాతఁడు విజుచుకొనుచు ♦ బోరున నడరన్.

తే దిక్కు లెల్లను గలఁగె, భీతిని జనింపఁ

జేయు రుద్రుని యవయవఃకృతభీతోగ్ర

రోషమెల్లఁ జెలంగుచు ♦ గూఢమొంది

నట్లు రావణుఁ డగవడె ♦ నయ్యదనున. రర౪

3877

క. అనుజుఁడగు కుంభకర్ణుని, తనయులను నికుంభకుంభఃకదనుజేంద్రులఁ బె
క్కు నిశాచరులం గూరిచి, చమఃకని యనికంపెఁ బ్లవగఃసమితిం జంపన్.

తే కడఁగి యూపాక్షశోణితాక్షప్రజంఘ

కంపనులు వారితోఁగూడి ♦ కపుల్పవైకి

నరిగి, రా రావణుఁడు మహాత్తరబలులగు

వారిసందఱఁ జూచుచు ♦ బలికె నిట్లు ర2

3879

క. ఇటనుండి వెడలునపుడే, పటుసింహరివంబు లొప్పుఁ ♦ బ్లవగము లదరం
దటుకునఁ గదలుఁడు విజయంబటఁ దప్పక గొనుఁ డటంచు ♦ నాక్షాపించెన్

చ. అని యతఁ డాజ్ఞచేయుటయు ♦ నాదనుజుల్ జ్వలితాయుధంబులం

గొని పలుమాటు లుద్ధతిని ♦ గోయని యాక్రమించు లంకనుండి వే

చనిరి, ప్లవంగకాంతులను ♦ జక్కని యుల్కులరోచులన్ మహా

దనుజకలాపకాంతులను ♦ దద్ధటమధ్యగతాంబరంబు నొ

య్యన వెలుఁగంగ నాతమను ♦ లన్నియు జీర్ణము లయ్యె నయ్యెన్.

తే. అప్పు డుదయించినట్టి తాఠరాధిపరుచి

యు, నుడుకాంతియు, నుభయసైన్యోరుభూష

ణములతేజంబు లభ్రఃకథము వెలుంగఁ

జేసె, నయ్యెడ వెలుఁగు శశిరుచిఁముల ౫0

3882

క. జ్వలియించుగేహములకాంతుల భూషణవిశతరుచులఁచున్ వానరసే
నలు దానవసేనలు నుజ్జ్వలకాంతుల నెల్లయెడల ♦ వజ్రలెచు మిగులన్.

తే వైకి జ్వాలలు వ్యాపింప ♦ భయదరీతి

మండుగృహముల కాంతు లుద్ధండభంగ

చలితసారమునను రఘాతలంబు

దనుక వ్యాపింప వెలసె నెంతయు జలఁగి ౫౨౪

3884

క చలదంబరదృశ్యపతాకల మత్సాన్యదృఙ్మలచిహ్నఃకలితధ్వజరా

జులఁ గూడి ఘోరరత్నో, బలమయ్యది ఖడ్గరూపఃపరశుతతులచేన్. ౫3 3885

తే. భీమహయకరిరథభటస్తోమ మగుచు, నుజ్జ్వలదీప్తిమహాలగఁ దోరుఖడ్గ
కార్దుకప్రాసతోమరఁకలితమగుచు, భయదవిక్రమపౌరుషభటయుతమయి.

సీ ప్రచలితప్రాసమై ధాజితకింకిణీశతనాదితంఽయి ధక్కుమెఱిసె,
భటులందు నిరుపమధర్మభూషణులసద్భుజులయి పరశువుల్ ధూరిబలము
గవఁబడఁ ద్రిష్టుచుఁ బెనుశస్త్రముల నట్లై వడివడిఁ ద్రిష్టుచుఁ బాణములను
గార్దుకంబుల వెనుకం దాల్చి యనిమొన ధనువులు విఱిగిపోయిన మరలను

తే. వానిఁ దాల్చుంగ నెంచుచు ధవరనుచంద
న సుమమాల్యమరావాసనాయుతమయి
గాలి వీవంగ నొప్పిరి, చాలశూన
లలరి జలదాకృతి ధ్వనింప బల ము చొప్పె ౫౭

3387

చ దనుజుల యబ్బలంబు భయఁదంబయి చూడఁగ నొప్పి వచ్చుటం
గని హరిసేన యశ్శఱిగి గట్టిగనార్చుచు వే చలించి పో
యెను దగ మార్కొనంగ, దనుజేశ్వరు గొప్పబలంబు సంతఁ జ
య్యన నెగురంగ నూల్కొనుచుఁ నాహరిసేనలమీఁది కక్కిపైఁ
జనుశలధింబులట్లు చనె శౌర్యము నాయముఁగఁగనంతట. ౫౯

3388

తే దనుజభటు లంత నన్యోన్యఘనభుజముల
యొరపిడిని దీవ్రతరవజ్రఁపరిఘము లొగి
నానఁబెట్టినయట్టులు చాలఁ గాంతి
వెలుగ నవ్వార లెంతయుఁ జెలఁగి రపుడు, ౬౦

43౯9

చ వనచరు లంత యుద్ధమున వారని యోర్కెలఁ బిచ్చియెత్తెనో
యనఁ గరుసంతతిం గొనుచు నట్లులె ముష్టుల నూనుచుఁ గిరుల్
గొనుచుచు గొట్టుచుఁ ధరణిఁ గూలఁగఁ జేయుచు దూఁకుచుండిరా
దనుజులు భీకరాకృతులఁ దాల్చి మార్కొని వారిసంతట. ౬౧

3390

చ. శిరములు తీక్షణులములఁ జెచ్చెఱఁ ద్రుంచుచుఁ గ్రీడసల్చి, రా
హరివరు లేచి రాక్షసులఁచొ చెవులొక్కటఁ బండ్లఁద్రెంచి భీ
కరతరముష్టిఘాతములఁ గ్రచ్చున శీర్షములం బగుల్చి ప్ర
వ్రగణసంప్రహరమునఁ దత్తనువుల్ వడిద్రుంచి రంతట. ౬౩

3391

క వనచరులందుం గొండలు, వనుజులతో బలము గల్గి దర్పముఁదగువా
రిని బెక్కంఁతం జరిపుచు, ననూనబలవిక్రములుల నపు డలరి రని. ౬౪

తే భయదహపులు రాక్షసస్తవరులు
గపివరేణ్యుల దీవ్రఖిఁగ్గములఁ ద్రుంచి,
రయ్యనిని దన్నుఁగొట్టిన యనిని నొక్కఁ
డట్టై కొట్టెను మఱియొక్కఁ డాగ్రహమున ౬౫

3393

- క. తనుఁ బడఁ ద్రోసినవానిం, దనివిచనం గ్రిందఁద్రోసెఁ ♦ దను నొక్కఁడు తిట్టినవాని నొక్కఁడు నిందింఁచెను గొఱికినవానిఁ గొఱికె ♦ చేరి యొక్కఁడనికా.
- సీ. అనియొసంగుమునాకుఁనని, యొకఁడిచ్చుచునున్నాఁడురణమునిఁయొక్కఁ డిదిగొయిచ్చుచునున్నాఁడ ♦ నేనని యొక్కఁడుఁగవ్వము పెట్టుకొన దేల' ♦ చక్కనిలుపు మనియొకఁడునుబీరఁమునఁబల్కుకొనుచుండి, రయ్యనిదానవుల్ హరిబలములు వస్త్రముల్ వ్రేలాడఁవర్తము ల్దొలఁగంగ నాయుధంబులు జాఱియవనిఁ బడఁగ
- ఆ. యష్టిశూలముల మఁహాస్రానముల ఖడ్గముల గ్రహించి యటఁ దుఁములముగాఁగ బోర సంగరమది ♦ ఘోరతరంబయ్యె, నందు రక్కసులు మఁహాగ్రహమున ౬౮౪ 3395
- క. హరుల దళన వృత్తసంఖ్యల, వరుసగ నొకనారి బలిమిఁబట్టి వినరివై చిరి చెచ్చునట్లు, దనుజుల, హరివరు్యలు నట్లై చంపి ♦ రంపఱఁ గడఁకకా. ౬౯౪
- తే. వనముల్ కేశముల్ వీడ ♦ వర్తములొగి వసుధఁ జూర్లంబులై పడ ♦ ధ్వజము లట్లై విఱిగిపడ దిక్కులేకున్న ♦ వీతకృపుల దనుజులం జుట్టుముట్టి రాఁతరుణమందు. ౭౦౪ 3397
- డెబ్బదియైదవ సర్గము సంపూర్ణము.

౭౬ - వ సర్గము.

—అంక దాసు లకంపనామలఁ జంపుట —

- క. వీరజనక్షయమై యతి, ఘోరంబుగ సంకలముగఁ ♦ గొనసాగెడునా భూరిరణంబున సంగదుఁ, డారసి మార్కొనియె భీకఁగాకంపనునికా. ౧ 3398
- క. అతఁ డయ్యంగదుఁ బిల్చుచు, నతిశయకోపమునఁ బెనుగఁదాగ్రమునకా విచ్యుతినిొందకుండఁ గొట్టెను, నతఁడు తదాఘాతమునకు ♦ నార్చిజలించెకా ౨
- తే. సోలె సంకటఁ దేడంబు ♦ చాలఁగల్గు, వాఁడు గావునఁ దెలివొంది ♦ వైశమగిరి శిఖర మొక్కఁడు పెకలించిఁచిత్రరీతి, నక్షమునవై వ నార్తుడై పసుధఁగూలె.
- చ అనిని నకంపనుండు హతుఁడై యలఁగూలుట శోణితాక్షుఁడుం గనుచు విభీతుచంపమున ♦ గాఢరయంబున సంగదుకా వధిం ఎను రథనర్థముం బఱసి ♦ ప్రాణహరాయతకాలసహ్నితం శ్యానిశితబాణపుంజముల ♦ సంగదు గాఁడఁగ నేసె సత్తటికా. ౫ 3401
- తే వాలితనయుండు విక్రమఁవంతుఁ డట్లు ల్భుచంద్రాకృతిం దగి యతిశితాగ్ర

ములయి మంగలకత్తులవలె నెనంగి

కంకప్రసాదముగ్రముల్ ♦ గలిగి మెఱసి. ౫౪

3402

ఆ వత్సవంతములన ♦ నజలుచు శల్యక, మును పేరుమిగుల ♦ గలిగి మఱివి
పారములన రుచుల ♦ భాసిల్లి వెండిము, బహువిధముల నొప్పు ♦ బాణములను
క తనువెల్లెఁ గ్రుచ్చుఁబడఁగా, దనుజుని వరకార్చుకము రథంబును బాణా
ళిని జూర్ణముగాఁ జేసెను, దనుజేజ్యం డంతఁ గ్రోధతామ్రాక్షుండై. ౭

క పలుకయు, వాలును, గొని యి, మ్ముల నేవియుఁ జూడక జనముననింగికిఁ దాఁ
టె లలిక, వాలితసూజుఁడు, బలవంతుండగుట మఱియుఁ ♦ బటువేగమునకా

ఆ. అంబరమున కెగరి ♦ యారక్కనునిహస్తమునఁ జెలంగుఖడ్గమును బలిమిని
సంగ్రహించి యార్చి ♦ సరభసముగవాని, మూఁపునందు ఖడ్గమునఁగడంక

తే. యజ్ఞసూత్రంబులాగున ♦ నతనిఁ గొట్టె
నట్లు కపికుంజరుఁడు వేయ ♦ నతఁడు చావ

కుండె నంగదుం డంత మహోగ్రఖడ్గ

మును గరంబున ధరియించి ♦ ఘనరవంబు ౧౦

3417

క. పలుమఱు చేయుచు ననిలో, పల నితరమహానురులను ♦ బట్టి వధింపం
జలమునఁ బోయెను, హాటక, విలసితకేయూరుఁ డగుచు ♦ వీరుండగుచుకా.

క దనుజుం డాతం డినుపగ, నను ద్రిప్పుచు వెంటనంటెఁ ♦ దగ నంగదునికా,
గని యారీతిని వీరుం, డనుపమబల మలర నాయతాక్షుం డగుచుకా ౧౨

క. యూపాక్షుండు ప్రజంఘుం, జేవునఁ దనవెంటరాఁగి ♦ నినుమడియగునా
టోపంబునఁ గడుఁగ్రుద్ధుం, డై పఱిపె రథంబు నట్టె ♦ యంగదుపైకికా.

తే. శోణితాక్షప్రజంఘులు ♦ శోభిల్లి తన, రెండుప్రక్కలఁ గలియ నుద్వందరీతి
నవ్వితాఖ్యాతారాద్యాయాంతరస్థ, పూర్ణ శశివలెఁ గపివతి ♦ పొదలుచుండె

సీ మైందుండు ద్వివిదుఁడు, మాతులు లొటసంగదుని రక్షించుచుఁ ♦ గడఁగి తమకుఁ
బ్రతిభలుఁడగు సురవైరిని గనుఁగొన నతనిచెంతన నిల్చి, ♦ రతులవీర్వు
లతిద్వి దేహులు నగురాక్షసులు యత్న మమరంగఁ జర్చగదాసిధారు
లగుచు వానరులవైకడరి రాగ్రహమున నంత మైందద్వివిదాంగదు లొగి

తే నటఁ దలపడఁ బ్రజంఘుయాపాక్షశోణితాక్షులు గగురుపుట్టించు ♦ నట్టిరీతి
సంగరముచేసి రంతఁ గీశశ్రవరులు, తరువులను బైన వైవ భీకరముగాఁగ

క. ఘనబలుఁడైన ప్రజంఘుఁడు, తనఖడ్గముచేతఁ ద్రుంచెఁ ♦ దత్తురువుల, నా
ననచరులు వారిచౌన్యం, సహాయములమీఁదఁ బర్యవేక్షములఁ దరువులకా.

తే. వైవ యూపాక్షుఁ డసద్విశిష్టబాణములను

వైచి యవాని ఖండించె, ♦ నేచి మైందుఁ

* విశాఖయోచ్చద్యగతః పూర్ణచంద్ర ఇవాభవత్ - అనిమా.

డాద్వివిదుఁడును దశమీఁద † నడరఁజేసి

నట్టి తరువుఁగొ శౌర్యవీర్యములు తనర ౧౯౫

3114

క. ఘనగదను శోణితాక్షుఁడ, డనిఁబడఁగా నడుమఁ జెండెఁవానిఁ, బ్రజంఘుం
డును బరమర్షనికృంతన, మనూనముచు నైన ఖడ్గ † మట్టై కరమునక.

తే. సంగ్రహించుచు సంగదుఁ † జంపనడరె

నతిజనంబున, గురుబలు † డైన యాప్త

వంగకాంతుఁడు తనవైకేఁవచ్చు నాప్త

జంఘుఁ గని బలముం జూప † సరభసముగ. ౨౫

3116

క. ఇనుమద్దిచ్చెట్టుతో నా, తని మోఁదెను ముటియు నతఁడు † దారుణఖడ్గం
బును గూడిన తద్భుజముచు, డినముష్టిం బొడువ నసియుఁధరణిం బడియెక.

చ. గురుబలుఁ డాప్తజంఘుఁడును † గొబ్బున నుత్పలకాంతిఖడ్గము

త్తరుణమునందు భూమిఁబడఁ † దాఁ గని వజ్రనమానముష్టి భీ

కరగఁబట్టి తేజము నిఁకాఁగుము గల్గినవాఁడుగాన నా

హరివరఫాలముం బొడువ † నాగురువీర్యుఁడు చంచలించుచుక ౨౪౫

ఆ. సోలి కొంతవడికి † సుప్రతాపమునఁ దే, జమున నలరుఁ గానఁ † జక్కఁ దెలివి
మరలఁ బొంది యసురుఁశిరము ఖడ్గమ్మునఁ, దనువునుండి వాపెఁ † దక్షణంబ.

క. తనపితండ్రి ప్రజంఘుం, డనిఁబడ యూపాక్షుఁడు గని † యశ్రునయనుఁడై
తనయొద్దబాణములు ముగి, సినకతమున రథము డిగ్గి † శీఘ్రము కినుకక ౨౬

చ. కరమున ఖడ్గమూని మదీఁ † గ్రమ్మెడు నీర్వ్యను బైకిగాఁగ న

త్వరమునఁ గోపవేగమున † బాహుబలం బలరార టొమ్మునం

గరమునఁ గొట్టి యాద్వివిదఁకఁనుకపీంద్రుఁడు వానినిం బలా

త్కరణమనక గ్రహించె, నిటు † తమ్ముఁడు పట్టుపకంగఁ జూచుచుక. ౨౭

తే. అధికకోపంబునకొ శోణితాక్షుఁడవుడు

గదను ద్వివిదాఖ్యకీశనఁక్షమును గొట్టె,

గురుబలాఘ్నుఁడు ద్వివిదుండు † సురివిరోధి

గదను గొట్టినదెబ్బకుఁ † గళవళించి. ౨౮

3122

క. మరలకొ దనుజుఁడు గదఁగొన, నురవడిఁ దా నొడిపిపట్టె, † నురువీరుండై
పరఁగెడు మైందుఁడు కపిబల, వరఁజాయూపాక్షుఁడ గాంచి † బరివసమలరక

క. కరతలమునఁ బ్రహరించెను,, హరివరులై పరఁగుచున్న † యూవీరుఁతో
దుర మొనరించుచు నావి, ర్ధరవైరులు కొట్టి యొడ్చి † రయమొప్పుంగక.

తే. తలపడం గని యాహరిఁతల్లజులును

వారి నీడ్చుచుఁ బట్టుచుఁ † బోరు నలిపి.

రంత ద్వివిదుండు విక్రమః మతిశయిల్లు
నఖములక శోణితాక్షునిఁముఖముఁ జేటి. 3౨౪

3425

క. తలవడి జిఱజిఱఁద్రిప్పుచు, బలచులరంగ వాని సత్తైఁ పగవైచి మహీ
స్థలమున దేహము పిండిగ, నలయక యొనరించె బినికిఁ యట మైందుండుక.

క. కరయుగమున యూపాక్షుని, బరవస మురంగఁబట్టిఁ వాని నలువఁగా
ధరణి హతుండై కూలెను, నిరుపమవీరాళి యయ్యఁనిని గూలంగక. 3౪

క. దనుజవరూధిని సాధ్వసమునఁ గుంభశ్రవునికనయఁముఖ్యుఁడలరు ది
క్కునకుం బాతెను వేగం, బునఁ బరుగిడి వచ్చున్వబలఁమును గన్గొనుచుక.

ఆ. వారి నూఱిల్లఁ బలికి కంభుఁడు మహా, వీర్యశాలారగుచుఁ వెలయుకపుల
చేత దనుజముఖ్యుఁసేన కూల్పంబడు, టవుడు గొంచి తేజఁ మతిశయిల్లు 3౬

క. ఒరులొనరుప సాధ్వముగా, నిరణంబును జేయనెంచె, నికషాత్కజలం
దరయఁ బ్రధానుఁడు ధన్వీని, కరవర్యుండైన కుంభఁకన్యతనయుఁడుక. 3౭

చ మనమున శ్రద్ధనూనుచు సమస్తవిధంబుల నొప్పుచాపముం
గొని గురుకృష్ణసర్పములఁకుక నగివచ్చుచు దేహభేదనం
బున కనునై చెలంగు శరముల్ కఱపెక, దనుజేంద్రునల్లన
ద్ధనువది జ్యోతిరావళియఁతంబయి యయ్యెక భీతిదంబునై 3౮౪ 3431

తే. విద్యుదై రావతాహ్వయఁవిపులవజ్ర, చాపమునుబోలె గాంతి నెఁసంగి యట్టి
విద్యుదై రావతంబులఁ వెలయు రెండవఁగు నింద్రధనుస్సునాఁ వఱలె నవుడు

క. కనకమయపుంఖమై పత్రసిచయయతమగుచు వస్త్రఁరాజత్పిత్రా
ళిని గూడియున్న యాశర, మను జెవి దగులంగ లాగిఁ మునుకొనుకీనుకక.

క. వనచరవరుడౌ ద్వివిదుని, తనువున గాఢంగనేసెఁ ధరశృంగమునాఁ
దనరారు ద్వివిదుఁడా శరమునఁ గొట్టంబడుచు బాదఁములు తడఁబడంగక

ఆ. విహ్వలాంగుఁడగుచుఁ వెన నిలఁగూలెను, మైందుఁడమ్మహాసఁమరమునందు
ననుజుడైన ద్వివిదుఁఁపట్లు భంగమునొందఁగనిమహాత్తరశీలఁగొనిజవమున

క. అరిపై కేగెను, గురుబల, హరిపతి యాశిలను గుంభఁసంగము పగులక
సరిగా వైచెను గుంభం, డురుశితపంచాశుగములఁ నొగి వైచి శీక ౪౨౪

క తురుకలు చేసెను దేజంబున నొప్పెడ కుంభుఁడంతఁముఖము సరిగ నొ
ప్పినదానిఁ గ్రూరసర్పం, బనఁగాఁ దగుదాని నొకఁమహాసాయకముక. ౪౩౪

చ. ధనువునఁ గూర్చి యాల్లవఁతల్లజవక్షమునందు నాటె, నే
ర్పునఁ దనలత్యశుద్ధి కక్షఁభూతిభయంకరమై చెలంగ నా
సునిశితబాణఘాతమునఁ సోలెను మర్కము నొచ్చుటం జవం
బునఁ ధర డొల్లె విస్తృతినిఁ మున్గుచు, నంగదుఁడద్దిచూచుచుక. ౪౪

చ. గురుబలులైన మాతులులు ♦ కుంభుని ప్రేటుల మూర్ఖమున్లుచున్
ధరఁబడు టాగ్రహంబు మదిఁ ♦ దద్దయుఁ బెంపఁగఁ జాపధారియౌ
సురరిపుమీఁది కట్టె చనె ♦ ట్లోణివడంకఁగ, నంగదుండు భీ
కరగతిఁ బైకిరాఁగఁ గని ♦ కర్బురపుంగవుఁ డాగ్రహమ్మునన్. ౪౬ 3439

క కరినంకుశమునఁ బొడిచెడు, కరణిగ నాయనములైన ♦ గాఢశరములం
బరఁగించి యైదిటన్ నిర్భరశితబాణత్రయమున ♦ బాధించెఁగడున్. ౪౬

తే వీర్యవంతుండు కుంభుఁడు ♦ వివిధనిశిత, దాడుణాకుంఠధారలై ♦ తనరుకనక
భూషణాంచితశరముల ♦ రోష మొప్ప, వైచి నొప్పించె నంగదు ♦ వాలితనయు.

క తనమునయవముల నాతం, డనూనబాణములఁ గ్రుచ్చి ♦ యార్జినిఁ గనఁజే
సిన నంగదుఁ డేమాత్రంబును జలనము నొంద కనురఁపుంగవుతలవై. ౪౭

క. తరువులఁ బాషాణంబులఁ, గురియించెను, గుంభఃర్థఃకొడుకు సిరులచేఁ
బరఁగెడు నాకుంభుఁడు వన, చరతిలకుండు వైచిన తీరుఁనంతటి శిబలన్. ౪౮

తే చేరరాకుండ నడుచునె ♦ చీల్చి తుమురు
గానొనర్చెను, సుతీయు నఁకృపివరుండు
దారసించి వచ్చుటఁ గని ♦ ఘోరశరయు
గమునఁ గొఱపుల రెంటును ♦ గరిని బోలె ౫౦ 3444

క కనుబొమలందును నొప్పించెను; దానన్ గాతె నల్ల ♦ చెచ్చెఱ దానన్
గనుయుగము మూఁతపడియెను, వనచరతిలకుండు రక్త ♦ వాహినిపాఱన్

చ కరమున నేత్రయుగ్మము ని ♦ కామరయంబున మూసికొంచు న
త్తరుణమునందు నించుకయుఁ ♦ నత్తఱ మందకయే ద్వితీయమా
కరమునఁ జెంతనున్న యొక ♦ గాఢ మహిజముఁ బట్టె, నద్దియౌ
కరముననే పెకల్చుటకుఁ ♦ గామిని వత్తు నూతచేయుచున్ ౫౨ 3446

ఆ కదలునట్లుచేసి ♦ కరమునఁ బెకలించి, నుంతి వంగి గజము ♦ ట్లోణిరుహముఁ
బట్టి పెకలుచునటు ♦ బలమునఁ బెకలించె,, నింద్ర కేతువట్టు ♦ లెనఁగుదాని.

తే మందరాఖ్యమహిష్ట్రంబు ♦ మాడ్కినున్న
తరువు నద్దాని నవ్యాళితనయుఁ డేచి
వైచుచుండంగ రాక్షసఁవరులు తన్నుఁ
గాంచుచుండంగ గుంభుఁడు ♦ వించుచేడ్క ౫౪ 3448

క. తరువునఁ జేల్చెడు బాణము,ల నేడిటిని గాఢనేసెఁ ♦ బ్లవగతయాజా
ఘనిమేనః వ్యధితుడై యా,నునిశితబాణముల కతఁడు ♦ సోలివడె నిలన్. ౫౫

+క మిక్కిలియఱచుచు నాతం, డిక్కరణిని మూర్ఖ మునుఁగ ♦ నెట్టిరిపులకున్
బక్కనిష్టవగేజ్యం డతఁ, డక్కంధిని బడినయట్టు ♦ లని నొచ్చుటయున్ ౫౬

- క. కని కవులావృత్తాంతం, బును రామున కెఱుకపఱునఁ భూపతియంతఁ
సనచరనాఘనితనయుం, డనినొచ్చినవాఁడటంచుఁ నాలింపఁగనే. ౫౭ 3451
- తే. జాంబవంతుఁడు మొదలగుఁసమధికబలు, లైన యూధాధినాథులఁసంగదునకు
సాయపడ నాజ్ఞచేసె, నాఁశాసనంబు, విని హరింద్రులు శ్రోద్ధైకఁవివశులగుచు.
- చ. చనిరి ధనుస్సుదాల్చి కపిఁసగతతిఁజెండ్లెడు కుంభుమీఁది, కం
త చచట నంగదాచననిఁతాంతపరిశ్రము లొఱుచు బూస్కి నా
వనచరయాధవుల్ శిలలఁ బాదవవర్ణములం గరంబులం
గొని క్రుధఁ గన్నులెఱ్ఱపడఁ గొంక కుంభునిపై జవంబునన్ ౫౯ 3453
- తే. ఉరవడించిరి, శ్రోధంబుఁ లుట్టిపడఁగ, జాంబవద్వేగవర్ణులుఁ సకలకపివ
తంనుఁడైన నుషేణుండుఁదర్పమొప్పు, కుంభుపై కేగి హొక్కటఁగతులమదర
- చ. గురుబలులైన యాష్టవగఁకూటవరేణులు పైకి వచ్చుటన్
ద్వీరగనె చూచి భూమిరుహఁవారమునన్ జలపూరమున్ వలెన్
శరతతి వారి నిల్పె గురుఁసత్తులు నయ్యును వార లమ్మహా
సురుశరజాల మాపి చనుఁచొప్పు నెఱుంగక యుండి రత్తఱ్ఱి ౬౦ 3455
- క. చెలియలికట్ట సముద్రము, నలె వానిని గడువలేకఁ పారుండఁగ ని
మ్ములఁ గని సుగ్రీవుఁడు వా, రలు సాయకవృష్టిచేఁ గఁరం బార్తులుగాన్. ౬౩
- క. కనఁబడుటఁ దెలిసికొని జ్యేష్ఠుని కొడుకగు సంగదాఖ్యఁశూరతమీఱన్
వెనుక నిడికొంచు వేగంబున గిరిసానువులఁ దిరుగుఁ భూరిగజంబున్. ౬౪
- క. కని సింహము పైఁబడఁగాఁ, జనుగతి నాకుంభుపైకేఁ జనియెన్, మఱియా
ఘనబలుఁడు భూరిగిరులను, నినుమద్దలఁ జండ్రచెట్లఁ నితరతరువులన్. ౬౫
- క. కరములఁ బెట్టి దైత్యునిఁ, బరిమార్చుకుతూహలమునఁ వైవ సతనిపై
సురపథము నావరించుచు, గరము దురానదముగాఁగఁ గన్నడుదానిన్
- క. తరువృష్టిని నాకుంభుఁడు, సరిగా సితమార్గణములఁ జంచద్గతిఁ ద్రుం
చె రహి, మహాఁగుండై నిర్జరవైరియు గుఱిగవై చుఁ శాతశరంబుల్. ౬౭
- తే. నుండెనలఁ జుట్టుకొన వృక్షము లవి ఘోర
ములుగఁ దవరు శత్రుములఁవలె వెలింగె,
వీర్యబలముల సిరులనుఁ వెలయు నాక
పీండ్రుఁ డావృక్షసముదయఁవృష్టి యట్లు ౬౮ 3461
- సీ నిష్ఫలంబగుటకుఁ నెన్నది సుంతయు వ్యధఁ బూనఁడయ్యె, సఁవ్వనచరేంద్రుఁ
డంత బాణంబులఁ సతిదుప్పుహంబులఁ దనుఁ జీల్చుచుచున్నవాఁనిని సహించు
కొనుచు వానింజేరికొసంబునన్ వజ్రధనువట్లు మెఱయు వింటిని గ్రహించి
విఱిచివైచెను, గపిఁవిగుఁ డంతట నేగ వానిపై దూఁకి యెవ్వరున నొరుల

- తే. కెన్న నాధ్యంబుగానట్టి కృత్యమిట్లు
చేసి శ్రోధంబునకా మీటి కృంగవరహి
ట్లున్న యాదను జేందు గాంచి
పలికె, ¹నోరినికుంభాగ్రధవ దురాత్మ. 204 3462
- క. శరవేగంబున నగు నీ, వరవీర్యం బచ్చతంబు వానవరిపులు
దరయగఁ ²బ్రభావవినయము, లరుదుగ రావణునకున్ ³యటు దగునీకున్
తే. బలికి బ్రహ్మదునకు దేవసతికి శుక్
పతికి వరుణునకు నర్పితము సాటి
యైనవాడవు నుమ్ము నీ నరయ నొకడ
వే బలంబున దండ్రీకి నీదుగాఁగ 204 3464
- క. జనియించినవాడవు, బలమున శత్రులఁ జెండునట్టి భూరిభుజబలం
బున నొప్పువాడ సేవే, ధనవును ధరియించి నిల్వ దారుణరీతి. 23 3465
- తే. విను జితేంద్రియునాధులు గని తొలంగు
నట్లు లమరులుఁ జెనక తే, రమరనాథ
బుద్ధిమంతుడ వీవు నేజోరఁ జూచు
చుండ నీవిక్రమముఁ జూపు మొప్పునట్లు 204 3466
- క. వరముల బలమున నని నిర్వరదానవమితి బెద్దజనకుఁడు దశకం
ధరుఁడొచ్చె, నీదుతండ్రియు, శరీరబల మూని దేవసమితి ననుగుల 204
ఆ నిలువఁ జాలు నీవు బలముల నీరెంటి, వారి నిల్వఁజాలువాడ వాడు
వింద్రజతునికున్ ⁴యిద్ధచాపదలంబు, దనుజపతికిఁగల ప్రతాపమరయ. 204
క. కల విప్వి రెండు నీకును, బలవీర్యంబులను దనుజపత్యులలో మి
క్కిలియున్ శ్రేష్ఠుడ, వింద్రున, కలశంకరునకును బోత నని మన కిచట 204
తే. కలుగనున్నది భూతాళిగాంచు గాక, యద్భుతంబుగ, భీతికృతతులవిక్ర
ములగు వనచరవీరల నిలను గూల్చి, ఓవిగదా వీరకృత్య మతిప్రకటము
క. ఒనరించి యస్త్రకౌశలమును జూపితి, విచట సమరమున బెక్కురతో
నని చేసి శ్రాంతి నొందిన, వరుజుని వధియించె నంచుఁ దగ నాడుటచే. 204
క. ధర వ్యాపించెడినింగకుఁ, బరమభయంబూని నిన్ను వధియించగ లే
దరివీర వీరకృత్యము, సరిగా నొనరించుట నలసత గంటివిగా 204 3472
- తే. కొంతయలసటను దీర్చుకొని యనతల
నాబలమ్మును జూడు నొకంగ, నూర్య
తనయుఁ డవమతి గర్భోక్తులను దనునటు
గౌరవింప నికుంభుఁడు కడ రయమున. 204 3473

1 నకుంభాగ్రః వీర్యం తే-అనిమా - సన్నతీర్ప ప్రభావ-అనిమా సన్నతిః రాక్ష
సేషు వినయః-అనివ్యాఖ్య

- క ఘృతమును బోసిన యచలుని, విశమునఁ దేజమునఁ జాలఁపుద్గిం గనియెన్,
దితిజుం డంతట బాహు, ద్విశయంబునఁ బట్టఁకొనియె ధీమనిచతనిన్ ౮౦౫
- చ. ఇరువురు వార లంతట నుఁదేభమూట్టు చెలంగుచుం బర
స్పరపరితాడనంబునను ధి బల్లఱు సూక్ష్ములు పుచ్చుచున్ బర
స్పరతనువుల్ కరంబులను ధి బట్టి పెనంగుచు నీష్కకొంచు నం
గరపరిభేదముం గనుట ధి గాఢముగా వడనంబులందు వి
స్ఫురదురు ధూమ గావకరుఁడుల్ వెలిబుచ్చుచుఁ బోరుచుండఁగన్ ౮౨ 3475
- క. ఇరువురపరఘాతంబులు, ధరణి వడింగ్రుంకె నుఁధితరంగలు గలఁకన్
బరికంపించెన్, దదనం, తరమున మగ్గివుఁ డతని ధి దారుణరీతిన్ ౮౩ 3476
- ఆ పైకి నెత్తి యడగుఁభాగంబు గనునట్లు, లతిజవమున సంద్రఁమందుఁ బడఁగ
వినరివైచెఁ దనదు ధి విక్రమబలములు, తేలియఁబడఁగ, నంత ధి జలధియందు.
- క. సురవైరి పడుటచే మృదరవింధ్యనమానముగను ధి దజ్జలపూరం
బరుదుగఁ బైకుబ్బెచు, నిర్జరవైరియు నెగిరిచచ్చి ధి సాంద్రక్రధచేన్ ౮౪ 3478
- చ వనచరనాయకుం గదిసి ధి వజ్రమనందగు ముష్టిచేత నా
తనిగురువక్షముం బొడువ ధి దాన సురస్థుల చర్మమింతఁ జ
య్యనఁ గడలంగ రక్షము మఁహత్తరరీతిని గాతెఁ, గాని యా
ఘనతరముష్టిఘాత మతిఁగాఢజకాన్వితమయ్య నొయ్యనన్. ౮౫ 3479
- తే. అతని యెఘ్మలంజర ధి మట్టెతాఁకి
ప్రతిహతం బయ్యెఁ, తొమ్మనఁ ధి బటుదనుజుని
ముష్టిఘాతజవంబున ధి మొదటఁ బుట్టి
నట్టియగ్ని సురేశ్వరుం ధి డాగ్రహమున. ౮౬ 3480
- సీ. కొండలతెక్కలు ధి గొట్టునప్పుడు మేరువందు వజ్రము తాకుఁనపుడు గల్లు
జ్వాలలవలె నొక్కఁభంగి జ్వలించెచు గురుబలుండయి కపిఁకుంజరుండు
నైన యాసుగ్గివుఁ ధి డాతఁచేఁ గొట్ట బడి యాగ్రహించుచు ధి వజ్రనార
మగు ముష్టిఁ బట్టె వీర్యంబునఁ జెలువారు సుగ్గివుఁ డంతట ధి సురుచిరంబు
- ఆ లగు నహస్రకరము ధి లాచరింపఁగి వి, మండలంబువలెఁ బ్రదండమైన
యట్టి పిడికిలిని దఁదాయుతవక్షంబు, నందుఁ బొడిచె, దాన ధి నతఁడు మిగుల
- కి మునుము విహ్వలమందుచు, సూచనసము నొంది ధి యగతరుచియై
కనబడుననలుని చావ్వనఁ, దిరువును ధరివైచె నవగతప్రాణంబున్.
- క దనుజుం డాపిడికిలిదెబ్బను యాదృచ్ఛికముగాఁగఁ ధి బ్రభలవెలుగు మే
దినిపుత్రుఁ డిలను నెఱ్రం, బునుపడి పడునట్లు గూలె ధి భూమిస్థలిపై

సీ. ముష్టిఘాతమ్ము తొమ్మును గాఁడ భగ్గుడై ధరఁ గూలుకుంభునితనువు రుద్రు
చే నభిషన్నుడై ♦ చిత్ర భానునిరూప మట్లు వెలింగె, భయంకరప్ర
తాపుడొ వనచరభూపతిచే నిట్లు లని కుంభుఁ డంతంబు ♦ సంప భూమి
పర్యతకాననఁపటలితోఁ జలియించె నాతనిచురణంబు ♦ నపుడుచూచి

తే దనుజసంతతు లెల్లను ♦ దారుణభయ
మంది దిక్కిక నేమని ♦ యార్జిసొంది
పౌరుషము వీడి లంకకుఁ ♦ బాఱఁ దలఁచెఁ
బతివిహీనముగానుంట ♦ నతిశయా ర్థి. ౯౪

3481

డెబ్బదిమూఱవ సర్గము సంపూర్ణము

౨౨ - చ సర్గము.

— ❧ ❧ హనుమంతుఁడు నికుంభుని బోలీయించుట ❧ ❧

క. తనయన్నయైన కుంభుఁడు, వనచరపతినిహతుఁ డగుటఁ ♦ బరికించి క్రుధఁ
గొని కాల్పుపగిది నిర్భర, మనఁదగు చూపులను భాస్కరాత్మజనచటఁ

క. కని వీరుడొ నికుంభుం, డనూనభయదంబు నగుచు ♦ యనుదండమురీ
తిని గన్నుచుఁ దనుజుల, కును భీతిని బాపఁజాలి ♦ క్రూరతరంబై. ౨ 3486

చ. అనయము పూలవండలను ♦ హరిసుచందనముఖ్యవర్చలఁ
గని తగునైదువ్రేల్లు చెరుఁగం దగు ముద్రలనొప్పి చక్కనై
యనుపమ హేమపట్టయుతఁమై వరవిద్రుమవజ్రచిత్రితం
బునునయి చూడనొ విరిఘముంగొనె హస్తమున న్నికుంభుఁడుఁ 3 3487

క నిరుపమ తేజుండు భయంకరవిక్రముడైన యతఁడు ♦ కడుదీర్ఘముగా
నురువక్రమ్ముం దెఱచుచు, బరిఘము శక్రధ్వజంబువలె వగుదానిఁ ౪

తే గిరిగిరంద్రిప్పి యార్చె, నాసురివిరోధి
వక్షమున రత్నపదకంబు ♦ బాహువులను
సంగదంబులు క్షణములందుఁ జిత్త
కుండలనునుహరింబులు ♦ నిండియుండి ౫

3488

౬ ఇతరములగుభూషణముల, వితతియుఁ జెబువారుచుండ ♦ విపులపరిఘము
స్థతిఁ దాల్చి సింహనాదం. బతిముకమునఁ జేయు నాసురారియు నచటఁ.

క పురుహూతధనుర్విద్యుత్ప్రరియుతిమై యుటుముచున్న ♦ పటుమేఘమునాఁ
బరఁగె, గురుబలుఁ డాతఁడు, పరిఘాగ్రవిచాలనజనభస్వతిచేఁ. ౬౫

* సుదాసు ద్రాధిపన్నస్య యథాహుం గవాంపతేః-అనిమా. గవాంపతేః సూర్యస్య-
అంశ్యాన్య

తే. ఆవహాదిక వాతసంఘాతి చలించె

నది మహాధ్వని మీఱంగ ♦ నచగతమగు
ధూనుమొప్పంగఁ దగునగ్నితో నమాన
మగుచు విలసిల్లె; సంత నఁచ్యునురవరుఁడు 2

3192

సీ. పరిఘంబుఁ ద్రిప్ప నఁపుటు వేగమునఁ గల్లు నురవడి గంధర్వవరగృహాభి
యుతమైన యలకయు ♦ నురు దేవతాగ్రహాయుతమగుస్వర్గంబు ♦ నొప్పుచున్న
యట్టి యశ్విన్యాదికాఖిలనక్షత్రగణము, కుజాదికగ్రహములు శశి
శుక్రాదిగురుతరఁగురుచిరకాంతిమన్దగ్రహములు వెలయునాకాశమపుడు

తే. దిరిగె, బరిఘంబుఁ గాంతు లాభరణకాంతు
లొలయ వెలసెడు నానికుంభోరుదహనుఁ
డఖిలకపులకుఁ బ్రళయకాలాగ్నిఁ బోలి
చేరరాకుండె నుగ్రుండై ♦ చిత్రగతుల గం

3193

క. వనచరరాక్షసు లంతట, మనముల సాధ్వసము తోచ ♦ మహిని జలింపం
గనులేకయుండఁ బ్రబలుఁడు, హనుమయు నిర్భీతుఁ డగుచుఁననురకు నెదురె .

తే. ఊరిము వివృతముగావించి ♦ యుగ్ధతీదగ
నిలిచె, బరిఘోపముములయి ♦ వెలయు బాహు
వులు తగ్గ బలమొప్పంగ ♦ సలరు దనుజుఁ
డర్కబింబమువలె వెల్లు ♦ నాపరిఘము గన్

3195

క. అనుపమబలుఁడౌ పవనుని, తనయునివక్షంబుఁ దగులఁ ♦ దావై చె, స్థిరం
బును వెడలువునగు వక్షంబును దాఁకిన యంత బరిఘంబు శతవిధములన్ .

తే. తునియలై యాకసంబునఁ ♦ గనఁబడి శత
విధమహోల్కలఁ బోలుచుఁ ♦ బృథివిఁ బడియె,
హనుమ యావిధిఁ బరిఘంబు ♦ నాత్మవక్ష
మునను దగులంగ నించుక ♦ తనువు గదల గన్

3197

క. ధరణీకంపంబున భూధరములు చలియించునట్లు ♦ తాఁ జలియించెన్,
గురుతమఁబలుండై ప్లవంగ్, త్కరసింహమునైన హనుమ ♦ తద్ధతి కచటన్ .

తే. కోపమును బూని తనశక్తికొలఁది ముష్టి
నలవరించెను దేజంబు ♦ నధికవిర్య
మలర వాయువువంటి నిశ్చలగమనము
గలుగు హనుమయు నాముష్టి ♦ గడఁగి యెత్తి గన్

3199

క. దానవుఁడొప్పునఁ బోడిచెను, దానతేగమున, దాన ♦ దనుజునురంబున్
గనఁబడి విగతచర్మంబై నెత్తుగు మిగులఁ గాఱ ♦ నతిభయదముగన్ . గల

ఆ. అట్టిఘాతమునకు ♦ నాతనివక్షమునందు మెఱువువంటి ♦ యతిభయంక

రమగు జావో పుట్టె, * రాక్షసుఁగదాని, కెంతో చంచలించి * యంత మరల.
 చ మనమున దైర్యమూని యొక * మాడ్కి స్త్రోతంగని దోర్బలాభ్యుజ్ఞౌ
 హనుమను వే గ్రహించెను, మహాబలు నిట్లని నానికుంభుఁడొ
 య్యనఁ బయికెత్త లంక నల * రాదు నిశాచరులట్టె గాంచి భీ
 తిని గలిగించువారులను * దిక్కుల నింపిరి సంప్రహ్మలై గన్ 3502
 క. తనునిట్లు లానికుంభుఁడు, గొనిపోవుచునున్న నధిక * కోపంబున ము
 ట్టిని వజ్రతుల్యమున నా,తనిబాడిచెను బూన్కి ననిల * తనయుం డచటన్.
 సీ మారుతాత్మజుఁ డిట్లు * లారాక్షసునినుండి తను నిలు విడిపించు * కొని ధరణిని
 నిలువంగఁబడి వేగ * మలర నాతని నిట్లు చంపఁగాఁ బూనె, నిశ్శృంకముగను
 ఘనవీర్యమున నొప్పు * హనుమహాయత్నమున వానినిలఁబడం * గను జవమునఁ
 ద్రోసి పిండిగ వానిఁ * జేసి పై కెగసి తవ్వకుంబునందుఁ దాఁ * బడదుమికెను,
 తే గరయుగంబున నాశిని * ంధరంబుఁ
 బట్టుకొని ద్రిప్పి వాఁడార్చి * భయదరీతి
 వాని భైరవశీర్షంబు * వరుసఁ ద్రుంచి
 వైచె, నంత నికుంభుండు * బవరమందు 93 3504
 క నినదం బొనరించుచుఁ జచ్చిన రావణపుత్రుఁ డగుచుఁ * జెలఁగెడు మకరా
 ట్టునకున్ దాశరథికినిన్, బెనునంగర మప్పుడయ్యె * భీమాకృతిగన్. 94
 క వనచరులట్లు నికుంభుం, డని నీల్లిన సంతసమున * వారినాదములం
 బొనరించిరి దిక్కులు ప్రతి, నినదంబుంజేసెఁ గవుల * వినదంబులకున్ 95
 క. ధరణిఁనుఁ గంపించెను, నంబర మెల్లను బశిల * క్షి * భంగిని మిగులం
 బరఁగె భయా వేశము క,ర్బురులకుఁ గడుఁ గల్గె దనుజ * పుంగవుమృతిచేన్
 డెబ్బదియేడని సర్గము సంపూర్ణము

౯౪ - వ సర్గము

— శుభ మకరాక్షసి యుద్ధము శుభ —

తే అనిని గుంభనికుంభుల * ట్లంత మొంగ
 విని దశగ్రీవుఁ డోర్వక * యవలుభంగి
 మండిపడియె, కోకము క్రుద్ధ * రెండు మదిని
 బెనఁగొనన్ ఖరపుత్రుఁడై * తనరుఘుని 96 3506
 క దనుజేజ్యుని మకరాక్షసి, నగు నుబలు స్థి నయను * వాద్యుల గని యు
 ట్లని పురికొల్పెను సంగం,మునకున్, నగునా * మదాక్షుఁ * బూనిబలయుతిన్.
 క చని రాముని లక్ష్మణున,వ్యసచరులం జంపిరమ్మ, * వారికయని ప

* ఉత్పాటయామాస భైరవం నదతో మహాత్ - అనిమా

- ల్కిన ఖగనూనుడు శౌర్యం, బున నేనే యధికుడనని ♦ పొంగెడుఁ గానన్.
- క. రావణనాజ్ఞను వినఁగా, నేవదలనసంతపమున ♦ నే నేగెద ని
వై వైరుల వధియించెద, నీవాక్యము రీతిననియె ♦ నిబ్బరమలరన్. ౪ 3511
- క. బలవంతుఁ డతఁడు రావణు, వలగొనుచు నమస్కరించి ♦ భాస్వద్యేష్ట
స్థలినుండివెడలె, రావణుఁ, డలరుచుఁ దన కీడినయట్టి ♦ యాజ్ఞను గొనుచున్.
- చ. ఖరతనయుండు చెంతఁగఁగ ♦ గాఢబలాస్థుని పై నైనాయకున్
బరమముగంబు మీఱఁ గని ♦ భద్రరథంబును దేరఁబంపు స
త్వరముగ నేనలం బిలువఁబంపుము, నావిని యట్లె యాభుతే
శ్వరుఁడు జవంబునన్ రథము ♦ సర్వబలంబును జెంతఁ జేర్చెన్ దాన్. ౭ 3513
- క. తనరథమునకున్ వలగొనుచును దానిం జక్కనెక్కి ♦ శుభగతివేగం
బునఁ దోలు మనుచు సారథి, కొనరంగా నాజ్ఞ చేసె ♦ నుద్యమమలరన్. ౮
- నీ మకరాక్షుఁ డంత నాత్మబలంబులం గాంచిదనుజలారా! మీరు♦దారుణముగ
నామ్రొల వై రినే♦నలతోడఁ బోరుఁడీ; దనుజేంద్రుఁడును మతి ♦ ఘనతనొప్పు
వాడును నైన రావణుఁడు నన్నని యల్ల రామలక్ష్మణులను ♦ రణమునందు
వధియింపుమని పల్కె, ♦ వచనమద్దానిని దీర్పఁగా నేను నో♦దితిజలార!
- తే. శరవరంబుల రామలక్ష్మణుల, వనచ, రేశ్వరుని వానరుల వధియించువాడ,
నమరమునశూలములవై చి♦నమధికకపి, బలమునంతయు నెండుకట్టలచనలుఁడు.
- క. వరుసఁగ దహించుచాడువన, బరిమూర్చెద, చన్న నతని ♦ వాక్కుల విని క
ర్బురులై బలము పొంగఁగ, ధరించి వివిధాయుధములఁ ♦ దదవసరమునన్.
- క. అనికేగిరి, వారందఱు, ఘనదంష్ట్రుల మెఱయువారు ♦ కామంబున నే
తనువును ధరింపఁ జాలుదు, రనూనపింగళనుదృష్టు ♦ లలరెడు వారల్. ౧౩౫
- తే. ధ్వస్తకేశులు భీతిదుల్ ♦ వాగుణాంగు
లగుచు మదగజములఁ బోలి ♦ యార్చుచు గురు
తనుఁడు గాఢగు మకరాక్షు ♦ దనుజవగుని
బలసి తమి భూమి యద్రవంగ ♦ బవరమునకు ౧౩౬ 3518
- క. చని, రంత నెల్లయెడలను, దనుజులు శంఖముల భేరితతులన్ భీతిం
గనిపింపఁ జేయ వేలుగఁ, బనివడి వాయించి, రహ్మ ♦ భయదరవంబుల్. ౧౩౭
- ఆ. భుజము లప్పళింఁ ♦ బుట్టశబ్దంబులు, వెలసె వీనిరవము ♦ విస్తృతముగ
నవనినిండె, నంత ♦ నతనిసారథిచేత, నున్న యా¹ప్రతోద ♦ ముర్ఖిఁ బడియె.
- క. మకరాక్షుని కెతన మట, వికలంబయి వేలఁడియె ♦ వింతగ రథవ
ర్యకలితహయములు ఁదముల, సకప్రగతిఁ బెట్ట మాని ♦ సరభన మొప్పున్.

క. ఆకులచరణన్యాసము, లై కదలుచు దీనముఖముఁలై బాష్పములన్
వ్యాకులమతిఁ గార్చుచు నని, కై కదలెను, భీకగుండు ఁ కడుదుర్మతియున్.

తే. ఐన మకరాక్షుఁ డారీతి ఁ నరుగునవుడు

పాంసుయు క్తంబుగా గాలి ఁ పరుషముగను

భయనముగ విచె, ఘనవిర్యఁపంతులై న

ననుజు లాయవశకునాళి ఁ తలఁచ కవుడు ౧౯౪

3523

క ఘనహస్తీనుహిషవర్ణము, లనుదగు దేహములు మఱి యిలాస్థలి రణరం
గనిచయములఁ దీవ్రగదా, సినికరఘాతముల కోర్చి ఁ చెలఁగుచు నుండన్.

క అనిచేయు నేర్పుతో నేనును నేనను గర్వమొప్పు ఁ నూతనమౌదం

బున నార్చుచు రాఘవులెటఁగనఁబడిరోయటకుఁజనిరిఁకడుఁబూన్కిమెయిన్.

డెబ్బదియెనిమిదవ సర్గము సంపూర్ణము.

౨౯ - వ సర్గము

శ్రీరాముఁడు మకరాక్షునిఁ జంపుట

చ వనచరయాధనాయకులు ఁ వాఁడిటు లంకను వీడి వచ్చుటం

గని ముదమొంది పై కెగసి ఁ గర్వము మీఱఁగ సంగరంబుచే

య నిలిచియుండి, రంత నమఃరాళికి రాక్షసపంక్తితోడ ము

న్నని యయినట్లు లానురుల ఁ నాకవు లెల్లను మీఱి మార్కొనన్ ౧౪ 3526

తే కదన మది రోమహర్షణఁము దగనయ్యె.

వనచరులు రాక్షసులు వృక్షఁవారశిలలఁ

బరిఘటూటములను వైచి ఁ పంతమూని

యొండొరులఁ గూల్చి, రనురు లఁద్దండవృత్తి 3

3527

సీ ఖడ్గశక్తులఁ గుంతఁగదలఁ దోమరములఁ బట్టనముల భిండిఁవాలములను

వజ్రమృద్ధరములఁ ఁ బాశదండంబు నట్టె నిఖాతాహ్వఃయాయుధములఁ

గవులతో యుద్ధంబుఁ ఁ గావించి, రంతట ఖరపుత్రుఁ డట్లేచి ఁ శరవరముల

వరునఁ బ్రయోగింపఁ వానరుల్ పీడితులై నునంబుల భ్రాంతి ఁ నంది సాధ్య

ఆ. సార్థులగుచు పాఱి, ఁరా రాక్షసులు కవు, లట్లు భీతిఁ బాఱి ఁ నతిముదమున

సింహనాదములను ఁ జెలఁగించి జయముల, వెలసి, రపుడకవులుఁనలుఁగడలకు

క పరుగిడుటయు రాక్షసులు, హానినాదము లొప్పుజేసి ఁ యలరుటయును దాఁ

బరికించి రామభద్రుఁడు, శరవృష్టిం బఱపి ననుజఁసమితిన్ నిలిపెన్ ౫ 3529

క దనుజులు శ్రీరామునిచేతిను వారితం లగుటఁ జూచి ఁ దర్పింబున నా

దనుజేజ్యుఁడు మకరాక్షుం, పనియెం గ్రోధాన్ని మండి ఁ యారామునితోన్.

- క. రామా! నాతో మార్కొన, నీమహిని న్నిల్వ నీకు ♦ నే ద్వంద్వరణం
బామోదంబున నొనఁగెద, నీమహితధనుర్విముక్తకేమితిచేక్ష. ౧౦
- క. నీయనుపంచకమును నిటఁ, దీయించెద, నాజనకు వధించితివి గదా
యాయటవి మరల నీవిటు, నాయెదుట రణంబు చేయ ♦ నై జబలమునఁ.
- క. నిలుచున్న నిన్నుఁ గనను, జ్వలగతిఁ బైపైని గ్రోధఁసారము పెరుగం
దలఁచుచున్నది దుర్గతి, యిలాధిపా! రామ! యప్పుడే గ్రుధ నిన్నున్.
- తే దండకారణ్యమునయందె ♦ తవిలి కాన
కుంటి ననుచు మదంగంబు ♦ లుగ్గరీతి
మండుచున్నవి, రఘుకులఁమండనా! యి
చట మదీయసుభాగ్యసంఘసర్గమునను ౧౨౪ 3534
- క. నాకనులయెదుటఁ బడితివి, భూకాంతా! సింహ మొక్కఁడు ♦ భూరివిహినమం
దాఁకటఁ బీడితమై తగి, యాకాన మఱొక్కమృగము ♦ నరసెడురీతిఁ.
- క. నినుఁ జూడఁగోరియుంటిని,, కను మిదిగో నాదుబాణఁగణవేగమునఁ
గని మృతి మును నీచే జచ్చినవీరులతోడ యముఁడు ♦ చెలఁగు నగరికిఁ.
- క. చనఁగలవు, పెక్కుపల్కులఁ, బనియేమిఁక రామ! నాదుఁపలు కొకదానిఁ
విను సర్వలోకములు నీ, యనిమొనఁ గనుఁగొనునుగాక ♦ యాదృతిమనలఁ.
- తే అస్త్రములచేతఁగాని గదాయుధంబు
చేతఁగాని భుజంబులఁచేతఁగాని
పెనురణము చేయ నితరసాధనగణంబు
చేతఁగాని యభ్యాస మీఁకే తెఱంగొ ౧౨౫ 3538
- క. దానిం గొనియే సంగర, మోక్షప కావింపు, మనిన ♦ సురీప్సతి యా
దానవునిపల్కులఁ విని, తానయి పైపై నఁ బ్రేలు ♦ దనుజాధమునిఁ ౧౨౬
- క. కని పక్కున నవ్వుచు నో, దనుజా! నీవొనరుపంగఁదగని పలుకులఁ
ఘనురీతి నేల ప్రేలెడు, పనియగునే వానివలన ♦ బాలిశుడనరే. ౧౨౭ 3540
- క. అనిచేసి కాని వాగ్బలమునను జయింపఁగఁ గాదు, ♦ మును పయ్యటనిఁ
దనుజవరుండై తగు నీ, జనకుఁడు త్రిశిరుండు సత్వఁసారుఁడు మఱియుఁ.
- తే. దూషణాఖ్యుఁడు మఱియుఁ జతుర్దశముల
వేలు గాక్షను లనిఁ దెగి ♦ రోలిని, గుల
పాంసనా! పాపమతి! తీక్షణభంగి నాని
కానఖంబులు గలగృధ్ర, కాకసమితి ౧౨౮ 3542
- క. వంచకములు నీమాంసం, బంచితముగఁ దినఁగఁగల, వఁహార్యముదమునం
గాంచుము నాపౌరుష మని, మించినతమిఁ బలుక ఖరుని ♦ మేటికొమరుఁడుఁ.
- క. మనమునఁ గుపితుండై రా,మునిమీఁద రణాంగణమున ♦ మొక్కలముగ వై

చెను బాణసమూహంబులు, కనకనుపుంభాత్తబాణగణముల వానికొ. ౨౧౫

చ. నిశుపమబాణజాలముల † నిర్భగరీతిని వై చి రాఘవుం
డురుజవ మొప్పు నత్తటిని † సుర్విషయికి శకలంబులై పడం
గర మరుదై న శక్తి దగఁగగా నొనరించె, ఖరాత్తజన్మండై
పరఁగుసురారి దాశరథిపంథము మీఱఁగఁ దేజ మొప్పఁగక. ౨౨౫ 8545

తే. ఒండొరులఁ దాఁకి భయదహా † యుద్ధ మప్పు
డొనరిచిరి, చాపవరములఁనుండి జ్యాల
తలు, కరంబున వింటిదెఁబ్బలు తగులక
యండఁ దొడిగిన యత్తైముఁనొరయుట నట ౨౩౫ 8546

క జనియించిన పెనురవ మొయ్యన నభ్రమునందు వినఁగ † నయ్యె జలదగ
ర్జన మట్లుగ; గంధర్వులు, దనుజులు దేవతలు భుజగఁతతి కిన్నరులు. ౨౪౫
చ. కనుఁగొనఁగోరి యద్భుతముఁగాఁ దగునాకదనంబు నాకినం
బున వసియించి, రత్తటిని † బూనికమీఱఁ బరస్పరాంగముల్
ఘనశరరాజిఁ గ్రుచ్చుట నిఁకామఘ శత్రుమయంబునం గనం
గను ద్విగుణంబుగాఁ బెరుఁగఁగాఁ దొడఁగెన్ మఱి వార లిద్దఱు. ౨౫౫

తే. ఒకరుచేసిన దానికి † నిఁక నొకటిగఁ
బ్రతికృతిం జేయుచున్ సంగఁగరంబు జేసి,
రంత మకరాక్షుఁ డారాఘఁవాంబకముల
నడుమఁ ద్రుంచెను భూపతిఁనాధుఁ డంత ౨౬౫ 8549

చ. దనుజవిము క్తమార్గణవిఠానము స్వీయశరాళిచేత ను
ర్విని శకలంబులై పడఁగ † వేగమ ద్రుంచెను, దిగ్విదిక్కులం
గనఁబడె నంబంబులై యఁఖండముగా మఱి భూమి యెల్లెడఁ
గనదురు బాణజాలముల † గాఢసమూహతయాట నత్తటికొ ౨౮ 8550

తే. సుంతయును గానరాకుండె, † సంతట గురు
బాహుఁడొ రాము డుం గ్రుధఁ † బరునిచాప
మట్టై ఖండించి యెనిమిదియంబకముల
నతనిసారధిద్రుంచె నట్లునుగురధము ౨౯ 8551

చ. శరముల నుగ్గొనర్చి మఱి † సైంధవరాజిని ద్రుంచె, సంత నా
సురరిపుతల్లజం డని విఁచూర్ణిరధుండయి నేలనిల్చె, న
ద్ధరణిని నిల్చి భూతనముఁదాయభయంకరమై లయాగ్నితో
సరియయి మండు శూలమును † శాతత్రుగ్రముఁ గేలఁ బూనఁ దాక. ౩౦

చ పెనురణమందు నాశరుండు † భీకరరీతి జ్వలించుశూముక
మనమునఁ గ్రోధముం బ్రబల † మాటికిమాటికిఁ ద్రిప్పి రామువై

చెను, రిపుహస్తవిద్యుతిని ♦ జెంచి జ్వలించుచు వచ్చుచున్న యా
ఘనతరశూలమున్ నృపతి ♦ కాంతుఁడు వ్యోమమునందె లీలతోన్ 3౨౪ 3553
చ. శరముల మూఁటఁద్రుంచె, నిటు ♦ తారునువర్ణమనోజ్ఞ శూల మా
ధరణిపుబాణ వేగమునఁ ♦ దద్దయఁ బిండిగనై మహాశైల్కనా
ధరఁబడి, నెంతకార్యమును ♦ దా సులభంబుగఁ జేయురాముఁ డ
క్కరణిని శూలముం దునుమఁ ♦ గాఁ గని యభ్రమునందు భూతముల్. 3౨౪
తే. మేలు మేలనిపొగడి, నాశూల మట్లు
శకలమకాటను ఖరునాత్మ ♦ జన్మఁడు గని
ముష్టి బంధించి పైకెత్తి ♦ మ్రోలనున్న
రాము నిలునిలు మనిపల్కె ♦ రాక్షసుండు 3౨౬ 3555

క. అరియట్లు తనదుపైఁ బడ, నరుదెంచుచునుండఁ జూచి ♦ యారాముఁడు భీ
తిరహితుఁడై నవ్వుచు నా, శరాసనమునందుఁ దొడిగె ♦ జ్వలనాస్త్రంబున్.
తే. ఇట్లు లాగ్నేయశరము నెం ♦ తేని పూన్కిఁ
గార్హకమునందు సంధించి ♦ కరమువై న
నద్ది యురమును జీలిచి ♦ యవలఁ జనఁగ
ధరణిఁబడి వాఁడు మృతినొందె ♦ దనుజు లడల. 3౨౮ 3557

సీ. మకరాక్షుఁ డిట్లు సశుభమునఁ గూలుటఁ గనిరాక్షసులు భూమి ♦ కాంతుబాణ
సముదయార్ధితులయి ♦ సరగున లంకకే పరుగువాటిరి, దేవ ♦ పటల మంత
దశరథరాజసం ♦ దనబాణవేగమ్మునను హతుఁడై వజ్ర ♦ మున హతమయి
ధరను గూలిన పర్వ ♦ తమురీతి నిలఁగూలియున్న యాఖరపుత్రు ♦ నుగ్రబలుని
తే. రాక్షసేజ్యుని మకరాక్షు ♦ రమణఁ గాంచి
చనియె నేటికి భీకర ♦ శత్రు వీతఁ
డనుచు మిక్కిలిసంతుష్టి ♦ నంది యభ్ర
మందుఁ జెలువారుమండె న ♦ య్యగనునందు. ౪౦ 3558

డెబ్బదితొమ్మిదవ సర్గము సంపూర్ణము.

౮౦ - వ సర్గము.

❧ { ఇంద్రజిత్తు హోమప్రభావమున మరల రామప్రముఖుల నొప్పించుట. } ❧
రామం దతనిఁ జంపునపాయ మాలోచించుట

౪. చ. అని జయమందు రావణుఁ డశహోర్యబలుండు ఖరాత్మజన్మఁ డ
ట్లనిఁబడు టాలకించి మదియందు మహాత్తరకోపమొప్పు దం
తనిచయ మట్టై గీటి ప్రవి ♦ దారిణమం దిఁక నేమి చేయనా
నని యపుడెంచి యంతట మహా తరమై క్రుధ తన్ను ముంపఁగన్. ౧౪ 3559

- క. తనయుని శక్రజతుం బని, చెను యుద్ధము చేయఁబోవఁ జితరిపువీరా!
యనుపమవీర్యుల శ్రాతల, ననిలో నారామలక్ష్మణాహ్వయులఁ దగఁ ౨౪
- క. పరిమాన్వు మీవు మాయం, బరులకు నగపడక గాని ఁ వారికి దృగ్గో
చరుడవయి కాని పోరిన, గురుబలుఁడవు తలఁప నెదురుఁగొనఁగలఁ డెవఁడేక.

తే. అప్రతిమకద్మఁడైన యాహరిని గెలిచి
యున్నవాఁడవు రణమందు ఁ సుర్వి మనుజు
లైన యారాఘవులఁ గాంచి ఁ యాగ్రహమునఁ
జంపకుండుదువే? యేల ఁ శంక నాకు ౪

3562

చ అనివచియించు రావణునిఁ మానతిఁ గైకొని యజ్ఞభూమికిం
జని విధిమీఱ నగ్నినటఁ ఁ జక్కఁగ వ్రేల్చెను సింధ్రజత్తు పా
వననియమంబు పూని శుచి ఁ బాగుగ ప్రోవఁగఁ బూన రాక్షసాం
గన లొగి ఋత్విగర్థమయి ఁ గాఢరయంబున రక్తవస్త్రముల్ గె ౪ 3563

క కొనివచ్చి రట్టిహోమం, బునఁ దోమరశరదళముల ఁ పూగము శాస్త్రో
క్తని దగువరి స్తరణములు, గను మఱియు విభీతకములఁ ఁ గ్రతునమిధలుగఁ.

సీ. అరుణవస్త్రమ్ము లఁధ్వరకరలకు స్రువ మినుపదిగనుగూర్చి ఁ యెలమి సింధ్ర
వైరిలోమరముల ఁ వరుసగ శరపత్రముల నగ్నిచుట్టును ఁ లలిఁ బరిస్త
రణము గావించియుఁ గ్రముగాఁగ హోమార్థమయి ప్రాణములఁగూడిఁయలరునీల
వర్ణమేషగళంబు ఁ వదలక భేదించె, నంతట నొకసారి ఁ యత్పైరగులు

తే వగ నె యగ్ని విధూమమై ఁ మిగుల మంట
లెగయఁగా వెల్లె విజయమింకఁ గలుగునని
తెలుపునాచిహ్నుములతోడ ఁ దీప్తిమెఱసె
నగ్ని యది, తప్తజాంబూనఁదాభ మగుచు ౯

3565

క. అరయఁగఁ బ్రదక్షిణముగాఁ, దిరుగుచు జ్ఞానాన్నితమయి ఁ తేజరిలెం ద
త్తరుణమునఁ బురుషరూప, న్పురణమ్మున నగ్ని లేచి ఁ పూకహవిసులక. ౧౦

క తానే పరిగ్రహించెను, దానవవరుఁ డీట్లు శుచిని ఁ తగ వేలిచి యా
దానవనిర్దరరాక్షస, మానసముల కెలమి గల్గు ఁ మాడ్కిక భక్తక. ౧౦౪

తే. తర్పణముఁ జేసి యద్రానఁ ఁ నా నెవరికిఁ
గనఁబడకయుండు శక్తిచేఁ ఁ గ్రాలరథము
దిన్యమగుదాని నెక్కె నాఁతేరు నాల్గు
తురగములఁ బూన్పఁగాఁ బడి ఁ యరుదుగఁ దగి ౧౦౪

3568

క. సునిశితశరనికరంబయి, తనరుచు నారోపితగురుఁధను మోప్పంగఁ
గనఁబడి కెలసెను, మఱియును, గనకపరిచ్ఛదము గల్గి ఁ కాంతి మిగులఁగఁ.

తే అర్ధచంద్రాకృతులును జంధ్రాకృతులును
మృగములం బోలు నాకృతుల్ ధృతగువిచిత్ర
ముల నలంకృతనుయి కడుఁ వెలసె నతని
ధ్వజము హాటకమయగురు ధవలయతుము ౧౩ 2570

క. నురుచిరవైడూర్యములక, బరిభాసురమునయి చుండుఁ పావకురీతిక
గరముగ్రంబుగ వెలసెక, గురుబలుఁ డాయిం ద్రజిత్తు ధోరికమెఱయెక.

చ. ఖరకరురీతిగా వెలసి ధృతరంబయి చూడ రాక భీ
కరమును నౌరధంబునను గంజజనిత్రమున న్నితాంతముక
నిరతము రక్షణంబుగని ధేనున నేరి కనాధ్యుఁడౌచు నం
గరమున గెల్పునే గొనెడు కన్బరివీరుడు గానన త్తటిక. ౧౪ 3572

క. రాక్షసమంత్రంబులఁ బ్రత్యక్షంబుగ సగ్నివేల్చి యగపడకయె వై
రిక్షయము చేయఁబూనుచు, రాక్షసపురి వెడలి శాంతఁపహితాత్తుండై.

గ. వనమున ననత్యమువివర, తనవులు చూడంగఁ బడంగఁ దాల్చి యిచటఁజే
రిన రామలక్ష్మణుల నిడె, యనిఁజంపి యనీకవిజయఁ మంది యరుదుగక.

క. జనకుండగురావణనకుఁ, చనివి గలుగనిత్తు, నిపుడు ధృతికిఁ బ్రనుదం
బునుగల్గ రామలక్ష్మణులను జంపి ధరిత్రహింసఁ దలవగుఁ డొకరుడక.

ఆ. బ్రదికియుండకుండఁ బనిపూనిచేసెద, నని యదృశ్యుఁడగుచుఁ హవావమున
నుగ్రుండైన యాతఁ డొగిఁ దండ్రియానతి, నంది క్రుద్ధుఁడగుచుఁ నడరి నింగి.

క. ధనువును శరములు తీక్ష్ణము, లనుపమములు నొచు నొప్పు ననికొ జనియెక
ఘనవీర్యులౌచు భుజములు, పెనుపడుచుండంగఁ గాంతిఁ పెద్దగఁ దనరెక

ఆ. తలలు మూడు గల్గు దారుణఫణులట్లు, లగపడుచును గపిబలాంతరమున
నిలిచి తీవ్ర బాణములవైచు విరుల, రామలక్ష్మణులను రక్కసుండు. ౨౦

క. కని వీరె రామలక్ష్మణు, లని యెంచి న్వౌకార్యకంబు నపు డెక్కిడి వృ
ష్టిని మేఘము వర్షించెడు, ననువున శరధారలప్పు డనివర్షించెక ౨౧ 3579

చ. అరదముతోడ నాకనమునందె వసించి యదృశ్యుఁడౌచు రా
డ్యవీనుతులక నిశాతశరఁవారిమునక గడునొంచె, నిట్లు ని
ర్జిరిపుబాణవేగ మని రాఘవులం దగఁ గప్ప వారు ని
ర్భరవరచాపయాగ్ధమున బాణములక సరిగూర్చి యత్తటిక. ౨౨ 3580

గ. అనుపమదివ్యావృత్తబలంబును జూపిరి, భూరిబలులు భూపతితనయుల్
ఘనశరవారంబునఁ జ, క్కనిరీతిని వ్యోమపథముఁ గప్పిన నై నక ౨౩ 3581

* మిథ్యాప్రచారా వశే-అనిమా. అనికవిజయముయధిమనజయము

చ. ఖరకరురీతిఁ గాంతుల నిఃకామము మించెడునస్త్రుజాలములే
శరములు శక్తవైరిని విఃశాలతరాభ్రమునందు నుంట నె
క్కరణి స్పృశింపకే యడఁగెఁ, † గాంతులమించెడు నింద్రవైరి యం
బరములు గప్ప ధూమసను†వర్ణతమిస్త్రముఁ బుట్టఁజేయుచున్ ౨౮౫ ౩582

సీ. మునుపె నీహారంబుఁ † బోలుచీఁకటు లావరించియున్నట్టి†దిశ్చంఛయములఁ
గనుఁగొనఁ గానట్లు†గాఁ జేసె, నారీతిఁ జరియించునవ్వు త†చ్చరగణప్ర
యోగమ్మునంగల్గు † నురుగుణధ్వనిగాని నేమినాదముగాని † భీమతురగ
ఋరనిస్వసముగాని † యొరులకు వినఁబడనయ్యె, నాతనిరూప † మరయఁదోఁప

తే. దయ్యె, గురుబాహువగునాతఁ † డట ఘనాంధ
కారతిమిరంబునందు నా†నారవృష్టి
కరణి నదృశముగ బాణఁగణనువృష్టి
గురిసె, మఱియును సురవైరి†వరబలమున ౨౮౬ ౩583

క. అనిమొనఁ గ్రుద్ధుండై రా,ముని సర్వాంగముల భాను†మూర్తి సమశరా
శిని వై చుచు నొప్పించెను,, మన జో†త్తము లర్కవంశ†మండను లంతఁ.

తే. వర్షధారలచేతఁ బఠ్యతము లట్లు
బాణవృష్టుల నొచ్చుచు † భక్త్యపుంఖ
నిశితశరముల వై చిరి † సింగిఁ గూర్చి,
కంకపక్ష దళావృత†కాండము లవి ౨౯ ౩585

క. నురపథమునందుఁ బఱుల, కరణిక్ వేగమునఁ బాటి † కర్బురునిం దాఁ
కి రహిక్ దన్తర్కంబుల, వరుసన్ భేదించి రక్త†వారిఁ డడియుచున్. ౩౦ ౩586

క. ధరణిం బడియెను, నిట్లా,పురుషోత్తము లరికలంబఘాగంబున నా
తురులగుచుం దద్యాణవి,సరమును భల్లములఁ ద్రుంప † సాగిరి పెలుచన్

చ. దనుజుఁ డదృశ్యుడై తము నిఃతాంతము బాణము లేయుచుండు ది
క్కును గనిపెట్టి యచ్చటికిఁ † గ్రూరతరాస్త్రము లొక్కరీతి వై
వను బనిపూని రాశరుఁడు † బాహువిలాసముమీఱ బాణమో
చనమును జేయఁజాలుచు నె†నంగుమహాతిరఘుండు గావునన్ ౩౨౫ ౩588

తే. ఒక్కచో నిల్వ కాత్తర†ధోత్తమంబు
తోడ సకలాశలకు మాయఁ†గూడి తిరుగు
చరులబాణములకుఁ జిక్క † కాన్పసనుతు
లను శితాంబకములను నొం†చెను మిగులఁగ. ౩౩ ౩589

క. వీరులు రాఘవు లట్లరి, వీరకనత్కనకపుంఖ†విపులశరములన్
ఘోరంబుగ నంగంబుల, భూరిగతిన్ నల్ల గాఱ † భూతభయదులై. ౩౩౫

తే. పుష్పితపలాశములరీతిఁ బాలించి; రంత

రవిని సురమార్గమునను నభ్రములు గ్రమ్మి
నపుడు తద్గతు లెఱుంగ రాక పరఁగునటు
లమరవైరియు నెటుచనినదియుఁ గాని 3౪౫

3591

సీ. అతనిహాపముగాని యతనిధను బ్యాణములుగాని శద్ధతములగు నితర
వస్తువు లెవిగాని ననుభవ నేవ్వరికైన దెలియరావయ్యెని నమ్ముల నతండు
బాణాళి పరఁగించి వానరశతములఁ బంచశ్య మొందించి ప్రథమసీమ
యందుఁ బడంచేసె, నపుడు లక్ష్మణుఁ డతికోపంబున రాముఁ గూర్చి పలికె

తే. * నేను బ్రహ్మ ప్రముచు వైచి నిఖిలరాక్ష

సులను ద్రుంచెద, నన్న యాశుభ తరాంగ

లక్షణుండయి తనరాసు లక్షణుఁగని

రాముఁ డిట్లని పల్కె శుభ్రతరథంగి. 3౭౫

3592

క. ఒకనినిమిత్రము ధరఁగల, సకలానుకులను వధింప నావీంతమ్మనని
ట్లు కడుంగోరుట తగవే, యింక వినుమా' యని నొనర్చి కే యున్నజనున్.

ఆ. అనిని దాఁగియున్న యాతనిఁ, బ్రాంజలి యైనవాని శరణునందువానిఁ
బరుగువాఁడును వానిఁ బ్రమత్తునిఁ, జంపదగదు సుమ్మనహజ! యెపుడు
క గురుబల! యీతనినే సంగరమునఁ జంపంగ మనము గావీంతము దు
ర్భరఫణులఁ బోలి వేగ, స్ఫురణంబున మించు నస్త్రపుంజ మితనిపై. ౪౦

క. పరగింతము, మాయను గొని, యరదముతోఁ గానఁబడక యభ్రమునందే
తిరిగెడు నీనీచుని దే, రిపుం గని ప్లవగ సైన్యపాలకు లెల్ల. ౪౧ 3596

క. బల మలరారఁగఁ జంపం, గల, రీయింద్రానిపూన్కి యైవివరంబుం
గలయం జొచ్చినవై నను, బలినర్హము నొందినను దివమునకుఁ జనినన్

తే ఆకసంబున కెగసిన నల్లె యెంగు

జొచ్చి కనఁబడకున్నను శుంభదుగ్ర

మామకాస్త్రాగ్నిదగ్ధుడై మహిగతానుఁ

డగుచు బడిపోవఁ గలఁడింక ననియె నిట్లు. ౪౨

3598

చ గురుమతి సత్ప్రభావుఁ డరికుంజరసింహము రాఘవేంద్రుఁ డి

క్కరణి వదించి భీతికరకర్ణుడు భీతికడైన దానవుం

ద్వరగ వధింపఁగా దగిన దారుణకృత్యము నెట్లుచేయఁగా

దరమగునంచు నెప్పుడిని దాను నలించుచునుండ నెంతయున్. ౪౩ 3599

ఎనుబదియవ సర్గము సంపూర్ణము

౮౧ - వ సర్గము.

అంధ్రజిత్తు మాయాసీతను హనుమంతుడు చూచుచుండఁ జంపుట

క. గురుమతి రామునియాశ యు, మరసి గ్రహించుచును రాక్షసాధీశుఁడు నం
గరమును మాని పురంబున, కిరిగె నచటనుండి దూరఁమరయుచు మదిలోఁ.

చ. తనురుచి మీఱి శూరుఁడగు ధానవవర్షుఁ డతండు పత్తనం
బును దగఁ జొచ్చుచున్ బలము ధౌల్పై నుత్తమకుంభకర్ణము
ఖ్యనిఖిలదానవుల్ తెగుట ధాన్య దలంచి యమర్షయుక్తిచే
గను లరుణంబులై తనరఁగఁ బురి వెల్పడి యుద్ధభూమికిఁ ౨

3601

తే. మరల వచ్చెను, గురువీర్యమండితుఁ డను
రాళికంటకుఁడును బులఁస్తానవ్వవాయ
జనితుఁడు నగు నాతండు రాక్షసగణయుతుఁ
డగుచు బడమటిద్వారంబు నపుడు దాఁటి. 3

3602

క చని వీరులైన రాఘవు, లనికి సుహృద్వృత్తు లగుట ధారసి దుఃఖం
బున వారి ముంచి యుద్ధంబును మానఁగఁ జేయ మాయఁబూని కడువడిఁ.

క పరఁగించె దాని నంతట, నరుదుగ మాయైకశక్తి నవనీసుత న
త్తరుణమునఁ బుట్టఁజేయుచు, నరదంబున నుంచి బలము లార్పటిమీఱఁ.

క తనచుట్టు నిలువఁగా సీతను జంపం గోరె, దుర్మతంబునఁ దగునా
చనుజుం డెల్లర మోహంబున ముంపం గోరి ప్లవగముఖ్యులు గనఁగఁ.

చ. జనకజఁ జంపురుద్యమము ధన్వంతమునందునఁ గోరి యెచ్చుటన్
వనచరు లుండిరో యటకుఁ బరివ్రే, చప్పురినుండి యింద్రజ
త్తనికిని వచ్చుటం గనిన యాకపు లెంతయుఁ గ్రుద్ధులై రణం
బును గడుఁ జేయఁగోరి కరముల్ శిలలం గొని యొప్పుమీఱఁగఁ. ౬౪

తే. మామకొని రంతఁ గపిగణఁగుండునుండు
హనుమ మిగుల దురాసనంబైన భూరి
పర్వతాగ్రముఁ గరమూనఁ బట్టి కవుల
యగ్రభాగంబునం జనె నతనిపైకి ౮

3607

సీ హనుమంతుఁ డంత నిండ్రునివైరిభముపై రామపుష్పియురాలి ధాజనదన
విహతనమ్మాదను విత్తలై కపేశిని నుపవాసశ్రముఖ నొప్పుదక్కి
యనిశము గట్టిన యాయంబరముతోడ దీర్ఘయై యుండిన మానసీయ
దేహసంస్కార మేతిరున లేకుంట నవయవంబుల భూళి యావరింప

* యకారము గాయత్రియందుఁ బదొమ్మిదవయత్కరము ఇటనుండి పదొమ్మిదవ సహస్ర
మారంభమైనది

తే. నున్న సీతను గాంచె, నానన్నసీమ

నాతఁడు ముహూర్తమాత్ర మయ్యతివఁ గాంచి

జనకతనయయె యంచు నిశ్చయము చేసి

కొని వివాదంబు నొందుచు ధ మనసునందు. ౧౦౪

3608

క. జనకజను స్వల్పకాలం, బునకుం బూర్వంచె లంకఁ

ననె యట్లు నిశ్చయించెను,, హనుమయు మలదిగ్ధదేహయై దీనయైనై. ౧౧

క. దనుజనిరథమందుండిన, జనకజఁ గని మోము బొప్పజలములఁ గలఁగఁ

వనటం గాంచెను, శోకా, ర్తను విహతానందఁ గృపకుం ధగు నాసీతఁ.

తే. ఇంద్రజిత్తునకుం జిక్కి యెలమి దక్కి

యతనిరథమున నుండంగ ధ నవుడు చూచి

యితఁడు రథమున జనకజ ధ నిట్లు లుంచి

తే గతం బేమి యంచు మధిం దలంచి. ౧౩

3611

క. వనచరులం బ్రశ్నించెను,, హనుమయు నట నున్నవానరావళితోఁ దా

నును నింద్రజిత్తువీఁదికిఁ, జనియెను, గపిబలము పైకిఁ జను దేరంగఁ.

క. కని యింద్రజిత్తు శ్రోధం,బున మూర్ఛితుఁ డగుచు ఖడ్గమును దాఁ గోశం

బున నుండి పెఱికి జనకుని, తనయదగు శిరంబుఁ బట్టె ధ దారుణరీతిఁ. ౧౫

క. అరదంబునఁ దనమాయా, విరచితయై రామ! రామ! విభు! మహితాత్మా!

కరుణింపు మనుచు నేడ్చెడు, తరుణిమణి జనకరాజతనయం గ్రుధచేఁ. ౧౫౪

క. వనచరు లందఱు చూడం, గను గొట్టెను, బననమతుఁడు ధ కాంతశిరోజా

శిని వాఁడు పట్టుకొనుటం, గని దై న్యము నొంది బొప్పకణములఁగార్చెఁ.

తే. చారునర్వాంగి రామునిగారవంపుఁ

దరుణి యాసీత యట్లవశస్థును గుడవఁగఁ

గాంచి హనుమ యమర్షము ధ గదుర ననుర

వరునినుతు నింద్రజిత్తుని ధ బాగుగఁ గని ౧౮

3616

క. పరుషాక్షరములతో ని,వ్వరుసం బలికెఁ దురాత్మా! ధ బ్రహ్మర్షిమహా

త్తరకులజనితుఁడ వయ్యును, సురవై ర్యనవ్యయమునందు ధ జొచ్చితి కానఁ.

క. సతి యగు సీతశిరోజ, ప్రతతిని దాఁకితివి దీనఁ ధ బాడగుదువు దు

ర్కతి యిట్లు వుట్టినది కన?, దితిజా! చీ! పాపరతనశివి గనుక నికఁ. ౧౯౪

క. త్వరలోనం జెడివోదువు, కరుణారహితా! దురాత్మా! ధ కడునీచుండా!

నిరతదురాచారా! పా,వరతపరాక్రమ! యనార్యపథమున నిచటఁ. ౨౦

తే. ఇట్టిహీనంపుఁబని చేసి ధ తీవు, దీనిఁ

బాపియే గాని యితరుఁ డెఁపుటికిఁ జేయఁ

ఛో కృపాహీన! యేవ లేఁదో! మదికిని,

గరుణ యపరాధియెడఁ గూడఁ దరయ ననెదో? ౨౦౫

3620

చ. జనకజ స్వాలయంబుఁ బరిఁచారికలఁ విడనాడి రాజ్యవ
స్తునిచయ మెల్ల వీడి తనఁతోడఁగు రాముని స్త్రావుఁ బాసి యే
యనువున నీకు దోష మినుఁసుంతయుఁ జేయకయుండఁగా వధిం

పను జతనంబు చేసెదవుఁ పావుఁడ! యే మొనరించె నేరమున్. ౨౦౫ 3621

తే. అట్టి మైధిలి నీతనుఁ నంత మొందఁ, జేసి యెట్లులైన నీ వింకఁజరముభూమి
బ్రదుకఁ జాలవు గొప్పపాపంపుఁగృతిని, జేయుటం జంపఁదగు దీవుఁసీద్ధ మిద్ది.

క. కనుకన్ నాచేఁ జిక్కితి, దనుజా! కంటకుండ వౌటఁ దప్పక లోకం
బున వధ్యుండ వగుదువు కనుకను నీ వీలోకమందుఁ గడు నీచుండవై. ౨౩

ఆ. జీవితములఁ బాసిఁ శీఘ్రమ వ్రేతను, వగుచుఁ బదియు నాలుఁగైన జగము
లందు శ్రీనిఁ జంపిఁనట్టివా రేకుల్పితపద మొందువారొఁ దాని నీవు. ౨౩౫

క. చని పొందఁగలుగు దంచని, హనుమంతుం డిట్లు పలికిఁ సాయుధులగునా
వనచరులఁ గూడి శ్రోధం, బున రావణిపైకిఁ బూన్కిఁ బోయెన్ ద్వరతోన్

చ. బల మలరారఁ బైఁ బడఁగఁ బౌరుష మూనియె వచ్చుచున్న యా
బలముల నంజనాతనయుఁ బాహుబలాభ్యులు భీతిమల్ నురా
రుల భటు లున్లు దాకి కడుఁ రూక్షముగా నని నేసి యంతటన్
నిలిపిరి, శక్రవైరియునుఁ నిర్భర బాణసహస్ర మొక్కటన్. ౨౪౫ 3626

చ. ధనువునఁ గూర్చి వైచి యతిఁదారుణరీతిని వానరౌఘముం
వనటను బొందఁజేసి కపివర్యునిఁ బావనిఁ గాంచి శల్కె ని
ట్టని, హరినాథుఁ డారమునఁ రావ్యయుఁ డీవును యన్నిమి త్ర మీ
దనుజపురంబుఁ జేరితిరొఁ తన్నిధిలాత్మజ నిప్పుడే యిటన్. ౨౭ 3627

తే. నీవు చూచుచు నుండంగఁ నే వధించు

వాఁడ వనచర! యాసీతఁ పృథమముననె

చంపి యవ్వల రామలక్ష్మణుల దుర్మ

తిని విభీషణు సుగ్రీవుఁ నిను వదింతు ౨౮

3628

క. వనచర! శ్రీలవధింపం, జన దని చెప్పితివి గాదెఁ శాస్త్రోక్తముగాఁ

గను, బదు లిడువాఁడను నే, విను మెయ్యది శత్రువులకుఁ బీడాకరమా ౨౯

ఆ. అద్ది యెట్టిదైనఁ నాచరింపం దగుఁ, దప్పకండఁ గానఁ దగుణి దీనిఁ
జంపువాఁగ ననుచుఁ శ్వేననజునకుఁ జెప్పి, యప్పు డేడ్చుచున్నఁ యవనితనయ

తే. మాయచేఁ జేయఁబడిన యఁమూనిని శిత

ధారగల ఖడ్గముం గొనిఁ తనకరమున

నతోకె, మిక్కిలి ప్రియదర్శనయుఁ దపస్వి

నియుఁ బృథుశ్రోణియు నగునాఁ నెలఁత నిట్లు. ౩౦

3631

- క. దనుజోత్తముఁ డగు రావణు, తనయుం డుసవితముట్లు ♦ తగ నఱికిన మే
దినిఁ బడెఁ దుండములై, నీ, తను నీవిధిఁ జేతులారఁ ♦ దాఁ జంపి తమిన్
- క. దనుజుం డిట్లు వచించెను, హనుమంతునితో ననుర్చు ♦ వార యుపతిభా
ర్యను జంపినాఁడ నే నిదె, కనుమా' జానకియుఁ దెగియెఁ ♦ గాదే' యిచటన్.
- ఆ ఇంక మీప్రయత్నమిది యెల్ల విఫలంబె, యయ్యె, ననుచుఁబలికిఁ యాతఁడాత్మ
కరయుగమున ఖడ్గపరుషధారను సేత, నట్టెనఱికి హృష్టుఁడగుచు సంత. 334
- క అరదమ్మన నుండియె భీ, కరనాదము పరిగఁ జేసెఁ, ♦ గడు దాపున సంత
గర మొనరించును నిలిచిన, హరు లెల్లను రావణుని ప్రియాత్మజుఁ డెలమిన్.
- క. తునుట్టును దుర్గమువలె, దనుజులు గుఱియెట్టుచుండఁ ♦ శస్త్రధ్యమముం
దున నుండి నోరు పెద్దది, గను జేసి యెచ్చిని ధ్వనిఁ ♦ గడు విని రాత్రిన్.
- చ. జనకజ నెట్లు త్రుంచి మది ♦ సంతన నందుచు నబ్బుఁ గాంచె నా
దనుజవరాత్మజుండఁ, ప్రమదంబునఁ దేలెడ వానిఁ గాంచి యా
వనచరులన్ విషణ్ణులయి ♦ బాగుగ మిందును వెన్నఁ జూడకే
చనిరి సబాష్పనేత్రములు ♦ చాలవిఱిలములై కనంబడన్ 335

8637

ఎనుబదియొకటవ సర్గము సంపూర్ణము.

౮౨ - వ సర్గము.

హనుమదాదు రామనిచెంత కేగ నింద్రజిత్తు నికుంభిలయంగు } హనుమము చేరుట.

- చ. వనచరు లిట్లు లయ్యెశనిభంగి భయంకరమై చెలంగు నా
దనుజునిసంహనాదమును ♦ దా రొగి నించు భయంబునన్ జవం
బున దెసలం గనుంగొనుచుఁ ♦ బోయిరి, వాయుతనూఁడున్ భయం
బునను విషణ్ణవక్త్రులయి ♦ పొల్పుటఁ దోచినరీతిఁ బాటున
వ్వనచరులన్ మహార్తులను ♦ బల్కె మనంబున ధైర్య మూనుచున్ ౨ 3363
- క వనచరులారా' మోములు, వనటం గుండంగ మీరు ♦ బవరింబున మీ
ఱిన యబ్బు దక్కి పాటం, జనునే శూరత్వ మిచ్చు డెఁచటి కేగెనొకో, 3
- చ. అని యొనరింప నేఁ జనుదు ♦ హాయిగ రంపి మహాహంబులన్
ఘనయశ మొందు శూరులకు ♦ గర్హియు యుద్ధము వీడి పాటఁగా,
నను హనుమంతుఁడల్కులకు ♦ నక్కపు లాత్మల హర్ష మందుచుం
దనువులు పుల్కలం గను నుదారమహీధరిశృంగవృక్షముల్. ౫ 3364
- చ. కరములఁ బట్టి నిల్చిరి, తగం గపిసంహలు గర్జనంబులన్
సురరిపులన్ వధింపఁగను ♦ చొప్పుడు త్రోవను బోయి; రవ్వడా

8640

హరివరుఁ బావనిం గొలిచి ♦ యాతనివెంట నె పోయి రట్టిసం

గరము నొనర్చు, వాయుజుఁ డఁఖండబలంబున నాల్గుప్రక్కలఁ. ౬౪ 3641

ఆ. కవులు చుట్టుముట్టి ♦ కడువడి నడువఁగా

మంట లలరు దహను ♦ మాడ్చి శత్రు

బలములను దహించె, ♦ బ్రళయకాలంబునఁ

బ్రజలఁ జంపు యమునిధంగి హనుమ, 2

3643

క. వనచరబలపరివృత్తుఁడై, దనుజులతో సంగరంబుఁ ♦ దా సలిపె, మరు

త్తనయుఁడు క్రుధయుఁ శోకం, బును బెనఁగొనవై రియరదఁమున భూరిశిలఁ.

ఆ. పడఁగ వైచె; నంతఁ ♦ బైకేగుదెంచెడు, శిలను సారధియును ♦ శీఘ్రమ గని

తాను జెప్పునట్లుగా నడచుమహాశ్వములను గట్టియున్న ♦ లలితరథము ౯౪

క. తొలఁగించెఁ గడుఁ దూరము, శిల యది యాయంద్రజిత్తుఁ ♦ జెందక రథమం

దలరెడు సారధిఁ జంపక, ఫలరహితముగాఁగ వైవఁబడి యట ధరణిఁ ౧౦౪

తే. పగులఁ జీలిచికొనుచును ♦ బలినికేత

నమును జొచ్చెను, బవనతఁనయుఁడు పెనుశి

లను దగ్గఁ వైవ రక్షింబలములు వనట

నందె యాశిల ధరఁ బడునపుడు మిగుల. ౧౧౪

3646

ఆ. దానిక్రిందఁ బడుటఁ ♦ దనువులు నలఁగుట, ముద్దయైరి, ప్లవగఁముఖ్యు లెల్ల

రవము లట్టై చెలఁగ ♦ రావణిపై కేగి, రట్టై నూలులుగ మహాబలముల.

సీ. గురువీర్యులును భయంకరవిక్రములునగు నవాసరులు యుద్ధమందు నింద్ర

వైరిపై గొప్ప మహిమహంబుల గిరిశిఖరంబులఁ గొని వైచిరి, మఱియును

దరులైవృష్టిని ♦ నరులమీఁదం గురియించుచు నార్చుచు ♦ నెన్నొ రీతు

లగురవంబుల మహాహవిము గాక్షసులతోనొనరించి, రురువీర్యమునఁజెలంగు

తే. కవులు సత్తువకొలఁది వృక్షములఁ గొట్టి

భయదహువులు రాక్షసుల్ ♦ బవరమందుఁ

బొరలి; రంతట స్వబల మాహారిబలార్ది

త మగుటం గాంచి క్రుద్ధుఁడై ♦ దనుజవరుఁడు ౧౬

3648

క. కరమున విలు దాలిచి యా, పరసేనలపైకి నడచె, ♦ బహువారిము లా

సురవైరివిక్రమము సం, గరమునఁ గనఁబఱచియుండెఁ ♦ గావున నపుడుఁ. ౧౭

క. బలములు తనుఁ జుట్ట వెసం, గలనునకుఁ రాఁగ బాణకాండంబుల ను

జ్జ్వలితం బరఁగించుచు, బొలియించెం గపిమృగేంద్రములఁ బెక్కింటిఁ.

ఆ. అతనివెంట నున్న ♦ యసురులు హాలాశే

నులను బట్టనగణములను ఖడ్గ

కూటముస్థరములఁ ♦ గోఁతుల సత్వంబుఁ

బూని కొట్టి, రంతఁ ♦ బాలుచు హనుమ ౧౮౫

3651

క. తనబల మలరఁగ బోదెల, ఘనశాఖలఁ జెట్లు శీలలఁ ♦ గైకొని భీతిం
గనఁబఱచు కార్యములఁ జేసిన దనుజులతోడ ననిని ♦ జేసెం గడఁకన్.

ఆ. విక్రమమున వైరివీరుల హనుమంతుఁ, డట్టు లాపి వనచఁరాళిఁ గాంచి
సరగ నీబలంబు ♦ నాధింపఁ దగినది, మనకుఁ గాదు ఫలము ♦ గనఁగఁ బోము

క. మన మందఱ మాశ్రీరామునిప్రియ మొనరింపఁ గోరి ♦ ముదమునఁ బ్రాణా
ళిని గూడ నెంచ కురిప్పయిని బోరలుచు నెట్టులైన ♦ నెవ్వరికొఱకై ౨౧౫

క. అని చేయుచు నున్నామా, జనకజ యాసాధ్యి తెగె నఁసాధుదనుజువు
త్తునిచేత, నీ కువార్తను, జని రాఘవునకును తపనఁజనికీని నివుడే. ౨౨ 3655

క. తెలుపుద మారామాదులు, తలపోయుచు దీని కేమి ♦ తలఁతురొ చేయన్
గలనున మన మిద్దానినె, కలిసి యొనర్పంగఁ దగును ♦ గాదే యనుచున్.

చ. హనుమ వచించి యవ్వనచఁరాళిని యుద్ధమునుండి మాన్చి నె
వ్వునమున భీతినే గనని ♦ మానిసి గావున మెల్లమెల్లఁగాఁ
జనియెను సేవలం గలిసి, ♦ శక్రవిరోధి దురాత్ముఁ టాట నా
హనుమయు రామచంద్రుకడ ♦ కల్లన పోవుటఁ గాంచి తానునున్ ౨౪

తే. చనియెఁ జైత్రునికుంభిలఁకును నియతిన
హోమముం జేయ, నిట్లేగి ♦ యుద్ధమమున
దేవతాలయ మొంది మఁదిక్ నుభక్తి
తనర హోమము చేసె శాస్త్రవిధి మీఱ. ౨౫

3658

సీ. యజ్ఞభూమిని నగ్నియం దింద్రజిత్తు సవిధిహోమమును మాంసమునరక్త
మునను జేయఁగ నగ్నియనుహవిస్ఫులఁగొనిప్రజ్వరిల్లెను, బృహదాభిమఁడంత
రక్తహోమవిత్తుప్తి ♦ రాజులుచున్ లేచి తీవ్రమ్ముగా మండి ♦ దెసల నంటి
సంజ రంజిల్లు భాస్కరుఁ బోలి కనుపట్టె, సంత నింద్రారి శాస్త్రానుసార

తే. వస్తతులఁ జక్క నెఱిగిన ♦ పండితుండు
కనుక దనుజులకున్ మేలు ♦ గలుగ వేల్చె
సంతట నయానయజ్ఞులొ ♦ నసురులు గను
చుండి రద్దాన లోపంబు ♦ లుండ కుండ ౨౮

3659

ఎనుబదిరెండవ సర్గము సంపూర్ణము.

౮౩ - వ సర్గము

అంత సీతావృత్తిని విని రాముడు చింతింప లక్షణం దూరార్పుట అంత

చ దనుజులు వానరుల్ మిగుల † దారుణరీతిని జేయుచున్న యా
యనిని జనించినట్టి తుములారవముల్ విని జాంబవంతుఁ డెం
దునకయియో సమీపమున † దోచిన రాముఁడు పల్కె నిట్లులా
తనిఁ గని, దుష్కరాహవము † తా హనుమంతుఁడు చేయునట్లుగ ౧౪
క. మనమునకుం దోచెడు నెట్లన భీకరముగ మహాయుధాభిధ్వనియున్
వినఁబడుచున్నది చెవులకుఁ, గనుకన్ భల్లూకనాథ! † కడు వేగముగన్.

తే నీదుసేనలతోఁ గూడి † నీవు వేగ

చనుము కపివర్మఁడైన యాహనుమ యొంటి

సంగరము చేయుచుండుట † నాయకము

నాఁగ భల్లూకసముదయఁ † వాఁడు డట్లు. ౩

3662

క. తనకున్ శ్రీరాముఁడు చెసిన యాజ్ఞను దలను చాల్చి † సేనావృత్తుఁడై
చనియెను బహుటిదౌర్భరంబునఁ గలహనుమంతుఁడొకఁడు † బొంగెడుకాంక్షన్.

క. ఎనఁచగు లెల్లను యుద్ధంబును నొనరిచి యలసి యూర్పువుంజము లెల్లన్
గనఁబడఁ దనుఁ బరివేష్టించునరాఁ ద్రోవఁ గనె హనుమ † భల్లూకపతియున్.

చ హనుమయు నీలమేఘనిభఁహా తను వొప్పు భయంకరంబుగా
నని నొనరింప నాయితముఁనై చనుడెంచెడు భల్లుకాళినిం
గనుఁగొని త్రొవనే చురలఁగఁగ నగు వెన్నకు నంచుఁ జెప్పి రా
మునికడ కేగెఁ దాను; యశఃమున్ విలసిల్లఁగ నున్న యాతఁడున్ ౬

చ హరిబలముల్ తనుం గొలిచి † యూర్తిని గుందుచు వెన్న రాఁగ భూ
నగుఁ గనఁ జోయి వేగముగ † వంతను బొక్కుచు నిట్లు పల్కె, నో
యరిజనకాల! మేము సమఁ † రాంగణమందున విక్రమించుచున్
సురరిపులక వధింపఁగను † జూచుచు ముందట నుండు సంతలోన్. ౭ 3666

తే రావణాసురువుత్త్రుండు † రమణ నీతఁ

బట్టి తెచ్చి రథంబునఁ † గట్టి యామె

యెడ్చుచుండఁగఁ జంపె మాఁ † యెదుట, నై రి

నూదనా! తద్వద్ధంబును † జూచి నేను. ౮

3667

చ. మనసు చలింప దుఃఖమును † మాటికి మాటికిఁ బైకొనఁగ నే
పనియును దోచ కివ్వధముఁ † బుక్కుగ వచ్చితి, నంచుఁ జెప్ప నా
హనుమనుడల్ చెవిం బడఁగ † నారఘరాముఁడు శోక మొంది యొ
య్యన హతమూలభూమిరుహ † మట్టులు మూర్ఛిలి నేలపైఁ బడెన్. ౧౦

క. సురతులున్డైన యారము, పరుఁ డుర్విం బడఁగఁ గాంచి * వనచరముఖ్యుల్
పరుగెత్తి యచ్చటికి వచ్చిరి నాలుగు దెసలనుండి * శీఘ్రులు యార్తి. ౧౧

తే. ఉచ్చిఖంబులు మండుచు * నున్న యగ్ని

కరణఁ దేజంబునం జేరఁగఁ దరంబు

గాని యారామునిం దేర్పఁగా నగోజ

కువలయసుగంధిజలములఁ * గురిసి తడవ ౧౨

2670

క. మనమును దహించుదుఃఖం, బున లక్ష్మణుఁ డారిఘ్నాశ్తముని నన్వేష్య
దన బాహువులఁ గైకొని, యనియెను, హేత్వస్థనువచనాళి నతనితో.

సీసమాలిక —

తండ్రివాక్యమును సాధ్యముగఁ జేయుధర్మపథంబునఁ దృణమనసుతోడ
నిలుచువాఁడవు మహీకల మెల్లఁ జేఁ జిక్కు దానిఁ బోగొట్టిన * తల్లివంటి
కైకయందును భూమికాంతునియందును మనసునఁ గలువఁవ్వ * మనఁగ లేని
విజితేంద్రియుండవై * వెలయువాఁడవు, ధర్మమతినియునగునిన్ను * నతులితమగు
ధర్మము తాను సత్యముగఁ గార్యపువేళ లేనియట్టిది యగుఁ * గాన వ్యసన
ములనుండి కాపాడఁగలది గాదయ్యెను, నట్లై యధర్మ మర్హమగుసుఖముఁ
బోగొట్టఁ దగినదై * పాలించియు నయ్యదియును లేనిదే కావుననుదురాత్ముఁ
డైన రావణుని సుఖినిని వారింపఁ జాలకున్నది, రఘునత్రులు! యింక
ధర్మ మధర్మము * ధరణి లేవనుటకుఁ గలప్రమాణము లేవ్వి? * గలిగినయెడఁ
బ్రత్యక్షమా' యని * బహుభంగిఁ గాఁగఁగ ననుమానమా'శబ్దమునఁగఁదగిన
యట్టిప్రమాణమా? * యని యందువేమొ! ప్రత్యక్షమ్ము గాదెట్లు * లన్నవినము
స్థావరజంగమాత్మకపదార్థంబులు ప్రత్యక్షముగఁ గంటఁబడుచు నుండు
మాడ్కి ధర్మము పథార్థంబును దెలియుట లేదు గావున నవ్వి * లేనివనియె
నానునోశ్చయం, * బోమహిపాలకా స్థావరవస్తు వేసరణఁ దెలియఁ
బడుచున్నదో యట్లు * ప్రతిజంగమపదార్థ మగవడుచున్నదియె గద, ధర్మ
మట్టు, లధర్మము * నగవడుటయే లేదు మఱి యివ్వి యుండిన * చుహిని స్థావ
రముగనో, మఱి జంగమముగనో యుండంగలయు నట్టులులేని * వౌటనవ్వి
ప్రత్యక్షములు గావు * పరపధర్మబ్రతీంద్రియనుయ్యినుండిన * నయగుణాధ్య
నినుఁ బోలు ధర్మచిత్తునకు నాపన లేకయే యుండు దనుజున * కేసుఖంబు
గలుగక యుండును * లితగుణాకరా' ఫలము ధర్మాధర్మములకు సుఖము
వ్యసనంబు కాన సావ్యానిని బట్టియే యవి యున్నవని మన * మరయవచ్చు
ననుమానమున నన్న * దనుజేంద్రుడగు రావణాఖ్యుఁడధర్మము * క్షాంతరంగుఁ

* శుభే వత్తరి త్తిరింతిమ్ . ఇత్యాదిన్తోకాప్తకమునకు వ్యాఖ్యానకర్తలు వ్రాసిన యర్థము సమగ్రముగాఁ దెలుగునఁ జేర్పఁబడిన దని గ్రహించందగు

డగుఁ గాన వ్యసనంబు ♦ నందంగ వలయును ధర్మంబెయన్నచో ♦ ధర్మయుక్తి
 నలరునీ కివ్విధి ♦ వ్యసనంబు లేకుండవలయు నియ్యవియు నిట్టులుగ లేమి
 ననుమానమునను ధర్మధర్మములు గల వని చెప్ప వీలులే; ♦ దరసి చూడఁ
 గా నధర్మిఁడు ♦ క్రవ్యాదపతికిని వ్యసనమే లేకుండ ♦ గుఱు మలరి
 యుండుట ధర్మచిత్తుండవో నీకు దుఃఖము గల్గి యుండుటఁ ♦ గనుఁగొనంగ
 నిలను ధర్మ మధర్మ ♦ ఫలము, నధర్మంబు ధర్మఫలంబు నిత్యము విరుద్ధ
 ముగ నిచ్చుచున్నవియో గనుక ఫలములఁ బట్టియు నివి యుండవచ్చు ననుచు
 ననుమానమునను సిద్ధాంతమ్ము చేయంగ నలవిగా కున్నది ♦ తలఁచి చూడ
 ధర్మము చేయంగ ♦ ధర్మఫలంబయి తగునుఖ మబ్బునా? ♦ దారుణ మగు
 నట్టి యధర్మము ♦ నాచరింపఁగ దాని ఫలమగు దుఃఖము ♦ గలుగునో? యని
 తలఁచెద వేము! మిక్కిలి యధార్మికు లెవ్వ రగుదురో యవాప్రికయ్యధర్మ
 ఫలము గల్గునయేని ♦ పరమధార్మికు లెవ్వ రగుదురో వారికి ♦ నట్టి ధర్మ
 ఫలమె కల్గునయేని ♦ పరమధార్మిక సుజనులకు సుఖంబును ♦ గలుగు ననియు
 మఱి యధర్మము సేయు ♦ మనుజులకు దుఃఖ మబ్బునటంచును సరయ సిద్ధ
 మగును గదా యట్లు ♦ లగవడకున్నది ధర్మహీనులకు నర్థములు పెరిగి
 కలుగుచున్నది సుఖం ♦ బిల ధర్మనిరతులౌ జనులకు దుఃఖమే ♦ కనఁబడియెడు
 నిట్లు లీఫలము లీయూరెండిటికి నియతములు గాకుండుటఁ ♦ దరము గాక
 యున్నది సిద్ధాంత ♦ మొకరీతిఁ జేయంగ, రామచంద్రా! యధర్మమునఁ బాపు
 తే లార్తి నొందుదురేని పుణ్యాత్ము లెల్ల, ధర్మసుఖతు లగుదురేని ♦ పలఁపఁగ వధ
 కర్మరూపముగఁ దగు నధర్మము సుఖ, కర్మరూపముగా నున్న ధర్మ నువని.
 *క. జనియించి మూఁడుక్షణములె, గనఁబడునవి గాచఁ బిదపక్షయమందు; హతిం
 గనునట్టి యధర్మంబే, మనుజుని వధియించుఁ జెవుమ ♦ మానవనాథా! ౨౧౪
 క. హతమగు ధర్మము మే లె, వివేతమున నెవ్వరికిఁ గూర్పు? ♦ విశ్వాధిప! యీ
 గతి సుఖదుఃఖములను నీ, షీతి నొనఁగుటఁ గల వవనుచుఁ ♦ జిత్తములలరక.
 తే పలుకు శబ్దప్రమాణము ♦ పాటిగాదు,
 కర్మములు ఊహతి నొందుఁ ♦ గాక వాని
 చేత నారాధితయగుచు ♦ జెలఁగుదేవ
 తయె ఫలప్రదయగునని ♦ తలఁతు వేము? ౨౨

3675

క. జనుఁ డెవఁ డాదేవతచే, తను బాధల నందువాఁడు ♦ తాఁగానీ, యే
 రిని బాధ నందఁజేయం, గను దానే శక్తుఁడగుట ♦ కలుగున యేనిక. ౨౨౪
 తే. అదియె పుణ్యపాపంబుల ♦ వవనియందుఁ
 దాను జేయించుచున్నదె ♦ యైవ యెడలఁ

* ౨౧-౨౨-౨-౩ శ్లోకములవ్యాఖ్యాభిప్రాయ మిట వ్యక్తము.

బాపపుణ్యఫలంబులై ♦ పరఁగు దుఃఖ

సుఖము లొదై వమునె బొందఁ ♦ జూచుఁగాని ౨౩

3677

తే. చేయువానిని బొందవు; ♦ శ్రీరఘువర!

కర్తృభవమై యపూర్వమా ♦ ధర్మమై ఫల

ముల నొసంగు నటందువా? ♦ యిల నెటు నను

మానమునఁ దేటపడక యెఁమ్మాడ్కిఁ గనిన. ౨౩।

3678

క. కనులకుఁ దోఁపక శక్రుం, ఉనలుండను నథవాద ♦ మాదృతిమీఱం

గనఁబఱచు వాక్యములచేతను గమ్యుంబైన సత్తు ♦ తాఁగాక తగ్గ. ౨౩౪

తే. ఉన్నయట్టి యపూర్వమై ♦ యొప్పుధర్మ

మునను శ్రేయస్సు మిక్కిలి ♦ గను వహింప

శక్య మెట్లగుఁ?, జెపుచు, యోశిశ్రుకాల!

సత్పురుషభూషణా! మదాశయము వినుము! ౨౪

3680

సీసమాలిక —

ధర్మమునం దగు ♦ నిర్మలచస్తువేయున్న ధార్మికుఁడవై ♦ యొప్పునీకు

నకుభ మెన్నటి కెట్టులైనఁ గల్గదు నీవు ధర్మిష్ఠుఁడవయియుఁ ♦ దత్ఫలసుఖ

మును బొంద కీదుఃఖమును బొందినాఁడవు గనుక నాధర్మ మెక్కరణి మదిని

దలఁచిన లేదని ♦ తగ నిశ్చయించితి, నింద్రియంబులకు న♦దెట్టులైనఁ

గనరానిదాటఁ జిక్కని ధర్మ మది పౌరుషమునాశ్రయించి ఫలమునొసంగు

నది చేయనందున ♦ నాధర్మఫలరూప మగుసుఖమెటులబ్బు? చనెద వేమొ?

యెట్లులైన నిరివేక్షి ♦ మై ధర్మ మేకార్యమును జేయఁజాలని ♦ దనఁగి దగును

గనుక నయ్యది యెట్టిపనినైన సాధింపఁ జారుష మూతగాఁ ♦ బబ్బుకొనఁగ

వలసిన దగునట్టి ♦ భంగిని నియతిమాలినదాట నట్టిదానినె వ్రధాన

మనుచు నేవింపరా ♦ దని నాదునిశ్చయంబగుఁ, గార్యసాధనమందుఁ జారు

షమునకు ధర్మము ♦ సత్వహీనంబగునట్టిదె యైనచో ♦ ననఘ! దాని

మాని యాత్మతీని ధర్మమునందు వర్తించునట్టులు పౌరుషమందు నడుపు,

తే. మరినిష్ఠాదన! సత్యవాక్యమునె ధర్మ

మందురు గదా మహారాజ్యమందు నిన్నుఁ

బట్టభద్రుని జేసెనఁ ♦ బరమముదము

న ననిచేయకపోయె జనకుఁడు గాన ౨౭

3681

క అస్మతము పల్కినవాఁడగు, ననుపచుకళ్యాణగుణుని ♦ సగ్రతనూజఁ

నిను వనమునకుం బంపుట, మనమునఁ గృపలేనివాఁడె ♦ చువతండ్రియగుఁ.

క కనుకఁ జనకుని గట్టం, జనుఁగద, పితృవాక్య మేను ♦ జరపెద ననిచె

* యది సత్సన్న్య తృతాం మఖ్య-అనునీళ్లోక త్రి యగమగ్రార్థ మిట విదితము

ప్పిన నీవు మొదటివాక్యం, బును బాలింపంగ రాజ్యమును గొని దానఁ. ౨౮
క జనకునిసత్యమ్మును ద, పునివానిగ నేల కట్టు + పలుపవయితివో

వెనుకఁ జెప్పిన జనకుని, వసయాత్రావిషయమైన + వాక్యము మిగులఁ. ౨౯

తే సార్థకము చేసితివి గాన + సరయ నీవు

సత్యమును గొంతపాలించి + సరగఁ గొంత

చక్కఁ బాలింపవైతివి, + శత్రుభయదా

వినుము ధర్మ మధర్మముండునవె యైన ౨౮

3685

*సీ ఆచరింపందగు + నది ధర్మ మేయనిగాని యధర్మమే + కడఁగి యాచ

రింపఁగఁ దగునను + రీతిని గాని నియమము లేదప్పుటి + ననువగునటు

లీరెంటిలో దేని + నేనాచరింపనొనది యెట్టులన ధర్మ + మాశ్రయింపఁ

దగ నేని వజ్రముఁ + చాల్చు శతకృతు వింద్రుఁడు మునియయి + యెసఁగువిశ్వ

తే రూపునిం జంపి యధ్వర + మాపగిదిని, జేయఁగాఁ దగ దమ్మునిశ్రేష్ఠుఁ జంప

కయ నవంబును జేయునుగదయధర్మ, మేయనుష్ఠింపఁ దగునదియేని యపుడు.

క మునిఁ జంప యధర్మముచే, యను దగ దమ్మునినె చంపఁనా త్కత్రియధ

ర్మనియతి నెఱిఁగిన నింద్రుం, డనఘా' యారెంటిఁ జేసె + నటు గావుననే, ౨౯

క. సరవతినమయము మదిలో, సరయుచుఁ దగినట్లు రెంటి + ననువుగఁ జేయఁ

వరమగు ధర్మాధర్మము, బరహి' నియమమ్ముగా నిలాపతి యొకటఁ ౨౯ |

క. అనువ ర్తింపక యొకదా, నినె వేర్వేఱుగను దోఁచు + నియతి ననుష్ఠిం

చినచో నవిక ర్తను జెఱి, మను గావున నియతిమాని + త్తోఁజీశ్వరుఁడు ౨౯ |

ఆ కాలమునకుఁ దగిన + కరణిఁ గార్యమ్ముల

ధర్మమునకు మఱి యధర్మమునకుఁ

దగినయట్లు చేయఁదగు, నిన్నుఁ గాంచిన

నక్కటా యటంచు + నాత్మఁ గలఁగు 30

3690

క అనుకూలమైన రీతిని, గని ధర్మాధర్మములఁ దగింజేయుట చ

క్కని ధర్మ మనుచు నామత, మనఘా' ధర్మము ప్రధాన + మదిగాకున్నఁ 30 |

తే అప్రధానముగా నైన + నద్దినీకుఁ, గలుగ దాధర్మమూలము + వెలయునర్థ

మట్టి రాజ్యముచేఁ జిక్కినపుడు మాని, వచ్చుటను బోవ నడచితి + విచ్చమీఱ.

సీ మూలము ఛేదింప + నేలీల ధర్మము గలుగుఁ, గొండలనుండి + గలుగునదులు

ప్రజలనుండి గ్రహించు + పన్నులోనగువానివలననే వృద్ధిని + వరుసఁగిన

యర్థమువలన మూలాంతము గాకుండ యజ్ఞముఖక్రియ + లలరుచుండు,

నర్థహీనుండయి + యల్పతేజుండయి పురుషుఁ జేకార్యముల్ + పూనిచేసి

యది ధర్మో భవే ద్దూర్ఘో అధర్మో వా పరంతప తన్నహత్యా మునిం వజీ) మగ్నా దిజ్ఞాం
శతకృతుః-అనిమా దీనియర్థ మెల్ల నిట వివృతమని యెఱుంగునది

తే. నన్ను నవన్నియు గ్రీష్మంబు † ననుగుచుదుల
కరణి ఊణించుచున్నవి, † ధరణి నర్థ
లోపమున ధర్మమరయంగ † లోప మగుట
గాక దోషంబు నయితము † గలుగు రామ! 33

3693

చ ధనమును నాశ మొందునటు † తానొనరించినవాడు పూర్వ మా
ధనము గలప్పు డనవహము † తద్దయు హాయిగ వృద్ధి నొంది యా
ధనము నశింపఁగా వెతలఁ † దాశఁగఁజాలకయే సుఖంబు నా
త్ము నదగఁ గోరి దానికయి † ద్రవ్యముఁ బాపపథంబు చొప్పునక. 33౪

తే తా సమార్జింపఁ గోరును † దాన దోష

ములును గల్గును, నెవరికి † నలరుద్రవ్య

మతనికే మిత్రులందఱు, † సర్థయుతున

కందఱును బాంధవులు సుమీ! † యవని రామ! 3౩౪

3695

క ధనమున్న వాఁడె పూరుషుఁ, డనఁబడు ధనమున్నయాతఁడగుఁ బండితుఁడుకొ
ధనయుతుఁడె విక్రమాఘ్నఁడు, ధనవంతుఁడె బుద్ధిశాలి † ధాత్రీనాథా!

క ధనయుతుఁ డదృష్టముం గల, మనుజుఁడు శీలాదికముల † మహితుఁడునగుఁజూ!
ధనమును వదలిన మిత్రాదినీకులముం గానరాదు † తెల్లము రామా! 3౩౬

తే. అంతయే గాక దోషంబు † లబ్ధుననుచు

విప్పి చెప్పితిఁగాదె? యో † వీర! రాజ్య

మును విడిచితివి గద? దాన † ఘనగుణమది

యున్న దని మాన బుద్ధి నీ † కొదివె నొక్కొ! 3౩౭

3696

సీ ధనమున్న వానికే † తగనర్థ కామప్రయోజనములు మఱి † యు నితరంబు
లైన వన్నియుఁ జక్క † నై లభియించును ధనహీనుఁడై శ్రేయ † మునుమనమునఁ
బొందఁగోరిన ధనం † బును బొంద నెంతయత్నముచేసినను బొందఁ † దరముగాదు
కామహర్షములు † గర్వమ్ము ధర్మకోప, శమ, దమంబులు † పరగు నివ్వ

తే. ద్రవ్య ముండిన, వినవయ్య † ధనముగల్గ

వానిఁ బాటింప కాత్మ † గేవలము ధర్మ

మునె సమాశ్రయముగ నమ్ము † మనుజున కిహ

సుఖము సుంతయు గల్గదు † సుమ్ము రామ! 3౩౮

3699

క. విను మైహికసుఖతతి సా, ధనమగు ద్రవ్యంబు వారి † ధరము లొగిని గ్ర
మ్మిన యపుడు సూర్యముఖ్యులు, కనఁబడనటు నీకు నవ్వీ † గానఁబడవు నూ!.

చ. జనకునిపల్కు మీఱఁగను † జాల కయోధ్యను వీడి కాననం

బున వసియించి తీవిధిని † బూనిక ధర్మము నాశ్రయించియే

ధనమున కాశ్రయంబయిన ♦ ధారణిరాజ్యము మానుకొంటఁ బ్రా
ణనికరముఖ్యయో సతిని ♦ నాఁడు హరించెను రావణుం డటన్ ౩701

ఆ ఐన దానికేమిగాని యింకం జేయఁదగిన దేది యనెదో ♦ త్వత్కృతమున
నింద్రజిత్తుచేత ♦ నిపుడు ప్రాప్తించిన, యీమహావిఁత్తు ♦ నిపుడు నేను. ౩౭౦౨
క. ప్రతికృతిచేఁ బోఁగొట్టెద, ట్టితినాథా! లెప్పు, పురుషాసింహమ! సుదృఢ
వ్రత! దీర్ఘహస్త! లెమ్మా, మతిమంతుని నిన్ను ధరణి ♦ మహనీయునిగన్

తే తెలియకున్నాఁడవేమి? యీతీ వ్రదులిఖ
మునకు హేతువేలేదు నీకును బ్రయంబు
చేయుటకె పుట్టి నీచెంతఁ ♦ జేరియున
నేను సీతావధంబు విని మనమందు. ౩౭౦౩

3704

తే. కోప మడరంగ నీయదె ♦ ఘోటకమద
హ స్తిరథములతో దను♦జాధివిభుని
తోడ లంకను బాణాళి ♦ జూడు కూల్పు
వాఁడ, సీతావధోదగ్ర♦వార్త వినుట. ౩౭౦౪

3705

క. మనమునఁ దోచిన శ్రోధంబున ధర్మాధర్మములను ♦ బోఁద్రోసితి జ
క్కని విలఁ గాదని నీకిదె, యనఘా! ప్రియమాచరింప ♦ నని గూల్తుఁ బురిన్.

ఎనుబదిమూఁడవ సర్గము సంపూర్ణము

౩౭ - వ సర్గము

అతి విభీషణుఁడు రాము నూరార్చి యింద్రజిత్తుపైకి లక్ష్యణుని బంపఁ జార్చించుట

చ అనుచు సుమిత్రకూర్మిసుతుఁ ♦ డన్నపయిం గడు ప్రీతిగల్గుటన్
బనివడి నూఁటించుచును ♦ బల్కలు ధైర్యము చెప్పుచుండఁగాఁ
గనుఁగొని యవ్వీభీషణుఁడు ♦ కార్యమాలం జరపంగ నేనలన్
వినియతి నేర్పఱింపి కడు♦వీరులు నల్లనికాటుకట్లు పొ
ల్పినతనువ్రలో వెలుంగ బహు♦చిత్రమహాయుధధారులై తమిన్ ౩౭౦౬

3707

క. తనుఁ గొల్పుచున్నమంత్రులు, దనుజులు నల్వరొగి రాఁగ ♦ దంటినివహయు
క్తిని బొల్చి యూధపతియయి, తనరుమహాహ స్తివరవిధంబున వచ్చెన్. ౨

క. తనమనము దుఃఖపూరింబున మున్లు మహాత్ముఁడయ్య ♦ భూపతిరాముం
డును బాష్పాకులనయచులు, గను వనచరులుంట నచటఁ ♦ గాంచె నతండున్. ౩

తే మఱియు నిత్యైకవంశ్యులౌ ♦ త్కృతిభులకు

సంతనముఁ గూర్చు నమృతిమంతు రాముఁ
డార్చి మోహము నొంది యా♦యసుజనంక

మువయి శయించియుండ నిమ్ములఁ గనుఁగొనె. ౪

3710

క. దనుజేజ్ఞుఁ డంత శోకంబునఁ బొక్కుచు సిగ్గునొంది ధూపతియుంటఁ
గని మదిలోనే దుఃఖంబును గనుచున్ దీనుఁడగుచుఁ ధోలినరీతిన్ ౮౪

తే. ఏమి యిది యంద అచ్చోట ధనిట్లు వగచు
చున్నవారని ప్రశ్నింప ధనన్నచెంత
నున్న లక్ష్మణుఁ డాదనుఁజొత్తము మొగ
మును గనుంగొని సుగ్రీవుఁనిని గపులను. ౮౫

3712

క కనుఁగొని యశ్రుజలంబులు, కనులం గప్పుంగఁ బలికెఁ ధార్యము నల్ప
ధనియతిమీఱఁగ, సౌమ్యా, జనకజ నయ్యంద్రజిత్తు ధంపె నటంచున్.

క. హనుమంతుఁడు వచియింపన్, విని రాముం డిపుడు దుఃఖఁవృతచిత్తుండై
గనియెన్ మోహంబు, నటం, చని యింకను నేమొ పల్కఁ నాయత్తపక్షన్.

చ కనుఁగొని యవ్వీభీషణుఁడు ధార్యము మున్నె యెఱింగియుంట నా
తనిపలు కడ్డగించి యను, ధాత్రివరా' నిజమంచు నెంచి యీ
హనుమ వచించినట్టి పలు ధారయ యుక్తము గాదటంచు నా
మనమునఁ దోచుచున్నయది ధమానినిఁ జంపుట కంధి నెండుజే
సినయటులా, నశక్య మది ధీతను జంపిన వార్త యేమనన్. ౮౪

3715

క. గురుభావహా' దుర్మతియగు, సురరిపునాశయము నాకుఁ ధూపట్టెడు న
త్తరుణేమణిఁ గూటిచి కర్పరపతి నధియించువనకె ధూనఁడునుమ్మి'. ౮౫

ఉ. ఆతనిమేలు గోరి జనధాత్మజ రాముని కిప్పుటంచు నే
నాతటి నెంతవేడిన దుఃరాత్ముఁడు నాపలు కాలకింపఁడో
భూతలనాధ' యట్టిఁ డిది ధూనునె' చేయఁగ నన్నుతించునె'
యేతటిన్నై న సామమున ధనే మఱి దానముచేత నేనియన్ ౧౦౪

3717

తే. భేదమునఁగాని చూడ నాభిషేక దరంబు

గాదు దండంబుచేత నింక నశే యెట్లు?
లగును?, మఱి కృత్రిమోపాయ ధమియు నెట్టి
దైన శక్యముగాదు భూజానితిలక! ౧౦౫

3718

చ. విను మీర కనింద్రజిత్తు తగువీరులు వానరసేన నిల్ప లం
కను గనరామి హోమమును ధగ్మఱ విఘ్నము లేకయుండఁ జే
సిన జయ మబ్బు లేని యెడఁ ధజేకురు వంశవినాశనంబుగా
వున నున వానరాళిఁ బఁధూనియె మోసము పుచ్చి చయ్యనన్ ౧౦౬

తే. అట నికుంభిలయను భూమి ధకరిగి యందు

నలరుదేవాలయమున హోమాదికృత్య
ముల నొనర్పంగఁ బూనె, నిష్ఠుల నికుంభి
లాఖ్యభూమిని హోమంబు ధనమలవిధిని. ౧౦౭

3720

క. ఒనరించి మరలి యరుడెంచునయే నమరులును బూన్కి ♦ సురపతితో వ
 చ్చినవాని మారుకొనఁగా, ననిఁ జాలరు, దానవేంద్రు, ♦ నాత్మజుఁ డాత్మక
 తే. తాను హోమముచేయు నత్తటిని గవులు
 విక్రమము చూప హోమము ♦ విఘ్నమగును
 గాన నటుగాకయుండు మాఁర్గముఁ దలంచి
 వారి పంచింప నివ్వాయఁ ♦ బన్నె నిజము. ౧౮౪

3722

సీ లది పూర్తి నొందించు ♦ సంతకు ముందుగ నచటికి సేనానమనివ్వితముగఁ
 జనుదముఁ పూరుపఁశాహుల! యిది మిథ్య దీననే గల్గినది పరితాప
 మిది దీనిమానుము ♦ నృప! నీవు శోకంబునను స్రుక్కియుండుటఁగనిబలములు
 సంతాపభరమున ♦ నెంతో కృశించెడు ధైర్యంబు పొదల న్వస్థమతి వగుచు
 తే. నిందె నీవుండు, మాతోడ ♦ నిబ్బలముల
 వాహినీపాలకులఁ గూర్చి ♦ బవరమునకుఁ
 బంపుమా లక్ష్మణుని, నరఁవర్షుఁ డితఁడు
 శితశరమ్ముల నాయొంద్ర ♦ జిత్తు పనిని. ౧౮౫

3723

క. మానుకొనునట్లు లొనరిచి, యానిర్జరనాథవైరి ♦ ననిసిం దెచ్చుం
 గాన నతఁ డంత వధ్విం, డౌ నజవరమునకు రామ! ♦ యరిజనభీమా! ౧౮

ఆ మిగులవాఁడులగుచు ♦ మేలగు నక్షయి, కలను గట్టియుంటఁ ♦ గడుజవంబు
 గలిగియున్న యితని ♦ కాంక్షముల్ క్రూరత, గ్రద్దలాదియైన ♦ ఖగము లట్లు.

క దనుజేంద్రతనయశోణిత, మును ద్రావంగలవు దీర్ఘభుజ! మును నముచిక్
 దనుజేజ్ఞుఁ జంప వజ్రంబును వజ్రిధరించినట్టి ♦ పోలిక నీవుడుక. ౧౯౪

తే. ఇంద్రజిత్తును జంపంగ ♦ నీశుభతియు
 లక్షణుండయి తనరారు ♦ లక్ష్మణుని
 బంపు; మనుజేంద్ర! పగవానిఁ ♦ జంపువిషయ
 మందు నాలస్య మొనరింప ♦ గనువుగాదు. ౨౦౪

3727

క కనుక వేగిరపడఁదగు, ననఘా! నీవామహేంద్రు ♦ నటుగ నీవై
 రిని సురరిపుఁ జంపంగా, ననుజున కాజ్ఞ నిడు కూడ ♦ దాలస్య మింకక ౨౧

చ. దనుజవరుండు హోమము నితాంతవిధిక్ బొనరించి పూర్తిజే
 నినయెడఁ దా నదృశ్యుండగుఁ ♦ జిత్రముగా సురదానవాళిక,
 విను మలహోమకృత్యమును ♦ వే పరిపూర్తి నొనర్చి యాతఁడె
 యనికీనివచ్చినక దివిజ ♦ లైచును బ్రాణములందు సంశయం
 బును గనువారు కావుననే ♦ పూనఁదగుం ద్వర నోరఘూర్వహా! ౨౨

ఎనుబదినాల్గవ సర్గము సంపూర్ణము.

౧౫ - వ సర్గము.

అంధు రాముడు లక్ష్మణుని హనుమదాదులతోఁగూడ నికుంభిలకుం బంపుట. అంధు

- క. అనవుడు విభీషణోక్తిని, విని రాముడు శోకభారవివశుం డగుట
మనసునఁ జక్క గ్రహింపం, గను జాలండయ్యె దానఁ ధ గలయర్థంబు. ౧
- క. అరిపురనిఘాదనుఁడు రఘు, వరుఁ డంతం గొంతవడికి ధ స్వాంతస్థిరత
గర మొంది కవులచెంగలఁ, బరఁగుచు దావునఁ జెలంగువాని ముఖేలు. ౨
- చ. కని వచియించె; నోదనుజకాంత! విభీషణ! యిష్టు నీవు చె
ప్పినపలు కెద్దియో మరలఁ ధ బ్రేమను ఒల్కుము దానిఁ జక్కఁగా
వినవలతున్ మనంబునకు ధ విస్తృతిమీఱఁగ నెక్కునట్లుగా
నన విని వాక్యనైపుణము ధ నందిన యాదను జేకుతముఁడు. 3 ౨732
- క. పలికినమాటనె మరలం, బలుకంగఁ బూని దీర్ఘభావూ! వీరా!
బలముల నెట్లెర్పఱువక, నలయునటం చీవు నాకుఁ ధ బలికినరీతి. ౪ ౨733
- క. త్వరపడి యారీతి నె భూవర! నిల్పితి, గుల్మమును ధ వరుసగ విభజిం
చి రహిత నిల్పితి నెల్లెడ, హరియాధాధీశ్వరులను ధ న్యాయమురీతి. ౫
- క. ఆయావిభాగములయం, దేయేవారలను నిల్పి ధ హితమో యట్లే
నాయావారల నిల్పితి, నోయతులయశా! యభీష్ట ధ మొకఁడు గల దిఁక. ౬
- ఆ దాని విన్నవెంతు ధ సేనిష్టు వినుఁడు మీ, రూరకయె మహార్తి ధ నొందుచుండ
మాహృదయము లట్లే ధ మండుచునున్నవి, తాపదహనుచేత ధ దగ్ధములయి ౭
- క మీతాపమునకుఁ గారణ, మోతపనకులావతంస ధ యూహింపంగా
హేతువిహీనము గావున, నీతీరున వగలఁ గుంస ధ కిపు డుండఁదగు. ౮
- క. పరితాపం బిది వైరుల, కురుమోదప్రదము గాన ధ నోవీరా! న
త్వరముగ వదలుము మోద, స్ఫురణము గైకొనుచు ననికఁ ధ బూనిజతనము.
- క. ఒనరింపుము, శ్రీరఘునందన! సీతం బొందఁ నగును ధ దానవులవధిం
పను వాయు ననుచు నీకున్, మనమున వాంఛ గల దేని ధ మాయకభణితి.
- క విను మద్ది నీకు హితముగఁ, ననరాగను, లక్ష్మణుం డితఁడు రావణిఁ జం
పను భూరిసైన్యములతోఁ, జనుఁగాక నికుంభిలకు వెళిన్ యత్నమునక.
- చ అని జయశీలుఁడై తగు మహాత్తరకార్ముకుఁ డీనుమిత్రునం
దనుఁడును మండలాకృతిని ధ చాల్చినచాపముచుండి కృష్ణ
ర్షనికరనుట్టి తీక్షణిరభాణములక దనుజేంద్రపుత్రు నొ
య్యన వధియించుఁగాక యరుఁరారి తనూజుఁడు వీరుఁడొక్కట. ౧౧౫
- ఆ తపముచేసి బ్రహ్మాదయనొంది వరములఁ, బడసి వేల్చి దానఁ బ్రహ్లాదిము
నాఁగ నస్త్రువరము ధ నేగతిఁ బోదగు, నరదమును హయాశివందె మిగుల.

క అతఁ డిపుడు స్వీయబలనం, యుతుండగు చుచుకుంభిలకును హోద్యమమును బూ
ని తగఁ జేరెఁ గదా, తత్కృతిఁ జక్కఁగఁ దీర్చి దానఁ వేజ్యం డెలమిన్.

ఆ. ఆస్థలంబుచుండి యురుదెంచు నేని నం, గరమునందు మనము య కాలుపురికి
నరుగవలయుననుచు య నాత్మదలంపుచూ, యోయహోభుజా'రఘూత్తమ'విను.

నీ నర్విహోకేశుఁడు య శతధృతి వరమిచ్చె నయ్యింద్రజకున కెట్లనివ, నీవు
హోయము చేచుంగ య నుద్యుక్తుఁడవయిదానిని బూర్తిచేయక య ఘననికుంభి
లాహ్వాయందైన వఘటాసనజముమూయును జేరకయును నుండునతఁడీ యరి
నినుఁ దలఁపడి నీవఁతని జంపఁ బూరంగ హింసించునో వాఁడె యింద్రశత్రు

ఆ. నై న నిన్ను జంపుఁ గాని యింకెవ్వఁడు, నిను వధింపఁజాలఁ డనుచు నిచ్చె,
నిట్లు లతనిహోయకృత్యమునకు విఘ్న, మాచరించువాఁడె యవనిజేశ'.

క. మతిమంతుఁడై చెలంగెడు, శతమఖునిపునిన్ వధింపఁ య బాలువతని గా
శతధృతి విధించె గావున, యీతిజేంద్ర' మహాబలాశ్వ' య శీఘ్రము, మాలోన్

క. దనుజుని నాతనిఁ జంపం, గను నానతి సేయఁదగు నొ'గని, కాతంజే
యనిఁ దెగ ననుహృజ్జనుడొ, ననుజేంద్రుఁడుదెగియెననుచుఁ దలఁపుమురామా'.

చ అనెడు విభీషణోక్తి విని యూరఘరాముఁడు పల్కె నిట్టులో
దనుజవరేణ్య! సత్యగురువర్షయుతా! కడుకొద్దుఁడైన యా
దనుజునిమాయ నామదికిఁ య దధ్యము తెల్లము, యబ్జయోనిదై
ఘనమగు నస్త్ర మూతనికిఁ య గల్గుటెఱుంగుదు వాఁడు ప్రాజ్ఞుడొ గదె

* తే. మఱి మహామాయ నెఱుంగును య మహితబలుఁడు

వరుణునింగూడి నిర్జరల్ య వచ్చి యుద్ధ

మొనరువఁ వారి మూర్ఖ ముండును నిజంబు,

ఘనయశా! వాఁడు రథ మెక్కి య కడఁగి నింగి గన్

3749

క తిగుగుచునుండఁగ మేఘో, త్కరములు గ్రమ్మంగ నూర్యఁగతివలెనే యా
సురవైరిగతి యశక్యము, వరునఁ దెలియంగ ననుచుఁ య బలికి యతండున్.

ఆ దుష్టమతిగ నొప్పు య కష్టదానవుమాయ, వలని బలము మదిని య దెలిసికొనిన
రాముఁ డుదయశోవి'రాజమానుండగు, ననుజుఁ గాంచియిట్లు'లనియెందమిని.

చ వనచరరాజినాయకుని య వాహినినంతయుఁ దోడుకొంచు నీ
యనిబజుఁ డాదిగాఁగలుగు య నట్టి గాలేశుల, భల్లుకేంద్రుఁడై
తనరెడు బాంబవంతుఁ గొని య తస్మిన్ముల్ నను వెంటనంటి రాఁ
జని యలమాయలం దెలిసి య శత్రుభయంకరుడైన దానవేం
ద్రుని నుత్తు నింద్రజిస్తు నట' య దోనె చంపు మిమత్రసందనా' ౨౨౫ 3752

తే. ఇల మహాత్ముడు దానవుఁ డ డే యగుటను
 మాయ లెఱుంగు విభీషణుం డ డీయఁబుండు
 మఱియు నచ్చోటు దెలిసిన డ నెఱుంగుండు
 నచివయుతుండయి వచ్చు నీశసరణి వెన్క. ౨౩౪ 3753

చ. అని రక్షణముఁ జాడ విని డ యద్భుతవిక్రముఁడైన లక్ష్మణుం
 డనఁబుండు నావిభీషణుండు డ నర్హధనుస్సుల సంగ్రహించి రా;
 జనపతి సోనకుం డవుడు డ సంగరయత్నముచేత ఖల్గముఁ
 గొని కవచంబుఁ దాల్చి శరఃకూటము గైకొని హేమచాపముఁ. ౨౫ 3754

చ. కరమునఁ బట్టి హర్షము తఁగఁ దనయన్నవదాంబుజంబులఁ
 బరమశుభప్రదంబులను డ భక్తిని గొల్చి నమస్కరించి యీ
 కరణి వదించె, మానుకము డ గాఁదగు నీపెనువంటినుండి న
 త్వరముగఁ బోవు బాణములు డ వైరికరీరము నట్టె చీల్చుచుఁ. ౨౬ 3755

క. సరసున హంసలు వ్రాలెడు, కరణిఁ లంకాపురిం దఁగం బడఁగల, వీ
 తరుణమున మందె మానుక, వరచాపబ్యాధిము క్త బాణము లోలిఁ. ౨౭

తే. అతిభయంకరహువుఁడై డ నట్టి వైరి
 తరువుఁ బగులించి చాలరంధ్రములు పడఁగఁ
 జేసి వాని మృతిం గనఁ డ జేయఁ గలవు,
 కను మటంచు వదించి లక్ష్మణుండు కడఁక. ౨౮ 3757

క. తనుకాంతి వెలయఁగా రా, ముని మ్రోలను నిట్లు పల్కి డ మూఁఖుని నావై
 రిని వానిబలములను జంపను గోరుచుఁ బోయె నటకుం డ బటుజన మలరఁ.

తే. * ఇట్లు లన్నపాదము లకు డ నెలమి మ్రొక్కి
 మగొనుచు నింద్రజిత్తు తఁన్నెలమిఁ గావఁ
 దగు నిమంభిలయను చైత్ర్యతరువుచెంత
 కరిగె, విక్రమనంపద డ నలరు నతఁడు. ౨౯౪ 3759

క. తనయన్నయాశిషంబులఁ, గొనుచు విభీషణునితోడఁ డ గూడి చనియెఁ జ
 య్యన రాజపుత్రుఁ, డంతట, హనుమంతుండు వానరులు సహస్రంబులుగఁ.

క. తనుఁ గొలువంగ విభీషణుఁ, డనుష సమతిమంతులైన డ యాత్మనచిపులఁ
 గొని లక్ష్మణువెంటిడిగాఁ, జని, రాసౌమిత్రి కీశఁసైన్యము మిగులఁ కెరి. ౩౦౪

క. కినుఁగొలిచి వేగముగ రాఁ, జనుచుఁ మార్గమునఁ దనకు డ సాయముచేయం
 గను నిలిచి యున్న భల్లుక, ఘనబలము లఁ గాంచె, మదినిఁ గాతుక మలరఁ. 3౨౪

తే. మిత్రహర్షదుఁడైన సౌమిత్రి దూర
 మరిగి పిరివ దూరమున పూత్రహము దగంగఁ

గూర్చి నిలిచిన రాక్షసకూటములను

గనియె, శత్రువులకు లయకాటుఁ డగుచు 33౪

3763

చ. నిరుపమవిక్రమం బలరు ♦ నిశ్చలచిత్తుండు లక్ష్మణుండు తాఁ
గరమున విల్లు దాల్చి యల ♦ కంజజుఁ డానతి యిచ్చినట్లు క
ర్బుపఁడు నికుంభిలాస్థలికిఁ ♦ బోవకయుండుఁగ నిల్చి పూర్వ సం
గర మొనరింపఁ జచ్చు నను ♦ కారణమున్ మది నూని దానికిన్. 3౪౪ 3764

సీ. తగినమాయను బన్ని ♦ దనుజేంద్ర శనయాని గని జయింపఁగ సిద్ధుఁడై విభీష
ణునిఁ గూడి వీరుడొ ♦ వనచరపతిపుత్రు నంగదు ననిలజుండున హనుమ
నాదృతిమైఁ గూడి ♦ యటనుండె, బలువిధములుగఁ గానంబడియలఘునిర్
లానేకశస్త్రకాంత్యభిరామమై ధ్వజగహనమై రథగణకలిత మగుచు

తే. నతిభయంకరమై యింత ♦ యనఁగరాని

జవమునం బొల్చి చీకటిపండుమునను

బాలుచు నాశత్రువీరసేనలను జొచ్చె

లక్ష్మణుండు మహాగుణలలితమూర్తి 3౫౪

3765

ఎనుబదియైదవసర్గము సంపూర్ణము

౮౬ - ౪ సర్గము

లక్ష్మణాదుల రాక్షసగురులం జంప నింద్రజిత్తు హానుము పూర్తిచేయకయే యుద్ధమునకు వచ్చుట

చ. విమలగుణాభిరాముండు విభీషణుఁ డానమయంబునందుఁ గా
ర్యమునకు నాధకంబుగ నరాతులకుం గడుఁ గీడుఁ గూర్చున
ట్లమరిన వాక్యముం బలుక ♦ నాత్మఁ దలంచి సుమిత్రపుత్రుతో
మమత వచించె, నల్లయదె ♦ త్కౌవరపుత్రక మాడు మొయ్యిన్ ౧ 3766

క. జలదశ్యామంబుగ నా, బల మదె కనఁబడెడుఁ గాదె ♦ పటురాక్షసవీ
రులనైన నమదియె త్వరఁడి, యాయాగము పూర్తి నొంకనలు పెంపలరన్
క వనచరులు తరుశిలాదులఁ, గొని యాసేనలను గడిమిఁ ♦ గొట్టుచుఁ జంపం
గను జూతురుగాక, జవంబునఁలక్షణ! దీని జంపఁ ♦ బూనుము నీవున్ ౨౪

ఆ. ఇద్ది భిన్నమైనయెడల రాక్షసరాజశసయుఁ డింద్రజిత్తుఁ ♦ గనఁబడు నిట
నతనిఁ జంప వచ్చినట్టి నీవును వానిహామిత్వ మంత ♦ మొందికుండు 3౪

క. సురినాభువజ్రసన్నిభ, శరములఁ బఱచించి యిచటికిన్ నెవ్వఁడు స
త్వీరముగ భేదింపు, మహాసరాక్రమాభ్యా! ను గారిపట్టిని నితఁన్ ౪ 3770

తే కక్షటశీలు సధార్మకుఁ ♦ గడు దురాత్ము

గూరకర్తుని జగములఁకున్ భయంబు

అస్యాశీకస్య మహతో భేదసే యతిలక్షణ - అనిమా.

గల్గఁ జేసెడువాని నిఁక్కముగ ధార్మి

కునివిధంబునఁ దగు వీనిఁ ధునుమవయ్యి'. ౫

3771

క తనమేలుగోరి పలుకుచు,చనమునఁగల సారమెఱుంగఁ జాలిన చిహ్నం

బున వెలయు లక్ష్యణం డా,తనిమాటను విని దశాన్యశనయునై పైనన్. ౬

క. శరస్వత్వై బహుగఁ జేసెను, దురుగవరిశ్శముఖాయః ధముల వెలయువా

నరభల్లుఁములు గూడియె, పరులను జంపంగఁ బూని ధ పరుగిడియె వడిన్. ౭

క. వనచరబలములఁ జంపంగను శక్తుఁ దోమరములఁ ధ గత్తుల శీతబా

ణనికరములఁ గైకొని యా,దనుజులున్ సల్పి, ప్రవిధారణమునకై ౮

క వనచరదానవులకుఁ గల్గిన తుములాహవముచేఁ గలిగిన పెనురవం

బున లంక యెల్లఁ బ్రతిరివమును జేసెను, నట్టిసహయఃమునఁ జెంపలరన్. ౯

ఆ వైవఁబడిన వివిధః ధ యశశ్రుంబుల

వాడినాయకములఁ ధ బాదపముల

వైవ నెత్తియున్న ధ యశశ్రుహోచల

శీఖరములను నిండి ధ చెలఁగె నింగి ౧౦

3776

క. వికృతాననబాహువులగు, నకలానురు లాన్లవంగఃసమితి యవయవ

ప్రకరములయందు నాయుధ,నికరములను నింపి భీతి ధ నెగడించి రటన్. ౧౧

క వనచరులును వివిధమహీ,జనికరగిరిశృంగములను ధ సత్వంబునఁ గై

కొని యని దనుజోత్తమబలమును గొట్టి వధించిరి జవఃమునఁ గ్రోధమునన్.

క ఘనతనుబలములఁ బొల్పెడు,వనచరభల్లుకవీరఃపారము గడిమిన్

దనుజులఁ బలుభంగులఁ జంపను బూని చరించుచుండఃభయము మిగులఁగన్

క. కలిగెన్ దానవవీరుల,బలముల, కంతట మహేంద్రఃవైరి సమరసీ

మల దుర్భుఁడు తనవగు,బలములు శత్రువులచేత ధ బాధితములునై ౧౩

తే. చాలదీనత నొందుట ధ నాలకించి

హోమకృత్యము పూర్తికాఃకుండ నియతి

మాని లేచెను, గ్రోధంబు ధ నూని యాతఁ

డంతఁ జేకట్లు క్రమ్మిన ధ యట్టిచోట. ౧౪

3781

క. తిరువులయంతరిమునఁ దా, నురుతరహోమంబు చేయఃచుండుటచే నా

ధరణీస్థునిచుండి మహా,నురబలములఁ గూడి శత్రుఃశోభితుగుచున్. ౧౫ ౩78౨

క మునుపే ఘోటః పునః పూన్న్వి యగ్రం బెక్కె, సింధ్రఃపత్న భయదహా

ధనువును దాలించి నల్లని,ఘనమట్లు శరీరి మొప్పుఃగూఁ గ్రుధమెఱయన్ ౧౬

క అరుణాననయనండ్ల, తిరుణంబున లోకములను ధ శత్రురమతియై

పరిమవినాశనమును జేయు రిగ్ గల మృత్యునట్లు ధ లొప్పి నతండున్.

చ. అదిము నాతఁ డెక్కుటయు ధ సప్తక కాంచి యనంతవేగులై

పరమావరాఢమంబులను ధ భాసిలి లక్ష్యణతోడ నెట్లు నం

- గర మొనరింతుమా? యనెడు ♦ కాంక్షలనున్న మహాసురాళి భీ
కరగతిఁ జుట్టునన్ నిలిచె, ♦ గాలినుతుండు మహాద్రియో యనన్ ౧౭ 3785
- చ తను మమరంగ శత్రుతతి ♦ దర్పమడంచు సరాక్రమంబునన్
దనురుచుఁ జూడరానిదయి ♦ తద్దయి భీకరమైన వృక్షమొ
య్యనఁ బయి కెత్తి దాన ననుఁరావళిఁ గొట్టుచు నంతకాలచుం
దునఁ దగునగ్నిరీగను ♦ దోరపుశక్తిని గాల్చి యంతటన్ ౧౮ 3786
- క పలువిధములై న భూరుహ,ముల నాసై న్యమును మిగుల ♦ మూర్ఖును బొందం
గలలిం జేయఁగ, నంతట,బలశాలి సమీరినూతి ♦ పటువేగమునన్. ౧౯ 3787
- తే అనురసేనలఁ జెండాడ ♦ నాబలములు
గాంచి వేలకొలంది విక్రమము మీఱ
నాతనిం జుట్టుముట్టి, రి ♦ ట్లనురభటులు
పవనజన్ జుట్టుముట్టి గర్వమునఁ బోలిచి, ౨౦ 3788
- సీ. శూలాయుధుల్ తమఁశూలంబులను ఖడ్గధరులు ఖడ్గంబుల ♦ నిరుపమాన
శక్తిహస్తులు తమఁశక్తులఁ బట్టనధరులు పట్టనములఁ ♦ బరిఘ గదలఁ
గరమునఁ దాల్చిన ♦ క్రవ్యాదు లవానిచేతను జక్రముల్ ♦ చేతఁ బూను
వార లాశితచక్రఁవారంబుచేత వందలసంఖ్యగాఁగ శతఘ్నుల మఱి
- తే యిరుపగుదియల భీతికృత్తనువులఁ దగు
నట్టి గండగొడ్డంఢ్రను ♦ నట్లె భిండి
వాలముల వజ్రమువుల ♦ నోలి నశని
సమతలంబులఁ గొట్టిరి ♦ శక్తికొలఁది ౨౩ 3789
- క అనిలజఁ డతిశయకొంపంబున వారలతోడ శౌర్యమున సంగరముం
బొనరిచె గొప్పగ, నంతట, దనుజేంద్రనుతుండు చూచె ♦ ధరనిభతనునిన్.
- చ వనచరవర్ణునిన్ సమదఁవై రినిషాదను నాంజనేయునిన్
దనుజులహపుమాపుచు నితాంతము పొల్పుచునుండ, నంతఁ జ
క్కనిఁగనుపూన్కి వారధిని ♦ గాంచి మహేంద్రరిపుండు వల్లె నీ
తని బోలియింపకున్న మనఁదానవులం బోలియించు నీతఁడున్ ౨౬ 3791
- చ. కనుక రథంబు వే నడుపు ♦ గర్విముసం దగు వీనిమీఁది, కం
చన పిని యాతిఁ డారిధము ♦ నప్పవనాత్మజుపైకిఁ దోలి యే
యనిని జయింపరాని యమఁరాధిపువై రిని నందుఁ జేర్చె, న
య్యనిలజఁచెంతఁ జేరి యనుఁరాధిపుఁ డెంతయు దుష్ప్రధర్ముడై ౨౭ 3792
- తే బాణ,ఖడ్గ,నరశివ్విధ, ♦ ఎట్టసముల
నతనిశిరమున వర్షించె, ♦ నాభయంక

రాయుధంబుల కోర్చి యాహనుమ మిగుల

మనమునకా రోష మొప్పుంగి ధనియె నిట్లు. ౨౯

3793

క. ఓరావణీ! కుబుద్ధి! శూరుడవే యైన బలము ధిమావు బవరమం

దేరీతి వాయుతనయుని, జేరి పిదపఁ బ్రాణములను ధి జెంది యలికి. 30

తే. బ్రదికి పోజాలవీవు; దుర్మతి యింక నిట

శరములకా మాని చేతులను రణ మొనరు

పం దగుక ద్వంద్వయుద్ధంబుఁ ధి బంతుమాని

చేయుదువయేని యప్పుడు ధి నాయురవిడి 31

3795

క. ఇంచుక నైపుము దానన, సంచయమున మేటి వనగఁ ధి జాలుదు వనుచుం

జంచలమతిగాకుండ, సమంచితమతి యావిభీషణానురమణియై. 32

చ. హనుమను జంపువేడుక శరాసనమెత్తి సురేంద్రవైరి యుం

టను దెలియంగఁ బల్కుచుఁ గడంగి సుమిత్రతనూజుతోడ ని

ట్లని మఱియై వచ్చించె, ననుజాధిపుముద్దుకుమారుడై సురేం

ద్రుని సమరంబునకా గెలిచి ధి తోరపుగేర్తిని గాంచి యల్లదే 33

3797

క. అరదం బెక్కి భవద్రిపు, పురుషునమున హనుమఁ జంప ధి నూహించెడు సం

గరమున సౌమిత్రి! యరి, పరిమర్తోఘాటనములు ధి భయదంబులునుకా 34

క. పలునన్ని వేశములు నుజ్జ్వలములునై తగిలఘోరనాయకముల ని

మ్ముల వైచి యింద్రజిత్తును, బొలియింపు మటంచుఁబలికెఁ బూనికమెఱయి. 35

తే. అరి విభీషణుఁ డీరీతి ధి ననిన నమ్మ

హాత్తుడొ లక్షణండు మాహాద్రికరణి

నలరునాకృతిచేత భయంకరబల

మునను హరినాదమును జేయుచును జెంగి 36

3800

క. అనికా సన్నద్ధుండై, యనుసమరధ మెక్కి హనుమ ధి యంతికముచు జే

రినవాని సింద్రజిత్తుని, గనియెకా మదిలోన రోషఁకిలితుం డగుచుకా 37

ఎనుబదియాఱవ సర్గము సంపూర్ణము

౮౭ - వ సర్గము.

ఇంద్రజిత్తుఁడహనుమంబు లక్షణునకుం దెలివనవిభీషణుని
రాణిని నింప నంబు కాతఁ డుత్తరముల్లు

తే. అవ్వీభీషణుఁ డిటువలె ధి నెఱసి కౌమిం

బలికి సంజాతహ్వానై ధి పటుశైలాని

నముఁ గరంబున భరియించిన రిపువరుని

యనుజుఁ దోడ్కొని సత్వర ధి సురిగె సంత. ౧

3802

- క. దనుజవరుం డించుక యాతనితోడం గూడి యరిగి ♦ దారుణరీతిం
గనఁబడు పెనువనమును జొచ్చె నచటఁ దద్ధోమభూమిఁ ♦ జేరిచి యతనిన్.
- క కనఁబడిచి దానిఁ దేజంబున నొప్పు విభీషణుండు ♦ భూర్యసితఘనం
బన భయఁబుగ నచ్చటఁ, గనఁబడు న్యగ్రోధతరువు. ♦ గనఁబడిచి తగన్.
- గ. బలశాలియైన రావణి, బలనూననవైరి యచట ♦ బలి భూతగణం
బుల కొనఁగి పీడవ వచ్చును, గలహంబున, కంత నతిఁడుకడ శక్తిమెయిన్.
- క భూతవ్రాతానృత్యం, జై తనశత్రువులఁ జంపు ♦ ననిమొన బాణ
వ్రాతమునఁ గట్టివైచును, జేతస్సునఁ దలఁచెనేని ♦ క్షీతిపకుమారా!.
- చ హరిహయవైరి యీవటసు ♦ హాధరణిజముఁ జేరకుండ న
త్వరముగ దోర్బలాన్వితుని ♦ వానిని సారథిఘోటకాళితో
నరగముతోడఁ దీడ్చివివిధాంబకముల్ పఱగించి చంపుమా;
కరుణను వీడి యన్న రఘుకాంతుని తమ్ముఁ డనూనతేజఁడున్. ౬ 3507
- క తనమిత్రుల కానందంబును గూర్చెఁబాఁడు నగుచుఁ ♦ బొలుచు నుమిత్ర
తనయుం ఁవాక్యంబును, విని యట్లె యొనర్తు ననుచు ♦ విమతునిఁ జంపన్.
- చ. ధనువును జిత్రరీతి నగు ♦ దానిని దీటుచునుండె, సంత నా
ఘనబలశాలి తావణియుఁ ♦ గాన్తుకముం గవచంబుఁ దాల్చి న్యం
దన మనలాభమై వెలిసి ♦ దారుణకేతనయు క్తమై తగన్
గనఁబడి దానినెక్కి రఘుకాంతునిసోదరుఁ డప్పు డుద్ధతిన్ ౭ 3508
- చ గురుతేజం బలరార సంగరముహాక్షోణీసలిన్ శాత్రవో
త్కరమున్ మార్కొనుచోఁ బరాజయము నెక్కాలంబునం గాంచకే
సరిగాఁ బొల్చు పులస్త్యవంశజనితున్ ♦ శక్రానిం గాంచి సం
గరముం జేయఁగ సిన్నుఁ బిల్చెనను సంఘ్రాసంబు న్యాయ్యంబుగన్. ౮
- తే. బసఁగుమా పాముఁ బన్నఁగ ♦ నుద్యమింప
వలదు, నా విని గురుతేజ ♦ మలర దృఢమి
నంబు గల యంద్రజిత్తు దానవివరేణ్య
నచట నున్న విభీషణ ♦ నపుడు గాంచి. ౯ 3511
- క. పరుషోక్తుల నిట్లును, గర్భుర! నీవిపురమునందె ♦ పుట్టి తగగగాఁ
ఁబెరిగినవాఁడవు చుట్టియుం, ఎరికింపఁగ నామరేత్రిభ్రాతృ సువ్విగా ౧౦
- క. పినతండ్రివయ్య నీకుం, దనయఁడనగు నన్నుఁగూర్చి ♦ నాదుఁకార్యం
బును జేయు పెట్లు న్యాయము, నెఱుఁడ వయ్యని సహతిధర్మమునై నన్.
- తే తెలఁచకే పోయితివి దురాత్మా! స్వప్న
మాషణ! నీకు నరయ బంధుత్వమయినఁ

గాని స్నేహకులంబులుఁగాని తోడఁ

బుట్టుఁడనమైనఁ గాని చూడఁట దశట' ౧౨

3814

సీ. ధర్మమేనియు నియంతంబు కాదయ్యెను, దుర్మతే! స్వజనబంధువుల వదలి
పరులభృత్యుఁడవైతి ధంధువులకు నీడుగతి యకటా! యనికరుణఁగొలుపు
చున్నది సాధువు లన్న నీస్థితిగన్న నిందింపకే పాగు, నీవు స్వజన
ముల యంతరంబున నీలుచుట యెక్కడ? నీచుతా పరులను నీవే పోయి

తే. యాశ్రయించుట యెక్కడ? యంతరంబు

వీనిరెండింటి కెంతయో గానఁబడును

నీమనము తుడ్రచూటను నీకుఁ దెలియ

కున్నయది యింగుకంతయు నెన్నిచూడ ౧౩

3815

క. నే నాశ్రయించియున్న మహీనాథులు పూజ్యులౌట నే నీచతయుం

గానఁబడ దందువో? పెరిచూనవు లతిమగుణయు క్తముశులే యైనా ౧౪

తే. స్వజనులు గుణహీనులై తుమను గానఁ

బడిన నెట్లైన దమవారె కడగుభద్రులు

పరులు పరులౌదురేగాని స్వజను లెట్లు

లగుదు, రెవ్వఁడు తనవారి నవలఁ దోలి ౧౫

3817

క. పరపక్షమునం జేగునొ, పరులాత్మజనాళిఁ జంపఁ బరపక్షి తానే

పరపక్షినిహతుఁడగు, నిర్జరరిపురాజునుజా' నిశాచర' వినుమా' ౧౬ 3818

ఆ. హోమకృత్య మిద్ది యీమాడ్కిఁ జెడునట్లు, లితని చుట్టికను నీట్లు చేర్చి

తివిగదా? తలంప నెవఁడైన స్వజనుఁ డీ, కరుణ లేని పనిని గలఁడె చేయ.

తే. నీకు నొకనికె శక్యమా? నీకరవత, యనెడ నాయన్నకొడుగువా? క్యముల విని వి

భీషణుఁడు పల్కె నీరీతి, మిలులగుతివిహీన' దుష్టా నిశాచర' యిట్లు నీవు.

క. తెలిసియు వాశీలంబును, దెలియనియటు తుచ్చువా క్తతినిఁ బల్కెదు? నే

దలఁపోయ నీపితృప్రసాద, గణపత్రయ! పెద్దనీకుఁ గావున నమ్ము ౧౭

క. పరుషము లిటులాడం దగ, నరయ స్నేహ గ్రూరకర్మలై పొల్పెడుక

గ్భరులకులంబునఁ బుట్టితిని రాక్షసులయట్లు గాక నీశీలంబు ౧౮ 3822

ఆ. కల్లువాడ నద్ది గాదు క్రూరము శీల, మనెకు నీమదీయఁగుగు గుణంబు

నుజనముఖ్యుఁగుచు శోభిల్లు, వాశీల, మెట్టిదో పచింతం నీవును నీకు ౧౯

క. మనమునఁ గ్రూరంబగునె, పునైన నొనర్చు గాని పరహింసను జే

యను బూనునయధర్మము, నొనరింపనుగాని వేడ్కనొందను జమ్మి ౨౦

తే. నాదుశీలముఁ గానంగ మిగు నడచడిక క్యముగా నుంటివిడిచితి మిము

నిదియె దోషమటందువే నీటిదోష, మమకు రావణునందు లేదందువేని.

క. తనశీలము వేటగుటక, ననుఁ దిట్టుచు బొమ్మనియెను, నాభ్రాతను బా

సినదానికీ గల హేతువు, విను, ధర్మవిరుద్ధశీలఃపృథమాననుఁడై. ౨౧ 3826
 తే. పాపనిశ్చయుఁడై నట్టి * పంచజనుని, సంగతనిఁ బాప మనురుట * సజ్జనుండు
 కరగతంబగు సర్పంబుఁ * బరిహరించి, నట్లు వదలి నుఖంబుల * నందవలయు.

క వినుమిఁకహింసయుఁబరధన, మునుదొంగిలుటయునుబరుని * ముగ్ధుడనుగవయకా
 మనమునఁ గోరి యొకచ్చట, యుచు దుష్టాచారము లివి * యుర్విస్థలిలోకా.

క. పరికింప నివ్వీ గలిగిన, పురుషుని మండెడుగృహంబుఁ * బోవిడిచెడదీరి
 తి రయమున వదలఁ దగు నని, పురుషవరుల్ పల్కుదురిటు * పూనిక మెఱయకా.

క పరధనము నవహరించుట, పరదారలఁ బొందుటయును * భవ్యమతుల యం
 దుకతంక గలిగి యుంటయుఁ, బరికింపఁగ నీత్రయంబు * పాప మనఁబడుకా.

ఆ. నాశమొందఁ జేయు * నరుని నీదోషముల్

దోషములను సుజన * దూరుఁ దగుచుఁ

ద్యాజ్యుఁడేని విద్య * యన్వయముఖముల

గ్రాహ్యుఁడేల యతఁడు * కాఁడనియెదో? ౨34

3831

నీ మునిమహేంద్రుల ఘోర * ముగ వధించుటయును, సర్వనిర్జ్వలతో * సంగరంబు
 గలిగించుకొనుటయు * గర్వకోపంబులు, బద్ధవై రంబును, * బదులశ్రేయ
 మునయందు ద్వేషబుద్ధినిఁ బొందుటయునను నీమహాదోషంబు * లెన్న జీవి
 తైశ్వర్యముల నాశ * మందంగఁ జేయును, జలగముల్ సర్వత * ములను గప్ప

తే నట్లు లెంతటిగుణముల * నైనఁ గప్పి, నై చు నీశంక్రియును నాకు * భ్రాతయునగు
 రావణుం డిట్టి దోష * రాజితుండు, గాన నాతని విడిచితి * చేను జమ్ము! ౨౬

చ దనుజ! సమీపకాలమున * దానవవాసముగాఁ జెలంగు ప

త్తనమిది దీనియందుఁ గల * దానపులందఱు నీదుతంక్రి నీ

పును హతులౌట నిక్క మిది, * భూరినుదంబునఁ బొల్చి బాలిశుం

డనఁ దగి దుష్టబుద్ధివియు * నై కడటంబునఁ బొల్చు నీ విటకా ౨౭ 3833

ఆ. కాలపాశమున ని * కామము బంధింపఁ, బడితి వట్టులౌట * చలన నన్ను

నేమి యనఁగ మదిని * నెంతవో యామాట, లాడు, మృతివిపత్తి * యాశ్రయింప

క. నను నూఱక నిందించినఁ, గనవగుఫలమేది? మృతిని * గాంచుట యొకటే

యనుపనుఫల ముద్దానికీ, దినజాధను! యింక నీకుఁ * దరు విద్దానికా ౨౮

తే చేరకశ్యముగాదు ధ * రారణము, ఘనులఁ గాకుష్ఠకులభవ * లను మహామ
 తును రామలక్ష్మణుల ని * త్తులు భయంప, శను నొనర్చితి కాన మే * దినిని నీవు.

క. మనియుండఁ జాలవలెనను, మనుజవరుండొ * చు శూర * మండనుఁ డగు రా
 మునిశమ్ముతోడ యుద్ధంబును జేయుము హతుఁడవగుచుఁ * బోయియరుపురికా.

తే. యమునిదూతలు చెప్పు కాఁగ్రములఁ జేయు
 చుండు గల, వింక నీబల ఁ ముగ్య నుమున
 గనఁబఱపు మీవు నేర్చిన ఁ ఘనతరాస్త్ర
 ములఁ బ్రయోగించి కాఁజేయుఁము తిగిసట్లు 30౪ 3838

ఆ ఇతనిబాణములకు ఁ నిప్పుడు చిక్కి నీ,బలము నీవు గూడఁ ఁ బ్రాణములను
 నిలుపుకొనఁగ లేకు ఁ నిశ్చయ మిదిదాన,వాధిపాత్యజన్య' ఁ యహితబుద్ధి'.

ఎచుబదియేడన సర్గము, సంపూర్ణము

౮౮ - వ సర్గము

శ్లోక ఇంద్రజిత్తులు యద్ధము శ్లోక

చ అనెడు విభీషణోక్తి విని ఁ యాయమరాధిపవైరి నెప్పునం
 బునఁ బెనుకొవ మొప్ప భయఁముం గలిగించెడు ఖడ్గముఖ్యసా
 ధనములఁ దాల్చి భూపణవిఁతానమనోహర మాచు నీలవా
 జనికరయుక్తమా రథముఁ ఁ జేరి లయాంతకురీతి నొప్పుచున్ ౧౪ 3840

క అతిదీర్ఘమును విశాలము, నతివేగము గల్గి దృఢముఁనయి భీమమునై
 సతతము జయశీలమునగు, సతులితధను వెత్తి యరుల ఁ నడఁచుశరములన్.

తే అపరిమితముగఁ గూర్చి యత్యంతవేగ
 మమరగాఁ జోయి పగుషవాఁక్యములఁ బలికె
 నవ్విభీషణుఁ గాంచి, యఁయ్యవనరమున
 నరదమును నెక్కి నలులంకృతాంగుఁ డగుచు, 3౪ 3842

క ఘనబలుఁడు మహేష్వాసుఁడు, దనుజేజ్ఞుఁడనై న యతఁడు ఁ తన తేజముచే
 తన భూషితుఁడై వైరుల,తనువులనున్ జెండఁ జాలి ఁ దర్పము పొదలన్. ౪

క కనకద్యుతియగు పవచుని,తనయునిపృష్ఠమున నెక్కి తగ ఁ నుదయాద్రిన్
 గనుఁజ్ఞు రవినిఁ బోలుచు, దనరెడు రామానుజన్యఁ ఁ దాఁ గనుఁగొనియెన్.

క కనుఁగొని సంరంభంబునఁ, దనవినతండ్రిని సుమిత్రఁతనయునిఁ గపివీ
 రనికరము నిట్లు పల్కెను,, గనుఁ డింక నావిక్రమమును ఁ గాఢబలంబున్ ౫

క అని నభమునుండి కురిసెడి, ఘనవృష్టిని బోలి నైఁఁగఁగా రాక ధను
 న్నుననుండి వెడలు శరవృష్టిని నిల్పుడు చూతుఁ గాక ఁ రీవి మెఱయఁగన్

తే ఇప్పుడు నాఘోరబాణమ్ము ఁ లీమహాశ
 రాసనమునుండి వెల్లి కఁవానలుండు
 తూలరాశిని దహించుచు ఁ లీల మీవ
 వువులఁ గాల్పంగఁ గలవు నిల్పువు మిమునిట ౭౪ 384౫

కురువ్య సర్వాముఖసాయకవ్యయన్-అనిమా.

క. పరుషాంబకముల హూలో, త్కరముల శక్తులను యష్టిఃకాండమ్ముల దో
మరముల మీగాత్రంబుల, ద్వరపడి భేదించి యనుసంధనమున కీవు డే. ౮

క. పనిపెద మిచ్చుండఱి, నింకను గగలాఘవము మెఱయఁగా సంగరమం
దున శరశృష్టిని గురియును, ఘనమువలె గర్జిలంగఁ గని నాయెదుట.

ఆ. ఎవఁడు నిల్వఁ జాలు? నింశకుమును రాత్రి

సమరమందు మీరు సహజు లిగువు

రఖలకపులు నామహాశనిసమబాణ

ములను మూర్ఛితులయి యిలఁ బడితిరి ౧౦

3850

క మనుజా! శ్రోధరసంబున, గనువట్టెడు కాలభుజగఁకల్పిడవగు న

న్నని మరల మాంఝానఁగాఁ, జనుదెంచితివార! పొగడఁజనుసాహసము

తే. అరయ నారాత్రి సంగరఁ మాత్మ మఱచి

పోతివో యమునింటికిఁ బోవఁ గాల

మిపుడు దగ్గఱ జేగెనో యేమో యనుచు

దలఁచుచున్నాడ, ననుచు నాధనుజవరుఁడు ౧౧

3852

క ఘననిస్సనమున బల్కిన, విని లక్ష్మణుఁ డాస్యమందు భీతివికారం

బును బొందక కోపంబున, ననియెను రావణి గుఱించి యసురా! వినుమా!

క త్వరగా మము యమునింటికి, నరుగునటుల్ చేయుటాది యగునట్టి మదు

ష్కరకార్యంబుల వాక్కుల, గర మరుదుగఁ జేసినావుగాని యొకటియు

తే. కార్య మొనరించి చూపవు, కార్యములను

వ్యర్థముగ మాటలాడ కెవండు చేసి

నిర్వహించునొ మతిమంతుఁ డర్విర నతఁ

డగును నీబోటి వాడెట్లు లగు? దురాత్మ! ౧2

3855

క. పనిచేసి నిర్వహింపంగను జాలనివాఁడ వీవు యను నెవ్వరికై

నను మము జయింప శక్యమె, దనుజాధను! యిట్టి నీవు దగనిపలుకుల

చ అని నొనరించి నీవు మము సందఱ గెల్వఁగ లేనివాడ వ

య్యను నిదె నేజయించెద మహోద్ధతి నంచు వచించుచు మనం

బునను గృతార్థుగాఁగ నినుఁ బోలఁ దలంచెద వక్కటా! తగ

గనుఁగొనలేదె నాదగు నికామపరాక్రమ మంచు బల్కెదో! ౧౩ 3857

సీ. ఆరాత్రియ్యధంబు సందు సంతృప్తానమును బొందితి వది చోరనికరములు

చేయుమార్గము గాని యేయె విరుల పనిగాదు, శేను నీబాణములకు

లక్ష్యభూతుడవగులాగున నీవు నిష్కపణంబున నీదుసర్ప మెల్ల

గనఁబఱపుము విశిష్టసములు పలుకంగ ఫలమేమి? యనియిట్లు పలుక, సమర

ఆ. విజయుడైన ప్రబలవీరుఁ డాయం ద్రురి, యంత నాలకించి యాత్మభీను

ధనువు నట్టె దీటి † దారుణశరముల,వైచె, భీనువేగఁబాణము లవి ౧౭౫ 3858
క. ఉరగవిషంబుం బోలుచు, నురునిశ్వాసముం విడుచుచున్న భుజంగో
త్కరనుట్లు పోయి శ్రీరము,చరసోదగతనువు నాటి † వసుధం బడియె ౧౮౫

1చ అనిమొన వేగవంతుడగు † నయ్యరుచేశ్వరవైరి సాధుచి
హ్మనికరయక్తు లత్తుణ మహాజవముంగల బాణసంక్తిచే
తను గడు నొవ్వఁ జేసెను, నితాంతమహాశరవిద్యదేహుడై
యనుపమలక్ష్మిచే వెలయు † నారమురామునితమ్ముఁ డత్తటికా ౨౦ 3860

తే రక్తసిక్తాంగుడై ధూమఃరహితహవ్య
వహునిభంగిఁ బ్రకాశించె, † వాసవారి
తాను జేసిన కార్యమ్ముఁ † దమిఁ గనుఁగొని
యతఁడు నొచ్చుట మదిలోన † నవధరించి ౨౧ 3861

క పెరునాదము గలుగఁగ నా,రెన్ను సింహముఁ బోలి యంతఁ † జెప్పె నతనికి
ట్లని, 2సామిశ్రీ! తెక్కలు, గనుపట్టినవియ శరములు † గను మివి నావొ.౨౨

3అ. ధనువునుండి వెడలుఁ † దినుధారులయనువు
లను గొనంగ నోవుఁ † గనుక నియ్య
వే గొనంగ నోవు † చిచట నీప్రాణాలిఁ
గనుచునుండు సుఖము † గాంతు వీవు ౨౩ 3863

4సీ. సంగరమందునే † సమయంగ నిత్తటి నీతనువుపయిని † బ్రీతిమీఱ
గ్రద్దలగుంపు నక్కలు జేగలును గుంపులుగఁ గూడి యరుదెంచి†తగినయట్లు
పట్టితినంగల, † విట్టి సదానార్య ఊత్రబంధునిఁ బ్రియసహజు నిన్ను
బరమదుర్జితి యగుఁపార్థివు డిపుడు నాచేతనమాతునిసఁపీరితిమీఱఁ

1 సుబుతాం, శుశుచే లక్షణ క్షిప్రమా-అనిమా 2 పత్రి క్షితధారా స్తేశరా మత్కా
ర్తుకచ్యుతాః, ఆదాన్యం శేఽద్య సామిత్రే ద్వివిం ద్వితాంతగాః-అనిమా తేశరాః-అనువోట
తే ఆశరాః అని పదచ్ఛేదము నిష్ప్రియోజకాబాముని యర్థము తెనుఁగన కైక్కలు గనుపట్టి
నవి, యశఃముల కనుముఇవి నావొ-అనఁగా నా యీ బాణములు నిస్సారములని వాస్తవమని
తీర్థలు 3 పూర్వపుఁ బద్యమున నాబాముని సైన్యముని చెప్పఁబడియెఁగదా ఇతనిపద్యమున
నిధనున్నునుండి వెడలునట్టి శరములు, ఇచటకా-ఈ ద్రావిడ వే కొనంగ నోవుకా అని యన్వయం
నగును అనఁగా బాణములు నాప్రాణము వేగముగాఁ దీయఁగలని యథము ఇట్లునాపాణ
ములు నోవుటను జూచుచుండుచు గలుగు ననఁగ ని వాస్తవాధ్యక్షుని మహేశ్వరితీర్థులు
4 అద్య గోమాయసంహాన్తి శ్వేతసంహాన్తి లక్ష్మిం గన్ధార్వనిరంతరు త్వాం గతాసుం నిహతం
మయా, ౨ త్రిబంధం సదానార్యం రామః పరిమగ్నతః, 3 క్తం భ్రాతృ మజ్జేన్దివ త్వాం ద్ర
క్ష్యతి మయా నామ, విశ్వైశ్చవచం మామా గ్యవవిధేశరానమ, హ్యతోత్తమాంగం సామిత్రే
త్వా హద్య నిహతం మయా అనిమా వాస్తవాధ్యక్షు, సంగరమందుకా నేకా సమయకా యధా

తే. గనఁగలఁడు, లక్ష్మణా' యుద్ధమునవధింపఁ, గవచముం దెగఁజూపంబుఁఖండితంబు
గాఁగఁగతశీర్షమైధరింఁ గానఁబడెడు, నీతనువు చూడఁజాలునాభూతలవతి, ౨౫౪

చ. అని యిటు లింద్రజిత్తుగి నఁహంకృతితోఁ బరుషంబుగా వచిం
చునుడుల నాలకించి నృపఁసూనుఁడు హేతువు లొప్పు నర్థముం
గనఁబడువాక్కులం బలుకఁగఁగఁ దొడఁగెన్, గుమతీ! నిశాచరా!
ఘనమగు వాగ్బలంబును నిఁకక విషనాడుము చాలు నేటికి ౨౬ ౩౪౬౫

తే. భయదకృత్యంబులను జేయుఁవాడ వీవు
వానిఁ బలుకంగనేల? నీబాహుబలముఁ
గనఁబఱచి కార్యములఁ జేసి ఁకడఁగి దానిఁ
జక్క నాధింపు, మోనిశాచర! దురాత్మ' ౨౭౪ ౩౪౬౬

తే. కార్యములఁ జేసి చూపక ఁకాటులే, యూరకూరక సత్కద ఁవొక్కరీతి
నీడుకాటులు నిజమని ఁనేనునమ్ము, నట్టి పనిచేయ మోపురుఁపాధమ! యిఁక
క పురుషోక్తులనే బల్కక, యు రవంశయు నొహలఁ దిట్ట ఁకూరక నను నే
ను రహిఁ స్తుతించుకొనకయె, పరిమార్చెగ నిన్నుఁ జూడు ఁపల్కు లిఁకేలా?

క. అని పల్కి మహావేగము, లనూనభయదమ్ముల నగు ఁనైదు శరములఁ
గొని యాకర్ణాంతముగా, ధనువును వే లాగి యింద్రఁదమ్య సురంబున్ ౩౦

తే. తగుల నేసి, సుపత్రసంతతులు గలుగ
జవమునం బొల్చియున్న యీశరము లహుల
వలె జ్వలించుచు రావణిఁవక్షమందు
రవికరంబులభంగిని ఁరాజితఁ గడు, ౩౧౪ ౩౪౭౦

క. ధనుజేంద్ర సందనుఁడు రామునితమ్మునితీక్షణబాణములు నొప్పింపం
గను గుపితండ్లై బాణము, లను మూఁడిట లక్ష్య మొప్పు ఁలక్ష్యుని నొంచెన్.

క. సరరాక్షసనిహాలుగాఁ, బరఁగెడు సౌమిత్రిశక్తవైరు లొకరినొ
క్కరుగెల్పఁ గోరి యటసం, గర మడచుచు జేయ భీమఁకలహంబయ్యెన్ ౩౩౪

క. ఇరువురు బలవిక్రమయతు, లిరువురు శౌర్యములఁ జూపు ఁనిద్ధతనులు వా
రిరువురు వివిధాస్త్రనము, త్కరకోవిదు లొరులు గెల్పఁగఁ దగినివిభుల్ ౩౪౪

మున గీచేతనే జంపఁ బడఁగా, ఇత్తితే, ఈతిరువునయిని-ఈనాదేహమునాద, సదానాధ్యక్ష,
అనువోట సదాన=దాన లుఁడా లక్ష్మణా, ఆర్యుల్ శ్రీబంధునిక్ ప్రియగహజాన్ నిన్నుఁ=క్ష
త్రియఁంబునై ప్రియసోదరుడవగు నిన్ను, నాచేతే అహతునిన=నాచెంబంబడకయే యున్న
నిన్ను ప్రియిమోఁగఁగ గనఁగలఁడు. రమ మర్తతి మనువోట, పరమ అగ్రాధిప=సమైలయంబుగూడి
మిక్కిలి కరుణగల శ్రీరాముడనియగ్గము కానఁబడెను నీతనువు అన్నివోటగానఁబడెను ఈతనువు
అనివిభాగము నుగాగమము నిత్యముగాన కానఁబడెనునీతినువని యైనది. కనఁబడుచున్న యీనా
దేహమని యర్థము అని మహేశ్వరతీర్థలవారు

మధుమాధవీవృక్షము —

దేవేంద్రునజ్జనుటు ♦ తిక్తముగా స్పృశింపం
గా వచ్చు లక్ష్మణునికాండము లార్తిముంపం
గా వాసవారియును ♦ గాయములెల్ల నొవ్వం
గా పంతఁ గొంతవడిఁ ♦ గాంచుచు మూర్ఛనొందెన్. ౬ 3835

ఆ ఒకముహూర్తమునకు ♦ సకలేంద్రియంబులు
మరల చిటవునొంద ♦ సురపతిగివుఁ
డార్తిఁ బాసి తెల్వి ♦ నంది వీరుఁడుగాన
నెదుట నిల్చియున్న ♦ నృపకుమారు ౬౫ 3836

క. కనుఁగొని వీరుని లక్ష్మణు, ననూనకోపమునఁ దాఁకి ♦ యరుణాక్షుండై
చని యతని దావునకు, ని, ట్లనియె మరలం గరీర ♦ మగువాక్తతితోన్.

క నీయన్నయు నీవును మును, పాయాదిమయన్దమందు ♦ సహిపాశములం
గాయములను బంధింపఁగి, నాయచనిం బొరిలుచుంటి ♦ రల నాశక్తిన్

క. మనమున నే మఱచితివా!, మునుపా తొలి దై నయుద్ధమున మీరలు చి
క్కినపరివారంబును శక్ర, క్రునివజ్రమువంటి నాదుఁ ధూరితరములన్ ౯౫ 3839

తే తెలివి దప్పి ధరిత్రిఁ బొరలుచునుంటి
రిగద, యట్టిది నాశౌర్య ♦ మగణితమని
తెలిసియును నీవు నన్ను మరలను మారు
కొనఁగఁ గోరుటఁ దలపోయ ♦ ససమునందు ౧౦౫ 3890

తే అట్టి భంగంబు మఱచితి ♦ వనియుఁ గాని
యమగృహంబునకుం జనుఁనాశఁ బూని
యున్నవాఁడవనియుఁ గాని ♦ యొక్కరీతి
స్పష్టముగఁ దోచుచున్నది ♦ నాస్వంతమందు. ౧౧ 3891

క. విను మీవు మొదటియుద్ధంబున నావిక్రిమము మిగులు ♦ పూనికనుం జూ
డని వాఁడవేని యిప్పుడు, కనఁబఱచెద వెనుక కేగఁకయ నిల్వ మిఁకన్

చ. అనివచించి న స్తనిశితాశుగముల్ పఱఁగించి లక్ష్మణున్
హనుమను దీక్షధారలగు ♦ నట్టిది శాంబముల్ శరాసనం
బునఁ దిగఁ గూర్చివై చిరును ♦ బొప్పిఁజీ జేసెను, బిన్నతండ్రివై
నినుమడియైన కోపమున ♦ నెంతయు వీర్వీరు పొంగ నేడ్డఱు ౧౩౫ 3893

క. తనసంరంభము ద్విగుణము, గు జేయుచు లక్ష్మ్యశుద్ధి ♦ గన్పడఁగా నొం
చెను నూఱు బాణముల, నా, నినుజుం డొనరించినట్టి ♦ తత్కార్యంబున్.

క. పరికించి గాఢువుని సోదరుఁ డావురుపోత్తముండు ♦ దాని మనమునం

బరమం బని లెక్కింపక, నుకుశరముగ నవ్వీ యిట్టి * దొప్పదు సుమ్మా'. ౧౫
 తే. ఎంతమాత్రపుఁబనియగు * నిద్రియనుచుఁ
 బనికి రాదిట్టి దనుచును * బలికి ఘోర
 సాయకంబులఁ గొనివై చె * సత్వరమున
 నింద్రజిత్తునిపై రోష * మేపుమీఱ ౧౫౪ 8౩66

క. అనిమొన మఱియును లక్ష్మణుఁ, ననగానకోపమున భీతి * యన నించుకమో
 మునఁ దోఁపమి నారావణిఁ, గని రాక్షస' వినుము నీదు * కాంక్షము లివియున్.
 ఆ. సత్వహీనములయి * చాలఁ దేలికయయి, తనువునకు సుఖంబు * గను జెలంగు
 చున్న విపుడు సుమ్ము * నన్నుతిఁ గను శూరు, లనికి జొచ్చి యెప్పు * డైనఁగాని.
 క. ఈరితిం బ్రహరింపరు, ఘోరాహవమందు జయముఁ * గొనఁ గోరెడునే
 శూరులు నీలాగునఁ బ్రవి, దారణ మొనరింప రనుచు * దనుజునిఁ గనుచున్.

క. పలుకుచు సాయకజాలంబుల నొంచెను, జాతరూప * మున రంజిలునా
 పలలాశను కవచం బి, మ్ముల లక్ష్మణ బాణజాల * ములఁ జార్జితమై ౧౫౫ 8900
 తే. అంబరమునుండి ధరఁబడు * నట్టి తార, కలవిధంబున రథమున * నలుఁగడలను
 బడియె; నిట్లనిఁ గవచంబు * డెడిశరములఁ, ననువు నుకృత వ్రణంబయి * తత్తజిల్ల.

క. తనువున నెల్లడ బాణము, లహూనముగ నాటి యుండు * నావీరుం డా
 దనుజో త్తమండు భూమిరు, హానికరములు మిగులఁ గల్గు * నద్రియటు తగెన్.

సీ అతిభయంకరవీరుఁ * డగునింద్రజిత్తు సంగరమున మిగులనా * గ్రహము నొంది
 శరసహస్రమున ల * క్ష్మణు వీచనిన్ నొంచె నాసాయకముల ది * వ్యమగు లక్ష్మ
 ణునికవచంబుఁ గూ * డను శకలంబులై, ధరఁబడె, నిట్లు ల * య్యిరువురు దగ
 నితరేతరప్రతి * కృతులను జేయుచు నొండొరుల జయించు * నూహలఁదల

తే. పడిరి, సర్వాంగములు బాణ * సటలమునను
 భిన్నములుగాఁగ రక్తసం * స్పృతశిరసు
 లగుచు నిట్టూర్పు లొ * లయంగఁ డెగి తుములము
 గాఁగఁ బోరిరి సమరకాం * క్షులు పెనంగ, ౨3 8908

క. వారిద్దఱును మహాత్ములు, వీరులు సంగ్రామకర్మ * వేత్తలు నగుటన్
 ఘోరాంబకజాలంబులఁ, బోరాడిరి చాల * సేపు * బూనికి మెరియన్ ౨౪

సీ భీమవిక్రమము * వెలుమునాయుద్వఱు నొండొరుల జయించు * నుద్యమంబు
 చేయుచు శరతతి * చేత నొండొరుల దేహంబుల నిం * చుచు * నతులకవచ
 ములు ధ్వజంబులు చూర్ణ * మూ యి ధరంబునఁ బ్ర * వణంబులు * ప్రబలవృష్టి
 జలముల భూరిని * న్వనమున నవలెడు * రణి మేనులనుండి * రాధమగుచు

* నైత త్త్రించి దితి బ్రువన్-అనిమా

తే. నువ్వుగుఱిరంబు దొరుగంగ † నుండి, రథ
మందు లయకాలమేఘంబు † లమితవృష్టి
గురియునటు భీమనినదంబు † పరగఁజేయు
చును భయం* ర బాణవృష్టిని గురియుచు. ౨౯౪

3905

క అనిచేయుచుండఁగా గజ,చెను బెద్దయుఁ గాల, మట్లు † చేయుచు నుండఁ
వెనుదీయుటయును శ్రమముచు,గనఁబడ వాయుర్వరందుఁ † గడుఁ బరికింపఁ.

తే. అస్త్రవిద్యదులైన వాఁరంత మాటి
మాటికిని బూన్చి దివ్యాస్త్రమండలంబు
వైచుచుఁ బెక్కుభంగులొ † బాణవితతు
లంబరము నిండ వైచి రఁచువనరమున ౨౯౫

3907

క నరరాక్షసులు ప్రమాదముఁ,బొరయక చక్కఁగను జిత్తముగ శరముల నొం
డొరుంపయి వైచుచు దుర్భరముగఁ దుములాహవము జఠరపి రట్టితఱి.

1క. ఆయిద్దఱిజ్యోనినదం, బా యోగఁగల జనులనెల్ల † నదరిపడంగాఁ
జేయుచు వజ్రనిపాతం,బోయన భీమముగ వినఁగ † నొప్పెబడిదమై. 3౦౪

క అని నాయుద్దఱు చేయం,గను వ్యోమమునందు మిగులఁగర్జించుచు నొ
ప్పినదారుణమేఘవృష్య,నినదము వలె గొప్పదైన † నినదము గలిగెఁ. 3౦౫

తే జయము నొంద దృఢవ్రతులయి చెలంగి
యశమునక నెల్లి బలవంతులైన వార
లపుడు హాటకపుంఖశఠరావళిశృత
దారుణవ్రణు లయి రక్తఘాత లోలుఁ. 3౦౬

3911

1క కనఁబడిరి భయంకరముగఁ గనకపుఁ బింజలుగలట్టి † కాండములు రణం
బునఁ దత్తనువులఁ జొరఁబడి,యును నెత్తుటఁ దోఁగి చొచ్చె † నున్నీస్థలిలోఁ.

సీ వారువైచిన తీవ్రబాణావళులుఁ గొన్నియంబరమునఁ బోవునపుడు నిశిత
శస్త్ర సంతతుల సంస్పర్శచంబును బొందె, మాటికొన్ని బాణములొగుఱిగ నితర
శరసహస్రములను † జయ్యన బంధించితునిమె, ఘోరాజయుఁదోఁచె నపుడు
వారుప్రయోగింసుఁ బాణసమూహను లోనత్రంబునక ముండఁజ్వలనయుగ్మ

తే కలితకుశరాళికరణిని † గ్రాలె, నస్తు
హస్త్యులశరీరము లొగి గాఢముములు పడట
నరుణనుచుములఁ దగి యాకులనఁగ లేని
బూరుగును మోదుగు ననంగఁ † బొలిచె నపుడు 3౧౪

3913

క వారిదువు రొకరి నొక్కఁడు, ఘోరాహనసుందుఁ జంపుకొర్కెలు మీఱం

1 ప్రకంపనక జనం ఘోరం-అనిమా ఇవల జనకబ్రహ్మ ప్రాణివాచకము 2 అసృజ్మధాశ
విని సంతర్క వివిధ భరణీతలమ్-అనిమా 3 సజ్జే కుశమశుశ్చ యః-అనిమా

- గా రణముఁ దుములముగ నవు, డీరసమున మాటిమాటి † కేఁదైఱఁ జేయఁ.
- క. కనఁబడె నది చిత్రంబుగ,, మనుజేంద్రునిసోదరుం డఁమరపతివైరిఁ
దనుజేంద్రుని లక్ష్మణు న,య్యని నొక్కరి నొకరు దారుఁగాంబకవితతిఁ. 3౮
- తే. నొవ్వఁగాఁ జేయుచుఁ యుద్ధ † మవిధమునఁ
జేయుచుండియు శ్రమమును † జెందరైరి,
విపులపీఠ్యజవంబుల † వెలయువార
లంబకము లెల్లఁ దనువులఁయందుఁ జొరఁగ 3౯
- క. తరువులు నిండఁగ మొచ్చిన, ధరణీధ్రములట్లు తగిరి, † దారుణబాణో
త్కరసంవృతములు మఱియు రు,ధిరసేక్తములై న వారిఁదేహము లెల్లఁ. ౪౦
- క. జ్వలియించు నగ్నిహోత్రము,నలె వెలిఁగెను, జాలనేవు † వారట్లు రణం
బలయక చేయుచు నుండినఁ,జలనము శ్రమముఁ రవంతఁస్వాంతము లందుఁ.
- తే. కలుగకే పోయె, నంతఁ జిక్కనిప్రకాశ
మునఁ దగిన యవ్వీభీషణుఁ † డనిఁ బరాజ
యమనఁగా నెప్పు డెఱుఁగని † యానుమిత్ర
తనయునకుఁ గల్గు శ్రమముఁ బాపను దలంచి ౪౨
- క. అతనికి నెమ్మదిఁ బ్రియమగు,హితమును గలిగింపఁ గడఁగి † యెంచి నిలిచెఁ దా
నతిరయమున ననిముందట, జతనంబుగ నింద్రజిత్తుఁ † జంపించుతమిఁ. ౪౩
- ఎనుబదితొమ్మిదన సర్గము సంపూర్ణము.

౯౦ - వ సర్గము.

— శుభా లక్ష్మణుం డింద్రజిత్తుసారథిని గుఱ్ఱములను గూల్చుట శుభా —

- సీ. బలవంతుఁడను శూరుఁ † డలఘుగుణాఘ్యుండు నగువిభీషణుఁ డప్తుఁపొగరువట్టి
నట్టిగజంబుల † యట్లు లొంఱారులతో ననిచేయఁ దలపడి † యాత్మలందు
నొకరి నొక్కరు చంప † నూహించుచుం బోరు వారలఁ జూడఁగాఁ,గోరితొలుత
వారిఁ జూచిన తరుఁవాతఁ దానును సంగరము చేయ నిల్చె ధఁరణిని నందు,
తే నిట్లు నిల్చి ధనుసౌకఁ † డెలమిఁ గొనుచు
నారి సారించి రాక్షసఁవీరులపయి
దారుణాగ్రములగు మహాఁత్తరశరములఁ
దాఁ బ్రయోగించె, నయ్యవి † దహనువాల్కి 3
- క. మండుచు లక్ష్మ్యము తప్పక, యుండఁగ రాక్షసులఁ దాఁకి † యుర్వీధరరా
త్నాండలముల వజ్రము లు,ద్దండగతిం జేచ్చనట్లు † దానవసమితిఁ ౪ 3919
- తే చెండి వై చెను, రాక్షసఁసింహులైన, యవ్వీభీషణుమంత్రులు † ననిశ శూల

* ఎల్ల ణీష మహాగిరీ - అనిమా ఎల్లణి - అనయః - అనివ్యాఖ్య

- ఖడ్గపట్టసములఁ బూన్కిఁ ♦ గైకొని యల, దనుజవీరుల ఖండించి♦రనుపముగతి.
 చ. తననచివానురోత్తము లు♦దారమతు గొలువంగ దానవే
 శునియనుజుండు గర్వమున ♦ శోభిలు నేన్లు, మధ్యభాగమం
 దనువుగఁ జూడనొప్పు చుడ♦హస్తవిధంబునఁ జూడనయ్యె, నా
 దనుజవరుండు కాలముఁ ♦ శత్రువుడు త్తముఁ జౌట న త్తటిక ౬౪ 3924
- ఆ. అసురగణముతోడ ♦ ననిచేయ వేడుక, పడెడు వానరులను ♦ గడఁగి మఱియుఁ
 బ్రోత్సహింప నెంచి ♦ బుద్ధిబలంబున, నప్పుటికిని దగిన♦యట్లు పలికె ౭ 3925
- చ. హరివసులార! రావణున ♦ కారయ వీడొకఁడే నిజంబుగాఁ
 బరమసహాయుడై చెలఁగు ♦ వానిబలంబులు పోయి వీడె యొ
 క్కురుఁడు మహాబలుం డిచటఁ ♦ గ్రాలు న దేలొకొ మిర లూర కి
 త్తరుణమునందు నుండెదరో, ♦ దారుణపాపుఁడు వీడు నియ్యనిక. ౮ 3926
- క. హతుఁడైనయెడల నవ్వల, దితిజాధిపుఁ డొకఁడె తప్పుఁ ♦ దెగినయదియె యా
 నతనిబల మెల్ల, వీరుం, డతులితఁబలుఁడౌ ప్రహస్తుఁ ♦ డంతము నొందెక. ౯
- సీ. గురుబలుండైన ని♦కుంభుండు, కుంభ కర్ణుండును మఱియుఁ గుంభుండు పిదప
 నాజంబుమాలి, ధూ♦మ్రాక్షుదానవుఁడు, మహామాలియును దాన♦వాధిపతియు
 నశనిప్రభుండును, ♦ యజ్ఞకోపుఁడు, తీక్ష్ణవేగుండు, నిఘ్నుండు, ♦ వికలుఁ డల్లె
 సుప్తఘ్ను, వజ్రదం♦ష్టులును, సంప్రాదియుఁ, దవన, ప్రఘానులు, ♦ దముఁడు ప్రఘనుఁ,
 తే డాప్రజంఘుఁడు, దుర్ధర్షుఁ, ♦ డగ్ని కేతు
 వల్లె జంఘుఁడు, వీరుఁడై ♦ యలరుచున్న
 రశ్మి కేతు, విద్యున్తాలి, ♦ రాక్షసులును
 సూర్యశత్రు, ద్వీజహవ్యలు, ♦ శూరివసులు ౧౩ 3928
- తే. చక్రమాలి, సుపార్శ్వ వండు, ♦ శౌర్యఘనులు
 కంపనాకంపనులు, బల♦గర్వయుక్తు
 లైన దేవాంతక, నరాంశ ♦ కాహవ్యయులును
 సమరరంగంబు నందిందుఁ ♦ జంపఁబడిరి. ౧౪ 3929
- చ. గురుబలవంతులౌ దనుజకుంజరులకొ దురమందుఁ బెక్కురకొ
 గరము పరాక్రమక్రమము ♦ గన్పడె జంపి సుహంబురాశినిం
 గరముల నీది దాఁటితిరి♦గా, యింక రావణసూను నీతినికొ
 బారిగానుట్లెల్ల గోష్ఠదముఁ ♦ బోలుగుఁ జుట్ట సగాడె! మీ కనికొ ౧౫
- చ. వనచరులార! యీపనియు ♦ న్వల్పముగావున దీనిఁగూడఁ జ
 క్కునిదగు శక్తిఁ జేయుఁడు ని♦కామబలంబున గర్వయుక్తిచే
 ఘనులగు నెల్లరాక్షసు ల♦ఖండిజవంబున వచ్చి తాకి మీ
 యనుపమశక్తి జంపఁబడి ♦ రారయ నీతఁడె శేష మి త్తటిక. ౧౬ 3931

తే. ఇంతమాత్రమెవీరలీ యెడజయించ, వలయు వయమాలినేరను ♦ వరునికొఱకు
భ్రాతృపుత్రుని నైన నీ ♦ బవరమందు, జంపివైతును గాని ని ♦ న్నంశయముగ.

క. పినతండ్రి నగుచు నాకుం, వనయుం గువాని నిం ద్ర ♦ వన్య నీతని నే
నని వధియించుట తగ, దిం, కను నీతని జంపఁ గోరఁ ♦ గా నామదిలోక. ౧౭

నీ కన్నీరు చక్కఁగాఁ ♦ గ్రమ్మి నాచతుస్సు నావరించుచున్న ♦ దట్టులొట
వాని మహాబాహుఁ ♦ డైన గూలత్కణుండే వధించును, బ్రవ ♦ గేంద్రులార!
కూడి మీరందఱి క్రూరాత్మునకు సాయపడఁ జెంతనున్న యీ ♦ భటుల నెల్లఁ
బొలియింపుఁడనియె, ని ♦ మ్మలకీ రిచుంతుఁడౌ నావిభీషణుఁ డిట్లు ♦ లఖలకపులఁ

ఆ. బ్రాశ్నహింప వనచిరులు హర్షముంబొంది, వాలములను ద్రిప్పి ♦ లీల మాటి
మాటి కతులరీతి ♦ చుహితసింహధ్వజుల్, చేయుచున్ ముసంబుఁ ♦ జెందియపుడు.

క. ఘనములఁ గని కేకులు ని, స్వఃముల నొనరించునట్లు ♦ పలుభంగుల ని
స్వనములఁ జేసిరి, భల్లూ, కన్మపతి యాతరుణమందుఁ ♦ గడుఁబూన్కి మెయిన్.

తే. నకలసేనావృతుండయి ♦ శౌర్యులర
శీలల నఖములఁ బండ్లను ♦ జెలఁగుదనుజ
భటుల నొప్పించె, నమృహా ♦ బలులు దనుజ
లట్లు ప్రహరించుచుం జెలు ♦ వారు నతని. ౨౧౫

3936

చ. మనమున భీతి నించుకయు ♦ మాని యనేకవిధాయధంబులం
గొని త్వరఁ జాట్టుముట్టి, రిటు ♦ క్రూరునస్కులు వారు పూనికన్
దనుజులఁ గొట్టుచున్న ఘన ♦ గుని భల్లకనాథు జాంబవం
తుని శరయప్తినంతతులఁ ♦ దోచురతీష్ణవరశ్వధంబులన్ ౨౩

3937

తే. పట్టనంబుల నొంచిరి, ♦ ప్లవగదనుజ, తుముల సంగరమద్ది క్రు ♦ ధ్ధులగు దేవ
దనుజసంగరమట్లునీ ♦ తాంతరవము, గలిగిభీసుంబుగానయ్యెఁ ♦ జెలఁగియపుడు.

చ. ఘనబలశాలియై వెలయు ♦ గలికుమారుఁడు విశ్రమార్గమై
తనవయసుండి లక్ష్మణుఁడు ♦ తత్పుహయంబునఁ గ్రిందికేగుటన్
దనుజులపౌరుషంబుఁ గని ♦ దాని సహించక వృక్ష మొక్కఁ డొ
య్యనఁ బెకలించి రాక్షసుల ♦ నయ్యని వేపురతోడ మార్కొనెన్. ౨౫౫

తే. ఇంద్రజిత్తు పినతండ్రి ♦ కెంతొతుముల
నంగర మొనంగి ఎరవలసమితఁ డంచు
నాసుమిత్రాత్మజుడై ♦ చలె నురిల,
సంతటన్ సుప్రసిద్ధులై ♦ యరిహరులయి. ౨౬

3940

తే. వీరులై తగు హరిరున్ ♦ రీరసము
పాణవ్వంబుఁ గురియుచుఁ ♦ బటుతిరగతి

నొకరినొక్కరు నొప్పించి ♦ రుద్రమమున,

వేగవంతులు గురుబలుల్ ♦ విమతిహారులు ౨౭౫

3911

చ అనుషమవిక్రమాఘ్యులును ♦ నౌ నరదానవనాథసంధనుల్

ఘనములచేత పృష్టితగు ♦ కాలమునక రవిచంద్రు లొక్కరి

తిని గనరాకయుండెడు గతిక శరపంక్తిని గొంతకాలముక

గనబడకుండి, రిద్దఱును ♦ గ్రమ్మఱఁ బోరుచు నుండున త్తఱి. ౨౮౫ 3942

సీ. కరలాఘవంబులు ♦ గల్గినవారౌట నమ్ములపొదినుండి ♦ యంబకములఁ

దీయుటగాని సంధించుటయెగాని సవ్యావసవ్యసంసరణిఁ జాప

ముల మార్చి తమకరంబులఁబట్టుటయుఁగానిశరమోక్షణముగానిబ్రాహ్మణులను

జక్కలాగుటగాని ♦ స్థానవిశేషముల్ గలుగంగ నిల్చుటగాని ధనువుఁ

తే. బిడికిటం బట్టుటయుఁగాని ♦ కడఁగి లక్ష్య

మును రివంతయుఁ దప్పకుండును శరముల

వైచుటయుఁగాని కనుఁగొనఁబడకయుండె,

సావేగవినిర్మక్తశరతతు లొగి. ౩౦౫

3943

క సురపథమును కప్పటచే, శరములు కన్నడుచునున్న ♦ సరణి విడిచి యొ

క్కరువుడు కన్నడకుండె నితరవస్తువుఁ దోచకుండె ♦ దద్దయు గనినక

చ. దనుజుని రాఘవానుజుడు ♦ తార్కొనినప్పుడు గాని రాముత

మ్ముని దనుజుండు మార్కొనుచుఁ ♦ బోరెడున త్తఱిఁ గాని యీతఁడీ

తని నని నొంచు నంచు మదిఁ ♦ దట్టకయుండెను, వార లాతురం

బునను బరస్పరంబు గెలుపుం గొను వాంఛల వైచుబాణముల్ ౩౨౫ 3915

తే. ఆకసమునందు నేమాత్ర ♦ మైన నందు, గలుగకుండఁగనిండఁ జీకట్లు గ్రమ్మి

నట్టులుండెను; వారలవగు నిశాత, బాణములు శతసంఖ్యలుఁపరఁగి యవుడు.

క. కలయక నిండెను దిగ్విది, శల, సూర్యుం డ స్తమించుఁసమయమునఁ దమ

స్థులు సర్వము గప్పెడునట్లులు చీకటి గప్పె నప్పుడు భయదిరితిక ౩౫౫

ఆ రక్తనదులు వేలుఁప్రవహించెగొప్పగాఁ, ఒలలమునుగ్రసించు ♦ భయదమ్మగము

లతిభయంకరముగ ♦ నార్చె నత్తఱి భయం, బునను వీవకుండె ♦ ననిలుఁ డట్లు.

క. అనలుఁడు మండకయుండెను, మునివర్యులు లోకినివహఁములకు శుభంబుల్

దనరును గాకని పలికిరి, మును పాసంగరముఁ జూచు ♦ మునమున నటకుక.

క. చనుదెంచిన గంధర్వులు, చని రింకొకచోటి కట్లె ♦ చారణయుతులై

యని దానిఁ జూడనొడుచు, ననుజం డారితగఁ బ్రవిచారణము గడుక. ౩౮

చ. ఒనరుచుచుండి రాఘవునఁహోదరుఁ డప్పుడు నాల్గుబాణముల్

గొనుచుఁ దదీయసీలతనుఁఘోటక రాజచతుష్కముక లన

త్కనకవిభూషణాంచితము † గాఢఁగ చేసె, ననంతరంబ చ
క్కనిరుచి మించు లక్ష్మణుఁడు † కాంతిని మించుచు జాలఁ దీక్షమై. ౩౯

తే. పర్వముల నొప్పి తెల్లనై † పరఁగుభల్ల
మొక్కదానిని గొనె దానిఁ † జక్క లాగి
యంద్రవజ్రసమానమై † యెసఁగుచుఁ జల
శబ్దమున మించు సాయకాశనిని దాని ౪౮ 3952

క ధనువునఁ గూరిచి లాఘవమున మెఱయుచుఁ జిత్తగమనముల నరదం బొ
య్యన నడుపుచున్న యంద్రజిత్తుని సారథితలను సత్త్వ † త్రుంచెం గడఁకక.
క. ఆయను రేంద్రునితనయుం, డాయవనున సారథి యటు † హతుఁడైనను దా
నే యాపని జేయుచు నని, చేయుచునే యుండె ధనువుచేత మెఱయుఁగక.

తే. అతుల తేజంబునం బొల్చి † యాతఁ డిట్లు
సంగరము చేయ నాతని † శక్తిఁ గాంచి
యెల్ల వా రద్భుతం పడి, † రేపు మీఱ
నడరి సౌమిత్రి యమరేంద్రుఁడనిని గాంచి ౪౩ 3955

క. ఆతనికరములు తురగ, వ్రాతంబునఁ దోలునట్టి † వ్యాపారమునం
దే తగిలియుండుటం గని, యాతని నొంచెక మహాశిఃతాంబకవితతిక ౪౩౪

క. ధనువును గరములఁ గైకొనఁ, గని యాతనిఘోటకములఁ † గాండంబులచే
తనునొంచె, లక్ష్మణుం డాతనియందుం గానఁబడెడు † శచ్చిద్రములక ౪౪

క కనిశరమోక్షణమునఁ జ,క్కని లాఘవ మలగువాఁడు † గావుననే న్యం
దన మెక్కి తిరుగువాతని, మనమున నేభీతిలేక † మహితశరములక. ౪౫

తే కరము బాధించె, నింద్రుఁరి † కదనమందుఁ
దనదుసారథి తెగుటయుఁ † దన్నునట్లై
వైరి నొంచుటయును గాంచి † బవరమందుఁ
దనకుఁ గల గర్వమును వీడి † దైన్య మొందె ౪౬ 3959

చ వనచరయాధనాయకులు † వానవవైరి విషణ్ణవక్త్రుడై
కనఁబడుచుంట మిక్కిలియఁ † గ్రాలిరి హర్షమునక మహాత్ము రా
మునియనుజన్తు స్తోత్రములఁ † బోల నుతించిరి, దానవేంద్రునిం
గనుచుఁ పడియవిక్రమము † గర్వము నోర్వక యప్పు జేవునక ౪౭౪ 3960

తే. హరివరుల్ గంధమాదనాహ్వయుఁడు రభసుఁ
డనఘమతియౌ ప్రమాధియు † నడరి, రట్లు
భయదవీర్యులు బలయుతుల్ † వారు నల్పు
రింద్రజిత్తుని యాటోప † మేఁచ నెంచి ౪౮౪ 3961

క అరసము లాగెడు ఘోటక,నరములు నాల్గింటి పైని † బడిరి జవమునక;
గిరిసమతనులగు నవ్వన,చరవీరులు పై న దుముక † నత్వ మెడలుటక. ౪౯

ఆ తురగము లవి యాఁగి ♦ తోరపుశక్తిని, జూపఁ జాల కెంతో ♦ తాపమంది
తమముఖములనుండి ♦ దారుణరక్తంబు, గాఱుచుండ నుండె ♦ గర్వముడిగి.
క. తురగము లవి యవయవములు, పరమాకులతం గనంగ ♦ బడలి యనువులకా
ద్వరి వీడి ధరణిఁగూతెను,, హరివీరులు వార లిట్లు ♦ లాతురగములకా, ౫౦౫
క. హత మొనరించి రథంబుకా, ఊతఁ బడఁగాఁ గూల్చి మగలఁజెచ్చెఱ లంఘించి
తగకా నిల్చిరి రాఘవునితమ్ము చెంత, నిటు లశ్వనికరము తెగినకా, ౫౦౬
తే నారధియుఁ గూలుటయు నట్టి ♦ స్వందనమును
విడిచి ధరణికి లంఘించి ♦ విశిఖవృష్టి
నిగుడఁ జేయుచు లక్ష్మణునిపయి కడరె,
సంత నింద్రోపముఁడు రాఘవవానుజుండు, ౫౦౭ 3966

చ. తనపయిఁ దీవ్రబాణముల ♦ దారుణరీతిని వైచుచుకా జవం
బునఁ జనుదెంచుచుకా ధరణిఁ ♦ బొందిన రావణినికా రణాంగణం
బున నిశితాంబకంబులను ♦ భూరితరాస్త్రములకా మహాబలం
బునఁ బరఁగించుచుకా రిపునిపొంగు నడంచెఁ గవుల బలీ యనకా, ౫౦౮
తొంబదియవ సర్గము సంపూర్ణము.

౯౧ - వ సర్గము.

—ఇతి ఆంధ్రజిత్తు హతుఁ డగుట. ఇతి—

చ తురగము లిట్లు గూలుటయుఁ ♦ దోడనె భూస్థలిపైన నింద్రజ
త్తురుతరజేజ మొప్పునటు ♦ లుగ్ధిచే నిలుచుండి క్రుద్ధుండై
కరము జ్వలించుచుండె, బటుకార్దుకముల్ ధరియించియున్న యా
యిరువురు తీవ్రబాణముల ♦ నేచి పరస్పరముకా వధింపఁ ద
త్తురుణమునందుఁ గోరుచు నుదగ్రపరాక్రమ మొప్పుచుండఁగకా, ౧౫ 3968

క వన్మజ్జన్మలీల్లు విజయంబునకై మార్కొనిరి, దనుజఃపూగంబులు న
వ్వనచరబలములు నెల్లెడ, ననిఁ దిరుగుచు నొకరినొక్క ♦ రతులబలములకా

ఆ. చంపుచుం జెలంగి ♦ సాహసములఁ దమ, యధిపు విడువకుండి, ♦ రంత నింద్ర
వైరి స్త్రీయదనుజఃపారంబులకు నుబ్బు, గలుగ వారి ప్రోత్సములను దన్పి ౩౫

క. తానలరుచు నిట్లనెఁ నో, దానవులారా! వినుండు ♦ తమను ఘనముగా
నానాదిక్కుల నెండెను, గాన నిటకా స్వపరభటనికాయ మిగనుచుకా, ౩౬

తే. తెలియకున్నది భేద మీఁవలిముఖులను
మోసగింపంగ మీరొక్క ♦ మొగిని నిల్చి
పోరుచుండుండు నేనిదె ♦ పోయి యరద
మొక్కి వచ్చెద ననిచేయ ♦ నిచటి కెలమి, ౩౭

క. పురి కేను జన దురాత్ములు, హరు లని నాతోడఁ జేసి ♦ యాటుపోవుట కం
తరము గలిగింపకుండఁగ, దుర మొనరునలయు మీరు ♦ దోర్బలశక్తికా. 2

క. అరిహంత రావశీయుఁ గ, స్పృహ కు నీశీతిఁ బలికి ♦ పోయెఁ బురికి నా
హరులను వంచించి చూచు, త్తరింథ మొక్కడఁ జేస ♦ ధైర్యస్ఫూర్తికా. ౩

చ. అని విజయంబుఁగాంచెడు మహాత్తర తేజఁడు వానవారియుం
గనకవిరాజితం బగుమఁ ♦ గాంతమునై తగి ప్రాసఖ్యరూ
జని మఱి యుత్తమాశ్వముల ♦ చే నలరారుమనున్న స్వంధనం
బును హయత స్వవేత్తయయి ♦ పొల్చి హితంబును జెప్పఁజాలి నే
ర్పునఁ దగునట్టి సారథియుఁ ♦ బొంకముగా నకసంగ నెక్కెఁ దాకా ౧౦

క. తన తేజంబున నాస్యం, దనమును వెలుఁగంగఁ జేసి ♦ దానవరాజేం
ద్రునిపుత్రుఁడు కాలునిచేతను బ్రేరేతుఁడగుచు శూర ♦ దనుజతతులతోకా.

1౮ కలిసి లంక వెడలి ♦ కడువేగమున వచ్చె, శత్రువీరహంత ♦ శక్తవైరి
జవనవాజినికర ♦ సంశోభితస్యంధ, నమ్ము నెక్కి యలరి ♦ నగరము విడి ౧౧౫

క. చనువెంచి యివ్వీభీషణుఁ, డనూనబలశాలి రాము ♦ ననుజండును నుం
డినచోటుఁ జేరె మార్కొనఁ, గను వేగిరపడుచు, నంత ♦ తుణమాత్రమునకా.

చ. అరదము నెక్కువేడుక మహాహవరంగమునందునుండి యె
ల్లరఁ గనుమూసి యేగి తనలంకను జొచ్చి మహారథంబు నె
క్కి రయముమీఱి వచ్చి తము ♦ గెల్వఁగ నున్న మనీషివర్య శ
క్తరిపుని గాంచి లక్ష్మణుఁడు ♦ కర్బురసత్తముఁ జాహరిశ్వరుల్. ౧౩ 3199

ఆ. విస్తయంబు నొంది ♦ విమతుని లాఘవ
మును నుతించి, రంత ♦ దనుజనాథ
నుతుఁడు కోప మూని ♦ శతనహస్రములుగఁ
గవులఁ గూల్చె బాణ ♦ గణము వైచి ౧౪౫ 39౩౦

క సమితింజయుఁడౌ రావణి, యమానుషంబై యహార్యుచుగు చాపకా ♦ బా
సయమును నుండలౌకృతి, నమరంగాఁ జంపసాగె ♦ నవాసరదులకా. ౧౫ 3931

చ. దనుజుఁడు క్రోధవేగమునఁ ♦ నమ్ము వధించుచునుండ నోర్వలే
క నిఖిలవానరుల్ తమయఃఖండసరాక్రముముల్ కలంగఁగా
వనజభవుం బ్రజాపతిని ♦ వంతఁ బ్రజల్ శరణంబు వేడన
ట్లనుపమవిక్రమాఘ్నఁడగు ♦ నాకంఠవీరుని జేరి రాన్తులై. ౧౬౫ 3932

ఉ సంగరకోపవేగమునఁ ♦ జాల జ్వలించి నుపేత్రనూనుడం
బొంగెడు హస్తలాఘవముఁ ♦ బూనికఁ జూపుచు నింద్రవైరిచే
తం గలకాన్తుకంబు నొక ♦ దారుణబాణముచేతఁ ద్రుంచె న

- ట్లంగడ నొంది యింద్రరిపు ♦ నప్పుడ వేటొకచాపవర్యమున్. ౧౭౪ 3988
- క ధరియించి యెక్కు పెట్టంగఁ, ద్వీరపడి లక్ష్మణుఁడు మూఁడు బాణంబులఁ ద్రుం
చె రహిన్ విగతశరాసను, సుగరిపువుంగవుని గాంచి ♦ శుంభచ్చక్తిన్. ౧౮౪
- ఆ లక్ష్మ్యశుద్ధి యలర ♦ లక్ష్మణుఁ డాశని, యురమునందు వివధాని గ్రవిషము
వలె వెలుంగు పంచ బాణంబులన్ వైచి, నొంచె, నిట్లు లక్ష్మణుఁడు పూన్కి.
చ. గురుశరకార్ముకంబునను ♦ గూరిచి వైచిన యాశరంబు లా
శరుతనువుం బగుల్చి యట ♦ సాంద్రతరంబగు నల్ల మున్గి భీ
కరతరక్తసర్పములు ♦ గ్రాలెడునట్లు చొరంబడెన్ గడున్
ధరణిని, రావణాత్మజుఁడు ♦ తచ్చరముల్ కవచంబుఁ జెండినన్. ౨౦౪ 3986
- తే. వదనముననుండి రుధిరంబు ♦ వదలుచుఁ గడు
సారవంతము దృఢగుణానంయుతంబు
నైన కార్ముకవర్ణంబుఁ ♦ దాను బూని
హస్తలాఘవమున రాముననుజ్ఞపై న. ౨౧౪ 3987
- క. శరవృష్టి నిగుడఁ జేసెను, బురందరుఁడు వృష్టిఁ గురియుఁ పోలిక, నటనా
యరినూడనుండు లక్ష్మణుఁ, డరాతినుదురానదమగు ♦ నాశరవృష్టిన్. ౨౩ 3988
- క మనమునఁ గలవిలపాటుం, గన కల్లన నుడివెఁ దీవ్ర కాండంబుల నొ
య్యన, నత్తటి గురు జేజుఁడు, ఘనరఘుకులనందనుండు ♦ కదలని కడఁకన్.
- క. కలఁతం బొందక నైరికి, నలఘుపరాక్రమము చూపె ♦ నది యద్భుతమై
వెలసెన్ గనువారికి; ని, మ్ముల లక్ష్మణుఁ డంతఁ గ్రోధఃపూర్ణుఁడగుచున్.
- చ అనిఁ దనయస్త్రిమోక్షణరయంబును జూపుచు నందు నున్న యా
దనుజుల నెల్ల నొక్కొకని ♦ దారుణతీక్షణశరత్రయంబుచే
తను వెఱంగందఁ జేసి బలదీర్చినమగుని నింద్రజిత్తు నొం
చెను శరపంక్తి; నాదనుజజిహ్మఁడు నయ్యెడ నద్భుతంబుగన్ ౨౬ 3991
- మహాస్రగధర —
బలవంతుండై రిపుత్త్వానరుల నడఁచుచున్ ♦ బౌరుషోద్దాముడై యి
మ్ములఁ గాంతిం గ్రాలు నారామునినహజఁడొగిన్ ♦ భూరిబాణాళిఁ గ్రుచ్చుం
గలిత్రోధాత్ముడై లక్ష్మణునిశరతతిన్ ♦ గాడఁగా నంతరంబే
తలపోయన్ తేకయుండిన్ ♦ దదవసరమునం ♦ దాఁబ్రయోగించె బూన్కిన్.
- సీ. సౌమిత్రియాబాణజాలంబు తనునంటఁగా రాకపూర్వమే ♦ ఘోరబాణ
గణములఁ బరఁగించి ♦ ఖండించి యంతట నిలువక ధర్మైకనిశ్చలమతి
రధికవద్యుఁడు నయి ♦ రాజులుచుండుట నానతపర్వమై ♦ యలరుభల్ల
ముచు వైచి యింద్రజిత్తునిసారధిశిరంబు ధరఁ బడఁ జేసె; నంతటహయములు
తే తమ్ముఁ దోలెడు సారధి ♦ ధరణిఁ బడిన
శిక్ష బలిమిని గలఁతను ♦ జెంద కరై

మండలాకారములఁ జోయి ధనుశ్చరము

ద్రిప్పె నది గనఁ జిత్రమై యొప్పె నపుడు. ౨౯౫

3998

చ. అతిదృఢవిక్రముండయిన ధనుశ్చరమునిసోదరుండు త

ద్గతిఁ గని తీవ్రకోపమునఁ గన్నులు తెల్ల భయంపడంగ ను

ద్గతిఁ దగ వానిగుఱ్ఱముల ధారుణబాణములం గలంచె, న

ట్టితఱిని శక్రవైరియుఁ గడించి బలంబున మించుచుండుటన్. 3౦౫ 3991

క. తనరిపుఁ డొనరుచు కార్యంబున కోర్వక తీవ్రకోపమును బూనిన యా

తని దశబాణంబుల నొంచెను సర్పవిషంబుఁ బోలి యెలఁగి యరుదుగన్.

క. కులిశముతోఁ దుల్యములగు, నలసుశరంబు లవి రుచిరహాటకకాంతిం

జెలఁగెడు లక్ష్మణు కత్తశయు లలిక స్పృశియించి విఱిగి ధూమింబడియెన్.

తే. రావణునియాత్మజన్మఁ నరాతి మేను

నందు భేదింపఁగా రానియట్టి కవచ

మును ధరించినవాడని మనమునందుఁ

దలఁచి యత్యంతకోపంబు గలిగి యపుడు. 33

3997

క. పరమాస్త్రవేగమును నాయరికిం గనఁబడుచున్ మహాపుంఖములౌ

శరముల మూడింటను దత్పరతన్ గాడంగ నేసెఁ దన్నిటలంబున్. 3౪

తే. నిటలమున మూడుబాణముల్ నిలిచియుండ

సంగరప్రీతి గలుగు లక్ష్మణుండు యుద్ధ

మునఁ ద్రిశృంగాద్రివడువునఁ గనఁబడియెను,

ఘోరసంగరమున నిట్లు క్రూరరిపుడు 3౫

3999

క. శరములఁ దనుఁ బీడింపఁగ, నురవడి జ్యాలితక లాగి యురుమణిభాసుం

దరకుండలరూచిరంబగు, నరాతివక్తమున నాటె నైదుశరంబుల్. 3౬౫ 4000

క. శూరులు భీమవరాక్రము, లౌరాఘవసహజవానవారులు దృఢమా

సారముగల వింక్లను గొని, భూరిశరంబులనువైచి పొంగెడు కాంక్షన్. 32

క. నొంచిరి యొండ్పొరులను, గడు, మించినశౌర్యమున వారు మేనులు నల్లన్

ముంచినయటు లొప్పుచుఁ బుష్పించిన కింశుకములట్లు చెలఁగిరి కడఁకన్.

చ. ఇరువురు చాచధారులయి యేవుమెయి విజయంబుఁ గోరి యొం

డ్పొరులను దారినించుచు మహోక్తశరంబుల సర్వగాత్రముల్

దురమున బాధనొందునటు తోరపుఁబూనిక గాడనేసి, రా

శరవతిసందనుం డపుడు సంగరకోపముచే బిశృప్తనిన్ రం 4003

చ. కనుఁగొని చారువక్తమున గాడఁగ నేసెను మూడుబాణముల్,

దనుజలలాముఁ డింకను నితాంతకరోరశరత్రయంబు నా

తని మెయి నాటి యందుఁగల ధన్యపినియ్యల నొక్కొక్కరికొక్క
ఘనశర మొక్కటొక్కటిగఁ గాఢగతిం బడఁగించి నొంచె దాకఁ రం 4004

చ. గురుతర జేజుఁడై వనుజఁకుంజరుఁడైన విభీషణుండు శ
క్రరిపునివైనఁ గోపము నిఁకాసుము పొంగఁగ దుష్టులుద్దియై
పరఁగెడు నింద్రజిత్తురథభారవహశ్వములక గదాహతిఁ
బొగిఁగొనియెక, నుజ్జేజముఁ ఁ బొల్పు రావణివాజిసారథుల్. రం 4005

ఆ. కూలుటయును రథము ఁ కూడ దింకేలని, ధరణిపైకి దాటి ఁ యరదనుండు
నున్న శక్తివైచె ఁ బిన్నతండ్రినిఁ జంప, నానుద్రాతపయుఁ ఁ డట్టితఱిని.

క. అడరెడశక్తి విభీషణుఁ, శరఁగునటం చాశ్చ, నెంచి ఁ యది గని దానిక
నడుమనె వాఁడిశరంబులఁ, గడఁగి ప్రయోగింప సశిశంకలములె యయ్యెక

క. పెనుచాప మూని దశగళు, ననుజుఁడు క్రుధ, విరగుఁడైన ఁ యారావణునా
నునివక్షమునక వజ్రం, బరఁ గరింపన్పన్నముఁగు ఁ నైదుశరంబుల్ రం 4006

తే. తాఁ బ్రయోగించె, జక్కఁగఁ ఁ దాఁకఁసాలి

కనకపుంఖములగు నాయశంబు లవి

తనువు భేదించుకొనుచు రంక్షమున మున్గి

యరణ్యధానినరములరీతి ఁ నప్పుడొప్పె. రం 4007

4009

నీ. అంత మహాబలుండుగు నింద్రజిత్తు సంక్రుద్ధుఁడైన సమవర్తి ఁ కొరి యొసఁగి
నట్టి శరవరంబు ఁ నారాక్షసుల యంతఃముసందుఁ జేపందె ఁ రాఘవుండు

నిర్భర జేజుండు ఁ నిశ్చలవిక్రముం డట్టిండ్రిజిత్తు బాఁకాననమున

నానాయకివరంబు ఁ ననువుగఁ గూర్చింగఁగని తఁకున్ సప్తశ్రుమునఁ గుబేరుఁ
డిక ముందురాఁగలఁసకలవృత్తాంతము లెఱిగి దుష్టచుష్టు నైఁయింద్రఁగూడి

ఆ. సకలమరులు పూని ఁ సంగరమునకు నచ్చినను దాని తాఁకఁ ఁ గని భరింప
రాదు గనుక దానిశరముణ నొసంగియుం, డెను దండ్రింబుఁగొనియెక గడఁక

క. ఇరువురు పరిఘంబులకక, సరియకు బాహువుల మేటిఁచాపంబుల ని
ర్భరబలముల లాగంగా, మొరసెను గ్రంచుచు నానిశంములవలె నవియుక

ఆ. వీరులై నవారు ఁ వింటియం దాదివ్య, బాణములను గూర్చి ఁ బలముకొలఁది
గుణములాగుచుండఁ గోదండ్రిములవిజే, మున్ బ్రవ్వలించియమరెనవుడు

చ. ధనువులనుండి యాశరణతంపము లెఱి ముక్తి గాంచి చ
య్యన వెలిగించుచుక సభలు ఁ నాట్టినిరాజుఁక బోయి మోము మో

మును గదియంగఁ దాఁకె, భయఁ ఁ గలింపకుడు నాట్టిల్ తగం

గనబడు నాశరంబులు నిఁకానుము దాఁక జరించు క్రియక రం 4008

ఆ. విస్ఫులింగములను ఁ వెడజల్లుచుచు బహుం, కిరముగఁ జెలంగె, ఁ గాండములవి
యధ్రనుండు మిగులఁనామహాగ్రహముల, భంగిఁదాఁకినూటుఁపటియలగుచు.

- 1౪ ధరఁ బడియె, జాతహామలు, కరణిశాశ్చ ధరఁజనుజశ్చ జనుజు లా
శరము లనిఁ గట్టున లు, బడించి క్షిపావ్యతులను ధమమునందుకొ.
- క నలిదిరి, పదండి లక్ష్మణుఁ, లు 1౨౮౭ వాఁడనా ప్రము వేగం
బలరకొ కైకొనె, సంతటఁ, గలుహంబున ముక్తికుండగు ధర్మరసతియుకొ ౫౬
- క అని రాద్రా ప్రము సంధిం, చెను ఎయ్యగ హాయి మిగులఁ ధిశ్రంబగు నా
తనివారుణా ప్రమును నొక్కని హమునగు ద్రుంచి వైచెఁ ధడు తేజమునకొ.
- ఆ నాంపరాయికమున ధ జను సంహారకొ ౫౭
జేజుడై చెలంగు ధ దిశవక్ర్యం
దాగ్రహించి జగము ధ సంతము నొందిగచు
వాడువోలె మెఱుగఁ ధ జ్యోతిశశరము ౫౮
- క పరగించె నీకుండగు రి, నంగులకొ పారాప్ర మేసి ధ జ్వలనాప్రంబుకొ
ధరఁ బడిజేసెను, రావిశి, గురశర మడి చెకటఁ గాంచి ధ త్రోధవివశుడై
- చ తేనెవిపురాశనార లు ధ దాణమె తగు నానురాప్రముం
గొని పరగించె, నాశరముఁ ధ గోరక నెవ ధనుస్సుకుండి చ
క్కిని కుచులొప్పు లులమును ధ ౩ రాధమునుండులు ఖడ్గముల్ గదల్
ఘనతరపూటమున్గదసికాయరశ్వధముల్ ధ యాశ్వుతుల్ ౬౦ 4020
- క జనియించి బహు నెకలం, కనుచు ఎహతేజుడైన ధ త్వానాధసుతుం
జని భీమంబై కకలం, పురాశకం బగును న్వహితంబు మికొ. ౬౧ 4021
- క నారించగాని యానుక, హరికరా ప్రంబుఁ గాంచి ధ పాంగెడు మదిలోఁ
గోరిక మా హేశ్వరిశర, చూరభటకొ వైచి దాని ధ నడిచెం వ్వరంగకొ.
- క ఇరువురకుకొ సంగర ౬౨, తిరుణంబుల ములు మగుడు ధ దారుణమయ్యెకొ
సురపథ త్రభూత ము, రివేష్టిగచె కృపాత్మధవు నొక్కమొగికొ ౬3
- చ కచచరాక్షసుల్ పారిగ బులగొ భగంబురంబు
బొరకుమమించ బూత ణ మొక్కట నాకన ఎందుఁ గమ్మ నె
వ్వరముల ఎన్నునుం గె ధ మాం గె జూచుచునుం నొప్పె న
య్యెం, పితంబు కుహస్సులు మహాఫ కహము దేవవారముకొ ౬౪ 4024
- క గగమలు, గండరవోలు పురంకరగు ములను నుంక ధ హసనుతున కె
వ్వగునను గీనుం గలుగఁ పుగుతు నుని పివన లిడి ధ భు, మొసగుచుకొ.
- తే కన్ను రుతిం గామునిగప్పు లంతి
నన్నెంపుర్యముననుంచి ధ యర నెందు

జాలునొకకాండవర్యముఁ ♦ జాపమందుఁ

బూన్కి సంధించె నలరంగ ♦ భూశతతులు ౬౬

4026

నీ పత్రముల్ మంచివై ♦ భాసిల్ల వృత్తాంగమై సుపర్యంబయి ♦ యమలమయిన
సంస్థితి యొప్పుంగ ♦ శాతకుంభవిచిత్రతంబయి యెట్టిభూతంబు నైన
సంతం బొనర్పనై ♦ యతిదుర్నివారమై దుర్విషవ్యాంబయి ♦ సర్వదాన
పులకు భీతిదమయి ♦ భూరిదారుణఫణివిషమట్లు తీవ్రమై ♦ వెలసి దేవ

ఆ సంఘపూజితమయి ♦ శరమది యొప్పును,, మున్ను దేవదనుజముఖ్యసంగ
రమున భూరితేజఁ ♦ ఉమరేంద్రుఁ డాత్మవీర్యమునశక్తి దనర ♦ నాశరమున.

క. దనుజుల జయించె, సమరంబునను బరాజయము నుంత ♦ పొందనిదగు నా
ఘనబాణము నైంద్రాస్త్రంబున నభిసుంత్రించి పురుషపుంగవుఁడు క్రుధ్

క వరధనువున సంధించెను,, ఒరసంఘవిదారణుగు ♦ వరబాణము విం
ట రయమునఁ గూర్చి లయమగు, తరుణంబున లోకముల విదారించంగ

క. పనిఁబూని యున్న యమువలె, వినుతగుణం బెక్కుపెట్టి ♦ వెన దుర్ధిష్టం
బనఁబడు శతాసనము వంచి నియతిమై లాగె, నిట్లు ♦ ¹సిరి మెఱయంగ

తే వెలయు నాలక్ష్మణుం డిట్లు ♦ విశిఖము పెను

ధనువునం గూర్చి కర్ణంబుదాఁక లాగి

తనదు కార్యంబు సాధింపఁ ♦ దగిన వాక్య

మున వచించెను బాణంబుఁ ♦ గనుచు నిట్లు ౭౨

4031

²క శరమా! దశరథరాజు కొమరుఁ డారాముండు ధర్మమతి సత్యవధ
స్థిరుఁడును బౌరుషమున నెవ్వరునుం దనసాటిలేని ♦ వడువునఁ దగునే ౭౨౪

క ఈవాసవారి నీవిపు,డే వధియింపు, మిని లక్ష్మీ ♦ నెనఁగుచు విరుం
డై వజ్రి వైరివీరుల,చేవ నడఁచు లక్ష్మణుండు ♦ చెప్పి నియతిమై ౭౩౪ 4033

ఆ. లక్ష్మ్యమలర నాటి, ♦ శిక్షింపఁ జాలిన, యాశంబు లాగి ♦ యైంద్రమైన
యస్త్రమంత్రయుక్త ♦ మౌ గతి సంధించి, నైచె నపుడు శక్తవైరిమీఁద

చ శర మది కాంతిమంతమయి ♦ చక్క శిరస్కముఁ దాల్చి సత్ప్రభా
శరమగు కుండలద్వయము ♦ గ్రాలఁగ నొప్పెడు వాసవారిదౌ
శిరమును ద్రుంచి దేహమును ♦ జెందఁగ నీయక నేలఁ ద్రోచె, బం
గరువలెఁ జెల్వమీఱు నల ♦ కిర్బుగశీర్నవంబు చయ్యున ౭౬౪ 4035

చ తనువును వీడి రక్తమునఁ ♦ దద్దయుఁ దోఁగుచు ధాత్రిపై నకే
కనఁబడె, రావణాత్మిజుఁడు ♦ కమ్రశీరస్కము కత్తళింబునుక
ధనువును దాల్చియుండి యవి ♦ ధ్వంసము కాఁగ హతుండునై జవం

1 లక్ష్మీవాక్ లక్ష్మణో వాక్యమ్-అనిమూ 2 ధర్మశ్చై సత్యసంకల్ప రామా దాశరథి కృది,
పారుషే చాప్రతిద్యుద్వృత్తసం జహి రాణిమ్-అనిమూ

బున ధర్మవ్రాతె, నత్తజీనిఁ ♦ బూర్వము వృత్తుఁడు చావఁగా ముదం

బున నుర లార్చినట్లు కపిఁపుంగవసంఘవిభీషణుల్ తమిన్ ౭౫ 1036

క. ధర్మ బగుల నార్చి, రంతట, నురలు మహాత్ములగు మానిననరనాథులు న
చ్చరలున్ గంధర్వులు న, త్తరుణంబున నార్చి రెలమి ♦ తగ వ్యోమమునన్.

చ దనుజవరుండు కూలుటయు ♦ దానవసేన లొగిన్ జయంబునే
కను కపివీరు లట్టై తహఁకంబులఁ దమ్ము వధించుచుండఁగాఁ
జనియెను నాల్గుదిక్కులకు ♦ సాధ్వసముం గని, వానరోత్తముం
దనుజులు పాటిపోవఁ గని ♦ తారును వెంటను బాటి చంపఁగన్ ౮౦౫ 1036

ఆ. తాళలేక సంజ్ఞ ♦ దప్పి యాయుధములఁ, బాటవైచి లంకఁ ♦ బట్టిపోయి,
రనురు లెల్ల భీతులయి పట్టనమ్ములఁ, బరశుఖడ్గముఖ్యపరికరముల ౮౧౫

క ధర్మ వైచి శతములుగ న, త్తరుణంబున నిల్చి దెసలె ♦ తమకుం దిక్కుఁ
బరికింప ననుచుఁ బాటిరి,, హరిబాధితులైన కొండ ♦ అనురులు భీతిన్

తే లంకఁ జొచ్చిరి కొండలు ♦ లవణవార్ధిఁ
బడిరి కొండలు దాఁగిరి ♦ పర్వతముల
నింద్రజి త్తటు హతుఁడయి ♦ యిలను గూలఁ
గనిన సురవైరు లందు నొక్కండు గాని ౮౩౫ 4041

క కనుపట్టఁ డయ్యె వేలుగ, మునుపుండియు, భానుఁ డెస్తఁమును బొందఁగ నా
తనికాంతులు నిలువక యె,గునటులు తమనాయకుండు ♦ కూలినమాత్రన్.

క *వరుగె త్తిరి దిక్కులకున్,, గురు శేజుం డింద్రజిత్తు ♦ కొంతవడి నిలం
బరిపరఁ బొరలాడుచు సుర,వరలోకము నందఁ బోయె ♦ బ్రాణములు చనన్.

క. కిరణములులేని భాస్కరు,కరణిని నిర్వాహపవఃకశ్రీయఁ దేజం
బు రయమునఁ బోనఁ గూలెను,, నురరిపునాథాత్మజుండు ♦ త్తోడిం బడినన్.

తే వీడ లెల్లరు నశియించె ♦ బృధ్వీయందుఁ
బోయె నట్లు లిరిష్టముల్ ♦ పూవుఁ డెండిఁ
గాయఁ జొచ్చెను, బాపైకఁకర్కఁ డింద్ర
జిత్తు తెగినంతఁ బాకారి ♦ చెంగె మదిని ౮౭౫ 4042

క. మునులును సురలును హర్షిం,బును బొందిరి, దుందుభిరవఃముల్ సభిమందున్
వివఁబడియె నచ్చరల న, ర్తనమున్ గంధర్వగానఁశరమృధ్వనియున్ ౮౯

క వివఁబడియె, స్మారకర్కఁడు, దినుజుఁడు హతుఁడైన దేవఃతలు సుమహర్షం
బును గురియించిరి లక్షణు, వినుతించిరి చిత్రరీతి ♦ వెలసె నదియునున్ ౯౦౫

* స బధూవ మహాతేజాః వ్యూహస్తగతజీవితః-అనిమూ వ్యూహస్తో విక్షిప్తాంగో గలజీవి
తశ్చ-అనివాఁ

సీ. జలములు మిగుల నిర్మలములై యొప్పెను దెలివొందెనకలదిక్కులునుదైత్య
దానవుల్ రోమాంచ ధూనిక, న స్త్రీలోకభూమి హంసగు ధర్మగుండు
హతుడైనయంతనే య సగులు అంధవదానవుల్ చేరి య త్రావీనినుండి
శాంతసంభాంతులై ధన్వంతి ప్తమ్ములు చూసి నిస్తోత్తముల్ మహినిబ్రీతి
తే మీఱ విహరింపుగాకని మించువేడ్క
బలికి, రంశట హరినై న్యపతులు శక్ర
వైరి మృతినొంద గని రఘువరునిసహజ
ననుబలు గని కొనియాడి రతులనుతుల ౯౩౪ 4048

క దనుజేజ్యుండి విభీషణు, డనిలాత్తజుడై తనప్పు మనుచుయు భల్లూ
కనివహపతియును విజయంబును గంటి మటంచుడమసి బొంగుచునుదిలోక.

క కొనియాడిరి లక్ష్మణు నా, చనచగు అని జయమునంది మరుసగ సింహ
ధ్వనులం జేయుచు నార్చుచు, ఘనగర్జనముల కొలంగఁగా లక్ష్మణునిక.

క. పరివేష్టించుచు నేసిరి, చిరి, సుజేయుం గవులు సంతసించుచు దోకల్
ధరణిం గొట్టుచు నార్చుచు, గరముల వట్టుచు నెల్లకవులు వినంగ

తే ఉన్మవాడు సరోవృక్షై ధమ్మజ్జసిల్ల
లక్ష్మణుండని చాటిరి, ధర్మగు లంశ
హర్షచిత్తంబు లొప్ప మనోవ్యవ మొక్క
మొగి నమాజ్ఞేషత్రయంబు గ ఘట్ట ౯౩౬ 40౪౭

క పలుభంగుల లక్ష్మణుగాధల దెప్పుకొనిరి, మహేంద్ర కన్యకుడు తెగు టి
మ్ముల వారణాదు లొక్కట, బలుక విని హృష్టులయి ను సర్వము మరలక

చ దనుజుని జంప నెట్టులగు దారుణవిక్రముఁ జాతకౌఁ గవా
యసి యనుమానమొంది గనుగాని కేగి సుహృదునిమండై
తనరుచు నెల్లవారి కుం దాను బిరుండు యొప్పు లక్ష్మణుం
డనితరసాధ్యమై ప్రజల పంపింతుం గడ గ్రాణదంబునా
పని నొనరించుటం గనుచు బర్హి విస్తయచిత్తులై దివిక ౯౩౪ 40౪౪

తొంబదియొకటవ సర్గము సంపూర్ణము

౯౨ - ౧ సర్గము

అయిదువంశభలక్షణములు, నను సర్గము ౯౩౫

క. అయిదువంశభలక్షణములు, నను సర్గము ౯౩౫
పైన లక్ష్మణు డింద్రాని, నని జంప మహాముంబుల మత్తగి ననియెక

క విలసిత తేజోవీర్యంబులదగు లక్ష్మణుడు వాయుపుత్రుని భంగం

బుల కీతు బాంబవంతః గ వ్యు సితః లః జేష్ఠుకాని య పుడు బహుళికి చేక
తే. అవ్వీభీషణుః బావని ధూమను కూను

కొనుచు రణభూమినుండి రాట్టుబడుచుండు

తపనపుత్రుఁ డవృత్తి ధరణి కరిగె

జనము మీఱఁగ, కంఠ లఃక్షణుఁడు భక్త. 3

4057

క శ్రీరామునకుఁ మ్రొక్కుచు, స్వాగాట్టునమీసనుండు ధూచన్పతి నాఁ
గా రహించి బారతం ద్ర్యం, బాహుళికఁ దెల్పి నిల్చె ధంతికసీనుఁ ర

క. వీరుండు లక్షణుఁ డా, గ్రామునిశాంతికంబుఁ ధీర నిలుపుగా
ఘోరారికధముఁ దెల్పెను, నేగవున భక్తునియతఁడములఁ. ౫

క. అంతవిభీషణుఁ డార కాంతుఁతో లక్షణుఁ డఖండమునఁ గునిక
వింతగ రావణిమృత్యుమంతము నొందించె ననుచు ధూచన్పతిఁ దెల్పె ౬

సీ. అంత మహావీరుఁ డా రాఘవుండు లక్షణుఁడు శక్రాని ధంపె నన్న
వార్తను విన్నదింకఁ ధీబలమౌ హ్నుంబునాత్మ పబోదియిట్లఁ మె, బ్రియన
హాదరా బాగు నీయుద్ధవృత్త్యను నకు సంతన నుంది ధీ సహధికుగు
పనిచేసితివి శక్రపరతుండు చచ్చుట నింక నెట్లగు జచ్చిరే యటంచు

ఆ నిశ్చయింపు మనుచు నెట్టి నింకను వీర్యవంతఁడైన యతఁడు సంతనమున
లక్ష్యచేత వజ్రులు లక్షణునిము మూర్ఖునిచు సిగ్గునొందు ననుజు నతని

క బలవంతముగాఁ దొ పై, నెమిది గూర్చుండఁ జేచు నెంచి గురుకరం
బుల నాకర్షించుచు నిప్పు గూర్చుంకంగఁ జేసి ముర మొప్పంగ ౯

క. అనుజుని బలమాణులు చక్కనిమాపులఁగనియె, మురుకకాంతుఁ డతఁడుత
మ్ముని శల్యవీడితుని శక్రమైదెట్లు నూర్చుములతోఁ డగువానిక. ౧౦

క కని వగలఁ గుంది తా నా తఁలె నిట్టూర్పు లకరఁ ధమ్మనిశీర్షం
బును మూర్ఖుని కిద్దాధలఁ, గా వానికంకంకయింకఁ గరుగఁగరము ౧౧

తే అనుజునే నెల్లఁ కవుచు ననునయించి

యనియె నిట్లనీ, దుష్కరఁ డెవఁ కర్తి

ముచు నొనర్చి చక్కని శుభంబు నొనరించి

లివి గదా నాకు లక్షణా ధీరవృత్తి ౧౨

4065

చ తపయుఁడు చచ్చె గన నిక ధావనాదుఁడు యద్వనుండు జ
చ్చెననియె యప్పు దెందెనీ, జెప్పెనంత దురాత్ము డైన యా

డనుజవిరాత్తజండు తెగె, పుక యింక జయించి నేరె గం

చినయటులయ్యె, పీఠపరఁ చిత్రరఁబుని నీవు రావణి ౧౩

4066

క తునిమితివి గానఁ గ్రూకుం, పనఁబడు రావణునిదక్షిణాస్తము నాభా

గన్వనియతిని ద్రైంచినట్లే, విను మితఁడే మంచియూతఁ ♦ వీర! యతనికిఁ
క. *హనునుద్విభీషణులు రణమున దుష్కర్తమైన కార్యమును జేసిరి నూ!
దనుజవరుడు వీరుండగు, చునవైరి త్రిరాత్రములకు ♦ మడియింపఁబడెన్.

తే. ఎట్టులో శ్రమ మొంది యీయింపజిత్తు
చంపఁబడియెను గాన నీసమయమందు
శత్రువులు లేనివానిగా ♦ నల్పితి నను

రావణం డాత్మజుని చావుఁ ♦ దా విని వగ ౧౬

4069

క. పెనుసేనలతో యుద్ధంబునకుఁ రాఁగలఁడు నుమ్ము, ♦ పుత్రవధను దా
విని తపియించుచు సంగరమున నోర్వఁగ రాక మిగులుఁమూర్ఖునిఁబూన్కిన్.

క. ఘనసేనాఽరివృతు నా,తని సంగరకాంక్షఁ బొదివి ♦ తప్పక మృతినిం
గనఁజేసెద, సౌమిత్రి! యని సాయము గోరఁదగిన ♦ యట్టిఁడవుగదా! ౧౮

ఆ. అట్టి నీవు వాసఁవారి వధించుట

వలన నింకమీఁద ♦ వసుమతిసుత

ధరణిఁ బొందుటయనఁ ♦ దగు సులభంబుగా

ననియె, రమువరేణ్యుఁ ♦ డాదరమున. ౧౮౪

4072

చ. అనుజుని నిట్లు లూఁడిలు ♦ నట్లు లొనర్చుచుఁ గొంగిలించి నె
న్మనమున సంతసం బొదవ ♦ మాన్యు నుషేణుని బిల్చి పల్కె, నీ
వనఁగఁ జికిత్సలో ఘనుఁడ ♦ వాడు సుహృద్జనవత్సలుండు నా
యనుజుఁడు లక్ష్మణుండు రణఁమందున దేహము నింక శల్యముల్. ౨౦

తే. తగిలియుండుటచేత బాధలను గుండు

చున్నవాఁ డీతఁ డిబ్బాధఁ ♦ యుడిగి యెట్లు

సుఖముగా నుండునో యట్టి ♦ చొప్పునఁ గడు

యత్నమచరఁ జికిత్స చేయంగవలయు ౨౦౪

4074

సీ వేగ సౌమిత్రివిభీషణులకు మేనఁగలశల్యములఁ దీయఁవలయు శూరు
లయి తరువులఁ గొని ♦ సునిచేయు భల్లూకవాసరభటులకుఁ ♦ గాని యితరు
లెవరెవ రనిచేసి ♦ యిప్పు డమ్ములు గ్రుచ్చుకొన గండ్లు వడుటచేఁ♦గుందువారొ
వారికందఱికిని ♦ వరుసఁగా వేవేగ యత్నంబునన్ సుఖ ♦ ములరఁ జేయు

తే. మనియె, నీరీతి రాఘవుఁ ♦ డనువదింపఁ

గా మహాత్ముడు కపియూధఁకాంతుఁ డాతఁ

డమ్మ లక్ష్మణునాసికఁ♦యందు నుంచి

యోవధిని బెట్టి వాసన ♦ యొప్పు జూపె ౨౩౪

4075

క. దానినువాసనచేతక, మేనునమును నాటియున్న ♦ మేటిశరములున్

- గానఁబడవయ్యె వేదన, మా నే గాయములు పూడి † మై తనరారెన్. ౨౪౫
- తే. ఆనుషేణుఁడు శ్రీరాముఁనాజ్ఞ నంత
నవ్వీభీషణుఁ డాదిగా † నఖిలసఖుల
కగచరోత్తమపం కికి † నాదిరమునఁ
తాఁ జికిస నొనర్చె ను † త్తమపథమున. ౨౪౬ 4077
- క. హృతశల్యుండయి త్తణమున, గతదేహజ్యేరుఁడునయి విగతహృద్య్యధుఁడై
యతులితముద మందెను రా,ముతమ్ముఁ డత్తరుణమందు † ముంగటిరీతిన్. ౨౪౭
- క జనపతియును సుగ్రీవుం,డనఘుండు విభీషణుండు † నఖిలర్ష వరుం
డన నెగడు జాంబవంతుఁడు, వనచరులును లక్ష్మణునకు † బాధ లడంగఁగ.
- క కని యాతఁడు మోదంబును, గని లేచుట కలరి, రంత † గాకుత్స్నవరుం
డును దుష్కరమగు రావణు,తనయు వధంబును నొనర్చి † తనరుటకు మదిన్.
- ఆ సంతసించి యతనిఁ † జక్క బహూకరిం,చెను బ్లవంగబలపతిని కరములు
శక్రవై రిన్పుటికి † సమధికప్రీతిని, గాంచి కేళి సల్పె † సంచితముగ ౨౪౮
తొంబదిరెండవ సర్గము సంపూర్ణము.

౯౩ - వ సర్గము.

— ❦ — ఇంద్రజిత్తు మృతికై రావణుఁడు విలపించుట. ❦ —

- క. అంతట దానవనరుని ని, శాంతంబున నున్న యతనిఁనచివులు తొలుతన్
వంతపడఁ జాలు రావణి,యంతంబును విని కడింది † వ్యధలం గనుచున్. ౪
- క. దనుజేంద్రునకుం డెలుపం,గను బూని మహాసురేంద్ర! † కడుఁ దేజమునం
డనసాటిలేని నీతన,యు నింద్రజిత్తుని మహాత్ము † యుద్ధమునందున్. ౧౪ 4083
- క. మేమెల్లఁ జూచుచుండఁగ, రామానుజుఁ డతులమా పరాక్రమము దగం
గా మన విభీషణుని యు,ద్ధానుసహాయమునఁ జంపె † దానవనాదా! ౨ 4084
- క. అని నపజయమన్న నెఱుంగని శూరుం డింద్రజిత్తు † కలహంబున న
ట్టి నరపతిసూజునితో, నని యొనరిచి నిహతుఁడయ్యె † నాశ్చర్యముగఁగ. 3
- చ. సురపతిని జయించి రణశూరుఁ డనం బాలుపొంది మించు నీ
వరతనయుండు లక్ష్మణుని † బాణములం దవీయింపఁ జేసి తాఁ
బరమాములై న లోకముల † వాసముచేయఁగఁ బోయె, నన్న ని
ర్జరరిపు నాయకుండు రణశరంగమునం దరవుత్రుఁ డిమ్మైయిన్. ౪ 4086
- ఆ. చంపఁ బడియె నన్న † సాధ్వీనప్రదమయి
యక్కటా! యటంచు † ననఁగఁ జాలి

దారుణమయి యున్న ♦ తనయని మృతివార్త

వినినయంత మూర్ఛ ♦ మునిఁగె మిగుల. ౮౪

4087

చ. దనుజవరుండు వుత్త్రుని నధంబున ముగ్ధిన మూర్ఛనుండి చా

లనిధృతిఁ జాల సేపటి కిలాస్థలిపైఁ బడియున్న దేహ మొ

య్యనఁ గనలించి లేచి తనయాత్మజశోకము తీవ్రవేదనం

గనునటుచేయ సింద్రియనికాయము తత్తటమంద నేడ్చెఁ దా. ౮౫

4088

తే. అక్కటా! దానవబలముఃఖ్యా! మహాత్మ!

ప్రియతనూజ! మహారథా! ♦ పెంపుగల్గు

నమరనాయకుని జయించినట్టి నీవు

మనుజుఁడగు లక్ష్మణునిచేత ♦ వ్రుంది నావె, ౮౬

4089

౧౪. తనయ! నీవే శ్రోధంబును గాంచినయెడల విశిఖముల సంతకుఁ గా

లుని మందరశృంగములను, గనుమూసినయంతలోనఁ ♦ గడతేర్తుగదా! ౮౭

క మనుజుని లక్ష్మణుఁ జంపుదు,వని చెప్పఁగవలెనె, మఱియు ♦ నాయతబాహూ!

విను మిపుడు నీవు మృతినిం,గని యమునిం జేరినావు ♦ గావున నతఁడు ౮౮

క అతిశయబంధువుఁ డయ్యెన్, మృతి సంగరమందుఁ గనుట ♦ మించెడు శూర

వ్రతతికి సమ్యతమగు పద్ధతియే సురవారమునకుఁ ♦ దగినది యిదియే. ౮౯

చ కనుక రణంబునం దెగుట ♦ కమ్రపధంబగు శూరపంక్తికే

మనమునఁ గోరఁగాఁ దగిన ♦ మార్గము దీనికి శోకమంద, నే

జనుఁ డని స్వామికార్యమును ♦ నల్ప హతుండగు నాతఁ డొందు ను

మృనితరనాధ్యనాకమును ♦ నట్టిఁడవౌటను శోక మేటికి ౯౦

4093

క. మునివరుల్లు సురగణములు, ఘనతా దిక్పాలకులును ♦ గ్రవ్యాదవరుం

డనిఁ దెగియె నంచు విని నె,వృనములఁ గలభీతి నెల్ల ♦ మాని సుఖంబు ౯౧

క కని సుఖముగ నిద్రింపం,గను గల, రిత్తురుణమున జగత్త్రయమును గా

నననహితధరామండలమును నావుత్రకుఁ డొకండు ♦ భూమి నడలిన ౯౨

ఆ శూన్యములుగఁ దోచుచుం గనఁబడకున్న

నకట! యింక దనయఁ ♦ డంశ మొంద

నంతిపురమునందు ♦ నసుగాంగనలయార్త

రవము లొక్కరీతి ♦ వినిధగతుల ౯౩

4096

క వినఁగలను శైలగుహలం, యనూనయూధేశ్వరికి ♦ నాఁడు గజంబుల్

వనివెడు నార్తరవంబుల,యనవున నిఁక నేమిచేయ ♦ నగు నా కకటా! ౯౪

1 నమ త్విమిషభిః క్రుద్ధో భింద్యాః కాలాంతకా వపి-అనిమా కాలాంతకా శుమస్య మా

త్తిభేదే-అనిగోవిందరాజులు కాలః సర్వసంహారికః అంతకః-కాలాభిమానీ పురుషః-అనిమహేశ్వర

తీరులు 2 సర్వామరగణే వ్యపి-అనిమా

- క. అనినూడనా' సురాదుల, పురమును రాక్షసుల నన్నుఁ ♦ బొగిలెడుతల్లిఁ
దరుణీసుణియగు భార్యను, నరుదగు యువరాజుఁగము ♦ సఖిసఖములకొ. ౧౩
- క విడనాడి యెచటి కేగితి, కొడుకా' విక్రమధనాశ్రయ' ♦ తోడిస్థలినిఁ
విడిచి యమాలయమునకుఁ, వడి నే నేగంగ విధిగ ♦ భక్తి మెఱయఁగకొ
- ఆ ప్రేతకార్యములను ♦ భ్రాతృజేయంగను, దగినవాఁడవుగక ♦ తనయ' యట్లు
గాక వ్యత్యయమ్ము ♦ గా నొనరించితే, నేను జేయునట్లు ♦ నీకు నిపుడు. ౧౪
- చ తనయవతంసమా' మునుపు ♦ తద్దయు నామదిగల్గు శల్యరా
జని దొలఁగించు నీవిపుడు ♦ చిత్రముగా నలరామలక్ష్మణుల్
వనచరనాయకుండు మది ♦ వారని శృంగములొచునుండఁగాఁ
జనితివే వానిఁ బుచ్చకయె ♦ చయ్యన మమ్మిట పీడి యక్కలా' ౧౫ 4101
- చ అని యిటు పెక్కురీతుల నుహా' ర్తిని బొక్కెడు రాక్షసేంద్రు నె
మ్మనమునఁ బుత్రుచాపు వగ ♦ మైకొన మిక్కిలి క్రుద్ధుడయ్యె, నా
వనజహితుండు నై జముగ ♦ వాడికరంబులు గల్గువాఁడె యా
తనిని నిదాఘమందు బహుదారుణమూర్తినిగాఁ గరంబు లొ
య్యన నొనరించునట్లు నుశుఁసంశము కోపనుడైన రావణుకొ. ౧౬ 4102
- తే మఱియుఁ గుపితుని జేసె, నత్తటిని నతని
భాలములఁ గూడు బొమముడుల్ ♦ ప్రళయమందు
వననిధిని సక్రములపొందు ♦ గనినయలల
వలెఁ బ్రకాశించె నెంతయు ♦ భయదములయి ౧౭ 4103
- సీ ఆతండు క్రుధచేత ♦ నావులింపఁగ వానివదనంబునుండి పూర్వము భయంక
రాకారుఁడౌ పృథ్విఁనాస్యమునుండి బయలు దేరినట్లు లత్యంతతేజ
మున నుండఁచుక ధూమమునొప్పుచున్న వెల్విడియె, నాతఁడవుత్రవధముచేత
సంతపుడై శూరిఁసముదయవర్షుడయ్యెను గ్రోధవశమున ♦ మనమునందు
తే నెంచి సీతను జంపంగ ♦ నిచ్చగించె,
బ్రకృతిచేతనె యెఱునై ♦ పరగునతని
కన్ను లత్తటి కోపాగ్నికలితములయి
మిగుల భయదంబులై మండె ♦ మించురుచుల. ౨౧ 4104
- చ అనవరతంబు ఘోరమగు ♦ నాతని యాకృతి గ్రోధనహ్నిచే
తను మఱితిన్మై క్రుధను ♦ దాల్చి రుద్రునిగానుల్లు చెం
తనియినఁ జేరక తగె, ♦ దైత్యవరేణ్యుడై క్రుద్ధుడౌట నా
తనినయనానినుండి బహుదారుణరీతిసి జూడ నొప్పుచుకొ. ౨౨ 4105

తే, మండు దీపయుగంబునఁచుండి జ్వాల

తోడనే తైలబిందునఁదోహము పడు

నట్లు లనలంబుతోఁగూడఁ నశ్రుబిందు

వులు ధరంబడెఁ బలువిధంబులుగ నవుడు ౨౩౪

410౦

ఆ. అతఁడు పండ్లు కొఱుకుఁ నప్పుడు కడురవ, ముద్భవించి దనుజుఁ బురుతరఘట

యంత్ర మట్టె త్రిపునమరునివ్వనమట్లు, వినఁగఁబడుచునుండెఁవితతమగుచు.

క. పెనుకొంపంబున లయవ, హినిబోలిన రావణేశుఁ డేయే దిశలం

గనునో యందందుం గల, దనుజులు భీతాత్ములగుచుఁ దాఁచుకొని రటఁ. ౨౩౫

క. పరమక్రుధఁ బ్రళయంబునఁ, జరాచరింబుల హరింపఁ జాలఁదలఁచు భీ

కరయుముఁ బోలుచు దిక్కులఁ, బరికించెడునతనికడకుఁ భయవీడితులై. ౨౩౬

చ. దనుజులు పోవరైరి, కడుఁ దర్పనమగుఁడు రాక్షసేంద్రుఁ డా

త్తను గ్రుధఁ బూని భీతులగుఁ దానవులం బురికొల్పి నెంచి యి

ట్టనియెఁ దదంతరంబున, సహస్రశరత్తులు దుష్కరంబుగాఁ

గనఁబడునట్లుగాఁ దప మఖండవిభూతిని జేసి భక్తిచేఁ ౨౪

4110

ఆ. నడుమ నడుమ నియతిఁ నుడిగెడు తఱి బ్రహ్మ, నలరఁ జేసినాఁడఁ, నాతపంబు

కలిమి బ్రహ్మ కరుణఁవలన నాకుఁ భీతి, యసురసురలవలనఁబొనఁగదెవుడు.

చ. వనజభవప్రదత్తయయిఁ వారిజమిత్రునిరీతి వెల్లు చ

క్కనికవచంబు నాకలరుఁగా యది నిర్భరదానవాళితో

నని నొనరించునప్పుడు మహాకులిశాయతశక్తిపంక్తిచే

తను జెడదయ్యె, నాకవచఃశ్రుజముఁ ధరియించి యుబ్బునఁ. 3౦౪ 4112

చ. అరదము శక్తి యుద్ధమునఁ కాయితమై యరుగంగ నన్ను నె

వ్వరు రణవాంఛ మార్కొనఁగఁ వత్తురు? తానె పురందరుండు సం

గరమున మార్కొనం గలఁడె, కర్బుసులార నురాసురాళితో

దుర మొన రించుచుండ మునుఁ తోయజనూతియె సుప్రసన్నుడై. 3౧

చ. శరములతో శరానసముఁ జాలమహాత్తరమైనదాని నా

శరవరి కొమ్మటంచుఁ గృపఁపంధిల నిచ్చెను, రాముఁ దత్ప్రహో

దరునిని జంపుకొనమె నితాంతభయంకరచాపవర్షముఁ

ద్వీరపడి దానిఁ దూర్వశతనాదము లొప్పుగఁ దెండు పొండనఁ 3౩౪

ఉ. హుండు రావణుండు తనఁ నూచువధంబునకై తపించుచుఁ

భూరితరాగ్రహంబు మదిఁ బూనుచు లోనఁ దలంచి యప్పుడా

సారసనేత్ర రాఘవునిఁ సాధిసి జేరఁ దలంచె, సంతటఁ

ఘోరితరిస్సభావుఁ డితిఁ ఘోరతనుండగు దానవేంద్రుఁడు 3౪౪ 4115

* యంత్ర స్వాక్షేప్యమానస్య-అనిమా యంత్రస్య ఘట యంత్రస్య దానవై రాక్షస్యమానస్య ప్రాప్యమానస్య-అనివ్యాఖ్య.

క కనులెఱ్ఱుగఁ గోపంబునఁ, గనఁబడ దీనుండు నగుచుఁ ♦ గ్రవ్యాదు లొగిఁ
దనయెదుట దీనినిన్వనమునఁ బల్కఁగ వారిఁ గాంచి ♦ మూఢతఁ బలికె
సీ. *నాముద్దుతనయుండు ♦ నాకేశజిత్తు వానరుల వంచించు మఁనమున నెన్ని
మాయచే నీతను ♦ నాయెడఁ గల్పించి నధియించి యారిత్రవస్తువుఁ గొని
యిదియె మీసీతయం ♦ చెల్లవానరులకుఁ గనఁబఱచినవాఁడు, ♦ గాని నేను
క్షత్రబంధుండగు ♦ త్కౌపతి ననునరించినదయి యున్న యాసీత నిపుడె
హత మొనరించిన ♦ నదియ ప్రియంబగు నాదునాత్మకును దానవులకనియె,
తే. నిట్లు సచివులతోఁ బల్కి ♦ యెవుమీఱ
ఖిష్ట మంకించె వేగంబ, ♦ కర్బురేంద్రుఁ
డాత్మజునిశోకమున మది ♦ యాకులమయి
యుండ నతిశయగోపంబు ♦ నొంది యవుడు. 3౮౫

4117

చ. అనుపమపుష్పమాలికల ♦ సందముగాఁ దగి నిర్మలాంబరం
బునఁ దనరారు ఖిష్టమును ♦ నాత్మకరంబున నెత్తికొంచు మం
త్రనికరయుక్తుడై తననతీమణు లెల్లను దోడరాఁగ వే
చనియెను నీత యున్నెడకు ♦ సాహస మూని భయంక గాకృతిక. ౪౦ 4118

చ దనుజులు రావణుండు చనఁ ♦ దారును సింహారవంబు లొప్పు నా
తనిమది శోపమూనిన విధంబును గాంచి యిరక జయించు నీ
యని నని యుబ్బి యొండొరుల ♦ నాదృతిఁ గాఁగిటఁ జేర్చుకొంచు ని
ట్లనుకొని, రీమహాత్ముని భయంకరరూపముఁ గాంచి యెంతయుక ౪౧౫

ఆ. భీతి నొందఁ గలరు, ♦ ఖ్యాతి నొందినయీతఁ
డఖిలలోకపతుల ♦ నని జయించి
నాఁడు గాదె! బహుబంధంబులఁ బెక్కుశా
త్రవులఁ జంపలేదె ♦ దర్పయలర ౪౨

4120

క. లోకత్రయరత్నంబులఁ, బ్రాకటతరశక్తి దెచ్చి ♦ వరభోగములిం
పొ కరణిఁ బొందుచున్నాఁ, డీకర్బురనాధుశౌర్య ♦ మీతనిబలముక. ౪౩

క. ధర నెవ్వరికిం గల, దని, సురరిపులు పరస్పరంబు ♦ సొరిదిం బలుకక
గరము క్రుధఁ మై తెలియమిఁ, బరుగెత్తె నశోకవనికె ♦ బడఁతిం గనఁగక
చ తనకుశలంబుఁ గోరునఖిల్లజు లెంతని యూని చెప్పినక
వినక మహాగ్రహంబుఁ గొని ♦ వేగ కుజుండు నభిష్టంబునక

* తి దిదం తద్య మే నాహం కరిష్యే ప్రయ మాత్మినః, నై దేహం నాశయిష్యామి క్షత్ర
బంధు మను వ్రతాప్-అనిమా వాస్తవార్థము యుక్తియుక్తుఁడగు రమాపుండ్రుని శ్రీరాము ననుస
రించిన నీతను నిజముగాఁ జంపినయెడల నది నాకప్రయమే దానవుల కది ప్రయము కాన నట్లు
కనఁబఱచెదనని రావణుభావ ము తీర్థులు పద్యమున “అది అప్రయంగాను” నని పదవిభాగము
చేసిన నాయర్థులు తీలపడును అదియప్రియంబని నామాన్యార్థమున విభజించుకొనఁ దగు

ఘనతరకోప మూని కడుఁ ♦ గాతీయపెట్టెడు వేడ్క రోహిణిం
గనఁ జనునట్లు సీతకయ ♦ క్రన్నఁ బోయి మహాగ్రహపుండ్ర రక్షి 4123

తే. రాక్షసాంగనలుం దను ♦ రక్షణంబు
చేయ నిందింపఁ దగని యాఁక్షీతితనూజ
క్రుద్ధుడై వేటిఖడ్గంబుఁ ♦ గొని జవమున
నరుగుదెంచు రావణుఁ గాంచె ♦ నార్తి గదుర రక్షి 4124

చ. కరమున ఖడ్గ మూని తనఁ గాదిలిమిత్తులు పెక్కురీతులఁ
దరుణి వధింపఁ గూడదని ♦ తన్ను గుఱించి వచించుచున్న నా
దర మొకయింతలే కనురఁతల్లజుఁ డెంతయుఁ బూన్కిరాఁగ నా
ధరణితనూజఁ గాంచి మదిఁ ♦ వద్దయు భీతిలి వంతఁ గుందుచున్ రర 4125

క. విలపించుచు నిక్కరణిం, బలికె, దుర్మతి యితండు ♦ పటుకోపమునన్
గలఁగుచుఁ బరుగిడుచున్నాఁ, డలాతమటు గాన రాక్షసాధిపుఁడివటన్.రర 4126

సీ. నను ననాధను ననాధనుబోలె వధియింపనున్నాఁడు, భర్తను ♦ నన్నతముగ
ననుసరించెడునన్నుఁగని “నాకు భార్యపు గమ్మ రమింపుమాకరుణ”ననుచుఁ
బలువిధంబులఁ బురికొలిపి నిరాకృతుండయ్యె నిశ్చయముగ, ♦ నట్టివీడు
నేను గైకొనమిచే ♦ మానసంబున నిరాశనుబొంది యాగ్రహంబునువిమోహ

తే. మును బయికొనఁగ ననుఁ జంపఁగను బ్రయత్న
ముననె వచ్చినవాఁ డిదఁగును ధృవంబు,
కత్తి చేఁబూని పచ్చటల్ ♦ కనఁగ వీడు
పురుషసింహుల నానహాదరుల ఘనుల గిరి 4127

చ. అనిమొన రామలక్ష్మణుల ♦ నారిసి నాకొఱకై వధించువే
డ్కను గొనివచ్చెనేమొ? యకటా! యలరాటుతు లన్దధ్ధమై
గనుదురొ యేమొ మృత్యువును, ♦ గంటినె నాయటువంటిదాని సీ,
మనమునఁ బాపనిశ్చయము ♦ మానని రాద్రుఁడు వీడు గావునన్ గిరి 4128

క. తనయునిఁ గూర్చినకోకంబున రాము సుమిత్రతనయుఁ ♦ బోకార్పఁగ లే
క నను వధింపఁగ బూనునొ? హనుమంతుం డవుడు చెప్పినట్టి పలుకులన్

క. మనమున నాలోచన చే,యను జాలని దానఁగాన ♦ నాత్మహితము లీ
తని నుడులని విననైతిని, ననిందితను నేను నప్పు ♦ డనిలజనుడులన్ గిరి

క. విని యతినివీపు నెక్కియె, చనియుండిన నాఘుఁ డేరి ♦ చక్కసియంకం
బున నుందుఁ గాన దుఃఖంబును దీసిం బొందకుందుఁ ♦ బో, యదితప్పెన్

చ. అనిమొన రాక్షసేంద్రహతుఁ ♦ డయ్యెను రాముఁ డటంచు విన్నచో
దనయుఁ డొకండె యాట వనితాచుణి కోసలరాజపుత్రి యే

- వనటఁ గృశించునో యిచటిఁ ♦ వార్తయె గుండెఁ బగుల్పు నంచు నా
మనమున నెంచెదన్, మఱియు ♦ మానితశీలుని రాముజన్మమున్. ౫౬ 4132
- తే. బాల్యమును యౌవనంబును ♦ బరమధర్మ
కార్యముల కనుకూపమై ♦ క్రాలునశ్వ
భావమును నాత్మఁదలఁచి యేఁజ్వఁగలదామె,
మఱియుఁ గౌసల్య పుత్రుని ♦ మరణము విని. ౫౭ 4133
- 1క. స్మృతితప్పినదై శ్రాద్ధం, బతనికి నొనరించి తనయఁనాశ వనలి వే
హుతవహునియందొ జలనం, యుతకూపమునందొ మోచ్చునూహనిజ మదా.
తే. కుబ్జమంధర! యిస్సరో ♦ కూలిపోవు
గాక, పాపమునందె నిఁకకముగ మనసు
గలిగి దుర్మార్గురాలయి ♦ వెలయుదాని
వలననే యత్తగారికిఁ ♦ గలిగె వెతలు. ౫౮ 4135
- చ అని విలపించుచున్ సరిసిఁజారిని బాసి కుజగ్రహంబుచే
తను గడుఁ జిక్కి చింతిలెడు ♦ తారను రోహిణిఁ బోలి యక్కటా
యనఁదగియున్న సీతఁ గని ♦ 2యంతట రావణమంత్రి చిత్తశు
ద్ధినిదగువాఁడు సంతతమఁతిస్థిరతం దగువాఁడు ధీరుఁడున్ ౬౦ 4136
- తే. మఱియు మేధావియును నయి ♦ మహిఁ బ్రసిద్ధుఁ
డౌ సుపార్శ్వఁడు సచివు లిఁయ్యది యసమయ
మనుచు వారించుచుండినఁ ♦ జని దళాన్యు
సంతికముఁ జేరి యతనికిఁ ♦ ట్లనియెఁ బేర్తి ౬౧ 4137
- క దనుజేంద్ర! సాక్షాత్తుగ, ధనపతికిన్ సోదరుఁడవు ♦ ధర్మవిదులలో
ఘనుఁడవు నీవిటుధర్మంబును బాడొనరించి క్రోధఁమునకున్ లోనై. ౬౨
- క జనకజ నెట్లు వధింపన్, మనమునఁ గోరెనవు? ♦ వీరమంజన వేదా
ళిని నేర్చి విద్యలందున్, ఘనపాండితి గలిగి మఖముఁఖన్పాతుఁడవై ౬౩ 4139
- క. హితకర్మనిరతుఁడవై యై, షీతివి స్మృతమైన ఖ్యాతిఁ ♦ జెలఁగెడు నీకీ
యతివను జంపుతలం పే, వితమునఁ గల్గినది? దనుజఁవీరవతంసా! ౬౩ 4140
- చ. జనకజ చాలరూపవతి ♦ సన్నతశీలయుఁ గాన నీవశం
బున నిక నుండునట్టి విధఁముం దలపోయుము నీదుకోప మా
జనవతియందె చూపు, మిదె ♦ సర్వసురారిమహేంద్ర! నేఁడు నీ
వని నొనరింప సిద్ధమగు ♦ నట్టిప్రయత్నము చేయఁగాఁ దగున్ ౬౪ 4141
- సీ అనితపక్షంబిది ♦ యందుఁ జతుర్దశియగుఁగదా! కేఁడు ప్రయత్నమునకు
మంచిదిరేవేయఁమావాన్యయగు నందు సకలవాహినులతోఁజక్కఁగూడి

1 నిరాశే నిహతే పుత్రే దత్వాశ్రాద్ధ మచేతినా-అనిమా 2 అమాత్యో బుద్ధిమాన్ శుచిః, సుపారోవ్య నామ మేధావీ రాక్షసో రాక్షసేశ్వరమ్-అనిమా.

విజయమొందుటకయి ♦ వెడలుము, ¹కూరుండవై బుద్ధిమంతుండవై మహార
 ఘండవయి ఖడ్గివై ♦ తోరంపురథ మెక్కి దశరథసూనువధమున నీవు
 తే. జనకతనయాకృపంగన ♦ జాలు దిట్టు
 లివుడు సీతను జంపిన ♦ నేమి ఫలము?
 నాగ దుర్జతి వీర్యాఘ్నిఁడై గరోరుఁ
 డైన యారావణుఁడు సుపాఠ్యావ్యభిక్తి డిట్లు ౬౬౫ 4143

ఆ మిగుల ధర్మయు క్షముగఁ బల్కు నమ్మాట, నాదరించి యింటి ♦ కరిగి యంత
 నచివయుక్తుఁ డగుచుఁ ♦ జనియె సభామండ, నమున కేమిచేయ ♦ బాగటంచు.
 తొంబదిమూడవ సర్గము సంపూర్ణము

౯౮ - వ సర్గము

—ఇతి రాముఁడు మూలబంబులఁ జంపుట. ఇతి—

క. దనుజవరుం డారావణుఁ, డనుపమనభఁ జేరి దీనుఁడై కడు వగతో
 డను గ్రుద్ధసింహుడు ప్లా, యనుపమసింహాసనమునఁయిం దొకరీతిఁ ౧ 4145

తే. కూరుచుండ నిట్టూర్పులు ♦ గూడఁ బర్వ,
 నంతటి మహాబలుండగు ♦ నసురవర్యుఁ
 డాత్మభవదుఃఖకర్మితుండు బలాధి
 పతుల నూఱడిలం జేయు ♦ మతినిబూని. ౧౫ 4146

²క. కరముల జోడించుచు ని, క్కరణిం బలికె, నమస్తగజహయములతో
 సరదంబులతో వీరని, కరములతో మీర లెల్లఁ ♦ గదలుం డనికె, 3 4147

ఉ. మీరలు రాము నొక్కనిని ♦ మించెడుపూనికఁ జుట్టుముట్టి గం
 భీరఘనాళి వృష్టితఱిఁ ♦ బెద్దగ వృష్టి నిగుచ్చునట్టు లా
 సారముగాఁగ బాణములఁ ♦ జయ్యనఁ జంపుఁడు, కాకయున్న నా
 భూరమణాంగమున్ సమరభూమిని దీక్ష్యశరాళిఁ జీల్చినన్. ౪౫ 4148

తే. హీనబలుఁడగునారాము ♦ నెల్లి లోకు, లెల్లఁ జూచుచునుండఁగ ♦ నేవధించు
 వాఁడ, నని పల్కుచున్న రాఁవణునిమాట, లాలకించివేచమనస్యందఁనాళి నెక్కి,
 క. పలువిధములైన తమబలములు వెంబడిరాఁగ యుద్ధమున కేగిరి, వా
 రలు దేహముల మాపెడు, బలుసాధనములను బరిఘఁపట్టనములను ౬౫

క. శరఖడ్గపరశ్వధముల, హరివీరుల మీఁగ వైచి, ♦ రావనచగులుం
 దరువులఁ గొండలఁ గొని నిర్జరవై రులపై నవైచి ♦ రయము మెరియఁగన్.

1 హత్వా దాశరథిం రామం చివాక్ ప్రాప్స్యసి మైథిలీమ్-అనిమా దశరథసూనువధమున-
 రామకృతమరణమున ననగా రామునిచే నీవుచంపఁబడి రాముని మైథిలిని బొందఁగలవు వారిసేవ
 కుఁడవు కాఁగలవని వాస్తవార్థముని మహేశ్వరతీర్థులు. 2 రావణః ప్రాంబలి ర్వాక్యమ్-అనిమా,

- తే. ఉరవడించిరి, భాస్కరుఁనుదయ మాది
గాఁగ వనచరరాక్షసఁగణములకును
నవ్వుహోయ్యుద్ధ మధికభయంకరముగ
సాగఁగా జొచ్చెఁ ద్రిదశు లాశ్చర్య మంద. ౮౪ 4152
- సీ. వనచరరాక్షసఁవరులు వరస్పర మతివిచిత్రములగుఁ నట్టి గదలఁ
బ్రాసఖడ్గములఁ బఠశ్రవ్యథమ్ముల గిరితరువులఁ గొట్టుకొని, రిటు వార
లకుఁనుహోయ్యుద్ధంబుఁ నకలభూతభయంకరముగ సాగఁగ భూరిఁరజము రేఁగ
నద్దిర క్తప్రవాహమ్మున శాంతించె, గుంజరన్యందనఁకూలములుగ
తే హయములే మత్స్యములుగ ధవ్విజాళిష్పక్ష
ములుగ దేహంబు లెల్లఁ దెఱపులుగ రక్త
నదులు ప్రవహించె, సంతసఁనచరు లెల్ల
శోణితాపగలం దోఁగుఁడ౯ రణమున. ౧౧౪ 4153
- చ. ధనుజులవర్తకేతనవిఠానముల౯ రథవాజిభూరిసా
ధనముల బల్కిమె నెగరిఁ తద్దయు దూఁకుచుఁ బైకి నేగుచు౯
గనుఁగొనఁ జిత్రమా విధముగా నటఁ బాడొనరించి, రంతటం
జనక హరీశ్చరుల్ దనుజసంఘశిరోరుహకర్ణ భాలముల్. ౧౩ 4154
- తే. నాసికలనొగిఁ దీక్షణసంతములఁ గొటికి
గోళ్ల గీటియుఁ ద్రుంచిరి,ఁ కోఁతు లొక్క
దనుజుని౯ నూర్చు రేసి మాఁర్కొనుచు ఫలన
హితనుహీజముఁ బక్షులఁవితము తోఁప. ౧౨౪ 4155
- తే మునరి పోరాడి, రంతటఁ పెన గిరింద్ర
నదృశదేహులు రాక్షసుల్ఁ సాధ్వినకర
ములయి పెద్దగనున్న గఁనలను ఖడ్గ
ములను బ్రాసపరశ్రవ్యథఁములను బూని. ౧౬ 4156
- క. వచరులం బ్రహరించిరి, దనుజువలి యిట్లు చంచఁ దాళఁగ లేమి౯
జని వే రక్షకుఁడగు రాముని వజ్రుగుఁ జొచ్చెఁ గీశఁముఖ్యబల మొగి౯.
- క. అంత మహాతేజుఁడు నృప, కాంతుఁడు విక్రమము మెఱయఁగాఁ జాపంబు౯
సంతనమునఁ గొని తద్బల, మెంతయు ధైర్యమునఁ జొచ్చి యేచినకినుక౯.
- క. శరవృష్టిం గురియించెను,, ద్వీరఁగా రాముండు దనుజబలముం గనుచుం
జొరబడి భయంకరుండై, శరవహ్నిం గాల్చుచుండుఁనమయమునందు౯.
- తే. అంబరంబున గ్రీష్మర్తునందు మేఘు
ములు రవిం బోలె నారానుమూర్తి ననుగు
లంతికంబున కేగంగఁ ననుభవడక
యుండి, రంతట రాఘవుం ఁ దుద్యమమున. ౧౯ 4160

- క. ఒరుల కశక్యములు భయం, కరతములు నైవయట్టి ♦ కార్యంబుల నం
గరమున రాముడు చేయఁ గనిరి పిదపఁ ముందుఁ జూడఁ నేర రినురులుక.
- చ. దనుజులు రాముకార్యములఁ ♦ దారు కనుంగొనకుంటె కాక పెళ్
వనమున వాయుకృత్యముల ♦ భంగి నెఱింగియు వాయుహాసముం
గనని తేజంగునకొ నృహఁ కాంత్రుడు సంగిగహస్తలాఘవం
బునఁ బెనుసేనఁ దోలుటయు ♦ భూరిరథంబులఁ జెండ చుంటయుకొ
గనఁబడుచుండెఁగాని యటఁ ♦ గర్త కనంబడఁడయ్యె వారికికొ ౨౧ 4162
- సీ. చిన్నమై చిన్నమై ♦ శితశీలిముఖహవ్యనాహనగగమై ♦ భగ్నతరము
నయి శస్త్రవీడితం ♦ బయియున్న సేనను గాంచిరేకాని శీఘ్రమునఁ గృత్య
ములఁ జేయుచున్న రాఁమని గనలేకుండి రత్తఱి, బంచభూతాత్మకమగు
నంగంబునందలి ♦ యావరమాత్మను బ్రజ లింద్రియవివక్ష ♦ వారమంద్రుఁ
- * తే. బ్రేరకత్వముచే నుండఁ రీతి నెఱింగి
యతనిఁ బ్రత్యక్షముగఁ గనఁనట్లు రాముఁ
డంగములఁ బ్రహరింపఁగ ♦ నాశగిన్నితి
నెఱింగిరే కాని కన్నుల ♦ నెఱుంగరైరి ౨౩ 4163
- క. శరవేగంబున శ్రీరహు, వరుఁ డబ్బఁ ములఁ జరించి ♦ వధియింపఁగ న
త్తరుణమున రాక్షసులుత, న్ధరణిని నశఁడుండు ననుచుఁ ♦ దలఁచుచు నచటకొ.
- చ. కనఁబడురాక్షసుకొ నృహఁ కాంత్రునిగాఁగ భ్రమించి వీడె హ
స్తినికరముకొ వధించెడిని ♦ బెంపు వీడితి రాఘవుండు న్యం
దనవరరాజిఁ జూర్చుముగఁ ♦ దానొనరించెడి వీడ గోలన
త్పునిశితబాణసంఘములు ♦ సోకఁగఁ జేసి పదాతివర్గముకొ. ౨౪ 4165
- తే. చంపుచున్నాడు హయములఁ ♦ జంపుచున్న
వాడటం చాచ్చటించుచు ♦ భ్రంశి యచటఁ
గలుగుసాదృశ్యమీననె యొక్కఁ గుని నొకడు
రాముడను కోపమునఁ బరాక్రమము మెఱియు ౨౫ 4166
- క. దనుజులు పరిస్పరము త, మ్ముగు దారే హఘ్నానిరి ♦ చూపులు ననుజుల్
ఘనశరమైన ప్రభావంబునఁ గగి గా. ధన్యఁ నఁగఁ ♦ బాలిచి యనచుమై ౨౬ 4167
- క. తనరెడునయ్యెవరం, బుఁ మోహితుఁ డను నైకగ్రములు గాల్చెవరా
మునిఁ జూడఁ జాలరై, రాక్షసులు నొకఁ మునిండుఁ ♦ కగుఁ గ్రొల్లికొ.
- తే. కనిరి రామసహస్రములను ముఁగులు, చిహ్నహాసముండె యాశయగనునందె
యొక్కని నె రామునింగని, శిశుగ్రము ద్రియైన యఘ్రుడాసేనఁ యందుమిగిలి

* ఇంద్రియాధేయ తిష్ఠితం భూతాత్మన మివ ప్రజా-అనిమా.

సీ. గతివిశేషములు ♦ గన్పడ దిగుగంగఁ గంచననుయనుగు ♦ కార్త్యకవర
కోటియుఁ దిగుగుట ♦ వాటగుటాఁ దిప్పఁడు మన్నకోటవిముఁవలెనొకటిగఁ
గనఁబడె రాముఁడు ♦ నడచియెరుగఁజేసె నాభిగనున ♦ వ్రోవె బ్రావి
గను కెంబులె శలాఁకముగను భ్రమియించుకార్త్యకంబే చుట్టు ♦ గ్రాలునేమి
గను జ్యాలితస్వన ♦ మనుచుధ్వఁగను దగుచరాక్రమ మక్షముగను దేహ

తే కాంతి ప్రభగను దినాన్య మ్మగణమె ధారి
గను జెంగంగఁ జక్రముఁరణి నను
వధి మొనగ్నెడు రామునిఁ ♦ బ్రజలు గణిరి
కాలదక్రముగా మహాఁశ్శంకర ముమరి. 30

4170

సీ. శ్వసనవేగముగల ♦ స్వంధనచర్మముపే కొటులు లక్ష ♦ లిసనది పయిఁ
దొమ్మిది మును వేగ ♦ సమ్మిలితేభమల్పదుఃఖముఁడుకోటు లాఁపయిని లక్ష
లెన్నఁగఁ జెందును ♦ సేవదినెగుకాటులతోఁ గూడి ♦ రాజులెడు మ
హాశ్వముల్ పదికోటు ♦ ట్టరువదిలక్ష లఱుచదివేలు మహాబలాధ్వ
భటులెన్న నూట సఁబ్బదియెను కోటులు నెనుబదిలక్షలు ♦ నిట్లు కామ

ఆ. తనువులైన దనుజతల్లజచతురంగ, బలము లగ్నిశిఖలఁవంటి రాము
దారుణాంబకముల ♦ దగ్ధమయ్యెద్రపాద, కలితములగుమాఁడుఁగడియ లకట.

క. హతశేషులైన దనుజులు, హతవాజస్వించనలయి ♦ హతశేతనులై
గతమొదిలగుదు లంకకు, సతివెగము పోయి, రప్పు ♦ జాయనిష్ఠలియ్యుఁ.

క. కరిహయసుధలులు చావఁగ, బరమక్రొధమున నున్న ♦ భవుక్రీడాభూ
మి రహిత భయదామఁమై, సరిగెక్ విక్రమము భూమిఁపతి చూపుటచేఁ.

తే సురలు గంధర్వసిద్ధులు ♦ యమమౌను
లపుడు రామునిఁప్రత్యము ♦ లభ్యతముగ
బాగుబాగని ప్రీతిమైఁ ♦ బలికి నెన్ను
టంచి, రమ్మహితాత్మఁ డాఁధీనుఁ డంత. 31

4174

క. తనచెంత నున్న సుగ్రీ, వ్రునిని విభీషణు ననిలభఁపుని భల్లూకేం
ద్రుని బాంబవంతుహరిని, హస్తిని మైందుకొ ద్దివిదుఁగాంచియొప్పుగఁ బలికె.

తే. త్తణములో నెల్లు నేలఁగ ణము చూపు
మాపు టరయంబుగఁ గాదిది ♦ మాయచేతఁ
దగినరీతి నప్రమము నైచుఁవారాణంపు
తె క్కీచేతనె యీదివ్వఁతె క్కీ వినుడు 32

4176

క కలదిల నాకును మఱియును, విలయంబున నీశ్వరసకు ♦ వెలయు నొరులకుం
గలుగదని పల్కె, నింద్రుని, సలె సలయచు నప్రత్యక్షఁనారమహిమచే 33

చ. ఘనుఁడయి సాధుచిత్తుఁడయి ♦ క్రాలు రఘూన్యహుఁ డాశరాళి న
ట్టనిఁ బడఁ గూల్చి యొప్పుటకు ♦ య్య స రేఖలు సంప్రహృష్టులై
వినుతి యొనర్చి రిప్పనిని ♦ విక్రమసంపద నిట్లు చేయ నిం
క నెటులు సాధ్యమా నరయఁ ♦ గా ధర నొండులకంచు వేడుకక. 3౯ 4178
తొంబదినాల్గవ సర్గము సంపూర్ణము

౯౫ - వ సర్గము.

శ్లోక రాక్షసాంగి నలు విలపించుట శ్లోక

సీ. తురగసంఘములు రాక్షసులు వేనవేరుగ హస్తగణంబులు ♦ నట్లుకేత
నాలంకృతంబులై ♦ యగ్నివలెం గ్రలుంగవముల్ శూరులై ♦ సరిఘగదలఁ
బూని యుద్ధముచేయఁ ♦ గా నేర్చికాంచనధ్వజచిత్తములచేతఁ ♦ సగి మఱియును
గానురూపులునయి ♦ భీమబంబుల నొప్పారు రాక్షసు ♦ లొకముహూర్త
తే ముననె రాముఁడు వైచిన ♦ కనకభూషి
తాతిదారుణబాణాళి ♦ సంతమొంది,
రిట్లు రావణుఁ డంపిన ♦ యెల్లభటులు
చావ హతశేషులై న రాక్షసులు భీతి. 3 4179

క. చని లంకఁ జొచ్చి యందలి, దనుజులతోఁ జెప్ప వారు ♦ తన్మూలబలం
బనిఁ దెగుట వినుచుఁ గనుచుక, దనుజాంగనలెల్లఁగూడఁ ♦ దారుణబాగులుచుక.

క. వనటక ముద్గిరి, దనుజాంగనలంకటఁ బతులు చావఁ ♦ గాఁ దనుజాతుల్
చనివిలయమొంద బాంధవు, లనిఁడెగనొకచోటఁగూడి ♦ యూర్జి బాగులుచుక.

క. విలపించి రిట్లు, రావణు, చెలియలు శూర్పణఖ వృద్ధ ♦ చెలువు దొలంగిన
ట్టులు దగునాకృతి గలదియు, నిలఁ దాఁకం గడువువ్రేల ♦ నింపుగనినదా ౫౪

తే ఇట్టి దక్కానసంబున ♦ నెలమి మదను
నట్లు చక్కనివాడయి ♦ యధికబలుఁడు
నగుచు సుకుమారుఁడయి హిత ♦ మఖి భూత
ములకు నొసఁగెడు రామునెట్టులుగఁ గనియె, ౬౪ 4188

చ. అనయము లోకనింగ్యయి ♦ యట్లు కురూపిణియైన రాక్షసాం
గన యిది రాముఁ గోరెనట ♦ కన్యగణం బొకటైన లేని దీ
దనుజ మనోజ్ఞసద్గణవి ♦ తానుఁడు రాముఁడు వీర్యశాలి మో
మున రుచివెల్లవాఁ డిది య ♦ ముగ్ధతరాన్యయె యహను జూడఁగక. 2౪ 4184

క. దనుజాంగన యిది రాముఁడు, మనుజుండగునట్టివాని ♦ మదిఁ గోరె నెటో
కనుఁగొనఁగా ముదునలితన, మునఁ దెల్లనివేండుకలును ♦ ముడుతలును తగక.

చ. కనుఁగొనరాని రూపమును ♦ గల్గిన శూర్పణఖాఖ్య యిద్ది యీ
దనుజులభాగ్యహీనతను ♦ దానవతల్లజులౌ ఖరాదు ల

య్యనిమొనఁ జావు నొందుటకు † హాస్యముచేయఁగఁ జాలి లోకనిం
దనుగని చేయరానిదయి † నాశకరంబును నై సకృత్యమున్. ౯౫ 4186

క. ఒనరిచె రామునిఁ గోరుచు; ననుజాతసిమి త్త మిట్టు † లనురేఖఁడు రా
మునితోడ వైరముం గొని, యెను గొప్పగ, రావణుండు † హీనమతియునై.

చ. దనుజవధార్థమై నృపతిఃతల్లజాభార్యను బల్కిమీఱఁ దె
చ్చెను బలవంతుఁడౌ నృపతిఃసింహునితోడను దీర్చిరానిదై
కన నతిదారుణంబగు పరిగం దనయంతన నం గ్రహించినాఁ
డనుపమలక్షణాధ్యయగు † నాజనకాత్మజ యెన్నిథంగులన్. ౧౨ 4188

క. వీనిం గోరదు మనమున, నైనను, బూర్వమున సీత † నాత్మహరింపం
గా నెంచి వేడునాతని, దానవుని విరాధు నొకఁడ † ధాత్రీశుఁ డనిన్. ౧౨౫

క తునుముట చూచిన మన కా, తనివధమే పూర్ణమగు నిఠదర్శనము గదా,
వినోడు జనస్థానంబున, దనుజులు వదునాల్గువేలు † దారుణకృత్యుల్ ౧౩౫

చ అలరుచునుండ వారిఁ గని † యగ్నిశిఖాసవృశాంబకంబులన్
గలనునఁ జంపె, రాముఁ డటఁ † గంజనఖోపమబాణసంక్తి ని
మ్ముల ఖరదూషణానురుల † మూర్ధుని నాత్రిశిరున్ వధించెఁగా
గెలుచును రాముఁడే యనఁగఁ † గృత్య మదే తలఁపంగఁ జాలదే. ౧౩౬

సీ. మఱియు రక్తమెగ్రోలుఁచునుజాశనుండుగునాకబంధుఁడుయోజఁనాయతభుజఁ
డయిక్రోధమునను భయంకరంబుగ నార్చుచుండంగఁ జంపె, నిఠ్ఠాక్కఁడట్టి
కార్యముచేయుటఁ † గన రాముఁడే గెల్పుననుట కీదృష్టాంత † మరయఁ జాలు,
గురుబలుండయి మేరుఁగిరినమానుఁడు నగునింద్రనందను వాలి † నేచి చంపె

తే. నిదియు రాముఁడే గెల్పు నహీనశక్తి
ననుటకుం జాలుదృష్టాంత, † మరయదీనుఁ
డగుచు భగ్నుమనోరథుం † డగుచు ఋష్య
మూకముననున్న యుక్కపిఁముఖ్యు రవిజు ౧౩౭ 4192

చ. ఘనమతియైన రాఘవుఁ డఖండకవీశ్వరరాజ్య మేలఁగా
నొనరిచె నీయుదాహరిణ † మొక్కటి చాలును రాముఁడే జయిం
చునని వచింపఁగా, మఱియు † శుభ్రయశుండు విభీషణుం డొగిన్
దనుజహితంబు సర్థమున † ధర్మమునుం గలిగింపఁ జెప్పినన్. ౧౪౫ 4193

తే. యుక్తమైనది మోహంబు † నొందిరావ
ణానురుఁడు దానిఁ గొనఁడయ్యె † యక్షరాజు
ననుజుఁ డవ్వీభీషణమాట † యాలకించి
చేసియుండిన నీలంక † చిత్రతరము ౧౪౬ 4194

తే. ఆ రనాదంబులను నిండి † యాశ్చర్యన

మట్టులుండక యుండఁగా, † నానుహస్త్వి

చేసి గురుబలుఁ డినఁగ విఘ్నాశ్విఁడై న

కుంభకర్ణుడు హాసించు † గూఁట గును ౨౦౪

4198

క అని దుర్ధిష్ఠి నతిశాఁముని రావణప్రియతనూజ † సుధతి మీఱం

గను లక్ష్మణుండు దునుము ల, గును వినియును రానుమహి † మురుతరమనుచుఁ.

క. దనుజేంద్రుఁ డెఱుఁకున్నాఁ, డని, రంతట నాకుమారుఁ † డని దెగియెనటం

చును నాశ్రాతయు వృత్తిఁ గ నెననుచుఁ నాపతియుఁ జచ్చె † ననుచునిటువలెఁ.

క. పురమునఁ గలరాక్షసమం,దిరముల నార్తలయి యేడ్చు † నెలఁతలరవముఁ

కరము వినంబడుచుండెను, దరుణులు దుఃఖమున మఱియుఁ † దత్తరపడుచుఁ.

సీ. శూరుడౌ రాముండు † భూరిరథంబులఁగరిహయంబుల భటోత్కరములక్ష

లుగ వధించినవాఁడ † తెగి రుద్రుడో విష్ణువో నురాధీశుఁడై † యొప్పనింద్రుఁ

డో యముఁడో కాని † యుద్ధంబునకు నిట్లు గాహుహంబున † రమణ వచ్చి

మనవారి నెల్ల † ప్రందించుచున్నాఁడు గాన మనుష్యుండుఁగాఁడు రాముఁ,

ఆ. డధికవీరులైన † యట్టి మావాల్లెల్ల

హతులె యగుటవలన † నాశ జేసి

తమున వదలి యీశ † యమునకుఁ దుదిఁ గాన

కయె యనాథలమయి † కడవగలను ౨౧౬

4199

క విలపించుచునున్నారము,పలుభంగుల, శూరుఁడైన † పలలాశవరుం

డల బ్రహ్మయిడిన వరముల, కలిమిని గగ్గించి భూమి † కాంతునివొనఁ. ౨౬

ఆ. ఇపుడు కలిగియున్న † యీ ఘోరభయమును

దెలియకున్నవాఁడు, † దివిజరాక్ష

నులు పిశాచసంఘములును గంధర్వులు

నితని బారిఁ బడిన † యతని ననిని ౨౭

4201

క. పరిరక్షింపంబాలరు, దురమునఁ బ్రతితగుణమందుఁ † దోఁచెడుదనుజే

శ్వరునకు నుత్పాతంబులు, పరికింపఁగ నింకమీఁద † భయదము లగుచుఁ

ఆ. దుష్టశకునము లొగిఁ † దోచి రావణునకు

రాముచేత వృత్తిని † రయము మెఱయఁ

గలుగుననుచుఁ జెప్పఁగలవు, బ్రహ్మయు రావ

ణుని తపస్సు మెచ్చుకొని యతనికి ౨౮౪

4203

క. దనుజసురరాక్షసులవల,నను భయమే లేరనుచు ఘంసంబగు కృపచే

తను వరి మిచ్చెను నత్తటి, మనుజులచే జావకుండ † మనరావణుడుఁ. ౨౯

క. వరమడుగఁ దయ్యెఁ; గావునఁ, దరుణంబున నిపుడు దనుజశత్రుజునకుఁ గ

ర్హులకు మద్దతినివొన నె, పరఁగెఁ బ్రాణాంతర గుంభధ్రము భయముఁ.

క. నందియము లేదు చూడఁగ, నింగుఁగుక, నిర్వగాళి ధూర్జితీ శతా
సందుం డిడిన వరంబును, బొందుగ మసిలోనఁ దొంది ధూనినకినుకన్.

చ. దనుజవరుండు దోర్బలము ధర్మముఁ గల్గిటఁ బెక్కిరితున్
ఘనమగు వీరగల్లునటుఁగా నొచ్చరించి నోర్వలేకను
స్వస్థజఞఁ గూర్చి తీవ్రముగ ధూపితచున్నతపంబుచేసి, న
వ్వనజభవుం డుదారమతి ధారితపంబున కెంతొ హృష్టుడై 39 4207

ఆ. సురలమేలుకొఱకుఁ ధరికించి వారల
నర్థవంతమైన ధయట్టి సూక్తిఁ
బలికె, నేడుమొగలు ధప్రబలగాఁనులును
దానవులును శాశ్వతముగ మీరు. 39 4208

తే. వీడ గల్గింప కెంతయు ధీతిగల్గి
ముజ్జగంబులఁ జరియింతు ధర్మజుఁ గని
భక్తిచేయుదు రనియును ధబలికె, నంత
సురలు దేవేంద్రుఁడును గూడి ధయిరిగి భక్తి 334 4209

క. పరశివుని ద్రిపురహరునిక, సురపాలకు దేవదేవు ధుభనిలయునిఁ గాం
చిరి భూరినుతులనాతనిఁ, గరుడాస్వతుఁ జేసికొనిరి ధడుఁ బూన్కిమెయిన్.

చ. పరశివుఁ డంత వారిఁ గని ధవల్కెఁ బసన్నత నిట్లు, రాక్షసో
త్కరముల కెల్ల సంతమును ధగల్గఁగఁ జేయు వధూలలాప యె
క్కరిత జనింపఁగాఁ గలదు ధల్లను మీకు శుభఁబు లామె యి
ద్ధరిని బుట్టినంతటకె, దానవసహస్రీ నాశనార్థమై 334 4211

సీ. సురలు సంపియట్టి ధసుంఁగి ధూపిత మును దేవతలఁబ్రసాదమును గొనంగ
నాఁకలి యెటు దానఁవావలి మా పెనో యట్లు రావణునితో ధనంపట మన
లను దినఁగలదు, దుర్జనమును దుర్జయమును గలరావణుం ధదానరఁ జేసి
నట్టి దుష్కృతిచేత ధనతిథయంకరదుఃఖమును నాశ మంపటఁకునీటు మనకుఁ

ఆ. బ్రాహ్మ మయ్యె, నింకఁ ధబ్రశయంబు తఱి యము
బారిఁ బడినయట్టి ధప్రబలకు వలె
రాముబారిఁ బడిన ధరాక్షసులకు మన
కభయ మిచ్చునట్టి ధయమఁ మూర్తి, 39 4212

క. కనుబడఁ డెవ్వఁడు లోకంబున, వనము దావహి ధపుట్టి పయికొనం
గను గాఁడు గజమునకులె, ఘనం గునియాసంబు ధనలెడుమనకున్

క. కనుబడఁ డెవ్వఁడు లెడక, ఉనంగు బున్ద్రముఁపఁ గావ్యముఁడును నై
తనకు విభీషణుఁ డొగా, దనకెవ్వరినుండి భయము ధతిగులునొ యతనికన్.

ఆ. శరణుచొచ్చినాఁడు ధచాల్పంగి నచికిమా
పనినె చేసి, ననుచుఁ ధబలికి యెల్ల

దనుజకాంత లవుడు ♦ తగఁ బరస్పరబాహు

పులను జూచి యొంజొ♦సులను నార్తి. ౪౧

4215

క. పరిరంభములను జేయుచు, ద్వరపడుచు భయాతిశయము♦వలన నలగుచున్

బరిదీనలగుచు బిగ్గఱ, గర మాశ్రోశించి రట్టె ♦ కళవళపడుచున్. ౪౧౫

తొంబదియైవవ సర్గము సంపూర్ణము.

౯౬ - వ సర్గము.

❧❧❧ మహాదరాదిమంత్రులతో రావణుడు యుద్ధమునకు బయలుపడెటట. ❧❧❧

క. పురమునఁ బ్రతిగేహంబులఁ, దరుణులు కగుణముగ నేడ్వఁ ♦ దన్నిన్వసమున్
సురవైరి రాజు వినియెను; బర మార్తిని బొంది రనుచుఁ ♦ బరికించె మదిన్.

తే. అంత దీర్ఘనిశ్వాసము ♦ లగర తుణము

ధ్యాసమున నుండి పిదప నత్యంతకోప

మున భయంకరమూర్తియై ♦ కనఁబడియె న

తండు, దళనాళి నోష్ఠంబుఁ ♦ దాఁ గఱచుచు. ౨

4218

తే. శ్రోధసంరక్తనయనుడై ♦ క్రూరవిలయ

కాలదహనునిఁ బోలుచుఁ ♦ గడు వెలింగి

దనుజులకుఁ గూడఁ జూడంగఁ ♦ దరముగాక

భయముచే వ్యక్తములు గాని ♦ పలుకు లొప్పు. 3

4219

క. తనచెంత నున్నమంత్రుల, ఘనుల మహాదరుని నగ్ని♦కల్పిండుగుచున్

దనరు విరూపాక్షుని న, ట్లనుపమబలుడైన యమృ♦హాపార్శ్వస్థినిన్. ౪

క. కనుఁగొని చూపులఁ గాల్చెడు, ననువున నవ్వారితోడ ♦ ననియెన్ సైన్యా

ళిని వేగమ యుద్ధమునకుఁ, జనవలయు మదాజ్ఞ ననుచు ♦ సరగునఁ జెప్పుడీ!

చ అనవిన వారు భీతులయి ♦ యాతనియానతి నప్రమత్తులౌ

దనుజులఁ బ్రోస్తసహించిరి, నితాంతభయంకరమాపులై న యా

దనుజులు మంచినదంచుఁ బ్రవిధారణమందు శుభంబుగల్గ న

త్యనుపమరీతి నాశిషము ♦ లంది రణార్థము పోయి రంపఱున్ 2

4222

తరళము దనుజులంతట న్ద్యాయరీతినీ ♦ దానవేంద్రుని గాంచి వం

దనముఖంబు లొనర్చి తేసికేఁ ♦ దద్దయున్ విజయంబు గ

ల్లను మనంబులఁ గోరుచున్ గరకంజముల్ ముకుళించి చెం

తను వసించిరి, రావణుడు నుదారికోపవశేనబునన్. ౫౫

4225

క. అరిబలము లక్ష్యపెట్టక, యరుదుగ నవ్వచుచు నన్యుహాపార్శ్వ మహా

దరుని విరూపాక్షుని గని, సరమాద్భుతిభంగి మీఱఁ ♦ బలికెన్ మిగులన్.

తే. ఇపుడు నాచాపముఁనుండి యేగి విలయ

కాలభాస్కరసములౌ కాండము లొగి

రామలక్ష్మణులను బిత్తు రాజపురికిఁ

బంపు నిజమిద్ది, రణమునఁ బగఱఁ జంపి, ౧౦

4225

క. అరినిహతులై దివంబున, కరిగిన కుంభశ్రవః ప్రహస్తులకున్ ని

ర్జరనాథవైరిఖరులకుఁ, బరమముదం జేచు గూర్తు వైరులకడఁకన్. ౧౧

సీ. మద్బాణనీరదఁ మండలంబులు గ్రమ్మ నాకాశమును దెనఁ బలులనదులు

సంద్రముల్ వెలుఁగంగఁ జాలక యుండెడు, నిపుడుచాపమునుండి యేవుమీఱఁ

బత్రియు క్షములగుఁ పటుసాయకంబులఁ బరఁగించి కపిముఖ్యఁ బలము నెల్ల

భాగభాగములుగఁ భంజించి వచ్చెద, న్యందనంబను వాయుఁ జవముచేతఁ

తే. జానవార్ధి నముదూర్తితఁ సాయకోర్కి, తతుల వానరపై న్యంబుఁ దగ మథించి

పంపెదను జమువీటికిఁ, దెంపుమీఱ, నాదుబాహుబలంబునఁ బ్రోదిచేసి.

క. అరవిరిదమ్ములు గలచెఱు, వరసి మదద్విపము కలఁచుఁ పట్లుగ నేనా

యరవిరిదమ్ములవలెనే, యురుదగు నానఁము లొప్పఁ నగవడువారిన్. ౧౪

తే. వద్ద కేసంవర్చన్పుఁ పరఁగ నొప్పు

వానరుల సేనలను గూడఁ బట్టి కలఁచు

వాడ, నని నిష్ఠు వానరఁ బలపతు లొగి

నానంబుల బాణంబుఁ బలముకొనఁగ. ౧౫

4229

క. ధరఁబడి సనాశకమలో, త్కరములు వ్యాపించునట్లుఁ ధరణిం గాంతిం

బరికింపం దులతూఁగెడు, కరణిం జేయంగఁగలరుఁ కలహనిపుణులై. ౧౬

క. తరువులఁ గొని పోరెడు వన, చరులను నేనిప్పు డొక్కఁ సాయకవరముం

బరఁగించి శతము శతముగఁ, బారిగొందుచు, యుద్ధరంగఁమున ని త్తఱినిన్.

క. తనయులు భ్రాతృ భర్తలు, వనితల కెవ్వ ర్దులకునుఁ వైరినిహతులై

చనిరో యాస్త్రిలకు నే, గరజలములఁ దుడుచువాడఁ గడుఁబూన్కి మెయిన్.

చ. అనిమొన నాశరావళులఁ నక్కపులన్ వధియించి ప్రాణముల్

చన నెటు లెట్టులో పడినఁ సాధ్వనదాయకవర్షయుక్తి ధా

త్రినిఁ గడుఁ గప్పి కష్టతరఁ రీతిని దానిఁ గనంగఁ జేసెదన్,

గనుఁ డింక మాంసముం దినెడుఁ కాంక్షఁ జెలంగెడు నక్కగుంపులున్. ౧౯

ఆ. గ్రద్ద లితరజంతుఁ గణములు తృప్తిగాఁ, దినఁగ నాశరావులను మదీయ

వైరి మాంసమునుఁ నడ్డించి నంతోష, మంగఁ జేయువాడఁ నాదరమున.

క. అరసం బలంఁ రింపుడ, త్వరగా నె ధనువుఁ దెండుఁ వైశమ దనుజో

త్కరములు మిగిలిన యవి నా, యరకముతో వచ్చుఁగాకఁ యనిపలుకుటయున్.

క. దనుజేంద్రునివాక్యంబును, వినిన మహాపార్శ్వఁ డచటఁ వెలయు భటాధీ

శనికరముఁ గాంచి వేగము, దనుజానీకముల వెడలఁ ♦ దగు నిశ ననుచున్.

క. తెలుపుఁడని యాజ్ఞ నిడె, నా, పలుకులు విని ప్రబలులైన ♦ భటనాథులు సే
నలఁ బిల్వఁగఁ బ్రతిగేహం, బులకుం జని పిల్వఁ ద్వరితముగ భటులెల్లఁ.

తే. బయలు వెడలమికిం గ్రోధఁవశఁతులయి

వాడవాడలకుం బోయి ♦ పరుసఁ దిరిగి,

రంతట ముహూర్తమునకు భయంకరాన్యు

లయి భయంకరదర్శనులయి యాటచుచు ౨౩౪

4238

సీ. అనిపట్టనములు శౌలాఽయధంబులు గదల్

మునలాహ్వాయాధములును ♦ ద్విఫల

పత్రాగ్రములు గల్లు ♦ పటుతాయధములు

తీక్షణధారలుగల ♦ తీవ్రశక్తు

లురుతరకూటముఁగర్గములు యష్టలు

వరచక్రములు మఱి ♦ వాడియైన

వరపరశ్వభిండిఁపాలశతఘ్నులు

మఱియితరములగు ♦ మహితసాధ

ఆ. నములు చేతులందు ♦ నమగంగ వెడలిరి,, వాహినీశుఁడధిపుఁపలుకుఁ గొనుచు
నరద మప్తఘోటఁకాన్వితమయి నూతనహితమగుచు నొప్పు ♦ సరగఁ దెచ్చె.

క. తన తేజంబున వెలుంగుచు, ఘనమగునరదంబు భీతికరుఁ డాతఁడు చ
య్యన నెక్కె, సంత రావణుఁ, డనుపమరత్నోబలవ్రజాన్వితుఁ డగుచున్. ౨౪

క. అతితయబలమున నొప్పుచు, షీతిభేదించెడు విధంబు ♦ చెచ్చెఱఁ దోఁపఁ
మతిమహిమఁ బయనమయ్యెను, నతివేగము, యప్పు డమృతహాపార్శ్వమిడున్.

ఆ. అమృతహాదరుండు ♦ ననిని దుర్ధర్షుడై, తగువిరూపనయనుఁడు గడుఁ బ్రీతి
సధిపునాజ్ఞ నొంది ♦ యరదంబు లెక్కిరి,, వాడుసంతనమున ♦ వఱిలుచుంట

క. ధరభేదించెడు తెఱఁగునఁ, గరము భయంకరముగాఁగఁ ♦ గరిసరవము లం
బరమున నిండఁగ విజయాతురులయి చని రనికి, నుద్ధతుఁడు రావణుడున్.

చ. గురుతతతేజ మొప్పుఁగను ♦ గ్రూరమహాసురసంఘయుక్తుడై
నిరుపమచాపముం గొనుచు ♦ నిర్భరశౌర్యము పొంగ నంతకం
డరయ లయంబునం బ్రజల ♦ సంపఱఁ జంపెడుబోల్కిఁ జూడనై
యరిగె, మహాఁధుండయిన ♦ యాదనుజేశ్వరుఁ డుగ్రరూపుడై. 3౧౪ 4244

తే. ప్రజవనాశ్రయమాయుక్తఁరథము నెక్కి, యెస్థలంబున రాఘవుఁలెనఁగుచుండి
రట్టి యు త్రరదిక్కున ♦ ననికి వెడలె,, నర్కుఁ డిప్పునికొంతుడై యులరకుండె.

క. తమనులు దిక్కులఁ గ్రమ్మెను, షుషు ఘూర్ణిల ఘోంపక్షిఁగణ మఱిచెను వే

క్షమ చలియించినరీతిగ, నమరె మహార క్షస్మష్టి * నబ్దము గురిసెన్. 33౪ 4246
 క. తురగములు త్రోవలోపలఁ జరియించుచుఁ గూలఁబడె ధ్వజంబులతుది వ్రా
 లె రయంబున గ్రద్దలు భీకరముగ నశుభముగ వంచకప్రజ మఱచెన్ 3౪౪
 సీ. దనుజేంద్రువామనశ్శున మనరెను వివర్ణంబయ్యె మోము స్వీరంబు తగ్గె,
 నందుండి రావణుఁ * డనిజేమ వెడలంగ సంతంబు సూచించునట్టి చిహ్న
 ము లివి తోచెను నభంజుననుండి నిర్ఘాతసమస్తనంబయి * చాల వెల్లు
 నుల్క క్రిందను బడె, నుగ్రంబుగానశుభమునుదెల్పుచునుగృధ్రములుకూసె
 తే. వానితోఁ గూడి యఱచెను * వాయుసములు,

కాలచోదితుఁ డగుట నీలిలఁ దనకుఁ
 గనఁబడిన దుర్నిమి త్తమ్ములను దలంప
 కతఁడు మోహంబునన్ మృతివంద వెనలె. 3౪౪

4246

క బలిశాలురైన యాదను, జలరథఘోషమును వినుచు * సారిది బ్రవగసే
 నలు యద్ధము చేయంగా, నిలిచెను, దనశాఘికీశనికరము లంతన్. 3౪౪
 క. ఇతరేతరజయకాంక్షల, నతికోపంబునఁ బరస్పరావ్యయముల ను
 ద్ధతిఁ బిల్చుచుఁ దుములంబుగ, జతనముమీఱంగ రణము * నల్పెఁ గడిమిమై.
 చ. దనుజవరేణ్యుఁ డంతటఁ గ్రుధం గొని వానరసేనఁ జొచ్చి కాం
 చనమయబాణజాలములఁ * జయ్యన వై చుచు భూరిసంగరం
 బాసరిచె, రావణుండు బలమొప్పుగ నప్పుడు కొంతమందిశీ
 ర్షనికర మట్టై త్రుంచెఁ బటుశాతశరంబులు వై చుచుం గడున్. ౪౨

4251

తే కొంతమందిని మార్కొన * గుండె లట్టై
 నదరఁ గొట్టెను గొందఱ * గదిసి చెవులఁ
 దెగఁగఁ గొట్టెను, రావణుఁతీక్షణాయ
 కములఁ గొందఱు వనచరుల్ * కదలలేక ౪౩

4252

సీ. ఊర్పులనైనఁ దాఁరొగి బుచ్చఁజాలక హతులైరి కొందఱఁ జయ్యాహవమునఁ
 బ్రక్కలు పోవంగఁ * బడిరి, కొందఱతలల్ భిన్నంబులయ్యె నావిశేఖతతులఁ
 గన్నులు పోయె నశక్తపులలోఁ గొందఱ, కంతరావణుఁ డాజి * నరదమెక్కి
 యుండి యేదిక్కున * కురుకోపమునఁ గనుల్ త్రిప్పుచు నేగున్ * తీవ్రనాయ

తే. కముల వై చుచు నందందుఁ * గలుగు కపులు

తచ్చరావళి వేగంబుఁ * దారుసైఁప

జాలకయె పౌరుషము వీడి * నశ్వరియుగ

బాటిపోయిరి రాక్షసుల్ * పక్షున నగ రర౪

4253

౯౭ - వ సర్గము.

-అథా విహ పాతుండు సుగ్రీవునిచే నీల్లుట అథా-

క. దనుజేంద్రునిచే నత్తటికె, దనువులు తెగి యందు నందు ధరఁబడియుండం
గను యుద్ధభూమి యెల్లను, వనచరశచములను నిండి ధయదంబయ్యెన్. ౧

క. శలభంబులు దీప్తుండగు, జ్వలనుని సైఃపంగలేనిఁచందంబునఁ గోఁ
తులు తాళఁగఁ జాలని య, పులలాశనతీవ్రశరజఁవము నోర్వకయే. ౨ 4255

క. పరుగెత్తిరి, మఱియును వన, చరు లానిశితాంబకములఁ జయ్యినఁ దనువుల్
పరివీడితంబు తొటను, బరుషములగు వీతిహోత్రుఁజ్వలలగుములున్. ౩౪

క. తనువులఁ గాల్పఁగఁ బఱచెడు, వనగజములరీతి సైఃపంబలనుపడమి ని
స్వనములతోడం బాటిరి; ఘనమేఘంబులను దోలు ధాలివడువునన్ 3౪

తరల. దనుజనాథుండు కీశనేనల ధారుణాంబకసంతతిన్

బెనురణంబునఁ జిమ్మివైచుచు ధేగమే చనుచుండె, నా

దనుజవీరుండు వానరాల్ని ధానిన్ బాలియించుచున్

జని త్వరన్ రఘురామచంద్రుని ధన్విధానముఁ జేరఁగన్. ౫ 4258

తరల. అనిమొనం బువగేంద్రు లీవిధి ధన్వతంబుగ భంగముం

గనుచుఁ బాటుచునుంట నంతటఁ గాంచి గుల్మమునన్ సుషే

ణుని దగన్ నియమించి సూర్యతఃసూజుఁ డెల్లరు నద్యుతం

బును గనన్ రణముం బొనర్చగఁ బూనె నెప్పుదిఁ గోరికన్. ౬ 4259

. తనసాటి విక్రమాదులఁ గనినసుషేణుని బలముఁ గావఁగ గుల్మం

బున నునిచి పాదపముఁ గొని, చనియెన్ సుగ్రీవుఁ డిరి యెసంగడుక్షీతికిన్. ౭

. హరినాయకుని యూధే, శ్వరు లంతటఁ దారె యుద్ధసాధనముల నా
తరుణమున నీయఁ బెనుభూ, ధరముల వివిధ ద్రుచుములఁదగఁ గొనిత్వరఁ గన్.

1. పార్శ్వపుష్పములను బలములతో వెంబ

డించి చనిరి, కడుఁ గడించి మెఱయ

నాహర్షిద్దుఁ డద్భుతాంగబలమున

నార్పుచున్ మహాసుధాళి నపుడు ౮౪ 4262

. అనిమొనఁ గూల్చుచు సుత్తను, దనుజులవయి కడరె, నంత ధారుణహం

బునఁ దగు నాసుగ్రీవుం, డనిలుండు విలయమునఁ బెద్దపగు వృక్షములన్. ౯౪

. ధరఁబడఁ గూల్చెదరీతిని, నరివై రులఁ బిండిచేసె, నటవిఁ బతంగో

త్కరములపై మేఘము ప్రవృత్తివృష్టిని గురియునట్లుఁదనుజావళితై ౧౦౪

క. గిరిపృష్ఠిని గురిపించెను, హరినాయకు, డంతఁ గపివరాధీశ్వరుఁ డ

క్కరఁగి గురిపించువృష్టిని, ధరణీధ్రము లశనిహతిని ధగఁ బగులుక్రియన్.

* పైలవ్వం వనస్సహ - అనిమా.

క. దనుజులశీర్షంబులు తు,త్తునియలుగాఁ బగిలి ధరణిఁ ♦ దోహద నె వ్రాలెన్,
దనుజబలంబులు చమ్యన, వనచరపతిచేత నట్లు ♦ భగ్నము లగుచున్ ౧౨౪

ఆ. హింస నొంది యఱచి ♦ యేమియుఁ బ్రతిచేయఁ
జాల కెంతో యార్తి ♦ సంక్షయంబుఁ
గాంచుచుండుటయును ♦ గాంచివిరూపాక్షుఁ
డని సహింపరాని ♦ యట్టి ధనువు ౧౩

4267

క. అనువునఁ గైకొని నామంబును బల్కుచు రథమునుండి ♦ పాలుపగు వేగం
బున దుమికి గజస్కంధంబు నెక్కె, నారిధికవరుడు ♦ పొంగెడుకాంక్షన్.

చ. ద్వీరశము నెక్కి నిస్వనము ♦ భీమముగాఁగ వినంబడంగ నా
హరులపయిం జనెం ద్వీరగ, ♦ నంత నతండు చమూముఖంబునన్
బరఁగైడు వాలితమ్ముఁ గని ♦ నై జభయంకరభూరిమార్గణో
త్కరమును వైచి దిక్కులకు ♦ దర్లు సురారుల భీతిఁ బావుచున్ ౧౬ 4269

తే. తృప్తి గలిగించి నిలిపెఁ, గఁపీంద్రుఁ డట్లు
లవ్వరూపాక్షుతీ వ్ర బాణాళి నొచ్చి
యధికకోపంబు నొందుచు ♦ సతనిఁ జంప
మనమునఁ దలంచె; నంత నఁవ్వనచరపతి ౧౭

4270

క. శూరుఁడు లక్ష్మ్యము మీఱఁగ, వైరిం బ్రహరించునట్టి ♦ వాఁడౌట మహా
భూరుహమును బెకలించియె, యారాక్షసుపైకి నడరి ♦ యాగజముఖమున్.

క. పరికించి దాన మోఁదెను, గరివర నుది ప్రేటువడుచుఁ ♦ గార్తుకమాత్రం
బరుగుచు వెనుకకు నచ్చటఁ, గరమార్పుచుఁగ్రిందఁబడియె ♦ గళవళపడుచున్

ఆ. అంతవీర్యవంతుఁ ♦ డావిరూపాక్షుండు, ధరణి వ్రాలినట్టి ♦ కరిని డిగ్గి
జవముమీఱ వృషభ ♦ చర్మము ఖడ్గంబుఁ, గై గ్రహించి వైరికడకు నీగడి

క. స్థిరముగ నిలువంబడు నా,హరివరుపై కరిగి యట్టె ♦ యతిభీతునిగాఁ
గరమొనరించెడులాగున, సరిగెన్ లఘువిక్రమమున ♦ నాశనినుతొడుగెన్.

చ. దనుజుఁడు పైకి వచ్చుటకుఁ ♦ దా నుడిఁ గోపమునొంది భూరిమే
ఘనిభమహాళిం గొనుచుఁ ♦ గ్రన్నన వేసెను వానిపైఁ, నా
దనుజవరుండు విక్రమము ♦ తద్వయుఁ గన్నడవచ్చుచున్న యా
ఘనశిలఁ గాంచి వేతొలఁగి ♦ ఖడ్గముచేఁ బ్రహరించె నాతనిన్ ౨౩ 4275

మ. బలవంతుండగు రాక్షసేంద్రుఁ డలకం ♦ బాటించి ఖడ్గంబునుం
దలపై క్షే.గ దాని దెబ్బకు ముహూఁత్రం బాముహావరుఁ డా
యిలపై వ్రాలినరీతి మూర్ఖుఁ గని యట్లే తేచి వేగంబ దో
ర్బల మొప్పారఁగ నప్తహాహమునం ♦ బ్రారంభ మేపారఁగెన్. ౨౪ 4276

ఆ. ముష్టి నలవరించి ♦ దుష్టరాక్షసువక్ష, నందుఁ బొడిచె, దాన ♦ నతఁడు కోప
మొంది తీక్షణధార ♦ నొప్పు నాయసిచేసి, సవచరేంద్రకవచమును రణమున
క. తునియలుగాఁ బడవై చెను, ఘనమగునావ్రేటునకు నిఁకామం బాఠిం
గని సుగ్రీవుఁడు చరణము, లను బాఁచుకొనుచును బడె నిఁలాస్థలిమిఁదఁ.

చ. ధరఁబడి వేగ లేచి కపిఁతల్లజుఁ డాకులిశంబువంటిదా
కరతలనంప్రహారమున ♦ గాఢరవంబును గల్గఁ గొట్టఁగా
సురరిపుఁ డట్లు లాకపియు ♦ శూరతఁగొట్టి నదెబ్బ నెట్టులో
నిరుపనుక క్తిఁ దప్పనటు ♦ నేర్పునఁ జేసికొనెన్ రయంబునన్ ౨౮ 4219

తే. ఇట్లు తప్పించుకొని యతఁ ♦ డేపుమీఱ
వనచరేంద్రనితొమ్మును ♦ గని పిడికిటఁ
బొడిచె, నవ్వానరేశుఁడు ♦ పిడికిటఁ బొడు
వగను దప్పించుకొని వాఁడు ♦ బదులు తన్ను ౨౯ 4280

సీ. ప్రహరింపఁగాఁ గని ♦ పరమకోపంబున నాతఁ డేమఱియుండు ♦ తరసి యట్టె
తన పెద్దయజుఁచేత ♦ దనుజుభాలంబునఁ దగునస్థిపైఁ గొట్టె, ♦ దనుజుఁ డంత
వజ్రనన్నిభమగు ♦ వైరితలప్రహారమునకుఁ బ్రసవఁణముననుండి
జలము స్రవించెడు ♦ చందంబునన్ నల్ల గ్రక్కుచు రక్తసిఁ క్తతనుఁ డగుచు

ఆ. ధరణిఁ గూలె, నిట్లు ♦ తనురంధ్రములనుండి
రుధిర మట్టె గాఱ ♦ రోషయు క్తిఁ
గనుల వేగ త్రిప్పుచును నోట నురుగులు
వెడల నలఁ దోఁగి ♦ వుడమిని బడి. 3౨౫ 42౪1

క. తనవికృతపుఁగమ్ములు మఱియును వికృతంబులుగ నొప్పుచుండన్ భీతిం
గనఁ జేయునట్టి దనుజుని, గని రుభయబలమ్ములందుఁ ♦ గలవారెల్లన్. 33

క. అరియైన విరూపాక్షుం, డురువేగిన నెగిరిపడుచు ♦ సురీష్ఠలిపై
నిరుప్రక్కలఁ బొరలుచును రుధిరమున ముగ్ధుచును విన మఁదింగృహగలుగన్.

క. ధ్వనిచేయుచుండఁ గాంచిరి, ననచరు, లారీతిఁ బ్రకటఁబలములఁ దగునా
దనుజకపిసైన్యజలగిధు, లనుపమగతి నొకటినొకటి ♦ నని మార్కొనుచున్.

క. డెలియలకట్టల మీఱుచుఁ, జలమున మార్కొన్న భూరిఁజలరాసు లనన్
గలగుండుపడుచు నాప్పులు, చెలఁగన్ బవరంబు నట్టె ♦ చేసెఁ గడంగన్. 3౫

క. హరిపతియు విరూపాక్షుని, నుగుఱునిం బొలియఁజేయ ♦ నుబ్బుచుఁ గని యా
హరిసేనలు దుఃఖంబున, సురవైరులఁ బొరుషములు ♦ సారిడిఁ జెలంగన్.

ఆ. గట్టు పొరలి వచ్చిఁనట్టి గంగాప్రవాహము విధంబుతోఁప ♦ నట్టె పొంగి
యొగిఁ బరస్పరంబు ♦ సుదృఢి మీఱంగఁ, బోరి రాత్రివిజయములను గోరి.

తొంబదియేడవ సర్గము ఖంపూర్ణము.

౯౮ - వ పర్వము.

అథ సుగ్రీవః శుభాదహనిం బరిచార్షుట అథ

క. పెనునంగరమున నయ్యెడ, వనచరననుజులభటాళి † వారక యొంటొం
టిని జంపుచునుండఁగ జన్మమున వేనవి నరసులవిధమున తీఁగించెన్. ౧

చ. తనబలముల్ త్తయింపఁ గని † దానవనాథుఁడు రావణుండు నె

మ్మనమున నాభటాధిపతిమండనుడైన విరూపనేత్రుఁ డా

వనచరనేతఁచే బడట † వారినిోషము రెండురెట్లుగాఁ

గనఁబడ నుగ్రుండయ్యెన్, గపి కాంతులు పౌరుష ముల్లసిల్లఁగాన్. ౨ 4289

చ. బలములనెల్లఁ జంప నవి † వ్రక్షయముగ గనుచుంటఁ గాంచి యా

బలుదురమందు దైవము విశ్వర్యయమై తనపట్ల నుంట ని

మ్ములఁ దలపోసి చింతిలుచు † మ్రోలఁ జెలంగుచు శత్రుహంతయై

ఖలుడగు నమ్మహోదరుని † గర్వయుతుం గని పల్కె నివ్వధిన్. 3 4290

క. వీరా! గురుతరబాహూ!, ఘోరంబగు నిట్టితటిని † గోరిక విజయం

బాహూః గాంతు నన నా,ధారము నీవనియె నమ్మఁదగు నట్లగుటన్ ౪ 4291

క. అరిసేనలఁ బొలియించుచుఁ, బరాక్రమముఁ జూపవయ్య † భర్తఋణము ని

త్తరుణమునఁ దీర్చుకొనుటయె, సరియగు నొనరింపుమిపుడు † సంగరముఁ గడున్.

చ. అన విని రాక్షసేంద్రుఁడగు † నట్టి మహోదరుఁ డట్లైయంచు న

వ్వనచరసేనలో మిడుత † వహ్నిని జొచ్చెడురీతిఁ జొచ్చె, నా

ఘనబలుఁ డుగ్ర తేజమునఁ † గ్రాలెడువాడయి పొల్చుచుంట నా

తనిపలు కౌదలం గొని నితాంతము స్వీయపరాక్రమంబుచే

తన్తు బురికొల్పఁగాఁ బడుచు † దారుణయుద్ధ మొనర్చె వారిత్ ౫. 2 4293

చ. హరులు మహాబలాఘ్నలు భయంకరరాక్షససేనఁ జొచ్చి ప్ర

స్తరముల గొప్పవానిఁ గొని † దానవులన్ వధించి, రంత సం

గరమున నమ్మహోదరుఁడు † గాఢతరక్రుధఁ బూని యట్టె క

ర్బురనువిభూషితాంబకసంఘాహములం బరఁగించి పూనికన్. ౪ 4294

క. వనచరులపాణిపాదము,లను దొడలను నటికి యయ్యిలాస్థలి నించెన్,

దనుజాంబ కార్దితాంగులు, వనచరు లొకకొంతమంది † భయపడి పెలుచన్.

తే దెసల కేగిరి, కొందఱు † వెన నధిపతి

నాశ్రయించిరి, కవులపై † న్యములు భంగ

మొంది పాటుటఁ గాంచి యత్సుగ్రుండగుచు

నర్కనుతుఁడు మహోదరు † నచట. జూచి ౧౧ 4296

క. గురు తేజము పొంగఁగ నా, హరిని వధించుంగఁ బూని † యనసీధర మ

ట్లుగుతరమగుఘోరప్ర, స్తరమును గొని దానివై చెఁ † దానవుపై నన్. ౧౨

- క. తనవైకి రయముమీఱగఁగ, జనుదెంచెడు శిలను దానిఁ ♦ జక్కం గని యా
దనుజుఁ డసంభ్రాంతుండై, కనవైనఁ దరంబుగాని ♦ ఘనశిలఁ గడఁకన్ ౧౨౪
- క. శరములఁ ద్రుంచెను, నటవ్ర, వైరమిది యాదనుజశరహాతంబయి పడియెన్
ద్వారఁ దునియలు వేయగ నటఁ, గరమరుదుగ గ్రద్ద లెల్లఁ ♦ గళవళపడుచున్.
- ఆ. చెదరనేలవైనఁ ♦ జేర వ్రాలెదురీతి,
నట్లు వ్రక్కలైన ♦ యాశిలఁ గని
యర్కతనయుఁ డుగ్రఃమగుకోపమును బొంది
యనిమొనన్ మహిమహంబుఁ బూనిన్. ౧౨౪ 4300
- చ కరములఁ బెల్లగించి యల ♦ కర్బురపైఁ బడనేసి, శూరుండై
పరపురనాశకుండగుచు ♦ భాసిలునట్టి మహోదరుం డొగిన్
శరములఁ దానిఁ ద్రుంచె నిటుఃపాలము భూమిఁ బడంగఁ గాంచి యా
హరిపతి క్రుద్ధుండై పరిఘు ♦ నుయ్యవనిం బడియుండుఁగాఁ గనెన్. ౧౨ 4301
- క. కని దీప్తంబగు పరిఘంబును దానిన్ సంగ్రహించె ♦ పూనికమీఱం
దనకరలాఘవమును నా,తనికిం జూపుచును వేగ ♦ దానిచివరచేన్. ౧౨౪ 4302
- క. తురగవరంబులఁ గూల్చెను,, మరవైరి మహోదరుండు ♦ శూరుం డగుటన్
దురగవిహీనంబగునా, యరవము దిగ నుటికి క్రుద్ధుండై గదఁ గొనియెన్.
- క. పరిఘగదాయుధకరు లా,యిరువుగు మెఱపులను గూడి ♦ యెనఁగుఘనము ల
ట్లుచుజనమునఁ ద్రిప్పుచు సంగరమున గోనృషములట్లుగా గర్జిలుచున్. ౧౩
- క. తలపడి, రింత మహోదరుఁ, డలుకన్ రవికాంతిఁ బోలి ♦ యలగుగదను ని
మ్మల వైచె నర్కజునిపైఁ, బలశాలి హరిశ్వురుండు ♦ భయదంబగుచున్. ౨౦
- క. తనవైఁ బడఁగన్ వచ్చెడు, దనుజుహోదను జూచి ♦ దాగుణుషచే
గను లెఱుఁబాఱఁ బరిఘంబు నెత్తి యాగదను దానఁ ♦ బొంగుచుఁ గొట్టెన్.
- క. ఆరెండు పరస్పరమును, దారుణముగఁ దాఁకి పగిలి ♦ ధరణిం బడియెన్,
భూరితరతేజుఁ డాకపి,వీరుం డెల్లెవఁగ గనకఃవేష్టిత మగుచున్ ౨౨౪ 4307
- తే. ఘోరమును నైన మునలంబు ♦ భారణి నట
నాయసంబయి పడియుండ ♦ నపుడు గాంచి
దాని గ్రహించె, నిట్లు లాఠిండు దాని
గొని మహోదనుపైన వైచెను గడంగి ౨౩౪ 4308
- క. దనుజుఁడు వేరొకగద నా,ననచరిపతిపైన వైచె ♦ వసుధంబడె రెం
డును బిట్టుకాఁకి యనియను, దుఃఖిలుగా నగుచు, చంత ♦ దోర్బల మలరన్.
- సీ ఆయుధానిభులెల్ల ♦ నవ్వీధిఁ జెడిపొవ వారలిద్దఱు మండు ♦ పహ్నియుగము
వలెఁ దేజమున నొప్పి ♦ యలఘముష్టులఁబట్టి మార్కొని రప్పునఁపరమునందు

నపజయ మెఱుంగక * యరిజనపరితాపకరులగు వార లిభ్యురును దాకి
తన్నుచు బలుమాటు దారుణధ్వను లొప్పజేయుచు మఱి యటచేతులూని
చటచుచు నిద్దఱు * త్రొప్పల బడి వేగ పైకిలేచుచు దమబలముల కొల
తే. దినిగఁ బ్రహరించుచు మఱియును భుజముల
నెత్తి వినరుచు శ్రమమొంది, * రత్తటి గురు
జనమునం బొల్పు రాక్షససత్తముండు
చెంత నిల నున్న ఖడ్గంబు * జే గ్రహించి ౨౮

4310

క. పలుకయును జేతఁ గొనుచుక, నలఁపడఁగా దనుజ మీఱఁదగు వేగంబుం
గల నుగ్రీవుం డచ్చటి, పలుకయు ఖడ్గంబుఁ గొనియె * బరవన మలరక. ౨౯౫
క. భండనశాస్త్రంబునఁ గడఁబండితులౌ వార లుబ్బువర్జిలఁ గా ను
ద్దండతరానుల నెత్తుచు, జంతురక్తోధ మొప్పు * నవనములు నిగుడక. 3౦౫
క. ఇరువురు శలపడి, రవుఱొండురులపయిం గ్రోధమూని * యొగి గెలువఁగనా
తురపడుచు శీఘ్రతులం, బరఁగుచు సన్యాసనవ్యభంగిఁ దిరుగుచుక.
క. తలఁపడి పోరి, తూగుం, డలఘుజవుండె న రాక్షసాశిషునుండు వాఁ
డలరుపరాక్రమఘుండై, చెలఁగుచు దుర్మతియె గానఁ * జిత్తవికృతిచేక.

* తే అప్పు డరిచేతిచర్మమునందుఁ జిక్కు
కొనఁగ ఖడ్గము వైచె, నాదనుజఁ డంత
దనదుఖడ్గంబు డాలునఁ * దగిలియుండఁ
బట్టి లాగుకొనుచునుండ * వనచరపతి. 33

4315

క కని యంతరముచు ఖడ్గంబునను శిరిస్తాణయు క్తమును గుండలకాం
తనిచయరమ్యమునగు నా, తనిశిరమును ద్రుంచె బాలశైర్యస్సార్థిక.
చ తలదెగి నేలపై దనుజశల్లజఁ డిత్తటి వ్రాలఁ గాంచి యా
బలములు నిల్వకే నరుగువాతె, మహాదరునిక వధించి దో
ర్బామున నొప్పు కీకపతి * భవ్యమతిక భటయుక్తుడౌచు ని
స్తులరవ మొప్పు జేసెఁ దమితో దశకంధరుఁ డద్ది చూచుచుక 3౫౫ 4317

చ. మనమునఁ గ్రుద్ధుండయ్యె రఘుమండనఁ డాత్మ ముదంబుఁ గాంచె నా
దనుజులు దీనచిత్తులయి * తద్దయు మోములు తెల్లనై భయం
బున మనముల తపింపఁగరు * బోయిరి, భూరిధర్మైకభాగ మొ
య్యనఁ బరఁ జిమ్మివల్లుగ మహాదనుజుం బడఁగూల్చి ప్రీతుడై 32 4318

చ వనచరసేనయం వపుడు * భానుడు నవోభ సప్రభృత్యుడై
కనఁబడిరి మిక్కిలియు * గాంతియు * క్షియు కల్ల రాజిలెక,
వనచరనామఁ డంత మహిమై భవయుక్తుడు సంగ రాంగణం
బుని విజయంబు నొంది సురిపూగము సిద్ధులు యతులూదృతిక. 3౭౫ 4319

* లగ్న ముత్సర్జితః ఖడ్గమ్-అనిమా.

క. ధరంగల భూతంబులు మో, నరలి సంతోష హలదఁ ధనుఁ బొగడంగఁ
గరము వెలింగెను శ్రీరఘునరఁ బాదా 'యనుచు మోగవార్ధి మునుంగఁ.
తొంబదియెనిమిదవ సర్గము సంపూర్ణము.

౯౯ - వ సర్గము.

అంగనుడు మహాపార్శ్వని సంపుట. ఇతి

క. వనచరశతచే సంగర, మునను మహానరఁడు గృహస్థముఖగతుడగున
ట్లనువుగఁ జేయంబడఁగాఁ, గనుచు మహాపార్శ్వని దుగ్రతలుడుక్రమచే.

క. తనఘనబల ముప్పొంగఁగఁ, గను లగుణంబుగను నొప్పుఁగా భయదంబై
కనఁబడునంగదునై నన్య, బును తోభింంగఁ జేసి భూతిశరములన్ ౧౫

క. అనిలుడు వృంతమునుండియె, యనుపచుగతి పండ్లు రాల్చునట్లుగ పతఁడున్
వనవర గూగుల శిరములఁ, దనువునన్ వరలిష్కఁగఁ ధా శరవిశితిన్. ౨౫

క. ఒనరించె, దీప్తకోంఁబునఁ గొంగలు వానగుల విఘ్నాపితభుజపం
క్తిని మూఁపులఁ బార్శ్వమును, ననుచును బాణములఁజెండె, సంతహరివరుల్.

తే అమృహాపార్శ్వనిబాణవార్ధి తాంగు
లగుచు భీతివిపాదముల్ ధిగఁగ విముఖు
లయి ధర్మ సోలి, రంత మహాబాహుండు
వాలితనయుండు రాక్షసభాణతతుల. ౪౫

4825

తరల. తనబలంబులు బాధచేతను ధామణాహపభీతిచే
మనములందు నిరాశఁ గైకొని ధిగ్భ్రాంతిం బడియంగఁగాఁ
గని నముద్రము పర్వ మప్పుడు ధాహవేగము గాంచురీ
తిని జవంబును జూపనాగెను ధివ్రశక్తి చెలంగఁగఁ. ౫౫

4826

చ. సరసిజమిత్ర భావితతిచందమునం దగి యాయసంబునౌ
పరిఘము నొక్కదానిఁ గొని ధాహబం బురార వైచె నా
సురరివుపైఁ బడన్ గుమతి స్రుక్కుచు దాన విసంజ్ఞఁజేచు నా
యరదమునుండి క్రిందఁబడె ధాహిగరధియన్ ధరింబడెన్ ౬౫

4827

క. ఘనబలుడై నీలాంజన, శివ ధైర్యము ధాహాహిన్యం
బునఁ దగిన బాంబవంశఁడ, ఘనము పతి నొప్పు భల్లుశక్తివహుఁబున్. ౭౫

ఆ. వదలి వేగ వచ్చి వారనిక్రమచేసి, భూధిశిఖరలులు పోచు విశేష
శిలను గైగ్రహించి చేరి మహాపార్శ్వని సత్వేరధముల గగన్లు వైచె

క. ఘనబలుడు మహాపార్శ్వని, దని నందు క్షణంబులోన ధాహాహునం
బును బొంది యంగదుని నొం, చెను బహుసాయకములేసి శీఘ్రం బలుకన్.

సీ అనుహోపాశ్శ్యవే శిశుయ్యోనున భిల్లాశ్శిశాంబవంతుని ధాణములను
మూడింట నురుత్తమును నొప్పేగానేసి యాగవాతునిఁ బెక్కులమ్ములేసి
నొప్పి చె, శిశుయ్యో శిశువుల శరీరపీడితాంగు తాటం గాంచి యంగదుండు
చాలఁగ్రోధంబున ధాన్యసకరాంగు పరిఘంబుఁ గైకొనె, బటుజవంబు

తే గలుగునావాలొడుకు పుష్కిలియుఁ గోప

మూని యతనిఁ జంపెడుఁచూచు చ్చెఱగ

నతఁడు దూరంబునందుంట ధన్వకిరణ

ముబువలెం దగు పరిఘంబు బలముపొంగ. ౧౪

4391

క. కరముల రెంటిం ద్రిప్పుచు, నురుగితిఁ బైబడఁగవైచె; ధన్వబలుడగు నా
హరివరాఁడు త్రిప్పివై నఁగి, ఒరిఘం బది యతనిఁదాఁకి పటరయ మలరణ.

ఆ. అతనిచేతనున్న ధన్వబలముతఁడను, ధన్వరముఁ దచ్చిరస్త్ర ధన్వమునునాద
మదిరే భూమిఁ బరఁగ ధన్వతఁడే నె, నం, నట బ్రతాపశాలిపటుబలుండు.

క. ధీరుడగును నంగదుఁ ధన్వ డారాచిను జేర నరికి ధన్వతేగమునన్
భారితప్రధ దానవ, విరుచికుండు విహనశితత శ్రుతులన్. ౧౬

4394

క. కని శస్త్రాలంబునఁ దలమునఁ జఱచెను, దీప్తవేగమునఁ బటుతేజం
బున నొప్పుచుహోపాశ్శ్యవే, ధన్వముకొవమున మెఱసి ధన్వతురపడుచున్.

౪. కరమున నొక్కట ఘనతిర, పరశ్వధము సంగ్రహించె, బ్రతిదినసం బా
దరమునఁడె లముపూయట, గరిమునుహానిచ్చునుగు దుఁగఁగాంతిఁజెలఁగుచున్.

క. గిరిసారపట్టు దృఢమై, పరగ మహోపాశ్శ్యవే ధన్వ ధన్వమునన్
హరివరువై వైచెను నా, పరశ్వధము సవ్యబాహుధలకముఁ దగులన్. ౧౮

ఆ. వాలొడుకు లాఘవంబున నాదెచ్చి

నట్టై కోప మూని ధన్వపుడు తిరగ

దగులకుండు నట్లు ధన్వించుకొనియె, నా

యంగదుండు పరుఁ ధన్వతులబలుండు. ౧౯

4398

క. జనుకునీరితిఁ బరాక్రమ ఘనఁడునునై శరచుచుండు ధన్వతున వజ్రం
బును బోలి కిరణము ముప్పిని గైకొని ధన్వ త్రిప్పి ధన్వచైత దానిన్ ౨౦

ఆ. మర్కటేత్ర గాన ధన్వమహాశనుగవక్షి, మునుకు నంతరిమున ధన్వతులిశము
బంటి దానఁ బండిచె; ధన్వరంబునందు, నతిపాటుచేత ధన్వగుండె.

క. త్వరగాఁ బరులఁగ నాఁ, ధన్వం నున్న పక్షి ధన్వఁ ధన్వలెను, బిదపన్
బరమాకులమై యాలని, వ హానియుఁ బాఠం జొచ్చె ధన్వముగదురుటన్.

క. అనిచి మహోపాశ్శ్యవే ముప్పక, ధన్వరాఁడు ధన్వతఁడొకలితుండయ్యెన్;
వనచరు లప్పుడు పూర్వం, ధన్వం బులతఁడొకలితుండయ్యెన్. ౨౪

ఆ. పగులఁ గొట్టునట్లు ♦ పురుషింహుఁ డుల్, చేసి రుహిలెట్లు ♦ శిష్టతొడ
 సంశయమున నార్చుచుండుంబులు, పురుషాత ననురనాధశ్చైరి యవుడు.
 క. దనుజులు కవులును గాఁబించి నసింహరవంబును విని ♦ చెలఁగెడుకోపం
 బున మరల నభిముఖుండై, యనిసేయఁగ నిలిచె ధైర్యి ♦ మధికముగాఁగఁ.
 తొంబదితొమ్మిదవ సర్గము సంపూర్ణము.

౧౦౦ - వ సర్గము.

అథ రామరావణమహాయుద్ధము. అథా-

సీ. అన్యహాసంగరశుండు మహాబలుండయి వీరుఁడగు విరాటపాత్యుఁ డవల
 నన్యహాదరుఁడు మహాపార్శ్వవీరుఁడు హతులగుటయుఁగనిరానశానుగుండు
 మిగులఁ గ్రుద్ధుండయిమించెడు కడఁకతో నరవంబుతోలుమాఁయనుచుసార
 థిని హెచ్చరించి యిట్లనినల్కె వానితో, నారాము నతనిసహజునోబొంది
 ఆ. నిహతులై న మంత్రినికరముయొక్కయు, ముట్టడింపఁబడినయట్టిపురము
 యొక్కదుగిఖములను ♦ నుక్కడఁగించెన, స్థిరపడంబు నేను ♦ జెందువాఁడ 3
 సీ. *వై దేహీపుష్పసత్పులహయి సుగ్రీవహంబునత్కుముదులు ♦ నాధ్వసకర
 విక్రమాఘ్రులు గాఁగ ♦ వెలయుమెండద్రవిదాంగద నళసుషేణానిలసుత
 గంధమాదను లన్యశకవులు ప్రశాఖలు గలదియౌ రామవృక్షంబు సుమ్ము
 దాని కాధారమై ♦ తనరుశాఖాదుల ఖండించువాఁడ సంగరిమునందు
 తే. ననుచు నతిరథవద్యుడై ♦ యలగురావణానురుఁడు రథవరమున ♦ నఖిలదిశలఁ
 బ్రతిరవంబులు పుట్ట జఘనమునఁ బోయె, వైరియగురామచంద్రునిశేరనంత
 క. ఆనిన్వసమున శైవలి,నీనికరగిరీంద్రవిపిసనియతగజకిటి
 త్తైనాథముఖముగాన్వితమై నిఖిలధరాతలంబు ♦ నందెఁ జపలతఁ. 2 4347
 క. దనుజేంద్రుఁ డంత భయదం, బసూపదారుణమునొచు ♦ సరిమృత్యువునై
 తనరెడుతామసనామకఘనాస్త్రమును వైవ నద్ది ♦ కాల్పెం గవులఁ 24
 క. నలుఁగడలం దెల్లిరి వారలు, బ్రహ్మయఁ దానె మున్వీరహయి చెలఁగుదా
 నిలలిన్ నిర్మించెను నిస్తులమగు దానిన్ పహించుచొప్పు కలుగమిఁ. ౨4
 ఆ. భంగమొంది కవులు ♦ పాఱఁగా ఘోరర
 జంబు గలిగె, నిట్లు ♦ నకలకవులు
 తచ్చరాళిచేతఁ ♦ దాగు భంగము నొంది
 యుండఁ గాంచి రాఘవండు కడఁగి ౨4

4350

* రామవృక్షంబు తో వాన్చి సీతాపుష్పంబు ప్రదమ, ప్రశాఖా యన్య సుగ్రీవో కాంబ
 వాన్ మమదో నళిఁ, మెండకచ్చ ద్వివిదస్త్ర సు-అనిమా ఇచ్చట వాస్తవాధము సుగ్రీవాదులగు
 ప్రశాఖలఁ బొలియించెదననియు రామవృక్షము ముక్తిఫలప్రదమనియు రావణునిభాషమనిమహా
 శ్వరతీరులు.

క. అనికీఁ నన్నుఁ గూర్చి, యెన్నఁ దా మనంగనఁ జెనఁ జెల్లఁపింబలం
బును బాట బోచి దుంజుని, నీ గ్రామంఁగని గాముఁ గాంచెఁ త్తగణమునకా.

క. అనుజుండగు లక్ష్మణుడో, మును దివిసి నువేలద్రుఁగూడిఁ మొసయు శచీసా
ధునిపోలిక మెఱయుచుఁ బెను, సనువురు గైఁదాల్చి సఖులఁ నన్యుహరుండై.

తే. అంబరంబును నొఱసెడుఁ నట్లు లొప్పి

కమలపత్రాయతాత్ముడైఁ కడువిశాల

బాహువులతోడ తాజలుఁవాని నచటఁ

గనియె, నంత మహాతేజఃమున వెలుఁగుచు. ౧౨౪

4358

క. గురుబలుఁడు రాముఁడు సహో, వరుఁడగు లక్ష్మణునిగూడిఁ తత్కృపు లటు నం
గరమున భంగము నొందుట, సరగున రావణుడు వైకిఁ జనుదెంచుటయుకా.

క కని చిరకాలమునకు నా, తనతో నంగరము గల్గెఁ దన కనుహర్షం
బునఁ జావమధ్యభాగంబును గరిమునఁ బట్టి వేగఁమునఁ బృథుధనువుకా. ౧౨5

ఆ. తివిచి యాకిరోరంవమున నిలనెల్లఁ, బగులఁ జేయునట్లుఁ పలుగుణంబు
లాగుచుండె, నట్లుఁ జాగు సేయక దాన, వాధిపాంబకములఁ సర్కకులుఁడు.

క. పెనుగుణమును మ్రొయించుట, సమానముగఁ గల్గినట్టి యారసమునకే
దనుజులు కోఁతులు నందలు, గను మడసిరి, రాజసుతయుఁగళరవధమునకా. ౧౨౬

తే. రావణుఁడు నిల్చియుంక దశ్యమునఁ జంద్ర

భాస్కరులచెంతినున్న స్వస్థాచునట్లు

లలరె, లక్ష్మణుఁ డాది నాఁ కునురవరుని

బలము తెలియఁగవలెనంచుఁ దలఁచి వేడ్క. ౧౨౭

4359

క. శితశరములతోఁ బోరఁగ, మతిలో నూహించి పెక్కుఁమాటులు గుణము
ద్ధతి లాగి యగ్నిశిఖల, ట్లతిదారుణముఁగు పెక్కుఁలమ్ములు వైచెకా ౧౨౮ 4360

చ. ధనువును బూని లక్ష్మణుఁడుఁ దారుణశాతశిలీముఖంబు లే
సిసతతినే నుతేజమునుఁ జెందిసరావణుఁ డాసంబునం

దున మరలించెఁ దీక్ష్యుఁగుఁ తూవుగమెం బరఁగించి, యాతఁడుకా

దనదగుహ స్తలాఘనముఁ తత్పుయంబునఁ జూపుచుం దమికా. ౧౨౯ 4361

తే. లక్ష్మణునితీవ్ర బాణజాలమున నొక్క

శరము నొకటను మూఁడగుఁ సాయకములఁ

ద్రిశరముల సంబకములఁ బడిం బడింట

నిట్లు ఖండించె నవానినిఁ నేవుమీఱ. ౨౧

4361

క. అని జయశీలుఁడు రావణుఁ, సుప్రమతత్సానుకముఁ నన్నింటిని వే
తునుముచుఁ దనునొక్కటి స్తో, కని యట్లు లొనిర్చి యశంఁగాదనిత్వరతోకా.

క. గిరివలె నిశ్చలుఁడగురఘు, వరుమార్కొనఁ బోయె నిట్లుఁ భాస్కరకులు మా

- ర్పురః బాలియించెడు రాముని, పరిసరమున కేగి శ్రోధభారముచేతఁ. ౨౧౫
 క. అగుణాత్ముండై భూగర, చూపై శరవృష్టిగురిసె, † వైరిదన జభీ
 కరిచాపద్యుతవాసుణ, శరధారలు సంసు లేక † చను దేరింగఁ. ౨౧౫ 4864
- క కనుఁగొని నిమంగయుగ్మం, బునుండి ధల్లములఁ దీసి † పూనికమెఱయం
 గను నంతఁ గుపిశములు భీ, తిని గల్లఁగఁ జేయునవియుఁ † దీక్షితరములుఁ.
- క ఘనకాంతుల మెఱసెడు నవి, యను బాములఁ బోలియున్న యుగ్రశరములఁ
 దునిమెఁ భల్లంబులఁచే, దనశక్తి చెలంగ, భూపతల్లజుఁ డంతఁ. ౨౧౬ 4866
- క. దనుజోత్తము, రావణుఁ డా, జనపతి, వేవేగ వివిధశాతశరములఁ
 గనలుచు మార్కొని నొంచెరి, జనపతిదనుజాధిపతులు † శౌర్యముపొంగఁ
- సీ. అప్రతిహతులయ † యాశుగ వేగముల్ వారిండుచుం జిత్రభంగిఁ జాల
 వర్జంత మలనటఁ † ఒడలక సవ్యసవ్యగుండలములఁ † జతురిమ తగఁ
 జొయించుచుం బోరి, తిరువుగుయముఁ డునాతనిగర్వి మహాచిహ్నదర్శనమొందు
 వోలె భయంకరులై లక్ష్మ్యశుదుల శరముల వదలుచు † సశ్వరముగఁ
- తే. దలఁపడుచుఁ బోరుచుండఁగఁ † దివసరము
 ననుఁ గనుంగొని భూతాశులును భయంబు
 నొందె, వర్ష రువునను విద్యుత్ప్రకృతులఁ
 గలిసి ఘనములు గ్రమ్మిన † కరణదోష ౨౨౫ 4868
- క మురవధమున నానావిధ, శరముల, ఎడి సెరిడె, నొంపనలలున బాణో
 త్కరిములు వ్యాపించుచు సం, తుములు సంపండునుంటఁ † ఒడవసరమునఁ.
- తే. తగ గవాక్షము లలవరింపఁగఁ జెలఁగెను
 విధమునం జూడఁ దగియుండె, † వేడివెలుగు
 పల్పిమాశకుఁ జేరంగఁ † బదపడి గురు
 జలదములు లేచి నీటిధాగలను గురిసి, ౨౨౫ 4870
- చ ఘనమగునంధకారమును † గల్లఁగఁ జేసినయట్లు వార ల
 త్యచుషమవేగవంతము లఘోర్ము లెంతయు దారుణాకృతుల్
 చన ననుకూలమౌ పగిది † జక్కనిగృధ్రపతి త్రిపత్రముల్
 గనఁబడుచుంటఁ బడుములు † గల్గినవై సశితాగ్రముల్ తగఁ ౨౨౫ 4871
- క. తనరుశరంబుల వైచుచు, నసిగ ధతపంబుల భామంకరనుగురి
 తిని గన్పడఁగాఁ జేసిరి, మను శరంబున జనాధిపండును లుంకె ౩౦ 4872
- క. ఇశరేతరనిధికాంక్షలు, ములులం బ్రవీగి ద్భ్రతఁ పుగువులు వోలెఁ
 జరించుటఁ బోరా, నామ నుద ములం ద్రుగుచు † నయ్యని తనరెఁ.
- తే. మిటి యనానాన్యమై యుండె, † మహితచావు
 లఖలశస్త్రాస్త్రుకోవిదు † లఖలశస్త్రు

విద్యగ్నివులుగా వాగు ధౌయ్యచుంట

నని సమానంబుగా నుండి ధంత వారు 3౨

4374

సీ. ఏయేవధంబున ధేవున జరియించిరో యాధమునండి యాయపార

జలధులనుండి శ్వేతసజవంబున రంగముల లేచెనభంగి ధౌండ్పంక్తు

లట్టె పర్వచునుండె, ధంతట లోనిద్రావణుం ధౌట్టి ధౌవణుండు

కరమున బాణమోక్షణము చేయచు రాఘవునిలాటంబున ధౌని బాణ

ఆ పంక్తి గాఢచేసె, ధయవరాణధను

ర్గళితకువలయాధౌండ్పంక్తి

యదియు రాముశరమునందు నాటిన నాశ

డొండడయ్యె వ్యధను ధౌండుచుదు 3౩

4375

చ. గురుతరతేజమున్ రిపులగుండెలఁ జెండెను వీరమున్ నిరం

తరముగరాగుఘవుండు ధౌదాహణమె శగురాద్రమంత్రముల్

వరున జపించి యస్త్రమును ధౌబాగు రాద్రమునుంజేయుచున్

శరములఁ దగ్ధనంబులను ధౌజాపము లాగుచుఁ గోపముక్తుడై 3౬ 4376

క. దనుజాధిపువై వైచెను, చనియాబాణములు భూరిజలము నానొ

ప్పిన రావణునివచవరంబును వైరిభేద్యమును సమూహము గాఢన్, 3౭

ఆ. తాకి తద్బలమున ధౌదానవునకుఁ గంచు, కంతయేని వ్యధను ధౌపపుడు కల్గె

జేయఁజాలవయ్యె, ధౌనాయకముఁ ధౌన్యాస్త్రపుణుం ధౌటంధంతఁ బోక.

క. మరలను స్యంధనగతుఁ గర్పరపతినిం జూచి భాలమునఁ బరమాస్త్ర

స్ఫురణమునఁ జాలనొప్పెను, సరిమంత్రముచేతఁ బొల్పు ధౌబాణమువైచెన్.

క. శరము లవి యస్త్రహాసము, లుగుగతి రావణునిశరము ధౌలుర్విఁ బడఁగ న

త్తగుణమునఁ జేసి యనురే, శ్వేరవారితిములయి కోపభారమువలన్, 3౮

తే ధౌగర్వులను బుచ్చుచున్న యత్యుగ్రపంచ

శీర్షసర్పము లట్లుగ ధౌక్షితిని జొచ్చె,

రావణుం ధౌట్లు రాఘవాధౌస్త్రముఁ జెండి

క్రోధమూర్ఛితఁడయి మహాఘోరుగుచు రం

4381

క. అరిభీకరమయి తగు నా, సురకాచూస్తమును వైచె ధౌసారిగ దానన్

గరివై రితరక్షింబుచుం, శరముఖముల గృధ్రంకఁ కాకముఖములన్ రం

సీ శ్వేనాననమ్ము ధౌచిత్రనంచకముఖములు నా దోడేల్లె మోములును నిసృత

ఫణివక్త్రములు వైదాధౌరంగ సర్పము లట్టి యాకృతిగల్గి ధౌయగుతీవ్ర

శరములునుజేయఁగ రిబాణములు పెక్కు జఁయించివెడలె, దేజమున మిగుల

వెలయునారావణుంధౌలగుద్రు బోలుచునా గ వాంబును బూనియహివిధమున

నూర్పులు పుచ్చుచు ధౌసురశస్త్రమహిమమునను ఖరికిటిలపఁనముల శ్వాస

తే. మకరకుక్కుటముఖముల ♦ మణియు నర్ప

ముఖములును దగునాయకములను నన్య

శరములను దారుణాగ్రముల్ ♦ పరగువానిఁ

బుట్టఁగాఁ జేసి వైచె రామునిపయఁ గడు రర౪

4883

క. ఆరీతి నాసురాస్త్రము, దారుణగతిఁ జెంతఁజేర ♦ దహనాభంజ్

శ్రీరాఘవుఁ డుత్సాహము, భూరితరం జౌచు వెలయఁ ♦ బూనికమీఱఁ.

తే. వైచె నాగ్నేయమును నస్త్రవరము, దాని

మహిమమున నగ్నిదీప్తాస్త్రమిహిరవక్త్ర

చంద్రలవనార్ధచంద్రచంఛన్యముఖములు

ధూమకేశుఁముఖంబులు ♦ తోచునవియు, ర౩౪

4885

క. తారాగ్రహచక్రంబులు, దారుణతీర్థోక్కులట్లు ♦ తగుముఖములు గం

భీరకటిజ్జిహ్వగ్రాకారములనునైన నాయకంబు లితరముల్ ర౩౪ - 4886

క. జనియించె, నాసురాస్త్రం, బునఁబట్టిన భయదబాణములు నటు శ్రీరా

ముని పావకాస్త్రసంగతిఁ, గనినంతి సహస్రశేకలఘులయి యందే.

క. విలయము నొందెను, గృత్యంబులఁ జాలకనఁగా నొసర్చు ♦ భూపతి రాముం

డల యాసురాస్త్రమును నిష్ఫలముగ నడఁగింపఁ గాంచి ♦ పలురథసమునఁ.

ఆ. కామరూపులైన ♦ కపినాథముఖవీగు, లామహాత్ముచుట్టు ♦ నపుడు చేరి

హర్షమునఁ జెలంగి ♦ యార్చి, శ్రీ రాముఁ, డమృతహావమునఁయందు మిగిలి.

చ. దనుజపతిప్రయుక్తమగు ♦ దారుణబాణము నిష్ఫలంబుగా

నొనరిచి సంతసంబుఁ గనె ♦ నొయ్యచ వానరవీరు లంసఱుఁ

మనుజపతిప్రయుక్తమగు ♦ నూనితవానకబాణశక్తియుం

గని ముదమొంది యార్చిరి నీకామము శత్రుభయంకరంబుగఁ. ౫౧ 4890

నూతన సర్గము సంపూర్ణము

౧౦౧ - ౧ సర్గము.

అథ లక్ష్మణ మార్చి అథి-

క. అనురేకుఁడు రావణుఁ డ, ట్లసమంబగు నాసురాస్త్ర ♦ మనిఁ బ్రతిహతమై

వెన నడఁగఁ గాంచి ద్విగుణిత, మసారమును నై నక్రోధ ♦ మడరుచునుండఁ.

క. ఇతరాస్త్రమ్మును వై నగ, మతిలో నూహించె, సంత ♦ మానితతేజం

బు తగిఁ రావణుఁడు మ.న విహింసాద్రాస్తంబు భీతిఁ పానరంబుఁ. ౧౪

క. గామునిపై వైష్ణవగణ, దాది నూహించె, సంత ♦ యచ్చామునఁ

భీతిములు దీప్తములు నగ్నములను లిశ నొట్లఁ తగునవి యగుచుఁ. ౨౪

ఆ. ముసలరూలగడలు ♦ వెన జనియించెను, బ్రశ్నముకాలపవనభంగి వివిధ

దారుణాకృతులయి ♦ తగుకూటపాళము,ధర్మము లశను లొదవెఁగడుజవమున.

చ నీరి తగఁ గాంతి పెంచెనగఁ జిత్రమహా స్త్రవిదు త్తముండుగాఁ
బరఁగెడురాఘవుం డవుడు † భాసురమై పటురూప మొంది యు
ర్వరిసకలా స్త్రవర్యమయి † కర్ణిలు నొక్క మహా స్త్రమేనీ యా
సురరిపుసాయకాఢభుఁ † త్తోఁగిపయిం బడఁజేసె నుద్ధతిఁ. ౫ 4395

తే. అద్రి గాంధర్వసునువేర † నలరు, దాన
నన్నహాత్ముఁడు రాఘవుఁ † డట్లురాద్ర
వశరంబును జెండిన † సురవిరోధి
క్రోధతామాత్ముడై రాముఁ † గూల్చు మదిని. ౫౪ 4396

క సారా స్త్రముఁ బరఁగించెను, భూజివుం పితులనూత్తఃపృథ్వియునగునా
వీరునిచాపమునుండి సుహారాజతచక్రములు బయలు వెడలెఁ దగఁ 2

క అనుషనుకాంతిఁ జెలంగుచు, నినచంద్రగ్రహములట్లు † లెనఁగు విశిఖపం
క్తి నిఖిలదిక్కుల నిండఁగఁగన నినశశిభేచరములు † తమఁ బడురీతిఁ. ౮

క. వెలసెను నారాముం డి, మ్ముల సేనాముఖమునందుఁ † బాలిచి దనుజును
జ్ఞులీసాధనముల బాణంబులచే ఖండించె శౌర్యము గడు మెఱయఁగఁ. ౯

చ దనుజవరుండు రావణుఁడు † తన్నహితా స్త్రముగూడ వ్యర్థమై
చనుటయు రాముమర్తముఁ † సంఘమునకొదశతీవ్రబాణముల
జూనువుచు నొంచె నంత రణశూరుఁడు రాముఁడు వైరిభీతికృ
ద్ధనువుననుండి వెల్పడిన † దారుణబాణకళాభివిధుడై. ౧౦౪ 4400

క. గురు తేజఁ జౌట దానికిఁ, బరికంపింపక యె నిల్చె, † బవరంబులఁ దా
నిరతము జయమందెడు రఘు, నరుఁ డతిగోపమున దనుజపరునంగాళిఁ. ౧౦౫

క. పలువిధములైన బాణంబుల నొప్పించెను, మహీశఃపుంగవుఁ డిటు ల
ఘ్నలాలశను నొంచిన తఱి, నిలాధపానజుఁడు సాధుఁ † హితకరుఁ డంతఁ. ౧౦౬

క అరివీరుల నొంచెడు దుర్భరబలమున నొప్పియుంట † రయమునఁ గొనియోగ
శరన వ్రకమును నంతట, గురు తేజుం డతఁడు మదిని † గుతుకం బలరఁ ౧౩

తే. అధిక వేగంబుగల్గిన † యాశరముల
మనుజశీర్షాంకితధ్వజంబును దదీయ
మును శకలములుగాఁగఁ గూఁల్చెను; మఱియును
గురుబలాఘ్యుఁడు శ్రీమంతుఁ † డురుతరచుతి ౧౪ 4404

క ఐనట్టివత్తులుఁడు తన, మానసమునఁ గల్గుక్రధను † మండిపడుచుఁ బెం
పూచినశరమును నొక్కఁడు, హ్యనాదం బహిర వింట † సంధించి తగఁ. ౧౪౫

తే జ్వలితకుండలమైన రాక్షసవరేణ్యు, న రథిశిరంబు ఖండించె, † భూరినిశిత
బాణపంచకమున ద్వివహరక రాభ, దానవేం ద్రధనున్ను నుద్ధతిని ద్రుంచె. ౧౬

చ. ధను విటుపోవనున్న తటిఁ ♦ జగము వేగముమీఱి దాటి యా
తనిగురుసైంధవాళి నసిఁతంబగు కభము రీతి శైలమో
యను నటు లంగముల్ తనర ♦ స్వంతవక్రము లాగుచుండు దా
నిని గదచే విభీషణుండ ♦ నెట్టన మోఁది నిధించె నుద్ధతిఁ. ౧౭ 4407

ఆ. వేగవంతుడైన ♦ విబుధవైరినుహీశుఁ, శక్తినిరహితచుగు ♦ నమృతహార
ధమ్మునుండి దుమికి ♦ ధరణికిఁ గమ్ములి, గయి మహాగ్రహంబు ♦ పర్య సలిచె. ౧౮
సీ అంతమహాశక్తిఁనుంతుండు విక్రమాధనుఁడనౌ రావణుం ♦ ఉనుపమాన
మయి వజ్రనుట్లు చెఁన్నాగుచు నున్న శక్తిని విభీషణునిపఁయిని బ్రయోగ
మును జేసె, లక్ష్మణుండును విభీషణునిచెంపకు నది రాకముంఁదలనె దాని
బాణత్రయంబున ♦ భంజించె, నప్పటిరణసు నఁ గవులయాధరవము లెనఁగెఁ,

తే. గనకమాలాభిలంకృత ♦ మనుపమాన
మైన యాశక్తి ముత్తునియలు నగుచును
విస్ఫులింగము లొకరీతి ♦ వెలల నుల్కు
వలె జ్వలించుచు దివిసండి ♦ పడియె ధరణి. ౨౧ 4409

క. తరువాత దానవేంద్రుఁడు, సుకుచించందనముఖాభిశోభిత మగుచుఁ
బరఁగుచు యమునకు నైనను, దురానఁ బొచు నొప్పుఁ ♦ దోరపుశక్తిఁ

క. చేకొనియె, నద్దెనైజ, ప్రాకటతేజమున మిగుల ♦ భాసురమగుచుఁ
బాకారికులిశయటు తగి, యేరణిం జేరరానిఁదే యయి మిగులఁ. ౨౨ 4411

క. దనుజేంద్రుఁడు గిరగిరఁ ద్రిప్పిన మండచు ఘోరహాసపుడులం బగుచుఁ
గనువట్టె, నంతలో రాముని తమ్ముడు వీరుఁ డార్తి ♦ మునిఁగెడువానిఁ ౨౩

క. దనుజవతంసు విభీషణు, మనమున ననుసంశయంబు ♦ మైకొన భయముం
గనియన్నవానిఁ గని యా, తని కడ్డము పోయి నిల్చె ♦ ధైర్యముపొంగఁ

క. వీరుఁడు లక్ష్మణుఁ డంతట, సారంబగు ధనువు లాగి ♦ శక్తిం గేలఁ
సారింపుచున్న యార్యతోరాజుపయిం బృథక్పక్షులనువృష్టిఁ ౨౪ 4414

క. కురిసెను మహాత్ముఁడు రఘు, వరుతమ్ముం డతనిపైన ♦ బాణవిత్తులం
బరఁగించుచుండఁగ నహో, నరునిపయిఁ విక్రమంబుఁ ♦ దాఁజూపంగఁ. ౨౫

తే వీలులేకుంటచేత విభీషణు నని
నొంచుయత్నంబు మాని దఁనుజవిభుండు
తనసహోదరుఁ డప్పించి ♦ ధైర్యమాని
నిలిచియున్న లక్ష్మణుఁ జేరి ♦ పలికె నిట్లు. ౨౭ 4416

క బలముగలవాడ నవకొని, చెలఁగుచు నాతమ్ము నిట్లు ♦ జృంభచ్ఛక్తిం
గలిగినయటు తప్పించితి, పలులాశకు వీని విడిచి ♦ పటుతరశక్తిఁ ౨౮ 4417

క. దీనిన్ నీపయి వైచెద, మానక యాశక్తి మున్ను ♦ మహి నెందఱిసో

తాను బాలియించి రక్తము, లోహము మున్నెది నామ్ము ♦ లోకనుతంబౌ ౨౪
చ పరిఘము లట్టి నావయున ♦ శాపావరంబుల వీడి యిద్ది భీ
కరముగ నీదుచక్షుమును ♦ గ్రన్ననఁ జేలిచి రక్తసిక్తయై
యరుగుచుఁ దావకాసువు ♦ నాస్థితమై గొని యేగఁ జాలునం
చురవడిఁ బల్కి కోపమున ♦ నుగ్రతనంఁబయి దానవేంద్రుఁడ౯. ౩౯ 4419

క ఎనిమిదిగంటలతోఁ దగి, ఘననాఁమ్ము గలిగి మయఃకల్పిశమాయా
జనితంబయి వైరితతిం, దునుముచు వ్యర్థముగ రాక ♦ తోరపుశక్తి౯. 3౦
క. పరంగుచు స్వతేజమున భీకరముగఁ గ్రాలుచును జెలంగుఁ ♦ గడువడి దాని౯
గురుజవమున లక్ష్మణుపైఁ, గరముగ్రుంకగుచు వైవ ♦ గాధరవమున౯. 3౧
తే. భీనువేగంబునం బొల్పి ♦ వృత్రహరుని, వజ్రమట్లుగ మ్రోఁగుచు ♦ బవరమందు
నున్న లక్ష్మణుపైఁ జనె, ♦ నుగ్రరీతి, వచ్చునాశక్తిఁ గని రఘువరుఁడు మదిని.
క. నాయనుజునకు౯ మంగళ, మీయెక నౌగాక యనుచు ♦ నెనఁగెడు శక్తి౯
వే యడచుదాని గూరిచి, నీగాహానోయ్యుంబు ♦ నిష్ఫలమగుత౯ 33 4428

తే. వ్యర్థమగుదువుగాక నీశునియె నపుడె,
యంత రావణుఁ డుగ్రుడై ♦ యహిసమాన
శక్తి దానిని వైవ నాశక్తిక్షణము
లోన నెవ్వరినైనఁ గాల్చుచుది యయ్యు 33౪ 4424

క మనుమున రాముఁడు వ్యర్థము, గిను జేయుట నపుడు భయశోకలమేని మనం
బున లేక పూరుడై సిల్పిం లక్ష్మణునిరమునందుఁ ♦ జేరి మునింగె౯. 3౪
తే. మిగులజవమున గురుకాంతి ♦ మించుచున్న
ఘోరుహాశక్తి ఫణిపతియైన యాది
శేషునాలుకవలెనె విశేషభీతి
కరముగాఁ దేజరిల్లి లక్ష్మణునురమున 3౪౫ 4426

నీ, వడిఁ బడె, నారఘవఁగిమ్ముఁడంత రావణుహస్తజవమున ♦ వచ్చి చాల
లోఁతుగాఁ దిగిఱొమ్ము ♦ నాతిటి భేదం భరశిపైఁ బడియొ, జెంతనె వనించి
యున్న శీరాఘవుం ♦ డురుతరజుని శమ్ముఁ డంతటి యవశస్థను గనంగఁ
గనిభ్రాత్రివాన్విష్టమునఁ పుష్కలయోనాత్మను, నతఁడు బాహ్వాకులాత్ముఁ
డే డయి ముహూర్తము దాను జేఁచుఁగనుచుని
నెంచి ప్రళయాన్ని భంగిని ♦ మించి మిగుల
నురువడింకఁగఁ బూనె భూచరుఁడు దుఃఖ
సమయ మిది కాదటంచుఁ దా ♦ నాస్వంతనందు 3౪౬ 4427

క. తలపోసి భూమినుత దొంగిలెటయుఁ దినసోదరుండు ♦ ఊతిఁ బడుటయు ని

* స్వస్థము లక్ష్మణాయేతి మోహో భవ హతోద్యమా-అనిమా.

మ్ములఁ జూచుటఁ బట్టియు మిక్కిలి యున్న ముమూఱు మదిఁగెఱుచు నవుడే
క. దనుజుని నధించుయన్నంబుననే యేనుటక తుమ్ముఁ ముగ యుక్తముచే
సెను, నెట్లన రాముం డాయఁమొన శక్తిప్రభిన్నుఁడై సోవరుఁడుక. రం

తే. రక్తసిక్తాంగుఁడగుచు నశ్రుయుతశైల
మట్లు లక్ష్మణుఁ డుండంగఁ నచటఁ గాంచె,
నాకపిశ్రేష్ఠు లెల్ల బలాభ్యుదై న
దనుజనాథప్రహితశక్తిఁ దానిఁ బూనిక్కు. రం

430

క. ఉరముననుండి ప్రయత్నము, పరమంబుగఁ జేసి విటుచుఁ బలము కలుగమిక్
విరహితఫలులై యంతటఁ గరలాఘవ మొప్పు దనుజఁకాంతఁ డలుకితోక

క. శరములు వైచి కలంచుట, నురుశక్తిని విటువఁజాలఁ కుండిరి, మఱియున్
పరశక్తి యద్ది లక్ష్మణు, నురమున్ భేదించి చొచ్చెఁ నురీష్ఠలిలోక ౪౨౫
సీ. బలవంతుఁ డారాముఁ డలఘుసంగరమునందుఁ గ్రుద్ధుండయిఁయతిభయంక
రిమగు నాశక్తిఁ గఁరంబులచే బట్టిలాగి వే విజిచె, నిఁలాధవుండు
దాని లాగుచునుండఁతటి మహాబలవంతుఁడగు గావణుండు సర్వావయవము
లందు నాటెను సాయఁకావళిమర్కముల్ భేదించుదాని, నాపెనుశరముల

తే. సరకునేయక రాముండుఁ నహజు గౌఁగి
లించుకొని నూర్యశనయు గాఁలికొడుకును ని
తరహరింద్రులఁ గాంచి నాతమ్ము నితని
జాట్టుకొని కపివరులారాఁ పట్టువలను ర౬

433

క. పరిరక్షించుచు నుండుండు, చిరకాలమునుండి వృష్టిఁ జిత్తమునందుం
గరముం గోరెడుచాతక, పరపక్షికి ఘర్జము చనఁ వారిధరింబుల్. ర౬౫

చ. కనఁబడినట్లు నేను జరకాలముగా మదిఁ గోరుచుందుఁగా
వున నిట నాకువిక్రమముఁ బొల్పుగఁ జూపగఁ గాలమిచ్చె ని
య్యని నిఁకఁ బాపనిశ్చయునిఁ నాశరపర్యుని వీనిఁ జంపనౌ,
వనచరులారా మీయెదుటఁ బల్కెద సత్యముగాఁ బ్రతిష్ఠనుక ర౭ 443౨

తే ఈక్షణమునందె మీరెల్లఁ నీజగమున
రావణాసురుఁడో లేకఁ రాఘవుండు
యుండుకుండుటఁ గనఁగల, రుర్వినిసవు
రుండ రింకమీఁద నని యెటుఁగుండు మదుల ర౭౫

4436

సీ. రాజ్యనాశము మహాశరణ్యవాసంబును గండకావనపరిఁధావనంబు
సీతయన్యులచేతఁస్పృశియింపఁబడి టయుఁగ్రూరాసురుఁకుఁజిక్కుటయుబంప

పరిసరంబున గున్న * గురువంబులయందు గురుశరదుఃఖాళి * నొందుటయును
సరకంబువలె ఘోరతగమైచు గాఢాత్మజుని పశునింబువ * నడ గలిగిన

తే. యట్టి క్లేశము సర్వమీ * నుగిని రావణుని వధించి త్యజించె * వినుఁ డెవనికి
గాను నేనంగరంబున * గపిసతంసు, వాలిని వధించి నుగ్రివుఁ * బతిగఁ జేసి.

క. ఈనిఖిలకపిబలుంబుల, నేనిచటికిఁ దెచ్చితినొ ను * జెప్పరికినిగా
నీనీరనిధికి నేతువు, బానుగ బంధించి దాటి * సత్వర మిటకున్ ౫౨

తే. అరుగుదెంచినవాడనో * యట్టిపాపి
దానవుం డిప్పు నాదునే * త్ర పథమందుఁ
బడియె, విషదృష్టిగలనుహ * ఘణులనృష్టి
ప్రాణి హరియించునట్లు నా * బారిఁ దగిలి ౫౩

4439

క. దనుజుం డీతఁడు ప్రాణములను దాలించి యుండలేఁ డి * లానలి నింకన్
వినుఁ డిది దుర్ధర్షనుహ * వనచరులారా * గిరిం ద్ర * పుశిఖరములన్. ౫౩౪

ఆ. కూరుమండి నుంత * కొఱఁతలే కిట నాకు
రావణునకుఁ గలుగఁ * బోవు యుద్ధ
మును గనుంగొనుండు, * మునివరుల్ గంధర్వు
లఖిలచారణులు ను * హాహవమున ౫౩౫

4441

* నీ. ఈజగత్త్రయమున * నెనగువారంజు, రాము రామశ్రవంబు * గామ మలరఁ
గనుఁగొందుగాక, లో * కములందుఁగల చరాచరములు దేవతా * నముదయమ్ము
లోకటిగాఁ జేరి యీ * యుద్ధము సాగిన పక్షతి నీభూమి * పరిధవిల్లి
నంతపర్యంతమ * హరహంబు జగమునఁ జెప్పకొనంగను * జేయఁ జాలు

తే. నట్టికృత్యము నేనె యీ * యదనుచందు
జేయువాడ, నటంచని * ట్టితివిభుండు
తప్తకాంచనభూషిత * దారుణాంబు
కముల నునమాహిత * ఉండు * కర్మరేఖ ౫౩౬

4442

క. తలపడి నొప్పించెను, ఘనమలు జలధారలను మిగుల * భూమి గురియున
ట్టులు రావణుండు రానుని, పలపడి దీప్తాంబ * నముదాయము లొకటన్.

తే. మునలముఖములఁ బరఁగించె, * వెన నుహిత
దానవేశ్వరు లొకరిమీఁద * నొక రేచి
వైచుబాణంబు లొండొంటి * ననునఁ గొట్టు
కొనఁగలుగు ధ్వనితుములమై * తనరె నపహడ ౫౩౭

4444

క. కనఁగఁ బ్రదీప్తాగ్రములై, తనరెమి వారలసృషత్క * శయియొక్కటిచే
త నొకటి భిన్నంబై యున్వీ, సంగిసనుంకి పడియె * వివిధవిధములన్ ౫౩౮

క. ఇరవురజ్యోనల్లినవ్వ, ముగతరమై భూతతతుల ♦ తొగి భయగంబై
యరుదిదియనఁ దగి యుండెను, గురుకాంతుల మెఱయుచున్న కోదండంబున్.

చ. కరమునఁ దాల్చి యాధరణి ♦ కాంతుఁడు రాముఁ డుదారచిత్తుడై
శరతతివృష్టి సాంధ్యముగఁ ♦ జక్కనిలక్ష్యము నూని పన్నిజే
య రయమునన్ సురారిపతి ♦ యట్లు రాఘవవీడితాంగుడై
పరుగిడె వాయుసంహతిని ♦ బాటెడు మేఘమురీతి భీతుడై. ౬౩ 4447

నూటయొకటవ సర్గము సంపూర్ణము

౧౦౨ - వ సర్గము.

అథా లక్ష్మణుఁడు మాచ్చనండి తెప్పిటిల్లుట

క. బలయుతుఁడగు రావణుఁ డుజ్జ్వలశక్తిని వై వ దాన ♦ నాంద్రగుధిరథో
రణదోఁగి శూరుడై దోర్బలలితుఁడు లక్ష్మణుండు ♦ పడియుంట నిలన్.

క. కనిరాముఁడు దుర్మతియుగు, దనుజేంద్రునితోడ బెట్టి ♦ దంబుగ యుద్ధం
బును చేసి శరవిమోచన, మును జేయుచునే నుషేణు ♦ మ్రోలఁ గని వగన్. ౨

తే పలికె నిట్లనిఁ యావీరుఁ ♦ డలఘుచిత్తుఁ, డసురనాయకుబలిమిచేనవనిఁ ద్రెల్లి
యరగచుట్టులు పొరలాడుచున్నవాఁడు, వగలు నాకభివృద్ధియా ♦ భంగినిచట.

క. ఇతఁడన ననువులకింటెను, హితుఁడగు నా కిట్టితమ్ముఁ ♦ డిల రక్తపరి
ష్టుతుఁడయి యుంటను గననా, మతి వ్యాకులమయ్యె నిఁకసమరమొనరింపన్.

ఆ కలుగు నెట్లుశక్తి? ♦ కలహంబులన్ శ్లాఘ్య

వర్తనుడయి సచ్చుభగుణలక్ష

ణామ్యుడైన నాసహజుఁ డితఁడు మృతిని

గనునయే ననువులు ♦ తనువునందు రన్

4452

క. నిలిచిన ఫలమే మిక్క? నుఖములు నాకేటికి?, రణాగ్రమున దుర్మతియున్
ఖలుఁడగు రావణుడే గడు, బలయుతుఁడగు నితఁడు నేను ♦ బరివీక్షింపన్.

సీ, హతుఁడగుటం జూచి యశులమానుకవి క్రమము సిగ్గు కేవలం దముననున్న
యది, శరాసనమును ♦ హస్తమునన్ నిల్వొట్టె జాటుచునున్న, ♦ దంబకములు
సారహీనములైన, ♦ వారీతఁ గన్నులు బొప్పములం దోగి, ♦ బలమునున్న
వంతియె గాక స్వప్నావస్థయందు సంచారముచేయంగి ♦ జరులయంఘ్ర

తే. లట్టె వెన్నకు నీడ్చెను ♦ నట్లు నాక, నయమములు పడిపోయెడు ♦ భంగినున్న
వధికముగఁజింతి పెరుగుచున్నదిపరుషము, కాగననువులపై నాశకదలిపోయె.

క. అని తనకు బహిఃప్రాణంబును బ్రయసోదరుడు గురుమఃబాలుచు సుమిత్రా
తనయగు నుగ వలములు కునశరములు నాట నా రిఁ ♦ గలవల పడుచున్.

తే ఊర్పులను బుచ్చుచుండంగ † సుశ్రవ మునఁ
గాంచి దుఃఖాల్పినుగ్గుండై † చంచలింఁడె,
నట్టులు విషాదమును బొంది † వ్యాకులేంద్రి,
యిండయి విలపించె రాఘవుం † డౌష్ఠ్యనప్పి ౯౪ 4456

చ. అనుజుఁడు లక్ష్మణుం డీతఁ డఃపార్యబాంశయియ౯ మహానురుం
డని వధియింపఁ బొందుపటఁలాంశరసుందుఁ బరుండి యుండఁగాఁ
గనుఁగొనుచున్న వాఁడ గద! † గాన నిఁక నసురంబుచేత నే
పనిగల దీయను ప్రతతి † భార్యయు నుండి యు నేమి లాభమా ౧౦౪ 4457

చ. అనిమొన లక్ష్మణుండు హతుఁడై పడియుండఁగ రాజ్యముండినఁ
గను ఫలమేమి! ప్రాణములు † ల్లిననేమి! రణంబొనర్చి యే
పని నొనరింతు! జాల నిఁక † బాహుబలంబున; - దేశదేశమం
దును మదిఁ గోరిం జిక్కుదురు † తోయరుహాస్యంబు భార్య లెండతో ౧౧౪ 4458

క. దొరకుదురు బాంధవులు సో, నరకంబు నేర్పుండు దొరకుంధరణీరాజ్యం
బరసినఁ గనఁబడ దెందుచు, దురమునఁ బడె గాదె యిట్టితోఁబుట్టు విటఁ.

చ అనివిలపించుచున్ బ్రబలమై శగుదుఃఖముచేత సంగముల్
పెనగతి విహ్వలింపఁ గృప † పెం పెనలారఁగఁ జేయునట్లు మే
దిని బొరలాడుచున్ దనమందింగల దీరత పోవ నూర్చులిం
తనివచియింపరానియటు † లార్తిని బల్కఱుఁ బుచ్చుచున్ వగఁ. ౧౩౪ 4460

క. ధరఁ బొరలాడెడు శ్రీరఘునగునిం గని వీరఁడగుచు † భాసిల్లెడునా
హరివరుఁడు సుషేణుం డా, సరమున నూఱిడిలఁ బల్కి † తా నిట్లనియెన్.

తే లక్ష్మీవర్ధనుడైన యీ † లక్ష్మణుండు
కాలగతి నొండలేదు దీగ్ధస్పృహవాచు
విలసితా! యేల? యనినచో † వికృతముగను
డగ వివర్ణముగను లేదికెనిముఖంబు ౧౪ 4462

తే. కాంతి యింతయుఁ దఱుగదు † గన ముఖమిది
సుప్రభంబయి తనరుచు † సుప్రసన్న
మగుచు నలరారుచున్నది † హస్తతలము
లరుణపద్మములవలెనే † యలరెడుఁ జము ౧౬ 4463

క కనుయుగము సుప్రసన్నము, గను జూపజ్ఞైశి, మహీశ † గతజీవితాతా
నునుజుల కిటుతగురూపము, గనఁబడ దాయ స్ఫువక్తఁ † గాఁ గలవారే.

* దేశదేశకళ ప్రాణి దేశదేశేష్. బాం, ౧-౩, తిం తు దేశం న పశ్యామి యత్ర భాగ్రా
సహోదరః-అనిమా.

క. కనబడుదు రిట్టి సూపంబున, లక్ష్మీవరసుడయి ♦ పొలుచునితడు చా
వును బొంపలేదు వీరా, తనపగతురక జంపగలయితడడు ప్రాణయుతిక.

తే. బ్రదికియున్నాడు దుగిఖండమాడు పేర
యిశుడు స్మృతిదప్పి తనువు నీయిలను వైచి
యన్న హృదయంబు పలుకులు ♦ నొగి నెగురుచు
నున్న నటుగాన జీవంబు ♦ లున్న వనుచు. ౧౯

4466

క. తెలియుచునున్నది, యని యిటువలికి సుషేణుండువాక్య ♦ పటుతనెఱుంగుటక
సులిశహనువులు గల్గిన, యలహనునును బ్రోశ్మహించు ♦ చనియెనిటువలెక.

సీ. ఇలునుండి సామ్య! నీవేగి శీఘ్రంబుగ మను జాంబవంతుడగుగనుగొనునటు
తెలిపినయట్టి గుర్తులుగల్గి శుభమగు నోషధిగిరి కేగి ♦ యురుతరాద్రి
యామ్యశృంగంబున ♦ నగపడచుక శల్కములు లేకయుండక జేయలలితతను
కలితయైన విశ్వానాథకరణి భద్రము లిచ్చుదానిని మఱి ♦ యింతెకాక
రాజులు నానునన్తకరణి సంజీవకరణిని సంధానకరణి వీని

తే. పీరుడొక ట్టుణుని జీవంపజేయు, పసికె ద్వీరతముగాఁ దెప్పు ♦ పరతతిహార
వానిచేసి మహాత్ముడై ♦ భూనుతుడగు, నితని జీవంపజేసెద ♦ నేను గడక.

క. అనుచు సుషేణుడు పల్కిన, విని శ్రీమంతుండు హనుమ ♦ వేగ తదద్రిం
గనఁబోయి తదోషధి చక్కనియాకృతి తెలియరామి ♦ గడుఁ జింతిల్లెక.

క. గురుజేజున కాహనుమకు, ధరశృంగము దీని నే నితాంతప్రాశ్ని
బరఁగుచుఁ గొనిపోయెద భూనరతమ్మున కమితనుఖము ♦ వర్ధిలఁ జేయక

సీ. శక్తిగల్గిన యావిశ్వానరణి మదీయాంశకరణనన్తదాదిచిహ్న
ములఁబట్టి శక్తింపఁగల దిందెయనిశోచుచున్నదిట్లెనుషేణుఁడొగివచించె
గాన నీశిఖరమే ♦ గావలయును నది, యది నాకుఁ దెలియలే ♦ దని మహాప
ధిని దీపింపకయే ♦ వనచరపుంగవు నడుగుటకై పోవ ♦ సంతలోన

తే. నమయమేగును గాన లక్ష్మణునకేమొ
హానిగల్గును బొగుపహీనుఁ డనుచు
నను వచింతు రటన్న జక్కనిమతి యొక
డుద్యవించెను, సంతట ♦ నగ్రబలుఁడు ౨౭౪

4471

చ. తనమది నిట్లు లెంచి కవిశిల్పజుఁ డెంతయు వేగమొప్పుగాఁ
జని యుపరవ్పతోత్తనుము ♦ నన్నిధిఁ జేరి తదీయశృంగముక
గను గొని మూఁడునాల్గు నడిఁగఁ గలిగించి ప్రపుల్లనృతరా
జునచును క్రమా శిఖరసన్తముం బెరిగించి పూర్ణియొక. ౨౯

4472

తరల కరముం బయికెత్తె సంతట ♦ గాథవిక్రమ మొప్పు నం
బరవధంబుననుండి యాహరివర్మ యన్నతశక్తి బు

జక్క నెఱవేర్చుటే గదా! శౌర్యలక్షణము, మహాత్మా మధర్మమైన వగచేత
క. జనకజయందును విజయంబునయందు నువేత్ నిట్లు పొందుట యింక జా
లును రావణుఁ జంపి స్రుతిజ్ఞున దీర్పుము, దంష్ట్రైల్లెఱ్ఱ సాధ్వస మొనఁగన్.

తే. అఱచుచున్న పంచాస్యము పంఠికమునఁ

దగిలినట్టి మహాద్విరఃపంబురీతి

నీశరపథంబునం బడి నిర్గతాను

వితతిగాకుండ బ్రదుకునే విరుతుడైన ౪౫౫

4487

చ. ఖరకరుఁ డాత్మకృత్యముఁ దగంగ నొనర్చి ప్రశాంతి నొనఁగ

వరుణదిశం జెలంగు గిరిఃపర్యముఁ జేరెను సంతోస నీ

సురరిపు నీదురాత్ముఁ గడుఃపూరతమిఱి వధించు టొప్పు నే

వరుసగనైన సంచు మదిఃపాంచను నేఁ గనువాఁడ నోప్రభూ! ౪౫౬ 4488

చ దనుజమహేంద్రుఁ జంపుటకుఁ దధ్యముగా మదిఁ గోరు దేని నీ

వాసరిచినట్టి యీప్రతిన పంపుగఁ దీర్పదలంతువేని నా

జనకజయందు నమ్ముదము పక్కఁగ నీకును గల్గునేనిఁ జ

య్యనను మదుక్తి చేయఁదగు పంచు వచింపఁగ నాదరంబునన్. ౪౫౭ 4489

నూటరెండవ సర్గము సంపూర్ణము.

౧౦౩ - వ సర్గము

— శుభా రామరావణులు మహాహవిమొనరించుట శుభం —

క పరవీరఘ్నుండగు రఘువరుఁ డాలక్ష్యుని సాధువాక్యమ్ముల ని

ర్భరశక్తిమిఱునట్లుగ, శరాసనము నెక్కుపెట్టి శరములఁ గినుకన్. ౧ 4490

క. సేనాముఖమునఁ బూనిక, దానవనాయకునిమీఁదఁ దా వైచెను, నా

మానవభతుకనేత యొ, కానొకయరంబు నెక్కి కాకుత్స్థునిపై. ౨ 4491

తే. భాస్కరునిపైని రాహువు పౌరుషమున

సడరురీతిగఁ బోయె, నట్లునురనేత

యరదముననుండి నీరద పంబుభార

లను గురియురీతి వజ్రోపహంబకము ౩

4492

క ఘోరంబుగఁ గురియించెను, శ్రీరాముఁడు రణమునందుఁ జేరి యవహితుం

డై రావణుపై వైచెను, దారుణకుచితుల్యఁనఁ దామాంబకముల్ ౪ 4493

క. ధరరాముఁడు నిలుచుండియు నరదముపై దానవేంద్రుఁ డలరిచు నిటు సం

గరమొనరించుట నను మె, వ్యవసను గా నుచు దేవఃపరిగంధర్వుల్. ౫

తే. దానవులు పల్కి, రంత సంతయు ముదమున

సిరులఁ జెలువొందు దేవతాపరురథంబు

నిందునాసతి మాశలి ధీతము మెఱయ

నెక్కి దిగి వచ్చె దివినుండి యక్కడముగ. ౭

4195

సీ. కనకచిత్రాంగమై ధీతముకింఁజేశఁ భూపితంబయి ధారుతరము

గాఁ దగి బాలభాఁస్మరురీతి నొప్పుచు వై దూర్యకూబరఁవర్ణ్య మగుచుఁ

గాంచనాభరణసంకలితంబులై శ్వేతచామరాన్వితములై ధీసరసిజాత

సఖువలె మెఱయుచుఁ జక్కనినయి యాకుపచ్చనిరంగున ధానిలి తగి

తే. కనకమయహారముల నొప్పు ధీస్మృతురంగ

ములు యెలంగుచు లాగ నుజ్జ్వలనువర్ణ

దండలలితధ్వజంబయి తనగుచుండె,

సంత నిందునిసారథి యరద మెక్కి ౯

4495

క. మునికోలం గొని యరదంబునఁ జెలంగుచుఁ ఓలికె రామఁమూర్తిం గని భ

క్తని బ్రాంజలియై రామా', ఘనబల' శ్రీలలిత' శత్రుఁగణభీతికరా'. ౧౦౪

తే. నీకు విజయంబు చేకూరఁ బావైరి

యీరధముఁ బంపె మఱియు నీయింద్రచాప

మగ్నిసన్నిభకవచ మీయదియు సూర్య

సదృశశరములు విరులనిశాతశక్తి ౧౨

4496

క. శతమఖుండ నీకు నొసఁగెన్, జతనంబుగ వీని నెల్ల ధైర్యపాలవరా'

శతమఖుండ మున్ను న్యంసన మతులితగతి దీని నెక్కి యద్భుతరీతిన్.

తే. నేను సారథినై యుండి ధీఖలననుజులను వధించెను నారీతిఁగను మహాత్మ!

నేనె సారథినై యుండి నెప్పి నిప్పు, డీయరద మెక్కి రావణు ధీతనిఁ జంపు.

చ. అని యిటు పల్కు మాతలిని నాదృఢమై గనియుంక నారథం

బునకుఁ బ్రసక్తిఁబుగను ధీయి సమస్కృతి నల్పి దేహకాం

తిని శిశికాంతిచే వలెనె తెల్లముగా జగముల్ వెలుంగఁగా

మన మలరింగి నెక్కి సృష్టమండలం దంతట దానవేంద్రుడున్ ౧౦౫

మ. గురుబాహుంకగు రాముండన్ రణముఁ గోర్కు ల్పీఠఁ జేయంగ సం

గర మప్పట్టున నోమహర్షణముగాఁగం దొమ్మిగాఁ జెల్లె, భూ

వరుఁ డారాముడు బానురాస్తముల సర్వస్వగణుఁ దా నెప్పుడిన్

గిరమూహింపఁగ జాల వాఁడుబడెఁ గ్రవ్యాదనాథుం డనిన్. ౧౦౬

క. తనపై వైచిగాంధర్వనామకాస్తమును దాన ధీవారించెను జ

క్కని దైవాస్తము నయ్య ప్రసిశాత్రమునఁ జెండెఁ బాల్కులీలన్.

తే. రాక్షసేశ్వరుడైన యీ ధీరావంశ

ఎరమకోసంబునన్ గుహాభయమై

రాక్షసాస్త్రము వైచి సమల సమృద్ధి

గనకభూపితదాన్వణఁగణము లపుడు ౧౦౭

4504

క. ధనుజేంద్రధనుర్ముక్తిని, గని గురువివసర్పములయి ♦ కడుపడి నారా
ముని మీఁదికిఁ బాతెంచు ద, న్న చరుజగము లాననములు ♦ గడుముండుంకె.
సీ. వివృతాననంబులై ♦ వెన జ్వగద్ధృతవహకణములు గ్రక్కుచుఁ ♦ గజభయాన
కములయి రామువైఁ ♦ గవిసెచు వాసుకి సన్నిభస్పర్శముల్ ♦ జ్వలదనూన
భోగముల్ గురువిష్ఠపుంజరబులును నగు నాభుజంగంబులు ♦ నఖలదిశల
విదిశల వ్యాపించెఁ ♦ వే మీఁది కేతెంచు నచ్చుహాభుజగనఁగర్వముల రాముఁ
తే. డట్టై కనుఁగొని యనిలోన ♦ నద్భుతంబు
గనఁబడక ఘోరసాధ్వనఁకరమహాప్ర
భావమా గారుడాస్తుంబు ♦ వైచే నద్ది
కనకపుంఖంబులై యగ్నికాతు లలర ౨౧

4506

క. నరపతి ధనువును విడుచుచు, నరఁడి బహుశరము లగుచు ♦ సుగుఘణిరిపులై
సురపథమున హాటకనుయ, గరుడపత్రులయి స్వేచ్ఛఁగఁ జరియించెకె ౨౨
క. గరుడాకారంబులు కామరూపములు నైన నృపతిఁ సుంజను శరముల్
గురుజవముతాచు సర్పొత్కరములుగా నొప్పు దనుజఁకాండవితతులకె. ౨3
క త్వరలోనె గూపుమాపెను,, సురవైరివిబుండు తనదు ♦ సునిశితశర ము
వ్వసనం బ్రతిహతనుగుటం, బరికించుచుఁ గ్రుద్ధుడగుచు ♦ భయపశరతతికె.
క. పెనువర్ష మట్లు కురిసెను,, ఘనకార్యం బేని చుల్కఁగఁ జేసెడు రా
ముని నంత శరసహస్రం, బున రాచనవిభుఁడు నొంచి ♦ పూనిక మెఱియకె.
క శరవితతి మాతలిని న, వ్యరున నొప్పించె, మఱియు ♦ వాసపునిమహా
త్తరితథకేతనపటమును, సరిగా లక్షించి యొక్కఁనాయక మేసెకె ౨4
ఆ. ఇట్లు నాయకమ్ము ♦ చేసి దానిం జెండి, స్వందనమున కంగఁమైన కేతు
దండవరమునుండి ♦ తపనీయమయచుగు, ధ్వజము రథము నదుమఁబడఁగఁజేసి
క శగజాలంబున నింద్రుని, తురగంబుల నొప్పనేసె, ♦ దుర్మతియగు నా
సురవైరిమహాకార్యము, సురగంధర్వులును మఱియు ♦ శుభచారణులకె.
క. దానవులును గని భేదముఁ, బూనిరి మానీంద్రు లట్టై ♦ బుధనుతిగను నా
వానరవీరవిభీషణు, లానరపతి యాత్తుడయ్యె ♦ నని గణిరి వ్యధకె ౨5
తే. రావణావ్యయరాహుసంఁగ్రస్తుఁడైన
రామచంద్రుని గని బుధఁగ్రహము లోక
బాధగల్గఁగఁ జేయంగ ♦ బ్రహ్మదేవ
తాకమై చంద్రప్రియమునై ♦ లెచగుదాని. ౨6

4515

క వరిమగు రోహిణి తారను, బరిహులుగ నొక్కమించి ♦ వగలక నిలిచెకె,
శరనిధియు ధూమసంయుతి, పరివృత్తియగు సాండుభంగిఁ జెలఁగుచుకె.

* విశ్వదుష్టగంధర్వా దానవా క్షురకై సహ. అనిమా.

క. ఖరకరుఁ గ్రుద్ధులై తా, నరుదుగ పృథ్వీయించునట్లు * లట్టై యెగిరె, భా
 న్మరుఁడును మందకగుండై, పగువశకుం యొను శస్త్రవర్ణము రీతికా. 3౧౫
 క. తనువలరఁ గబంధాంకుం, బునుచును నొకధూను కేతువునఁ గూడి కనుం
 గొననయ్యె, గోసతేజు, కనుఁగు చక్షత్రమగుచు * ననన్యశముగుచుకా. 3౨
 తే. ఇంద్రుఁ డగ్ని దేవతలయి * యెనఁగ నున్న
 యావిశాఖను గుజుఁ డెపు * డాక్రమించి
 యుండె, దశశీర్షములు తనకొప్ప వింశ
 తిభుజములు పొంగ రాక్షసాధిపతి యవుడు 33౫ 4519

క. కరగతతరాసనుండై, యరుదుగ మైనాకశైలి * మట్లు కనబడెకా,
 సురవైరి యేచి యిటునం, గర్జరముచు నిరసించుచుండఁగా రామునకుకా. 3౪౫
 క. ధనువున బాణంబులఁ గూర్చును గూడ సకల్యమయ్యె, * బలుభంగుల నా
 దనుజేంద్రుఁడు నొప్పింపఁగ, మనుజేంద్రుఁడు కోప మూనిమండుచునంతకా.
 ఆ. బొమలు ముడిచి కనుయ * గమునయం దించుక
 రక్తిమయఁ జెలంగ * రాముఁ డుగ్ర
 దృష్టి వైరిఁ గాల్చి * నెంచినరీతిగ
 గానఁబడుచుఁ గ్రోధఁగలితుఁ డయ్యె. 3౬ 4522

నూటమూడవ సర్గము సంపూర్ణము.

౧౦౮ - ౪ సర్గము.

—అథ రాముఁడు రావణుని యశ్వాదుల నొప్పించుట అథ—

క. మతిమంతుఁ డిట్లు రాముం, డతికోపము నొంది యుండ * నాతనివదనం
 బతిభీతిసముం గని భూతతతుల్ భయమొందె భూమి * తాఁ గంపించెకా ౧
 క. తరువులు కలకా సింహాత్, త్కములు శాస్త్రాలవితతి * తగ భీతిల భూ
 ధర మది చలియించె సరి, న్వీరుండై న సముద్రుఁడట్టి * భంగిఁ జలించెకా. ౨
 చ. పరుషనినాముల్ గలుగు * పక్షులు దారుణమేఘకాల మం
 బరమునఁ గీడగల్గెటకు * వారించిహ్నులై న నాదముల్
 పరుషముగా నొనర్చుచు స్వభావముగాని గతిం జలించె, భూ
 వరుఁ డిటు క్రుద్ధుఁ డౌటఁ బలుభంగులదారుణరీతిఁ జిహ్నముల్ 3౫ 4525
 తే. పలుగుచుండుటఁ గని భూతగణము భయము
 నొందె, రావణుఁడును భీతిఁ * బొందె హూను
 లై న యాయుర్వ రిధికిభి * మంకరన్త
 హరణముల సంగరము చేయు * నవసరము ౪౫ 4526

* శస్త్రవర్ణ స్పృహయ మందర్పి ద్వివాకరః-అనిమా.

- క. తోక ప్రళయకరంబగు, నాకలహము చేపవితతు ♦ లాగంధర్వో
భీకరభణులును గరుడులు, నాకోణవృక్షైత్యులును మహాష్వులు కడకన్. ౫౪
- తే వ్యోమయానంబులందుండి ♦ యొప్పు గాంచు
చుండి; రంత సురాసురుల్ ♦ చంఢనంగ
రమును దానిని జూచుచు ♦ రాసురావ
ణులవయిం గల సమ్మోదముల బలిమిని ౭ 4528
- క. పరమం బగు భక్తిని నివ్వరునం జెప్పకొని, రందు ♦ బరమముదమునన్
సురవైరులు దశవదనా, దురమునను జయింపు మనిరి ♦ తోరపునుడులన్. ౭౪
- క. అనిమొన విజయముఁ జక్కంగఁ, గనుమని సురలెల్ల భూమికాంతుఁ బలుక, దు
ర్మనమునఁ దగు రావణుఁ డా,యనిలో నానడుముఁ గ్రోధమంది రమువరున్
- సీ. ప్రహరింపఁ గోరి గొప్పఁగఁదగు సాధన మేదన్, లోపల ♦ నెంచి వజ్ర
సారమై గురుతరశబ్దమై సకలారి నిర్మూలనచణమై ♦ నిర్భరగిరి
శృంగసన్నభకూటచిత్రమై కనుఁగొన నతిభయంకరమయి ♦ యధికదారు
ణాగ్రమై ధూమయుక్తాగ్నినాఁ దగి మఱిప్రళయానలచయంబుఁపగిది నొప్పి
శివునిశూలమ్ము మించియు నేరికై నను జెంతకుఁ బోరాక ♦ యంతకునకు
- ఆ. నై న దారసింప ♦ సనువుగాక సమస్తభూతభయదమగుచుఁ ♦ బోలఁజొప్ప
నటకఁ జాలినదయిఁ నెఱిఁదగుశూలంబుఁ, గొనియొ గాల్చునట్లుఁ క్రుధను మిగిలి.
- క. పరమక్రుద్ధుండై యాశరశూరులు చుట్టుఁ గోలువ ♦ సాధ్వినశూలం
బును వీర్యంబున నడుమం, గరములఁ గైకొనియె, దీర్ఘకాయం డంతన్. ౧౩
- క. అని నధికక్రోధంబునఁ, గను లరుణములగుచు నొప్పుఁగాఁ బెనుశూలం
బును నెత్తి స్వబలములు ముదమును గనఁగా భీమనందఁబును జేసె గడున్
- చ. దనుజును హేంద్రభీరునినందంబునకున్ దిశలున్ విదిక్కులు
ర్వి నభము వే వడంకె, నటుభీనురవుం డగుచున్ దురాత్ముడై
దనుజుని యూరవంబునకు ♦ ధాత్రిని గల్లు సగుప్తభూతముల్
గనియె భయంబు త్కోభమును ♦ గాంచెను వారిధి, యంతలోపలన్ ౧౬
- క. ఘనవీర్యుఁ డలఘుశూలంబును దాని గ్రహించి భయకముగఁ బొల్చురవం
బును జేసి పరచుముగ రామునిగని యిట్లనియె, పోషమున నే నచటన్. ౧౭
- ఆ. వజ్రసారమగుచు ♦ వటలు నీశూలంబు, నెత్తినాడ దీని ♦ నీక్షణంబ
యిద్ది నిన్ను నీదుఁముద్దుతమ్ముని నధింపంగఁ జాలు రాసు ♦ బవరమందు.
- క. ఘనుఁడను నేనని యెంచెడు, మనుజేశా! నిన్నునిపుడై ♦ ప్రందించి రణం
బున సేనాముఖమునఁ జచ్చి సురాసురులలోనఁ ♦ జేర సమముగన్ ౧౮
- క. ఓరమురామా! యిందుక, యీరణమున నిల్వ నిన్ను ♦ నీశూలమునన్
నే రయమునఁ జంపుదు నని, యారావణుఁ డసురభర్త ♦ యతిభయదముగన్.

ఆ. పలికి రాముపై న ♦ బలమున వైచె నా, శూలమును; దగంగ ♦ శూల మదియు
దనుజకరవిముక్తి ♦ గనుచు విద్యుచ్చిఖా, సృతశిఖలు చెలంగ ♦ శబ్ద మొలయు.

క ఎనిమిదిగంటలు నివ్వన, మొదలుచుచు కంగ వెలిగె ♦ వ్యోమంబున, దా
నిని వీర్యవంతుడగు నా, జనపతి జ్వలియించుచుండ ♦ జక్కం గనియెన్. ౨౧౫

ఆ. ఘోరనర్యనమయి ♦ కొంక వచ్చు నా, శూలవరము నట్టె ♦ చూచి పృథుల
ధనువు బలిమి లాగి ♦ దారుణాంబకముల, వైచె, బ్రళయమందు ♦ భయదరీతి.

క. జ్వలియించెడు హుతినహునిన్, జలధారలు వజ్ర నిలుపు ♦ పందంబునఁ బై
కలరుచు వచ్చెడు శూలము, నలఘుతరాంబకము లేసి ♦ యాతఁడు నిలిపెన్.

చ. జనపతికార్తుకమృతని ♦ శాతశరంబుల శూల మద్ది యా
యనిమొన నగ్ని సృజ్వలిలి ♦ యార్థటిచే శలభంబులన్ హరిం
చునట్లులు బూదిచేసె, నృప ♦ శూరుఁడు రాముఁడు నవ్వయబాణముల్
ఘనతరశూలముం దగిలి ♦ క్రన్నన చూర్ణములై నభంబునన్. ౨౪౫ 443

తే. కాలిపోవుటఁ గన్గొని ♦ గాఢకోప, మందె, నంతట నారఘు ♦ పందనుండు
పరమకోపంబు నొంది యా ♦ పాకశాస, నాభినిర్మితమయి స్రభా ♦ వాఢ్య మగుచు.

క. మాతలి తనకై తెచ్చిన, దై తగునాశక్తి నెత్తె, ♦ నలఘుబలుం డా
భూతలపతి యాశక్తిని, నాతతబల ములర నెత్తి ♦ యతిశయనియతిన్. ౨౬

క. గిరిగిరఁ ద్రిప్పగ సమృద్ధి, నరఘంటాకల్పితార ♦ పంబయి లయనుం
దురుభాసుకోల్కవలె నంబర మెల్ల వెలుంగ మిగుల ♦ బాసెలె నంతన్. ౨౭

ఉ. రామకరప్రయుక్తయయి ♦ రావణశూలముఁ దాఁకె; శక్తి యు
ద్దామమహాయుధంబు శనుఁ ♦ దాఁకిన యాగురుశూల మప్పుడే
భూమిని గూలె బ్రహ్మలయి ♦ భూరిరుచుల్ వడిఁ దగ్గిపోవ, నా
రాముఁడు తీవ్ర వేగము ల ♦ రాతిభయంకరముల్ నిశాశముల్ ౨౮ 4547

తే. అశనితుల్యములును నగు ♦ కట్టి బాణ
ములఁ బ్రయోగించి జనమున ♦ వెలయుదనుజు
నశ్వముని నొంచె, నంకెట ♦ సతఁడు మఱియు
హస్తలాఘవమున నను ♦ రారి యురము ౨౯ 4548

క శితశరగణమున నొంచెను, నతనిలాటమున నాట ♦ పంబకములు మూఁ
డు తగన్ వైచెను రాక్షస, పతి సర్వాంగములయందు ♦ బాణము లొకటన్.

తే. తగులఁగార క్తధారా ♦ వడిసి పసి
తమయిపొచ్చు నశోక ప్రక్షేప సాధకున
ననిమొనం బొల్పు; చట్లు న్న ♦ రారి రాను
సాయకావిధగాత్రుడై ♦ కాయ మెల్ల. ౩౧౫

తే. రక్తమునఁ జాలఁ దడియ నంఘ్రానుమందు
 భేదమొందియు నంత మిక్కిలియుఁ గ్రోధ
 మంది రామునిఁ జంపు నుత్సరుము తనరఁ
 దనకుఁ గల్గినశక్తిఁ జూప నపుడెంచె 3౨

4551

నూటనాల్గవ సర్గము సంపూర్ణము

౧౦౫ వ - సర్గము

రాముఁడు రావణుని నిందించి నొప్పించుట రావణునిసారథి లేరుఁ దొలఁగించుట.

క. అని గల్గివుఁ డాగానఁగు, డనూనఁగోపమున రాముఁ డలముశరతతిం
 దను నొప్పింపఁగఁ గోపంబును బొందెం దాను, వీర్యమునఁ బొల్పుటచే

చ దనుజవరుండు రోషమునఁ డద్దయుఁ గన్నులు ప్రజ్వరిల్ల న
 య్యనువనుసంగరంబున శఠానశముం గడ లాగి బాణపం
 క్తిని నిగుడించి నొంచె రఘుఁ ధీరుని, నభ్రమునుండి మేఘు మొ
 య్యన జలధారలం జెలుపు నంతయు నిండఁగఁ జేయునట్లుగఁ. ౨౪ 4553

క. వరసాయకములు వేలుగఁ, బరఁగించి సృపాలుతనువు డబాణనుయముగాఁ
 గర ముద్ధతిఁ జేసెను, భూవరుఁ డటు తన్మక్తబాణఁవర్షముచేతఁ 3 4554

తే పూరితుండయి నిశ్చలభూధ్రుఁడు
 కంపమును బొందకుండెనుఁ డనుపరాక్ర
 ముఁడగు నారాముఁ డని నిలకడను బూని
 బాణముల బాణముల నిల్చి డపౌరుషమున ర౪ 4555

క. దనుజేంద్రుని శరములఁ గయి, కొనియెను రవికరములట్లు, డక్రూరదనుజపుం
 డును గ్రుధఁ గరలాఘవమును, గనఁబడఁగ మహాత్ముడైన డక్షావిభు నెడవై.

క. శిశిశరసహస్రములు వై, చితగఁ విక్రమము మాపె, డక్షితివతి రాముం
 డు తనువు నెత్తుటఁ దడిసిన, తమున నుత్కుక్తింశుఁడద్రునుము వలెఁ ౬౪

క. కనఁబడియెను, ఘనతేజంబునఁ దగు నారాముఁ డసురఁపుంగవుశరపం
 క్తిని గొట్టఁబడుచునాగ్రహ, మనలయకాలార్కుచందఁమునఁగొనఁదూపుల్.

నీ అంత నన్యోన్య ముత్సాహంబున మించు నారామరావణ డలతులీప్ర
 శరశఁ శృంగమా డసంగరంబున చంద్రు గనఁబడకుండి, రిక్తకాలమందు
 పీనుడొ రింపతి డిపుటకోసము బొంది దక్షజేతుఁ గని నవ్వి డారుణోక్తు
 లను బల్కె నిట్లనిఁ డనుజధమా నేను బరిసరంబున లేనితరుణమందు

తే వివశయై యన్న నాభార్యఁ బృథ్విశయ, నాజనస్థానముననుండి యవహరించి
 తిని గదా? యిట్టి నీవెట్లు డధీరుడవగు, దిలను విక్రమ మనఁగ లే డెన్ననీకు,

క. ఘోరారణ్యంబున నేఁ, జేరువలేనట్టితడిని ♦ జంత మునిఁగి నన్
గోరుచునుండెడు సీతను, గ్రూరా' బలవంతముగను ♦ గొని తెచ్చితివే.

తే. ఇట్టి దుష్కార్య మొనరించి ♦ యివుడు నీవు

శూరుడను నేననుచు నెన్నుచుం జరించు

చున్నవాఁడవుగద; పరఃపువతులందు

మనసుగల్గిన యోహూర! ♦ దనుజ' సేవ'. ౧౨

4561

క. పెనిమిటి నన్నిధి లేనపు, డనయముగా నట్టివనితలం దపకృతి దు

ర్జనులవలెం జేసియు నీ, మనమున హృదుండు ననుచు ♦ మఱి తలఁచెకవే. ౧౩

తే నీకు మర్యాదలేదు విశీతలేదు

సిగ్గునన్ లేదు నడవడిఁచెంది యుండ

దొకవిధంబుగ గర్వంబు ♦ నొంది నీవె

మృత్యువును దెచ్చుకొని మీఁదుఁమిక్కిలి యిటు. ౧౩

4563

సీ. హృదునిగాఁ దలంఁచుచుఁ జరియించెదు, హృదుడవగుదు కుఁబేరుతమ్ముఁ

డవు బలసంయుక్తుఁడవు నీవు నాభార్యజనకజ దొంగిలి ♦ వ్లాఘనీయు

మును మహాత్మరమును ♦ ననువముకీర్తిసంబునగు కార్యంబు నిఁజ్ఞానరిచితివి;

గర్వంబునన్ లోకఁగర్హితంబును సహితంబునౌ కార్య ముత్తతి నొనరిచి

తే. తివి గదా దానికే గొప్పఁదిగఁ గనఁబడు

ఘోము నిప్పుడు పొందుమా, ♦ కలుషబుద్ధి

నిను మహాహృదుడనని యాత్మను దలంతు

గాదె నీవే మహాత్మరకాననమున ౧౬

4564

ఆ. అతివ దొంగవలెన ♦ యపహరించెడుతటి, నీకు సిగ్గులేదె, ♦ నీవు నాదు

పరిసరమున నట్లు ♦ ధరణీతనూజను, బలిమి సపహరింపఁ ♦ దలఁచి యున్న.

క అనుపచుమత్సాయకముల, వినిహతుడవు నగుచు నవుడె ♦ వేడుకమీఱం

జనియుందు నీదుతమ్ముడు, ఘనఁబలుడగు ఖరునికడకుఁ, ♦ గావురుషవరా!

క. విను మద్భాగ్యవశంబునఁ, గనఁబడితివి నాకు నెదుటఁ ♦ గాన నిపుడె నిన్

ఘనదారుణశరముల మృతిఁ, గనఁజేసి సరేతరాణ్యఁగరి కనిపెనఁ జా'. ౧౮

క దనుజా! కుండలముల నొప్పిన నీతల నాదుబాణఁభిన్నంబయి మే

దిని నిందు దుచ్చులోఁ బడి, కొనిపోఁబడగాక క్రోష్టుఁకూటాదులచేన్ ౨౦

చ ధానిని నీవు గూఁగన ♦ దానోపక్షముపైని గ్రద్దగుం

పు రఱుము మీఱి వ్రాలి శరఃపూగకృతఁచనికృతఁచా

త్తరగుధిరప్రవాహమును ♦ ప్రియఁదంగఁగఁ ద్రావుఁగాఁ; నా

శరములఁ జీల్చిఁగాఁ బడచు ♦ త్కృష్ణలిఁ బ్రాణములేగ వేగమే. ౨౧

4566

ఆ. పడిన నిన్నుఁ గాంచి ♦ పటుతరజవమున, వచ్చి పట్టు లెల్ల ♦ వై నతేయ

పక్షు లహులనీడ్చుభంగి నీప్రేగుల, బట్టి లాగులగాక * బలముకొంది. ౨౨
చ. అనియిటు వైరినాశకగుడ * డారమువీరుడ పల్కుచుక దురా
త్ముని దనచెంతనే పోలుచు * మూర్ఖుని దీక్షితరాంబకాళి వై
చెను, దనవైరి జంపుటకు * జిత్రమునందున గోసుచున్న రా
మున కపు డ్రక్ష్యశక్తిబా*ముల్ స్రవనంబును వీర్య మాయనిక. ౨౩ 1571

తే. ద్విగుణములుగను గన్పట్టె * విదితచిత్తుఁ
డైన యారాఘవునకు దిశ్యా ప్రవితక్షు
లన్నియును ముందు దోచె; బ్రహ్మార్షమునను
భూరి తేజఁడు రఘుకులపుంగవుండు ౨౪ 4572

క. ద్విగుణిశకరలాఘవమున, దగియెక, దనుజాంతుకుడగుధాత్రీపతి యా
జగదభిరాముం డతఁ డి, ప్పగిదిని శుభచిహ్నములను * బరికించి మదిక ౨౫
చ. దనుజసరేణ్యు నొంచె గడుకర్పమానక మతియెక, గపింద్రు లే
సిన పెనుతాలచేత నృప * శేఖరునాదకన్మష్టిచేత నా
చ్చిన యాదానవేశ్యుని * చిత్తము ఘూర్ణిల జొచ్చె నంత నా
తనికి లయంబు చెంతకును * దారసిలంగను భ్రాంతి నొందుటక ౨౬ 1574

క. శరముల నరిపై వైవక, శరాసనము లాగకుండె, * స్వాంత మనశ్చమై
పరగుటఁ బ్రతిబాణము లే, శిరామువీర్యము నడంగ * జేయక యుండెక

సీ. రావణు డేయశశరంబులు శస్త్రముల్ బహుభంగులం గానఁబడచు ననిని
చేదనసంభేద * నాదికార్యంబుల నొనరింపఁగాఁ జాల * కండె మృత్యు
వతనికి జెంతనే * యమరిముండుట, -ంత దావపతి యనన్ధ నిటు లొందు
టను గాంచి యతనిన్యం * గనమునునడుపునాగధినుంతయేనిసంభ్రాంతిగనక
ఆ యద్ధభూమినుండి * యొకరీతి మెల్లఁగ, నారధంబు దొలంగ * నట్లు చేసె
నతని కింకమృత్యు * వానన్న మానని, తనసంబునందు * దలఁచె గాన

నూటయైవ సర్గము సంపూర్ణము

౧౦౬ - ౩ సర్గము.

అఖి రావణుడు సావధిం విస్మయించి దశ యుద్ధమునకు వచ్చి రాము మార్కొనుట అఖి-
చ. దనుజవరుండు కాలుఁ డొగి * క్కబురింపంగ మోహ మొంది యిం
తని వదియింపరాని కుధ * కందుట గన్నుల కెంపుకా గనుం
గొనఁ దగియుంక నారిధిని * గొబ్బుల గాంచి చించె, దుర్మతీ
నను బలశక్తిహీనుగ * గంపం బరిర్చితని మాన్యగ ౧ 4577

* శనై హ్యద్ధా దస్యభ్రాంతోరథం ల స్యానహహయత్-అనిమూ ఆటవెలదియందలి
మూడవనాల్గొపాదము 'లసంభ్రాంతిః' అను పదస్వాసక్యమును వెల్లడించుట కధికముగా జెప్ప
బడిన పని యెఱుంగవలయు

తే అల్లునప్పగ భీమపు ధీమత్యై హిమగ గతతేజసిగా నొకింత
మాయ తెలియనిన నిగ ధీమత్యై హిమగ గతతేజసిగా నొకింతనుండు.

క. మనమున నలత్సవంగుల శ్రీనివాసాచార్యుల లీపు ధీమత్యై హిమగ గతతేజసిగా నొకింతనుండు.

క. వైరినగుతుంబున నా, యుద్ధముల దొలంగిదోలి ధీమత్యై హిమగ గతతేజసిగా నొకింతనుండు.

క. ఘనతేజము రావణుడే, యుద్ధముల దొలంగిదోలి ధీమత్యై హిమగ గతతేజసిగా నొకింతనుండు.

ఆ ధీమత్యై హిమగ గతతేజసిగా నొకింతనుండు.

రాక్షసులముగ జూపి ధీమత్యై హిమగ గతతేజసిగా నొకింతనుండు.

జేతులదగినవాడు ధీమత్యై హిమగ గతతేజసిగా నొకింతనుండు.

గనుచునుండ యుద్ధకాండము సన్ను ౪౫

4582

క ఒనరిచితివి కాపునమున, నను; దుష్టదీప్తి మదీయకప్రసవము దీ
నిని మోహంబున దొలంగి, చినయది తలపోయ నీదుఠిత్త మ్మరణ ౬౫

క అరిసీకు విత్త మొనగగుచు, బరవతులగ జేసె ననుచు ధీమత్యై హిమగ గతతేజసిగా నొకింతనుండు.

చ హితమును గోరుమిత్రు లిటు ధీమత్యై హిమగ గతతేజసిగా నొకింతనుండు.

త్రుతతికి జేయచ్చి మగు ధీమత్యై హిమగ గతతేజసిగా నొకింతనుండు.

వితిమున జేయనొనె యని ధీమత్యై హిమగ గతతేజసిగా నొకింతనుండు.

గ్గతినొనరింపవైతి, చిరకాలము నాకడి నున్నవాడవే ౮

4583

క. నేనొనరించిన సత్కృతి, మానసమున దోచునేని ధీమత్యై హిమగ గతతేజసిగా నొకింతనుండు.

భూనాథుడు వైద్యుడగా, దానై గాతుండగను గంధంబు జనమున ౮౫

క. మరలింపు, ముచు నీవిధి, బరుషముగా బుద్ధిమాలి ధీమత్యై హిమగ గతతేజసిగా నొకింతనుండు.

ఖరి విని హితమతి నారిధి, సూత్రపు నాటించుచు ౯౫

తే, పలికె నిట్లని, నేభయంకరణ లేదు

ఋతులనుగన నను రిపుల ధీమత్యై హిమగ గతతేజసిగా నొకింతనుండు.

విత్తమొనగంగి లేదు ధీమత్యై హిమగ గతతేజసిగా నొకింతనుండు.

సంశయమే లేదు నీదగు ధీమత్యై హిమగ గతతేజసిగా నొకింతనుండు.

4584

క మనమున నులువలె దో, నుద్ధమున నొకతాంతుము గలవాడ

డనె, నేనీహితము యశస్సును గోరుచు మిత్రులనుగన బూని తగ ౯౫

1 శత్రుః ప్రత్యక్షమృత్యుః, ౨౦౭ శత్రుః విక్రమైః, ౨౦౮ శత్రుః యుద్ధలగ్నోపాం కృతిః
కాపురుష స్త్వయా-అనిమా

తే. నీకుహితమైన కార్యంబు ♦ నేను జేసి
నాడ నప్రియ మయ్యె నెఁన్న నది నీకు;
నోమహారాజు' యెదియె ♦ నొక్కకులము
నందు జనియించి కుమతీయై ♦ యహితుఁ డగుచు ౧౨౫

4590

సీ. ఉన్నవాఁడుంబోలె ♦ నొకరీతి నీహితమును గోరి రథము తెచ్చిన నను గని
కుమతి యీతండని ♦ కొంకక తుఁచుట యుక్తంబుగాదు, మహాన్నతోర్వి
నుండి తరంగిణి ♦ యరువేగమున మరలిన తెఱంగున రణంబున రథంబు
నుండనీయక యిట్లు ♦ చండవేగంబున నరదంబు తెచ్చినయందులకును
ఆ. వినుము కారణంబు ♦ వివరింతు; వీరా' రణాగ్రమందు గొప్పదగు తెగువను
బూని నీవు నమరఁమును జేసి యలయుట, తెలియవచ్చె నాకుఁ ♦ దెల్లముగను
క. నీనెవ్వ్రామున మోదము, నీనెవ్వదొ డెగునయన్న ♦ నియతీయు నెఱుంగం
గానైతి నీరధాశ్వము, లీ నీరధ మీడ్చి యిడ్చియే దీనములై. ౧౨౫

తే. ఎండతగులుటచే సోలి ♦ యింతయేని
బలములేకయె గొప్పదా ♦ వర్షమునకుఁ
జిక్కినట్టి యావులరీతిఁ ♦ జేష్ట లుడిగి
యండె, నేయేనిమి త్తంబు ♦ లోని మనకు ౧౬

4593

క. కనఁబడుచుండెనొ యవి యెల్లను బ్రతికూలముగ దుష్ఫలములుగ నాకుం
గనఁబడియె, మఱియు నారథి, యాచందగు వాఁడెన్నఁదగుశుభాశుభములనుక.
సీ. దేశకాలంబుల ♦ తెఱఁగును ముఖమునఁ గల సంతసమ్మును ♦ గలక లోను
గాఁగల గుఱుతులఁ ♦ గడిగి దై న్యము ఘేదహర్షంబులను దనయదిపునకును
గలబలాబలముల ♦ త్రొక్కిలి సిమ్ము మో యున్నతంబో యనియును సమతల
విమమభాగంబుల ♦ విమతులకుం గల యట్టి ఛిద్రంబుల ♦ నరద మరీకిఁ

తే. జెంతికో ప్రక్కగనొ లేక ♦ స్థిరముగ నట
నునుచుటయొ వైరి కభిముఖమునఁ జెలఁగుచు
వెనుక కేగుట యివియన్నియును నెఱింగి
గడువఁదగు న్యందినంబుఁ జక్కనిగతి నని ౨౦

4595

క. విను వీరా' నీకున్ న్యం, దనతరంగంబులకుఁ గొంత ♦ తన వ్రాటట గ
ల్గు నిమి త్తము దుర్భరిమగు, నని యెఱ్ఱము గల్గుకుండ ♦ నరసి మనమునన్ ౨౦౫
క. అరదముఁ దొలఁగించుట మా, తగుణంబునయుక్తమునుచుఁదలఁచితొలఁగున
ట్లురవడిఁ గొనితెచ్చితి నే, నరయఁ నేవచ్చుగను దోలు ♦ సంత కుమతీనే.

ఆ. ప్రభువ వీవు గానఁబడుతరన్నేహంబు, నూని చేసినాడఁ ♦ గాని వేఱు

* నాస్తి స్పృశ మహారాజ త్వం మాం ప్రియహితే రతం, కర్షి ల్లఘు రి వానాశ్యో దోష
తో గంతు మర్హసి-అనిమా, కర్షితో యరే కుత్యోన పితే వాణః లఘుః అబ్బుబుద్ధిః-అనివ్యాఖ్య

- గాడు, వీర శత్రుఁగణసూరగా' యిపు, డాజ్ఞ చేయు మెట్టులాజ్ఞ యిడిన,
 క. నీసామ్యు దిగ్వియస్సును, నేనఁజిం దీర్చుదగ్గునొ ఁ యెన్ని మదిని నేఁ
 జేసెద నట్లే తగినటు, లీనమయముం దలంచి ఁ హితముగఁ జెపుమా. ౨౩
- చ దనుజలలాముఁ డీనిధి హితంబుగ సారథి పలుకువాక్కు లఁ
 విని పరిహృష్టుడై యతని ఁ వే పలుభంగుల సత్కరించి యు
 ధనిరతిఁ గొన్న చిత్తమునఁ ఁ దానిటుపల్కెను, సారథి' రథం
 బును వడిఁ దోలుమా యెచట ఁ భూపతియందనొ యాధరిత్రికిఁ ౨౪
- క అని రావణుండు వైరి శత్రునుపురికిం బంపఁడఁ ఁ మరలుండు నువ్వు;
 యని రాక్షసేంద్రుఁ డాతనిఁ, గని పలికి సుహాముదమును ఁ గాంచినకతనఁ
- క వరసూతునకుఁ హస్తాభరణము శుభరీతి మిగుల ఁ భాసిల్లదానిఁ
 గర మ్మి నొసఁగె, సారథియు రావణునివాక్య నుట్టు ఁ లొప్పగ రథముఁ.
- ఆ వైరి కభిముఖముగ ఁ వడిఁ దోలె, నారీతి
 సధిపువాక్యచోదితాత్ముడగుచు
 హయవరములఁ దోలె ఁ నాసారథియు సంత
 సమృహారథుడగు ఁ నసురవిభుండు ౨౫
- క. మనమున సంతోషంబును, గననాస్యంధనవరంబు ఁ క్షణమున యుద్ధం
 బున రామున కభిముఖమై, యనుపమముగ నిల్చె నమరు ఁ లచ్చెరు వందఁ
- నూటయాతన సర్గము సంపూర్ణము.

4608

౧౦౨ - వ సర్గము.

అథా ఆదిత్యవృద్ధయము రామున కిగమ్యుఁ డుపదేశించుట అథా-

- చ. అనిఁ గనువేళ్ళ దేవనికఁరానివీతుడై చనుదెంచెయున్న చ
 క్కని మహిమంబు గల్గు మునిఁకాంతుఁ డగస్త్యుండు ఘోరనందరం
 బునఁ గడుశ్రాంతి నొందియును ఁ బూనిక యుద్ధము చేయువేళ్ళ వ
 చ్చిన తనవైరి రావణుని ఁ జెచ్చెట ముందటఁ గాంచి యాత్మలోఁ. ౧ 4605
- తే ఈతని జయించు పెట్టాకో ఁ యాతటి నని
 చింతలో ముగ్ధియున్న యాఁక్షీతిపతిఁ గని
 యతని యొద్దకు వచ్చి యిట్లనియె, దీర్ఘ
 బాహుయుగళాంచితా' రామభద్ర! రామ' ౨
- క. ఏనుతిచేతఁ వైరుల, దానపురు గెల్వఁ గలవొ ఁ దానిఁ గుహ్యం

4606

బై నగడి ననాతనమై, మానిన శంఖాన నుతిని ♦ మమత వచింతున్ 3 4607

తే. అద్ది యాదిత్యహృగ మాహ్వః శుభం దాని

భక్త బరియింపఁ బుణ్యము ♦ వైదికర

నాశముంగల్గి జయము సంభవము గల్గు

నక్షయఫలంబు చేకూరు ♦ సభి శుభము. ౪

4608

తే. మంగళములకు నెల్లను ♦ మంగళంబు

సర్వపూర్వాఘములను నాశనము చేయు

నాధులను వ్యాధులను జెండు ♦ నమితమైన

యాయు వాసఁగు జన్మంబు ♦ ననుచుంబు. ౫

4609

క. ¹వరమాంశరంగభక్తాంతరమున వెలుఁగొందువానిఁ ♦ దవనీయకరో

త్కరవిలసితుని నవోదయ, పరిభాసితు దేవశుభః పర మోపాస్మ్యక్ ౫౪

క. నిరతిశయదీప్తిచుంతుని, సరసిజలపునూర్వముఖ్యః సకలఖచరభా

సురదీప్తిదు బ్రహ్మాంధో, త్కరపాలకు నీప్తచమునఁ ♦ దమిఁ గొల్పు మిఁకన్.

క. సురసంఘతనుఁడు సుమ్మి, పరులను హీనులుగఁ జేయు ♦ పటుసామర్థ్యం

బురహిం గలాఁడు, గల్గుల, నిరతము భావింపఁ జేయు ♦ నేర్పటి యితఁడే.

క. దేవానుగణములఁ దత్పావనలోకములఁ దనప్రభాపటలముచే

భావించి రత్నణము నేయేవేళు జేయుచుండు ♦ హితముగఁ జమ్మి. ౭

క. ఇతఁడే తలపోచుం గాఁ, జతురాస్యాకృతియు విష్ణుశంకరకూపుం

డితఁడెరివుప్రజశోషణ, మతులితముగఁ జేయుఁగానఁగు స్కందండున్. ౮

²తే మటి ప్రజాపతీయైపుండు ♦ మహితవిభవ

మునఁ జెలఁగుచు మహేంద్రుండు ♦ ఘనదుఁ డట్లై

లయకరుండు గానఁ గాల్గఁజొను యముఁడిగును

శివ చేయుటచేతనే ♦ క్షీతిప వినుము. ౯

4615

క. అమృతముఁ బుట్టించుటచేత మహి సోమాఖ్య నెగిడుఁ ♦ దగ జలపతినా

నునుఁదాల్చుచితకలునునగు, సుమహితులగువనువులితఁడేఁచూఁగ రామా!

తే. సాధ్వీ లక్ష్మీంబును మరుప్రసాదంబు ముపు

భూచరుడగు వాయువు ♦ పోలుచునహ్ని

యును బ్రజాప్రాణవాయువు ♦ గును బుత్తుని

కరమునకుఁ గర్త యగుప్రభాశకుఁడ నగును. ౯

4617

1 ఇచటనుండి మహేంద్రవర్మవారియభిప్రాయ మొకద్రవ్యములలో నిమిడియుండునని గ్రహించవలయును. 2 ఇటఁ బ్రతిష్ఠించునకు వ్యతిర్విద్విములు తీర్థవారి యభిప్రాయానుసారము వ్రాయఁబడినవి.

సీసమాలిక —

అదితికి నుతుఁడుగ ♦ నవతరించినయట్టి యాదిత్యుండవు, జగదాదికర్త
 వగుదువు, కర్తము ♦ లాచరింపఁగ జనులను బురిపొల్పుచు ♦ ననుచమానుఁ
 డవగునూర్వందవు, లోకావళి కుచకారమాచరింపఁగ నంబరాంగణమునఁ
 జరియించుఖగుండవు, ♦ జగమును సృష్టిచేబోషించుచున్నట్టి ♦ పూషుండవు, గ
 భస్తిమంతుండవు ♦ భర్తను యాకృతివఱుటచేత ను ♦ ర్ణనవృత్తుఁ
 డవు, ప్రకాశించువాఁడవు భానుమూర్తివి, బ్రహ్మాంశస్సృష్టిని ♦ భాసిలుట హి
 రణ్యరేతసుండవు, ♦ రహిరూఱుగా దివాకరుండవు, సునసురు ♦ గడుహరించు
 నట్టియశ్వంబున ♦ నలుగుట హరిదత్వంబునఁబడ వాఁడవు, ♦ హరినకల
 కళ్యాణగుణుండవై ♦ క్రాలుటచే నహస్రాచ్ఛిని, సప్తాహ్వాయాశ్వయుతుండ
 వగుటచే లోకంబునందు విఖ్యాతుఁడవగునస్తనప్తిని ♦ శగ నమస్త
 శత్రుహారణమును ♦ సత్వరముగఁ జేయుచక్రము గల్గుట ♦ జగమునందుఁ
 దొడరి మరీచినుంతుండవు, జ్ఞానోత్పత్తికిని బంధకంబున ♦ జను సఖుంబు
 నవనయించుటచేత ♦ నననిని దివిరొన్నధనుఁడను నామంబు ♦ దనగువాఁడ
 వగుదువు, సుఖముల ♦ సంపఱకుం గల్గుపట్టుచేయుట శంభుఁడనఁగఁ బడుదు,
 వవనీధవులతోడ ♦ నవనిని ముయ్యేడునూలులు కొలఁదిగ ♦ మహితశక్తి
 నొనరించుటను శస్త్ర ♦ యనఁబడుదువు, నృతమైన బ్రహ్మాండంబుననువమగతి
 జీవింపఁజేయుటచేత మార్తాండుఁడ, సంశుట వ్యాపించ ♦ నట్టియంశు
 మంతుండ వగుదువు ♦ మఱి జగదుత్పాదకసమష్టిజీవనికరము గర్భ
 మందుఁ గల్గుటచేత ♦ నలగుహిరణ్యగర్భాఖ్యుండ వగుదు, వీశఖిలతాప
 తప్తులవిశ్రమస్థానహాటను శిశిరాహ్వయుండవు, తనయాశ్రితులకుఁ
 బగవారలెవ్వరో ♦ వారికిఁ దాపంబుగలుగఁ జేయుటచేత ♦ నిలఁ దననుఁడ
 వగుదువు, తేజస్సులఁ గలుగఁజేయుట భాస్కరుండవు, వేదవారములను
 నుపదేశ మొనఁగుచు ♦ చుంటచే రవివగుదువు, రుద్రునిం గనుట వసుమతిని
 నగ్నిగర్భుండన ♦ నలకారుచుందు, వీ వదితివుత్తుండవు, హృదంతరేశ
 మందు సుఖంబు గఁన్నట్టికారణమున శంఖుండ వగుదువు, ♦ సాంద్రతుహిన
 మును, సూర్యహంసంబుఁ ♦ గొనఁ సూర్యమాపుటశిశిరాశనఁడనఁజెలఁగు దీవు
 తామసాహంకారతపవన నంబరమున శృంగించుట సీవు ♦ గనుదు వ్యోమ
 నాధాహ్వయము, తమోనామకగుణభేద చక్రంబేంబుల ♦ కంఠమును గ
 నినకారణముచేతను ఋగ్వేదాన్నిపారించిని పివ్వింపడు పివు,
 కర్తఫలాత్మకఁ ఘనవృష్టిగలవాఁడ వగుట ఘనవృష్టి ♦ యనఁబడుదువు
 జలరాశియందున ♦ శయనించుటను సపాంమిత్రుండనంగను ♦ మెలఁగుదీవు,
 వింధ్యమురీతిని ♦ వెలసి దుర్గమనుగునట్టిసుషుమ్నాఖ్య ♦ మైనమార్గ

మందు శీఘ్రమ్ముగఁ ♦ బొందించుటను వింధ్యవీధిన్ల వంగమఁ విమలనామ
ధారివి, లోకవిఠతని నిర్మించునంకల్పము నాత్మను ♦ గల్గియుంట
నాతపి వగుదువు, ♦ హరిమండలి వీవు మృత్యువవగుదువు, ♦ మేళనమున
బింగళుండనవు నీవు ♦ వెలయుచుచుందువు, నర్వాండములఁ గూడ ♦ సంహరించు
టను సర్వతాపనుం ♦ డనఁబడుచుందువు, కవివి, విశ్వండువు, ♦ నువిమలమగు
నట్టి తేజంబున ♦ నలరుటచే మహాతేజఁ డనంబడు ♦ దీజగమున,
రంజకుండవు గాన ♦ రక్తుండ వగుదు, సర్వభవోద్భవుండవు, ♦ రమ్యనకల
తారకానక్షత్రతతికిని గ్రహములకధినాథుండవు, వానియంతరమున

తే వజ్రలుచుండుదు, సకలవిశ్వముల కీవె
హేతువగుదువు? తేజస్సు ♦ లెల్ల నీదు
తేజమున డిందుపడుటను ♦ దివ్యమహిత
తేజమున నొప్పువాండవు ♦ దేవదేవ! ౧౮౪

4618

క. ద్వాదశమండలవర్తి, నీరయగల్గినను జాల ♦ నెమ్మి గరుణకుం
బ్రోది వగు నీకువందన, మోదేవా! యగునుగాక, ♦ యుద్యమ మలరక ౧౮౫

సీ. పూర్వపశ్చిమదిక్కునభూధరాంతర్యామియైనవానికి మ్రొక్కు ♦ మానితవిల
సజ్జ్యతిరాకారఁసహితులౌ ముక్తుల కధిపలియై, దివఁసాధినాథుఁ
డగు భాస్కరేశున ♦ కంజలి, జయునకు జయభద్రునకు నమఁస్కారమల్లె
హర్యశ్వునకు నహఁస్రాంతువునకుఁ బలుపారులు వందనఁసముదయములు

తే. వందనంబు లాదిత్యనఁకుం దమి మఱి
యగ్రునకు వీగునకు మ్రొక్కు ♦ లొక్కరీతి
నంజలు లొగి సారంగున ♦ కమలకమల
సంప్రబోధునకున్ నమఁస్కారశతము ౧౮౬

4620

క. సతితతి మార్తాండునకున్, శతధృతిహరవిష్ణుపతికి ♦ సతతమ్ము సమ
స్తతులగు నూర్యనకంజలి, స్తుతియగు నాదిత్యవర్చఁనునకున్ భక్తి ౧౮౭

సీ. భాస్వంతునకు సర్వభతునకున్ మ్రొక్కురౌద్రవిభువునకు ♦ రమణ విసతి
తమము నడంు నుత్తమునకు జేజేలు మఱి హిమఘ్నునకు నమస్తులగును
శత్రుఘ్నునకు నమఁస్కారంబు లమితాత్మనకు జోతలు కృతఘ్నునాశకునకు
సంజలి దేవున ♦ కావృతి మ్రొక్కులు జ్యోతిపాంపతికిని ♦ జోతలగును

తే. దస్తచామికరాభుఁడై ♦ ననరుదవికి
సహ్నికీక విశ్వకర్మకు ♦ వందనమ్ము
లగుఁ దమోభినిఘ్నునకు లోకాళిసాక్షి .

కిని రుచికి మ్రొక్కులగు మహాత్మునకు సతము ౨౧

4622

క. ఇతఁడే ప్రళయంబున లోకతర్కి నాశనముచేయుఁ డగడఁగి మరల ని
ర్మితిచేయు దానినే సృష్టతిఁ బోషించును లయంబు ధ మానిన తఱినిఁ. ౨౧౫

తే. కాంతి శోషిల్లఁజేయును ధ గాయు నెండ

వాన గురియును, బ్రాణులు ధ వరుస ను ప్తి

నొందఁగా నంతరాత్మయై ధ యొక్కరీతి

మేలుకొనియుండు నీతఁడే ధ గ్రాలుశక్తి. ౨౨౫

4624

నీ లక్ష్మిహోత్రమితండె, ధ యగ్నిహోత్రులమునునీతఁడేవేదములును మఖము
లును యజ్ఞములఫలంబును నీతఁడే లోకములఁగల్గు నత్కర్మములకు నెల్లఁ
బ్రభువగునీశఁ డీశునియే నియంతయా; నోరాఘవా! విను ధ మొక్కమాట
నెవ్వఁడైనను సరే ధ యెట్టియాపదలను గష్టంబులందును ధ గాననముల

తే. నిరతభయముల నీస్తుతి ధ నియతిని బరి

యించినన్ గ్రిందుపడకుండు, ధ నెల్లనుఖము

లబ్బు, నీవును జిత్తంబు ధ నమలరీతి

నిశ్చలంబుగఁ జేసి యీశనిఖలవిభుని ౨౩౫

4625

తే. దేవదేవునిఁ బూజింపు ధ దీనిచేత,

దీనినే మూఁడుసారులు ధ పూనిక జపి

యించినన్ విజయంబును ధ గాంచువాడ

వని, మహాబాహువిలసితా! ధ యార్తిహరణ! ౨౬

4626

క. ఈతరుణంబున నీ వీదై తేయుని రావణాఖ్యుఁ డదృశ యనిలోఁ
జేతము రంజిలఁ జంపుదు, భూతలనాథా! యటంచు ధ మునివతి యెలమిఁ.

క. పనికి యగస్త్యుఁడు వచ్చినట్లులెఁ జనియెన్, రఘుపతిండ్రుఁడున్ గురుతేజం
బుఘుబలంబును మెఱయఁగ, నిలాసురోక్తమును నుతిని ధ నెలమి వినంగన్.

క తనశోకము సళియించుటయును మిక్కిలి హృష్టుఁడగుచుఁనొప్పుమెఱయఁ జ
క్కనిమనసున వాల్చి శుచిం, గని యాదిత్యుఁ బరుఁ జూచిఁకడుభక్తిమెయిన్.

తే. దీని జపియించి హర్షంబు ధ మానసమునఁ

బొంది వీర్యము పొంగఁగ ధ భూరిధనువుఁ

దాల్చి నిల్చెను, రాముఁ డంతఁ గలహమున

వైరి యగురావణునిఁ గాంచి ధ బలము మెఱయ ౨౮౫

4630

చ. మనమున హర్ష మొంది యనుఁమానము మాని సమస్తరీతులన్

దనుజవరేణ్యుఁ జంపుటకుఁ ధ దా నహస్థితి నిశ్చయించి వే

యని నొనరింపఁ బూనుకొనె, ధ నంతట భానుఁడు తన్ను నన్నుతిం

దనిపెడు రాముఁ గాంచి ప్రమదంబున మేను గగుర్పడంగ నా

దనుజుని చావు నాతనికి ధ దా నవు డానతి యిచ్చి యంతటన్. 3౦౫

4631

తే. ¹తనదుమండలమును వీడి ♦ తగ నమర్చు

సముదయాంతరమున నిల్చి ♦ సత్వరపడు

మింక రావణుఁ జంపంగ ♦ నినకులేశ !

యనుచు రామునకుం జెప్పె, ♦ సంత నచట. 3౧

4682

నూటయేడవ సర్గము సంపూర్ణము.

౧౦౮ - వ సర్గము.

—శ్లోక రావణునకు దుర్నిమిత్తములు తో చుట శ్లోక—

ఉ. సారథి సంతసిల్లి దనుజప్రభునానతిరీతి నారథం

భారఘరామునై న్యము ♦ కాతురతం గలిగించునట్టిదె

భూరిసముచ్చితధ్వజసముహముగా నలరారి యుండఁగాఁ

జారుగతు ల్దగ్గ నడిపె ♦ సత్వర మారఘరాముమీఁదికి. ౧

4683

క. అరదం బది చిత్రాంకరణయుతం జౌచు నొప్పి ♦ గంధర్వమహా

పురమున వెలయుచు హాటక,వరమాలిక లొప్ప వేగనధ్యయయతుమై. ౧౫

క. కలహోచితపరికరవిత,తులనుండి పతాక లలరఁ ♦ దోరపుధ్వజముల్

వెలయఁగఁ దనయున్నతి నిమ్ముల నభ్రము మ్రొంగ నెంచుఁబో యనునటులై.

క. ధరణిఁ మ్రోయించుచు నా, పరసేనలఁ జెండఁ జాలి ♦ భాసిలి న్వబలో

త్కరముల కుల్లానమ్మును, బరఁగంగాఁ జేయుచును సభంగురమగుచున్. 3౫

క నిరుపమగతి నొప్పెను! భూ,నరుడగు శ్రీరాముఁ డనురఁనల్లభురధ మా

కరణిఁ శబ్దించుచు భీకరరవమున దిక్కులొప్పఁగతిఁ జేయునదై ర 4687

క తనపైకి వచ్చుచుండఁగఁ, గనియో, మఱియున్ నృపాలఁకాంతుఁడు రిపువౌ

దనుజేంద్రు నవ్యహరథమును ²గృష్ణతురంగయుక్తమును సుగ్రంబున్. ౫

తే. భయదవర్చస్సుతోఁ గూడి ♦ పడగ లెల్ల

మెఱపుఁదీగల రీతిగా ♦ మెఱయుచుండ

నింద్రునాయుధమట్టుల ♦ నెనఁగు ధనువు

గనఁబడన్ మేఘసంతతి ♦ గడురవముల ౫౭

4689

క. ఘనవృష్టి గురియుచాడున, సునిశితశరవృష్టి గురియు. ♦ చుం దనపైకిం

జనుదేరఁ గాంచి తనదగు, ధనువు ³బాలాబ్జురీతిఁ ♦ దగ వంచి క్రుధన్

క. కులిశముతాఁకునఁ బర్యవ్రాజములు బగిలెడునపుడు గలుగు ♦ భూరిరవము న

ట్టులు చప్పుడు గలుగఁగ నుజ్జ్వలగుణమునుదీటుచున్వశౌర్యముపొంగన్.

1 సురగణమధ్యగతో వచ స్తవరీతి-అనిమా 2 కృష్ణవాజినమాయుక్తమ్-అనిమా 3 బాల చంద్రనతం ధనుః-అనిమా.

తే. నిర్జరేంద్రుని సారథిని గని పల్కె
మాతలీ' శత్రురథ మదె ♦ యాతతగతి
వచ్చుచున్నది చూడుమా, ♦ వాసవరిపు
వతఁడు మరల మహాజవ ♦ మురుమండ. ౮౫

4642

తే. అప్రదక్షిణ మగునట్లు ♦ లరుగుదెంచు
చున్నవాడౌట వానికి ♦ యుద్ధమరిణ
మందు చుతిగల్గినట్లున్న ♦ దట్టులగుట
సరసగతి మీఱ నీవు హెచ్చరికఁ బూని. ౯౫

4643

క. మనరథము వైరియరసం, బున కభిముఖముగను దోలుము మరుత్తు సభం
బున లేచిన ధారాధరమును జెండెడరీతిఁ జంపఁ ♦ బూనితి వీని. ౧౦౫

తే దైన్య మొందక భ్రాంతినొందక మనంబు
కలఁక నొందక నీవు వీక్షణము లించు
కంతయేనియుఁ జెడరక ♦ యలరఁ బగ్గ
ములఁ గ్రమంబునఁ ద్రిపుచు ♦ లలితరథము. ౧౧

4645

క. త్వరితంబుగఁ దోలుము, వ, జ్జరిథంబును నడపి ఖ్యాతిఁ ♦ జెందిన యలనీ
కుగుముదమున నీవిషయము, మరలం గఱవంగఁ వగదు ♦ మాటవరునతో. ౧౨౫

క. అనిసేయఁ బూనినాండను, గనుకన్ స్మరియింప నెంతుఁ ♦ గానీ బోధిం
పను బూనలేదు నేర్పం, గను దలఁపఁగ లే దటన్న, ♦ త్కౌపతిపలుకుల్. ౧౩౫

క. విని సారథిలికుం డనఁ, జను నింద్రునిసారథియును ♦ సంతసము మఱిం
తను గని దోలెను నారథ, మును మాతలి యంత శక్తిఁ ♦ బొంగుచునుండన్.

తే. రావణానురునవ్వుహారథము నప్ర, వక్షిణమ్ముగఁ జేయుచుఁ ♦ దనరథంబు
నవ్యగతిఁ దోలఁ దచ్చక్ర ♦ జనితరేణు, వడ్డముగఁ బర్యే రధికుల యంతరమున.

క. దనుజేంద్రుఁ డంతఁ గ్రోధిం, బునఁ గన్నులు రక్తవర్ణములు గాఁగ రథం
బున కభిముఖుడై నిల్చిన, జనపతి నొప్పించె దీప్ర ♦ సాయకపంక్తి ౧౪౫

నీ. మహితతేజుండగు ♦ త్కౌపతి యంకిట వైరిధర్మితుఁడయి ♦ భూరిరోష
మున ధైర్య ముప్పొంగ ♦ మున్న మాతలి తెచ్చినట్టి మహావేగముగుశతక్ర
తునిశరాసవర్యమును రవిరత్నలవంటి ప్రభల్గల్లు ♦ వాడి బాణ
మునుగ్రహించెను, ♦ గలహంబుచేయంగనొంపొంటి సెదరుం యొకటి నొకటి

ఆ జంపఁ గోరి బలసి ♦ పెంపున నున్నట్టి, గజరిపులకు వలెనె ♦ కర్బురేంద్ర
మహుశాయ పలకు ♦ ననుచున్నట్లు, చెల్లె నంత దేవసీద్ధవరులు. ౧౫౮

క. మునిపతులును గంధర్వులు, నుజేంద్రునిసరణ మెదలఁ ♦ దమిఁగోరుచు నుం
డినవార లౌట యుద్ధం, బును దానిం జూడె నప్ర, మును జేరుటయున్. ౧౬౮

తే. గగురుఁ బుట్టించుచున్ భయంకరము లగుచు

రావణుని నాశనంబును † రామజయముఁ

గానఁ బఱచును తౌతముల్ † గనఁబడియెను,

దనుజనాయకురథముపై † నను రణమున. ౨౦

4658

క. కురిసెను పర్జన్యుఁడు నెత్తురుఁ దీక్షశ్వన్ననవితతి † తోరపువడితో

వరుస నపసవ్యగతితోఁ, జరియించెను గృధ్రము లొగిసముదయములుగాన్.

క. తిరుగుచు నభమున రావణునరదం బేదెనలఁ బోవు † నాదిక్కులకే

వరుసన్ వెంటను బోయెను,, సరిగా దివసమునఁ గూడ † సాంద్రముగాఁగఁ.

తే. లంక దాసానిపూవట్టులన్ సురక్తమైన సంధ్యాప్రకాశమ † ట్లావరింప
నాపురంబున్న ధరణి త్రి † యామయందు, మండుచున్నట్లు కనఁబడెఁజండరీతి.

క. పిడుగులతోడ మహాల్కలు, వడియె మహారవము మిగులఁబ్రతికూలములై
పడునవి రావణునకు నెక్కుడు భేదము గల్గఁజేసి † కుందఁగఁ జేసెన్ ౨౪

క. దనుజేంద్రుఁ డున్నచోటం, గనఁబడు మేదిని చలించెఁ † గ్రవ్యాదులు వై
రినికాయముఁ బ్రహరింపం,గను బూనఁగ వారిభూరికరము లొరులచేన్.

క. పట్టుకొనఁబడినయటు గ,నప్పట్టె, రవికాంతు లెల్లఁ † బచ్చవిగా న

పుట్టున నెఱ్ఱఁగఁ దెల్లఁగ, నట్టులె నల్లఁగను దనుజానంగమునందున్. ౨౫

తే. ఒక్కరీతిగ వ్యాపించి † యురుగిరిపయి

ధాతువులరీతిఁ జూపట్టె, † నాతటి నట

గ్రద్దలున్ వెంట రా వంచకములు నోళ్ల

సగ్నికణములఁ గ్రక్కుచు † నసురపతిని. ౨౬

4660

చ. కనుఁగొనుచున్ శుభేతరము † గల్గుటఁ దెల్పుచు నార్యై, వాయు వా

యనిమొన లేచి రావణున † కడులు గన్నడకుండ ధూళిఁ జ

క్కనిగతిఁ జల్లుచున్ జవముఁ † గైకొనుచుం బ్రతికూలరీతి వీ

చెను, జలదంబు తద్ధ్వనియఁ † జేకురకుండఁగఁ దద్బలంబులన్. ౨౭ 4661

ఆ. ఓర్వనలవిగాక † యుగ్రంబులును చయి, భయదరవము లొప్పుఁ † బడియెనచట
నొక్కరీతిగాఁగ † నుల్కాశనులు, దిగ్విదిక్కులందుఁ దమము † తెఱపితేక.

క. వీరకలు గ్రమ్మి, ధూళియు, నాకరణిం గురియుచుంట † నవకాశంబే
యాకసము వంకఁ జూడఁగ, నేకరణిం గల్గదయ్యె † నెవ్వరి కైనన్. ౩౦

చ. అనిమొన నందు శారికలు † నాన్భటిమీఱ రణంబు చేయుచున్
ఘనభయముం బొసంగునటు † గాఢముగా నినదం బొసర్చుచున్

* కుర్బ్యంత్యైః కలహం ఘోరం శారికా స్తద్రథం ప్రతి, నిపేతు శృతక స్తత్ర దారుణం
జాచక్షా దతాః-అసమా.

- దనుజమహేంద్రునిదనవతంసముపై శతసంఖ్య లొక్కరి
 తిని బడియె, మహాసునిఁ జేసినకుం గల ఘోటకావళుల్ 3౧ 4664
- తే. జఘనములనుండి హుతవహః జ్వాలలను న
 యనము లందుండి యుశ్రువులను సమముగ
 నగ్ని నుదకంబు సంతత ధ ముపుడు విడిచె,
 నచట నిటు దారుణములు భయూవహములు. 3౨ 4665
- క కనదుష్టములునునై తగు, సనేకదుశ్శకునము లొగి ధ నాతనికిం జా
 వ్రను దెల్పుచుఁ గనఁబడియె, మనుజేంద్రునకును సమ స్తమంగళదములై .
- తే. జయము దెల్పెడు నట్టివై ధ చాలసౌమ్య
 ములును నయి యొప్పుశకునరానులు గనఁబడె
 నెల్ల తావుల, జయమున ధ నుల్లసిల్లఁ
 జేయుశుభశకునముల నాక్షితిపతి గని 3౪ 4667
- క పరమప్రమదముఁ గనుచు, సురారి మృతినొందినట్లై ధ శుభము తనకు న
 త్తరుణమునఁ గల్గినట్టులై, పరికించెను, సంత రామభద్రుం డచట. 3౫
- తే. లక్షణజ్ఞుఁడు కావున ధ నక్షయముగఁ
 దనకు విజయంబు గల్గుట ధ తగఁ దెలిపెడు
 శుభనిమి త్తములం గని ధ చొక్కపుఁదమిఁ
 బులకితశరీరుడై వైరి ధ గలహనుండు. 3౬ 4669
- క. పరిమార్చి మిగుల విక్రమ, మరుదుగఁ గనఁబఱుపఁ బూనియధికిసుఖము నా
 తరుణంబునఁ గని యింకంబరుఁ డీల్లు నటంచుఁ దలఁచె ధ న్వాంతమునందు
 నూటయెనిమిదవ సర్గము సంపూర్ణము

౧౦౯ - వ సర్గము.

శుభా రామ రావణులు మహాహవ మొనరించుట శుభా

- చ. అరదము లెక్కియున్న దనుః జాధిపరాముల కప్పు భూరిసం
 గరము భయంకరం బయి జగత్తతి కెంతయు నోర్వరానిదై
 పరుషమునై చెలంగె, సురభాధకుడై తగు రాక్షసేంద్రుభి
 కరిబలముల్ గవీంద్రులటఁ కాండము సంగరనాధనాళిచే ౧ 4671
- తే. ఒప్పియుండియు వారిలయ్యుద్ధగర్భ
 నమునఁ గల్గెడు వేడుకఁ ధ దమప్రయత్న
 ములను విడినాడి యూరక ధ నలిచి, రంత
 రామరావణు లతిఘోరరణము చేయ ౨ 4672

క. ఆయతులై యుండటంగని, యాయగువాంగులఁ జెలంగునందఱు సుభటుల్
పాయక యాయనిఁ గను తమి, నాయతనుతు లౌచు విస్తయము గని రంతఁ.

సీ ఆవీరభటులు పెక్కాయుధంబులఁ గరంబులఁదాల్చి యనిచేయఁ వలయుననుచు
నుండియు నాశ్చర్యఁ మొంది యాయుధంబులఁగని పరస్పరము సంఘరము చేయఁ
బూనకుండిరి, మఱి ఁ దాననసేలు తనువిభుం గపిగణఁతల్లుజ బల
ములు రాముఁ గనుచు నిశ్చలులవిస్మితాతులై చిత్రప్రతిమ లట్లుఁజేరి నిలిచిరి,

* తే రామరావణు లిద్దఱు ఁ నామహాహ

ఎమునఁ దోచు నిమిత్తము ఁ లమరఁ గంచి

జయము నపజయమును గల్గు ఁ సరగ ననుచు

బుద్ధి నెంచియుఁ గోపంబు ఁ పొంగుచుండ ౪౬౪

4674

క. భీతిరహితులై పోరిరి, భూతలపతి జయము గల్గుఁ ఁ బోయనియు, సురా
రాతివిభుండును మృతితన, కాతటినిం గల్గుననియు ఁ నాత్మఁ దలఁచుచున్.

తే, ధైర్య మూని విక్రమముల ఁ దారుణముగఁ

జూపి, రంతట నిర్యంబు ఁ కోభిలంగ

నసురపతిచాపమున నాయఁకాళిఁగూర్చి

దాశరథిసన్యందనోల్లసఁధ్వజముమీఁద. ౪౫

4676

క. త్వరపడి వైచెను, సయ్యవి, పురుహూతరధైర్యకశక్తిఁ ఁ బాలుపటి పడియెన్
ధరణిన్ ధ్వజము స్ఫులింపకె, ధరణిఁనుం బీర్యమున నుదాత్తక్రధచేన్.

చ. ధనువును లాగి రావణునిఁతత్కృతికిం బ్రతిచేయ నెంచె నె

మృతమునఁ భూరిజహ్లాగముఁమాడ్కి నహింపక రాక నీవీయకాం

తిని జ్వలియించుచున్ మెఱయు ఁ తీవ్రశరంబును వైచె వైరికే

తనముపయిన్, శరం బదియుఁ ఁ వద్ధ్వజమున్ వడిఁ గూల్చి భూమిలోన్ గరి

తే. చొచ్చె, ధ్వజ మట్లు భిన్నమై ఁ తోణి బడియె

గురుబలుండగు దానవఁకుంజకుండ

తనధ్వజం బట్లు విఱిగినఁ ఁ గని విరోధి

పారుషము నోర్వఁ చాలక ఁ బలము మెఱును ౪౬౬

4679

క. ఘనకోపమ్మన మిక్కిలి, యును జ్వలియించెను, మహాక్రూరఁగుండగుచున్
దనయొడలు తెలియ కుగ్రా, శనిసమశల పృష్టిగ్రుమ్మఁచంపము తగఁగాన్.

క ధరణిఁనునిగుట్టుములను బరుషశరంబులను నొంచె ఁ ఒరమాశ్వము లా

శరతతిఁ బాదస్థలనము, సరియగు గతిభేదముచ బాఁసంగఁ ముండన్. ౪౬౭

తే. నిలిచియుండుట కాన్ నిర్భయఁనరొజ, నాళిఁగూర్చి నొందినట్లు మఁసంబు చొవర

కట్టె నవ్వనములై యుండెఁనంతరావ నానురంబు జాత్తేశ్వరముఁ, కాహయములు.

* తాట తల్ల విమితాని దృష్ట్యా రావణరాజువో, కృతబుద్ధి సేనాపతి-అనియూ

క ఆతురము నొందకుండుటఁ, జేతంబున నరసి వినుగు ♦ చెంకక మిగులున్
భీతిం గనఁజేయుదుమన్, భూతాపహినిఁడ బాణఁములొప్పైఁ గడున్ ౧౬
క. కురియించె నంత గదలను, బరిఘంటులఁ జక్రమనఁ ♦ దృష్టతత్పరంగో
త్కరమును దరుశూలంబులఁ, బరశ్వధములన్ మహీశు ♦ వైఁ బరఁగించెన్

¹చ. ధనువుననుండి శూలముఖ♦దారుణసాధనరాజి వై చుటె
ట్లనిన విచిత్రశక్తిని భ♦యంకరమై ప్రతినాద మిచ్చురీ
తిని బహుభంగులం దనరి ♦ తీవ్రమహాంబకవృష్టి దాని నొ
య్యనఁ గురియించె; బెక్కులగు ♦ సస్త్రమయంబగు వర్షమద్దియున్ ౧౮

తే. ఓర్వఁ జాలనికోపంబు ♦ నూని కురియఁ
జేయఁబడుటను జవమున ♦ శ్రీరఘుపతి
యరవమును మీఱి కప్పిస్తే న్య♦మందుఁ బడియె;
దనుజపతి యంత నుత్సాహ♦మును వడలక. ౧౯ 4686

చ మన మొకలక్ష్యగం దునిచి ♦ త్రాఁపతిమిఁడను వేటసంఖ్యగా
ననుపమబాణముల్ వయిచి ♦ యాకసమెల్ల నిరంతరంబుగాఁ
గను బొనరించె వేగమునఁ, ♦ గర్భనాథుకఁ డిట్లు యుద్ధమం
దునఁ బరతం జెలంగుచును ♦ దోరపుయాత్మము చేయుచుండుటన్. ౨౧ 4682

చ జనపతి గాంచి ²సప్తసటు ♦ సాయకవారము వింటఁగూర్చె, నం
తనతఁడు లక్ష సంఖ్యలుగ ♦ దారుణబాణము లేయఁ గాంచి యా
దనుజవిభుండు బాణసము♦దాయము లాకసమెల్ల నింక నే
సెను, మఱి వారల్ద్విజును ♦ శీఘ్రగతుల్ మెఱయంగఁ బూన్కితోన్. ౨౨

క. శరవర్షంబులు గురియఁగఁ, బరింపరలుగాఁగ నవ్వి ♦ వ్యాపించుట నం
బర మురుశరశ్చిత్తునుగు, సురపథభంగిగఁ జెలంగి ♦ చూడం దగియెన్ ౨3

సీ ఒకసాయకంబైన ♦ సురులక్ష్యమే లేక వై వంగఁ బడకుండె ♦ వరుస గుఱిని
భేదింప లే దొక్క ♦ విశిఖమైనను గుఱిఁ దగిలి నిష్ఫలమైన ♦ ది గలుగ దొకఁ
డైన నీరీతి బాఁజాళులఁ గురిపింప వారలశరములు ♦ వరుసమీఱి
నొండొంటి దాఁకుచు♦గర్భవైఁ బడియె, సవ్యాసనవ్యంబుల♦నరుగుచు నెవు

తే. డంబకంబులు వైచుచు ♦ సంబరమున
నూర్పు పుచ్చుట కేనియు ♦ నొక్కయింత
నందు లేకుంక నాయక♦జాలములు త
గంగఁ జేసిరి ధూరిసం♦రము నపుడు ౨౬

7690

1 ధనుషా కథం గవాదిమోచన విత్తి త్రాహ-అనునవతారిక కీపథ్యప్రధమపాదము తెనుఁగు.

2 ప్రహసన్ని కాకృత్తి-అనిమా

- చ. దనుజవరేణ్యఘోటకవిఠితానము రాముఁడు రామచంద్రున
శ్వేనికర మాసురారివతి † బాణధరంధరఁ గొట్టుచున్ జనం
బున నితరేశ్వరంబు బలు పూనికమీఱఁ బ్రతిక్రియం గరం
బొనరుచుచున్ మహోగ్రముగ † యుద్ధముచేయుచు నుండి రెంతయున్. ౨౭
- ఆ. ఒకముహూర్తకాల † ముగ్ధంబుఁ దుమ్ముంబు, రోమహర్షణంబు † నై మఱింత
పూన్నితోడ జరగెఁభూరియుద్ధము, మహాబలయుతుల్ సురారివతివృషతులు.
- క. నునిశితశరముల యుద్ధంబును సల్పుచునుండ ననురఘంగవుఁ డాత్మ
దనధ్వజము గూల్చినందుల, కను నరపతిమీఁద మిగులఁ † గోపం బొందెన్.
నూటతొమ్మిదవ సర్గము సంపూర్ణము.

౧౧౦ - వ సర్గము.

— ధృతి రాముఁడు రావణశరంబుల నూటయొకపర్యాయములు ఖండించుట. —

- చ. అని నపుడానృపాలవరుఁ † డాసురభర్తయు నొక్కపూన్నిఁ జే
య నిజులభూతముల్ మదులఁయం దొగి విస్తయ మంకురింపఁగాఁ
గనుఁగొనుచుండె, వారలిటు † గాంతరథంబులపైఁ జేలంగి యొ
క్కని మఱియొక్కఁ డుగ్రగతిఁ † గ్రాలగ మామ్రొనుచున్ మహాక్రుధన్.
- క శరముల నొప్పించుచుఁ దనపరునిం జంపంగఁ దలంచి † బలువిడి నొప్పిం
ప రహిన్ వాకల సారథు, లరసంబుల రాకపోకలందు నిపుణత్. ౧౫
- తే. నుండలంబుల వీధులఁమహితగతిని
శేషములఁ జూపుచుండ నాఁచిత్రరథము
లతిభయంకరములుగాఁగ † నగపడియెను,
రాముఁ డెంతయు నొప్పించె † రావణ నని ౩౫ 4696
- క. రావణుఁ డారమురాముని, నావిధమున నొంచె నిట్టు † లనోన్యస్యము పెం
పావహిలన్ శరతతులన్, వేవే వై చుచును గమనఁ వేగము నచటన్. ౪ 4697
- క కనఁబఱచి రడరులొందును, వెనుకకుఁగాఁ బోవుటందు † వితతంబుగ; నం
త నిరువురాగతిశరముల, ననూనముగ వై చుచుండ † నావరరథముల్. ౫ 4698
- క ధారాసారము గురిసెడు, వారిదములరీతిఁ గానఁబడుచుండెను, నా
ఘోరాహవమున నీగతి, వా రరదముల బహుగతులఁ † బఱపుచు మరలన్. ౬౫
- ఆ నిలిపి రభిముఖముగ † మెలఁకువ ననోన్య
రథములకు, ననంతఁరంబ యుద్ధ
మునను గమన మేమియును లేనివారల
యరదములు తమంత † నాస్థలమున. ౭౫ 4700
- సీ. యుగముయుగంబుతో † నొగిఘోటకంబులుపై ంధనములతోధ్వజంబుధ్వజము
తోఁ గూడియున్నట్లుతో † చిహ్నైచ్చును, రాముఁడంతఁజాపమునుండియతివిభాను

రాంబకములు నాలుక గడరించి రావణు నశ్వచతుష్కంబు నవతలఁ జను
నట్లు తోలెను, రావణానుగుం డాత్మాశ్వములఁ దొలఁగించినందులకుఁగ్రోధ
ఆ. వరపశుఁడయి తీవ్రభాణంబు లారాము, పై నవైచె, రామభద్రుఁ డట్లు
బలమునఁ దగుదనుజశివల్లభుశరములు, మేనఁ గ్రుచ్చుకొనిన దాన నాత్మ.

క. కనఁడయ్యె వ్యథ వికారంబును సుంతయు; దనుజవితతిపుంగవుఁ డమరే
శునిపారథియగు మాతలిఁ, గని కులిశాపాతరవముగల బాణములఁ. ౧౧

క. సరిఁజెనె నతనిపై, నా, శరములు గురుజవము మెఱయఁజని యంగమునం
జొరఁబడియెన్ దానికి నా, వరసారథి సుంత మూర్ఛఁ వ్యథను గనకయే.

క. స్థిరముగనుండెను, రాముం, డరాతి తనునొంచుటకు రవంతయు నాత్మ
బరమాగ్రహ మొందఁడు కాని రావణుఁడు మాతలిని సునిశితశరములఁ.

ఆ నోబ్బఁ జేయుటకు ననూనాగ్రహము నొంది
శరగణమ్ము లేసి శత్రుదనుజు
విముఖునిగ నొనర్చె, వీరుడౌ రాముండు
పదుల రెంటుమూటఁ బదిట మఱియు ౧౮

4705

క శరములను నఱువదింటను, మరల నహస్రముల దనుజమాన్యరథంబున్
గరము మునుఁగంగఁ జేసెను,, నరదంబున నిశ్చలుఁడయియూదనుజపుండున్.

మ. పరమామర్షముతో గదాముసలముల్ పైపైన వర్షించి భూ
వరు నొంచె బ్రతిగాఁగ, నత్తఱి గనన్ భారంబుగాఁ జాలభీ
కరమై గల్గురుపాటు గల్గునటుగాఁగం దొమ్మియధ్ధంబు త
త్తగుణంబందుఁ గనంబడెన్, ముసలసంతానంబులన్ వైవఁగన్. ౧౬ 4707

తే. గదల గుప్పింపఁ బరిఘనిశకరము వైవ
గల్లు రవములకు శరపుంఘములపాత
మునకు ఘూర్జిలై నాయేడునననిధు లొగి,
సాగరము లట్లు ఘూర్జిలై నకలఘణులు. ౧౭

4708

క. పాతాళవసతు లొటను, నాతెఱఁగునఁ గంప మొంది రటు దానవులున్
భీతిలిరి వేనవేలుగ,, భూతలము నరణ్యశైలఘములతో వడఁకెన్ ౧౮

చ ఖరకరుఁ డాత్మకాంతు లడఁగం గృశియించెను, వీవకుండె నా
మగుదధిపుండు సిద్ధులును మానివశించులు దేశగాయకుల్
సుగంధు గిన్నరొరగులు సొంపు తొలంగఁగఁ జింతనొంది, ర
త్తఘణమునన్ సురల్ ముసఁతంసులు చక్కనిమానసంబులన్. ౨౦ 4710

తే. గోవులకు బ్రాహ్మణులకును గుశలము తెగుఁ
గాక శాశ్వతములుగ జగంబులుండు

గాక రాముండు రావణుఁ డ గదినకుండుఁ

జక్కఁగ జయించుఁగాకని డ జప మొనర్చి ౨౧౪

4711

క. ఘోరమయి రోమహర్షణ, మా గాక్షసగాజ భూతలూధీశుఁడు

ర్వాసమహాహవముఁ బయిం, జేరి కనుంగొనిరి, చాలఁ డ జిత్రముగాఁగన్. ౨౨

సీ. గంధర్వులచ్చరల్ డగములుగాఁగూడి యప్పెనుసంగరముఁగాంచియనుషమాన

మగుదానివై ఖరి డ కచ్చెరుపడి యంబరమువంటి దైన దభ్రంబె వనధి

వంటిది తలపోయ డ వనధియే యారీతి రామరావణులసంఘ్రామ మనఁగ

రామరావణులసంఘ్రామమువంటిదే యని పల్కుచుకొవారియనిఁ గనుఁగొను

తే. చుండి, రారఘకులకీర్తిమండనుఁడు మ

హాభుజుండగు రాముఁ డత్యంతరోష

మున వెలుంగుచుఁ గ్రూరాహి డ కెనయి ట్టుర

మగ్రమునఁగల బాణ మయ్యదనునఁ గొని. ౨౨౪

4713

చ. ధనువునఁ గూర్చి కాంతుల నితాంతము గ్రాలుచుఁ గుండలోన్నతిం

దనరుచునున్నయాదనుజతల్లజశీర్షముఁ ద్రుంచె నద్ది యు

ర్వినిఁ బడ మూఁడులోకములు డ వేడకఁ గాంచిన పెట్టిశీర్ష మొ

య్యన మఱి యొక్కఁడప్పుడు తదంగమునకొ మొలచెం గ్రమంబునకొ. ౨౨౫

తే. అట్లు మొలచిన రెండవదైన యతని

శిరము నేకార్య మైనను డ శీఘ్రముగ నొ

నర్చువాఁడౌట నన్నరనాథుఁడు నిజ

హస్తలాఘవమున సాయకాళిఁ ద్రుంచె. ౨౨౪

4715

చ. శిరమిది భూమిపైఁ బడిన డ శీఘ్రమ వేరొకమస్తకం బదే

వరునఁ గనంబడెక, నృపతి డ వజ్రసమానశిలీముఖంబులకొ

ధరణిఁ బడంగఁ జేసె నని డ దానిని గూడ, నిదేవిధంబునకొ

శిరములు పుట్టుచుండఁ గని డ శీఘ్రమ యేకశతోత్తమాంగముల్

శిరములఁ ద్రుంచినకొ దనుజతనత్తము జీవితనంక్షయం బటకొ ౨౯ 4716

క. కనఁబడ కుండెను రామున, కనుషమాదివ్యాప్తవిదుఁడు డ హతరిపువీరుం

డును గౌనల్యానందంబును వృద్ధిం గాంచఁ జేయు డ పూతధిషణుఁడకొ

క. వీరుఁడునగు రాముఁడు మది, మారీచుని నెట్టి తీవ్రమార్గణములచే

ఘోరాటవిఁ జంపితినిో, క్రూరుల ఖరిదూషణులను డ గోరికమీఱకొ. 3౧

సీ. ఏ బాణముల వధియించితినిో మఱిగంకకాలువి విరాధగనుజవరుఁ

గ్రాంచాఖ్యవనమునఁ డ గర్భరేంద్రుఁ గబంధు నే బాణముల వధియించివై చి

తినో యాశక్తిము ల్లెఱుఁ దీవ్రముంబున సఫలంబు లగుననిఁసావ్యంతమందు
నమ్మియుండెడుచట్టి * విష్ణుహితాంబ* ములు రావణునియందు * నలఘుశక్తి
తే. మాని లఘుశక్తిగలవయ * మ్రాస్తపిడి యిటు
లుండుటకు హేతు వేమియో * యూహచేయఁ
దోవకున్న దటంచు నాభూవుఁ డవుడు
చింతిలుచునుండి యంతలోఁ * జంతమాని 33

4719

క మనమునఁ బరాకునొందక, దనుజేంద్రునురంబుపైన * దారుణశరవృ
ష్టిని గురిసె, రథగతుండగు, మనుజుశివపతియుఁ గుపిత*మాననుఁ డగుచున్.
క. అని రామునిపై గదలను, ఘనములంబులను వైచి * కడునొప్పించెన్
మనుజేంద్రదనుజనాయకు, లనుపమగతిఁ దద్ధరాధ*రాగ్రము మీఁదన్. 34
క పెనుగ్రోధంబున నరబరి,మున కెగసియు ధరణిభాగ*మును జేరియుఁ బో
రనో భూమినభోగిరులను, గనుఁగొనఁ దంములంబుగాఁగ * గగురుజనింపన్.
క. జరగెను భయంకరంబుగ,, సురదానవయక్షరాక్ష*సులును చిఠాచో
త్కరములుఁ బాములు గన నం,గిర మది న ప్తతి యామ*కంబుగఁ జెల్లెన్.
తే రాత్రిఁ బగటను నొకముహూ*ర్తంబు నొక్క
క్షణమ యైనను వారిల * కదన మింత
యైనను విరామ మొందక * యనుషమాన
మగుచు సాగెను జూడ న*తృప్తదృశముగ. 35

4724

చ. దనుజవిభుండు నాదశర*థప్రియనందనుఁ డేవుమీఱ ని
ట్లని నొనరింప తేనికీ జ*యం బింకనైనను గల్గ దేమొ యం
చనుపమబుద్ధివై భవము * నందిన మాతలి సంగరంబుచే
యు నృపతిఁ గాంచి యిట్లనియె * నూహ చెల్లంగఁగ సత్వీరంబుగన్. 36
నూటఁ దియవ సర్గము సంపూర్ణము

౧౧౧ - వ సర్గము

అథ శ్రీరాముఁడ ప్రక్షప్తముచే రావణు వధింతుట. అథ

క. వీరవరేణ్యా! తెలియని,వారివలెన్ నరజవిభుని*భంగిఁ బెనఁగెదే
భూమణా* మనుజులచే, నీరాక్షసుఁ డనిని దెగుట * యెంచి యమక్తువ్రల్.
తే. నిశ్చయించినకాలంబు * నేడ నచ్చె
గాన వీనిచధంబున* నె న మన
నిపుడు బ్రహ్మస్రముచు నెత్తు * నిమిషము
ననుచు స్మృతిఁ గల్గజేసెన్,సా*యస్త్రమాత్మ ౨

4727

* అంతరిక్షే చ భూమా చ పున శ్చ గిరిమార్ధసి-అనిమా.

- క. మాతలి పల్కినమాటల, నాతటి రాముండు వీర్య ధ మలరుచునుండఁ
జేతన్నున స్మరియించుచు, భీతిల 'బునకొట్టు పాము'విధమునఁ దగుచుకొ. ౨౫
- క. అనుపమకాంతుల మెఱయుచుఁ, గన నద్భుతమైన బ్రహ్మకాండమును గై
కొనియెకొ, భగవంతుండయి, యనూనవీర్యమునఁబొల్పియనులమహిముండై.
- క. తనరారునగన్పుండును, దనకు విరించునుడు కృపను ధ దయచేసిన దా
ని నమోఘము నగునస్త్రంబును రామున కొనఁగె శత్రుఁపూగము నణఁచకొ.
- సీ. అమిత తేజాండగు ధ నబ్జజం డద్దాని నిండ్రునకై నృజియించె మూఁడు
జగముల నొక్కట ధ జయమందఁ గోరెడు శత్రునిమిత్తమై ధ సారమైన
యస్త్రంబు నద్దాని ధ నలరించి యెనఁగెను; మును దేనితెక్కల ధ ననిలపతియు
నలుఁగున భాస్కరాఁగ్నులు నధిదేవతలై యుందురో దేనియంగ మంబ
తే. రాభమై మేరుమందరాఁభ్యావనీధ
రములవలెనె గురుత్వంబు ధ ప్రబలఁ దగునొ
యట్టి బ్రహ్మస్త్ర మతిభానుఁరాంగ మగుచు
గనకభూషితమును సువుంఁఖంబు నగుచు ౬౫ 4781
- ఆ. వితతభూతసార ధ మతులితంబు గ్రహించి, విరచితమయినూర్యవిధమునఁగడు
మెఱయుచుండు; ధూనుఁమిశ్రిత కాలాగ్నివలెను దీప్తభుజగఁభంగిఁ దనరు.
- క. పరనాగాశ్వశతంబులఁ, ద్వరగా భేదించునదియు ధ దన్యనగరభీ
కరవిలసద్వాసరంబులఁ, బరిఘంబుల గిరులఁ గూడఁ ధ బ్రద్దలుచేయకొ. ౮౫
- క. నానాదనుజాస్రయుతం, బై నిజతనువొప్ప మెనడుఁనందు మునిఁగి యెం
తేనికొ భీతికరంబై, యానిర్జరనాధువజ్రఁమట్లు దృఢంబై ౯ 4784
- క. గురునాదముకలదై సం, గరముల నేకపట మున్నఁగాని విడువ కా
తురమునఁ జెందుచు భూతోత్కరభయదంబగుచు నశనికల్పంబగుచుకొ.
- తే. ఊర్పులను బుచ్చు ఫణిరీతి ధ నొప్పి గృధ్ర
కంకవళపక్షులకు వంచకముల కనుర
గణములకు యుద్ధమందు నికామత్మప్తి
గాఁగ నాహార మొనఁగుచుఁ ధ గ్రాలునదియు. ౧౧ 4786
- క. అనిలో యమునిం బోలుచుఁ, గన భీకరమగుచు వెలయుఁ ధ గవులకు మోదం
బును రాక్షసులకు నాశనమును గల్గింపంగఁ జాలి ధ ముఖ్యతమంబై. ౧౧౫
- ఆ. అందమగుచుఁ జిత్తఁమయి పలురీతుల, వెలయు వై నతేయుఁవిశితపక్ష
శ్రుతినిఁ గట్టఁబడుచు ధ సతతంబు లోకాళి,యందు సుత్తమ మగుఁనంబకమయి.
- సీ. ఇత్తోవ్యవంతుల ధ కెల్ల భయంబును బోఁగొట్టఁ జాలి రిఁపున్రముల
యశము హరించుచు ధ నలరుచు గామున కత్యంతహర్షదంఁబై చెలంగు,

నట్టి బ్రహ్మశ్రుంబు ♦ సప్తహాబలుడగు రాముండు గైకొని ♦ ధీమహిమము
వెలయుచు నుండుగ ♦ వేదోక్తవిధిచేత మంత్రించి ధనువున ♦ మానితగతి
తే. గూర్చె, నాగురుశరమును ♦ త్రోసివిభుడు
ధనువునం గూర్చుచుండ భూతమ్ము లెల్ల
భయము నొందె ధరిత్రియు ♦ వడకె, రాముఁ
డంత సంక్రద్ధుడై ధను ♦ వట్టె లాగి ౧౫౪

4789

క. శరవర్యమ్మును దానిని, బరమర్కచ్ఛేదకమును ♦ బరమాయత్తుం
డురుబలుడునైన యాతఁ డనురపతివై వైచె, నంత ♦ నునిశితశరమున్. ౧౬
క. నురపతిబాహుచ్యుతిఁ గని, త్వరగాఁ జనువజ్ర మట్లు ♦ దారసేల్ రా
కురుకల్పాంతయమాకృతిఁ, గరము నివారింఁరాక ♦ కడు భీషణమై, ౧౭
మహాస్థగర. చని రక్షోనాథువక్షస్థలిఁ బడియె, జపస్సారముం గల్గి పద్మా
సనుక్కుశ్రుం బద్ది యంతఁ ♦ సకలరిపుతనూసంతతిన్ రూపుమాపం
గను జాలుం గాన వైవఁ ♦ గజకుదనుజపక్షస్థలిన్ దాఁకి చీల్చెన్;
ఘనమై ప్రాణాంతకంబై ♦ కరినతరమునై ♦ క్రాలు నాయశ్రు మంతఁ. ౧౮
చ. దనుజానితోమ్ము నెత్తుటను ♦ దా నొగి ముగ్ధుచు సత్వరంబ యా
తనివగు ప్రాణముల్ గొనుచుఁ ♦ దద్భదయంబుననుండి లేచి చొ
చ్చెను ధరణిన్, శరం బదియు ♦ శీఘ్రమ రావణుని వధించి యా
తనిరుధిరంబునం దడిసి ♦ తచ్చవిఁ గ్రాలుచు భీకరాంగమై. ౧౯

4743

క. తనపని యొనరిచి వినయంబున సంబులపొందిని జొచ్చెఁ, ♦ బురుహూతరిపుం
డును హతుఁడై ప్రాణమును, దనజీవితమును ద్వజించు ♦ తరుణమునందున్
౮. అతనిచేతనున్న ♦ యా పెనుచాపంబు, పట్టువదలి బాణంపం క్రితోడ
ధరణిఁ బడియెను, భయదంబగు జవమును, నతుల తేజముగల యాదనుజుడు.
క. అనువులు చన వృత్రాఖ్యుం, డనురుడు వజ్రమునఁ గూలునట్లుగ పడితో
డ సమరధరణి రథచ్యుతి, నమరులు భయమందఁ బడియె ♦ నానమయమునన్.
క. హతశేషులైన దనుజులు, షీతిఁబడిన సురారిఁ గాంచి ♦ స్వీయవిభుండున్
హతుఁ డగుట బెడరి దిక్కుల, కతిజవమునఁ బాటి, రంత ♦ నాకపివరులున్.
క. తరుహస్తులగుచుఁ బంచాన్యరివంబులు చెలంగ రాక్షసాళిని నాసం
గరభూమినుండి తోలిరి, నురవైరులు తమవిభుండు ♦ త్రోసిఁ బడుటయున్
క. రాముఁడుజయంబునొందుటఁ, దా మొగింగనుఁగొనుచుఁగపివితతిహరి మునన్
భీమగతిం దము నొంపం, గా మానము దూలి ప్రాపుగల్గమి మిగులన్. ౨౪
తే. ఆననంబుల బాష్పంబు ♦ లట్టెచిత్తుఁ
గరుణఁ బుట్టెడరీతి లంకను గనంగఁ
బాటి రతిభీతులై, జయప్రభులవెలయు
పానరులు సంప్ర మోదనుఁసావ్రితులగుచు. ౨౫

4750

క. గామునిజ మంబు రావఁబడి, డామెయిఁ దెగుటయును బొగడి ♦ యూరవములచే
భూమివహకంఁగఁ జేసిరి, వోయ్యమునకుఁ శుభరసంబు ♦ లోప్పుచునుండఁ. ౨౬౪

క. సురదుందుభి మ్రోసెను, సత్పురినుళములఁ దాల్చి యనిలఁపతి సుఖముగ న
త్తరుణమున వీచె, రాముని, యరవమువయి దివమునుండి ♦ యలరులగుములుక.

ఆ. త్రోయ రాకయుండఁ ♦ దోడ్తోనఁ గురిసెను;

ధరణిఁ గపులనుతులఁతతులె కాక

యంబరమున నుమహిఁతాత్తులొ దివిజుల

సాధుసాధువాక్యఁసమునయ మొగి, ౨౬౪

4753

క. వినఁబడియె భూమియందును,, దనుజుఁడు రాద్రుండు లోకఁతతిభీకరుఁ డ
య్యనిఁ దెగుట దేవచారణ, లనూనమోదంబు నొంది, ♦ రంత నృపతియుక.

చ దనుజులరాముఁ ద్రుంచి ప్రహఁదంబును దాఁ గని స్వీయరాజ్యముం

గొనిన దివాకరాత్మజుని ♦ గోమలగాత్ర మహాబలాఘ్నినిక

వనచరనాధువుత్తుండయి ♦ వ్రాలిన యంగదుఁ బ్రీతచిత్తులై

తనరెడునట్లొనర్చె, సురఁతల్లజు లందిరి నుప్రసన్నతఁ 3౧

4755

సీ. దితలెల్ల నిర్మలఁదీప్తుల వెలుఁగొందె విమలరీతిని వినుఁవీధి వెలసె

ధరణి కంపింపక ♦ శనరాఁరె, వాయువు చక్కఁగా వీచె భాఁస్కరుఁడు నుస్థి

రప్రకాశుండయి ♦ రాజులై, సర్కపుత్రవిభీషణాదులు ♦ తగినమిత్తు

లగు జాంబవన్తులు ♦ లాలత్క్షణుం గూడి యరిగి రాముఁడు విజయంబు నొంది

తే యుంట కెంతయు హృష్టులై ♦ యొప్పుమిగుల

నలరురాముని నియతిఁ బూజాదీకముల

నలరఁ జేసిరి, గురుతేజఁ ♦ డగుచు రఘుకు

లాధిపుల కాదృతిం గూర్చు ♦ నానృపుండ. 33

4756

చ అని రిపులక వధించి తనఁదా శివధంబును దీర్చి చక్కఁగా

వనచరసంఘయుక్తుండయి ♦ వాసవుఁ డియ్యమరాళిఁ గూడి యొ

ప్పినగతి దేవతానుతులఁ ♦ బెంపువహించుచు రామచంద్రుఁ డొ

ప్పెను జగమెల్ల హాయిఁ గని ♦ ప్రీతి వహించుచు నుండ సంతటక. 3౪

నూటపదునొకండవ సర్గము సంపూర్ణము.

౧౨౨ - వ సర్గము.

అథ రాముఁడు విష్ణుని నాశ్వాసించుట అథ

సీ. రామనిర్దిత్తుండగు గతఁప్రాణుఁ డగుచు

ధరణిఁ బడియున్న యన్నను ♦ పనుజులని

గాంచి వగపెల్లిదంబునఁ ♦ గదలు నుడి వి

భీషణుం డిట్లు శోకించె ♦ బెంపు దూలి. ౧

4758

- క. వీరా! విఖ్యాతసుహృదాహారా' నువినీతశాస్త్రశుంభత్వాండి
త్యా! రమ్యశరసుశయ్యై, గారహమునఁ బవ్వళించఁగఁ దగదు గదా? ౧౫
- క. అని నిహతుడవై దీప్తిము, లఘుచనుసులు నైన భుజముఁ బట్టిటు చలనం
బును గాంచకుండ నంగకః, ఘనభూషి మును నిట్లుఁ గాఁ జూచి కడున్. ౨
- క. ధరఁబడుట నుంత గవలిన, సరసీజముత్రాభయగు ౬౬ఁ జంచద్రీతిం
బరఁగెడు ముకుటముతో నీ, ధరఁ బడియున్నాడె వేల? యనుజవరేణ్యా! 3
- క. మును వీరా! యెట్టిఫలం, బహుసముగఁ గల్గు ననుచుఁ ననువాదము చే
సినవాడనొ యాపాకులు, మనసిజమోహోన్మత్తమగుఁ నుది నీకగుటన్. 3౫
- తే. ఎంతమాత్రముచుచియింపఁకేచనియెను, కష్టలమునేఁడునీకుఁబొందంగవలసె;
నాప్రహస్తేంద్రజిత్తులఁవ్యవహరి, కుంభకర్ణుండును సరాంతకుండుమఱియు.
- క. అతిరధుడగునతికాయుడు, దితిజేతుడ వీవు నైనఁ దీవ్రంబగు ను
ద్ధతిసీతాహరణమున జ, నితసుగు పాపంబు నెన్నఁ నేటరు గాడే. ౫ 4764
- తే. దానికిం దగుఫల మిట్టితఱిసి గల్గె, వివిధనీతివితానసేతువు గతింబె
ధర్మవిగ్రహ మేగె, సత్త్వవిధి చనియె, స్తోత్రపాత్రైవిషయమే సోలె నకట.
- చ. సరసిజబాంధవుం డివుడుఁ డ్మౌవతిపైఁ బడనట్టులున్ నిశా
కరుఁడు తమస్సులో మునుఁగఁగఁ దగునట్టులు పతిహోత్రుడున్
ద్వారపడి చల్లనై నటులుఁ భాసురశస్త్రవితానధారులం
దరయఁగ మేలుబంటియగుఁ నట్టిఁడు వీరుఁడనైన యీతఁడీ
ధరఁ బడనయ్యె, నాశ్రయమే తాఁ గననేరకయే కృశించుచున్. 2౫ 4766
- తే. తనదువ్యాపార మెడల నుత్సాహశక్తి
యున్న దయ్యెను, దనుజగఁబోత్తముఁ డని
నిహతుడై పాంసుదిగ్గుడైఁ నిద్రపోయి
నట్టులుండఁగ నిట్టి వీరాధిపతి! ౮౫ 4767
- తే. కోలపోయిన ధరినుండఁ జాలు నేది
యింక, దైర్యమె చిగురుగఁ హితమగునైన
హనమె సాధుప్రమానంబుగను దసంబె
బలముగా శౌర్యమే మూలఁపరముగాఁగ. ౯౫ 4768
- క. తనరెడు రావణభూరుహమును రాఘవమారుతము సములముగాఁ ద్రెం
చెను, దేజంబె విహణము, గను బూర్వలగణమె వీఁపుఁగఁ గనుపట్టన్. ౧౦
- క. ఘనకోపమె తలక్రిందుగఁ, నెఁబడి దేహముగ దయెఁ కరముగఁ దగునీ
దనుజేశమత్తజనును, ముచుజాధిపచిహ నొక్కమాడ్కి బలిమిమై. ౧౦౫
- తే. పట్టుకొని చంపి నేలపైఁ బడఁగ వైచె,
విక్రమోత్సాహములు విజృంభించినట్టి

బాహులుగ నూర్పులే ధూమశనంచయముగ

స్వబలమే యుష్ణముగ నుజేజంబు చెలంగ. ౧౧౫

4771

క. వెలపెడు రావణవహనుని, నిలాధిపతియైన రఘుకులేశుఁ డనంగాఁ

జెలఁగెడు మేఘుఁడు చల్లా, లెల్ల లలిత్, నిశ్శేషముగ విఠించి కృత మిహా.

*సీ. డనుజవశ్యులెవాలఁమునుమూఁపురమువిషాణములుగాఁదగరిపుఁనమితిగెలువఁ

జాలివైరుల నెల్లఁ నమయింప వలఁతియై గంధర్వసంబునాఁ గ్రాలి విషయ

చాపల మనునదెఁ శ్రవణచతుస్సులై యలరారు రక్షోగఁజాధిపవృష

మని రామశృంగాలఁమున హతమై పడె, నని శోకసంయుక్తుఁ డగుచు యుక్తి

లే. యుక్తవాక్కులఁ బలుకుచుఁ నొప్పునర్థ

మిట్టిదని తర్కమున నిశ్చయింప నేర్చి

నట్టి యవ్వీభీషణుఁ గని యనియె రాముఁ,

డితఁడు తనవిక్రమము చూపఁకెతరులవలె. ౧౧౮

4778

క ధరఁ బడలే దీతఁడు నంగరమున విక్రమము భయముఁ గల్గింపంగా

నరిచూపుచు నుత్సాహము, పరగఁ భయమెడల నేలఁ బడియెం గంటే.

క. పరలోకవృద్ధిఁ గోరుచు, ధరణీశ్వరధర్మమందుఁ దమి నిలిచి రణా

జరమున హతులగు పూరుష, వరుణం దలపోసి యిట్లుఁ వగవఁ దగదునూ ౧౨

చ. శతమఖుతో జగత్త్రయముఁ నాధ్వన మందెను యేనివిక్రమో

ద్ధతి; కల బుద్ధిమంతుఁడగుఁ దానవనేత యనింబడంగ ని

వ్యోతమున దుఃఖ మొందుదురె, వింతయె చావన దుఃఖ మొందుటం

చిత్తులఁ బోలి పల్కె దవో యేమో! జయంబె రణాంగణంబునన్. ౧౨

తే. కలుగుననియెడు నియచ మిఁక్కాలమువఱ

కెప్పుడును బుట్టలేదునూఁ హితమనీష!

వీరుఁ డని శత్రువులనైనఁ విక్రమమునఁ

జంపు రిపుహతుఁ డగు దానుఁ నత్యమెడల ౧౮

4777

చ మనమున క్షత్రధర్మ మొకఁమాటు తలంపుము నంగరాంగణం

బున హతుఁడై నురాలయముఁ బొందుట పూర్వలచేత నుక్తమై

తనరెడు, క్షత్రియావళి మతంబునునొ, బ్రథనంబునన్ మృతిం

గను ధరణీశుఁగూర్చి వగఁ గాంచఁగ రాదని శాస్త్ర మెన్నఁజూ. ౧౯

చ. కనుక నె శాస్త్రనిశ్చయముఁ గాంచి జనించిన వార లంతముం

గనుట ధ్రువంబటంచు మతిఁ గాంచి వగం దగ మాని యింకనే

పని యొనరింపనొనొ యదిఁ బొగుగ నెంచు మటంచుఁ బల్కె, ని

ట్టనిహతవిక్రముండయినఁ యూనరనాథుఁడు హృద నాతఁడున్. ౨౦౫ 4779

* సింహాక్షు లాంగూలకకు వృషాణః పరాభిజిద్గంధనగంధహస్తీ, రక్షోవృషశ్యాపలకర్ణచక్రః
క్షీతిశ్వరవ్యాఘ్రహతోఽపసన్నః-అనిమూ సింహాక్షః రాక్షసాః-అనివ్యాఖ్య.

తే. శోకనంత పుండగుచు సప్తాకవిక్ర, మాధికుండును చన్నకు ధ నపుడు చేయఁ
దగినహితమేదియనియెఱుంగఁగన్వహు, కుచకునిట్లనిపల్కెను, ధ వినయములర
చ, చెలియలికట్ట నొంది గురుఁసింధువు భంఁము నొందినట్లుగాఁ
గలనున నిన్నుఁ దాఁకి తనఁగర్వము దూలి పశించె నీతఁడే
తొలుత నమర్త్యనాయకునితోఁ ద్రిదశుల్ తనుమార్కొనంగ ని
స్తులజయ మందె కాని తనఁగూరత పోవఁగ నోడఁ డెప్పుడుక. ౨౨ 4791

తే. దానములు చాలఁ జేసి సంతతము గురువు
లను నమర్త్యులఁ బూజించి ధ తనివి ననఁగ
భోగములఁ బొంది భృత్యులు ధ పూర్ణసుతులు
గాఁగఁ బోషించి సంతృప్తిగా నఖులకు ౨౨౪ 4782

చ. ధనములనిచ్చి శత్రుసముదాయమునం బగఁ జక్కదీర్చి ని
ష్ఠు జ్వలనుక విధానమున ధ సంతితహోములక సుతృప్తి గాం
చునటులు చేసి న తనము ధ శోభిల జ్ఞానియు నొచుఁ గర్తరా
శిని నొనరించి పెంపుఁగ నెఁ ధ జిత్రముగా ధర నట్లుగావునక. ౨౩౪ 4783

సీ. చక్కనిసంస్కారఁసంయుతిఁ గనఁదగువాడైన యీసురఁవై రిపతియుఁ
జైతత్వ మిట్టాండ ధ నీతటిఁ జేయనొక్కశృంబునే నీదుఁకృపను బొంది
యొపరింపఁగాఁ గోరుఁచున్నాడ, నని యిట్టు లావిభీషణుడు కృపావలంబ
నములగు పల్కుల ధ నసురఁ వెల్పుఁగ మహితాత్ముడై బలవంతుఁడైనరాముఁ
తే. డాసురారికి స్వర్గీయ ధ మెనయట్టి, నాధుసంస్కారి మొనరింపఁజను నటంచు
నాజ్ఞనిడఁబూనియారీతిఁననియె, మరణ, మెప్పుడుగునప్పుడే వైరఁమెల్లఁదెగును.
క, కనుక నె యింకం బగతోఁ, బనియేమియు లేదు, మనకు ధ వలయుపనియు న
య్యెను నిక సంస్కారంబును, బొనరింపుము తడవదేల ధ పూతచరిత్ర. ౨౪౪
ఆ నీకు నెట్లు దనుజఁనేత యీతఁడు తోడి, బుట్టు వగునొ నాకు ధ నట్లులే యగు
సోపరుండుచుతోడఁడూహింపఁ బనిలేదు, శ్వేరగఁగృత్య మింకఁవలయుఁజేయు.

నూటపండ్రిండవ సర్గము సంపూర్ణము.

౧౧౩ - చ సర్గము

రావణుని హృదయ విషించుట

క అనివలికె, సంత నచ్చట, దనుజేంద్రుఁడ హితుఁడైన ధ దశరథసుతుచే
తను హతుఁ డాటను విని యా, తనిభార్యలు శోకశర్చితలయి వగచుచుక. ౧

* నివృత్తం నః ప్రయోజనమ్-అనియూ ఐదల న. ప్రయోజనమ్ అనుచోట నున్న శ్లోక
ద్వాదశాక్షరముగు 'న' యనుపదము గాయత్రియం దిరుచదనదగు నక్షరముని గ్రహింపఁదగు. అనఁగా
నిరుచదనహస్త మారంభమయ్యెనని సారము ఇట్లఁ చెనుఁగన కందపద్యద్వితీయపాదమున "మనకు"
అనుచోటనున్న, "న" కారము నః అనుసంస్కృతమునకుఁ బ్రతినిధియని తెలియం దగు.

చ. వలదని యెంత చెప్పినను ♦ వారలు మానక భూమి బాంసులక
గొలదికి మీఱు నెవ్వగల ♦ గుండును దొడ్లును ముక్తకేసులై
కలగనుచు దూడ లంతమున ♦ గాంచగ నుత్తలపాటునొందు గో
వులక్రియ సౌధము విడిచిపోయిరి నాథునిగాంచునాశలక. ౨ 4788

క. ఆరాక్షసకాంత లనుర, వీరులతోగూడ వేగ ♦ వెడలి యుదీచ్య
ద్యారంబున భయదంబులు, చేరక రానట్టి యచట ♦ జేరి వగవునక. 3

*క. హతుడైన పతిని వెదకుచు, యీతినాథకుమార! యనుచు ♦ శ్రీరాఘవునిక
బతి రావణ నాథా!యని, యతిదుఃఖముమీఱు చిల్చి ♦ యారవ మెనంగక.

తే. శోణితం బనుపంకంబు ♦ సొంపుఁ గూల్పఁ
గాఁ గబంధాంకమయి యున్న ♦ కలహభూమి
నంతటం బూన్కిఁ దిరిగి, రా! యతినలు పతి
మరణశోకంబుచేఁ గుంది ♦ మ్రాన్పడి కడ. ౪ 4791

చ. కనులను నీరునిండునటుఁగా వడి నేడ్చుచు యూధనాథుఁడొ
య్యన మృతి నొంద నాఁడుగజఁమట్టులు బిగ్గఱ నార్చి, రంత నా
వనితలు వీర్యతేజములు ♦ వర్షము భూరితరంబుగాఁగ న
ల్లనిదగు నంజనంపుగుమిలాగున నొప్పుచుఁ జచ్చి భూమిపై. ౫ 4792

క. పడియున్న భర్తఁ గని రా, పడఁతులు, రణపాంసునితటి ♦ బడుకొనినటు క
న్నడుచున్న ప్రాణనాథుని, వడిఁ గని పరవశలునగుచు ♦ వనట మునుఁగుచుక.

క. వనలతలు త్రొంపఁబడి చ,య్యన ధరణి వ్రాలునట్టు ♦ లాతనిగాత్రా
నిఁ బడి, రంతట నందొక, వనితానుణి నైమధరము ♦ వర్ణించుండక. ౬ 4793

ఉ. రావణుఁ గాఁగిలించుకొని ♦ రామునిచేఁ దెగినాడవే! కటా!
యీవిధినంచు నేడ్చి, నొకఁయింతి పదంబులవ్రాలె, గంఠముక
జేవచెలంగఁ గాఁగిటను ♦ జేర్చి వధూనుణి యొద్దు కుందె, న
ప్పావనమూర్తిచావునకు ♦ బా! యొకర్తుక చేతు లెత్తుచుక ౭ 4795

చ. ధరఁ బొరలాడె, నొక్క వనితామణి చచ్చిన భర్తమోము న
శీత్రుణమునం గనుంగొనుచు ♦ దానట మూర్ఖిలై, భర్తశీర్ష మొ
క్కరమణి యంకభాగమున ♦ గ్రస్మనఁ జెరిచికొంచు మోము నా
తురమునఁ గాంచుచుక దుహితృతోయము పద్మము నట్లు నెవ్వగక ౮ 4796

తే. బాష్పవారిని దడుపుచు ♦ బ్రబురవము
చెలఁగ నేడ్చెను, నిట్టులాచేడె లెల్ల
నిహతుడై ధరఁబడియున్న ♦ నిజవిభుఁ గని
యా రై యేడ్చి యాశోక ♦ మధిక మగుట. ౯ 4797

- క పరిసకలై పతిఁ బేర్కొని, సుగంధి యెవ్వనికి నెఱచి + చోద్యము గనెనో
పరమభయంబును గనె నెచ్చరికిని యముఁ, డెవ్వఁడతఁల + బాహుబలమునఁ.
- చ. ధనదుని నోర్చి పుష్పకషతంసము చేకొనెనో, యెవండు న
న్మలను దేవగాయకనఁమూహము నిర్జగులఁ భయంబునఁ
మునుఁగఁగఁ జేసెనో రిపునఁమూహభయంకరుఁ డట్టి యిచ్చుహో
దనుజవిభుండు యధమునఁ + దా హతుఁడై యిపు డీవిధంబునఁ. ౧౩ 4799
- తే ఒంటిగాఁ బడియున్నవాఁ + డువ్వెఱిఁద,
దనుజదేవోరగులవలఁకఁ భయం ఒ
దెంతమాత్రము నెఱుఁగక + యెవ్వఁడు
నతని కొకగుర్తులన భయంబు గలిగె. ౧౪ 4800
- క సురదానవరాక్షసులకుఁ, బరిమార్చుగ రాని యట్టి + బలశాలి యమ
ర్త్యురిపువిభుండు పదాతిగఁ, బరఁగెడునొక మర్త్యుచేతఁబడియె ననిఁ గటా.
- క. సురయతౌసురులిల సం,గరమున నెవ్వని వధింపఁగఁ జాలక పో
యియో యాతఁడు బలహీనుని, కరణిఁ చుత్తువునుబొందెఁగనొకనరుచేఁ.
- చ. అని బహుభంగులం బలికీ + యాతనికన్నలు పొక్కి, రిట్టులా
దనుజనితంబినీనులు + తద్గుణముల్ గొనియాడి దుఃఖమిం
తని వచియింపరాక తగ + నాసురభర్తను గూర్చి యింకనుం
గనుఁగవ నశ్రువుల్ దొరుకఁగఁగా మరలఁ బలవించి రీగతిఁ. ౧౭ 4803
- ఆ. హితము నీకుఁ గోరియే వచియించెడు, మిత్రవాక్యములను + మేలుఁ గూర్పు
వాని వినక నీవు + జానకీ దెచ్చితి, వామె మృత్యువునకె + యయ్యె నీకు
- క. దనుజులు హతులై రిప్పుడు, దనుజులు మేమందఱమును + దానవవర! నీ
వును గూర్చిబడితి మొక్కట, ననుజన్ముండు నీకు హితముఁనరయునతండుఁ.
- క. దనుజోత్తముండు విభీషణుఁ, డనయము తెల్పెను హితంబు + ననువుగ నట్లై
నను మోహంబున నీచా,వునె కోరి సహోత్తు నతనిఁ + బొగనున సభలోఁ.
- క. పరుషము లాడితి, మిథిలా,వరువుత్రిక నీత భూమిఁపరునకు భక్తిఁ
మరల నొసంగియె యుండిన, సురరిపువంశమున కెల్ల + శుభమూలనువై. ౨౦
- క తనరాదు నీకు మరణం, బనిఁ గల్గెయుండు దాన + నందఱకును ని
ట్టి నితాంతఘోరహంపం,బునఁ దగు నాపత్తు కలుగఁ + బోదుగద! యిటుల్.
- క. అనుజనికోరిక చెల్లించి మట్లగు మిత్రుఁడగును + షీతిపతి రాముం
డును దాన విధనలము మే,లును గాఁయె యుండు మిష్టములు నైరులకుఁ.
- క ఫలియింపకుండు, నీవుట్లు చెయ్యఁ ఖలుఁవయి కఁడుకొ మూఁడుడవై
బలవంతంబుగఁ జెఱిలో,వల నీశను బెట్టియుంటఁ + బలలాశనులుఁ. ౨౨ 4810

సీ. నీవు మేమును నొక్క ధీమతకాలంబున సంతమొందితి, మనురాధినాథ!
 యీకృత్యమెల్ల నీవే స్వేచ్ఛగాఁ జేసినదిలేదు దైవమే యిది యటులుగఁ
 జేయించుచున్నది ధీమతి దైవసిహతుఁడే యరిచేత హతుఁడగుననున్యఁ డట్లు
 కాఁడు, మహాభుజా! కవులకు దనుజులకును నీకు నిట్లు లీఘోరయుద్ధ

తే. మందు నిట్టివినాశ మొయ్యన ఘటిల్లు
 టరయఁగా దైవవిహితమా నింతెకాని
 యితరమేమియుఁ గాదు, లోకతతి దైవ
 మొక్కపనిచేయఁ బూనంగ నుద్యమించి. ౨౮౫ 4811

క. ధనబలమునఁ గామంబున, ననుషమవిక్రమముచేత నాజ్ఞను నద్దా
 నిని ద్రిప్పరాదు సుంతయు, నని పలుమాతేడ్చి, రిట్టు లానురవనితల్ ౨౮౬

తే. దీనలయి దుఃఖమున మహా ర్థిని గృశించి
 బాష్పపర్యాకులేక్షణశటలలగుచుఁ
 గ్రాంచపక్షులవిధమునఁ గలత నొంది
 యట్టై విలపించి రచటవా రట్టువగవ ౨౮౭ 4818

నూటపదిమూడవ సర్గము సంపూర్ణము

౧౧౮ - వ సర్గము.

అతి మందోదరి విలపించుట, విభీషణుఁడు రావణున కన్నిగంస్కారము సేయుట

క. దనుజవరాంగన లీవిధమున వనటం గుండ దుఃఖమున వారలలో
 దనుజేశునకుం బ్రియసతియును బట్టపుదేవియునయి యొప్పి యసమయై ౪

తే. తనరు మందోదరియును భర్తను గనియెను
 దీనయై, యందుఁ జంతింప రాని కృత్య
 ముల నొనర్చెడు రఘుకులముఖ్యుచేత
 హతుఁడయిన ప్రాణనాయకు నామ కాంచి ౧౫ 4815

క. వనటం గుందుచు దుఃఖించెను, యక్షపసోదరా! యచింత్యగుణాధ్యా!
 యనఘ! మహాభాగా! మనమునఁ గోపంబందు నయనములఁగనుఁగొనినకా.

క. వానవుడైనను జక్కఁగ, నీనమ్ముఖమందు నిలవ్వనేరఁడు మునులుకా
 భూసురులును నుదశంబున, భాసీలు గంధర్వులై న వడఁకుదురు గవా. ౩౪

తే. ఇట్టి నిన్నెట్లు నరుఁడు జయించె, నీకు
 భయపడుచుఁ జారణులు దితావ్రజమనకును
 బాటిపోయిరి గద యటుఁగంటి నీవు
 దనుజనాయక! యని నొకమనుజుచేత ౪ 4818

తే. ఎట్టు లోడితి వోడిభూ ' ♦ మేలు దీని
సిగ్గునొంద విడేమిది ♦ చిత్తరీతి
ముజ్జగంబుల లోగొని ♦ మొక్కలగుగు
సిరి బ్ర కాశించుచును నదేవ్యునికి నైన గెల్

4819

క. నిలువగ రానట్టి మహోద్భవ విక్ర మమున వెలుంగువాని న్నినుఁ గే
వలమ ద్భుండు వనగోచరుఁ, డెల్ల తరంబైన శక్తి ♦ ననిఁ జంపెనొకో. ౬

సీ. మనుజులు చొరరాని ♦ త్కృత్యలి వరియించి కామరూపుడవయి ♦ భీమవిక్ర
ముండవయి తగునిన్నుఁ ♦ గడఁగి మనుష్యుడౌ నారాఘవుఁడు దురఃమందుఁజంపె
ననునది సరివడ ♦ నట్టులున్నది, సర్వముద్ధోవరణంబు ♦ లొప్పనిన్ను
సంగరాంగణమున ♦ స్ఫురవిక్రమమున నెదిరించి లోగొనె ♦ నిట్లు లనుట

ఆ. మనుజమాత్రుడైన ♦ త్కృత్యయే చేసి, నట్టివనిగ నమ్మ ♦ ననువుపడక
యిన్నీ దాత్మ నాకు, ♦ పురుజనస్థానమం, విఖిలనజయుక్తు ♦ నాఖరునిని.

క. నీతమ్ముని వధియించిన, యాతటి నే యీన్మిపాలుఁ ♦ డరయ నరుండే
భూతలమున నని చక్కగఁ, జేతస్సున నెఱిగితిని విచిత్ర మిదె కదా. ౯

చ. సురలకుఁగూడి దుర్లభము ♦ చొచ్చుట కెన్నఁగ లంక యిద్ది యీ
పురి హనుమంతుఁ డొక్కగతిఁ ♦ బొల్పెడువీర్యముతోడఁ జొచ్చె నె
త్తరుణమునందు నప్పుడె సీతాంతభయంబును బొందనయ్యె, భీ
కరులగు వానోత్తములు ♦ కంధివరంబున నేతు వేర్పఱక. ౧౦౫ 4823

తే. కట్టినప్పుడె రాముఁడు ♦ కాఁడు మర్త్య
మాత్రుడని నేఁ దలంచితీ ♦ మానసమున
నట్లుకాక యముండె నిశన్నని నిధింప
నప్రతర్క్యలావణ్యము ♦ నగపడంగ. ౧౧౫

4824

క జనకజ యాకృతిఁగల మా,యను బన్నుచు రామరూపుఁడై తానే వ
చ్చినవాఁడో? లేక వానవుఁ, డనూనబలసారా? యిచటి ♦ కరుదెంచి నినుక.

తే. ఇట్లునర్చినవాఁడో? యిదెట్లు పోనఁగు?
నని మహేంద్రుఁడు కన్నెత్తియైన నిన్నుఁ
గనఁగ శక్తుండగునె, లోకఃకణముఁ గావఁ
దగునుపాయంబుఁ గూర్చి చింతి మదిఁ గాంచి ౧౩

4825

క తనయాత్రితనంబుకాము సరితుండగుచు భూతముల చేతన ని
స్తునికర మాత్మం గల్గిన, ఘోరగురుకౌశల్యముగఁగ్రలుచుమఱియుక.

* వ్యక్తి మేమ మహాయోగి ఎరిమాత్మ సనాతనఁ, అనాదిమస్యనిగనో మహతః పరమా
మహా తమసః పరమా ధాతా కంఠవక్త్రదాహరః, సుస్థిరః నిత్యశ్రీ రజయ్య శ్శాశ్వతో
ఘ్రాహః-అరిమా దీనికి వ్యాఖ్యాతలు వ్రాసిన పరమాగ్ధసారి విటా దేవఃడునని గ్రహింపఁదగు.

- నీ జన్మవృద్ధివివాశఃసహితుండు గాక బ్రహ్మాదులకంటె దాఃసధికతముఁడు
నగుచును దమనున ధవ్వలివాఁడయి జగముని నిర్మించుశక్తి మెఱసి
శంఖచక్రగదాఖ్యసాధనములఁ దాల్చి శ్రీపత్మనామకఁచిహ్నముగల
వక్షస్థులుండయి ధవలక్ష్మీ నిరతంబు భాసిల్లఁగా జయింపంగరాక
తే శాశ్వతుండయి ధ్రువుఁడయి సతతము నల
రారు పరమాత్మయే యగు ధ్రువువరుఁ
డిది నిశ్చయ మిట్టిసఁరేఖఁ జేసి
మనుజుఁడయ్యెనొ మనెదవో విను వచింతు. ౧౫ 4828
- క. పరమాత్మ సత్యవిక్రముఁ డగయఁగ నెల్లఁడల నుండు నావిష్ణువె యీ
శ్వరుఁడొట లోకతతికిం, బరికించి జగద్ధితంబు పరతేజమున. ౧౬ 4829
- క వనవరహుంబుల దేవనికరముల్ తన్నుఁ గొలువఁ ద్వద్వరమును మా
స్పను బూని మనుజుదేహంబును దాల్చి సురారినికరములఁ గూడు నిన్ము.
- చ. అని వధియించె నిశ్చయ మిదా, మును పింద్రియసంక్తి గెల్చి లో
కనిచయముఁ జయించితివి క్రమమి నింద్రియముల్ విరోధముఁ
మును గలుదానిఁ బూని నిను మూర్ఖుని నొంచెనొ యన్నయట్లు వా
నిని గెలువంగఁ జాలకయె నీ విపు డెట్లుల యైతి వక్కటా ౧౮ 4831
- క పగవలదు రాఘవునితో, దగురీతి నంధిఁ జేయఁ దగునని నేఁ జె
ప్పఁగ వినవై తివి దానికిఁ, దగుఫల మియ్యదనునందుఁ దా నినుఁ బొందెన్.
- చ దనుజవరా యహేతువుగ ధాత్రితనూజపయిం బ్రమోహముం
గనితివి దానఁజేసియె యఖండవిభూతియు నీవు బంధువుల్
గనితిరి నాశనం బిదియె గాదె ఫలంబు లభించె నీకు, నా
మునిసతియకానరుంధతిని బూజ్యసతీత్వమునందు మించుచున్. ౨౦ 4833
- తే. చంద్రుపత్నిని రోహిణిఁ జాలమించి
మాన్యయైయున్న సీత సమ్మాడ్కిఁ జెఱుపఁ
బూని యనుచితకార్య మిహ్వల్కిఁ జేసి,
తామె సతియే సహింపలే దనెదో నిన్ను. ౨౦౪ 4834
- క విను నాప్రాజ్ఞేశా నీ, వనితామణి నైన నన్నభవ్యముగా నీ
మనమున నెన్నితలే వని,యనుదును మఱి నీవు ధరణిఁకవనియె యగుచున్
- క. సిరికిని సిరియయి యొర్పును, సురుసంపద భూషణముగ నొప్పుగఁ బ్రాజ్ఞే
శ్వరవత్సలయై కడునుం,దరసర్వాంగములతోడఁ దనరి సుముఖయై. ౨౨
- తే. పరమకళ్యాణియైన యాతరుణిమణిని
జానకిని నిర్జనాటవీఠ్యలమునఁ దగు
సమయమున నిన్ను నొల్లనిసతిని గవట
మార్గమును బన్న తెచ్చి యామానినిఁ దమి. ౨౨౪ 4837

చ. మనమునఁ గల్గికోర్కి ననుమానము లేకయె తీర్చుకోఁ దలం
చిన భవదీయవాంఛితము † సిద్ధిని జెంపకమున్నె యాసతి
ఘననియతిప్రభావమునఁ † గాలితి విద్ధి నిజంబుగా నటం
చనఁ దగుగాదె, నూత్నతరమా నడు మొప్పఁగ వెల్లు నాసతి. ౨౩౪

తే. బలిమిఁ దెచ్చిన యప్పుడె † భన్తమగుట
తప్పెనను నదియే యగుఁ † దావకమహి
మమ్ము మఱియు దానిచే నీకు † నమరవతియు
నగ్ని మొదలగు సురలు భయపడి రినిని ౨౪౪ 4839

సీ. పాపకర్త మొనర్పు † నేవుకుఁషం డిలఁ దత్పాపఫలములఁ † దానుఁ బొందఁ
దగినకాలము రాఁగ † దారుణతత్ఫలమును నవశ్యమ్ము పొందు నినుమంత
యైన సంశయములే, † దరయఁగా శుభకర్త మొనరించువారికి † నొప్పుమేలు
పాపకత్ఫలకుఁ దత్ఫలము పాపంబుగఁ గలుగు విభీషణుఁ † డలమహాత్ము

ఆ. రాము నాశ్రయించి † తా మహితనుఖంబు
నొందె నీవు పాప † మొనరుచుట నె
యిట్టిపాపఫలము † నిట నొందితివి, నీతి
కంటె నుందరులగు † కామిను లిల ౨౬౪ 4840

క కలను గదా బహుసంఖ్యలు, ఖల్లుఁడవు గాఁబట్టి కునును † కాన్తుకునకు ని
ట్టులు చిక్కితి కావున నిమ్ములఁ దోచకపోయె నీకు † మోహతురత. ౨౭౪

మ. తనులావణ్యకులంబులం జదువునఁ † దనస్వంగి యాసీత నా
కును దుల్యంబగుఁ గాని యొక్క డెటులాఁ † గూరాత్మ' మోహంబు నొం
దినచిత్తంబున నుంటఁ దోచ దిదియుఁ † నీకుఁ మజేప్రాణిక్రై
న నిమిత్తంబులు లేక కల్గదుగదా † నాశంబు చింతింపఁగ ౨౯ 4842

చ. జనకజఁ దెచ్చినందున నె † చయ్యన మృత్యు విదబ్బె నీకు, నీ
తను గొని తెచ్చు తెన్నఁ గడ † నవ్రసకుం జని మృత్యువుం గరం
బునఁ గొని తెచ్చుకొన్నటు నిఘా! యిపుడయ్యెను, రాముఁగూడి యా
జనకజ వీతశోకయయి † జానుగ నింకను గ్రీడ నల్పుఁబో ౩౦౪ 4843

ఆ. అల్పపుణ్య నగుట † నతిఘోరదుఃఖనా, గరమునందు నిట్టికరణిఁ బడితి,
మేరునుందరముల † మేటి కైలాసాద్రి, జైత్రరథమునందు † సాధుమతిని.

క. సురసర్వోద్యానములను, బరమమునం బలర వీగనర! నీతోడఁ
సిరివెలయఁ జిత్రమాల్యాంబరముల ధరియించి నాడు † వైభవములకు ౩౧

క. అనురూపమా విమానంబు నెక్కి విహరించి దేశమును నెల్లను గాం
చి నితాంతము సుఖసంకల్పను గాంచుచు నుంటిగా నిలాసముపెర్చి ౩౩

తే. అట్టి నేనిప్పు డనినీవు † హఠఁగ వగుటఁ, గామభోగవిహీననై యుమహినిటు

లున్నదాన; ననంతభోగోన్నతం గనునట్టి నేనీట్లు నామాన్యశైలి నకట!

క. కనుక నిసీ! దంచలములు, గునుజేశులనంపద లవి ♦ మండి పొడవడం
గును గాక, రాజచంద్రమ! యనుషమసుకుమారిమగుచు ♦ నతిశుభదంబై.

చ. కనుబాను లండముం గలిగి ♦ గ్రాలగ నీటగు చర్మమొప్పు జ
క్కనిదగు నాన యెంతో దగఁ ♦ గాఁ బ్రభఁ జంద్రున కంద మందు నొ
ప్పిన విరిదమ్మికిఁ ద్యుతిని ♦ బెంపువహించెడుతీవ్రరక్తికిఁ
గనుఁగొన నాటియై యరుణాకప్రతరాధర మొప్పుచుండఁగఁ. 324 4849

క గిరిశృంగనిభకీరీం, బరుదుగఁ దగఁ గుండలంబు ♦ లతిశయకాంతిం
బరగఁగ నొప్పెడు నీముఖ, మరయఁగ మును పానభూములందుమదమునఁ.

ఆ. వ్యాకులంబులైన ♦ యట్టికన్నులతోడ

నలరి వివిధమాలికాభిరామ

మగుచు సుందరమయి ♦ యభిమతమస్త్రిత

మొలయఁ జక్కనగుచుఁ ♦ జెలఁగుఁ గాదె? 325

4851

క ఆమోమే నీదివ్వుడు, రామునిశరభిన్నమగుచు ♦ రక్తనదులలో

నీమాడ్కి మునిఁగి కొవ్వు మహామాంసముఁ జెదర రథవారాయతథూలిక.

క మునిఁగి రవంతయు నభిపా! కనుఁగొన సుందరముగాఁగఁ ♦ గ్రాల దకట! నీ
వనిఁ దెగినఁ వైధవ్యంబును గల్గఁగఁ జేయుదశయుఁ ♦ బాలిచె నిటులఁజూ.

ఆ. ఈయనస్థవచ్చు ♦ నెప్పుడై నను నాకు, ననుచు మందబుద్ధి ♦ నొట నేను
దలఁపలేదు; నాదుతండ్రి ముండతఁడగుచుదనుజపతిమహామహిముఁడు.

క. దనుజేంద్రుఁడు నాపతి, నాతనయుండు మహేంద్రు గెలిచి ♦ దత్తుండనివే
రును గన్నవాఁ డటంచును, మనమున గిర్వించుచుందు ♦ మాట లిఁకేలా

చ. నను నిరతంబుఁ గాచు పిత ♦ నాధుఁడు వృత్తుఁడు నింకఁగల్గు ద
క్కునిఖలు సై నికులొ మదము ♦ మూర్ఖి నొప్పెడు వైరిరాజును
ర్దనమునఁ బెంపుఁ గాంచి బలఁజర్పనమగ్రులు శూరులంచు ఖ్యా
తిని దగువారు వారలకుఁ ♦ దెల్లము భీతియె గల్గ దెట్టులుఁ రగ 4856

చ అని మది నమ్మియుంటిఁ గద, ♦ యాసురవర్మ! ప్రశిద్ధులై యిలఁ
ఘనమగు సుప్రభావమును ♦ గల్గిన మీకుఁ దలంపనైనరా
ని నియతి నీభయం బిలులు ♦ నీచునుమ్యుని వంక గల్గెనే,
దనుజమహేంద్ర! నీతరువు ♦ ధాత్రిధరం బు నున్నతంబునై. ౪౨ 4857

1 ధి గ్రాక్షాం చంచలా శ్రీయః-అనిమా ౨ కథం భయ మనబుద్ధం మానషా దిద మాగ
తప్-అనిమా ఇవట నీచమమ్యుని వంక గల్గెనే యని తెనిఁగించెడుట పొరపాటు గాదు. ఈ
శ్లోకముననే “ఏమప్రభావాణాం” అనియున్నది కా-బట్టి మరువ్యక్తమునకు ముందు నీచపదము
విశేషణము సమంచితమే యని గ్రహించి మన్నింపఁదగు

- క. నునువైన యింద్రనీలం, బస నీలముగాఁ జెలంగి ♦ యంగకేశయూ
రినిచయములు నై గూర్చుకొని కరయ, కములు గాఁగ ♦ నెఱి భ స్థితి.
- క. ముత్తెపునోరంబులు నత్తువై ననును నొకవిశతు ♦ చచ్చి బెట్టె
చిత్తము నలరఁ జేయుచు, నుత్తనును మిచ్చు కేళు ♦ లొప్పెను తటిలోక.
- తే. మిగులరమణీయమై యుద్ధమేదినులను
దీప్తమై చంచలానయమిని వెలుంగు
ఘనము లట్టు లాభరణాలి ♦ కాంతులఁ గడఁ
వనరుచుండును గద? యట్టితనువె యిపుడు రర 4860
- క. శితశరతతి నాలుటను గ, రతలముని స్పృశింపనైన ♦ రమ్యముగా కు
న్నతగాఢపద్యంగము, జననమున నొకర్ప నేటులు ♦ సరిపడదుగదే రగి
- సీ. తను విది ప్రాణేశానిను మేదుపంది గాత్రంబున ముండ్లు నాంధ్రముగ నుండు
ట్లుగా నెడము లేకంతట బాణముల పొదలుట నరములు ♦ పోయి కపిల
ర్ణమై రక్తంపుపవళలు పాటుట సుఖకాంతులు గల్గి ♦ ధరణిని బడి
వజ్రము దెబ్బచే ♦ వసుధను గూలిన భూధరవరములు ♦ పొల్చె, నీవు
- తే బాపురే! మృత్యు వొందుట ♦ న్వస్థమై, మఱి
స్వస్థమనుటయు నిజమే నీవంటిసూస
నెట్లు చంపంగఁ జాలె భూమిశుఁడీవు
మృత్యువునకును దలపోయ ♦ మృత్యువునకు ర24 4862
- క. కాలునిబాటికి నివుడిట, నేలాగునఁ జక్కినాఁడ ♦ వేచుందు, జగ
జ్జాలగతవసువుఁ బొందుచు, నోలి జగత్త్రయము భీతి ♦ నొంపఁ దిగుచుకొ
తే లోకపాలుర నోడించి ♦ వీర శివుని, నెగురఁగా నై చి దృష్టులనెల్ల నొంచి
విక్రమము నెల్ల దిక్కులవెలయఁ జాటి, జగములకుభీతిఁబుట్టించి తగఁగలంచి.
- క. నినచంబుల భూతావళి, మనములు పగులంగఁ జేసి ♦ మఱియును దేజం
బున రిపులు మారుకొనుతటి, కని లక్ష్యము చేయకే రఘంతయుఁ గడఁకక.
- తే గృహకన్యము లాడఁచుఁ ♦ దీప్తవస్త్రలైన యోధుల భృత్యులనాపదలను
నొంపకంపఁ గాపాడుచుభూరినంధ్య కనుజవీరుని యత్నులఁ ♦ జడిమి చంపి
- ఆ. అని నివాతకము ♦ ను భీతిఁ బరిచి, నుది దనవశంబు ♦ నొందునట్లు
చేసికొని జగత్ప్రసిద్ధవిభుండయి, యజ్ఞనిశతి విఘ్ననంపఁ జేసి గెల్చె
- క. తనవారి నానంబునఁ, నొని కాచుని ధర్మనియమకూటంబున నొ
య్యనఁ బాప చేసి యుద్ధంబు చూచు నెన్నొ కన్నిపొంగెమకాంతక
- క. సురనిర్జరిపుకన్యోత్కరము, సరస్వతి కు ♦ వశబుము త్తక
హరియించి తెచ్చి వృజనా, గుండల నోరింబు శత్రువులుల కిడుచుక.

* శతాంశం లోకపాలనాం తేస్తాం సంకస్యచ-అనిమా

- క లంకాద్వీపము నేలుచుఁ, బొంకముగాఁ దనరు శీర్షఁ పూగంబున ని
శృంకను దహనుని నిడి హో, మాంకునిఁ గావించుటాదియుగు కడిదివనుల్.
- క. ఒనరించి కామభోగము, లను మాకుం జక్కఁ గూర్చి ఁ లలి రథికవరుం
డునునయి యేనంవిధన, ద్వినుతపహోమహిముఁడగుచు ఁ నెలయుచు ఖ్యాతికా.
- చ. తనరెడు నావిభండు నృపఁతల్లజుచే హతుఁడై ధరిత్రిఁ బం
డినవిధ మేను జూచి విభుఁనికా విశనాడి యనువ్రజంబు నే
మని ధరియించినానొ యిది ఁ యారయ నే శీలఁ బోలుదాననం
చును దెలియంగ నయ్యె, విను ఁ శూరవరా! దనుజేశ్వరా! విభూ!, ౫౬
- క. అనుపమము లమూల్యములును, గననుండరములును నగుచుఁ గ్రాలుపలుపులం
దును బండుకొందుకద? యా, తను విపు డిచ్చుటను బ్రుంగ ఁ ధరణిరజమునకా.
- క. అరుణాచ్ఛాయం గనుచుకా, బరుండి యున్నాడవే? ఁ వజ్రని బెనునం
గరముల నోడించిన నా, వరతనయుని లక్ష్మణుండు ఁ బాహుబలమునకా. ౫౭
- తే. చంపినప్పుడె వ్యథ మదిఁ ఁ జాలఁ బొలయ
నిలువఁజాలక యుంటిని ఁ నీవు తెగుట
నివుడు కూలితి బ్రదుకు నాఁకింక లేదు,
నీవు జీవించియుండిన ఁ దేవవైరి! ౫౮
- 4875
- క. హతబంధుజాలనయినకా, మతి దుఃఖము నాకు లేదు ఁ మఱియుఁ గొడువలే
దతిమోద మిడెను నీవే, హతుఁడగుచు నన్నుఁ బాసి ఁ యరిగితి గనుకకా.
- క. చిరకాల మింకఁ గామము, లురుభోగము లెల్లఁ బాయ ఁ శురుదుఃఖములకా
గర మనుభవించుకల నిక, ధరణిశ్వరా! దుర్గమముయి ఁ తగ దూరంబై ౫౯
- క జ్ఞానగుచోటికిఁ బోయెద, వీ నను దుఃఖార్థం గూఁ ఁ నెలమిని గొని పొ
మ్మా నిన్ను నడలి బ్రదుకం, గా నేమాత్రమును జాలఁ ఁ గ్రవ్యాపతీ! ౬౦
- క నను దీనను విలపించెడు, కనితను దాగ్భాగ్యతాలి ఁ వంతఁ గుడుచుదా
నిని డించి యిచట నీవే, చనఁ గోరితి వే? పలుకఁజనదే నాతోకా. ౬౧
- నీ కప్పవస్త్రము వీడి ఁ త్కాపతీ! యీపురద్వారంబు వెడలి పాఁగముల నడచి
యిచటికి వచ్చిన ఁ యీనన్నుఁ గని ప్రధం గనినావు గా వేమిఁకారణంబో
దారలం దెక్కుడు ఁ దయగలువాడవు నీభార్యలందఱు ఁ నిక్క మిదిగొ
మునుఁగు వస్త్రంబుల ఁ వెన విడనాడి యంతఃపురంబును విడి ఁ త త్తతమున

* దృష్ట్యా న ఖిప్వసి క్రుద్ధో మా మిహానవమంతావ నిర్గతా న్నగరద్వారా త్పద్యాభిషే
వాగతాం ప్రభో-అనిమూ ముసుఁగునప్రములేక వివాహితలగు వనితలు బయటికి రాఁగూడదను
నియమ మకాలమునఁ గూడఁ గలదని గ్రహింపఁదగినది ముసుఁగునప్రము ప్రాచీనకాలమున లేద
నియు, మహమ్మదీయరాజ్యకాలమునుండి యారంభింపఁబడినదనియుఁ బ్రల్లదముల పలుకుచరిత్రకా
ప్రవిద్యవ్యులమాటలు పాటింపఁ దగినవి తెలియలేదా

తే. వచ్చియున్నాగు చూడుకొని ♦ వాత్సలం గని కోడలవేల? క్రీడలం ♦ గూర్చినీకు
సాయముగ నుండు నీదాంజనము లిట్లు, నాథలై చాలనేడ్చుచు ♦ న్నరునుమ్ము!

క. వీరల నాశ్వాసింపవు, గారవమున మన్ననలను ♦ గలకరము పడం
గా రమణా యొనరింపవు, కారణమేమో యెఱుంగఁ ♦ గదరాజేంద్రా! ౬౪

తే. ధర్మమందు నాసక్తిని ♦ పగలి చుటిప
తివ్రతలునయి గురుసేవ ♦ దిగిరిచేయు
కులవధూమణులను నీవు ♦ కోరి చాల
మంది విధవలఁ జేసితి ♦ మదిఁ గలుగుచు ౬౫

4682

క. వారెల్లరు కడుఁ బొక్కుచు, ఘోరముగా నినుశపింపఁ ♦ గ్రూరారుల కీ
వీరిఁ జిక్కితిని నీ, చేరమణులు పరిభవంబుఁ ♦ జెంది పొగులుచున్. ౬౫

ఆ. పశులఁ జంపునట్టి ♦ పాపకాలంబున, నేమిశాప మిడిరొ ♦ యిపుడు దాని
ఫలము నీకు నిట్లుప్రాప్తమైనది విభూ! నతులదూఁఖనలెల ♦ నరణు లెపుడు. ౬౬

క. ఊరకపడ వెలులైనన్, ధారణి నవి పడునయేని ♦ దప్పుకొ యొకకీ
జారయఁ గల్గక పోవని, సూరిజనుల్ జగమునందుఁ ♦ జొక్కపుభాణితిన్. ౬౬

క. పలుమాఱు వాడుచుందురు, తలఁపఁగ నీకింపవంతి ♦ ధాత్రిశ్వర! యి
మ్ముల నీవిషయంబున నిట, ఫలియంచెన్ సత్యముగ నె ♦ పలలాశవరా! ౬౭

క. రాజా! ముల్లోకంబులఁ, దేజముచే నాశ్రమించి ♦ తివిరి జగములన్
రాజిల్లుచు వీరాగ్రణి, నాఁ జను పేహాని యిట్ల ♦ నారత మొమిన్. ౬౭ 4887

క. అలరారు నీవు నీచం, బిల నగుస్త్రీచౌర్య మిద్ది ♦ యేలాగున ని
మ్ములఁ జేసితి! మామూయుగము లిన్ గృత్రిమపుమార్గమున నత్తఱినిన్.

చ. కనఁబడఁజేసి రాసుజన ♦ కాంతుని నాశ్రమశిమసుండి య
వ్వనమున కేగఁజేసి ర, లుఁచున్యః పత్నిని సీతఁ దెచ్చితే?
పని యిది గుర్తుగాదె యొక ♦ భంగిని నీమది భీతిఁ జూప, నే
యనిమొన నైన నొక్కతట ♦ నైనను రాక్షసనర్స! నీయొకన్ ౬౯ 4689

ఆ. పిఱికితనము చూచి ♦ యెఱుంగ నే నట్టిని, భాగ్య మిట్లు చెడుటఁ ♦ బట్టి యిట్టి
దగుఁకృత్య మిప్పు ♦ చలుచేయ నది నీవి, నాశమునకు నయ్యె ♦ నాధ! నిజము.

క. భూతభవిష్యద్వాగ్తా, వ్రాతముఁ ను వర్తమాన ♦ వార్త నెఱిగి పి
భ్యాతా డు ప్రాజ్ఞుఁడ సూర్యుఁడ, మీ శో చియుచునట్టి ♦ హిమితియునునై.

క. ఋతవాది సహాభాగుం, డెఱుంగ నీమందు నాకు ♦ ననుఁగు మఱిదియున్
దితిజావతంసుఁడుననయి, యీలవె యు నిభీరుణుండు ♦ సేసెను నాధ్వన్ ౭౧

తే. నీవు తెచ్చుట వంత చింతించి యూహ
గములనుం బుచ్చి నన్నును ♦ గాంచి యేసి

పలికెనో, యట్లై నీదగు ♦ నలఘుగోఁ

కానుములచేతఁ గల్గిన ♦ కడిది చెతల 29

4993

చ. దనుజవరేణ్యసంశతికి ♦ దారుణనాశక మిట్లుగల్గె, మూ
లనికరముల్ గడుం జెడెడఁబూగునఁ జేయు ననర్థ మిద్ది నీ
కని జనియించె నీవలన ♦ నయ్యెను నీవె చెలంగు నీవహా

దనుజకులం బనాథమయి ♦ ధారణిఁ గూలఁగఁ జేసి తక్కుటా 234 4894

¹క. బలపౌరుషముల ఖ్యాతిం, గలిగిన నీవంటిహార ♦ కాంతుఁడు మృతినిం
గలనునఁ బొందుట కేనిటు, పలువిధముల వగవఁ దగిన ♦ పని లే దై నన్. 28

ఆ. వనిత నగుటఁజేసి ♦ వలదని దై న్యము

బుద్ధియందుఁ గగులఁ ♦ బొగులుచున్న

దాన, నీదునుకృతతతిఁ బాపరాశిని

గొనుచు బాపగతిని ♦ గనితి వీవు 24

4896

చ. నీను నెడఁబాసించులకు ♦ నే నది దుఃఖము పట్టలేకయే
ననునె గుఱించి చింతిలెద ♦ నాచుక! నీనచివుల్ భవద్ధితం

బును గడుఁ గోరి చెప్పుహితఁబుద్ధులనున్ వినవైతి సోదరుల్

మనమునఁ గల్గు పట్టుదల ♦ మానక యూనివచించు నీతులన్. 25 4897

క. వినవైతి, వవిభీషణుఁ, డనుపమహే శ్వర్థయతమునయి విధివంశం

బును సాంత్యసపూర్వమునయి, తనరెడఁ పల్కులను బల్కు ♦ దానవనాథా! 22

ఆ. జ్ఞాతి వీవు నావృత్తసమునే కోదురు, వనెడు నిట్టిమాటఁబలువచించి

వానిఁ గొనఁగ నీవు ♦ మానో, చూచిచ, కుంభశిర్షు లవును ♦ కోరి నీకు 224

²క. నాతండ్రియనఁగఁ జాలిన, ఖ్యాతుండు మాంబ్యవంతుఁ ♦ జాగృతి నీకుం

జేతం బలర నచించిన, నీతులు విక్రమచుదంబు ♦ నిన్నొందుటచేన్. 26 4900

క. వినవైతివి శత్రుల మి, ట్లనువుగ లభియించె, నాధా! ♦ యసితాంబుదమో

యనఁ దనువు మెఱయఁగాఁ బ, వృనిహింపం గట్టి మిగులఁ ♦ జారుతరమునై.

క. కనిపించునంగదంబుల, ఘనకాంతుఁ మెఱయఁ పండు ♦ గాదే యిపు డీ

యనిమొన రుధిరాప్లుతమై, తనవుండు గరిచరముల ♦ ధరఁ జూచి విభూ! 274

తే నిదురఁ గాంచుచు నున్నట్లు ♦ నీవుజేష్టులుడిగపడియున్న వాడవే! మొవగ నేనుఁ

గలుఁగు మండఁగ మాత్రంబున పడివ గుర్ర, ఘనసరాస్రమశాలియై ♦ కార్యచితతి.

¹ న హి త్యం శోచిశిగ్య పుష్కలభూతం పౌరుష-నియ 2 మరీచశుంధకవాభ్యాం
వాక్యం మమ పితృస్తనా-అనిగా మమపితృ స్తనావ్య వాక్యం నస్త్రాచ-అనిగోవిందరాజులు.
మమ పితృ స్తనావ్య-అనిమహేష్వ తీర్థం ఇటమహేశ్వరతీర్థాభిగ్రాహకు గ్రహింపబడినది
మయుఁ డుపజేరించినట్లు లోపల నెంగును జెప్పబడలేదు మాంబ్యవంతుఁ డుపజేరించినట్లు చెప్పబ
డినది కాన నిట మాంబ్యవంతుఁ డనుట గుర్తియు క్తముగ నున్నట్లు తోచును మయుఁడు చెప్పి
నను జెప్పయుండ వును

క. బసరింజజాలి యుద్ధంబునఁ బాఠకః కలిచి గెలుచుఁ ధ్రువమునఁ గునుం
దనరాగిమూర్త్యవర్తితుఁ, త'యింశనఁజూచుచుఁ ధ్రువమునఁ గవచేలా?

చ. ధరఁబడి నీవిటుంగఁ బరఃస్థితిమా గుంబంక భీతితే
క రవిమయాఖముల్ మిగిలెఁ గ్రాటాను నిప్పులు చొక్కెఁ గ్రాత్తిగాఁ
బృంభవ మిట్లు రాఁ గనుచుఁ బాహాబంబులు నెల్ల మాని యి
క్కరణిఁ బగుండె దేమొకొం దిఁక వడిమిఁజగ లెమ్ము లెమ్ము, సం
గరముల శత్రుసంతతులఁ గాట నీవీటికిఁ బంప హేతువై ౮౨ 4905

చ. ఖరకరునట్లుగా రుచులఁ గ్రాలుచు శిశ్యముఁ బూజితంబునై
యరితతిఁ జెండునట్టివయిఁ హాటఃజాలఁదవక్రత్రంబునై
సురపతివద్ర మో యనఁగఁ శోభిలుచుఁ గనువట్టుచున్న నీ
పరిఘము రామబాణములఁ బాగుగ వేయిగ భిన్నమై ధర్మ ౮౩ 4906

తే. ఇదియే పడియున్న దివులు, నీవీరిఁబోర్చి
దయితనుం బోలెఁ శాఁగిటఁ దగినతి
నదుముఁగొని పండియున్నాడఁ పసిరినాథ!
దయితగా నటు ననుఁ గాంచిఁ దయఁ బలుకక ౮౪ 4907

క. కనులను జక్కఁగఁ జూచక, దనుజేశ్వర యుండె దేమొ, ధర నిట మృతినిం
గన నీవు నాదుహృదయం, ఒనఘా! యిది వగఁ గృశించి యతివేగమునక

తే. వేయితునకలుగాకున్నఁ దంబు దేమొ!
యిస్పిరో, యని వినిపించి యింతిమిన్న
బాష్పవహ్యాకులాగే యై ధర్మరసుండుఁ
గలుగు నెయ్యము పెంపునఁ గలుగిన నుది. ౮౫ 4908

క. ఘనదుఃఖమ్మును బట్టం, గను పాక మూర్ఖునొందె, గాంతానుణి యా
దనుజేంద్రువత్ని శోకిం, బసఁ గందుచు ట్టై మూర్ఖుఁ మునిగి యచటనే.

తే. సంజకెంజాయ నెఱ్ఱనై నాంద్రమయిన
యసితజలదంబువండు జెన్నాను నూత్న
చంచలాలభవోలె కక్ష పతియిరి
మును బడి వెల్లె, నానున శత్రుయ ముల్లు ౮౬ 4909

నీ. పడియుండువంశ సత్తులు దాఁ దొందరిపడి తారు లొనము చేయు
చును దేవి నామె తేవముజీసి కల్పి, దేవి గాజులసిరి తెలిసి గనిన
సతివంచలం గనిఁ మూర్ఖు జక్కఁగ దెలిసి మది గాఢఁ కలువిధమ్ము
లైన యవస్థఁ నంది మాటలుచేత లోకులన్గీతియనుఁ వ్యాకులంబె

ఆ. యనియు నీవెఱంగు దై నను వగచెద, వేల' యగుచు బల్కనింతిబాష్ప
సలిలమును నిక్కఁజనుల. ఎపుడు, నారవంబు చొంగఁ నప్పు జేడ్చె

- చ. వనితలు బిట్టుగా వగవఁ ♦ బార్ధి వన త్తముఁడైన రాముఁ డం
త నచట నవ్వీభీషణునిఁ ♦ దాఁగని యీలలనాకదంబ మొ
య్యనఁ బురికెగఁ జేసి యిపు ♦ డన్నకు ను త్తరనత్కియిల్ తగం
బొనరువుమంచుఁ బల్కె, నయఃపుంజవిదుండగు నాతఁ డవ్వీధి ౯౨ 4913
- చ. జనపతి పల్కినట్టి హితఃసాధువచస్తతి నాలకించి ధ
ర్మనియతిఁ బొల్పువాక్యమును ♦ మంచిమనీష నిదిట్లులే యటం
చును దలపోసి రాఘవునిఁబొప్పుననే పనులెల్లఁ జేయనొ
నని వినయంబు ధర్మమును ♦ నొ పలు కొప్పుగఁ జేసి కిట్లును ౯౩౪ 4914
- క. వ్రతధర్మములను వనలిన,యతఁ డీరావణుడు క్రూరుఁడగు ఘాతుకుఁడౌ
నతతం బనృతము పల్కును, నితరనతినంగమంబు ♦ నితఁ డొనరించె ౯౪
తే. ఇట్టివానికి సంస్కార ♦ మేనుజేయ, నర్హుఁడను గాను, సోదఁగనాకృతిగల
శత్రు వేకాని నాకు రక్షింపతియితఁడెపుడప్రాణులకహితంబెయెలమిఁజేయు.
- క. గురుగౌరవమునఁ బూజకు, ధరణీశా! యీతఁడగును ♦ దా నర్హుఁడైన
న రహితదోషుఁడు కాఁడితఁ, డిరయంగా నట్లు లాట ♦ నర్హుఁ డెటులగున్.
- చ. మనుజులు లోకమందుఁ బలుఃపూజులు స్వేచ్ఛగఁ గ్రూరుఁ డీతఁడౌ
దనదునహోదరాగ్ర్యసకుఁ ♦ దా నొనరింపఁడు కృత్యమంచు నన్
విని పచియింతు రీతులువ ♦ స్వేచ్ఛ నొనర్చిన దోషజాలమున్
వినుదురయేని మంచిదె విభీషణుఁ డిప్పనిఁ జేయకుంట యం
చని మరలన్ పచింపఁగల ♦ రంచుఁ దగం బలుకంగ రాముఁడున్. ౯౬౪
- చ. పలుకులయందు వైఖరియు ♦ భాసల ధార్మికవస్యఁడైన యా
యిలపతి యవ్వీభీషణుఁ డహీనతరోక్తుల నిట్లు పల్కు మి
క్కిలియు సతుష్టి నొందుచును ♦ కేవలవాక్యవిదుండుగాఁ గడన్
జెలఁగెడు రాక్షసజ్యోగిని ♦ చెచ్చెఱఁ బల్కె గుణైకభూషణా! ౯౭౪
- తే. నాకుఁ బ్రియమగుకార్యం బొనర్చ నీవె
తగినవాఁడవు నీవ్రభావగతిచేత
జయము నాకిటఁ గల్గె నిశ్శృనుముగా హి
తమునె నీకు పచింపంగఁ ♦ దగుదు నేను ౯౮౪ 4920
- చ. దనుజవిభుం డితం డెపు ఁధర్మ మనత్యము గల్గువాఁడె యశాఁ
గనఁది నిశ్చయంబగును ♦ గాని గుణంబులు పీనియందు నొ
ప్పును బహుసంఖ్య తేజమునఁ ♦ బొల్పు బలంబునఁ గ్రాలు భూకుఁ డే
యనిమొనలం బరాజయము ♦ నారయ నీతఁ డెఱుంగకుండుగా ౯౯౪ 4921
- చ. సురపతిలోనుగాఁ గలుగు ♦ శూరినుష్ఠులచేతఁ గూడ సం
గరముల నోటమిం గనని ♦ గండుమగం డని విందు, మీతఁడౌ

గరిమునుహాత్ముఁ డాత్మబలఁగర్వననున్వితఁ డెప్పు లోకభీ

కరనినదంబు గల్గునెట్లుగా నొనరించుట రావణాఖ్యుఁడై

పరఁగెను గాదె, యైనఁ బరిశంధిగదా? యని పల్కునెంతవో? ౧౦౦౪ 4922

1 చ మరణముదాఁక వైరములు † గూఁక యుండెడి, దానిపైన న

క్కరణిని నుంచుకో దగవు † క్యాములు పస వెల్లునయ్యె, ను

త్తరవిధు లింకఁ జేయుము మఃశంబున నీ కిత్తఁ డెట్లు బంధువో?

యరయఁగ నాకు బంధువగు! † నార్య విభీషణ! ధర్మనిధివా! ౧౧౧౪ 4928

చ. కనుక నె శాస్త్రసద్దత్తిని † గర్భురనాథున కీవు చేతులూ

ర నియతకృత్యముల్ జరప † రమ్యము వానికి నన్దుఁ డాత్మఁడ౯

దనరఁగఁ బాపికిం గ్రియలు † తా నొగిఁ జేసె నటంచు గీర్తియుం

గననగు నీకు, నన్ని రఘుశాంతునిపల్కుల నాలకించుచు. ౧౦౨౪ 4924

చ పనితలఁ బంపి యంత మఖివార మొనర్చినవారి కెట్లుచే

యనగునొ యట్లు శ్రద్ధమెయి † నన్నకు నుత్తరస్కీయల్ క్రమం

బున నొనరించునానె గడు † బూనిక యాజకుల్లొ బద్ధకం

బును దగువట్టివేళ్లు మనఃముం గరగించెడు గంధవస్తువుల్

గొని మఱియెన్నియో యొకటఁ † గూరిచి చంపనచాకునంతటికీ ౧౦౩౪

ఆ చితిని బేర్చి పయిని † జిత్తంబు నలరించు, రాంకవాస్తవణముఁబొంకముగను

బఱచి వేదవిహితశ్రద్ధతి రావణు, చందుఁ జేర్చి, రంత † ననురపతికి. ౧౦౪౪

సీసమాలిక —

ఆమ్నాయవిహితమాఁసం జ్యేష్ఠిజరపంగఁ బడియెను బిశ్వమేధఁముడుగకవిధిఁ

జక్కఁగా వారలు † సాగించి రిట్టులు, యాజకు లాచితి † కగ్నిదిశను

వేదిని గల్పించి † వేదికిఁ బశ్చిమభాగంబున గార్వానశ్రవహ్ని

నట్టై ప్రాక్కునయందు † నాహవనీయము నంతకు దెస పక్షిఁజాగ్ని నిట్టు

లాయాస్థలములఁ ద్రేతాగ్నుల స్థాపించి, రంతటఁ దియుక్త † మైనఘృతము

నిండినప్రసవను † నెగడునాయజ్ఞపాత్రమూఁ బ్రతిపత్తికై † రావణుచితి

యందువై చిరి, మఱి † యాజకప్రవగులు సోమరాజముఁదెచ్చు † నామహితక

కటమును దానశశాంతుపాదములందు యజ్ఞంబుకొలుకు ధాన్యమునుదంచు

నట్టియులూఖుల † మఱిని యూర్వంతరసుందును దాదగుఁచుములు గాఁగ

నలరుపాత్రంబుల † సన్నింటి నరణిని నుత్తరారణి పాత్రయును మునలము

నితరపాత్రంబుల † నెల్ల నాయూస్థంబులనుంచి 2 వేముఁనులు వచించి

నట్టి విధానంబు † నాశ్రయించుచు జిత్రయంతికంబునఁ బరిత్రాంగమైన

1 మరణాంతాని వైరాణి నిర్వృత్తిం నః ప్రయోజనమ్-అనిమా 2 శాస్త్రదృష్టిన విధివా మహర్షి విహితేన-అనిమా.

రాజగవిని జంపి ♦ రహస్యమన హోమంబుచేసి తచ్చగ్గముచేత బూని
 మృత్యువలన జరిగి యా ♦ జేర్చునె నెచి రప్పు డా రాక్షసు ♦ లవిభీష
 ణసహాయులగుచు ను ♦ రంబుబింశహోముగిరియంకనగగధ ♦ ములనుమాల్య
 గుంజుచేత బలువిధ ♦ బులుగు వస్త్రలిచే గై నేసి మోముల ♦ గళితబాష్ప

తే వారిఁ దడుపుచుఁ బేలాలు ♦ వరుసఁ జల్లి,
 రంతట విభీషణుండు తా ♦ నుసార
 ముగ ధనంజయు నిచ్చెను, ♦ దగ నతండు
 స్నాతుడై యార్ద్రములగు వ ♦ స్త్రములతోడ ౧౧౧౫ 4927

క ఇలవయి దూర్వలఁ దిలలను, సలిలంబు నునిచి యందుఁ ♦ జక్కనిశ్రద్ధం
 గలఁచుచుఁ బ్రేతావాహన, ముంయక యొకరించి యుదక ♦ మతనికి నిడియెన్.

తే. శిరము సోక ననుస్కృతిఁ ♦ జేసి యన్న
 భార్యలను నెల్లఁ బలుమాటు ♦ పట్టణమున
 *రుగుఁగని సాంత్యనోక్తుల ♦ వలరఁ బలికి
 వారలను గొనిపోయెఁ బూ ♦ ర్వరముచేర ౧౧౧౬ 4929

చ. సనితలు లంకఁ జొచ్చి, గిటు ♦ వారు చనంగ విభీషణుండు రా
 మునికడఁ జేరుచున్ విసఁకుముం కలుకొత్తఁగ, నిల్చియుండె, నా
 జనసతి లత్తేశార్కనుతఁనై న్యయుతుంకయి వైరిఁ జంపి నృ
 త్రుని వధియించి తేజమునఁ ♦ దోచుపురందరురీతి హర్షమున్
 గని యురారుచుండెఁ ద్రి జ ♦ గంబుల బాధలు మానెనం చెదన్. ౧౧౧౭

సూతపదనాల్గవ సర్గము సంపూర్ణము

౧౧౧౮ - వ సర్గము

శ్లోక విభీషణపట్టాభిషేకము రామఁడు హనుమంతుని నీతయొద్దకుఁ బంపుట శ్లోకం
 క. సమరంబుఁ జూడవచ్చిన, యనుచులు గంధర్వదాన ♦ చాదుల దనుజేం
 ద్రు మరణమొందించినరా, హమూర్తిఁ గని ప్రీతి న్వేనుం మందిరములకున్ ౫
 క చని రాత్త విమోచములవయి నెక్కి శుభశాధ ల్లెట్ల ♦ నెలమి నొకరితో
 గను నొకగు చెప్పుకొనుచు, ఘనభాగ్యముచేత మిగులఁ గ్రాతెడువారల్
 ఆ హర్షయుక్తులగు ♦ సతభయంకరులగు, దనుజనాథుడధము ♦ మనుజనాథు
 నుని విక్రమంబు ♦ హరినగల్ చేసిన, హరిసంగగంబు ♦ ఘోరశరము ౨
 పీ. సుగ్రీవుండుత్రులు ♦ చొచ్చి లత్తేశుక గామునిపై పడఁగాగ మెంత
 యుడిచియుండుట ♦ త్యక్తి గిర్విక్రమంబునుసామిత్రాభాగ్యమునుముడమునఁ

* తీత్ర మేధ్యం పశుం హత్వా రాక్షసేంద్రస్య రాక్షసాం, అను పురాణికాం-అనిమూ అను
 పురాణికాం రాజగవిం రాజగవి మాలభ్య తచ్చుజా యజమాన మాస్త్యతవంత ఇత్యర్థః-అనివ్యాఖ్య.

జెప్పుకొనుచుఁబోయి; ధర్మపుడుమహానీయుఁడగురామచంద్రుండహర్ష మొంది
యింద్రుసారథిఁ గనిఁయెంతయుఁ బూజించి శక్రదత్తము ధనంజయనిభంబు

ఆ. నై న దివ్యరథము ♦ మానసీయుముఁ గొని

పొమ్మటంచు నాజ్ఞఁ ♦ బూన్కి జేసె,

శక్రనారథియయి ♦ చతురుఁడౌ మాతలి

రామునాజ్ఞ దివ్యరథము నెక్కి రయి

4934

క. సురలోకమునకుఁ దమితో, నరిగెను, సురసారథివరుఁడగు మాతలియున్

సురపురి కరిగిన నారము,వరుఁడు మహాహర్ష మాత్మ ♦ వర్ధిలుచుండన్. ౫౪

క. తనకున్ సాయము నెంతయు, నొనరించిన యర్చితవయు ♦ సురుపరిరంభం
బునఁ దేల్చె; నిట్లు లొనరిచి, యనుజుఁడు పురికొలుప వాసఁరావళి గొలువన్.

క. చనియెను శిబిరంబునకున్,, మనుజేశుం డంతఁ జెంత ♦ మనలుచుఁ దేజం

బుభుఁ గ్రాలు సశ్యసంప,న్నని లక్ష్మణుఁ గాంచి పల్కె ♦ నూత్నమహామునన్.

క అనురక్తుని నుపకారం,బును జేసినవాని భక్తముఖ్యుని సామ్రాట్

మనయీవిభీషణునిఁ జ,క్కనిదానవరాజ్యమునకుఁ ♦ గడుసంప్రీతిన్. ౯

తే. లంకకుం బోయి యభిషేక ♦ మింకఁ జేయు

మనఘ! యారావణానుజుఁడును బురమునఁ

బట్టభద్రుఁడగుటను నేఁ ♦ బ్రమద మలరఁ

గాంచుదునయేని నాకొర్కి ♦ మించుఁ జుమ్ము! ౧౦

4939

చ అని యిటు లామహాత్ముఁ డెద ♦ హర్షము పొంగఁగఁ జెప్ప లక్ష్మణుం

డనుమతుఁడై మహాముదిము ♦ నంది సువర్ణఘటాళిఁ దెచ్చున

ట్టానరిచె; నంతఁ దానిఁ గొని ♦ యుత్తమకేశవశంబుఁ జేసి చ

క్కనిజలరాశినీరముఁ దగఁగొనిరాగ మనోజవంబునన్ ౧౧౪

4940

క బలశాలురైన కపివక్త్రులకానతి యిచ్చె, నంత ♦ సురుబలవేగం

బులనొప్పు వానరులు ని,స్తులవిక్రముఁడౌ సుమిత్రఁసుతునానతిచేన్. ౧౨౪

తే వేగముగఁ బోయి ప్రీతిచే ♦ విమలనీర

మును గ్రహించి చెలంగుచు ♦ వచువుమీఱ

వారు రా లక్ష్మణుండు రాఁవణునితిమ్ము

నలరుసింహాసనమ్మున ♦ నెఱుమి జేర్చి ౧౩౪

4942

క కృతము నొకదానిం గొని, వెలయుము రాజ్యమున ననుచు ♦ విమలజలధిస

జ్జలముల నభిషేకించె, స,కలధర్మవిదండు భూమిఁకాంతునియాజ్ఞన్ ౧౪

క తనమిత్రవారిపరివృత్తు, ననుసమశుద్ధాత్ము రాఁవణానుజు లంకన్

దనుజులమధ్యమభాగం,బున వేదోక్తాభిషేకమును జేసెఁ దమిన్. ౧౫౪

తే అవ్వీభీషణుఁ డాలంకాయందుఁ బట్ట

భద్రుఁడై రాక్షసేంద్రుఁడై ♦ ప్రభువయి తగఁ

గాంచి యాతనిమంత్రులు ♦ కడువినయము

గల్గు నారాక్షసులు చాలఁ ♦ గనిరి ముదము, ౧౬౫ .

4945

చ. దనుజవిభుం డతంఘ రఘుఃతల్లజడ త్తసురాజ్య మొంది భృ

త్యనిచయుముఁ మనోజ్ఞవచఃనావళిచే నలరించి యంత రా

మునికడఁజేరె, నట్టితఱి ♦ మోదుకలాజమహాక్షతల్ నునో

జ్ఞ నిఖిలపుష్పముల్ గొనుచు ♦ సంతన మొప్పుగఁ జొరరాక్షసుల్. ౧౮

తే తృప్తి నొందుచు నారాక్షఃసేవ్యునకు, నర్పణము చేసిరభివృద్ధిఁకనుగుణముగ

వీర్యకాలిదుర్ధ్ధుడై ♦ వెలయునతఁడు, వానిగ్రహించిరఘువంశఃపరునకెలమి.

సీ. అతనిశిష్యునకు శుభావహమ్ములగునా మంగళవిస్తువుల్ ♦ మమత నొనఁగెఁ

గృతకార్యుడగుచు సమృద్ధార్థుడై వచ్చియున్న విభీషణుఁనొప్పుగఁ గని

యతనిప్రియంబునఁకనియె యావస్తువుల్ కొనియె, సంతట రఘుఁకుంజరుండు

తనపార్శ్వమున నంజలిని బట్టి నిలిచి యహార్యరూపుండయి ♦ యలరి వీరుఁ

ఆ. డై చెలంగుచున్న ♦ యాహనుమంతుని, గాంచి పలికె, సౌమ్యఃకర్మరేఖ్య

రుండగు నితనియాజ్ఞఁగడఁగిలంకకుఁ బొమ్ము, చని యధావిధిగఁగతనిగృహంబు.

క. అనుమతిఁ జొచ్చి మహీజకు, మనవిజయముఁ జెప్పి యెలమిఁమానన మొందం

గనుజేయుచు వై దేహికి, వనచరపతి కే నుమిత్రఁవరనందనుఁడు. ౨౩ 4949

తే కుశలముగ నున్నవార్తలఁ ♦ గూర్చదనుజఁ

డని యొనర్చి నాచేతనె ♦ హతుండగుటయుఁ

దెలియఁబలుకుము, జయశీల! ♦ దివ్యకీశ!

వార్త నిద్దాని సీతకు ♦ వరునఁ జెప్పి ౨౪

4950

క. మనమానందరసంబున, మునుఁగంగఁ జేసి జనకఁభూపతినుతి యే

మని చెప్పునొ యావార్తను, గొనిరమ్మా మరలి చెంతఁకుం ద్వీర యలరె

నూటపదునేనవ సర్గము సంపూర్ణము.

౧౧౬ - ౨ సర్గము.

అథా { హనుమంతుండు రామునివిజయము సీత కఠింగించి యామె } అథా
చెప్పినవార్తల రామునకుఁ జెప్పట

చ అని యిటు రాముఁ డాజ్ఞ యిడ ♦ నామరుదాత్మజుఁ డాంజనేయుఁ డా

దనుజవరార్చితం డగుచుఁ ♦ దానట లంకకుఁ బోయె, దేజము

ఘనముగ నొప్పునాహనుఁడు ♦ కర్పరనాథునిగేహ మొంది యం

దు నొకమహీజమూలమున ♦ ధూర్తసురారివధూవృతాంగియై ౧౫ 4952

క. ఆనందము లేకయె తను, వానెలపునఁ బోవణమున ♦ కగుక్యత్యమ్ముల్

లేనిదయి కృతతనుం గనఁ, గా నొక ఖిలఖచంపీధఁగను రోహిణి నా. ౨

తే కూరుచున్నట్టి సీతను † జేరఁ జోయి

కనియె, నంతటఁ దననామమును వదించి

వందనము చేసి యచలుండై † యందు విసయ

సంకుచితగాత్రుండై నిల్చె † సంతసమున. 3

4954

చ. తనుఁ గనవచ్చినట్టి బలదర్పనమగుని వాయుపుత్రుని

గనుఁగొని సీతము న్నతనిఁ † గాంచిన గుప్తును బట్టఁ జాలకుం

డెను మఱి యాతనికొ మిగుల † నిశ్చలమైని గాంచి మున్ను వ

చ్చిన మహానీయుడే యనుచుఁ † జిత్తమునకొ స్మరియించె హృష్టయై. ౪

చ. హరివరుండైన యాహనుమ † యామెముఖంబు విలాస యుక్తమై

యరుదుగనుంటఁ గాంచి శనకాకారువవ్యుడు చెప్పినట్టియా

నిరుపమవార్తఁ జెప్పె నిటు † నెమ్మిని, జానకీ లక్ష్మణుండు భూ

వతత్థిలకుండు భానుజుండు † వానరసేనలు పెంపుమీఱఁగక ౫

4956

క. దనుజేంద్రుఁ డావిభీషణుఁ, డనూనమోదంబు గనుచు † నటఁ గుశలముగాఁ

దనరారు చున్నవారిలు, మనుజేంద్రుండు శత్రునిచయమారకుండు తగక. ౬

చ. తనవగవానిఁ జంపి ఫలితప్రియకృత్యుండనై వచింపుమం

చనఁ గుశలంబు సీకు, జనకాత్మభవా' దనుజేంద్రుతమ్ముండై

ఘనుడగు నావిభీషణునికామనహాయముచేతఁ దమ్మునీ

తిని హరిసైన్యపాలకులఁధీరత రాముండు చంపె రావణుక. ౭

4958

సీ. వీరుణ్ణా రఘుకులవిభుఁడు శత్రుచధంబు నొనరించినాఁడు గాఢపున సపార

సంతోషమును బొంది † శాంతమై కృతకృత్యమైన మనంబున † నాదిఁ గుశల

మడిగి నీతోఁ జెప్పుమనె నిట్లు లోదేవి' ప్రియవార్త నీకుఁ జెప్పెదను నిన్నుఁ

గూరిచి ప్రీతితోఁ † గూడియున్నాడను ధర్మముల్ తెలిసినదాన వీవు

తే. భాగ్యవశమున నీవిటు † బ్రదికియన్న

దాన వటు లేనియెడల వ్యర్థమగు నాదు

జయ మిదెల్లను, జనకజా' † సంగరమున

మనకు విజయంబు గల్గెను † గనుక నింక. ౮

4959

చ. మనమునఁ జింత బాసి యశమానముఁ బూనక స్వస్థమై జయం

బును దలపోయుచుండు మతిమూర్ఖుండు రావణుఁ డంతమొందెఁజా

మనవశ మందె యిది † మైథిలీ' యున్నది వైరినుండి ని

న్నని విడిపించు బూని యిదియశాదనుకం దగునిద్ర లేమిచేక ౧౧

4960

క. మనమునఁ దానం బందుచు, వానిధివరమందు నేతిఁబంధన మొనరిం

చి నిశాటపతిం జంపె, నచునాశేధంబు దీర్చినయ్యె మరునగక. ౧౧౫

తే రావణునివాసమా నగఃరంబునందు
 నున్నదాన నటంచని ధన్యుతాంగి!
 సంభ్రమముఁ బొందవలదు రాక్షసవిభుండు
 చచ్చె లంకావిభూతి యీసమయమందు ౧౨ 4962

తే. మనవిభీషణువశమును ధనియెఁ గాన
 స్వగృహమునయందు నున్నట్లే ధయము గలుగఁ
 జాలదని నమ్మి మదిని నాశ్వాసమొందు
 మీవిభీషణుఁడు నిను నోయింతి చూడ. ౧౩ 4968

క. కోరుచున్నాఁడట కిది, గో రాఁగలఁడనుచుఁ జెప్పఁ గోరె ననుచు సా
 మీరి వచించిన శశినిభ, చారుముఖం బలర నొప్పు ధానకీ యంతః. ౧౪
 *క. సంతసము వెల్లి గొనఁగా, నెంతయు పడి లేచి హర్ష మెక్కువయి త
 న్నెంతయును నిల్వరింపఁగ, వింతగ నేపనియుఁ జేయ ధిలుపడమిచేక. ౧౫
 ఆ. ఊరకుండె, సంత ధమారుతి పలుకసి, సీతఁ గాంచి యిట్లుఁచెప్పె దేవి!
 చింతసేయు దేమి? చెప్పును నాతడ, బదులుమాటయేల? పలుక వబల!

చ అనిలతమాజఁ డిట్లుడుగ ధావనితామణి సాధ్వీ ధర్మమం
 దునియతి నొందియుండుటను ధోడనె పల్కఁగరాని యంత పీ
 తిని దడబాటుపల్కులను ధిన్నఁగ నిట్లని పల్కె, బ్రాణనా
 ధునివిజయంపువార్త విసఁ ధోరపుసంతస ముచ్చి రేఁగుటక. ౧౬ 4962

తే. ఏపనియుఁ జేయరాకుండ ధిష్ణుఁడయ్యెఁ
 గాన ధామరాత్రము వచింపఁగా నశక్తు
 రాలనైతి మహాత్త! యీలీల ధర్మ
 విజయశుభవార్త నెంతయుఁ బ్రియము మీఱ. ౧౭ 4968

చ. పలికిన నీకు నే ఒదులు ధిష్ణుఁగ నొప్పెడు మాట నెన్నిభం
 గులఁ దలపోసి చూచినను ధిరీరినఁ దోఁవదు లోకమందు నెం
 తలలితవాక్కు చెప్పినను ధిష్ణుభవాక్కున కెంతో తక్కువై
 వెలసెడుఁ గాని తుల్యమును ధేయివిధంబులఁ గాదు మారుతి! ౧౮ 4969

తే పలుకు లేకుండులే గాక ధవనతనయ! సాధువర్తన! నీవిట్టి ధరసవాక్కుఁ
 బలికినందులకయి తగుపలుకు లేక, పోవుటయె కాదు నీకీయఁబోలు కాన్క.

క. కనఁబడకున్నది భూమిని, ధునపాతాళమున దేవకాంతునిధామం
 బున బంగరు వెండిని రత్ననికరమును రాజ్యమును గఁనంబడ దెన్నక. ౨౦ 4974

చ అని వచియింప సీతఁ గని ధయాహనుమాంతుఁడు పల్కె దోసిలో
 గ్గి నిలిచి యామెమ్రోలఁ, బతికిం బ్రియముఁ హితముం బొసంగఁజే

యునెలత వీవు భర్తకు మహాన్నతిఁ గాంచుజయంబు గల్గు గా
కని యెడఁ గోరుచుందు వటుఁలాటను స్థిగ్గునువాక్య మివ్విధిక్. ౨౨౪

క. పలుకంగ నీకె తగు నొండుల కిటు పల్కుంగఁ గాదు, నూత్నముగా నిం
పులు గూర్చు నిట్టిబదులుగఁ, బలుకఁ దగినమాట యొకఁడభవ్యమునున్నా'.

సీ. సారమై స్థిగ్గుమై ధూరిమోదంబును గలిగించునట్టి నీపలుకు వివిధ
రత్నవితతికంటె ధన్యదేవేంద్రపదమునకంటెను విశేషమయి తనకు,
నిట్టిమాటను వినుట దేవరాజ్యాది సకలవస్తువులు నా కింకర లభించి
నట్టు లయ్యెను, నిహతారియై విజయంబుఁ గని నుస్థిరుండైన ఘనుని రాముఁ

తే గాంచఁగల్గుటె చాలును' ధన్యుఁ బలుకు

నతనిమాటను విని జనకాత్మజాత

యాసమీరకుమారుతో నతిశుభమగు

వాక్యమును బల్కె నిట్లు, లోవా యుతనయ' ౨౨౫

4974

సీ. ఆకాంక్షయోగ్యత యట్లై సన్నిధియను వాఁగ్విలక్షణము' వరుస నెఱిగి
గ్రహణధారణములఁ బ్రతిపాదనస్మరణముల నూహించుటయు మఱియొత్త
విషయ మూహించుటఁవిపుల్కాధ్యమెఱుంగుటతత్త్వము నాత్మనుగక నెఱుంగుట
యను బుద్ధిలక్షణాభిని దెలిసియు సతిమాధుర్యగుణయుక్తి మహితమైన

తే. పలుకు చెప్పంగ నీవె నూపలఁతి, వమల

పరమధర్మగుణండపు మరుదధిపతి

కెన్న వరపుత్రుడవు నీవు సన్నతింపఁ

దగినవాడవు శ్రమ మోర్పఁ దగినబలము ౨౨౬

4975

క. తనుదార్ధ్యము శౌత్రమునం, పనుభవము పరాక్రమంబు నతిశక్తియు వై
రినికరము నొంచు తేజంబును సపరాధముల నోర్పఁ జాలెడు ఊమయుక్.

తే వినయసంపన్నతియు ధైర్యమును మొదలగు

సకలకల్యాణగుణములు సంఘములుగ

నిన్నె తగనాశ్రయించుచు వన్నెవెలిగి

యున్నయవి సంశయమ్ము లేవన్న హనుమ' ౨౨౭

4977

క వినుతియె గా దిది నున్నా', యస నాహనుమంతుఁ డధిహర్షంబున భ్రాం
తిని బొందక ప్రాంజలియై, వినయంబున నిలిచి జనకవిభుసుతమ్రాలక్ ౨౨౮

ఆ. పలికె, నీవు పతియె పరమదైవంబుగఁ, పలఁచుదాన వట్టి ధవునిఁ బాసి
వగలఁ బొగిలి చిక్కి పండురి నీయశోకముననుండు నిన్నుఁ గరుణ మాని

* అతిలక్షణసంపన్నం మాధ్యుగుణభూషితమ్, బుద్ధ్యా వ్యాప్తాంగమా యుక్తం త్వ మే
వ్యాసి భాషితుమ్-అనిమా వ్యాఖ్యాతృ మిట గుఱియెను

- చ తనువులు భీతిదంబులయి ♦ దారుణరీతిగ నుండ వృత్తి చ
 క్కని తెఱఁగొందకుండ దయ ♦ గల్గనిచి తము లొప్పు జూపు లొ
 య్యన భయదంబులై వెలయ ♦ నాదృఢయే తలపోయనట్టి యీ
 దనుజవహుధినుల్ మునుపు ♦ దారుణవాక్కులు పల్కినారు నూ! 3౧౫
- చ కనక నే నీదునాజ్ఞఁ గొని ♦ కాలునివీటికి విరిఁ బంపఁగా
 మనమునఁ గోరువాడ నిటు ♦ మానితవాక్యము నేను నీకుఁ జె
 ప్పినపనికై వరంబుఁగను ♦ బ్రీతిగ నిప్పుఁ కొప్పుకొమ్ము, శో
 భనతనురాజితా! భయము ♦ వాసి త్వదప్రియ మిట్లుచేయుచున్. 3౨ 49౮1
- సీ దారుణాకారతా ♦ దనుజాంగనలఁ గ్రింపఁ బడఁదోసి ముష్టుల ♦ బాహువులను
 బ్రహరించి కాలిడెబ్బల నొంచి జాను ప్రహరంబులఁ గలంచి ♦ యన్నిపండ్లు
 రాల నాసికలు కఃకర్ణంబులు ధరఁబడ నెండుక లూడంగ ♦ వివులనఖము
 లను మోము లెల్లఁ జీల్పంబడఁ బీడించి యెగిరి మీఁదను బడియిట్లు పంపఁ
 తే గోరుచున్నాడఁ, గీర్తిని ♦ గోరుదాన, వవనిజా! నీకు నివ్విధి ♦ నపకృతులను
 జేసి దుష్టాత్మల నయి ♦ స్త్రీల నెల్ల, నిట్లు పీడించి నే ♦ వధియింప నెంతు.
- చ అని వచియింపఁ గీర్తిగల యాజనకాత్మజ సీత యాంజనే
 యునివచనంబులన్ వినుచు ♦ నుత్తమధర్మము నూని పల్కె, నో
 వనచరవర్య! భూవిభుఁడు ♦ పల్కినరీతిఁ బనుల్ పొనర్చి జే
 వనమును జేసి శిక్షకును ♦ బాలయి కష్టము లొంది యొర్పుచున్. 32౫ 4983
- తే. నీచకృత్యములను జేయ ♦ నేర్చియున్న
 దాసిజనములయెడ నెవ్వఁ ♦ డీనుఁ బూను,
 యుక్త మిదిగాదు నాభాగ్య ♦ మొప్పు దప్పి
 చెడుటఁ బ్రాకృతమష్కృతి ♦ చేత నాకు. 3౨౫ 4984
- క ఈతర్జనభర్జనములు, చేతఃపీడాకరములు ♦ చెందఁ దొలిచనిన్
 బ్రీతిగఁ జేసినకృత్యమూ, నీతీరున ననుభవింప ♦ కెటు మాన్పనగున్ 3౩
 దానవేంద్రునిదాసీకఃపంబమువల
 న నిటు లార్తిని బొందుట ♦ కనువగుతటి
 గలిగెఁ గావునఁ బొందంగ ♦ వలయుననుచు
 నిశ్చయించితి పీరిదండింపఁ దగదు 3౩౫ 4986
- చ కరుణ చెలంగ వీరలను ♦ గావఁ దలంచితి విరతప్పు ని
 క్కరణి తమింపఁగాఁ దగును, ♦ గాలినుతా! కపివర్య దానవే
 శ్వరుఁ డవు డాజ్ఞ నేయ బహుభంగులఁ బ్రీత లొనర్చి వాడు ప్రే
 తరమణుపాలికిం జనిరఁ ♦ దప్పని మానిన వాడునూ! యిటుల్ ౪౧ 4987
- క. తమయిచ్చకొలఁది నపరాధము చేసినయట్లులైనఁ ♦ దగు మన్నింపఁ,
 సునుహితధిషణా! యీవిషయమునఁ బురాణో క్తి వినఁగఁనౌ నెటు లనినన్.

చంపకమాలిక —

వనమున వేటకాఁ డొకఁడు ♦ వ్యాఘ్రము తఁ జఱుమంగఁ జెట్టుపై
కిని వెన నెక్కె నందొకఁ డిత్తొత్తమథల్లుకముండె, వ్యాఘ్రమా
ఘనతరథల్లుకంబుఁ గని ♦ కాననజంతుమముండు వీడఁ గా
వునఁ బడఁద్రోయు వీని ననఁ ♦ బోలఁ నలంచి వచించె నిట్లు, లీ
యనయును నాఫలంబునకు ♦ నాతురుడై చనుదెంచె గాన నీ
తని విడువంగ నెట్టులగు ♦ ధర్మము పోవదె యెట్టులై న నం
చని నిదురించె, సంతటను ♦ వ్యాఘ్రము వ్యాధునితోఁ నెట్లచఁ
విను నిను జంపకే విడుతు ♦ చృక్షమునుండియె దీనిఁ ద్రోయుమా
యన నతఁ డట్లుచేసె, నది ♦ యంతట నేప్పుమెయిన్ వహుత్తమం
బునఁ గల కొమ్మ నూతఁ గొని ♦ భూమియిం బడ కందె నిల్చె నం
తానతని నీకు ద్రోహము నితాంశముఁ జేసినవానిఁ ద్రోయుమా
యని పలుమాటలు వేడినను ♦ వ్యాఘ్రముతో ననఁ బెక్కువారు లీ
యన ననుఁ ద్రోసినన్ విడువ ♦ న్యాయముగా దని శ్లోః మొందు చు
పెను, నిలఁ బ్రాజ్ఞుఁడెన్నఁడును ♦ బ్రీతిని మాని మహాకారముం
బొనరిచినట్టివానికిని ♦ బూనఁడు సత్యవకారముం బొన
ర్చును బదు లిద్ది దాని కని ♦ పాప మొనర్పకయుండుటే తగున్. ౪౨౪ 4989

తే. ఇట్లు లుండుట యాచార ♦ మెట్టులేని
దానిఁ గాపాడఁదగుఁ జరిత్రంబె సాధు
భూషణము సజ్జనాళికి, ♦ బూతచరిత'

పావులై నను సుజనులై ♦ సరగుచున్న. ౪౩ 4990

క మరణార్హులై న సజ్జనుఁ, డురుకరుణం జూపవలయు ♦ నొక్కమొగిని నీ
వరుసం జేసిన దోషుల, నరయుచు నండింపవలయు ♦ ననునది వృధయా.

క అనుదుపయేమో' లోకంబునఁ దప్పను జేయనట్టి ♦ పురుషుఁ డొకఁడై లే
డనఘా శాస్త్రముచొప్పునఁ, గన్గొన్ దండనములేదు ♦ గదా వీరియెడన్
చ, దనుజులు కామరూపులయి ♦ దారుణానీతిని లోకహింసయే

కని కని చేసి క్రీడగను ♦ గాలముఁ బుచ్చుచుఁ బాపముల్ మునం
బున నొనరించుచుండు రది ♦ పోలును దత్కులవృత్తి గాన దం
డనమును జేయ రాదనుచు ♦ నాతి వచించిన నాంకించుచున్ ౪౪ 4998

ఆ వాఙ్మనిపుణుడైన ♦ వాయుకుమారుఁ డిట్లనియెఁ గీర్తి సుతియుఁ నారఘూత్త
మునకుఁ బత్నియునయి ♦ తనరునాకేతన్, నాశ్రితావమ మహావ్రతముగ.

* వ్యాఖ్యలోనిగాద యిటఁ జేయబడకలెప్పనినది యని చెప్పబడిన దని గ్రహింపఁదగు
'న పరక పాప మాద తై' యనుమాలకున కీదవు చెనిగింపవన్నఁ జక్క గానర్థమకాదు కాబట్టి
ఈపద్యమునఁ జేర్పబడినది

క. నిరతముఁ గ్రాలెడు నీ వఱ, ధరణీపతిహాలి యసంగఁ ♦ దగురామునకున్
గరమొప్పు ధర్మపత్నివి, సరియగు దాంపత్య మిద్ది ♦ త్కౌశ్ఠి సాధ్యే! ౪౬౫

ఆ. సకలనుగుణముల యశంబును గన్నావు
దేవి! నాకు బదులు ♦ దేనిఁ జెవుదొ
పలికి సాగనంపు ♦ మల రాముచెంతకు
నరుగ వలయు నన్న ♦ హనుమను గని ౪౭

4996

చ. జనకజ యిట్లు పల్కె గపిఁసత్తమ! నావిభుఁ గన్నులారఁగాఁ
గనుఁగొనఁ గోరుదాన, ననఁగాఁ బవనాత్మజుఁ డామెవాక్యమున్
విని ముద మొందఁజేయుచును ♦ విస్తృత తేజము పొంగ నిట్లనున్,
జనకనుతా! సతీ! శబియు ♦ శత్రువులం దునుమాడి వచ్చియు
న్ననిఖిల దేవతావిభుని ♦ నాయకునిం గనినట్లు నీవునున్ ౪౮

4997

చ అరులను చూపుమాపి తగుఁనట్టి సుమిత్రులతోడఁ గూడి సో
దరుఁడగు లక్ష్మణుండు ప్రమదంబునఁ గొల్పెగ నున్న రామభూ
వరుఁ బరిపూర్ణ శీతకరఁభాసురవక్త్రుని జూడఁ బోదు వం
చురుకళ లొప్పు లక్ష్మీవలె ♦ నున్నమహీనుతతోడఁ బల్కుచున్. ౫౦

4998

ఆ. ఆజ్ఞ నంది యంత ♦ హనుమంతుఁ డారామ,విభుఁడువెలయుచున్న వినులధరణి
కలిజవంబు మీఱి ♦ సరు దెంచె జానకి, పలికినట్టిపలుకు ♦ పల్కుఁ బూని. ౫౧

నూటపదునాఱవ సర్గము సంపూర్ణము.

౧౧౭ - వ సర్గము

❧ రామాజ్ఞను విభీషణుండు సీత నలంకరించి రామనొద్దకుం గొనితెచ్చుట ❧
ఆనందమున సీత రామచంద్రునిం జూచుట

క అరయ మహా ప్రాజ్ఞుఁడు గురు, తరకార్యజ్ఞుండు గాన ♦ ధనువుఁ గరములన్
ధరియించినవారలలో, వరుఁడగు రాముకడఁ జేరి ♦ పలికె హనుమయున్. ౧

క. ఏ నెలఁతమిన్నకొఱకై, యీనిఖిలారంభములను ♦ నిట్లానరుపనై
దానవపతివిజయఫలం, బీ నెలవునఁ గలిగెనో యశీహీనవిభూతిన్. ౧౫

5001

క. ఆనారీసుని సీతను, గానంగా నాను శోకఃకలిత యగుచు నెం
తేని తపియించుచున్నది, నూ! నిర్జరనాథతుల్య! ♦ శూరవరేణ్య! ౨

5002

తే. శోకనంతప్త యగుచు బాహ్మికులేత్
ణయు సగుచు నుండియున్ నీదుఁజయము వినిన
యంత సంతోష మొందె, మున్నామె నన్ను
నెఱిగియుండుట నను నమ్మి ♦ యిసుకులేంద్ర! ౩

5003

క. కృతకృత్యుడై ఫలించిన, హితకార్యుడైన యన్యుఁహితలకు నా
పతిని నుమిత్రాపుత్రనహితముగఁ గనఁగోరుదాన * నిపు డని యనియెన్. ౪

చ. హనుమ వచించ నిట్లు జనకాత్మజనాథుఁడు ధార్మికోత్తముం
డును నగురాముఁ డించుక కఠుల్ జలసి క్తములై వెలుంగ నా
దనుజనియింటనున్న పనితత్ గ్రహించిన నిందగల్గుఁ బా
వనమతిఁ బాపహీనయగు * భామిని మానిన దోష మబ్బెడున్. ౫ 5005

ఆ. ఏమి చేయవచ్చు * నిపు డని చింతను
బూనియుండె, నంత * భూపవరుఁడు
వేడి యూర్పు లట్టై * వెలయించి చాలఁగ
ధరణిఁ గనుచుఁ దనదు * దాపునందు ౫౪ 5006

చ. *భువనిభుజౌ విభీషణుని * గాంచి వచించెను, స్నాతయై నువా
ననగ్గులగంధచర్మలను * జాగువిభూషణరాజిచేఁ దగం
గ నలరున ట్టానర్చి వడిఁగా నిటకుం గొనిరమ్ము జాగుచే
యను నల, దంచు శ్రీరఘువరాగ్రణి హ్మిగ రాక్షసేంద్రుఁడు 2 5007

క. త్వర లంకకుఁ జని యంతఃపురమునకుం బోయి తనదుఃప్రాణులచే
ధతణిజకుం జెప్పించెను,, దరుణీరత్నంబ' జనకతనయా! నీవున్ ౮ 5008

తే. స్నాతవై యంగరాగంబు * చక్క నలది
భవ్యభూషణములఁ దాల్చి * వాహనంబు
నెక్కుమా! నీకు శుభములు * పెక్కు లగును
గాక రాముండు నినుఁ జూడఁగాఁ దలఁచెడు ౯ 5009

క అని చెప్పించిన విని యా, జనకజయ విభీషణుఁ గని * సాధుగుణాఘ్యా'
దనుజేంద్ర! యిట్టులే భ, ర్తను గనఁ గోరెదఁ గలాపరిహితనె యగుచున్.

చ. అన విని యవ్వీభీషణుఁడు * నట్లనరాదు రఘువ్రవీరుఁ డో
జనకనుతా' భవత్పతియు * త్నాపరిపాలకుఁ డౌను గాన నే
మని వచియించె నాయధిపుఁ * డట్టులె చేయఁగ నర్హమాను నీ
కని పనితాముఖంబున నె * యర్హగతిం బ్రతిచెప్పె చంతటన్ ౧౦ 5011

చ విని జనకాత్మజాత పతి * వేలుపుగాఁ దలబోసి నాధునం
దె నియతమైన భక్తియె నుఁజింత విభూషణమై చెలంగ నొ
ప్పిననతి గాన నట్లె యని * శ్రీతిని బల్కె, ననంతరంబె యా
దనుజవిభుండు సంతనము * తద్దయుఁ బొంగఁగ నామె కంతటన్ ౧౨ 5012

సీ. తలయంటఁగాఁ బంచి * తరుణులచే న్నానకృత్యము నలిపి యుత్కృష్టచంద
నాది లేవనముల * ననులనుచుంబుల నలరింపఁ జేసి మూల్యంబె లేసి

* ఉవాచ మేఘసంకాశం విభీషణ ముపసితమ్-అనిమా.

భూవణంబులు చాలఁ ♦ బొందుగాఁ బెట్టిగచి యతులవస్త్రముగట్టునట్టానర్చి
మంచివస్త్రము పఱపించి వెలింగెడు శీలికవై నెక్కించి ♦ చేరి పెక్కు

తే. దనుజు లిరువంకలను గొల్పుచును జనంగ
రామునొద్దకుఁ దోడ్తెచ్చె, ♦ భూమితనయ
తోడ నావిభీషణుఁడు సంతోషమెసంగ
వచ్చుటక దివ్యమతి రఘువరుఁ డెఱిగియు ౧౮౪

5018

క. మనమున ధ్యానించుచునుండెను, దానవభర్త రామన్యవతి కెరంగి ప్రీ
తిని దేవి దోడితెచ్చితి, జనకజ సతి నంచు మనవిసలిపె నడఁకువఁ. ౧౮౫

క. చిరకాలము దనుజాంతరిపురమున నివసించియున్న ♦ భూనుత యట క
ట్లరుదెంచుట విన్నంతనె, సురవైరిపతిక వధించి ♦ తోణీతనయఁ. ౧౮౬

క. *కొనివచ్చుటకుఁ బ్రమోదంబును రావణునింట దివసములు పెక్కులుతా
వనిత వసించెను గాదే, యనుదైనయము నిట్టిదాని ♦ నగునె గ్రహింపఁ ౧౮౭

క. అనుచట్టి రోసమును బై, కొనుచి త్తముతోడ నుండె, ♦ తోణీపతి నె
చ్చునమున సాధకబాధక, ఘనచర్చం జేసి ప్రీతిగానని మదిలో. ౧౮౮

క. తనపార్శ్వంబున నిల్చి, దనుజేంద్రుని గాంచి పల్కె, ♦ దానవసాధా
విను సౌమ్యా! నావిజయంబునందె యానక్తి నీకుఁ ♦ బొదలెడు నెపుడు. ౧౮౯

క. త్వరగా సీతను నాపరి, సరమునకుం దెచ్చు, నాఁగ ♦ త్కౌపతిపలుకు
సురవైరిరాజు విని సత్వరముగ నటనున్నవారిఁ ♦ బాఱందో. ౧౯౦

తే. తగినవారి నియోగించె, ♦ సాగనుమీఱఁ
గంచుకోష్ఠీషములఁ దాల్చి ♦ కరినములగు
వేత్రములఁ బూనుటను గడఁభీతిదములు
గాఁ గనంబడు కరములు ♦ గలపురుషులు ౧౯౧

5020

క అందుఁ గలవారిఁ బెక్కుండ్రం దోలుచుఁ దిరిగి, రంతఁటను గుంపులుగా
నందుండు వారలం దొలఁగం నఱుముచు నుండఁ గీశకాండము లెల్లఁ

తే. భల్లుకంబులు దానవుల్ ♦ పటురయమునఁ
గుంపులుగఁ గూడి దవ్వనకుం జని, రిటు
వారుడచునట్లు నఱుమంగ ♦ స్విన మొకండు
పవనసంస్పర్శనజనితాఽర్థవరచముటు ౨౨

5022

క. విసంబడియె నిట్లు నలుంగ కలను ద్రోహంబడుచు నటు తొలంగుచు సంభ్రాం

* హస్తో దైన్యం చ కొమ శ్చ త్రియం రాఘవ మవిశత్ - అనినూ రాణానధపూర్వక
సీతాసమాగమే న హస్తః, రాణానధసోషితత్వ మేవ దైన్యరోపయో వై తుః - అనివ్యాఖ్య. ఈ
భావమే యిట గనబడును.

తీని బొందు వారలం గ, న్నొని గాక్షేణ్యమున నోర్పుకొనఁ జాలమిచేక.

క వలదని వారిం చెను రుక్మకులపతి మఱి సశ్వరమును ధూడిననుది గ
న్నులచే దహించుదలిక, నలదను కేశ్వరుని గ్రాజ్ఞుఁ ధూడి గన్గొనుచుక.

క. మనమును దూతెడుమాటల, ననియో, నను లెక్కచేయ ధూడిలికిని నీ
జనములఁ దోలుచుఁ ద్లేశంబును బొంపం జేసె దేల? ధూనిక దీనిక ౨౪౫

ఆ చాలు నింక నిలుపఁజను పేరు నాజను, లంతె కాని యితరు ధూడు రెట్లు?
తరుణి కావరణము ధూమములును గాదు, వస్త్రములును గాదు ధూరణ మట్లే

సీ. ప్రాకారములు గాదు ధూతీసీరలును గాదు జనులను దోలు రాజునికర్హ
మర్యాదలును గాదు ధూమచివృత్తమే వారి కావరణ మగు ధూత్తజనవి
యోగము లోనగు ధూమతర్యసనంబుండు రాజ్యక్షోభమాదియైన
కష్టంబులందును ధూవాభాములయందు నట్లే స్వయంవరమందు యజ్ఞ

తే మృదుఁ బెండ్లిండ్లయందును ధూతీన పరుల
కనులకుం దోచుటయు దోష ధూనఁగ రాదు,
సీత యిప్పుడు రణభూమి ధూజేరె మఱి మ
హాత్మరమగు కష్టంబునం ధూమరిన దగు. ౨౪౫

5027

క. కనుకనె యిబిడనుం జూచిన దోషములేదు మఱి విధేషించియుఁ జెం
తను నే నుండఁగ దోషం, బనుమాటయె లేదు, రాక్షసాధిప కానక. ౨౪

క ఈనారిని గొనితెచ్చూ, నానికటంబునకు వేగ ధూనన్ను నుహృత్సం
తానయుతుఁ గాంచుఁ గా కనఁ, గా నృపత్యజునిమాటఁ ధూరినార్థంబుక

క విని కృచ్ఛ్రంబున నున్నది, యనుదానికి సంశయంబు ధూనందుచు వినయం
బున సీతాదేవిని రామునిచెంతకుఁ దోడి తెచ్చె ధూమందరయు మదిక 3౦

తే అంత లక్ష్మణుని పు ధూలనిలజండు

రామవాక్యంబునం దనుఁరాగ మామె

పయిని లేకుండుటయుఁ దోచుటయును మిగుల

వగలఁ బొగిలిరి, మఱియు ధూవగున కాత్మ 3౧

5031

క తనదారయం దవేక్షయు, గన నుంతయు లేమి మిగులఁ ధూరినశ్వస్తుం
గనఁజేయు నింతంబుల, గని యూహించిరి ప్రియంబు ధూలుగమి నెత్తిపై

చ. జనకజయ్య విభీషణుని ధూనిగఁ గైచావళింబునం

గనవగునంకంబు నితాంశము తాను ముడుంగుకొంచు భ

ర్తను గనఁజోయె నన్నిధికి, ధూనయ్యుఁ గ్రాణవిభుక గనంగఁజో

యి నికటమందుఁ జేరి జను ధూలును జుట్టును నిల్పియుండుటక 33౫ 5033

తే సిగ్గుచే మోము గనకుండఁ జేసి యంబ

రమున నోయార్జపుత్ర శ్రీరముకులేంద్ర

యనుచుఁ బలుకుచు విలపించె, † నాత్మవిభుఁడె

వేలుపుగ నెన్నుచుండు నా†వెలఁది యచట. ౩౪

5034

క. పెనిమిటిని జూచినంతనె, తనమోమునఁ దెల్పి పొలయుఁ † దమి నొందిననా' ధుని నెమ్మోమును గని యిటు, లనూనకష్టములనుండి†యైనను మరలక. ౩౪౫

క. కనుఁగొంటి నన్న విన్నయ, మునఁ జిరకాలముగఁ గనిన † మోహనరూపుం గనుచున్నదానఁ గద యను, ననూనహర్షంబు మనము†నం దలరారక. ౩౪౬

తే. సహజముగనున్న మైత్రిని † సామిమోముఁ

గనియె, సంపూర్ణహిమకర†కాంతలపన

యైన యాసీత యుదితచం†ద్రాభివిభుము

ఖమును జిరకాలముగఁ దాను † గనకయుండి ౩౪౭

5037

క తరుణమున నందుఁ గన్గొని, కర మనురాగంబు నొంది † కడఁగి మనములో నుదనంశయములఁ బొసెను, † బుమేశ్వరుఁ గాంచినట్టి † భక్తుని పోల్చి.

నూటపదు నేడవ సర్గము సంపూర్ణము.

౧౧౮ వ - సర్గము.

రామచంద్రుఁడు జానకీని బరుహోస్తు లాడుట

చ. ధరణిపుఁ డంతఁ బార్శ్వమునఁ † దద్దయు సిగ్గున వంగి నిల్చి యు

న్నరమణిఁ గాంచి నెప్పునము†నం గలకోపము ప్రజ్వరిల్లఁగాఁ

బరుషతరో త్తు లొప్ప నిటు†పల్కె, మనోహరమంగళాంగి! సం

గరమున వైరిఁ జంపి యిదె † కాంతను నిన్ను జయించినాడఁజూ! ౧౫

ఉ. పౌరుష మూని యీపనులఁ † బాగని చేసితి నంతె కాని నిక

గోరి యొనర్పలే దిటులు † కోపఫలంబును బొందినాడ, నా

వైరి యొనర్చినట్టి యతి†భారతిరస్మిరణంబుఁగూర్చి యే

నారసి దానికిం బ్రతిగ † నాహవిముం బొనరించి తీర్చితిక ౨౫

5040

మ అనమానమ్మును దానిఁ జేసిన రిపుల్ † హర్షంబుతో దేవతా

నివహంబుల్ గన నొక్కసారి కడఁకక † నిర్హులముం జేసితిక,

* ఈనాలపాద మధికముగా జేర్చబడినది అర్థస్వారస్యమును బోషించు ననియే దీని హేతువు ఈవాక్యముచేతఁ జిరకాలమునుండి భగవద్దర్శనము కాలేదే యని యువ్వీశ్వరభక్తుఁడు భగవద్దర్శనముకాగా నెట్లు పరమానందము నొందునో యట్లే చిరకాలము కష్టములకు బాలైనదయి దుర్వారకర్మయన విజ్ఞుఁడగురావణుం జంపి నాథుడు నాకట్టములఁ దీర్చినా యని తలంచుచుఁ దహతహాపదుచున్న సీత కృతకృత్యుడైన ప్రాణనాయకుం గన్నులారఁ గాంచెను అను భావ మిట ముఖ్యము గాన నిది యెక్కువగా జేర్చబడినదని పెద్ద లూహించి నా యీచాపల్యమును మన్నిం చుదు గాక.

- యువతీ! నాదగుపారుమంబు ధర నెంతో స్పష్ట మయ్యెన్ శ్రమం
బవలం బోయె, బ్రతిష్ఠఁ దీర్చితిని : ట్లాటన్ స్వసంతృప్తిఁడనా! ౪ 5041
- ఉ. నే నట లేక యందుతటి : గన్నను బంచలఁబిట్టఁడైన యా
దానవుఁ డేగుదెంచి వితఃతంబగు స్త్రీమబుద్ధఁ బూనుచుం
దా నిజపత్తఁబువకు : దన్యువురీతిని గొంచు బోయె ని
న్నునియె నాకు దైవగతి : నొందినయాయవమాన మిత్తటిన్. ౫ 5042
- చ. పురుషుఁడు చేయఁగాఁ దగిన : భూరితరంబగు యత్నయుక్త నీ
సరణిని దీర్చుకొంటి, ధరఁ : జానరా' దోషమువచ్చియుండ నే
పురుషుఁడు లేజమున్ వెలయుఁ : బోవఁగఁ జేసికొనండా' దాని నా
పురుషున కల్పలేజనకుఁ : బోలఁగ నేపురుషార్థ మయ్యెడిన్ ౬ 5043
- మ. వనరాశిం దరియించి లంకను లనఁద్బాహుబలం బొప్పు మ
ర్దనముం జేసి మరుత్సుతుం డితఁడు సంభరింభించి శ్లాఘ్యంబులౌ
పను లేయేవి మహాత్తరంబులు ఫలింపంజేసెనో యవ్వీ నా
కును బ్రాప్తించిన యీమహావసుతినిం : గుందించె నద్దానిచేన్. ౭ 5044
- చ. ఫలమును గాంచె నాపనులు : బాగుగ, నూర్చునుతుండు యుద్ధమం
దలఘుపరాక్రమంబు వెలయుం గనఁజేయుచు నాహితంబు ని
మ్ములఁ బరికించుచున్ భటనఁమూహముతోఁ దనపడ్డ యా శ్రమం
బులు ఫలియించె నత్తఱిని, : బుద్ధిగుణంబులు లేని యన్ననున్. ౮ 5045
- చ. సరగున వీడి తానె కడుఁనత్వర మొప్పుగ నాదుచెంత క
త్తుణమునందు విచ్చి తనఁదై న్యము చెప్పుచు నన్నుఁ గూడి భ
క్తిరీతిని నొప్పునీఘనుఁ డఁకృత్రిమమూర్తి విభీషణుండు దు
ర్భరముగఁ జేసి నట్టి శ్రమఁపంక్తి ఫలించె నడంచె నావగన్. ౯ 5046
- చ. అని యిటు రామభద్రుఁడు నిఁరాశను దీవముగా వచింపఁగా
విని కటుభాషణంబులను : బృథ్వీతనూజ మృగీవిధంబునం
గనుయుగమున్ బ్రభుల్లమయి : క్రాలఁగ బాష్పము లట్టై నిండ నుం
డెను, జ్వలియించునగ్నిపయి : నేయియుఁ బోయఁగ మండురీతిగన్. ౧౦
- చ. అనుగతకోపుఁడైన మనుఁజాధిపవర్యున కట్టు లేడ్చు నీ
తను గనినంతఁ గోపము నిఁతాంతము వృద్ధిని బొందె, నాగ్రహం
బునఁ గడు నొప్పి కనొప్పులు : మోమునఁ బెన్తుడిరీతి నొప్పు జెం
తను నిలుచున్న భూమిజను : దాఁ గన నోర్వక చూడ్కిఁ ద్రిప్పుచున్ ౧౧౫
- కవిరాజవిరాజితము —

వనచరరాక్షసఁవారముమధ్యగుభాగమునం నగు భూసుతతో
ననియె రఘూవ్యసాకఁ : ధారసి తీక్ష్ణము : నౌ పచనావళి నోసుదతి!

తనకు లభించిన ♦ దాహణనిందను ♦ ధాత్రిని ద్రోయఁగఁ జూచెడునా
మరుజుఁడు చేయఁ ♦ మానసికృష్యము ♦ మైకొని చేసితి నేఁ గడిమిన్. ౧౨౪

సీ. మునువు దక్షిణదిక్కు ♦ గనుజులు బలయుతు లిల్వలవాతావు ♦ లేవు మీఱ
నా క్రమించుటచేత ♦ సఖిబజంతువులకుఁ జరియింపరాకుండు ♦ సరణిఁ గాంచి
ధ్యానగర్భితుడై ♦ తనకునగ స్తుండు తనతపోబలమున ♦ దనుజవరుల
నడఁచి సాధించిన ♦ ట్లసురరాజును నేను నిను దొంగలించెనే ♦ యనెడు నాగ్ర

తే హమున వధియించి సాధింపఁనయ్యె, శుభద

గాత్రి! నేనింతవఱకు నిఁక్కపుసఖులగు

వారివిక్రమమువలనఁ ♦ బ్రథనమందుఁ

జేసినట్టి శ్రమంబెల్ల ♦ యీతి ఫలించె. ౧౨౪

5050

క విను మది యంతయు నీకొఱ, కనిచేయఁగఁ బడవటంచు ♦ నాత్మఁ దెలియ నీ;
ఘనకార్య మిద్ది యేటికొ, యనియెడవో తెలుపువాఁడ ♦ నాచారంబున్.

తే కామకొనుటకు నెల్లఁడఁ ♦ గలుగునట్టి

నిందనుఁ ఖ్యాతిఁ గాంచిన ♦ సుందరాన్వ

యమునకుం గల్లు సయ్యపఁఖ్యాతిఁ దొలఁగఁ

ద్రోయుటకు నిట్లుచేసితి ♦ రోష మూని ౧౨౫

5052

క. పరగృహవాసంబున నీ,చరితమునుగుఱించి నాకు ♦ సందియము మహా

త్తరముగఁ గల్గుట నాపరి,సరాగ్రమున నున్న నీవు ♦ చానరొ! తలఁపఁ.

తే నేత్రరోగము గల్గువానికిని దీప

మట్టు మిగులఁగఁ బ్రతికూలఁవై చెలఁగెడు,

వినుము కళ్యాణి! జనకసంఘిని! కనుక నె

చను మనుజు నొసంగితి ♦ సత్వరముగ ౧౨౬

5054

క. పదిదిక్కుల నిం దెచ్చట, మది నిల్వఁగఁ గోరునో సమస్తవిధములన్

గదలము యచ్చటి కెచ్చఁగ, సుదీర్ఘ! పనిలేదు నాకు ♦ సుంతయు నీతోన్ ౧౨౭

చ. నిరుపమనింశమందున జఁగించి పరంబగు తేజమొప్పు నే

పురుషుఁడు చాలనాళ్లు పరిపూరుషు నింట పనించెయున్న యా

త్కరమణినిన్ మనంబున నిఁతాంశము మోహము చిందులాడఁగా

మరల గ్రహించు! నీవసురఁకుండునుంకతలంబు నందునన్. ౧౨౮

5056

తే చాలకాలము నిఁసించి ♦ యోలి నిపుడె

జాతి వచ్చితి కామదుష్టనుగు చూడ్కి

గలుగు నాతనిదృష్టిఁ దఱిలితి విట్టి

నిన్ను సద్వంశభవుఁడనొ ♦ నే నదెట్లు. ౧౨౯

5057

క. పరికింపక గ్రహియింతును, వరతస్వంత్రప్రత్యః * వాంఛించియె నిఁ
దరుణే! సాధించితి ను, రవ్వరఁ బోయినకీర్తి నే మఱియఁ జేసెంటిన్ ౨౦౪

సీ. నీవయి నానక్తి * చూపట్ట జేమియు నాకు, నిచ్చటనుండి * నీకుఁ దోచి
నట్టిచోటికిఁ బోవ * నాను, గళ్యాణిరో' బుద్ధిఁ జక్కఁగ నెంచి * పోలు నిదని
పలికితినే గాని * యలుకఁ జెప్పిన యది, ౧ దు సీతా' * సీనుఁడం బడెట్లా
యట్లు లక్ష్మణునియందైనను భరతునియందైన సంరక్షణార్థ మాత్మ

తే. మతిని నిలుపుము వనచరఃత్త్యాపతియగు
నట్టి సుగ్రీవునందైన * నసురభర్త
యగు విభీషణునందైన * నట్లే నీకు
సుఖముగాఁ దోచు నెట్లు లాఁచోట నిలువ ౨౩

క. మన ముంపుము, జనకసుతా', యనుపమసూపంబు గల్గి * యాత్మకు హితమై
తనరైదు నీ వట దనుజే, కునిగృహమున దిక్కులేక * సోలి వనింపన్ ౨౩౪

చ. కనుఁగొని యంతకాలముగఁ * గామవశాత్తుడు గాక సైచి యం
డునె! యని దారుణోక్తులఁ గడుం బలికెన్, బ్రియవాక్యముల్ వినం
గను దగియున్న సీత యిటు * కాంతునినుండియె యప్రియోక్తులన్
విని మును పెన్నఁ డిట్లు పృథివీపతి పల్కి యెఱుంగ కుండుటన్ ౨౩౫

క. కరిపతిక రాభివాతమై, పరికంపము నొంది మిగులఁ * బాలు న్రవంపం
బరమా ర్తినొందు నల్లకి, కరణిన్ వడఁకుచును బాష్పాకణముల విడిచెన్.

నూటపదు నెనిమిదవ సర్గము సంపూర్ణము.

౧౧౯ - వ సర్గము.

— ఖితి సీత రామ నకు విశ్వాసముగల్గట కన్నిప్రవేశము చేయుట ఖితి —

చ. మనమునఁ బొంగుకోపమున * మండుచు గగ్గురుపాటు నొండఁగా
నొనరుచుచున్ గరోరముగ * నొప్పెడుమాటల నిట్లుపల్కఁగా
విని జనకాత్మజాత తనవేడుకలెల్ల సశింపఁ జింతలో
మునిఁగెను, బూర్వ మెన్నఁదను * మోమున నివ్వీధిఁ గోప ముబ్బుగన్ ౧

క. తనపతి పల్కఁగ సంతయు, విని యెఱుంగని యాలతాంగి * విపులసభను వే
విని లజ్జా ప్రీడితమా, తనమోమును మిగుల వంచె * వదవసరమునన్. ౨

సీ. జనకకుమారియుఁ * దనయవయవములయందె ముడఁగుకొం * చలుఁగుఁజ్ఱి
పలుకులు మదిఁ జొరఁబడ బాణవిధయాగతి బాధ సైచిక * కంటిసీరు

* లక్షణే భరతే వాత్సం కరు బుద్ధిం యథాన. ఖమ్, సుగ్రీవే వానరేంద్రే వా రాక్షసేంద్రే
విభీషణే-అనిమా. “న స్త్రీ స్వాతంత్ర్య మస్తాతి” యనుస్మృతి ననుసరించి యీచెప్పినవారి యధీ
నమున నుండి బ్రదుకుమా యని రామనిభావముగాని వేఱుగాదని వ్యాఖ్యాతలు వ్రాసిరి.

మిగులంగ విడిచెను, † మేదినిపుత్రిక బాష్పపరిక్షిప్తఃపక్త మట్టె
 కైఁ దుడుచుకొనుచుఁగఁగఁతుని గన్గొని గద్గదవాక్కులఁ † గడువినయము
 తే. నలర మెల్లఁగఁ బల్కె, పిఁదాగ్ర గణ్య, యిట్టిమాటలఁబల్కె దేఁయివ్విత్రోత్ర
 దారుణంబులుగదఁదెట్లుతగు వినంగఁ, బరుషతరములుగావినఁబడెడుఁజమ్ము.
 క. విను ప్రాకృతుండు ప్రాకృత, వనితను గని పల్కునట్టిఁధంగిఁ బలుకఁగాఁ
 జనునె! మహాబాహూ! నీ, మనమున నెటు తలఁచెదవొకొఁమానిని నన్ను.

ఆ. అట్టిదానను గాను నాఁడైన సాధు
 చరితముపయిని నీకుఁ గా † శపథ మేను
 జేయుచున్నాను నమ్ముమా! † చిత్తమందు,
 † జగతిఁ గొందఱు పనితలు † పొగరునట్టి ౬ 5067

క. ఒనరించు దురాచారముఁ, గని పనితాజాతియెల్లఁ † గన నట్టిదె యా
 పని శంకించుచు నున్నా, వసఘా! నాశీలమును మహామతి మిగులె. ౬౫
 క. పరికించి తెలియుదువయ్యే, గర మీసంశయముఁ బాయఁగఁ దగు; నాథా!
 సురవైరితనుస్పర్శము, జరగుట దోషంబు గానఁ † జయ్యన విడుతు. ౭

చ. అనెదవొ యెమొ; యాతరుణఁతుందును నే వివశాత్త నాట నా
 దనుజునిదేహ మొక్కగతిఁ † దాఁకుట గల్గెను న్నిచ్చతోడఁ జే
 సిననుసరాధ మానె యది? † చేకురఁగల్గెనె తప్పు దాన? దై
 పనియతిఁ గల్గె దోష మది † వచ్చునె నాపయి కెట్లు చూచినె ౮ 5070

తే. ఇతరులకుఁ జిక్కనట్టి గ్రహింప నలవి
 గాని యట్టి మదాత్మ స్వాధీనమయియె
 యుండు నత్తటి నీయందె † యుండె నద్ది
 యవయవంబులు నితరుల † కగు గ్రహింప ౯ 5071

క. వానికొ వదలించుకొనం, గానైతి స్వతంత్రురాలఁ † గాన నతనినే
 మేని యెనరింపఁ గలనే, మానన నున మిగ్గురము నమాన ప్రీతి. ౯
 నీ చాలరీతుల వృద్ధిఁగ్రాలెడువాంఛలఁ గలసియుంటిమి బహుకాల మెలమి
 నిట్టి నాశీలము † గట్టిగాఁ దెలిసియేయుండు నట్టులె లేకఁయుండునేని
 నికమీఁదఁ దెలియంగ † నెట్లగు? గావునఁ గలకాల మెను నిఁమ్ముల హతనయి
 తిని, వీరవర! నన్ను † గనుఁగొన వీరుడౌ మానుమ నంపితి గాదెఁయట్టితఱినె
 తే నేను లంకనె యుండంగ † నీవదేల?
 విడువనై తివి నను, నట్లు † విడిచియున్న
 వార్త నే విన్నవెంటనే † వాయుతనయు
 నెదుటనే మాని యుందునే † గూఁతువుల ౧౦ 5073

* పృథక్ స్త్రీణాం ప్రచారణ జాతిం తాం పరిశంకసే, పరిత్యజే మాం కంకాం తు యది
 తేహం పరిత్యజే-అనిమా.

క. చిరకాల మిట్టివ్యథ దు, స్వరీతిని బొందకుంగ ధానంగదా యి
క్కరణి నొనరించి యుండెనఁ, బరమప్రాణముల నిట్లు ధ వహనంశయముల్.

తే. వీడ నొందింప నిట్లు లీభీతివమగు
నంగరముచేసి నిష్ఫలఃస్ఫారయత్న
మిట్లు లొనరింప నవసరః మి కలుగదు
గాదె, మిత్రులకును నిట్లు ధ కష్టపడంగ ౧౩

5075

1క. అనవసరము గాదే యో, మనుజోత్తమ! యల్పుడైన ధ మనుజునివలె నీ
వును గోపమె యూని మనంబున నాస్త్రీత్వంబె చక్క ధ ముందిడుకొనుచున్.

క. పలికితివిగాని శీలము, దలంచి పరీక్షింపవైతి, ధ ధర్మాచారం
బుల నెఱుంగువాడ వాడువు, లలితగుణా! జనకభూతలప్రభుమణికిన్. ౧౪
క. తనయ ననువ్యాజ మొకటియె, గననగు నత్యమున కేను ధ త్యానుతను జామా!
జననము దీనిని బరికించి నావృత్తమును గూడఁ ధ జేర్చవుగ మదిన్? ౧౫

2క చిన్నతనంబున నుండియు, నన్నును జిన్నతనమందె ధ నాడు హతవహుం
డెన్నఁగ సాక్షిగఁ గరవీడ న్నివానరించితివి కడంగినప్రేమన్ ౧౫ 5079

ఆ. అద్దియును బ్రమాణ ధ మాట కనర్హమై, పోయె, నాదుభక్తి ధ పూతశీల
మవియుఁద్రోయఁబడియెఁగార్య! నీచేతనె, వెనుక కేమి యనుచు ధ ననుదునిన్ను.

చ. అని పతితోడ నాడుచు మహారవమొప్పఁగ నేడ్చుచుం దనం
తన వెలికేగు బాష్పములఁ ధ వర్షయు గద్గదకంఠయాచుని
ట్టనియెను దీనుడై మఱియు ధ ధ్యానపరుండయి చింతనొందు రా
మునిసహజన్మలక్ష్మణునిఁమో మఱి నెత్తుచుఁ జూచి దీనయె ౧౬ 5081

క అనఘ! లక్ష్మణ! నాకుఁ జి,తిని బేర్చుచు యదియె నామఁదిం దగువగకుం
గనడగిన మందు వేటొం, డన రా దర్పమని దానిఁయం దే జొత్తున్ ౧౬ 5084

తే. చొచ్చి ప్రాణమ్ములను వెలిఁ ధ బుచ్చుదాన
వట్టి యపనాదమున నేను ధ గొట్టువడుచు
బ్రదుక నొల్ల, నానద్ధణఁవారమునకుఁ
బ్రమద మొందక గొప్పసఁభాస్థలమున. ౧౭ 5088

క ననుఁ బ్రాజేతుండు త్యజం,చినయప్పు డతనికిఁ బ్రీతి ధ చేకురఁ జేయం
గను భవ్యమైనగతి యూ,యనలుం జొచ్చుటయె గాన ధ న ట్లానరింతున్.

చ. అని జనకాత్మజాత వినఁయంబునఁ బల్కుఁగ శత్రునూదనుం
డినఁబుండు నొ నుమిత్రునిఁయూగ్రణి దై న్యము తన్నుఁ గ్రచ్చు రా

1 లఘునేని మనుష్యే- స్త్రీశ్చ మే పరస్పృతిమ్-అనిమా 2 నప్రమాణీకృతః పాణి ర్వా
లేశ్య బాలేన వీడితః-అనిమా చిన్ననాటనే ననుఁ బాటఁడను నీవు పెండ్లాడితివే ఎట్టిపు డనుమాన
పడెదవు? చిరకాలము జరిగిన పిదప వివాహమాడిన ననుమానింప నవకాశము కలుగవచ్చు. అది లేకే
యని నీతభావము.

మునివదనంబుఁ గాంచె; బలముం బృథువీర్యము గల్గు లత్కణుం

డు నృపతిమోమునంజ్జలఁ గడుడు మది నారసి దానిమీఁదటన్. ౨౦ 5085

ఆ. అతని కద్ది యివ్వు ధుని యెఱుంగుచు రాము

ననుమతిని బొనర్చె ధునచటఁ జితిని,

సంతరాముఁ డద్ది ధుర్వము గాదని

వక్త్రపంకజమును ధునచియుండ ౨౧

5186

క. జనకజయు రాముననుభవమున మెల్లఁగ జాట్టుదిరిగి ధుమొక్కి వెలుఁగుచుం

డినయగ్నిహోత్రుఁడెంతకుఁ, జనుదెంచెను దనదుశీలసత్యము లలరన్. ౨౨

1చ. నురలకు బ్రావ్ఢాణావళికి ధునితనూజ నమస్కరించి వే

కరయుగ మొగ్గి యిట్లనియెఁ ధునలెడుభక్తిని నగ్నిఁడెంత, భూ

వరతిలకంబునుండి యొకధంగిగ నై నను నామనం బదే

పురుషునియందుఁ గాని తలఁపోయఁ జలింపక యుండెనేనియన్. ౨౩ 5088

ఆ. లోకసాక్షియైన ధునికృతానుఁడు నన్నుఁ, గాచుఁ గాక యెల్లకడల, నేను

బూతమైన శీలమునఁ బొల్చుదాననెయై రఘూత్తముండు ధునియ మెడలి

క. నను దుష్టబుద్ధిగా నాత్మను దలఁచిన లోకసాక్షి ధునహనుఁడు రక్షిం

చునుగాక యెల్లవిధముల, మనమున నాక్కర్మముల సమస్తవిధములన్. ౨౪

క. ఘనధర్మకదంబముల, యనూనపద్ధతుల నేర్చి ధునలరెడు శ్రీరా

ముని మాని ప్రవర్తింపక, యనుదిన ముండుదునయేని ధునలఁడు నన్నున్

క. పరికించి సర్వవిధముల, నిరతముఁ గాపాడుఁగాక, ధునిర్మలదీ పుష్ప

త్కరుఁడైన రవియుఁ జంద్రుఁడు, మరుదధి నాధుండు దిశలు ధునిదేవతయన్.

సీ. పగలునురాత్రియుఁబ్రాకసింధ్యయునుమఱియపరసంధ్యయునన్ను సమలచరితఁ

గా నెఱింగినమాట ధునక సత్యమెయైనఁ గృష్ణవర్ణయును రక్షించుఁగాక

సర్వవిధంబుల ధునతం బటంచును, బలికి యాజానక ధునావకునకు

వలగొని మదిఁ దనఁవపువుపై నానక్తి యింతయు లేనిదై ధునెంతోభీతి

తే. పుట్టునట్లుగ మండుచుఁ ధునబాలుచునగ్ని

యందుఁ జొచ్చెచు, నటనున్న ధునఖలజనులు

బాలవృద్ధులునుంగూడ ధునయము మిగుల

నగ్నిఁ జొచ్చెడునాసీత ధునార్తి గనిరి ౨౫

5093

2చ. లలితవితప్తకాంచనకలూపవిభూషితయై నవీనమై

సులలితమై చెలంగి రుచి ధునిభీలు బంగరుచాయ నొప్పుని

1 సత్యపూతయగు సీత యిటఁ జేసినప్రతిష్ఠ యామె ధ్యాయమున చెలియఁజేయునని తెలియఁ దగిన ముఖ్యవిషయ మిట నిదియే 2 సాతప్తనవపేమాభాతప్తకాంచనభూషణా, పవాతి జ్వలనం దీప్తం శుభ్రలోకస్య సన్నిధౌ-అనిమా,

వనుజపురిఁ జేరి రామభూధధవునికడకు

వచ్చి, రంతటఁ దముఁ గంచి ♦ భక్తియలర ర

5101

క. కరయుగము దోసిలించుచు, ధరణి¹ నిలుచున్నరామధరణీశుని నా
దరమునఁ గనుచు² హస్తాభరణాలి³ జెలంగుదీర్ఘబాహువు లెలమి⁴.

ఆ పయికి నెత్తి యిట్లు ♦ పలికిరి, ¹ శ్రీరామభద్ర! నీవు లోకధారములకుఁ
గర్తవుత్తముడవు ♦ కడుజ్ఞానవిద్యరి, ఘోడవు నీత యగ్నిఁ ♦ బడుచునుండ.

క. ఊరకె యున్నాడవు కృప, నీరమణిని గావవలదె ♦ యీవే గాదే
నీరజభవముఖనిర్దర, వారమున⁵ శ్రేష్ఠుడవయి ♦ వజులట రామా!.

ఆ. ఇద్ది నీకె తెలియ ♦ కెట్లుపోయెనో? యష్టవసువులందు నీవు ♦ బ్రహ్మవగుచు
నలరుచున్నయట్టి ♦ యాబుతుధాముడ⁶, వసువుగాఁగ నున్నవాడ వార్య!

సీ. త్రిజగంబులకును నాధిని గర్త వీవెకా? నీయంతవాడవు ♦ నీవె కావె?
యష్టరుద్రులలో మహాదేవనామంబు గలయష్టముడవు నాధ్యులను దలఁప
నై దవవాడయి ♦ యలరెడు నావీర్యవంతుడ వగుదువు, ♦ వైరిహరణ!
యశువుల కర్ణంబు ♦ లగుదురు నీకు నూర్యాబ్జులు నేత్రంబు ♦ లఖలలోక

తే. ములను సృజించుటకు ముందుఁ ♦ బ్రళయమందు

జనిమృతులు లేక నీవెగాఁ ♦ గనఁబడుదువు

సర్వవిదుడవు నయియుండి ♦ చుర్చి నేమి

తెలియనట్టిమనుష్యునివలె నిపు డిట

5106

క. జనకజ యగ్నిం బడఁగాఁ, గనుచునుపేక్షింప నేల? ♦ కలదే యీలా
టినియతి యంచని బ్రహ్మాదినిఖలలోకేశు లడుగఁ ♦ దేకువ మీఱ⁷.

తే ధర్మభృద్వరుడై తగి ♦ ధాత్రిపతియు

నైన యారాధువుడు త్రిదశావతంస

ములను గన్గొని యిట్లని ♦ పలికె నేను,

⁸దశరథాత్మజుడననియు ♦ ధాత్రియందు

5108

సీ. మనుజుండ ననియు నన్నును నేను నీరీతిఁ దలపోయుచున్నాడ ♦ ధన్యులార
యెవ్వడనో? నే నాదెవ్వరివాడనో! యెందుల కివటికి ♦ నేను వచ్చి
యన్నాడనో? యంతయును వివరంబుగా భగవంతుడైన యా బ్రహ్మచిష్టు
వలయునంచుఁ గకుత్స్థకులమునఁ బుట్టిన యారాముడడుగ బ్రహ్మవిదులందు

తే. నుత్తముండగు బ్రహ్మయు ♦ నత్తటి రఘు

వరుని గన్గొని పల్కె, భూధరవతంస!

1 ఇచ్చట విశేషార్థములు పద్యములయం దిమిడియున్నవిని గ్రహింపవలయు 2 ఆత్మనం
మానుషం మన్యో రామం దశరథాత్మజమ్, యోఽహం యస్య యత శ్చాహం భగవాం స్తద్భవీశు
మే-అనిమా దీనివిశేషార్థ మీపద్యమునఁ గలదు.

సత్యవిక్రమ ' వినవయ్య ' ♦ సత్యమేను

బలుకువాడను వినతులు ♦ గలుగవెందు ౧౨౫

5109

సీసమాలిక —

*నారంబు లీ వయఃసంబుగాఁ గల్గి వాగాఁగుణంకనుఁ ఖ్యాతీనంది, లబ్ధ
సకలకాముండవై ♦ ప్రకటకేళిప్రసృత్తుండవు గావున జగత్తును సృజించు
టాదియా వృత్తుల ♦ నాటఁగాఁ జేయుచు నీ కృతీక్షీముక్తి ♦ నెఱి సంగంఁ
జక్రాయుధుండవై ♦ సర్వత్రవ్యాపించువాడవై సంప్రమఃసాధ్యరీతిఁ
బ్రళయంబునం బొంగివచ్చుచుండఁగ భూమి నుద్ధరింపఁబూని యొక్కకొమ్ము
గలవరాహంబవై ♦ ఖలులయి భూశత్రువులగు నైక నెల్ల ♦ గెలుచువాడ;
హోరాఘవా' మహాకారుణ్యవాగాశి నీవపరుంపు, ♦ నీవె బ్రహ్మ
వగుదు, విపర్యాస ♦ మంసనివాడవు తొలుతకు నడుచును ♦ దువను నీవు
వర్ధిలచునట్టి శాశ్వతుండవు, సర్వలోమున శ్రేయస్సు ♦ సమలభర్త
హోషమునా నీవె ♦ యోషరమేశ్వరా' వాధించువాఁడు, ♦ సర్వవిభుండ,
వరయ నాలుగుపురుషార్థంబులను నాల్గుభుజములుగాఁ దగ ♦ బొల్పి శత్రు
వులఁ ద్రుంచువాడవు, ♦ లలితకాలస్వరూపయిన శార్దూలాపమును చాల్చు
వాడవు, నీవు సర్వములగునింద్రియములకీశుండవు, హృక్కమలశయనుండ,
వక్షరక్షరముల ♦ కరయ నుత్తముండవు, గుణవిభవంబు ♦ నణువుమాత్ర
మైన జయింపరావట్టివాడవు, సంసకాఖ్యఖిలవంబు ♦ హస్తమందుఁ
చాల్చువాడవు, నెల్ల తావుల నుందువు, భూభారమును దీర్చు ప్రౌడ వీవు,
దుష్టుల నమయించి ♦ శిష్టులఁ బ్రోచుచు భారణతక్తీచే ♦ వసరుదీవు,
దేవసేనాళిపతివి, దివ్యజననదాదలను బాలింతు, వుజ్జ్వలతరైక
బుద్ధివి, సత్యరూపుండవు, తుమవును, వసువును, జగమునతతికే బుట్టు
తావవు, విలయసంస్థాపకునగుదువు, వజ్రహారండవై ♦ వజరుదీవు
మధువను దనుజుని ♦ మధియించి శ్రుతులను గాపాడినట్టి విక్రముండ వీవు,
శక్రునికృత్యముల్ ♦ సరగఁ జేయుదు వీవు, నిరతిశయవిభూతి ♦ నెగడువాండ,
వీనాకు జనకుండ ♦ వేయగువర్తనాభుండవు, సంగరంబున రిపుతతి
సంత మొందఁగఁ జేయు ♦ చట్టివాడవు, శరణార్థకృపాదుల ♦ కాకిరుండవు,
రక్షణోపాయమై ♦ రంజిల్లువాడవే యని దివ్యులైన చుఃసోమును లొగఁ
బలుకుచుందురు, కేయిపరమశాఖాహృశ్మంగముల్ గలిగి యొక్కనివిధుల
బోధించు జహ్నువి ♦ పూర్ణంబులై యుండి ర్ధస్థతుల నీకరణి గనఁగ
నెంచు మహర్షభ ♦ మేయగువేదంబు వగుదువు, లోత్రీయింబునకును

* భవాన్నారాయణో దేవః ... ఇత్యాదిల్లోకనాం గ్రాహ్యఖ్యాతిలు వ్రాసిన యర్థసార
మిందు సమగ్రముగాఁ జేర్చ బడినదనియు నాసౌంఘము లేదనియు గ్రహించందగు

నాదిక ర్తవును, స్వీయం ప్రభువును నగుదీవు, ముక్తులకును † నెల్ల నిత్యు
లకు నాశ్రయంబువు, † సకలంబునకుఁ బూర్వజుండవై మహిమచేసాంపుగనుచు
నుండువు; యజ్ఞమునందగ నీవె, నవట్కారమున నీవె † సంతతంబు
నోంకారమున నీవె † యొగి వేసవేగవిద్యురులు నీజననంబు † నురణము నెఱుఁ
గరు, మఱి నీవనఁగా నెవ్వఁడో యని తెలియరు, నిన్ను యోగిలు సమస్త
భూతంబులందును † బోలవిశేషించి భూసురులందు గోవులకదంబ
మందును దెసలను † సంబరంబునఁ గొండలందు వనంబులయందుఁ గాంతు,
రరయఁగా నీవు సహస్రపాదుండవు, శ్రీభూవుండవు, శతశీర్షుండవగు
దీవనంగ నహస్రస్పృగ్విరాజితుండవు, పర్వతయుక్తమై † పరంగు వనుధ
నితరమహాభూతవితతిని ధరియించుచున్నావు రాఘవా! † యుగ్రమైన
దివసప్రళయమున † భువి నాశ మొందంగ సంకర్షణుండవయి † జలములందు
సురలు, గంధర్వు లనురులును నివసించు స్వర్గర్షముల బలిసద్గతులును
గుఱ్ఱిని ధరించి † కోరి మార్కండేయమునిముఖులకు నెఱ్ఱుకనఁబడుదువు
వక్షస్థులము నేను † వసుమతీశ్వర! నీకు జిహ్వా, సరస్వతి † చెలఁగు సురలు
పరమాత్మనై న నీభవ్యరూపంబునయందు రోమములయియుండు రెవుడు,
కనుతెప్ప మూయుటయనఁబడు రాత్రి నేత్రములను దెఱచుటయనురుఁబగు
నీయూర్పులే వేదానికరముల్ పలుమాటలేల? నీవేలేని † దేమి లేదు,
జగ మెల్ల నీతనువుగ నుండు ననుధాతలము స్థైర్యమును నీదె † యమరవంద్య!
యగ్నితాపమె కోపంబుగను జంద్రప్రసాదమె రామ! నీప్రసాదమగుమఱియు
శ్రీవత్సమే నీకుఁ † జెందిన గుఱుకగు, మూడడుగులచేత † ముజ్జగముల
నీవు త్రివిక్రనుపాననమూర్తివై కొలిచి చేకొంటివి † బలియధీన
ముననుండి, మఱియు నాతనిని బంధించి దేవేంద్రునిలోకత్రయేశ్వరునిగ
నొనరించితివి, మఱి † యుర్వీతనూజ యీనీత లక్ష్మియె యగు † శ్రీవిభుండవు
నీవె, దేవుండవును, † భావికాలంబున జనియించు కృష్ణుండవును బ్రజాధి
పతియును నగుదువు † పాపాత్ముడై రావణాసురుఁడయియు † నానఁ బూని
మనుజుదేహంబుజొచ్చినవాడవిందునోధర్మభృంగ! రాను! † దయనుమాకు
నయి యిది నీవూనినట్టి యీసని కృతంబయ్యె రావణుండంత † మందె నిదక
సంతుష్టుండవయి నీసర్వస్థలము † రుక్మిణింపుము రాను! యమేయబలము
తే. నీకు దగు, నీదువిక్రమ † మాకరిచి న
మోఘ మగు నీపరాక్రమమును నమోఘ

* నీతా లక్ష్మీ ర్భవాన్ విష్ణు దేవః కృష్ణః ప్రజాపతిః-అనిమూ కృష్ణః భవిష్యత్కృష్ణావ
తారశః తఁ మేవేతద్గరః-అనివాదము.

మిట్టి నీదర్శనము వ్యర్థ ధ మెట్టు లగును

నిను నుతించుట సారకమునఁగఁ దగును. 3౦

5110

క. గురుఫలవంతములే యగుఁ, బరికింపఁగ నీపదాబ్జధ క్తులగు మహా
పురుషులు సత్ఫలముల సత్వరముగ నొందుదురు భూపమర గుణధామా!.

క. పురుషోత్తమునిఁ బురాణుని, నీరుపమ జేదస్సగుగ్గు ధ నిను నిశ్చలమై
వరఁగెడు భక్తిఁ దలంచిన, స్థిరభోగము లిందు నందుఁ ధ జెందుదురు గడు

క శ్రుతిసిద్ధమై పురాతన, మితహాసాత్మకమునై న ధ దిది గావున నీ
నుతిఁ దలఁతు రెవరు వారఁ, షీతిఁ బుట్టనిపదమునందుఁ ధ జేరుదు రధిపా.

నూటయిరుచదవ సర్గము సంపూర్ణము

౧౨౧ - వ సర్గము.

అగ్ని పురుషుడు సీతను దెచ్చి రామునకు సమర్పించి సంతోషమున
రాము డుపరిహరించుట

చ. అని యిటు బ్రహ్మ యారమువరాస్వయమాళినిఁ గాంచి పల్కుచ
క్కనిశుభవాక్యమున్ వినుచు ధ నాజ్వలనుండు విదేహరాజక
న్యను దనయంకభాగమున ధ నాశ్వుతిమై నిడుకొంచు లేచి వ
చ్చెను జితినుండి, యాచితిని ధ జెచ్చెట నట్టిటు ప్రోయుచున్ దమిన్ ౧

చ మనుజశరీర మొప్పు సతి ధ త్కృతచయన్ జనకాత్మజాత నీ
తను గ్రహించి వేగ కపిత్థల్లజు లచ్చెరు వంద నుద్గమిం
చెను, దరుణార్కుచందమునఁ ధ జెల్వ వహించుచుఁ జారుత వృకాం
చనమయభూషణావళులఁ ధ జక్కఁగఁ దాల్చి మహాదళాంబరం
బును ధరియించి వంకరగఁ ధ బొల్పెడ నీశిరోజముల్ తగన్ 3

5115

క ధరియించినమాల్యము లాభరణంబులు వాడి వేటుభంగిం గాకే
నురుచిం గాంచుచు ముందటికరణం దగ నిష్కళంకఁ ప్రహృదయయై 3౪

క తనరెడుజానకి నొడి నిచ్చుకొని హవ్యసహుగము గాజకుంజరుగ కొనం
గెను, లోకసాక్షియగునా, ధనంజయుం డిట్లు పల్కె ధ ధరణీశునితోన్ ౪౪

చమును ననుఁ జొచ్చియున్న నృపముఖ్యుకుమారిక నీకళన్త్ర మీ
వనిత యిదో కనుంగొనఁగఁ ధ బాసము సుంతయు లేనిదాఁ జుమి
కనుక గ్రహించుమీ జనకకన్యకయుం దఘ మించుకేసి లే

దనుచు నెఱింగియున్ గొఱఁత ధ యారయ శీలము నొందకుంటకై ౫

నీ నాయందుఁ జొచ్చుచంఁగము నొనరించిల్ వెంశయా చారఁతాంతరంగుఁ
దపు సీత యీమె వాగచక్షువబునఁ గాని గానుచె నీ ప్రియచను నేత్ర

* ఏమి తే రామ నై జహ్ను పాప మస్మా నవిద్యతే-అనిమా దీని వాస్తవార్థ మిట సువ్యక్తమని గ్రహింపందగు.

- మున నిన్ను మాని యొండునరునియందు వర్తించిన యదిగాదు ♦ దివ్యశీల
యగుఁ జూపి, సప్తతినినదక యతఁడెట్లు కొనిపోయెనందువా? ♦ వనమునందు
ఆ. నీవు లేనితఱిని ♦ నీవనితామణి, దీనయగుచు వివశయై నితాంత
భయమునొందియుండఁ బొసగావఁజుత్త, విక్రమమునమిగులు ♦ వెడఁగుగాన.
క. జనశూన్యవనమునుండియె, కొనిపోయె బలిమి, నిట్లు ♦ కొని చని సౌధం
బునఁ బడిలముగా నునిచి స్వ, జనుజాంగన, వికారదారుణతనులన్. ౫
- తే. చుట్టు కానలియుంచి యట్టెట్టు బాధ
పఱచినను నీమె నీయందె ♦ భావముంచి
తృప్తరాఁజునై యుండె, ♦ దానవుఁ డతఁ
డెంత యాశను గొలిపిననెటు లనినను. ౮
- 5121
- క. నిను ధ్యానించుచునుండెను, గన దేపాపంబు నిట్టి ♦ క్రమము శుద్ధం
బునునై న భావముంగల, వనితామణిని గ్రహింపుఁబదులనకు మిక్కి. ౯
- క. నే నీకాజ్ఞాపించెద, నానరపతి మాటనేర్చి ♦ నయధర్మములన్
జానుగ నేఁజినవాఁడగు, గాన ధనంజయుఁడు చెప్పు ♦ గాదిలిపలుకుల్. ౧౦
- చ. విని తనకాంతి నాద్యియని ♦ వేల్పులముందటఁ బల్కియుంట కా
త్తును మునమొంది యట్టివనితామణి నిట్లు కలంచితింగదా
యని వెత బాప్తువారినిభృతాయతలోచనుఁ జూచు నూరకే
జనకజ విడినాడ నని ♦ చాలఁ దపించె ముహూర్త మాత్మలోన్. ౧౧
- ఆ. అగ్ని యిట్లు పలుక ♦ నమిత జేజుఁడు గాంతి
యుతుఁడు దృఢపరాక్రమోగ్రుఁడగుచుఁ
బరమధార్మికుఁడయి ♦ భాసిలు రాముఁ డి
ట్లనియె, నమరవర్యు ♦ నతనిఁగాంచి ౧౨
- 5123
- చ జనకజ ముక్తగంబును ♦ జక్కవచింతగ నర్థయా నుతిం
గనఁదగు దోషశూన్య యనఁ ♦ గాదననేల నిజంబై యైన యీ
వనిత శుభాత్మరా లనురఘునియంతిపురంబునందు నుం
డినయదిగా చిరంబు ధరనిందయుఁ గల్గఁగవచ్చు గావునన్ ౧౩
- 5126
- తే. నేను సీతఁ బరీక్షింపఁ ♦ బూనకయె ప
రిగ్రహముచేసి యుండినరీతిఁ గాంచి
జనులు దశరథుఁడుకు కానిరితుండు
బాలికుండును నగునని ♦ పలుకఁ గలరు ౧౪
- 5127
- చ జనతనూజుం బలుకఁజాలు నె డిటు బుండఁజెల్లు నం
చనవలతంబు నాచయినె ♦ సూక్ష్మ చెల్లగఁగ నామనంబురీ
తిని జరియించుచున్ జనుఁతం గనునంతటి భక్తురాలెయై
తనకు నటం చెటుంగుదును ♦ దధ్యముగా సుగుడై కభూషణా. ౧౫
- 5128

తే. సత్యసంశ్రయఁడను గాన ధజగములందు
మూఁట విశ్వాసము చెలంగ ధముగ్ధ యగ్ని
బడుచునుండ నుపేక్షను ధనావంతమందుఁ
జెందినాఁడను నాయతాఽక్షియగు సీత ౧౬

5129

క. తన తేజంబున రక్షణ,మును గనుచుండునది యిట్టిఽముగ్ధను మీఱం
గను జాలునె యాదనుజుఁడు, సననిధికిఁ వేల దాట ధవశమే యెపుడుఁ
క. ధరణీసుత నించుకయు న,మరవై రికిఁ జెనకరామి ధమహితగుణధి నీ
తరుణిని మనమునయందును, ఒకించి యతండు పరిభవముఁ గనఁజేయఁ

తే. ఇంచుకంతయుఁ జాలఁ డఽహీనములగు

జ్వాలలఁ మించు వగ్ని నెఁవండు తాఁడఁ
గలఁడు? రావణసౌధంబు ధగాంచి యందు
వెలయు నై శ్వర్యముల నెట్లు ధవిడుచు ననిన. ౧౮

5132

క. డనుజాంశఃపురమునఁ గల, యనూనభాగ్యంబు సీత ధకర్మ మెటులగుఁ
ఘనమగునాభాగ్యమె యెట్లున నూర్యఃకంటె ఛాయ ధయన్య మెటులగుఁ.

క. ఆలాగుననే నాసతి, యీలలనామణియ నన్ను ధనెపుడు విడువఁగాఁ
జూచు ముల్లోకంబులలో లలి బరిశుద్ధిరాలు ధలోలాక్షి యిదా. ౧౯౪

క కనుక నె యీజనకాత్మజ, ఘనబుద్ధికిఁ గీర్తి విడువఁ ధగానియటులు నా
కును విడువరానిదా నీ,వనితామణి, మీరు పూజ్యఽవర్తనులు గదా? ౨౦

క. హిత ముపదేశించుచు నీ,గతి నెయ్యముఁ జూపువారు ధగావున మీవా
కృతతులు శుభకరములు నే, సతిశయమోషమునఁ జేయ ధనగుఁ వచ్చుకయే.

చ అని యిలులారఘూత్తముఁ డఽజాదులతో వచియించి సద్బలం
బునఁ జెలువారు వారు తనఽపొంకపుఁగృత్యములఁ నుతించుచుం
డ నిరతముఁ నుఖార్హము మఽవంబు మునంబునఁ బొంగఁ బ్రేయసిఁ
జనకతనూజఁ దీసికొని ధసన్నిధికిఁ నుఖమొందుచుండె దాఁ ౨౧

5137

నూటయిరువదియొకండవ సర్గము సంపూర్ణము.

౧౨౨ - వ సర్గము.

శ్రీమదాదిత్యమహాపురాణమునందు దశరథుని రామనవంజనాపుట శ్లోకం

చ జనవతి మంగళాస్పదము ధచాగుతరంబును నై నరీతిఁ జె
ప్పినవచనంబులఁ విని గఽభీరమనస్కుఁడు శంకరుండు రా
మునివచనంబుకంటె శుభఽముం గలిగించెడురీతిఁ బల్కె ని
ట్లని రఘురాముతోడ, సస్థితాంబుజచేత్ర 'మహాభుజా' విభూ' ౧౪

5138

క. గరుతరవతో శత్రుని,కరశితో 'రామచంద్ర' ధకాన్యకధరవ

- రస్య! రమానాయక! మావి, స్ఫురభాగ్యమునకా దురాత్మ్యం ♦ సురరిపువిభునికా ౨
- క. అని వధియించితివి గదా, విను లోకంబులకు దనుజువీరునివలనం
గనుపట్టివృద్ధిపొందిన, పెనుభయ సునుభావిత మిపుడు ♦ స్పృగుబల యనిలోకా.
- చ. దనుజుని నీవు చెంపుటను ♦ దద్దయుఁ బాసె, మహాబలా! యయో
ధ్యను గనఁబోయి దీనుఁడగు ♦ నాభరతుం దమి నూఱడించి నీ
జననిని నిమ్మహాకృతికి ♦ సాంద్రతరంబగుమూలమై యశం
బును గనినట్టికై కను స్వపుత్రుని నీకిటు లొప్పగించి నె
మ్మనమునఁ గుందుచున్న యల ♦ మానినిఁ బ్రీతి సుమిత్ర నీ వటకా ౮ 5141
- చ. కనుఁగొని భూరిరాజ్యము నఖండపరాక్రమ మొప్పుఁగా గ్రహిం
చి నిఖలమిత్రనంతతికిఁ ♦ జెల్వగు మోదముఁ గూర్చి పుత్ర రా
జుని గని యాత్మవంశమును ♦ జేరినకోరిక కాశ్వతంబుగా
గను వెలయించి వాజమఖికార్యముఁ గృత్తిగఁ జేసి భూమిలోకా శ్రీ 5142
- *క. అనుపమయశమును గని వి, ప్రనికరమునకుఁ ధనంబుఁ ♦ బరమస్వరుదం
బున నిచ్చి స్వీయలోకంబునకుఁ రాఁదగును జమ్మ! ♦ భూమిపతిగ్రా! ౬
- క. జననాధ! మనుజులోకంబున నీకుఁ గురువు సుయశమునఁ బొల్పుచు నుం
డిననీజనకుఁడు దశరథ, జనపతి యిదె వ్యోమయానంసంతత నిటకుఁ ౭ 5144
- క. 'అగుదెంచియున్నవాఁ డీ, తరుణంబునఁ జూడ, సిగులఁ ♦ దళుకొఁజ్జెనునీ
ధరణీశుఁడు తనయఁడవై, యురుగుణములఁ గీర్తిచేత ♦ నొప్పిననీచేక ౭౪
- క. తరియింపఁ జేయఁగాఁబడి, సురలోకము నొందె, నీవు ♦ చొప్పుఁబ్రేమకా
బరఁగెడు లక్ష్మణుఁడు నను, స్కరణము గావింపుఁ జనిన ♦ శింకరుఁలుకుల్. ౮
- చ. విని రఘురామలక్ష్మణులు ♦ వేడ్క విమానముశృంగమందు నొ
ప్పినపితకుం బ్రణామములఁ ♦ బ్రీతి నొనర్చిరి, భూధవుండు త
మ్ముని సుగుణాఘ్యుఁ గూడి ముగముం జెలువారఁగ స్వీయకాంతిచే
తను దగి నిర్మలాంబరముఁ ♦ దాల్చిన తండ్రినిఁ గాంచె సంతటకా. ౧౦ 5147
- నీ. వ్యోమయానంబునం ♦ దుత్తమాననమున నురుగుహాబాహు ♦ వాదశరదుఁ
డాత్మజ రాఘవు ♦ నాత్మజీవితముఁకంపెను బ్రియతనుఁ ♦ గాంచి మిగుల
హర్షంబు నొందుచు ♦ సంకమ్మునం జేర్చికఁముల నాఁచి వే ♦ కాఁగిలిండు
కొని యంత నతని కిట్లనియెను, రాఘవా! నిను నెడఁబె సినంధునను నాకు
తే స్వగ్గమును దేవమునికృతసత్కృతులును, మెచ్చఁదగినవిగా లేవు ♦ పొచ్చు మిద్ది
కాదు సత్కృతింబుపై నేను ♦ గడఁక నొట్టు, పెట్టిచెప్పెద, శాత్రవభృంధ మీపు

* బ్రహ్మజేభ్యో ధనం దత్వా త్రిదివం గతు మ్హస్తి-అనిమా ఇలఁ ద్రిదివమనఁగా వై
కుంఠమని యర్థము చెప్పక తప్పదు. బ్రహ్మదిస్తుతియే యాయర్థము లోఁపఁ జేయును.

చ అని వధియించి యాపనము నందు వసించెడు కాలమెల్లఁ జ
క్కనివిధిఁ దోర్ని నిండునాదిఁ * గ్రాలెక మోడముతోడ నుండు నిక
గనుఁగొనిఁ బ్రతి చుక్కిలియుఁ * గల్లెను, మాటలయందు నేర్పునం
ననను పి యాత్మజా పురిమఁ * బాటఁగ నిన్నును బంపు సత్తఱిక. ౧౮౪

తే కైక యేమిమమాట లుక్కఱను ఒల్కె
నవ్వె యన్నియు విస్తృతి * సంకరున్న
వాత్సభాధిచుచునె యన్న * వన్న, నీవు
లక్ష్మణుండును నమిఁ గుశలముగ నుంట ౧౮౫

5150

క కనుఁగొని కౌఁగిల నిడుకొని, తనివారఁగఁ గంటిఁ గానఁ * నద్దుఖంబుక
గనకున్నవారఁడఁ దుహించు, నుండి భానుండు విడిచఁపోలిక నేనుక. ౧౯

తే దుఃఖముక్తుఁడనైతిని, * ధూతవాచ
తనయనవ్య యష్టావక్రుఁడను మునినరుఁ
డొకమహానభయందుఁ గఁహోళకుఁడను
బాడబుని నుద్ధరించిన * వసువునఁ నమి ౧౯౪

5152

తే నుహితచిత్తుఁడవగుచు వాత్సజవగుఁడవు, నయన నీవును సత్యసాశాభిబద్ధుఁ
డయిన నన్ను నసత్యదోషాచ్చిచుండి, దాటఁ జేసితివి పురుషతల్లజచుణి*.

క సురచరులే రానణునం, గరమున వధియింపనట్టి * కార్యంబుల న
త్తరుణమున నొనర్చిరె యని, యరసి కనుంగొంటి నిపుడె * యార్చినతంసా*.

క పరమర్దన* కాన్యము, నరణ్యముననుండి యింటి * కరుదెంచిన ని
న్నుమునమునఁ గనఁగల ది, త్తరుణమునఁ గృతార్థురాలు*తిథ్యము సుమ్మి*.

చ పురమున కే* రాజ్యమును * బూసఁగ నీవభిషేకముక మహా
త్తర గహగుందుఁ బొల్చి వసుధాపత్నివై యలరారుచుండ నె
వ్వరు గనువారొ వేడు* * వారె కృతార్థులు నుమ్ము, నీవయిం
గర మనురాగముం గలి* * గాఢబలుండుయి త్తద్ధివృత్తియై ౨౦

5156

తే ధర్మనర్తనుడయి ధాత్రిఁ * దగుభరితుని
నీవు కలియఁగఁ జూడంగ * నేచుగోరు
వాడ నప్పని నొనరింపవలయు, సౌమ్య*
బుద్ధిశాలి లక్ష్మణుడును * బూతనీత ౨౧

5157

క. నీవును నమము వాసము, బావననుఁ జేయునుం గఁగట మింతయు లే
కీవిధిఁ జతుర్దశ్చాము, లోకరా* పుచ్చితిరి నుఁహోద్యన నులరక. ౨౨

క ఒనరించిన ప్రతివయు ఫలమును గాంచెను దితిజవితతి*ముఖ్యుని యుద్ధం
బునఁ జంపి నురుగు నంతిను, ముచు గనఁజేసితివి దివున*మూహోర్తికరా*. ౨3

క. కృతమయ్యైఁ గార్య మెల్లను, వితతంబగు జ్ఞాఘ్యయశము † వెలయించితి వీ
క్షితినింక రాజవై సహజతతియితిని నాయు వీవు † చాలం గనుచున్. ౨౮

క. ధరనేలును యంచన రఘువసుఁ డామాటలను వినుచు † బద్ధాంజలియై
కరమునురాగంబున నివ్వరునన్ విచియించె, దండ్రీ! † వరధర్మజ్ఞా! ౨౮౪

చ. వనమున కీపు రాఘవునిఁ † బంపుదువేని నినున్ భవ త్రనూ
జుని విషనాడువాడె ననుచున్ శేషభంబును గైకఁ గూర్చిచే
సినతరుణంబునన్ వినితి † శ్రీజనకా' యలకై కయందుఁ ద
త్తనయునియందునుం గరుణ † తప్పక యంచుము రాజచంద్రమా! ౨౮౫

తే. ఘోరమగుశాప మది కై కళకున్ భరతున
కంటకుండెడునట్లు దయమెయిఁ గానఁ
బఱపుఁ, డని కేలుమోడ్చి నిల్వఁబడియున్న
తనయునిం గని దశరథఃధరణిపతియు ౨౮౬ 5163

క. కాని వుట్లనుచు నుమిత్రానందను గొంగిలించి; † తాఁ బలికె, గుమా
రా! నీవు రామునకు నా, జానకికిఁ సేవచేసి † సాధుమనీషన్ ౨౮౭ 5164

తే. నామనస్సున కెంతో సంతపము గల్గె
జేసితివి ధర్మఫలము నిన్ † జెందెఁ జమ్ము,
రాముఁ డలరిన నీకు ధర్మంబు ధర వి
శాలయశము సుఖంబును † జాలఁ గల్గు ౨౮౮ 5165

తే. గొప్పతనమును నీకుఁ గల్గును, సుమిత్ర
కెలమిఁ గూర్చుకుమార! నీ † వెఱుడు రాఘ
వుని నె సేవించుచుండుము † గనుదు శుభము
సర్వలోకములకును గుశలముఁ గూర్చ ౨౮౯ 5166

క. నిరతంబుఁ దలంచు నీరఘువసుఁ డీయింద్రాదిదివిజఃపరులును లోకో
త్కరవాసులు సిద్ధులు మఱి, పరమాక్షులు మహితచిత్తుఁ † బరమపురుషునిన్.

క. వరదుని రామునిఁ గొల్చుచు, నిరతము పూజింతు, రతులఁనియతా! దేవో
త్కరముల కంతర్యామియు, నిరుపమ చువ్యక్తమునయి † నెగడుచు మిగులన్.

సీ షడ్భారహిత మత్కరముచు నయి తిగు నా బ్రహ్మమే రాముఁనాకృతిఁ గొని
యవతరించినదని † యజమఘుల్ చెప్పదు, రీపు రామునకు నాఁయిలనుతకును
భక్తితో శ్రుమాను † పరమప్రియంబునఁ జేయుటవలనను † న్యాయధర్మ
ముల నాచరించిన † యలఘుకీర్తిని గాంచితి వని ధర్మాత్మఁడై † దీర్ఘబాహుఁ

ఆ డైన సశరీఘండు † మానియై తనమ్రాలఁ, జేతు లొగ్గి నిల్చి † ప్రీతినున్న
బ్రహ్మణునకుఁ జెప్పి † లలనామణిఁ నీతఁ, గని శుభోక్తి నిట్లు † లనుచుఁ బలికె.

- క. నిను వదలితి నంచను రామునిమాటల కల్గరాదు † ముగ్ధా' చరిత్రం
 బును శుద్ధంబుగ జగములకును గనఁబఱచంగ మేలు † గోరి విభుఁ డిటుల్.
- క. ఒనరించెను సుభూతి' నే,వను ఒతి కరించు నీడ † భక్తి గుఱిచి యే
 మనియును జెప్పం బనిలేదు నీకు నట్లెస నేను † దోయజనేత్రా' 3౫ 5171
- ఆ పెద్దవాఁడ నగుట † బ్రయము వచింపనొ, గానఁ బలుకువాఁడనీనృపుండే
 పరిమదైవ మనుచు † భావింపునునియిట్లు, వశరఘండు తనదుతనయులకును.
- ఆ కోడలకును జెప్పి † కోర్కివిమానంబు,నందుఁ దేజాలుచు † ననురవిభుని
 లోకమునకుఁ బోయెఁబ్రాకటయశ మొప్పు,నందఁడొర' యనఁగఁనతిముదమున.
 నూటయిరువదిరెంకవ సర్గము సంపూర్ణము

౧౨౩ - వ సర్గము.

అథా దేవేంద్రుఁడు మృతులగు కృష్ణ బ్రతికించి స్వర్గమువహు బోవుట. శ్లో-

- చ. సురపతిలోకభోగముల † జూడఁగఁ బం క్తిరఘండు వోవ ని
 ర్జరపతి చాలఁబ్రీతుఁడయి † రామునిఁ బ్రాంబలియై యడంకంవం
 బరంగినవానిఁ గాంచి యిటు † పల్కె బరింతప' రామ' యప్పుక
 ధ్వరమున మేము ని స్లగుట † ధన్యము నార్థకమయ్యె నింతకున్ ౧౫ 5174
- చ మనమున సంతసించితి మమమృత్యుల మెల్లను గాన నీమనం
 బున నేది గోరఁబూనెదవా † పొంకముగా వచియింపుమున్న నా
 తని నుడు లాలకించి తనతమ్ముడు లక్ష్మణుఁడన్ ధరిత్రినం
 దనయును దాను కేల్పొలిచి † తత్పరతక్ వచియించె నీగతిన్ 3 5175
- క. సురవర' వాజ్ఞైపుశిమను, బరఁగెడు నీవలగు దేని † వారక నాపై
 సురుచిరమామకవాంఛను, గగుణాకర' పల్కువాఁడ † గరి మనురక్తిన్. ౪
- తే దాని సత్యముగాఁ జేయఁ † దలఁపవయ్యె,
 నానిమిత్తము విక్రమ † మూని యుద్ధ
 మందు మృతులయి యమపురి † కరిగినట్టి
 హరిగణంబెల్లఁ బ్రాణము † లలరి లేచి ౫ 5177
- క తిరుగ నొనర్చుము, కపు లెన్నగు నాకుం బ్రయములైన † వానిం జేయం
 గర మనురక్తులునై యని, మరణమును గణించకయె యమానుషశక్తిన్. ౫౫
- చ తనయుల భార్యలన్ వదలి † దాసుణసంగరమందుఁ జచ్చివో
 వనచర లట్టివారలు భవశ్మశ్మచేతిను లభనంజ్జలై

* యే గతా యమసాదనమ్-అనియూ యుద్ధమృతులప యమలోకమా యని ప్రశ్నింప రాదు ఇవట యమలోకమనఁగాఁ బరిలోకమని యర్థ మాహంబు దగు.

తనయుల భార్యలం గలసి ♦ తద్దయు వేడక నుండఁ జేయుమీ

నిను నిదె వేడువాఁడ నిదె ♦ నెమ్మిని గూర్చువరంబు నా కిలక. ౬౪ 5179

తే మానదా! కపిభల్లుక♦మండలములు, సుంతయును బీడలేక యా♦వంతయేని
వ్రణకృతాఁడని బొందక♦బలవగాక్రమముల సంపన్నులై యుండ♦ముమతనేను

క కనుఁగొన గోరెద, మఱియును, వనచరు లెందుందు రందు ♦ వానవ' కాలం
బునుగాని తఱిని ముఖ్యము, లనఁబడు ఫలమూలములు వానావళులందుక ౮

క కలుగక వలయుక నదులు వి, నులజలముల నుండవలయు, ♦ మానకయని యి
ట్టులు మహితాత్ముడు శ్రీరము, కులమణివచియించునుడులఁ♦గోర్కికవినుచుక.

క సురపతి వ్రీతిం దగునా, వరవాక్కులఁ బల్కె నిట్లు, ♦ వసుమతినాథా!
కరచరణాదులు పూర్వము, వరుసం జెలువొందునట్టి ♦ భంగి నొనర్చుక. ౯౪

క మృతులయి పరలోకము నం, గతిఁ గాంచినవారి నెల్లఁ ♦ గడఁగి పునర్జీ
విటులుగఁ జేయఁగవలయును, యీతిపా! వర మిద్ది నీవు ♦ చిత్త మలరఁగక.

తే. అడిగితివిగాన నిది గొప్ప♦దగువరంబు

సుమ్ము నేఁ దొల్త నొకమాట ♦ నెమ్మిఁ బలికె

మఱొకపద్ధతిగా నింత♦వఱకుఁ బల్కి

నదియె లే దట్టులొట నిఁయ్యది ఫలించు. ౧౦౪

5185

సీ దనుజులచేత యు♦ద్ధంబున భేదితకరచరణానన♦కాండులైన

భల్లుకగోవుచ్చ♦వనచరుల్ మరల జీవించి లేవంగల ♦ రంచితముగ,

హతులై నేబాధ ♦ నందక నిర్వ్రాణులయి బలపౌరుషా♦ధ్యతను లగుచు

నిదురించి లేచునట్లు దగ లేవంగల రండఱు మిగుల నా♦నంద మొంది

తే. తినునఖులతోడ ఒంధునం♦తతులతోడ, జ్ఞాతినీజజననికరనం♦నర్గ మొంది

యుండఁగలరు సుఖంబుగఁ ♦ నోధనుర్ధ, రసర! వీరు వసించు ధ♦రాతలముల.

క. తరువు లకాలంబుననుక, వరసుమచిత్రము లొచు ♦ స్వాదుఫలములం

బరఁగుచు వెలయును నదులును, నిరతము నిర్మలజలముల ♦ నిండి చెలంగుక

క. వనచరులు గాయముల నుం, డినయంగము లొప్పువారు ♦ నిర్వ్రాణములుగాఁ

దనరారుతనువు లొప్పుంగను బొల్తు రటంచు దివిజ♦కాంతుఁడు పలికెక.

క. అంతట మృతులగు కపివర, సంతతు లాయుగ్ధభూమి ♦ సంగతి విడి సు

ప్ర్యంతమున లేచినట్లుగ, వింతగ లేవంగఁ ట్లనగ♦వీరులు వారిక ౧౧౪

తే. తారు మృతినొందకుంట నెంతయును వేడ్కఁ

గాంచి యారీతి లేచుట ♦ గలిగె నెట్లు?

వింత యిది యేమి యని చాల ♦ విస్మయంబుఁ

గనిరి శక్రునిదయ బ్రదికిన కవు లొగి. ౧౧౬

5190

క చనుదెంచి రామునకు వంశవముల నర్పించి రయ్యకనను సురవరుల్
జనవిభుఁ డిష్టార్థంబులఁ గని మునిమును బొందుచుంటఁ డ గాంచి వినీతిఁ.

క నుతికన్దుఁడైన యారఘునతిని దొలుదొల్లఁ బొగడి ఁళలికి రవుడు భూ
పతితమ్ముడు వినుచుండఁగఁ, గృతకృత్యుఁడ వైతి నింక ఁక్షితిపతిచంద్రా'

క. చనవయ్య యయోధ్యకు నీవనచరునివాసములకుఁ డ బంపుము నీయం
దనురక్తయయి తపస్వీని,మును నగునీసీత నదిఁ డ సూరికిలంగఁ. ౧౮౪

తే. అనునయింపు పరంతపా' ఁ యనుజుడు నుహి

తాత్పర్యమునగు శత్రుఘ్నని ఁ సంబలను న్వ

దీయశోకంబు నొందుచు ఁ న్యానుస్మృతి

వ్రతముఁ బూనిన నీతమ్ము ఁ భరతుఁ గనుచు ౧౮౫

5194

క విను మీ వభిషిక్తుఁడవై, జనులను జౌరులను మిగుల ఁ సంతనమును బొం
దనుజేయు మనుచు సుర లా,జనపతిగిత్త్యుల యొద్ద ఁ సమ్మతిఁ గొనుచుఁ. ౨౦

చ ఖరకరునట్లు కాంతులను ఁ గ్రాలువిమానములందు నెక్కి వే
యరిగిరి స్వర్గనీను, కట ఁ నారఘురాముడు ముద్దతమ్ముతో
సురలకు మ్రొక్కి వానరుల ఁ శుభ్రయశస్కల విశ్రమింప న
త్తరుణమునందె యాజ్ఞ యిడె, ఁ దారుణసంగరమందుఁ బూనిక ౨౨

చ. అరుల జయించి కీర్తిఁ గనిఁనట్టి మహాకపిసైన్య మెల్ల న
త్తరుణమునకొ ముదంబుఁగని ఁ తద్రఘువశ్యులపాఠంబునకొ
గరమును గాంతివెల్లుచును ఁ గంజవిరోధిని గూడి రాత్రియె
వ్వరున వెలుంగు నట్టులుగ ఁ భాసెలుచుండెను గారవంబునకొ ౨3

5197

నూటయిరువదిమూడవ సర్గము సంపూర్ణము

౧౨౪ - వ సర్గము

అథ రాముడు విముణుని ప్రార్థనకు దులుకొప్పి పున్నకమును జెప్పని యాజ్ఞాపించుట అథా

చ. వనజభవాదిదేవతలు ఁ వచ్చి గృహంబుల కేగ నాటిరా
త్రిని బరనూదనుం డహిమఁదీధితి తేజఁడు నిద్రవోయి చ
క్కనినుది మేలుకొన్నతఱిఁ డ గాంచి విబీషణుఁ డంజలిం దగం
బొనగుచుచుకొ జయం బడిగి ఁ పూతవచస్సులఁ బల్కె, రాఘవా! ౧ 5198

సీ. ప్నానంబునకుఁ దగుఁజలములఁ గుంకుమాద్యంగరాకమ్ముల ఁ సంబరముల
నాభరణముల దిఁవ్యములగు చందనంబులబహును నహారఁములను సిద్ధ
పఱచియున్నాడను ఁ యద్వైభవతలయి చక్కఁ గై నేయి ఁ నవ్వలై న
కాంతలు చను దెంచి ఁ కాచియున్నాగు నిక విధిసంతముగ కన్దుఁవిమలజలము

తే. లను దమిఁ స్నానమొనరింతు ♦ రసఘ్న! యిద్ది
నను గృహంజూచుటకె కావునను మదీయ
వాంఛ దీగ్ధంగ గ్రహియింపు ♦ వానినెల్ల,
నను విభీషణుఁ గని యెల్ల ♦ మనుజవిభుఁడు. ౪ 5199

క. దనుజేంద్రా! సుగ్రీవా, దినిఖలకపివరుల నమ్మతిం బిల్వము మ
జ్జనమొనరింపఁగ నేలన, వినుమా! గురుబాహుఁడగుచు వెలయుభరతుఁడుకా.

చ మనమునఁ దోచుచుండు సుకుమారుఁ డతండుగఁ గుఱ్ఱవాఁడు నా
కు నిఖలరాజ్యసంపదలఁ ♦ గూర్చ సుఖోచితుఁడయ్య నద్యోతం
బును గొనియున్నవాఁడు గుణముఖ్యుఁడు ధర్మమనస్కుఁ డెంతయుకా
వినయగుణై కభూషితుఁడు ♦ విశ్రుతకీర్తియుతుండు శాంతుఁడుకా. ౫ 5201

తే మఱియుఁ బదునాల్గువర్షముల్ ♦ నెఱి జరగఁగ
నేను బోనియెడక వగఁ ♦ బూని యగ్నిఁ
బడుదునని శపథంబును ♦ బల్కినాఁడు
మాటఁ దప్పనివాఁడు నామాడ్కి నతఁడు ౫౫ 5202

క. విను మతఁడు లేక స్నానంబును జేయఁ జనునె కై కపుత్రుఁ డతఁడు న
న్నును బాసి ధర్మములనే, యనియము చేయుచును వఱల ♦ నాతనిఁ జూడకా.

క చనుట తగుఁగాని స్నానంబును వస్త్రాభరణములను ♦ బూనుట తగునే
మన మలర కున్న దిందుల, కనఘా! యిదెగా యయోధ్యకరుగుపథమునూ.

క. మనమున్నశావు తలఁచం,గ నయోధ్యకు దూరముగనె ♦ గప్పడుఁ గానకా
జనుటకు మిక్కిలి కష్టమె, యనఁ నగు నీత్రోవబట్టి ♦ యరిగెడఁ బురికికా. ౬౫

చ అనిన విభీషణుఁ డనియె ♦ నాతనితో మరలకా, మహాప్రభూ!
విను మతులవ్రతాశ! రఘువీరవరా! యొకనాఁటిలోనె ని
గ్గానుచు నయోధ్యఁ జేర్చెనను ♦ గోర్కి శుభంబగుఁగాక నీకు నూ
ర్గునివలె జక్కగా మెఱయఁచుండెడు పుష్పక మున్న దీయెడకా. ౮౫ 5206

సీ. అదివాకు నన్నయె ♦ నట్టికుబేరుని నగు దాని బలవంతముగనె రావ
ణాసుగుండు గ్రహించె ♦ ననిమొన; నాకుబేరుని నోర్చి దీనిఁ దెచ్చెనుబ్రతాప
మున నిది యుత్తరుంబురు దివ్యమునునగు నలసినచోటికిఁ ♦ బరుగిడు దన
మహిమచే దానిని ♦ మాయన్నవచ్చిన నీయక నీకయియే పదిలము

తే గాఁగ నిటనుంచుకొన్నాడ, ♦ ఘనమువోలె
నంబరమున వోవు దిగ్యనుగునద్ది
ఘదియె యిచ్చటనేయున్న ♦ దీవిమాన
మెక్కియేబాధలేక నీ ♦ వేగఁగలవు ౧౧౫ 5207

క పురిఁ జేరఁగలవు; ధాత్రీ, శర్వర! స్నానాదులను మానవచ్చుఁ ద్వదిచ్చకా

- బరివరి బ్రాహ్మింపను, నీవరయం బ్రాజ్ఞుడవు తెలియ + నది నీకున్నే? ౧౨
 తే. కరుణ నీకును నాపైని + గల్లునేని
 మద్గుణంబులు భవదీయమనమునందు
 సనుమతంబులయేని నామందు నెయ్యి
 మలరుచుండవయేని నీయనుజాఁ గూడి ౧౩
- క. జనకతనూజను గూడియు, వనచరులంగూడి నీవు + వసియింపు విభూ!
 మనమారఁ గొలఁదిదినములు, తని వొంద మదర్శనలను + వగువస్తువులకా.
- ఆ. నవ్వుతిని గ్రహించి + చనుదు వయోధ్యకు, నవల, నీకు వలయునట్టి పూజ
 సిద్ధపఱుపఁ బడియెఁ + జేయ నాలస్యంబు కనుక నాయొనర్చు + కప్రుపూజ.
- క. మనమునఁ బూనిక బలములు, వనచరపుంగవులు మిత్రపరువులు నీవు
 గొనవలయుఁ బ్రీతిగా ని, న్ననఘా' నిర్బంధపఱతు + ననుకొనకు మది ౧౪
- నీ నామాట విను దనునవ్వుకమున నన్ను నుపలాలనమును జేయుటవలనను
 నీయందు నాకున్న + పాయనిభక్తిని భృత్యుండనైన నేనిట్లు నిన్నుఁ
 బ్రాధికంచుచున్నాఁడ + సంతియకాని నీ కాజ్ఞచేసెడువాఁడనయ్యి' నాఁగ
 నవ్వీభీషణుపల్కు + లాలించి రాముండు స్రుత్యుత్తరం బిట్లు + పల్కె, దనుజ
- ఆ. వనచరాళు లెల్ల + వినుచుండ నోసామ్యి', యరిసిఘాదనా' మహాత్మా! నీవు
 చేసియున్న యలవిచిత్రసాహాయ్యమ్ము, పునఁ జౌరుషమ్మువలన మఱియు.
- క. లనుఁచుసాహృదమున నే, ననయము పూజితుండ నైతి + ననురాధిప! నీ
 వనియెడు నీనూటను నే, వినకయుఁ జేయకయు నెట్లు + విడువం దగుఁజూ!.
- చ. వనమున నుండనీక మతివైభవ మొప్ప మరల్చి పత్తనం
 బునకును గొంచుఁ బోవుటకుఁ + బూనిక నెప్పొడు చిత్రకూటముం
 గననరుచెంచెనీ మిగులుకాండను రాజ్యము గొమ్మటంచు నే
 యశఘుండు మ్రొక్కి వేడ నట + నట్లాసరింపఁగఁ బూన నైతిను. ౧౫
- తే. అట్టి నాప్రియసోదరుండైన భరతుఁ, గనఁగఁ దవ్వరపెట్టుచున్నదిమనసునన్ను,
 వినుము కౌనల్యను సుమిత్రననుపమాన, యశముగల్గినకై కేయి+నాదరమున.
- క. గురువుల వసిష్ఠముఖులను, బరమసఖులఁ జౌరవితతి + వారితనయులకా
 బరికించి చూడవలెనని, త్వరకడుచున్నయది నాదు + స్వాంతము మిగులకా.
- క. దనుజేంద్ర! నానిమిత్తం, ఒనూనవుష్పకవిమాన + మతిజవమునఁ దే
 రను బంపు కొలఁది దినములు, మన మలరంగ నుండవచ్చు + మానితధిషణా!
- క. వనవాసము నొనరిచి జవమున రాకున్నయెడఁ జొత్తుఁ + బూని యనలునం
 చని శపథము పల్కిన నా, మనుజుని మది నెఱిగియు నెట+నగు నెటునిల్వొక.
- క. మన సొప్పునె యటుచేయఁగ, దనుజేంద్ర! విభీషణా! ముందంటున నాకి
 మ్మనుమతి నీ వీవుష్పకమును నొనఁగుటఁ బూజితుండనే + ముదితాత్మండనే.

క. అనఘా! కోపము చేయకు, పనువుము వేగమున నన్నుఁ డ బరమాదృతి ని
మృనుమతి, నంచు రఘూత్తముఁ, డనుమాటల రాక్షసేంద్రుఁడాలించి తగఁ.

చ త్వరపడి పోయి వుష్పకము డ భాసురమై తగుదానిఁ గొంచు భూ
వరుకడఁ జేరె, నయ్యదియు డ భర్త నుయంబులు చిత్రరీతులం
బరఁగెడు నవ్వయై తనరు డ భాసురరూపము లొప్పఁగా మనో
హరములుగాఁ దనర్చుచిఁరాంతరమండపముల్ చెలంగఁగఁ. ౨౪ 5222

సీ. వైడూర్యవేదికల్ డ భాసిల్ల రజతప్రకాశంబు వెలయఁ జక్కనివి క్షేత
వర్ణంబులును నైన డ ధ్వజములు గ్రాలఁబతాకలు వెలయంగ డ ద్వకనక
మయహర్షములు తగఁ, డ మానితకనకపద్మములు వ్రేలాడుచుఁనమరియండ
ములైపుజాలకములు నొప్పఁ జిలుగంట లెల్లెడలను నొక్క యెడఁబృథుతర

తే. ఘంటలును రాజిలంగ నిఁకామరమృ
రవము సర్వత్ర వ్యాపింప డ సువిమలమయ
తనరుచుండెను; సురశిల్పి డ యనుపమాన
ముగను నిర్మించె స్వర్ణాద్రిఁమూర్ధమువలె. ౨౫ 5223

తే. రజతముక్తామణిప్రభాఁరంజితములు
గాఁగ బహుహర్షములు లోనఁ డ గలుగ నద్ది
స్పటికచిత్రాంగములుగలభాగములను
నమరి వైడూర్యవర్యాననములఁ దనరి. ౨౬ 5224

క. వెలలేని మహాస్తరణంబుల నలరారుచును శత్రువుల కేరికినిం
గలవిలపాటాందింపఁగ, నలవియుఁ గాకే మనోజఃవాధికజవమై ౨౭ 5225

క. తనరారునావిమానంబును దెచ్చి విభీషణుండు డ భూమిశలలా
మునకుఁ భక్తి నమర్పణ,మును జేసి యటం జెలంగు డ ముదమున నిలిచెఁ.
నూటయిరువదినాల్గవ సర్గము సంపూర్ణము.

౧౨౫ - వ సర్గము

అతి రాముండు సుగ్రీవాదులతో నయోధ్యయఁ బ్రయాణమగుట అతి

క. అంత విభీషణుఁ డాభూ,కాంతునకుం బుష్పమాలిఁకాభూషితమై
వితగఁ దగు వుష్పక మా,చెంతఁ దగుటఁ జూపి యిట్లు డ చెప్పె నడఁకునఁ

క. కరముఁ మోడిచి వంగిన,కరణిక్ నిలుచుండి త్వరియుఁ డ గదురఁగ నీ కిం
కరుఁ డేమి చేయఁదగు నన, గురుతేజుండు రాముండు నృపకుంజరుఁ డెఱుమి

క తనచెంతనున్న తమ్ముండు, వినుచుండఁగఁ బలికె స్నేహావిస్తృతిఁ గనువా
క్కునఁ జక్కవిమర్శించుచు, దనుజేంద్రా! పూన్కిమిఱిఁదర్పము మెఱయఁ.

- మ. పనిసాధించినవారు వానగులు చెప్పుకొని బ్రీతి వర్ణింపఁడు
గనుక రత్నమహాస్థభూషణములకొని వ్యావర్యా' ముదం
బున బూజింపుము వారి, నిర్దరగణంబుల గొప్పలేనట్టి లం
కను యుద్ధంబుల వెన్నదీయక యవశ్రస్థాశక్తిస్సతిక. ౪౫ 5239
- ఆ. వీరు తోడుపడుటకొని జేరి జయించితి, మంత్రే గాని మహాకకొని డరయ లేదు
నీకు లంకయబ్బుకొని టీకపిసాహాయ్యమున నె, యిట్లుకార్యమును దృఢముగ.
క కొఱతయె లేకుండంగా, నెఱవేర్చిన వీరినెల్లకొని ధనములకొని
గుఱుతుపడక రత్నంబుల, మఱియు నితరభూషణములకొని మన్నన మీఱకొని.
- ఆ. కోరి యెనఁగి వీరిభూరిప్రయాసంబు, నాశ్చకముగకొని జేయవలయు' నీవు
మానదుడవు కృతముకొని మానుగ నెఱుఁగుదు, గానకారవార్తులైనకపుల.
క. అలరింతు వేని పీగును, ఫలితమనోవాంఛలగుచుకొని బ్రవదనుఖములం
జెల్గుగుదురు, మఱియుఁద్యాగము, గలవాడవటంచుదానకలన సుహృదులకొని.
- క. బనఁగూర్చుకొనుదు వంచుకొని గృహను జెలఁగుదు వనుచు యశముభాసిల్లఁగనొ
ప్పినవాడ వంచుకొని దలఁతురు, జనులెల్లను గాన నీకుకొని సమధికహితముకొని.
- క. దీనిం దెల్పితి సంతియె, కాని తగకొని శాసనంబుకొని గావింపఁగ లే
దోనిఖలరాక్షసేశ్వరి', త్తానేతయెయైన బ్రీతికొని సంధిల్లంగకొని. ౫ 5236
- చ మనమున కింపుకొని బెంపఁదగుకొని మంచిగుణంబులెక కొధమే
యనవరతంబుకొని బూనుచు రవంతయుకొని దాల్చి లేక హింసచే
యునొ యతనికొని భటత్కరముకొని లొయ్యనకొని బ్రీతిని మాని సంగరం
బున విడనాడకొని గాన భటకపుంగవులం దనుపంగ నొక జూమి'. ౯ 5237
- క. అని రామచంద్రుఁడాడిన, విని కపులకు నెల్ల రత్నవిభతాథములకొని
దనవిభవముకొని సగినటు, లనూభాగములు చేసికొని యాదృతి నొనఁగెకొని.
- చ. హరివరు లెల్ల రత్నవిభధాంబరభూషణరాజుకొని దృష్టులై
పరమముదంబునుం గనుటకొని బాగుగఁజూచి రఘూద్వహుండు నుం
దరమగు పుష్పకంబున నితాంతయశంబున మించి లజ్జచే
శిరమును వంచి చెల్వమరుకొని సీతను సంకమునందుకొని జేర్చుచుకొని. ౧౧ 5239
- క. నిరుపమవిక్రమసంపదకొని, బరఁగెడు లక్ష్మణుండు చాపవరముం గొని తో
నుండె నెక్కొని నింక భూషణుండు చాపుష్పము నెక్కికొని వానరగణముకొని ౧౨
- సీ. అతులపీఠ్యుండగుకొని నట్టి సుగ్రువుని సవ్వీభీషణుండగుకొని యాశంమును
బలికె నిట్లని, మహావనచరులారా! మీ కనుఁగుమిత్రుండ నగునట్టి నాదు
కార్య మిద్దానినికొని గావించితిరి మీకు ననుమతి నొనఁగితికొని గనుక మీర
లిచ్చానురీతికొని నేగంగకొని దగును మీవాసస్థలములకు,కొని వైరిహరిణ!
తే. మిత్రవర్య! సుగ్రీవాఖ్య!కొని మించువేళ్ళు,కొని మిత్రుండుచేయంగకొని నవని న

ధర్మభీరువ వాట నెంతయును జక్కఁ, జేసితివి గానఁ గవివరఁ నేనఁ గూడి.

*క అనుపమగతిఁ గిమ్మింధకుఁ, జని సుఖ ముండుము; సురారిఁనత్తమ! నేనీ
కు నొనంగ స్వీయమగు లంకను నేలుచుఁ బంక్తికంఠఃకరణి నొరులకుఁ.

తే అపకృతులఁ జేసి రాజ్యంబు ధరింప
కిందె వసియింపు, మింక దేవేంద్రుఁ డాది
యైన సుర లెత్తివచ్చిన ధరింప
నిన్నుఁ జెనకంగ, నికమీఁద ధరింప వేగ. ౧౬౪

5248

క. అరిగెద నాజనకుఁడు నేపురమున వసియించె నటకుఁ ధరింపఁగ మీరల్
గరుణ వనుజ్ఞను నాకి, త్తరుణమున నొసంగుదు రని ధరింపఁ గాంక్షింతుఁ.

క మిమ్మెల్ల వీడుకొనియెద, నెమ్మదిగా నుండుఁ డనుచు ధరింపఁగ పలుకఁగా
నమ్మద మలర విభీషణుఁ, డిమ్మిహి రాత్మజుఁడు దోర్బలాఘ్యులు కవులుఁ.

క. కరములు జోడించి మహి, వర! మేమెల్లర మయోధ్యవైభవమును గాం
చురతిం గలవారల మా, దరమునఁ గొని పొమ్ము నీవు ధరింపఁగ! యచటఁ ౧౭

క. జనపదముల కేమియు బాధను జేయక వనములందు ధరింపఁగ నీయములం
దును నెచ్చరికం దిరిగెద, మనఘా! రాజేంద్రతనయ! ధరింపఁగ! యతివిభవమునఁ.

సీ. పట్టాభిషేకసత్ప్రయసులఁ దడిసిన నినుఁ జూచి కౌసల్యకును నమస్కరించి
వేగంబ యేతెంచువారము మానివానంబులకు నని ధరింపఁగ! పల్కి రిట్లు
లావిభీషణభాస్కరాత్మజు లఖలవానరులును వేడ నాధరపతియును
ధర్మాత్ముఁడు సీరి ధరింపఁగ! దనరినవాడును నౌట వారలఁగాంచి ధరింపఁగ! నేను

ఆ. భరతముఖ్యులైన ధరింపఁగ! బంధువులను మిమ్ముఁ
గలిసి యాయయోధ్య నెలమిఁ జొచ్చి
ప్రియము నొందఁగంటిఁ ధరింపఁగ! బ్రతుమున కంటెను
బ్రయతరంబునయి లభించె నిపుడు. ౨౧౪

5248

క. వచచరులను గూడి జనంబున సుగ్రీవా! విమానమును నెక్కుము నుం
త్రినికరయుతుఁడవుగా నో, దనుజేంద్ర! యెక్కువయ్య ధరింపఁగ! బుష్పకముఁ

చ అన విని సత్వరంబుగ నె ధరింపఁగ! యారవిసూనుఁడు వ్యోమయానముఁ
ఘనతరముఁ గవీంద్రబలఁ కాండముతోడ విభీషణుండు నుం
త్రినికరసంయుతిఁ వెలయు ధరింపఁగ! దీపుల నెక్కిరి, యక్షరాజవా
హనవంమా విమాన మది ధరింపఁగ! యుండఱు నెక్కుగ రామునాజ్ఞచేఁ. ౨౧౫ 5250

ఆ ఎగసె నాకనమున, కనవంశశీలకుండు, హంసయుక్త మగుచు ధరింపఁగ! నమలకాంతి
వెలయు నావిమాననిలయమ్మనఁ రాముఁ, డతిశయముగ హర్షితులగుచుండ.

* స్వరాశ్రయ వన లంకాయాం మయాదత్తే విభీషణ - అనిమా దీనిచే విభీషణుని రాజ్యము
విస్తరింపజేయు నానఁ బూనకుమా యని రాముఁ డాజ్ఞ యిచ్చెనని గ్రహింపదగు

క. సురలు సుతింపఁ గుజేరుని, కరణిం జనియె నుచ్యతఁగల్గితమగునా
వరయానంబునఁ గూర్పుం,డిరి నుఖముగ ననుజకీశనికరతదధిపుల్. ౨౭౫
నూటయిరువదియైదవ సర్గము సంపూర్ణము.

౧౨౬ - వ సర్గము.

శ్లోకము { రాముడు సీత కందందలి వివాహము చేయుచు సీతతో నంగున నుక్రిష్ట } శ్లోకము
పన్నులఁ బుష్పక మెక్కింతుకొని నవ్యాజాత్రముఁ జేరుట

చ అనుమతి రాఘవుం డొనఁగఁ నాచరమోక్షమదివ్యయాన మొ
య్యనఁ బవనాభిధూతమగుఁ నట్టిఘనంబువలెన్ వినుత్తలం
బున కవు డుద్గమించి జనఁముం నగఁ బోయెను, రాఘవుండు పో
వునపుడు నాల్గుదిక్కులకుఁ బొంకముగాఁ దనదృష్టిఁ ద్రిప్పుచున్. ౧౫ 5253

ఉ. చంద్రుని నెమ్మొగంబుగలఁ బ్రానుతఁ గాంచి నచింఁచె, జానకీ!
సుందరమై త్రికూటమనఁ జూడెఁ బ్రసిద్ధిని గాంచి శంకరుం
డందముమీఱి నున్నరిజఁతాచలమో యన నొప్పునీనగం
బందును గూటభాగమునఁ నద్దియె లంకఁ జెలంగుఁ జూడుమా! ౨౫ 5254

క. ఇది విశ్వకర్మనిర్మిత! మిదిగో జనకాత్మజా! యహీనపలలమున్
మది భీతిఁగొలుపు నల్ల బురదవలెఁ దగియున్ననంగఁగరక్షీతి సువ్నికా! 3౫

చ. వనచక్రాక్షునుల్ గలిసిఁ బాహులంబులఁ బోరి చాలమం
ది నిహతులైరినూ! యిచట, దివ్యవిలోచనరాజతా! యిటన్
వనజభవప్రసాదమునఁ నాంధలు గూర్చుచింబు లొంది లో
కనిచయబాధకుం డయిఁ కర్బురనామండు గావణుం డనిన్. ౪౫ 5256

తే నీమిత్తమె తెగియె నాచే నితాంత
బాణదగ్ధాంగుడై యదెఁ పండుకొన్న
యట్టులున్నాడు, కుంభకఃశ్లాఘ్యుఁ డీచటఁ
దెగియె నిందె ప్రహస్తుండుఁ దివిజతఁ గనె ౫౫ 5257

క హనుమంతుండు ధూమ్రాక్షుని, నని నందె వధించి పుచ్చె, నట్లై సుషేణుం
డును వీగబ్రుద్ధు లొప్పుగ, ఘనవిద్యుత్కాలిఁ జంపెఁ గను మాతీతినిన్. ౬౫

క. మనలక్ష్యేణుండు రావణ,తనయుండగు నింద్రజిత్తుఁ దర్పించునఁ ద్రుం
చెను నిందు, వికటుఁ దనఁబడు, దనుజుని సంగదండంబు చంపెఁ దారుణరీతిన్.

సీ అవనిజా! దుర్ధిరుఁ డగువిహపాక్షుండు నెల్లై మహోదరుఁ డెల్లఱుబలుండు
దర్పనమగ్నుడైఁ తనరుసుహాపార్శ్వఁ జాయంపనుండు నింకందంబు బలయు
తాసురుల్ కొంపిటుఁ పాతులైరి, రావణభార్య మందోదరిఁ పరమదుఃఖ
మున వేయిమందిగాఁ నననవతులు నాశ్రుజలముఖంబులఁ జాట్టునిలిచియుండఁ

- తే. బనిమిటిం గూర్చి యేచ్చిన * పృథ్వి యిదియె;
యోవరానన! యిచట నీ*యువధితీర్థ
మును గనుము మేము నాగర*మును దరించి
తన్ని శాభాగ మిట నుంటి * మెన్నికొనుచు. ౧౦౪ 5260
- క మును నగరపుత్రు లేచిన, కినుకం ద్రవ్వంగ నల్లి*కేవలము మహా
త్తును గాంచె నట్టిదగు నీ,వననిధిపయి నిన్నుఁ బడయు * వాంఛ దగంగఁ .
- తే. నలునిచే నేను గట్టింప * సలఘురీతిఁ
గనఁబడెడు నేతు వదె చూడు * వనజనేత్ర!
మిగులదుష్కరమగుచును * దగును జమ్మ,
జనకతనయా! యపాంపతి*స్థాన మగుచు. ౧౦౫ 5262
- క. తలఁపఁగ నత్తోభ్యంబగు, జలనిధి యిదె చూడు నిలువ*స్థలములు నడుమఁ
గలుగవు భంగమ్మల గర్జిలుచుక జెలువారుఁ జమ్ము * నీతా! యిందుకొ ౧౨
- తే. ము త్రియపుఁజిప్పలుక శంఖ*ములును వెలయు,
హనుమ దీనిని దరియించు * నపుడు విశ్ర
మార్థమై దీని భేదించి * యట్టై లేచి
నట్టి మైనాకమును హాట*కాంగముగను. ౧౩ 5264
- నీ జలధిమధ్యమమున * సలఘునేతువుమీఁద నిటవానరబలంబు * లెల్ల విడిసి
యండెను జా! మహా*త్తుండుగు జలనిధియందు నేతువునాఁగ * నమరు నిద్ది
ముల్లోకములచేత * నెల్లప్పు పూజింపఁ దగినది మఱి పవిత్రతర మగుచు
ఘోరపాపంబులఁ * గూల్పఁగఁ జాలెడు; *నంబ్యధిస్థాతయై * యలరుచున్న
- తే. యట్టివాఁడో నముద్రుఁ డయ్యివనరమున
నిందుఁ దనునొంపఁ గొంపంబు * నొంది యున్న
నాకు నట్టై ప్రసన్నుడై * ప్రాకటతను
వొప్ప నగపడె, జానకీ! యుర్వి నిందు. ౧౪ 5265
- క దనుజవిభుండు విభీషణుఁ, డనఘం డీతండు నన్ను * ననువుగఁ గనియెక,
జనకతనూజా! యిదిగో, యనువచుములు చిత్రములును * నగు వను లొప్పక.
- తే రమ్యముగ సూర్యపుత్రుపు*రంబు గానఁ
బడెడుఁ గిష్కింధ కను మిందు * వాలి నేను
గంపినాఁడను నా నిని * నాధిప్త మున్ను
వాలిపాలితమగుపుర*వరము దాని ౧౧౫ 5267

* అత్ర పూర్వం మహాదేవః ప్రసాద మకరో త్పృథుః - అనిమా ఇట మహాదేవశబ్దము సముద్ర పరమని వ్యాఖ్యాత లందఱు నర్థము చెప్పిరి కథాసంవిధానము ననుసరించియు నది సమం జనమే కాన నిట 'నంబ్యధిస్థాతయై యలరుచున్న యట్టివాఁడో' సముద్రుఁడు' అని తెనిగింపఁబడినదని గ్రహింపఁదగు

క. ప్రణయయుక్తసాధ్యసకని, మున రామునిఁగూర్చి వినయమున నిట్లని ప
లెను, రాజోత్తమ 'యనఘా', వినుమా' తారాదికీశవిభవత్పులతో.

తే. ఇతరకీశేంద్రసతులతో ♦ నెలమిఁ గూడి

నీవు నేనును రాజధానియయి యలగు

నాయయోధ్యకుఁ బోవంగ ♦ నాత్మఁ గోరు

చున్నదానను, నా భూవంశోత్తముండు. ౨౦

5269

చ. జనకజప్తార్థసంబు విని ♦ సన్నతి మీఱఁగ నట్లె యశాను గా

కని బదు లొత్తిచెప్పి ప్లవగాధిపుపత్తనసీమఁ జేరి చ

క్కనియొకచోటఁ బుష్పకముఁ ♦ గన్రుతరంబును నిల్చి వానరేం

ద్రుని గని యిట్లు పల్కె, నిటఁ ♦ దోచుస్థవంగమరాజి కాదృతిఁ. ౨౧౫

చ. జనకజక్తై కళత్రములఁగతి రాదగు నయ్యయోధ్య కం

చును వదిలించు, మీవు బలశోభిత' వానరనాథ' భావ్యలం

గోని చనుదెమ్ము సత్వరము, ♦ కోరిక నీతకు నిద్రై సుమ్ము పోఁ

జను నిక నంచుఁ దేజమున ♦ శాశ్వతసంపుద నొప్పురాముఁడు. ౨౪ 5271

క. వనచరపతితోఁ దత్పరి, జనములతోఁ బల్కె; నంత ♦ నరభసముగ నూ

ర్వునినూనుఁ డంతిపురమున, కనుమతుఁడై పోయి తార ♦ నటఁ గని పలికె.

క. చనుదెమ్ము నీవు విక్రమమునఁ దగుమనకీశసంఘముఖ్యులసతులం

గొనుచు నయోధ్యకు రాదగు, నని సీతాదేవి కోర ♦ నామె ప్రియమ్ము. ౨౫౫

ఆ. తీర్ప నెంచి రఘుపతియు నాజ్ఞ యిడె నాకు

బాగొనర్పవలదు ♦ సకలవాన

రాంగనలను గూడి ♦ యరుగుద మాయయో

ధ్యకును, బురము దాని ♦ నరసియండు. ౨౬

5274

క. జనపతివిభుఁడొ దళరథు, ననుంగుఁబత్నులను గాంచి ♦ యరుదెంతము, నా

వనచరపతివాక్యంబును, విని సర్వాభరణములను ♦ వెనఁ దాల్చి తమి. ౨౭౫

క. తారయు వానరకాంతలఁ, జీరి వదించెన్ రయంబు ♦ శ్రీకలితవిభూ

మారవ్యులగుచు భర్తలతో రాదగు మీరలెల్లఁ ♦ దొయ్యలలాటా. ౨౮౫

క. ననుఁ గూడి యయోధ్యకుఁ జ, క్కనిరీతిఁ వచ్చి యండుఁ ♦ గలచిత్రములం

గనుఁగొని నాకు మనఃప్రియమును జేయఁగవలయుఁ జొరఁముఖ్యులతోడ. ౨౯౫

ఆ. బానపదులతోడ ♦ బాళకీనాథుండు, పురముఁ జొచ్చుటను బ్ర ♦ భుమణియైన

దళరథేంద్రసతులఁ ♦ దదనంశభాగ్యంబుఁ, గాంచి వత్తనుఁగ ♦ గపిలనలు.

సీ. తారవదించు నుత్తమవాక్యముఁ విని తమ కాజ్ఞ గా నెంచి ♦ త్వరను బూని

మంగళస్నానాదిమహితవిభానంబులను నుంకృతలయి ♦ జనకతనయఁ

గనుకోరికలఁ బుష్పకమునకు నెలమిఁ బ్రదక్షిణంబుగఁ బోయి ♦ తారఁగూడి

యెక్కిరి తారెల్ల; ♦ నిటు వార లెక్కంగఁ బైకి వేగమ లేచి ♦ పరమగతిని

- ఆ. నద్ది ఋశ్యమూకః * మనుగిరిచెంతకు, నగుగ నీతఁ గాంచి * మరల రాముఁ
డనియె, భూధరేంద్ర * మగు నిది కాంచన, ధాతునికరభూషితంబ యగుట.
- క. కన విద్యుద్వృజియుతమా, ఘనసముదయ మట్లు మనకుఁ * గన్పడియెడు దీ
నిని జూడుము; సీతా! యిట, వనచరపతితోడఁ గలియు*భాగ్యము గలిగె.
- ఆ. వాలిఁ జంప నిచటఁ * బ్రతిస పూనితీ, జిత్ర, కాననముల నొప్పు*మాననీయ
పంప యనెడు సరసు*సాంపుగఁగన్పట్టు, జూడు మిదిగొ నేను*శుభతరాంగి.
- క. నినుఁ బాసి మిగులదూఁఖం, బునఁ బలవించితిని నిచటఁ, * బొలఁతీ శబరిం
గనినాఁడ ధర్మచారిణి, ననుపయోగప్రవీణ * నాతటముననే 3౬ 5282
- తే. యోజనాయతబాహులై * యొప్పుచున్న
యాకబంధుఁడు నాచేత * సంతఁడుఁడె
నిట, జనస్థానమునను బక్షింద్రుఁడైన
యాజటాయువు నివసించు * నలరుబోడి! 3౭ 5283
- చ. కనుకనె శ్రీసమగ్రమయి * క్రాలుననస్పృతి మట్టిచె ట్టిదే
కనఁబడుచుండెడు * గను మఖండవనస్పృతిచెంత నందె యో
వనితరా! క్రూరుఁడైన దశ*వక్త్రునితోడ జటాయు వృద్ధతి
బెనఁగెను నీనిమిత్తమయి * పెంపున ఘోరతరంబుగా నతీ! 3౮ 5284
- క. వరవర్ణినీ! బలంబున, ఖరదూషణరాక్షసులను * గడువీర్యమున
బరఁగెడు త్రిశిగుని*లక్ష్మ్యము, సరిగా భేదించుబాణ*జాలంబులతో. 3౯
- తే. నేను జంపితినిోయెందు * నూనగాత్రి, యామననివాసమైనట్టి*యాశ్రమమిదె
కనుమ! శుభదర్శనంబునై * కడువిచిత్ర, మైనమనవర్ణశాలయిం*నలరుఁజమ్ము!
- చ. దనుజవిభుండు రావణుఁడు * దా నిను మోసమున * హరించె నో
వనమహానేత్ర! యిచ్చటనె, * వర్ణవినిర్మలవారిపూర్వమై
కనఁబడుగాతమీనది ని*కామశుభప్రద మామఁ జూడుమా!
కను మదిగో యగస్త్యముని*కాంతుని యాశ్రమ మోతలోదరీ! ౪౦ 5287
- ఆ. అదె మహాత్ముఁడైన * యానుతీక్ష్ణమునీందు
నాశ్రమంబు రుచుల * నలరుఁ జూడు,
మోమనోజ్ఞగాత్రి! * యుగ్ధతరిపుదర్ప
నాశకుఁడు సహస్ర*సయనుఁ డెలమి ౪౧ 5288
- క. చనుదెంచెనొ యెవటికి నా, మునివతి శరభంగుఁడున్న*భూమి యిదియె, యా
తనియాశ్రమమిదె యానద, మున నెమహాంగుండుదనుజ*ముఖ్యుఁడు నగుచు
- క. తనరు విరాధుఁడు నాచే, వినిహతుఁడై చనియె యక్ష*విభులొకమ్ముం
గనః ²సింహమధ్యమా! యివె, సునమున్నమహర్షి సంఘ*మహితాశ్రమములే.

నీ ఇట మానికులపతి ధన్వంతరీశ్చ సయత్రమునీంద్రుఁడలరువాఁడు,
ధర్మచారిణియగు తాపనీ నననూయ దర్శించితి పిత సుంధరతరాంగి
యదె పర్వతశ్రేష్ఠఁడు నుగుచిత్తకూటంబు భాసిల్లుచున్నది ధన్వంతరీ
శ్చ కకుమారుండు కాంక్షతో నను సుప్రసన్నునిజేయ నెచ్చటికి వచ్చె

తే. నాథలం బిదె, యల్లదె యతివిచిత్ర
కాననంబులదవ్వనఁ ధన్వంతరీయేడు
యమున, శ్రీమంతిమగుచు మును మన మున్న
యాభరదావజనాశ్రమం బంతికమున ౪౭

5291

క. విలసిల్లుచుఁ గనఁబడియెడు, విలాసినీ' త్రిపథగయయి ధన్వంతరీ
చేలఁగెడు గంగానది యిదె, పలువిధముల పక్షులు తటభాగము లందున్.

తే. చేల్గుచుండఁ బ్రపుష్పితములగు విపిన
ములను నలరారుచున్నదిఁ బలన ' యిదియే
శృంగిబేరపురోత్తమ ధన్వంతరీ గుహుండు
వచ్చె మనయంతికమునకు ధన్వంతరీయేడు. ౪౮

5293

చ. జనకసుతా' కనంబడెడుఁ ధన్వంతరీయూసము లెన్నొ చాలుగాఁ
గను సరయూనమాఖ్య నది ధన్వంతరీ విచిత్రతరువ్రజంబుఁ బూ
చిన దిపినంబు లీనదికిఁ జెల్వగ నొప్పుఁ డటంబులందు, మా
జనకునిరాజధానియగు ధన్వంతరీ పత్తన మదై చూడనొ ౪౯

5294

తే. మనము మరల నయోధ్యను ధన్వంతరీభాగ్య
మలర వచ్చితి మల్లెట ధన్వంతరీ
వందనము చేయుమా! యన ధన్వంతరీపతి
దనుజపతియౌ విభీషణుండును నితరులు ౫౦

5295

చ త్వరపడి లేచి మంగళదధర్మనమై బెడఁగై యయోధ్య నాఁ
బరగుపురంబు గాంచి, రది ధన్వంతరీహస్తాక్షరదంబయ్య క్షమై
సురుచిరభారికత్వలను సాంపులఁ గాంచుచు మేటియేనుగుల్
తురగములు నితాంతమును దోష మహేంద్రపురంబునాఁ దగెన్. ౫౧

క. వనచరులు సాంద్రసౌధములను వన్నెలు గులుకుచు విలాసము మీఱం
గనఁబడుచున్న యయోధ్యను, గని రెంతము లేచి లేచి ధన్వంతరీ బూనికలన్.

నూటెగురువదియాఱవ సర్గము సంపూర్ణము.

౧౨౭ - వ పర్వము.

-అథ రాముఁడు భరద్వాజాశ్రమమున వాకవివేకము పసింది వరముఁ బొందుట. అథ-

తే. *అంతః బదునాలుగై నహాఽయనము లట్లు
 నిండిగా లక్ష్మణనియగ్రజుండు చైత్ర
 శుక్లపక్షమియందు నిశ్చలతపోవి
 భూతిగల్లు భరద్వాజః ధ్యాతయశని ౧

5298

ఆ. చేరఁ జోయి నియతుఁడై రాముఁ డతనికి, వందనంబు చేసె, ధక్తి నిట్లు
 లాతపోధనునకుఁ నభివాదనముచేసి, యోషహత్త్ర! యాయఁ యోధ్యయందు.

క. వినుచుందువా? నుభిక్షంబు ననామయము భరతుండు యూని ప్రజాపా
 లనమున నెచ్చరికను బొందునుగాదే! తల్లులుం బ్రదుకుఁ గనువారే? ౨

క. అని యడుగ మహత్తుండగు, మునిపతిశ్రీ రాముతోడ యోదంబున ని
 ట్లునియెన్నీతపూర్వముగా, ననుజుఁడుభరతుండ ధూళియందుమునుఁగుచున్.

తే. జడలు చాలిచి పాదుకల్ యుడమితేడు

గాఁ దలంచుచుఁ బ్రజలను ధాచుచు; భవ

దాగమనమును గోరుచు యందె యున్న

వాఁడు గృహమున క్షేమమె యనుమతిశ! ౪౫

5302

సీ. అరినిఘాదన! తండ్రియూనతి నొనరించు కోరిక ధర్మమే యోరి నార
 చీరలు చాలిచి సీతయు సౌమిత్రి వెనువెంట రా రాజ్యమును విడుచుచు
 గహనంబునం బొందికప్రభోగంబుల విడనాడి మఱియుఁగాల్పడకలఁద్రది
 వమును బాసిన సురవర్యునిఁజోలుచు సర్వస్వమును మాని యాంధ్రనియతిఁ

ఆ. బూని వచ్చినపుడు యాగిలె నాచిత్తంబు

మూలఫలములఁ దినఁ జాలు నెట్లు

లనుచు, నిపుడు రిపుల నడచి కార్యంబులఁ

బండఁ జేసికొనుచుఁ బ్రాభవమున. ౭౫

5308

క. వరమిత్రబంధువులతో, నరుదెంచిన నిన్నుఁ గాంచి యతిశయమోదం
 బరుదుగ మదాత్మ పొందెను, ధరణీశా! నీకు నచటఁ దగిననుఖంబుల్. ౮౫

క. పంచపటియందుఁ గల్లుట, మించిన దుఃఖము లధర్మమిత్తవలనఁ బ్రా
 పించుట నెఱిగితి మదిలో, నెంచఁగ ధర్మమునఁ బ్రీతి నెనఁగెడు నీకున్.

క. వినుము జనస్థానంబున, దనుజులతో మిగులఁబగయు దగులువడటనీ

వును ఘోరమూర్తులగు నా, దనుజుల ఖరముఖుల బాహుధర్మస్ఫూర్తిన్

క. అనిఁ జంపుటయును, ఘనులగు, మునులను ధర్మమును గావఁబూని చరింపం
 గను సాధిని నీజానకి, దనుజేంద్రుఁడు రావణుండు తా మోసమునన్

* పూర్ణ చతుర్థి కే వస్తే పంచమ్యాం లక్ష్మణాగ్రహః = పంచమ్యాం చైత్రశుక్ల పంచమ్యామ్-
 అనియూ

ఆ అపహరింపఁ గలఁచు ధటై మారీచుండు
మాయఁ బూని మృగముమాడ్కి వచ్చు
టయును, సీతయపహృతయు నగుటయు, వన
మందు నా కబంధుఁ డిగవడటయు ౧౧

5808

క. అంతటఁ బంపాఖ్యసరః, ప్రాంతంబున కేగుటయును ధాన్యరునుతుతో
నెంతయు సఖ్యముగల్గుట, యంతట నవాళి నొక్కయమ్మున నీవు. ౧౨

క. పోలియించుటయును సీతం, గలయకవెనకుటయు, హనుమకడఁగి జవమునకొ
జలనిధి దాటియె లంకను, నలఘుపరాక్రమముతోడ ధననలునినోట ౧౨౪

క. పడవేయుటయును, నీయూ, పడఁతియనికె తెలిసినంతఁ బటుశక్తిని మిం
చెడు నలుచే నేతువు నా, జడనిధిఁ గట్టించుటయును ధక్తిమెఱయఁగ. ౧౩

చ. వనచరయాధపుల్ ముదము ధర్మిల లంకను గాల్చినట్టిరీ
తిని, సురకంటకుండుగుమఁ ధేకువ మించినరావణుండు చ
య్యన నుతమంత్రి బాంధవముహాబలవాహనవంక్రితో దురం
బున వధియింపఁగాఁ బడిన ధోల్కియు బ్రహ్మముఖానురోత్తముల్. ౧౪౪

క. నినుఁ గానవచ్చుటయు నా, యనిమిషపతి వరము లొనఁగియరుగుటయును నే
ననుపమతపోబలంబునఁ, గనినాఁడం జమ్ము, దివ్యకార్తుకధారీ. ౧౪౫ 5813

క. వరశక్రధరణి నేనును, వర మొనఁగెన నడుగు మేను ధాంఛించినయీ
సురుచిరపూజంగొనమా, యగుగం యగు జే వయోధ్య ధక్తిమోదమునకొ.

చ. అన విని ధీనిలాసుఁడు నృపాత్మజఁ డమ్మునివాక్యముకొ శిరం
బున గ్రహించి తమ్మునకు ధముందుగ దూతను బంప నెంచి మీ
యనుమతిసే యొనర్తునని ధవార్షమునకొ వచించి తా వరం
బును నడుగంగఁ బూని మునిపుంగవుతో నిటు పల్కె వేడుకకొ. ౧౪౬ 5815

క. మునివర్యి యయోధ్యకు నే, జనుమార్గమునందు వృక్షమండ మనమయం
బునఁ గూడ ఫలములను మధువున నొప్పుచునుండవలయుఁ బూతఫలంబుల్.

తే. అమృతకల్పంబులయి రుచు ధలర బహువి
ధములుగా నుండవలయు వధరమును దీని
నిమ్ము నా కనియడుగ వట్టై చెలంగుఁ
గాకయని పల్కి నంత నానోకహములు. ౧౪౭

5817

క. సురపురఁ గలపాదపముల, కరణి సమృద్ధంబు లగుమఁ ధానంబడియొక
హరు లయ్యయోధ్యఁ గానఁగి, పరిగెడునామార్గమందు ధహరితరములై.

తే. యోజనత్రయఽర్బుంతి ధమొక్కరీతి
నెట్లుచూచిన నిష్ఫలవృక్షతతులు

ఫలయుతము లయ్యె సుమహీనములు సుగుచిర

పుష్పసంయుక్తము లగుచుఁ ♦ బాలికా మిగుల ౨౦౫

5819

క. తరువులు శుష్కము లొప్పెను, సుగుచిరపత్రములతోడ ♦ సోనలుగ మధూ
త్కరములు గురిసెను నావన, చరపుంగవు లంత వార్ష ♦ శాన్ద్రహృదయులై.

క. తనువులఁ బులకాంకురములు, గనఁబడ దివ్యంబులైన ♦ కమ్రఫలంబుల్
మనసార వేలకొలఁదిగఁ, దినుచున్ స్వర్గమునుబొందు ♦ తీరునఁ బొడలన్.

నూటయిరువదియేడవ సర్గము సంపూర్ణము

౧౨౮ - వ సర్గము.

శ్లోకం { హనుమంతుఁడు రామాజ్ఞ చే గుహనకు భరతునకు } శ్లోకం
శ్రీరామాగమనము దెల్పట

క. జనపతియు నయోధ్యాపురమును మదిలోఁదలఁచుకొనుచు ♦ ముందొకఁ జేయం
గను దగినపని యదేమో?, యనియాలోచించె, నిట్లు ♦ లాత్తుఁ దలఁచుచున్.

*చ. వనచరపుంగవుండయిన ♦ వాయుకుమారుని జేరి బిల్చి యు
ట్టనియె, నయోధ్యలో నృపగృహంబున నందఱు జేమమే కదా ?
యని తెలియంగఁగ, మఱియు ♦ నట్టులె బోవుచు శృంగిబేరప
త్రనమును జేరి యం దలరు ♦ ధర్మవిదుత్తమునిన్ నివాదపున్ ౧౫ 5828

క. వనగోచరు గుహఁ బ్రీతిని, గని నేనే చెప్పినట్లుగాఁ గుశలంబున్
వినిపింపు, మతఁ డిరోగంబునఁ గుశలముగాఁగ నేనుఁ ♦ బురికిన్ మరలన్, ౨౫

క చనుదెంచుచున్నవార్తను, వినినంతనె నన్నుఁ బాసి ♦ వెతఁ గుడిచెడుఁ గాఁ
పుననాచింతనువిడుచుచు, మనమునఁగనఁగలఁడుముదము ♦ మాన్యుఁడతఁడునూ!.

తే. ఆతఁ డాత్మనమానుడై ♦ నట్టి సఖుఁడు
మారుతీ! యాగుహండు సమస్తము నొంది
చక్కఁగా నీవయోధ్యకుఁ ♦ జనుపథంబు
భరతుకుశలంబు నీకుఁ దెల్పఁగలఁ డతఁడు ౪౫ 5826

సీ. నావచనంబుగ ♦ నాతమ్మునకు నాదుకుశలంబు వినిపింపు ♦ కోర్కి నీవు
వనవాసమును దీర్చి ♦ జనుకుని సత్స్యంబు నెఱవేర్చి లక్ష్మణుని సత్తియైన
జనకజనుం గూడిఁచనుదెంచితిని జేయుముగ నంచునచియింపుమునఁజియడవి
బువంతుడైన గాఁవఁబుడు నీతను గొనిపోవుట సుగ్రవుఁడొందు నేను

ఆ. జేయుటయును సతనిఁజేయఁజొ వాలిని, సంగరమున నేను ♦ జంపుటయును
నీత వెదకుటయును ♦ జేరరాక యపారమైన జలధిదాటి ♦ యవలి కేగి ౭

* బాసీపా కిచ్చి తుక్కలలి జనో నృపతిమందిరే-అనిమా.

- చ. జనకజ నీవు గాంచుటయు * సత్వగమే యరుడెంచి యానువా
ర్తను వినిపింప నందజము * ఆప్యో రాశినమీ ఘోషామీం
జనుటయు నల్లిపిచ్చము * నాగ రుండు దొంగి నేతఁ డంధసం
బును మఱి నేను రావణుని * బోర నిధించుటయుం గ్రుంబుగన్. ౮౪
- క వినిపింపు మఱియు వరుణుడు, కనకభవుండు ననంగ * వాసవుఁ డటని
చ్చినవరముల తెఱఁగును శం, మనీకరుణం సంక్రితోడఁబొత్తమరుటయున్.
- క. భరతునకుం జెప్పుము, నిర్వరపతిరివుతో వాలి*సహజనితో నే
నరుడెంచితిఁ జెంతకునని, మరుదాత్మజ* సామ్య* తెలుపు*మంషమృదూక్తిన్.
- తే. ఇట్టివార్తను వినినప్పు * డెట్టి యాకృ
తిని ధరించునో నన్నుఁ గూర్చినక్షయము
లందు నింగితచేస్తాడు * లతనియందు
నెట్లు గనఁబడనో వాని*నెల్ల నీవు ౧౧౪ 5881
- క. పరికించి తెలిసికొనఁదగు, భరతునితో రాఘవుండు * పరులగణములం
బొరిపుచ్చి సాధుయశమును, నిరసమును బొంది కోర్కె*నెఱి ఫలియింపన్.
- క బలవంతులైన మిత్రులఁ, గలిసి సమీపించి యిదిగో * కడలి యిటకు ను
జ్జ్వలరీతి వచ్చుచున్నాఁ, డలముగుఱా* యందుఁ బలికి * యవ్వల నీవున్. ౧౧౫
- సీ. భరతునియానన*నర్థంబుచేతను దృష్టిభాషణముల * నీవు భరతు
వృత్తాంతముల మఱి * యింగితంబుల నెల్ల నున్నవి యున్నట్లు*బోగి నెఱుంగ
వలయును నీయందు * భక్తఁ జెలింగెడు భరతునిరీతుల * నగయ నేల
యందువో? యెల్లప్పు * డఖిలకాయనన్మృత్యుమయి కరిహయముల*స్వందనముల
- తే గ్రాలి వంశపరింపరా*గతమునయిన
రాజ్యమును నేరిచిత్తం బఁపూజ్య మేల
యని త్యజింపఁగఁ గోరు? నా*యనజమాట
పలుకఁగా నేల* గుణమణి*కలితుఁ డతఁడ. ౧౧౪ 5884
- క. యనమున రాజ్యముఁ బాలింపను గాంతు యెసంగ నేమి*పనియొనరుచు నా
తనిచేష్ట లెఱిగి నే నే, పనిచేయఁగవలయుననుచుఁ * బలికెదొ హనుమా!.
- క ననుఁ జరకాలమ్మనకుం, గని నాయం దెల్ల ప్రీతిఁ * గను భరతుడు తా
ననుపమరాజ్యం బేం, గను గోరునయేని సర్వ*కామభరితమై ౧౧౬ 5886
- క తనరారునెల్ల పూతల,మును నేలుం గాకి తండ్రి * మును పభిషేకం
బును నాకుఁ జేసి ముగముచ, గనఁ బాలకపోయె నేను * గనుదును దానిన్.
- తే బుద్ధిమంతుఁడు గావున * భూమి నెల్లఁ
బాలనము చేయఁగలఁడు, పా*వని* మదీయ

* ఇది యుద్ధకాండము చరితము

- నన్నిధిని రాజ్య మాతండు † సంగ్రహింప
నున్న బుద్ధినిశ్చయముల † నొగి నెఱింగి ౧౬ 5838
- చ మనమున రాజ్యముం గొనెడు † మాడ్కిగఁ దోచిన నిందునుండి మే
మును బురిచెంతఁ జేరుటకు † ముందె జనంబున మమ్ముఁ జూడ రాఁ
జను, నటు లేని పక్షమున † స్పర్శనపుత్రక¹ యందె నిల్వమా
యని ప్రతికూలభంగిఁ దన † కానతి నారఘరాముఁ డీయఁగన్ ౧౭ 5839
- చ ¹అనిలతనూజఁ డంత మనుఁజాకృతిఁ దాలిచి వే యయోధ్యకుం
జనుటకు నుత్సహించె, నిటు † స్వాంతమునం దలపోసి యమ్మరు
త్తనయుఁడు ²సర్పవర్యమును † దాగ్రహియింపఁగఁ గోరి దానిపై
కనుపమ వేగ మొప్ప వినఁతాత్మజుఁ డేగెడునట్టు లొక్కటన్. ౧౮ 5840
- ఆ. అంబరమున కెగసి † యతివేగమునఁ బోయె,
వీర్యులరుచుండఁ † బిత చరించు
పథమునందు నరిగి † ³ఫణివరస్థానమై
శుభకరంబునగుచు † సౌబగుమీటి ౧౯ 5841
- క గంగాయమునాతిటినీ, సంగమ మనఁ బరగుచున్న † స్థలము గడచి యు
హ్నాంకుతమి శృంగిబేరమ, నం గడుఁ జెల్వమరు పత్త⁴నంబును జేరెన్ ౨౦
తే. అందు గుహుఁ గని హర్షంబు † నంది శుభము
గాఁ దగిన వాక్యముల నిట్లుఁగా వచించె,
సత్యవిక్రముఁడును గకుఁజ్ఞుకులభవుఁడు
నీకు సఖుఁడును నగు రామఁనృపతి యివుడు ౨౧ 5843
- క అనుజుండగు లక్ష్మణుతో, వనితామణితోడఁగూడి † పలుకుము ట్లేమం
బని చెప్పె, భరద్వాజుని, ఐనువున నీపంచమినిశఁ † బరమముదమునన్ ౨౨
- ఆ అందె గడపి యెల్లి † యరుదేరఁ గలఁడు సు
మృతనిఁ జూడగలవు † హర్ష మొనవ
సత్వరంబ, యనుచు † శ్వసనపుత్రుఁడు మహా
తేజుఁ డధికవేగఁదీపితుండు ౨౩ 5845
- క పలికె జగన్మోదదమయి, విలసిలు రామాగమనము † వినిపింపంగా
వలసిన భాగ్యము నాకుం, గలిగెఁ గదా యనుచును ⁴బులఁకయుతకచుండై .
- క. గిరివిసిననదులమహిమలఁ, ధరిపాటింపకయె యభ్ర⁵పథముల కెగనెన్,
బరశుభరుండగు రాముని, విరతీర్థము మార్గమందు † వాలుకిని నదిన్ ౨౪

1 మామం ధారయన్ మామ మయోధ్యం త్వరితో యయా-అనిమా. 2 గరుత్మా నివ
వేగేన జిఘృక్షత్ భుజగోత్రిమమ్-అనిమా 3 భుజగేం ద్రాలయం శుభమ్-అనిమా 4 సంప్రహృష్ట
తనూరుహః-అనిమా.

తే. ఖ్యాతిఁగన్నట్టిగోపతిఁడు నెడునదిని, భయదమాభీమనాలాఖ్యఁవనము, బహువి
ధములనొప్పారు సస్యమ్ముఁలమరనున్న, కోసలాఖ్య దేశంబులఁ దగోర్కి నందు.

క. కనఁబడు ప్రజలను గనియెను,, వనచరకుంజరుఁ డతండు ధవళదూరము చ
య్యనఁ జని నందిగ్రామం, బునకు సమీపముఁ గుమ్మఁబు, గఁ గరుతరులఁ.

చ. కనుఁగొనె, నాద్రుమంబులు నిఁకామము ప్రీతిని నెల్లవారలుం
గనునటులుండుఁ గానఁ కనుఁగాదిలిపుత్రులతోడ స్త్రీలు నృ
ధనికరమందుఁ గ్రీడిల సతంబును నల్పుచునుందు, రావనం
బునఁ గలవృక్షముల్ సురవిఁభుప్రియసంపదవృక్షసంతతిఁ ౨౬౪ 5350

తే. అర్థపతిఁడై త్రరథవనఁబుందు నలరు
తరువరంబులఁ జోలి యెంతయును వెలయ,
నాయయోధ్యకు ఘటికాద్యవృషప్రయాణ
ష్టునకుఁ దగినంత సప్తసంఁ దనువునందు ౨౭ 5351

తే నారచీరలు కృష్ణాజినకృతవస్త్రములు చెలంగఁగ నాశ్రమఁమున వసించి
చిక్కి రామునిరామికి ధిమిక్కిలి వగ, పొంది దీనుండునై జడల్ఁపునాని నియతి.

సీ భ్రాతృవ్యసనమున ధవళు కృశింపఁగఁ బంకదిగ్ధాంగుడైఁఫలము లట్లై
కందమూలంబులుఁనుం పనకశనంబులుగ దాంతుఁడై వృధంఁబుగఁ జెలంగు
తాపనవృత్తిని ధర్మముల్ నలుపుచుఁ బాడువుగా జడలగుంపులు తగంగ
వల్కలాజినములఁ దై నెట్టులొ కప్పుకొని వాఙ్మయమును ధవనర భావి
తాత్పుడై బ్రహ్మనిఁ కమరు తేజంబున నలరుచు శ్రీరాముఁ డాదరమున

తే. నిచ్చి పోయినపాదుక ధరింతు నునిచి
వనుధఁ బాలించుచుఁ జతుర్వర్ణముల ప్ర
జలను సుంతయు భీతిలే కెలమి నొందఁ
గాచుచుండెడుభరతుని ధరియె నచట. 3౧ 5353

చ. అతనిని జాగరూకులయి యాత్మవిశుద్ధిని గాంచుచున్న మం
త్రితతులునుం బురోహితులు యెంతవనమించెడు వాహినీశులుఁ
జతనముమీఱఁ గొల్పుచును ధర్మవిధంబుల భూమి నేలు న
న్మతివిభవంబున విభుని ధర్మము రాముని లోఁ దలంచుచు 3౧౪ 5354

తే. కావిరంగులవస్త్రముల్ గట్టి యుండి, రట్లు గట్టంగఁ గారణ ధవళు వారు
రాజపుత్రుం డతండు చీరవనములఁ, దాల్చియుండఁగఁదారు నాధర్మరతుని

తే. వదలి మంచినస్త్రంబుల ధరింపఁ గట్టి
సకలభోగంబులను బొందఁ జన గటంఠు

* కోశమాత్రే త్వయోధ్యాయః-అనిమా. కోశమాత్రే ఘటికాద్యవృషప్రయాణ
ఖ్య. అనఁగా చెండుగడియలు నడువఁదగినంత దూరము అనిభావము

నాశలను మాని యతనిచే యాశ్రయించి

కాచియుండిరి రాముగాఁగను మౌనమున. 33

5356

చ. అనిలజఁ డంత ధర్మవిదుఁ డౌచు నుటొక్కశరీరమున్ ధరిం

చిన యలధర్మమట్లుగ శుచిం నరికొల్పి శరీరముం ద్యజిం

వను దలపోయునాభరతుఁ డ బావను గాంచి కరంబు లొగ్గి యి

ట్లనియెను, దండకాఖ్యవనఁచుందునఁ జీరజటాధరుండుగాఁ

దనరెడునెవ్వనిగఁగుటచి ధత్తయు నీవిటఁ జింతనొందెదో? 34

5357

క ఆరాముఁడు తనకుశలము, గారవమున నీకుఁ జెప్పఁగా ననుఁ బనిచెన్,

శ్రీరామునిప్రియవాత్తాసారము వచియింతు దాని! సంగతివలనన్. 35

తే. దారుణంబైన యిట్టిచింతను ద్యజింపఁ

గలవు వినువీ ముహూర్త మందెలమి నన్న

యైన రామునిఁ గూడుదు డ వాఘనుండు

రావణుని జంపి తనదుభార్యయగు నీత 36

5359

క. మరలం బడసి ఫలించిన, వరకాంక్షలతోడ బాహుబలవిక్రములై

పరఁగెడు మిత్రులతో నిదె,యరుదెంచుచు నున్నవాఁ డహార్యప్రీతిన్. 32

క. గురుతేజఁడు సౌమిత్రియు, నరుదెంచుచున్నవాఁడు యశమున మిగులం

బరఁగెడు నీతయుఁ గోరిక, లరుదుగ ఫలియింపఁగాఁ బ్రహర్షము మిగులన్.

తే అనురసతిఁ గూడుశచివలెనాత్మవిభునిఁగలిగినచ్చుచున్నదోయలఘుచిత్త

యనుచుఁ బావనివలుకంగఁగనన్నయందు,వత్సలుండగుభరతుఁడహర్వాత్త కాత్మ.

తే. హర్షమును బట్టఁగా లేక యట్టై నేలఁ

బడెను మిక్కిలిహర్షంబు డ వజ్రలు మూర్ఖ

మునిఁగె నీవార్తకే యిట్లు డ మూర్ఖువోయె

నింక రాముఁడె కనబడ నేమి యగునొ 37

5363

క. భరతుఁడు నిరివెలయఁగ న, త్రుణంబున క్షణములోనఁ డా లేచి మహా

త్తరమునము నొనఁగువార్తను, వరుసం బల్కెడు మహాత్మవా యతనూజన్

తే తెప్పిటిలి కాఁగిటం జేర్చి యప్పటివగ

ననలఁ దోయుచుఁ బ్రీతిమఁగుంబులై న

బాష్పములచేతిఁ బావని డ వపువుఁ దడిపె,

నంత హనుమంతుఁ గని యిట్లు డ లనియె నతఁడు 38

5365

చ. మనమున నీతఁడొనె యొకమర్త్యుఁ డటంచుచు సంతయించుచున్

వివతగుణా! కృపానీలయ! డ విస్తృతిఁ గాంచిన ప్రీతి నిట్లు వ

చ్చిన దివిజుండవో? యిటకుఁ డ జెల్వమరంగ నరుండవో? యెఱుం

గను బ్రియవార్త లాడెదవు డ ప్రతరంబుగ నోమహామతి! 39

5366

తే. ఇట్టిప్రియతమవార్తల * కేను గాన్కఁ
గాఁగ గోలక్షలను చూఱుఁగ్రామములను
జారుకుండలములఁ దాల్చి * సాధువినుత
శీలముల మించి ముఖము శశివలె మెఱయ ౪౨౪

5867

క కనకచ్చాయయు నాసికయు నూరువులు నుంచరతను * నొప్పుగ వెలయం
గను సర్వాభరణంబులఁ, దనువులు సొంపుగ రహించఁ * పగినకులంబు. ౪౩

క జాతియుఁ గల్గి చెలంగెడు, వాతులఁ బదియాస్వరను మనం బలరక వి
ఖ్యాతిని బెండ్లాడఁగ సంప్రీతిని నేనిత్తు చనుచుఁ * బృథ్వీశజుడు. 5869

చ. వనచరవీరుని గుఱించి * వర్ణముగా వచియించి యద్భుతం
బనఁదగు రామునాగనున * మాతనినుండి యెఱింగి యున్ననం
గనుఁగొనువేడ్క యుబ్బఁ గపికాంతుని గన్గొని హర్ష ముట్టె నె
మ్మనమునఁ బట్ట కుబ్బఁ బవనమానతనూజునితోడ నిట్లనె. ౪౪ 5870

నూటయిరువదియెనిమిదవ నర్తము సంపూర్ణము.

౧౨ - వ నర్తము

—*— భరతునకు హనుమంతుఁడు రామునిపకలన్పల్తెంతమును దెల్పి సంతస్తుఁడై యుట. —*—

చ గురుతరకాననంబునను * గొంకక పెక్కుశరత్తు లుండి భూ
వసుడయి నాకు నాధుడయి * భాసీలురాఘవుని గుఱించి యి
త్తగుణమునందు వింటిఁ గద * ధాత్రి మనుష్యుఁడు నూఱువర్షముల్
వగునగఁ బ్రాణయుక్తుడయి * వర్ధిలెనేఁ గను మోచముగ్ గడు. ౧౪ 5871

క అను నీనానుడి సత్యమే, యని నాకుం దోచుచున్న * దని పవనజుడు
మును సంగ్రహముగఁ దెల్పిన, వనచరరాఘవులమైత్రి * వగునం దెలియె

చ మనమున నెంచి యిట్లనియె * మానధనా' కపిరాజితోడ రా
మున కెటు మైత్రిగల్గెఁ గత * ముగ్ విసఁగోరెన నేప్రదేశముం
దన నది దేనికై గలిగె, * దోరిపువేడుకఁ బ్రశ్నచేయునా
కనఘ' యధార్థరీతి మునఁపంద వచింపుము మైత్రిపేర్చిచే 3 5873

చ అని వచియించి మానతతి * కర్తముగాఁ గను నాననంబు నా
తని కిడ రామమూర్తిచరితంబు వనంబున నైనఁ దానిఁ జె
ప్పును దలపోసి యాభరతుఁ * బావనుఁ గాంచి మగు తనూజు డి
ట్లనియె, విభూ' భవజ్ఞునని * కాదృతి మీజనకుండు ప్రీతిచే ౪ 5874

సీ. వరము లొసంగుట * వానికై యడవికిఁ గింకరగాఁ బడుటయుఁ * బార్థివ్రండు
రాముఁ బాపన వగ * రయమునఁ జచ్చుట రాజగోపమునుండి * రాజదూత

* ఏతి జీవంత మానవోన్యసం ఐక్షకౌ దపి-అనిమా.

లీయయోధ్యకునిన్ను నీయనుజునితోడఁ గొనివచ్చుటయురాజ్యమునుగ్రహిం
దలఁపక నీవును ధన్యుహంతవు సజ్జనాదృతధర్మంబు నాశ్రయించి ప్ర
తే. చిత్రకూటంబునకుఁ జోయి శ్రీరఘుపతి

గాజ్యమును గైకొనంగఁ బ్రార్థనము గొల్పు
టయును రాముండు శంఢిహాట నె గ్రహించి
దాని నొల్లక వదలంగఁ బూనుటయును. ౨౪

5375

తే. అన్నవగుపూజ్యపాదుక ధరించి నీవు, మరలివచ్చుటయు నను నీచరిత మెల్లఁ
దత్వముగ నీకుఁ దెల్లంబు తరలినీవు, పాదుకలు గొంచు నరిగినఁ బార్థివసుత!

క. తరువాతిపాద నంతయు, వరుసగ వచియింతు, మరలఁ బత్తనమునకీ
వరుగఁగ నపూర్వపురుషులఁ బరికించుట నచటి పక్షివారమృగతతుల్. ౨౫

క కలయం బరుగిడఁగా నిమ్ములఁ బరితాపంబుఁ దరుణమున నిటఁ గనిన
ట్లు లలిం దోచెను, నంతట, నిలాధవుండును మహావనభయతంబై గంగ

తే. పులులు సింగంబులును మృగంబులు వెలయఁగ

భయపడై నిర్జనంబునా వనము మిగుల

విస్తృతంబును నగుదాని వేగ చేరె,

రాఘవులు సీతతో మహారణ్యమందు ౧౧

5379

క. చనుచుండ విరాధుండను, ఘనబలుండ రాక్షసుండు క్రందుగ శబ్దం
బును జేయుచు నడ్డముగాఁ, గనఁబడియెను వారిముందుగా, నీరీతి ౧౨

క ఘననాదం బొనరించుచు, దనబాహువు లెత్తి రాఁగఁ దలక్రిందుగ నా
తనిఁ బట్టియెత్తి గర్జించు నారౌఢు మదగజంబుఁ బోలెను వారల్ ౧౩

తే పడఁగలై చి స్థాపించి రఘుడు సహజులు

రామలక్ష్మణు లటు దుష్కరమగు కార్య

మును సమాప్తము నొందించి చని తదీయ

నిశనె కమనీయశరభంగుని పదమునకు ౧౪

5382

క. చని రంతట, శరభంగుండు, మునిపతి దేవతలలోకమున కేగంగా

గని సత్యపరాక్రముండగు, జనపతి యటనున్న మానిశక్రుల కెలమిన్. ౧౫

తే వందనం బిడి యటనుండి సుందరమగు

నాజనఘానమును జేరె, నంతఁ గొంత

కాలమున కచ్చటికి వచ్చెఁ గరినచిత్త

యైన శూర్పణఖాహ్వయ యంతలోన ౧౬

5384

క రామునియాసతిఁ గైకొని, భీమబలుండ సుమిత్రప్రియపుత్రుండు

ద్వామంబగు ఖడ్గము గొని, యామానిని ముక్కు జెవుల నట్టె యడంచెన్.

ఆ అంత భయదకర్షులగు రాక్షసులఁ జతుర్దశసహస్రములను దా నొకండ్ల

- మానితాత్మకడై న ♦ త్వాసతి రాముండు, యమునికడకు బంచె ♦ నాన్ధలమున.
- క. దనుజులు వారంపలు చ,య్యన నొక్కటిగాఁ జెలంగి ♦ యారామునిపైఁ
జనుదేర నర్థయామం,బున నిశ్శేషముగ వారిఁపొం గడఁగించెన్. ౧౮౪ 5387
- చ. అనిశము సంకతావనతులై తపముల్ గమిబాడొనర్చుచున్
ఘనబలవీర్యముల్ వెలయుఁ గ్రాలెడు నాపదునాల్గువేలమం
దిని రఘురాముఁ డేపున వధించెను సంగరరంగమందు, వా
రని నొకముద్దయైరి దనుఁజాధిపుఁడౌ ఖరుఁ డీల్లె నచ్చటన్. ౨౦ 5388
- క. దనుజాంగన శూర్పణఖ య,తనిచే వికృతాంగి యగుచుఁ ♦ దద్దయు మూర్ఖం
బుననొప్పుఁ గానఁ దనవా,రనిఁ బడినం బోయె రావణాసురుకడకున్ ౨౦౪
- సీ. దానివార్తను విని ♦ దానవనాథుండు పనుపఁగా నాతనిఁయనుచుఁడగు
మారీచుఁడనువాఁడు ♦ ఘోరరాక్షసుఁ డట్టై రత్నమయాంగమ్ముఁగ్రాల నొక్క
-మ్మగ్రూవుఁడై వచ్చి ♦ మేదిసీతనయకుఁ దనయాట చేలోభఁమునుగలుగఁగఁ
జేసె, సంతట రాముఁడేరి సీతయు నీమ్మగంబును బట్టుము ♦ కమ్రూప
- తే. మిద్ది యుండిన మనస్థలం ♦ బిదియు నొర
యెంతరిమణియమై మదికింపుఁ బెంపఁ
జాలునో, యన రాముండు ♦ చాపమాని
పరుగువాఁడెడు దానితో ♦ సరిగ వడిని. ౨3 5390
- క. పరుగిడుదానిం బట్టుగఁ, దరముం గా దింక ననుచు ♦ దానిస్థితిని దా
నరయుచు నానతఃపర్యము, గురుతరమును నైన యొక్కఁకోలం గూల్చెన్.
- క. వినుమో సౌమ్యా' రాముఁడు, వనమున కాజింకవెంటఁ ♦ బరుగిడుటయు నా
తనిఁ జూడ లక్ష్మణుండును, జనుటయు రావణుఁడు తగినఁనయయ మిదనుచున్.
- ఆ. ఆశ్రమంబుఁ జొచ్చె ♦ సంగారకగ్రహ, మడరి రోహిణినిఁవడి గ్రహించు
నట్లు బలిమిరూఁక ♦ నవనిజనుం బట్టుకొనియె, నామెకష్టఁమును గని యట.
- క. రక్షింపఁ బూని వచ్చిన, పక్షిజటాయువును జూచి ♦ బవరంబున వాఁ
డాక్షణము చంచె రావణుఁ, డాక్షితిసుత బలిమిఁ బట్టి ♦ యతి వేగమునన్.
- క. చనియెచు, బర్వతములునాఁ, దనువులు తగ బుశ్యమూకఁధాత్రీధ్రము మీఁ
దను వనియించిన కపివరు, లనూనగతి సీతఁ గొనుచు ♦ నరుగుదనుజపున్.
- క. కని రచ్చెను పెందుచు, నా, దనుజుండు మహాబలుండు. ♦ తతవేగమునం
దని లంఁకఁ జెచ్చె, సంతటఁ, గనకమయాశ్రంతపిథదఁకన్రూగ్రహమునన్.
- సీ. ఉనిచి యాశ్వాసింపె ♦ మనమున కింపైన పలుకుల, సీత యాఁపలుకుల మఱి
యారాక్షసునిఁ దృణఁచుట్టులుగా నెంచి యాతఁ డెళికివఁనాంతరమున
నునుపఁగా నుండె, నాఁవన నుండు శ్రీరాముఁ డామాయలేడినిఁహతమొనర్చి
యాశ్రమమును జేరిఁయందు సీతను జూచువునుగానకన్యధఁనొందె, మిగుల

తే. నంత సౌమిత్రితోడ రామావనీశుఁ

డరిగి పితృసఖుడైన గృహధానివుండు

హతుఁడయినరీతిఁ గనబడఁ ♦ సతనికగ్ని

నిడి మనోదుఃఖమునఁ దనఁపడఁతి వెదకి 3౨

5397

క. గోదావరితటమునకుఁ, మోదము నొడఁగూర్చు బుష్పముల నలరుచు నా
మేదినిఁగల వనములకును, నాదరమున వచ్చెనేమొ ♦ యానతి యనుచున్.

ఆ. తిరిగి తిరిగి వెదకె ♦ మరల నాసోదరు, లన్యుహావనంబు ♦ నందుఁ జనుచు

నొక్కయెడఁ గబంధుఁనుగ్రరాక్షసుఁ జేరి, రంత సత్యశౌర్యుఁడగుజనపతి

తే. ఆకబంధునిమాటల ♦ నాలకించి

ఋశ్యమూకగిరిం జేరి ♦ యిననుతుఁడగు

నట్టినుగ్రీవునిం గాంచె ♦ నంతవార

లిద్దఱును జేరకయె ముందె ♦ యెలమి యొడవె 3౩

5400

క. మునుపే నుగ్రీవుని నాతనియగ్రజుడైన వాలి ♦ తనరాజ్యముచుం

డి నితాంతబలము మీఱఁగను వెడలం గొట్టి యుండెఁ ♦ గడుఁగూర్చుండె .

క. వనచరపతి రఘువీరులు, మనములఁ గల భావములను ♦ మఱి చెప్పుకొనం

గను వారిమైత్రి దృఢతం, గన రామునిబాహుశక్తిఁ ♦ గపివరుఁ డనిలోన్ 3౫

క. గురుబలుని మహాకాయని, హరినాథుని వాలిఁ జంపి ♦ యీ రాజ్యంబున్

బరమమును సంగ్రహించెను, హరివర్యులు పట్టమునకు ♦ నాతనిఁ బఠిగెన్.

క. ఒనరించి యతనిఁ గొల్పిరి, జనకజ వెదకింతు ననుచు ♦ శపథము పలికెన్

వనచరపతి రామునితో, వినుతాత్ముఁడు స్థవగనంఘుఁవీరుం డంతన్ 36

తే. ఆజ్ఞచేయంగ సీతయఁన్నట్టి నెలవు

గనుఁగొనంగను బదికోట్లు ♦ కవులు వెడలి

రెల్ల దిక్కులకున్, సీత ♦ నెఱుంగఁ బంపఁ

బడినకవులందు మేము పఁపివ్రతవరమయి. 3౭

5405

క. అలరారు వింధ్యయందే, పలువిధముల వెతల గుహను ♦ బడియుండఁగ నో

జలజాస్తవంశభూషణ', సలలితగుణ' కాల మెంతో ♦ జరగెన్ మాకున్.

తే. ఆజటాయువునగ్రజం ♦ డధికవీర్య

ఘనుఁడు సంపాతి రావణం ♦ డను సురరివు

నింటియం దున్న దాసీత ♦ యిప్పు డనుచుఁ

బలికె, నేనంత నాబంధువులు కలంగి రంగ ౪౦

5407

క. వెత నొందుచుంటి మంతట, మతిధైర్యంబునను నే సమానుషశక్త్య

ధతి నూలు యోజనము లా, యతిగలసంధ్రమునుదాటి యనుగుగృహమునన్

తే. ఆయశోకవనంబునఁ యందు నొంటి

నుండి కాశేయపరిధాన ఁ మొప్పు మలిచ

యగుచు నానందమును బాసి ఁ యాత్మవిభుని

యందు దృఢచుగుభక్తిచే ఁ నలరి యుండ ౪౨౫

5409

క. కనుఁగొంటి సీత, నేనా, ననితాముశి శాస్త్రరీతిఁ ఁ బ్రశ్నించితినె

దను బొందని యాసుంపరి, తనవృత్తాంతమును దెల్పఁ ఁ కమిఁగని యాత్మక.

తే. ఆమెకుఁ గుర్తుగా రాముఁనంగుళీయ

కము నొసంగితి, నామెయు ఁ సులరత్న

మును నభిజ్ఞానముగ నిచ్చి ఁ చన ననుజ్ఞ

నియ్య నేవనముఁ బల ఁ మెనఁగుచుండ ౪౪

5411

సీ పాదొనరించి తఁ త్పాలకులను జంపి యింద్రజిత్తును బోర ఁ నెట్లు లితని

జక్కించుకొననగఁ నక్కటా యనుసంశయముఁ బొందఁ జేసియుఁ య్యనురనేతఁ

గనువేడ్క బ్రహ్మాత్మఁమునకు వశుండునై పోయి రావణునకు ఁ బుద్ధిచెప్పి

లంకను గాలించి ఁ బింకముమీఱఁగాఁ జనుదెంచితిని శ్రమ ఁ మనఁగ లేక

యెట్టికార్యముఁ జేయుఁనట్టిరామునిఁ గని యతులకాంతిని బొల్పుఁనమ్మణివర

తే. మిచ్చినాఁడను రోగార్తుఁ ఁ డింక బ్రదుకఁ

జాల ననునంత కష్టమూ ఁ కాలమందు

నమృతపానంబునక బ్రదు ఁ కందుచట్లు

భార్యకుశలంబు విని హర్షఁపరవశుఁడయి ౪౬

5412

క. ధర జీవింపం దలఁచెను,, సురిరివునగరమున కేగఁ ఁ జూచి ప్రయత్నం

బురుతరముగ నొనరించి లయ,తరుణంబున లోకవితతిఁ ఁ దగఁ గాల్పంగక.

క. చెలరేఁగు నగ్నిహోత్రుని,వలె రావణుఁ జంపఁ బూని, ఁ వార్ధి నరికి నే

నలఁ గూడి పోయి యుల్లిచి, నలునిక నేతువును బంధఁపం బొనరింపక. ౪౭

క. ఆనతి యిడి దానిపయి, వానరబలములను గూడి ఁ వార్ధిఁ పరించె,

వానరవరుఁ డానిలుఁడ, దానవబలపతిఁ బ్రహస్తఁ ఁ దా వధియించె ౪౮

తే కుంభకర్ణుని రఘువంశ్యఁకుంజరుండు, రామభద్రుండె చంపె నింఁద్రరిపుండై న

తత్తనూజుని సౌమిత్రి ఁ తా వధించె, రావణునిఁ గూల్చె నాజిలోఁరాఘవుండె

సీ. సురపతియములును ఁ పరుణశివుల్ బ్రహ్మాయను స్వర్గవాసియై ఁ యొప్పువశర

ధావనీశ్వరుఁడు నొఁయ్యన వచ్చి శ్రమింతుండై నరామునకు నెఁయ్యమునవరము

లొనఁగి యారిపుభీకఁగొగ్గమూర్తిని నుతియించిరి దేవ్వు ఁ తెల్లమునులు

వరము లిచ్చిరి వారివరములఁ గైకొని సర్వోపశాంతిఁ సమితిఁ గూడి

తే. మృతులు బ్రదుకుట సంతోష ఁ మతశయమ్ము

గాఁగఁ గొందుచుఁ దగఁ బుచ్చుకంబు నెక్కి

వచ్చెఁ గిష్కింధ కతఁడిట్లు ♦ వచ్చి గంగ
పరిసరమున భరద్వాజఁపదమునందు ౫౨౪

5417

తే ఉన్నవాఁ డిప్పు పుష్కర ♦ యోగముగల
యెల్లి యేవిఘ్నములు లేక ♦ యే యతనిని
గానఁ గల వీవు నా, సత్యఁమై నితాంత
భావబోధకమగు కపిఁపల్కు వినుచు ౫౩

5418

క అనుపమముదమునఁ గరియుగము నొగ్గి నాకాంక్షీతార్థములు చిరకాలం
బునకుఁ ఫలించె నని ముదమును గూర్చెడురీతి వాక్యమును వినిపించెఁ.

నూటయిరువదితొమ్మిదవ సర్గము సంపూర్ణము

౧౩౦ - వ సర్గము.

ఁకొక { ఛరతుఁడు రామున కెదురేగి యందఱను బిలుచుకొని } ఁకొక
నందిగ్రామమును బ్రవేశించుట

క పరవీరహంతయై తగు, భరతుఁడు ఋతవిక్రముండు ♦ పరమానందం
బు రహిఁ గూర్చుమగుత్సతు, నిరుపగు వాక్కులకు మిగుల ♦ నెమ్మిం గనుచుఁ.

౩ తనయనుజుని శత్రుఁఘ్నునిఁ, గని యిట్లని యాజ్ఞ చేసెఁ, ♦ గడువడి నరులె
ల్లను శునులై కులదై వము,లను నగరచతుష్పథంబులను మోదమునఁ.

క వరచందనసుమమాలోయిత, స్కరిముల వాద్యములఁ జక్కఁగా విధిఁ బూజిం
తురుగాక ¹స్తోత్రవితతులఁ, బురాణములఁ గోవిదులయి ♦ పోలిచెడునూతుల్.

²క పురిఁగలవై తాళికులు స, గరమున వాదిత్ర పటుతఁ ♦ గాంచిన వారుఁ
నిగుఱున ర్తనగీతము,ల రహిఁ దగుగణికలుఁ విఠలాసము మీఱఁ 3 5428

తే చంద్రనిభమైన రామునాఁసన్యంబుఁ గనఁగ
నిపుడె చనుదెంతుగా, కని ♦ యెంతొస్త్రీతి
నాజ్ఞ చేయఁగఁ బరవీరఁహంతయైన
యతనితమ్ముఁడు శత్రుఁఘ్నుఁ ♦ డాదరిమున ర

5424

క భృతీజీవులఁ బెక్కింపఁ, శతశతములుగాఁగఁ బిల్చి ♦ సత్వరముగ భూ
పతిరాకఁ దెల్చి మీ రింక, జతనము మీఱంగఁజేయఁజను నీరీతిఁ ౫ 5425

క. నందిగ్రామమునుండియె, సుందరమగుపురముదనుక ♦ శుభపథములఁ జే
యం దగుఁ జక్కఁగఁ బల్లము,లందుఁ మృత్తికను ద్రోసి ♦ యనువగురీతిఁ.

సీ విషమస్థలమ్ముల ♦ వేగమ సరిచేయఁదగు, మిట్టభూములఁ ♦ ద్రవ్వె పాఠ
వైచి నమంబుగా ♦ నఱలునట్లుగఁ జేయుఁ, డవ్వల హిమశీతఁలాంబువులను

¹ నూతా స్తుతిపూరాణజ్ఞాః - అనిమా ² సర్వే వాదిత్రవకలా గణికా శ్చాపి సంఘాః -
అధినుః

దడిపి యామీఁద నంతటఁ బుష్పలాజలు చల్లుఁడు, మఱి కొందఁ టిల్లునీల్లు
ధ్వజములఁ బురవరోత్తమనుగు చునరాజధానియందు మహాపథములయందు
తే. నెత్తుదురుగాక, రవియుదయించువఱకు
ధామముల నెల్ల సరపుష్పధామములను
గన్తుములుగ నొనర్తురుగాక రాజ
1 మార్గములయందు శతసంఖ్యఁనునుజు లెలమి, ౮

5127

చ అరుదుగఁ బంచవర్గము లై తగుముగ్గులు పెట్టి చాలనుం
దరములుగా నొనర్చుఁ డని ట తానపు డాజ్ఞ యొసంగె, నంత భూ
వరవనితల్ మహాపతివచారము సేసలు వారిభార్యలున్
ధరణినురుల్ మహాపతివిధానము సంఘములోనిముఖ్యులున్. ౯

5128

తే గుంపులుగఁగూడి రామునిఁ ట గోర్కి గనఁగ
వెడ్డులుదురుగాక యని భరతుఁడు ననుజ్ఞ
చేయ నందఱు వెడలిరి, ట ట్టితివుమంత్రు
లైన ధృష్టిజయంతులు ట నవ్విజయుఁడు ౧౦

5122

తే. అర్థసాధకసిద్ధార్థ లయ్యశోక, నుం త్ర పాలసుమంత్రులు ట మదపుటేనుఁ
గులు సువర్ణవిభూషితఁములుగ నెనఁగ, వానిపై నెక్కి వెడలిరి ట వై భవమున.

సీ. భూపాంతరంగులై ట పాలుచుకొండఱు, నడములకు బంగారు మోతులనుగట్ట
నలరుచు 1 పుగయేనుఁగులను గూడినయఁడుగజములపై నెక్కి ట కదలిరంత
మఱియు మహారథుల్ చునుజులు కొండఱువాజినక్రాంతముల్ ట భానురములు
నగు రథంబుల నెక్కి ట యరిగిరి, ప్రానశ క్ష్యప్తులఁ గరముల ట నంది భటులు

తే. ధ్వజపతాకలఁ గరములఁ ట బట్టితొరగ, దశశతంబులపై నొప్పుఁ ట దగుపుగుమలఁ
గలిసియున్నపదాతులు ట నెలమి వేలు, గాఁ జెలంగుచు రా వీరకాండ మేగె

క. సరపతిదారలు యానోత్కరములతో రామజననిఁ ట గౌసల్యను నా
దరమున నుమిత్ర ముందుగ, నగుగంగాఁ బంచి తారు ట సరిగిరి వెనుకన్. ౧౨౪
క కై కేయీసహితంబుగ, భూకాంతునిభార్యలెల్లఁ ట బొంగెడుకాండన్
వే కదలి పోయి చేరిరి, శ్రీకలితుని రామచంద్రుఁ ట జిత్రము లలరన్ ౧౩

1 ఎనిమిదవశ్లోకము మొదలు తొమ్మిదిన్నశ్లోకమువఱకు సున్నవి, మూడవశ్లోకము తర్వాతి నుండవలయుననియు, నిటనుండుట ప్రమాదమనియు గోవిందరాజులు వ్రాసిరి ఏమనఁగా నాల్గవ శ్లోకమున కక్షుష్ణు డాజ్ఞాపించినట్లున్నది ఇవట వెనుగుగుగాక యని భరతువాజ్ఞ గాఁ గా నంబడుట యసందర్భమని వారిభావము మక్కికిమక్కి గాన సున్నట్లేనిగించితిని వారు వ్యాఖ్య యు నట్లే వ్రాసిరి గాని యట్లుండుట మేలనిమాత్ర మపపాదించిరి “స్థితస్య గతి శ్చింతనీయా” యన్నవాడను గాన మార్పకి నాందోకిరించితి నను నాభావమును గ్రహించి మన్నింతురుగాక.
2 పగజాభిః కరేణుభిః-అనిమా

- క. కనుగొన నందిగ్రామంబునకు నయోధ్యాపురంబు † పొందువడలి వే
జనులెల్ల భరతుచెంతకుఁ జని, రాచతురంగములగు † సైన్యము లెల్లఁ. ౧౫౪
- క. అరిగెడుతేటి నుత్తమహయఃఖరశబ్దములు రథనేమిఁకోటులధ్వనులుఁ
వరశంఖదుందుభిధ్వను, లురవడి భూమిం గవల్చి † యొప్పెన్ మిగులఁ. ౧౫౫
- సీ ధర్మాత్మఁడై ప్రాజ్ఞఃతల్లజుండయి యుపవాసాశీః గృశీయించి † భ్రాతృకొఱకు
ననిశంబు వగచుచు † నతిదీనుఁడై నారచీరలు నజనముల్ † గారవమున
ధరియించి భరతుండు † హరివరుమాటలహర్షంబునుంగొంచి † యలరుచుండఁ
గాన నుత్తమవిప్రః † కలితుఁడై వై శ్యులునా యూయినంఘంబు † లందు ముఖ్య
తే లును దనుం జుట్టుకొనిరాఁగ † ఘనులయితగు
నావసిష్ఠాదిమంత్రులు † నమల మాః
మోదుకంబులఁ గైకొని † ముదముమిఱ
వెంబడిం జనుచేరంగ † విమలరీతి ౧౯
- 5436
- క. భేరిశంఖరవమ్ములు, బోరుకొనన్ వందిజనులు † పొంగుచుఁ దగుకై
వారములు చేయు చుండఁగ, శ్రీరామునిపాదుకలను † శిరనున భక్తిఁ. ౧౯౫
- క. ధరియించి శ్వేతిమాలోన్యత్కరమునఁ దగు తెల్లగొడుగు † త్కృపార్పములై
వరహాసుదండములు భా, సురములు నగుచానురముల † సారిడిం గొనుచున్.
- క తనహితులు నుచుంత్రాదులు, చనుచేరంగ రాముఁగూర్చి † చనియెను, నటఁ బా
వనిఁ గని భరతుం డూరక, యె నిలిచి యిట్లనియె; నీకు † నెన్నఁగ హనుమా!.
- క. వనచరులకు సహజంబుగఁ, గనఁబడుచలచి త్తత యిటఁ † గలుగదు గద యా
ద్యుని వైరినూననని రా,మునిఁ గాకుత్స్థునిఁ గనంగఁ † బోలదు నాకున్.
- క వనవరులు కామరూపులు, మునుముందుగ వచ్చుచిహ్నములు గూడన్ నా
కును గానరాకయున్నవి, హనుమంతా! హేతావేమి? † యడిగెద నిన్నున్.
- చ. అనిభరతుండు తన్మఱిచి † యాడిన నాహనుమంతుఁ డప్పుడి
ట్లనియెచు సత్యవిక్రమమహాత్యములందగు నానరేంద్రుతో,
వనచరరాఘు వీశ్వరులు † నచ్చుటకుం దడవౌట యేలొ చ
క్కనిగతి విన, విందుటకుఁ † గాఁ దలపోయుచు నీతియు క్తుడై. ౨౪
- 5442
- తే ఆభరద్వాజహానిదఁ † యుం దనుప్రజములు నిరతము సుఫలపుష్పముల నెనఁగి
పట్నదంబులు మత్తిల్లి † సాంద్రరాద, ములరఁజేయఁగఁ దేనియలవనిఁ దొరఁగ.
- క తనరుచు నున్నవి గావున, వనచరు లవ్యానిఁ బొంది † వరమోదంబున్
గనుచున్నా, రరిసూదన! జనపతి కావాసపుండు † సంతత మవనిన్ ౨౫
- చ. వనచగు లుండుతావులను † బాదసముల్ ఫలియించియుండునం
చును పరమిచ్చినాఁడు రుచిఁకోభితమూర్తి మునీంద్రుఁ డాదృతిన్

జనపతికి భటావళికి ధారుతరంబుగ వృక్షరాజుచ

క్కనిచుధు వొప్పు సద్గుణము ధ్రువైడువిం దొనరించినాడనూ'. ౨౬ 5445

చ. కనుక నె వానరుల్ తనివి ధ్రువైగఁ దేనియ లాని పండ్లనుం

దినుచుఁ బ్రహర్ష మొప్పుగ నతిస్థిరసశ్వము మీఱ నార్చుటల్

వినఁబడుచున్న విత్తతీని ధ్రువైకపుల్ తగుగోమతీనది

జననర! దాటుచుందు రని ధ్రువైంతమునం దలపోసెనన్ విభూ' ౨౭ 5446

ఆ. అదిగొ పైకిఁజెప్పు ధ్రువైనుధూనివృక్షమును గనుము గీచ ధ్రువైకపులు

వాలుకీని దరింప ధ్రువైచున్నాని, తెలిసికొంటి, నాకపు లిపు డెలమి.

క రమణీయసాలవనవృక్షములం గదలించువాఁగ నుండు రటం

చు మదికి దోచెడు జాగిటు, లమరెను జూ, యల్లయదిగోయతివిమలంబై.

తే. శశధరునితోడఁ దుల్యమై ధ్రువైకపులను

లఘుపుష్పకమను వ్యోమయోన మచట

దవ్రసం గనఁబడియెడు ధ్రువైక దీని

మనసుచేతనె గల్పించె ధ్రువైకమను వింటి. ౨౯

5449

క. అనఘుఁడు రాముఁడు రావణు, నని బంధుయుతంబుగాఁగ ధ్రువైకమొనరిచి దీ

నిని బొందినాడు, తరుణార్కునివలెఁ గాంతులను మిగులఁగోమరారునడై.

క. మనరామువాహనంబై, తనరారెడు దీని బ్రహ్మకయను గుభేరుం

డును బొందె మనోవేగంబునఁ జోవం జాలుఁ జెప్పు ధ్రువైకపుమారా'. 3౦౪

క. దీనిపయి వీరులకు రఘునూనులు విక్రమగుణైకధ్రువైకపులు తమిన్

జానకీయు భూరితేజంబై నెగడుకవీశ్వరుండు ధ్రువైకపునిభండై. 3౦౫ 5452

తే. వినయగుణభూషణుడగు విభీషణుండు

గూరుచుండిన వా రదిగో యయోధ్య

కరుగుదెంచు చున్నారని ధ్రువైక దరణులు

స్త్రీలు బాలురు వృద్ధులు ధ్రువైకయచట. 3౧

5453

క. మనరాముం డిదె చనుదెంచె నటంచుం బలుక నపుడు ధ్రువైకగురవము నిం

గిని ముట్టై, వారి లంకలు, ఘనకరిహయరథముల దిగి ధ్రువైకపులియందున్. 33

క. నిలుచుండి యానంబున, విలసిల్లెడు దుద్రు, జూమధ్రువైకమునఁ గాంతిం

జెలఁగెడు విమానగతు నుజ్జ్వలమూర్తిని గనిరి రామధ్రువైక సంతక 33౪

చ భరతుఁడు సంప్రహర్షమున ధ్రువైక నెదుర్కొనె ముందు భక్తితోఁ

గరములు మోడ్చి నిల్చి సరిగఁ జనుదెంచితి వర్షమాట రీ

తి రఘువరేణ్య! యంచు రఘుధీరుడె డక్క నుతించె, సంతకన్

భరతుని యగ్రజుండు రుచిభానురదీర్ఘ మనోజ్ఞ నేత్రుడై 3౪౫

5456

క. మనసున శతధృతినిర్మించినపుష్పకమున వసించి ♦ చెలఁగె ద్వితీయుం
డనఁబడు నింద్రునిరీతిఁగ్గ, ననంతరము మేరువందు ♦ నలరెడు రవికిఁ. 3౫

తే. వందనము చేయురీతి నాభరతుఁ డెలమిఁ

బుష్పకంబుపయిం దగి ♦ పూజనీయుఁ

డైన రామునకుఁ నియతాత్మఁ డగుచు

మ్రొక్కె, నంత మరాళాంగములఁ జెలంగి 3౬౪

545

క నిరుపమములైన ప్రతిమల, నరుదుగ నొప్పొరి వేగ ♦ మతిశయ మగుచున్
నురుచిరమై తగ నలరెడు, వరపుష్పక ముద్ది రాసుభద్రునియాజ్ఞఁ 3౭౪

చ. ధరణికి వ్రాలె, నంత రఘుతల్లజఁ డాభరతుఁ ముదంబునం

గరముల నెత్తి పుష్పకముఖంబున నెల్లరు మాడ నున్నఁగా

భరతుఁడు సత్యవిక్రముఁడు ♦ భ్రాతృసమీపము నొంది ప్రీతితో

మరల నమస్కరించె, రఘుమండనుఁ డంతటఁ బిన్నసోదరుఁ. 3౮౪ 546

క. చిరకాలదృక్పథగతుఁ, భరతుని యిమి నెత్తి యంకభాగమున ని

ల్పి రమణఁ గాఁగిటఁ జేర్చెను,, భరతుం డంతట నుమిత్రపట్టిని భక్తుఁ.

క తన కనురక్తిని వందనమును సల్పినవాని మోదమునఁ గాఁగిటఁ జే

ర్పి నితాంతభక్తి జనకజఁ, గని మ్రొక్కి స్వనామమొప్పఁగావచియించె

నీ భరతుఁడు సుగ్రీవు ♦ భల్లూకపతి బాంబవంతు నంగదుని సత్స్వంతజేజు

మైందద్దివిదులను ♦ మాననీయుని నీలు నాఋషభుని నలు ♦ నలరుచున్న

గంధమాదన గవాక్ష శరభ సనసుల ఘనును మేఘుని బిగ్గఁ ♦ గాఁగిలిండు

కొని గారించె, నావనచరుల్ కామరూపులుగైన మనుజాకృతుల ధరించి

తే. యుండినందున భరతుని ♦ నొప్పుమీఱఁ

గాంచి పరిహృష్టులై డేను ♦ మంచితముగ

నడిగి, రంత మహాజేజుఁ ♦ డగుచు భార్గి

కోత్తముఁడునైన భరతుండు ♦ నురుముదమున ౪3౪

5463

చ వనచరనాథుఁ గాంచి యిటు ♦ పల్కెను గాఁగిటఁ జేర్చుకొంచు నో

యనుపమచిత్త! మానలువురా సహజన్మల కెల్ల నీవు చ

క్కనిసహజుండవైతివి ²జగంబున మంచుననుసృతోడ నే

జనుఁ డుపకారియౌ నతఁడె ♦ చాలు సఖుండుని చెప్పఁగాఁ జూమి! ౪౪ 5464

క అరియగు నవకృతి చేసిన, నరుఁ, డపకారంబె లక్షణం బరికగుఁజూ,

ధరణిని సంఘా మఱియును, భరతుండు విభీషణుఁగని ♦ పలికె హితముగఁ.

1 అభివాద్య తతః ప్రీతో ధరతో నామ చా బ్రవీత్ - అమూ 2 సౌహృదా జ్ఞాయతేమిత్ర
మఃకారోఽరిత్యుక్తః - అమూ

తే మాయదృష్టముచే నీవు * మారముపతి
కెంతో దుష్కరకృత్యంబు * లెన్నో చేసి
సాయపడితివిగా యని * సంతసమునఁ

బల్కె, శత్రుఁఁడు ఛాయపఱచి మ్రొక్కి. ౮౭

5466

క. తనయగ్రజుఁ డగులక్ష్మణుఁ, గని న వన మాచరించి * త్కాపుత్రికకుఁ
వినయమున మ్రొక్కి, సంతం, బెను గగఁగృశీయించిదీనవృత్తిఁగడుచుచుఁ.

క. తనరాకఁ గోరుచుండెడు, జననిం గొఁ బ్రజాదాఁగఁ జని నీవుఁ
వనమున కరుగం జనదని, ననుఁ బల్కిన వినక పోయి*నాఁడం దల్లి. ౮౮

తే దాని క్షమియింపుమా యని * మానసంబు

కలఁకఁ దీరెడునట్లుగా * గారవమునఁ

బలికి తత్పాదముల కొని * వందనంబు

సలిపి యంత నుమిత్రకు * నెలమి మ్రొక్కి. ౮౯

5469

క. *దనుజపథహేతువుగ ధా, త్రినిగీర్తిం గన్న కైకఁ * దివిరి గనుచు మ్రొ
క్కిను, సంత నితరజననులకును వందనమాచరించి * కోరిక మీఱఁ. ౯౦

క. గురువయి పురోహితుఁడునై, పరమాత్ముఁడునొ వస్థిఁ*పాలికఁ జని యా
దరమున మ్రొక్కిను; సంతటఁ, బురజను లారాముఁబ్రీతి*పొంగంగనుచుఁ.

క. నీకు స్వాగతమగుఁ * గాక యాయతబుజా' కౌసల్య మదిఁ దమిఁ*గల్గఁజేయు
సాధుమతీ' రామ*చంద్రా' యని కరంబు లొగ్గి పల్కిరి, పేరు * లురుకరాంజ
లులను సరోజకు*ట్రులమాలవలె బెక్కువేలఁ బట్టిన రసా*వీరుఁ డలరి

కనియె, ధర్మాత్ముడై * తనరునాభరతుండు మునురామభద్రుఁడి*చ్చిననుపాదు
తే. కలను జేకొని సరపతి*కాంతుఁడైన

రాముపదములఁ దొడిగెఁ దా * నేమమొప్పు,

సంతఁ బ్రాంజలియై యిట్లు * లనియె పన్నఁ

గని మహిపాల' నీరాజ్య*మును గడంగి ౯౩

5472

క. నాయొద్ద దాచినందున, న్యాయంబుగఁ గాచుచుండి * నయమున నిదిగో
యాయెడల నప్పగించితి, నోయధిపా యాయయోధ్య * కొప్పుగ మరలఁ

క. అరుదెంచి భూమిపతివై, యురుతరసంధలఁ బొంది * యుండుటఁ గంటిఁ
సరవరి' నాయూజన్యము, సరిగాఁ గృతకృత్య మయ్యెఁ, * జక్కనికోర్కూల్.

తే. ఇపుడు ఫలియించె గోశంబు * నెల్లధాన్య

శాలలను బత్తనంబును * సైన్యములను

గనుము నీదుర్భావంబు * పడె నెళగుల

ములుగ నిప్పుడు పెంపొంది * పెలసె సేవయు. ౯౪

5475

* అభిరద్య సుమిత్రాం చ కై-యాం చ యశస్వినిమ్-అనిమా, యశస్వినిం రావణజయ
గ్య తత్పూర్వాత్ అగ్రాగ్య

క. అనిపలుకుచున్న భరతుని, యనుచుగుణు ధ్రాతృభక్తుఁ డనచ్చటఁ గని యిట్లనుజునిగుణములఁ గనమికి, వనచరులు విభీషణుండుఁ బాష్పములు గడున్.

తే విడిచి పొగడిరి, శ్రీరాఘవుఁడ ముదమున
భరతుఁ దొడమీఁద నిడుకొని ఁ బొందుతుండయి
యవ్వీమానంబుతో భరతాశ్రమమున
కరిగె, నిట్లు నంది గ్రాను ఁ మపుడు చేరి. 5477

చ. జననతి దాను సైన్యయుతిఁ ఁ జక్కఁగఁ బుష్పకమున్ మనోహరం
బును దిగి భూమిపై నిలిచిఁ ఁ పూజ్యవిమానము గాంచి యిట్లనున్
ధనపతివాహనంబవయి ఁ తద్వహనాదృతినుండు మే నను
జ్ఞ నొనఁగితిన్ యథేచ్ఛముగఁ ఁ జక్కఁగఁ బొమ్మనె, సంత నద్దియున్ 5478

తే ఉత్తమోత్తమ మాటచే ఁ నుర్వీనాథుఁ
నానతిం బొంది ధనదాలఁయమును జేరె
నుత్తరపుదిక్కుగాఁ బోయి, ఁ యుత్తమి రఘు
వరుఁడు వజ్ర బృహస్పతిఁచరణములకు 5479

ఆ. వందనంబుచేయు ఁ భంగిగ ననుకూపుఁడగు వసిష్ఠమునికిఁ ఁ దగ నతి యిది
యతఁడు దాను మిగుల ఁ నర్హాననంబుల, నధివసించి రెలమియలరుచుండ.

సూటముప్పదియవ సర్గము సంపూర్ణము.

౧౩౧ - వ సర్గము.

అంశం { రాముఁడు వ్రతముమాని పంగళస్నానమొనరించి } అంశం
సుగ్రీవాదులతో నయోధ్యను బ్రవేశించుట }

క. భరతుం డంజలిఁ బ్రీతిన్, శిరమునఁ గీలించి కైక ఁ చెలఁగుచు నుండన్
నిరతంబు సత్యవిక్రమ, పరికిరితుండైన రామభద్రునకనియెన్. ౧ 5481

క. జననకిఁ గైకకు మోదం, బును గల్పించితివి రాజ్యమును నాపయఁ బె
ట్టినకారణమున, నేవిధమున నాకిచ్చితియె యట్లే ఁ ముదమున నేనున్. ౧౫

ఆ. దీని మరల నిచ్చి ఁ తిగుచుకొనుచున్న, వాఁడఁ గృత్య, మీవు ఁ వలదనఁ దగ
దే నయోధ్యనుండి ఁ యెల్లభోగంబులఁ, బడయ నేలు మీవుఁపనుధన నెదో?.

సీ అడిగి నప్పుడె రాదన్ ఁ ముప్పింపు గుందువో బలమునఁ దగువృషభంబుతాను
మోయఁగాఁ నగుభరమును నేతదూడపైవైచినవదిగొప్పఁబరువుమోయఁ
బాలనిరీతి సీఁ నేల నేలందగు బలశాలి నగునీవు ఁ బరువు దీని

నాపైననే పెట్టింక మోయఁబాలఁ జూ, యింతపర్యంత మెట్టివు మోయఁ
తే. బాలినాడ వటందువో? ఁ సమధికజల, పూరసంభిన్నమగుకట్ట ఁ నీరువదల
గడ్డికొలుగువాని నాకట్ట నొసఁగి, శక్యమే కాని యట్లు రాజ్యమిది రాను!.

- క. పలువిధములైన చిద్రం, బులఁ దగు, గుంత్రావసప్రముఖరాజగుణం
బులచే చిద్రమును నిమ్మలఁ గప్పనియెడల నిమ్మఁ బోలదు సుమ్మి'. ౮
- క. వినుమా నావలెనే నీవును గుణముల లోకములను బోలువుగఁ దగ లోఁ
గొనఁగల వందువో యేమో', వినుతాశ్వముపోలె ఖరము ధ వే చనఁగలదో.
- ఆ. హంసవలెనే కాక యభ్రుంధంబున కెగురఁ జాలఁట్టు లేను వైరి
హరణ'నిన్నుఁబోలియవనిభారము మోయఁ, జాలఁ జమ్ము, భారఁసహనమునకు.
- క. నీవనమధుఁడ వై నక, నావలనక జేవఁ గల్గి యవనిభరణం
బీవే చేయుచునుండును', యీవిధమున నందువేము? యినకులతిలకా'.
- సీ. అంతర్నివేశనముందు వృక్షము నాట నది పెద్దదయి యెక్కఁ నలవిగాకము
గురుతరస్కంధముల్ పరఁగఁగొమ్మలు పెద్దవై యొప్పుఁగఁ జూచియనుఁగు ఫల
లను బొందకే నశించునయేని యదినాటిసట్టి ఫలంబు నాయకున కమర
సట్టుగా దళరథుం ఁ డధ్వర మొసరించి నినుఁ గాంచ నీవు భూమిని దగంగఁ
తే. బాలనము చేయకున్నఁ దత్ఫలము నతఁడు
పొందకుండును గద యిట్టి పోల్కి నోమ
హాభుజా! త్వన్నిమిత్తమే యని తెలియుము,
గనుక నరపతివై భక్తులను బ్రకృతుల ౭౪ 5489
- క. మము నేలుము, నీవభిషేకమునం బాలుపొందుచుం బగలు దీ ప్తరుచుల్
విమలగతిం గప్పఁ, నొప్పు మహిమగఁజఁ దేదమెంతో పాలుచుచు నుండక.
- క. కనుఁగాక నిన్ను లోకము, మనుజేంద్రా! వివిధములగు మంగళరవముల్
తనరక నృత్యము నల్పెడు, పనితలకాంచీలసర్వవంబులు మఱియున్. ౯౪
- తే. నూపురంబులవై న ధ్వజుల్ మనోజ్ఞ
గీతశబ్దంబులను ర ముఁజ్ఞీతిప' మేలు
కొనుము, సత్త్రచక్ర మేదినుకఁ దిగు
చుండునో భూమి యెందఁకఁ నుండఁగలదో ౧౦౪ 5492
- తే అంతకాలము నీవు రాఁబ్యాధిపత్య, మొంది యుండుము రాజ్యేచ్ఛఁనొంద నేను,
నాఁగఁ బరపురజేత భూనామఁ దశఁసు, పలికనదివినికొనుదునట్టులెయటంచు.
- క. పరమాననంబుఁ జేకొన, భరతుండును గూరుచుండఁ, బరపడి శత్రు
త్కరహంత లక్ష్మణానుజఁ, డిరిసి త్వరం బిల్వఁబంచి యానతచేయక. ౧౨౪
- తే డొంకులు లాఘవముననుఁగిముగఁగ్నిత్య, మొనరుపంగల్లువా క తఁజీనినెఱింగి
శ్మశ్రువర్ధనులును రిమున త్తములకుఁ, గృత్రిములు సల్పిరంతటఁ నెలమి మిగుల.
- క. తొలుతక భరతుం డవ్వల, బుళాలి సుమిత్ర పెద్దఁపట్టి పిగవ నా
జలజా వ్రనుతుండు కిపిపతి, యలఘుగుణుండో విభీషణానురవతియున్. ౧౪
- క. ప్నాము చేసిరి, రామున, రామున శోధితజలంబున ప్నాముండు విది

- త్రానూసమాల్యధకుఁడును, నై నెఱిఁ జందనమలంది ♦ యనులతనుండై . ౧౮౫
 క. మేలై నవస్త్రములనుం, దాలిచి తేజస్సుచే నితాంత మలరుచున్
 గ్రాలెడుసింహాసనమున, బాళిం గూర్చుండె జనులు ♦ ప్రమదము నొందన్.
 తే వీర్యవంతుఁడు నిత్యైకువిమలవంశ, వర్ధనుండు శ్రీమంతుండు ♦ భానురుఁడును
 నై న శత్రుఁడును మహి ♦ జానీయైన, రామునకులత్కణునకు భరతునకునొగి.
 క నకలాలంకారంబులు, ప్రకటంబగు నై భవమున ♦ భవ్యములుగ నే
 వకతఱిచేఁ జేయించెను,, నకలనృపస్త్రీలు మంచి నావ్వంతములు తగన్. ౧౮౬
 క. జనకజకుఁ దారె మది కింపును గూర్చెడు భావణములు ♦ పొదిగి రుచిరరీ
 తిని గై సేసిరి, సంతటఁ, దనయునిపైఁ బ్రేమ మధికతమమై పొలయన్. ౧౮౭
 తే. అలరుకొనల్య హృష్టయై ♦ యాత్మజనకు
 సఖులుగా నున్న యవ్వనచరుల భార్య
 లకును సంకటకును సువిలాసరీతి
 సాధ్వలంకారముల నిచ్చె ♦ సరసమతిని ౧౮౮ 5502
- తే. అంతశత్రుఁఁడనానతి ♦ నంది యాను
 మంత్రుఁడను నారధియును సమస్తములగు
 సవయవంబులు చక్కఁగ ♦ సమరియున్న
 నృందనం బాయితము చేసి ♦ యచటఁ జేర్చె ౧౮౯ 5503
- క గురుబాహుఁడు ఋతవిక్రమ, విరాజితుఁడు రాముఁ డంతఃవిమలం బగుచున్
 సరసిజసఖమండలములు సురుచిరమగునృందనమును ♦ జూచి శుభగతిన్. ౨౦
- క. ఆరోహించెను, బ్రవగమ, హీరమణుఁడు హనుమ స్సానకృత్యము మిగులం
 గోరికతో నొనరిచి శృంగారములై దివిజలోక ♦ గవనములునాన్. ౨౦౫
- క తనరారు సంబరంబుల, మనమలరం గట్టి చెవుల ♦ మంజుళములుగాఁ
 గనుపట్టఁ గుండలంబులు, తనువులు వెలయంగఁ ద్రిదశతల్లజారీతిన్. ౨౧ 5506
- చ. కననయి తారయోధ్యకును ♦ గ్రన్నన బోయిరి, సూర్యపుత్రుచ
 క్కనివనితల్ వరాభరణకాంతులతోఁ దగి కుండలంబులున్
 గనదురుకాంతిఁ బెంపెనఁగి ♦ కర్ణములం దులకింపఁగా నయో
 ధ్యను గనుకాతుకంబునను ♦ దారొగిఁ బోయిరి, రాజమంత్రులున్ ౨౨
- క. మునివతిఁ బురోహితు వసిష్ఠుని గూడి మహోత్సవమును ♦ శుభగతిఁ జేయం
 గను దగు మంగళవస్తువులను సనుకట్టఁ దగునని విలాసము పొంగన్. ౨౨౫
- తే. ఒకటఁ దలపోసి, రట విజయిండు నశోకుఁ
 డానుమంత్రుఁడు తలపోసి ♦ యధిపునకును

బురికి వృద్ధి కరంబుగఁ జి బరఁగునట్టి

కృత్యములు నల్పఁగా నపు డెంచి మునిని. ౨౪

5509

నీ కనుఁగొని యిట్లని యెరఱు' మహాత్ముఁడౌ జనపతికిని జయఃస్థు నకు రాఘ
వున కభిషేకార్థం మనుషుశుభవస్తువుల సమకట్ట నఁజేసెను మీరె,
యని మంత్రు లంగఁ జిట్లతనికే జెప్పి రామునిఁ జూచుచు నములఁజనిరి మరలఁ
బురము వెల్వడి, యంతఁ సురపతియాసహస్రాక్షుఁడు హరియు క్తఃసుగురభంబు

ఆ. నెక్కి పోవురితి యెరఱుమెఱుఁగని, యారఘూర్వహంబు యెరఱునోత్త
మమును నెక్కిన త్తఃసుమునకుఁజనియె, రా, మునకుభరతుఁడెఱుమిఁచునమునఁదగ.

క. అరదముఁ బగ్గములం గొని, త్వరగా నడిపించె, రుచినిఁతచ్చత్రముఁ దాఁ
గరమునఁ శత్రుఁఁడు కొని, శిరిముసయిం బట్టె నంతఁ జెలఁగెడు వేడ్క.

తే. మ్రోల నిలుచుండి లక్ష్మణుఁ యెఱి రామ

నంద్రుశిరమున వ్యజనంబుఁ జిక్క విసరు

చును గ్రహించెను, సితరుచిఁశుభ్రమగుచుఁ

దనరు వాలవ్యజనమును యెరఱుత మీఱ ౨౫

5512

క. దనుజేశుండు విభీషణుఁ, డనుపనుమగు మాతౌకదాని యెరఱు నాచామరముం
గొనియె, వ్యోమతలంబున, మునులు నురుగ్గణము లమరఁముఖులు ప్రీతి.

క. రామునివరకృత్యంబుల, వేమాఱు దలంచు చుండ యెరఱుమృదురవం
బామోద ప్రదమై తగి, భూమి వ్యాపించె, బ్రవగఁముఖ్యుం డగుచు. ౩౦

క. గురు తేజఁడునగు రవిజుఁడు, ధరణీధరతుఁడై యెరఱు తనువునఁ దగుకుం
జరమును శత్రుంజయమును, గర మునురాగమున నెక్కికడువడిఁ జనియె.

క. వనచరులు నరాకృతులం, గొని నరావృథరణములను యెరఱుకమెఱయం
గను దాల్చి నవనహస్తము, లనుపనుములునైన కరుల యెరఱు తమి.

క. చని; రంతఁ బుగవతల్లజుఁ, డనుఁడునగు రామచంద్రుఁ డెరఱుమహాశం
ఖునినదములు జనులు ముదంబునఁ జేయుమహానినాదఁములు చెలఁగంగ

క. భేరినాదంబులు గడు, బోగొనన్ సౌధరాజపూగముచే జె
న్నారు నయోధ్యకుఁ బోయెను, శ్రీ రామునిఁ బట్టభద్రుఁడెయుముదమున.

చ మును పురి కేగి వస్తువులు యెరఱుమున్నగువానిని గూర్చి రామచం
ద్రుని కెదురేగు దెంచిన గుఱుముఖుల నెరఱుల రథంబునం

దనపరివారముం గలిసి యెరఱు రాజులు నుండరాంగ మొ

పును జనుదెంచురాఘవుని యెరఱుసరసత్కృపాకరు 33

5519

క. అతిరథవద్యుని గాంచిరి, మతిమగతులు వారిలంత యెరఱును ప్రీతి

యీతి నాధుఁ జయజయశబ్దతుల నలరించ బదులు యెరఱుయతండు 3౪

- ఆ. తమ్ము గారవింపఁ ♦ దచ్చాగ్నితృప్తయై క్తుని, వెంటఁ జనిరి, వృద్ధఃపిన్నతతులు
సచివసరులు ప్రకృతి ♦ సమితియుఁదనుఁగొన్, దారకాన్వితామ్భుతకరుఁబోలి
క. వెలుఁగొందె రాముఁ, డంతట, నులలితతూర్యములఁ బూని ♦ సొంపుగ నాదం
బులఁ జేయువారు తాళంబులఁ గొట్టెడువారు భద్రఃములఁ దగుపాటల్.
- సీ. పలుకువారును మఱి ♦ నుఁ లితస్వస్తికవాద్యముల్ పూనినఁవారు ముందు
చనఁగఁ దానుంబోయెఁ, ♦ సకాక్షతలుదాల్చిపురుషులుగోవులుఁనిరుపమాన
సౌందర్యగర్వైకఁసాంద్రతా కశ్యుమోదకహస్తుతా ♦ మేదిసీను
రులును రామునిముందుఁ జెలఁగుమఁ బోయిరి, సుగ్రీవునకుఁగలఁశుభతరమగు
తే సఖ్యమును వాయువుత్రునిఁసత్ప్రభావమునుగి పీఠదులు సంగరఃమునునొనర్చి
నట్టికృత్యంబు దనుజబలఁలాతిశయము, నవిభీషణుసంబంధ ♦ మారఘవతి.
- క. తనమంత్రులకుం జెప్పెను, విని యావృత్తాంత మెల్ల ♦ విన్మయమును నె
న్మనముల నయోధ్యలోఁ గల, జనులెల్లరు గాంచి, రంత ♦ త్రౌపతిమణియుఁ.
- తే. తనదుచ్చతాంతమును జెప్పుచును మనమునఁ
*దుష్టియుం బుష్టియంగల ♦ శిష్టజనులు
నిండియున్నయయోధ్యను ♦ నెమ్మి జొచ్చె,
సంతః బురజను లాత్మగేహములయందు. ౪౧
- తే. పొడవుగా నెత్తి నిల్పిరి ♦ కడఁగి ధ్వజము
లిట్టు లిత్వోకువంశమహీశు లెల్ల
వాస మొనరింప రమ్యమై ♦ పలులు తండ్రి
గృహముచెంతకుఁ జేరె నాఁనృపతిమణియు. ౪౨
- క. తరువాతఁ రమునందనుఁ, డురుమతి శ్రీరామచంద్రుఁ ♦ డొప్పుమెఱసి నుం
దరమగుపితృసాధము సత్వరముగ దరియంగఁ జొచ్చి ♦ తద్దయు భక్తి. ౪౩
- సీ. తనతల్లికిని సుమిత్రకును గై కేయికి వందనములు నల్పి ♦ భరతుధార్మి
కోత్తముఁగని మహాఁగ్ధోపబృంహితములొలుకుల మృదువుగఁ ♦ బలికె నిట్లు,
ముత్తైముల్ వైడూర్యఃములు చెక్క రాజల్లియుద్యానవనమునఁనొప్పియున్న
సాధరత్నముఁ గపిఁత్రౌపతికిం జూపు నుందు వసింపనా ♦ నతఁడు; నాఁగ
- ఆ సత్యవిక్రముండు ♦ సరసచిత్తుఁడు భర,తుండు దానిని విని ♦ తోరవుఁదమి
వనచరేశునాస్తఃమును బట్టి కొని యట్టి, సాధమునకుఁ జేర్చె ♦ సంభ్రమమున
- క. పరిచరు లాశత్రుఘ్నుని, కరిసంజ్ఞం దైలదీపఁగణముల శయనా
స్తరణంబులఁ గైకొని సత్ప్రేముగ నటఁ జేరి, కిల్లు ♦ వనచరవతియుఁ. ౪౪
- తే సాధమునఁ జొచ్చినంతఁ దేజమున మించు
రాముప్రియసోదరుండు భగతుండు సూర్య

తనయునిం గాంచి యిట్లనియెను నృపాల

రాము నభిషేకమునకుఁ గృత్యపడి నీవు రౌ

5530

క. పనువుము దూతల, సనఁగా, విని సుగ్రీవుండు రత్నవితతిఖచితముల్
కనకఘటంబులు నాలుగు, ననచరులకు నల్వరకును * వరున నొనఁగుచున్.

తే. పలికె వానరచులార * యెలమి లేవు, తెల్లవాఱక మునుపె మీ * రెల్ల నాల్గు
సంద్రముల నీరు పావన * తై వలినల, జలములనునించుకొనివచ్చి * సంభ్రమమున.

తే. ఎదురుచూచుచునుండఁ డీ * యిచటననుచు, నాజ్ఞ నిక వారణోపము * లై మహాత్ము
లైన వనచరవర్ణులు * నైన నతేయు, కరణి జవ మొప్పువారలు * గాన వేగ * గె

క. చని రంబరమార్గంబున, హనుమంతుఁడు బాంబంతుఁ * డాబువభాఖ్యం
డును వేగనర్చియను నీ, వనచరు లంభ * ప్రపూర్ణ * భర్తృమలములన్. 5531

ఆ. తెచ్చి రంత వాగు * దివ్యనదీపంచ, శతజలములఁ బట్టి * సంతనమున
నరుగు దెంచి; రంత * నలఘుబలోపేతుఁ, శానుషేణుఁ డెంతో * యాదరమున.

క. తూరువునంద్రమునుండి వు, హారత్న నువ్వు * ఘటము * సంభ్రపూర్ణం
బారామునకయి తెచ్చెను, సారబలుండైన యాబు * మధవనచరుఁడు. 5532

ఆ. దక్షిణాల్ధినుండి * తపనీయకలశంబు, నిండ జలము నింది * దండి రక్త
చందనవిటపాభి * సంయుతముగఁ జేసి, నశ్వరముగఁ దెచ్చె * సంతనమున. 5533

క. గవయుఁడు మారుతవిక్రముఁ, డవుటం బడమటఁ జెలంగు * సంబుధిభవనీ
తవిమలజలముల మణికుం, భవరమునన్ నింది తెచ్చె * బటువేగమునన్. 5534

క. గరుడానివిక్రముఁడును, వరధర్మమనన్కుఁ డఖల * వరగుణఖనియుం
బరహంతయునగు నఖుఁ డు, త్రరజలధిజలంబుఁ దెచ్చె * దాఁగలశమునన్

క. వనచరు లిటు తెచ్చిన పా, వనజలముల నిఖలమంత్రి * వరులు సుమిత్రా
తనయుండగు శత్రుఘ్నుఁడు, కని రామునిఁ బట్టభద్ర * కలితునిఁ జేయన్. 5535

క. తరుణం బిదియని తలఁచుచు, బురోహిణుం డననుశక్తి * పూజ్యుఁడు నగుచుం
బరఁగు వసిష్ఠునకును బంధురాజినిఁ దెప్పి, రంతఁ * దోరపువేడ్కన్. 5536

అథా శ్రీరామచంద్రపట్టాభిషేకమహాత్మ్యము. అథా

చ మునిపతియై మహాత్ముఁడయి * భూసురసంయుతుఁడై చెలంగునా
యనఘుఁ డసంధతీపతియు * వార్షమనఁ జనకాత్మజాతతో

ఘను రంభరామచంద్రు మణి * కల్పితవీరయునందుఁ గూరుచుం
డు నటు లొనర్చె విప్రులు క * డుం గడు దీవన లిచ్చు చుండగన్. 5537

ఆ. అంతట * వసిష్ఠఁ * డావాసుదేవ, కా, శ్వస, సుయజ్ఞ, గౌత * మాఖ్యు, లెలమి
గ్రాలువిజయమునియఁ, గాత్యాయ నుండ, జా, బాలియుననుమాను * లోలిఁగూడి

క. మును పప్తవసువు లనురే, శున కభిషేకింబు చేయు * చొప్పున విమలం
బును జారుపరిమళాన్విత, మునగు పయస్సునను బురుష * ముఖ్యు రఘుపతిన్.

- క అగుదుగ నభిషేకించిరి, తగువాతఁ బుష్పిజలును ♦ ధాత్రినుగ లా
దరమునఁ గన్యలు మంత్రులు, పురజనులును యోధవగులు ♦ పొంగెడు వేడ్కఁ.
- నీ అభిషేక మొనరించి ♦ రంత వసిష్ఠాదు లాశ్వుతిమైఁ గోర ♦ నగుగుదెంచి
నట్టి నల్వరగు లోఁ కాధిపు లన్య దేవత లొకటిగఁ గూడి ♦ వైభవమున
నంబరంబున నిల్చి ♦ యతినిర్మలములగు సర్వావధీరసఁ నారములను
నభిషేక మొనరించి, ♦ రాదికాలంబున బ్రహ్మనిర్మితమయి ♦ పరఁగు నేదొ
- ఆ. మరువు దేనిచేత ♦ మును పభిషిక్తుఁ డ, యెవ్వని తదీగునంశఁ ముననుఁ గలుగు
క్షీతిపు లెల్ల దేనిఁచే నభిషిక్తులై, యుండిరో మహార్హా ♦ ముష్టవలంబు. ౬౩
- క. వితతమణిమనోజ్ఞంబును, నతిశయశుభదంబునైన ♦ యట్టి కిరీటం
బు తగఁ బంగరుతో నున్నతము నమూన్యంబు నగుచు ♦ నైజన్ఘర్తిక.
- క తనరుచు నానావిధవస్తునికరముల వెలసి మిగుల ♦ సుందరరత్నా
లని జిత్రితమై తగు నభ, నసూనమఁపీరవర్ణియం దుంచి తగఁ. 554౭
- తే. క్రమము తప్పక పూజించి యుచులదిత్తుఁ, డగుచున్యుండఁ బుష్పిజఁ బులమునుట
నక్కిరీటంబుతో రాముఁ నాదరమున, నప్పు డభిషేక మొనరించి] ♦ రట్టితఱిని
- క. మంగళశసితాతపత్రంబుం గరమునఁ గొనుచు రాముఁ మూర్తికి బట్టెం
బొంగుచు శత్రుఘ్నుఁడు కపిపుంగవుఁడగు సరసిజాప్తఁపుత్రుం డంతఁ.
- క తెల్లని వింజామరచే, మెల్లఁగ వీచెను ముదంబు ♦ మించ దనుజరా
డల్లభుఁడైన విభీషణుఁ, డల్లన శశినన్నిభముగ ♦ నలరెడుదానిక ౬౪
- తే. ¹వేటు వింజామరనుబూని ♦ వినరె, నింద్రు
పనుపున వాయుదేవుండు ♦ తనగుచులనె
వెలసి శతపుష్కరంబగు ♦ విమలకనక
హారమును రామచంద్రున ♦ కప్పు డొనఁగె ౬౫ 5552
- చ అనిలుఁడు తన్ను నిర్వరగఁ కాధిపుఁ డింకను హెచ్చరింప ర
త్నునికరసంయుతం బగుచు ♦ నాయకరత్నవిభూషింబునై
తనరుచు ముత్రైముల్ వెలయఁ ♦ దద్దయు నొప్పెను హార మిచ్చె, న
మృనుజవిభుండు తత్కృతిని ♦ మండితుఁడై యలగారు చుండఁగ ౬౬
- తే సురలుగంధర్వులెంతయాశుభముగలుగఁ, బాడిరన్తుండుశ్రీ రాముఁ భద్రుఁడనుచు
నప్పురసలాడి, రత్తఱి ♦ నననియందు, నన్యపాలుపండెనరువులు ♦ సత్ఫలముల
- క. అలరారెం బుష్పంబులు, నులలితవాసనల మించె ♦ ట్లోణీపతి శ్రీ
లలితుఁడు ²రాముం డత్తఱి, నెలాను రేశులకు లక్ష ♦ నిచ్చె దురగముల్.

1 మాటం జ్వలంతీం వపుషా కాంచనం శతపుష్కరామ్, రాఘవాను దదౌ వాయు ర్వాస
వేన ప్రదోదితః-అనిమా 2 సహస్రశత మన్వానాం ధేనూనాంచ గవాం తథా-అనిమా ఇట
లక్షగుఱ్ఱములను భూసురుల కిచ్చెననునో నొకనాణెములని కొందఁ జర్ఖము చెప్పదురు. అది యుక్తి
యై కమే కావచ్చును.

తే. అవుడె ప్రసవించియున్నట్టి ♦ యాల యిడు
వృషభములు నూలు భూసురభివతత కోసంగె
మరల ముప్పదికోట్ల హేమమయనిమ్మ
ముల నమూల్యాంబరముల సాముల నొసంగె. ౨౦౪ 5556

చ నరసింహుత్ర రత్నల నెసంగుచు రత్నవినిర్మితంబునై
నిగుపమమై నునోజ్జమయి ♦ నిర్మలమై తగుభర్తృహార మా
హరిత కిచ్చె భాస్కరకల్యాణరణంబగు రామమూర్తి, యా
దరమున వాలివుత్తుకు ♦ దైవసగుక్రమ కెంతో వేడుక. ౨౦౫ 5557

తే. వజ్రవైడూర్యమణికణః భాసురంబులై నకేయూరముల నిచ్చె, నవనిజాత ప్రస.
కవుడు రాముండుహృష్ణాక్షై ♦ సుమరస్మి, ఖచితమయి చంద్రకిరణసంకాశమగు
క. ఉత్తగుతమయి కాంతలు, నత్తటి నభనెల్ల గ్రమ్ము ♦ నట్టి యనమమా
ముత్తైపుహారము నిచ్చెను, రుత్తనయున కిచ్చునను నిఘాఢమనీషక 2౩౪ 5559

చ. జనకజ భర్తయౌజ్ఞకియి ♦ నావంతమునం స్వరం బూని యంత నా
తనినమనుజ్ఞ నొంది ప్రసంగంబున ద్యోముతాచు నెప్పునం
బునకు ముగంబు నెంతయును ♦ బొందుగఁ గూర్చెడు రెండువస్త్రముల్
ఘనమణినిర్మితాభరణకాండముఁ బాసని కిచ్చె వేడుక. ౨౩౫ 5560

చ తనకుఁ బ్రియుండు నిర్భరముడంబున నిచ్చినహార మట్టె యా
జనకజ కంఠనుండు రుచిజాలము మించగ నుండఁ దీసి య
వ్వనచరవారముం గనుచు ♦ భర్తృసభిష్ట మెఱుంగఁ గోరి యా
తనిఁ బలుమాలు చూచె, రుత్తతల్లజుఁ డింగితవేత్త గావున. ౨౩౬ 5561

క ధరణికుమారికభావముఁ, బరివహిం బరికించి యిట్లు ♦ పలికె నుగతీ!
నిగుపమబువిక్రమములు, స్థిరమతిముఖభగవములు ♦ చెందు నెవనితో.

తే ఎవఁడు నీకాత్మసంశృప్తి ♦ నిచ్చినాఁడో, యట్టివానికి నీహార ♦ మాదరమున
నొసంగుమా, యనిఁ బ్రియా యుత్పలాక్షి, హారముచదానినిచ్చెనా యనిలజనకు.

క సితజలదయుక్తమౌ పద్మిత మట్టులు చంద్రకిరణః వారమువలెనే
సితరుచులమిగులు హారము, చుతిమింతుఁడుహనుమతాల్పి మఱియువెలింగె.

సీ. అంతఁ బరంతపుంజగ గామచంద్రుండు మైంద, ద్వివిగ, నీల ♦ బృందనాయ
కులకు వారిలు మదిఁ ♦ గోదనయట్టులు గుణవిశేషములను ♦ గూడియున్న
వస్తువుల నొసంగె, ♦ నవచరపృథ్వులు మఱియు వానరముల్ ♦ మహితరీతిఁ
దగినట్లు భూషణతతుల వస్త్రంబుల సలఁపఁబడి, రంత ♦ సశ్రమమున

అ నెట్టికార్యమైన ♦ నేవున నొనరించు, రాముఁ డెవరనంఘరాజనకును
* నీనామై ప్రగౌ గామః బుమా హనుశే దాశస్య లాత్మకయేన దౌ. అనివాద్యు.

వనచరేంద్రునను ♦ హనుమకు జాంబవంతునకు నితరులై న ♦ వసచరులకు.

క. పరువులకుం దగినట్టులు, వరరత్నము లాదియైన ♦ వస్తువితతు లే
వరునన్ గోరిన నటు లా,వరమున నొనగంగ వారు ♦ తమిచెలగంగన్. ౮౨

క. తమతమ సెలవులకుం జని, రసులాత్ములు వనచరేంద్రు, ♦ లంబజు మహానీ
యమతయగు రామునభిషేకమహమ్ములు జూచి మ్రొక్కికడువినయమునన్.

క. అనుమతులై కిష్కింధకు, జని, రాకపితల్లజుడగు ♦ సప్తాశ్వసుతుం
డును గామునియభిషేకంబును గని బహుమతుల నొంది ♦ పోయెం బురికిన్.

సీ. స్రవ్యకామంబు లొసంగి శ్రీరాముండు పూజంప] రాక్షసపుంగవుడగు
నావిభీషణుడు తదాజ్ఞను గైకొని కులధనంబును దాను ♦ గొనుచు లంక
కరిగె, రాముండెట్లులఖలనై గులఁజంపిగురుయశంబును బొందిపరముడగుచు
దుష్టుల శిక్షించి ♦ శిష్టుల సలరించి రాజ్యంబు నెల్లను ♦ బ్రదుదమలర
తే జక్కఁ బాలించె, ధర్మవత్సలుడరాముఁ,దక్షులధగ్ధవిదుండు ♦ యనుజుడైన
యానుమిత్రాత్మజునిగాంచియనియె,సీవు,ధర్మవిడుడవునువాద్విధధరణీపతులు.

క. మునుపటివారలు దోర్బలమున నేలుచునుండినట్టి ♦ భూమిని దీనిన్
ననుఁ గూడి యేలు మీవును, షనజనకపితామహాదిహూన్యులు పూర్వుల్.

క. ధరణీశులు ధరియించిన, ధరణీభారంబు దీనిఁ ♦ దమి నీవును సు
స్థిరయావరాజ్యమును గొని, పరిపాలింపంగఁ దగును ♦ భవ్యమనీషన్. ౮౩

క నేనెట్లా నీవు నట్లే, పూసం దగు ననియె, భూసపుంగవుఁ డిటు త
న్నూనిన ముదమున నీవికఁ, బూసదగున్ యావరాజ్యముననిమ్మదూక్కిన్.

* అర్థావధానం రాజా లంకాం ప్రాయా ద్విభీషణః-అనిమా ఇచట కులధనమనుపదము
నకు శ్రీరంగవిమానవని గోవిందరాజులు సంప్రదాయమును జెప్పిరి కులధనమనగా లంకారా
జ్యమే యర్థమనియు, మత్తరకాండమున రామావతారసమాప్తికాలమున రామమూర్తి విభీషణునకు
శ్రీరంగవిమాన మిచ్చినట్లు చెప్ప బడియున్నదనియు బద్ధపురాణమున నిట్లే చెప్పబడియున్న
దనియు మహేశ్వరతీర్థులు వ్రాసిరి ఈదశమును సరిచేయుట కశక్యమగు పనికాదు బుద్ధిమంతు
లాలోచించుకొని యెనకి సరిపడినది వారు గ్రహించుటయే యుక్తము గోవిందరాజులే తనవ్యా
ఖ్యలో “విభీషణ కుక్రమాగతిం లంకారాజ్య మితి కేచిత్” అని వ్రాసియున్నారు ఇందుఁ
గొన్నిప్రత్యక్ష ప్రక్షోకము లనవలసియుఁ గాఁబట్టి యిది తోగినవైచి పద్ధపురాణమునకు యుగాం
తిర్యగవర్ణనయని యర్థముచెప్పిన గోవిందరాజులతిము నిలుచునని మఱికొందఱు సత్త్వమునకు తీర్పుల
వారియర్థమే సరియైనదని తోచుకొనదు ఈచిక్కులు నాకేల యని యాపదమే పద్ధముననుచితి.
బుద్ధిమంతులు ఎరికిట్లు సరిగానున్న వాయుధమును గ్రహించువచ్చును ఈకండింటిమనను శ్రీరా
మునిరామత్వమునకు విభీషణుని కత్వమునకు హనిలేదు కుష్టు సుద్దులతో లాభములేదని గ్రహిం
తురుగాక.

1 తే. ఆనతిచ్చినను బ్రయః మూర నెంత, యనునయించిన లక్షణంఁడట్లే యనక
 | యుండెనంతమహాత్ముఁడా యుద్వివిభుఁడు, భరణి భిషిక్తుఁడేనాఁడవమునందు.
 ఆ. అంతఁ బొందరికఁగనుశ్వమేధము వాజ, పేయ మితరములుగు ఁ స్పృగునుఖములు
 ధరణినాథమాళి ఁ తాఁ బలుమాటులు, చేసె మానులబరఁభాసురముగ. ౮౯
 క. ధరణిశుఁడు పదివేలుగు, శరత్తు లారాజ్యమేలి ఁ చక్కనియశోవ్
 త్కరముల గురుదక్షిణలను, బరనుములగు నశ్వమేధఁభవ్యక్రశువుల్ భుఁడు
 తే. శతమునొసరించెనిట్లులాఁజానుబాహు, పులును బలు మూఁపులుగుగలఁభూమివి
 లక్షణానుచరుండయి ఁ లలితరీతి, నిక్రమంబునఁ బాలి వెఁ ఁ బృథ్వీ నెల్ల ౯౧
 సీ. ధర్మాత్ముఁడగు రఘుఁతల్లజఁడత్యుత్తమగుగు రాజ్యముఁబొంది ఁ నుమతమిత్ర
 బాంధవులను జ్ఞాతిఁపటలంబునుం గూడి బహువిధాధ్వరముల ఁ నుసఁ జేసె,
 రాముండు చక్కఁగాఁరాజ్యంబుఁ బాలింపవై ధవ్యమఃఖమ ఁ భామినులకుఁత్ర,
 గలుగఁదయ్యెను, వ్యాశఁములభయంబును, రోగభయమునుబొంసరాఁప్రజలొకిం
 తే యపుడులోకంబునకాదొంగలనఁగఁగలుగ, రై రదెట్టి యసంఘేయైన నెవనిఁ
 దాఁకకుండెను, సుంతయుఁదారుశుద్ధులుండి ముగ్ధులు అప్పటినిఁనొంఁగనరు.
 చ శిశుక నె ప్రేతకార్యములఁ ఁ గానరు చేయఁగ, సర్వముఁ ముదం
 బును గనుచుండు, మానవులు ఁ భూస్థలి ధర్మరీతిక జెలంగి యొ
 క్కనిపయి వైరముం గనఁగఁ ఁ గారణ మొక్కనికుండ రాముమో
 మును గని దాన వాఁడు రఘుఁభూషణమోమని మాని దాని నె
 మ్మనములఁ బ్రీతిఁ గాంతురు సఁమస్తవిధంబులఁ స్పృపులై యలక. ౯౫ 5578
 చ జనపతి రాజ్య మేలుతటి ఁ సర్వజనుల్ పదినూర్లవర్షముల్
 మనుగడఁ గాంచి రోగ మనుఁమాటయె లేక శివసాన్రపుత్రులక
 గని గతశోకులై నుఖముఁ ఁ గాంచిరి, రాముఁడు రాజ్యమేలఁగా
 జనులు నిరంతరంబు తనుఁనావంతములం గడుఁ బ్రీతిమీఱఁగక. ౯౬
 క. రాముఁడు రాముఁడు శ్రీరఘు, రాముండని రామచంద్రుఁడవ్యకథలనే
 వేమాటు చెప్పుచుండెం, గా మహి శ్రీరామమయముఁగాఁ దగియుండెక ౯౭
 చ తరువులు స్కంధముల్ విపులఁతక నగ నెప్పుడు పూయుచుక ఫలో
 త్కరముల నొప్పుచుండె, జలఁదంబులు కాలము తప్పకుండఁగా
 ధరణిని వృష్టిదానమునఁ ఁ దద్దయుఁ దన్నుచునుండె, వాయువుల్

1 సర్వాత్మనా హ్యశ్వినియమాన్ యదా న సౌమిత్ర బుధైతి యోగమ్-అనియూ ఇట
 లక్షణంఁడు రామువాక్యము నంగీకరింపవండుట హ్యశ్వినియనఁ గాదనియు అన్నను సేవించుట
 తప్పఁ దక్కిన యధికారముల తనమొదలయి నిరంతరఁ కాంతిసంపాదించుటను నియు గ్రహిం
 పఁదగు 2 ఆజానులంబబాహు స్స మహస్పంఃకః ప్రతాపవాక్-అనియూ ౩ రామ మేవానుపత్యం
 తో నాభ్యహింసక పరస్పరమ్-అనియూ అన్యోన్యనిష్ఠా-నవైక సత్యమ్ రామునుఖం మ్మానం భవి
 వ్య తీతిమత్వా పరస్పరం నాభ్యహింసక-ఆనిత్యభ్య. 4 ఇచట సూరశబ్దము బహుత్వంబు నుని
 గ్రహించుట యుక్తము.

నిరతనుఖాస్పదంబును * నిచ్చును వీనుచునుండె, బ్రాహ్మణుల్. ౯౮౫ 506
చ. ధరణిప, వైశ్య, శూద్రులు, స్వధర్మము నప్పక లోభయుక్తి నే
వసునను బొంగకే ఘదిని * వారనిత్వ పిని గొంచు చుండి, రా
దరిమున రాముఁ డేలుతటి * ధర్మరక్షిల్ వరధర్మనిష్ఠులున్
నిరతము సత్యవాదులు స*ందిశనుంగళలక్షణాఘ్నులున్
బరహితులున్ సుఖాంతంబు లతిధవ్యమనీషులునై నరుల్ కడున్. ౯౯౫ 507
తే వెలసి యుండిరి, సోదగులె * మిఁగోలు వఁబడునొకండుసహస్రసం*వత్సరముఁ
శ్రీయుతుండియి రాముండు*చేసె ధరణి, పాలనంబును ధర్మతత్పరమతియయ
నీ ఆదికావ్యంబు ధ*న్యము యశస్కరమును రాజులకుఁ జయప్రదమునాయు
రావోగ్యదంబు వే*దార్థసంయతిమును నగు దీని రామాయణాఖ్యకృతిని
వాల్మీకి రచించె * భవ్యంబుగా మను, దీనినిఁ జదువునో * వీనులలర
నెవ్వండు వినునొ యా*హితమతిపాపాలిముక్తుఁడౌ శ్రీరామ*మూర్తిదయఁ
తే యతులపట్టాభిషేకంబు * నాదరిమున, విన్నయెడఁ బుత్రకామున*కెన్నరాని
సత్సత్తలఁగల్గుదురు, విత్త*సంచయమును, గోరువారికి ద్రవ్యంబు*గూడునిజమ
క. ధరణివిభుండును విచునే, నరిపీరుల నొడిచి భూమి * సంతయుఁ బొందున్,
దరుణులు విందురయె ర్ము, నరుఁ గౌన్యయును, నైక * భరతాహ్వయునిఁ
ఆ. లక్ష్మణుని సుమిత్ర * లలిమీఱఁ గన్పట్టు, లాయునెక్కుండు గల*యట్టి సుతు
బహుదురు ప్రమోద*పరమసుఖంబులఁ, గనుచునుండు మిగులఁ*గాంతివెల
క. శ్రమముం బొందకయే కా, గ్యములన్ సాధించు రాము*రమ్యవిజయ మె
ల్ల మహిం బ్రతిపాదించెడు, సుచుహితరామాయణంబు * శుభమతివినినన్
క. అమితాయు వొందు, వాల్మీకిమహర్షి*కృతంబు మహాని*కీర్త్యము వేదా
ర్థముఁ దెలిపెడు నీ తొలికావ్యము నెవ్వండు శ్రద్ధ గలిగి*యాదృతిమీఱన్
క. జతికామక్రోధుండయి, యతిశయమోదమున వినిన * యాతం డాప
ద్వితీని దాఁటును జక్కఁగ, తీత నెవఁడు పదేశమందుఁ * జేరియె యున్న
తే మరల బంధువులనుగూడు * మహిని నిండె
రాఘవానుగ్రహమున * రమ్యవాఁఛ
లన్నియును బొందు, దీని రా*మాయణమును
జక్కఁగా విన్న సురలుహ*ర్షముఁ గనుదురు. ౧౦౦౫ 508
నీ ఇంతమాత్ర మెకాక*గృహముననరియిం చికార్యంబులగును*విఘ్నములఁగూఁ
దేవతాగణములు * తీవ్రభూతంబులు శౌంశంబులగు, రామ*చంద్రుగాధ
విన్నమాత్రమునఁ * బృథ్వీశుఁ డెల్ల భూమండలంబు జయించు, * మఱి వి
గతుండు డైనుంబుగఁ * గ్రస్తుఁడ సప్తస్థానమును జేరు, నార్త*మును గనుయ
తే. తులొగివిన్న సద్గుణులఁబు*త్తులనుగినుదు, రతిపురాతనమీయితి*హాసమాట
దీనిఁబూజింపఁజగునంగ*మానవులకుఁ, బాపసంఘంబునశిలించు*భద్రమె

క ఆయువు చాలఁ దగున్ రామాయణము ను డ్ది యు లోని నాదలబుధరన్
 రాయఁగ మ్రొక్కి విరంజనుఁ, జా యనీను సనివలన ధి శుంభశృంగీ. ౧౧౧౪
 క. శనయప్రాప్తియు బాగ్యంబును కన్పన్ కిల్లు శంక ధూపహంతు, దీ
 నిని బూర్ణముగా నిత్యంబును విరంజన జనున రాఘవపురఁగు వానినయిన్.

క అనిశము శ్రీతుండయి యుండును, గామిణి మూది దేవుఁ డు సనాతనుఁడున్
 ఘనభుజుఁడు స్రభుఁడు నారా, మణుఁడు హరయైన విష్ణుఁడు సట్లగుటన్.

క. కరుణించిన నఖిలార్థము, లయపగ నిచ్చును వాహాధిపతి కార్యము శ్రీ
 వసుచరితము మంగళకము, బరమంబగుభక్తి వివేకవారిఁడు ధరిత్రి ౧౧౧౫

చ తనదుకుటుంబవృద్ధి ధనధాన్యవిృద్ధిని గాంచు మోక్షమున్
 మనమున కిచ్చు శ్రీల ససఁచూపిలాసినులన్ వివాహమా
 ననునమమా సుఖంబుగను ధాతృను గోరిన కొర్కలొందు మే
 దినిఁగల సర్వకామములఁ దృప్తిగఁ బొందును రాముసశ్శృంగ. ౧౧౧౬

తే. ఆయురారోగ్యయశముల ధనంధఁ జేయు
 మించిసోదరలాభంబు ధి మించఁ గూర్పు
 బుద్ధి సుఖముల నభివృద్ధి ధి బొందఁ జేయు
 దేజమును గల్గఁజేయు నీ ధి దివ్యగాథ. ౧౧౧౭

5697

క. కనుక నె యభ్యుదయంబును, గనఁగోరెడు సాధుజనుల ధి డు నియమముతో
 డను దీనిన్ విసవలయును, వినుడీ 'వలలా' పూర్వకృత్తం బిదియా.

తే. భద్ర మిడుఁగాక మీకెట్లు ధి భక్తితోడ
 నమృతముగల్గి పారాయణమును జేయు
 డీశుఁడగు విష్ణుమహిమంబు ధి వృద్ధిగాంచు
 గాక జగమున సనకృతఃఖ్యాతి మించి ౧౧౧౮

5699

క దీనిన్ భక్తిని విన్నను, దీని సహాధుని సన్మతిని గైకొనినన్
 మానసములఁ బ్రమదంబును, బూనిదురు సుసంపన్నులయమునునరులయెడన్.

క రామాయణమును వినినన్, నేమంబునఁ బితరులెల్ల ధి నెమ్మిం గనువా,
 రామహితభక్తి నీశ్రీ. రాముని గాధను మహర్షి ధి రమ్యకృతిఁ దమిన్ ౧౧౧౯

తే. ఎవరు వ్రాయదురో వార ధి లెల్లఁ గామ
 ములను బొందుచుఁ బరలోకమునకు నరిగి
 న్వర్గమున సర్వకాలంబు ధి వాస మొప్పు
 జేయుదురు శ్రేయం బిది ధి శ్రీహృదయ ౧౧౨౦

5702

నూటముప్పదియొకటవ సర్గము సంపూర్ణము

